Koviloor Digital Library

A.NO. 16818
Q:23 2/2

வெளியீடு எண்: 994

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகம்

எட்டாம் திருமுறை-1

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம்
தருமை ஆதீனம்
மயிலாடுதுறை 609 001

Koviloor Digital Library

திருமுறைகள் ஓதாய் தினமும் என அறிவித்த
தருமை ஆதீன ஸ்தாபகராம் முதற்குரவர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

உ

குருபாதம்

தருமை ஆதீனம்
25 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக்குருமணி
குருபூஜை வெள்ளிவிழா

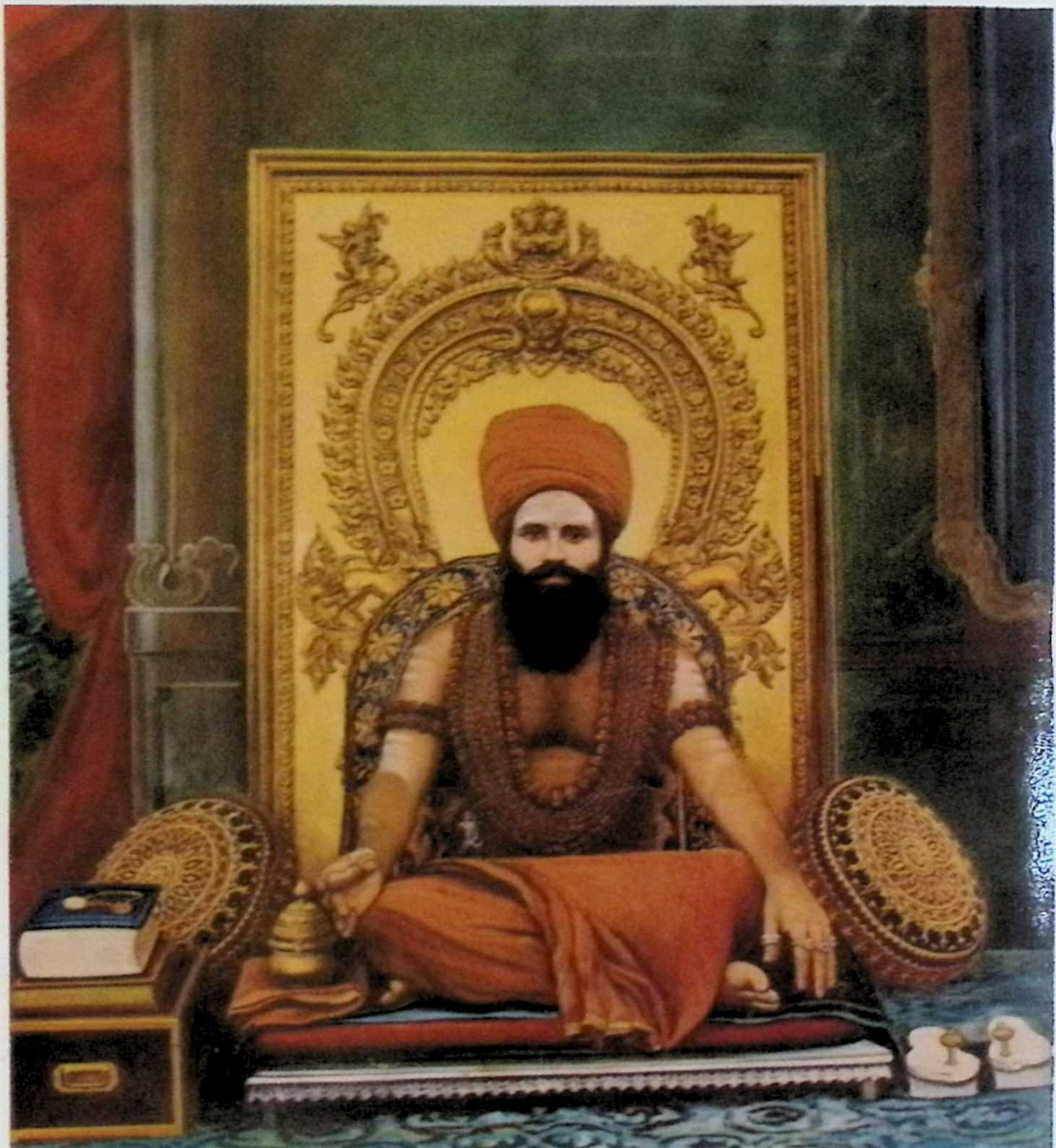
நினைவு வெளியீடு

சிதம்பரம்
அருள்மிகு நடராஜப் பெருமான்
சந்நிதியில் வைத்துப் பூசித்து,
ஆயிரங்கால் மண்டபம் என வழங்கும் இராஜ சபையில்
உரை அரங்கேற்றம் செய்து,
வெளியிடப் பெற்றது.

1997

Koviloor Digital Library

திருமுறைகள் உரையோடு வெளிவருமாறு அருள் சுரந்து,
ஒன்று முதல் ஒன்பதாம் திருமுறைகள் வெளியிட்ட,

தருமை ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 16818
LIBRARY, KOVILOOR
2/2

வெளியீடு எண்: 994

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவாசகம்

எட்டாம் திருமுறை

பொழிப்புரை, விளக்கக் குறிப்புரைகளுடன்.

இந்நூல்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்
26 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருவருள் ஆணையின் வண்ணம்
திருச்சிராப்பள்ளி, திருமுறைக்காவலர் திரு. ப. மூக்கப்பிள்ளை
அவர்களின் அறக்கொடை வெளியீடாக

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தில்

வெளியிடப்பெற்றது.

1997

557

Koviloor Digital Library

உரிமை பதிவு] 1997 [தருமை ஆதீனம்

பதிப்புரிமை : ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம்,
மயிலாடுதுறை - 609 001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முதற் பதிப்பு : 1966
இரண்டாம் பதிப்பு : 1997

பதிப்பாசிரியர்:

ஸ்ரீமத் சுந்தரமூர்த்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்,
கட்டளை விசாரணை,
அருள்மிகு அமுதகடேஸ்வர சுவாமி தேவஸ்தானம், திருக்கடவூர்.

விளக்கக் குறிப்புரை:

தருமை ஆதீனப் புலவர், சித்தாந்தக் கலைமணி, மகாவித்துவான்,
முனைவர் சி. அருணைவடிவேலு முதலியார்,
(காஞ்சிபுரம்)

இப்பதிப்பில் புதிதாகச் சேர்க்கப் பெற்ற
பொழிப்புரை:

சைவத் தமிழுரை நம்பி
முனைவர், எம். சிவச்சந்திரன்,
தமிழ்த்துறைத்தலைவர், தருமை ஆதீனம் கலைக்கல்லூரி, தருமபுரம்

அச்சிடல்-தயாரிப்பு:
மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

(யாழ்ப்பாணம் - சென்னை),
834. அண்ணா சாலை, சென்னை - 600 002.

Koviloor Digital Library

உ

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய
எட்டாம் திருமுறை
திருவாசகம்

திருச்சிராப்பள்ளி,
திருமுறைக்காவலர்,
சிவத்திரு. ப. மூக்கப்பிள்ளை அவர்களின்
அறக்கொடை

திருச்சிராப்பள்ளி அலங்கநாதபுரம் திரு. இரா. பழனியாண்டிப் பிள்ளை, திருமதி மாரியாயி அம்மாள் ஆகியோர்க்கு அருமருந்தன்ன புதல்வராய் 1928ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர் திரு. ப. மூக்கப்பிள்ளை.

இளமையில் கல்விநலம் பெற்ற இவர், வாணிபத்துறையில் வளர்ந்து சிறந்து, திருமதி சரோஜாவை மணம்புரிந்து, மகாலட்சுமி, கங்காதரன், கிருஷ்ணவேணி, பழனிவேல், அகிலாண்டேசுவரி ஆகிய மக்கட் செல்வங்களை எய்தினார்.

சமயத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு, தக்க குருமார்களிடம் சமய விசேட நிர்வாண தீட்சைகள் பெற்று, திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பயின்று சிறந்தார்.

சான்றோர் பலர் கூட்டுறவால், சிவநெறியில் மிகுதியும் ஈடுபட்டு, அற நெறி பேணும் வணிகராய் விளங்கி வருகிறார்.

தருமை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், சூரியனார் கோயில் ஆதீனம், குன்றக்குடி ஆதீனம் ஆகியவற்றின் தவத்திரு குருமகா சந்நிதானங்களின் அருளாசிகளையும், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசித் திருமடம் ஆகியனவற்றின் அதிபர் அவர்களின் நல்லாசிகளையும் பெற்றவர்.

திருச்சிராப்பள்ளியில், சைவ சித்தாந்த சபை, அருள் நெறித் திருக்கூட்டம், திருநெறிய தமிழிசை மன்றம் ஆகியவும் பிறவுமான அனைத்துச் சைவ சபைகளிலும் தக்க பொறுப்பேற்று முன்னின்று அவற்றை நடத்தும் சிறப்புக்குரியவர்.

திருமுறை விழாக்கள் நிகழ்த்தி, தேவாரஇசை வாணர்களை அழைத்துச் சிறப்புச் செய்துவரும் பெருமைக்குரியவர்.

சிவநெறிப்புரவலர், திருமுறைக்காவலர், சைவநெறிக்காவலர், சிவநெறிக்குரிசில், அருள்நெறிச் செல்வர், தமிழ்ச்சான்றோர் முதலிய பல விருதுகளையும் பெற்ற திரு. ப. மூக்கப்பிள்ளை, சமய அன்பர்கள் சிகாமந்திரமாகப் போற்றும் இத்திருவாசகம், தருமை ஆதீனம் தவத்திரு குருமகாசந்நிதானத்தின் அருளாசியோடு வெளிவர, வழங்கியுள்ள அறக்கொடையால் இத்திருமுறை வெளிவருகிறது.

குறிப்பு: இத்திருமுறைப் பதிப்பின் விற்பனைத் தொகை மீண்டும் இத்திருமுறையை வெளியிட்டு வரப் பயன் படுத்தப்பெறும்.

Koviloor Digital Library

எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்

நூல் அளவுகள்

பக்கங்கள்:	936
படிகள்:	1,000
அளவு:	215மிமீ. X 135 மிமீ. (1/8 டிமை)
அச்சுக்கோப்பு:	கணிப்பொறி- லேசர்ஒளி அச்சுக் கோப்பு
எழுத்தளவு:	10 மற்றும் 12 புள்ளி
அச்சுமுறை:	எதிரம், அச்சுத்தட்டு, மறுதோன்றி
தாள்:	மீவெண் மாப்லித்தோ 70ஜிஎஸ்எம். (18.6கிகி.)
கட்டு:	அட்டை, ரெக்சின்போர்வை, உருள்முதுகு

Koviloor Digital Library 7/2

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தருமை ஆதீனத்தை நிறுவியருளிய

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு

சீரணியும் நுதலின்விழி மழுமான் நாகம்
திருந்தும்எரி பொருந்துவிடம் தெரிந்தி டாமல்
தாரணிஅன் பரையாள அவர்போல் வந்த
சைவசிகா மணிஎவர்க்கும் தலைவன் எங்கோன்
காரணியும் நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன்
கருணைமழை பொழியும்இரு கடைக்க ணாளன்
பாரணியும் ஞானசம் பந்தன் எந்தை
பரமன்இரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம்.

- ஸ்ரீ சம்பந்தசரணாலயர்.

ஞானக்குழந்தை:

தமிழகத்தில் - தென்பாண்டி நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கார்காத்த வேளாளர் மரபில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை மீனாட்சியம்மை என்ற நல்லறப் பெரியோர்கட்கு அருந்தவ மகவாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அவதரித்தவர், தருமை ஆதீன முதற் குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள். இவருக்குப் பெற்றோர்கள், திருஞானசம்பந்தரைப்போல் தமது குழந்தையும் சிவஞானம் பெற்றுச் சைவம் வளர்க்கும் ஞானாசிரியனாகத் திகழ வேண்டும் என்று எண்ணி 'ஞானசம்பந்தன்' என்ற நற்பெயரைச் சூட்டி வளர்த்து வருகையில், தமது குலதெய்வமாகிய சொக்கநாதரையும் மீனாட்சியம்மையையும் தரிசிப்பதற்கு ஞானசம்பந்தருடன் மதுரை சென்று பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் நீராடி வழிபட்டனர். பெற்றோர்கள் ஊருக்குப் புறப்படுங்கால் ஞானசம்பந்தர் தன்னைத் தொடர்ந்து நின்ற தாயும் தந்தையுமாகிய சொக்கநாதரைப் பிரிய மனமின்றி, உடலுக்குத் தாய் தந்தையர்களாகிய பெற்றோர்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பிச் சொக்கநாதர் வழிபாட்டிலே ஈடுபாடு கொண்டவரானார்.

கண்ணுக்கினிய பொருள்:

நாள்தோறும் பொற்றாமரைக் கரையில் அடியார்கள் சிவபூசை புரிவதைக் கண்டார் ஞானசம்பந்தர். தாமும் அவ்வாறு சிவபூசை புரிய

Koviloor Digital Library

எண்ணினார். சொக்கநாதரை வேண்டினார். கருத்தறிந்து முடிக்கும் கண்ணுதற் கடவுளும் அன்றிரவு அவர் கனவில் தோன்றி, 'நாம் பொற் றாமரைத் தடாகத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் கங்கைக்குள் இருக்கிறோம். நம்மை எடுத்துப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அவ்வண்ணமே மறுநாள் காலையில் பெருமானின் கருணையை வியந்து போற்றிப் பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் மூழ்கினார். ஸ்ரீ சொக்கநாதப் பெருமான் கண்ணுக்கினிய பொருளாகத் தமது கரத்தில் வரப்பெற்றார். 'ஆசாரி யன் மூலமாகத் தீக்ஷை பெற்றுத்தானே சிவபூசை புரிதல் வேண்டும்; ஆசாரியன் வேண்டுமே; சிவஞான உபதேசம் பெறவேண்டுமே; எப்படிப் பூசையைப் புரிவேன்! என்ற எண்ணம் தோன்றவே, அது பற்றி இறைவனிடமே முறையிட்டார்.

ஞானாசாரியனை அடைதல்:

வேண்டத்தக்கது அறிந்து வேண்ட முழுதுந் தருவோனாகிய சொக்கநாதப் பெருமான் மறுநாள் கனவில் எழுந்தருளி 'திருக்கயிலாய பரம்பரை - திருநந்தி மரபு மெய்கண்ட சந்தான வழியில் திருவாரூரில் விளங்கும் கமலை ஞானப்பிரகாசர் என்ற ஆசாரியரிடத்தில், வருகிற சோமவாரத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்று நம்மைப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அன்றிரவே கமலை ஞானப்பிரகாசர் கனவிலும் எழுந் தருளி, 'ஞானசம்பந்தன் வருகிற சோமவாரத்தன்று வருவான்; அவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து சிவபூசையும் எழுந்தருளுவிப் பாயாக' என்று அருளினான். ஞானசம்பந்தர் பல தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூர் சென்று, பூங்கோயிலில் உள்ள சித்தீச்சரம் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் அமர்ந்திருந்த கமலை ஞானப் பிரகாசரைக் கண்டார். காந்தம் கண்ட இரும்புபோல ஆசாரியரால் ஈர்க்கப்பட்டார். சமய விசேட நிர்வாண தீக்ஷைகளால் பாச ஞானம் பசுஞானங்கள் நீங்கிப் பதிஞானம் கைவரப் பெற்றார். சொக்கநாதப் பெருமானை ஆன்மார்த்த பூஜாமூர்த்தியாகப் பூசிக்கப்பெறும் பேற்றையும், ஞான அநுபூதியையும் அடைந்தார்.

கைவிளக்குப் பணிவிடை:

பன்னாளும் ஆசாரியப் பணிவிடை செய்து தங்கி இருக்கும் நாள்களில் ஒருநாள் தியாகராசப் பெருமானின் அர்த்தயாம பூசையைத் தரிசித்து ஆசாரியர் தமது மாளிகைக்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது கைவிளக்குப் பணியாளன் உறங்கிவிட ஞானசம்பந்தர் தமக்கு ஞான ஒளியேற்றி நல்வழிகாட்டிய ஞானாசாரியருக்கு ஒளிவிளக்கு ஏந்தி முன்சென்றார். திருமாளிகையின் வாயில் முன்னர்ச் சென்றவுடன்

Koviloor Digital Library

சிவாநுபூதியிலேயே திளைத்திருந்த ஞானப்பிரகாசர், அருள்நிலை கைவரும் பக்குவத்திலிருந்த ஞானசம்பந்தரை 'நிற்க' எனக் கட்டளை யிட்டு உட்சென்றார். ஆசாரியர் பெற்ற சிவாநுபூதியை ஞான சம்பந்தரும் கைவரப் பெற்றவராய் மாளிகை வாயிலில் கைவிளக்கு ஏந்தியவராகவே நின்றார். ஞானசம்பந்தரின் பெருமையை ஞாலம் அறியச்செய்து அதன்மூலம் சைவப் பயிர் தழைக்க இறைவன் திரு வுளம் பற்றினான் போலும். அன்றிரவு பெருமழை பெய்தது. சிவாநு பூதியில் திளைத்திருந்த ஞானசம்பந்தர் மீது ஒருதுளி மழை கூடப்பட வில்லை. விளக்கோ அணையாது சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருந்தது.

குருஞானசம்பந்தராயினார்:

வைகறைப் பொழுதில் ஞானப்பிரகாசரின் பத்தினியார் சாணம் தெளிக்க வருங்கால், ஞானசம்பந்தர் அநுபூதி நிலையில் நிற்பதையும், விளக்குச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதையும் கண்டு உட் சென்று பதியிடம் வியப்புடன் அதனை வெளியிட்டார்.

ஞானப் பிரகாசர் விரைந்து வந்து பார்த்து, ஞானசம்பந்தரிடம் திருவருள் பெருகுகின்ற நிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்து ''ஞானசம்பந்தா! நீ ஆசாரியனாக இருந்து, பக்குவம் உடையவர்களுக்கு ஞானோப தேசம் செய்து ஆசாரியனாக விளங்குவாயாக'' என்று அருளினார். அப்பொழுது ஞானசம்பந்தர்,

''கனக்கும் பொதிக்கும் எருதுக்கும் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
எனக்கும் உடற்கும் எனதிச்சை யோஇணங் கார்புரத்தைச்
சினக்குங் கமலையுள் ஞானப்ர காச சிதம்பரஇன்
றுனக்கிச்சை எப்படி அப்படி யாக உரைத்தருளே''.

என்ற பாடலைப்பாடி ''எங்குச்சென்று எவ்வாறு இருப்பேன்'' என்று விண்ணப்பிக்க, ஞானப்பிரகாசர், ''மாயூரத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் வில்வாரணியமாய் உள்ளதும், திருக்கடவூரில் நிக்கிரகம் பெற்ற எமதருமனுக்கு அநுக்கிரகம் செய்ததும் ஆன தருமபுரத்தில் இருந்து கொண்டு, அன்பு மிக உண்டாய், அதிலே விவேகமுண்டாய், துன்ப வினையைத் துடைப்ப துண்டாய், இன்பம் தரும் பூரணத்துக்கே தாகமுண்டாய் ஒடி வருங்காரணர்க்கு உண்மையை உபதேசித்துக் குருவாக விளங்குவாயாக'' என்று கட்டளையிட்டருளினார். ஞான சம்பந்தர், ''குருஞானசம்பந்தர்'' ஆயினார்.

Koviloor Digital Library

தருமபுரத்தில் ஆதீனம் கண்டார்:

ஆசிரியர் ஆணையை மறுத்தற்கு அஞ்சியவராய்க் கன்றைப் பிரிந்த பசுப்போல வருந்தும் குருஞானசம்பந்தரை நோக்கிக் ''குருவாரந்தோறும் வந்து நம்மைத் தரிசிப்பாய்'' என்று தேறுதல் கூறினார் ஞானப்பிரகாசர்.

குருஞானசம்பந்தர் தம் குரு ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியுடன் தருமபுரத்திற்கு எழுந்தருளி, தருமபுர ஆதீன மடாலயத்தை நிறுவியருளினார். ஞானாநுபூதியில் திளைத்துப் பல பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து அநுபூதிச் செல்வராய்த் திகழ்ந்தார். அவர் அநுபூதியில் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய் எழுந்த சிவஞானப் பேரருவியே *சிவபோக சாரம், சொக்க நாத வெண்பா, முத்தி நிச்சயம், திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், சோடசகலாப் பிராசாத ஷட்கம், சொக்கநாதக் கலித்துறை, ஞானப் பிரகாசமாலை, நவமணிமாலை* ஆகிய எட்டு நூல்கள் ஆகும். பாடல்கள் எளிமையும், இனிமையும் பயப்பனவாய், பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளுண்மையைத் தெளிய விளக்குவனவாய் உள்ளன.

ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசம்:

குருஞானசம்பந்தர் தம்மை அடைந்த பக்குவமுடையவர் களுக்கு உபதேசித்து அநுபூதிமானாக விளங்கும்போது, உபதேச பரம்பரையை வளர்த்துவர அதி தீவிர பக்குவ நிலையிலிருந்த ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசித்துத் தாம் ஜீவசமாதி கூடியருளினார்கள். அதிதீவிர நிலையில் இருந்த ஆனந்தபரவசர் தமது குருநாதர் உபதேசித்த ஞானநிலை விரைவில் கூடியவராய், தம் ஞானாசாரியர் ஜீவசமாதி கூடிய ஸ்ரீ ஞானபுரீசுவரர் ஆலய விமான ஸ்தூபியைத் தரிசித்தவாறு நிட்டை நிலை கூடினார்கள்.

மீண்டும் எழுந்தருளினார்:

அதுகண்ட ஏனைய சீடர்கள் குருமரபு விளங்க வேண்டுவதை ஆசாரியர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பிக்க, பரமாசாரிய மூர்த்திகள் ஜீவசமாதியினின்றும் எழுந்து வந்து ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகருக்கு உபதேசம் செய்து அநுபூதிநிலை வருவித்து ஞானபீடத்து இருத்தி வைகாசி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷ சப்தமி திதியில் தாம் முன்போல் ஜீவ சமாதியில் எழுந்தருளினார்கள்.

Koviloor Digital Library

தருமை ஆதீனப் பணி:

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற இத்திருத்தருமை ஆதீனம் அதுமுதல் வழி வழியாக விளங்கி, மொழித் தொண்டும், சமயத் தொண்டும், சமூகத் தொண்டும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஆற்றி வருகிறது. இப்பொழுது ஞானபீடத்தில் இருபத்தாறாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்து அருளறப் பணிகள் பல இயற்றி அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்கள்.

வாழ்க தருமை ஆதீனம்! வளர்க குருபரம்பரை!

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தின் உண்மையை
ஆய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி
கேள்வியல்லல்
ஒய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன்
றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுள் ஞானப்ர காசன்மெய்த்
தொண்டர்களே.

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீநினையாய் - சீ சீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்.

- ஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர்.

Koviloor Digital Library

தருமை ஆதீனம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தின்

பன்னிரு திருமுறைத் தொகுதி

(16 பகுதிகள்)

பகுதி

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:

1. முதல் திருமுறை 1
2. இரண்டாம் திருமுறை 2
3. மூன்றாம் திருமுறை 3

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:

4. நான்காம் திருமுறை 4
5. ஐந்தாம் திருமுறை 5
6. ஆறாம் திருமுறை 6

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:

7. ஏழாம் திருமுறை 7

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியவை

8. 1. எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம் 8
 2. எட்டாம் திருமுறை - திருக்கோவையார் 9

திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் அருளியவை:

9. ஒன்பதாம் திருமுறை - திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு 10

திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

10. 1. பத்தாம் திருமுறை - 1 - 3 தந்திரங்கள் 11
 2. பத்தாம் திருமுறை - 4 - 6 தந்திரங்கள் 12
 3. பத்தாம் திருமுறை - 7 - 9 தந்திரங்கள் 13

திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவர் அருளியவை:

11. பதினொன்றாம் திருமுறை 14

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம்:

12. பன்னிரண்டாம் திருமுறை - முதற்காண்டம் 15
 பன்னிரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் காண்டம் 16

Koviloor Digital Library

உ

எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு	
2.	ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் ஆசியுரை	1
3.	பதிப்புரை	21
4.	அணிந்துரை	26
5.	முதல் பதிப்பின் முகவுரை	30
6.	குறிப்புரை மாட்சி	43
7.	ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை	57
8.	தல அட்டவணை	83
9.	மாணிக்கவாசகர் வரலாறு	86
10.	சிறப்புக் குறிப்புகள்	103
11.	திருவாசகப் பதிகத் தொகை	104
12.	நூற்சிறப்பு	105
12.	திருவாசகம்	107
13.	பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	896
14.	அருஞ்சொல் அகராதி.	908
15.	தருமை ஆதீனம் இயற்றிவரும் பணிகள்.	921

Koviloor Digital Library

உ

குருபாதம்

பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர்கள்

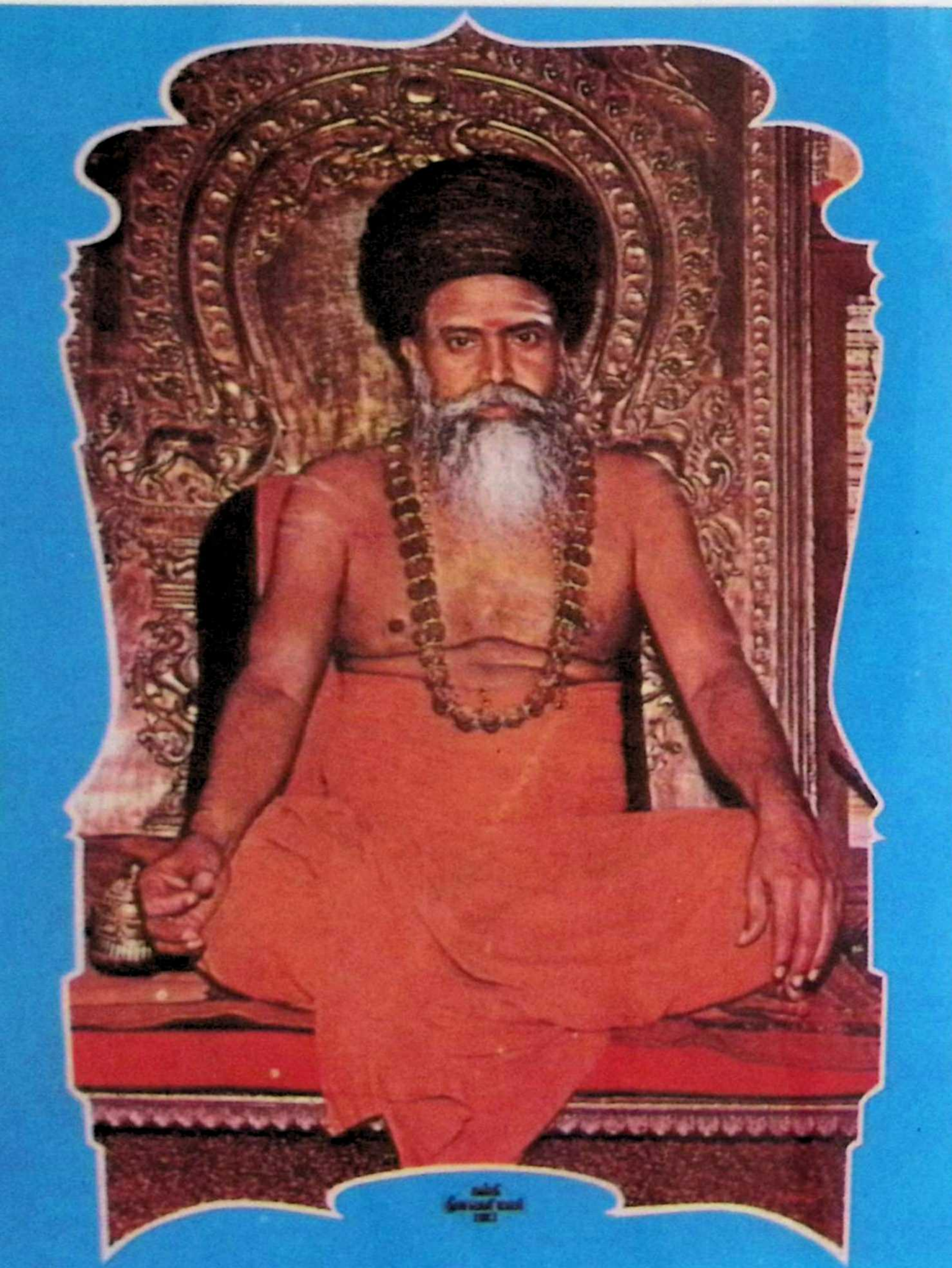
[1]திருஞான சம்பந்தர் [2]வாகீசர் [3]சுந்தரர்
[4]திருவாத வூரர் மற்றைத்
[5]திருமா ளிகைத்தேவர் [6]சேந்தனார் [7]கருவூரர்
தென்ளு[8]பூந் துருத்தி நம்பி
வருஞான [9]கண்டரா தித்தர்[10]வே ணாட்டடிகள்
வாய்ந்த[11]திரு வாலி யமுதர்
மருவு[12]புரு டோத்தமர் [13]சேதிராயர் [14]மூலர்
மன்னு திரு [15]ஆல வாயார்
ஒரு [16]காரைக் காலம்மை [17]ஐயடிகள் [18]சேரமான்
ஒளிர் [19]கீரர் [20]கல்லாடனார்
ஒண் [21]கபிலர் [22]பரணர்மெய் உண [23]ரிளம்பெருமானொடு
ஓங்கும் [24]அதி ராவடிகளார்
திருமேவு [25]பட்டினத் தடிகளொடு
[26]நம்பியாண்டார் நம்பி [27]சேக்கிழாரும்
சிவநெறித் திருமுறைகள் பன்னிரண் டருள்செய்த
தெய்விகத் தன்மையோரே.

– புலவர். திரு. வை. தருமலிங்கம் பிள்ளை.
தமிழாசிரியர், தருமை ஆதீனத் தேவாரப் பாடசாலை,
தருமபுரம்.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

மறைமொழி பத்தாம் திருமுறை முதலா,
பன்னிரு திருமுறை உரை வெளியிட்டு அருளிய,

தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்
26 ஆவது குருமகா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கியருளிய

ஆசியுரை

பாய்பரி யோன்தந்த பரமானந் தப்பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலரால் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளும் தே.

-திருக்களிற்றுப்படியார்-71

எட்டாம் திருமுறை திருவாசகம், திருக்கோவையார் என இரு பிரிவுகளாக உளது. எடுத்த எடுப்பிலேயே *நமசிவய* என்னும் பஞ்சாக்கரத்தை முதலில் வைத்துத் தொடங்குவது திருவாசகத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.

திருவைந்தெழுத்தின் வகைகள்:

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது *நமசிவய* என்னும் அஞ்சு எழுத்தாகும். இவ்வஞ்செழுத்தே இறைவனின் திருப்பெயராகவும் உள்ளது. இதனை ஞானசம்பந்தர் ''நாதன் நாமம் நமசிவாயவே'' (தி.3 ப.49 பா.1) என்றும், அப்பர் ''எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய'' (தி.3 ப.93 பா.10) என்றும் அருளியமையால் உணரலாம்.

இஃது ஐவகைப்படும். *நமசிவய, சிவயநம, சிவயவசி, சிவ, சி,* என்பன, அவ்வைந்து வகையின. இவற்றுள் *நமசிவய* என்பது தூலபஞ்சாக்ஷரம். *சிவயநம* என்பது சூக்குமபஞ்சாக்ஷரம், *சிவயவசி* என்பது அதிசூக்குமபஞ்சாக்ஷரம், *சிவ* என்பது காரண பஞ்சாக்ஷரம், *சி* என்பது மகாகாரணபஞ்சாக்ஷரம்.

இவற்றுள் உலக போகம் வேண்டுவோர் *நமசிவய* என்னும் தூல அஞ்செழுத்தையும், போகம் மோட்சம் இரண்டும் வேண்டுவோர் *சிவயநம* என்னும் சூக்கும அஞ்செழுத்தையும் கணித்தல் வேண்டும், மோட்சத்தையே விரும்புவோர் அதிசூக்கும, காரண, மகாகாரண பஞ்சாக்ஷரத்தையும் மனத்தினால் நினைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வைந்தெழுத்தையும் தனக்கும் பிறருக்கும் கேட்குமாறு

Koviloor Digital Library

ஓதுதல் (உச்சரித்தல்) *வாசகம்* எனப்படும். தனக்கு மட்டும் கேட்குமாறு கண்டத்தில் நிகழும் மத்திமை வாக்கு *உபாஞ்சு* எனப்படும். தன் கருத்தளவாய் நிற்கும் பைசந்தி வாக்கு *மானதம்* எனப் படும்.

தூல, சூக்கும பஞ்சாக்ஷரங்களை, *வாசகம்*, *உபாஞ்சு* என்ற முறையில் கணிக்கலாம். அதிசூக்கும, காரண, மகாகாரண பஞ்சாக்ஷரங்களை *மானத*மாகக் கணித்தலே சிறப்புடைத்தாம்.

சிவயவசி, *சிவயசிவ* என்பதில் எது அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரம் என்பது பற்றி இருவேறு கருத்துகள் இருந்து வருகின்றன.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்த ''உற்றுமை சேர்வது'' எனத் தொடங்கும் (தி.3 ப.113 பா.10) பாடலின் இறுதியில், ''கலந்தருள் பெற்றது மாவசியே'', ''காழி அரன் அடி மாவசியே'' என்பதாலும், உமாபதிதேவநாயனார் தாம் அருளிய *திருவருட்பயன்* 89ஆம் குறளில் ''வாசியிடை நிற்கை வழக்கு'' என்பதாலும், திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் அருளிய *திருஉந்தியார்* 36ஆம் பாடலில் ''நாலாய பூதமும் நாதமும் ஒன்றிடின் நாலாம் நிலையாம் என்றுந்தீபற'' என்று, *வசி* என்பதையே அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரம் என்று குறித்தமையாலும், ஞானசம்பந்தர் வாக்காகிய ''காழி அரன் அடி மாவசியே'' என்பதில் *வசி* என்பதற்கு அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரம் எனக் காசிவாசி செந்திநாதய்யர் குறிப்பு எழுதியுள்ளமையாலும் *வசி* என்பதே அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரம் என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், *சிவயசிவ* என்பதில், *ய* வின் இருபக்கமும் *சிவ* என்றும் *வசி* என்றும் இருப்பதால், இதை இருதலை மாணிக்கம் என்று குறிப்பிடுதற்கும் பொருந்துவது காணலாம். அடுத்து *விகடகவி* என்ற சொல்லைப் போல, கிடந்தவாறு சொன்னாலும், தலைகீழாய்ச் சொன்னாலும் ஒரே மாதிரியாகவே சொல்லும் பொருளும் அமைவதுவும் இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும்.

மண், நீர், தீ, வளி, வெளி எனும் ஐம்பூதங்களில் மண் முதல் நாலாவது பூதமாகிய வளியில், '*வ*' எனும் எழுத்தும், நாதத்தின் குறியீடாகிய '*சி*' எனும் எழுத்தும் பொருந்துமானால், *வசி* என்றாகும். எனவே *வசி* அதிசூக்குமமாம். அருணைவடிவேலரும், திருமூலர் திருமந்திரத்துள் அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரம் பற்றிய பாடலுக்கு உரை விரிக்கும் போது *திருவுந்தியார்*, சம்பந்தர் வாக்குகள் *வசி*யையே அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரமாகவே கூறிப் போகிறார்.

அருவம், உருவம், அருவுருவம்:

இறைவன், அருவம், உருவம், அருவுருவம் என மூன்று நிலையில் இருந்து உயிர்கட்கு அருள்செய்கிறான். இதனை விளக்கும் தலங்கள் இரண்டு. ஒன்று சிதம்பரம், மற்றொன்று திருப்பெருந்துறை.

Koviloor Digital Library

சிதம்பரத்தில் இரகசியம் அருவ நிலையில் அருள் புரிவதைக் குறிப்பது. நடராஜர் உருவ நிலையில் அருள் பாலிப்பது. ஸ்ரீ மூலநாதர் அருவுருவாகிய சிவலிங்கத் திருமேனியைக் குறிப்பது.

அதே போன்று, திருப்பெருந்துறையில் மூலத்தானத்தில் ஆத்மநாதர் அருவநிலையில் அருள் புரிகிறார். இங்கு சிவலிங்கமூர்த்தி இல்லை ஆவுடையார் மட்டுமே உள்ளது.

அடுத்து, உருவ நிலையில் மாணிக்கவாசகரே திருப்பெருந் துறையில் உருவத் திருமேனியுடன் காட்சி தருகிறார். அம்மைக்கு இங்கு உருவம் இல்லை. இணையார் திருவடிகளேஉள்ளன. அவை அருவுருவ நிலையை விளக்குவன. அம்பிகை சந்நிதிக்கு எதிரில் தான் மாணிக்கவாசகர் சந்நிதி உள்ளது.

மாணிக்கவாசகர் அருளுபதேசம் பெற்ற திருப்பெருந்துறையும், அவர் திருவருள் நிறைவைப் பெற்ற சிதம்பரமும், அருவ, உருவ, அருவுருவ வழிபாட்டை உணர்த்தும் தலங்களாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாணிக்கவாசகரின் சிறப்பு:

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகருக்குத்தான் பிரம் மோற்சவம் நடைபெறுகிறது. திருத்தேரிலும் மாணிக்கவாசகரே திருவுலா வருகிறார். அடியவருக்குப் பிரமோற்சவமும், திருத்தேருலாவும் நிகழும் சிறப்பு வேறு எத்தலத்திலும் காண இயலாதது. மணிவாசகருக்கே அமைந்தது இத்தனிச் சிறப்பு.

இடைப்பட்ட காலத்தில், முருகனுக்கு ஒருவர் கோயில் எடுப்பித்துத் திருக்குடமுழுக்குச் செய்யும் காலத்தில், அங்கு மணிவாசகரையே பிரதிட்டை செய்ய வேண்டும் என்ற அசரீரி தோன்ற, அவ்வண்ணமே மணிவாசகரையே எழுந்தருள் வித்துள்ளனர். இம்மூர்த்தியை ஆனந்த மாணிக்கவாசகர் எனக் குறிக்கின்றனர். எல்லாச் சிறப்புக்களும் திருவருட் குறிப்பின் வழி இங்கு மணிவாசகருக்கே நடந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆவுடையார் உள்ள மூலத்தானம் மட்டுமே மாணிக்கவாசகரின் திருப்பணி என்றும், அம்மையார் கோயில் இராமநாதபுரம் இராஜா திருப்பணி என்றும் கொடுங்கைச் சிறப்பும் மற்றையோர் திருப்பணியே என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

திருப்பெருந்துறையில்தான் குருந்த மரத்தடியில் இறைவன் குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளிக் குதிரை கொள்ள வந்த மணிவாசகரை ஆட்கொண்டு அருளுபதேசம் செய்தார்.

மணிவாசகர் குறிப்பிடும் தீர்த்தமாம் பொய்கை, கோயிலின்

Koviloor Digital Library

தென் பிராகாரத்தில் உள்ளது. குருந்த மரமும் உபதேசக் காட்சியும் உட்கோயில் மேற்குப் பிரகாரத்தில் சிலை வடிவில் அருந் திருமேனியாகக் காட்சி தருகிறது.

எட்டாம் திருமுறை:

மணிவாசகர் அருளிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையாகப் போற்றப்பெறுகின்றன.

இறைவனே இவரிடம் 'பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக' எனக் கேட்டுப் பெற்ற 'திருக்கோவையார்', நிலையிலா உலகியல் இன்பத்தையும், நிலையுடைய பேரின்பத்தையும் இணைத்துப் பாடும் இணையிலாப் பனுவலாகத் திகழ்வது.

சிற்றம்பலவர் திருக்கரத்தால் எழுதிய பெருமை இவர் அருளிய எட்டாம் திருமுறைக்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

திருவாசகத்திற்குப் பொருள் கேட்ட அன்பர்கட்கு வாசகத்தின் பொருள் நடராசப் பெருமானே என்று காட்டி அந்நடராசப் பெருமான் திருவடியிலேயே இரண்டறக் கலந்த மேன்மையும் இம் மணிவாசகருக்கே உரிய தனிச் சிறப்பாகும்.

திருவாசகத்தின் தொடக்கம் ''நமச்சிவாய'' என்பது. முடிவு ''அம்மை எனக்கு அருளியவாறு யார் பெறுவார் அச்சோவே'' என்பது. இது நமக்கு இறைவன் அருளிய திறத்தை வியந்து போற்றுவதாய் அமைந்துள்ளது.

திருக்கோவையார் நிறைவில் ''உற்றவர்க்கு ஊரன். மற்றுயாவர்க்கும் ஊதியமே'' (பா. 400) என நிறைகிறது.

திருவாசகத்தின் முதலடியையும், திருக்கோவையாரின் இறுதி அடியையும் இணைத்துப் பார்த்தால், உயிர்க்கு ஊதியம் திருவைந் தெழுத்து என்பதே முடிவாக நமக்கு மணிவாசகர் உணர்த்தி யுள்ளமை இனிது விளங்கும்.

திருவாசக அமைப்பு:

தேவார மூவரைப் போல் மணிவாசகர் பலதலங்களுக்குச் சென்று பாடியதில்லை. சில தலங்களைத் தரிசித்து, அங்கிருந்தே பல தலங்களையும் பாடியுள்ளார். அங்ஙனம் திருவாசகத்தில் இடம் பெற்ற தலங்கள் 38.

தேவாரம் போல் இத் தலத்தில் பாடப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் பகுதிகள் சிலவே உள்ளன. அவை கோயில் மூத்த திருப்பதிகம், கோயில் திருப்பதிகம், திருக்கழுக்குன்றத் திருப்பதிகம், முதலியன.

Koviloor Digital Library

திருவாசகத்தின் முதல் நான்கு பகுதியும் தனித்தனிப் பாடல்களாகவும், சில பதிகங்களாகவும், சில பாடல்கள் கொண்டவையாகவும், சில வெண்பாக்களாவும் உள்ள இயற்றமிழ்ப் பாடல்களாகவே உள்ளன.

சிவபுராணம், கீர்த்தித்திருஅகவல், திருஅண்டப்பகுதி, போற்றித்திருஅகவல் நான்கும் தனிநிலைச் செய்யுட்களாம்.

திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், திருஅம்மானை திருஎம்பாவை முதலியன முறையே 100, 50, 20, 20 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன.

அன்னைப்பத்து, குயில்பத்து, கண்டப்பத்து, பிரார்த்தனைப்பத்து, குழைத்தபத்து, உயிருண்ணிப்பத்து, சென்னிப்பத்து முதலியன பத்துப்பத்துப் பாடல்களாகப் பொருட் பெற்றிபற்றியதாகத் தலைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

சிவபுராணம் முதல் அச்சோப்பதிகம் ஈறாகத் திருவாசகம் 51 தலைப்புகளையுடையது. 649 பாடல்களை உடையது.

திருக்கோவையார் களவு, கற்பு என்ற இருபெரும் பிரிவுகளுடன், இயற்கைப் புணர்ச்சி முதல் பரத்தையிற் பிரிவு முடிய 25 உட்பிரிவுகளை யுடையது. 400 பாடல்கள் கொண்டது.

மகளிர் விளையாட்டு வகையை நிலைக்களனாகக் கொண்டு இறைவன் புகழ் பாடும் திருமுறை இஃதொன்றேயாகும். திருவெம்பாவை, திருவம்மானை, திருப்பொற்சுண்ணம், திருத்தெள்ளேணம், திருச்சாழல், திருப்பூவல்லி, திருவுந்தியார், திருத்தோள்நோக்கம். திருப்பொன்னூசல் என வருவன அனைத்தும் பெண்கள் விளையாட்டேயாம்.

தேவாரம் படர்க்கையில் போற்றுவது நினைக்கத் தக்கது. திருவாசகம் இயற்கை வருணனையின்றி நேரே இறைவனை முன்னிலைப்படுத்திப் போற்றுவதாக உள்ளது.

மூவர் தேவராமும் இசைத் தமிழாக இருக்க இஃது இயற்றமிழில் இருப்பதும் நினைக்கத் தக்கது.

முப்பொருள் உண்மை:

சிவபரம் பொருளின் பழமையைத் திறம்படக்கூறுவதே சிவபுராணம்.

கீர்த்தித்திருஅகவல் சிவபெருமானின் செயலால் வந்த கீர்த்தி அதாவது புகழைக் கூறுவது. முதல் இரு பாடல்களிலும் சிவனது பழமையும் பெருமையும் புகழும் பேசப் பெறுவதன் வாயிலாக,

Koviloor Digital Library

பதியின் உண்மையும், பெருமையும் கூறுவனவாயுள்ளன.

திருஅண்டப்பகுதி, உலகம் பல்கோடி அண்டங்களாயுள்ளதைப் பலபட விரித்துக் கூறுவதன் வாயிலாக அறிவில் பொருளாகிய பாசத்தைக் கூறியதாயிற்று.

போற்றித்திருஅகவல், உயிர்களின் வரலாற்றை மிகத் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் எடுத்தியம்புவதன் வாயிலாகப் பசு உண்மை கூறுகிறது. எனவே முதல் நான்கு பாடல்கள் வாயிலாகப் பதி, பாசம், பதி என்னும் முப்பொருள் உண்மையைக் கூறுகின்றன. சிவஞானபோதமும் பதி, பாசம், பசு என்ற முறையில்தான் பேசுகிறது என்பதும் நினைவுகூரத் தக்கது.

திருவாசகக் கருத்துக்களுட் சில:

'எட்டினோடு இரண்டும் அறியேனைப் பட்டிமண்டபம் ஏற்றினை' என்பது திருச்சதகம் 43ஆவது பாடல் தொடராகும். தமிழில் பத்து என்ற எண் *ய* என்பதாகும். *நமசிவய* என்ற அஞ்செழுத்தில் *ய* என்பது ஆன்மாவாகிய உயிரைக் குறிக்கும். எனவே தன்னையே அறியாத என்னை, உன் கருணையால் உயர்த்தினாய் என்று இறையருளைப் போற்றுகின்றார்.

'இரண்டும் இலித் தமியனேற்கே' (தி.8 திருச்சத. 26) என்பதற்கு இரண்டலா ஆன்மா என்ற சாத்திரக் கருத்தும், இரண்டும் கெட்டான் என்னும் உலகியல் கருத்தும் புலப்பட்டிருத்தலை நோக்குக.

'ஆமாறு உன் திருவடிக்கே அகங் குழையேன்' (தி.8 திருச்சதகம் 14). இப்பாடல் 'நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல்' (தி.6 ப.31 பா.3) எனும் தாண்டகத்தோடு ஒப்பிடத்தக்கது.

திருவெம்பாவையும், திருப்பாவையும் எழுந்த நோக்கத்தாலும் நுவலும் பொருளின் திறனாலும் வெவ்வேறு பாங்குடையன. மழை வேண்டலும் தக்க கணவனை அடைய வேண்டுதலும் பற்றிய பாடல்கள் ஒப்பிடற்குரியன என்ற அளவில் நின்றுவிடாது முழுமையாக ஒப்பிட்டு நோக்கின் பல உண்மைகள் விளங்குவனவாம்.

பிற்காலக் கலம்பகங்களில் பேசப்படும் அம்மானைப் பகுதியும், திருவாசகத்தில் காணப்படும் அம்மானைப் பகுதியும், பாடல் அமைவில் வெவ்வேறு திறத்தன.

இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வந்த பின்பே இறையடி அடையலாம். திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் (தி.8 திருவா. ப.30) இவ்வுண்மையைக் கூறுகின்றது.

Koviloor Digital Library

அச்சோப்பதிகம் - இறைவன் குருநாதனாகத் தமக்குத் தீக்கை செய்த பாங்கை மிக உருக்கமாக விவரிக்கிறது.

அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி:

''அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது'' என்பது தாயுமானவர் (பாடல் 89) வாக்கு. ''காட்டுவித்தால் யார் ஒருவர் காணாதாரே, காண்பார் யார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே'' (தி.6 ப.98 பா.3) என்பது அப்பர் அருள் வாக்கு. சிவபெருமானின் அருளின்றி யாரும் எதையும் செய்ய இயலாது. இக்கருத்தை அவரவர் வாழ்விலும் அநுபவ வாயிலாக நன்கு உணரலாம்.

சூரியனைக் காண வேண்டுமானால் அவனது ஒளியைக் கொண்டுதான் அவனைக் காணவேண்டும். அவன் ஒளி இன்றி அவனைக் காண இயலாது. நமது கண் காணும் ஒளியே அன்றிக் காட்டும் ஒளி அன்று. காட்டும் ஒளியாகிய சூரியன் காட்டினால், காணும் ஒளியாகிய கண் அதைக் காணும். அதைப்போல் காட்டும் ஒளியாகிய சிவனருள் காட்டினால், காணும் ஒளியாகிய ஆன்மா காணும் தன்மைத்து. இதனைத்தான் ''அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி'' (தி.8 சிவபுரா. அடி 18) என்று மணிவாசகர் அநுபூதி யுரையாக அறிவிக்கின்றார்.

இதே கருத்தைத் திருநாரையூர் பொல்லாப் பிள்ளையார் மீது நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய விநாயகர் இரட்டைமணி மாலையின் முதல் பாடலும் குறிப்பிடுகின்றதைக் காணலாம்.

என்னை நினைத்து அடிமைகொண்டுஎன் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான்-புன்னை
விரசுமகிழ் சோலை வியன்நாரை யூர்முக்கண்
அரசுமகிழ் அத்திமுகத் தான்.

-தி. 11 விநா. இரட். மணி மாலை பா.1

நாம் இறைவனை நினைக்க வேண்டுமானாலும், வாழ்த்த வேண்டுமானாலும் வழிபட வேண்டுமானாலும் அவன் நம்மை நினைத்து, நமக்குவரும் இடர்களைக் களைந்து, தன்னையே நாம் நினையுமாறு நம்மிடத்து அவனைத் தானாகத் தருகின்றான். இது நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் அநுபவம்.

திருஞானசம்பந்தரும் இக்கருத்தை ஒருவகையால் நமக்கு உணர்த்துகின்றார். திருச்சிராப்பள்ளிப் பெருமானை ''நன் றுடையான்'' (தி.1 ப.90 பா.1) என்று எடுத்துப் பாடும் பாடலில் மூன்றாம் வரியில் ''சென்றடையாத திருவுடையான்'' என்று பெருமானின் அருள்திறம் பேசுகிறார். நாமே சென்று அடைய முடியாத திருவை உடையவன் பெருமான். அதனால் நாமே சென்று அவனை அடையமுடியாது. ஆனால் அவனே நம்மீது கருணை

Koviloor Digital Library

கொண்டு அருளினாலன்றி நாமே அவனை அடைய முடியாது என்பதே அதன் பொருள். மணிவாசகரும், ''நானேயோ தவம் செய்தேன்'' (தி.8 ப.38 பா.10) என்னும் திருவாசகத்தின் மூன்றாம் அடியில், ''தானே வந்து எனதுள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு அருள் செய்தான்'' என்ற பாடல் தொடரால் இக்கருத்தைப் புலப் படுத்தியுள்ளார்.

இதற்கு அரண் செய்வதுபோல், உமாபதி சிவம் அருளிய *திருவருட்பயன்* 70ஆம் குறட்பாவில் விளக்கம் தருகிறார். பேரருளாளனாக இருக்கின்ற பெருமான், தாமே தகுதி இல்லா உயிரைக் காலாந்தரத்தில் தகுதிப்படுத்தி அதற்குத்தாமே அருள் வழங்கு நிலையில் காத்திருக்கிறான். அப்படி அருள் வழங்குபவனை நமது முனைப்பால் நாமே அவனருளைப் பெற்றுவிடலாம் எனில்அது இயலாது. இக்கருத்தை விளக்கும் *திருவருட்பயன்* குறளைக் காண்போம்.

தாமே தருமவரைத் தம்வலி யினால்கருதல்
ஆமே? இவன்யார்? அதற்கு.

-திருவருட்பயன் 70

மேற்கண்ட அநுபூதிமான்களின் அருள்வாக்குகளால் அவனருளால்தான் அவனை வணங்கி உய்யலாம் என்பது தெளிவா கின்றதன்றோ!

கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க!

கடவுளை நமது ஊனக் கண்ணால் காணமுடியுமா? முடியாது. பின்னர், ''கண்ணால் யானும் கண்டேன்'' என்கிறாரே (தி.8 ப.3 அடி 58) மணிவாசகர் என்றால் அவர் கண்டது உண்மை. அவரது கண் ஞானக்கண்.

ஞானக்கண் என்பது அருட்கண் எனப்படும். அறிவு வடிவாகிய ஆண்டவனை அவனது அருள் வடிவாகிய கண்ணால்தான் காண இயலும். அருட்கண் என்றால் என்ன? எது செய்தாலும், எதைப் பேசினாலும், கடவுள் சிந்தனையுடன் அவன் உள்ளிருந்து உணர்த்தும் வழி செயல்படுவதே அருட்கண் எனப் பெறும்.

''அவ்வருட் கண்ணால் எதையும் பார் என்றான். அதை அறியாதே சுட்டி என் அறிவாலே பார்த்தேன். இதனால் விளைந்தது என்ன? இருள்தான் தெரிந்தது. என்னையும் கண்டிலேன்'' என்கிறார் தாயுமானார். அப்பாடல் காண்க.

அருளால் எவையும்பார் என்றான் அத்தை
அறியாதே சுட்டி என்னறிவாலே பார்த்தேன்

Koviloor Digital Library

இருளானபொருள் கண்டதல்லால் கண்ட
என்னையும் கண்டிலேன் என்னேடி தோழி.

தாயுமானவர் பா. 1433

தருமை ஆதீன முதற்குரவர் குருஞானசம்பந்தருக்கு அவர்தம் ஆசாரியர் கமலை ஞானப்பிரகாசர் காட்டிய அருட்பார்வைபற்றியும் காணலாம்.

ஏதேது செய்திடினும் ஏதேது பேசிடினும்
ஏதேது சிந்தித் திருந்திடினும் - மாதேவன்
காட்டிடுவ தானஅருட் கண்ணைவிட்டு நீங்காது
நாட்டம் அதுவாய் நட.

சிவபோக. பா.76

என்பது கமலை ஞானப்பிரகாசரின் உபதேசம். இவ் வுபதேசத்தைச் சிறிதும் தவறாது கடைப்பிடித்தார் நமது குருநாதர் குருஞானசம்பந்தர். அவர் அநுபவம் ஒரு பாடலாக வெளிவந்தது. அப்பாடல் காண்க.

ஏதேது செய்தாலும் ஏதேது சொன்னாலும்
ஏதேது சிந்தித் திருந்தாலும் - மாதேவா
நின்செயலே என்று நின தருளாலே உணரின்
என்செயலே காண்கிலே னே.

சிவபோக. பா.45

பெருமான் திருமேனியும் நம்மேனி போன்ற பஞ்சபூதச் சேர்க்கையால் ஆனதல்ல. அஃது அருட் திருமேனி. மாயா சம்பந்தம் இல்லாதது.

எனவேதான் திருஞானசம்பந்தருக்குத் தமது அருட் திருமேனியை உமை ஒரு பாகனாகக் காட்டினார். அக்காட்சியைத் ''தோடுடைய செவியன்'' (தி.1 ப.1 பா.1) என்ற சொல் ஓவியத்தால் காட்டினார் ஞானசம்பந்தர். அக்காட்சியை அருகில் இருந்த சம்பந்தரின் தந்தை சிவபாதவிருதயர் கண்டாரில்லை. ஞானக்கண், திருவருட்கண் அவருக்குக் கிடைத்திலதே என் செய்யலாம்.

இதைத்தான் பெருமான் அருள் பெற்ற மணிவாசகர் அருட் கண்ணால் அருட் திருமேனியைக் கண்டேன் என்றருளினார்.

கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறிவாரை:

மணிவாசகர் அருட்கண்ணால் கண்டார். சிவஞானம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தரும் பெருமானைத் தமது அருட்கண்ணால் கண்டார். கண்டது உண்மை. ஆனால் பெருமானது அருமை பெருமைகளை, திருமேனிப் பாங்கினை முற்றிலும் கண்டார்களா? என்றால் இல்லை என்பதுதான் விடை.

Koviloor Digital Library

மணிவாசகரைப் போன்றவர்கள், மகான்களாக, அநுபூதிமான்களாக இருந்தபோதிலும், அவர் கண்டது உண்மை. அநுபவித்ததும் உண்மை. ஆனால் எத்தகைய பெரியோர்களாயினும் அவர்கள் எல்லாம் பெருமானின் வியாபகத் தன்மையில் வியாப்பியமாய் அடங்கி நிற்பவர்களேயன்றி, பெருமான் வியாபகத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் அல்லர். அதனால்தான் மணிவாசகர் ''கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க'' (தி.8 ப.3 அடி 58) என்றவர், உன்னை முற்றிலும் கண்டறிந்தவனைக் கேட்டுக் கூட அறியவில்லை (தி.8 ப.20 பா.5) என்கிறார்.

இத்தத்துவத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறார் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார். இவர் அருளிய *திருக்களிற்றுப்படியார்* 90ஆம் பாடலில், ''ஒருவன் கடலைக் காண்கிறான்; கண்டது உண்மை. அக்கடலில் நீராடுகிறான். நீராடியதும் உண்மைதான். ஆனால் கடலின் அகலம், ஆழம், கடற்பரப்பில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் கண்டான் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்'' என்கிறார்.

அதுபோலவே, அருளாளர்கள் கடவுளைக் கண்டதும் உண்மை. அநுபவித்ததும் உண்மை. ஆனால் முற்றிலும் கண்டதும் இல்லை, அநுபவித்ததும் இல்லை என்பதே உண்மை.

இத்தத்துவத்தை மணிவாசகர் ''கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறிவாரை'' என்று தி.8 ப.20 திருப்பள்ளிஎழுச்சி ஐந்தாம் பாடலில் புலப்படுத்தியருளினார். இதற்கு விளக்கம் தந்த *திருக்களிற்றுப்படியார்* பாடல் காண்க.

கடல்அலைத்தே ஆடுதற்குக் கைவந்து நின்றும்
கடல்அளக்க வாராதாற் போலப்- படியில்
அருத்திசெய்த அன்பரை வந்துஆண்டதுவும் எல்லாம்
கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண்.

-திருக்களிற்றுப்படியார் பா.90

புல்லாகிப் பூடாய், புழுவாய், மரமாகி:

''ஒன்றறிவதுவே உற்றறிவதுவே
இரண்டறிவதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறிவதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறிவதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே''

-தொல். மரபியல் 1526

என்பது *தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் மரபியல் நூற்பா*

Koviloor Digital Library

1526. ஓரறிவு உள்ள தாவரம் முதல் ஆறறிவுள்ள மனிதர்வரை படிமுறை வளர்ச்சியைத் தொல்காப்பியர் ஆறாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே சொல்லிப் போந்தார். அடுத்துச் சிறிது விளக்கமாக ஒவ்வொரு உயிர் பற்றியும் விளக்கம் தருகிறார். ''புல்லும் மரமும் ஓரறிவினவே'' *(தொல். மரபு 1527)* புல்லும் மரமுமாகிய தாவரத்திற்கு உற்றறியும் ஊற்றுணர்ச்சியாகிய ஓரறிவுமட்டுமே உண்டு.

''நந்தும் முரளும் ஈரறிவினமே''

-தொல். மரபு 1528

நத்தையும், முரளும் ஊற்றுணர்வுடன் நாவுணர்வு அஃதாவது சுவை உணர்வும் உடையன.

''சிதலும் எறும்பும் மூவறிவினவே''

-தொல். மரபு 1529

கரையானுக்கும் எறும்பிற்கும் ஊற்றுணர்வு, சுவையுணர்வுடன் முகர்தலாகிய மூக்குணர்வும் உள்ளனவாம்.

''நண்டும் தும்பியும் நான்கறிவினவே''

-தொல். மரபு 1530

நண்டும், வண்டும், ஊற்றுணர்வு, சுவையுணர்வு, முகர்தல் உணர்வுடன் கண்ணறிவும் உடையனவாம்.

''மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே''

-தொல். மரபு 1531

ஊற்றுணர்வு, சுவையுணர்வு, முகர்தல் உணர்வு, காட்சி உணர்வுடன் செவியுணர்வும் உடையன. விலங்குகளும், ஒரு சார் மானிடரும் ஐயறிவுடையனவாம்.

மா என்பது விலங்கு. மாக்கள் என்பது உடலால் மனிதராயும், உணர்வால் விலங்காயும் மனவுணர்வு குறையுடையரா யிருப்போரைக் குறிப்பது.

''மக்கள்தாமே ஆறறிவுயிரே''

-தொல். மரபு 1532

மக்கள் எனப்படுவோர் ஐம்பொறியுணர்வுடன் மனஉணர்வும் செம்மையாக உடையோராவர். பிறவிகளிலே மக்கட் பிறவியே மிக மிகச் சிறந்தது. இப்பிறப்பே எல்லாம் தெரிந்து செயற்பட்டுச் சிறப்பெய்தற்குரிய பிறப்பு.

இக்கருத்தினை மணிவாசகர்,

''புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

Koviloor Digital Library

வல்அசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்''

-தி.8 சிவபுரா. அடி 26-32

என்று உயிர்கள் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்து எப்படிப் படிப் படியாக உயர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றன என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். இவ்வரிய தமிழ் நூல்களைக் கல்லாதவர், தாவரத்திற்கு உயிர் உண்டு என்பதைச் சமீப காலத்தில் தோன்றிய ஜெகதீஸ் சந்திர போஸ் தான் கண்டுபிடித்தார் எனக் கூறுகின்றனர். என்னே நந்தம் அறியாமை இருந்தவாறு? செய்யுளாகலின் தொல்காப்பியர்போல் முறையாகச் சொல்லாமல் பிறழ்ந்து வந்துள்ளது.

சிவபுராணத்தில் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் என்றவர், குருந்தமரத்தடியில் குருநாதரைக் கண்டு உபதேசம் பெற்றமையால் மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன் என்று தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் அறிவிக்கின்றார். வீடுறுதல் உறுதியாகலின், இறந்தகாலத்தால் உற்றேன் என்று உறுதிபடக் கூறினார்.

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுக:

சிவபுராண நிறைவில் பாட்டின் பலனைச் சுருக்கிச் சொல்கிறார். ''அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச் சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந் தன்னை முந்தை வினை முழுது மோய உரைப்பன்'' (தி.8 சிவபுரா. அடி.19) இங்கு மோய என்பது கெடுமாறு என்ற பொருள் தருகிறது. ஓய என்பது அவ்வளவு பொருத்தமாயில்லை.

இச்சிவபுராணத்தில் பெரும்பகுதி விளியாகவே அமைந்துள்ளது. எம்பெருமானே, பல்லூழி காலம் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்துப் போனேன். இப்போது உன் பொன்னடிகளைக் கண்டமையால் எல்லா வற்றினின்று விடுதலையாகி வீடு பேறுற்றேன். இது மெய் - உண்மை, புலக் குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே. தில்லையுட் கூத்தனே, தென்பாண்டி நாட்டானே, அல்லல் பிறவி அறுப்பானே, என ஓலமிட்டுச் சொல்லற்கரிய பரம்பொருளைச் சொல்லிய பாட்டின் பொருளறிந்து சொல்லுவார், சிவனடிக் கீழ்ச்செல்வர், பல்லோரும் பணிந்து ஏத்த வீற்றிருப்பர். பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவதால் சிவனருள் நிறைவாகக் கிடைக்கும் என்பது இவ்வடிகளால் புலனாகும் உண்மையாம். இந்த அடியே கயிலைக் குருமணியின் சிந்தனையில் ஊறிப் பன்னிரு திருமுறைக்கும் உரை எழுதுவிக்கத் தூண்டியது.

Koviloor Digital Library

முத்திப்பேறு நாலுவிதமாகப் பேசப்பெறும்.

சாலோகம் இது சிவலோகத்தில் வீற்றிருப்பது.

சாமீபம் இது சிவலோகத்தில் இறைவன் சமீபத்தில் இருந்து பணிபுரிவது.

சாரூபம் - இது இறைவனைப் போன்று விளங்கும் பலகோடி உருத்திரர்களிலே ஒருவராக உருவம் பெற்றிருப்பது.

சாயுச்சியம் - இது இறைவன் திருவடிக்கீழ் இரண்டறக் கலந்திருப்பது. இந்நிலை இச் சிவபுராணத்தை ஓதுவார்க்குக் கிடைக்கும் என்று பல கருதியருளியுள்ளார். இதை உள்ளவாறு உண்ர்ந்து பயன் பெறுவோமாக.

மாறிநின்று என்னை மயக்கும் வஞ்சப் புலன்:

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன முறையே தொடு உணர்வு, சுவையுணர்வு, காணும் உணர்வு, முகரும் உணர்வு, கேட்கும் உணர்வு என்னும் ஐந்தறிவுகள் தோன்றுவதற்கு இடனாய ஐம்பொறிகள் எனப்படும். இவ்வைந்தும் அறிவுப் பொறிகள். இவ்வைந்தும் மனத்திற்குத் துணைநின்று உயிர்க்கு உறுதுணை செய்வதற்கு இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை.

இவ்வைம்பொறிகளின் வாயிலாக வெளிப்படும் ஐம்புலன்களும் (புலன்-அறிவு) நம்பக்கம் நின்று நமக்கு நன்மை செய்யாமல் தம்பக்கமாகவே நம்மை ஈர்த்து நமக்குப் பெரும்பாலும் நன்மை செய்வதுபோல் சிறிதளவு நன்மை செய்து பெரிதளவு தீங்கே செய்கின்றன. இதனால் இவ்வைம்புலனையும் வஞ்சப் புலன் என்கிறார்.

இவற்றை நேரிய நெறியில் செலுத்த வேண்டுமாயின் சிவனருளே முன்னிற்க வேண்டும். இதனையே மயக்கும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத்து என்னுள்ளத்தில் அமுதமே ஊறிநின்று எழுகிற பரஞ்சோதியாக ஒளிவிடுபவனே என்கிறார். ஒளியான திருமேனியுடையவனே அவ்வொளித் திருமேனியாகிய சொரூபத்தை உள்ளவாறு எளியேனுக்குக் காட்டியருள்க என வேண்டுகிறார்.

''மாறிநின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்புலன்'' (தி.8 ப.22 பா.1) எனத் தொடங்கும் பாடலில் புலன்களின் நிலைபற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். மாறிநின்று என்பதற்கு, ஐம்புலன்களும், ஒன்றுவிட்டு ஒன்று மாறி மாறி, மனத்தையும் அதன் வழி உயிரையும் மயக்குகின்றன என்று உரை கூறியுள்ளார் *அருணைவடிவேலனார்*. ஆனால் வேறு பொருளும் இதில் காணப்படுகிறது. என்னை?

Koviloor Digital Library

இப்பாடல் கோயில் திருப்பதிகத்தின் முதற்பாடல். அப்பாடல் காண்க.

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

-தி.8 ப.22 பா.1

என் வாழ்முதலாகிய பொருள்:

எதற்கும் ஒரு முதல் வேண்டும். முதல் இல்லார்க்கு ஊதியம் இல்லை (*குறள் 449*) என்பார் *திருவள்ளுவர்*. எனவே நமது வாழ்விற்கும் ஒரு முதல் இன்றியமையாது வேண்டப்படும்.

அம் முதற் பொருளே பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான். இவனே எல்லா உயிர்கட்கும் முதற்பொருளாக நின்று நம்மை வழிநடத்துகின்றான்.

வாழ்வில் இன்பத் துன்பங்களை ஊட்டி நம் அழுக்கைப் போக்கிச் சுடச் சுடரும் பொன்போல் ஒளி கூட்டுகிறான்.

அவன் அறத்தையே வாகனமாகவும், தனக்கே உரிய கொடியாகவும் கொண்டிருக்கிறான். நம்மையெல்லாம் அடிமையாக என்றும் உடையவனாகத் திகழ்கின்றான். அவனைப் பற்றிப் பள்ளி எழுச்சி பாடிப் பணிவோம் என்கிறார் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பகுதியில்.

மேலும் பல இடங்களிலும் ''என்றன் வாழ்முதலே'' எனக்கொண்டு துதிக்கின்றார். எனவே நாமும் நமக்குரிய வாழ்முதலை உணர்ந்து, துதித்து உய்வு பெறுவோம்.

பாவைப் பாடலில் நீராடும் சிறப்பு:

மடு என்பது ஆழங்காற்பட்ட நீர்நிலையைக் குறிக்கும். இதனை மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்பதனால் உயரத்திற்கு மலையும், ஆழத்திற்கு மடுவும் எடுத்தாளப்பட்டிருத் தலைக் காணலாம். திருவெம்பாவையில், நீராடும் நீர் நிலைகள் பற்றி மணிவாசகர் குறிப்பிடும்போது, நீர்நிறைந்து பொய்யாதிருக்கும் தன்மையால், 'மொய்யார் தடம் பொய்கை' எனப்பெயர் பெற்ற பொய்கையை முதலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

Koviloor Digital Library

அடுத்து, ஆர்த்த பிறவி என்னும் 12ஆம் பாடலில் அந்நீர்நிலை, பூத்திகழும் பொய்கையாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும், நீராடுவோர் இறையுணர்வோடு பரமனைப்பாடி நீராடவேண்டும் என்பதையும், மேலும் மலைப்பகுதியில் உள்ளார் சுனைநீரில் நீராடிச் சிறப்புறுக என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

காதார்குழையாட என்னும் 14ஆம் பாடலில் பொன்னாலான அணிமணிகளை அணிந்து நீராடுக என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

ஓரொருகால் என்னும் 15ஆம் பாடலில் பூம்புனல் பாய்ந்தாடுக எனக்குறிப்பிடுகிறார்.

செங்கணவன்பால் என்ற 17ஆம் பாடலில் தாமரை பூத்த தடாகத்தில் நீராடுக என்பார். ''பங்கயப்பூம்புனல் பாய்ந்தாடுக'' என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அண்ணாமலையான் என்னும் 18ஆம் பாடலில் பூம்புனல் பாய்ந்தாடுக என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நிறைவாக, போற்றி அருளுக என்னும் 20ஆம் பாடலில் மார்கழி நீராடுக என்று பூர்த்தி செய்கிறார். இப்பாடலில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழிலையும் ஆற்றும் அவர்தம் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி நிறைவு செய்கின்றார்.

பன்னிரு திருமுறைகளில் இதைப்போல் ஐந்தொழில் பற்றி விரிவுபடக் காண இயலாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும்:

பைங்குவளைக்கார் மலரால் என்ற 13ஆம் பாவைப் பாடலில் பொலிவுமிக்க நீர்நிலையை அம்மை அப்பராகக் காண்கிறார். நமக்குக் காட்டுகின்றார்.

மடு என்னும் ஆழங்காற்பட்ட நீர்நிலை, பிராட்டியையும் பெருமானையும் போன்று திகழ்கிறது என்கிறார். எப்படி?

பிராட்டியின் நிறம் நீல நிறம். பெருமானின் நிறம் சிவப்பு நிறம். மடுவில் பைங்குவளை நீல மலர் பூத்திருப்பதால் அம்மையையும், செந்தாமரை மலர் பூத்திருப்பதால் சிவனையும் ஒத்துள்ளது என்கிறார்.

''நீலமேனி வாலிழைபாகத்து ஒருவன்'' (*ஐங்குறுநூறு, கடவுள்-1*) என்பதால் அம்மை நீலநிறம் என்பது ''செந்தாமரைக் காடனையமேனி'' (தி.8 திருச்சத. 30) என்பதால் சிவன் செம்மை நிறம் உடையார் என்பதும் போதரும்.

Koviloor Digital Library

அங்கம் குருகினத்தால் - குருகு என்பது பறவையைக் குறிக்கும் சங்கினையும் குறிக்கும். இங்கு, சங்கு வளை அம்மையை நினைவுறுத்தியது.

அந் நீர்நிலையில் அரவம் - ப்பாம்புகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கிடக்கின்றன. இவை சிவனை நினைப்பிக்கின்றன.

தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால், மடுவிற்கு வருவோர் தங்கள் உடம்பில் உள்ளஅழுக்கைப் போக்கிக் கொள்கின்றனர். அம்மையப்பரிடம் செல்வோர் தங்கள் ஆணவ, கன்ம, மாயை முதலிய அழுக்குகளைப் போக்கிக் கொள்கின்றனர். மலம் - அழுக்கு.

அம்மைக்கும் அப்பற்கும் உள்ள ஒப்புமைப் பொருள்கள் இந்நீர்நிலையில் உள்ளமை கொண்டு இந்நீர்மடு பிராட்டியையும் பெருமானையும் போன்றுள்ளது என்று இணைபிரியா எந்தையையும் எந்தாயையும் இணைத்துப் பாடி இன்புறுத்துகின்றார்.

தீட்சைகள் நான்கு:

தீட்சை நால்வகைப்படும்.

நயன தீட்சை அல்லது சட்சு தீட்சை. நயனம் - கண், சட்சு - கண். சட்சு தீட்சை என்பது கண்பார்வையால் உயிர்களைப் பக்குவப்படுத்துவது. ஆசாரியான் பார்வையால் பார்த்தாலே மாணவன் நல்வழிப்படுவான். இதற்கு உதாரணமாக மீனைக் காட்டியுள்ளனர். நீர்நிலையில் முட்டையிட்டுத் தன் பார்வையி னாலேயே குஞ்சு பொரித்து வளர்ப்பது மீன். மீனின் கடைக்கண் பார்வையே அதன் குஞ்சுகளை வளர்க்கின்றது.

மானச தீட்சை என்பது ஆசாரியன் தமது தூய இதயத்தால் - மனத்தால், மாணவன் செம்மை பெறவேண்டும் என நினைத்தால் அவ்வாறே அம்மாணவன் எல்லாவகையிலும் சிறந்து விளங்குவான். இதற்கு உதாரணம் ஆமையைக் குறிப்பிடுவர். ஆமை கடலிலும் மற்றும் நீர்நிலைகளிலும் அவற்றின் கரைகளிலும் வாழும் இயல்புடையது. ஆமை தனது முட்டைகளை நீர்நிலைக்கரையில் இட்டு மண்ணால் மறைத்துவிட்டு நீர்நிலையில் இருந்தே எப்போதும் அம்முட்டைகளின் நினைவாகவே இருக்கும். அந்நினைவாற்றலால் அம் முட்டைகள் ஆமைக்குஞ்சுகளாக மாறி வளரும்.

வாசக தீட்சை என்பது ஆசாரியன் தமது வாக்கினால் அஞ்செழுத்தாம் பஞ்சாக்கரத்தை மாணவனுக்கு உபதேசிப்பது. இம்மந்திரத்தை நாளும் விடாமல் உருவேற்றுவதால் மாணவன் உயர்நிலை பெறுவான். நீர்நிலையில் அரவம் என்னும் பாம்பு வாழ்வதால் அரவம் என்ற ஒலியை மட்டுமே உவமையாக்கிக்

Koviloor Digital Library

கொண்டு வாசகதீட்சைக்கு இடம் தந்தார். மனித உயிர்வாசக தீட்சையால் நலம்பெறும். வளர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது.

பரிச தீட்சை ஆசாரியன் தன் உள்ளங்கையைச் சீடன் தலையில் வைத்து பஞ்சாக்கர உபதேசம் செய்வது. பரிச தீட்சை எனப்படும். பரிசம் சீடனைத் தொட்டுத் தனது உணர்வை அவன்மாட்டுச் செலுத்துதல். இதற்கு உதாரணம் கோழி முதலிய பறவைகளைக் காட்டுகிறார். கோழி முட்டையிட்டு பரிசத்தால் அடைகாத்தலால் தம் முட்டைகள் குஞ்சுகளாகப் பரிணமிக்கும்.

இந்நிலைகள், அஃதாவது நான்கு வகையான தீட்சைகளும் பொங்குமடுவின் நிகழ்வதைக் கண்ட மணிவாசகர், அக்காட்சியை நமக்கும் காட்டுகிறார்.

''பைங்குவளைக் கார் மலரால் - குவளைமலர் கண்ணுக்கு உவமை. **நயன தீட்சையை** உணர்த்துகிறது.

செங்கமலப் பைம்போதால் - தாமரை மலர் இதயத் தாமரைக்கு உவமை. இது **மானச தீட்சையை** உணர்த்துகிறது.

அங்கம் குருகு இனத்தால் - குருகு என்பது பறவையைக் குறிக்கிறது. பறவை **பரிச தீட்சைக்கு** உதாரணம்.

பின்னும் அரவத்தால் - பின்னிக் கொண்டிருக்கும் பாம்பும் (அரவம்) இங்கு ஒலி அளவிலே கொண்டு **வாசக தீட்சையைக்** குறிப்பிடுகிறார்.

எனவே நால்வகைத் தீட்சைகளையும் இப்பொங்குமடு, அதனில் உள்ள மலர்களாலும் பொருள்களாலும் நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இக்கருத்துணர்த்தும் பாடல் காண்க.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

-தி.8 திருவெம்பாவை பா.13

தொன்மைக் கோலம்:

இறைவனின் தொன்மையான உருவம் அம்மை அப்பர் உருவமே. இதனால்தான் சாத்திர ஆசிரியரும் ''அம்மை அப்பரே உலகுக்கு அம்மை அப்பர் என்றறிக'' என்று அறிவித்தனர்.

Koviloor Digital Library

பெருமானின் திருவுருவம் ஒருபகுதி மென்மையும், ஒருபகுதி வன்மையும், ஒருபகுதி சிறியதும், ஒருபகுதி பெரியதுமாயிருக்கும். இதனைத் தாவரங்களிலும், மனித உடல்களிலும், ஏனைய சீவராசிகளிலும் காணலாம். இதனைத்தான் ''அம்மை அப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர்'' என்று பேசியுள்ளார். தோல் வன்மையானது ஆணுக்குரியது. துகில் மென்மையானது. இது பெண்ணுக்குரியது. குழை சிவனுக்குரியது. சுருள் தோடு பெண்மைக்குரியது. பால்வெள்ளை நீறு பெருமானுக்குரியது. பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும் பெருமாட்டிக்குரியது. சூலம் சிவத்திற்குரியது. தொக்க வளையல், சக்திக்கு உரியது. இவ்வுருவமே மிகத்தொன்மை வாய்ந்த சிவபெருமானின் திருவடிவம் என உணர்த்துகிறார் மணிவாசகர் திருக்கோத்தும்பிப் பகுதியில். அப்பாடல் காண்க.

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ.

-தி.8 திருக்கோத்தும்பி பா.18

மற்கட நியாயம் மார்ச்சார நியாயம்:

மற்கட நியாயம் என்பது குரங்குக்குட்டி நியாயம் எனப்படும். மாற்சார நியாயம் என்பது பூனைக்குட்டி நியாயம் எனப்படும்.

குரங்குக் குட்டி நியாயம் என்பது, குரங்குக்குட்டியானது தன் தாய் வயிற்றை இறுகப் பற்றிக்கொள்ளும் இயல்புடையது. குரங்கு மரங்களில் கிளைகளில் தாவும்போது தாய்க்குரங்கு குட்டிக் குரங்கைப் பற்றிக் கவலைப்படாது.

பூனைக்குட்டி அப்படி அல்ல. கவலைப்படாமல் சுதந்திரமாய் வெளியில் வந்து திரிவது பூனைக்குட்டி. அதனைக் காக்கும் பொறுப்பு தாய்ப் பூனைக்குத்தான். வெளியில் ஓடும் பூனைக்குட்டியைத் தாய்ப் பூனை தனது வாயால் கவ்வித் தன் இருப்பிடத்தில் கொண்டு சேர்த்துப் பாதுகாக்கும் இயல்புடையது. இதனைப் ''பால்நினைந்தூட்டும் தாயினும்'' என்னும் பாடலால் விளக்குகிறார். அப்பாடல் காண்க.

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய,
ஊனினை உருக்கி உள்ஒளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யான்உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

-தி.8 பிடித்தபத்து பா.9

Koviloor Digital Library

என்பது குரங்குக் குட்டி நியாயத்தைப் புலப்படுத்தும் மணிவாசகர் நிலை. 'குரங்குக் குட்டியைப் போல் இறுகப் பற்றினேன், என்னை விட்டு நீ எங்கு செல்ல முடியும்?' என்று கேட்கிறார்.

இப்பாடலால் உணர்த்தும் தத்துவமாவது, தகுதி இலாத உயிர்களை இறைவன் தானே புறம்புறம் திரிந்து அவர்கட்கு நானா விதத்திலும் உதவி செய்து அவ்வுயிர்களைப் பூனைக்குட்டியைக் காப்பதுபோல் பாதுகாக்கிறான் என்பதை முற்பகுதியும், தகுதியுள்ள உயிர்கள் இறைவன் பெருமையை உணர்ந்து தாமே இறைவனை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு உய்திபெறும் இந்நிலை, குரங்குக் குட்டி தாயைப் பற்றிக்கொண்டு செய்தி பெறுவது போல் மணிவாசகர் இறைவனைப்பற்றிக்கொண்டமையைப் பிற்பகுதியும் உணர்த்து கின்றன.

வானவர்கள் வாழ்த்துவதும் மணிவாசகர் வாழ்த்துவதும்:

வானவர் - தேவர்கள். இவர்கள் இறைவனை வாழ்த்து கிறார்கள். எதற்காக? தாம் உயர்ந்து தம்மை எல்லோரும் தொழ வேண்டி வாழ்த்துகிறார்கள்.

மணிவாசகர் வாழ்த்துகிறார். எதற்காக? பாழ்பட்ட பிறவியை வேரறுப்பதற்காக.

இருவேறு தரத்தினர். வாழ்த்துகின்றனர் இறைவனை.

தேவர்கள் பதவி ஆசை மேற்கொண்டும் போகம் துய்க்க வேண்டியும், கட்டுநிலையில் வாழ்த்துகின்றனர்.

மணிவாசகரோ, ஆசை அறவேண்டும் அதனால் பிறவி விடவேண்டும், பேரின்ப வீடு பெறவேண்டும் என்பதற்காக இறைவனை வாழ்த்துகிறார்.

அப்பாடல் காண்க.

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாம்உயர்ந்து தம்மைஎல்லாம் தொழவேண்டி
சூழ்த்தமது கரம்முரலும் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப்பு அறுத்திடுவான் யானும்உன்னைப் பரவுவனே.

-தி.8 திருச்சத. பா.20

மூவராலும் அறிய ஒணாத மூர்த்தியே சிவன்:

அயன், பிரம்ம தேவன்: படைப்புக்கடவுள் அரி, திருமால்: காத்தல் கடவுள். அரன் - உருத்திரன்: இவர் அழித்தற்கடவுள். இம் மூவரும் உயிர்வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே அன்றி, முழுமுதற் கடவுள் அல்லர்.

Koviloor Digital Library

தவத்தால், முயற்சியால், உழைப்பால் மனித நிலையினின்றும் தேவ நிலைக்கு, அஃதாவது கடவுள் நிலைக்கு, உயர்ந்தவர்கள் முறையே, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலைச் சிவபெருமானின் ஆணை வழி செய்து வருபவர்கள். இவர்கட்குக் கால எல்லை உண்டு.

இம் மூவரிலும் அயனும் அரியும் சகல வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அரன், பிரளயாகலர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்.

இதனால்தான், அரன் தானே கடவுள் என எக்காலத்திலும் சொல்லவில்லை. அயனும் அரியும் தாமே கடவுள் என்று தருக்கி, அடிமுடி தேடியும் கண்டிலர். இது பற்றியே உருத்திரன் அரன் என்றும், ஈசன், சிவன் என்றும் பேசப் பெறுகிறார். இவ்வுண்மையை நன்கு உணர்தல் வேண்டும்.

இதனை மணிவாசகர், தமது திருவாசகத்தில் ''மூவர் கோனாய் நின்ற மூர்த்தி'' (தி.8 திருச்சத. பா.34) என்றும், ''மூவராலும் அரியொணா முதலாய ஆனந்தமூர்த்தி'' (தி.8 சென்னிப்பத்து) என்றும், பல இடங்களிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூவரையும் ஒன்றாயிருந்து இயக்குவதோடு, மூவராய முதல்வனாயும் இருக்கின்றான் என்பதை, ஞானசம்பந்தரும் திருமுதுகுன்றத் தேவாரத்தில்,

தேவராயும் அசுரராயும் சித்தர்செழு மறைசேர்
நாவராயும் நண்ணுபாரும் விண்ணெரிகால் நீரும்
மேவராய விரைமலரோன், செங்கண்மால், ஈசன்என்னும்
மூவராய முதல்ஒருவன் மேயதுமு துகுன்றே.

-தி.1 ப.53 பா.1

என்று விளக்கி உள்ளமை கண்டு மகிழலாம்.

மணிவாசகரின் திருவாசகம், குரு உபதேசமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுபதேசத்தை ஓதி உணர்ந்து இறையருள் பெற்று இன்புறுமாறு செந்தமிழ்ச்சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

திருவாசகம் ஓதிச் சிறந்திடுக
கருவாதனை இன்றி வாழ்ந்திடுக.

Koviloor Digital Library

உ

குருபாதம்

பதிப்புரை

திருச்சிற்றம்பலம்

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே.
-தி.8 திருவா. திருப்பாண். 5

மணிவாசகர் அருளிய திருவாசகம் பன்னிரு திருமுறைகளில் பலராலும் பலகாலும் ஓதப்பெற்றுவரும் அருள் நூல். மக்களைப் பிறவிக் கடலிலிருந்து முத்திக் கரையில் சேர்ப்பிக்கும் உயரிய புணை. படிப்போரைப் பரவசப்படுத்தி அவர்களின் உள்ளங்களை நெகிழ்வித்து இறையருளில் தோய்விக்கும் திருமறை.

திருவா சகம்இங் கொருகால் ஓதின்
கருங்கல் மனமும் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப்பு எய்தி
அன்பர் ஆகுநர் அன்றி
மன்பதை உலகில் மற்றையர் இலரே.
-நால்வர் நான்மணி. 4

என்பது சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாசகத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும் மதிப்பீட்டுரை.

ஊழிக் காலத்தில் தன் தனிமையைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்பினான் இறைவன். திருவாசகத்தின் ஒரு பிரதியை மணிவாசகர் சொல்லக் கேட்டு, தானே தன் கைப்பட எழுதித் *திருச் சிற்றம்பலமுடையான்* எனக் கைச்சாத்திட்டு, தில்லைப் பொதுவில் வைத்துக் கொண்டான் இது மனோன்மணீயம் ஆசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையின் கற்பனை கலந்த பாராட்டுரையாகும்.

Koviloor Digital Library

சிவஞான போதத்தின் எட்டாம் சூத்திரம், இறைவன் குருவாக எழுந்தருளி வந்து பக்குவமுள்ள உயிர்களை ஆட்கொள்ளும் திறம் கூறுவது. பன்னிரு திருமுறைகளில் எட்டாவதாக இலங்கும் இத்திருவாசகத்தை அருளிய மணிவாசகரைத் திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் குருவாக எழுந்தருளி வந்து ஆட்கொண்டருளினார் என்பது வரலாறு.

''செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
திருப்பெருந் துறைஉறை கோயிலும் காட்டி
அந்தண னாவதும் காட்டி வந்தாண்டாய்''
-தி.8 திருவா. திருப்பள்ளி. 8

''....பேணு பெருந்துறையில்
கண்ணார் கழல் காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையான்..'' -தி.8 திருவா. திருவம்மானை 10

என்பன போன்ற பாடற் பகுதிகளால் திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் குருவாக வந்து அவரை ஆட்கொண்டருளியதை அறியலாம்.

இறைவன் தமக்கு உபதேசம் செய்தருளிய சிறப்பை மணிவாசகர்,

'நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாய நம எனப் பெற்றேன்'
தி.8 திருவா-திருவேச-10.

என்ற பாடலில் தெரிவித்தருளுகின்றார். இறைவன் தம்மை ஆட்கொண்டபின் உடல் பொருள், ஆவியை அவன் வசம்விட்ட சிறப்பை,

''அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமையெல்லாமும்
குன்றேயனையாய் என்னையாட்கொண்ட போதே
கொண்டிலையோ'' தி.8 திருவா. குழைத். 7

என்ற பாடலால் உணர்த்தியருள்கிறார்.

இத்தகைய திருவாசகம், சிவபுராணம் முதலாக அச்சோப்பதிகம் ஈறாக 51 பதிகங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை அடுத்த ஆறு அங்க மந்திரங்களில் சிகாமந்திரமாக விளங்கும் சிறப்புடையது.

Koviloor Digital Library

இந்நூலின் பல பகுதிகளும் படிப்போர்க்குச் சுவையுறுத்தி அவர்தம் பிறவிக்குக் காரணமான தளைகளை அறுத்து அவர்களை வீடுபேறு உறுவிக்கும் சிறப்புடையன ஆதலைப் பின்வரும்,

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன். *-அபியுக்தர்*

என்ற வெண்பா தெரிவிக்கும்.

சைவநன்மக்கள் சிறப்பாக மார்கழி மாதத்தில் பன்னிரு திருமுறைகளில் திருவாசகத்தில் திருவெம்பாவை ஒன்றையே ஓதிவரும் மரபைக் காணலாம். திருவாசகத்தில் திருவெம்பாவை சிறப்புடையதாதலை இதனால் நாம் நன்கு அறியலாம்.

திருவாசகம் முத்திப்பேற்றையே சிறப்பாக வேண்டுவதாதலின், உடல் நலங்குன்றி உயிர்விடும் நிலையில் இருப்போர் அருகே இருந்து திருவாசகத்தை அன்பர்களைக் கொண்டு ஓதுவித்து வருகின்றனர். இறக்கும் போது ஒருவர் மறுபிறவி பற்றிய எந்தச் சிந்தனையோடு இறக்கின்றாரோ அப்பிறப்பினை அவர் அடைவார் என்பது மரபு. அப்பர் சுவாமிகள் உயிர் துறக்கும் போது உன் நினைவு என் நெஞ்சை விட்டு நீங்காதிருக்க அருள் செய்ய வேண்டுமென வேண்டுகின்றார்.

தூமென் மலர்க்கணை கோத்துத்தீ வேள்வி தொழில்படுத்த
காமன் பொடிபடக் காய்ந்த கடல்நாகைக் காரோணநின்
நாமம் பரவி நமச்சிவாய வென்னும் அஞ்செழுத்தும்
சாமன் றுரைக்கத் தருதிகண்டாய் எங்கள் சங்கரனே.
-தி.4 ப.103 பா.3

என்பது அவர் அருளிய தேவாரத் திருமொழி.

உலக வாழ்க்கையில் மக்கள் அடையத்தக்க விழுமிய பயன், முத்திப்பேறேயாகும். திருவாசகத்தை நாம் நாள்தோறும் ஓதிவரின் நமக்கு அப்பேறு சித்திக்கும். திருவாசகம் முத்திப்பேற்றைச் சிறந்தெடுத்து ஓதுவதால், அதனை நாடோறும் படித்தல் கூடாது எனவும், இறப்பு நேரும் போது மட்டுமே அதனை ஓதுதல் வேண்டுமெனவும் சிலர் கூறுவர். அது தவறு. நாள்தோறும் உளம் நெகிழ்ந்து அந்நூலை ஓதிவரின் இம்மைப் பயன்கள் பலவற்றையும்

Koviloor Digital Library

பெறுவதோடு முடிவில் வீடுபேற்றையும் அடையலாம்.

நாள்தோறும் வழிபாடு செய்துவரின் 'புலனைந்தும் பொறி கலங்கி, நெறி மயங்கி, அறிவு அழிந்திட்டு, ஐமேல் உந்தி, அலமரும் போது அஞ்சேல் என்று அபயம் அருள்வான் இறைவன்' என்பார் திருஞானசம்பந்தர்.

வாழ்க்கையில் முழுமையாக நாம் வழிபாட்டு நெறிகளில் ஈடுபட இயலாமற் போயினும், நமக்கு அப்பெருமான் நினைவோடு வாழும் பிறப்பை அருளி, முடிவில் பரகதி வழங்குவான் இறைவன்.

தவமே புரிந்திலன் தண்மலரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன் உனக்கு அன்பருள்ளாம்
சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே அருளுகண் டாய்அடி யேற்கு எம்பரம்பரனே.

திி.8 திருவா. திருச்சத.5

என்பது திருவாசகம்.

அன்பர்கள் பன்னெடுங்காலமாக ஓதிப் பயனெய்திவரும் இந்நூல், பலராலும் மூலமாகவும் உரையோடும் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

தருமை ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் மணிவாசகரின் திருவாசகம், திருக் கோவையார் ஆகிய இருநூல்களையும் மகாவித்துவான், முனைவர் திரு. சி. அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்களைக் கொண்டு உரை எழுதுவித்து, 1-6-69 அன்று தருமை ஆதீன ஆதிபரமாசாரிய சுவாமிகள் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் குருபூசை விழா மலராக வெளியிட்டருளினார்கள்.

இதுபோது அந்நூலை ஏனைய திருமுறைகளுடன், ஒளியச்சில் அழகிய பதிப்பாக ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணிகளின் வெள்ளிவிழா மலராக 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் வெளியிட்டருளுகின்றார்கள்.

இந்நூலுக்கு ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் அருளிய ஆசியுரை, நூலை நன்முறையில் ஓதி உணரத் துணைபுரிகிறது.

Koviloor Digital Library

இத்திருமுறை வெளியீட்டுக்கு, திருச்சிராப்பள்ளி, சிவநேயச் செல்வர், சிவபூஜாதுரந்தரர், அன்பர் திரு. ப. மூக்கப்பிள்ளை அவர்கள் நன்கொடை வழங்கியுள்ளார். சைவ நல்லுலகம் இத்திருமுறையின் சிறப்பை உரை நலத்தோடு ஓதி உணர்ந்து, இம்மை, மறுமை, அம்மை ஆகிய மும்மைப்பயன்களையும் பெற்று இன்புறுவதாக.

இத்திருமுறைப் பதிப்பைச் செம்மையான முறையில் அச்சிட்டு வழங்கும் பொறுப்பைச் சென்னை-யாழ்ப்பாணம் காந்தளகம் உரிமையாளர், மறவன்புலவு திரு. க. சச்சிதானந்தன் அவர்கள் ஆர்வத்தோடும் பக்தி உணர்வோடும் ஏற்று நன்முறையில் நிறைவேற்றியுள்ளார்.

அன்பர்கள் இத்திருமுறையைப் பொருளுணர்ந்து ஓதி இறைவன் திருவருள் பெற்று இன்புறுவார்களாக.

இங்ஙனம்
கட்டளை விசாரணை ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின்
திருக்கடவூர் தேவஸ்தானம். உத்தரவுப்படி,

சுந்தரமூர்த்தித் தம்பிரான்

Koviloor Digital Library

உ

குருபாதம்

அணிந்துரை

திருவண்ணாமலையாதீனம் குன்றக்குடி மகாசந்நிதானம்

திருவருள்திரு தெய்வசிகாமணி பொன்னம்பல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்

திருவாசகம் தேன் அமுது; தேனினும் தெள்ளிய அமுது.

"யானே பொய், என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே"

-தி: 8 திருச்சதகம் 90

என்று அழுது அழுது ஆண்டவனைத் தொழுதவர் மணிவாசகப் பெருமான்! சிவஞானத் தேடலின் வேட்கையில் விளைந்த விசும்பல் மொழியே திருவாசகம்! ஊனை உருக்கும்; உயிரை உருக்கும். மணிவாசகர் கழிவிரக்கத்தில் தம்மைக் கரைத்து மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றார்.

நிலம் உழஉழப் பக்குவம் பெறுகின்றது! அந்த நிலம் தன் மடிக்குள் மறைந்திருந்த உயிர் ஊட்டத்தை விதைக்கு ஊட்டி, விளைச்சலை வீரியம் ஆக்குகின்றது. ஆலையில் பிழியப்பட்ட கரும்பே கற்கண்டாய் இனிமை தருகின்றது. அழகிய அணிகலன்கள், அபூர்வக் கலைப் பொருட்கள் முதலியன உலோகத்திலிருந்து உருமாறியவை. உருகிய உலோகமே உருவங்களாய் மாறுகின்றன. பயன்தரு பொருட்களாய் மாற மூலப்பொருள் பக்குவப்பட வேண்டும்; உருக வேண்டும்; இளக வேண்டும், இளக்கத்திற்குப் பின் தோன்றுகின்ற இறுக்கமே இறுதியானது; உறுதியானது.

மனம் நெகிழ்ந்து கொடுக்க வேண்டும். நெஞ்சம் பிறர் துயர் கண்டு விம்மி விம்மி அழவேண்டும். காலில் முள் குத்தும்பொழுது கண் கலங்கி அழுகிறது. காலில் முள் குத்தும்பொழுது கண் கலங்காதிருந்தால் உடலில் நோய் இருக்கிறது என்று பொருள். இன்று சமூகம் நோயால் வாடுகின்றது. சமூகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில் துயரம் ஏற்பட்டாலும் சமூகம் கலங்காதிருக்கிறது. கவலைப்படா

Koviloor Digital Library

திருக்கின்றது! அடுத்த வீட்டுக் கூரை பற்றி எரியும்பொழுது அலட்சியமாய் இருக்கின்றோம். அழுகின்ற மனித மனமே மலம் கரைக்கும் மாமருந்து. அழுகை நமக்காக இருக்கக்கூடாது. சமூகத்திற்காக அழ வேண்டும். தாயைத் தேடிக் குழந்தை அழுவதைப்போல மணிவாசப்பெருமான் சிவஞானத்தைத் தேடி அழுதிருக்கின்றார்.

காந்தம் கண்ட இரும்புபோல் கற்போர் இதயம் கவரும் கற்கண்டுத் தமிழ், *திருவாசகம்!* கலத்தில் மிதந்து கடல் கடந்து மதம் பரப்ப வந்த ஜி.யு. போப் திருவாசகத்திற்கு உருகினார். அவர் திருவாசகத்தை உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தந்ததோடு தம் கல்லறையிலும் கூடத் தாம் தமிழ் பயிலும் மாணவன் என்று பொறிக்கும்படி செய்தது -திருவாசகத்தின்மேல் அவர் கொண்டிருந்த காலால்தானே!

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத் தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

-தி.8 ப.8 பா.8

என்பது திருவாசகம்.

இறைவன் மதுரைத் திருவீதியில் மண் சுமக்கின்றான். அவன் பொன்மேனி புண் சுமக்கின்றது. எதற்காக? தேனினும் இனிய தீந்தமிழ்ப் பாடல்களாகிய திருவாசகத்திற்காக! உலக நாயகனை விண்பழித்து மண் இறங்கச் செய்த மாத்தமிழ் திருவாசகம்.

பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவுடைய பேரன்பு தயாபரனின் அன்பு என்கின்றார் மாணிக்கவாசகர். உலகியல் தாய்மார்களில் தர வேறுபாடு உண்டு. குழந்தை அழுதால்கூடப் பால் புகட்டாத இரக்கமற்ற தாய்மார்கள் உண்டு. குழந்தை அழுதபொழுது மட்டும் பால் புகட்டும் சராசரித் தாய் உண்டு. குழந்தை பசிப்பொழுது அறிந்து - வேளை அறிந்து பால் புகட்டுகின்ற தாயே நினைந்தூட்டும் தாய் ஆவாள். அந்த நினைந்தூட்டும் தாயினும் பேரன்பு பூண்டவன் இறைவன், என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

உலக மனிதர்கள் இலாப நட்டக் கணக்குப் பார்ப்பவர்கள். வாழுகின்ற காலத்தில் முகமன் பேசுபவர்கள் செல்வமும் செல்வாக்கும் கூடிய காலத்தில் முகமன் பாடுகின்ற கூட்டம் பல்கிப் பெருகி இருக்கும்.

Koviloor Digital Library

உறவுக் கணக்கு பெரும்பாலும் இலாப நட்டக் கணக்காகவே இருக்கும். மாணிக்கவாசகப் பெருமானும் இறைவனோடு இலாப நட்டக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கிறார். இறைவனோடு கலந்த இந்த உறவில் யாருக்கு இலாபம் என்று பார்க்கின்றார்.

"தந்தது உன் தன்னைக் கொண்டது என்றன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்.
அந்தம்ஒன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்ற தொன் றென்பால்?"
-தி.8 ப.22 பா.9

என்று பாடுகின்றார் மணிவாசகப் பெருமான் முடிவிலாப் பேரின்பம் பெற்றுள்ளார். ஆனால் இறைவன் தம்மிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டது என்ன? என்று மணிவாசகர் கதறுகின்றார்!

ஆன்ம ஈடேற்றம் இறைவனின் அருளிப்பாடு! மணிவாசகராகிய ஆன்மா ஈடேற்றப்படுவது இறைவனின் கடப்பாடு! இறைவன் மணிவாசகராகிய ஓர் ஆன்மாவை ஈடேற்றக் குதிரைச் சேவகனாக வந்தான்; கலியாளாக வந்து மண் சுமந்தவன்; பிரம்படி பட்டான்; அவன் பொன்மேனி புண் சுமந்தது!

உலகத்தின் அத்தனை கோடி ஆன்மாக்களையும் ஈடேற்ற எத்தனை முறை மண் சுமப்பது? எத்தனை முறை பிரம்படி படுவது? தேனினும் இனிய திருவாசகத்தை யார் ஓதுகின்றார்களோ, அவர்கள் இறைவனின் திருவருள் இன்பத்தை எளிதாகப் பெறுவார்கள். இறைவனின் ஆன்ம ஈடேற்றப் பணி எளிதாக்கப்படும் கருவியாக இறைவனுக்குத் திருவாசகம் கிடைத்துவிட்டது. இக் காரணத்தால் இறைவன் தான் சதுரப்பாட்டில் வல்லவன் என்று எண்ணிக் கொள்வான்!

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பம் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனிதீஞ் சுவைகலந்து
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே!
-திருவருட்பா

என்று இராமலிங்க அடிகள் பாடியதுபோல் உண்ண உண்ண உவட்டாத தீஞ்சுவை திருவாசகம்.

அகத்துறைப் பாடல்களாகத் திருக்கோவையார் அமைந்துள்ளது. தன்னைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு பாடிய திருப்பாடல்கள் திருக்கோவையார். ஆழ அன்பு

Koviloor Digital Library

அகத்துறை வழிபாட்டால் இறை அன்பை நாடச் செய்யும்! பற்றற்ற நிலையில் மனம் இமைப்பொழுதும் பிரியாமல் இறையருளைச் சிந்திகின்ற நிலையில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பிரிவாற்றாமையால் உயிர் பிரிந்துவிடுமோ என்ற நிலையில் உண்மையான அன்பினை வெளிப்படுத்துகின்றது திருக்கோவை யார். இவ்விரண்டு அருள் நூல்களும் இணைந்துள்ள எட்டாம் திருமுறை உரையுடன் கூடிய சிறந்த பதிப்பாக தருமபுர ஆதீன வெளியீடாக வருவது தமிழர்களின் தவப்பேறாகும்.

போற்றுதலுக்கும் வழிபாட்டுக்குமுரிய தருமபுர ஆதீனம் 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம் திருப்பெருந்திரு சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் அருளாட்சி அருள்நெறி உலகம் செய்த பெருந்தவமே ஆகும்! மகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருணாணையால் திருக்கோயில்களும் திருமுறைக் கோயில்களும் புத்துயிர்ப்புப் பெற்றுள்ளன. கால வெள்ளத்தில் அழிந்திடாமல் காலத்திற்கேற்ற எளிய முறையில் பாமரரும் படித்துணரும் வண்ணம் சீர் பிரித்தும், புதிய பொழிப்புரை இணைத்தும் கண்கவர் கணிப்பொறி அச்சினால் நவீனப்படுத்தியும் புனித வேள்வி நடைபெற்றுள்ளது.

பாராட்டுதலுக்குரிய மகாவித்துவான் முனைவர் சி. அருணை வடிவேல் முதலியார் அவர்களின் விளக்கக் குறிப்புரை கற்றோரும் போற்றும் வண்ணம் அமைந்து, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் பொருள் சிறப்பாக விளக்கம் தருகிறது.

முன்னைப் பழமைக்கும் பின்னைப் புதுமைக்கும் இணைப்பூட்டும் வண்ணம் பேராசிரியர் முனைவர் மு. சிவச்சந்திரன் அருமையான பொழிப்புரை எழுதியுள்ளார்.

இவ்விரு பேராசிரியர்களும் அமுதத் தமிழ்க் கடலாகிய திருவாசகத்தில் மூழ்கி மூழ்கிக் குளித்துள்ளனர்.

இத்திருநூலைச் சிறப்புற அச்சேற்றிய *காந்தளகத்தா*ருக்கு நன்றி.

நாளும் நம்மை நெறிப்படுத்திக்கொள்ள உள்ளம் உருக்கும் திருவாசகம் ஓதுவோம்! மலங்கரைய, மன மாசுகள் நீங்க மறை நூலாம் திருவாசகம் ஓதி உய்வோமாக!

''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி!
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!''

பொன்னம்பல அடிகளார்
21.06.98

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

குருபாதம்

முதல் பதிப்பின் முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாய்பரியோன் தந்த பரமானந் தப்பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலரால் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தே.

- திருக்களிற்றுப்படியார், பா. 73

திருவருள் வெளிப்பாடுகளாகிய திருமுறைகளுள் சமயா சாரியர் நால்வரது திருமுறைகளே முன்னிற்பவை. அவைகளுள் மாணிக்கவாசகரது திருமொழியாகிய எட்டாம் திருமுறையே காலத்தால் முற்பட்டது என்பது மரபு. இம் மரபு பற்றி இக்காலத்தார் சில தடைகளை எழுப்பி, அதனை மாறுபடக் கூறுவர். அவற்றுள், 'மாணிக்கவாசகரது திருமுறை எட்டாவதாக வைக்கப்பட்டதே, அது தேவாரத் திருமுறைகளுக்குப் பிற்பட்டது என்பதனைக் காட்டும்' என்பது ஒன்று. திருமூலரது திருமந்திரம் தேவாரத்திற்கு முற்பட்டது என்பது அனைவர்க்கும் ஒத்த துணிபாகலானும், அது பத்தாந் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டிருத்தலானும் திருமுறைகளின் வைப்பு முறையோடு அவற்றின் ஆசிரியரது காலங்களைத் தொடர்புபடுத்தல் கூடாததாகின்றது.

இனி, முதல்ஏழு திருமுறைகளாகிய தேவாரங்களை அருளிச் செய்த மூவருக்கும் காலத்தாற் பிற்பட்டவரே எட்டாம் திருமுறையாகிய திருவாசகம், திருக்கோவையாரை அருளிச் செய்த மாணிக்கவாசகர் என்பதற்கு வலியதொரு சான்றாக அவர் கூறுவது, 'சிவனடி யார்களைத் தொகுத்துக் கூறவந்த ஆளுடைய நம்பிகள் தமது திருத் தொண்டத் தொகையுள் மாணிக்கவாசகரை ஓதிற்றிலர்' என்பது. 'ஆளுடைய நம்பிகள் மணிவாசகரைத் தமது திருத்தொண்டத் தொகையுள் எடுத்து ஓதாதது என்னை' என்பது பெரியதோர் ஐயப்பாடே என்பதும், அதற்கு விடை காணவேண்டுவது இன்றியமை

Koviloor Digital Library

யாதது என்பதும் உண்மையேயாயினும், 'அஃது ஆளுடைய அடிகள் ஏனை மூவருக்கும் முற்பட்டவர்' என்னும் மரபுபற்றி எழுவதோர் ஐயமாமன்றி, அதற்கு மாறாக, 'அவர் பிற்பட்டவரே' எனத் துணிவிக் கும் சான்றாகாது. என்னை? ஆளுடைய நம்பிகள் மாணிக்கவாசகரைத் தம் திருத்தொண்டத் தொகையுள் எடுத்தோதாமைக்கு அவர் காலத் தால் பிற்பட்டவர் என்பதொன்றே காரணமாகாது, பிறிது காரணம் இருத்தலும் கூடுவதேயெனின், அதனை மறுத்தல் கூடாதாகலின், அதனால், 'மாணிக்கவாசகர் மூவருக்குப் பிற்பட்டவர்' என நாட்டு தற்கு, 'அவரைமூவருள் ஒருவரும் கூறிற்றிலர்' என்னாது மூவருள் ஒருவர் இருவரையோ அன்றி மூவரையுமோ, 'மாணிக்கவாசகர் எடுத் தோதியுள்ளார்' எனக் காட்டுதலே செயற்பாலதாம். அங்ஙனம் காட்டு தல் ஒருவர்க்கும் இயலாததாகலின், 'மாணிக்கவாசகர் மூவர்க்குப் பிற்பட்டவர்' என்பது துணியப்படாததொரு கொள்கையேயாம்.

நம்பியாரூரர், மணிவாசகரைத் திருத்தொண்டத் தொகையுட் கூறாமை பற்றியே, 'மணிவாசகர் மூவருக்குப் பிற்பட்டவர்' என முடிவு கட்டுவது நேரிதாகிவிடின், 'மணிவாசகர் மூவரைப் பற்றி ஓரிடத்தும் கூறாமை பற்றி, 'மூவர் அவர்க்குப் பிற்பட்டவரே' என முடிவு கட்டுதலும் நேரிதேயாம். அதனால், ஒருவர் மற்றொருவரைக் கூறாமை, அவர்தம் காலத்தின் முற்பிற்பாடு துணிதற்கு ஏதுவாகாது. மற்று, ஒருவர் மற்றொருவரை எடுத்துக் கூறியிருப்பின், அதுவே அதனைத் துணிதற்கு ஏதுவாகும் என்க.

'மாணிக்கவாசகர் மூவரைப்பற்றிக் கூறாமை போன்றதன்று, நம்பியாரூரர், மாணிக்கவாசகரைப்பற்றிக் கூறாமை; ஏனெனில், நம்பியாரூரர், சிவனடியார்கள் அனைவரையும் எடுத்துக் கூறுவதையே பொருளாகக் கொண்டு ஒரு திருப்பதிகம் அருளிச் செய்துள்ளார்; மாணிக்கவாசகர் அவ்வாறு அருளிச் செய்யப் புகுந்திலர்' எனின், மாணிக்கவாசகர் சிவனடியார்களை எடுத்தோதப் புகுந்திலராயினும், சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களை யெல்லாம் எடுத்தோதித் தொகுத்துள்ளார். அதுவே, தி.8 திருவா. 'கீர்த்தித் திருவகவல்' என்பது. அதனுள் சிவபெருமான் ஓரிடத்தன்றிப் பற்பல இடங்களில் பற்பல அடியார்கட்குப் பற்பலவாறு அருள் புரிந்த வரலாறுகள் பலவும் காணப் படுகின்றன. அவற்றில் சிவபெருமான் திருநாவுக்கரசரைத் திருவதிகையில் சூலைநோய் தீர்த்து ஆட்கொண்டதும், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் நாவலூரரை வல்வழக்கிட்டு ஆட்கொண்டதும் குறிக்கப்படவில்லை. கழுமலத்தலம் (சீகாழி) கீர்த்தித்திருவகவலில் குறிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அங்கு ஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் கொடுத்தமை குறிக்கப்படவில்லை.

Koviloor Digital Library

'கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்' என்பது, திருஞானசம்பந்தருக்கு அருள் வழங்கியதையே குறிக்கும் என்பதற்கில்லை.

மதுரையில் சிவபெருமான் மண்சுமந்தது முதலிய பல திருவிளையாடல்களை மாணிக்கவாசகர் தமது தி.8 திருவா. கீர்த்தித் திருவகவலிலும், பிற இடங்களிலும் இனிது எடுத்து ஓதுகின்றார். அவற்றுள் மதுரையில் ஞானசம்பந்தர் சமணரை வாதில் வென்றமையைக் கூறவில்லை. ஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் அருளியது, நாவுக்கரசருக்குக் கல்மிதப்பித்தது, நாவலூரருக்குத் தூது சென்றதோடு, அவரைக் களையா உடலொடு கயிலைக்கு அழைத்தது முதலிய அதியற்புதச் செயல்களை அவர்களுக்குப் பின்வந்த பத்திமான்களுள் ஒருவரும் எளியனவாகக் கருதி விடுத்திலர். மதுரையைப் பற்றிப் பல வகையாகப் பாடுகின்ற ஆளுடைய அடிகள், மூவர் முதலிகட்குப் பிற்பட்டவராயின், அங்கு ஞானசம்பந்தர் வாயிலாகச் சைவசமயத்திற்கே புத்துயிர் வழங்கிய அருள் நிகழ்ச்சியைக் கூறாது போயினார் என்பது, எட்டுணையும் பொருந்துவதன்றாம். அதனால், 'திருத்தொண்டத் தொகையையே நுதலி எடுத்துக் கொண்ட திருப்பதிகத்துள், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகரைக் கூறாதது என்னை' என்னும் ஐயப் பாட்டிற்குச் சிறிதும் வலிமை குறைந்ததன்று, 'மாணிக்கவாசகர், மதுரையில் ஞானசம்பந்தர் சைவசமயத் தாபனம் செய்தது முதலிய வரலாறுகளைக் கூறாதது என்னை' என்னும் ஐயம். 'திருத்தொண்டர் வரலாறு' என்னும் முறையில் திருத்தொண்டத் தொகையுள் மாணிக்கவாசகர் இடம் பெறுதல் இன்றியமையாதது போலவே, 'இறைவன் திருவிளையாடல்' என்னும் முறையில் கீர்த்தித் திருவகவலுள் ஞானசம்பந்தர் முதலியோரது வரலாறு இடம் பெறுதலும் இன்றியமையாததேயாகும். திருவிளையாடற் புராணத்தில் ஞானசம்பந்தர் வரலாறு இடம் பெற்றிருத்தல் இதனை நன்கு விளக்குவதாகும். ஆகவே, திருத்தொண்டத் தொகையுள் மாணிக்கவாசகர் கூறப்படாமை பற்றி அவரைத் தேவார ஆசிரியர் மூவருக்கும் பிற்பட்டவர் என முடிவு கட்டுதல் இயலாது.

திருத்தொண்டர் புராணம் போன்று சைவசமயப் பெரியார் களது உண்மை வரலாற்றை விரித்துரைக்கும் வரலாற்று நூல் ஒன்றற்குத் தோற்றுவாயாகவே சுந்தரர், தமது திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிச் செய்தாராகலின், அத்தகைய வரலாறுகள் நன்கறியப்பட்ட நாயன்மார்களையே பெயரெடுத்தோதி, ஏனையோரை, 'அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார்' என ஒரு சொல்லாற் குறித்துப் போயினார் எனவும், மாணிக்கவாசகரது வரலாறு 'தமிழகத்தின் இருண்டகாலம்' எனப்படும்

Koviloor Digital Library

குழப்பக்காலத்தில் நன்கறியப்படாது போயினமையின், அவரைப் பெயரெடுத்தோதிற்றிலர் எனவும் கொள்ளுதலே பொருந்துவதாம். இன்னும், தேவாரங்களுள் கிடைத்தன சிலவேயாக, கிடையாதன பலவாகலின், மூவர் முதலிகள் மாணிக்கவாசகரைக் குறித்திலர் என்பது துணியப்படாமையும், திருவாசகம், திருக்கோவையாருள் கிடையாதன இன்மையின், மாணிக்கவாசகர் மூவரைக் குறியாமை துணியப்படுதலும் கருதத்தக்கன. மற்றும் மாணிக்கவாசகர் பாடல் வகைகள், அவர் கூறும் தலங்கள், வரலாறுகள் முதலியன காலப் பழமையைக் காட்டுவனவாய் இருத்தலும் நோக்கற்பாற்று.

இனி, அடிகள் காலத்தைப் பிற்பட்டதாகக் கூறுவோர், அவர் திருக்கோவையாருள் வரகுண பாண்டியனைக் குறித்திருத்தலைக் காட்டி 'அப்பாண்டியன் மூவரது காலத்திற்குப் பிற்பட்டவன் என்பது கல்வெட்டுக்களால் நன்கு பெறப்படுகின்றது' என மற்றொரு வரலாற்றுச் சானறு காட்டுவர். அடிகள் வாக்கில், 'வரகுண பாண்டியன்' என்னும் பெயரொன்றுமே காணப்படுகின்றதன்றி, அவனைப் பற்றி வேறு ஒரு சிறு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. ஆகவே, ஒருபெயரையுடைய மன்னர் பலர் இருத்தல் பலவிடத்தும் நன்கறியப்பட்டமையின், அடிகள் குறித்த வரகுணனே, கல்வெட்டுக் களால் அறியப்படுகின்ற வரகுணன் என அறுதியிட்டுக் கூறுதற்கு வழியில்லை. மாறாக, வேறொருவனைக் குறிப்பதற்கே அது வழிசெய் கின்றது.

அடிகள் உலக வாழ்க்கையை முற்றும் துறந்து இறைவன் திருவடிப்பேறு ஒன்றே கருதித் தில்லையை அடைந்திருந்த காலத்தில் அருளிச் செய்த திருக்கோவையாருள் 'வரகுணன்' என்னும் மன்னனைச் சிவபெருமானை வணங்கும் அன்பனாகக் குறித்துள்ளார் எனின், அவனது சிறந்த சிவபத்தி நோக்கி உண்மையால் அங்ஙனம் குறித்தனராதல் வேண்டுமன்றி, அவனை மகிழ்வித்தற்கு முகமனாகக் குறித்தனர் என்றல் எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது. ஆனால், கல்வெட்டுக்களால், அறியப்படும் வரகுண பாண்டியன் அத்தகைய சிவபத்தியுடையன் என்பதற்குச் சான்று யாதும் இல்லை. அதற்கு மாறாக அவன் எஞ்ஞான்றும் போரில் விருப்புடையவனாகவே அறியப்படுகின்றான்.

பதினொன்றாம் திருமுறையில் உள்ள பட்டினத்து அடிகள் பாடலில் 'பெரிய அன்பின் வரகுண தேவன்' என்று ஒரு வரகுணன் பலவகைப் பத்திச் செயல்களுடன் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றான். திருவிளையாடற் புராணத்திலும் ஒரு வரகுணன் அத்தகையோனாகக்

Koviloor Digital Library

குறிக்கப்படுகின்றான், இவ்விருவரும் வேறு வேறானவரல்லர்; ஒருவனே ஈரிடத்தும் சொல்லப்படுகின்றான் என்பதை மறுப்பவர் யாரும் இலர். 'அவ்வரகுணன் தான், கல்வெட்டிற் காணப்படும் வரகுணன்' என்பதற்குப் பட்டினத்து அடிகள் பாடற் கருத்து, திரு விளையாடற் புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட வரலாறு என்பவற்றோடு ஒத்த நிகழ்ச்சிகள் கல்வெட்டு வரகுணனைப் பற்றிக் காணப்பட வேண்டும். அங்ஙனம் காணப்படாதபொழுது, அந்நூல்களில் சொல்லப்பட்ட வரகுணனும் கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படும் வரகுணனும் ஒருவனே எனக்கூறுதல் பொருள்படாததேயாம். அதனால் அடிகள் குறித்த வரகுணன், பெரிய அன்பின் வரகுணனாதல் சாலுமாதலின், அவ் வரகுணனைக் குறித்திருத்தல் பற்றியும் அவரது காலம் தேவார ஆசிரியர் மூவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என்னும் துணிபு பிறக்குமாறில்லை.

'திருவாதவூரடிகள், மூவர் முதலிகட்கு முற்பட்டவர்' என்பது மரபாய் இருத்தலின், அதற்கு மாறாக, 'அவர் பிற்பட்டவர்' எனக்கூற முற்படுவோர், அதற்கு ஐயமற்ற தெளிவான சான்றுகாட்டியே தம்கொள்கையை நிறுவுதல் வேண்டும். அஃது இயலாதவரையில், முன்னை மரபே மரபாய் நிலைத்து நிற்பதாம். அதனான், ஒருவாற்றாற் கிடைக்கும் சான்றுகள் பலவும் முன்னை மரபிற்குத் துணைபுரியும் வகையிலேயே நோக்கப்படும். அவ்வாற்றால் அடிகள் குறித்த வரகுண பாண்டியனும், திருவிளையாடற் புரணத்திற் கூறுமாறு தேவார ஆசிரியர்கட்கு முற்பட்டவனாகவே கொள்ளப்படுவான். அப்பர் தமது திருவாரூர்த் திருப்பதிகத்துள், ''நரியைக் குதிரை செய்வானும்'' என்று அருளிச் செய்ததும் இவ்வாற்றால், அடிகள் பொருட்டுச் சிவ பெருமான் நரியைப் பரியாக்கிய திருவிளையாடலைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளப்படும். மற்றும் இன்னோரன்னவாகக் கொள்ளப்படுதற்கு உரியன பல.

'திருவாதவூர் அடிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பன தேவாரங்கட்கு முற்பட்டன, எனவே' தமிழ்மொழியில் ஓர் ஆசிரியராலே பலவகை இயல்புகளும் பொருந்தச் செய்யப்பட்ட பத்தித்துறை முதற் பேரிலக்கியம் எட்டாம் திருமுறையேயாதல் தெளிவு. இதனால், 'திருவாசகமே சைவம்; சைவமே திருவாசகம்' என்னும் நிலை ஒருகாலத்திருந்தது என்பது புலனாகும். இன்றும் திருவாசகத்திற்கு அத்தகைய ஒரு தனிச் சிறப்பிருத்தல் அறியத்தக்கது. 'திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்னும் பழமொழியால், திருவாசகத்தின் பத்திப்பெருக்கும், ''ஆரணங்காண் என்பர் அந்தணர்'' என்னும்

Koviloor Digital Library

தனிப்பாடலால் திருக்கோவையாரின் இலக்கியச் சிறப்பும் நன்கு வெளியாகும். அதற்கேற்ப, ஆசிரியர் ஆளுடைய அடிகள் திருவாசகத்தில் இறைவனை எத்தனை எத்தனை வகையால் பாடுகின்றார்!.

'சிவபுராணம்' என்னும் முதற்பகுதியில், இறைவனது பெருமைகள் பலவற்றையும் தொகுத்துக் கூறி, இரண்டாவதாகிய கீர்த்தித் திருவகவலில் இறைவன் தன் அடியார்களுக்கு அருள்புரிந்த வரலாறுகளை எல்லாம் எடுத்தோதி, மூன்றாவதாகிய திருவண்டப் பகுதியுள், இறைவன் பெரியதிற் பெரியனுமாய்ச் சிறியதிற் சிறியனுமாய் நிற்கும் முறைமையை விரித்து, அவ்வாற்றால் எத்திறத்தார்க்கும், எவ்வகையானும் அறிதற்கரியனாகிய அவன், தமக்கு எளிவந்து அருள் புரிந்த அருட்டன்மையை வியந்து வாழ்த்தி, நான்கா வதாகிய போற்றித் திருவகவலுள் இறைவனது இயல்புகள் பலவற்றை யும் பல்பெயர்க் கோவையாக வைத்துப் போற்றி, போற்றி என உளம் உருகிப் பலவாறு போற்றி, அடிநிமிர்ந்து வந்த பெரிய பாட்டுக்களாக நான்கு தனிநிலைச் செய்யுள்களை அருளிச் செய்தார்.

மற்றும் சொற்றொடர் நிலைச்செய்யுளாக ஒரு நூறு பாட்டுக் களான் இயன்ற, 'சதகம்' என்பதனோடு இருபது பாட்டுக்களாலும், ஒருபது பாட்டுக்களாலும் இயன்ற பலவகைத் தொகைநிலைச் செய்யுட் களாகிய பாமாலைகளை இறைவனுக்கு, தம் அன்பென்னும் நாராலே, செந்தமிழ்ச் சொற்களாகிய செவ்வி பெற்ற பூக்களை அவனது அருள் என்னும் தேன் ததும்பி வழியுமாறு அழகுபடத் தொடுத்தணிந்தார். இப்பாமாலைகளுட் பலவற்றை மகளிர் விளையாட்டின்கண் பாடப் படும் பாடல்களாகவே அமைத்தார். அங்ஙனம் அமைத்தது, தோற்றத் தால் மக்களது காதற் பாடல்கள் போலத் தோன்றி, உண்மையால், முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்துச் செல்லும் முறுகிய பேரன்புப் பாடலாய்ப் பயன்தருதற்பொருட்டு. அன்றியும் ஒரு பொருள் மகளிர் விளையாட்டுப் பாடலில் பாடப்படுமாயின், அது நாடெங்கும் நனிபரந்து பலர் நன்கறிந்த பொருளாய் நிற்றல் இயல்பாகலின், சிவபெருமானது திருப்புகழ் அத்தன்மையதாய் விளங்கி நிற்றல் வேண்டும் என்னும் கருத்தாலும் அடிகள் அவற்றை அங்ஙனம் அருளிச் செய்தாராவர்.

அடிகள் தமது திருக்குறிப்பினை இங்ஙனம், பிறர் கூற்றாக அருளிச் செய்ததன்றி, அதனை நேரே இறைவன் திருமுன் எடுத்து விண்ணப்பித்த பகுதிகள்தாம் எத்தனை!

இவையெல்லாம், 'திருவாசகம்' எனப்பெயர்பெற்று நிற்க.

Koviloor Digital Library

'திருக்கோவை' எனப் பெயரிட்டுப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளாய் விளங்கச் சிறந்ததொரு திருவருட் பேரிலக்கியத்தினை அடிகள் செய்தருளினார். 'இடுகுறிவகையால் மேலனவே 'திருவாசகம்' எனப் படினும், காரணவகையால் திருக்கோவையும் திருவாசகமே என்னும் கருத்தால், அதனையும் 'கோவைத் திருவாசகம்' என வழங்குவர் ஆன்றோர்.

இவை அனைத்திலும் அடிகளது அருள்நிலையும், அன்பு நிலையும், இவ்வுலக வாழ்க்கையை நீத்து இறைவன் அடிநிழற் கண்ணே சென்று வாழ்தற்கண் அவருக்கிருந்த அளவிலா விரைவும் தெற்றென விளங்கி நிற்றலேயன்றி, அவற்றில், அனைவரும் ஆழ்ந்துணர்ந்து பயன் பெறுதற்குரிய அரும்பொருள் திருமொழிகள்தாம் எத்துணைய!

''அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி''. ''சிந்தனை நின்றனக்காக்கி நாயினேன்றன் கண்ணினை நின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி - வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன் மணிவார்த்தைக் காக்கி'', ''வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல் வாய் வாழ்த்தவைத்து இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்தெம் பெருமான்'', ''தன் ஈரடிக்கு என் இரண்டு கரங்கள் தந்தான்'' என்றாற் போலும் அருந்திரு மொழிகட்கு அடிகள் திருமுறையில் ஓர் அளவுண்டோ!.

''கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி'', ''கல்லைப்பிசைந்து கனி யாக்கித் தன்கருணை - வெள்ளத்தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனை'' 'நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன்'', ''பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே'', ''உலவாக் காலம் தவம் எய்தி உறுப்பும் வெறுத்திங்குனைக் காண்பான் - பலமாமுனிவர் நனிவாடப் பாவியேனைப் பணி கொண்டாய்'', ''அன்பராகிமற் றருந்தவம் புரிவார் அயனும் மாலும் மற்றழலுறு மெழுகாம் - என்பராய் நினைவார் எனைப்பலர் நிற்க, இங்கெனை எற்றினுக்காண்டாய் - வன்பராய் முருடொக்கும் என் சிந்தை மரக்கண் என் செவி இரும்பினும் வலிது'',''யானே பொய், என் நெஞ்சும் பொய், என் அன்பும் பொய்'' ''நாய்வயின் உள்ள குணமும் இல்லேனை நற்றொண்டு கொண்ட - தீவயின் மேனியன்'' ''பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார் - ஆராலும் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய பேராளன்'', ''வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோடிந் திரனும் - கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்தும் காண்பரிய தான் வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு'' என்றாற் போலும் திருமொழிகள், அடிகளது பணிவையும், இறைவன் தமக்குச் செய்த கருணையை நினைந்து கசிந்துருகும் உருக்கத்தினையும் தெள்ளத்

Koviloor Digital Library

தெளியப் புலப்படுத்துகின்றனவல்லவோ!.

''பொய்யனேன் நான் உண்டுடுத்திங் கிருப்பதானேன் போரேறே'', ''கண்கெட்ட ஊரேறாய் இங்குழல்வேனோ கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே'', ''ஊனார் புழுக்கூடிது காத்திங் கிருப்பதானேன் உடையானே'', ''முடையார் புழுக்கூடிது காத்திங் கிருப்பதாக முடித்தாயே'', ''மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை என்பு தோல்போர்த்த - குப்பாயம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ'' என்றாற் போல வரும் எண்ணிறந்த தொடர்கள் அடி களுக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உண்டாகிய வெறுப்பினை நன்கு புலப்படுத்தி நிற்கும்.

உடம்பொடு நின்று இவ்வுலகத்தில் வாழ்தல் அடிகட்குப் பொறுக்கவொண்ணாத பெருந்துன்பமாய்த் தோன்றினமையை, ''தினைத்துணையேனும் பொறேன் துயராக்கையின் திண்வலையே'' என்பதனால் இனிது விளங்க அருளிச்செய்தார். இத்துன்பம் காரணமாக அடிகட்கு, 'இறைவன் தம்மை முன்பு எளிவந்து ஆண்டானாயினும், பின்னர்க் கைவிட்டனனோ' என்பதோர் ஐயமும் தோன்றுவதா யிற்று.

அதனால், ''தன்மை பிறரால் அறியாத தலைவா, பொல்லா நாயான - புன்மை யேனை ஆண்டு ஐயா புறமே போக விடுவாயோ - என்னை நோக்குவார் யாரே! என் நான் செய்கேன்! எம்பெருமான் - பொன்னே திகழுந் திருமேனி எந்தாய்! எங்குப் புகுவேனே'' என்று முறையிடுகின்றார்! 'நீத்தல் விண்ணப்பம்' என்னும் பகுதி முழுவதும், 'எம்பெருமானே, என்னை நீ கைவிடாது காத்தல் வேண்டும்' என்னும் முறையீடேயாகும்.

இவ்வாறு முறையிடினும், ''நன்றே செய்வாய் பிழை செய் வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே'', 'ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்னதோ இங்கதிகாரம் - காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே'', ''மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறும் - அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமை சால அழகுடைத்தே'' என்றாற்போலும் திருமொழிகளால், அடிகள் தம் முனைப்பின்றி இறைவன் அருள் வழிப்பட்டு நின்றமை நன்கு புலனாகும்.

இவையேயன்றித் திருமுறைகட்கு இயல்பாய சிவ பெருமானது முழுமுதற்றன்மையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பகுதிகள் அடிகள் திருமொழிகளில் முனைந்து காணப்படுவனவாம். திருச்சாழற்

Koviloor Digital Library

பகுதி, அதனைத் தடைவிடைகளால் எடுத்தோதி விளக்குவதும், திருவுந்தியார், அதனையே பொருளாகக் கொண்டெழுந்ததும், அச்சப் பத்து, சிவபெருமானைப் பொது நீக்கி நினையும் சிறப்பினை விளக்கு வதுமாம். ஏனைய பகுதிகளிலும் இஃது ஆங்காங்கு விரவி நிற்பதே.

ஏத்து வகையில் அருளிச்செய்த திருவாசகத்துள் செம் பொருளாகக் காணப்படும் அடிகளது அநுபவங்கள் யாவும், இலக்கிய வகையில் அருளிச்செய்த அவரது திருக்கோவையிலும் மறைபொரு ளாய் நிரம்பி நிற்கின்றன. இவ்வாறு அளவிட ஒண்ணா அருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த இவ் எட்டாம் திருமுறைக்கு உரைகாண்பது எளியதொன்றோ! 'அடிகளது திருமுறைக்குப் பொருள் யாது என வினவியவர்கட்கு, அம்பலக் கூத்தனையே காட்டி, ''இவர்தாம் அதற்குப் பொருள்'' என அடிகளே கூறினார்' என்பது ஒரு செவிவழிச் செய்தி உண்டு. சிவப் பிரகாச அடிகள் தமது *நால்வர் நான்மணிமாலையில்*, ''பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம் - மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே - வாசகம்; அதற்கு வாச்சியம் - தூசகலல்குல் வேய்த் தோளிடத் தவனே'' எனக் கூறினமை இதனை வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வாற்றால், 'திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதுதல் கூடாது' என்றும் ஒரு காலத்திற் சொல்லப்பட்டு வந்தது. எனினும், தேவாரங்கட்குப் போலாது, 'திருவாசகத்திற்கு இற்றைக்குச் சிறிது முற்பட்ட காலந் தொட்டே இன்று காறும் உரைகள் பல தோன்றி வந்துள்ளன. மிக முற்பட்ட காலத்தே திருக்கோவையாருக்கு இரண்டு உரைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தோன்றின. அவற்றுள் பின்னதாகிய பேராசிரியர் உரையே சிறப்பாக் கொண்டு போற்றப்பட்டு வருகின்றது. எனினும், ஓரோரிடங்கள் தவிரப் போராசிரியர் முன்னை உரையையே பின்பற்றி உரை வகுத்துள் ளார். முன்னை உரை மிகச் சுருங்கியிருப்பினும், ஆழ்ந்த நுட்பங்கள் பலவற்றை உடைய மெய்யுரையாகவே விளங்குகின்றது. பேராசிரிய ரும் அவ்வுரையை அங்ஙனமே மதித்துப் பல இடங்களில் தம் கருத்தை இரண்டாவது பொருளாகவே உரைத்துச் சென்றார். விரிவும், சீரிய செந்தமிழ் நடையுமே பேராசிரியர் உரையிற் காணப்படும் பெரும் பான்மையான சிறப்புக்கள்.

திருக்கோவையார் உரையைப்போலத் திருவாசக உரைகள் ஒரே வகையாய் அமையவில்லை. அவைகளுட் சில, திருவாசகத்தின் சில பகுதிகட்கேயன்றி, முழுவதற்கும் எழுதப்படாதன. மேலும் இவ்வுரைகளுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு போக்கில் அமைந் துள்ளது. 'திருவாசகம் சிவாநுபூதியின் சிறந்த விளைவாகலின், அதன்கண் உள்ள சொற்களுக்கு ஏனைய இலக்கியங்களில் உள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் காண்பது போலப் பொருள் காணாது,

Koviloor Digital Library

தத்துவப் பொருளே காணுதல் வேண்டும் எனக் கொண்டு ஒன்று அநுபூதியுரைப்பதும், மற்றொன்று யோகப் பொருள் கூறுவதும், பிறி தொன்று நாயக நாயகி பாவமாக ஐந்திணைப் பொருள் வழங்குவதும், வேறொன்று அனைத்து வகையானும் அகலங் கூறிச் செல்வதும் என அவை பல திறத்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. எனினும் இவற்றுக்கிடையில், பாட்டுக்குப் பொருள்கொள்ளும் மரபு பிறழாது, சொற்பொருள், கருத்துப் பொருள், நோக்குடைப் பொருள் முதலியவற்றை உரைத்துச் செல்லும் உரையும் இல்லாமல் இல்லை. இந்நிலையில் எட்டாந் திருமுறைக்குக் குறிப்புரை எழுதும் பணி அடியேனுக்கு உளதாயிற்று.

தருமை ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருமுறைகள், குறிப்புரை ஆராய்ச்சியுரைகளுடன் முறையாக வெளிவரத் திருவுளம்பாலித்துள்ளார்கள். அவ்வகையில் முதல் ஏழு திருமுறைகளாகிய தேவாரத் திருமுறைகள் வெளிவந்து பலருக்கும் பயன்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைத் தொடர்ந்து எட்டாம் திருமுறையாகிய திருவாசகம் திருக்கோவையார் திருமுறையும் அங்ஙனம் வெளிவருதற்பொருட்டு அதற்குக் குறிப்புரை எழுதும் வண்ணம் ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானத்தில் அடியேனுக்கு அருளாணை பிறந்தது.

ஆறாம் திருமுறை, ஏழாம் திருமுறை உரைகளிற் போலவே அடியேன் இவ் எட்டாம் திருமுறைக் குறிப்புரையிலும், ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தில் எழுந்த அருளாணையின்வழி நிற்குங் கடப் பாடுபற்றிப் புகுந்தேனல்லது, 'இதற்கு ஏனைய உரைகளிலும் விழுமிய தோர் உரை காண்பேன்' என்னும் கருத்தினாற் புகுந்தேனல்லேன். தேவாரத் திருமுறைகள் இரண்டற்கும், இத்திருவாசகம் திருக்கோவை யாருக்கும் என்னால் இயன்ற பணியைச் செய்தற்குக் கிடைத்த இவ் வாய்ப்பினைக் கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேறாகவே நினைந்து மகிழும் மனமுடையேனாதலின், இவ் அரிய வாய்ப்பினை எனக்கு அளித் தருளிய ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானம் அவர்களுடைய பொன்னார் திருவடிகளுக்கு எனது மனமொழி மெய்களாலாகிய வணக்கங்களைப் பன்முறையும் செலுத்திக் கொள்கின்றேன்.

மேற்கூறியவாறு இவ் எட்டாம் திருமுறைக்குப் பல உரைகள் முன்னரே வெளிவந்திருத்தலின், இன்றியமையாத சிலவற்றை மட்டில் விளக்கிச் சுருக்கமாக அமைத்தலையே குறிக்கோளாகக் கொண்டது இக்குறிப்புரை. எனினும், கருத்து வேறுபாட்டிற்கு உரியனவாய்

Koviloor Digital Library

இன்றியமையாது விரித்துரைக்கற்பாலன சில விரித்தே உரைக்கப் பட்டன. திருக்கோவையாரின் குறிப்புரையில் பெரும்பாலும் பேராசிரியர் உரையும், சிறுபான்மை பழைய உரையும் தழுவப் பட்டன. எனினும், அவ்விரண்டிற்கு வேறாகவும் சில விடங்களில் உரைகொள்ள நேர்ந்தது.

திருக்கோவையாரின் பாட்டு ஒவ்வொன்றிற்கும் கொளு அமைந்துள்ளது. ஆயினும் அவற்றைச் செய்தார் யாவர் என்பது விளங்கவில்லை. பழைய உரையாசிரியர், பாட்டிற்குப் போலவே அக்கொளுக்களுக்கு முழுவுரை எழுதியுள்ளார். பேராசிரியர், இன்றியமையாத இடங்களில் சில குறிப்புக்களைத் தந்துள்ளார். இவற்றால் அக்கொளுக்கள் இவ்வுரைகட்கு முற்பட்டவை எனத் துணியலாகும். அவை, திருவாசகப் பகுதி ஒவ்வொன்றிற்கும் குறிப் பாக ஒவ்வொரு தொடர் செய்யப்பட்டிருப்பது போலத் திருக்கோவை யாரின் துறைப்பாட்டு ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு கொளுச் செய்யப்பட்டது எனத் தோன்றுகின்றது. ஆயினும் இவ்விரு திறத்துக் குறிப்புக்களையும் தந்தோர் ஒருவரோ வேறு வேறானவரோ என்பது புலப்படவில்லை. திருக்கோவையாரின் கிளவிகளுக்கு அமைந்த நூற்பாக்கள் பழைய உரையாசிரியர் உரையுள் காணப்படவில்லை. அதனால் அவை பேராசிரியர் உரையுள் முதற்பாட்டுரைக்கண் காணப்படும் உரைப்பாயிர நூற்பாப் போலப் பேராசிரியராலே செய்யப்பட்டன எனக் கருத வேண்டியுள்ளது. கொளுக்களில் பல இடங்களில் முன்னைய இரண்டு உரைகளிலும் பெரிதும் வேறுபட்ட பாடங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பேராசிரியர் கொண்டவாறே இங்குக் காட்டப்பட்டன. நூற்பாக்களையும், கொளுக்களையும் இவ்வுரையில் எடுத்துக் காட்டியதன்றி, வேறொன்றும் கூறவில்லை. இவையனைத்தையும் அறிஞர் உலகம் உற்றுநோக்கி, அல்லன நீக்கி நல்லன கொள்ளும் என்றும் நம்புகின்றேன்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணியவர்கள் திருமுறைகளில் உள்ள ஈடுபாட்டினால் திருமுறை வழிபாடு, திருமுறைவிழா, திருமுறை மாநாடு, திருமுறை வெளியீடு முதலியவற்றால் திருமுறைகளை எங்கும் பரவச் செய்து வருபவர்கள். அம்முறையில் இதுபொழுது எட்டாம் திருமுறையும் குறிப்புரை, ஆராய்ச்சியுரை முதலியவற்றுடன் வெளிவரத் திருவுளம் பற்றிய வண்ணம் தருமை ஆதீனத்தின் ஆதிபரமாசாரியர் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தரது 1966ஆம் ஆண்டுக் குருபூஜை விழா மலராக இது வெளிவருகின்றது. திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டும் உரையுடன் ஒருங்கிணைந்து விளங்குவது இப்பதிப்பில் உள்ள ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். ஸ்ரீலஸ்ரீ

Koviloor Digital Library

கயிலைக் குருமகாசந்நிதானத்தின் இப்பெருங்கருணைத் திறத்திற்குத் தமிழுலகமும் சைவ உலகமும் என்றும் குன்றாநன்றி பாராட்டும் கடப்பாடுடையன.

இவ்வுரையினை முழுவதும் நன்கு ஆராய்ந்து 'உரைமாட்சி' எழுதியளித்தவர்கள், தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி, முன்னாள் முதல்வரும், மாயூரம், அன்பநாதபுரம் வகையார் அறத்துறைக்கல்லூரி விரிவுரையாளரும் ஆகிய செஞ்சொற்கொண்டல் வித்துவான். திரு. சொ. சிங்காரவேலனார் எம். ஏ., மொழியியல் டிப்ளோமா., அவர்கள். இவர்கள் தமது இயற்கை நுண்ணறிவாலும், இலக்கிய இலக்கணமொழிப் புலமையாலும் இவ்வுரைப் பொருளைத் திறனாய்வு முறையில் பலவகையாகப் பகுத்துக் காட்டி எடுத்துரைத்திருப்பது. இவ்வுரைக்கு மாட்சி தருவதோடன்றி, இத்திருமுறையினையும், உரையையும் ஆய்வோருக்குப் பெருந்துணை செய்வதாகவும் உள்ளது. இவ்வுரையையும், அதுகாரணமாக அடியேனையும் பலவகையாகப் பாராட்டியுள்ள அவர்களது பேரன்பிற்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இத்திருமுறைக்கு முதற்கண் இன்றியமையாது வேண்டப் படுவது, இத்திருமுறையின் அருளாசிரியராகிய திருவாதவூர் அடி களது அருள் வரலாறாகும். அவ்வரலாறு, சமயாசாரியர்களில் ஏனைய மூவரது வரலாறுபோல இல்லாமல், பல நூல்களைக் கொண்டு ஆய்ந் துணர வேண்டிய ஒன்றாகும். அதனை அம்முறையில் நன்கு ஆராய்ந்து அகச் சான்றுகளுடன் சிறப்புற எழுதித் தந்தவர்கள் தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பொறுப்பு முதல்வர் திருநெறிச் செம்மல், நல்லிசைப் புலவர், வித்துவான், திரு. வி. சா. குருசாமி தேசிகர் அவர்கள்.

தித்திக்கும் மணிவார்த்தையாகிய இவ் எட்டாம் திருமுறையுள் அமைந்த இலக்கியச் சுவையைத் தனித்தெடுத்து விளக்கி வரைந்து ஓர் இனிய கட்டுரையை ஆக்கி அளித்தவர்கள் தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பேராசிரியை, வித்துவான், திருமதி. ப. நீலா அம்மையார் அவர்கள்.

இலக்கியங்களில் இன்பந்தருவன உவமையும் உருவகமு மாகிய அணிநலம். அவைகளை இத்திருமுறைப் பதிப்பிற்கு அணி யாகத் தொகுத்தும், திருவாசகம், திருக்கோவையார் உள்ளுறை, பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதிகளை அமைத்தும் தந்ததோடன்றி

Koviloor Digital Library

இத்திருமுறை அச்சாகும் காலத்தில் பிழை திருத்தம் செய்து உதவியவர்கள், தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் சிரோமணி, வித்துவான், திரு. வி. சபேசனார் அவர்கள். இப்புலவர் பெருமக்கள் மூவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றி தனித்தனியே உரியதாகும்.

முன்னைத் திருமுறைகள் போலவே இவ் எட்டாம் திருமுறை யினையும் அழகு பெற அச்சிட்டுத் தந்த தருமபுரம் ஞானசம்பந்தம் அச்சகத்தார்க்கும் எனது நன்றி உரியதாகின்றது.

அடியார் உள்ளத்து அகலாதிருந்து அவர் கருத்து யாவும் முடியும் வண்ணம் முன்னின்று முடிக்குமாறே, இத் திருப்பணியினை யும் முன்னின்று முடித்தருளிய முடியா முதல்வனாகிய இறைவனது திருவருளை எண்ணியும், வாழ்த்தியும், இறைஞ்சியும் அமை கின்றேன். அத்திருவருள் ஏனைய திருமுறைகளையும் இங்ஙனமே இனிது வெளிவரச் செய்வதாகுக.

திருவாசகம், திருக்கோவையார், என்னும் இருபெரு நூல் களும் ஒருங்கிணைந்த இவ் எட்டாம் திருமுறைப் பதிப்பினைத் தமிழுலகமும், சைவ உலகமும் பெற்றுப் பயன்பெறுவதாக.

வாழ்க திருமுறை! வளர்க திருநெறி!

இங்ஙனம்,

தருமையாதீனப் பல்கலைக்கல்லூரி, தருமபுரம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீகயிலைக் குருமணியவர்கள் அருளாணையின் வண்ணம், அடியேன்

21-03-1968.

சி. அருணை வடிவேல்.

Koviloor Digital Library

உ

குறிப்புரை மாட்சி

தருமை ஆதீனப் புலவர், செஞ்சொற் கொண்டல்
முனைவர் சொ. சிங்காரவேலன்
மயிலாடுதுறை.

வாழும் உயிர்:

உண்டு உடுத்து உறங்கிக் கழிவதுதான் வாழ்க்கை என்பது பெரும்பாலோர் நினைப்பு. இந்த நினைப்பால் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இத்தகையோர் வீணாக்கி விடுகின்றார்கள். வாழ்நாளின் இறுதிப்பகுதியிலே கூட இத்தகையோர் சிலர்க்கு உண்மையை உணரக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமற் போய்விடுகிறது. ஒரு சிலருக்கே வாழ்வின் குறிப்பு உட்கோள், மெய்ம்மை விளங்குகின்றன. அவர்களில் தம் வாழ்வின் மலர்ச்சியுடன் நின்று விடுவோரும், அவ்வாறு தாம் கண்ட மெய்ம்மையினை உலகிற்குக் காட்டி உலகினர்க்கும் அவ்வுண்மையறி வினைப் பரப்பி, நலம் பல விளைத்து நன்மை பெருக்குவோரும் ஆகிய இருதிறச் சான்றோரைக் காணலாம்.

இத்தகு சான்றோர்களே 'வழிகாட்டும் வான் பொருள்' வாய்த்தவர்களாகக் கொள்ளத்தக்கவர்கள். இவர்களைத் தொழுதும், இவர்களது அருள்மொழிகளைச் சிந்தித்தும் வாழ்வது மனிதர் கடனாம். ஆறறிவு படைத்த மனிதன் மனம் உடையவன். மன உணர் வினால் நன்மை தீமை, மேடுபள்ளம், ஒளி இருட்டு, இன்பம் துன்பம் ஆகியவற்றைப் பகுத்தறியும் திறம் உடையவன். அவன் ஒருவனே 'வாழ்கின்றேன் என்னும் உணர்வுடன் வாழ்பவன்' எனவே எல்லா உயிர்களும், ஓரறிவுயிர் முதல் ஐயறிவுயிர் வரை பகுக்கப்பட்டனவும் வாழ்வனவே யாயினும், 'வாழும் உயிர்' என்று வரையறுக்கப் படுபவன் மனிதன் ஒருவனே. ('வாழுநம் என்னும் செருக்கு', 'கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு' *குறள்*: 1193, 392).

அருட்கொடை:

இத்தகு சான்றோர் அருளிய அருள்மொழிகளைச் சிந்திக்கும் திறன் உடையவன், சமுதாய நிலையில் மனிதன் ஒருவனே. இஃது

Koviloor Digital Library

இறைவனின் அருட்கொடையாக மனிதனுக்கு வாய்த்துள்ள மாண்புகளுள் ஒன்று.

இன்பக் கருவூலம்:

திருமுறைகள், இத்தகு சமயச் சான்றோரது தெளிவுரைகள்; வாட்டத்தைப் போக்கி உறுதியை வழங்கும் ஞானத் தேக்கங்கள்; துன்ப உணர்வைத் தொலைத்து இன்ப உணர்வை எடுத்து வழங்கும் இன்பக் கருவூலங்கள். அறியாமை ஆசை ஆகிய கட்டுக்களிலிருந்து நீங்கி உயிர்ப் பறவை மேலே மேலே பறந்து அருள் நிழல் சேர வழி காட்டும் அருள் துணைகள்; துன்பமும் பொய்ம்மையும் குழைந்த உலகத்தினின்று விடுபட்டு உண்மை ஒளியும் அன்புமாகிய சுதந்திர அரண்மனைக்குள் உயிரைப்புகுவிக்கும் ஒட்பமுடையவை; அலைவும் உலைவும் உடைய மனத்தின் போக்கினை மாற்றி, இன்பம் பெருமிதம் ஆகியவற்றுடன் அனைத்து நிலைகளையும் நீக்கி, இன்பமும் அமைதியும் வாய்ந்த எல்லையற்ற ஞானப்பெருவெளியை உள்ளத்துள்ளே கண்டு ஒளி விளங்கச் செய்யும் திறன் உடையவை [1]உயர்ந்த கவிதை என்பது இதுவேயாகும்.

விழுமிய கவிதை:

விழுமிய கவிதை என்பது 'வெளியிடும் ஆற்றல்' வாய்த்த தாகும். அது மனித வாழ்வின் புலன்களுக்கு எட்டும் அழகுகளையும், அவற்றின் ஆழ்பொருள்களையும் காட்டுவதாகும். [2]அதுமட்டுமன்றி அத்தகு கவிதைகள்இன்றேல் நாம் கண்ணை மூடியே கிடக்கநேரும்.

[1] "Tiruvasagam depicts in beautiful hymns, the progress of the soul from the bondage of ignorance and passion into the liberty of light and love,....... joy of union'

-Dr. S. Radhakrishnan, vide. *Tiruvasagam* 1949.
Dharmapura Adheenam edition p.13

[2] One chief element of poetry is its revealing power. It opens our eyes to sensuous beauties and spiritual meanings in the world of human experience and of nature to which otherwise we should remain blind. There are few of us who have got some endowment of poetic insight and feeling, some measure of the vision and the faculty divine.

-W. H. Hudson - *An Introduction to the Study of Literature*, 1958, p.90.

Koviloor Digital Library

சிலர்க்கே இத்தகு கவிதையின் தெய்விகத் தன்மையையும் போக்கையும் உணர்ந்திட முடியும்'' என்பர் *அட்சன்* என்னும் ஆங்கில அறிஞர்.

திருவாசகத் தேன்:

எட்டாம் திருமுறையாகச் சைவப் பெருநெறி கண்டுள்ள திருவாசகம், ஞானப்பனுவலாக, மணிவாசகர் மலர்வாய்ப் பிறந்த ஞானத் தேனாக, பழம் பிறவித் தளைநீக்கி, துன்பம் தொலைத்து, இன்பம் தருவதுடன், எல்லை இல்லாத ஞானப் பெருவெளிக்கு உயிரை உயர்த்தும் அற்புதத்தேன் மயமாகிய விழுமிய கவிதையாக - உள்ளது என்பது அநுபவ ஞானியர் கருத்து [1]

குருவருள் - உரை:

குருவருள் விளக்கம் எட்டாம் நூற்பாவில் மெய்கண்டார் கூறியருளிய மாண்பொருள். திருப்பெருந்துறையில் ஞானாசிரியராக இறைவனே எழுந்தருளக்கண்டு, மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து அக்கழற்குத் தன் கைகளால் அஞ்சலி செய்து கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி, உள்ளம் பொய்தான் களைந்து போற்றி சய சய போற்றி என்று ஆடியும் பாடியும் அழுத அடிகளின் ஞான அநுபவம் கனிந்த இத்திருநூலுக்குத் தருமை ஆதீனம் 25ஆவது ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானமவர்களின் திருவருட்கருணை இன்று ஒரு விளக்க உரையினைத் தந்திருக்கின்றது. இந்த உரையின் மாட்சிகளைத் தமிழுலகம் அறிவதற்கு ஓர் உரைகல்லே இச்சிந்தனை.

உரையாசிரியர் தகுதி:

இதன் உரையாசிரியர் சித்தாந்தக்கலைமணி, மகாவித்துவான். திரு.சி.அருணைவடிவேல் முதலியாரவர்கள், தருமையாதீனத் திருமுறை உரைகளில், ஆறாம் திருமுறை, ஏழாம் திருமுறை ஆகியவற்றை எழுதியதுடன் இப்பேருரையையும் வரைந்துள்ளார். திருவாசகம் திருக்கோவையார்க்கு முன்னே பலப்பல உரைகள் உண்டேனும் இவ்வுரை தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது. இரவுபகல் இப்பாடல்களோடு ஒன்றியிருந்து நினைந்து, தம் நுண் மாண் நுழைபுலத்துடன் திரு. முதலியாரவர்கள் கண்டுள்ள இப் பேருரை

[1] ''தொல்லையிரும்பிறவி.... ...தேன்'' - என்ற பழம்பாடல்.

Koviloor Digital Library

கற்றோர்க்குக் கழிபேரின்பம் தருவதாய் உள்ளது. ஒரு நூலுக்குச் சிறந்த உரையெழுதுவதென்றால் அது பெரும் புலமையும், மதிநுட்பமும் உடைய சிறந்த போதகாசிரியர்க்கே வாய்ப்பதாகும். திரு. முதலியாரவர்கள் '*காஞ்சிப் புராணத்திற்கும்*'[1] '*சிவபோக சாரத்திற்கும்*' [2] அப்பர் [3] சுந்தரர் [4] திருமுறைகட்கும் உரையெழுதியதுடன், ஆதீனத் தமிழ்க் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருப்பதனால், *தொல்காப்பியம்*, சங்க இலக்கியம் முதலிய தமிழ்ப் பனுவல்கட்கு உரை விரித்து மாணவர்க்கு உரைத்து வருபவர்கள்; சைவ சித்தாந்தச் செம்பொருளை இளமை முதலே பொது மக்கட்கும், கற்றோர்க்கும் உரை விரித்து, ஓதிவரும் ஒட்பம் உடையவர்கள். நூலாசிரியர், உரையாசிரியர், போதகாசிரியர் ஆகிய முந்நிலைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் இவர்களை, மணிவாசகர் திருவுள்ளம் தேர்ந்துதெளிதற்கும் திருவுள்ளம்கொண்ட ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணியவர்கள் திருவடிகட்குப் பெருவணக்கங்கள் உரியனவாகும். விரித்துக் கூறப்புகின் பன்னாள்கள் கழிந்தாலும் முற்றக் கூறவியலாத இவ்வுரைத் திட்ப நுட்பங்கள் இச்சிறு கட்டுரை எல்லைப்படுவன அல்ல ஆயினும், அருளாணை மேற்கொண்டு ஒரு நெறியான் இங்குச் சிறிது காண முயல்வேம்.

உரைத் திறனாய்வு:

கவிதைக்கு உரையெழுதுவதும் ஒருவகைத் திறனாய்வே என்று கூறலாம். நிறைந்த நெஞ்சும், தெளிந்த அறிவும் உடையவரே கவிதைக்கு விளக்கம் கூறமுடியும். இத்தகு திறனாய்வே சீரிய திறனாய்வாக இருக்க இயலும். கூறிய பகுதிக்குச் சீரிய விளக்கம் தருவதும், தாம் ஆராய்ந்து முடிவு கூறலுமே திறனாய்வின் இரண்டு செயல்கள் என்பர் அட்சன் என்பவர்.[5] அந்நிலை நின்று நோக்கினால்,

[1] *காஞ்சிப் புராணம்* - திரு. சி. அருணைவடிவேலு முதலியார் உரையுடன் கூடிய மூலப்பதிப்பு - காஞ்சி, மெய்கண்டார் கழகம்.

[2] *சிவபோகசாரம்* - திரு. சி.அ. உரைப்பதிப்பு, தருமை ஆதீனம்.

[3] ஆறாம் திருமுறை - திரு.சி.அ. உரைப்பதிப்பு, தருமை ஆதீனம்.

[4] ஏழாம் திருமுறை. திரு.சி.அ. உரைப்பதிப்பு, தருமை ஆதீனம்.

[5] "Criticism may be regarded as having two different functions - that of interpretation and that of judgement."

-W.H. Hudson- *Ibid* - p.267.

Koviloor Digital Library

இவ்வுரை ஒரு சீரிய திறனாய்வாகவே விளங்குகின்றது. அதனை இங்குப் பல நிலைகளில் சிந்தித்துக் காண்போம்.

நடை நலம்:

இவ்வுரையின் நடை தெளிந்த தமிழ் நடை; வடசொற்கள் முதலிய பிற மொழிச் சொற்கள் கலவாத, தனி நடை; பிற மொழிச் சொற்களைக் கையாள வேண்டிய விடத்து, அவற்றை அவ்வாறே மேற்கோளாகக் காட்டலும், அவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தித் தமிழ்க் கோலம் புனைந்து காட்டலும் இவர் இயல்பாகும். நடைவேறுபாடு பற்றி இக்கால ஆய்வாளர் கூறும் கொள்கையளவில் நின்று நோக்கின்[1], எளிய சொற்களால், அரும்பொருளையும் விளக்கும் விழுமிய நடை இவ்வுரையாசிரியர்க்கு இயல்பாக வாய்ந்துள்ளது என்றறியலாம்.

சில இடங்களில் பிறர் கருத்தை மறுத்துரைக்குங்கால் உணர்ச்சிவயப்படுதலும் இவருக்கியல்பே. பதசாரம் எழுதுங்கால் இனிய சொற்களைத் தேர்ந்து அணிபெறவும் எழுதுகின்ற இயல்பினர் இவர். இவரது உரை முழுவதையும் ஒருசேர நோக்கினால், ஆற்றொழுக்குப் போன்று தெளிந்த நடையினது இவர் பேருரை என்பதும், தம் அறிவு நலத்தை உரை வாயிலாகப் பிறர்க்குக் காட்ட முயலும் சில உரைகாரர் போலன்றி, மூல நூலின் உட்பொருளை விளக்குவதில் இப்புலவர்க்குள்ள ஆர்வம் பெரிது என்பதும் தெளிவாகும்.

சொற்பொருள் விளக்கம்:

சொற்பொருளைத் தெளிவுற விளக்கிச் செல்வர் இவர். 'இறைவன்' என்பதற்கு, எல்லாப் பொருளிலும் தங்கியிருப்பவன்' என்பது சொற்பொருளாயினும் 'தலைவன்' என்பதன் மறுபெயராய் வழங்கும் 'இறு' என்பது இதன் முதனிலை. 'இற' என்பது அடியாக வந்ததென உரைப்பார்க்குக் 'கடவுள்' என்பதன் பொருளேயன்றி வேறு பொருள் இன்றாமாதலின் அது சிறவாமை அறிந்து கொள்க' என்று எழுதும் பகுதி நோக்கத்தக்கது. [2]

இவ்வாறே 'சகம்'[3] சங்கரன்,[4] ஆகமம்,[5] சிவம்,[6] தெள்ளேணம்[7] முதலிய சொற்களுக்கு உரிய பொருளைத் தம் நுட்பமதி தோன்ற இவர்

[1]W.H. Hudson - *Ibid* P. 60., [2]10. [3]108. [4]202. [5]30-42. [6]362. [7]358.

Koviloor Digital Library

விரித்துரையெழுதியிருக்கும் பகுதிகள் வியந்து பாராட்டற்குரிய விறல் உடையவை.

கொள்கை விளக்கங்கள்:

''கடவுள் வாழ்த்திற்குப் புறத்திணையே சிறந்தது; [1] பாவினங்களின் அடி வரையறை மிக்குவருதலும் பழைய வழக்கே; [2] மணிவாசகர் மூவர்க்கும் முந்தியவர்;[3] திருப்பாவைக்கு உரை கூறுவோர் மதமே பற்றித் திருவெம்பாவைக்கும் உரைகூற முற்படுதல் பொருந்தாது;[4] திருவெம்பாவையுள்சக்திகள் ஒன்றையொன்று எழுப்பின எனல் பொருந்துமாறில்லை;[5] திருவெம்பாவைப் பாடல்களுள் பெண்டிர் வயது வரையறை கூறுவோர் உரை நயம் கூறுதலால் முடியுமன்றி வேறாகாது;[6] திருவெம்பாவை தில்லையில் இருந்தபோது நினைந்து பாடியனவாகக் கொள்ளற்கும் உரியது.[7] திருப்பொற்சுண்ணம் காஞ்சித் தலத்திற் பாடப்பெற்றிருக்கலாம். [8] இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பெறுவதற்குமுன் பல சமய சாத்திரங் களை மணிவாசகர் கற்றுத் தேர்ந்தவர்.[9] திருவாசகம் திருக்கோவை யாரோடு சொல் நடையாற் பெரிதும் ஒத்துள்ள திருநூல்.[10] மேலை நாட்டு விளையாட்டுப்போக்கினால் தமிழகத்தில் அண்மைக் காலம் வரையிலும் காணப்பட்ட விளையாட்டுக்களும் மறைவவாயின.[11] உத்தரகோச மங்கையில் ஆசிரியத் திருமேனியுடன் எழுந்தருளி இலிங்க மூர்த்தியே அருள் செய்தனராதல் வேண்டும்.[12] அன்னைப் பத்து. கலி விருத்தம் என்ற யாப்பிற்குரியது அன்று; ஆசிரியத்துறையே ஆகும். [13]அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டு என்ற பாடல்களிடை வேற்றுமை யறிய மாட்டாதாரே திருவாசகம் முற்றும் அகப் பாட்டென்று மொழிவர். [14] வீணை, யாழ் என்பன வெவ்வேறு இசைக் கருவிகள்.[15]

திருக்கோவையார்ப் பாடல்கட்குத் தத்துவப் பொருள் கற்பித்தல் சான்றோர் கருத்தாகாது.[16] இலக்கணம் பலவற்றிற்கும் இலக்கியமாதலின் திருக்கோவையாரில் முரண் இல்லை.[17] இப் பாண்டியன் அடிகளை அமைச்சராகப் பெற்றிருந்தான் எனவும், அவனுக்கு நண்பனாகிய சோழ மன்னன் மாற்றரசரால் நலிவெய்திய காலத்து அவன் விரும்பியவாறே அடிகள் சென்று உதவி, மீண்டு வரத்தாழ்க்க, அவன் திருமுகம் விடுத்து அழைப்பித்தான் எனவும் துணிதற்கு இடம் உண்டு.[18]

(இனி இங்குக் காட்டப்பெறும் எண்கள். இந்நூலின் பக்க எண்களைக் குறிக்கும்.)[1] 2. [2]216. [3]371. [4]27. [5]272. [6]273. [7]275. [8]329. [9]369. [10]384. [11]395. [12]433. [13]437. [14]454 [15]458. [16]684. [17]980 [18]1019.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறு உரையிடையிடையே தம் கொள்கைகள் பலவும் தோன்ற ஆசிரியர் உரை விரித்துள்ளார். திருப்பாட்டிற்குப் பொருள் காண்டலே குறிப்பாயினும், தம்முள்ளத்தே உறைத்து நின்ற மெய்ம்மைகளை இடத்திற்கேற்ப இனிது எடுத்து விளக்கிப்போகும் விழுப்பம் பலர்க்கும் நெறிகாட்டும் பாங்கினதாகும்.

வடநூற் புலமை:

வேதம், ஆகமம், உபநிடதங்களிடம் பற்றுடையவர் இவ்வுரையாசிரியர் என்பதும், சைவத் திருமுறைகளில் அக்கருத்துக்கள் வருங்கால் அவற்றைத் தெளிவுறுத்துபவர் என்பதும் மகிழ்ச்சிக் குரிவை. காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல், மொழிகளனைத்தினும் உள்ள மெய்ப் பொருள் காண்டலே அறிவு என்ற உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்துவது இது.

வடமொழியில் உள்ள ஆகமங்கள் எத்தனை என்பதையும், அவற்றைச் சிவபெருமானிடம் கேட்டவர்கள் யாவர் என்பதையும், இவர் விளக்குவர். திருமூலர் 'நவ ஆகமம் எங்கள் நந்தி பெற்றானே' எனறு உரைத்து, 'எண்ணில் எழுபது கோடி நூறாயிரம்' என்றும் கூறுவது எதுபற்றி எனவும் விளக்குவர். இவ்வாகமங்கள் இறைவனால் சுத்தமாயாபுவனத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுப் பிரகிருதிபுவனத்திற்கு வந்தவை என்பதே கருத்து என்பதனை இவ்வுரையாசிரியர் தெளிவுறுத்தியுள்ளார். [1]

கீர்த்தித் திருவகவலில் இந்திரஞாலம் போல வந்தருளியது பற்றி விளக்குங்கால் *கேனோபநிடதக்* கதையொன்றனைத்தெளிவுற எழுதியுள்ளார். [2]

''வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு'' என்ற பகுதிக்கு உரையெழுதுங்கால். 'வேதம் என்றதற்கு வேதமுடிவினால் உணர்த்தப் படுவதாகிய ஞானம் எனப் பொருள் கூறுக. வேள்வி என்றது *கன்ம காண்டத்துள்* சொல்லப்பட்ட வேள்விகளையாம்' என்று எழுதுகின்றார். [3]

''நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென்று ஏத்தினகாண் சாழலோ''

-தி.8 திருவாசகம் 271

[1] 38-42. [2] 51-52. [3] 441..

Koviloor Digital Library

என்ற பகுதிக்கு எழுதும் உரையில், ‘இஃது ஈசானஸ் ஸர்வ வித்யானாம்’ என்று தொடங்கும் *வேத மந்திரத்தை* உட்கொண்டு அருளிச் செய்தது என்று எழுதுவர். [1].

''பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்''

-திருவாசகம் 454

என்பதன் உரையில், ‘காயத்திரி மறையின் பொருளும் இம்மூர்த்தியே யல்லது சூரியனல்லன்’ என்பதை அப்பர் தேவாரப் பகுதியொடும் புணர்த்து விளக்கியுள்ள திறம் அறிந்தின்புறற்பாலது. [2]

‘சிறந்த தவக்கோலம் உடைமை பற்றிச் சிவபெருமானை முனிவன்’ எனக் கூறுவர் பெரியோர் என உரைத்து *உபநிடத* வாக்கியம் ஒன்றினையும் அங்குப் பொருந்தக் காட்டியுள்ளார். இப் பகுதி ‘முத்தனே முதல்வா முக்கணா முதல்வா’ எனுந் திருப்பாட்டில் ‘முனிவா’ என்பதன் விளக்கமாக வருவதாகும். [3]

திருக்கோவையாரில் ‘நான் இவளாம் பகுதிப் பொற்பு’ என்பதற்கு இவர் எழுதும் உரைப்பகுதி, உபநிடத வாக்கியங்கட்குச் சைவ சித்தாந்த நெறியிற் பொருள் காணும் இவர் பெரும் புலமையைக் காட்டி, ‘மகாவித்துவான்’ என்ற மாண்பின் மெய்ம்மையை விளக்கி நிற்கின்றது. ‘நான் இவள் ஆம்’ என்றதனால் ‘நான் பிரமம் ஆகின்றேன் எனவும், ‘அது நீ ஆகின்றாய்’ எனவும் பிறவாறும் வரும் உபநிடத மகாவாக்கியங்களின் பொருளையே அறிவுறுத்தமை அறிந்துகொள்க’ என்பது இவர் தரும் விளக்கம். ‘நாம் ஒழிந்து சிவம் ஆனவாபாடி’ ‘சிவமாக்கி எனையாண்ட’ என்றும் வரும் பகுதிகள் இந்நிலையையே குறிக்கும் என்று காட்டி அதன்பின், ‘இத்துரிய நிலைக்கண் நின்ற வுயிரை அங்கு நின்றவாறே அதீதத்திற் செல்ல வொட்டாது மீளவும் அதனைக் கீழ்நிலையிற் செலுத்துவது வாதனாமலம்; அதனின் நீங்கி அதீதத்தைத் தலைப்படுத்தற்கு வழியாக விதிக்கப்படுவன சிவோகம் பாவனையும், திருவைந்தெழுத்துக் கணிப்பும், அந்தரியாகமுமாம். அவற்றுள் சிவோகம்பாவனையும் இங்குக் கூறிய ‘நான் இவளாம் பகுதி’ என்றதனாற் குறிக்கப்படும் இயல்பினதாதல் அறிக’ என்றெழுதி அவ்வு*பநிடத* வாக்கியங்கட்கு

[1] 391. [2] 530. [3] 637.

Koviloor Digital Library

மாயாவாதப் பொருள் பொருளாகாமை யும், இவ்வாறு சித்தாந்தத்துட் கூறப்பட்ட பொருளே பொருளாதலும் விளக்கியுள்ளார் இவ்வுரையாசிரியர். இவ்வாறு 'கலவி யுரைத்தலில்' வரும், இத் தொடர் சிவோகம் பாவனையோ டொத்த பெருஞ்சிறப்புக் குறிக்கும் என இவர் விளக்கியுள்ளமை கற்றோரேத்தும் கவினுடைய தாகும்.[1]

'சிற்றம்பலம் வடமொழியில் கூறப்படும் தகராகாசம் என்றும். தகரம் சிறுமை என்றும், இதயத்தின்கண் உள்ள சிறு வெளியில் சிற்றொளி வடிவாயுள்ள இறைவனைத் தியானிக்கும் முறையை *உபநிடதம்* தகரவித்தை எனக் கூறும் என்றும் இவர் எழுதுவர். இஃது அப்பரது திருத்தாண்டகத் திருமுறையினுள்ளும் இவரான் விரிவாக எழுதப்பெற்றவையே.[2]

சுருங்கச் சொல்லல்:

மணிவாசகர், 'என்போல்வார்' என்று கூறியதன் ஆழ் பொருளைக் காண்பாராய், 'மேற்கூறிய முயற்சிகளுள் ஒன்றும் செய் யாது உலகியலில் நின்றவர்களை, இறைவனது பெருங்கருணைத் திறத்தை அடிகள் இங்ஙனம் அருளிச் செய்தாராயினும் இவரது முன்னைத் தவ முதிர்ச்சியின் பலனே அங்ஙனம் இறைவன் நேர்நின்று ஆட்கொண்டது என்க' என்றெழுதி, அடிக்கடி இதனை எழுதுவது காலப்பெருக்கம், முதலிய குற்றங்களை விளைக்குமாதலின், ''இஃது இத்திருமுறையுள் யாண்டும் ஒக்கும்'' என்றெழுதுவர். இஃது இவரது சொற் சுருங்கிய திட்ப நுட்பமதியினை விளக்கும் ஒரு சான்று என்று கூறலாம்.[3]

சைவசித்தாந்த விளக்கம் காணல்:

தாம் சைவசித்தாந்தப் பெரும்புலவராகவும், சைவசித்தாந்தக் கல்லூரியின் பேராசிரியராகவும் உள்ளமையால் திருமுறைகளாகிய தோத்திரங்கட்குரை விரிக்கும்போதே சாத்திரப் பகுதிகள் இயல்பாக இவர் உரையில் வருகின்றன. படிப்போர்க்கும் சைவத்தின் திறம் விளங்க அழுத்தமுடன் அவை பேசப் படுகின்றன.

கேவலம், சகலம், சுத்தம் ஆகியவை பற்றிய விளக்கம்,[4] 'அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன்' ஆதல்,[5] நற்குடிப்பிறப்பே ஞானம் பெறுதற்கு வாயில் என்ற சாத்திர முடிவு,[6] 'வீடு' என்று சாத்திரங்களிற்

[1]702. [2]716. [3]92. [4]144. [5]205. [6]301.

Koviloor Digital Library

கூறப்பெறுதல் எது எனும் குறிப்பு[1] 'சிவம் ஆதல்' என்பதன் செம்பொருள், [2] இறைவன் அகள சகளத் திருமேனிகள் கொள்ளல் [3] இறைவன் யோகம்புரிதலின் சாத்திரப் பொருள்நுட்பம்,[4] கங்காளமூர்த்தி காயாரோகண மூர்த்தியே எனல்,[5] சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் என்ற *சிவஞானபோதக்* கருத்து விளக்கம்,[6] ஆன்மா ஒளியும் இறைவன் அதன் உள்ளொளியும் ஆம் என்ற துணிவு,[7] 'ஆதி குணம் இலான்' என்பதன் ஆழப்பொருள்,[8] சம்புபட்சம் அணுபட்சம் என்பவற்றைத் தெளிவுறுத்தும் திறம்,[9] உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்' என்ற அருந்திறம்,[10] 'சீவனுக்குள்ளே சிவ மணம்' என்பதன் தெளிநிலை,[11] 'அப்பணைந்த உப்பேபோல் அத்து விதம் ஆதல் எனத் தெளிவுறுக்கும் உயர்நிலை,[12] மானததீக்கை மாண்பு,[13] திரோதானசக்தி - மறைத்தல் என விளக்கும் எழிற்றிறம்,[14] சிவஞான யோகிகள் உரை நலம் காட்டி 'வேண்டத் தக்கது' என்பதனை விளக்கும் நிலை,[15] நிட்டை கைவந்தபின் சிவானந்தம் பெருகும் என்ற தெளிநிலை,[16] 'திருந்து உறையுள் வேல் மடுத்து' என்புழி உறை திரோதான சத்தியையும் வேல் சிவஞானத்தையும் குறிக்குமென்ற திறன்,[17] சிற்றம்பலம் ஞான அம்பலமே என விளக்கும் பொற்பு,[18] உபநிடத வாக்கியங்கட்குச் சாத்திர நெறியில் பொருள்காணும் எழில்,[19] துரியநிலை அதீதநிலை யாவையென விளக்கும் பகுதி,[20] முதலிய பல இடங்களில் சித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்கள் இவர் உரையில் இழைந்து சாத்திர மணம் வீசுதலைக் காணலாம்.

அகச்சான்று:

மணிவாசகர் வாழ்வோடு நிகழ்ந்த பலவற்றிற்குத் தக்க அகச் சான்றுகள் வரும்வழி அவற்றை விளக்கிச் செல்லலும், இவர் உரை யியல்பு. அதற்கு, நரிபரியாடல் நிகழ்ந்ததற்கும்,[21] மணிவாசகர் மணங் கொண்டதற்கும்,[22] இவர் தரும் விளக்கங்களைக் குறிக்கலாம்.

விழுமிய பாடம் தேர்தல்:

தக்க பாடம் அல்லாதவற்றை மறுத்துரைத்துத் தக்க பாடம் தேர்ந்த பின்னரே இவர் பொருள் உரைப்பர்: 'கழலிணை, 'அளியேன்', 'எழுகேனே', 'மெள்ளனவே', 'அத்தன்', 'செங்கமல மலர்போல்',

[1] 317. [2] 362. [3] 360. [4] 382. [5] 863. [6] 406. [7] 427. [8] 441. [9] 461. [10] 467. [11] 517. [12] 523. [13] 538. [14] 565. [15] 567. [16] 619. [17] 645. [18] 704. [19] 703. [20] 703. [21] 46 [22] 184.

Koviloor Digital Library

'விளையாமல்' முதலிய பல பாடங்களை மறுத்துரைக்கும் பகுதிகளை[1] இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

விளக்க முறை:

சொற்பொருளை விளக்குதலில் இவர் உரை ஆங்காங்கு மேற்கொண்ட முறை பெரிதும் பாராட்டற்குரியதாகும்.

'சங்கரன் - இன்பத்தைச் செய்பவன்' எனவரும் பகுதி,[2] 'நம் சிவனை' என்புழி 'நம்' என்ற அடைச்சிறப்பு,[3] மதி மயங்கி என்பதன் விளக்கம்,[4] 'தெள்ளேணம்' என்பதன் விளக்கம்,[5] 'புத்தன்' என வருவதின் உண்மைப் பொருள்,[6] தாளியறுகு,[7] கொக்கிறகு [8] பற்றிய விளக்கங்கள், 'தம்பிரான், என்பதன் விளக்கம்,[9] 'துரை' - தன்முனைப்பு மிகுதிப்பாடு எனக்காண்டல்,[10] மூத்த திருப்பதிகம் என் புழி மூப்பு 'உயர்வு' குறித்தது எனச் சான்றோர் நெறி விளக்கம்.[11] தியானித்தல் வழக்கன்றெனக் குறித்தல்,[12] முதற்பரம்பொருளை 'அது' என்றிடுதல் வடமொழி வழக்கு; 'அவன்' என்றிடுதல் தமிழ் வழக்கு என விளக்கும் திறன்,[13] ஏமாத்தல் வேறு ஏமாறுதல் வேறு என்ற நுட்பம்,[14] 'இடைக்கலம்' என்ற அப்பர் தேவாரப் பொருள் இன்ன தென்ற நுட்பம்,[15] அதெந்து என்பது விருப்பப் பொருள், இன்றியமை யாமைப் பொருள் ஆகிய இருபொருள் குறிக்கும் என்ற நன்மை, [16]எத்துக்கு - எற்றுக்கு மரூஉ எனல்,[17] 'தால் - தாலு என்னும் ஆரியச் சொல் சிதைவு' என்றுரைத்தல்[18]இத்தை - இதனை என்பதன் மரூஉ ஆதல்,[19] விளாக்கை - விளாவுகை என்பதன் மரூஉ ஆதல்,[20] முருடு - இக்காலத்தார் முரடு என வழங்குப எனல்,[21] 'தொடுகடல்' என்பதன் பொருள் விளக்கம்,[23] அருந்துதி - அருந்ததி மரூஉ வாதல்[24] முதலிய பகுதிகளை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

பழந்தமிழ்நூல் நலம்:

சங்க இலக்கியங்கள் மீதும், *தொல்காப்பியத்தும்* இவர் கொண்டுள்ள பற்றும், அவற்றின்பால் இவ்வாசிரியர்க்குள்ள புலமைத் திறமும் இவ்வுரைப் பகுதியிடையிடையே எண்ணற்ற இடங்களில் வெளிப்படுகின்றன. தைந்நீராட்டுப் பற்றிப் பேசுங்கால் *பரிபாடலும்*,[25]

[1] 207, 508, 218, 243, 619, 630. [2] 202. [3] 318. [4] 347.48. [5] 358. [6] 368. [7] 145, 438. [8] 370. [9] 397. [10] 427. [11] 465. [12] 473. [13] 460. [14] 472. [15] 498. [16] 534. [17] 555. [18] 602. [19] 515. [20] 516. [21] 609. [22] 666. [23] 987. [24] 270. [25] 418, 570.

Koviloor Digital Library

பிற பொருட்பகுதிகளை விளக்குங்கால் *புறநானூறும்*,[1] *நற்றிணை*யும்,[2] *நெடுநல்வாடை*யும்,[3] *அகநானூறு*[4] முதலிய பல நூல் மேற்கோள்கள் விரவியுள்ளன. திருக்கோவையார் உரையில் பேராசிரியர் கருத்தைச் சில இடங்களில் வாளா எடுத்துக் காட்டியும் சில இடங்களில் மேற்கொண்டும் செல்லும் இவர், அவற்றுள் சில இடங்களில் தம் கருத்து மாறுபடுமாயின், அஞ்சாது அதனைச் சுட்டி மறுத்துரைத்தலையும் காணலாம்.[5] திருக்கோவையார் உரையில் திருவாசகக் கருத்துக்களும் சொன்னடையும் பயிலுங்கால் அவற்றை ஆங்காங்குக் குறிப்பர்[6] இவ்வாறே அப்பர் தேவாரத்திற்கும் மணிவாசகர் திருமொழிகட்கும் இடையேயுள்ள ஒப்புமைக் கருத்துக்களைத் தவறாது காட்டிச் செல்லும் இயல்பினர்.[7]

ஆழ்பொருள் உணர்த்தல்:

உள்ளுறையுவமை [8], இறைச்சி,[9] அணிநலங்கள் அமைந்த பகுதிகளைப் பிரித்துக் காட்டுதலும், அவற்றோடு பெரிதும் ஒத்த சங்கநூல் முதலிய பிறநூல் ஆட்சிகளை எடுத்துக்காட்டுதலும் இவர் உரையின் இயல்புகள் ஆதலை இவ்வுரை நூலை முற்றும் ஓதுவோர் நன்கு உணரக்கூடும்.

யாப்பு விளக்கல்:

ஆங்காங்கு யாப்புக் குறிப்புக்கள் வருமாயின் அவற்றிற்குத் தக்க விளக்கம் தருவர். எதுகை நோக்கிச் சொற்கள் திரிதல்.[10] நாலசைச்சீர்கள் மூவசைச்சீராக நின்று அலகுபெறல்,[11] சில யாப்புவகைகள் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்குமேல் அவற்றைத் திருத்தல் (அன்னைப்பத்து கலிவிருத்தம் அன்று; ஆசிரியத்துறை என்றிடுதல்)[12] ஒப்பியற் செய்யுள் என்று சிலவற்றை வரையறுத்தல்,[13] முதலியவற்றைக் கூறலாம். இவ்வாறே எழுத்துச் சொல்லிலக்கணப் பகுதிக்குறிப்புக்களும் ஆங்காங்கு வருவன.[14] *தொல்காப்பிய*மே திருவாசகத்திற்கு முற்பட்ட இலக்கணம் ஆதலின் விளக்க நூற்பாக்கள் முற்றும் அப்பழம்பெரும் இலக்கண நூலினின்றே தந்துள்ளார் இவ்வாசிரியர்.

[1]735. [2]1040. [3]944, 945, 976, 1034. [4]756, 896, 917, 941, 1029. [5]760, 797, 802, 804, 858, 845, 848, 871, 852, 943, 984, 987, 1006. [6]403, 422, 530, 779, 780, 882, 991. [7] 797, 824, 855, 879. [8]801, 819, 870, 930, 1020. [9]204. [10] 367. [11]435. [12]500. [13]632. [14]369 70.

Koviloor Digital Library

பதசாரப் பாங்கு:

சொற்களின் ஆழத்தை யறிந்து அவற்றினை விரித்தெழுதி இன்னபிறவாற்றால் இவ்வாறு கூறப்பெற்றது என உரைத்தல் 'பதசாரம்' எனப்படும். இவ்வுரையாசிரியரது பதசாரப் பண்பு பெரிதும் சிறந்திருத்தலை இவர் உரையின் பலபகுதிகள் விளக்குகின்றன.

'விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத்தார் வித்து' என்ற திருப் பாட்டிற்கமைந்த பதசாரப்பகுதி கற்குந்தோறும் கற்குந்தோறும் கழிபேருவகை தருவதாய், மணிவாசகர் பேரருட் புலமையின் பெற்றியை விளக்குவதாய் உள்ளது. இது போன்ற பகுதிகள் எண்ணற்றவை.[1]

நயம் காணல்:

'சாழல்' என்ற பகுதியில் தடை விடைகளாக வருவன, களவின்கண் பிரிவிடத்துத் தலைவி தலைவனை இயற்பழித்த வழி, தோழி இயற்பட மொழிந்து மறுத்த அமைப்பினது என விளக்குவது ஒரு புதுமை.[2] இவ்வாறே பரவல் புகழ்தல் என்பன முறையே முன்னிலைக்கும் படர்க்கைக்கும் மட்டுமே பெரிதும் வரும் என்பது ஓர் இனிய பகுதி.[3] தமிழகத்தையே சிவபிரான் சிறப்பிடமாகக் கொண்டவன் என்பதும்,[4] சிற்றின்பப் பேரின்ப ஒப்புமைப்பகுதிக் கூற்றுக்களும்,[5] சிறுபயன் தரும் சொல்லையும் விலக்குக என்பது [6] ஐந்திணை அகப்பொருள் ஆன்றோராற் கொள்ளப்பட்டது[7] என்பதும், 'திருவளர் தாமரை' எனத் தொடங்கினாரேனும், 'ஈசர் தில்லை' எனத் தொடங்குவதே மணிவாசகர் திருவுள்ளம் என்பதும்,[8] திருக்கோவையாருள் வரும் தலைவன் தலைவியர் நம்பியாரூரரும் பரவையாரும் போல்வர் என்பதும், முதலிய பகுதிகளும், சொற்களின் நயம் கூறும் பகுதிகளும் படித்துப் படித்து இன்புறத்தக்க பாங்கு உடையவை.

திருவாசகத்தின் இருதயப்பாட்டு:

ஒரு திறனாய்வாளராகவே உரையாசிரியர் விளங்குவதன் அவசியத்தை இக்காலத் திறனாய்வாளர் பெரிதும் புகழ்ந்துரைப்பர்.

[1] 371. [2] 420, [3] 446, [4] 560. [5] 580. [6] 683. [7] 689. [8] 686 .

Koviloor Digital Library

எல்லாப் பாட்டுக்களினும் ஈடுபட்டாராயினும் கோயில் திருப் பதிகத்தின், ''இன்றெனக்கருளி'' என்ற பாட்டிற்கு உரையெழுதப் புகுந்த இவர் இதனுட் காணப்பெறும் 'பரம சித்தாந்தத்தை' இனிது விளக்கியபின், ''இதஸ்னத் திருவாசகத்தின் இருதயமான பாட்டு என்பர் அறிஞர்'' என்றெழுதுவது அறிந்து மகிழத்தக்க பகுதி யாகும்.[1]

உரைவிளக்கம் நிறைவு:

இவ்வாறு பல நிலைகளிலும் கற்றோர்க்கு இன்பம் ஊட்டித் திருவாசகம் திருக்கோவையார் ஆகிய இருநூல்கட்கும் இனியதோர் உரை வரைந்துள்ள மகாவித்துவான், திரு.சி.அருணைவடிவேல் முதலியாரவர்கள் இதன் வாயிலாகத் தமிழுலகிற்கும் சமயவுலகிற்கும் ஒரு புதிய உரைப்படைப்பை வழங்கியிருக்கிறார். இப்படைப்பைத் திருக்கையால் வழங்கியருளும் தருமையாதீனம் இருபத்தைந்தாவது குருமுதல்வரவர்கட்குச் சைவப்பெருமக்கள் நன்றியுணர்வு என்றும் உரியது. உரையெழுதலாகாது என்ற உணர்வு இருந்த காலத்தே, 'திரு முறைகட்குத் தெளிந்த உரை வருதலும் வேண்டும்; ''சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்''க்கே செல்லும் நெறியும் சித்திக்கும்' என்று திருவுளங்கொண்டு, தக்காரைத் தேர்ந்து இத்திரு முறை உரைப்பணியைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தி வருகின்றார்கள். சேக்கிழார்திருமொழி வரையும் இவ்வுரைப்பணி மிக விரைந்து நிறைவேற அம்பலக் கூத்தனும் செந்தமிழ்ச் சொக்கனும் அருள் வழங்குவர் என்பது உறுதி.

மெய்ப்பொருள் உணர்வு:

இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள திருவாசக உரைகள் பலவற்றின் தொகுப்பில், இவ்வுரை இஞ்ஞான்று மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றது. ஒரு நூலுக்குப் பல உரைகள், பல விளக்கங்கள் மேலும் மேலும் வேண்டும். அவரவர் நெஞ்சிற்கும், கனிவிற்கும், புலத்திற்கும் ஏற்ப அவ்வப் போது ஏற்றி வைக்கப்படும் இத்தகைய உரை விளக்குக்கள் புத்தொளி வீசிடும்; அவ்வொளியின் சுடரில் மூலநூலின் ஆழ்பொருள் இனிது புலனாகும்; அதனை உணர்வார் வாழ்வின் விழுப்பம் உணர்ந்து, மெய்ந்நெறி தலைப்பட்டு, மெய்ப்பொருள் கண்டு இன்புற்று வாழ்வர்.

வாழ்க மணிவாசகர் மலரடி! வாழ்க திருவாசகத் திருநெறி!!

[1] 486.

Koviloor Digital Library

திருவாசகம் - ஆராய்ச்சியுரை

சேக்கிழார் அடிப்பொடி தி.ந. இராமச்சந்திரன்,
தலைவர், அனைத்துலகச் சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிலையம்,
தருமபுரம்.

முதன்முதலில் அச்சேறிய திருமுறை திருவாசகமே. அச்சேறிய காலம் ஜய ஆண்டு தை மாதம் (1835 ஜனவரி-பிப்ரவரி). இது கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ''முதலாகிய கனம்பொருந்திய சில வித்துவான்களாற்'' பரிசோதிக்கப்பட்டு, சின்னத்தம்பி முதலியாரால், தமிழ்ப் புலவராகிய திரு வேங்கடாசல முதலியாரது சரஸ்வதியச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பின் முகப்பில், ''இது பு. முத்துவினை தீர்த்த முதலியாரால் நிறைவேறினது'' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு ஒரு வரலாற்று உண்மை கூறப்படுதல் வேண்டும். வெள்ளையர் ஆட்சியில் இந்திய மொழிகளில் எந்த நூலும் அச்சிடப்பட முடியாதபடி, சட்டம் தடைசெய்தது என்றாலும், கிறித்தவர்கள் தங்கள் விருப்பம்போல் எந்த இந்திய மொழியிலும் நூல்களை வெளியிட அநுமதிக்கப்பட்டனர். மேலும், அச்சு இயந்திரங்களும் அவர்களிடமே இருந்து வந்தன. தங்கள் சமயத்தை வளர்க்க வந்த பாதிரிமார்கள் ஏராளமான புத்தகங்களைத் தமிழில் எழுதி வெளியிட்டனர். சுவடிகள் வடிவிலேயே பண்டைய தமிழ் நூல்கள் இருந்துவந்தன.

வெள்ளையர்கள் தங்கள் ஆட்சிக்கு அநுகூலமான கல்வியைக் கற்பிக்க, சென்னையில் ஒரு கல்லூரி நிறுவி இருந்தனர். இக்கல்லூரி, திருக்குறளையும், இலக்கண நூல்களையும், வேறு சில நூல்களையும் வெளியிட அதிகாரம் பெற்றிருந்தது. சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார்.

சுதேசிகள், தங்கள் நூல்களைத் தங்கள் மொழிகளில் வெளியிட முடியாமல் தடுக்கப்பட்டமை, சார்ல்ஸ் மெட்கஃப் என்ற ஆங்கிலேயரை வருத்தத்திற்கு உட்படுத்தியது. மெக்காலே பிரபுவின் உதவியுடன், தற்காலிகமாகக் கவர்னர் ஜெனரலாகப் பதவி ஏற்ற சார்ல்ஸ் மெட்கஃப், தடைச் சட்டத்தை 1835இல் உடைத்தார். இச்சட்டம் வரவிருப்பதை முன்கூட்டியே உணர்ந்த சிவக்கொழுந்து தேசிகர், சுத்தப் பதிப்பாக, திருவாசகத்தைக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். வெற்றியும் கண்டார்.

Koviloor Digital Library

இப்பதிப்பின் ஒரு படியைக் கல்கத்தா தேசிய நூலகத்திற்காக அமரர் ரோஜா முத்தையாவிடம் பெற்றுச் சென்ற பி. எஸ். கேசவன், '*இந்தியாவின் அச்சு-பதிப்பு வரலாற்றின்*'[1] ஆசிரியர் ஆவார். நூலின் முகப்பில் ரோஜா முத்தையா பதித்திருந்த ரப்பர் முத்திரையை மறைத்து, அதன்மேல் டெல்லி அருங்காட்சியகத்தில் இருக்கும் மாணிக்கவாசகரது சிலையின் நிழற்படத்தை ஒட்டி, அதை அப்படியே தம் நூலில் வெளியிட்டுள்ளார். இதனால் முகப்பிலுள்ள பல எழுத்துக்கள் மறைந்து போய்விட்டன.

என்றாலும், திரு. இரா. சுந்தரமூர்த்தி (கரந்தைக் கல்லூரி விரிவுரையாளர்), திருவாசக உரைப் பதிப்புகளைத் தம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, ஆய்வு செய்து, முனைவர் பட்டம் பெற்று, தம் ஆய்வுகளை, '*தமிழ் வளர்க்கும் திருவாசகம்*'[2] என்ற தலைப்பில் நூலாக்கி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மூலம் 1995இல் வெளியிட்ட போது, தாம் அரும்பாடுபட்டுத் தேடிக்கண்டுபிடித்த சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பதிப்பின் முகப்புப் பக்கத்தைப் பின் இணைப்பாகச் சேர்த்திருக்கிறார்.

கேசவன், தாம் எழுதிய நூலின் பக்கம் 88இல் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பதிப்பு 1834இல் வெளிவந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். இது தவறு.

1965இல் மு. அருணாசலம் அவர்கள், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ அறுபது ஆண்டு நிறைவுவிழா மலராக ஒரு நூலை வெளியிட்டார். அதன் பெயர் '*திருவாசகம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்*'[3] என்பதாம். இந்நூலின் பக்கம் 155இல் சிவக்கொழுந்து தேசிகரின் பதிப்பு 1837இல் வெளிவந்ததாகக் கூறுகிறார். இதுவும் தவறான குறிப்பு. மேலும், அவர், ''இவ்வச்சுப் பிரதி கிடைக்கவில்லை. அதை யாரும் பார்த்ததில்லை'' என்று கூறியுள்ளார். இதுவும் தவறான குறிப்பு. மற்றபடி, மு. அருணாசலம் அவர்களின் குறிப்புகள் அற்புதமானவை.

முதன் முதலில் மேலைநாட்டு மொழிகளில் திருவாசகம் பற்றிய குறிப்பு ஜெர்மன் மொழியில்தான் காணப்படுகிறது. சீகன்பால்கு எனப் பெயரிய பாதிரியார் ஜெர்மன் மொழியில் '*தென்னிந்தியக்*

[1] Kesvan, B.S., *History of Printing and Publishing in India*, Vol. I., National Book Trust, New Delhi, 1985.

2. *சுந்தரமூர்த்தி, இரா தமிழ் வளர்க்கும் திருவாசகம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 1995.*

3. *அருணாசலம், மு, 'திருவாசகம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம், சென்னை, 1965.*

Koviloor Digital Library

கடவுளர்களின் வமிசாவளி'[4] என்ற நூலைத் தரங்கம்பாடியில் 1713ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 21ஆம் தேதி எழுதி முடித்தார். இந்நூலின் ஆங்கில ஆக்கம் 1869இல் வெளிவந்தது. இரண்டாம் முறையாக இந்நூல் 1984இல் அச்சிடப்பட்டது. பாதிரி சீகன்பால்கு, தாம் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் மிகவும் பிரசித்தியாக விளங்கிவந்த நூல்களை இப்படிப் பட்டியல் இடுகிறார். (1) திருவாசகம், (2) தேவாரம், (3) சிவஞானபோதம், (4) சிவகவசம்.

மேலும், இவர் தென்னவன் பிரமராயர் பற்றியும், வாதவூரர் புராணம் பற்றியும் குறிப்புகள் வழங்கியிருக்கிறார். தேவார திருவாசகங்கள்பற்றி மேலைநாட்டு மொழியில் முதன்முதல் குறிப்பிட்டவர் சீகன்பால்கு என்று தோன்றுகிறது.

'*இந்து சமயமும், புத்தசமயமும்*'[5] என்ற தலைப்பில் சர் சார்ல்ஸ் எலியட் என்பார் மூன்று தொகுதிகளைச் சமைத்தார். இவை 1921இல் வெளிவந்தன. முதல்தொகுதி, பக்கம் 46இல் அவர் கூறியிருப்பது:[6]

> *இன்றைய இந்து சமயத்தின் பேராற்றல் சிவணிய முன்னேற்றத்துடன் விளங்கும் படிமங்களில் ஒன்றாக விளங்குவது தமிழ்ச் சைவம்; என்றாலும், கொள்கை அளவில் திருவாசகச் சமயக்கோட்பாடு வாசகங்களிலிருந்து இது அரிதாகக்கூட வேறுபடவில்லை.*

மேலும், அவர் பக்கம் 90இல் கூறுவதாவது:[7]

> *துளசிதாசருடைய இராமாயணமும், மாணிக்க வாசகருடைய திருவாசகமும் இலக்கியத்தின் ஒருதனிப் படைப்புகள் என்ற அளவில் நில்லாமல், தூய பக்தியின் மாண்பார்ந்த சொல்லுருவ வெளிப்பாடு என்று குரோஸ், கிரியர்சன், போப் ஆகியோரால் போற்றப்பட்டுள்ளன.* (இவர்கள் அனைவருமே கிறித்துவர்கள் என்று எண்ணுகிறேன்).

[4] Ziegenbalg, B., *Geneology of the South Indian Gods* (Reprint 1984) p.32 Unity Book Service, New Delhi. First Edition 1869, Madras. (German title not given in translation)

[5] Eliot, Sir Charles, *Hinduism and Buddhism*, Routledge & Kegan Paul Ltd., London, 1921

[6] Ibid. "The Sivaism of the Tamil Country is one of the most energetic and progressive forms of modern Hinduism, but in doctrine it hardly varies from the ancient standard of the *Tiruvacagam*". p. 46.

[7] Ibid. "The *Ramayana* of Tulsidas and the *Tiruvacagam* are extolled by Groase, Grierson and Pope (all of them Christians, I believe), as not only masterpieces of literature but as noble expressions of pure devotion....." p. 90.

Koviloor Digital Library

இரண்டாம் தொகுதி பக்கம் 215இல் காணக் கிடைக்கும் செய்தி:[8]

திருமுறைப் பனுவல்களுள் சாலமிக முக்கியமானது மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமே. மகோன்னதமான பக்தி நூல்களுள் ஒன்றாக, இதனை இந்தியா நிதர்சனமாகக் காட்ட வல்லது. இறைவனால் அருளப்பட்ட பகவத்கீதை போலல்லாமல் இஃது இறைவன் பால் பெருக்கெடுத்தோடும் ஓர் ஆன்மார்த்த வெள்ளமாம்.

மற்சொன்ன தொகுதி பக்கம் 217இல் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்தி:[9]

இந்து சமயத்தின் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்படவேண்டிய தன்மையாக -இது திருவாசகத்தில் மிகச் சிறப்பாகத் தரிசனமாகிறது- விளங்குவது, பசுவைப் பதியோடு தனிப்பட்ட முறையில் சிமிழ்ப்புற வைக்கும் முடிச்சாகும். நான் அறிந்த எந்த இலக்கியத்திலும் தனி மனித சமய வாழ்வு - அதனுடைய போராட்டங்கள், உளச்சோர்வு, நம்பிக்கைகள், அச்சங்கள், உறுதிப்பாடுகள், வெற்றிகள் -இங்குக் காட்டப்பட்ட முறையினும்- உள்ளது உள்ளவாறாகவும், ஆழமாகவும் சித்தரிக்கப்படவில்லை.

பிரான்சிஸ் அடிகளின் பனுவல்களையும், கிறித்துவக் கவிதைகளையும் நினைவூட்டும் வகையில் அமைந்திருக்கும் திருவாசக எழில்களில் இதுவும் ஒன்று. அது யாதெனில், இயற்கையையும், பிராணிகளையும் நேசித்தல் - குறிப்பாக புள் பூச்சி இனங்களை நேசித்தல். செடிகள், மலர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் (இந்நூலில்) தொடர்ந்து வருகின்றன. ஒரு பாடலின்

[8] Ibid. "Of the other works comprised in the *Tirumurai*, the most important is the *Tiruvacagam* of Manikkavacagar, one of the finest devotional poems which India can show. It s not, like the *Bhagvat-Gita*, an exposition by the deity, but an outpouring of the soul to the deity." p. 215.

[9] Ibid. "The remarkable feature of this religion, best seen in the *Tiruvacagam* is the personal tie which connects the soul with God. In no literature with which I am acquainted, has individual religious life - its struggles and dejection, its hopes and fears, its confidence and its triumph - received a delineation more frank and more profound.

"Among the many beauties of the Tiruvacagam is one which reminds us of the works of St. Francis and other Christian poetry, namely, the love of nature and animals especially birds and insects. There are constant allusions to plants and flowers; the refrain of one poem calls on a dragon fly to sing the praises of God and another bids the bird known as Kuyil call him to come. In another Ode, the poet says, he looks for the grace of God like a patient heron watching night and day." p 217.

Koviloor Digital Library

பல்லவி, கோத்தும்பியை இறைவனின் (பொருள்சேர்) புகழ்களை இசைக்குமாறு பணிக்கின்றது. வேறொரு பாடல் குயிலெனும் பறவைக்கு இறைவனை விளிக்குமாறு ஆணையிடுகிறது. மேலும், ஒரு பாடலில் ''உன் அருள் நோக்கி, இரைதேர் கொக்கு ஒத்து இரவு பகல் ஏசற்றே இருந்து வேசற்றேன்'' என்று கூறுகின்றது.

மேற்சொன்ன நூலின் தொகுதி2, பக்கம் 219இல் காணப்படும் செய்தி:[10]

திருவாசகம் புராதன கோட்பாடு நம்பிக்கை அற்றது அன்று; என்றாலும், இது இறைவனோடு நேரடித் தொடர்புடையது.

ஸிட்னி கேவ் என்பார், '*இந்து கிறித்துவமீட்சி*'[11] என்ற தலைப்பில் 1919இல் ஒரு நூல் வெளியிட்டார். ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக அச்சகம் இந்நூலைப் பதிப்பித்தது. மாணிக்கவாசகர் பற்றிய செய்திகள் இந்நூலின் பக்கம் 124 இல் தொடங்கி, பக்கம் 140இல் நிறைவுறுகின்றன.

இவ்வாசிரியர் 1929இல் இலண்டன் மாநகரில் '*கிறித்துவமும் கிழக்கில் உயிர்த்து விளங்கும் சில சமயங்களும்*' [12]என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். இதன் மறுபதிப்பு 1944இல் டக்ஒர்த் நிறுவனத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலுள்ளும் நூலாசிரியர் மணிவாசகரை வியந்தும் நயந்தும் போற்றியுள்ளார்.

'*தமிழ்ச் சைவ முனிவோரின் அருட்பாடல்கள்*'[13] என்ற நூல் கிங்ஸ்பரி, ஃபிலிப்ஸ் ஆகிய இருவரால் எழுதப்பட்ட நூலாகும். இது 1921இல் வெளிவந்தது. *தேவார, திருவாசகப்* பாடல்களில் சில இதில், தமிழ் மூலத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் தரப்பட்டுள்ளன. பக்கம் 88இல் தொடங்கப்பெற்று பக்கம் 127 முடிய உள்ள பகுதியில் *திருவாசகம்* இடம் பெற்றுள்ளது. கிங்ஸ்பரி என்பார் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் மகன் ஆவார். இவர் கிறித்துவராக மதம் மாறியவர்.

[10] Ibid. "The *Tiruvacagam* is not unorthodox but it deals direct with God." p.219.

[11] Cave, Sydney, *Redemtion, Hindu and Christian*, Oxford Univ. Press, Oxford,1919.

[12] Cave, Sydney, *Christianity and some living Religions of the East.*,Ducksworth, London, 1944 (Reprint)

[13] Kingsbury and Pillips, *Hyms of the Tamil Saivaite Saints*, Association Press, Calcutta, 1921

Koviloor Digital Library

சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளிவந்த *'கோயில் மணிகள்'*[14] என்ற நூலில் *திருவாசகத்தின்* சில பாடல்களுக்கான ஆங்கில ஆக்கத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார். அந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர் ஏ.ஜே. அப்பாசாமி ஆவார்.

1923இல் ஜெர்மன் பாதிரியார் ஷோமரஸ்[15], *திருவாசகத்தின்* ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பை வெளிக்கொணர்ந்தார். இவர் *சிவஞான சித்தியாரை* இரண்டு பாகங்களாக ஜெர்மன் மொழியில் வரைந்தவர்.

1937இல் சர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் வரைந்த *'ஆய்வுகளும் மொழிபெயர்ப்புகளும்'*[16] என்ற நூலை இலங்கை அரசாங்கம் வெளியிட்டது. இதன் மறுபதிப்பு 1981இல் வெளிவந்தது. இந்நூலின் 160முதல் 180முடிய உள்ள பக்கங்களில் *திருவாசகப்* பாடல்கள் சிலவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு உள்ளது.

திருவாசகத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1897இல் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. சர் பொன்னம்பலம் அருணாசலமும், போப் ஐயரும் இணைந்து, *'மாணிக்கவாசகர், தாயுமானார் ஆகியோர் அருட்பாடல்களில் சில'*[17] என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டனர்.

ஜே.எம். நல்லசாமி பிள்ளை 1897இல் *சித்தாந்த தீபிகை*[18] என்ற பெயரில் ஒரு மாதாந்திர ஆங்கில சஞ்சிகையைத் தோற்றுவித்தார். இச் சஞ்சிகையில், பொன்னம்பலம் அருணாசலம், போப் ஐயர் ஆகியோர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த *திருவாசகப்* பாடல்கள் வெளிவந்தன.

அமெரிக்காவில் பல சொற்பொழிவுகளைச் சர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் நிகழ்த்தினார். அவற்றில் சில *'மேலை நாடுகளில் ஆன்மாவின் பண்பாடு*[19] என்ற தலைப்பில் 1907இல் ஒரு நூலாக வெளிவந்தது. இந்நூலில், கிறித்துவ தத்துவங்களை விளக்க, இராமநாதன் *திருவாசகப்* பாடல்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பதைக்

[14] Appasamy, A.J., *Temple Bells*, YMCA Publishing House, Calcutta, 1921

[15] Schomerus, H.W., *Die Hymmen des Manikka Vasaga*, Jeva,1923

[16] Arunachalam, Sir P, *Studies and Translations: Philosophical and Religious*, 1937. Reprinted in 1981 by the Ministry of Regional Development, Colombo.

[17] Arunachalam, Sir P. and G.U. Pope, *A Few Hymns of Manikka Vachakar and Thayumanavar*, Madras 1897.

[18] Nallasami Pillai, J.M. (Ed.) *The Siddhantha Deepika* (Monthly Journal), 1897.

[19] Ramanathan, Sir P. *The Culture of the Soul*, G.P.Putnam's Sons, New York and London, 1907.

Koviloor Digital Library

காணலாம். மேலும், இவர் எழுதி வெளிநாட்டில் வெளிவந்த *'கடவுள் தன்மையின் இரகசியம்'*[20] என்ற கட்டுரை, *சித்தாந்த தீபிகை* தொகுதி ஆறில் (1902-03) மீண்டும் வெளிவந்தது. அச்சோப்பத்து, கோயிற் திருப்பதிகம், அற்புதப்பத்து, கண்டபத்து ஆகியவற்றில் அருளப் பட்டிருக்கும் பாடல்கள் மூலம் சர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் கடவுள் தன்மையை விளக்கியிருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியின் உதவி விரிவுரையாளர் என். நாராயணன்[21] அவர்கள் *திருவாசகத்தின்* முதல் நான்கு பாடல்களுக் கான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைப் பதவிளக்கத்தோடு 1939இல் வெளியிட்டார். இந்நான்கு பாடல்களையும், முதல் நான்கு அகவல்கள் என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். முதல் பாடல் அகவல் அன்று. மறைமலை அடிகளும் இத்தவற்றைப் புரிந்திருக்கிறார்.

'தமிழ் மக்களின் ஞானம்'[22] என்ற ஆங்கில நூலின் ஆசிரியர் எம்மன்ஸ் ஈ.ஒயிட் என்பவர். அமெரிக்கப் பாதிரியாரான இவர், 1917இல் மதுரைக்கு வந்தார். தமிழ்மொழியை நன்கு அறிந்தவர். மேலே சொல்லப்பட்ட நூலில் *திருவாசகப்* பாடல்கள் சிலவற்றின் ஆங்கில ஆக்கம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவரது நூல் 1975இல் தில்லியில் வெளியிடப்பட்டது.

ஆல்பர்ட் ஃபிரென்ஸ் என்பாரும், பி.நாகராஜன்[23] அவர்களும் இணைந்து ஜெர்மன் மொழியில் மொழி பெயர்த்த திருவாசகம் 1977இல் காரைக்குடியில் அச்சேறியது.

'ஜெர்மானியத் தமிழியல்'[24] என்ற தலைப்பில், திரு. மோகன வேலு 1993இல் ஒர் ஆங்கில நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலில் *திருவாசகத்* தொடர்புள்ள சில ஐதிகப் படங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஜே.என். ஃபர்குஹார் வரைந்த *'இந்து சமயத்தின் கிரீடம்'*[25]

[20] Nallasami Pillai, J.M. (Ed.) *The Siddhantha Deepika,* (Monthly Journal) Vol. VI, pp/ 163-184, 1903

[21] Narayanann, N. *Thiruvasagam - The First Four Akavals,* Jaffna, 1939.

[22] Emmons, E. White, *The Wisdom of the Tamil People,* Munshiram-Manoharlal Publishers Pvt. Ltd., New Delhi, 1975.

[23] Albrecht Frenz and P. Nagarajan, *Tiruvasagam Von Manikkavasagar*, The South India Press, Karaikudi, 1977.

[24] Mohanvelu, C.S.., *German Tamilology*, The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Tinnaveli Ltd., MAdras, 1993.

[25] Farquhar, J.N., *The Crown of Hinduism,* Humphrey and Milford, Oxford University Press, London, 1913. Reprinted by Oriental Books Reprint Coprporation, New Delhi, 1971.

Koviloor Digital Library

என்ற (ஆங்கில) நூல் 1919இல் வெளிவந்தது. 1971இல் இது மீளவும் தில்லியில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நூலுள் *திருவாசகச்* சிறப்பு பேசப்பட்டிருக்கிறது.

'சைவ சித்தாந்தம் காட்டும் கடவுள் பக்தி'[26] என்ற தலைப்பில் மரியசூசை தவமணி அவர்கள் எழுதியநூல் 1971இல் ஆக்ஸ்ஃபோர்டு பல்கலைக்கழக அச்சக வெளியீடாக வெளிவந்தது. திருமுறைகளையும், மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் முறையாக ஆய்ந்து இந்நூலை ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார். பேரறிஞர் ஷேனர் மேற்பார்வையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்நூல் போற்றுதலுக்குரிய நூலாகும். இதில் மணிவாசகர் பெருமை விதந்து ஓதப்பட்டுள்ளது.

1979ஆம் ஆண்டு நார்மன் கட்லர் எழுதிய *'எங்கள் விரதத்தைக் கருதுக'*[27] என்ற (ஆங்கில) நூல் மதுரையில் வெளியிடப் பட்டது. இந்நூலில் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, ஆகிய பாடல்களின் மூலமும்,மொழி பெயர்ப்பும் காணப்படுகின்றன. இம்மொழிபெயர்ப்பாளர் வரைந்த *'அநுபூதிப் பாடல்கள்'*[28] 1987இல் அமெரிக்காவில் வெளியாயிற்று. இதில் மணிவாசகர் பற்றிய கட்டுரையும் *திருவாசக, திருக்கோவையார்* பாடல்கள் சிலவற்றின் மொழிபெயர்ப்பும் அடங்கி உள்ளன.

'ஆடும் சிவனுக்கு அருட்பாடல்கள்'[29] என்ற தலைப்பில் க்ளென்-ஈ-யோகும் என்பார் வரைந்த நூல் 1982இல் தில்லியில் வெளியிடப்பட்டது. இது மிக அருமையான நூல். நூலாசிரியர் விட்டியர் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். சற்றேறக்குறைய 250 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூல் ஒரு *திருவாசக* ஆய்வு நூலாகும். எமிலி டிகின்சன், டி.எஸ். எலியட், எட்வர்ட் டெய்லர் ஆகிய இப்பெரும் புலவர்களின் பாடற்பகுதிகள் நூலின் முகப்பில் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றை விளங்கிக் கொள்ளுதல் அரிதான செயல். யோகும் கூறுவதாவது: ''என் தாய் மொழியில் உள்ள கவிதையை எனக்குக் கற்பித்த ஆங்கில ஆசிரியர்கள் தோற்றுப்போன இடத்தில், *திருவாசகம்* வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.'' கவிதையை முறையாக மதிப்பிடவும், அதன் பயனாகக் கிளர்ச்சி

[26] Mariasoosai Thavamony, *Love of God - According to Saiva Siddhantha*, Oxford at Clarendon Press, London, 1971.

[27] Norman Cutler, *Consider Our Vow*, Muthu Pathippagam, Madurai, 1982.

[28] Norman Cutler, *Songs of Experience*, Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis, 1987.

[29] Glenn E. Yocum, *Hymns to the Dancing Siva*, Heritage Publishers, New Delhi, 1982.

Koviloor Digital Library

உறுதலும் தமக்குத் திருவாசகம் மூலமே சாத்தியமாயின என்கிறார் யோகும். 1987இல் *ஸ்டுடியோ மிஷனலியா* என்ற சஞ்சிகையில், *'ஞானம் காட்சிப் பொருளாகிறது'*[30] என்ற தலைப்பில் இவர் வரைந்த திருவாசகக் கட்டுரை வெளியாகியது. ரோமாபுரியிலிருந்து வெளிவரும் இப்பத்திரிகை மிகவும் மதிக்கப்பட்டுவரும் பத்திரிகை. உண்மைச் சான்றோரின் கட்டுரைகளை மட்டுமே இச் சஞ்சிகை வெளியிடுகிறது. எந்நேரமும் *திருவாசகச்* சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருப்பவர் இவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் இவருக்கு உரிய ஆதரவு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் தேதி முதல் மே மாதம் முதல் தேதி முடிய, பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கத்தில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், *'சிவன் பற்றிய பிரசங்கங்கள்'*[31] என்ற தலைப்பில் மும்பையில் வெளிவந்தது. இதில் சைவ புராணங்கள், சைவசமயக் கவிதை பற்றிப் பேராசிரியர் ஏ.கே. ராமானுஜன் படித்த கட்டுரை ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. பேராசிரியர், மணிவாசகரை வியந்து போற்றியுள்ளார்.

ஆர்.ஸி. ஷேனர் வரைந்த *'இந்து சமயம்'*[32] என்னும் நூலில் திருமுறைகள், சைவசித்தாந்தம் ஆகியவைபற்றி நல்ல குறிப்புகள் உள்ளன. இந்நூல் 1962இல் வெளிவந்தது. 1966,1984, 1985 ஆகிய ஆண்டுகளில் இது மீளவும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'மாணிக்கவாசகரது காலம்'[33] என்ற தலைப்பில் திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை அவர்கள் உருவாக்கிய ஆங்கில நூல் 1899இல் வெளிவந்தது. இஃதோர் ஆய்வு நூல். பின்னால் வெளியாகி இருக்கும் தகவல்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது இந்நூல் நுவலும் கருத்துக்கள் சில மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

1929இல், *'மாணிக்கவாசக அடிகள்: வாழ்வும் உபதேசங்களும்'*[34] என்ற தலைப்பில் எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை

30 Glenn E. Yocum, *Wisdom Made Visible*, Studia Missionalia Vol. 36, Editrice Ponficia Universita Gregorgiana, Roma, 1987.

31 Michael W. Meister, (Ed.), *Discources on Siva*, Vakils-Feffer & Simons Ltd., Bombay, 1984.

32 Zaehner, R. C. *Hinduism*, Oxford Univ. Press, London, 1962.

33 Tirumalai Kolundu Pillai, S.A., *Age of Manikka Vasagar*, Thompson & Co., 1899.

34 Purnalingam Pillai, M.S., *St. Manikkavasagar - His Life and Teachings,* The Bibiliotheca, Munnirpallam, Tinnavely, 1929.

Koviloor Digital Library

வரைந்த ஆங்கில நூல் வெளிவந்தது. நூலாசிரியரே இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார். இன்று பிள்ளை அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருந்தால், தக்க திருத்தங்களோடு இந்நூல் மீண்டும் வெளிவந்திருக்கும்.

இரத்தினா நவரத்தினம் அம்மையாரின் ஆங்கில நூலான *'திருவாசகம்: ஓர் இந்து பக்தி சாசனம்'*[35] 1963இல் பாரதீய வித்யா பவனத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. சிரத்தையோடும், பக்தியோடும் எழுதப்பட்ட இவ்வாய்வு நூலில் அருமையான கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், இந்நூலாசிரியர் ஆங்கிலத்தில் உருவாக்கிய *'திருவாசகத்திற்கு ஒரு புதிய அணுகுமுறை'*[36] என்ற நூல் 1971-இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தாரால் வெளியிடப் பட்டது.

1970இல் ஜி.வன்மீகநாதன், தாம் வரைந்த *'மாணிக்கவாசகர்'*[37] என்ற ஆங்கில ஆய்வு நூலைத் தம் சொந்தச் செலவில் வெளியிட்டார். மும்பையில் வாழ்ந்து வந்த சுப்பையர் என்ற பெரியவரிடம் இவர் *திருவாசகம்* முழுவதற்கும் விளக்கம் பெற்றிருந்தார். தாம் பெற்ற விளக்கத்தை உலகறியச் செய்வதற்காக இந்நூலை அவர் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டார். நூல் வடிவம் பெறுமுன் இவ்விளக்கம் சொற்பொழிவு வடிவம் பெற்றிருந்தது.

1976இல் இந்திய இலக்கியத்தை உருவாக்கியோர் வரிசையில், வன்மீகநாதன்[38] அவர்களின் ஆங்கில நூல் சாகித்ய அகாடமி வெளியீடாக வந்தது. இந்நூல் வெளிவருவதற்கு முன்பே, 1971இல் இந்நூலாசிரியர் *திருவாசகத்தை* ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தில்லித் தமிழ்ச்சங்கம் மூலம் வெளியிட்டார். இவரது ஆங்கில ஆக்கம் வெளிவருவதற்கு முன்பு திருவாசகமணியின் மொழி பெயர்ப்பும், அம் மொழிபெயர்ப்பு வருவதற்கு முன்பு போப் ஐயர் மொழிபெயர்ப்பும் வெளிவந்தன. இவை பற்றிப் பின்னர் காண்போம்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1983இல், *'திருவாசகத்தில் இறைமை இணைவுப்பண்பு: ஓர் ஆய்வு'*[39] என்ற ஆங்கில நூலை

[35] Ratna Navaratnam, *Thiruvachakam, The Hindu Treatment of Love*, Bharathiya Vidya Bhavan, Bombay, 1975.

[36] Ratna Navaratnam, *A New Approach to Tiruvacagam,* Annamalai University, 1971.

[37] Vanmikanathan G. *Manikkavasagar*, Tennur, Trichy, 1970.

[38] Vanmikanathan G. *Manikkavasagar,* Sahitya Akademi, New Delhi, 1976. (*Pathway to God*, Delhi Tamil Sangam, New Delhi,1971.)

[39] Radha Thiagarajan, *A Study of Mysicism in Tiruvacakam*, Madurai Kamaraj University, 1983.

Koviloor Digital Library

வெளியிட்டது. இது இராதா தியாகராஜன் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் அமைத்த ஆய்வு நூல்.

மேலைநாடுகளில் வெளிவந்த சமய தத்துவ அகராதிகள் குறிப்பு வழங்கும் நூல்களிலும் *திருவாசகப்* பெருமை இடம் பெற்றிருக்கிறது.

'இந்திய மரபின் மூல ஆதாரங்கள்'[40] என்ற ஆங்கில நூல் 1958இல் வெளிவந்தது. பல ஆய்வாளர்கள் இணைந்து இந்நூலை உருவாக்கினர். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1992இல் வெளிவந்தது. நன்கு செப்பம் செய்யப்பட்ட மீள்பதிப்பு இது. இந்நூலில் *திருவாசகம்* பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பு இருக்கிறது.

தென்னாசிய மலிவுப் பதிப்பாக, (பண்டே வெளியான), *'இந்துச் சமயத்திற்கு ஓர் அறிமுகம்'*[41] என்ற காவின்ஃபிளட் வரைந்த ஆங்கில நூல் 1998இல் வெளியாயிற்று. திருமுறைகளைப் பற்றிய சங்கிரகச் செய்திகள் இந்நூலுள் உள.

மாணிக்கவாசகர் பற்றியும், *திருவாசகம்* பற்றியும் *'இந்து சமயத்தின் சுருக்கமான களஞ்சியம்'*[42] என்ற நூலில் செய்திகள் சில கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாங்கில நூலின் ஆசிரியர் க்ளாஸ்.கே.க்லோஸ் டெர்மெயர். 1998இல் இந்நூல் வெளிவந்தது. அறுபான் மூவருள் மணிவாசகரும் ஒருவர் என்று இந்நூலாசிரியர் பிழைபடக் கூறிவிட்டார்.

திருவாசக மொழிபெயர்ப்புகள்:

திருவாசகத்தை முழுதுமாக முதன்முதலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் ஆக்ஸ்ஃபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த பலியோல் கல்லூரியில் தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளின் பேராசிரியராக விளங்கிய ஜி. யு. போப் ஐயராவார். 1893 வாக்கில் ஒரு நாள் நிலாக்காலத்தே கல்லூரி முற்றத்தில் போப் ஐயரும், கல்லூரித் தலைவர் பெஞ்சமின் ஜொவெட் என்பாரும் உலவிக் கொண் டிருந்தனர். அவர்கள் உரையாடல் தமிழ்ப் புராணங்கள், கவிதை, தத்துவம் ஆகியவைபற்றி நிகழத் தொடங்கியது. *திருவாசகப்*

[40] Theodore De Bary *et. al.* (Compiled) *Sources of Indian Tradition,* Motilal Banarsidas, Delhi, 1958. Edited and Revised by Ainslie T. Embree, Penguin Books, New Delhi, 1992.

[41] Gavin Flood, *An Introduction to Hinduism,* Cambridge Univ. Press. 1954, 1998.

[42] Klaus K Klostermaier, *A Concise Encyclopedia of Hinduism,* One World, Oxford, 1998.

Koviloor Digital Library

பெருமையைச் செவிமடுத்த ஜொவெட் அவர்கள், போப் ஐயரைப் பார்த்து, ''நீர் இந்நூலை (மொழிபெயர்ப்போடு) அச்சிடவேண்டும்'' என்றார்.

மறுமாற்றமாக, போப் அவர்கள், ''தலைவரே! இக்காரியம் நிறைவேறப் பலகாலம் ஆகும்; நானும் சாகாவரம் பெற்றவனல்லன்'' என்றார். அப்போது முதல்வர் அவர்கள், போப் அவர்களின் தோள்மீது கைவைத்து, அருள்கூர்ந்த பார்வையை அவர்மீது பதிப்பித்து, பின்வருமாறு கூறினார்.

> ''ஒரு பெரிய காரியத்தை மேற்கொண்டு நடத்துதலே வாழ்வை நீட்டித்துக்கொள்ள வகைசெய்யும். உம்முடைய பணி முடியும் வரையில் நீர் வாழ்வீர்!''

முதல்வர் ஆணையை மேற்கொண்ட போப் அவர்கள், விதிக்கப்பட்ட பணியில் இழிந்தார். தளர்வுறும்போதெல்லாம் முதல்வருடைய சொற்கள் அவருக்கு ஊக்கமளித்துவந்தன. சொன்ன முதல்வர் மறைந்துபோனார்; ஆனால் அவர் பணித்த காரியம் நிறைவேறியது.

புலவர் போப் ஐயர்[43] பதிப்பைப்போல் இதுவரையிலும் வேறு எந்த *திருவாசக* மொழிபெயர்ப்புப் பதிப்பும் வந்ததில்லை; வரும் என்றும் தோன்றவில்லை. போப் ஐயர் மொழி பெயர்த்த காலத்தில் *திருவாசகத்திற்கு* உரை அச்சில் வரவில்லை.

இங்கு வேறு ஒரு செய்தியையும் கூறுவது நலம் பயக்கும். *திருக்குறள், நாலடியார், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை* முதலிய வற்றை ஆங்கிலத்தில் இவர் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டமையால் தமிழ்ச் சான்றோரிடையே இவருக்கு நல்ல பெயர் இருந்தது. இவர் *திருவாசக* மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொண்ட பணியைப்பற்றிய செய்தி தமிழ்நாட்டிற்கு எட்டியது. எங்ஙனமேனும் இவருக்கு உதவவேண்டும் என்று கருதிய இராமசுப்பையர் என்ற அன்பர் ஒருதுண்டுப் பிரசுரம் வெளிக்கொணர்ந்தார். அதில், *திருவாசகத்தின்* பெருமையும், அந்நூல் போப் ஐயர் மூலம் ஆங்கில ஆக்கம் பெறும் தகவலும், 500 பிரதிகள் வெளியிட, ரூபாய் 5,000 ஆகும் என்ற செய்தியும், நல்ல மனம் படைத்தோர்கள் தாங்கள் மட்டும் நூலை வாங்குவதோடு நிற்காமல், தங்களைச் சார்ந்தவர்களும் வாங்கும்படி தூண்டவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அத்துண்டுப் பிரசுரங்கள் கடித வடிவில் அமைக்கப்பட்டு

[43] Pope, G.U. *The Tiruvacagam*, Oxford at Clarendon Press, 1900. Several Reprints.

Koviloor Digital Library

சென்னையிலிருந்து பொதுவாகப் பலருக்கும், குறிப்பாக செட்டிநாட்டாருக்கும் அனுப்பப்பட்டன. பிரசுரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட நகரத்தார் ஒருவர் அப்பிரசுரத்தை ஒரு கடிதத்தோடு இணைத்து அண்ணாமலை செட்டியார் என்பவருக்கு அனுப்பியகடிதம் இன்றளவும் ரோஜா முத்தையா ஆய்வு நூலகத்தில் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது.

சுப்பையர் அனுப்பிய கடிதம் 31.7.1897 தேதியது. பிரசுரத்தில் அச்சில் குறிப்பிட்ட ஆண்டும், மாதமும் 1897,மார்ச் ஆகும். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், அவர் மார்ச் மாதத்திலிருந்தே பலருக்கும் துண்டுப் பிரசுரங்களை அனுப்பி வந்திருக்கிறார் என்ற உண்மை!

1897-ஆம் ஆண்டு திருவாசகத்துக்கு ஓர் உரை[44] இயற்றப்பட்டது. சென்னை ஃபிரீ சர்ச்மிஷன் போர்டிங் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் பட்டாளம் வாசுதேவ முதலியார் அவர்கள் சில வித்துவான்களைக் கொண்டு *திருவாசகத்திற்கு* ஓர் உரை எழுதுவித்து, சென்னை ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை மூலமாக வெளியிட்டார். அவர் வெளிக்கொணர்ந்த பதிப்பில் *திருவாதவூரர் புராணவசனம்*, *திருவாசகச் சிறப்பு*, அதன் திருவுள்ளக்கிடை ஆகியவை இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதே ஆண்டில் பிருங்கிமா நகரம் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தமது இந்து யூனியன் அச்சகத்தில் திருவாசக உரைப்[45] பதிப்பை வெளிக்கொணர்ந்தார். இப்பதிப்பில் பதவுரை, கருத்துரை, விசேட உரை ஆகியவை உள. இவ்வுரை பழைய உரையைக் கருத்தளவில் பின்பற்றியிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சுவையான செய்திகளும் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சிதம்பர சுவாமிகள் உரை வரையத் தொடங்கி, உண்மைக் கருத்து விளங்காமையால் தம் பணியை நிறுத்திவிட்டனர்.

திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாள் ஐயர் ஒருசில பாசுரங்களுக்கு வரைந்த உரை எங்கும் பரவியிருக்கின்றது.

தென்னாட்டுப் புலவர் ஒருவர் முற்றுமாக ஓர் உரை வரைந்து அதனை காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியார், புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், ஆறுமுகநாவலர் போன்ற பெரியோர்கள் பார்வைக்குக் கொண்டுவந்தார் என்றும், அது நாவலர் வளவில் இருந்துவருவது பிரசித்தம் என்றும் முதலியார் அவர்கள்

[44] பட்டாளம் வாசுதேவ முதலியார், *திருவாசகமும் உரையும்*, மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ், சென்னை, 1897.

[45] இராமசாமி முதலியார், *திருவாசகம் மூலமும் உரையும்*, இந்து யூனியன் அச்சுக்கூடம், 1897

Koviloor Digital Library

கூறுகிறார்கள். மேலும், நைந்த நிலையில் பயன்படுத்தமுடியாதபடி ஓர் உரை இருப்பதாகவும் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

சீகாழிக் கோவையை மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அரங்கேற்றியபோது அந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட வித்துவான்களுள் குருசாமிப்பிள்ளை என்ற ஒருவரும் அடங்குவார் என்றும், அவர் திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதிய இராசாத்துரைப் பிள்ளையின் குமாரர் என்றும் உ.வே.சா. அவர்கள் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தில் (முதல்பாகம்-பக்கம் 173) பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறார்.

போப் ஐயர் அவர்களுக்கு 1897இல் வரையப்பட்ட உரை கிடைத்தது என்னவோ உண்மைதான். என்றாலும், அதைப் படித்து அவரால் பயன்கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. ஏனென்றால், அவருடைய நூல் அச்சகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டது. போப் ஐயர் உரையில் மாணிக்கவாசகருடைய சரித்திரம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அவர் விக்டோரியா தத்துவச் சங்கத்தில் ஒரு சொற்பொழிவை முன்னரே நிகழ்த்தி இருந்தார். சில மாற்றங்களுடன் அச்சொற்பொழிவே போப் ஐயர் நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கத்தில் அவர் நிகழ்த்திய முழுஉரையும் உள்ளது உள்ளவாறு தி.பாலகிருஷ்ணன், ஐ.ஏ.எஸ். உதவியால் மணிவாசகர் பதிப்பகம் மூலம் 1988இல் வெளிவந்து இருக்கிறது[46]. அதன் தமிழாக்கமும் அந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. போப் ஐயர் சற்றேறக்குறைய 95 பக்கங்களில் பல செய்திகளை முகவுரையாகத் தந்திருக்கிறார். அவையும் மணிவாசகர் பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பட்டாளம் வாசுதேவ முதலியாரும், இராமசாமி முதலியாரும் போப் ஐயர் மேற்கொண்டுள்ள ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய குறிப்பினைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

போப் ஐயர் நூலில் காணக்கிடக்கும் அடிக்குறிப்புகள் மிகச் சிறப்புடையன. *திருவாசகத்தை*, திருவாசகச் சிந்தனைகளை விளக்க அவர் இலத்தீன், கிரேக்கம், எபிரேயம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலியன், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளிலிருந்து மேற் கோள்களை வழங்கியிருக்கிறார். சித்தாந்த சாத்திரக் குறிப்புகளையும் பொருத்தம் நோக்கித் தந்திருக்கிறார். வடமொழிக் *கந்தபுராணம்*, பரஞ்சோதியாரின் *திருவிளையாடற்புராணம்*, உமாபதியாரின்

[46] பாலகிருஷ்ணன், தி., *மாணிக்கவாசகர் வரலாறு*, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1988.

Koviloor Digital Library

கோயில் புராணம், இன்னும் சில புராணங்களிலிருந்தும் செய்திகளைத் திரட்டித் தந்திருக்கிறார். அற்புதமான அகராதியும், சொல்லடைவும் இணைத்திருக்கிறார். படிப்போர் கிளர்ச்சியுறும் வகையில் அவர்நூல் திகழ்கிறது. அதிலுள்ள சில குறைகளைக் களைந்துவிட்டால், அதன் பெருமை மேலும் விளங்கும். இப்பணியை நம்மவரில் தகுதி படைத்தவர் மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

போப் ஐயரின் எண்பதாவது பிறந்தநாளில், அதாவது 1900ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 24ஆம் தேதியில் வெளிவந்த போப் ஐயர் பதிப்பின் மூலமே மேலை நாடுகளில் திருவாசகம் சான்றோரிடத்தில் பரவியது. போப் ஐயர் பதிப்பின் இருப்பு தீர்ந்த பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திருவாசக மணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம்[47] அவர்கள் ஓர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை இயற்றி, சென்னமல்லீஸ்வரர் - சென்னகேசவ பெருமாள் தேவஸ்தானத்தின் மூலமாக 1958-இல் வெளியிட்டார். இதில் குறிப்புகள், விளக்கங்கள் என்ற ஒரு பகுதி 162 பக்கங்களில் அமைந்திருக்கிறது. போப் ஐயரின் மொழிபெயர்ப்பில் விடப்பட்டிருந்த சில அடிகள் இங்கு மொழியாக்கம் பெற்றிருக்கின்றன. போப் ஐயரின் சில தவறான மொழி பெயர்ப்புகள் இதில் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும், போப் ஐயரின் அழகிய ஆங்கில நடையை இதில் காணமுடியவில்லை.

மாணிக்கவாசகரைப் பற்றிய பல செய்திகள் நம்மை இன்னும் எட்டவில்லை. 1933இல் மாணிக்கவாசகருடைய வரலாறு வடமொழியில் கிரந்தத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பது ஒரு தேவையான பணியாகும்.

திருவாசக உண்மைகளைக் கிறித்துவரும் ஏற்கின்றனர் என்பதை தந்தை ஜி.மைக்கேல்[48] என்னும் ஜெஸ்யூட் பாதிரியார் ஏற்றுப் பேசியதை ஒரு சிறு நூல் வடிவில் ஆங்கிலத்தில் துறைசை ஆதீனம் 1979இல் வெளியிட்டிருக்கிறது.

வன்மீகநாதம் பிள்ளை மொழிபெயர்ப்புப்பற்றி மேலே கூறியிருக்கிறேன். *திருவாசகத்திலுள்ள* சிவபுராணத்தைப் பேராசிரியர் கே.சுவாமிநாதன்[49] அவர்கள் மொழிபெயர்த்து சைவசித்தாந்தா என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையில் பல ஆண்டுகளுக்கு

[47] Balasubramaniam K.M., *Tiruvachakam,* The Chennamalleeswarar and Chennakesvaperumal Devasthanam, Madras, 1958.

[48] Michael, Rev, Fr. G. *The God of Manikkavasagar,* Oli Nilayam, Dindigul, 1979.

[49] Swaminathan, K., *Sivapuranam*, Saiva Siddhantha Journal, VOl. XII, No. 2, 1977.

Koviloor Digital Library

முன்பு வெளியிட்டிருக்கிறார். இது மிகமிக அற்புதமான முறையில் செய்யப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு.

சி. ஏகாம்பரம்[50] என்பவர் சிவபுராணத்தை மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். இது 1990இல் சைவசித்தாந்தப் பெருமன்ற வெளியீடாக வந்தது.

திருவாசகம் உள்ளிட்ட தமிழ்ச்சைவ பக்திப் பாடல்களை டாக்டர் இரவீந்திரகுமார் சேட் என்பவர் இந்தியில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். *தமிழ்ச் சைவ பக்தி இலக்கியம்*[51] என்ற தலைப்பில் இந்நூல் 1993-இல் வெளிவந்திருக்கின்றது.

திருவாசகத்தில் ஒரு பகுதி (சிவபுராணம் தொடங்கி திருச்சாழல் முடிய) சுந்தரம்[52] என்பவரால் இந்தியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1993இல் வெளிவந்திருக்கிறது. இது பாஷா சங்க வெளியீடாகும்.

சிறந்த தத்துவ சாஸ்திரியாகிய சுரேந்திரநாத் தாஸ்குப்தா அவர்கள், '*இந்திய தத்துவ சாஸ்திரச் சரித்திரம்*'[53] தொகுதி ஐந்தில் *திருவாசகம்* பற்றி விளக்கியிருக்கிறார்.

திருவாசக உரைப் பதிப்புகள்:

சிவ அருணகிரி முதலியார் என்னும் பெரியவர் *திருவாசகத்திற்குப்* பெருந்தொண்டு ஆற்றியிருக்கிறார். இவர் *அகத்திய மகாமுனிவர் தேவாரத்திரட்டை* 1906ஆம் ஆண்டு வெளிக்கொணர்ந்தார். இவர் இரங்கோன் சமரச ஞான சன்மார்க்க சபைத் தலைவர் ஆவார். 1906இல் வெளியிட்ட நூலில்[54] *திருவாசகத்தை* முற்றுமாக வெளியிட்டு அதற்கு அற்புதமான சூசனங்களும் இயற்றித் தந்திருக்கிறார். இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1927இல் வெளிவந்தது. இதில் 250 வடமொழி வேத வகையறா பிரமாணங்களைத் தந்திருக்கிறார். அதிலிருந்து ஒரு செய்தி மாத்திரம் இங்கே தரப்படுகிறது.

[50] Ekambaram, C., *Sivapuranam*, Saiva Siddhanatha Perumantram, Madras, 1990.

[51] Ravinda Kumar Seth, Dr., *Tamil Saiva Bakthi Sahithya Shodh Sanstan*, New Delhi, 1993.

[52] Nageswar Sundaram, *Tiruvasagam-I*, Sri Durga Press, Bhasha Sangam, Madras-17, 1993.

[53] Das Gupta, S.N., *History of Indian Philosophy*, Vol.V, Cambridge, Reprinted by Motilal Baarsidas, 1975.

[54] *சிவ அருணகிரி முதலியார், பன்னிரு திருமுறைத் திரட்டு, இரங்கூன் சமரசஞான சன்மார்க்க சபை, (திருவாசகம் மட்டும் சூசனங்களோடு இதே ஆண்டில் தனியாகவும் வந்துள்ளது), இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1927.*

Koviloor Digital Library

''ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா'' என்ற சொற்றொடருக்கான விளக்கம்: ''.....பிரணவத்தை எப்பொழுதும் சிவரூபமாகவே தியானிக்க வேண்டும். இது நான்கு அம்சங்களோடு கூடியது. நான்கு அம்சங்களும் நான்கு வேதங்களாம். முதல் அம்சம் அகாரம். இரண்டாம் அம்சம் உகாரம். மூன்றாம் அம்சம் மகரம். நான்காம் அம்சம் அர்த்த மாத்திரையாகிய மிக சூக்ஷ்மமான நாதரூபம். இவற்றுள் முதல் மூன்று அம்சங்களும் முறையே பிரமன், விஷ்ணு, சிவனைக் குறிக்க, நான்காம் அம்சம் சிவபரஞ்சுடரைக் குறிக்கின்றது. சிவரூபமானது பிரம விஷ்ணு ருத்ராதீத துரீயாகாரமாயும், சர்வவிதமான பொருட் பிரபஞ்சங்களுக்குங் காரணமாயும் நிற்றல்போல, அதற்கு வாசகமாகிய சிவமந்திரமான பிரணவமும் நான்காய் நின்று சர்வ சொற்பிரபஞ்சங்களுக்கும் ஏதுவாய்ச் சிவத்துடனே அபேதத்தையடைகின்றது. அதனால் வாச்சிய வாசக சம்பந்தமான சிவத்துக்கும் பிரணவத்துக்கும் பேதம் சிறிதுங்கிடையாது. சிவமே பிரணவம், பிரணவமே சிவம் என்பது சர்வவேதாந்தப் பிரதி பந்தமாம்,''

இவ்விளக்கம் வாகீசவேதத்தில் காணப்படும் 'அரை மாத்திரையில் அடங்கும் அடி' என்பதற்கான விளக்கமும் ஆகும். சித்தாந்தக் கலைமணி மகாவித்துவான் அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்களது குறிப்புரையில்கூட இப்படி ஒரு வியக்தமான விளக்கம் காணப்படவில்லை.

வாசுதேவமுதலியார், இராமசாமிமுதலியார் ஆகியோரின் உரைப் பதிப்புகள்பற்றி மேலே குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

பாரிவாக்கம் மாசிலாமணி முதலியார் அவர்கள் வேண்டுகோளின்படி கோளப்பஞ்சேரி செல்லப்பமுதலியார் அவர்கள் சென்னையில் ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சுக் கூடத்தில் 1907ஆம் ஆண்டு ஓர் உரைப் பதிப்பை[55] வெளிக்கொணர்ந்தார். இப்பதிப்பு இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பதிப்டை அடியொற்றிவந்த பதிப்பாகும்.

1915ஆம் ஆண்டு நா. கதிரைவேற்பிள்ளை[56] குறிப்புரையுடன் ஒரு பதிப்பு வெளிவந்தது. இப்பதிப்பில் அடிக்குறிப்பாகப் பல செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. பாவகம் என்பது சாந்திக் கூத்திற்குரிய

55 மாசிலாமணி முதலியார், திருவாசகம், கோளப்பஞ்சேரி செல்லப்ப முதலியார் ஜீவகாருண்ய விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1907.

56 கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. திருவாசகம், வித்தியாரத்நாகர அச்சுக் கூடம், சென்னை, 1915. (பல மறுபதிப்புகள்)

Koviloor Digital Library

அபிநயம் என்றும், அஃது 24 வகைத்து என்றும், அதன் விவரங்களும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. பலமுறை மறுபதிப்புப் பெற்ற இந்நூல் முழுவதும் பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்ட அகத்தியர் தேவாரப் பதிப்பிலும் முழுமையாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருவாசகத்தின் முதல் நான்கு பகுதிகளுக்கு மறைமலையடிகள் ஒரு விரிவுரையை எழுதிவெளியிட்டார். நூலுள் பதிப்பிற்கான ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை. பதிப்பாசிரியர் பாளையங்கோட்டை வ.திருவரங்கம் பிள்ளையாவார். *திருவாசக விரிவுரை முதற்பாகம்*[57] என்று நூலில் அச்சாகியிருக்கிறது. பிற பகுதிகளையும் உரையோடு வெளியிடவேண்டும் என்று உரையாசிரியர் கருதியிருக்கிறார். இந்நூல் வெளிவந்த காலம் 1922 ஆக இருக்கலாம் என்று மு. அருணாசலம் பிள்ளை கருதுகிறார். நூல் வெளிவந்த பிறகு திரு.வி.க. அவர்கள், தந்த மதிப்புரையை ஒரு துண்டுப் பிரசுரமாக்கி, இதை அனைவரும் வாங்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரசுரம் சிதம்பரத்தில் அமைந்திருந்த ஸ்ரீ குஞ்சித சரண பிரஸ்மூலம் வெளியிடப்பட்டது.

அடிகளின் நூதன கருத்துக்களைக் கண்டு, ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த பராசக்தி என்பவர் வெகுண்டு 39 பக்க அளவில் ஒரு மறுப்பு[58] எழுதி வெளியிட்டார். ''சைவ சமயிகளே! ஏமாந்து போகாதீர்கள்!! பூசைக்குரிய நூல் வெளிவந்துவிட்டது'' என்று ஒரு பாலும், ''தெய்வ அருள்நூல் வெளிவந்துவிட்டது'' என்று மற்றொரு பாலுமாக, ''நாணின்மை, அச்சமின்மை (என்ற) இரண்டு சிறகுகள் படைத்து'' வெளிவந்திருக்கும் *திருவாசக விரிவுரை முதற்பாகம்*, என்று நூல் முகப்பில் காணப்படுகிறது. இம்மறுப்பு நூல் வெளிவந்த காலம் 1922. அடிகள் எழுதிய முதல்பகுதி 1948-இலும், 1958-இலும் மறுபதிப்பு பெற்றிருக்கிறது. என்றாலும், அடிகள் மற்ற பகுதிகளுக்கு உரை எழுதவில்லை.

ஈ. சுந்தரமாணிக்க யோகீஸ்வரர் *திருவாசகத்திற்கு* யோகரீதி யான உரைவரைந்து[59] 1929இல் வெளியிட்டார். இதன் மறுபதிப்பு இரண்டு பாகங்களாக 1974-யிலும் 1976-யிலும் வெளிவந்தன.

[57] *மறைமலையடிகள், திருவாசக விரிவுரை முதற் பாகம், வ. திருவரங்கம் பிள்ளை, பாளையங்கோட்டை, (1922?).*

[58] *ஸ்ரீஞானசம்பந்த பராசக்தி, திருவாசக வேதாசல விரிவுரை மறுப்பு, சண்முக சுந்தர விலாசம் பிரஸ், சிதம்பரம், 1922.*

[59] *சுந்தர மாணிக்க யோகீஸ்வரர், ஈ., திருவாசகம், உரை, முதற் பதிப்பு, 1929, சமரச சத்திய ஞான சபை, திருச்சி, இரண்டம் பதிப்பு, முதற்பாகம் 1974, இரண்டாம் பாகம், 1976.*

Koviloor Digital Library

சிவயோகப் பயிற்சி உள்ளவர்களுக்கே இவ்வுரையின் நுட்பங்கள் விளங்கும்.

கா.சு. பிள்ளை வரைந்த உரையை[60] 1931இல் சைவ சித்தாந்த சமாஜம் வெளியிட்டது. இதில் பொருட் பிழைகள் இருந்தன. ஆகவே, செப்பம் செய்யப்பட்ட பதிப்பு 1959இல் பி.ரெத்தின நாயகர் சன்ஸ்மூலம் வெளிவந்தது.

மு.கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள், திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், திருவெம்பாவை ஆகிய பகுதிகளுக்கு உரை வரைந்து[61] முறையே 1947இல் இராமச்சந்திரபுரம் ரிப்பன் பிரஸ் மூலமும், 1950இல் காரைக்குடி சௌத் இந்தியா பிரஸ் மூலமும், 1953-இல் மேலைச் சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபைமூலமும் வெளியிடப்பட்டன.

1949இல் மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர்[62] அவர்களைக் கொண்டு குறிப்புரை எழுதுவித்து மிக நல்ல முறையில் தருமபுர ஆதீனம் ஒரு பதிப்பைக் கொண்டுவந்தது. இதற்கு அந்நாளில் இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் பதவியை வகித்த சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச் சாரியார் மதிப்புரை வழங்கியிருக்கிறார். இராஜாஜி அவர்கள், ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மணி மணியாக திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடியதைத் தாம் கேட்டதாகவும், அப்போதுதான் தமக்கு அதன் பெருமை விளங்கிற்றென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், சைவ உலகத்தால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட, காலஞ்சென்ற சிவராமன் அவர்களின் தந்தையாகிய கிருஷ்ணையர் ஆவார் என்ற செய்தி அக்குடும்பத்தாரிடம் நான் பெற்றதாகும்.

நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார்[63] அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பேராசிரியராக விளங்கிவந்தார். இவர், அரசஞ் சண்முகனாரின் மாணாக்கராவார். இவருடைய உரைப் பதிப்பு 1954இல் வெளிவந்தது. *திருவாசகம்* முழுமையும் அகத்துறையைச் சார்ந்தது

[60] *சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., திருவாசகம் மூலமும் உரையும், சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம், சென்னை, 1931. பி. இரத்தினநாயக்கர் சன்ஸ், சென்னை, 1959.*

[61] *கதிரேசச் செட்டியார், மு. திருவாசகம் - திருச்சதகம், ரிப்பன் பிரசுரம், இராமச்சந்திரபுரம், 1947, திருவாசகம் - நீத்தல் விண்ணப்பம், சௌத் இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி, 1950, திருவெம்பாவை, மேலைச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபை, 1953.*

[62] *தண்டபாணி தேசிகர், ச. திருவாசகம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமபுரம், 1949.*

[63] *நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார், க.சு., திருவாசகம் - ஆராய்ச்சிப் பேருரை, பத்மா பதிப்பகம், மாவிட்டபுரம், தெல்லிப்பழை, இலங்கை, 1954*

Koviloor Digital Library

என்பது இவரது கொள்கை. இந்நூல் இலங்கையில் வெளியாயிற்று. இவரே மாணிக்கவாசகரின் பிள்ளைத் திருநாமம், ‘சிவபாத்தியன்’ என்பதாகும் என்று கூறி, அதற்குச் சான்றாக நம்பியாண்டார் நம்பியின் பாடலையும் தந்திருக்கிறார்.

திருவெம்பாவையில் வருகின்ற, ‘தென்னா என்னா முன்னம்’ என்ற சொற்றொடருக்கு ஒரு நயவுரை கண்டிருக்கிறார். அவர் கூறுவதாவது. ‘‘இசைபாடுவோரும் இசைபாடத் தொடங்குங்கால் அவன் (சிவன்) பெயரை முதலாகக் கொண்டு, ‘தென்னா, தென்னா’ என்று இசை எழுப்பிப் பாடத் தொடங்குதலே மரபு என்ப.’’

காழித் தாண்டவராயர்[64] *திருவாசகத்திற்கு* அநுபூதி உரை கண்டவராவார். இவ்வுரையின் காலம் 1834. இது உ.வே. சாமிநாதய்யர் நூல் நிலையத்தாரால் 1954இல் வெளியிடப்பட்டது. சென்னை அரசாங்கத்தின் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலக வெளியீட்டு எண்.சி.113 என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உரையாசிரியர், திருவாசகம் ஒரு சைவசித்தாந்தப் பெட்டகம் என்று அங்கங்கும் காட்டிச் செல்கிறார்.

மர்ரே எஸ். ராஜம்[65] அவர்கள் பல ஏட்டுச் சுவடிகளைப் பண்டிதர்கள் மூலம் ஒப்பு நோக்குவித்து, பதிப்பு முறைக்கேற்ற அளவைகளுடனும் முறைமைகளுடனும் ஆய்வு செய்ய வைத்து *திருவாசக* மூலத்தை 1956இல் வெளியிட்டார். இந்நூல் வெளியீட்டில் பெரும்பங்கு வகித்தவர் கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்களாவார். இதில் சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டில் *திருவாசகம்* என்ற தலைப்பில் காணப்பெறும், இதுவரை அறியப்படா இரண்டு பாடல்களைச் சேர்த்திருக்கிறார். அவை வருமாறு:

அன்னையும் ஆயமும், கேள்மின்களோ; எனது
　　ஆர் உயிர் ஆய சிவபெருமான்,,
என்னது, யான், என்னும் இவ் இரண்டும்,
　　என் உளன் ஆய் இருந்தே, கவர்ந்தான்;
முன்னை உறவும், பிறவும் காணேன்;
　　மூ-உலகும் பரந்து, எங்கும் தான்ஆய்,
இன்னது அளவு என்று இயம்ப ஒண்ணா
　　இன்ப வெள்ளத்து, எனை இட்டனனே.

[64] *காழித் தாண்டவராயர், திருவாசக வியாக்கியானம் (பகுதி 1ம் 2ம்), மகாமகோபாத்யாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் நூலகம், அடையாறு, சென்னை, 1954.*

[65] *ராஜம், எஸ்., திருவாசகம், மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை-1, 1956.*

Koviloor Digital Library

வானும், நிலனும், அடையக் கேள்மோ;
வள்ளல், பெருந்துறை மேய பெம்மான்;
தானும், தன் தையலும், ஆகி; என் - தன்
சதுரை அழித்து; மால் தந்தபோதே,
ஊனும் உயிரும், உணர்வும், ஒன்றாய்,
உரோமம் எல்லாம் சிலிர்ப்பித்தது, என்னே!
யானும் எனை அறியாத வண்ணம்,
இன்ப வெள்ளத்து, எனை இட்டனனே.

புலியூர்க் கேசிகன்[66] உரைப்பதிப்பு 1963இல் வெளிவந்தது. சித்தாந்த பண்டிதர் இராமநாதப்பிள்ளை[67] வரைந்த உரையை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் 1963இல் வெளியிட்டது.

1964இல் பள்ளியகரம் நீ. கந்தசாமிப்பிள்ளை[68] அமைத்துத் தந்த திருவாசகப் பதிப்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. சுவடியில் உள்ளபடி மூலப் பதிப்பும், அதன் எதிரே சீர் பிரித்த பாடமும் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. அருஞ்சொற்களுக்கு எண் தரப்பட்டு பாடலின் பக்கத்தில் பொருளும் தரப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் மாண்பு, நூல் மாண்பு, கதை விளக்கம், மரபுவிளக்கம் ஆகியவையும் நூலுள் இடம் பெற்றுள்ளன. உரையின் முதல் பகுதி என்று முகப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதையடுத்த பகுதி வெளியிடப்படவில்லை. பதிப்பாசிரியருடைய முன்னுரையில் பல நல்ல செய்திகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் சில இங்கே தரப்படுகின்றன.

பிற்காலத்தில், போப் ஐயர் அவர்கள் எவருக்கேனும் கடிதம் எழுதத் தொடங்கினால், அக்கடிதத்தின் மேற்பகுதியில் திருவாசக மேற்கோள் ஒன்றை வரைவது வழக்கம். சென்னை உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக விளங்கிய சர்.எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களுக்கு, போப் எழுதிய கடிதத்தின் மேற்பகுதி, சற்றே நீரால் நனைந்து எழுத்துக்கள் கலைந்த நிலையில் இருந்தது. என்றாலும், போப் அவர்கள் அக்கடிதத்தை அப்படியே அனுப்பியிருந்தார்.

[66] புலியூர்க்கேசிகன், *திருவாசகம்*, அப்பர் புத்தக நிலையம், தஞ்சாவூர் - சென்னை, 1963.

[67] இராமநாதபிள்ளை, ப., *திருவாசகம்*, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1963, மறுபதிப்புகள் 1968, 1976.

[68] கந்தசாமிப்பிள்ளை, நீ., *திருவாசகம்*, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1964.

Koviloor Digital Library

அதற்குக் காரணமும் அவர் கூறியிருக்கிறார். திருவாசகப் பொன்மொழியானது போப் அவர்களின் கண்களில் நீர்பெருகச் செய்திருக்கிறது. பெருகிய கண்ணீர் கடிதத்தில் விழுந்து, அதை நனைத்திருப்பதைக் கவனியாமல் மை உறிஞ்சுதாளால் கடிதத்தை ஒற்றி எடுத்தபோது எழுத்துக்கள் கலைந்திருந்தன. திருவாசகத்தால் எழுந்த கண்ணீர் போற்றத்தக்கது என்ற எண்ணத்தால் போப் அவர்கள் கடிதத்தை அப்படியே அனுப்பிவிட்டார்.

பிள்ளையவர்களின் நண்பர் ஒருவர் கத்தோலிகக் கிறித்துவ சமயத்தர். அவருக்குத் தமிழில் பாண்டித்தியம் கிடையாது. ஆனால் ஆங்கிலம், இலத்தீன், பிரெஞ்சு மொழிகளில் வல்லவர். இவரிடம் பிள்ளையவர்கள் இலத்தீன் மொழியைப் பயின்றார். ஒரு சமயம், மனஅமைதி பெறமுடியாத நிலையில், அக்கிறித்துவர் விவிலியத்தில் உள்ள தாவீதின் பாடல்[69] அடிகளைச் சொல்லிச் சொல்லி சமாதானம் தேடி வந்திருக்கிறார்.

அவர், பிள்ளையவர்களிடம், விவிலியத்தில் உள்ள தாவீதின் பாடல் அடிகளை ஒத்த அரிய வாசகம் தமிழில் இல்லையே என்று கூறினார். உடனே, பிள்ளையவர்கள்,

> ''ஏசினும். யான் உன்னை ஏத்தினும், என் பிழைக்கே குழைந்து
> வேசறுவேனை விடுதி கண்டாய்''
>
> -தி.8 ப.6 அடி.157

என்னும் *திருவாசகத்* தொடரைக் கூறி, திருவாசகத்தின் பெருமையை விளக்கினார். *திருவாசகப்* பாடல் ஒன்றை முழுமையாக விளக்க வேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக்கொள்ள, 'மாவடு வகிர் அன்ன' என்று தொடங்கி, 'அடியேன் உன் அடைக்கலமே' என்று முடியும் பாசுரத்தைப் பிள்ளையவர்கள் விளக்கினார்கள். சாக்காட்டை நெருங்கிய நிலையில் இருந்த அவருக்கு இப்பாடல் பேரமைதியைத் தந்தது.

1964இல் துறைசை ஆதீனம் *திருவாசகத்தை குருவருள் விளக்கம்*[70] என்னும் உரையுடன் வெளியிட்டது. உரையாசிரியர், மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர் ஆவார். 1421+28 பக்கங்கள்

69 "A broken and contrite heart
O, God Thou will not despise"
(விவிலியம், பழைய எற்பாடு, Psalms of David: 51-17)
என்ற சொற்களே அவரால் அடிக்கடி கூறப்பட்டு வந்தன.

70 *தண்டபாணி தேசிகர், ச. திருவாசகம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், **1964.***

Koviloor Digital Library

கொண்ட இந்நூல் போற்றற்குரியது.

1966இல் தருமையாதீனம் எட்டாம் திருமுறை முழுமைக்கும் மகாவித்துவான் அருணைவடிவேல் முதலியார்[71] அவர்களைக் கொண்டு, குறிப்புரை வரையச் செய்து, ஒரு நல்ல பதிப்பைக் கொண்டு வந்தது. சைவ சித்தாந்த மரபை அனுசரித்து வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இப்பதிப்பு ஒரு சைவக் கருவூலமாகும்

1968இல் சுவாமி சித்பவானந்தர்[72] வெளியிட்ட *திருவாசக* உரைப் பதிப்பில் உபநிடத மந்திரங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிக மலிவான விலையில் இப்பதிப்பு வெளிவந்தது. சற்றேக்குறைய ஆயிரம் பக்கம் உள்ள இந்நூற்படிகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் வெளிவந்தன.

சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதமணி அருளம்பலவனார்[73] *திருவாசகத்தை* (முதலாம் பாகத்தை)த் தம் ஆராய்ச்சி உரையோடு 1966இல் இலங்கையில் வெளியிட்டார். இதன் இரண்டாம் பாகம் 1973இல் வெளிவந்தது. இவ்வுரையை இவர் வரைந்ததால், இவரை ஈழத்து மகா மகோபாத்தியாயர் என்று கொண்டாடுகின்றனர்.

திருமந்திரத்துக்கு உரை கண்ட ஜி.வரதராஜன்[74] அவர்கள் சித்தாந்த மரபை அனுசரித்து *திருவாசகத்துக்கு* ஓர் உரையை வரைந்து வெளியிட்டிருக்கிறார். எளிய முறையில் இவ்வுரை அமைந்திருப்பது இதன் சிறப்பாகும்.

திருவாசகன்[75] என்பவர், *திருவாசகத்திற்கு*, பொழிப்புரை யோடு ஒரு பதிப்பை 1991இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். இப்பதிப்பைப் பாராட்டி இதற்கொரு மதிப்புரையை மகாவித்துவான் அருணை வடிவேல் முதலியார் வழங்கியிருக்கிறார்.

71 *அருணைவடிவேல் முதலியார், சி., திருவாசகம் - திருக்கோவையார், தருமையாதீனம், 1966.*

72 சித்பவானந்தர், சுவாமி, *திருவாசகம்,* ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவனம், *திருப்பராய்த்துறை, 1968. (பல மறுபதிப்புகள்)*

73 *அருளம்பலவனார், சு., திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை, முதலாம் பாகம், யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகர் அ. சிவானந்தநாதன், யாழ்ப்பாணம், 1966. திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை, இரண்டாம் பாகம், திருமதி அருளம்பல வனார், யாழ்ப்பாணம், 1973.*

74 வரதராஜன், ஜி., *திருவாசகம் (உரையுடன்)*, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், திருச்சி - சென்னை.

75 திருவாசகன், *திருவாசகம்*, அருள்-சுடர் பதிப்பகம், வளசரவாக்கம், சென்னை, *1991.*

Koviloor Digital Library

வர்த்தமானன் பதிப்பகத்தாரும்[76] *திருவாசகத்தை* உரையோடு 1993ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

திருவாசக மூலத்திற்கு 1835இலிருந்து தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் ஒரு பதிப்போ, அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதிப்புகளோ வெளியாகி வருகின்றன. இச்சிறப்பு திருவாசகத்துக்கே உரியது.

சென்ற நூற்றாண்டில் இஸ்லாமிய அன்பர் ஒருவர் *திருவாசக* மூலத்திற்கு ஒரு பதிப்பு கண்டிருக்கிறார். இந்நூல் ரோஜா முத்தையா ஆய்வு நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

டாக்டர் சிவப்பிரியா, *மாணிக்கவாசகர் உண்மை வரலாறும், காலமும்*[77] (அவர்தம் நூல்களில் கண்டவாறு) என்று ஆங்கில நூலை யாத்துள்ளார். இது தில்லியில் 1996இல் வெளியாயிற்று. இந்நூல் ஆர்வத்தோடு எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இதில் காணப்படும் செய்திகள் விவாதத்திற்குரியன.

மாணிக்கவாசகர் மீது சங்கரமூர்த்திப்புலவர்[78] ஓர் அம்மானை பாடியிருக்கிறார். இந்நூல் 1961இல் சென்னையில் வெளிவந்தது.

1918இல் *ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வெண்பா*[79] என்ற நூல் மதுரையில் வெளிவந்தது. ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆதீன வித்துவான் மு.கோவிந்தசாமி ஐயர் இந்நூலின் ஆசிரியராவார்.

தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் அவர்கள் 1961இல் *சயாமில் திருவெம்பாவை, திருப்பாவை,*[80] என்ற நூலை வெளியிட்டார். கடல்கடந்த நாடுகளிலும் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை போற்றப்பட்டு வருவதை இந்நூல் துல்லியமாகக் காட்டுகிறது.

திருக்கோவையாரின் ஆசிரியர்:

மாணிக்கவாசகர் *திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரை* எழுத

[76] நாராயண வேலுப்பிள்ளை, எம்., *திருவாசகம்*, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1993.

[77] Sivapriya (Usha), *The History and Time of Manikkavasagar from his own Works*, Thiruthondu Veliyeedu, Delhi, 1996.

[78] சங்கரமூர்த்திப் புவவர், *மாணிக்கவாசகர் அம்மானை*, (பதிப்பாசிரியர்: தி. சந்திரசேகரன்), சென்னை மாகாண அரசு, 1951.

[79] கோவிந்தசாமி ஐயர், மு., *ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக வெண்பா*, எக்ஸெல்ஸியர் பிரஸ், மதுரை, 1918.

[80] மீனாட்சிசுந்தரன், தெ. பொ., *சயாமில் திருவெம்பாவை, திருப்பாவை*, பாரி நிலையம், சென்னை, 1961.

Koviloor Digital Library

வில்லை என்று ஒரு சிலர் வாதிடுகின்றனர். அடிகள்தாம் இரு நூல்களுக்கும் ஆசிரியர் என்பது குமரகுருபரர் உள்ளிட்ட மகான்களின் கருத்து. அகச்சான்றாக, ஒரு செய்தியை மட்டும் இங்கே காட்டுகிறேன். *திருக்கோவையாரின்* 268ஆம் பாடலில், ''......இடைமருது ஏகம்பம், வாஞ்சியம்'' என்று அடுத்தடுத்து மூன்று திருத்தலங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. கீர்த்தித் திரு அகவலில் இதே வைப்புமுறை காணப்படுகிறது.

''இடை மருது அதனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்த அப்பரிசும்
ஏகம்பத்தில் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணொடு ஆயின பரிசும்
திருவாஞ்சியத்தில் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்.''

-தி.8 திருக்கோவை. 268

மாணிக்கவாசகர் காலம்:

'பாண்டிய குலோதயா'[81] என்னும் வடமொழிநூல் 1981இல் பதிப்பாசிரியர் கே.வி.சர்மாவால் ஹோஷயார்பூரில் வெளியிடப் பட்டது. இந்நூலுள் இரண்டாம் வரகுண பாண்டியனின் வரலாறு இடம்பெற்றிருக்கிறது. இவர் கி.பி. 880இல் பல வெற்றிகளைப் பெற்றவர் என்றாலும், விஜயாலயச் சோழருக்கு அடுத்து சிங்காதனம் ஏறிய முதலாம் ஆதித்திய சோழர் வேறுசில மன்னர்களைத் தமக்குத் துணையாகக் கொண்டு திருப்புறம்பயம் போரில் இம்மன்னனை வெற்றிகண்டார். இந்நூல் மணிவாசகரை, 'வாத புராண நாயகர்' என்று சுட்டுகிறது. இப்பெயர் பாண்டியனின் அமைச்சராக விளங்கிய நம் அடிகளையே குறிக்கின்றது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் இப்போது ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர்.

கல்வெட்டில் திருவாசகம்

கி.பி.1056-57 கல்வெட்டு[82] ஒன்றில் திருவெம்பாவை மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது காண்க:

மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லி வந்த நீலகண்ட சாத்திரியாரும்,

[81] Sarma K.V., *Pandya Kulothaya,* 1981.

[82] *எபிகிராஃபியா இண்டிகா, தொகுதி8, பகுதி8, பக்கம் 319; தொகுதி9, பகுதி 2, பக்கங்கள் 88-89; சென்னை அரசு எபிகிராஃபிஸ்டு அறிக்கை 1907, பக்கம் 64 தொடக்கம்; 1908, பக்கம் 66. தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள், தொகுதி 2, பக்கம் 384 ஆதாரம்: 1865இல் வெளியிடப்பட்ட முருடோக் புத்தக அட்டவணை. இது 1968 இல் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.*

Koviloor Digital Library

பின்னாளில் இக்கருத்தோடு உடன்படுகிறார். இரண்டாம் வரகுணபாண்டியன் காலம் கி.பி. 862 முதல் கி.பி.880 வரை என்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. *திருக்கோவையார்* பாடல்கள் 306,327 ஆகியவற்றில் குறிக்கப்பெற்றிருக்கும் வரகுணன் இரண்டாம் வரகுண பாண்டியனே. ஆகவே, மேற்குறித்த காலத்தில் அடிகள் வாழ்ந்தருளியிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

நாள்தோறும் சைவர்களால் *திருவாசகப்* பாராயணம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, சிவபுராணமும், திருவெம்பாவையும் வழிபாட்டில் அங்கம் வகிக்கின்றன.

ஷொபன்ஹர் என்ற ஜெர்மன் ஞானி, உபநிடதங்கள்பற்றி பின்வருமாறு ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்: ''பன்னிரு உபநிடதங்களே எனக்கு வாழ்விலும், சாவிலும் ஆறுதல்'' சைவர்களின் தனிப்பெரும் துணையாக விளங்குவது *திருவாசகம்* என்பதை உலகறியும்.

மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கடைசிகாலத்தில் அடிக்கடி நினைவிழந்துவந்தார். ஒருமுறை நினைவு வந்தபோது, திருவாசகத்தில் ஏதேனும் ஒரு பாகத்தைப் படிக்கக் கேட்கவேண்டும் என்ற குறிப்போடு ''திருவா...'' என்றார். அக்குறிப்பை உணர்ந்த உ.வே.சா. அவர்கள் அடைக்கலப் பத்தை வாசித்தார். அதைக் கேட்டவாறே பிள்ளையவர்கள் கண்மூடினார்.

உ.வே.சா. அவர்கள் இரண்டாம் உலகப்போர் நிகழும் காலத்தில் சென்னையில் தங்க விரும்பாமல் திருக்கழுக்குன்றத்தில் வதிய விரும்பினார். 1942-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 11-ஆம் தேதி பகல் 3மணிக்கு விசை ஊர்தியில் ஏறிப் புறப்படும்போது, ''பிணக்கிலாத பெருந்துறைப் பெருமான்'' என்று தொடங்கும் திருவாசகப் பாடலைச் சொல்லிக்கொண்டே புறப்பட்டார். அவருடைய அந்திம காலத்தில் திருவாசகத்தின் திருக்கழுக்குன்றப் பதிகத்தைக் கேட்டவாறே சிவனடி எய்தினார்.

கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கிச் சைவரசம்
புல்லப் பிழிந்து புதுமைசெயும், பொல்லாத
தொல்லைக் கடற்பிறவித் துன்பகல ஈதென்ன
மல்லற் கரைகாட்டும் வான்சோதி வாசகமே.

-நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்

Koviloor Digital Library

உ

எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்

தல அட்டவணை

தலமும் பதிகமும்

தொடர்எண்	தலம்	பதிக எண்
1.	அண்ணாமலை	4-149, 7-18, 8-10
2.	அரிகேசரி	4-190
3.	அவிநாசி	50-7
4.	ஆரூர்	2-73, 74, 4-147, 5-81, 6-3, 11-2, 19-1, 39-1
5.	ஆனைக்கா	8-19
6.	இடவை	43-2
7.	இடைமருதூர்	2-75, 76, 4-145, 13-2, 16-2, 38-9
8.	ஈங்கோய்மலை	2-84, 4-158
9.	உத்தரகோசமங்கை	
	-பாடல்தொறும் அல்லது மிகுதியாக	6, 16
	-பொதுவாக	
	2-120, 2-48, 49 13-19, 17-6, 18-3, 19-3, 48-5, 20-7	
10	ஐயாறு	2-85, 4-148, 8-13, 9-1, 25-8
11	ஓரியூர்	2-68, 69
12	கச்சியேகம்பம்	2-77, 78 4-15, 9-4, 5, 13-14, 14-2
13	கடம்பூர்	2-83, 4-160
14	கயிலாயம்	2-146, 4-167, 6-34, 6-40, 23-10
15	கல்லாடம்	2-11, 12

Koviloor Digital Library

தொடர் எண்	தலம்	பதிகஎண்
16	கவைத்தலை	4-187
1	கழுக்குன்றம்	
	பாடல்தொறும் அல்லது மிகுதியாக	30
	பொதுவாக	2-89, 4-191
18	கழுமலம்	2-88
19	குவைப்பதி	4-188
20	குற்றாலம்	2-91, 4-156, 39-3
21	கோகழி	1-3, 18-6, 4-157, 48-1, 48-6
22	சந்திரதீபம்	2-97
23	சாந்தம்புத்தூர்	2-31, 32
24	சிராப்பள்ளி	4-152
25	சிவபுரம்	1-94, 1-63, 4-216, 5-40, 5-85, 9-17, 13-16, 19-3, 22-2, 25-9, 28, 28-7, 45-5. 6, 8
26	துருத்தி	2-86, 31-8
27	பனையூர்	2-87
28	பெருந்துறை	
	பாடல்தொறும்அல்லதுமிகுதியாக	8, 19, 20, 22, 23, 28, 29, 34, 43, 47, 48
	பொதுவாக	1-15, 2-54, 55, 3-68, 4-2, 8-1, 2, 3, 6, 10, 18, 55, 9-9, 13-18, 17-3, 18-2, 7, 19-5, 7, 10, 20-1, 5, 6, 23-6, 8, 9, 20-9, 22-2, 29-1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 30-1, 2, 3, 4, 5, 7, 34-1, 2, 3, 8, 10, 39-2, 42-1, 2, 3, 5, 43-1, 7, 8, 30, 47-1, 3, 7, 11, 48-2, 3, 4, 6, 7, 50-7

Koviloor Digital Library

தொடர் எண்	தலம்	பதிக எண்
29	தில்லை	1-90, 2-1, 127, 138, 144, 4-92, 5-55, 61, 67, 100, 7-2, 12, 14, 8-5, 9-9, 19, 10-11, 17, 11-16, 20, 12-9, 14, 13-1, 4, 7, 14, 15-1, 2, 21-7, 31-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 28-4, 33-8, 35-3, 7, 38-6, 40-1, 6, 7, 42-4, 50-6,
30	தேவூர்	2-71
31	நந்தம்பாடி	2-27
32	பஞ்சப்பள்ளி	2-13
33	பட்டமங்கை	2-62
34	பராய்த்துறை	23-4, 4-153
35	பழனம்	4-159
36	பாண்டூர்	2-70
37	பரலை	2-98
38	புறம்பயம்	2-90
39	பூவணம்	2-50, 4-192
40	பூவலம்	2-56
41	மகேந்திரம்	2-9, 18, 100, 43-4, 9
42	மதுரை	2-44, 4-90, 91, 8-8, 13-16, 20, 36-2, 43-10, 50-7
43	வாதவூர்	2-52
44	வாஞ்சியம்	2-79
45	வெண்காடு	2-60
46	வேலம்புத்தூர்	2-29

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசகர் வரலாறு[1]

(அகச்சான்றுகளுடன்)

திருநெறிச்செம்மல், நல்லிசைப்புலவர்

வித்துவான் வி. சா. குருசாமி தேசிகர்

பொறுப்பு முதல்வர், தருமையாதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி.

எழுதரு மறைகள்தேறா இறைவனை எல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமீ தேறத் துளும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

– *திருவிளையாடற் புராணம்.*

செந்தமிழ் மணமும் சிவமணமும் ஒருங்கே கமழும் திருநாடு தென்பாண்டி வளநாடு. இந்நாட்டை அணிசெய்வது, ''புனல்யாறு அன்று இது பூம்புனல்யாறு'(*சிலப்.புறஞ்சேரி.* 174) எனப் புலவர்களால் போற்றப்படும் வையை யாறு ஆகும். இந்நதி வரலாற்றுச் சிறப்பும், புராண இதிகாசச் சிறப்புக்களும் உடையது.

திருவவதாரம்:

வையை யாற்றங்கரையில் மதுரை மாநகரத்திலிருந்து 12 கி.மீ. தொலைவில் திருவாதவூர் என்ற தலம் உள்ளது. இத்தலத்தில் இறைவன் வாதபுரீசுவரர் என்னும் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளி யுள்ளார். இத்தலம் வாயு பூசித்த காரணத்தால் வாதபுரம் என வழங்கப் பெறுகிறது. இந்நகரில் அமாத்திய அந்தணர் குலத்தில் சிவநெறி பிறழாச் சிந்தையாளராகிய அந்தணர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பெயர் சம்புபாதாசிரயர். அவர் மனைவியாரின் பெயர் சிவஞானவதி என்பதாகும். இவ்விருவரும் இல்லறம் வழுவாது ஒழுகிவரும் நாளில் தென்னாட்டில் புறச் சமயமாகிய புத்தம் மேலோங்கி இருந்தது. சைவ

[1] இவ் வரலாறு திருவாதவூரர் புராணத்தைத் தழுவி எழுதப் பெற்றதாகும்

Koviloor Digital Library

சமய வளர்ச்சி குன்றியிருந்தது. இறைவன் திருவருளால் இவ் விருவருக்கும், சைவம் தழைக்கவும், வேத சிவாகம நெறிகள் விளங்க வும் திருமகனார் ஒருவர் திரு அவதாரம் செய்தருளினார். தாய் தந்தையர் மனம் மகிழ்ந்து அம்மகனார்க்கு ''திருவாதவூரர்'' என்னும் திருப்பெயர் சூட்டினர்.

அமைச்சுரிமையேற்றல்:

திருவாதவூரர்க்கு வயது ஏறஏறக் கலைஞானங்களும் நிரம்பின. பதினாறு வயதளவில் வாதவூரர் கலைஞானங்கள் அனைத்தும் கைவரப்பெற்றார். இவரது கல்வித் திறத்தையும், நல்லொழுக்கத்தையும், உற்றது கொண்டு மேல்வந்துறுபொருள் உணர்த்தும் அறிவின் திறனையும் கண்டு அனைவரும் வியந்தனர். அக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டுவந்த மன்னன் அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்பவனாவான். திருவாதவூரரது அறிவுத்திறனைக் கேள்வியுற்ற அரிமர்த்தன பாண்டியன் அவரைத் தனது அவைக்கு அழைத்து அளவளாவி, அவரது அறிவு நலனைக் கண்டு வியந்து ''தென்னவன் பிரமராயன்'' என்னும் பட்டம் சூட்டித் தனது முதன் மந்திரியாக அமர்த்திக் கொண்டான். திருவாதவூரரும் இஃது இறைவனுடைய ஆணையென்று எண்ணி அதனை ஏற்றுக் கொண்டு அமைச்சுரிமைத் தொழிலை மிக்க கவனத்தோடு இயற்றி வந்தார். வாதவூரரது அமைச்சியலால் குடிமக்கள் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். வாதவூரரும், அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குக் கண்ணும் கவசமுமாக விளங்கி வந்தார்.

பதவியிற்பற்றின்மை:

வாதவூரர் தமக்குக் கிடைத்த அமைச்சுரிமைத் தகுதியால் உலக அநுபவ இன்பங்களில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. உலக வாழ்வும் வாழ்விற் காணும் பெரும் போகமும் நிலையற்றவை என்றறிந்தமையால், அப்பதவியில் அவர்க்கு உவர்ப்புத் தோன்றியது. ''கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம் வேறு ஆகுமாறு போல'' இவர் மேற் கொண்டிருந்த அமைச்சுரிமைக்கும், இவருக்கும் தொடர்பில்லாமல் இருந்தது. ஒரு சிறந்த குருநாதரைத் தேடும் வேட்கை இவருக்கு மிகுந்து வந்தது. பிறவிப் பெரும் பயனை அடைதற்குரிய வழி என்ன என்பதிலேயே இவருடைய சிந்தனை சுழன்று கொண்டிருந்தது.

குதிரைகள் வாங்கச் செல்லல்:

ஒருநாள் வாதவூரர் அரசவையில் அமைச்சராய் வீற்றிருந்தார்.

Koviloor Digital Library

அப்போது அரசனுடைய குதிரைச் சேவகர்கள் அங்கு வந்து 'அரசரேறே! நமது குதிரைப் படைகள் குறைந்து விட்டன. வயது முதிர்ந்த குதிரைகளும், நோய் நிறைந்த குதிரைகளுமே இப்போது உள்ளன. சிறந்த குதிரைகள் நம்மிடம் இல்லை. ஆதலின் குதிரைப் படைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைவுறுத்துவது எங்கள் கடமை' என்று வணங்கித் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அப்போது அரசவையிலிருந்த சில தூதர்கள் கீழைக் கடற்கரையில் நல்ல குதிரைகள் வந்து இறங்கியிருக்கின்ற செய்தியை அரசனிடத்துத் தெரிவித்தார்கள். அரசன் அமைச்சர் பெருமானாகிய பிரமராயரைப் பார்த்து ''நம்முடைய கருவூலத்திலிருந்து வேண்டும் பொருள்களைப் பணியாளர் மூலம் எடுத்துச் சென்று நல்ல குதிரைகளை வாங்கி வருக'' என்று ஆணையிட்டான்.

வாதவூரரும் அக்கட்டளையை ஏற்றுப் பொற்பண்டாரத்தைத் திறந்து அளவிறந்த பொருள்களை ஒட்டகத்தின் மீதேற்றிக் கொண்டு, படைகளும் பரிசனங்களும் தன்னைச் சூழ்ந்துவர மதுரைச் சொக்கேசன் ஆலயத்திற்குச் சென்று வணங்கி மதுரையை விட்டுப் புறப்பட்டார். பல காதங்களைக் கடந்து திருப்பெருந்துறையென்னும் தலத்தை அடைந்தார். அவ்வூரை அணுக அணுக அவர்மேல் இருந்த ஏதோ ஒரு சுமை குறைந்து வருவது போலத் தோன்றியது. இத்தலமே இறைவன் தம்மை ஆட்கொள்ளும் இடம் போலும் என்ற உணர்வு தோன்றியது.

குரு உபதேசம்:

அவ்வேளையில் சிவநாம முழக்கம் எங்கிருந்தோ வருவது அவர் செவிகளுக்கு எட்டியது. அவ்வொலி வரும் திசைநோக்கி வாதவூரரும் விரைந்து சென்றார். ஓரிடத்தில் கல்லால மரம் போன்ற பெரியதொரு குருந்த மரத்தடியில் சீடர்கள் சிலரோடு சிவபெருமானே குருநாதராய் எழுந்தருளியிருந்தார். வேத சிவாகமங்களும், புராண இதிகாசச் சமய நூல்களும் ஆகிய பல நூல்களையும் கற்றுத்தெளிந்த சிவகணநாதர்கள் அக்குருநாதரிடம் சீடர்களாக விளங்கினர். அச் சீடர்களின் பாசமாம் பற்றறுக்கும், ஆசானாக அக்குருநாதர் வீற்றிருந்தார். அவரது வலத் திருக்கை சின்முத்திரையைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அவரது திருமுகம் ஒளி மண்டலமாகத் திகழ்ந்தது. அவரது கண்கள் திருவருள் விளக்கத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தன. இவ்வாறு வீற்றிருந்த குருநாதரைக் கண்ட வாதவூரர் தாம் பல நாள்களாக விரும்பியிருந்த குருநாதர் இவரேயென்று எண்ணினார். காந்தம் கண்ட இரும்புபோல வாதவூரர் மனம் குருநாதர்

Koviloor Digital Library

வசமாயிற்று. இந்நிலையில் விரைந்து அருகிற்சென்ற வாதவூரர் அடியற்ற மரம்போல அவரது திருவடியில் வீழ்ந்து பணிந்தார். 'ஐயனே! எளியேனை ஆட்கொண்டருளுக' என வேண்டி நின்றார். வாதவூரரின் பரிபாக நிலையைக் கண்ட குருநாதர் திருக்கண் நோக்கம், பரிசம் முதலிய தீட்சைகள் செய்து திருவடிசூட்டித் திருவைந்தெழுத்தை அவருக்கு உபதேசம் செய்தருளினார். இவ்வாறு தம்மை ஆட்கொண்டருளிய பெருங்கருணைத் திறத்தை வியந்த வாதவூரர் அன்போடு குரு நாதருடைய திருவடிகளை மீண்டும் வணங்கி எழுந்து நின்றார். ஞானாசிரியரது திருவருள் நோக்கால், ஞானத்தின் திருவுருவாக வாதவூரர் மாறினார். தமது குருநாதரின் திருவடி களுக்குத் தம்மை ஆட்கொண்ட கருணையைக் குறித்துச் சொல் மாலைகள் பலவும் சூட்டினார்.

மாணிக்கவாசகர்:

ஞானாசிரியர் திருமுன் வாதவூரர் பாடிய தோத்திரங்கள் இனிமையோடு கேட்போர் மனத்தையுருக்கும் அருள் விளக்கத் தோடும் இருந்த காரணத்தால் ஞானாசிரியர் வாதவூரரை நோக்கி ''உனக்கு 'மாணிக்கவாசகன்' என்ற பெயர் தந்தோம்'' என்று கூறி அவருக்கு அப்பெயரைத் தீட்சா நாமமாகச் சூட்டினார். அன்று முதல் வாதவூரர் என்ற திருப்பெயருடன் மாணிக்க வாசகர் என்ற பெயரும் அவருக்கு வழங்குவதாயிற்று.

திருப்பெருந்துறைத் திருப்பணி:

மணிவாசகர் குருநாதரை வணங்கி 'என்னை ஆட்கொண்ட போதே என்னுயிரும் உடைமையும் தங்கட்குரியவாயின. ஆதலால் அடியேன் கொண்டு வந்த பொருள்கள் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு அருளல் வேண்டும்' என்று குறையிரந்தார். குருநாதரும் 'அப்பொருள்களைக் கொண்டு சிவப்பணி செய்க' என்று அருளாணை யிட்டார். அக்கட்டளையின்படியே மணிவாசகர் அப்பொருள்களைக் கொண்டு திருப்பெருந்துறையில் மிகச் சிறந்த திருக்கோயிலைக் கட்டினார். திருவிழாக்கள் செய்தார். திருமடங்கள், திருநந்தவனங்கள் முதலியன அமைத்தார். அடியார்களுக்கு மாகேசுவரபூசை நிகழ்த் தினார். இவ்வாறு அரசன் குதிரை வாங்குவதற்குத் தம்மிடம் அளித்த பொருள்கள் அனைத்தையும் சிவப்பணிகளுக்கே செலவிட்டார். நாள்கள் பல சென்றன. மணிவாசகர் அருளாரமுதத்தை உண்டு கொண்டே தெருளார் சிவானந்த போகத்துத் திளைத்திருந்தார். அமைச்சரின் வேறுபட்ட நிலையை உடன் வந்தவர்கள் கண்டு

Koviloor Digital Library

மணிவாசகரிடம் 'குதிரை கொண்டு மதுரை செல்லவேண்டுமே' என்று தாங்கள் எண்ணிவந்த செயலை நினைவூட்டினர். மணிவாசகர் அவ்வுரைகளைக் கேளாதவராய் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பதை அறிந்த பணியாளர் மதுரை மாநகருக்குச் சென்று பாண்டியனிடம் நிகழ்ந்தவற்றைத் தெரிவித்தனர்.

பாண்டியன் அழைப்பு:

இச்செய்தியையறிந்த பாண்டியன் சினந்து திருமுகம் ஒன்று எழுதி அதை வாதவூரரிடம் சேர்ப்பித்து 'அவரை அழைத்து வருக' என ஆணையிட்டுச் சிலரை ஏவினான். பணியாளரும் திருப்பெருந்துறையை அடைந்து அரசன் அளித்த திருமுகத்தை அமைச்சர் பிரானிடம் கொடுத்து அரசன் கட்டளையை அறிவித்து நின்றனர். அதைக் கேட்ட வாதவூரர் தம் குருநாதரிடம் சென்று நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பித்து நின்றார். குருநாதர் புன்முறுவல் பூத்து ''அஞ்சற்க, ஆவணி மூலத்தன்று குதிரைகள் வரும் என்று மன்னனிடம் அறிவித்து விலையுயர்ந்த மாணிக்கக்கல்லையும் கையுறையாகக் கொடுக்க'' எனக் கூறி மாணிக்க மணியை அளித்து விடை கொடுத்தனுப்பினார். வாதவூரரும் குருநாதரைப் பிரிய மனமில்லாதவராய்ப் பிரியா விடைபெற்று மதுரைக்கு எழுந்தருளினார்.

அரசவைக்கு வந்த மணிவாசகர் இறைவன் அருளிய மாணிக்க மணியை மன்னனிடம் கொடுத்து, 'வருகின்ற ஆவணிமூல நாளில் குதிரைகள் மதுரை வந்தடையும்' என்று கூறினார். அரசனும் சினம் மாறி மனம் மகிழ்ந்து அமைச்சரை அன்போடு வரவேற்று அருகிருத்தி அவரை மகிழ்வித்தான்.

மணிவாசகரை மன்னன் ஒறுத்தல்:

ஆவணி மூலநாளை அரிமர்த்தனன் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்கு இரண்டு நாள் முன்னர் அமைச்சருள் சிலர், ''வாதவூரர் சொல்லியன அனைத்தும் பொய்யுரை; அவர் தங்களை ஏமாற்ற எண்ணுகின்றார். எடுத்துச் சென்ற பொருள்கள் அனைத்தையும் திருப்பெருந்துறையில் அரன் பணிக்காகச் செலவிட்டு விட்டார், அவர் கூறுவதை நம்ப வேண்டா'' என்று கூறினர். பாண்டியன் ஒற்றர்களை விடுத்து அவர் மூலம் அமைச்சர்கள் கூறியன அனைத்தும் உண்மையென்பதை அறிந்தான். வாதவூரர் செய்கையை எண்ணிச் சினந்து தண்டநாயகர் சிலரை அழைத்து வாதவூரர் பால் சென்று குதிரை வாங்கக்கொண்டுபோன பொருள்கள் அனைத்தையும்

Koviloor Digital Library

வற்புறுத்தித் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு வருமாறு கட்டளையிட்டான். அச் சேவகத்தலைவர்கள் வாதவூரரிடம் சென்று மன்னன் கட்டளையை எடுத்துக்கூறி அவரைத் துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டனர். கொடுஞ்சிறையில் இட்டனர். சுடுவெயிலில் நிறுத்திக் கடுமையாக வருத்தினர். வாதவூரர் இறைவனைத் தியானித்து 'ஐயனே! ஆவணி மூலத்தன்று குதிரை கொண்டு வருவதாகக் கூறிய உன் உரை பொய் யாகுமோ? உன் அடித்தொண்டன் இவ்வாறு துன்புறுவது தகுதியா? நீ என்னைக் கைவிடில் எனக்கு யார் துணை? அடியான் ஒருவன் துன்புறுவது உனக்குக் குறையல்லவா?' என்றெல்லாம் இறைவனிடம் முறையிட்டு வருந்தினார்.

நரிகள் பரிகளாயின:

வாதவூரர்தம் வருத்தத்தைத் தணிக்கத் திருவுளம் கொண்ட பெருமான் நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக மாற்றித் தேவர் களெல்லாம் குதிரைச் சேவகர்களாய்ப் புடைசூழத் தான் குதிரை வாணிகன் போலத் திருக்கோலம் கொண்டு வேதமாகிய குதிரையில் அமர்ந்து, மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டான். குதிரைப் படைகள் மதுரை நோக்கி வருவதை ஒற்றர்கள் மூலம் மன்னன் அறிந்தான். அவன் மனம் மகிழ்ந்தது. 'திருவாதவூரரைத் தவறாகத் தண்டித்து விட்டோமோ?' என்று வருந்தி அவரை விடுவித்தான். அரசவையில் அவரை அன்போடு வரவேற்று முகமன்கூறி அருகிருத்தினான்.

பாண்டியன் பரிசு:

கடல் அலைகள்போல் வந்த படைகளின் விரைந்த நடையால் எழுந்த புழுதிப் படலம் வானை மறைத்தது. குதிரைக்கூட்டம் மதுரை மாநகரை அடைந்தது. வாணிகத் தலைவனாக வந்த சிவபிரான் பாண்டியன் முன்னிலையில் குதிரைகளனைத்தையும் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். குதிரைகளைப் பல வகை நடைகளில் நடத்திக் காட்டியும், ஆடல்கள் புரியச் செய்தும் பாண்டியனை மகிழ்வுறுத்தினான். பெருமகிழ்ச்சியடைந்த பாண்டியன் குதிரைத் தலைவனுக்கு ஒரு பட்டாடையைப் பரிசாகக் கொடுத்தான். குதிரைத் தலைவனாக வந்த பெருமான் அப்பரிசைப் புன்னகையோடு தன் செண்டினால் வாங்கினான். தான் அளித்த பரிசை மரியாதைக் குறைவாகக் குதிரைத் தலைவன் பெறுவதைக் கண்ட மன்னன் வெகுண்டான். அருகிலிருந்த வாதவூரர் 'செண்டினால் பரிசு பெறுதல் அவர்கள் நாட்டு வழக்கு' என்றுகூறி, மன்னன் சினத்தை மாற்றினார். பின்னர் குதிரை இலக்கணமறிந்த புலவர்கள் குதிரைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து

Koviloor Digital Library

இவைகள் நல்ல நிறமும், நடையும், நல்ல சுழிகளும் பெற்றுள்ளன என்று பாராட்டினர். அரசனும் தானளித்த பொருளைவிடப் பல மடங்கு பெறுமதி மிக்க குதிரைகளைப் பெற்றதாக மகிழ்ந்து அவைகளைப் பந்தியில் சேர்க்குமாறு பணித்தான். வணிகர் தலைவன் குதிரைகளையெல்லாம் கயிறுமாறிக் கொடுக்கும்படி தன்னுடன் வந்தவர்களிடம் கூறி அரசனிடம் விடைபெற்றுச் சென்றான்.

பரிகள் நரிகளாயின:

அன்று இரவு நடுநிசியில் குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாக மாறின. பந்தியில் இருந்த பழைய குதிரைகளையும் கொன்று தின்று ஊர்மக்கள் அஞ்சும்படி மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் ஓடி மறைந்தன. காலையில் குதிரைச் சேவகர்கள் உள்ளம் பதறி, உடல் நடுங்கி, அரசனிடம் வந்து முறையிட்டனர். இச்செய்தியைக் கேட்ட மன்னன், சினம் பொங்கி, அமைச்சர்களை அழைத்து, திருவாதவூரர் செய்த வஞ்சனையைக் கூறி, படைத்தலைவர்களை அழைத்து, வாதவூரரைச் சுடுவெயிலில் நிறுத்தித் தண்டனை அளித்து அவரிடத்தில் கொடுத்த பொருள்களையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு வருமாறு, உத்தர விட்டான். படைவீரர்கள் இவரை அழைத்துச் சென்று சுடுவெயிலில் நிறுத்தித் தலையிலே கல்லேற்றி ஒறுத்தார்கள். வாதவூரர் இறைவன் திருவருளை நினைந்து 'எனக்கு இத்தகைய துன்பங்கள் வருதல் முறையாகுமோ?' என்று கூறி வருந்தி நின்றார்.

வைகையில் வெள்ளம்:

வாதவூரருடைய துன்பம் துடைக்க எண்ணிய பெருமான், வைகையாற்றில் வெள்ளம் பெருகுமாறு செய்தருளினார். வைகையில் தோன்றிய பெருவெள்ளம் மதுரைமாநகர் முழுவதும் விரைந்து பரவத்தொடங்கியது. பெருவெள்ளத்தைக் கண்ட ஊர்மக்கள் ஊழிக்காலமே வந்துவிட்டதென்று அஞ்சி மன்னனிடம் சென்று முறையிட்டனர். பாண்டியனும் ஆற்றுவெள்ளத்தைத் தணிக்க, பூ, பொன், பட்டு முதலிய அணிகலன்களை ஆற்றில் விட்டு வெள்ளம் தணியுமாறு ஆற்றைப் பணிந்தனன். வெள்ளம் மேலும் பெருகிய தேயல்லாமல் சிறிதும் குறையாதது கண்டு அமைச்சர்களோடு கூடி ஆராய்ந்து சிவனடியாராகிய வாதவூரரைத் துன்புறுத்தியதன் விளைவே இது என்று நன்கு தெளிந்து அவரை விடுவித்து மதுரை மாநகரை இவ்வெள்ள நீர் அழிக்காதவாறு காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அரசன் வேண்டிக் கொண்டான். வாதவூரரும் திருவருளை எண்ணி வழுத்தினார். வெள்ளத்தின் வேகம் ஒரு சிறிது குறைந்தது.

Koviloor Digital Library

இருப்பினும் முற்றும் வெள்ளம் குறையவில்லை. அதைக்கண்ட பாண்டியன் மதுரை மக்களையெல்லாம் ஒருங்குகூட்டி ஒவ்வொரு வருக்கும் இவ்வளவு பங்கு என்று அளந்து கொடுத்து ஆற்றின் கரையை அடைக்கும்படி ஆணையிட்டான்.

மண் சுமந்தது:

அரசன் ஆணையைக் காவலர் ஊர் முழுவதும் முரசறைந்து அறிவித்தனர். அந்நகரில் பிட்டு விற்று வாழ்க்கை நடத்தும் வந்தி என்னும் மூதாட்டி தனக்கு அளவு செய்துவிட்ட ஆற்றின் பங்கை அடைக்க ஆள் கிடைக்காமல் வருந்தினாள். நாள்தோறும் ஆண்டவ னிடம் அன்பு செலுத்தி வந்த அவ்வந்தியின் துன்பத்தைத் தவிர்க்க இறைவன் அவளிடம் கூலி ஆள் போலத் தோன்றினான், 'யாரேனும் கூலி கொடுத்து என்னை வேலை கொள்வார் உண்டோ?' என்று கூவிய வண்ணம் தன்னை வந்தடைந்த அப்பணியாளனைக் கண்ட வந்தி மகிழ்ந்து, 'நீ எனக்குக் கூலியாளாக வரவேண்டும்; அவ்வாறு வந்து என் ஆற்றின் பங்கை அடைத்துத் தருவாயானால் நான் விற்கும் பிட்டைக் கூலியாகத் தருகிறேன்' என்று கூறினாள். அதற்கு இசைந்த அக் கூலியாள் அவள் கொடுத்த பிட்டை வாங்கி உண்டு, 'தாயே! என் பசி தீர்ந்தது; இனி நீ ஏவிய பணியை நான் செய்து முடிப்பேன்' என்று அவள் பங்கை அறிந்து அதை அடைப்பதற்கு முற்பட்டான்.

பாண்டியன் பிரம்படி:

வந்தியின் கூலிஆளாகிய சிவபெருமான் மண்ணை வெட்டித் தன் திருமுடியில் எடுத்துச் சென்று கரையில் கொட்டிவிட்டுக் களைப்படைந்தவன்போல ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வதும், வந்தி அளித்த பிட்டை உண்பதும், ஆடுவதும் பாடுவதும் செய்து பொழுது போக்கினான். வேலை செய்து களைத்தவன் போலக் கூடையைத் தலையணையாக வைத்து உறங்கினான். ஆற்றின் கரை அடைபட்டதா என்பதைப் பார்வையிட வந்த மன்னனிடம் காவலர், 'ஊரில் உள்ளோர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பங்கை அடைத்து முடித்தனர். பிட்டு விற்கும் வந்தியென்னும் கிழவியின் பங்கு மட்டும் அடைபடாமல் கிடக்கிறது. வந்திக்கு ஆளாய் வந்த ஒருவன் சரிவரத் தன் பணியைச் செய்யாமல் பொழுதைக் கழிக்கிறான்; அதனால் அப்பகுதி நூற்றைக் கெடுத்தது குறுணி என்பது போல, ஒருத்தி பங்கு ஊரார் பங்கையும் கரைக்கிறது' என்று கூறினர். உடனே அப்பகுதியைப் பார்வையிட வந்த பாண்டியன் அக்கூலியாளை அழைத்து வரச்செய்து தன்னுடைய கைப்பிரம்பால் முதுகில்

Koviloor Digital Library

அடித்தான். அடித்த அளவில் கூலியாளாக வந்த பெருமான் ஒருகூடை மண்ணை உடைப்பிற்கொட்டி மறைந்தான். பாண்டியன் அடித்த அப்பிரம்படி அரசன், அரசி, அமைச்சர், காவலாளர்கள் முதலிய எல்லோர் மேலும் பட்டது. அண்ட சராசரப் பொருள் அனைத்தின் மேலும் பட்டது. அப்போது வாதவூரர் இறைவன் தன் அடியவள் பொருட்டுக் கூலியாளாக வந்த திருவருளை எண்ணி வியந்தார். பாண்டிய மன்னன் வாதவூரர் பெருமையை நன்கறிந்து அவரை வணங்கி, 'நற்றவப் பெரியீர்! எனக்கு அமைச்சராய் அமர்ந்து எம் குலதெய்வத்தை என் கண்ணாரக்காட்டிக் குதிரைச் சேவகனாக வும், கூலியாளாகவும் வரச்செய்து என் பிறவி மாசை ஒழித்தீர்; என்னை மன்னித்தருள வேண்டும். தங்கள் பெருமையை இறைவன் எனக்கு நன்குணர்த்தினான். என் அரசுரிமையை இன்று முதல் தாங்கள் ஏற்றருளல் வேண்டும்' என்று வேண்டினான். வாதவூரர் பாண்டியனிடம் 'இறைவனுடைய திருவடித்தொண்டு செய்ய என்னை உரிமையாக்குவதே இவ்வுலக ஆட்சியை எனக்குத் தருவதற்கு ஒப்பாகும்' என்றார். மன்னனும் அவர் விரும்பியவாறு அவரைச் செல்லவிடுத்துத் திருவருள் உணர்வோடு தன் அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

அமைச்சர் பதவியைத் துறந்து தவ வேடம் தாங்கிய வாதவூரடிகள் இறைவன் திருவிளையாடல்களை எண்ணி மகிழ்ந்தவராய், திருப் பெருந்துறையை அடைந்தார்.

குருநாதர் பிரிவு:

மீண்டும் தன் குருநாதரை அடைந்த வாதவூரடிகள் அடியவர் கூட்டத்தோடு கலந்து மகிழ்ந்திருந்தார். ஞானதேசிகனாய் வந்த பெருமான் தாம் கயிலைக்குச் செல்ல வேண்டியதைச் சீடர்களுக்கு உணர்த்தி அவர்களை இன்புற்றிருக்குமாறு பணித்தார். அடியவர்கள் தம் குருநாதரைப் பிரிய மனம் இல்லாமல் பெரிதும் வருந்தினர். அதைக் கண்ட குருநாதர் இக் குருந்த மரத்தின் நிழலில் ஒரு தெய்வப் பீடம் அமைத்து அதில் நம்முடைய திருவடிகளை எழுப்பி வழிபாடு செய்து வருவீர்களானால் ஒருநாள் 'இக்கோயில் திருக்குளத்தில் தீப் பிழம்பு ஒன்று தோன்றும்; அதில் அனைவரும் மூழ்கி எம்மை அடையலாம்' என்று திருவாய் மலர்ந்து தம்மைப் பின்தொடர்ந்து வந்த அடியார்களை 'நிற்க' எனக் கட்டளையிட்டுக் கயிலை சென்றார். வாதவூரடிகள் மட்டும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தார். அவரைக்கண்ட குருநாதர், 'நீ எம்மைப் பின் தொடர்ந்து வருதல் வேண்டா; உத்தர கோசமங்கை என்னும்

Koviloor Digital Library

திருப்பதிக்குச் சென்று அங்கு எண்வகைச் சித்திகளையும் பெற்று, திருக் கழுக்குன்றம் முதலான தலங்களைத் தரிசித்துப் பின்னர் தில்லையை அடைவாயாக' என்று கூறிச்சென்றார். மணிவாசகரும் அவ்வாறே திருப்பெருந்துறைக் குருந்த மரத்தின்கீழ் ஒரு தெய்வீகப் பீடம் அமைத்து அதில் குருநாதரின் திருவடிகளை எழுந்தருளச் செய்து அடியார்களோடு தாமும் வழிபட்டு வரலாயினார்.

தல யாத்திரை:

மணிவாசகர் திருவருட் போகத்தில் திளைத்து வாழும் நாள்களில் 1. நமச்சிவாய வாழ்க என்று தொடங்கும் சிவபுராணம், 2. அற்புதப் பத்து, 3. அதிசயப்பத்து, 4. குழைத்த பத்து, 5. சென்னிப் பத்து. 6. ஆசைப்பத்து, 7. வாழாப்பத்து, 8. அடைக்கலப் பத்து, 9. செத்திலாப் பத்து, 10. புணர்ச்சிப் பத்து, 11. அருட் பத்து, 12. திருவார்த்தை, 13. எண்ணப் பதிகம், 14. திருவெண்பா (பண்டாய நான்மறையும் இதில் சேர்க்கப்பட்டது), 15. திருப்பள்ளியெழுச்சி, 16. திருவேசறவு, 17. ஆனந்த மாலை, 18. உயிருண்ணிப்பத்து, 19. பிரார்த்தனைப் பத்து, 20. திருப்பாண்டிப் பதிகம் முதலிய பதிகங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளி அடியார் கூட்டத்துடன் பலநாள் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருந்தார். ஒருநாள் திருக்குளத்தில் தீப் பிழம்பு தோன்றிற்று. அடியார்கள் அனைவரும் ஐந்தெழுத்தை ஓதிக்கொண்டு அதில் மூழ்கினர். பெருமான் அம்மையப்பராய் இடப வாகனத்தில் எழுந்தருளி அருட் காட்சி வழங்கியருளினான். அடியார்கள் அனைவரும் மூழ்கிச் சிவகணங்களாயினர். மணிவாசகர் இவ்வேளையில் கொன்றை மர நிழலில் சிவயோகத்தில் அமர்ந் திருந்தார். இந்நிகழ்ச்சியை யோகக் காட்சியில் அறிந்த அடிகள் அடியார்களின் பிரிவாற்றாது வருந்தி, குருந்த மரத்தினடியில் இருந்த குருநாதரின் திருவடிப் பீடத்தைப் பற்றிக் கொண்டு அழுதார். 21. திருச் சதகம் என்னும் பாமாலையால் இறைவன் திருவருளைத் தோத் திரித்தார். பின்னர் குருநாதன் தனக்குப் பணித்த அருளாணையின் வண்ணம் திருவுத்தரகோசமங்கைக்குச் சென்று அங்கும் குருநாதரைக் காணாது வருந்தி 22. நீத்தல் விண்ணப்பம் என்னும் திருப்பதிகத்தால் தோத்திரம் செய்தார். அப்போது இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் காட்டிய குருந்தமர் கோலத்தைக் காட்டியருளினார். அத்திருக் கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த அடிகள், அங்குப் பல சித்திகளும் கைவரப் பெற்றார். பின்னர் பல திருப்பதிகளையும் வணங்கிக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டைக் கடந்து சோழவளநாட்டைச் சேர்ந்த திருவிடை மருதூரை வந்தடைந்தார். இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனாக எழுந் தருளியுள்ள இறைவன் அருள் நலத்தை நுகர்ந்து திருவாரூரை

Koviloor Digital Library

அடைந்து புற்றிடங்கொண்ட பெருமானை வணங்கி, 23. திருப் புலம்பல் என்னும் பதிகத்தை அருளிச் செய்தார். அதன் பின்னர் சீகாழியை அடைந்து தோணியப்பரைத் தரிசித்து 24. பிடித்தபத்து என்னும் பதிகத்தை அருளிச்செய்தார். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, சோழநாடு கடந்து நடுநாட்டை அடைந்து திருமுதுகுன்றம், திரு வெண்ணெய் நல்லூர் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு திருவண்ணாமலையை அடைந்தார். அங்கும் இறைவன் குருந்தமர் திருக்கோலம் காட்டியருளினன். அக்காட்சியைக் கண்டு வணங்கிய அடிகள் அத்தலத்தில் பலநாள்கள் தங்கியிருந்தார்.

திருவண்ணாமலையில்:

அடிகள் அண்ணாமலையில் தங்கியிருந்தபோது மார்கழி மாதம் வந்தது. திருவாதிரைக்கு முன் வரும் பத்து நாள்களிலும் கன்னிப் பெண்கள் விடியற்காலம் எழுந்து வீடுகள்தோறும் சென்று ஒருவரை யொருவர் துயிலெழுப்பிக் கொண்டு நீராடி வழிபாடு செய்வதைக் கண்டு அவர்கள் வாய்மொழியாகவே வைத்து 25. திருவெம் பாவையையும், அவ்வூர்ப் பெண்கள் அம்மானையாடும் காட்சியைக் கண்டு அவர்கள் பாடுவதாக வைத்து 26. திருவம்மானையையும் அருளினார்.

சிதம்பர தரிசனம்:

பின்னர் அண்ணாமலையை நீங்கிக் காஞ்சிபுரம் அடைந்து அவ்வூர் இறைவனைத் தரிசித்துத் திருக்கழுக்குன்றம் அடைந்து 27. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் பாடினார். அங்கே பெருமான் பெருந்துறை யில் அவரை ஆட்கொண்ட குருநாதர் திருக்கோலத்தோடு காட்சி வழங்கினான். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருத்தில்லையின் எல்லையை அடைந்து அத் திருத்தலத்தைத் தரிசித்தார். தில்லை சிவ லோகம் போலக் காட்சியளித்தது. அந்நகரையடைந்த மணிவாசகர் திருவீதிகளைக் கடந்து வடக்குத் திருவாயில் வழியே திருக் கோயிலுக்குள் சென்றார். சிவகங்கையில் நீராடி வலமாகச் சென்று சிற்சபையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆனந்த நடராசப் பெருமானை ஆறா அன்பினில் கண்டு கண்ணீர்வார உளம் நெகிழ்ந்து வணங்கினார். குரு நாதனாக எழுந்தருளி வந்து காட்சி கொடுத்த இறைவனைத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே கண்டு தரிசித்து, பேரானந்தம் உற்று ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக 28. கண்ட பத்து என்னும் பதிகம் பாடி வழிபட்டார். பின்னர், தில்லையின் கீழ்த்திசையில் ஒரு தவச்சாலை அமைத்துப் பலநாள்கள் தங்கியிருந்து தினமும் அம்பலவாணனின்

Koviloor Digital Library

ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசித்துவந்தார். அங்கிருந்து திருப்புலீச்சுரம், திருநாகேச்சுரம் முதலான தலங்களுக்குச் சென்று தரிசித்து மீண்டும் தில்லை வந்தடைந்தார். தில்லையில் அடிகள் அருளிச் செய்தவை 29. குலாப்பத்து, 30. கோயில் திருப்பதிகம், 31. கோயில் மூத்த திருப் பதிகம், 32. கீர்த்தித் திருவகவல், 33. திருவண்டப் பகுதி, 34. போற்றித் திருவகவல், 35. திருப்பொற்சுண்ணம், 36. திருத்தெள்ளேணம், 37. திருவுந்தியார், 38. திருத்தோள் நோக்கம், 39. திருப்பூவல்லி, 40. திருப்பொன்னூசல், 41. அன்னைப் பத்து, 42, திருக்கோத்தும்பி, 43. குயில் பத்து, 44. திருத்தசாங்கம், 45. அச்சப்பத்து, என்பனவாம்.

புத்தரொடு சமய வாதம்:

மணிவாசகர் தில்லையில் வாழ்ந்துவரும் நாள்களில் சிவனடியார் ஒருவர் சிதம்பரத்திலிருந்து ஈழ நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தார். அவ்வடியார் செம்பொன்னம்பலம், திருவம்பலம், திருச்சிற்றம்பலம் என்ற திருநாமங்களை இடைவிடாது சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இயல்புடையவர்.

அவர் ஈழம் சென்றிருந்த காலத்தில் ஈழநாட்டில் புத்த சமயம் மேலோங்கியிருந்தது. இவ்வடியாரின் இயல்பைக் கண்ட சிலர் அரசனிடம் சென்று அவரது செய்கைகளை உணர்த்தினர். அரசன் அச் சிவனடியாரைச் சபைக்கு அழைத்து வருமாறு செய்தான். அரசவைக்கு வந்த அடியவர் செம்பொன்னம்பலம், திருவம்பலம், என்று சொல்லிக் கொண்டே தன் இருக்கையிலமர்ந்தார். அரசன் வியந்து இதன் பொருள் யாது? என்று அவரைக் கேட்டான். அவ் வடியார் அதன் சிறப்புக்களை எடுத்துரைத்து 'தீயவரும் உள்ளன்போடு இப்பெயரை ஒருமுறை கூறினால் 21,600 தடவை திருவைந்தெழுத்தைக் கூறியதனால் உண்டாகும் பயனை இது தரும்' என்று கூறித் தில்லைப் பெருமானின் சிறப்பை எடுத்துரைத்தனர். அங்கிருந்த புத்தமத ஆசாரியன் சிவனடியார் கூறுவதைக் கேட்டுச் சினந்து 'திரிபிடகம் அருளிய எங்கள் புத்தனைத் தவிர வேறு தெய்வம் உண்டோ? இன்றே நான் தில்லைக்குச் சென்று சைவசமயிகளை வாதிட்டு வென்று புத்தனே கடவுள் என்று நிலைநாட்டி வருவேன்' என்று சூளுரைத்து எழுந்தான். ஈழத்தரசனும் தன் ஊமைப் பெண்ணையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு புத்தாசாரியனுடன் தில்லைக்குப் புறப்பட்டான். தில்லையையடைந்த புத்தகுரு, அரசன் முதலானோர் திருக்கோயிலை யடைந்தனர். அக்கோயில் மண்டபம் ஒன்றில் அமர்ந்தனர். கோயில் காப்பாளர் அவர்களை அணுகி புறச் சமயத்தார் இங்குத் தங்குதல் கூடாது என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட

Koviloor Digital Library

புத்த குரு 'யாம் உங்கள் சமயத்தை வென்று எங்கள் சமயத்தை இங்கு நிலைநாட்ட வந்துள்ளோம்' என்று வாதிற்கு அறைகூவினான். அச்சூளுரை தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கு எட்டியது. அவர்கள் சோழ மன்னனுக்கு இந்நிகழ்ச்சியை உடன் தெரிவித்தனர். அன்றிரவு தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அனைவரும் புத்தமத குருவை எவ்வாறு வெல்வது என்ற கவலையுடன் தில்லைச்சிற்றம்பலவனை எண்ணி வணங்கித் துயில்கொண்டனர். நடராசப் பெருமான் அவர்கள் கனவில் எழுந்தருளி 'தில்லையின் கீழ்பால் சிவயோகத்தில் அமர்ந்து தவமியற்றிவரும் நம் அடியவனாகிய வாதவூரனை அழைத்து வந்து இப்புத்த குருவோடு வாதிடச் செய்க, அவன் அவர்களை வெல்வான்; கவலற்க' என்று கூறி மறைந்தார். மறுநாள் தாம்கண்ட கனவை ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டு இறைவன் திருவருளை வியந்து மணிவாசகர் எழுந்தருளியுள்ள தவச்சாலையை அடைந்து மணிவாசகரிடம் ''அடிகளே! நம் சைவ சமயத்தை அழித்து புத்த மதத்தை நிலைநாட்டும் எண்ணத்துடன் ஈழநாட்டு மன்னனும், புத்த மதகுருவும் வந்துள்ளனர். தாங்கள் வந்து அவர்களை வாதில் வென்று நம் சமயத்தை நிலைநிறுத்தல் வேண்டும்'' என்று அழைத்தார்கள்.

ஊமைப்பெண் பேசியது:

வாதவூரடிகளும் தில்லை மூவாயிரவருடன் சென்று ஆனந்தக் கூத்தனை வணங்கி அவனருள் பெற்று, புத்தமதகுரு இருந்த மண்டபத்தை அடைந்தார். தீயவர்களைக் காண்பது தீதென்றெண்ணி அவர்களுக்கெதிரே ஒரு திரையிடச் செய்து தான் மறுபக்கத்தில் அமர்ந்தார். சோழ மன்னனும் மறையோரும், புலவர்களும் அவ்வவையில் கூடியிருந்தனர். சோழன் வாதவூரரைப் பணிந்து, 'புத்தர்களை வாதில் வென்று நம் சமயத்தை நிலைபெறச் செய்வது தங்கள் கடமை, தோல்வியுற்ற புத்தர்களை முறைசெய்வது என் கடமை' என்று வேண்டிக் கொண்டான். பின்னர் மணிவாசகர் புத்தகுருவை விளித்து 'வந்த காரியம் என்ன?' என்று வாதத்தைத் தொடங்கினார். வாதம் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. மணிவாசகர் எத்தனை உண்மைகளை எடுத்துரைத்தாலும் அவை புத்தகுருவின் செவிகளில் ஏறவில்லை. மணிவாசகர் கூறிய வாதத்தை மறுக்கும் வழியின்றி, சிவநிந்தை செய்யத் தொடங்கினான். அதைக்கண்ட மணிவாசகர் கலைமகளை வேண்டி 'சிவநிந்தை செய்யும் நாவில் நீ இருத்தல் பொருந்துமோ? இவர்கள் நாவைவிட்டு அகல்வாயாக; இது இறைவன் ஆணை' என்று கூறினார். அவ்வளவில் புத்தகுருவும், அவருடன் வந்தவர்களும் ஊமைகளாயினர். இதைக்கண்டு

Koviloor Digital Library

வியப்புற்ற ஈழமன்னன் வாதவூரரை வணங்கி 'அடிகளே என்பெண், பிறவி முதல் ஊமையாக இருக்கின்றாள். அவளைப் பேசும்படிச் செய்தால் நான் தங்களுக்கு அடிமையாவேன்' என்று கூறினான். வாதவூரர் அதற்கிசைந்து அப்பெண்ணை அவைக்கு வரவழைத்து அமர்த்தி, 'பெண்ணே! இப்புத்தன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை கூறு' என்று கூறினார். அப்பெண்ணும் அனைவரும் வியந்து மகிழும்படி, புத்த குருவின் வினாக்களை மணிவாசகர் தாமே அப்பெண்ணிடம் கேட்க அப்பெண் அதற்கு விடையளித்தாள். அந்த வினா - விடைகள் தாம் 46. திருச்சாழல் என்ற திருப்பதிகமாக அமைந்தது. ஈழமன்னனும் அதைக்கண்டு மகிழ்ந்து மணிவாசகர் திருவடிகளிலே விழுந்து வணங்கிச் சைவஞ் சார்ந்தான். அவையோர் அனைவரும் மணிவாசகப் பெருமானைப் போற்றித் துதித்தார்கள். ஈழ மன்னன் திருநீறும் கண்டிகையும் பூண்டு அடிகளைப் பணிந்து புத்த குருவும், மற்றவர்களும் பேசும் திறம்பெற அருள் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டினான். மணிவாசகர் அவர்கள் மீது திருவருட் பார்வையைச் செலுத்தினார். அவ்வளவில் அனைவரும் ஊமை நீங்கிப்பேசும் திறம் பெற்று மணிவாசகரை வணங்கித் தாங்கள் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். புத்தகுருவும் அவரைச் சூழ வந்த அனைவரும் சைவர்களாக மாறினர். மணிவாசகரும் திருக்கோயிலுக்குட் சென்று சபாநாயகரை வணங்கித் தம் தவச் சாலைக்கு எழுந்தருளினார். இவ்வாறு தவச்சாலையில் தங்கியிருந்த காலத்தில் மணிவாசகர் 47. திருப்படையாட்சி, 48. திருப்படை யெழுச்சி, 49. அச்சோப் பத்து, 50. யாத்திரைப்பத்து என்ற பதிகங் களைப் பாடியருளினார்.

இறைவன் திருவாசகம் கேட்டு எழுதியது:

இவ்வாறு சிதம்பரத்தில் மணிவாசகர் வாழ்ந்து வரும் நாள் களில், ஒரு நாள் அந்தணர் ஒருவர் அவரிடம் வந்து தான் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவரென்றும், சிவபிரான் மணிவாசகருக்காகச் செய்த அருட்செயல் உலகெங்கும் பரவியுள்ளது என்றும் வியந்து கூறி மணி வாசகர் பல சமயங்களிலும் பாடிய பாடல்களை முறையாகச் சொல்லும்படிக் கேட்டுக் கொண்டார். மணிவாசகரும் அந்தணரை அருகிலிருத்தித் தாம் பாடிய திருவாசகப் பாடல்கள் அனைத்தையும் சொல்லியருளினார். அந்தணரும் தம் திருக்கரத்தால் அவைகளை எழுதி முடித்து 'பாவைபாடிய தங்கள் திருவாயால் ஒரு கோவை பாடுக' என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங் கிய மணிவாசகர் இறைவனது திருவடிப்பேற்றை உட்கருத்தாகக் கொண்ட இனிய கோவையார் என்ற நூலை அருளிச் செய்தார். கேட்ட

Koviloor Digital Library

அந்தணர் அந்த நூலையும் தம் திருக்கரத்தால் எழுதி முடித்தார். பின்னர் அந்தண வடிவில் வந்த சிவபெருமான் மறைந்தான். அதைக் கண்ட மணிவாசகர் இப்படித் தன்னை ஆட்கொண்டவர் சிவபிரானே என்பதை அறிந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கித் திருவருளை எண்ணி வழுத்தினார்.

திருவாசக உட்பொருள்:

திருவாதவூரரின் திருவாசகத்தையும், திருக்கோவையையும் தம் கையால் எழுதிய இறைவன் அந்நூல்களை உலகறியச் செய்ய வேண்டி நூலின் முடிவில் 'திருச்சிற்றம்பலமுடையான் கையெழுத்து' எனத் திருச்சாத்திட்டுத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் வாயிற்படியிலே வைத்தருளினார். காலையில் கோயிலில் இறைவனைப் பூசை செய்ய வந்த அருச்சகர் வாயிற்படியில் நூல் ஒன்று இருப்பதைக்கண்டு அதையெடுத்து ஆண்டவனால் இது தரப்பட்டதாகும் என்ற அன்புணர்வோடு பிரித்துப் பார்த்துப் படித்தார். அவ்வேடுகளின் முடிவில் திருவாதவூரர் சொற்படி திருச்சிற்றம்பலமுடையான் கையெழுத்து என்றிருந்ததைக்கண்டு உடல் சிலிர்த்து இறைவன் திருவருளைப் பெறுதற்குரிய நூல்களில் இது தலையானது என்று புகழ்ந்து இந்நூலைப் பாடிய வாதவூரரைச் சென்று கண்டு வணங்கினார். திருவாயிற்படியில் இந்நூல் இறைவனால் வைக்கப்பட்டிருந்த நிகழ்ச்சியை அவரிடம் தெரிவித்தார். வாதவூரர் அதைக்கேட்டு திருவருளையெண்ணி வணங்கினார். முடிவில் அந்தணர் அனைவரும் இந்நூலின் பொருளைத் தாங்களே விளக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதற்கு மணிவாசகர், 'இதன் பொருளைத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் வந்து தெரிவிக்கின்றேன்' என்று சொல்லி அவர்களோடு சிற்சபைக்கு எழுந்தருளினார். அங்கு வந்து 'இந்நூற் பொருள் இச்சபையில் எழுந்தருளியுள்ள ஆனந்தக் கூத்தப்பெருமானே ஆவன்' என்று சுட்டிக் காட்டி, அச்சபையில் எல்லோரும் காண மறைந்தருளினார். இவ்வற்புத நிகழ்ச்சியைக் கண்ட அனைவரும் வியந்து மகிழ்ந்து தொழுது போற்றினர். நடராசப்பெருமான் மணிவாசகருக்குத் தம் திருவடிகளிலே இரண்டறக் கலக்கும் பேரின்பப் பேற்றைத் தந்து அவரை ஆட்கொண்டருளினான்.

அடிகள் காலம்:

மணிவாசகர் காலத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் கருதிய

Koviloor Digital Library

கருத்துக்களை நிலைநாட்டுவதற்கு, பலவேறு ஆதாரங்களைக் காட்டுகின்றனர். எல்லோருடைய ஆராய்ச்சியும் கடைச் சங்க காலத்திற்குப்பின் தொடங்கி 11-ஆம் நூற்றாண்டுவரை உள்ள காலங்களில் ஏதேனும் ஒருகாலம் மணிவாசகர் வாழ்ந்த காலம் என முடிவு செய்கின்றது. இக்கால ஆராய்ச்சிகளைத் தொகுத்து ஆராய்ந்து மணிவாசகர் காலம் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு என முடிவு செய்து தருமை ஆதீனத் திருவாசக நூல் வெளியீட்டில் மகாவித்துவான், திரு. ச.தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவர்களுடைய கால ஆராய்ச்சித் தொகுப்புரையின் ஒரு பகுதியைச் சுருக்கித் தருகின்றோம்.

''திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை அவர்கள் முதல் நூற்றாண்டாகவும், பொன்னம்பலப் பிள்ளை அவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டாகவும், மறைமலையடிகளார் அவர்கள் மூன்றாம் நூற்றாண்டாகவும், வில்ஸன்வுட் என்பவர் ஏழாம் நூற்றாண்டு என்றும், ஜி. யு. போப் ஏழு, எட்டு அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு என்றும், சூலின் வின்ஸன் 9 அல்லது 10 - ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், திரு. கௌடி 8 லிருந்து 10 - ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் என்றும், டாக்டர். ரோஸ்ட்டு 13 அல்லது 14 - ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், நெல்ஸன் 9 - ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், கே. ஜி. சேஷய்யர் 3 அல்லது 4 - ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், சீனிவாசப் பிள்ளை 9 - ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் மூவர்க்கும் முந்தியவர் என்றும் கூறுகின்றனர்''.

மூவர்க்கு முந்தியவர் மணிவாசகர் என்ற கருத்து பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது. மணிவாசகர் காலத்தில் நம் நாட்டில் தலையெடுத்திருந்த புறச்சமயம், புத்தம் ஒன்றே எனத் தெரிகிறது. மூவர் காலத்தில் புத்தம் ஓரளவிலும் சமணம் சிறப்புற்றும் இருந்தன. மணிவாசகர் வாக்கில் சமண சமயக் குறிப்பேதும் காணப் பெறவில்லை. திருவாசகத்தில் விநாயகரைப் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் காணப் பெறவில்லை. இன்ன பல காரணங்களால் மணிவாசகர் மூவர்க்கும் முந்தியவர் என்று கொள்ளலாம்.

அகச்சான்றுகள்

இறைவன் குருநாதனாய் எழுந்தருளி மணிவாசகரை ஆட்கொண்டது:

1-3,1-59, 2-42, 2-101-126, 3-61, 63, 117,119, 148, 149,

Koviloor Digital Library

4-75-76, 129, 130. 13, 22, 23, 25-34, 36, 46, 47, 53, 54, 57-64. 88, , 95 104, 105, 106, 111, 116, 178-181. 184, 188, 192, 216, 218, 224, 225, 227, 228, 229, 235, 237-248, 251, 275, 276, 282, 283, 284, 291, 316, 327, 329, 331, 332, 333, 335, 349, 354, 355, 359, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377, 383, 387, 395, 397, 398, 399, 405, 418, 420, 426-435, 440, 444, 445, 446, 447, 456-465, 473-477, 480, 486, 500, 506, 507, 533, 535, 539, 543, 550, 553, 567 576, 580, 595, 598, 643, 650 -656.

குருநாதனாய் வந்த இறைவன் மறைந்தது:

2-55, 41, 57, 401.

இறைவன் குதிரைச் சேவகனாய் வந்தது:

2-27-28, 2-38, 2-45, 2-116, 194, 336, 353, 354, 526, 527, 528, 532, 534, 592, 625, 629.

நரி பரியாக்கியது:

2-36, 546, 649.

வந்தி தந்த பிட்டுக்கு மண் சுமந்தது: பிரம்படி பட்டது:

2-47, 182, 290, 469, 484, 485.

உடனிருந்த அடியவர் சோதியுட் புகுந்தது:

2-132, 87, 89, 90, 91, 92, 93, 95.

திருக்கழுக்குன்றில் காட்சி வழங்கியது:

468 - 474.

உத்தரகோச மங்கையில் உருவக் காட்சி வழங்கியது:

2-48-49.

Koviloor Digital Library

எட்டாம் திருமுறை

சிறப்புக் குறிப்புக்கள்

		பதிக எண் பாடல்
1.	அடி முடி தேடியது	4-4-9, 35-5
2.	அந்தகனைச் சங்கரித்தது	12-4, 13-15
3.	அயனைத்தலை அரிந்தது	14-13
4.	அலை கடலில் வலை வீசியது	.
5.	ஆலாலம் உண்டது	.
6.	ஆலின் கீழ் அறம் உரைத்தது	.
7.	இயக்கிமாரை எண்குணம் செய்தது	.
8.	இராவணற்கு அருள்புரிந்தது	13-15, 14-19, 40-7
9.	எச்சன் தலையை அரிந்தது	.
10.	ஐயம் புக்கது	.
11.	கங்காளம் தாங்கியது	.
12.	கங்கையைத்தாங்கியது	.
13.	கண்ணப்பர்க்கருளியது	.
14.	கரிக்குருவிக்கு அருளியது	4-209.
15.	காமனை எரித்தது	12-4. 15-11. 29-3
16.	காலனை உதைத்தது	5-45, 9-18, 15-11, 35-10
17.	கிராத வேடம் கொண்டது	.
18.	சண்டீசர்க்கு அருளியது	.
19.	சலந்தரனைத் தடிந்தது	12-18
20.	சேவகன் ஆகியது	.
21.	தக்கன் வேள்வி	11-14, 14-4,5, 7, 15, 16
22.	தசாங்கம்	2-105, 19-4, 19-8
23.	தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்தது	2-58-59
24.	திரிபுரம் எரித்தது	3-158, 12-15, 13-6, 14-1 29-7, 43-6
25.	திருமால் இடபமாய்த்தாங்கியது	12-15
26.	திருமால் கன்றால் விளவெறிந்தது	15-2
27.	திருமால் சக்கரம் பெற்றது	12-18, 15-10
28.	திருமால் மூவுலகு அளந்தது	4-1-4, 27-3
29.	திருவிளையாடல்கள்	
30.	நரி பரியாக்கியது.	2-27-28, 47-9, 16-8, 18-8, 38-1, 13-20, 48-2, 18-7
31.	பட்டமங்கையில் அட்டமாசித்தி அருளியது	2-62-63-4, 162 163 50-7, 2-36,18-6, 48-3, 18-7, 2-38, 2-44
32.	பன்றிக் குட்டிக்கு அருளியது	. 43-6, 4-166, 30-5, 50-5
33.	பாண்டியற்குப் பரகதி அருளியது	.
34.	பாலகனாகிய பரிசு	. 2-68 13-19
35.	பாலகனுக்குப் பாற்கடல் ஈந்தது	. 14-18
36.	பிட்டமுது செய்தருளியது	.
37.	பிறை சூடியது	.
38.	புலிமுலை புல்வாய்க்கு அருளியது	4-207
39.	மண் சுமந்தது	2-46 8-8,30-2, 13-16
40.	முப்புரம் எரித்தது	.
41.	யானைத் தோல் போர்த்தது	13-19
42.	வண்டோதரிக்கு அருளியது	18-2, 43-5
43.	வெள்ளை யானைக்கு அருள் செய்தது	4-163 11-12
44.	வேடுவன் ஆனது	
45.	வேலம்புத்தூரில் விட்டேறு அருளியது	

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

திருவாசகப் பதிகத் தொகை

ஆசிரிய விருத்தம்

சிவபுரா ணங்கீர்த்தி திருவண்டப் பகுதி
திருப்போற்றி யுடனகவ றிருச்சதக நூறாம்
நவநீத்தல் விண்ணப்ப மைம்பதாம் பாவை
நலந்திகழு மம்மானை நல்லபொற் சுண்ணம்
புவனமகிழ் கோத்தும்பி திருவார்தெள் ளேணம்
பொருவரிய திருச்சாழல் பூவல்லி யுந்தி
இவையிருப தாமிரே ழாகுதோ ணோக்கம்
எழிற்பொன்னூ சலுமேயொன் பானென்ன விவையே.

திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்தத்த சாங்கம்
திருப்பள்ளி யொடுகோயின் மூத்ததிருப் பதிகம்
அருட்கோயிற் றிருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
ஆசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழாம்
உயிர்பிரார்த் தனைகள்பதி னொன்றாகுங் காண்பத்
திருமைபெருங் குழைத்தபத் துயிருண்ணி யச்சம்
எழிற்பாண்டி பிடித்தபத்தொ டேசறவு பத்தே.

திருப்புலம்பல் மூன்றுகுலா வற்புதமே சென்னி
திருவார்த்தை பத்தெண்ணப் பதிகத்தொரு வாறாம்
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருபதா மற்றைப்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினொன்றாம் வெண்பா
அருட்டவழும் பண்டாய நான்மறையே ழாகும்
வலியபடை யாட்சியெட் டானந்த மேழாம்
அருட்பெருமச் சோவொன்ப தைம்பதொன்றாம் பதிகம்
அகவலொடு செய்யுள் அறு நூற்றைம்பத் தெட்டே.

-அபியுக்தர்

Koviloor Digital Library

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நூற் சிறப்பு

நேரிசை வெண்பா

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

இவ்வெண்பா, பிற்காலப் பெரியோர் மொழி. இதனை, ''எல்லை'' என்பதினின்றுந் தொடங்கி நேரே சென்று, ''ஆக்கியதே'' என முடிக்க. இதுபோலும் பாடல்கள் பிறவும் உளவேனும், இஃது ஒன்றே முதற்கண் மரபாக ஓதப்பெற்று வருகின்றது.

'பிறவித் தளை', 'சூழுந் தளை' எனத் தனித்தனி இயையும். 'தளை' என்றது, பிணியை. 'தளை, பிணி' என்பன ஒரு பொருளவாதல் அறிந்துகொள்க. ஓதியுணருங்கால், அருள், அன்பு, அவலம் முதலிய சுவைகளைப் பயந்து, பின்பு பிறவியை நீக்கி ஆன்ம லாபத்தைத் தருதல் பற்றித் திருவாசகத்தை, உண்ணுங்கால் இனிமையைப் பயந்து, பின்பு நோயை நீக்கி, உடல் நலத்தைத் தருகின்ற தேனாக உருவகஞ் செய்கின்றாராதலின், 'பிறவித் தளை நீக்கி' என்றதற்கு, 'பிறவியாகிய நோயை நீக்கி' என்று உரைத்தலே கருத்தாதல் அறிக. 'நீக்கி' என்றதற்கு, 'நீக்குமாற்றால்' என உரைக்க.

''ஆக்கியதே'' என்றது, துணிவு பற்றி, எதிர்காலம், இறந்த காலமாகச் சொல்லப்பட்டதாம். ஏகாரம் - தேற்றம். எல்லை மருவா நெறி - முடிவைப் பொருந்தாத நிலை; அது, வீடுபேறு.

கடவுட்டன்மையை, 'திரு' என்றல் சமயங்களின் மரபாதலின், 'திருவாசகம்' என்பது, 'கடவுட்டன்மையை உடைய சொல்' என்னும் பொருளதாம். அஃது அடையடுத்த, கருவியாகு பெயராய், அச்சொற்களாலாகிய பாட்டுக்களைக் குறித்தது. திருவாதவூரடிகள்

Koviloor Digital Library

இறைவனையே பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, ‘புறம், அகம்’ என்னும் இருதிணை வகையிலும் அருளிச் செய்த பாட்டுக்களுள், அகத்திணை வகையில் அமைந்த பாட்டுக்கள், ‘கோவை’ என்னும் பெயருடைய தொடர்நிலைச் செய்யுளாய் அமைந்திருத்தலின், புறத்திணை வகையில் அமைந்த பாட்டுக்களை, ‘திருவாசகம்’ என வேறொரு குறியிட்டு வழங்கினர் முன்னோர்.

''கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்'' –*நல்வழி பா.40*

என்ற ஔவையார் பாட்டினாலும், இப்பாட்டுக்கள் திருவாசகம் என்ற பெயருடையவாயினமை துணியப்படும். இப்பெயரையே,

''பாய்பரியோன் தந்த பரமானந்தப் பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து''

என, (*திருக்களிற்றுப்படியார்*, பா. 73), சொல் என்றது போலும்! கடவுள் வாழ்த்திற்குப் புறத்திணை சிறந்ததாகலின், எட்டாம் திருமுறையுள், திருவாசகத்தை முன் வைத்துக் கோத்தனர்.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

திருவாசகம்

எட்டாம் திருமுறை

1. சிவபுராணம்

சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை
கலி வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

1. நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சி னீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி

Koviloor Digital Library

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் மோய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய்
[விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே! நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

Koviloor Digital Library

மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்
[தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே! தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார்
[தங்கருத்தின்

565

Koviloor Digital Library

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச்சுடரொளியாய்ச்சொல்லாதநுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்ஆனார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பொழிப்புரை: திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் வாழ்க! திருவைந்தெழுத்தின் வடிவாக விளங்கும் இறைவனது திருவடி வாழ்க! இமைக்கும் நேரமும் கூட என் மனத்தினின்றும் நீங்காதவனது திருவடி வாழ்க! திருப்பெருந்துறையில் என்னை ஆட்கொண்ட குருமூர்த்தியினது திருவடி வாழ்க! ஆகம வடிவாக நின்று இனிமையைத் தருபவனாகிய இறைவனது திருவடி வாழ்க! ஒன்றாயும் பலவாயும் உள்ள இறைவனது திருவடி வாழ்க! மன ஒட்டத்தைத் தொலைத்து என்னை அடிமை கொண்ட முழுமுதற் கடவுளது திருவடி வெற்றி பெறுக! பிறவித் தளையை அறுக்கின்ற இறைவனது வீரக் கழலணிந்த திருவடிகள் வெற்றி பெறுக! தன்னை வணங்காத அயலார்க்கு எட்டாதவனாயிருப்பவனது தாமரை மலர்போலும் திருவடிகள் வெற்றி பெறுக! கைகூம்பப் பெற்றவர்க்கு மனம் மகிழ்ந்து அருளுகின்ற

Koviloor Digital Library

இறைவன் திருவடிகள் வெற்றி பெறுக! கைகள் தலைமேல் கூம்பப் பெற்றவரை உயரச் செய்கிற சிறப்புடையவனது திருவடி வெற்றி பெறுக!

ஈசனது திருவடிக்கு வணக்கம். எம் தந்தையினது திருவடிக்கு வணக்கம். ஒளியுருவை உடையவனது திருவடிக்கு வணக்கம். சிவ பிரானது திருவடிக்கு வணக்கம். அடியாரது அன்பின்கண் நிலைத்து நின்ற மாசற்றவனது திருவடிக்கு வணக்கம். நிலையாமையுடைய பிறவியை ஒழிக்கின்ற அரசனது திருவடிக்கு வணக்கம். சிறப்புப் பொருந்திய திருப்பெருந்துறையின்கண் எழுந்தருளிய நம்முடைய கடவுளது திருவடிக்கு வணக்கம். தெவிட்டாத இன்பத்தைக் கொடுக் கின்ற மலைபோலும் கருணையையுடையவனுக்கு வணக்கம் நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் தனது அருட்கண் காட்ட, அதனால் அவன் திருமுன்பு வந்து அடைந்து, நினைத்தற்குக் கூடாத அழகு வாய்ந்த அவனது திருவடியை வணங்கியபின், சிவபெரு மானாகிய அவன் என் மனத்தில் நிலை பெற்றிருந்ததனால், அவ னுடைய திருவருளாலே அவனுடைய திருவடியை வணங்கி மனம் மகிழும்படியும், முன்னைய வினைமுழுமையும் கெடவும், சிவனது அநாதி முறைமையான பழமையை யான் சொல்லுவேன்.

வானமாகி நிறைந்தும் மண்ணாகி நிறைந்தும் மேலானவனே! இயல்பாய் விளங்குகின்ற ஒளிப்பிழம்பாகி மனத்தைக் கடந்து அளவின்றி நிற்பவனே! உன்னுடைய மிக்க சிறப்பை, கொடிய வினையை உடையவனாகிய யான், புகழுகின்ற விதம் சிறிதும் அறி கிலேன். புல்லாகியும், பூண்டாகியும், புழுவாகியும், மரமாகியும் பல மிருகங்களாகியும், பறவையாகியும், பாம்பாகியும், கல்லாகியும், மனிதராகியும், பேயாகியும், பூதகணங்களாகியும், வலிய அசுரராகி யும், முனிவராகியும், தேவராகியும் இயங்குகின்ற இந்த நிலையியற் பொருள் இயங்கியற் பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள் களுள்ளே எல்லாப் பிறவிகளிலும் பிறந்து, யான் மெலிவடைந்தேன். எம் பெருமானே! இப்பொழுது உண்மையாகவே, உன் அழகிய திருவடிகளைக் கண்டு வீடு பெற்றேன்.

நான் உய்யும்படி என் மனத்தில் பிரணவ உருவாய் நின்ற மெய்யனே! மாசற்றவனே! இடபவாகனனே! மறைகள், ஐயனே என்று துதிக்க உயர்ந்து ஆழ்ந்து பரந்த நுண் பொருளானவனே! வெம்மை யானவனே! தண்ணியனே! ஆன்மாவாய் நின்ற விமலனே! நிலையாத பொருள்கள் யாவும் என்னை விட்டு ஒழிய, குருவாய் எழுந்தருளி மெய்யுணர்வு வடிவமாய், விளங்குகின்ற உண்மை

Koviloor Digital Library

ஒளியே! எவ் வகை யான அறிவும் இல்லாத எனக்கு இன்பத்தைத் தந்த இறைவனே! அஞ்ஞானத்தின் வாதனையை நீக்குகின்ற நல்ல ஞானமயமானவனே! தோற்றம், நிலை, முடிவு என்பவை இல்லாதவனே! எல்லா உலகங்களையும் படைப்பாய்; நிலை பெறுத்துவாய்; ஒடுக்குவாய்; அருள் செய்வாய்; அடியேனைப் பிறவியிற் செலுத்துவாய்; உன் தொண்டில் புகப் பண்ணுவாய்; பூவின் மணம் போல நுட்பமாய் இருப்பவனே! தொலைவில் இருப்பவனே! அண்மையில் இருப்பவனே! சொல்லும் மனமும் கடந்து நின்ற வேதப் பொருளாய் உள்ளவனே! சிறந்த அன்பரது மனத்துள் கறந்த பாலும் சருக்கரையும் நெய்யும் கூடின போல இன்பம் மிகுந்து நின்று, எடுத்த பிறப்பை ஒழிக்கின்ற எம் பெருமானே!

ஐந்து நிறங்களை உடையவனே! தேவர்கள் துதிக்க அவர்களுக்கு ஒளித்து இருந்தவனே! எம் பெருமானே! வலிய வினையையுடையவனாகிய என்னை, மறையும்படி மூடியுள்ள அறியாமையாகிய ஆணவம் கெடுதற்பொருட்டு, புண்ணிய பாவங்கள் என்கின்ற அருங்கயிற்றால் கட்டப்பெற்று, வெளியே தோலால் மூடி, எங்கும் புழுக்கள் நெளிகின்ற அழுக்கை மறைத்து ஆக்கிய, மலம் ஒழுகுகின்ற, ஒன்பது வாயிலையுடைய உடம்பாகிய குடிசை குலையும்படி, ஐம்புலன்களும் வஞ்சனை பண்ணுதலால் உன்னை விட்டு நீங்கும் மனத்தினாலே மாசற்றவனே! உன்பொருட்டுப் பொருந்தின அன்பை உடையேனாய், மனம் கசிந்து உருகுகின்ற நன்மையில்லாத சிறியேனுக்குக் கருணைபுரிந்து பூமியின்மேல் எழுந்தருளி நீண்ட திருவடிகளைக் காட்டி, நாயினும் கடையனாய்க் கிடந்த அடியேனுக்குத் தாயினும் மேலாகிய அருள் வடிவான உண்மைப் பொருளே!

களங்கமற்ற சோதியாகிய மரத்தில் பூத்த, பூப்போன்ற சுடரே! அளவிலாப் பேரொளியனே! தேனே! அரிய அமுதே! சிவபுரத்தை யுடையானே! பாசமாகிய தொடர்பையறுத்துக் காக்கின்ற ஆசிரியனே! அன்போடு கூடிய அருளைச் செய்து என் மனத்தில் உள்ள வஞ்சம் அழிய, பெயராமல் நின்ற பெருங்கருணையாகிய பெரிய நதியே! தெவிட்டாத அமிர்தமே! எல்லையில்லாத பெருமானே! ஆராயாதார் மனத்தில் மறைகின்ற ஒளியை யுடையானே! என் மனத்தை நீர் போல உருகச் செய்து என் அரிய உயிராய் நின்றவனே! சுகமும் துக்கமும் இயற்கையில் இல்லாதவனே! அன்பர் பொருட்டு அவைகளை உடையவனே! அன்பர்களிடத்து அன்புடைவனே! கலப்பினால் எல்லாப் பொருள்களும் ஆகி, தன்மையினால் அல்லாதவனும் ஆகின்ற பேரொளியை

Koviloor Digital Library

யுடையவனே! நிறைந்த இருளானவனே! புறத்தே வெளிப்படாத பெருமை உடையவனே! முதல்வனே! முடிவும் நடுவும் ஆகி அவையல்லாது இருப்பவனே! என்னை இழுத்து ஆட்கொண்டருளின எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானே! மிகுந்த உண்மை ஞானத்தால் சிந்தித்து அறிபவர் மனத்தினாலும், எதிரிட்டுக் காண்பதற்கு அரிதாகிய காட்சியே! ஒருவரால் நுட்பம் ஆக்குதல் இல்லாத இயற்கையில் நுட்பமாகிய அறிவே! போதலும் வருதலும் நிற்றலும் இல்லாத புண்ணியனே! எம்மைக் காப்பாற்றுகின்ற எம் அரசனே! காண்பதற்கரிய பெரிய ஒளியே! மகாநதி போன்ற இன்பப் பெருக்கே! அப்பனே! மேலோனே! நிலைபெற்ற தோற்றத்தையுடைய விளங்குகின்ற ஒளியாகியும் சொல்லப்படாத நுட்பமாகிய அறிவாகியும் மாறுபடுதலையுடைய உலகத்தில் வெவ்வேறு பொருளாய்க் காணப்பட்டு வந்து, அறிவாய் விளங்கும் தெளிவானவனே! தெளிவின் தெளிவே! என் மனத்துள் ஊற்றுப் போன்ற பருகுதற்குப் பொருந்திய அமிர்தமே! தலைவனே!

வெவ்வேறு விகாரங்களையுடைய ஊனாலாகிய உடம்பினுள்ளே தங்கிக் கிடக்கப்பெற்று ஆற்றேன் ஆயினேன். எம் ஐயனே! சிவனே! ஓ என்று முறையிட்டு வணங்கித் திருப்புகழை ஓதியிருந்து அறியாமை நீங்கி அறிவுருவானவர்கள் மறுபடியும் இவ்வுலகில் வந்து, வினைப் பிறவியையடையாமல், வஞ்சகத்தை யுடைய ஐம்புலன்களுக்கு இடமான உடம்பாகிய கட்டினை அறுக்க வல்லவனே! நடு இரவில் கூத்தினைப் பலகாலும் பயிலும் தலைவ்னே! தில்லையுள் நடிப்பவனே! தென்பாண்டி நாட்டையுடையவனே! துன்பப் பிறப்பை அறுப்பவனே! ஓவென்று முறையிட்டுத் துதித்தற்கு அருமையானவனைத் துதித்து, அவனது திருவடியின் மீது பாடிய பாட்டின் பொருளையறிந்து துதிப்பவர், எல்லோரும் வணங்கித் துதிக்க, சிவநகரத்திலுள்ளவராய்ச் சிவபெருமானது திருவடிக்கீழ் சென்று நிலைபெறுவர்.

1. குறிப்புரை: சிவபுராணம் - சிவபெருமானது பழையனவாகிய பெருமைகளைக் கூறும் பாட்டு. புராணம் - பழைமை; அது முதற்கண் பழையனவாகிய பெருமையையும், பின்னர் அதனைக் கூறும் பாட்டினையும் குறித்தலின், இருமடியாகு பெயர். 'சிவனது பழையனவாகிய பெருமை' என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து, இரு பெயரொட்டாகுபெயராம். 'பழைமை' என்பது, இங்குக் காலம் பற்றியதாகாது, காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையே குறிப்பது இந்நிலையை, அனாதி என்பராதலின், 'சிவபுராணம்' என்றதற்கு சிவனது அனாதி முறைமையான பழைமை எனக் கருத்துரைத்தனர்

Koviloor Digital Library

முன்னோர். இதுபோலும் கருத்துக்களைத் திருவாசகத்தின் பகுதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் அவர் உரைத்திருத்தல் அறிக.

இங்கு, கலி வெண்பா என்றது, வெண்கலிப்பாவினை. இதனை, 'கலிவெண்பாட்டு' என்பர் *தொல்காப்பியர்*. முழுதும் வெண்டளையே கொண்டு, ஈற்றடி முச்சீர்த்தாய் வருதலின், 'கலிவெண்பா' எனவும் பெயர் பெறுவதாயிற்று. எனினும், துள்ளலோசையே நிகழ்வதாகலின், கலிவகையேயாம்.

பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரி யப்பா வெண்பா என்றாங்
காயிரு பாவினு ளடங்கு மென்ப *-தொல். செய். 107*

என்பதும்,

ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி: ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப *-தொல். செய். 108'*

என்பதும் *தொல்காப்பியமாதலின்*, கலிப்பாவும் ஓராற்றான் வெண்பாவேயாதல் அறிக. இதுபற்றியேபோலும், 'நெடு வெண் பாட்டு' எனத் *தொல்காப்பியமும்*, 'பஃறொடை வெண்பா' எனப் பிற நூல்களும் கூறும். மிக்க அடிகளையுடைய வெண்பாவை, 'கலிவெண்பா' என்றும் வழங்கினர் பின்னோர். செப்பலோசையான் வருதலும், துள்ளலோசையான் வருதலும் வெண்பாவிற்கும், கலிப்பா விற்கும் உள்ள வேறுபாடாதல், நன்கறியப்பட்டது. ஆகவே, திரு வாசக உண்மையில், 'சிவபுராணத்து அகவல்' என்றமை ஆராய்தற் குரியது.

இது, 'திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது, என்பது, பதிப்புகளில் காணப்படுவது. இதுமுதலாகத் திருவாசகப் பகுதிகள் அருளிச் செய்யப்பட்ட தலங்களைப் புராணங்கள் பலதலைப் படக் கூறுகின்றன. நீத்தல் விண்ணப்பம், திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் தவிர, ஏனைய திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய எல்லாவற்றை யும் அடிகள் தில்லையை அடைந்து ஆங்கு எழுந்தருளியிருந்த நாள்களில் அருளினார் எனக் கொள்ளுதலே பொருந்துவதுபோலும்! இறைவன், 'தில்லைப் பொதுவில் வருக' என்றருளிய ஆணை வழியே ஆங்கு அடைந்த அடிகள், அதன் பின்னும் இறைவன் தம்மைத் தன் திருவடி நிழலிற் சேர்த்துக் கொள்ளாது வாளாவிருந்தமைபற்றி எழுந்த கையறவினாலே இப்பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் பாடினாராவர். இக் கையறவு திருவாசக முழுதும் இனிது வெளிப்பட்டுக் கிடத்தலானும்,

Koviloor Digital Library

தில்லைக்கு வருக' என்று இறைவன் பணித்தனன் என்பது தெளிவாகலானும், அவ்விடத்தை அடையும் முன்னரே அங்ஙனம் வருந்தினார் என்றல் பொருந்தாமையறிக. இவ்வாறாதலின், தில்லைக்குச் செல்லுங்கால் பிறதலங்களில் இறைவனை வணங்கும் அவாவால் அடிகள் ஆங்கெல்லாம் சென்று வணங்கித் தில்லையை நோக்கி விரைந்து சென்றதன்றித் திருப்பாடல்கள் பாடிற்றிலர் எனக் கொள்ளற்பாற்று.

1-16. அறிவாற் சிவனேயான திருவாதவூரடிகள், 'சிவபுராணம்' எனத் தாம் எடுத்துக்கொண்ட இத்திருப்பாட்டிற்கு முதற்கண் கூறும் மங்கல வாழ்த்தாக, இறைவனை, 'வாழ்க', வெல்க, போற்றி' எனப் பன்முறையான் வாழ்த்துகின்றார். அதனானே, இவ்வடிகள் மேல்வரும் அடிகளோடு தொடர்புற்று நிற்க, பாட்டு ஒன்றாயிற்று. இதனால், இத்திருப்பாட்டே தில்லையில் முதற்கண் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது விளங்கும்.

1. 'நமச்சிவாய' என்னுந் தொடர், தன்னையே குறித்து நின்றது. இதனை முதற்கண் சிறந்தெடுத்தோதியவாற்றால், 'மந்திரங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் தலையாயதாகிய' என்னும் இசையெச்சம், முதற்கண் வருவித்துரைக்கப்படும். அதனானே, இதனின்மிக்க மங்கலச் சொல் இல்லையாதலும் பெறப்படும். இத்திருப்பாட்டினுட் போந்த உயிரளபெடை ஒற்றளபெடைகள் இல்லாது ஓதின், தளை சிதைதல் காண்க. ''நாதன்'' என்றது, முன்னர்ப் போந்த மந்திரத்தால், 'சிவபெருமானை' என்பது விளங்கிற்று. நாதன் - தலைவன். நமச்சிவாய மந்திரம், மந்திரங்கள் எல்லாவற்றினும் மிக்கது. எனவே, 'அதற்குப் பொருளாய் உள்ள நாதனே, எல்லாத் தேவரினும் மிக்க முழுமுதற் கடவுள்' என்பது போந்தது. 'நாதன்' என்றதற்கு, 'நாத தத்துவத்தில் உள்ளவன்' என்று உரைப்பாரும் உளர். மந்திரம், இறைவன் திருவருளினது தடத்த நிலையும், அவனது திருவடி, அதன் உண்மைநிலையுமாம். அவற்றுள் மந்திரம் நம்மனோரால் அறியப் படுதல் பற்றி அதனை முதற்கண் வாழ்த்தி, பின்னர்த் திருவடியையே பன்முறையானும் வாழ்த்துகின்றார்.

2. ''நெஞ்சின்'' என்றதில் இன், நீக்கப் பொருட்கண் வந்த ஐந்தாம் உருபு. இல்லுருபாகக் கொள்ளினும் அப் பொருட்டேயாம்.

3. எடுத்துக்கோடற்கண்ணே அருளிச் செய்தமையால், 'கோகழி' என்பது திருப்பெருந்துறையேயாதல் பெறப்படும். எங்ஙன மெனின், அடிகள் அருள்பெற்ற தலம் அதுவேயாதலின். இச்சொற்குப்

Koviloor Digital Library

பொருள் பல கூறுப. இப்பெயர் பின்னர் வழக்கு வீழ்ந்தமையின், பலரும் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே வேறுவேறு தலங்களை இதற்குப் பொருளாகக் கூறுவர். 'ஆண்ட' என்ற இறந்த காலம், அடிகளை இறைவன் ஆட்கொண்ட காலம்பற்றி வந்தது. எனவே, 'கோகழியை ஆள்வோனாய் எழுந்தருளியிருந்த' என்பது அதற்குப் பொருளாம். ''குருமணி'' என்றது, குரவருள் மேம்பட்டவன் என்னும் கருத்தினதாம்; எங்ஙனமெனின், மணியென்னும் உவம ஆகுபெயர், 'சிறப்பே காதல் நலனே வலி' (*தொல். பொருள் - 275*). என்ற நான்கினுள் சிறப்பு நிலைக்களனாக வந்ததாகலின். எனவே, இது, 'பரமாசாரியன்' என்றவாறாயிற்று. இங்ஙனங்கூறுதல் இறைவன் ஒருவனுக்கே உண்மையாயும், ஏனையோர்க்கு முகமனாயும் அமைதலை அறிந்துகொள்க.

4. ஆகமம், சிவாகமம். வேதம் பொது நூலாதலின், அதன் கண் பாலில் நெய்போல விளங்காது நிற்கும் இறைவனது உண்மை இயல்பு, சிறப்பு நூலாகிய சிவாகமங்களில், தயிரில் நெய்போல இனிது விளங்கி நிற்குமாதலின், ''ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான்'' என்று அருளிச் செய்தார். அண்ணித்தல் - இனித்தல்.

5. இறைவன், ஏகனாய் நிற்றல் தன்னையே நோக்கி நிற்கும் உண்மை நிலையிலும், அநேகனாய் நிற்றல் உலகத்தை நோக்கி நின்று அதனைச் செயற்படுத்தும் பொது நிலையிலுமாம். 'சத்தும் அசத்தும் இலவாய் இருந்தபோது தனியே சிவபிரான் ஒருவனே இருந்தான்: அவன், நான் பலவாகுவேனாக என விரும்பினான்' என்றாற்போல உபநிடதங்களில் வருவனவற்றைக் காண்க. 'இறைவன்' என்பதற்கு, 'எல்லாப் பொருளிலும் தங்கியிருப்பவன்' என்பது சொற் பொருளாயினும், 'தலைவன்' என்பதன் மறுபெயராய் வழங்கும். 'இறு' என்பது இதன் முதனிலை. 'இற' என்பது அடியாக வந்ததென உரைப்பார்க்கு, 'கடவுள்' என்பதன் பொருளேயன்றி வேறு பொருள் இன்றாமாதலின், அது சிறவாமை அறிந்துகொள்க. இத்துணையும் வாழ்த்துக் கூறியது; இனி வெற்றி கூறுப.

6. ''வேகம்'' என்றது, 'யான், எனது' என்னும் முனைப்பினை. ''ஆண்ட'' என இறந்த காலத்தாற் கூறினமையின், ஆண்டது, அடிகளையேயாயிற்று. வேந்தன் - ஞானத் தலைவன்.

7. ''பிறப்பறுக்கும்'' என, 'முந்நிலைக் காலமும் தோன்றும் இயற்கை' கூறினமையின், இது, தம்மை உள்ளிட்ட அனைவர்க்கும் செய்தலாயிற்று. பிஞ்ஞகன் - தலைக்கோலம் உடையவன்.

Koviloor Digital Library

சிவபிரானது தலைக்கோலம், மணிமுடியும், நறுமலர்க் கண்ணியும் முதலாய பிறர் தலைக்கோலங்கள் போலாது, சடைமுடியும், பிறைக் கண்ணியும், கங்கையும், பாம்பும் முதலியனவாக வேறுபட்டு நிற்ற லின், இப்பெயர், அவனுக்கே உரியதாயிற்று. பிஞ்ஞகம், 'பின்னகம்' என்பதன் மரூஉ. ''பெய்'' என்றது, கழலுக்கு அடையாய், 'கட்டப் படுகின்ற' எனப் பொருள் தந்தது. இதனை இங்ஙனம் கிளந்தோதிய வதனால், 'சிவபிரானது வெற்றியே உண்மை வெற்றி' என்பது கொள்ளப்படும். 'யாவரது வெற்றியும் சிவபிரானது வெற்றியே' என்பதனைக் *கேனோபநிடதம்*, சிவபிரான் ஓர் யட்ச வடிவில் எல்லாத் தேவர் முன்னும் தோன்றிச் செய்த திருவிளையாடலில் வைத்து விளக்குதல் காண்க.

8. புறத்தார் - சிவபிரானது திருவருட்குப் புறம்பானவர்; அஃதாவது, அவனது பெருமையை உணரமாட்டாது, ஏனைத் தேவர் பலருள்ளும் ஒருவனாக நினைப்பவர் என்றதாம்.

''சிவனோடொக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை;
அவனோடொப் பாரிங் கியாவரும் இல்லை;''

''அவனை யொழிய அமரரும் இல்லை;
. .
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை;'' (-தி.10 திருமந்திரம் 5,6)

என்றற் றொடக்கத்தனவாகத் திருமந்திரம், எடுத்துக் கோடற்கண்ணே சிவபிரானது தனிப் பெருஞ் சிறப்பினை இனிது விளங்க எடுத்தோதி விரித்தலும், அவ்வாறே ஏனைய திருமுறைகளும் அதனைப் பல்லாற்றானும் ஆங்காங்கு வலியுறுத்தோதலும் காண்க.

சிவபிரான் உயிர்கட்குச் செய்யும் செயல் இருவகைத்து; ஒன்று மறைத்தல்; மற்றொன்று அருளல். (மறைத்தலின் வகையே, படைத்தல் முதலிய மூன்றும்). அவற்றுள் மறைத்தலும் அருட்செயலேயாயினும், அது, முன்னர்த் துன்பம் பயத்தலின் மறக்கருணையாய் நிற்க, அருளல் ஒன்றே அறக்கருணையாம். ஆதலின், 'திருவருள்' என்பது, அருளலையே குறிப்பதாயிற்று. இவ் அறக்கருணை, அவனது தனிப் பெருமையை உணர்ந்தார்க்கன்றிக் கூடாது என்பதனை, ''பொது நீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும் - பெருந்துணையை'' (தி.6 ப.1 பா.5) என்னுந் திருத்தாண்டகத்தால் உணர்க.

சிவபிரானைப் பொதுநீக்கி உணரும் நிலையே 'சரியை,

Koviloor Digital Library

கிரியை, யோகம்' என்னும் தவங்களாம். இத் தவத்தாலே, சிவபிரான் குருவாய் நின்று அஞ்ஞானத்தையகற்றி, மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுத்துப் பிறப்பினையறுத்தல் உளதாகும். ஆகவே, சிவபிரானைப் பொதுநீக்கி உணரமாட்டாதவர், அவனது திருவருட்குப் புறம்பாதல் அறிக. ''புறத்தார்க்குச் சேயோன்''. எனவே, அணியனாய் நின்று பிறப்பையறுத்தல், அவனைப் பொதுநீக்கி நினையும் அகத்தார்க் கென்பது பெறப்பட்டது. சிவபிரானைப் பொதுநீக்கி நினையும் நிலை, சத்திநிபாதத்து உத்தமர்க்கே உளதாகும் என்க.

''பூங்கழல்கள்'' என்றதில், 'பூ' என்பது, 'பொலிவு' என்னும் பொருட்டாய், திருவடிக்கு அடையாயிற்று.

9, 10. ''குவிவார்'' இரண்டன் பின்னும் இரண்டனுருபுகள் தொகுத்தலாயின. 'குவிப்பார்' என்னாது, ''குவிவார்'' என்று அருளினமையால், 'தம் குறிப்பின்றி அவை தாமே குவியப் பெறுவார்' என, அவரது அன்பின் மிகுதி கொள்க. ''கரம்'' என முன்னர்க் கூறிப் போந்தமையின், வாளா, ''சிரங்குவிவார்'' என்று போயினார். எனவே, ''கரங்குவிவார்'' என்றது, 'கைகள் தம்மளவில் குவியப் பெறுவார்' எனவும், ''சிரங்குவிவார்'' என்றது, 'அவை சிரமேற் சென்று குவியப்பெறுவார்' எனவும் பொருள்படுமாறு உணர்ந்து கொள்க. கைகள் தம்மளவிற் குவியப்பெறுவாரினும், அவை தலைமேற் சென்று குவியப்பெறுவாரது வசமழிவு பெரிதாகலின், 'முன்னையோரை உள்மகிழ்தலும், பின்னையோரை ஓங்குவித்தலும் செய்வான்' என்று அருளிச் செய்தார். ஓங்குவித்தல் - ஏனையோர் பலரினும் உயர்ந்து விளங்கச் செய்தல். சிறந்த அறிவராய் (ஞானிய ராய்) விளங்குதலும் இதன்கண் அடங்கும் என்க. 'ஓங்குவிப்பான்' என்ற இதனால், உள்மகிழ்தல், பொதுப்பட நிற்கும் நலங்களை அருளுதலாயிற்று. சீர் - புகழ். இத்துணையும் வெற்றி கூறியது; இனி, போற்றி கூறுவார்.

11. ஈசன் - ஆள்பவன். 'போற்றி' என்பது 'வணக்கம்' என்னும் பொருளதாகிய தொழிற்பெயர். இதற்குமுன்னர், நான்கனுருபு விரிக்க.

12. தேசன் - ஒளி (ஞான) வடிவானவன். சிவன் - நிறைந்த மங்கலம் (நன்மை) உடையவன்.

13. நேயத்தே நிற்றல் - அன்பிலே விளங்கித் தோன்றுதல். ''நின்ற'' என இறந்த காலத்தால் அருளியது, முன்னையோரது அநுபவம் பற்றி என்க.

Koviloor Digital Library

14. மாயம் - நிலையின்மை. 'பிறப்பை மாய (கெட) அறுக்கும்' என்றும் ஆம். மேல்வரும் பிறப்புக்களை அறுத்தலை மேலே அருளிச் செய்தமையின், இங்கு, 'பிறப்பு' என்றது, எடுத்த பிறப்பை; அஃதாவது உடற்சிறையை என்க.

15. சீர் - அழகு. ''நம் தேவன்'' என்றது, ஏனை அடியார்களையும் நினைந்து. 'தம்மையெல்லாம் ஆளாகக் கொண்டு, தமக்குத் தலைவனாய் நின்றருளினவன்' என, அவனது அருட்டிறத்தை நினைந்துருகியவாறு.

16. ஆராமை - நிரம்பாமை; தெவிட்டாமை. ''மலை'' என்றது காதலின்கண் வந்த உவம ஆகுபெயர். இத்துணையும், 'வாழ்த்து, வெற்றி, போற்றி' என்னும் மூவகையில் முதற்கண் மங்கல வாழ்த்துக் கூறியவாறு. இவற்றுள், பொருளியல் புரைத்தலும் அமைந்து கிடந்தவாறு அறிக. ''கண்ணுதலான் … … … எழிலார் கழல் இறைஞ்சி'' என மேல்வரும் அடிகள் இரண்டனையும் இம் மங்கல வாழ்த்தின் பின்னர்க் கூட்டியுரைக்க.

17-20. ''சிவபுராணந்தன்னை'' என்றதை முதலிலும், ''அவனருளாலே'' என்றதை, ''தாள்'' என்றதன் பின்னரும் வைத்து உரைக்க.

''சிவனவன்'' என்றதில் 'அவன்', பகுதிப் பொருள் விகுதி. 'சிவன்' என்பதில் விகுதியும் உளதேனும், விகுதிமேல் விகுதி வருமிடத்து, முன்னை விகுதியும் பகுதிபோலக் கொள்ளப்படுமாறு அறிந்துகொள்க. ஏகாரம், பிரிநிலை; இதனால் பிரிக்கப்பட்டு நின்றது, 'என் ஆற்றலால்' என்பது. 'வணங்கி மகிழ' என இயையும். ''மகிழ'' என்றது, சினைவினை முதல் மேல் நின்றதாகலின், அது, ''வணங்கி'' என்றதற்கு முடிபாதற்கு இழுக்கின்று. மகிழ - மகிழ்தல் ஒழியா திருக்குமாறு; இவ்வெச்சம், காரியப் பொருட்டாய், ''மோய'' என்னும் காரணப் பொருட்டாய எச்சத்தொடு முடிந்தது. முற்பிறப்பிற் செய்யப் பட்ட வினைகளுள், முகந்து கொண்டவை போக எஞ்சி நின்றவை, இறைவனது அருளாற்றலாற் கெட்டொழிந்தமையின், இங்கு, ''முந்தை வினை'' என்றது, முகந்து கொண்டவற்றையேயாம். மோய - நீங்க. இது, 'மோசனம்' என்னும் வடசொல்லின் திரிபாய்ப் பிறந்ததாம். இப்பாட்டினுள் யாண்டும், மோனை சிதைந்த தின்மையின் 'ஓய' எனக் கண்ணழித்தல் பொருந்தாமை அறிக. பிராரத்தம் சிறிது தாக்கினும் இறையின்பம் இடையறவுபட்டுத் துன்பமாமாதலின், 'சிறிதும் தாக்காமைப் பொருட்டு' என்பார்,

Koviloor Digital Library

''முழுதும் மோய'' என்றும், அங்ஙனம் அவை முற்றக் கெடுதற்கு இறைவனை இடையறாது உணர்தலன்றிப் பிறிதாறு இன்மையின், 'சிவபுராணந்தன்னை உரைப்பன்' என்றும் அருளிச் செய்தார். ''சிவபுராணந்தன்னை'' என, வேறொன்று போல அருளிச் செய்தாராயினும் ''சிவபுராணமாகிய இப்பாட்டினை' என்றலே கருத்தென்க. இஃது உணராதார் சிலர், அடிகள், தம் பாடற்றொகுதி முழுவதற்குமாகவே இப் பெயர் கூறினார் என மயங்கியுரைப்பர்; அவ்வாறாயின், 'கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப் பகுதி' முதலியன போல, இப்பாட்டிற்கும் வேறொரு பெயர் வேண்டுமென்று ஒழிக. ''முந்தை வினை முழுதும் மோய'' என, முதலதாகிய இப்பாட்டினுள் அருளிச் செய்தமையின், இஃது, ஏனைய திருப்பாட்டிற்கும் கொள்ளப் படுவதாம். ''யான்'' என்றதை, ''இறைஞ்சி'' என்றதன் முன்னர்க் கூட்டுக.

21-22. காட்டுதல் - உருவத் திருமேனி கொண்டுவந்தே புலப்படுத்தல். காட்ட - காட்டுதற்பொருட்டு. எய்தி - எய்தியதனால்; ஆசிரியத் திருக்கோலத்துடன் வந்து வீற்றிருந்தமையால், இஃது, ஆட்கொண்டமையாகிய காரியந் தோன்ற நின்றது. 'எண்ணுதற்கும்' என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை, தொகுத்தலாயிற்று. அடைதல், சொல்லுதல் இவற்றினும் எண்ணுதல் எண்மையுடைத்தாதலின், 'அதற்கும் வாராத திருவடி' என்றபடி. ''இறைஞ்சி'' என்றது, மேல் மங்கல வாழ்த்தில் கூறியவாற்றை எல்லாம். 'கண்ணுதலானது எண்ணு தற்கும் எட்டாத எழிலார் கழல்களை, அவன் தனது கருணைக் கண்ணைக் காட்டுதற்பொருட்டு வந்து எய்தியதனால், யான் அநுபவ மாகவே இவ்வாறு இறைஞ்சி இச் சிவபுராணத்தை உரைப்பன்' என உரைத்துக் கொள்க.

23-25. இவ்வடிகளில் உள்ள வினையெச்சங்கள் காரணப் பொருள. ''மிக்காய்'' என்றது, 'மேல் உள்ளவனே' என, விளி. ''விளங்கொளியாய்'' என்றது, 'தானே விளங்கும் அறிவு வடிவாய்' என, வினையெச்சம். எண் - எண்ணம்; சிந்தை. இது, சீவனைச் சிந்தை என்று கூறியது. (*சிவஞானசித்தி - சூ. 4. 28*) மேலும் கீழுமாய விண்ணையும், மண்ணையும் கூறவே, இடைநிற்கும் பிற பூதங்கள் யாவும் அடங்கின. ''பூதங்கள் தோறும் நின்றாய்'' என்பது முதலியன, பின் வருவனவற்றுட் காணப்படும். 'விண்ணிலும் மண்ணிலும் நிறைந்து நிற்குமாற்றால் அவற்றின் மேல் உள்ளவனே! இயல்பாகவே விளங்கும் அறிவையுடையையாமாற்றால் ஆன்ம அறிவைக் கடந்து நின்று, அவ்வாற்றானே, வரம்பின்றிப் பரந்து நிற்பவனே' என்க. ''மிக்காய்'' என்றதும், ''எண்ணிறந்து'' என்றதும், 'எல்லாப்

Koviloor Digital Library

பொருள்களையும் தனது வியாபகத்துள் அடக்கிநிற்பவன்' எனவும், ''எல்லையிலாதான்'' என்றது, 'தான் ஒன்றன் வியாபகத்துட் படாதவன்' எனவும் அருளியவாறு. இங்ஙனம் போந்தன பலவும், இறைவனது புகழ், அளவிடப் படாத பெரும் புகழாயிருத்தற்குரிய காரணத்தை உடம்பொடு புணர்த்தலால் தெரிவித்தற் பொருட்டுக் கூறியனவாம். பொல்லா வினை - தீவினை. இறைவனை மறக்கச் செய்வதில் நல்வினையினும் தீவினை வலிமையுடையது. ஆதலின், ''புகழுமாறு ஒன்றறியேன்'' என்றார். 'புகழ்தல்' என்பது, இங்கு, 'சொல்லுதல்' என்னும் அளவாய் நின்றது. ஆறு - முறைமை. ஒன்று - சிறிது. 'ஒன்றும்' என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. 'நல்வினையுடையோரும், வினை நீங்கப்பெற்றோரும் உனது பெருஞ்சீரினை முறையறிந்து சிறிது சொல்ல வல்லர்; யான் பொல்லா வினையேனாகலின், அவ்வாறு சிறிதும் மாட்டேனாயினேன்' என்றபடி. எனவே, 'இங்ஙனமாயினும், உரைப்பன் என்னும் அவாவினால் எனக்குத் தோன்றியவாறே நெறிப்பாடின்றிக் கூறுவன சிலவற்றை ஏற்றருளல் வேண்டும்' என வேண்டிக் கொண்டதாயிற்று. இஃது, அவையடக்கமாயும் நிற்றல் அறிக. அவை, அடியவரது திருக்கூட்டம்.

26-32. 'மிருகம்' என்பது, 'விருகம்' என மருவிற்று. கல்லினுள் வாழும் தேரை முதலியன போன்றவற்றை, ''கல்'' என்று அருளினார். இனி, 'கல்தானே ஒருபிறப்பு'' எனக் கொண்டு அதற்கும் வளர்ச்சி உண்டெென உரைப்பாரும் உளர். கணங்கள் - பூதங்கள். 'வல் அசுரராகி' என்க. செல்லா நிற்றல் - உலகில் இடையறாது காணப்பட்டு வருதல். ''பிறப்பும்'' என்றதில், 'பிறப்பின்கண்ணும்' என ஏழாவது விரிக்க. ''பிறந்து'' என்றதற்கு, 'பலமுறை பிறந்து' என உரைக்க. ''எம் பெருமான்'' என்றது, விளி. ''இன்று'' என்றதனை, இதன்பின்னும், ''மெய்யே'' என்றதனை, ''வீடுற்றேன்'' என்றதன்பின்னும் கூட்டுக. ''கண்டு வீடுற்றேன்'' என்றது, 'உண்டு பசிதீர்ந்தான்' என்றாற்போலக் காரண காரியப் பொருட்டு. ''இன்று, கண்டு வீடுற்றேன்'' என்றதனால், எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தது, இதனைக் காணாத முன்னை நாள்களில் என்பது பெறப்பட்டது. ''மெய்யே'' என்னும் பயனிலைக்கு, 'இது' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. இவ்வாறு வலியுறுத்தோதியது, தாவரசங்கமங்களாய் உள்ள பலவகைப் பிறப்புக் களிலும் பலகாலும் பிறந்து, இனி என்னே உய்யுமாறு என்று இளைத் தற்குக் காரணமாயிருந்தன பலவும், உனது திருவடியைக் கண்ட துணையானே அற்றொழிந்தன; இஃது உன்பெருமை இருந்தவாறு' என வியந்தவாறு. இதன்பின், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வரு வித்து, அதனை, முடிவில் ''அரனேயோ'' என்றதில் உள்ள, 'உனக்கு

Koviloor Digital Library

ஓலம்' என்னும் பொருளதாகிய, ''ஓ'' என்றதனோடு முடிக்க.

33. உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நிற்றல் - அகர உகர மகர நாத விந்துக்களாய் நின்று *அந்தக்கரணங்களை* இயக்கிப் பொருள் உணர்வைத் தருதல். இதனை யோக நெறியாலும், ஞானத்தினாலும் உணர்வர் பெரியோர். அவற்றுள், யோக நெறியாய் உணர்தல் பாவனை மாத்திரத்தாலேயாம். ஞானத்தினால் உணர்தலே அநுபவமாக உணர்தலாகும். அடிகள் ஞானத்தினால் உணர்ந்த உணர்ச்சியால் அருளுதலின், ''உய்ய'' எனவும், ''மெய்யா'' எனவும் போந்த மகிழ்வுரைகள் எழுவவாயின.

34. விடை - எருது. அதனைச் செலுத்துவோனை, ''பாகன்'' என்றது, மரபு வழுவமைதி.

35. ஐயன் - தலைவன். என - என்று சொல்லும்படி. 'வேதங்கள் சிவபிரானையே தலைவன் என முழங்குகின்றன' என்றதாம். இதனை, *சுவேதாசுவதரம், அதர்வசிகை* முதலிய உபநிடதங்களில் தெளிவாகக் காணலாம். 'ஓங்கி, ஆழ்ந்து, அகன்ற' என்ற மூன்றும், முறையே, 'மேல், கீழ், புடை' என்னும் இடங்களிற் பரவியிருத்தல் கூறியவாறு. இங்ஙனம் எல்லையின்றிப் பரந்து நிற்றலை, 'அகண்டாகாரம்' என்பர். ''நுண்ணியனே'' என்றது, மேற்கூறியவாறு, எங்கும் வியாபகனாய் நிற்றற்குரிய இயைபினை விளக்கியவாறாம். 'ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனாதலை யறிந்தே வேதங்கள். உன்னை, ஐயா எனத் துதிக்கின்றன' என்றபடி.

36. வெய்யாய் - வெப்பமுடையவனே. தணியாய் - தட்ப முடையவனே. இவ்விரண்டும் ஒறுத்தலையும், அருளலையும் குறித்துக் கூறியனவாம். இவற்றை முறையே 'அறக்கருணை, மறக் கருணை' என்பர். 'யஜமானன்' என்னும் ஆரியச் சொல், 'இயமானன்' என்று ஆயிற்று. இஃது உயிருக்குச் சொல்லப்படும் பெயர். ''இயமான னாய் எறியுங் காற்றுமாகி'' (தி.6 ப.94 பா.1) என்றாற் போல்வனவுங் காண்க. 'அறக்கருணை, மறக்கருணை என்பவற்றை உயிர்களோடு வேற்றுமையின்றி நின்று செய்கின்றாய்' என்றதாம்.

37. முதலில் ஞானம்போலத் தோன்றி, பின் ஞானமன்றாய்ப் போதலின், விபரீத ஞானத்தை, ''பொய்'' என்றும், அது பலவகை நிலைகளையுடைமையால், ''எல்லாம்'' என்றும் கூறினார். ''போய் அகல'' என்றதை, அகன்றுபோக என மாறிக் கூட்டுக. ''வந்தருளி''

Koviloor Digital Library

என்றதில் அருளி, துணைவினை. இறைவனைப் பற்றிவரும் வினைச் சொற்களில், இவ்வாறு வருமிடங்களைத் தெரிந்துகொள்க. வருதல், உள்ளத்தில்.

38. மெய் - நிலைபேறு. மிளிர்தல் - மின்னுதல். 'விளக்கு வந்து ஒளிவிடுங்காலத்து இருள் நீங்குதல் போல, நீ வந்து விளங்கிய காலத்து அஞ்ஞானம் அகன்றது' என்றவாறு. 'ஏனைய விளக்குக்கள் போல அணையும் விளக்கல்லை' என்பார். ''மெய்ச்சுடரே'' என்று அருளினார். 'நொந்தா ஒண்சுடரே'' (தி. 7 ப.21 பா.1) என்றாற்போல வருவனவுங்காண்க.

39. 'எஞ்ஞானம்' என்றதில் எகரவினா, எஞ்சாமைப் பொருட்டு. 'எஞ்ஞானமும்' என்னும் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. ''இன்பப் பெருமானே'' என்பதை முன்னர்க்கூட்டி, 'இல்லாதேனது அஞ்ஞானந்தன்னை' என இயைக்க.

40. நல்லறிவு - குற்றத்தொடுபடாத அறிவு. 'அறிவை உடையவனே' என்னாது, ''அறிவே'' என்றார், அதனது மிகுதியுணர்த்தற்கு. முன்னர், ''மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற'' என்றது பலர்க்கும், பின்னர், ''அஞ்ஞானந்தன்னை அகல்விக்கும்'' என்றது 'தமக்கும்' எனக் கொள்க.

41. ஆக்கம் - தோற்றம். ''அளவு'' என்றதனை, ''இறுதி'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. இறுதி - அழிவு. 'இல்லாய்' ஆக்குவாய் முதலியனவும், ஏனையபோல விளிகளே.

42. ஆக்குதல் முதலிய மூன்றும் மறைத்தலின் வகையே யாதலின், அதனைவிடுத்து, ''அருள்தருவாய்'' என்றருளினார்.

43. ''தொழும்பின்'' என, பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, ''போக்குவாய்'' என்றார். ''என்னை'' என்பதை முதலிற் கூட்டுக. 'என்னை உன் தொண்டில் ஈடுபடாதவாறு நீக்குகின்றவனும் நீயே; அதன்கண் ஈடுபடச் செய்கின்றவனும் நீயே' என்றபடி. 'இருவேறு நிலையும் எனது பக்குவத்திற்கேற்ற படியாம்' என்றல் திருவுள்ளம்.

44. நாற்றத்தின் - பூவில் மணம்போல. நேரியன் - நுண்ணியன். இதன்பின், 'பரியாய்' என்பதனை வருவித்துக் கொள்க. நுண்மை, அறிதற்கரிய அவனது உண்மை இயல்பும், பருமை அவனது பொதுவியல்பும் என்க. உண்மை இயல்பு அறிதற்கரியதாயினும்

Koviloor Digital Library

அநுபவிக்கப்படும் என்றதற்கு, ''நாற்றத்தின்'' என்று அருளிச் செய்தார். சேய்மை - மறைந்து நிற்கும் நிலை. நணிமை - வெளிப்பட்டு நிற்கும் நிலை.

45. மறையோன் - வேதத்தை அருளிச் செய்தவன்; இது, 'முதற் கடவுள்' என்னும் பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

46. அப்பொழுது கறக்கப்பட்ட பால், சுவை மிகுதியுடைத் தாதல் அறிக. ஒடு, எண்ணிடைச்சொல். பின்னர், ''சிந்தனையுள் நின்று'' என்றலின், இங்கு, 'நாவிற் கலந்தாற்போல' என உரைக்க. பால் முதலியவற்றை நினைப்பினும், சொல்லினும், காணினும் நாவில் நீர் ஊறும்; அவை நாவிற் கலப்பின் மிக்க இன்பம் பயக்கும் என்க.

47. 'சிறந்த' என்பதில், அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. தேன் - இனிமை. 'தேனாய் ஊறி' என, ஆக்கம் வருவிக்க.

48. பிறந்த பிறப்பு - இப் பிறப்பு; உடம்பு. ''பிறந்த பிறப்பறுக்கும்'' என அடைகொடுத்து ஓதுதலின், முன்னர் ''எம் பெருமான்'' (அடி. 31) என்றதின் இது வேறாதலறிக. இங்ஙனமே, இதன்கண், ஒரு சொல் பலவிடத்தும் வருவன வேறு வேறு கருத்துடையவாதல் உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

49. 'ஐந்தும்' என்னும் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. 'நினைவார் நினைவின் வண்ணம் எந்நிறத்துடனும் தோன்றுவாய்' என்றபடி. இனிச் சிவபிரானது திருமுகங்கள் ஐந்தனுள்ளும் ஒரோவொன்று ஒரோவொரு நிறம் உடையதாதலும் அறிந்து கொள்க.

50. இங்கு, 'மறைந்திருந்தாயாகிய எம்பெருமானே' என உரைக்க. 'அடியார்க்கு வெளிநிற்கும் நீ, தேவர்க்கு மறைந்து நிற்கின்றாய்' என்றபடி. ''வினை'' என்றது, வினையை விரும்பும் தன்மையை. அஃதாவது, தூலப் பொருளாய் நிற்றல். 'இத்தன்மை யானே இருளால் மறைக்கப்பட்டேன்' என்றபடி.

51. மாயம் - அழிதற்றன்மை. இருள் - ஆணவ மலம். தடை மந்திரத்தால் தடுக்கப்பட்டபோது, நெருப்புத் தனது சுடுதற் சத்தி மடங்கி நிற்றல் போல, ஞானத்தால் தடுக்கப்பட்ட காலத்தில் தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கி நிற்றலே ஆணவ மலத்திற்கு நீக்கமாகும். அதனையே இங்கு, 'மாய்தல்' என்றார் என்க. ''இருளை'' என்றதில் ஐ, முன்னிலை ஒருமை விகுதி. 'இருளின் பக்கத்தனாய் உள்ளாய்'

Koviloor Digital Library

என்றபடி.

52. ''அறம் பாவம்'' என்றதனால், கன்ம மலங் கூறினார்.

53. போர்த்து - போர்க்குமாற்றால். 'எங்கும் உள்ள' என்க. 'புழுவையும் அழுக்கையும்' என எண்ணும்மை விரிக்க. மூடி - மூடப் பட்டு.

54. மலம் - அழுக்கு. சோரும் - வழிகின்ற. 'வாயிலையுடைய குடில்' என்க. இஃது உடம்பைக் குறித்த உருவகம். எனவே, மாயா மலத்தைக் கூறியதாயிற்று. ''குடிலை'' என்றதில் உள்ள ஐயும், ''இருளை'' என்றதில் உள்ள ஐ போல நின்று, 'குடிலிடத்தவனாய் உள்ளாய்' எனப் பொருள் தந்தது. 'இருளையாயும், குடிலையாயும் நின்று' என முற்றெச்சமாக்கி, மேல் வரும், 'நல்கி' என்பதனோடு முடிக்க.

55-61. மலங்க - யான் மனம் கலங்கும்படி; இது, ''வஞ்சனையைச் செய்ய'' என்றதனோடு இயைந்தது. ''புலன்'' என்றது பொறிகளை. வஞ்சனையாவது, நலஞ்செய்வதுபோலக் காட்டி வினைகளில் வீழ்த்துதல். ''செய்ய'' என்னும் காரணப் பொருட்டாகிய வினையெச்சம். ''விலங்கும்'' என்றதனோடு முடியும். 'உனக்கு அன்பாகி' என்க. கலந்த அன்பு, உண்மை அன்பு. நல்குதல் - இரங்குதல்; ''நல்கி'' என்னும் எச்சம் எண்ணின்கண் வந்தது. தயா, ஆகுபெயர். 'தயை உடையவன்' என்பது பொருள். 'நல்கியும், காட்டி யும் தயையுடையவனாய் நின்ற தத்துவனே' என்க. தத்துவன் - மெய்ப் பொருளாய் உள்ளவன்.

''நல்கி'' என்றது, திரோதான சத்தியோடு இயைந்து நின்று மறைத்தலைச் செய்தலையும், ''கழல்கள் காட்டி'' என்றது, அருட் சத்தியோடு இயைந்து நின்று அருளலைச் செய்தலையும் அருளினார் என்க. 'ஆணவம், கன்மம், மாயை' என்னும் மும்மலங்களையும், அவற்றொடு நின்று இறைவன் சத்தியே நடத்துகின்றது' என்பதையும், அதுபற்றியே அச்சத்தி, 'திரோதாயி (மறைப்பது) என்னும் பெயருடைத்தாய், 'மலம்' என்று சொல்லப்படுகின்றது' என்பதையும், 'ஆணவ மலம் பரிபாகம் அடைந்தபொழுது, அதுவே அருட் சத்தியாய் ஆன்மாவினிடத்தில் பதியும்' என்பதையும்,

''ஏயும்மும் மலங்கள் தத்தம் தொழிலினைச் செய்ய ஏவும்
தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதானகரி''

Koviloor Digital Library

எனச் *சிவஞான சித்தியும் (சூ. 2.87).*

''பாகமாம் வகைநின்று திரோதான சத்தி
பண்ணுதலால் மலம்எனவும் பகர்வர்; அது பரிந்து
நாகமா நதிமதியம் பொதிசடையான் அடிகள்
நணுகும்வகை கருணைமிக நயக்குந் தானே.''

எனச் *சிவப்பிரகாசமும் (20)* கூறுதலால் அறிக.

இங்ஙனம் திரோதான சத்தியோடு இயைந்து நின்று மலங் களை ஏவி மயக்க உணர்வை உண்டாக்குதலாகிய மறைத்தலைச் செய்தலே, 'பந்தம்' என்றும், அருட்சத்தியோடு இயைந்து நின்று, மலங்களை நீக்கி மெய்யுணர்வை உண்டாக்குதலே, 'வீடு' என்றும் சொல்லப் படும். படும். ஆகவே, பந்தமும், வீடும் இறைவன் இன்றி ஆகாவாகலின், 'பந்தமும் அவனே; வீடும் அவனே' என்கின்றன உண்மை நூல்கள்.

''பந்தம் வீடவை யாய பராபரன்'' (தி.5 ப.7 பா.2)

''பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க''
(தி.8 திருவா. திருவண்-52)

''பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்கு''
(தி.8 திருவா. திருப்பொற்-20)

என்றாற்போலும் திருமொழிகளைக் காண்க. மறைத்தலும், மலபரி பாகம் வருதற்பொருட்டேயாகலின், கருணையேயாம். இது, மறக் கருணை என்றும், அருளல் அறக்கருணை என்றும் சொல்லப்படும். ஆதலின், பந்தமாய் நின்று மறைத்து வந்ததையும், ''நல்கி'' என அருளிச் செய்தார்.

62. 'அற்ற மலர், மலர்ந்த மலர்' எனத் தனித்தனி முடிக்க. சோதி - ஒளி; என்றது, ஞானத்தை. ''மலர்'' என்றது, உள்ளத் தாமரையை. அஞ்ஞானம் நீங்க, மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றோரது உள்ளத்தின்கண் இறைவன் ஒளியாய் இருப்பவனாதலறிக.

63. தேசன் - ஒளியாய் இருப்பவன். மேல், ''சுடர்'' என்றது, வரையறைப்பட்டுச் சிறிதாய்த் தோன்றுதலையும், இது, அளவின்றிப் பேரொளியாய் நிற்றலையுங் குறித்தவாறு என்க.

Koviloor Digital Library

'தேனும் அரிய அமுதமும் போல இனியவனே' என இன்ப நிலை கூறியவாறு. ஒளி, அறிவாகலின், அதனை யடுத்து இன்பம் கூறினார். சிவபுரன் - சிவலோகத்தில் இருப்பவன். மேல், தன்மை கூறி, இதனால் இடம் குறித்தருளினார். இதனால் பதமுத்தி எய்துங்காலை அவனது இன்பம் தோன்றப் பெறுதல் அறியப்படும்

64. ''பாசமாம் பற்று'' என்றது, காரியத்தைக் காரணமாகக் குறித்தபடி. பற்று, 'யான்' என்னும் அகப்பற்றும், 'எனது' என்னும் புறப்பற்றும். பாரித்தல் - வளர்த்தல். இதற்கு 'ஞானத்தை' என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. ஆரியன் - ஆசிரியன்.

65. நேச அருள் - அடியவன் என்னும் தொடர்பு காரணமாகத் தோன்றும் அருள்; எனவே, இஃது ஆட்கொண்ட பின்னர் உளதாவ தாயிற்று. புரிதல் - இடைவிடாது செய்தல். 'நெஞ்சில்' நின்ற என இயையும். வஞ்சனையாவது, பழையவாதனை பற்றி எழும் சில அவாக்கள். அவை அற்றம் பார்த்து நுழைந்து, பிறவிக் குழியில் வீழ்த்தலின் ''வஞ்சம்'' எனப்பட்டன. ''ஒருவனை வஞ்சிப்பதோரும் அவா'' *(குறள் - 366)* என்றருளியது காண்க.

66. அருள்பெற்றாரது நெஞ்சில், வாதனை தாக்காதொழிதல் வேண்டின், இறைவன் அதன்கண் பெயராதுநிற்றல் வேண்டுவதாதல் அறிக. ''பெருங் கருணைப் பேராறே'' என்றது இது, முன்செய்த எல்லா வற்றினும் பேருதவியாதல் குறித்து.

67. ஆரா அமுது - தெவிட்டாத அமிர்தம்; என்றது, 'தேவா மிர்தத்தினும் வேறானது' என்றபடி. அளவின்மை - புதிது புதிதாக எல்லையின்றிப் புலப்பட்டுவருதல். இதனை, ''உணர்ந்தார்க் குணர் வரியோன்'' என்னும் திருக்கோவைப் பாட்டுள், அடிகள், சிற்றின் பத்தில் வைத்து உணர்த்தியருளுமாறறிக. இதனால், வாதனாமலமும் நீங்கப் பெற்றார்க்கு இறைவன் அநுபவப் பொருளாய் நிற்கும் நிலையை விளக்கியவாறாம்.

68. இதனால், 'நீ இத்தன்மையையாயினும் உன்னை உணராதவர்க்குத் தோன்றாமலே நிற்கின்றாய்' என்று அருளினார். இந்நிலை, குருடர்க்கு ஒளியும் இருளேயாதல் போல்வது என்பார், ''ஒளியே'' என்று அருளினார்.

ஊமன்கண் போல ஒளியும் மிகஇருளே
யாமன்கண் காணா வவை. ***-திருவருட்பயன் 19.***

Koviloor Digital Library

என்ற *திருவருட்பயனைக்* காண்க.

69. 'ஓராதார்க்கு ஒளிக்கும் நீ, அடியேனுக்கு விளங்கி இன்பம் பயந்தாய்' என்றதாம்.

70. இன்பமும் துன்பமும் இல்லாமை தன்னளவிலும், அவை களையுடைமை உயிர்களோடு நிற்றலிலுமாம். இவைகளை, ஓராதா ரிடத்தும், தம்போலும் அடியவரிடத்துமாக மேற்கூறியவற்றோடு எதிர் நிரல் நிறையாக இயைக்க.

71. ''அன்பருக்கு அன்பன்'' எனவே, அல்லாதார்க்கு அல்லாதானாதல் பெறப்பட்டது. யாவையுமாதல், கலப்பினால் ஒன்றாய் நிற்றலாலும், அல்லனாதல், பொருட்டன்மையால் வேறாய் நிற்றலாலும் என்க.

72. ''சோதியனே'' என்றது, 'சத்தியாய் நிற்பவனே' என்றபடி;

''உலகெலா மாகிவேறாய் உடனுமாய் ஒளியாய் ஓங்கி''

(சிவஞான சித்தி. சூ.2.1) எனச் சத்தியை, 'ஒளி' என்றமை காண்க. துன் இருள் - செறிந்த இருள்; என்றது ஆணவமலத்தை. ஏகாரம், தேற்றம். தோன்றாமை - அடராமை. 'உயிர்கள்போல ஆணவமலத் தால் அணுகப்படாத பெருமையுடையவனே' என்றபடி.

73. 'அனாதிமுத்தனாகலின், அனாதிபெத்தமுடைய உயிர்களின் பொருட்டு உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பவனாயினை; அங்ஙனமே முடிவில் ஒடுக்குபவனும், இடைக்கண் நிறுத்து விப்பவனும் ஆயினை' என்றபடி. இது, 'பதியாய் நிற்கும் நிலை' என்றும், இத்தொழில்களுள் யாதொன்றனையும் செய்யாதிருத்தல், 'சிவமாய் நிற்கும் நிலை' எனவும் சொல்லப்படும். மேல், ''ஆக்கு வாய்'' என்றது முதலியன, 'அத்தொழில்களைச் செய்யும் தலைவன்' என்ற ஒன்றையே கூறியது எனவும், இது, அத்தன்மையனாதற்குரிய இயைபு உணர்த்தி, அவனது உண்மை நிலையையும் கூறியது எனவும் கருத்து வேறுபாடு கொள்க.

74. ஈர்த்து ஆட்கொண்டமை, வலிய வந்து உலகியற் செலவைத் தடுத்து ஆட்கொண்டமையாம். எந்தை பெருமான் - எனக்கு ஞானத் தந்தையான பெருமான்.

Koviloor Digital Library

76. 'நோக்கு நோக்கே' என இயைத்து, 'நோக்குகின்ற குறிப் பொருளே' என உரைக்க. நுணுக்குதல் - நுண்ணிதாகச் செய்தல். ''நுணுக்கரிய'' என்றதில் அருமை, இன்மை குறித்துநின்றது; 'இயல் பாக நுண்ணிதாய' என்றபடி, உணர்வுடையதனை, 'உணர்வு' என்றே கூறினார்.

77. 'போக்கும், வரவும்' என வேறு வேறாக எண்ணினமை யின், முறையே இறப்பினையும், பிறப்பினையும் குறித்து அருளியன வாம். புணர்வு - தோய்வு; இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சிகள். புண்ணியன் - அறவடிவினன்.

78. ''காவலன்'' என்றது, 'தலைவன்' என்னும் பொருளது. ''எம் காவலன்'' என்றதனால், 'எம்மைக் காக்கும்' என்பது போந்தது. காண்பு - காணுதல். உன்னுடைய நிலையை முழுதுங் காணுதல் உயிர் கட்கு இயலாது என்றபடி.

அன்றுந் திருவுருவங் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன் - என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ நும்பெருமான் என்பார்கட்
[கென்னுரைப்பேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவம் ஏது

தி.11 -அம்மை திருவந்தாதி. 61

கடல்அலைத்தே ஆடுதற்குக் கைவந்து நின்றும்
கடல்அளக்க வாராதாற் போலப் - படியில்
அருத்திசெய்த அன்பரைவந் தாண்டதுவும் எல்லாம்
கருத்திற்குச் சேயனாய்க் காண்.

– திருக்களிற்றுப்படியார்.90

என்றாற்போல்வன, இதனை விளக்குவனவேயாம்.

79, 80. 'இன்ப வெள்ள ஆறே' என மாற்றியுரைக்க. 'பெரு வெள்ளத்திற்கு யாறே காரணமாதல் போல, பேரின்பத்திற்கு நீயே காரணன்' என்றபடி. அத்தன் - அப்பன்; இஃது எவ்வுயிர்க்கும் என்க. மிக்கு ஆய்நின்ற தோற்றம் - மிகுந்து வளர்ந்துநின்ற காட்சி; தூலமாய் விளங்குதலை யுடைய சுடரொளி, நூலறிவு எனவும், சொல்லவாராத நுண்ணுணர்வு அநுபவ ஞானம் எனவும் கொள்க. 'சுடரொளியாயும், நுண்ணுணர்வாயும் வந்து' என்க.

Koviloor Digital Library

81. 'வேறு வேறு' என்பது, 'வெவ்வேறு' என மருவிற்று. இது, மாறுபட்ட பல சமயங்களின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றாற் பெறும் அநுபவங்களையும் குறித்தது. 'இங்ஙனம் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தற்குக் காரணம், உலகமாகிய பற்றுக்கோட்டினது இயல்பு' என்பார், ''மாற்றமாம் வையகத்தின்'' என்றார்.

82. தேற்றம் - துணிவு; மெய்யுணர்வு; முன்னைய அறிவு களெல்லாம் பின்னர் அறியாமையாய்க் கழிய, இஃது ஒன்றே என்றும் அறிவாய் நிற்பதாகலான், ''அறிவாந் தேற்றமே'' என்று அருளினார். தேற்றத் தெளிவு - துணிபுணர்வின் பயன்; இன்பம்.

83. 'சிந்தனையுள் எழும் ஊற்று' என்றமையால், 'உண்ணு தலும் சிந்தனையாலே' என்பது போந்தது. இவ்வாறு நிற்பதோர் அமிர்தம் இன்மையின், ''ஆரமுதே'' என்று அருளினார். இது, வரம்பு படுதலும், வேறு நிற்றலும் இல்லாமை அருளியவாறு.

84-85. ''வேற்று, விகார, விடக்கு'' என்ற மூன்றனையும், ''உடம்பு'' என்றதனோடு தனித்தனி முடிக்க. வேற்றுடம்பு - தன்னின் வேறாயதாய உடம்பு. விகாரம் - மாறுதல். விடக்கு - ஊன். ''உடம் பினுள்'' என்பதில் உள், ஏழனுருபு. ''கிடப்ப'' என்ற செயவெனெச்சம், தொழிற் பெயர்ப் பொருளைத் தந்தது. ஆற்றேன் - பொறுக்க மாட்டேன்.

85-88. ''எம் ஐயா'' என்றது முதலியன மெய்யானாரது மொழிகள். ஓ - ஓலம். ''என்றென்று'' என்னும் அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது. போற்றியும் புகழ்ந்தும் என்க. 'போற்றுதல் - வணங்குதல். பொய் - பொய்யுணர்வு. கெட்டு- கெடப்பெற்று. மெய் - மெய்யுணர்வு. ஆனார் - நீங்கப்பெறாதார். குரம்பை - குடில். கட்டழித்தல் - அடியோடு நீக்குதல். 'குரம்பைக் கட்டு' என்பது பாடமாயின், 'உடம் பாகிய தளையை' என உரைக்க. ஏனையோர் பலரும் உடம்புடைய ராயே நிற்ப, தான் ஒருவனே அஃது இன்றி நிற்பவனாதலின், ''குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே'' என்றார். தம் உடம்பை நீக்கியருள வேண்டுவார், மெய்யுணர்வில் நிலைபெற்றார்க்கு அருள் செய்யும் முறையை எடுத்தோதினார்.

89. நள்ளிருள் - செறிந்த இருள். இது, முற்றழிப்புக் காலத்தை உணர்த்துவது. 'பயில' என்பது, 'பயின்று' எனத் திரிந்தது; 'ஒழிவின்றி' என்பது பொருள். இந்நிலையிற் செய்யும் நடனம், 'சூக்கும நடனம்' எனப்படும்.

Koviloor Digital Library

90. தில்லைக் கூத்துத் தூல நடனமாகும். சூக்கும நடனம், தூல நடனம் இரண்டினாலும், 'உலகிற்கு முதல்வன் நீயே' எனக் குறித்த வாறு. இறைவன் மதுரையிலும் அதனைச் சூழ்ந்த தலங்களிலும் அடியார் பலருக்குப் பல திருவிளையாடலாக வெளிநின்று அருளின மையாலும், தமக்கும் உத்தரகோச மங்கைத் தலத்திலே கைவிடாது காத்தல் அருளினமையாலும், பாண்டிநாட்டையே இறைவனுக்கு உரிய நாடாகவும், உத்தரகோச மங்கையையே ஊராகவும் அடிகள் ஆங்காங்குச் சிறந்தெடுத்தோதி அருளுவர் என்க.

தெற்கு - சோழநாடு பற்றிக் கூறப்படுவது. இவற்றால் இறைவன் அடியார்கட்கு எளியனாய் வருதல் குறிக்கப்படும் என்றுணர்க.

91. 'இதுகாறும் கூறிவந்தன பலவும், பிறவியை நீக்குதல் கருதி' என்பார், ''அல்லற் பிறவி அறுப்பானே'' என இறுதிக்கட் கூறினார். கூறவே, தமக்கு வேண்டுவதும் அதுவே என்றதாயிற்று. ''பிறவி'' என்ற பொதுமையால், எடுத்து நின்ற உடம்புங் கொள்க. ஓ - ஓலம்; இதுவே இப்பாட்டிற்கு முடிபாகலின், இதனுடன் வினை முடித்து, ''என்று'' என்றது, முதலியவற்றை, வேறெடுத்துக்கொண்டு உரைக்க. என்று - என இவ்வாறு.

92-95. ''சொல்லற்கரியானைச் சொல்லி'' என்றதனால், யான் அறிந்த அளவிற் போற்றி என்க. செல்வர் - ஞானச் செல்வராவர். 'தம்மைப் பல்லோரும் ஏத்த, தாம் சிவபுரத்தில் சிவனடிக்கீழ் அவனைப் பணிந்து நிற்போராவர்' என, சொற்களை ஏற்குமாற்றாற் கூட்டியுரைக்க. 'சிவபுரத்தின் உள்ளார்' என்றது, தூய புலன்களை நுகர் தலை. ஞானச் செல்வராதல் கூறினமையின், அந்நுகர்ச்சியின் உவர்ப்புத் தோன்றியவழி, அங்கிருந்தே பரமுத்தியைத் தலைப்படுதல் பெறப்பட்டது. இதனால், இப்பாட்டினை ஓதுவார்க்கு வரும் பயன் கூறினமை காண்க.

இங்ஙனம், மங்கல வாழ்த்து முதலாக, பாட்டின் பயன் ஈறாகப் பாயிர உறுப்புக்கள் பலவும் அமைய இதனை அருளிச் செய்தமையின், அடிகள் தம் பெருமானைப் பலவாற்றானும் பாடி மகிழ விரும்பி அங்ஙனம் பாடத் தொடங்குங்கால், இதனையே முதற்கண் அருளிச் செய்தார் என்பது பெறுதும். இதனானே, இதனுட் கூறப்பட்ட பாயிரப் பகுதிகள் பலவும், பின்னர் அருளிச் செய்த பல பகுதிகட்கும் பொருந்து தல் கொள்க.

''சிவ புராணந்தன்னை உரைப்பன்'' எனப் புகுந்த அடிகள்,

Koviloor Digital Library

அதனைப் பலவாற்றானும் விளிமுகமாகவே அருளினமையின், அவை யாண்டு நிற்பினும் பொருந்துவனவேயாம். ஆதலின், 'எம் பெருமானே, முன்பு பல்லூழிக் காலம் எல்லாப் பிறப்புக்களிலும் பிறந்து இளைத்துப்போனேன்; இதுபோழ்து உன் பொன்னடிகளைக் கண்டு வீடு பெற்றேன்; இது மெய்யே; ஆயினும், உடம்பினுட் கிடப்ப ஆற்றேன்; பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்க்கு புலக் குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே! தில்லையுட் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே! அல்லற் பிறவி அறுப்பானே! 'ஓ' என வினைமுடித்துக் கொள்க.

Koviloor Digital Library

2. கீர்த்தித் திருவகவல்

சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

2. தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை யிருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியுங்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்து
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்
துற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை ஈசன்இப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையும் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்

Koviloor Digital Library

சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்
தற்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்
நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்தனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅ
தாண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தண னாகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்

Koviloor Digital Library

விருந்தின னாகி வெண்கா டதனில்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்
ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்துந்
தேவூர் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியும்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்

Koviloor Digital Library

அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்
எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்றல் அதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை யொருங்குடன் அறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்
மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி

Koviloor Digital Library

அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை யீங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகஎன்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கினர் ஏங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

2.பொ-ரை: தில்லையாகிய பழைய நகரில் நிருத்தம் செய்தருளிய திருவடிகளால், பல உயிர்களில் எல்லாம் தங்கிப் பல அருட் செயல்களைச் செய்தவனாகி, அளவில்லாத பல குணங்களோடு அழகு பெற விளங்கி மண்ணுலகிலும், விண்ணுலகிலும் மற்றைய தேவருலகிலும் பொருந்திய கல்வியைத் தோற்றுவித்தும், நீக்கியும், என்னுடைய அஞ்ஞான இருளை முழுதும் ஒழித்தும் அடியாருடைய உள்ளத்தில் அன்பானது பெருக, அதனைக் குடியிருப்பாகக் கொண்ட அருளும் தலைமையும் உடையவனாய், மேலுலகத்தில் தான்

Koviloor Digital Library

சொல்லிய ஆகமத்தை நிலைபெற்ற மகேந்திர மலையின்கண் வீற்றிருந்து நிலவுலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தியும், கல்லாடம் என்னும் திருப்பதியில் இனிதாக உமாதேவியோடு, யாவரும் விரும்பும்படி ஒருமித்து எழுந்தருளியிருந்தும், பஞ்சப் பள்ளியென்னும் திருப் பதியில் பால் போன்ற மொழியையுடையவளாகிய உமாதேவி யோடும், குறையாமல் மிகும் இனிய அருள் செய்தும், வேடவுருவத் துடன் முருக்கம்பூப் போன்ற உதட்டையுடைய உமாதேவியின் நெருங்கின அழகான தனங்களாகிய குளத்தில் மூழ்கியும், வலைய ராகிக் கெளிற்று மீனைப் பிடித்து, பெருமை வாய்ந்த விருப்பத்தினை யுடைய ஆகமங்களை அக்கெளிற்றினிடமிருந்து கவர்ந்தும், அவ் வாகமங்களை மகேந்திரமலையில் இருந்து பொருந்திய ஐந்து திரு முகங்களாலும் உபதேசித்தருளியும், நந்தம்பாடி என்னும் திருப் பதியில் வேதியனாய், முடிவற்ற ஆசிரியனாய் எழுந்தருளியும், வெவ் வேறு திருவுருவங்களும் வெவ்வேறு குணங்களும், நூறு இலட்சம் வகையினையுடையனவாகி இடப வாகனத்தையுடைய சிவபெருமான், இவ்வுலகத்தை உய்விக்கும் பொருட்டு, தனது இடப் பாகத்தையுடைய உமாதேவியும் தானுமாய் எழுந்தருளி மேல் நாட்டுக் குதிரைகளைக் கொண்டு, அழகு பொருந்த வாணிகக் கூட்டமாய், தானே எழுந்தருளி வந்தும், வேலம்புத்தூர் என்னும் திருப்பதியில் வேற்படையைக் கொடுத்தருளித் தன் திருக்கோலத்தைச் சிறப்பாகக் காணுமாறு செய்த கோட்பாடும், சாந்தம்புத்தூரில் வில்லினால் போர் செய்கின்ற ஒரு வேடனுக்குக் கண்ணாடியில் வாட்படை முதலியவற்றைக் கொடுத்த பயனும், ஓர் அன்பர்க்கு அருளுதற் பொருட்டுக் குதிரைக்குக் கொள்ளுக்கட்டும் தோற்பையில், மிக்க நெருப்புத் தோன்றத் தனது உருவத்தை அழகாகக் காட்டிய பழைமையும், திருமாலுக்கும் பிரமனுக் கும் அளவு அறியப்படாதவனாகிய சிவபெருமான், நரியைக் குதிரை களாகச் செய்த நன்மையும், பாண்டியனை ஆட்கொண்டருள, அப் பாண்டியனுக்குக் குதிரையை விற்று, அதற்கு அவன் கொடுத்த மிக்க பொன்னைப் பெறக் கருதாது, என்னை ஆண்டவனாகிய எம் இறைவனது அருள் வழியையே நான் நாடியிருக்குமாறு அழகு பொருந்திய பாதங்களை, மிக்க ஒளியுடன் காட்டியருளிய பழைமையும், வேதியனாகி, அடியேனை ஆட்கொண்டருளி மாயம் செய்து மறைந்த தன்மையும்; மதுரையாகிய பெரிய நல்ல பெருமை வாய்ந்த நகரத்திலிருந்து, குதிரை வீரனாய் வந்த கோட்பாடும், அந்த மதுரை நகரத்தில் அடியவளாகிய வந்தி என்பவள் பொருட்டு, மற்றவர்களுடன் மண் சுமந்தருளிய விதமும், திருவுத்தரகோச மங்கையிலிருந்து வித்தக வேடம் காட்டிய இயற்கையும், திருப்பூவணத்தில் விளங்கியிருந்தருளி, தூய்மையான அழகிய திருமேனியைப் பொன்னனையாள் என்பவளுக்குக் காட்டிய

Koviloor Digital Library

பழைமையும், திருவாதவூரில் எழுந்தருளி இனிய திருவருள் புரிந்து பாதச் சிலம்பு ஓசையைக் காட்டிய செயலும், அழகு நிறைந்த பெருந்துறைக்கு இறைவனாகி, மேன்மை பொருந்திய ஒளியில் மறைந்த வஞ்சகமும், திருப்பூவணத்தில் இனிதாக விளங்கியருளிப் பாவத்தை அழித்த விதமும், தண்ணீர்ப் பந்தலை வெற்றியுண்டாக வைத்து நல்ல நீரைத் தரும் ஆளாகியிருந்த நன்மையும், விருந்தாளியாகி, திருவெண்காட்டில் குருந்த மரத்தின் அடியில் அன்று வீற்றிருந்த கோலமும், திருப்பட்ட மங்கை என்னும் திருப்பதியில் சிறப்பாய் இருந்து அவ்விடத்தில் அட்டமா சித்திகளை அருளிய விதமும், வேடுவனாய் வந்து வேண்டும் வடிவைக் கொண்டு காட்டில் ஒளித்த வஞ்சகமும், படைகளின் உண்மையைக் காட்டச் செய்து, அதற்கு வேண்டிய வடிவம் கொண்டு மேன்மையுடைய ஒருவனாய்த் தோன்றிய தன்மையும், ஓரியூரில், இனிதாக எழுந்தருளி, பூமியில் பிறவாப் பெருமையுடைய குழந்தையாகிய தன்மையும், பாண்டூரில் மிக இருந்தும், தேவூருக்குத் தென்திசையில் விளங்குகின்ற தீவில் அரசக் கோலம் கொண்ட கோட்பாடும், தேன் பொருந்திய மலர்ச் சோலை சூழ்ந்த திருவாரூரில் ஞானத்தைக் கொடுத்த நன்மையும், திருவிடைமருதூரில்,மிக இருந்து பரிசுத்தமான திருவடியை வைத்த அந்தத் தன்மையும், திருவேகம்பத்தில் இயற்கையாய் எழுந்தருளி யிருந்து பெண்ணை இடப்பாகத்தில் கொண்ட தன்மையும், திரு வாஞ்சியம் என்னும் தலத்தில் சிறப்புப் பொருந்த எழுந்தருளி மணம் நிறைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியோடு மகிழ்ந்திருந்த விதமும்;

வீரனாகி, வலிய வில்லைத் தாங்கி, பலப்பல வீரச் செயல் களைக் காட்டிய தன்மையும், திருக்கடம்பூரில் இடமுண்டாக இருந் தும், திருவீங்கோய் மலையில் அழகைக் காட்டியும், திருவையாற்றில் சைவனாய் வந்தும், திருத்துருத்தி என்னும் திருப்பதியில் விருப்பத் தோடிருந்தும், திருப்பனையூர் என்னும் பதியில் விருப்பமுடைய வனாய் இருந்தும், சீகாழியில் திருவுருவினைக் காட்டியும், திருக்கழுக் குன்றத்தில் நீங்காது இருந்தும், திருப்புறம்பயத்தில் பல அறச்செயல் களை அருளிச் செய்தும், திருக்குற்றாலத்தில் அடையாளமாய் இருந்தும், முடிவில்லாத பெருமையையுடைய, நெருப்புப் போலும் உருவத்தை மறைத்து, அழகிய கோலத்தினையுடைய ஒப்பற்ற முதற் பொருளின் உருவம் கொண்டு இந்திர ஞாலம் போல எழுந்தருளி, எல்லாருடைய குணங்களும் தன்னிடத்து அடக்கித்தானொருவனே முதல்வனாய் நிற்கிற அருளினால் மேம்பட்ட எம் தலைவன் சந்திரதீபம் என்னும் தலத்தில் சாத்திரப் பொருளை உபதேசிப் பவனாய், ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்து அழகு வாய்ந்த திருக் கழிப்பாலை என்னும் தலத்தில் அழகிய திருக்கோலத்தோடு பொருந்தி

Koviloor Digital Library

யிருந்தருளியும்;

மறைமொழிகள் வெளிப்படுவதற்கு இடமான பெரிய மலையாகிய, மகேந்திர மலையையுடையவன் முடிவற்ற பெருமையையும் அருளையும் உடைய பெரியோன், எம்மை ஆண்டருளிய தன்மையைச் சொல்லின், வலிமையையுடைய அழகமைந்த திரு மேனியில், திருவெண்ணீற்றுக் கொடியை உயர்த்திக் காட்டியும், பிறவித் துன்பத்தை ஒருங்கே அழிக்கும் இன்பமே ஆறாகத் தந்தருளியும், உமாதேவியின் பாகத்தையுடைய, மிகவும் பெருங் கருணையையுடையவன், நாதமாகிய பெரிய பறை முழங்கி ஒலிக்கக் கண்டும், அன்பர் மனம் களங்கமடையாமல் ஆட்கொண்டருள்வோன் முத்தலை வேலினைக் கைப்பிடித்தருளியும், மூலகாரணமாகிய மும் மலம் நீக்குகிற பரிசுத்தமாகிய திருமேனியில் ஒளிவீசுகின்ற சோதியாய் உள்ளவன், அன்பரிடத்து அன்புடையவனாகிச் செங்கழுநீர் மலர் மாலையைப் பொருத்தமுடையதாக அழகுபெறத் தரித்தும், திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் எல்லையறியப் படாதவன் குதிரையின் மீது ஏறி வந்த விதமும், மீண்டும் பிறவிக்கு வாராத முத்தி நெறியை அன்பர்க்குக் கொடுப்பவன், பாண்டி வளநாடே பழைய இடமாகக் கொண்டும், அன்பு செய்கின்ற அடியவரை மிகவும் மேலான முத்தியுலகத்தில் சேர்ப்பவன், திருவுத்தரகோச மங்கையைத் திருப்பதியாகக் கொண்டும், முதன்மையான மும்மூர்த்திகட்குத் திருவருள் செய்த மகாதேவன் என்பதே திருப்பெயராகக் கொண்டும், அடியார்கட்கு அஞ்ஞான இருளை நீக்கியதனால் ஆகிய பேரின்பமாகிய ஊர்தியைக் கொடுத்தருளிய பெருமையை உடைய அருளே மலையாகக் கொண்டும், எப்படிப்பட்ட பெருந் தன்மையையும் எவ்வகைப் பட்டவர் திறத்தினையும் அவ்வத் தன்மைகளால் ஆட்கொண்டருளி, நாய் போன்ற என்னை நன்மை மிகுந்த தில்லையுள் அழகு நிறைந்த 'அம்பலத்தில் வருக' என்று சொல்லி, பொருந்த அடியேனை இவ்வுலகத்திலே நிறுத்தி, அன்று தன்னோடு கூடப்போன அருள்பெற்ற அடியார், தன்னோடு பொருந்த அவரோடு தான் கலந்து மறைந்தருளியும், தன்னைக் கலக்க வாராதவர்களுள் சிலர், தீயில் குதிக்கவும், ஆசை கொண்டு மயக்கம் அடைந்தும், பூமியில் புரண்டு வீழ்ந்து அலறியும், நிற்க, காலால் வேகம் கொண்டு ஒடிக் கடலில் விழ நெருங்கி, 'நாதனே! நாதனே!' என்று அழுது புலம்பி, திருவடியை அடைந்தவர்கள் முத்திப்பேறு எய்தவும், பதஞ்சலி முனிவர்க்கு அருள் செய்த மேலான கூத்தனே என்று இதயம் வருந்த நின்று ஏங்கினவர் ஏங்கி நிற்கவும், ஒலிக்கின்ற கயிலாய மலையின் சிறந்த தலைவன் அழகு பெற்ற இமய மலையின் தன்மை வாய்ந்த அழகிய பொன்னினால் செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற

Koviloor Digital Library

தில்லையம்பலத்தினில் நடனம் செய்த, கொவ்வைக் கனி போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய உமாதேவியோடு காளிக்கும் அருள் செய்த, திருக்கூத்தில், அழகு மிக்க புன்னகையையுடைய எம்பெருமான் தன் திருவடியைச் சரணாக அடைந்த தொண்டர்களுடனே விளங்குகின்ற புலியூரில் எழுந்தருளி இனிதாக எனக்கு அருள் செய்தனன்.

2. கு-ரை: கீர்த்தித் திருஅகவல் - சிவபெருமானது அருட் புகழைக் கூறுகின்ற சிறந்த அகவற் பாட்டு. இதற்கு, முன்னோர் உரைத்த குறிப்பும், 'சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை' என்பதேயாகும்.

சிவபுராணத்துள், சிவபெருமானது திருவருட்பெருமையை, பண்பாக எடுத்துப் போற்றிய அடிகள், இதனுள் அதனைச் செயலாக எடுத்துப் போற்றுகின்றார். அச் செயல் பற்பல இடங்களில், பற்பல காலத்தில், பற்பல வகையில் நிகழ்ந்தனவாம். ஆகவே, இதனுட் கூறப்படுவன பலவும், இறைவனது அருட்டிருவிளையாடல்கள் என்பது பெறப்படும்.

அடிகளது காலப் பழைமையால், இதனுட் குறிக்கப்பட்ட தலங்களுள்ளும், வரலாறுகளுள்ளும் பல, பிற்காலத்தவரால் நன்கு அறிதற்கு அரியவாயின. அதனால், அவற்றை அவரவரும் தாம் தாம் கருதியவாற்றால் பலபடக் கூறிப் போந்தனர். ஆகவே, அவர் கூற்றுக்கள், ஏற்றபெற்றியே கொள்ளப்படும் என்க.

1-3. ''திருவடி'' என்றது, விடாத ஆகுபெயராய், அவைகளையுடைய இறைவன் எனப் பொருள் தந்தது. ''எல்லாம்'' என்றதில், 'எல்லாவற்றுக்கண்ணும்' என ஏழாவது விரிக்க. பயிலுதல்- நீங்காது நின்று அருள் புரிதல். இறைவன் புறத்தே தில்லையிலும், அகத்தே நெஞ்சத் தாமரையிடத்தும் நடனம் புரிதலை இங்ஙனம் அருளிச் செய்தார். ''பல்குணம்'' என்றதில், 'குணம்' ஆற்றல். அஃது, ''எழில்பெற'' என்றதனோடு முடிந்தது. எழில் பெற - எழுச்சிபெற்று நிற்குமாறு. விளங்கி - தடத்தநிலையில் தூலமாய் நின்று. இவ்வெச்சம், ''தோற்றியும், அழித்தும், துரந்தும்'' என வருவனவற்றோடு முடியும்.

4-8. ''மண், விண்'' என்றது பூதங்களை. கீழும் மேலுமான இவற்றைக் கூறவே, இடை நிற்கும் பூதங்களும் அடங்கின. 'வானோருலகு' எனப் பின்னர் வருதலின், இவை மக்களுலகாயின. 'கல்வியும்' என, தொகுக்கப்பட்ட எண்ணும்மையை விரித்துரைக்க. 'சொல்லும், பொருளும்' என இரு கூற்றுலகத்தையும் குறித்தவாறு.

Koviloor Digital Library

என்னை? துணிபுணர்விற்குக் காரணமாய் நிற்கும் சொற்கள் பல வற்றையுமே ஈண்டு' ''கல்வி'' என்றமையின், தோற்றலும், அழித்தலும் கூறவே, இடைநிற்கும் நிறுத்தலும் அடங்கிற்று; எனவே, 'முத்தொழில்களைச் செய்து' என்றவாறாயிற்று. இருள் - ஆணவமலம். 'இவ்வாற்றானே இருளைத் துரந்து' என்றபடி. எனவே, 'இறைவன் முத்தொழில் செய்தல், உயிர்களின் இயற்கை மலமாகிய ஆணவத்தைத் தொலைத்தற் பொருட்டு' என்பது போந்தது.

சொன்னஇத் தொழில்கள் என்ன
காரணந் தோற்ற என்னில்
முன்னவன் விளையாட் டென்று
மொழிதலும் ஆம்; உயிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி
வழங்கவும், அருளால் முன்னே
துன்னிய மலங்க ளெல்லாம்
துடைப்பதும் சொல்ல லாமே.

என்னும் *சிவஞான சித்தியைக்* காண்க *(சூ. 1.36)*.

சொற்பல்காமைப் பொருட்டுச் சுருங்க ஓதினாராயினும், 'என்னுடை இருளை ஏறத்துரந்து என் உள்ளத்து அன்பு மீதூரக் குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்' எனவும், 'ஏனை அடியார் பலருடைய இருளையும் ஏறத் துரந்து அவர் உள்ளத்து அன்பு மீதூரக் குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்' எனவும் வகுத்துரைத்தல் கருத்தென்க. இவ்விரண்டினையும் இத்திருப்பாட்டுள் எடுத்தோதுதல் காண்க.

ஏற - கடைபோக; முற்றிலும். மீதூர்தல் - மேன்மேல் வளர்தல். 'அவற்றைக் குடியாக்கொண்ட' என்க. குடி - குடியிருக்கும் இடம். கொள்கை - கோட்பாடு. சிறப்பு - மேன்மை. 'கொள்கை சிறப்பு' என்ற இரண்டும், முறையே, காரணப் பெயராயும், காரியப் பெயராயும் நின்று, ''கொண்ட'' என்ற பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாயின. இதனால், இறைவன் உயிர்கள் பொருட்டுச் செய்யும் திருவிளையாடல்களைத் தொகுத்துக் கூறியவாறு.

9-10 ''சொன்ன ஆகமம்'' என்றதை முதலிற் கூட்டி, 'முன்னர்ப் பிரணவர் முதலியோர்க்குச் சொன்ன ஆகமங்களை' என உரைக்க. சுத்த புவனத்திற் சொல்லப்பட்டவற்றை நிலவுலகத்திற் புலப்படுத்தினமையின், ''தோற்றுவித்து'' என்றருளினார்

Koviloor Digital Library

'எழுதுவிக்கப்பட்டன' என்பதும் இதனானே கொள்க. என்னை? தோற்றுவித்தல் என்பது, 'கட்புலனாம்படி செய்தல்' எனவும் பொருள் தருமாகலின், எழுதினோர் சிவகணத்தவர் எனக் கொள்ளப்படும்.

'மகேந்திரமலை வடக்கின்கண் உள்ளது' என ஒரு சாராரும், 'தெற்கின்கண் உள்ளது' என மற்றொரு சாராரும் கூறுப. அடிகள் தென்னாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றையே அருளிச் செய்தலின், தெற்கின்கண் உள்ளதெனக் கோடலே பொருந்துவதாம். இப் பெயருடைய மலை தெற்கின்கண் உள்ளதென்றே இராமாயணத்தாலும் அறிகின்றோம். ''மன்னு மாமலை'' என்றதனால், அது சிறப்புடைய மலையாதல் விளங்கும்

11-12. கல்லாடம், ஒருதலம், கலந்து - வெளிப்பட்டு நின்று. நல்லாள், உமையம்மை. நயப்பு உறவு - மகிழ்ச்சியுறுதல்; அஃதாவது, 'சினந்தணிதல். மகேந்திரமலையில் தோற்றுவித்தருளிய ஆகமங்களை இறைவன் உமையம்மைக்கு அவ்விடத்தே அறிவுறுத்த, அவள் அவற்றை விருப்பமின்றிக் கேட்டாள்; அதனாற் சினங்கொண்ட இறைவன், நீ ஈங்கிருக்கற்பாலை யல்லை எனக் கடிந்து நீக்க, அவள், 'கல்லாடம்' என்னும் தலத்தில் சென்று தன் பிழை நீங்க இறைவனை வழிபட்டாள்; அவ் வழிபாட்டினால் மகிழ்ந்த இறைவன் அங்கு அம்மைமுன் வெளிப்பட்டுத் தனது மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தி, நின் பிழையைப் பொறுத்தோம் என்று அருள்செய்தான்' என்பது இவ்வடிகளால் கொள்ளத்தகும் வரலாறு.

13-14. பஞ்சப்பள்ளி, ஒருதலம். பால்மொழி, உமையம்மை. எஞ்சாது ஈண்டும் இன்னருள் - பிரியாது அணுகியிருக்கும் வரம். விளைத்து - கொடுத்து.

அம்மை கல்லாடத்தில் வழிபட்டுக் குற்றம் பொறுத்தருளப் பெற்ற பின்னர்ப் பஞ்சப் பள்ளியில் வழிபட, இறைவன் ஆங்குத் தோன்றியருளியபோது, அம்மை இறைவனோடு நீங்காது உறையும் வரத்தினை வேண்டுதலும், இறைவன் அம்மையை, 'வலைஞர் மகளாய்ச் சென்றிரு; பின்னர் வந்து மண்ம் புரிதும்' என்று அருளினான், என இங்குக் கொள்ளற்பாற்று. குற்றம் பொறுத்த பின்பும் அம்மையை வலைஞர் மகளாகச் செல்லப் பணித்தது, அது முற்றும் நீங்குதற்கு. இனி வலைஞர் தலைவனது தவமே இதற்குச் சிறந்த காரணம் என்க.

15-16. வேடனைக் குறிக்கும் 'கிராதன்' என்னும் வடசொல், 'கொல்லும் தொழிலுடையவன்' என்னும் பொருளையுடைய

Koviloor Digital Library

தாதலின், இங்கு அத்தொழிலையுடைய வலைஞனுக்குக் காரணக் குறியாயிற்று. ''மீன்வலை வீசிய கானவன்'' (தி.8 திருப்படையாட்சி-1) எனப் பின்னும் அருளுவர்.

''கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வர்நின் ஐயர்
உடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் நீயும்''

-சிலப்.புகார். கானல் -17

என வலைஞர்களது கொலைத் தொழிலைச் சிலப்பதிகாரமும் கூறுதல் காண்க. கிஞ்சுகம் - முள்முருக்கு; அதன் பூப்போலும் வாயவள், உமையம்மை. விராவு - நெருங்கிய. தடம் - பொய்கை. இன்பம் பற்றி வந்த உருவகம். வலைஞர் மகளாய்ச் சென்று வளர்ந்திருந்த அம்மையை இறைவன் ஓர் வலைஞனாய்ச் சென்று மணந்து அவளோடு கூடி இன்புற்றனன் என்பது இதனுட் குறிக்கப்பட்ட வரலாறு.

இதற்கு இவ்வாறன்றி, பார்த்தனுக்கு வேடனாய்ச் சென்று அருள் புரிந்த வரலாற்றைப் பொருளாகக் கூறின், அதனைக் கூறாமையிற் குன்றக் கூறலும், கிஞ்சுக வாயவளோடு இன்புற்றமையை விரித்தோதினமையின், மற்றொன்று விரித்தலுமாகிய குற்றங்கள் தங்கும் என்க. இவ்வரலாறு, அடுத்து வரும் வரலாற்றின் பின்னர்க் கூறற்பாலதாயினும், அம்மைக்கு அருள் புரிந்தவற்றோடு ஒருங்கு இயைதற்பொருட்டு இதனை முன்னரும், ஆகம வரலாறுகள் தம்முள் ஒருங்கியைய, அடுத்து வருவதனை இதன் பின்னரும் அருளினார் என்க.

இத்துணையும், உமையம்மைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்களாம்.

17-18. கேவேடர் - வலைஞர். 'கேவேடருள்' என உருபு விரித்து, 'வலைஞருள் ஒருவனாய்ச் சென்று' என உரைக்க. ''கெளிறு'' என்றது இங்கு அப்பெயருடைய மீனை உணர்த்தும் சிறப்புப்பொருள் தாராது, 'மீன்' என்னும் பொதுப்பொருளே தந்து, சுறாமீனைக் குறித்தது. மா ஏட்டு ஆகிய ஆகமம் - பெரிய சுவடிக்கண் பொருந்திய ஆகமங்கள்.

இறைவன் மகேந்திரமலையில் எழுந்தருளியிருந்து ஆகமங்களைச் சுவடிகளாக்கி வைத்தபின்னர், அவற்றின் பொருளை அம்மைக்கு விளக்கத் திருவுளங்கொண்டு அவளுடன் தனிமையில்

Koviloor Digital Library

இருந்து, 'ஈண்டு யாரையும் புகவிடாதி' என நந்தி பெருமானுக்கு ஆணையிட்டு, அம்மைக்கு ஆகமப் பொருளை விளக்கி வருங்கால், அம்மை அவற்றை விருப்பின்றிக் கேட்டிருந்தாள்; அதனால் வெகுண்ட இறைவன் அவளைத் தன்பால் நில்லாது நீங்கச் செய்தான். இதனையறிந்த முருகப் பெருமான், சீற்றங் கொண்டு, நந்தி தேவரது தடைக்கு அஞ்சாது உட்புகுந்து, ஆகமச் சுவடிக்குவியல் முழுவதையும் தமது பன்னிருகைகளாலும் ஒருசேர வாரியெடுத்துக் கடலிற் புக எறிந்தார். அதனால், இறைவன் அவரை, 'நீ மதுரையில் மூங்கை மகனாய்ப் பிறக்க' எனவும், நந்திதேவரை, 'நீ கடலில் சுறாமீனாகி அலைக' எனவும் வெவ்வுரை கூற, முருகப் பெருமான் மதுரையில் 'உப்பூரி குடி' கிழானாகிய வணிகனுக்கு மூங்கைப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்திருந்தார். உருத்திரனால் (சிவபெருமானால்) பெற்ற சன்மத்தை (பிறப்பை) உடைமையால், அப்பிள்ளையை, 'உருத்திர சன்மன்' என்பர்.

நந்திதேவர் கடலிற் சுறாமீனாகி முருகப் பெருமானால் எறியப்பட்ட ஆகமச் சுவடிகள் அனைத்தையும் வைத்துக் காத்துக் கொண்டு வலைஞர்களுக்கு அகப்படாது திரிந்து அவர்களை அலைத்துவர, அம்மை, மேற்கூறியவாறு கல்லாடத்திலும், பஞ்சப்பள்ளியிலும் இறைவனை வழிபட்டு வலைஞர்கோன், மகளாய்ச் சென்று வளர்ந்து மணப்பருவம் எய்தியிருக்க, முன்னர்க் குறித்த சுறாமீனைப் பிடித்துக் கொணர்வோருக்கு அவளைக் கொடுப்பதாக வலைஞர்கோன் அறிவித்தான். வலைஞர் மைந்தர் ஒருவரும் அச்சுறாமீனை அகப்படுத்த மாட்டாராய் இருப்ப, இறைவன் தானே ஒரு வலைஞர் மகனாய்ச் சென்று சுறாமீனை வலையுட் படுத்துக் கொணர்ந்தான். நந்தி தேவர் முன்னையுரு வெய்தி, ஆகமச் சுவடிகளை இறைவன் முன் வைத்து வணங்கினார். உண்மையையுணர்ந்து, வலைஞனாய் வந்தவர் சிவபெருமானே என்றும் அறிந்து அனைவரும் வியப்பில் ஆழ்ந்தனர். பின்னர் இறைவன் அம்மையை மணந்து கொண்டு மகேந்திரமலைக்கு எழுந்தருளினான். முருகப் பெருமான் உருத்திரசன்மராய், சங்கத்தார்க்கு உதவியிருந்து, முன்னை நிலை எய்தினார். இவையே, ''கல்லாடத்துக் கலந்தினி தருளி'' என்றதுமுதல் இதுகாறும் வந்த அடிகளில் குறிக்கப்பட்ட வரலாறுகள் என்க. இவற்றைத் திருவிளையாடற் புராணம் சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் கூறுமாயினும், ஆளுடைய அடிகளது திருமொழியாற் கொள்ளத்தக்கன இவையே எனக் கொள்க.

19-20. மற்று, வினைமாற்று. அவைதம்மை - அந்த ஆகமங்

Koviloor Digital Library

களை. சிவபெருமானது - திருமுகங்கள் ஐந்து, 'ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம்' என்பன.

காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக உள்ள சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினையும் பிரணவர் முதலிய இருபத்தெண்மருக்கும் சிவபெருமான் ஒரோவொருவர்க்கு ஒரோ ஒன்றாக இவ்வைந்து திருமுகங்களானும் அருளிச் செய்தான்; அவற்றுள் முதற் பத்து ஆகமங்களையும் முன்னர்க் கேட்டவர்பால், ஒருவர் வழி ஒருவராக ஒரோவொன்றை மற்றும் இருவர் கேட்டனர். இங்ஙனம் இப்பத்து ஆகமங்களையும் கேட்ட முப்பதின்மரும், 'சிவர்' எனப்படுதலின் இவை சிவபேதம் என்னும் பெயருடையவாயின. ஏனைப் பதினெட்டு ஆகமங்களையும் முன்னர்க் கேட்டவர்பால் ஒரோவொன்றை மற்றும் ஒரோவொருவர் கேட்டனர். இங்ஙனம் இப்பதினெட்டு ஆகமங்களையும் கேட்ட முப்பத்தறுவரும், 'உருத்திரர்' எனப்படுதலின், இவை, 'உருத்திர பேதம்' என்னும் பெயருடையவாயின. இங்ஙனம், சிவாகமங்களைக் கேட்டவர் அறுபத்தறுவராகலின், அவரையெல்லாம் ஒருங்கே தொகுத்து,

'அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சோ டிருபத்து மூன்றுள ஆகமம்
அஞ்சலி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்
அஞ்சாம் முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே.
(தி.10 திருமந்திரம் பா.57)

என்று, ஒருபெற்றியராகவே சுருங்க அருளிச் செய்தார் திருமூல நாயனார். இதனையே, அடிகள், ''சொன்ன ஆகமம்''(அடி 10) என மேலே குறித்தருளினார்.

காமிகம் முதலிய பத்து ஆகமங்களையும் சிவபெருமானிடமிருந்து கேட்ட சிவர்கள், 'பிரணவர், சுதாக்கியர், சுதீத்தர், காரணர், சுசிவர், ஈசர், சூக்குமர், காலர், அம்பு, தேசேசர்' என்போர். இவர்கள்பால் மேற்கூறிய ஆகமங்களை ஒருவர் வழி ஒருவராகக் கேட்ட இவ்விரு சிவர்கள், 'திரிகலர், அரர் - பசுமர், விபு - கோபதி, அம்பிகை - சருவருத்திரர், பிரசேசர் - சிவர், அச்சுதர் - திரிமூர்த்தி, உதாசனர் - வைச்சிரவணர், பிரபஞ்சனர் - வீமர், தருமர் - உக்கிரர், ஆதித்தர் - விக்கினேசர், சசி' என்போர். இவருள் இவ்விருவர் ஓர் ஆகமத்தை ஒருவர்பால் ஒருவராகக் கேட்டவர் என்பது மறவற்க.

ஏனைப் பதினெட்டாகமங்களையும் சிவபெருமான்பால்

Koviloor Digital Library

கேட்ட உருத்திரர்கள், 'அனாதிருத்திரர், தசாருணர், நிதனேசர், வியோமர், தேசர், பிரமேசர், சிவர், சருவோத்தமர், அனந்தர், பிரசாந்தர், சூலி, ஆலயேசர், விந்து, சிவநிட்டர், சோமதேவர், சீதேவி, தேவவிபு, சிவர்' என்போர். இவர் ஒரோவொருவரிடமும் அவ்வாக மங்களைக் கேட்ட ஒரோ ஒருவர் முறையே, 'பரமேசர், பார்ப்பதி, பதுமபூ, உதாசனர், பிரசாபதி, நந்திகேசர், மகாதேவர், வீரபத்திரர், பிருகற்பதி, தசீசி, கவசர், இலளிதர், சண்டேசர், அசம்பாதர், நிருசிங்கர், உசனர், சம்வர்த்தர், மகாகாளர்' என்போர். இவரெல்லாரும், 'விஞ்ஞானகலர்' எனப்படுதலின், இவர்கள் கேட்டனவெல்லாம் சுத்தமாயாபுவனத்திலேயாம். இவ்வாகமங்களையே நிலவுலகில் இறைவன் மகேந்திரமலையில் வெளிப்படுத்திச் சுவடிகளாக்கினன் என அடிகள் மேல் (அடி.10) அருளிச் செய்தார் என்க. விஞ்ஞான கலராகிய அறுபத்தறுவருட் சிலரைப் பெயரொற்றுமை பற்றிப் பிறராக நினையற்க.

சிவபிரானது படைத்தல் முதலிய ஐவகை ஆற்றல்களே அவனது சத்தியோசாதம் முதலிய ஐந்து திருமுகங்களாகும். அவற்றுள் சத்தியோ சாத முகத்தால் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள், **'காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம்'** என்னும் ஐந்துமாம். இவை, **கௌசிக முனிவருக்குச்** சொல்லப்பட்டன. வாமதேவ முகத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள், **'தீர்த்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சு மான், சுப்பிர பேதம்'** என்னும் ஐந்துமாம். இவை, **காசிப முனிவருக்குச்** சொல்லப் பட்டன. அகோர முகத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள் **'விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம்'** என்னும் ஐந்து மாம். இவை, **பாரத்துவாச முனிவருக்குச்** சொல்லப்பட்டன. தற்புருட முகத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள், **'இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திர ஞானம், முகவிம்பம்'** என்னும் ஐந்துமாம். இவை, **கௌதம முனிவருக்குச்** சொல்லப்பட்டன. ஈசான முகத்தாற் சொல்லப் பட்ட ஆகமங்கள், **'புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோத்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம்'** என்னும் எட்டு மாம். இவை, **அகத்திய முனிவருக்குச்** சொல்லப்பட்டன. சுத்தமாயா புவனத்தில் பிரணவர் முதலிய அறுபத்தறுவர்க்குச் சொன்ன ஆகமங்களை, இங்ஙனம், மகேந்திரத்தில் ஐந்து திருமுகங்களால் ஐந்து முனிவர்கட்கு இறைவன் பணித்தருளினான் என்க. இம்முனிவர் ஐவரும் இல்லறத் தவராய் இருந்து தம் தம் குடி வழிகளில் தாம் தாம் கேட்ட ஆகம நெறிகளை நிலவுலகிற் பரவச் செய்தனர். இவர்தம் குடிவழிகள் முறையே, **சிவ கோத்திரம், சிகா கோத்திரம், சோதி கோத்திரம், சாவித்திரி கோத்திரம், வியோம கோத்திரம்** எனப் பெயர் பெற்று விளங்கின. இங்ஙனம் ஐம்முகங்களாலும் ஐவருக்கு

Koviloor Digital Library

எல்லா ஆகமங்களையும் சொல்லி முடித்தபின்பு திருக்கயிலையில் இவைகளை உமையம்மைக்குச் சொல்ல, அவற்றை அவள் முன்போல இல்லாமல் ஆர்வத்துடன் கேட்டு, அவற்றின் முறைப்படியே இறைவனைக் காஞ்சியம்பதியில் வழிபட்டாள் என்பதையே சேக்கிழார்,

வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியார் அருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறனெலாம் தெளிய
உள்ள வாறுகேட் டருளினாள் உலகைஆ ளுடையாள்.
(தி.12 திருக்குறிப்புப் புரா. 50)

என்பது முதலாகக் கூறுகின்றார் எனக் கொள்ளற்பாற்று.

''நவ ஆகமம் எங்கள் நந்திபெற் றானே'' (தி.10 திருமந்திரம். 62) எனத் திருமூலர் அருளியது, அம்மைக்கு எல்லா ஆகமங்களையும் சொல்லிய பின்பு, அவற்றுள் ஒன்பது ஆகமங்களையே இறைவன் நந்தி பெருமானுக்குச் சொன்னான் என்பதைக் குறிப்பதாகும். அவ்வொன்பது ஆகமங்கள் இவை என்பதை,

பெற்றநல் லாகமம் காரணம் காமிகம்
உற்றநல் வீரம் உயர்சிந்தம் வாதுளம்
மற்றவ் வியாமளம் ஆகும் காலோத்தரம்
துற்றநற் சுப்பிரம் சொல்லும் மகுடமே. (-தி.10 திருமந்திரம்.63)

என்ற திருமந்திரத்தால் அறியலாகும். எனினும், இத்திருமந்திரத்துள் மூன்றாம் அடியின் பாடம் திரிபுடையது என்பர். என்னையெனின், அதனுட் கூறப்பட்ட யாமளம் மூலாகாமங்கள் இருபத்தெட்ட னுட்பட்டது அன்றாதலின். நந்தி தேவர் கேட்ட ஆகமங்கள் ஒன்பது என்பதற்கேற்ப, திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரமாக அருளிச் செய்யப்பெற்றமை கருதற்பாலது.

ஆகமங்கள் இறைவனால் சுத்தமாயா புவனத்தில் தோற்று விக்கப்பட்டுப் பிரகிருதி புவனத்திற்கு வந்த வரலாற்றை,

சிவமாம் பரத்தினில் சத்தி சதாசிவம்
உவமா மகேசர் உருத்திர தேவர்
தவமால் பிரமேசர் தம்மில்தாம் பெற்ற
நவஆ கமம்எங்கள் நந்திபெற் றானே. (-தி.10 திருமந்திரம்.62)

Koviloor Digital Library

எனக் கூறுகின்றது.

இனி,

''அண்ணல் அருளால் அருளும்திவ் யாகமம்
விண்ணில் அமரர் தமக்கும் விளங்கரிது
எண்ணில் எழுபது கோடிநூ றாயிரம்''

(-தி.10 திருமந்திரம். பா.60)

என்றாற்போல ஆகமங்களை அளவிலவாகக் கூறுதல், அவற்றின் பொருளைப் பற்பல காலங்களில் பற்பலருக்கு விளக்கிய உபாகமங்களையாம். திருமூலர், மூலாகமங்களை, 'இருபத்தெட்டு' என வரையறுத்தருளிச் செய்தது போல, உபாகமங்களை, 'இரு நூற்றேழு' என வரையறுத்தருளிச் செய்யாமையறிக. இனி இதனை, 'ஆகமங்களிற் போந்த கிரந்தங்களை அளவில எனக் கூறியது' என்றலுமாம்.

இவற்றின் பின்னர்,

மாரியுங் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்று
ஏரியும் நின்றங் கிளைக்கின்ற காலத்தே
ஆரிய மும்தமி ழும்உட னேசொலிக்
காரிகை யார்க்குக் கருணைசெய் தானே.

(-தி.10 திருமந்திரம். பா.65)

எனத் திருமூலர் அருளியது, ஆகமங்களின் பொருளை மக்கட்கு விளங்கச் செய்தற் பொருட்டே, 'ஆரியம், தமிழ்' என்னும் இருபெரு மொழிகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்றவாறாம்.

''வார்பனி'' என்றது, பகுத்துணர்வோடு கூடாத புலனுணர்வை. ''ஏரி'' என்றது நிறைந்த ஞானத்தை. ஆரியமும், தமிழும் சிவாகமப் பொருளையே சிறந்தெடுத்துக் கூறும் என்பதனை,

அவிழ்க்கின்ற வாறும் அதுகட்டு மாறும்
சிமிழ்த்தலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறும்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும்இவ் விரண்டும்
உணர்த்தும்; அதனை உணரலு மாமே. (-தி.10 திருமந்திரம்.66)

Koviloor Digital Library

என்று அவர் இனிது விளங்க அருளிச் செய்தார்.

''தமிழ்ச்சொலும் வடசொலும் தாள்நிழற் சேர''

(தி. 1. ப.77 பா.4) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மொழியும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. ''ஆரியமும் தமிழும் உடனேசொலி'' (தி.10 திருமந்திரம். 65) ''ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்'' (தி.6 ப.23 பா.5) என்றாற்போலச் சிலவிடங்களில் ஆரியத்தை முன் வைத்தும், ''தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும் இவ் விரண்டும்'' (தி.10 திருமந்திரம். 66), ''தமிழ்ச் சொலும் வடசொலும் தாள்நிழற்சேர (தி.1 ப.77 பா.4) என்றாற் போலச் சிலவிடங்களில் தமிழை முன்வைத்தும் அருளிச் செய்தலின், அவ்விருமொழியும் ஒப்ப உயர்ந்தனவாகவே உயர்ந்தோர் தழுவினர் என்பது பெறப்படும். படவே, அவற்றுள் ஒன்றனையே உயர்ந்தோர் மொழியெனக் கொண்டு, பிறிதொன்றனை அன்னது அன்றென இகழ்தல் கூடாமை அறிக.

இவ்விரண்டினாலும், ஆகமத்தை நிலவுலகில் நெறிப்பட வழங்குவித்தமை அருளியவாறு.

21-22. 'நந்தம் பாடி' என்பது, சாத்தங்குடி, கொற்றங்குடி முதலியனபோல, 'நந்தன் பாடி' என்பதன் மரூஉவாதல் வேண்டும். பின்னர், 'வேலம் புத்தூர்' என வருவதும், அன்னது. இப்பெயருடைய தலம் இஞ்ஞான்று அறியப்படாமையின், இதன்கண் இறைவன் நான்கு வேதங்களையும் முற்ற ஓதி உணர்ந்த வேதிய வடிவத்துடன், அவ் வேதங்களைச் செவ்வனே ஓதுவித்துப் பொருள் உணர்த்தும் ஆசிரியனாய் எழுந்தருளிய வரலாறும் அறியப்படவில்லை. இறைவன் மதுரையில் வேதத்துக்குப் பொருள் அருளிச் செய்த ஒரு திருவிளையாடல், பரஞ்சோதியார் *திருவிளையாடற் புராணத்திற்* காணப்படுகின்றது. இது, வேதத்தை விளங்கச் செய்தமை அருளியவாறு.

23-26. ''இயற்கை'' என்றது, செயலை. நூறு நூறாயிரம் - கோடி; இஃது அளவின்மை குறித்து நின்றது. ''இயல்பினது'' என்றது, பன்மை ஒருமை மயக்கம். ''இயல்பினவாகி'' என்பதே, பாடம் எனல் சிறப்பு. ''ஆகி'' என்றதன்பின், 'நிற்ப' என்பதும், ''உய்ய'' என்றதன் பின், 'கொள்ள' என்பதும் எஞ்சி நின்றன.

''சொன்ன ஆகமம்'' என்பது முதலாக இதுகாறும் வந்த வற்றுள் உள்ள, 'தோற்றுவித்தருளியும், எய்தியும், விளைத்தும், படிந்தும்,

Koviloor Digital Library

வாங்கியும், பணித்தருளியும், அமர்ந்தருளியும், இயல்பினதாகி நிற்ப, உய்யக்கொள்ள' என வந்த வினையெச்சங்கள், ''வந்தருளி'' என்ற எச்சத்தோடே முடிந்தன. ஆகவே, ''வந்தருளி'' என்றது, 'இங்ஙனம் வந்தருளி' என மேற்போந்த செயல்களையே குறித்ததாயிற்று. அவை அனைத்திலும் இறைவன் அம்மையோடு உடனாய் நின்றமையறிக. ''தோற்றுவித்தருளியும்'' என்றது முதலாக உம்மைகொடுத்து அருளிச் செய்து, ''வந்தருளி'' என வாளா அருளினமையின் அவ்வெச்சங்கள் இவ்விடத்து முடிந்து நிற்கப் படுபொருளே பொருளாம் என்பது விளங்கும். ஆகவே, இவை மிகப் பழைய வரலாறுகள் என்பது உணரப்படும். அதனால், இதன்பின், 'பின்னர்' என வேறெடுத்துக் கொண்டு உரைக்கப்படும்.

27-28. இதுமுதலாகப் பாண்டியன் பொருட்டுச் செய்யப் பட்ட அருள்விளையாடலை அருளுகின்றார். குடநாடு - மேற்கே உள்ள நாடு என்றது, பாண்டியன் நாட்டினையே. அதனை இங்ஙனங் கூறியது, திருப்பெருந்துறையிலிருந்து வருபவர்போல வந்தமையைக் குறித்தற்கு. சதுர்பட - திறமை தோன்ற. திறமை - குதிரையை நடத்துதற்கண் உள்ளது. சாத்து - வணிகக் கூட்டம். இறைவன், அடிகள் பொருட்டுச் சிவகணங்களைக் குதிரை வாணிகர்களாகக் கொண்டு, தான் அவர்கட்குத் தலைவனாய் நெடுந்தொலைவிலிருந்து காணப் பட்டு வந்து மதுரையில் பாண்டியனிடம் பல குதிரைகளைக் கொடுத்துச் சென்ற வரலாறு பலவிடங்களிலும் சொல்லப்படுவதே. ''எழுந்தருளியும்'' எனச் சுருங்க அருளினாராயினும், பின் வருவன வற்றோடு இயையுமாறு, 'எழுந்தருளிய அருளும்' என உரைக்க.

29-30. வேலம் புத்தூர், 'வேலன் புத்தூர்' என்பதன் மரூஉ முடிபு. இப்பெயர், முருகக்கடவுளோடு இதற்கு உள்ள தொடர்பு பற்றி வந்ததாகலாம். 'வேலம் புத்தூரின்கண்' என ஏழாவது விரிக்க. விட்டேறு - வேற்படை. ''பொருவேடற்கு'' எனப் பின்னர் வருகின்ற குறிப்பு, இதற்கும் பொருந்துவதாம். ஆகவே, இத்தலத்தில் வேல் வல்ல வீரன் ஒருவனுக்கு இறைவன் வேற்படை வழங்கி அவன் வாயிலாகப் பாண்டியனுக்கு வெற்றியுண்டாகச் செய்தனன் என்பது பெறுதும். இவ்வாறன்றி இதனைத் திருவிளையாடற் புராணங்கள் கூறும் உக்கிரகுமார பாண்டியர் வரலாற்றோடு இயைத்துரைத்தற்கு, அடிகள் வாக்கில் காணப்படுவதொரு குறிப்பும் இல்லை.

கோலம் பொலிவு - தனது அருட்கோலம் விளங்குதல். சொற்பொருள் இவ்வாறாயினும், 'பொலிதலை யுடைய கோலத்தைக்

Koviloor Digital Library

காட்டிய' என்பதே கருத்தாகக் கொள்க. கொள்கை, விளைவு முதலியனவாக இங்கு வருவன பலவும், செயலையே குறிப்பன என்க.

31-32. 'கண்ணாடி' என்னும் பொருளதாகிய, 'தர்ப்பணம்' என்னும் ஆரியச்சொல், 'தற்பணம்' எனத் திரிந்து நின்றது. குறிற்கீழ் ரகாரத்தை உடைய ஆரியச் சொல் தமிழில் வருங்கால், அதன்மேல் உகரம் பெற்று, 'தருப்பணம்' என்றாற் போல வருதலே பெரும் பான்மையாயினும், அம்மெய்யெழுத்து, பின்னர் வல்லொற்றோடு கூடி ஈரொற்றாய் நிற்கும் இடங்களில் தமிழில், செய்யுளில், ஏற்குமிடத்தில் வல்லின றகரமாய்த் திரிந்து, 'தற்பணம்' என்றாற்போல ஓரொற்றாய் நிற்றலும் பலவிடங்களிற் காணப்படுவதாம். இங்கு, ''விற்பொரு வேடற்கு'' என்ற எதுகையையும் நோக்குக. இவ்வாறன்றி ஆரியத்தில் உள்ளவாறே தர்ப்பணம் என ஓதுதல் கூடாமையறிக. 'சாத்தம் புத்தூர்' என்பதே பாடமாதல் வேண்டும். இப்பெயர், அரிகர புத்திரராகிய மாசாத்தனாரோடு இத்தலத்திற்கு உண்டாகிய தொடர்பு பற்றி வந்ததாகலாம். வேடன் - மறவன். பொருவேடன் - போர் புரியும் மறவன்; வீரன். 'இவனுக்கு வில் ஈந்த விளைவும்' என்க. வேலம் புத்தூரில் வேல் வீரன் ஒருவனுக்கு நேரே தோன்றி வேல் கொடுத்தருளியது போல, சாத்தம் புத்தூரில் வில்வீரன் ஒருவனுக்குக் கண்ணாடியில் தீட்டப்பெற்றிருந்த வண்ண ஓவியத்தில் நின்று இறைவன் வில் வழங்கினான் என்பது பெறுதும். 'வில்' எனினும், அம்புப் புட்டிலும் உடன் கொள்ளப்படுவதேயாம். இவனாலும் பிறிதொருகால் இறைவன் பாண்டிய மன்னனுக்கு வெற்றியுண்டாகச் செய்தான் என்க. இவையெல்லாம் பிற்காலத்தில், யானை எய்த திருவிளையாடல், நாகம் எய்த திருவிளையாடல் முதலியவற்றில் சிறிது சிறிது இயைபுபட்டுத் தோன்றுவவாயின.

33-34. மொக்கணி - குதிரை வாயில் கொள்ளுக் கட்டும் பை. அருணகிரிநாதரும், ''சர்க்கரை மொக்கிய (*கந்தர் அலங்காரம் - காப்புச் செய்யுள்*). என, வாய் நிறைய இட்டுக் குதட்டுதலை, 'மொக்குதல்' என்றார். 'தழல்போலும் மேனி' என்க. சொக்கு - அழகு; அது, விடாத ஆகுபெயராய், சொக்கலிங்க மூர்த்தியைக் குறித்தது. காட்டுதல் - தெளிவித்தல். 'குதிரை வாணிகனாய் வந்த கோலத்தைச் சொக்கலிங்கத்தின்கண் உளதாகப் பின்பு பாண்டியனுக்குத் தெளிவித்த பழைமையும்' என்றபடி. பழைமை - பழைய தொடர்பான செயல். எனவே, 'இவையெல்லாம் நம்மாட்டு உள்ள கருணையால் சிவபெருமானே செய்தருளினான்' எனப் பாண்டியன் பின்னர் உணர்ந்து வியந்து, அப்பெருமான்பால் அன்பு மீதூரப் பெற்றான் என்க. இவ்வாற்றால் வேலம்புத்தூர் முதலிய தலங்களும், பாண்டியன்

Koviloor Digital Library

நாட்டின்கண் உள்ளனவாதல் பெறப்பட்டது. முதற்கண் குறித்த குதிரை வாணிகனாய் வந்தது ஒன்றையே இங்கு மீள எடுத்தோதினாராயினும், ஏனைய அருள் விளையாடல்களும் கொள்ளப்படும். இனி, ''மொக்கணி'' என்றதற்குப் பிறிது உரைப்பாரும் உளர். இதுகாறும் பாண்டியனுக்கு அருள் புரிந்தமை அருளியவாறு. இனித் தமக்கு அருள் செய்தவாற்றைக் கூறுவார்.

35-36. இறைவன் அடிகள் பொருட்டு நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொணர்ந்த வரலாறு நன்கறியப்பட்டது. இது மேல், சாத்தாய் எழுந்தருளியது எனக் குறிக்கப்பட்டதின் வேறன்றாயினும் அங்குப் பாண்டியன் முன் வந்து தோன்றிய திருவருளையும், இங்குத் தம்மைக் காக்க நினைந்து செய்த திருவருளையும், குறித்தற்கு வேறுவேறாக அருளிச் செய்தார் என்க.

37-41. இங்கும், ''திருவடி'' என்றது, 'அதனையுடையவன்' என்றே பொருள் தந்தது. 'விற்று' எனின், அகவலடி இனிது நிரம்பாமையின் 'விற்றும்' என்பதே பாடம் போலும். ஈண்டு கனகம் - மிகுந்த பொன். இசையப் பெறாது - நேர்தல் பெறாமையால். தூண்டு சோதி - மிக்க ஒளிவடிவினனாகிய அவ்விறைவன். தோற்றியது, பாண்டியன் முன் தோன்றி அடிகள் கொணர்ந்த பொன்னை எல்லாம் தானே ஏற்றுக்கொண்டமையை உணர்த்தி, அவரைத் தம் விருப்பப்படி செல்லுமாறு விடப்பணித்தது என்க. இதனையும், ''தொன்மை'' என்றார், முன்பு ஆண்ட கருணையை விடாது செய்தமை பற்றி. 'என்னை ஆண்டுகொண்டருளுதற் பொருட்டுப் பரிமாவிற்றும் கனகம் ஈடுசெய்யப் பெறாமையால் வருந்தி யான் அருள்வழி இருப்ப, அவன் தோற்றிய தொன்மையும்' என்க. இசையப் பெறாமை குதிரைகள் நரிகள் ஆனமையாலாம். குதிரைகள் பின்பு நரிகளாயின என்பது, 'நரியைக் குதிரையாக்கிய நன்மையும்' என மேலே கூறியதனால் அறியப்பட்டது. என்னை, அவை அங்ஙனம் ஆகாதிருப்பின், நரியைக் குதிரையாக்கியது அறியப்படுமாறில்லையாகலின். ''நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்'' என ஈண்டு அடிகள் அருளிச் செய்தவாற்றால், அன்னதொரு திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததில்லை என்பாரது கூற்றுப் பொருந்தாமை விளங்கும்.

42-43. ''அருளி'' என்றது, 'அருளினவன்' எனப் பெயரா யிற்று, 'இவ்வாறெல்லாம் இந்திர ஞாலங் காட்டிய' என்க. 'சாலம்' என்றாகற்பாலது, 'ஞாலம்' என்றாயிற்று. இந்திர சாலம் - பெரிய மாயவித்தை. அஃது, அதுபோலும் பல அருள் விளையாடல்களைக் குறித்தது.

Koviloor Digital Library

44-45. மதுரையில் குதிரைச் சேவகனாய் வந்தது, 'சௌந்தர சாமந்தன்' என்னும் அமைச்சன் பொருட்டு எனப் பரஞ்சோதியார் திரு விளையாடல் கூறும்.

46-47. ''ஆங்கது'' என்றது ஒருசொல் நீர்மைத்து. 'அடியவள் வந்தியென்னும் பெயருடையாள்' எனக் கூறப்படுவதும் அவள் பொருட்டாக இறைவன் மண் சுமந்த வரலாறும் பலரும் அறிந்தவை. பாங்கு - செம்மை. செம்மையாய் மண் சுமந்தது, வந்தியின் பங்குக் கரையை நன்கு அடைத்தே சென்றது.

48-49. வித்தக வேடம் - ஞானாசிரியக் கோலம். தூண்டு சோதி (இறைவன்) தோற்றியபின்னர், அடிகள் தம் விருப்பின் வழியே மீளத் திருப்பெருந்துறை செல்லுங்கால், வழியில் உத்தரகோச மங்கையில், 'இறைவன் இதுகாறும் திருப்பெருந்துறையுள் முன்போல இருந்து நம்மை ஏற்றருள்வானோ! ஏலாது விட்டுவிடுவானோ' என்னும் ஏக்கத்தால், நீத்தல் விண்ணப்பம் பாடி நின்றபொழுது, இறைவன் அடிகளை ஆட்கொண்ட அவ்வடிவிலே தோன்றி, 'திருப் பெருந்துறைக்கு வருக' என அருளினான் என்பது கொள்ளற்பாலதாம். என்னை? ''திருவார் பெருந்துறை'' என வருகின்ற அதற்கு முன்னரே இதனை அருளினமையின். இதனைப் பின்னர் நிகழ்ந்ததாகப் புராணங்கள் கூறும்.

50-51. தூ வண்ண மேனி, பொன்னால் அமைக்கப்பட்ட திருமேனி. ''தொன்மை'' என்றதனால், இதன் வரலாறு, பரஞ் சோதியார் திருவிளையாடலுட் சொல்லப்பட்டவாறே கொள்ளத் தக்கது. இத்திருமேனியை அடிகள் திருப்பூவணத்தில் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்தார் என்க.

52-53. திருப்பெருந்துறைக்குச் செல்லும் முன்பு அடிகள் தமது திருவவதாரத் தலமாகிய திருவாதவூரில் சென்று சின்னாள் தங்கியிருந்தாராக, இறைவன் அவரைத் தனது பாதச் சிலம்பொலியைக் கேட்பித்து அங்குநின்றும் போதரச் செய்தான் என்பது ஈண்டுப் பெறப் படுவதாகும். இங்ஙனம் போதரச் செய்த கருணைப் பெருக்கையே அடிகள், 'பண்பு' எனப் போற்றியருளிச் செய்தார். இதனை, இறைவன் குதிரை கொணர்ந்த காலத்து நிகழ்ந்ததாக, நம்பி *திருவிளையாடல்* கூறும். ''காட்டிய'' என்றது. 'தோற்றுவித்த' என்றவாறு.

54-55. திருவார் பெருந்துறை - கடவுட்டன்மை நிறைந்த

Koviloor Digital Library

பெருந்துறையின்கண். செல்வன் - ஞான வள்ளல். ஆகி - ஆகி வீற்றிருந்து. ''கருவார் சோதி'' என்றது. 'இறைவன் வெளிப்படுதற்கும் மறைவதற்கும் இடமாய் நிற்கும் ஒளிப்பிழம்பு' என, அதன் தன்மை கூறியவாறு. சிலரை யொழித்துச் சிலரொடு மாத்திரம் மறைந்து, மீண்டும் வெளிப்படாதொழிந்தமை பற்றி, ''கள்ளம்'' என்றார். திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமரத்தடியில் ஞானாசிரியனாய் வீற்றிருந்த இறைவன், 'நீ தில்லைக்கு வருக' எனக் கட்டளையிட்டு, அவ்விடத்தே ஒளியைத் தோற்றுவித்து, அப்பொழுது அங்கிருந்த ஏனை அடியவர்களை அதனுட் புகச்செய்து, தானும் அதனுள் மறைந் தருளினான் என்க. பக்குவம் இன்மை நோக்கி இறைவன் சிலரை அப் பொழுது அங்கு இல்லாது நீங்கச் செய்தான் போலும்! இவ் வரலாற்றினைப் புராணங்கள் சிறிது வேறுபடக் கூறும்.

56-57. ''பூவலம்'' என்றது, 'பூப் பிரதட்சிணம்' என்னும் பொருட்டாய், அடிகளது சிவ தல யாத்திரையைக் குறித்தது. 'இல்' என்பது, 'உண்ணுதற்கண் வந்தான்' என்பது போல, வினை செய்யிடத்தின்கண் வந்த ஏழனுருபு. இஃது உணராமையால், இதனை ஒரு தலத்தின் பெயராக மயங்குப. இறைவன் தம்மை உடன்கொண்டு செல்லாது, 'தில்லைக்கு வருக' என்று சொல்லி மறைந்தது, தம் பாவத்தால் (வினையால்) எனவும், அவை அவன் எழுந்தருளியுள்ள தலங்கள் பலவற்றிலும் சென்று வணங்கினமையால் கெட்டொழிந்தன எனவும் அடிகள் கருதினார் என்பது இவ்வடிகளால் விளங்கும். ''பொலிந்தினிதருளி'' என்றது, தலங்கள்தோறும் எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் செய்தமையை.

இத்துணையும், இறைவன் தமக்கு அருள்புரிந்தமையைக் கூறியவாறு. பின்னர்ப் பிற தலங்களுட் செய்தவற்றைக் கூறுவாராகலின், மதுரையில் நிகழ்ந்தவற்றை முடித்தற்கு, குதிரைச் சேவகனாகியதனையும், மண் சுமந்ததனையும் இடையே பெய்துரைத்தார். இஃது உணராது, குதிரைச் சேவகன் ஆகியதை முன்னர் அடிகட்குச் செய்த அருளாகவே கொண்டு உரைப்பாரும் உளர். அடியவட்காக மண் சுமந்த வரலாற்றை அடிகள் வரலாற்றோடு வலிதிற் பிணைத்தமையும், இவ்வாற்றால் விளைந்ததேயாம். இனி, ஏனையோர் பலர்க்கு ஆங்காங்கும் அருள் புரிந்தமை கூறுவார்.

58-59. தண்ணீர்ப் பந்தர் வைத்தமை இன்ன இடத்து என்னாமையால், பின்னர் வரும், 'திருவெண்காடு' என்றே கொள்ளப் படும். அதனானே, சயம் (வெற்றி) பெறச் செய்தது, சோழனையாம்.

Koviloor Digital Library

இதனைப் பாண்டியன் பொருட்டு மதுரையிற் செய்ததாகத் *திருவிளை யாடற் புராணங்கள்* கூறும். நன்னீர் - நல்ல நீர்மை. 'சேவகன்' என்றது, தண்ணீரைத் தானே கொடுத்தமை பற்றி.

60-61. திருவெண்காட்டில் இறைவன் விருந்தினனாய் வந்து குருந்தமரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த வரலாறு அறியப்படவில்லை.

62-63. இவ்வடிகளிற் குறிக்கப்பட்ட வரலாற்றைத் *திருவிளை யாடற் புராணங்களிற்* காண்க.

64-67. இவற்றுட் குறிக்கப்பட்ட இருவரலாறுகளையும் மதுரையில் நிகழ்ந்தனவாகத் திருவிளையாடற் புராணங்கள் கூறும். எனினும், பட்டமங்கையில் நிகழ்ந்தனவாதல் வேண்டும்.

68-69. பார்ப் பாலகன் - மண்ணுலகக் குழந்தை. இருமை - பெருமை; அஃது, அருமைமேல் நின்றது, ''உகந்தினிதருளி'' என்றதனால், முன்னர் விருத்தனாய் வந்து, பின்பு கட்டிளைஞனாய் நின்றமையும் கொள்ளப்படும். படவே, விருத்த குமார பாலரான திருவிளையாடலே இது என்றல் பொருந்துவதாம்.

70. ஈண்ட - மக்கள் பலரும் திரண்டு வந்து காண. இங்ஙனம் இறைவன் இங்கு வீற்றிருந்த வரலாறு அறியப்படவில்லை. எல்லாம் வல்ல சித்தரானது போல்வதொன்றாதல் வேண்டும்.

71-72. தென்பால் தீவு, இலங்கையேயாம். ஆகவே, ''தேவூர்'' என்றதனை அதற்கேற்பக் கொள்க. இராமேசுவரத்திற்கு, 'தேவை' என்னும் பெயர் தாயுமானவர் பாடலில் 'மலைவளர் காதலி' என்னும் பகுதியிற் காணப்படுகின்றது. கோவார் கோலம் - அரசத் தன்மை நிறைந்த வடிவம். ''கொண்ட'' என்றதனால், ஈழநாட்டில் அன்புடைய அரசன் ஒருவனுக்கு இறைவன் அரச வடிவத்தில் வந்து அரசியல் முறையை விளக்கி மறைந்தனன் என்று கொள்ளலாகும். இதுவே, திருவிளையாடற் புராணங்களில், சிவ பெருமான் சௌந்தர பாண்டியனாய் இருந்து அரசளித்த வரலாறாக அமைந்தது.

73-74. ஞானம் நல்கியது அடியவர் பலர்க்காம். அதனானே, ஆரூர் அடியவர் திருக்கூட்டத்திற்கு இடமாயிற்று என்க.

75-76. ஈண்ட - அடியவர் புடைசூழ. படிமப் பாதம் - தவ நெறி. வைத்த - நிலைநிறுத்திய. என்றது, 'தானே வழிபாடு செய் வோனாய்

Koviloor Digital Library

இருந்து வழிபட்டுக் காட்டிய தன்மை' என்றவாறு. திருவிடைமருதூர் இறைவன் தன்னைத் தானே பூசித்த தலமாதல் அறிக.

77-78. இயல்பாய் இருத்தல் - சுயம்பு லிங்கமாய் எழுந்தருளியிருத்தல். கச்சி ஏகம்பத்தில் அம்மையது தவத்திற்கு இரங்கி இறைவன் மாவடியில் சுயம்பு லிங்கமாய்த் தோன்றினமையைப் பெரிய புராணத்துட் சேக்கிழார் கூறினமை காண்க. பின்பு அம்மை செய்த வழிபாட்டின் பயனாக அவளை இறைவன் தனது இடப் பாகத்தில் இருத்திக் கொண்டனன் என்க.

79-80. மருவார் குழலி, உமையம்மை. அவளோடு மகிழ்ந்தது அவளது வழிபாட்டினாலாம். அம்மை பூசித்த தலங்களாகச் சில தமிழ் நாட்டில் விளங்குதல் காண்க. இங்ஙனம் யாதானும் ஒரு சிறப்பு அம்மைக்கு உளதாய தலங்களில் மட்டுமே முதற்காலத்தில் அம்மைக்குத் தனிக்கோயில் இருந்ததென்பது, காஞ்சியில் காமக் கோட்டம் வேறோரிடத்தில் தனித்திருத்தலும், அங்குள்ள பல சிவாலயங்களுள் ஒன்றிலும் அம்மைக்குத் தனிக் கோயில் இல்லாமையும் பற்றி அறிந்து கொள்ளப்படும்.

81-82. சேவகன் - வீரன். சிலை - வில். இறைவன் வில் வீரனாய்த் தோன்றிச் செய்த வீரச் செயல்கள் பலவும் அவனுக்கு நாடகமாத்திரையாய் அமைதலின், அவற்றை, ''பாவகம்'' என்றார். இங்ஙனம் காட்டிய திருவிளையாடல், திருவிளையாடற் புராணங் களிற் காணப்படும். ஆயினும், அதனைத் திருவாஞ்சியத்தில் நிகழ்ந்தது எனக் கொள்க. இத்துணையும் ஆங்காங்கு அடியவர் பலர்க்கு அருளினமை கூறியவாறு. இனி, தலங்கள் பலவற்றில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திறத்தினையே கூறுவர்.

தானெழுந்தருளியும் என்பது முதலாக இதுகாறும் உம்மை கொடுத்து எண்ணிவந்தவைகள் அனைத்தையும், 'ஆகிய இவை யெல்லாம் எந்தமை யாண்ட பரிசுகளாம்' எனப் பின்வரும் நூற்றிரண்டாம் அடியுடன் தொகுத்து முடிக்க.

83-91. இடம்பெற - நீங்காது விளங்க. ஈங்கோய் மலையில் உள்ள பெருமான் மரகத வடிவில் அழகுடன் விளங்குதல் காண்க. 'சைவன்' என்பதும், 'சிவன்' என்னும் பொருளதேயாம். இதற்கு வரலாறு ஒன்றனைக் கூறுவர் பலரும். 'அருத்தி'- விருப்பம். வழுக்காது - நீங்காது. அறம்பல அருளியும் என்றது, ஆல் நிழற் கடவுளாய் வீற்றிருத்தலை. குறியாய் - குறியாக; அத்தலத்தில்

Koviloor Digital Library

இருத்தலே குறிக்கோளாக.

92-96. இவ்வடிகளில், இறைவன் தேவர்கள் முன்னே செய்த ஒரு திருவிளையாடல் குறிக்கப்படுகின்றது. அது வருமாறு:- தேவர் பலரும் கூடி ஒருகால் அசுரரை வென்று பெருமிதம் கொண்ட காலை, மால், அயன், இந்திரன், அக்கினி, வாயு முதலிய பலரும், 'வெற்றி என்னால் விளைந்ததே' எனத் தனித்தனியே ஒவ்வொருவரும் கூறித் தம்முட் கலாய்த்தனர். அவ்விடத்தில் சிவபெருமான் அளவற்ற பேரழகுடன் ஓர் யட்சனாய்த் தோன்றி ஓரிடத்தில் துரும்பு ஒன்றை நட்டு, அதன் அருகில் இறுமாந்து அமர்ந்திருந்தார். அவ்யட்சனை இன்னான் என்று அறியாத தேவர்கள், 'நீ யார்? உனக்கு இத்துணை இறுமாப்பிற்குக் காரணம் என்னை?' என்று வினவினர். சிவபெருமான் 'நான் யாராயினும் ஆகுக; உங்களில் யாரேனும் இத்துரும்பை அசைத்தல் கூடுமோ?' என்று வினவினார். தேவர்கள் அவரது வினாவைக் கேட்டு நகைத்து அத்துரும்பை அசைக்க முயன்றனர். அஃது இயலவில்லை. இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் வெட்டியபொழுது, வச்சிராயுதமே கூர்மழுங்கிற்று. அக்கினிதேவன் அத் துரும்பை எரிக்க முயன்றான்; வாயுதேவன் அசைக்க முயன்றான்; பிறரும் வேறு வேறு முயன்றனர். ஒருவராலும் அத் துரும்பை ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. அதனால், தேவர் பலரும் நாணமுற்றிருக்கையில் பெருமான் மறைந்தருளினான். 'வந்தவன் யாவன்!' என்று, தேவர்கள் திகைத்தனர். அப்பொழுது அவர்கள்முன் அம்பிகை வெளிப்பட்டு நின்று, 'வந்தவர் சிவபெருமானே' என்பதை அறிவித்து, 'ஒரு துரும்பை அசைக்க மாட்டாத நீங்களோ அசுரரை வென்றீர்கள்; உங்களுக்கு வெற்றியைத் தந்தவன் சிவபெருமானே' எனக் கூறி மறைந்தாள். அதனால் தேவர்கள், 'அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது' என்று உணர்ந்து தம் செருக்கு நீங்கினர். இது, கேனோப நிடதத்துச் சொல்லப்பட்டது. இதனைக் காஞ்சிப் புராணம் விரித்துக் கூறும். இவ் வரலாற்றையே இங்கு அடிகள் அருளியிருத்தலை, ஊன்றி நோக்கி உணர்க. ''சுந்தர வேடம்'' என்றது, அழகிய யட்ச வடிவத்தை. முதல் உருவு - தலைவன் வடிவம். இந்திர ஞாலம் போல வந்தது, தேவர் வியப்பப் பொருக்கெனத் தோன்றினமையாம். எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற்படுத்தமை - எல்லாத் தேவர்களது ஆற்றலும் தன்முன் மடங்கச் செய்தமை. தானேயாகியது - அனைத்திற்கும் முதல்வன் தானேயாதலை விளக்கினமை. இவ் வரலாற்றை இங்கு எடுத்தோதியது, அடுத்து வரும் திருவிளையாடல் இதனோடு ஒத்திருத்தல் பற்றியாம். ஆகவே, இஃது உடம்பொடு புணர்த்தலாயிற்று.

Koviloor Digital Library

97-99. சந்திர தீபம், ஒரு தலம். அன்றி, 'ஒரு தீவு' என்றலுமாம். சாத்திரன் - ஞானநூற் பொருளை யுணர்த்துவோன். 'அந்தரத்தினின்றும் இழிந்து வந்து' என்க. பாலை, ஒரு மரம். அது தழையிலது ஆயினும், இறைவன் அமர்ந்திருந்தமையின் அழகுடைய தாயிற்று. ''பாலையுள்'' என்றதில் 'உள்' என்பது, 'கீழ்' என்னும் பொருளது. சுந்தரத் தன்மை - அழகிய வடிவம். துதைந்து - நீங்காது பொருந்தி. இன்னதொரு வரலாறு இங்குக் குறிக்கப்பட்டது என்க.

100-102. ஆகமங்களையே, 'மந்திரம்' என்றார். மகேந்திர மலை பற்றி மேலே (அடி.9-10) கூறப்பட்டது. ''எந்தமை'' என்றது, தம்மையும், பிற அடியார்களையுமாம். பரிசு - தன்மை; திருவருட் செயல்கள்.

'மகேந்திர வெற்பனாகிய அவ் வருளுடையண்ணல் (அடி 100 -101) இருந்தும் (அடி 83), காட்டியும் (அடி 84)... துதைந்திருந்தருளியும் (அடி 99) 'எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்' என்க. இவைகளால் இறைவனது திருவருட் செயல்களைச் சிறப்பு வகையிற் பல்லாற்றானும் அருளிச் செய்தவாறு. இனி, 'பரிசது பகரின்' எனத் தொடங்கித் தசாங்கம் கூறுகின்றார்.

தசாங்கம் - பத்து உறுப்பு. அரசர்க்குரிய சிறப்புப் பொருள்களே, இங்கு, 'உறுப்பு' எனப்படுகின்றன. அவை இங்கு, 'கொடி, யாறு, முரசு, படைக்கலம், மாலை, ஊர்தி, நாடு, ஊர், பெயர், மலை' என்னும் முறையிற் கூறப்படுகின்றன. இவை, ''படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்'' *(குறள் 381)* என்ற முறையானன்றி, வேறொரு வகையாற் கூறுப்படுவன. இவைபற்றி அரசர்கள்மீது அகலக் கவிகளை இயற்றும் வழக்கம் பிற்காலத்தில் சிறந்து விளங்கியது. அதனால், அடிகள் இறைவனை அவ்வாற்றாற் பாடுகின்றார்.

103-104. 'திருவுருவில் உள்ள' என்க. நீறு - திருநீறு. கொடி, 'கோடி' என நீண்டது. 'கொடீஇ' என்பதொரு பாடமும் உண்டு. பின்னர் வரும் 'தசாங்கம்' என்னும் பகுதியுள் கூறப்படுவனவற்றோடு இங்குக் கூறப்படுவன சிறிது வேறுபடும். அங்ஙனம் படும் இடங்களில், இரண்டும் கொள்ளற்பாலனவாம். அவ்வாற்றால் இங்குத் திருநீற்றுக் கொடி கூறப்பட்டது; அங்கு ஏற்றுக் கொடி கூறுப. திருவுருவில் உள்ள திருநீற்றின் முக்குறித் தொகுதிபோல எழுதப்பட்ட வடிவத்தை ''திருவுரு நீறு'' என்று அருளினார். ''நிமிர்ந்து'' என்றதனை, 'நிமிர எனத் திரிக்க. நிமிர்தல் - உயர்தல்.

Koviloor Digital Library

இவற்றால், 'இறைவனுக்கு, திருநீறே கொடி' என்பது, கூறப் பட்டது. இக்கொடி ஞானாசிரியனாய் இருக்கும் நிலையிலாம்.

105-106. ஊனம் - குறைகள்; துன்பங்கள். ஒருங்கு - ஒரு சேர. உடன் - விரைவாக. 'துன்பங்கள் அனைத்தையும் வாராது ஒரு சேர நீக்கும் ஆனந்தம்' என்றதனால், அது பேரின்பமாயிற்று.

இவற்றால், 'இறைவனுக்குப் பேரின்பமே யாறு' என்பது கூறப்பட்டது. எதுகை நயத்தை நோக்கும்வழி, 'ஊனந்தம்மை' என்பதே பாடம்போலும் எனலாம்.

107-108. மாதிற் கூறுடை - உமையிடத்தில் ஒரு கூற்றை உடைய. நாதம் - சூக்குமை வாக்கு. இதுவே, வேதம் முதலிய நூல்கட் கெல்லாம் பிறப்பிடமாகலின், இறைவனுக்குச் சிறந்த பறையாயிற்று. ''பறை'' என்றது, முரசினை. நவின்று - தொடர்ந்து. கறங்கவும் என்ப தற்கு, 'ஒலிக்கச் செய்தும்' என உரைக்க.

இவற்றால், 'இறைவனுக்குச் சூக்குமை வாக்கே முரசு' என்பது கூறப்பட்டது.

109-110. அழுக்கு - குற்றம்; வினை; என்றது ஆகாமியத்தை. கழுக்கடை - முத்தலை வேல்; சூலம்.

இவற்றால், 'இறைவனுக்குச் சூலமே படைக்கலம்' என்பது கூறப்பட்டது.

111-114. மூலம், பிறவிக்கு என்க. 'அறுக்கும் சோதி, தூய மேனிச்சோதி' எனத் தனித்தனி இயையும். சோதி, இறைவன். காதலன்-பேரன்பன்; அருளாளன்; என்றது ஞானாசிரியனை. கழுநீர்- செங்கழுநீர்ப் பூ. ஏல் - ஏற்பு; முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

இவற்றால், 'இறைவனுக்குச் செங்கழுநீர் மாலையே மாலை' என்பது கூறப்பட்டது. இதுவும், ஞானாசிரியக் கோலத்தில் என்க.

115-116. பரிமா - குதிரை. ''வண்ணமும்'' என்றாரேனும், 'வண்ணனாகியும்' என உரைக்க.

இவற்றால், 'இறைவனுக்குக் குதிரையே ஊர்தி' என்பது கூறப்பட்டது. இஃது அடிகள் தாம் கண்ட காட்சி பற்றிக் கூறியதாம்.

Koviloor Digital Library

117-118. மீண்டு வாரா வழி - மறித்துப் பிறப்பில் வாராத நெறி; வீட்டு நெறி, ''மற்றீண்டு வாரா நெறி'' என்னுந் *திருக்குறளை (356)* நோக்குக. ''பதி'' என்றது நாட்டினை. இது முதலாக நான்கிடத்தும், 'ஆகவும்' என்பதற்கு, 'ஆகக் கொண்டும்' என உரைக்க.

இவற்றால், 'இறைவனுக்குப் பாண்டிநாடே நாடு' என்பது கூறப்பட்டது. இதுவும், இறைவன் தம் பொருட்டுக் குதிரை வாணிகனாய் வந்தது முதலிய பெருங்கருணைத் திறம் பற்றிக் கூறியதாம்.

119-120. பரம்பரம் - மேலுள்ளதற்கு மேலுள்ளது; பரமுத்தி நிலை. ''அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதும்'' என்பர் தி.8 திருவம்மானையிலும் (11). உய்ப்பவன் - செலுத்துபவன்.

இவற்றால், 'இறைவனுக்கு உத்தரகோச மங்கையே ஊர்' என்பது கூறப்பட்டது. இதன்கண் அடிகளுக்கு இறைவன் மீள ஞானா சிரியனாய் வெளிப்பட்டு அபயம் அளித்தமை மேலே (அடி. 48-49). காட்டப்பட்டது.

121-122. ஆதி மூர்த்திகள் - மும்மூர்த்திகள். இவர்களுக்குப் பரமசிவன் வெளிப்பட்டுத் தோன்றி, படைத்தல் முதலிய முத்தொழிலையும் இயற்றும் நிலையை வழங்கியதனையே, ''அருள் புரிந்தருளிய'' என்றார். ''ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள் புரிந்தருளிய'' என்றது, 'தேவ தேவன்' என்னும் பெயர்க் காரணத்தை விளக்கியவாறு. 'தேவ தேவன்' என்பது, 'தேவர்கட்குத் தேவன்' எனப் பொருள்படும். 'மகாதேவன்' என்பதும் இப்பொருளது. 'தேவ தேவன்' அதுவே திருப்பெயராகக் கொண்டும்' என்க.

123-124. இங்கு, 'ஊர்தி' என்றது, மீதூர்ந்து ஓடுவதாகிய யாற்றைக் குறித்தது. ''ஊனந்தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும் ஆனந்தம்'' என மேற்கூறியதனையே, இங்கு, ''இருள்கடிந்தருளிய இன்பம்'' என்றார். எனவே, 'அப்பேரின்பமாகிய யாற்றை உண் டாக்கிய பெருமையையுடைய அருளையே மலையாகக் கொண்டும்' என்பது பொருளாயிற்று.

இவற்றால், 'இறைவனுக்கு அவனது திருவருளே மலை' என்பது கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் கொடி முதலாக, மலை ஈறாகப் பத்து உறுப்புக்களும் கூறப்பட்டமை காண்க.

Koviloor Digital Library

125-126. ''அப்பரிசதனால்'' என்றதை, ''எப்பெருந் தன்மையும்'' என்றதற்கு முன்னர் வைத்து, இங்ஙனம், 'இத்தசாங்கங்களைக் கொண்டு விளங்கும் தன்மையாலே' என உரைக்க. தன்மை, இயற்கையும் செயற்கையுமாகிய நிலைகள். திறம், ஆற்றல். 'உலக வேந்தர்கள் பத்து உறுப்புக்களோடும் கூடி நிற்றலால், எத்தகையோரையும் தம் ஆணைவழிப்படுத்து ஆளுதல் போல, ஞான வேந்தனாகிய இறைவன் எத்தகையோரையும் தன் அருள் வழிப்படுத்து ஆட் கொள்கின்றான்' என்றபடி. அதற்கு, அமைச்சராய் இருந்து ஆளான அடிகளே சான்றாவர். அத்தகையோரான மற்றும் பல அடியார்களை அடிகள் திருப்பெருந்துறையில் கண்டனர் என்பது, பின்வரும் அடிகளால் விளங்கும்.

127-131. ''என்னை'' என்றதனை முதலில் வைத்து, 'என் ஐ' எனப் பிரித்துப் பொருள் உரைக்க. 'ஏற்ப' என்பது, பகரவுகரம் தொக, 'ஏல' என நின்றது. 'என் வினைக்கேற்ப' என்றவாறு. இதனை, ''நாயினேனை'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. கோலம்-அழகு. பொது-சபை; அம்பலம். ஈங்கு-இவ்வுலகத்தில். உடன் சென்றது, சோதியிற் கலந்து என்க. அருள் பெறும் - திருவருளை முற்றப் பெறும் தகுதியுடைய. ஒன்ற - தன்னோடு ஒன்றுபட. 'அஃதாவது, பிறிதொன் றனையும் அறியாது தன்னையே அறிந்து நிற்க' என்றபடி, இதுவே, 'ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் அற்ற நிலை, பேச்சற்ற நிலை' என்றெல்லாம் சொல்லப்படுவது. எனவே, பரமுத்தி நிலை என்பது பெறப்பட்டது. ''ஒன்ற ஒன்ற'' என்ற அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது. ''உடன் கலந்தருளி'' என்ற அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது. ''உடன் கலந்தருளி'' என்றதற்கு, 'அவர்களோடு தானும் நீக்கமின்றிக் கலந்தும்' என்க. இது, தானும் சோதியிற் கரந்ததைக் குறித்தவாறு. இஃது, அவர்கட்குப் 'போகமாய்த் தான் விளையும் பொற்பி'னைக் *(சிவஞான போதம் - சூ. 11 அதி. 1)* குறித்ததாம். ''கலந்தருளியும்'' என்றது 'கலந்தருளிய பின்னும்' என்னும் பொருட்டு; உம்மை, எதிரது தழுவிய எச்சம்; என்னை? பின்வரும், 'பாயவும்' என்பது முதலியவற்றைத் தழுவி நிற்றலின்.

132-139. எய்த - சோதியிற் கலத்தல் தமக்குக் கிடைக்கும்படி. வந்திலாதார் - ஆண்டு விரைந்து வாராதவர். மால் - பித்து. மயக்கம் - மூர்ச்சை. ''புரண்டு வீழ்ந்து'' என்றதனை, 'வீழ்ந்து புரண்டு' என மாற்றிக் கொள்க. ''மண்டி, அரற்றி'' என்றவற்றின் பின்னரும், எண்ணும்மை விரிக்க. இறைவன் தோற்றுவித்த சோதியிற் கலக்கும் பேறில்லாதவர்கள், தீப்பாய்தல் முதலிய பலவாற்றால் அவன் திரு வடியை அடைந்தனர்; அது மாட்டாதார், உலக இன்பத்திலும்

Koviloor Digital Library

வெறுப்புடையராய் ஏக்கமுற்றனர் என்க.

பரம நாடகம் - மேலான கூத்து. இதம் - இன்பம்; இஃது உலகின்பத்தைக் குறித்தது. சலிப்பு - வெறுப்பு.

140-146. 'ஒலிதரு கயிலை உயர்கிழவோன்'' என்றதை முதலிற் கூட்டுக. இமயத்து இயல்பு, பொன்மயமாய் நிற்றல். 'அம் பொற் பொது' எனவும், 'நடம் நவில் இறைவன்' எனவும் இயையும். புலியூர் - பெரும்பற்றப் புலியூர்; தில்லை. ''கனி தரு'' என்றதில் உள்ள தரு, உவம உருபு. உமைக்கு அருளிய நகை மகிழ்வு நகை எனவும், காளிக்கு அருளிய நகை வெகுளி நகை எனவும் கொள்க. இவற்றால் முறையே, அளியும், தெறலும் அருளப்பட்டன. காளிக்கு நகை அருளியது நடனப் போரிலாம். ஈண்டிய அடியவர், திருப்பெருந் துறையிற் பல்லாற்றானும் தன்னையடைந்து திரண்ட அடியவர். ''புக்கினி தருளினன்'' என்றதை, 'இனிது புக்கருளினன்' என மாற்றி யுரைக்க. ஒலி, அரவொலி, ஆகம ஒலி, அறிவார் அறி தோத்திர ஒலி முதலியன. (தி. 7 ப.100 பா. 8) 'கயிலையின்கண் உள்ள உயர்ந்த கிழவோன்' என்க. கிழவோன் - எல்லாப் பொருளையும் தனக்கு உரிமையாக உடையவன். 'கயிலையில் உள்ளவனாயினும் புலியூரில் நடம் நவில் இறைவன் ஆதலின், புலியூர் புக்கருளினன்' என்றபடி. இங்ஙனமே திருநாவுக்கரசரும், புக்க திருத்தாண்டகத்தில், சிவ பெருமான் பல்வேறு தலங்களிற் காணப்படினும், புலியூர்சிற்றம்பலமே புக்கதாக அருளிச் செய்தல் காண்க. அன்றித் தம்மை, 'கோலமார்தரு பொதுவினில் வருக' என்று அருளிப் போயினமை பற்றிக் கூறினார் என்றலுமாம்.

இனி இத்திருவகவலில், 'தில்லை மூதூரில் ஆடிய திருவடியை யுடையான், பல்லுயிர்களிலும் பயின்றோனாகித் தனது எண்ணில்லாத பல குணங்களும் எழுச்சிபெறுமாறு விளங்கிநின்று, தோற்றல், அழித்தல் முதலியவற்றால் உயிர்களது அகவிருளை முற்றும் நீக்கி, அவைகளது உள்ளத்தில் அன்பு மீதூரும்படி அவ்வுள்ளங்களையே குடியாக் கொண்ட செயல்களும், அவற்றின் மேன்மைகளும் யாவை யெனின், ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும் ஆரியனாய் அமர்ந்தருளியும் இவ்வாறு மங்கையும் தானுமாய் வந்தருளி, அதன் பின், சாத்தாய்த் தானெழுந்தருளியது முதலாகப் பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசு ஈறாக உள்ளனவாம். இனி அவற்றின்மேலும், கடம்பூர் முதலாகச் சந்திரதீபம் ஈறாகக் கூறிய தலங்களில் கோயில் கொண்டிருந்து, மகேந்திர வெற்பனாகிய அவ்வண்ணல் எங்களை ஆட்கொண்ட தன்மையை விளங்கக் கூறுமிடத்து, திருநீறாகிய கொடி

Koviloor Digital Library

முதலாகவும், திருவருளாகிய மலையீறாகவும் உள்ள பத்து உறுப்புக்களையும் கொண்டு நின்று, எத்தகையோரையும் தனது திருவருளின் வழிப்படுத்து ஆண்டுகொண்டு, அவர்களில் நாயினேனை, என் வினையிருந்தவாற்றிற்கு ஏற்ப, 'தில்லையில் வருக' எனப் பணித்து விட்டுத் தகுதி மிக்க அடியார்களோடு தான் திருவுருக்கரந்தருளிய பின்னும், அப் பேறில்லாதவருட் சிலர் எரியிற் பாய்தல் முதலியவற்றால் தனது திருவடியை அடையவும், அவை மாட்டாதார் ஏக்கமுற்று நிற்கவும், கயிலை உயர்கிழவோனாகிய புலியூர்ப் பொதுவினில் நடம் நவிலும் அவ்விறைவன், அவ்விடத்து மீள வெளிப்படாதே, தன்னை அடைந்த அடியார்களோடும் புலியூரில் இனிது புகுந்தருளினான்' என்னும் வகையில் சொற்களை இயைத்துப் பொருள்கொள்க.

இங்ஙனம் இத்திருப்பாட்டில் இறைவனது திருவருள் விளை யாட்டுக்களைப் பொது வகையானும், சிறப்பு வகையானும் அடிகள் அருளிச் செய்தமை காண்க.

நால்வர் நான்மணிமாலை

வலமமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
ஓதுவார் மனமெனும் ஒண்குளம் புகுந்து
நாவெனும் மதகில் நடந்து கேட்போர்
செவியெனும் மடையில் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனும் நிலம்புக வூன்றிய அன்பாம்
விதைதிற் சிவமெனும் மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் தருமே

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

3. திருவண்டப்பகுதி

சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்தது

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

3. அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரில் துன்அணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சூக்கமொடு தூலத்துச்
சூறை மாருதத் தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் நாடொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு
மதியின் தண்மை வைத்தோன் திண்திறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கங் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரின் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட

Koviloor Digital Library

மண்ணின் திண்மை வைத்தோன் என்றென்
றெனைப்பல கோடி யெனைப் பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மைஇல் ஐயோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவிஎப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க

Koviloor Digital Library

கண்ணால் யானுங் கண்டேன் காண்க
அருணனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க
குவ்ளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானும் உடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலின் தோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழில் தோன்றி வாலொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட – வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூழ் ஓங்கிய நங்கள்
இருவினை மாமரம் வேர்ப றித்தெழுந்
துருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்

Koviloor Digital Library

வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்
மாப்புகைக் கறை சேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலின் நோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி - நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி

Koviloor Digital Library

ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்
துற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்
இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென ஒளித்தும் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலின்
தாள்தளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும்
தன்னே ரில்லோன் தானேயான தன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடல் திரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து

Koviloor Digital Library

நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூர் எழில்நகை எரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தான்எனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆவா செத்தேன் அடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியும் ஆரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்
துவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவ
துள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை யமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

Koviloor Digital Library

3. பொ-ரை: ஆராயுமிடத்து அண்டம் எனப்படும் பேருலகின் பகுதியாகிய, உருண்டை வடிவின் விளக்கமும் அளத்தற்கரிதாகிய தன்மையும் வளமான பெருங்காட்சியும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்து நின்ற அழகைச் சொல்லுமிடத்து நூற்றொரு கோடியினும் மேற்பட்டு விரிந்துள்ளன, அவை, வீட்டில் நுழைகின்ற சூரிய கிரணத்தில் நெருங்கிய அணுக்களை நிகர்க்கச் சிறியவையாகும்படி பெரியவனாய் இருப்பவன்.

பிரமனும் அவனைச் சூழ்ந்தவரும் ஆகிய அவரது தொகுதி யோடு திருமாலும் அவரைச் சூழ்ந்தோரது மிக்க கூட்டமும் உலகத் தினது உற்பத்தியும் நிலைபேறும் ஆகியவற்றை இறுதியடையச் செய்த மிகப் பெரிய ஊழிக்காலமும், அவ்வூழியின் நீக்கமும் அந்நீக்கத்தின் பின் உலகம் முன்போலத் தோன்றி நிலைபெறுதலும் பெரிதாகவும் சிறிதாகவும் வீசுகின்ற சூறைக் காற்றாகிய வீசும் வளியில் அகப்பட்ட பொருள் போலச் சுழல, அவற்றை நிலை பெயர்க்கின்ற அழகன்.

எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கும் பிரமனைப் படைக் கின்ற பழையவன். படைக்கப்பட்ட பொருளைக் காப்போனாகிய திருமாலைக் காக்கின்ற கடவுள். காக்கப்பட்ட பொருளை அழிப்பவன். அழிக்கப்பட்டவற்றை நினையாத கருத்தையுடைய கடவுள். சிறப்புப் பொருந்திய அறுவகைப்பட்ட சமயத்தையுடைய, ஆறுவகை ஒழுக்கத்தை உடையவர்க்கும் முத்திப் பேறாய் நின்றும், தேவர் பகுதிகள் புழுக்களை ஒக்க நிற்கின்ற பெரியோன், தினந்தோறும் சூரியனில் ஒளியை அமைத்தவன். அழகு பொருந்திய சந்திரனில் குளிர்ச்சியை வைத்தவன். வலிய வெற்றியையுடைய நெருப்பில் வெப்பத்தை உண்டாக்கினவன். உண்மையாகிய ஆகாயத்தில் வியாபிக்கும் தன்மையை வைத்தவன். மேன்மை பொருந்திய காற்றில், அசைவை அமைத்தவன். நிழல் பொருந்திய நீரினிடத்து இனிய சுவையை வைத்தவன். வெளிப்படையாக மண்ணிடத்து வலிமையை அமைத்தவன். இவ்வாறே எந்நாளிலும் எவ்வளவு பல கோடியாகிய எவ்வளவோ பல பிற பொருள்களிலும், அவற்றின் தன்மையை அவ்வப் பொருள்களில் அமைத்து வைத்தவன். அதுவன்றி எப்பொருட்கும் முன்னே உள்ளவன்.

முழுதும் நிறைந்தவன். தனக்கு நிகர் இல்லாதவன். பழைமை யாகிய பன்றியின் பல்லை அணிந்தவன். புலியினது தோலை அரையில் உடுத்தவன். திருவெண்ணீற்றை அணிந்தவன். அவனது பிரிவை நினைக்கும்தோறும் பொறுக்க மாட்டேன். ஐயோ! நான்

Koviloor Digital Library

கெட்டொழிவேன். இனிய இசை வீணையில் பொருந்தியிருப்பது போல, உயிர்களில் நிறைந்து இருப்பவன். அப்படிப்பட்டதாகிய வீணை இசை ஒன்றை அவ்விடத்து அறிந்தவன். மேலோன். பழையவன். பிரமனும் திருமாலும் காணவொண்ணாத பெரியவன். வியத்தகு தன்மைகள் உடையவன். எல்லாப் பொருளுமாய் இருப்பவன். சொல்லின் நிலையைக் கடந்த பழையோன்.

மனம் சென்று பற்றாத தூரத்தில் இருப்பவன். பத்தியாகிய வலையில் அகப்படுவோன். ஒருவன் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப் படும் ஒருவன். பரந்த உலகம் முழுவதுமாகிப் பரந்தவன். அணுப் போன்ற தன்மையினையுடைய நுண்ணியவன். ஒப்புச் சொல்லுதற்கு அரிய பொருள்யாதினும் அரிய பொருளாகிய அரியவன். பொருந்தி எல்லாப் பொருளையும் காப்பவன். நூலறிவால் உணரப்படாத நுட்பம் உடையவன். மேலும் கீழுமாகிய எவ்விடத்திலும் பரவி நிற்பவன். முடிவும் முதலும் நீங்கினவன். உயிர்கட்குப் பிறவியாகிய கட்டும், வீடுபேறும் உண்டாக்குவோன். இயங்காப் பொருளும் ஆனவன். கற்ப காலத்தையும் அதன் முடிவையும் கண்டவன். எல்லோரும் அடையும் பொருட்டு எழுந்தருளுகின்ற தலைவன். தேவரும் அறிய முடியாத சிவபெருமான். பெண் ஆண் அலி என்னும் பாகுபாடுகளில் கலந்துள்ள தன்மையன். அப்பெருமானை நானும் கண்ணால் கண்டேன். அருள் மிகவும் சுரக்கின்ற அமிர்தம். அப்பொருளினது பெருங்கருணையின் ஏற்றத்தைக் கண்டேன். அவன் தன் திருவடிகள் பூமியில் படும்படி எழுந்தருளி வந்தான். அவனைச் சிவபிரான் என்று நானும் தெளிந்து கொண்டேன். அவன் என்னை அடிமை கொண்டருளினன். நீலமலர் போலும் கண்களையுடைய உமாதேவியின் பாகன். அத்தகைய உமாதேவியும் தானும் பிரிவின்றியே இருப்பவன்.

மேன்மையான பேரின்பக் கடல் முழுவதுமே, சூல் கொண்ட கரிய பெருமேகம் போல வடிவெடுத்து, அழகு நிறைந்த திருப்பெருந் துறை என்னும் மலைமேல் ஏறித் தக்க அருளாகிய மின்னல் வெளிச்ச மானது ஒவ்வொரு திசையிலும் பரவ, ஐவகை வேட்கைப் பிணிப் பாகிய, வாள் போன்ற கொடிய பாம்புகள் கெட்டு ஓட, பிறவி என்னும் கடுந்துன்பமாகிய வேனிலானது தனது விரிந்த தலையை மறைத்துக் கொள்ள, மிகுந்த அழகுடைய தோன்றிச் செடி போலத் தோன்றிய ஆசிரியரது ஞானவொளி விளங்க, எங்கள் பிறவிகளாகிய தம்பலப் பூச்சிகள் செறிந்து தோன்ற, இறைவனின் இரக்கமானது இனிய முரசு அடித்தாற் போல முழக்கம் செய்ய, பூப்போன்றனவாயுள்ள அடியவர் கூப்பிய கைகள் காந்தள் மலர்போல விளங்க, குறையாத இன்பம் தரும் அருளானது சிறிய துளிகளின் வடிவத்தைக் கொள்ள, நேர்மையான

Koviloor Digital Library

பேரறிவாகிய வெள்ளம் திக்கெங்கும் பரவ, துன்பமாகிய குளம் கரையழிய, மலைச் சிகரமளவுக்குப் பொருந்துமாறு உயர்ந்தும், ஆறு சமயங்களாகிய கானல் நீரினை நீர் வேட்கையுண்டாக வந்த நீண்ட கண்களையுடைய மான் கூட்டம் போன்ற சிற்றறிவு உயிர்கள் தமது அகன்ற பெருவாயினால் பருகியும், நடந்த தளர்ச்சியும் மிகுந்த தாகமும் நீங்கப் பெறாமல் உழன்றன.

அத்தருணத்தில், அந்த வானப் பேராற்றின் உள்ளிடத்தே புகுந்து பெருகி, இன்பப் பெருஞ் சுழலினை உண்டாக்கி, மெய்யாகிய மணிகளை வாரிக் கொண்டு, எமது பாசக்கட்டாகிய கரைகளை மோதி அலைத்து உடைத்து, முறை முறையாய் வளர்ந்து வந்த எங்களுடைய நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளாகிய பெரிய மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி மிகுந்து வந்த அழகுமிக்க அருள் வெள்ளத்தைச் செலுத்தித் தொண்டராகிய உழவர், கடத்தற்கரிய எல்லையையுடைய சாந்தம் என்னும் பெரிய அணையைக் கட்டி, தேனோடு விரிந்த வாசனையுடைய மலர் போன்ற இருதயமாகிய குளத்திற்கு உண்மையாகிய நீர் வாயினை அமைத்து, பொறியடக்கம் என்னும் சிறந்த அகிற் புகை சேரும் வரம்பினையுடைய ஓங்காரமாகிய வண்டு ஒலிக்கும் உள்ளமாகிய குளத்திலே அருள் வெள்ளமானது மிகுதியாக மேலும் மேலும் நிறைவதைப் பார்த்து, வழிபாடு என்னும் வயலுள் அன்பு என்னும் வித்தை விதைத்துச் சிவபோகமாகிய விளைவைத் துய்க்குமாறு உதவிய உலகெங்கும் பெறுதற்கரிய மேகம் போன்றவன் வாழ்க!

கரிய படமுடைய பாம்பைக் கச்சையாக அணிந்த கடவுள் வாழ்க. அரிய தவத்தினருக்கு அருளுகின்ற முதல்வன் வாழ்க. பிறவி அச்சத்தை நீக்கின வீரன் வாழ்க. நாள்தோறும் அடியார்களை வலிய இழுத்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க. எம்மை வளைத்துக் கொள்கின்ற பெருந்துன்பத்தை நீக்குவோன் வாழ்க. தன்னை அடைந்தவர்க்கு ஆர் அமுது அளிப்போன் வாழ்க. மிகுந்த இருளில் பல வகைக் கூத்தொடு நடிப்போன் வாழ்க. பெரிய மூங்கில் போலும் தோள்களை உடைய உமாதேவிக்கு அன்பன் வாழ்க. தன்னை வணங்காது அயலாய் இருப்பார்க்கு அயலவனாயிருக்கிற எம் தலைவன் வாழ்க. அன்பர்க்கு இளைத்த காலத்தில் சேமநிதி போல்வான் வாழ்க.

நஞ்சையுடைய பாம்பை ஆட்டிய நம் பெருமானுக்கு வணக்கம். எம்மைத் தனது அருட்பித்தேற்றின பெரியவனுக்கு வணக்கம். திருவெண்ணீற்றுப் பூச்சொடு தோன்ற வல்லவனுக்கு வணக்கம். நான்கு திக்கிலும் நடப்பவற்றை நடத்தி கிடப்பவற்றைக்

Koviloor Digital Library

கிடத்தி, நிற்பவற்றை நிறுத்திச் சொல்லளவைக் கடந்த பழையோன். மன உணர்ச்சியால் கொள்ளப் படாதவன், கண் முதலாகிய பொறி களுக்குக் காணவும் படாதவன். ஆகாயம் முதலிய பூதங்களை வெளிப்படையாகத் தோன்றப் படைத்தவன். மலரின் மணம் போன்று ஓங்கி எவ்விடத்தும் நீக்கமில்லாமல் நிறைந்து பொருந்திய தன்மையை இப்பொழுது, அடியேனுக்கு எளிதாக வந்து உணர்த்தியருளி அழிகின்ற இவ்வுடம்பை ஒழியச் செய்த சிறந்த பொருளானவன். இன்று எனக்கு எளியவனாய் என் உள்ளத்தில் வீற்றிருந்தவனுக்கு வணக்கம்; கனிந்து உருகுகின்ற உடம்பை அருள் செய்தவனுக்கு வணக்கம்; இன்ப ஊற்றாயிருந்து மனத்தை மகிழ்விப்பவனுக்கு வணக்கம். தாங்க ஒண்ணாத இன்பவெள்ளம் பரவி அலை வீச அதனை ஏற்றுப் போற்றாத உடம்பைத் தாங்குதலை விரும்பேன்.

பச்சை மணியின் குவியலும் சிறந்த செம்மணியின் பெருக்கமும், மின்னலின் ஒளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு பொன்னொளி போல் விளங்க, மேலும் கீழும் போய்த் தேடின பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் மறைந்தும், யோக முறைப்படி ஒன்றி நின்று முயன்றவர்க்கு மறைந்தும், ஒருமைப்பாடு கொண்டு நோக்குகின்ற மனத்தையுடைய உறவினர் வருந்தும்படி உறுதியோடு இருப்பவர்க்கு மறைந்தும் வேதங்களின் பொருட் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து பார்த்து வருந்தினவர்க்கு மறைந்தும், இவ்வுபாயம் வழியாகக் காண்போம் என்று இருந்தவர்க்கு, அவ்வுபாயத்தில், அவ்விடத்திலே மறைந்தும், கோபம் இல்லாமல் பார்த்து மிகுதியாகப் பற்றி, ஆண் போலத் தோன்றியும், அலிபோல இயங்கியும், ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடைய பெண் போலக் காணப்படும் தன் இயல்பைக் காட்டாது மறைந்தும், தூரத்தில் ஐம்புலன்களைப் போக நீக்கி அரிய மலைதோறும் சென்று, பொருந்தின பற்றுகளை எல்லாம் விட்ட வெற்றுயிரோடு கூடிய உடம்பையுடைய அரிய தவத்தினர் நோக்குக்கும் செம்மையாக மறைந்தும், ஒரு பொருள் உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் ஐயுற்ற அறிவுக்கு மறைந்தும், முன்னே பழகிய காலத்திலும் இப்பொழுது பழகுங் காலத்திலும் எப்பொழுதும் மறைகின்ற கள்ளனைக் கண்டோம். ஆரவாரியுங்கள்; ஆரவாரியுங்கள்; புதிய மலர் மாலைகளால் திருவடியைக் கட்டுங்கள்; சுற்றுங்கள்; சூழுங்கள்; பின் தொடருங்கள்; விடாதீர் பிடியுங்கள் என்று சொல்லியவர்களது பற்றுதலுக்கு முழுதும் மறைந்தும்,

தனக்கு நிகரில்லாதவன் தானேயாகிய தன்மையை என் போல்வார் கேட்கும்படி வந்து சொல்லி வலிந்து அழைத்து, அடிமை

Koviloor Digital Library

கொண்டருளி வேதியர் கோலத்தைக் காட்டியருளுதலும் வருந்தி என்பு உருக அன்பினால் முறையிட்டு, அசைகின்ற கடல் அலைகள் போல இடையறாது ஆரவாரித்து மேலெழுந்து தலைதடுமாறி வீழ்ந்து புரண்டு அரற்றி, பித்தர் போல் மயங்கி, வெறி பிடித்தவர் போலக் களித்து, நாட்டார் மயக்கம் கொள்ளவும் கேட்டவர் வியப்புக் கொள்ளவும் மதயானையும் ஏற்கப் பெறாத மிகப்பெரிய மதத்தால் தரியேனாக, என் உறுப்புகளைத் தீஞ்சுவையினைத் தருகின்ற கொம்புத்தேன் கொண்டு ஆக்கினான். பகைவருடைய பழைய ஊராகிய மூன்று புரங்களை அழகிய நகையாகிய நெருப்பினால் அழித்தது போல, அக் காலத்தில் அருளாகிய பெரிய நெருப்பினால், அடியோங்களுக்கு உரிய குடிலாகிய உடம்பை ஒருத்தரேனும் தவறாதபடி அடங்கப் பண்ணினான். அடியேனுக்குப் பெரிய கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி போன்றிருந்தான்.

இவ்வாறு எனக்கு எளி வந்த கருணையின் பெருமையை யான் சொல்லுமாறு அறியேன். அவன் வாழ்க. அவன் என்னைச் செய்த நிலையை நாயினேன் ஆற்றேன். அதன் காரணத்தையும் அறிந்திலேன். இது எனக்குச் செய்யும் முறையோ? ஐயோ செத்தேன்; அடியேனுக்குச் செய்த அருளையும் அறியேன். சிறுகச் சிறுகக் குடித்தும் நிறைவு பெற்றிலேன்: முழுதுமாய் விழுங்கியும் பொறுக்க மாட்டேன். செழுமையாகிய குளிர்ந்த பாற்கடலின் அலைகளை உயரச்செய்து நிறைமதி நாளில் பெருகும் கடலில் பொருந்திய நீர்போல உள்ளத்தினுள்ளே பொங்க, சொல்லிறந்த அமுதமானது ஒவ்வொரு மயிர்க் காலிலும் நிறையச் செய்தனன்; நாயினேனது உடலின் கண்ணே இருக்கை கொண்டு கொடியேனுடைய மாமிசம் செழித்த ஒவ்வொரு மடையிலும், இனிய தேனைச் பாய்ச்சி நிறைந்த ஆச்சரியமான அமுத தாரைகளை எலும்புத் துளை தோறும் ஏறச் செய்தனன். உருகுவதாகிய மனத்தைக் கொண்டு ஓர் உருவம் அமைத்தாற் போல அடியேனுக்கு மிகுதியும் உருகுகின்ற உடம்பை அமைத்தான்.

இனிதாகிய கனியைத் தேடுகின்ற யானை போல இறுதியில், அடியேனையும் அவனையே நாடி இருப்பதாகச் செய்தருளினன். என்னுள்ளே அருளாகிய பெருந்தேன் பாயும்படி, அருளொடு எழுந்தருளி மிக்க அமுதத்தினையும் அமைத்தான். பிரமனும் திருமாலும் தேடியும் அறியாத தன்மையுடையான்.

கு-ரை: இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகவே, யாண்டும் கூறப்படுகின்றது.

Koviloor Digital Library

'திருவண்டப் பகுதி' என்பது, முதற்குறிப்பாற் பெற்ற பெயர், 'ஆத்திசூடி' முதலியனபோல. இதன்கண் அடிகள் இறைவனது பெருமைகள் பலவற்றையும் விரித்துக் கூறி, அன்னபெருமைகளை யுடையவன், தமக்கு மிக எளிவந்து அருள்புரிந்தமையை வியந்து, வாழ்த்துதலும், போற்றுதலும் செய்கின்றார். 'சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்தது' என்னும் பழைய குறிப்பும் இதனை ஒருவாறு உணர்த்தும்.

தொல்காப்பியனார், 'குட்டம் வந்த ஆசிரியம்' என்றதனைப் பிற்காலத்தார், 'இணைக் குறள் ஆசிரியப்பா' என்றனர்.

1-6, அண்டப் பகுதி - அண்டங்களாகிய இடப்பகுதிகள். உருண்டை, 'உண்டை' என மருவி, அத்தன்மைத்தாய வடிவத்தை உணர்த்திற்று. பிறக்கம் - விளக்கம்; பொலிவு. 'அளப்பருந் தன்மையை யுடைய காட்சி' என்க; 'காட்சியோடு' என உருபு விரிக்க. ''ஒன்றனுக் கொன்று'' என்றதன்பின், 'பெரிதாய்' என்பது எஞ்சிநின்றது. 'நின்ற' என்பதன் அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. எழில் - எழுச்சி; பரப்பு. ''நூற்றொரு கோடியின்'' என்றது, 'ஒருநூறு கோடி' என்றவாறு. ''கோடி'' என்றது, அவ்வளவினதாகிய யோசனையைக் குறித்த ஆகு பெயர். 'கோடியினின்றும் மிகுதிப்பட விரிந்தன' என்க.

'பிருதிவி தத்துவம் முதலாகத் தொடங்கி மேற்செல்லும் தத்துவங்களுள் பிருதிவி தத்துவத்தின் அண்டம் எப்பக்கத்திலும் நூறு கோடி யோசனை பரப்புடையது' என்றும், 'அதன் மேல் மூலப் பகுதி காறும் உள்ள அண்டங்களுள் ஒன்றுபோல மற்றொன்று பத்து மடங்கு பரப்புடையது' என்றும், 'அவற்றிற்குமேல், நூறுமடங்கு, ஆயிர மடங்கு என்று இவ்வாறு சிவதத்துவம் முடிய உள்ள தத்துவ அண்டங்கள் விரிந்து கிடக்கின்றன' என்றும் ஆகமங்கள் கூறுதலின், இவ்வாறு அருளிச்செய்தார். ''விரிந்தன'' என்ற சொற்குறிப்பானும், இங்குப் பெருமை கூறுதலே கருத்தாகலானும், ''நூற்றொரு கோடி'' என்றது, விரிவையன்றித் தொகையையன்றென்க.

''விரிந்தன'' என்றது 'விரிந்தனவாம்' என வினைப்பெயர். இதன்பின், ''அவை'' என்னும் சுட்டுப் பெயர் வருவிக்க. இல்நுழை கதிரில் துன் அணுப் புரைய - இல்லத்துள் புழைவழியாகப் புகும் ஞாயிற்றின் ஒளியில் நெருங்கித் தோன்றும் நுண்துகள் போல. சிறிய ஆக - சிறியவாய்த் தோன்றும்படி. பெரியோன் - பெரியோனாய் நிற்பவன். இறைவனது பெரு வடிவொடு நோக்க, மேற் கூறிய அண்டங்கள் சிறுதுகள்களாம் என்றபடி. இதனானே, இந்நுண்துகள்கள்

Koviloor Digital Library

மேற்கூறிய அண்டங்கள்போலப் பெரியவாய்த் தோன்றும்படி அத்துணைச்சிறியோனாய் நிற்பவன் என்பதும் பெறப்படும்.

''அண்டங்க ளெல்லாம் அணுவாக அணுக்க ளெல்லாம்
அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்சிறி தாயி னானும்''

என்ற *(பாயிரம். 7)* பரஞ்சோதியார் *திருவிளையாடற்புராணம்* காண்க. இதனால், இறைவனது வியாபகத் தன்மை கூறியவாறு.

7-12. மேற்போந்த, 'தெரியின்' என்பதனை இங்குக் கூட்டி, 'அவனது பெருமைகளை ஆராயுமிடத்து' என உரைக்க.

வேதியன் - பிரமன். தொகை - கூட்டம். மிகுதி - பரப்பு. பிரம விட்டுணுக்கள் இவ்வண்டத்தில் உள்ளவாறே ஏனைய பல்கோடி அண்டங்களினும் உளராகலின், அவர்களையே, ''தொகை'' என்றும், ''மிகுதி'' என்றும் அருளினார். இவ்வண்டத்தில் உள்ளாரோடு ஒத்த பிரம விட்டுணுக்களது கூட்டத்தை, இவர்களுடைய கூட்டம் என உடைமையாக்கி ஓதினார், இனம் பற்றி.

சிறப்பு - வளர்ச்சி; எனவே, நிலைத்தலாயிற்று. 'பிரமரது தொகுதியும், மாயோரது மிகுதியும் தோன்றுதலையும், நிற்றலையும், இறுதியோடே புணர்ந்த ஊழி' என்க. 'புணரிய ஊழி' என்பதில், பெயரெச்சம் காலப்பெயர் கொண்டது. ஊழி, வடமொழியில், 'கற்பம்' எனப்படும். பிரமனும், மாயோனும் செயலொழிந்து துயிலுங் காலம், அவரவர்க்கு 'நித்திய கற்பம்' என்றும், அவர் இறந்துபடுங்காலம் அவரவர்க்கு, 'மகாகற்பம்' என்றும் கூறப்படுமாகலின், அவற்றுள் அவர் இறந்துபடுங் காலமாகிய மகாகற்பம் என்பது அறிவித்தற்கு, ''மாப்பேரூழி'' என்றார். ஆகவே, அவற்றுள், 'அவரது தோன்றல், நிற்றல், அழிதல்' என்னும் மூன்றும் நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுமாதலின், அதனை, ''தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய'' என்று விளக்கினார். 'ஊழி' என்னும் அஃறிணை இயற்பெயர், ஈண்டுப் பன்மையின் மேலது.

''ஊழியும்'' என்றது, 'ஊழியினது தோற்றமும்' என்றவாறு. எனவே, பின்னர்க் குறித்த நீங்குதலும் (முடிவெய்துதலும்) நிலைத்தலும் (நிகழ்தலும்) ஊழியினுடையவேயாயின. 'முதலும் முடிவும்' எனக் கூறி, நடுவை இறுதிக்கட் கூறலும் மரபாகலின், நீக்கத்தை இடை வைத்தார். சூக்கமொடுதூலத்து - நுண்மையும், பருமையும் ஆய இருநிலைகளிடத்தும்; இதனை, ''கொட்க'' என வருவதனோடு

Koviloor Digital Library

இயைக்க. நுண்மை, ஒடுக்கமும், பருமை, தோற்றம் நிகழ்ச்சி என்னும் இரண்டும் ஆதல் அறிக. ''சூறை மாருதத்து'' என்பதனை இதனோடே கூட்டி நாற்சீரடியாக்கி, ''எறியது வளியின்'' என்பதனை இருசீரடி ஆக்குவாரும் உளர். அகவற்பாவினுள் வரும் இருசீரடிக்கு மூவசைச் சீராதல், ஆசிரிய உரிச்சீராதல், இரண்டுமாதல் அடுத்துவந்து நிற்பதே இன்னோசை பயப்பதாகலின், அது பொருந்தாமையறிக. இவ்வாறு அடிவரையறை செய்யவே, ஓசை வேறு பாட்டானும், ஈண்டுரைக்கப் படும் பொருளே தோன்றுதல் காண்க.

சூறை மாருதம் - சூறாவளி; சுழல்காற்று. மாருதத்து - மாருத மான நிலையில். 'எறி வளி' என இயையும். 'அவ்வளி' எனச் சுட்டாக ஓதற்பாலதனை, 'அது வளி' என இரு பெயரொட்டாக ஓதினார், 'அது காலை, அது போழ்து' என்றற் றொடக்கத்தனபோல. வளியின் - வளி போல. இதனை, ''பெயர்க்கும்'' என வருவதனோடு இயைக்க. 'மாப் பேரூழிகளது தோற்றங்களும், நிகழ்ச்சிகளும், முடிவுகளும், 'நுண்மை, பருமை' என்னும் இருவகை நிலைகளில் தமக்கு ஏற்ற நிலை யிற் பொருந்திச் சுழன்று வருமாறு, சுழல் காற்றைப் போலச் சுழற்றுகின்ற குழகன்' என்க. பிரம விட்டுணுக்கள் என்னும் காரணக் கடவுளர் முதலியோரையும், தோன்றி நின்று அழியச் செய்வது, ஊழி முதலிய பெயர்களைப் பெற்று விளங்கும் காலம்; அதனைத் தோன்றி நின்று அழியுமாறு செய்கின்றவன் இறைவன் என, அவனது முதன்மையை வியந்தவாறு. மாப்பேரூழியது அளவை, சூறாவளியில் அகப்பட்டு விரையச் சுழலும் சிறு பொருள்களது சுழற்சியளவோடு ஒப்புமைப்படுத்தியது என்னையெனின், 'அது தானும் நிலையுடைய தன்றி மாறித் தோன்றுவதேயாம்' என அதனது நிலையாமையை இனிது விளக்குதற் பொருட்டென்க.

> உறங்கு வதுபோலும் சாக்கா டுறங்கி
> விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

எனத் *திருவள்ளுவ நாயனாரும் (குறள். 339.)* நிலையாமையை இவ்வாறு விளக்குதல் காண்க.

எல்லாவற்றையும் ஆக்கிக் காத்து அழித்துச் சுழற்றி நிற்பது காலம்; அதனை அங்ஙனம் சுழலச் செய்பவன் இறைவன் என்றதனால், அவற்றின்வழிச் சுழல்வனவற்றையும் அங்ஙனம் சுழற்றுபவன் அவனே என்பது, தெற்றென விளங்கிக் கிடந்தது. எனவே காலத்துட் படாதவன் இறைவன் ஒருவனேயன்றிப் பிறர் இல்லை என்பது பெறப்பட்டது. சிவபெருமான் காலனைக் காலால் உதைத்தமை,

Koviloor Digital Library

'அவன் காலத்தைத் தன்வழி நடாத்துபவன்' என்பதையும், மார்க் கண்டேயர் அப்பெருமானை வழிபட்டு என்றும் பதினாறு வயதாய் இருக்கப் பெற்றமை, அவனை அடைந்தவரே காலத்தைக் கடப்பவராவர் என்பதையும் விளக்குவனவாம். இவ்வரலாறு இங்ஙனம் உலகறிய வழங்கி வருவதாகவும், அப்பெருமானை வழிபடுதலினும் சிறப்பாக ஒன்பான் கோள்கள் முதலிய காலக் கடவுளரை வழிபட்டுக் காலம் போக்குவாரது நிலையை நாம் என்னென்பது!

காலம் தன்வயம் உடையதன்று; இறைவன் ஒருவனே தன்வயம் உடையவன்; காலம் அவன்வழிப்பட்டதே என்பதை,

காலமே கடவுளாகக் கண்டனம் தொழிலுக் கென்னிற்
காலமோ அறிவின் றாகும்; ஆயினும் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டும்; காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமும் கடவுள் ஏவ லால்துணைக் கார ணங்காண்.

என விளக்குகின்றது, *சிவஞான சித்தி (சூ.1.10.)*.

''குழகன்'' என்றார், எல்லாவற்றையும் கொட்கப் பெயர்ப் பினும் தான் அப்பெயர்ச்சியுட்படாது, என்றும் ஒரு பெற்றியனாயே நிற்பான் என்பது அறிவித்தற்கு. எனவே, ''கொட்கப் பெயர்க்கும்'' என்றதனால், அவனது முடிவிலாற்றலையும், ''குழகன்'' என்றதனால் அவனது தன்வயமுடைமையையும் குறித்தவாறாயிற்று.

13-19. ''முழுவதும்'' என்றதனை இவற்றொடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. ''முழுவதும்'' என்றது, அவரவரது எல்லைக் குட்பட்டன எல்லாவற்றையும் என்றதாம். ''படைப்போன், காப் போன்'' என்ற விடத்துச் சொல்லுவாரது குறிப்பு, பொருள்மாத்திரை யன்றித் தொழிலொடு கூடிய பொருள் மேலதாதலின், அவை அத்தொழிலையுடைய பலர்க்கும் பொருந்துவனவாம். இவ்வாறு வருவதனை,

ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும்
வருவகை தாமே வழக்கென மொழிப

என்று அமைத்தார் *தொல்காப்பியர் (பொருள். 222)*. இதனை, 'சாதியொருமை' என்ப.

Koviloor Digital Library

''படைப்போன், காப்போன்'' என்றவற்றில் ஐயுருபு தொக்கு நிற்றல் வெளிப்படை. ''பழையோன்'' என்றதனால், அவனுக்கு முன்னே நின்று அவனைப் படைப்போர் ஒருவருமிலர் என்றவாறு ஆயிற்று. இங்ஙனம் ஒருவராற் படைக்கப்படாது நிற்கும் நிலையை, 'அனாதி' என்ப. 'காப்போனையும் காக்கும் முதல்வன்' என்றற்கு, ''காப்போற் காக்கும் கடவுள்'' என்றாராயினும், அதனானே, முன்னர் அவனைப் படைத்தலும் அடங்கிற்று. கரப்போன் - அழிப்பவன். ''படைப்போன், காப்போன்'' என்ற அவரோடொப்பக் கரப்போனாகிய உருத்திரனைச் சுட்டி, 'கரப்போற் கரக்குங் கடவுள்' என்னாது, சிவபெருமானையே கரப்போனாக அருளிச்செய்தார். அவன் ஏனை இருவர் போலச் சகலருட்பட்டு மீளப் பிறத்தலின்றி, அதிகாரமல வாசனை, பின்பு போகமல வாசனையாயும் இலயமல வாசனையாயும் தேய்ந்தொழிய வீடெய்துவானாகலின். எனவே, 'அழித்தல்' என்பது, மீளப் பிறப்பாரிடத்தே செய்யப்படுவதாம் என்பது தெளிக.

''கரப்பவைகருதா'' என்றதற்கு, 'அழிக்கப்படும் அவற்றை அவைநிலையுறுதலுறுங் காலத்து அழிக்கக் கருதாத' எனப் பொருள் கூறுக. இதனால், அழித்தலைத் தனது ஆற்றல் வெளிப்படுத்தல் கருதியாதல், பிறிதொன்று கருதியாதல் தன் பொருட்டாகச் செய்யாது, உயிர்களின் பொருட்டாகவே செய்தல் பெறப்பட்டது. படவே ''கருத்துடை'' என்றதற்கு, 'அருளுள்ளத்தை யுடைய' என்பது பொருளாயிற்று. அழித்தல் உயிர்களை இளைப்பாற்றுதற் பொருட்டு என்பதனை,

''அழிப்பிளைப் பாற்றல்..........
பார்த்திடின் அருளே எல்லாம்''

எனச் *சிவஞான சித்தி* விளக்குதல் காண்க *(சூ.1.37.)*. ''கருதா'' என்றதற்கு இவ்வாறன்றி, 'அழித்தவைகளை இளைப்பு நீங்குங்காறும் படைக்கக் கருதாதவன்' என உரைப்பாரும் உளர்; 'கரந்தவை' என ஓதாது, ''கரப்பவை'' என ஓதினமையின், அது பொருந்தாமையறிக. இனி, ''கருதா'' என்றதனை வினையெச்சமாக்கி, 'கருத் துடை கடவுள்' எனப் பாடம் வேறாக ஓதி, 'அழித்தலுட்பட்ட உயிர்கட்கு அருளக் கருதி, அவற்றின் பிறப்பை நீக்கும் கடவுள்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

17-19. திருத்தகும் என்றதனை இங்குக் கூட்டி, 'சிறப்புத் தக்கிருக்கின்ற' என உரைக்க. 'அறுவகைச் சமயத்தால் அறுவகைப் பட்டோர்க்கும்' என்க. ஒரோவொரு சமயத்தினும் கொள்கையும், ஒழுக்கமும் பற்றிய சிறுசிறு வேறுபாடுகள் உளவாதல்பற்றி, 'ஆறு சமயம்' என்னாது, ''அறுவகைச் சமயம்'' என்று அருளினார். ''திருத்

Koviloor Digital Library

தகும்'', எனச் சிறப்பித்தது, கடவுட் கொள்கையுடையவற்றையே பிரித்துணர்த்தற்கு. அதனால், அவை, ஆருகதம், இரணிய கருப்பம், வைணவம், சௌரம், சௌமியம், வாமம்' என்றேனும், பிறவாறேனும் கொள்ளப்படும். அருகன், இரணிய கருப்பன் (பிரமன்), விண்டு (மாயோன்), சூரியன், சந்திரன், சத்தி என்போர் இச் சமயங்களின் தெய்வங்களாவர். 'உலகாயதம், பௌத்தம், மீமாஞ்சை' என்னும் மதங்கள் கடவுட் கொள்கையில்லாதனவாதலாலும், வைசேடிகமும், நையாயிகமும் கடவுளையடைதல் முத்தி என்று கொள்ளாமையாலும், 'காணாபத்தியம், கௌமாரம், சாத்தேயம், வைரவம், பாசுபதம், மாவிரதம்' என்னும் மதங்களின் தேவர்கள் இழித்துரைக்கற்பாலர் அல்லராதலாலும், மேற்கூறியவாறு ஏற்புடைய சமயங்களையே ஈண்டுக் கொள்க. வாமமதத்தவர், 'சத்தி' எனக் கூறுதல் சிவசத்தியை அன்று; விண்ணோர் குழுவுட் பெண் பாலார் சிலரையேயாம்; ஆதலின், அஃது ஈண்டுக்கொள்ளத்தகும் என்க. இனி, ஒன்றிரண்டு குறைவனவாயினும், 'அறுசமயம்' என்னும் வழக்குப்பற்றிக் கூறினார் எனக் கொண்டு, சிலவற்றையே கொள்ளினும் அமையும். பிரமன் மாயோன் இருவரது நிலை முன்னரே கூறப்பட்டமையின், மீண்டும் அவரை ஈண்டுக் கூறல் வேண்டா எனின், ஆண்டுக் காரணக் கடவுளராதல் பற்றி வேறெடுத்துக் கூறினார்; ஈண்டுச் சமயக் கடவுளராதல் பற்றிப் பிறதெய்வங்களோடொப்ப ஒருங்கெடுத்துக் கூறினார். அதனான் அஃது இழுக்கன்றென்க. இக் கடவுள்ர்தாம் சிவபிரான்போல ஒருவரேயாகாது பலராதலின், 'விண்ணோர்' என்று ஒழியாது, ''பகுதி'' என்றார். எல்லாச் சமயத்தவர்க்கும் அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளே வீடுபேறாதல் அறிக. எல்லா முதன்மையும் உடைய இறைவனொடு நோக்க, ஒரோவொரு முதன்மையையுடைய இக் கடவுளர்கள் மிகத் தாழ்ந்த புழுப் போல்வாராகலின், ''கீடம் புரையும்'' என்று அருளினார். கீடம் - புழு. கிழவோன் - எல்லாப் பொருளையும் தனக்கு உரியனவாக உடையவன்; 'முழுமுதற் கடவுள்' என்றபடி.

ஈண்டு, சிவபிரானை முதற்கடவுளாக உணரும் பேறில்லாது பிற கடவுளரையே முதற் கடவுளராக நினைந்து வழிபடுவாரது நிலைக்கு இரங்குதல் கருத்தன்றி மற்றைத் தேவரது இழிபுணர்த்துதல் கருத்தன்றாகலின், ''சமயம்'' என்றது, கடவுட்கொள்கையுடைய சமயங்களையே எனக் கொள்ளுதலே பொருந்துவதன்றி, எச் சமயத்தாராயினும் அவர் கொண்ட தத்துவத்தின் தலைவரே வீடுபேறாய் நிற்பராகலின், ''சமயம்'' என்றது, அனைத்துச் சமயங்களையுமாம் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தாமையறிக. இனி, 'வீடுபேறாய் நின்ற கிழவோன்' என இயைத்துரைப்பின் ''விண்ணோர் பகுதி

Koviloor Digital Library

கீடம்புரையும்'' என்பது, கவர்பொருட்டாய் இடை நிற்றல் பொருந்தாமையறிக.

இவற்றால் சிவபெருமானது முழுமுதற்றன்மை கூறியவாறு.

20-28. அருக்கன் - சூரியன். அவனது சோதி, நாள்தோறும் புதுவதாய்ப் புறப்பட்டு வருதலின், அதனை நாள்தோறும் அமைத்துத் தந்ததுபோலக் கூறினார். இறந்த காலத்தாற் கூறியது, முன் கண்ட நாள்களில் அது நன்கறியப் பட்டமை குறித்து, திருத்தகுமதி - அழகு தக்கிருக்கின்ற சந்திரன். திண்திறல் - இளையாத வலிமை; என்றது, எல்லாவற்றையும் நீறாக்கும் ஆற்றலை. பொய் - பொய்த்தல்; இல்லையாதல். இது, 'விசும்பென்பது ஒன்று இல்லை என்பாரது கூற்று மெய்யாகாமை குறித்தது' விசும்பு, தனக்குக் கீழுள்ள எல்லாப் பொருட் கண்ணும் உளதாதல் அறிக. அங்ஙனம் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருத் தலையே 'கலப்பு' என்றார். விசும்பேயன்றி ஏனைய பூதங்களும் தங் கீழ் உள்ளவற்றின் வியாபகம் உடையன என்க.

மேதகு - மேன்மை தக்கிருக்கின்ற. காற்றிற்கு மேன்மை, விசும்போடு ஒருபுடை ஒத்து யாண்டும் சென்று இயங்குதலும், உயிர் கட்கு உடம்பைப் நிலைபெறுவித்தலுமாம். ஊக்கம் - கிளர்ச்சி; இயக்கம். கண்டோன் - ஆக்கினோன். நீரின்கண் பிறபொருள்களின் நிழல் தோன்றுதல் அதனது தூய்மையாலாதலின், அதனை எடுத்தோதினார். இன்சுவை என்றது மென்மையை. இஃது இதனைச் செய்யும் ஆற்றல் மேல் நின்றது. 'நிகழ்த்தினோன்' எனற்பாலது, 'நிகழ்ந்தோன்' எனத் தொகுக்கப்பட்டது. திண்மை - தாங்கும் வலிமை. ஏனைய பொருள் கள் போலன்றி உயிர்கட்கு நிலத்தின்மேல் நிற்றல் எஞ்ஞான்றும் இடை யறவு படாமையின், அதனது திண்மைக் குணம் மிக வெளிப்படையாக அறியப்படுவதாயிற்று. 'என்றென்றும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலா யிற்று'. எத்தனையோ பல கோடியாய தன்மைகளை எத்தனையோ பலவாகிய பிற பொருள்களில் அது அது அவ்வத்தன்மை யுடையதாம் படி அவற்றின்கண் பொருந்தச் செய்தோன்' என்க. 'அனைத்தனைத் தாக' என ஆக்கம் வருவித்துக்கொள்க. 'அவ்' என்னும் வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர், 'வயின்' என்னும் ஏழனுருபு ஏற்று, 'அவ்வயின்' என நின்றது. அஃதான்று அதுவன்றி. இவற்றால், படைப்பின் வியத்தகு நிலைகளை விரிக்கும் முகத்தால், இறைவனது திறப்பாட்டினை வியந்தவாறு.

29-65 இவ்வடிகள் பலவற்றினும் வரும், 'காண்க' என்பன யாவும் அசைநிலைகள்.

Koviloor Digital Library

29. கண்டாய், கண்டீர் முதலியன இறந்த காலத்தவாய் நின்ற அசையாகும்; இஃது எதிர்காலத்ததாய் நின்று அசையாயிற்று. முன்னோன் எல்லாப் பொருள்கட்கும் முன்னிடத்தில் உள்ளவன்; தலைவன். முன், இடமுன். காலமுன், ''படைப்போற் படைக்கும் பழையோன்'' (அடி.13) என்றதனால் பெறப்பட்டது. முழுதோன் - எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்து நிற்பவன்.

30. தன் நேர் - தன்னோடு ஒக்கும் பொருள். ''தானே'' என்றதில் தான், ஏ இரண்டும் அசைநிலைகள்.

31. ஏனம் - பன்றி. அதனது தொன்மை, அதன் எயிற்றின் மேல் ஏற்றப்பட்டது. எயிறு - பல். ஒருகால் பிரளய வெள்ளத்தில் அழுந்திய நிலத்தைத் திருமால் சுவேதவராக (வெள்ளைப்பன்றி) உருக்கொண்டு கொம்பின்மீது ஏற்றிக் காத்து, பின்னர் அச்செருக்கால் உயிர்கட்கு இடர்விளைக்க, சிவபிரான் அப்பன்றியை அழித்து, அதன் கொம்பினை மார்பில் அணிந்துகொண்டான் என்பது வரலாறு.

32. கானம் - காடு. இஃது இனம்பற்றி வந்த அடை. உரி - தோல். தாருகாவனத்து முனிவர்கள் விடுத்த புலியைச் சிவபிரான் அழித்து அதன் தோலை உடுத்துக்கொண்டனன் என்பது அறிக.

33-34. நீற்றோன் - திருநீற்றை அணிந்தவன். ''நினைதொறும்.....கெடுவேன்'' என்றது, இடைக்கண் ஆற்றாமை மீதூரக் கூறியதாம். 'அவனை நினைதோறும்' என்க. ஆற்றேன் - அவனைக் காணாது நிற்கலாற்றேன். கெடுவேன் - இனி, யான் அழிந்தொழிவேன்.

35. ''இன்னிசை வீணையில்'' என்றதனை, 'வீணை இன்னிசையில்' என மாற்றிப் பொருள்கொள்க. வீணையில், இல் - போல. இசைந்தோன் - எல்லாப் பொருளிலும் நுண்ணியனாய்க் கலந்தவன். முன்னர் வாளா, ''முழுதோன்'' என்றார், ஈண்டு அதனை உவமை முகத்தால் இனிது விளக்கினார்.

36. அன்னதொன்று - வீணைஇசைபோல்வதோர் இன்பம். அவ்வயின் - தான் நிறைந்து நின்ற அவ்விடத்து; என்றது உயிரையே எனக்கொள்க. அறிந்தோன் - உயிர்கள் பொருட்டு அறிந்து நிற்பவன். இறைவன் பெத்தம் முத்தி இரண்டினும் உயிர்கட்கு விடயங்களை அறிவித்தலேயன்றி, அறிந்தும் நின்று உதவுவன் என்பதைச் *சிவஞானபோதப் பதினொன்றாம் சூத்திரத்து முதல் அதிகரண*

Koviloor Digital Library

பாடியத்துள் இனிது விளங்க விரித்துரைத்தமை காண்க.

37. பரமன் - மேலானவன். பழையோன் - மேன்மையை என்றுமே இயல்பாக உடையவன்.

39. அற்புதன் - பிறவிடத்துக் காணலாகாத தன்மைகளை யுடையவன். அநேகன் - பொருளால் ஒருவனாயினும், கலப்பினால் எண்ணில்லாதவனாய் இருப்பவன். இஃது ஒருவனே பல பொருளாய் இருத்தலை வியந்தவாறு.

40. சொற்பதம் - சூக்குமை வாக்கின்நிலை. அது, நாத தத்துவம். சத்தப் பிரமவாதிகள் 'நாதமே பிரமம்; அதனின் மேற்பட்ட பொருள் இல்லை' என்பர்; அஃது உண்மையன்று என்றற்கு, 'அதனைக் கடந்த தொல்லோன் இறைவன்' என்று அருளினார்.

41. 'சிந்தையைச் சீவன் என்றும், சீவனைச் சிந்தை என்றும்' *(சிவஞான சித்தி சூ 4.28.)* கூறுதல் வழக்கமாதலின், இங்கு, 'சித்தம்' என்றது, உயிரினது அறிவையாம். அஃது அந்நாத தத்துவத்தையும் கடந்து தன்னையே பொருளாக உணர்ந்து நிற்பதாகும். இனி, ''சொல்'' என்றதை மத்திமை வைகரி வாக்குக்களாகக் கொள்ளின், சித்தம், அந் தக் கரணமேயாம். இப்பொருட்கு, 'பதம், அளவு' என்றாகும். மாண், மாட்சி என வருதல்போல் சேண், 'சேட்சி' என வந்தது. சேண் - தொலைவு.

42. பத்தி - அன்பு. இதனை, 'வலை' என்றது ஏகதேச உருவகமாகலின், அதனுள் அகப்படுகின்ற மான் ஆகின்றவன் என உரைக்க. உரைக்கவே, அது பெரியோன் என்னும் பொருளையும் தோற்றுவித்தல் காண்க.

43. ஒருவன் என்னும் ஒருவன் - 'ஒருவன்'என்னும் பெயரால் சுட்டப்படுகின்ற ஒருவன். 'முதற்பொருள் ஒன்றே' என்றல் அனைவர்க்கும் உடன்பாடாதலின், முழுமுதற் கடவுளாய சிவ பெருமானையே ''ஒருவன் (ஏகன்)'' என்று உபநிடதம் கூறுதல் பற்றி, *(சுவேதாசுவதரம்.)*, ''ஒருவன் என்னும் ஒருவன்'' என்று அருளினார். 'ஒருவன் என்று ஏத்த நின்ற நளிர்மதிச் சடையன்' *(திருவாய்மொழி)* எனப் பிறரும் கூறினார்.

44. பொழில் - உலகம். முன்னர் ஒடுங்கிநின்று, பின்னர் விரிந்ததென்பார், ''விரிபொழில்'' என்றும், விரியுங்கால் தானே விரிய

Koviloor Digital Library

மாட்டாதாகலின், அதற்குப் பற்றுக்கோடாய் நின்று விரியச்செய்து, பின்னும் நீங்காது நிற்கின்றான் என்பார். ''முழுதாய் விரிந்தோன்'' என்றும் அருளினார். ''பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி'' (தி.6.ப.55. பா.6) என்றருளியதும் இதுபற்றி. 'பிரபஞ்சம்' என்னும் வட சொற்கும், 'விரிவுடையது' என்பதே பொருளாதல் அறிக.

45. அணுத் தரும் தன்மை இல் - 'ஆணவத்தால் தரப்படுகின்ற தன்மை இல்லாத; அதனால் பற்றப்படுதல் இல்லாத' என்றபடி. அணுத்தன்மையைச் செய்வதனை 'அணு' என்றார். 'ஐயன்' என்பது, 'ஐயோன்' என்று ஆயிற்று.

ஐயன் - வியப்பினன். பிறர் எல்லாரும் அணுத்தன்மை எய்தி யிருக்கத் தான் ஒருவனும் அதனை எய்தாதிருத்தலின் வியப்பாயிற்று.

46. இணைப்பஅரும் பெருமை இல் - தனது பெருமையோடு ஒப்பிப்பதொரு பெருமை இல்லாத.

47. ''அரியோன்'' என்றது, வாளா பெயராய் நின்றது.

48. மருவி - வேறறக் கலந்து நின்று. அறிவில் பொருள்களில் அவற்றின் குணங்களையும், அறிவுடைப் பொருளில் அவற்றின் அறிவுகளையும் வளர்க்கின்றான் ஆதலின், ''எப்பொருளும்'' என்றார்.

49. ''நூல்'' எனப் பொதுப்படக் கூறினும், ஈண்டுச் சமய நூல்களே கொள்ளப்படும். எல்லாப் பொருள்களையும் அறிதல்போல அவற்றால் அளவிட்டறிதற்கு வாராமையின், அவைபற்றி உணரும் உணர்விற்கு உணரவாரான் என்றார்.

''எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ'(தி.3.ப.54.பா.3)

எனவும்,

''ஆட்பாலவர்க் கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான்புகில் அளவில்லை கிளக்க வேண்டா
. எந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்க தக்கார்''

(தி.3.ப.54.பா.4)

Koviloor Digital Library

எனவும்,

''ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா; சுடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்கம் நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்''

(தி. 3. ப. 54 பா. 3, 4, 5)

எனவும்,

''நூலறிவு பேசி நுழைவிலா தார்திரிக'

(தி.11 அற்புதத் திருவந்தாதி-33) எனவும் பிற திருமுறைகளினும் இவ்வாறே அருளிச்செய்தல் காண்க.

50. மேலொடு கீழாய் விரிதல். எல்லாப் பொருளையும் தனது வியாபகத்துள் அடக்கிநிற்றல்.

51. அந்தம் - அழிவு. ஆதி - தோற்றம்.

52. பந்தம் - பிறப்பு நிலை. வீடு - அது நீங்கிய நிலை. இவ்விரண்டையும் உயிர்கட்கு உளவாக்குவோன் இறைவனே யாதல் அறிக. இவையே, 'மறைத்தல். அருளல்' என்னும் இருதொழில்களாகக் கூறப்படுகின்றன; மறைத்தலின் விரிவே, படைத்தல் முதலிய மூன்றும்.

53. நிற்பது - அசரம். செல்வது - சரம். இவற்றால் பல்வகைப் பிறவிகளையும் குறித்தவாறு.

54. 'கற்பம், ஊழி' என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. அதன் நிகழ்ச்சி முழுவதையும், அதன் முடிவிற்குப் பின்னுள்ள நிலையையும் காண்பார் இறைவனையன்றிப் பிறர் இன்மையானும், அவை எண்ணில்லாதனவற்றை அவன் கண்டவன ஆகலானும், ''கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன்'' என்றார்.

55. யாவரும் பெற உறும் - முடிவில் யாவராலும் பெறுதற்கு உரியவனாய் நிற்கின்ற. முடிவு - அறியாமையால் உழன்றுதீர்தல். எனவே, 'தேவராலும்' என்றது, அதற்கு இடையிலாயிற்று. 'பெறுதல், உறுதல்' என வந்த சொற் குறிப்புக்களையும் ஓர்ந்துணர்க.

Koviloor Digital Library

56. ''தேவரும்'' என்ற சிறப்பும்மையால் ஒருவரேனும் அறியாமை பெறப்பட்டது.

57. உயிரில் பொருளை, 'அலி' என்றல் வடநூல் வழக்கு. இவ்வழக்குப்பற்றி அடிகள் சில விடங்களில் ஓதுதலைப் பின்னரும் காண்க. பெற்றி - தன்மை. உயிர்ப்பொருள்கள் பலவும் 'பெண், ஆண்' என்னும் இருகூற்றனவாய்க் கூடிக்கலந்து வாழவும், உயிரில் பொருள்களை அவ்வாழ்விற்கு உதவவும் வைத்து. தான் அவையே யாய் நிற்கும் நிலையை, ''பெண் ஆண் அலி எனும் பெற்றியன்'' என்று வியந்தார். உயிர்ப்பொருளிடத்தே உள்ள, 'அலி' என்பதொரு பிறப்பும் ஈண்டுக் கூறியதனுள் அடங்குதல் காண்க. உயிருடைய அலிப் பிறப்பு, இன்பமொழித்து ஒழிந்த புருடார்த்தங்களுள் அறத்தை யேனும், வீட்டையேனும் எய்துமாயின், வேறெண்ணப்படும்; இல்லையேல், உயிரில்லவற்றோடு ஒன்றாயொழியும் என்க;

58-65. 'அத்தகையோனை யானும் கண்ணால் கண்டேன்' என உரைக்க. அவனைக் கண்ணால் கண்டவர் சிலர்; அவருள் யானும் ஒருவன் என்பது பொருளாகலின், உம்மை இறந்தது தழுவிற்றாம். ''சுரக்கும்'' எனக் குறிப்புருவகம் செய்து, சொற்பல்காவாறு ஓதினமை யின், 'அவன் அருளாகிய அமுதத்தைச் சுரப்பதோர் ஊற்றென்றல் மெய்யேகாண்' என, தாம் கண்ணாற் கண்டு பெற்ற அநுபவத்தைக் கிளந்தோதியவாறாக உரைக்க. பின்வரும் தொடர்களும் அன்னவாம். அவற்றை, 'அவனது கருணையின் பெருமை எத்தகையது என யான் கண்டேன்; அஃதாவது, தனது சிவந்த திருவடிகளை என் பொருட்டு நிலத்தில் தோயவைத்து வந்தான்; அவன் நம்மனோர் போலக் காணப் படினும், பிறப்பிற்பட்டுத் தோன்றாத அருட்டிரு மேனியே அவனது திருமேனி என்று யான் தெளிவாக உணர்ந்தேன்; ஆகவே, சிவ பெருமான்தான் என்னை வந்து ஆட்கொண்டான்; அவன் மாதொரு கூறன்தான்; எஞ்ஞான்றும் அவளும் தானுமாகப் பிரியாது உடனாய் இருப்பவனே' என முடிக்க.

அடிகள், சிவபிரான் தம்மை வந்து ஆண்டுகொண்டருளிய உண்மையை அநுபவமாக மிகவும் தெளிவுபட் இப்பகுதியில் இனி தெடுத்து அருளிச் செய்திருத்தல் நம்மனோர்க்கும் பெரிதும் பயன் தருவதாம். சிவபெருமான், பிறப்பிறப்பில்லாதவன்ஆகலானும், தம்மை ஆளவந்த திருமேனி நம்மனோரது உடம்புகள் போல எழு வகைத் தாதுக்களாலாயதாக் காணப்படாது, தண்ணிய சேயொளிப் பிழம்பாய்க் காணப்பட்டமையானும், சிவபெருமானே நேர்பட வந்து தம்மை ஆட்கொண்டான் என அடிகள் தெளிந்தார் எனவும், சிவ

Koviloor Digital Library

பெருமான் மாதொரு கூறனாய் நிற்றல், தான் எத்துணையும் பெரியோனாயினும், எத்துணையும் சிறியவாய உயிர்கள் மாட்டுக் கைம்மாறு கருதாத பேரிரக்கமாகிய பண்பினையும், அது காரணமாக யாவரையும் அவரவரது நிலைக்கேற்ப இயைந்து நின்று ஆட்கொள்ளுதலாகிய செயலையும் உடையவன் என்பதை விளக்கு வதேயாகலானும், அப்பண்பையும், செயலையும், அடிகள் நேரே கண்டமையானும், தம்மை ஆட்கொண்ட பெருமான் மாதொரு கூறனாய், அவளோடு நீங்காதே நிற்பவன்தான் என்பதையும் தெற்றெனத் தெளிந்தார் எனவும் கொள்க. உடனாய் இருப்பவரை, ''உடன்'' என்று அருளினார். சிவபெருமான் மாதொரு கூறனாய் நிற்றல் மேற்கூறியவற்றையே வலியுறுத்தும் என்பதனை,

''தீதுறுவ னானால் சிவபதிதான் கைவிடுமோ
மாதொருகூ றல்லனோ மற்று''

(திருக்களிற்றுப்படியார்-42) என விளக்குதல் காண்க. ''உடனே'' என்றதன்பின், 'ஆகலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து, அதனை, ''மேகன்'' என்னும் (அடி.95) வினைக்குறிப்போடு முடிக்க.

66-95. இப்பகுதியில், அடிகள், சிவபெருமான் தம்மைத் திருப்பெருந்துறையில் வந்து ஆட்கொண்டு அருள்புரிந்த சிறப்பினை நீண்டதொரு முற்றுருவகத்தால் மிக்க அழகுபட விரித்தருளுகின்றார்.

பரமானந்தம் - மேலான இன்பம்; பேரின்பம். அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. ஏகாரம், பிற பொருளினின்றும் பிரித்தலின், பிரி நிலை. கருமாமுகில், சிலேடையுருவகம்; 'உருவமென்னும் சிறந்த சூல் கொண்ட கரிய மேகம்' என்பது பொருள். முகிலின் - முகிலாய், வரை- மலை. 'திரு மின்' என இயைத்து, 'அழகென்னும் மின்னல்' என உரைக்க, பந்தனை - கட்டு. 'பந்தனையாகிய அரவு (பாம்பு)' என்க. வாள் - கொடிய. இரிய - அஞ்சி நீங்க. வெந்துயர் - கொடிய துன்பம். மா - பெரிய. 'கோடை தனது பெரிய தலையை மறைத்துக்கொள்ள' என்க. பெரிய கோடை முழுதும் நீங்கினமையைப் பான்மை வழக்கால் இங்ஙனங் கூறினார். நீடு எழில் தோன்றி - பெருகும் இன்பமாகிய தோன்றிப் பூ. வாள் ஒளி மிளிர - மிக்க ஒளி விட்டு விளங்க. 'துயர் கரப்ப' என்றமையால், தோன்ற வேண்டுவது இன்பமேயாம் ஆதலின், ''எழில்'' என்று, அதனைத் தருவதாய இன்பத்தைக் குறித்து. எமது பிறவியின்மேற் கோபம் மிகக் கொண்டு என்றது. மழைக்காலம், 'இந்திர கோபம்' என்னும் வண்டினை மிகக் கொண்டிருத்தலைச் சிலேடை வகையாற் குறித்தவாறு. எனவே, இறைவன் அடிகளது

Koviloor Digital Library

பிறவிமேற்கொண்ட கோபமே இந்திர கோபமாக உருவகிக்கப்பட்ட வாறாயிற்று. முரசு எறிந்து - முர செறிந்தாற்போல. 'முழங்கி' என்றது, அழைத்தருளினமையை; ''அறைகூவி ஆட்கொண்டு'' என்றல் காண்க.

அஞ்சலி - கூப்பிய கை. காந்தள் கைக்கு உவமையாதலும், மழைக்காலத்துத் தோன்றுவதாதலும் அறிக. ''பூ'' எனப்பட்ட உவமையாகிய தாமரையும், உருவகத்தின்கண் வந்த காந்தளும் அரும்பெனவே கொள்க. ''காட்ட'' என்றது, 'தோன்ற' என்றபடி. எஞ்சா - குறையாத. ''அருள்'' என்றது, அருண்மொழியாகிய உபதேசத்தையும், திருநோக்கு பரிசம் முதலிய செயல்களையும். இவற்றை, 'தீக்கை' என ஆகமங்கள் கூறும். துளிகொள்ள - குறிப்புருவகம். 'பெய்ய' என்றவாறு. செஞ்சுடர் வெள்ளம், சிலேடை யுருவகம். 'சிவந்த ஒளியை யுடைய வெள்ளம்' என்றும் 'செவ்விய ஞானமாகிய வெள்ளம்' என்றும் பொருள் தந்தது. புதுவெள்ளம் சிவந்து தோன்றுதல் இயல்பு, தீக்கைகள் பலவாய் நிற்றலின் அவற்றை மழைத்துளிகளாகவும், அவை அனைத்தினாலும் விளங்கும் ஞானம் ஒன்றாய் மிக்கெழுதலின் உருவகம் செய்தார். திசை - இடம். 'திசை தோறும்' என்க. ''திசை'' என்றது, அடியவரை, தெவிட்டுதல் - நிரம்புதல். வரையுற - மலைபோல; இதனை, ''ஓங்கி'' என்பதற்கு முன் கூட்டுக. கேதம் - குற்றங்கள். அவை, காமம், குரோதம் முதலியன. குட்டம் - பள்ளங்கள். கை அற - தூர்ந்து இடம் அற்றுப்போகுமாறு. ஓங்கி - மேலெழுந்து. இருமுச்சமயம், 'உலகாயதம் பௌத்தம், மீமாஞ்சை , மாயாவாதம் , நையாயிகம், பாஞ்சராத்திரம்' என்னும் இவையென்க. இவைகளை அடிகள் சில விடங்களிற் கிளந்தோதுதல் அறிக. பேய்த்தேர் - கானல் நீர், சமயங்களைக் கானல் நீர் எனவே, 'மான் கணம் எனப்பட்டோர், வீடுபேறு வேண்டி அவற்றில் நின்றோர் என்பது அமைந்து கிடந்தது. மான்களின் கண்கள் அழகும் மருண்ட பார்வையும் உடையனவாய் நுனித்து நோக்கும் இயல்பினவாதலின், ''நெடுங்கண்'' என்றார். அதனானே பொருட்கண்ணும், மெய்ப் பொருளை ஆராயும் ஆராய்ச்சியைத் தலைப்பட்டுப் பலநூல்பற்றிப் பலவாறாக ஐயுற்று நுனித்து ஆராயும் அவரது தன்மை பெறப்பட்டது. 'தவமாகிய வாய்' என்க. வேட்கை மிகுதியால் பருகுதல் தோன்ற, 'பெருவாய்' என்றார். அதனானே, ஞானத்திற்குத் தவமே சிறந்த வாயில் என்பதும் குறித்தவாறாயிற்று. பெருமணல்வெளியில் கடுங் கோடைக்கண் கானல் தம் அருகிலே நிரம்பத் தோன்றுமாதலின், அதனை மான்கள் வாய்வைத்துப் பருகும் என்க. பருகினும் வெறுந் தோற்ற மாவதன்றி, நீராய் வாயிடைப் புக்கு வேட்கையைத் தணியா மையின், ''அசைந்தன'' என்றார். அசைதல் - சோர்தல், அவம்,

Koviloor Digital Library

தவத்திற்கு எதிரியதாதலை, ''தவம் செய்வார் தங்கருமம் செய்வார் மற்றல்லார் - அவம் செய்வார்'' *(குறள் - 266)* என்றாற்போல்வன வற்றிற் காண்க. அஃதாவது பற்று நீங்காமை. தாபம் - நீர்வேட்கை. 'அசைந்தனவாகிய அவ்விடத்து' என்க. இது காலத்தைக் குறித்தது. வானப் பேரியாற்று - பெரிய ஆகாய கங்கையைப் போல. அகவயின்-உள்ளிடத்து; என்றது அறிவினை. அவ்விடத்தை மூடி மேலெழுந்து, இன்பமாகிய பெரிய சுழிகளை ஆங்காங்கு அழகுபடக் காட்டி' என்றது, 'ஆன்ம போதத்தை விழுங்கிக் கொண்டு, பேரின்ப மாகிய கவர்ச்சியைப் பல நிலைகளிலும் தோற்றுவித்து' என்றதாம். சுழித்தல் - கோபித்தல். 'சுளித்தல்' என வருவதும் இதுவே. பந்தம் - மயக்க உணர்வாகிய கட்டு. அஃது அறிவை ஏகதேசப்படுத்தலின், கரையாக உருவகம் செய்தார். 'கரையை இடித்து' என்க. ''ஊழ் ஊழ் ஓங்கிய'' என்றது, 'முறைமுறையாக வளர்ந்த' எனவும், 'ஊழின் பயன் தோறும் உண்டாகிப் பெருகிய' எனவும் இருபொருள் தந்தது. மா மரம்-பெரிய மரத்தை. வேர் பறித்து - வேரோடு பறித்து வீழ்த்தி. எழுந்து - பெருகி. ''உருவ அருள் நீர்'' என்றதை, 'அருள் உருவநீர்' எனப் பின் முன்னாக்கி உரைக்க. 'அருள் உருவம்'' என்றது, திருக் கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனியை. அஃது அதனைச் சிவனெனவே காணும் உணர்வையே குறித்தது. ஓட்டா - பல கால்கள் வழியாக எங்கும் ஓடப்பண்ணி. வெள்ளம் பிண்டமும், நீர் பிண்டிக்கப் பட்ட பொருளும் போலக் கோடலின், 'வெள்ளம், நீரை ஓடப் பண்ணி யது' என்றார். இவ்வாறே,பொருளினும். சிவஞானம் பிண்டமும், திருமேனியைச் சிவனெனவே காணுதல் முதலியன பிண்டிக்கப்பட்ட பொருளுமாகக் கொள்க. 'கால்கள்' பல தலங்கள் என்க. 'அருவரைச் சந்தின்' என்றதனை, 'சந்து அருவரையின்' என மாற்றி, இடை நிலங்களையுடைய அரிய மலைகள் போல என உரைக்க. வான் சிறை- பெரிய கரை; என்றது, கோயிலின் சுற்றுச் சுவர்களை. கட்டி - கட்டப் பட்டு; மட்டு அவிழ் - தேனோடு மலர்கின்ற. வெறி - வாசனை. குளவாய் - குளப் பரப்பு; என்றது கோயிலின் உள்ளிடத்தை. அங்கு மலர்கள் கொணர்ந்து நிறைக்கப் பெறுதலின், 'மலரை யுடைய குளம்' என்றற்கு ஏற்புடையதாயிற்று. கோலி - வரையறுக்கப்பட்டு. கோயிலி னுள் எழுப்பப்படும் கரிய அகிற்புகையை வண்டாக உருவகித்தார். எனவே, ''குளம்'' என்றது திருக்கோயிலையாயிற்று. கறை - கறுப்பு. 'கரைசேர்' என்பது பாடமன்று. மீக்கொள - மீக்கொள்ளுகையால். மகிழ்வார் - ஞானத்தைப் பெற்றவர். 'அது நோக்கி' ஏனூச் செயப்படு பொருள் வருவிக்க. சிவஞானத்தை அடைந்தோர் அதன் பின்னர்த் திருக்கோயில் வழிபாட்டினைச்செய்து, அதனால் அந்த ஞானம் பெருகி இன்பம் பயத்தலை அறிந்து மகிழ்தல் இயல்பாதலை யறிக.

Koviloor Digital Library

தொண்ட உழவர் - தொண்டராகிய உழவர். ''தொண்டர்'' என்றது, சத்திநிபாதத்து உத்தமராய் ஞானத்தைப் பெற விரும்புவோரை. இரு பெயரொட்டும், உயர்திணையாயின், புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றாது; *(தொல் - எழுத்து 482.)* ஏனெனில், 'தொண்ட உழவன், தொண்ட உழத்தி, தொண்ட உழவர்' என்னுங்கால், நிலை மொழி, உயர்திணை முப்பாலையும் உணர்த்தி நிற்றலின் என்க. அண்டத்து அரும்பெறல் மேகன் - எவ்வண்டத்திலும் பெறுதற்கரிய மேகம் போன்றவனாயினான். இங்கு ''மேகம்போன்றவன்'' என உவமை வகையாற் கூறியதனை மேல், உருவக வகையால் ''கருமாமுகிலின் தோன்றி'' என்றாராகலின், கூறியது கூறலாகாமை யறிக.

இவ்வுருவகங்களைத் தொகுத்துக் காணுங்கால், 'பேரின்ப மாகிய கடல், ஆசிரியக் கோலமாகிய மேகமாய்த் தோன்றித் திருப் பெருந்துறையாகிய மலையை அடைந்து, எமது பிறவியின் மேற் கோபம் மிகுத்து, முரசு எறிந்தாற்போல அழைப்பொலியாகிய இடி முழக்கத்தைச் செய்து, அருட்செயல்களும் அருள் மொழிகளுமாகிய நுண்டுளிகளைச் சொரிய, அதன்பயனாக செவ்விய ஞானமாகிய வெள்ளம் பலவிடத்தும் உள்ள அடியார்களாகிய இடங்களெல்லாம் நிறையும்படி மலைபோல ஓங்கியெழுந்து, எம் உள்ளத்திடத்துப் பாய்ந்து, இன்பமாகிய சுழிகளை ஆங்காங்கு உளவாக்கி, உருவ வழி பாட்டுணர்வாகிய நீரைப் பல தலங்களாகிய கால்களிலும் ஓடச்செய்து, திருக்கோயிலாகிய குளத்தில் நிறைய, அதனால் சிவஞானம் பெற்ற அப்பெரியோர் மேன்மேலும் மகிழ்ந்து இன்புறுதலின், அதனைக் கண்டு தொண்டர்களாகிய உழவர்கள், வழிபாடாகிய வயலுள், அன் பாகிய விதையை விதைத்து, சிவபோகமாகிய விளைவை நிரம்பத் துய்க்குமாறு அருள்புரிந்த மேகம் போன்றவனாயினான்' என்றாகும்.

இவற்றிடையே, அருளாகிய மழை பொழியுங்கால், திரு மேனியின் அழகாகிய மின்னலின் ஒளி எத்திசைகளிலும் விரிந்தன; அழைப்பொலியாகிய இடி முழக்கினால், ஐம்புல அவாவாகிய பாம்புகள் அஞ்சியோடின; அதன்பின் துன்பமாகிய கோடை முழுதும் ஒழிந்தது; இன்பமாகிய தோன்றிப் பூக்கள் அழகாக மலர்ந்தன; அடியவர்களது கூப்பிய கைகளாகிய காந்தள் அரும்புகள் காணப்பட்டன; ஞானமாகிய வெள்ளம் குற்றங்களாகிய பள்ளங் களைத் தூர்த்து, அறியாமையாகிய கரையைத் தாக்கி அலைத்து இடித்துவிட்டது; வினையாகிய பெரிய மரங்களை வேரோடு பறித்து வீழ்த்திற்று; நல்லோராகிய மான்களின் கூட்டம் ஆறு சமயங்களாகிய கானல் நீரைத் தம் தவமாகிய வாய் வழியே பருகியும் ஞானமாகிய நீரைப் பெற்று வீண்முயற்சிகளாகிய தாகம் தணியாது சோர்ந்திருக்குங்

Koviloor Digital Library

காலத்தில், இவையெல்லாம் எங்கள்பால் நிகழ்ந்தன' எனக் கூறப் பட்டது. இவற்றால், இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் ஞானாசிரிய னாய் வந்து அடிகளையுள்ளிட்ட அடியார் சிலர்க்கு ஞானத்தை அருளினமை, அவர்களேயன்றி, அஞ்ஞான்று பக்குவம் எய்தி னோரும், பின்னர்ப் பக்குவம் எய்துவோரும் ஆகிய ஏனைய அடியவர்களும் பயன்பெறுதற்கு ஏதுவாயினமையை விரித்தவாறு.

இங்ஙனம் இறைவன் அருளாகிய மழையைப் பொழிந்து அடியார்களை வாழ்வித்த சிறப்பினைப் பெரிதும் வியந்து, அவனை வாழ்த்திய அடிகள், இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பலவாற்றால் அவனுக்கு வாழ்த்தும், போற்றியும் கூறுகின்றார்.

96. பணம் - பாம்பின் படம்; அஃது ஆகுபெயராய், அதனை யுடைய பாம்பைக் குறித்தது, முன்னின்ற, 'கருமை' யென்னும் அடை, ஆகுபெயர்ப் பொருளாகிய பாம்பை விசேடித்தது, கரிய கச்சு அழகைத் தருவதாதல் அறிக.

97. ஆதி - முதல்வன்,

98. அச்சம் - பிறவிபற்றி வருவது. சேவகன் - வீரன்; இது, பிறர் அது மாட்டாமை உணர நின்றது.

99. நிச்சல் - நித்தல்; போலி. ஈர்த்து ஆளுதல், வலிய அழைத்து ஆட்கொள்ளுதல் பல்வேறிடங்களில், பல்வேறு அடியார் களைப் பல்வேறு வாயால் ஆட்கொள்ளுதலை, இடையறாது செய் தலின், 'நிச்சலும்' என்றார். 'அடியார்களை' என்பது வருவிக்க.

100. சிவஞானத்திற்குத் தடையாகப் பலவாற்றால்வரும் பிராரத்த கன்மங்களின் விளைவை, ''சூழ் இருந்துன்பம்'' என்றார். துடைத்தல், - விரைந்து வந்து நீக்குதல்; இஃது இப்பொருளதாலை, ''விழுமம் துடைத்தவர்'' *(குறள் - 107.)* என்பதன் உரையிற் காண்க.

101. எய்தினர் - தன்னை அடைந்தவர். ஆரமுது - தேவர் உலகத்திலும் கிடைத்தற்கரிய அமுதம்; பேரின்பம்.

102. கூர் இருள் - மிக்க இருளின்கண்; இது மகாசங்கார காலத்தை உணர்த்தும். கூத்தொடு - பலவகைப்பட்ட கூத்து நிலை களுடன். குனிப்போன் - நடிப்பவன்.

Koviloor Digital Library

103. அமை - மூங்கில்,

104. ஏது - இயைபு. 'தன்னோடு இயைதல் இல்லாதவர்க்குத் தானும் இயைதல் இல்லாத இறைவன்' என்க. தமக்கு அவ்வாறின்றிப் பெரிதும் இயைபுடைமை தோன்ற '' எம் இறைவன்'' என்றார்.

105. காதலர் - பேரன்புடையவர். எய்ப்பு - இளைத்தல்; இஃது இங்கு, கைப்பொருள் இன்றி வருந்துதலைக் குறித்தது. வைப்பு - இருப்பாக வைக்கப்பட்ட பொருள்; சேமநிதி. 'பொருள் வரவு இல்லாது மெலிவுற்ற நிலையில், முன்பு வைத்துள்ள பொருள் உதவுதல் போல, அடியார்களுக்கு உதவுபவன்' என்றதாம். ''எய்ப்பினில் வைப்பு' என்றது உவம ஆகு பெயர்.

106. சிவபெருமான் உடம்பெங்கும் பாம்பை அணிந் திருப்பினும், ஒரு பாம்பைக் கையிற்பிடித்து ஆட்டுகின்றான் என்பது யாண்டும் கூறப்படும். ஆதலின், ''அரவு ஆட்டிய நம்பன்'' என்றார். இவ்வாறு கூறுதலைப் பின்னும், தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளினும் காண்க. இது பிச்சைக் கோலத்தில் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படும். இனி இதற்கு, 'புறம்பயம்' என்னும் தலத்தில் சிவபெருமான் பாம்பாட்டி யாய் வந்து விடந்தீர்த்தான் என்பதொரு வரலாற்றினைப் பொருளாக உரைப்பாரும் உளர். நம்பன் - நம்புதற்கு (விரும்பதற்கு) உரியவன்.

107. அறிவை விழுங்கி யெழும் பேரன்பு பித்துப் போல நிற்றலின், அதனை, 'பித்து' என வழங்குப. 'எமைப் பித்தேற்றிய' என்றதை, 'குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைத்தான்' *(குறள் - 1029)* என்பது போலக் கொள்க.

108. நீறு - திருநீற்றுப் பூச்சு. இஃது இங்கு ஆசிரியக் கோலத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று. ''வல்லோன்'' என்றது, 'அவ் வாறு தோன்றி அடியார்களை ஆளவல்லவன்'' என்றபடி. 'நாற்றிசை யின்கண்ணும்' என உருபும், முற்றும்மையும் விரிக்க.

109 - 110. நடப்பன - சரம்; நிற்பன - அசரம்; இவை இரண்டு உயிர் வகைகள். ''கிடப்பன'' என்றது, 'செயல் இல்லன' என்னும் பொருட்டாய், உயிரில் பொருளைக் குறித்தது.

இஃது இறுதிக்கண் வைக்கற்பாலதாயினும், இசையின்பம் நோக்கி இடைக்கண் வைத்தார். 'நட, கிட' என்னும் தன் வினைப்

Koviloor Digital Library

பகுதிகள், இறுதி நீண்டு அளபெடுத்து, பிறவினைப் பகுதிகளாயின. 'எழூஉ, உறூஉ' முதலியனபோல. எனவே, ஈண்டுப் போந்த அள பெடைகள் யாவும் சொல்லிசை நிறைக்கவே வந்தனவாதல் அறிக. ''நடாஅய், கிடாஅய்'' என்றவற்றில், யகரமெய் வினையெச்ச விகுதி. 'ஆய், போய்' என்பவற்றிற் போல. 'நடப்பனவற்றை நடத்தி, கிடப்பன வற்றைக் கிடத்தி, நிற்பனவற்றை நிறுத்தி' என்றது, 'பல்வேறு வகையான எல்லாப் பொருள்களையும் படைத்து' என்றவாறு.

111. இங்ஙனம், எல்லாவற்றையும் படைப்பினும், தான் அவற்றிற்கு அகப்படாது அப்பாற்பட்டவன் என்றற்கும், 'அவை போலத் தோன்றி ஒடுங்குபவன் அல்லன்' என்றற்கும், 'சொற்பதங் கடந்த'' என்றும், ''தொல்லோன்'' என்றும் கூறினார். ''சொற்பதம்'' என்றதற்குப் பொருள் மேலே உரைக்கப்பட்டது.

112. உள்ளத்து உணர்ச்சி - கருதலளவை. கொள்ளவும் - கருதவும். கொள்ளுதல், கருதுதல் ஆதலை, 'கொள்கை, கோட்பாடு' என்பவற்றால் அறிக.

113. ''புலன்' என்றது, பொறியை. 'காட்சி' என்பது, காணப் படுதலைக் குறித்து நிற்றலும் வழக்கேயாதலின், ஈண்டு அவ்வாறு நின்றது.

114. வெளிப்பட - தோன்றும்படி. வகுத்தோன் - வகைபடத் தோற்றுவித்தோன்.

115. உயர்ந்து - சிறந்து. பூவிற்கு நாற்றம் சிறந்தவாறு போல எல்லாப் பொருட்கும் சிறந்தவன் இறைவன் என்றபடி.

116-117. 'பெருமை எளிவந்து' என, பண்பு பண்பியோடு சார்த்தி முடிக்கப்பட்டது. இவ்வாறன்றி, 'இன்றெனக்கு எளிவந்து இருந்தனன்'' எனப் பின்னர் வருவதன் பொருளே இதற்கும் பொருளாக உரைப்பர்.

'எளிது' என்பது ஈறு குன்றி, 'வருதல்' என்பதனோடு புணர்ந்து, 'எளிவருதல்' என நிற்றல் செய்யுள் முடிபு. அவ்வாற்றானே இங்கு 'எளிவந்து' என வந்தது என்க, ''அருளி'' என்றது, துணை வினை. இதனானே, எளிவந்தது, அருளால் என்பது போந்தது.

118. ஆக்கை - உடம்பு; என்றது, அதன் தன்மையை.

Koviloor Digital Library

''..........................யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினையிரண்டும் சாரும்மலம் மூன்றும் அற
அன்புபிழம் பாய்த்திரிவார்''

(தி.12 கண்ணப்பர் புரா. 154) என்று அருளிச்செய்தார் சேக்கிழார் நாயனாரும். ஒண்பொருள் - தூய்தாகிய பொருளாய் உள்ளவன். 'ஆதலின், எனது யாக்கையின் மாசினை ஒழித்தான்' என்றதாம்.

119. ''இருந்தனன்'' என்றது வினையாகலின், 'அவனுக்கு' என்பது வருவிக்க.

120. அளிதரல் - நெகிழ்தல்; இஃது அன்பினால் ஆவதாம். எனவே, மேல், ''அன்புபிழம்பாய்த் திரிவார்'' எனக் காட்டிய நிலையே அடிகள் மாட்டும் அமைந்தமையறிக.

121. ஊற்று இருந்து - இன்ப ஊற்றாய் உள்ளிருந்து, உள்ளம் - அடியார்களது உள்ளங்களை. களிப்போன் - களிக்கச் செய்வோன். 'களிப்பிப்போன்' என்பது, 'களிப்போன்' எனக் குறைந்து நின்றது. ''செய்தோன், களிப்போன்' என்பவற்றில் நான்கனுருபு தொகுத்தலாயிற்று.

122-123. மேல் இறைவனது பெருமையை விதந்தோதிப் போற்றியவர் இனி அவனது அருமையை விதந்தருளிச் செய்கின்றார். தாங்கற்கரிய பேரின்ப வெள்ளம் எங்கும் பரந்து அலையெறியாநிற்ப, அதனைப் பெற்றுப் பேணமாட்டாத மாசுடம்பினைச் சுமத்தலாகிய துன்ப நிலையை யான் விண்ணப்பித்திலேன்; 'ஆயினும்' என்பது இவ்வடிகளின் பொருள். 'ஆயினும்' என்பது சொல்லெச்சம். இது, 'காட்டியருளலும்' என வருவதனோடு (அடி 149) முடியும்.

124-126. மரகதம் - பச்சைமணி. குவால் - குவியல். மா மணி- சிறந்த மணி. பிறக்கம் - மிகுதி; இதுவும் குவியல் என்றவாறாம். மரகதக் குவியலும் மாணிக்கக் குவியலும் இணைந்து மின்னுகின்ற ஒளியை உடைய ஓர் அழகிய ஒளி; சிவசோதி. இது, 'சத்தியின் கூறாகிய நீல ஒளியையும், தன் கூறாகிய செவ்வொளியையும் கொண்டது' என்பதை *'கிருஷ்ண பிங்களம்'* என *மகாநாராய ணோபநிடதம்* கூறுமாற்றால் அறிக.

திகழ - தம்முன் விளங்க. திசை, இங்குக் கீழும், மேலும். முகன், 'முகம்' என்பதன் போலி, 'பக்கம்' என்பது இதன் பொருள்.

Koviloor Digital Library

சிவசோதியை, கீழும் மேலும் சென்று அதன் அடியையும் முடியையும் தேடினோர் திருமாலும், பிரமனும் என்பதும், அவர் அங்ஙனம் தேடிக் கண்டிலர் என்பதும் வெளிப்படை. இது முதலாக, ''ஒளித்தும்'' என வருவன பலவற்றுள்ளும் உள்ள உம்மைகள் உயர்வு சிறப்பினவாம். இது தேவர்க்கு அரியனாயினமையை அருளியவாறு.

127. முறையுளி - முறைப்படி. ஒற்றி - மனத்தைப் பொருத்தி. முயன்றவர் - சரியை கிரியைகளைச் செய்தவர், அவர்கட்கும் இறைவன் மறைந்து நின்றே பயன் தருதலின், ''ஒளித்தும்'' என்றார்.

128-129. யோகநெறியில் தியான சமாதிகளில் நிற்பவரை, ''ஒற்றுமைகொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து உறைப்பவர்'' என்றார். உறைத்தல் - பிறழாது அழுந்தி நிற்றல். உலகருள் இவர் தம் சுற்றத்தார் இவரது செயலைக்கண்டு இரங்குவராதலின், ''உற்றவர் வருந்த'' என்றார். இவர்கள் இறைவனைக் காண்பதும் பாவனையே யாதலின், அவர்கட்கும் இறைவன் தோன்றானாயினான்.

130. மறைத்திறம் - வேதத்தினது கூறுபாடுகள். அவை, 'கன்ம காண்டம், உபாசனா காண்டம், ஞான காண்டம்' என்பன. இவை முறையே, வேள்வி முதலிய கன்மங்களையும் தகர வித்தை முதலிய உபாசனைகளையும், 'தத்துவ ஞானம்' எனப்படும் மெய்ப்பொருள் உணர்வையும் கூறும். வேதத்தின் ஞான காண்டம் முதற்பொருளின் இயல்பைச் சூத்திரம்போலக் குறிப்பாற் கூறுதலல்லது, உரைபோல இனிது விளங்கக் கூறாமையின், அதன்வழியானும் இறைவனை உணர்தல் கூடாதாயிற்று. வேதத்தின் ஏனைய பகுதிகளின்வழி உணர லாகாமை வெளிப்படை. 'மறைத்திறத்தால்' என, மூன்றாவது விரிக்க.

131-132. ''தந்திரம்'' என்றது, சிவாகமங்களல்லாத பிற ஆகமங்களை. காண்டும் - காண்போம். இன் இரண்டும் ஏதுப் பொருளவாய ஐந்தனுருபுகள். ''அவ்வயின்'' என்றது, முன்னர்ப்போந்த ''காண்டும்'' என்றதனைச் சுட்டிநிற்றலின், 'அங்ஙனம் காணுதற்கண்' என உரைக்க. இதன்பின், ''ஒளித்தும்'' என்றது, சிறிதும் தோன்றாமையை. சிறிதும் தோன்றாது மறைதல், புத்த அருக ஆகமங்களின்வழிக் காணலுறுவார்க்காம். அவர் இறைவனைக் காண முயல்வாரல்லரெனின், அஃது உண்மையாயினும், பேரா இயற்கை *(குறள்- 370.)*யாகிய வீடுபேற்றைப்பெற விழைந்து முயலுதலானும், வீடு சிவ பெருமானின் வேறன்றாதலானும் இங்ஙனம் கூறினார். தந்திரம், 'நூல்' எனவும் பொருள் தருமாதலின், சாங்கியம் போல்வனவும் கொள்ளப்படும் என்க.

Koviloor Digital Library

133-135. பாஞ்சராத்திரம், பாசுபதம் முதலிய ஆகமங்களின் வழிக் காண முயல்பவர்களில் சிலர்க்கு ஆண்வடிவாயும், சிலர்க்குப் பெண்வடிவாயும், சிலர்க்கு அஃறிணைப் பொருள் வடிவாயும் தோன்றி மறைந்து தனது உண்மை நிலையைக் காட்டாதொழிதலை இவற்றுட் குறித்தருளினார். ஆண்வடிவில் தோன்றுதல் பாஞ்ச ராத்திரம், பாசுபதம் முதலிய தந்திரங்களின்வழிக் காணப்புகுவார்க்கு எனவும், பெண்வடிவில் தோன்றுதல் யாமளம், வாமம், முதலிய தந்திரங்களின் வழிக் காணப்புகுவார்க்கு எனவும், அஃறிணைப் பொருள் வடிவில் தோன்றுதல் மிருதி முதலியவற்றின்வழிக் காணப் புகுவார்க்கு எனவும் கொள்க. மிருதி முதலியவற்றின்வழி நிற்போர் மந்திரங்கள், ஞாயிறு முதலிய சுடர்கள், கங்கை முதலிய பல தீர்த்தங்கள் முதலானவையே பயன் தருவன எனக்கருதி வழிபடு வோராதல் அறிக. இவர்களை இறைவன் புத்தர் முதலியோரைப்போல் வெறுத்தொதுக்காது, அருளோடு நோக்கி, இன்னும் தன்னை மிக அணுகிவருமாறு பற்றிக்கொண்டு, இவ்வாற்றாலெல்லாம் பயன் தருதலால், ''முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி'' என்றும், அவ்வாறு அருளினும் தனது உண்மை இயல்பை இவர்கட்குக் காட்டாமையின், ''ஒளித்தும்'' என்றும் அருளிச் செய்தார். எனவே, ''அவ்வயின் ஒளித்தும்'' என்றது, இத்தந்திரத்திற் காண்டும் என்று இருந்தோருள் ஒரு சாரார்க்கு என்பதும், தோன்றி, பெயர்ந்து ஒளித்தும்'' என்றது, அவருள் வேறு சில சாரார்க்கு என்பதும் போந்தன. இத்துணையும் மக்களுள் இல்லற நிலையில் நிற்பார்க்கு அரியனாயினமை கூறிய வாறு.

136-138. ''சேண்வயின்'' என்றதனை, இவற்றொடு கூட்டுக. ஐம்புலன் - ஐம்புல ஆசை; 'அவற்றைச் சேண்வயின் நீங்கப் போக்கி' என்க. சேண்வயின் - சேயதாய இடம். அருவரை - ஏறுதற்கு அரிய மலை. துற்றவை - உண்டவை; நுகர்ந்த இன்பங்கள். ''துறந்த'' என்றது, 'வெறுத்துநின்ற' என்றவாறு. 'வெற்றாக்கை, உயிராக்கை' எனத் தனித்தனி இயையும். உணவைத் தானும் உண்ணாது விடுத்தலின், ''வெற்றாக்கை'' என்றார். 'வெற்றாக்கை' என்றே ஒழியின், 'உயிரில்லது' எனப் பொருள்படுமாகலின், 'உயிராக்கை' என்றும் அருளினார். தவர் - நீர்பலகால் மூழ்கல் முதலிய நாலிருவழக்கினை யுடைய தாபதர்கள் *(புறப்பொருள் வெண்பா மாலை-168.)*. காட்சி - அறிவு. திருந்த - அறிவராய் (ஞானிகளாய்)த் திருந்துமாறு. இது, துறவற நிலையில் நின்றார்க்கு அரியனாயினமை அருளியவாறு. இவர் கிரியா குருவைப் பெற்று இந்நிலையில் நின்றதல்லது ஞான குருவைப் பெறாமையின், இவர்க்கு இறைவனது உண்மை இயல்பு விளங்காதாயிற்று.

Koviloor Digital Library

139. அறிவு, அநுபவமுடைய நல்லாசிரியரால் அறிவுறுக்கப் பெற்ற உண்மைப் பொருளைப் பெற்ற அறிவு. அது, பின்னர் அப் பொருளை அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் ஆராய்தலை, ''ஒன்று உண்டு, இல்லை என்ற'' என்றார். 'ஒன்றாகிய மெய்ப்பொருள் உண்டு என்றும், இல்லை என்றும் ஆராய்ந்த' என உரைக்க. இங்ஙனம் ஆராயுங்காலத்து, இறைவன் எல்லாமாய் நிற்கும் கலப்புநிலை விளங்குவதன்றி, அவன் தன்னியல்பில் நிற்கும் உண்மைநிலை விளங்காமையின், இறைவன் இவர்க்கும் ஒளிப்பவனேயாகின்றான். 'என்ற' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று.

140-145. பண்டு, சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்து போந்த காலம். நல்லாசிரியர்பாற் கேட்டுச் சிந்தித்தகாலத்தை, 'இன்று' என்றனர் என்க. ஏகாரங்கள் இரண்டும் பிரிநிலை. அவற்றாற் பிரிக்கப் பட்டு நின்றவை, அவை அடுத்து நின்ற காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலங்கள். சோரன் - கள்வன். தெளிதல் உணர்வில் விளங்கிய அருள் நிலையைக் கண்டு, 'கண்டனம்' என்றனர். எனினும், நிட்டை நிலையை அடையாமையின், தம்முனைப்பால் பல கூறுவாராயினர். ஆர்மின் - கட்டுங்கள். கள்வன் அகப்படிற் கட்டுதல் இயல்பு. அடுக்கு, விரைவுபற்றி வந்தது. எனவே, இந்நிலையிலும் ஒளிப்பான் எனக் கருதினமை பெறப்பட்டது. நாள் மலர்ப் பிணையல் - அன்றலர்ந்த மலர்களாலாகிய மாலை. தாள் - கால். தளை - விலங்கு. ஒளித்தல் பற்றி, 'சோரன்' என்றார்களாயினும், அன்பாற் செய்யும் வழிபாட்டி னாலல்லது அவனை அகப்படுத்தல் இயலாது என்பதை உணர்வார் ஆதலின், 'நாண்மலர்ப் பிணையலில் தாள்தளை இடுமின்' என்றனர் கட்டுதலும், தளையிடுதலும் வேறு வேறாதல் அறிக. இங்ஙனம் விரையவும், நீங்க முயலுதல்பற்றி, 'சுற்றுமின்' (வளையுங்கள்) என்றும், அஃது இயலாமையின், 'சூழ்மின் (என்செய்வதென்று ஆராயுங்கள்)' என்றும், அங்ஙனம் ஆராய்வதற்குள் நீங்கினமையின், 'தொடர்மின், விடேன்மின், பற்றுமின்' என்றுங் கூறி அலமந்தனர். அவர் அங்ஙனம் அலமரவும், இறைவன் அவரது பற்றினின்று (பிடியினின்றும்) முற்ற ஒளித்தான். அஃதாவது அருள் நிலையைத் தந்ததன்றி, ஆனந்த நிலையைத் தாராதொழிந்தனன் என்றதாம். 'பற்றின்' என, நீக்கப்பொருட்கண் வந்த இன்னுருபு விரிக்க. 'முற்ற' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று.

''ஒளித்தும், ஒளித்தும்'' எனவந்த எச்சங்கள் எல்லாம், ''என்னே ரனையோர் கேட்க வந்து'' என்றதில் 'வந்து' என்றதனோடு முடியும். ''தன்னேரில்லோன்'' என்றது, 'இறைவன்' என்னும்

Koviloor Digital Library

அளவாய் நின்றது, 'மேற்கூறியவாறெல்லாம் முயன்றார் பலர்க்கும் தனது உண்மை நிலையைக் காட்டாது ஒளித்த இறைவன், அதனை என் போல்வார் கேட்டுணரும்படி நேரே எழுந்தருளி வந்து இயம்பியருளினான்' என்று அடிகள் அன்புமீதூரப்பெற்று அருளுதல் காண்க. ''நேரனையோர்'' ஒரு பொருட் பன்மொழி. 'என்போல்வார்' என்றது, மேற்கூறிய முயற்சிகளுள் ஒன்றும் செய்யாது, உலகியலில் நின்றவர்களை. இறைவனது பெருங்கருணைத்திறத்தை அடிகள் இங்ஙனம் அருளிச் செய்தாராயினும், இவரது முன்னைத் தவமுதிர்ச்சியின் பயனே அங்ஙனம் இறைவன் நேர்நின்று ஆட்கொண்டது என்க. இஃது இத்திருமுறையுள் யாண்டும் ஒக்கும், முயலாது நின்ற நிலையில் வலிய வந்து ஆண்டருளியதையே ''அறைகூவி ஆட்கொண்டருளி'' என்று அருளிச் செய்தார். இயம்பி ஆட்கொண்ட பின்னரும் நீங்காது உடனிருந்தமை தோன்ற, 'மறையோர் கோலத்தனாய் வந்து ஆட்கொண்டருளி' என்னாது, 'வந்து ஆட்கொண்டருளி, 'மறையோர் கோலம் காட்டியருளலும்' என்றார். 'காட்டிய்ருளலும் ஆற்றேனாக' என இயையும்.

150-157. உளையா அன்பு - வருந்திப்பெறாத - இயல்பாகத் தோன்றிய அன்பு. 'உலையா அன்பு' என்பதே பாடமாகல்வேண்டும். 'அன்பினால்' என உருபு விரிக்க, 'என்பும்' , என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கது. உருகும் இயல்பின்மை, எலும்பிற்கு இழிவு என்க. அலைகடல் - அலைகின்ற கடல்நீர். திரையின் - அலைகள் போல. ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, கடலில் ஆரவாரம் செய்வன அலைகளேயாதல் அறிக. ஓங்கி - துள்ளி. தலை தடுமாறா - தலை கீழாம்படி. மத்தம் - உன்மத்தம். பித்து, தொடக்க நிலை; மத்தம், முதிர்ந்த நிலை. மதித்தல் - மத்திட்டுக் கலக்குதல்; இங்கு அதுபோல உலகில் உள்ளாரது உள்ளங்களை வியப்பாலும், அச்சத்தாலும் நிலை குலையச் செய்தமையைக் குறித்தது. ஆனேற்றை, ''ஏற்றா'' என்றார். ''தடப்பெரு'' ஒரு பொருட் பன்மொழி. ஆனேறுகளும் மதங்கொள்ளுதல் இயல்பு. 'களிறு ஏற்றா இவற்றின் மிகப்பெருமதம் அவற்றால் ஆற்றவொண்ணாமைபோல, இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற களிப்பை யான் ஆற்றேனாய் நிற்க என்க. ''ஆற்றேனாக'' என்றதன் பின், 'அந்நிலையில்' என்பது வருவிக்க. ''அவயவம்'' என்றதற்கு, 'என் உறுப்புக்களை' என உரைக்க. கோல் தேன் - கொம்புத்தேன். ''செய்தனன்'' என்றது, 'செய்தாற்போல ஆக்கினன்' என்றபடி. அஃதாவது 'உள்ளமும் உடலும் ஒருங்கே இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கச் செய்தனன்' என்றதாம்.

Koviloor Digital Library

158-162. ஏற்றார் - தனது போரினை ஏற்றுக்கொண்டவர், ''மூதூர்'' என்றது, திரிபுரத்தை, 'மூதூரை வீழ்வித்து' என இயையும். ஆங்கு, உவம உருபு. ''அன்று'' என்றதனை, முதற்கண், கூட்டுக. ''அருட்பெருந் தீ' என்றது, சோதியை, ''கருவார் சோதி'' (கீர்த்தி-55) என்றது காண்க. அடிக்குடில் - முதலிற் கிடைத்த சிறிய இல்லம்; உடம்பு. 'வாழாமை' என்பது குறுகிநின்றது. 'அடியோங்களது அடிக் குடிலுள் ஒருத்தரும் வாழாதபடி, அருட்பெருந்தீயின் ஒடுக்கினன்' என்க. ''எனக்கு'' எனப் பின்னர்த் தம்மை வேறு கூறலின், ''ஒருத்த ரும்'' என்றது, அடிகளை ஒழிந்தோரையேயாம். ஆயினும், யானும் அக்குடிலில் இருக்க 'என்னை ஒடுக்கா தொழிந்தனன்' என்பது தோன்ற, 'அடியார் அடிக்குடில்' என்னாது, ''அடியோம் அடிக்குடில்'' என்றார். இறைவன் அந்தணனாய் வந்து நிகழ்த்தியன பலவுங், கூறுகின்றாராதலின், பிறர்க்கு அருளியவற்றையும் கூறினார் என்க. தடக் கை - பெரிய கை; என்றது, தடங்கண், தடஞ்சோலை முதலியன போல, அகன்ற அகங்கையைக் குறித்தது. சுவையுடைய பொருள்களில், கனிகள் சிறந்தவை. அது, ''கனியிருப்பக் காய் கவர்ந் தற்று'', *(குறள்-100)* ''கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லிரே'' (தி. 5. ப.91. பா. 7) என்றாற்போல்வனவற்றாலும் அறியப்படும். இனி, கனி களுள் நெல்லிக்கனி சிறந்தது என்பது, ஔவையார்க்கு அதியமான் நெல்லிக்கனியளித்தமை முதலியவற்றால் விளங்கும். அதனால், 'அங்கை நெல்லிக்கனி' என்னும் உவமை, ''யானைதன் - கோட்டிடை வைத்த கவளம்'' *(புறம் -101)* என்பதுபோல, தப்பாது பயன் படுதலைக் குறிப்பதாம். ஆகவே, இப்பகுதியால், பலருக்கு ஒளித்த இறைவன், என்போல்வாரை அறைகூவியாட்கொள்ளுதலை மேற் கொண்டு, எனக்கும் ஆசிரியத் திருமேனியைக் காட்டி, உள்ளத்தையே யன்றி உடம்பையும் இன்ப வடிவாக்கி, பின் உடம்பளவில் நில்லாது எங்குமாய் நிறைந்து நுகரும் இன்பத்தினை ஒருதலையாக எய்துவிக்க இசைந்தனன் என்றவாறாயிற்று. இறைவன் தமக்கு எங்குமாய் நிறைந்து நுகரும் இன்பத்தினை எய்துவித்தல் ஒருதலை' என்பதை, அவன் வாளா செல்லாது, ''நலமலி தில்லையுட் கோலமார் தரு பொதுவினில் வருக'' (தி.8 கீர்த்தி-127-128) என்று அருளிச் சென்றமையால் உணர்ந்தார் என்க. இஃது உணர்ந்தாராயினும், 'ஏனைய அடியார்கட்கு இறைவன் வாயுட் புக்க நெல்லிக் கனியாயினன்; எனக்குக் கையிற்புக்க நெல்லிக்கனியாயினன்' என்ற பொருளையும், 'எனக்குத் தடக்கையின் நெல்லிக்கனியாயினன்' என்ற உவமையால் தோற்றுவித்தார். எனவே, இனி வருகின்ற ஐந்தடி களையும் தமக்கு அருளிய அருமையும், ஏனையோர்போல விரைந்து செல்ல அருளாமையும் என்னும் இருகருத்தும் பற்றியே வருவன வாகக் கொள்க.

Koviloor Digital Library

163-167. வாழி, அசைநிலை. செய்தது - இந்நிலையினன் ஆக்கியது. 'ஆவா, செத்தேன்' என்னும் இடைச்சொற்கள், 'வியப்பும், அவலமும்' என்னும் இருகுறிப்பினும் வருவனவாம். ஒல்ல கில்லேன் - ஆற்றமாட்டேன்; முற்றப் பெற்றிலேன். 'வாரிக் கொண்டு - விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன்' (தி.8 அடைக்கலப் பத்து-10) என்று அருளுதலும் காண்க.

168-177. இனி, 'அவயவம் கோற்றேன் கொண்டுசெய்தனன்' என மேல் தொகுத்துணர்த்தியதனை, ஈண்டு வகுத்து உணர்த்து கின்றார். புரைவித்து - ஒப்பாகச் செய்து. உவா - பௌர்ணமி. நள்ளுநீர்-மிகுகின்ற நீர். 'உவா நாளிற் கடலின் கண் மிகுகின்ற நீர் போல, நெஞ்சிடமெல்லாம் நிறையும்படி' என்க. 'இறந்த என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. ''வாக்கிறந் தமுதம்'' என்றதனை ''உவாக்கடல்'' என்ற அடியின் முன்னே கூட்டி, இரண்டனையும், ''செழுந்தண் பாற்கடல்'' என்பதற்கு முன்னே வைத்துரைக்க. வாக்கிறந்த அமுதம் - சொல்ல வாராத பேரின்பம். 'அஃது உள்ளகத் தில் ததும்புமாறு பாற்கடல் திரைபோல் வித்து' என்க. உவாநாளிற் பொங்கக் காண்டல் நீர்க்கடலிடத்தே யாதலின், மிகுதற்கு அதனையே உவமை கூறினார். இனிமைக்குப் பாற்கடலை உவமை கூறினார். நாய் - நாய்போலும் எனது. குரம்பை - கட்டு; குடில். ''குரம்பைகொண்டு'' என்றது, 'இடமாகக்கொண்டு' என்றபடி. குரம்பைதோறும் - உடம்பில் உள்ள பல கட்டுக்களில் எல்லாம். ''புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனிய'' (தி.8 பிடித்த பத்து-10) எனப் பின்னரும் வருவது காண்க. ''குரம்பைதோறும்'' என்றதை, ''குரம்பை கொண்டு'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. மேல், உள்ளத்தை நிறைத்தமை கூறினார்; இங்கு, உடம்பினுள் பல பகுதிகளை நிறைத்தமை கூறினார். 'பாய்' என்னும் தன்வினைப் பகுதி, பிறவினையுணர்த்தும் துவ்வீறு பெற்று, 'பாய்த்து' என நிற்றலின், வினையெச்சத்தின்கண் இகர ஈறாயிற்று. இது, 'பாய்ச்சி' என வருதல் பெரும்பான்மை. அற்புதம் - அதிசயம். என்பு - 'எற்பு' எனத் திரிந்தது, 'உருகும் உள்ளம் என்ற ஒன்று கொண்டே ஓர் உடம்பைச் செய்தாற் போல, அன்பு சுரந்து பெருகுகின்ற உடம்பை எனக்கு அமைத்தனன்' என்க. அன்பு பெருகும் வழியே இன்பமும் பெருகுமாதலின், இதனையும் அருளிச் செய்தார். அள் - மிகுதி.

178-181. 'என்னையும் கடைமுறை களிறு என இருப்பதாக்கினன்' என இயைக்க. ''என்னையும்'' என்ற உம்மை, உயர்வு சிறப்பு. உயர்வு, மேற்கூறியவாற்றால், பொருளும், பேரன்பும், பேரின்பமும் பெற்றமை. ''ஒள்ளிய'' என்றது, 'உணவாதற்குச் சிறந்த' என்றவாறு. கன்னல் - கரும்பு. கனி, வாழை முதலியனவாக ஏற்பன

Koviloor Digital Library

கொள்க. உம்மைத் தொகை திரிந்து முடிதலும் உண்மையின் ''கன்னற்கனி'' என நின்றது. தேர்தல் - தேடி உழலுதல். ''இருப்பது'' என்பது, தொழிற்பெயராய், வினைமுதற்கு ஆயிற்று. 'இறைவன் பிறர்க்குப் போல எனக்கு அரியனாகாது எளியனாய் வந்து அருள் செய்தும், இறுதியில், தனது பெருவாயையும் பெருவயிற்றையும் நிரப்புதற்பொருட்டு இனிய உணவுகளையே எஞ்ஞான்றும் தேடித் திரிகின்ற யானையைப் போல், உணவைத் தேடி உண்டு இப்பூமியின்கண் இருக்கும்படி விட்டுச் சென்றான்' என்றபடி. ''இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக் - கருவை யான் கண்டிலேன்'' (தி.8 திருச்சதகம்-41), ''பொய்யனேன் நான் உண்டுடுத்திங் கிருப்பதானேன்'' (தி.8 திருச்சதகம் -52) எனப் பின்னரும் கூறுதல் காண்க. ''இருப்பதாக்கினன்'' என்றதன்பின், 'ஆகையால்' என்பது வருவிக்க. 'என்னின் அமுதாக்கினன்' என இயையும். என்னின் - என்னால். கருணை வான் தேன் கலக்க - தனது திருவருளாகிய உயர்ந்ததேன் கலந்திருக்க. அருளொடு - அவ்வருள் நினைவோடே. பராவு - துதிக்கின்ற. அமுது - அமுதம் போன்ற பாடல்களை. ஆக்கினன் - உளவாகச் செய்தான். இதனால், திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இருதிறத்துத் திருபாட்டுக்களும் வெளிவந்து உலகிற்குப் பெரும் பயன் தருதற் பொருட்டே அடிகளை இறைவன் இந்நிலவுலகத்திற் சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருக்கும்படி விட்டுச்சென்றனன் என்பது நன்கு பெறப் படுதல் காண்க. இன்னும் இதனானே, மேல், ''பரமானந்தப் பழங்கடல்'' என்பது முதலாக உருவக வகையால் விரித்தோதி, இறுதியில், ''தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த'' என்றதும், அனைவரும் தன்னைப் பாடிப் பரவித் தனது திருவடிக்கண் அன்பு மிக்குத் தனது பேரின்பத்தைப் பெறுமாறு அடிகளது திருமொழியை இறைவன் உலகிற்கு அளித்தருளினான் என்பதனையே குறிப்பான் உணர்த்தியதாதல் பெறப்படும். இது கொண்டே *சிவப்பிரகாச அடிகள்*, (*நால்வர் நாண்மணி மாலை, பா.16)* ''வலமழுவுயரிய'' என்னும் பாட்டினுள் ''திருவாசகம் எனும் பெருநீர்'' என உருவகித்து முன்னும் பின்னும் முற்றுருவக நலம் நனிசிறந்து விளங்க அடிகளது திருமொழியின் பெருமையை இனிது விளக்கினார் என்க. ''நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனை'' (தி.8 திருக்கோத்தும்பி-12.) எனப் பின்னரும் வருதல் காணத்தக்கது. ''பத்திமையாற் பணிந்தடியேன் றன்னைப் பன்னாள் - பாமாலை பலபாடப் பயில்வித்தானை'' (தி. 6. ப.54. பா. 3) என்றருளிச்செய்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும். ஞானசம்பந்தரும், நம்பியாரூரரும் போல நாவுக்கரசரும், வாதவூரடிகளும் தம் திருமொழியின் பெருமை களைப் பலவிடத்தும் இனிது விளங்க எடுத்தோதியருளாது போயினும், இவ்வாறு ஒரோவிடத்துக் குறிப்பால் தோன்ற அருளிச்

Koviloor Digital Library

செய்தலைக் குறிக்கொண்டு உணர்தல் நம்மனோர்க்குத் தலையாய கடனாகும்.

182. பெற்றி - தன்மை ''பிரமன் மால் அறியாப் பெற்றியோன்'' என்றது, 'அவன்' என்னும் சுட்டுப் பெயரளவாய் நின்றது. இதனை, ''ஓல்லகில்லேன்'' (அடி 167) என்றதன் பின்னர்க் கூட்டி, இதன் பின்னர், 'இவ்வாறு' என்பது வருவித்துரைக்க.

இத்திருப்பாட்டில் சொற்கள் பொருள் இயைபுபட நிற்குமாறு:-

ஆறாம் அடியிற் போந்த, ''பெரியோன்'' என்னும் குறிப்பு வினைப்பெயர் எழுவாயாய் நின்று, பன்னிரண்டாம் அடியிற் போந்த ''குழகன்'' என்பது முதலாக, தொண்ணூற்றைந்தாம் அடியிற்போந்த, ''மேகன்'' என்பது ஈறாக நின்ற பெயர்ப் பயனிலைகளைக் கொண்டு முடிந்தது.

''மேகன்'' என்றதன்பின் எஞ்சி நின்ற 'அவன்' என்பது முதலாக, நூற்றைந்தாம் அடியிற்போந்த, ''வைப்பு'' என்பது ஈறாக நின்ற பெயர்கள் பலவும் எழுவாயாய் நின்று, ஆங்காங்கே போந்த ''வாழ்க'' என்னும் வினைப்பயனிலையோடே முடிந்தன.

நூற்று ஆறாவது முதலிய மூன்றடிகளிலும் போந்த, ''நம்பன்'' முதலிய மூன்று பெயர்களும், தொக்கு நின்ற நான்கனுருபை ஏற்று, ஆங்காங்குப் போந்த, ''போற்றி'' என்ற தொழிற் பெயர்ப் பயனிலைகளோடு முடிந்தன. நான்கனுருபு பெயரோடு முடிதலும் இயல்பே.

நூற்றுப் பதினொன்றாம் அடியிற் போந்த, 'தொல்லோன்' என்பது முதலாக, நூற்றுப் பதினெட்டாம் அடியிற் போந்த, ''ஒண்பொருள்'' என்பது ஈறாக நின்ற ஐந்து பெயர்களும் எழுவாயாய் நின்று, நூற்றுப் பத்தொன்பதாம் அடியிற் போந்த 'இருந்தனன்' என்னும் வினைப்பயனிலையைக் கொண்டு முடிய அதன்பின் எஞ்சி நின்ற, 'அவனுக்கு' என்பது, அவ்விடத்தே நின்ற, ''போற்றி'' என்பதனோடு முடிந்தது. நூற்றிருபது, இருபத்தொன்றாம் அடிகளின் முடிபுகளும் அவ்வாறாதல் வெளிப்படை.

நூற்று இருபத்திரண்டாவது முதலாக, நூற்று ஐம்பத்தேழாவது ஈறாக உள்ள அடிகளிற் போந்த சொற்கள், 'யான்' புகலேனாகவும், தன்னேரில்லோன் பலர்க்கும் ஒளித்தும், என்னேரனையோர் கேட்க

Koviloor Digital Library

வந்து தானேயான தன்மையை இயம்பி ஆட்கொண்டருளி மறையோர் கோலம் காட்டியருளலும், யான் ஓலமிட்டு, ஆர்த்தார்த்து, ஓங்கி வீழ்ந்து புரண்டு, அலறி, மயங்கி, மதித்து ஆற்றேனாகும்படி, என் அவயவங்களைக் கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்' என முடிந்தன.

நூற்று ஐம்பத்தெட்டு முதலாக, நூற்று அறுபத்திரண்டு ஈறாக உள்ள அடிகளுக்கு மேற்போந்த பெயர்களே எழுவாயாய் நின்று, ''ஒடுக்கினன்'', ''ஆயினன்'' என்னும் வினைப் பயனிலைகளைக் கொண்டு முடிந்தன.

நூற்று அறுபத்துமூன்று முதலாக, நூற்று அறுபத்தேழு ஈறாக உள்ள அடிகளில், 'யான்' என்பது தோன்றா எழுவாயாய் நின்று ''அறியேன்'' என்பது முதலாக ''ஒல்லகில்லேன்'' என்பது ஈறாகப் போந்த வினைப் பயனிலைகளைக் கொண்டு முடிந்தது.

ஈற்றடி, நூற்று அறுபத்தேழாம் அடியின் பின் வந்து நிற்ப, அதன்கண் உள்ள, ''பெற்றியோன்'' என்னும் பெயர் எழுவாயாய், நூற்று அறுபத்தெட்டாவது முதலாக, நூற்று எண்பத்தொன்றாவது ஈறாக உள்ள அடிகளிற் போந்த, ''புரைவித்து, தேக்கிடச்செய்தனன், இன்தேன் பாய்த்தி அமுத தாரைகள் ஏற்றினன், அள்ளூறாக்கை அமைத்தனன், என்னையும் இருப்பதாக்கினன், என்னின் பாரவமுது ஆக்கினன்'' என்னும் பயனிலைகளோடு முடிந்தன. ''கண்ணால் யானும் கண்டேன்'' என்பது முதலிய ஆறடிகளும் இடைநிலையாயும், அவற்றை அடுத்துப்போந்த இரண்டடிகளும், பின் வருவனவற்றிற்குத் தோற்றுவாயாயும் நின்றன. ''நினைதொறும் ஆற்றேன் அந்தோ கெடுவேன்'' என்றனவும் இடைநிலையேயாம். இங்ஙனமாகவே, இதனுள் முதற்கண் இறைவனது பெருமைகளை வியந்து கூறி, இடைக்கண் அவனை வாழ்த்துதலும், போற்றுதலும் செய்து, இறுதிக்கண் தமக்கு அவன் செய்த திருவருள் முறையினைக் கூறி முடித்தருளியவாறாதல் காண்க.

Koviloor Digital Library

4. போற்றித் திருவகவல்

சகத்தின் உற்பத்தி

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்
தேழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய என்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கடல் உலகினில்
யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமி லியோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் நூறலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

Koviloor Digital Library

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தஅக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறைப் பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி

Koviloor Digital Library

அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுளம் உருகி அழுதுடல் கம்பித்
தாடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி

Koviloor Digital Library

ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றிஎன் வைப்பே போற்றி

Koviloor Digital Library

முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி
அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானோர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூ ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி

Koviloor Digital Library

சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி

Koviloor Digital Library

இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்தர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி

Koviloor Digital Library

தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமா்ன்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

4. பொ-ரை: பிரமன் முதலாகத் தேவர்கள் யாவரும் தொழுது நிற்க, இரண்டு திருவடிகளாலே மூன்று உலகங்களையும் அளந்து, நான்கு திக்கிலுள்ள முனிவர்களும் ஐம்புலன்களும் மகிழும்படி வணங்குகின்ற, ஒளி பொருந்திய திருமுடியையுடைய அழகிய நெடுமால், அந்நாளில் திருவடியின் முடிவையறிய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால், வேகமும் வலிமையுமுடைய பன்றியாகி முன்வந்து ஏழுலகங்களும் ஊடுருவும்படி தோண்டிச் சென்று பின்னே இளைத்து 'ஊழியை நடத்தும் முதல்வனே வெல்க வெல்க' என்று துதித்தும் காணப் பெறாத தாமரை மலர் போலும் திருவடிகள், துதித்தற்கு எளிதாகி,நெடிய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில்,

யானை முதலாக, எறும்பு இறுதியாகிய குறைவில்லாத கருப்பைகளினின்றும் உள்ள நல்வினையால் தப்பியும், மனிதப் பிறப்பில் தாயின் வயிற்றில் அதனை அழித்தற்குச் செய்யும் குறை வில்லாத புழுக்களின் போருக்குத் தப்பியும், முதல் மாதத்தில் தான்றிக்காய் அளவுடைய கரு இரண்டாகப் பிளவுபடுவதனின்றும் தப்பியும், இரண்டாம் மாதத்தில் விளைக்கின்ற விளைவினால் உருக்கெடுவதினின்று தப்பியும் மூன்றாம் மாதத்தில் தாயின் மதநீர்ப் பெருக்குக்குத் தப்பியும், நான்காம் மாதத்தில் அம்மதநீர் நிறைவினால் உண்டாகும், பெரிய இருளுக்குத் தப்பியும், ஐந்தாம் மாதத்தில் உயிர் பெறாது இருத்தலினின்று தப்பியும், ஆறாம் மாதத்தில் கருப்பையில் தினவு மிகுதியால் உண்டாகிய துன்பத்தினின்றும் தப்பியும், ஏழாவது மாதத்தில் கருப்பை தாங்காமையால் பூமியில் காயாய் விழுவதனின்று தப்பியும், எட்டாவது மாதத்தில் வளர்ச்சி நெருக்கத்தினால் உண்டாகும் துன்பத்தினின்றும் தப்பியும், ஒன்பதாவது மாதத்தில் வெளிப்பட

Koviloor Digital Library

முயல்வதனால் வரும் துன்பத்தினின்று தப்பியும், குழவி வெளிப்படுதற்குத் தகுதியாகிய பத்தாவது மாதத்தில், தாய்படுகின்றதனோடு தான்படுகின்ற, கடல் போன்ற துயரத்தினின்று தப்பியும், பூமியிற் பிறந்த பின்பு, வளர்ச்சியடையும் வருடங்கள் தோறும் தாய் தந்தையர் முதலியோர் நெருக்கியும், அழுத்தியும் செய்கின்ற எத்தனையோ பல துன்பங்களில் தப்பியும் காலைப் பொழுதில் மலத்தாலும், உச்சிப் பொழுதில் பசியாலும், இராப்பொழுதில் தூக்கத்தாலும், ஊர்ப்பயணங்களாலும் உண்டா கின்ற துன்பங்களினின்று தப்பியும், கரிய கூந்தலையும் சிவந்த வாயினையும், வெண்மையாகிய பற்களையும், கார்காலத்து மயில் போலப் பொருந்திய. சாயலையும், நெருக்கமாகி உள்ளே களிப்புக் கொண்டு, கச்சு அறும்படி நிமிர்ந்து ஒளி பெற்று முன்னே பருத்து, இடை இளைத்து வருந்தும்படி எழுந்து பக்கங்களில் பரவி ஈர்க்குக் குச்சியும் இடையே நுழையப் பெறாத இளங்கொங்கைகளையும் உடைய மாதருடைய கூர்மையாகிய கண்களின் கொள்ளைக்குத் தப்பியும், மயக்கம் கொண்ட உலகினரது பெரிய மத்தக்களிறு என்று சொல்லத் தக்க ஆசைக்குத் தப்பியும், கல்விஎன்கின்ற பலவாகிய கடலுக்குத் தப்பியும், செல்வமென்கின்ற துன்பத்தினின்று தப்பியும், வறுமை என்கின்ற பழமையாகிய விடத்தினின்று தப்பியும், சிறிய எல்லைகளையுடைய பல வகைப்பட்ட முயற்சிகளில் தப்பியும்,

தெய்வம் உண்டு என்பதாகிய ஒரு நினைப்பு உண்டாகி, வெறுப்பில்லாததாகிய ஒரு பொருளை நாடுதலும்,ஆறுகோடியெனத் தக்கனவாய் மயக்கம் செய்யவல்ல சடவுலக ஆற்றல்கள், வேறு வேறாகிய தம் மாயைகளைச் செய்யத் தொடங்கினவாகவும், அயலா ராயினோரும் கடவுள் இல்லையென்று பொய் வழக்குப் பேசி நாவில் தழும்பேறப் பெற்றனர். உறவினர் என்கின்ற பசுக்கூட்டங்கள் பின் பற்றி அழைத்துப் பதறிப் பெருகவும், மறையோரும், விரதத்தையே மேன்மையான சாதனம் என்று தம் கொள்கை உண்மையாகும் படி நூற்பிரமாணங்களைக் காட்டினார்களாகவும், சமயவாதிகள் எல்லாம் தம்தம் மதங்களே ஏற்புடைய மதங்களாகும் எனச் சொல்லி ஆர வாரித்துப் பூசலிட்டார்களாகவும், உறுதியான மாயாவாதம் என்கிற பெருங்காற்றானது சுழன்று வீசி முழங்கவும், உலோகாயத மதம் என்கிற, ஒள்ளிய வலிமையுடைய பாம்பினது கலை வேறுபாடு களையுடைய கொடிய நஞ்சு வந்து சேர்ந்து அதிலுள்ள பெருஞ் சூழ்ச்சிகள் எத்தனையோ பலவாகச் சுற்றித் தொடரவும்,

முற்கூறிய அவற்றால் வழுவாது தாம் பிடித்த கொள்கையை விட்டு விடாமல், நெருப்பினிற் பட்ட மெழுகுபோல வணங்கி மனம்

Koviloor Digital Library

உருகி, அழுது உடல் நடுக்கமடைந்து ஆடுதல் செய்தும், அலறுதல் செய்தும், பாடுதல் செய்தும், வழிபட்டும், குறடும் மூடனும் தாம் பிடித்ததை விடா என்கிற முறைமையேயாகி நல்ல, இடையறாத கடவுள் பத்தியில் பச்சை மரத்தில் அடித்த ஆணி திண்மையாய்ப் பற்றி நிற்பது போல உறைத்து நின்று உருக்கம் மிகுந்து கடல் அலைபோல அலைவுற்று மனம் வாடி, அதற்கு ஏற்ப உடல் அசைவுற்று உலகவர் பேய் என்று தம்மை இகழ்ந்து சிரிக்க வெட்கமென்பது தவிர்ந்து, நாட்டில் உள்ளவர் கூறும் குறைச்சொற்களை அணியாக ஏற்று, மனம் கோணுதல் இல்லாமல், தமது திறமை ஒழிந்து, சிவஞானம் என்னும் உணர்வினால் அடையப் பெறுகின்ற மேலான வியப்பாகக் கருதி கன்றினை உடைய பசுவின் மனம் போல அலறியும் நடுங்கியும், வேறொரு தெய்வத்தைக் கனவிலும் நினையாமல், அரிய மேலான ஒருவன் பூமியில் வந்து குருமூர்த்தியாகி அருள் செய்த பெருமையை எளிமையாக எண்ணி அசட்டை செய்யாது திருவடிகள் இரண்டையும் உருவைவிட்டு அகலாத நிழலைப் போல வெறுக்காமல், முன்பின்னும் நீங்காது நின்று அந்தத் திசை நோக்கி நினைந்து எலும்பு மெலிவுற்று உருக, மிகக் கனிவுற்று இரங்கிப் பத்தியென்னும் நதியானது கரை புரண்டு ஓட, நல்ல புலனறிவு ஒருமைப்பட்டு, 'நாதனே!' என்று கூவி அழைத்துச் சொற்கள் குழறி, மயிர்சிலிர்க்க, கைம்மலர் குவித்து நெஞ்சத் தாமரை விரிய, கண்கள் களிப்பு மிக நுண்ணிய துளிகள் அரும்பத் தளராத பேரன்பினை, தினந்தோறும், வளர்ப்பவர்களுக்குத் தாயாகியே அவர்களை வளர்த்தவனே! வணக்கம்.

மெய்யுணர்வை நல்கும் மறையோனாகி, வினைகள் நீங்க, கைகொடுத்துக் காப்பாற்ற வல்ல கடவுளே! வணக்கம். பொன்மயமா யிருக்கிற மதுரைக்கு அரசனே! வணக்கம். கூடற்பதியில் விளங்கு கின்ற நன்னிற மாணிக்கமே! வணக்கம். தென்தில்லையம்பலத்தில் ஆடுவோனே! வணக்கம். இன்று எனக்கு அரிய அமிர்தமாயினவனே! வணக்கம். கெடாத நான்கு வேதங்களுக்கும் முதல்வனே! வணக்கம். இடபம் பொருந்திய வெற்றிக் கொடியை உடைய சிவபிரானே! வணக்கம். மின்னல் ஒளி பொருந்திய பல அழகிய வேறுவேறு உருவங்களை உடையவனே! வணக்கம். கல்லில் நார் உரித்தது போல என் மனத்தை இளகச் செய்த கனியே! வணக்கம். பொன்மலை போன்றவனே! காத்தருள்வாய். வணக்கம். ஐயோ! எனக்கருள் செய்வாய். நினக்கு வணக்கங்கள். எல்லா உலகங்களையும் படைப் பவனே! காப்பவனே! ஒடுக்குபவனே! வணக்கம். பிறவித்துன்பத்தை நீக்கி அருள் புரிகின்ற எம் தந்தையே! வணக்கம். ஆண்டவனே! வணக்கம். எங்கும் நிறைந்தவனே! வணக்கம். ஒளியை வீசுகின்ற படிகத்தின் திரட்சியே! வணக்கம்.

Koviloor Digital Library

தலைவனே! வணக்கம். சாவாமையைத் தரும் மருந்தான வனே! வணக்கம். நறுமணம் பொருந்திய திருவடியையுடைய நீதியாளனே! வணக்கம். வேதத்தை உடையவனே! வணக்கம். குற்ற மற்றவனே! வணக்கம். முதல்வனே! வணக்கம். அறிவாய் இருப் பவனே! வணக்கம், வீட்டு நெறியானவனே! வணக்கம். கனியின் சுவை போன்றவனே! வணக்கம். கங்கையாறு தங்கிய சிவந்த சடையை யுடைய நம்பனே! வணக்கம். எல்லாப் பொருள்களையும் உடைய வனே! வணக்கம். உயிர்களின் உணர்விற்கு உணர்வாய் இருப்பவனே! வணக்கம். கடையேனுடைய அடிமையைக் கடைக்கணித்து ஏற்றுக் கொண்டவனே! வணக்கம். பெரியோனே! வணக்கம். நுண்ணியனே! வணக்கம். சைவனே! வணக்கம், தலைவனே! வணக்கம், அனற் பிழம்பாகிய இலிங்கவடிவினனே! வணக்கம். எண்குணங்கள் உடையவனே! வணக்கம். நல்வழியானவனே! வணக்கம். உயிர்களின் நினைவில் கலந்துள்ளவனே! வணக்கம். தேவர்களுக்கும் அரிதாகிய மருந்தானவனே! வணக்கம். மற்றையோர்க்கு எளிமையான இறைவனே! வணக்கம். இருபத்தொரு தலை முறையில் வருகின்ற சுற்றத்தார் வலிய நரகத்தில் ஆழ்ந்து போகாமல் அருள் செய்கின்ற அரசனே! வணக்கம். தோழனே! வணக்கம். துணைபுரிபவனே! வணக்கம். என்னுடைய வாழ்வானவனே! வணக்கம். என் நிதியானவனே! வணக்கம். இயல்பாகவே பாசங்கள் இல்லாதவனே! வணக்கம். தலைவனே! வணக்கம். அப்பனே! வணக்கம். பாசத்தை அழிப்பவனே! வணக்கம். சொல்லையும் அறிவையும் கடந்த ஒப்பற்றவனே! வணக்கம். விரிந்த கடல் சூழ்ந்த உலக வாழ்வின் பயனே! வணக்கம்.

அருமையாய் இருந்தும் எளிமையாய் வந்தருளும் அழகனே! வணக்கம். கார்மேகம் போல அருள் புரிகின்ற கண் போன்றவனே! வணக்கம். நிலைபெற்ற பெருங்கருணை மலையே! வணக்கம். என்னையும் ஓர் அடியவனாக்கிப் பெருமையாகிய திருவடியை என் தலையில் வைத்த வீரனே! வணக்கம். வணங்கிய கையினரின் துன்பங்களை நீக்குவோனே! வணக்கம். அழிவில்லாத இன்பக்கடலே! வணக்கம். ஒடுக்கமும் தோற்றமும் கடந்தவனே! வணக்கம். எல்லாம் கடந்த முதல்வனே! வணக்கம். மானை நிகர்த்த நோக்கத்தையுடைய உமா தேவியின் மணவாளனே! வணக்கம். விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களுக்குத் தாய் போன்றவனே! வணக்கம். பூமியில் ஐந்து தன்மைகளாய்ப் பரவியிருப்பவனே! வணக்கம். நீரில் நான்கு தன்மைகளாய் நிறைந்து இருப்பவனே! வணக்கம். நெருப்பில் மூன்று தன்மைகளாய்த் தெரிபவனே! வணக்கம். காற்றில் இரண்டு

Koviloor Digital Library

தன்மைகளாய் மகிழ்ந்து இருப்பவனே! வணக்கம். ஆகாயத்தில் ஒரு தன்மையாய்த் தோன்றியவனே! வணக்கம். கனிபவருடைய மனத்தில் அமுதமாய் இருப்பவனே! வணக்கம். கனவிலும் தேவர்கட்கு அருமையானவனே! வணக்கம். நாய் போன்ற எனக்கு விழிப்பிலும் அருள் செய்தவனே! வணக்கம்.

திருவிடை மருதூரில் வீற்றிருக்கும் எம் அப்பனே! வணக்கம். சடையில் கங்கையைத் தாங்கியவனே! வணக்கம். திருவாரூரில் தங்கியருளிய தலைவனே! வணக்கம். சிறப்புப் பொருந்திய திருவையாற்றில் உள்ளவனே! வணக்கம். அண்ணாமலையிலுள்ள எம்மேலோனே! வணக்கம். கண்ணால் நுகரப்படும் அமுதக் கடலாய் உள்ளவனே! வணக்கம். திருவேகம்பத்தில் வாழ்கின்ற எந்தையே! வணக்கம். அங்கு ஒரு பாகம் பெண்ணுருவாகியவனே! வணக்கம். திருப்பராய்த் துறையில் பொருந்திய மேலோனே! வணக்கம். திருச்சிராப்பள்ளியில் எழுந்தருளிய சிவபிரானே! வணக்கம். இவ்விடத்து உன்னையன்றி மற்றொருபற்றையும் யான் அறிந்திலேன் ஆதலின் வணக்கம். திருக்குற்றாலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எம் கூத்தனே! வணக்கம். திருப் பெருந்துறையில் பொருந்திய இறைவனே! வணக்கம். திரு ஈங்கோய் மலையில் வாழ்கின்ற எம் தந்தையே! வணக்கம். வனப்பு நிறைந்த திருப்பழனத்தில் உள்ள அழகனே! வணக்கம். திருக்கடம்பூரில் எழுந்தருளிய சுயம்புவே! வணக்கம்.

உன்னை அடுத்தவர்க்கு அருள் செய்கின்ற அப்பனே! வணக்கம். கல்லால மரத்தின் கீழ் இயக்கியர் அறுவருக்கும், வெள்ளானைக்கும் அருள் செய்த அரசனே! வணக்கம். மற்றும்பல தலங்கள் உள்ள தென்னாடுடைய சிவபிரானே! வணக்கம். வேறு பல நாட்டவர்களுக்கும் வழிபடு தெய்வமானவனே! வணக்கம். பன்றிக்குட்டிகளுக்குக் கருணை காட்டி அருளியவனே! வணக்கம். பெரிய கயிலாயமலையில் இருப்பவனே! வணக்கம். அம்மானே! அருள் செய்ய வேண்டும். அஞ்ஞான இருள் அழியும்படி அருள் செய்கின்ற இறைவனே! வணக்கம். அடியேன் துணையற்றவனாய்த் தளர்ச்சி அடைந்தேன்; வணக்கம்.

நிலையான இடத்தைப் பெற எண்ணும்படி அருள்புரிவாய், வணக்கம். அஞ்சாதே என்று இப்பொழுது எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும்; வணக்கம். நஞ்சையே அமுதமாக விரும்பினவனே! வணக்கம், அப்பனே! வணக்கம், குருவே! வணக்கம். என்றும் உள்ளவனே! வணக்கம். குற்றம் அற்றவனே! வணக்கம். தலைவனே! வணக்கம். எவற்றுக்கும் பிறப்பிடமானவனே! வணக்கம்.

Koviloor Digital Library

பெரியவனே! வணக்கம். வள்ளலே! வணக்கம், அரியவனே! வணக்கம். பாசம் இல்லாதவனே! வணக்கம். அந்தணர் கோலத்தோடு வந்து அருள் புரிந்த நீதியானவனே! வணக்கம். முறையோ பொறுக்க மாட்டேன். முதல்வனே! வணக்கம். சுற்றமானவனே! வணக்கம். உயிர்க்கு உயிராய் இருப்பவனே! வணக்கம். சிறந்த பொருளான வனே! வணக்கம். மங்கலப் பொருளானவனே! வணக்கம். ஆற்ற லுடையவனே! வணக்கம். அழகுடையவனே! வணக்கம். செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசிய அழகிய பாதங்களை உடைய உமாதேவி பாகனே! வணக்கம். நாயினேன் வருத்த முற்றேன். நின் அடியவன் நினக்கு வணக்கம். விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய எம் ஆண்டவனே! வணக்கம். கவைத்தலை என்னும் திருப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளிய கண் போன்றவனே! வணக்கம். குவைப்பதி என்னும் ஊரிலே மகிழ்ந்து இருந்த இறைவனே! வணக்கம். மலைநாட்டை உடைய மன்னனே! வணக்கம். கல்வி மிகுந்த அரிகேசரி யென்னும் ஊரினை உடையாய்! வணக்கம். திருக்கழுக்குன்றிலுள்ள செல்வனே! வணக்கம். கயிலை மலையில் வீற்றிருக்கும், திருப்பூவணத் திலுள்ள பெருமானே! வணக்கம். அருவம் உருவம் என்னும் திருமேனிகளைக் கொண்டவனே! வணக்கம். என்னிடத்தில் வந்து பொருந்திய அருள் மலையே! வணக்கம்.

சாக்கிரம் முதலிய நான்கு நிலையும் கடந்த பேரறிவே! வணக்கம். அறிதற்கு அருமையாகிய தெளிவே! வணக்கம். துளைக்கப் படாத தூய முகத்தின் சோதியே! வணக்கம். அடிமையானவர்க்கு அன்பனே! வணக்கம். தெவிட்டாத அமுதமே! திருவருளே! வணக்கம். ஆயிரம் திருப்பெயர்களை உடைய பெருமானே! வணக்கம். நீண்ட தாளினையுடைய அறுகம்புல் கட்டிய மாலை அணிந் தவனே! வணக்கம். பேரொளி வடிவாகிய கூத்தப் பெருமானே! வணக்கம். சந்தனக் குழம்பை அணிந்த அழகனே! வணக்கம். நினைத்தற்கரிய சிவமே! வணக்கம். மந்திர நூல் வெளிப்பட்ட பெரிய மகேந்திர மலையில் வீற்றிருந்தவனே! வணக்கம். எங்களை உய்யும்படி ஆட்கொள்வோனே! வணக்கம். புலியின் பாலை மானுக்கு ஊட்டுமாறு அருளினவனே! வணக்கம். அசையாநின்ற கடலின் மேல் நடந்தவனே! வணக்கம். கரிக் குருவிக்கு அன்று அருள் செய்தவனே! வணக்கம். வலிய ஐம்புல வேட்கைகள் அற்றொழியும் உள்ளம் பொருந்தி அருளினவனே! வணக்கம். நிலத்தின் கண் பொருந்தப் பழகிய பல்வகைத் தோற்ற முடையவனே! வணக்கம். உலகத்திற்கு எல்லாம் முதலும் நடுவும் முடிவுமானவனே! வணக்கம். நாகம், விண்ணுலகம், நிலவுலகம் என்ற மூவிடத்தும் புகாதபடி பாண்டியனுக்கு மேலான வீட்டுலகை நல்கி அருளியவனே!

Koviloor Digital Library

வணக்கம். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த ஒருவனே! வணக்கம். செழுமை மிக்க மலர் நிறைந்த திருப்பெருந்துறைத் தலைவனே! வணக்கம்.

செங்கழுநீர் மாலையை அணிந்த கடவுளே! வணக்கம். வணங்குவோருடைய மயக்கத்தை அறுப்பவனே! வணக்கம். தவறு யாது? பொருத்தம் யாது? என்று அறியாத நாயினேன் குழைந்து சொன்ன சொல் மாலையைக் கொண்டருள வேண்டும்; வணக்கம். மூன்றுபுரங்களை எரித்த பழையோனே! வணக்கம். மேலான ஒளியை உடைய மேலோனே! வணக்கம். பாம்பை அணிந்த பெரியோனே! வணக்கம். பழமையானவனே! எல்லாவற்றிற்கும் மூல காரணனே! வணக்கம். வணக்கம். வெற்றியுண்டாக வணக்கம்! வணக்கம்!.

கு-ரை: போற்றித் திருஅகவல் - 'போற்றி' என்னும் சொல்லையுடைய திரு அகவல். 'போற்றுதலை உடைய' எனப் பொருள் மேல் வைத்துரைப்பின், அஃது ஏனைய பகுதிகட்கும் பிறவற்றிற்கும் பொதுவாதல் அறிக. இத் திருப்பாட்டில் இறைவனை அடிகள் பலபெயர்க் கோவையாற் போற்றுகின்றார்.

இதற்கு, 'சகத்தின் உற்பத்தி' என முன்னோர் உரைத்த குறிப்பு, முதற் போற்றி வரையில் உள்ள பகுதி பற்றியே கூறியதாம். அங்ஙனம் கூறும் வழியும், 'உலகம்' எனப் பொருள்தரும், 'சகம்' என்பது, மக்களுலகையே குறித்துக் கூறியதாம்.

1-10. இதனுள் முதல் மூன்று அடிகளில் எண்ணலங்காரம் வந்தது, திருமால் காத்தற் கடவுளாதலின், போகத்தைத் தரும் கடவுளாவன். அதனால், ஐம்புலன்களும் நிரம்பக் கிடைத்தற் பொருட்டுப் போற்றப்படுவனாயினன். ஆகவே, இங்கு ''முனிவர்'' என்றது, சுவர்க்க இன்பத்தை வேண்டித் தவம் செய்வோரையாயிற்று. மலர - நிரம்ப உளவாதற் பொருட்டு. கதிர்முடி - மணிமுடி. கடவுளரிற் சிறந்தமையின், மாலை, 'திருமால்' என்ப. அவன் கடவுளரிற் சிறந்தோனாதலை,

''தேவில் திருமால் எனச் சிறந்த''

என்னும் *திருவள்ளுவ மாலையானும் (36)* அறிக. இதில் 'தே' என்பது அஃறிணைச் சொல்லாய், பன்மைமேல் நின்றது. 'புருடோத்தமன்' என்றலும் இதுபற்றி. நிலங்கடந்த (உலகத்தை அளந்த) அண்ணல் என்பார், ''கதிர்முடி நெடுமால்'' என்று அருளினார். பிரமன், மால் இருவரும் சிவசோதியினது அடி, முடி, இரண்டையுங்காணவே

Koviloor Digital Library

புகுந்தனராதலின்,''அடி முடி அறியும் ஆதரவு'' என்றார். ஆதரவு - விருப்பம். அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. இன், ஏதுப்பொருட்கண் வந்த ஐந்தாம் உருபு.

கடுமுரண் - மிக்க வலிமை. ஏனம் - பன்றி. முன் கலந்து - நிலத்தைச் சார்ந்து. ''முன்'' என்றது ஆகுபெயராய், முன்னே காணப்படும் நிலத்தைக் குறித்தது. ஆகாயம், அண்ணாந்து நோக்கிய வழியே காணப்படுமாதலின், அது முன்னர்க் காணப்படுவதன்றா யிற்று, ஏழ்தலம், கீழ் உலகம் ஏழு; அவை 'அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதலம்' என்பன உருவுதல் - கடந்து போதல். எய்த்தது, பிரகிருதியுடம்பு உடைமையின், பாதலத்திற்குக் கீழ்ச் செல்ல இயலாமையால் என்க. எய்த்தல் - இளைத்தல் ''ஊழி முதல்வன்'' என்றது, 'காலத்தை நடத்துபவன்' என்றவாறு. எல்லாப் பொருளும் காலத்திற்கு உட்பட்டு நிற்றலின், 'காலத்திற்கு முதல்வன்' என்றது, 'எல்லாப் பொருட்கும் முதல்வன்' என்றவாறாம்.

சயசய - நீ வெல்க! வெல்க! வழுத்துதல் - துதித்தல். ''அடி இணைகள்'' என்றதனை, 'இணை அடிகள்' என மாற்றிக்கொள்க. இணை அடிகள் சிவபிரானுடையன என்பது, திருமால் தேடிக் காணாத வரலாறு கூறியவதனால் பெறப் பட்டது.

''எளிது'' என்ற ஒருமை அப்பண்பின் மேல் நின்று ஆகு பெயராயிற்று. ''ஆய்'' என்ற வினையெச்சம் காரணப் பொருட் டாய்,'தாம் பிடித்தது சலியா'' (அடி.59) என்பது முதலியவற்றில் வரும் 'சலியா' முதலிய வினைகளோடு இயைந்து நின்றது. வார் - நீண்ட.

11-12. இது முதலாகவரும் நாற்பத்தொன்பது அடிகளால் உயிர்கட்கு இறையுணர்வு உண்டாவதன் அருமையை விரித்தோதி யருளுகின்றார்.

யானையினும் பெரிய பிறவியும், எறும்பினும் சிறிய பிறவியும் உளவாயினும் பெருமை சிறுமைகளின் எல்லைக்கு அவற்றைக்கூறும் வழக்குப் பற்றி அங்ஙனமே ஓதியருளினார். ஊனம் - குறைவு. 'குறைவில்லாத' என்றது, 'பல்வாகிய' என்பதனைக் குறித்தது.

யோனி - பிறப்பின் வகைகள். இவ் வடசொல் முதற்கண் இகரம்

Koviloor Digital Library

பெற்று வந்தது. ஏழுவகைப் பிறப்பிலும் உள்ள யோனி பேதம் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் என்பதை,

அண்டசம் சுவேத சங்கள்
உற்பிச்சம் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நால்எண் பத்து
நான்குநூ றாயி ரத்தால்
உண்டுபல் யோனி எல்லாம்
ஒழித்துமா னுடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக் கையால்
நீந்தினன் காரி யங்காண்.

என்னும் *சிவஞான சித்தியிலும்* (சூ. 2. 89),

தோற்றியிடும் அண்டங்கள் சுவேதசங்கள் பாரில்
துதைந்துவரும் உற்பீசம் சராயுசங்கள் நான்கில்
ஊற்றமிகு தாபரங்கள் பத்தொன்ப தென்றும்
ஊர்வபதி னைந்தமரர் பதினொன்றொ டுலவா
மாற்றருநீர் உறைவனநற் பறவைகள்நாற் காலி
மன்னியிடும் பப்பத்து மானுடர்ஒன் பதுமா
ஏற்றிஒரு தொகையதனில் இயம்புவர்கள் யோனி
எண்பத்து நான்குநூ றாயிரமென் றெடுத்தே.

என்னும் *சிவப்பிரகாசத்திலும் (47)* காண்க. எண்பத்து நான்கிற்குச் சிவப்பிரகாசத்துட் கூறப்பட்ட வகையை,

ஊர்வ பதினொன்றாம் ஒன்பது மானுடம்
நீர்ப்பறவை நாற்கால்ஓர் பப்பத்துச் - சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினால் அயன்படைத்த
அந்தமில் சீர்த் தாவரம்நா லைந்து.

என *(குறள்.62 - பரிமேலழகர் உரை)*ச் சிறிது வேறுபடவும் கூறுவர் என்பது தோன்றவே சிவப்பிரகாசத்துள் 'ஒரு தொகையதனில் இயம்புவர்'' என்று அருளினார் போலும்!

''யோனியினுள்'' என்றதன்பின், 'செலுத்தும்' என்பது தொகுத்தலாய் நின்றது. 'வினையினின்றும் பிழைத்தும்' என்க. பிழைத்தல் - தப்புதல். '' பிழைத்தும்'' என வரும் உம்மைகள் யாவும்,

Koviloor Digital Library

வினைக்கண் வந்த எண்ணிடைச் சொற்கள். உயிர்கட்கு இறையுணர்வு உண்டாதற்கு உளவாகும் இடையூறுகள் பலவற்றையும் இங்கு முறைமைப்பட வைத்து அருளிச் செய்கின்றாராதலின், ''பிழைத்தும்'' என வருவனவற்றின் பின்னெல்லாம், 'அதன்பின்' என்பது வருவித்து அம் முறைமை தோன்ற உரைக்க. ''பிழைத்து'' என வருவன பலவும், ''உண்டாகி'' (அடி.42) என்பதனோடே முடியும்.

13-14. உயிர்கள் நிலவுலகில் கருப்பையினுள் தோன்றும் பிறப்பிற்புகுங்கால், முதற்கண் தான் நின்ற நுண்ணுடம்போடு உணவு வழியாக ஆண் உடம்பிற் புகுந்து தங்கி, பின் அதனது வெண்ணீர் வழியாகப் பெண்ணினது வயிற்றில் உள்ள கருப்பையினுட் புகுந்து புல் நுனியில் நிற்கும் பனியினது சிறு திவலையினும் சிறிதாகிய நுண்டுளியளவில் கருவாகி நின்று,பின் சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து நிரம்பும் பருவுடம்புடனே பிறக்கும். பெண்ணினது வயிற்றில் நுண்டுளியளவில் நின்று வளர்ந்து பிறத்தற்கு இடையே அதற்கு உண்டாகும் அழிவு நிலைகள் எத்துணையோ உளவாம். மக்களாய்ப் பிறக்கும் உயிர்களும், அத்துணை அழிவுகட்கும் தப்பியே பிறத்தல் வேண்டும் என்பதனை இது முதற்பதின்மூன்று அடிகளில் அருளிச் செய்கின்றார்.

உதரம் - வயிறு; அஃது இங்கு அதனிடத்துள்ள கருப்பையைக் குறித்தது. ஈனம் இல் - குன்றுதல் இல்லாத; என்றது, 'பலவான' என்றபடி. எனவே அவற்றின் செருவிற்குத் தப்புதலின் அருமை குறித்தவாறாயிற்று. ''கிருமி'' என்றது, அக்கருவை உண்ண விரையும் அவற்றை. அவற்றினின்றும் தப்புதல், அவ்விடத்து அக்கிருமிகளை அழித்தொழிக்கும் நற்பொருள்களாலேயாம். அப்பொருள்கள் அவ்விடத்து உளவாதல் அக்கருவிடத்து உள்ள உயிரது நல்வினை யானேயாம் ஆதலின்; 'அவ்வாற்றான் அவ்வுயிர் அவற்றது செருவி னின்றும் பிழைத்தும்' என்று அருளினார்.

15. ஒருமதி - ஒரு திங்கள் அளவில், ஈண்டு, 'திங்கள்' என்பது, 'சாந்திரமானம்' எனப்படும் மதியளவாகிய இருபத்தேழுநாட் காலமே யாம்; அது, 'திங்கள்' என்பதனானே இனிது பெறப்படும். தான்றி - தான்றிக் காய்; என்றது, அவ்வளவினதாகிய வடிவத்தைக் குறித்தது. 'தான்றியின் கண்' என ஏழாம் உருபு விரித்து, தான்றிக்காய் அளவினதாய வடிவம் பெறும் அளவில்' என உரைக்க. ''இருமை'' என்றது, இங்கு, சிதைவுறும் தன்மையைக் குறித்தது. இம் மெல்லிய நிலையிலே தாயது அறியாமை முதலிய பற்பல காரணங்களால் கருச்சிதைந்தொழிதல் எளிதாதலின்,' அதனின்றும் தப்பியும்' என்றார்.

Koviloor Digital Library

இந்நிலையில் தப்புதல், தாயது வயிற்றில் நின்று அக்கருவை ஊட்டி வலியுற நிறுத்தும் நற்பொருள்களாலேயாம்.

16. இருமதி விளைவின் - இரண்டு திங்கள் என்னும் அளவில் உண்டாகின்ற வளர்ச்சிக்கண். ஒருமையின் பிழைத்தும் - ஒரு திங்கள் அளவில் இருந்தவாறே இருத்தலினின்றும் தப்பியும்; என்றது, முதற்றிங்களில் தான்றிக்காய் அளவாய் முட்டைபோற் பருத்து நின்ற கரு, இரண்டாந் திங்கள் முதலாக உறுப்புக்கள் பிரிந்து தோன்றும் நிலையைப்பெற்று வளர்ச்சியுறுமாகலானும், அந்நிலையில் அக்கரு அங்ஙனம் வளர்தற்கு வேண்டும் பொருள்கள் அதற்குக் கிடையா தொழியின், முதற்றிங்களில் நின்ற நிலையிலே நின்று கெட்டொழியு மாகலானும், 'அங்ஙனம் கெடுதலினின்றும் தப்பியும்' என்றவாறு.

புல்நுனிமேல் பனித்திவலையினும் சிறிய நுண்டுளியாய் நிற்குமதுவே வித்தாயினும், நிலத்தின் கட்பதிந்து நீர் முதலியவற்றால் பதனெய்திய விதையே பின் முளையைத் தோற்றுவித்தல்போல, அந்நுண்டுளி ஒரு திங்கள் காறும் பருத்துத் தான்றிக்காயளவினதாய் நின்றபின்பே பின்னர்க் கழுத்து, தலை முதலிய உறுப்புக்களைத் தோற்றுவிக்குமாதலின், அதுகாறும் உள்ள நிலையை வித்தெனவே கொண்டு, பின்னர் இரண்டாந் திங்கள் முதலாக உறுப்பு முதலியவை தோன்றப்பெறும் நிலைகளையே, 'விளைவு' என்று அருளினார். ஒருமை - ஒன்றன் தன்மை. 'ஒன்று' என்று முன்னர் ஒருதிங்களாகிய காலத்தைக் குறித்து, பின்னர் அக்காலத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சியைக் குறித்தது.

17. மும்மதிதன்னுள் - மூன்று திங்கள் என்னும் அளவில். மதம் - மயக்கம். சூல்கொண்ட மகளிர் மூன்றாந் திங்களில் பித்தம் மிகப்பெற்று உணவேலாது மயக்கமுற்றுக் கிடக்கும் நிலையை, 'மயற்கை' என வழங்குதல் பலரும் அறிந்ததாகலின் அதனை 'அம்மதம்' எனப் பண்டறிசுட்டாற் சுட்டிப் போயினார். இம் மயற்கைக் காலத்தில் மகளிர், கருவைக் காத்துக்கொள்ளுதலில் கருத்தின்றி, புளிப்புப் பண்டங்களையே யன்றி மண்ணை உண்ணுதல் முதலிய வற்றையும் செய்வர், ஆதலின், அவற்றிற்கெல்லாம் அக் கரு, தப்பி வளர்தல் வேண்டும் என்று அருளிச் செய்தார். கருவுற்ற மகளிர் மண்ணை விரும்பியுண்டல்,

> "[1]வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
> பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே" *-புறநானூறு, 20*

[1]வயா என்பதற்கு, 'வேட்கை' எனப் பொருள் உரைத்தார், உரையாளர்.

Koviloor Digital Library

எனக் கூறப்பட்டதும் காண்க.

18. ஈரிரு திங்கள் - நான்கு திங்களளவில். பேரிருள் - யாதும் அறியாமை. மூன்றாந் திங்களில் மயற்கையுற்ற மகளிர், நான்காந் திங்களில் அம்மயற்கை நீங்கப் பெறுவர். அந் நிலையில் முன்னர் உற்று நின்ற கரு மயற்கைக் காலத்துக் கெட்டொழியாது நிலைபெற்றதோ, அன்றி நிலைபெறாதே கெட்டொழிந்ததோ என எழும் ஐயத்தின்கண் யாதும் துணியப்படுதற்கு வழியின்றி நிற்குமாதலின், அந் நிலையையே, ''பேரிருள்'' என்றார். எனவே, அந்நிலையிலும் அக்கரு நிலைபெறாதொழிதல் கூடுமாகலின், 'அவ்விடத்தும் கெடாது நிலை பெற்று' என்பார், 'ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்' என்றார்.

19. ஐந்து, அஞ்சு என மருவிற்று. அஞ்சு திங்கள் - ஐந்து திங்களின் என்னும் அளவில். முஞ்சுதல் - சாதல். தாயது வயிற்றினின்றும் போந்து நிலத்தையடைதற்குப் பத்துத் திங்களை எல்லையாக உடைய கருப்பைக் குழவி, அதனிற் பாதியளவினதாகிய ஐந்து திங்கள் காறும் பெரும்பான்மையும் நிலையாமையையே உடையதாம். அதனுள்ளும், மயற்கைக் காலத்து அழிந்தொழியாது நிலைபெற்று நான்காந் திங்களில் மெலிந்துநிற்கும் கருக்குழவியை, ஐந்தாந் திங்களிற் பல்லாற்றானும் குறிக்கொண்டு காவாதொழியின். வலுப்பெற்று முதிர மாட்டாது அழிந்தொழியும்; அதனால், ஐந்தாந் திங்களைக் கரு அழியுங் காலமாக அருளினார்.

20. ஆறு திங்களின் - ஆறு திங்கள் என்னும் அளவில். நூறு அலர் பிழைத்தும் - கருப்பையைக் கிழிக்கின்ற பூவினது செயலுக்குத் தப்பியும். அலர் - பூ.

மரவகைகளிடத்துக் காய் தோன்றுதற்கு வழியாய் நிற்கும் பூப்போல, கருப்பையுள் கருவை ஏற்று ஈனும் பிறப்புக்களது கருப்பை யினுள், தாயினது செந்நீரில் குமிழிபோலத் தோன்றுவதொரு பொருள் உண்டு. அதற்கும் பூவைப்போல அரும்புதல், மலர்தல், கூம்புதல்கள் உள. அதனது மலர்ச்சிக் காலத்தில் பெண்ணிற்கு ஆணோடு கூட்டம் உண்டாயின், கரு வாய்க்கும். அக்காலத்தன்றி, அரும்பற் காலத்தும், கூம்பற் காலத்தும் உளவாம் கூட்டத்தாற் கருவுண்டாதல் இல்லை. கருவை ஏற்றலின்றி வாளா கூம்பிய பூ, சின்னாளில் கெட்டு வெளிப் போந்தொழியும், தாயது வயிற்றிற் பூவுண்டாயினமை அது புறத்துப் போந்துழியே அறியப்படுதலின், அதனையே, 'பூப்பு' என வழங்குப. முதற் பூ, கருவை ஏற்றலின்றி அழியற்பாலதே; ஏனெனின், அது கரு வந்தடைதற்கு வாயிலில்லாத காலத்தே உண்டாவது. அது கெட்டபின்,

Koviloor Digital Library

தான் உள்ளே நில்லாது வெளிப்போதுங்கால், வாயிலை உண்டாக்கிப் போதருதலின், பின்னர்த் தோன்றும் பூக்கள் கருப் பெறுதற்கு உரியன வாம். முதற் பூத் தான் பயனின்றி ஒழியினும், பின்னர்த் தோன்றுவன அனைத்தும் பயனுடையவாதற்கு ஏதுவாய் வீழ்தலின், அவ் வீழ்ச்சியையே, சிறப்பாக, 'பூப்பு' எனக் குறிப்பர். ஒரு பூ அரும்பி மலர்ந்து நிற்கும் காலம், முன்னைப் பூ வீழ்ந்த நாள் முதலாகப் பதினைந்து நாள் எல்லை என்பதும், அதன் பின்னர் அது கூம்புதல் உளதாம் என்பதும்,

''பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளும்''

என்பதனான் அறியப்படும் *(தொல் - பொருள்; 185)*. 'பூ வீழ்ந்த நாள்முதலாக மூன்று நாட்கள் பூப்பின் அகப்பாட்டு நாள்களாம்' என்பதனை அச்சூத்திர உரைகளான் அறிக.

கருப்பையுடைய பிறப்புக்களில் மக்கட் பிறப்பிலும் மாக்களுள் ஒருசார் பிறப்பிலும் உள்ள பெண்களது கருப்பையில் ஒரு முறையில் பெரும்பாலும் ஒரு பூவும் சிறுபான்மை சில முறைகளில் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட பூக்களும் தோன்றும்; ஆதலின், அவற்றால் ஓர் ஈற்றில் பெரும்பான்மையும் ஒரு குழவியும், சிறுபான்மை ஒன்றற்கு மேற்பட்ட குழவிகளும் பிறக்கும்.

மாக்களுள் ஒரு சாரனவற்றுப் பெண்களது கருப்பையில் ஒருமுறையில் பல பூக்கள் தோன்றுதலின், அவற்றிடமாக ஓர் ஈற்றில் பல குழவிகள் பிறப்பனவாம். ஆகவே, கருப்பையுள் தோன்றும் கருவிற்கும், மரவகைகளிற்போல, அக்கருப்பையினுள் அரும்பி மலரும் பூவே காரணம் என்பது புலப்படும்.

இத்தகைய பூ, மக்கட் பிறப்பின் மகளிரிடத்துக் கருவை ஏற்றுக் குழவி உருவத்தைப் பெறத்தொடங்குவது, அஃது ஐந்தாந் திங்களிற் கெடாது வலியுற்று நின்ற பின்னரேயாம். அஃது அங்ஙனம் உருப்பெற்று வளர்கின்றுழி. அது கருப்பையைத் தாக்குதல் உளதாம். அக்காலத்து அத்தாக்குதலால் ஒரோவழி, கருப்பை கிழிந்து, அவ்வுருவம் அரையும் குறையுமாய் நிலத்தில் வீழ்தலும் உண்டு. அந் நிலையினும் குழவி தப்புதல் வேண்டும் என்பதனையே, ''ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்'' என்று அருளிச்செய்தார். மக்களுள் மலடரல்லராயும், மகவை உருவோடு பெறும் நல்வினை இல்லாத மகளிர் தம் கருவை இழத்தல், பெரும்பான்மையும் இத்தன்மைத்தாய ஆறாந்திங்களிலேயாம். ஆதலின், அதனைக் கடந்த பின்னரே, சூல்

Koviloor Digital Library

காப்பு முதலிய சடங்குகளைச் செய்தல் முறைமையாயிற்று. நூறுதல் - சிதைத்தல். ''அலர்'' என்றது ஆகு பெயராய் அதனது தொழிலைக் குறித்தது. கருவை ஏற்ற பூ, காய் எனப்படுதல், குழவி உருவம் நிரம்பப் பெற்ற ஏழாந் திங்களிலே யாதலின், ஆறாந்திங்களில் நின்ற உருவத் தினை, ''பூ'' (அலர்) என்றே அருளினார்.

21. ஏழு திங்களில் - ஏழென்னும் திங்களளவில். புவி - நிலம். அஃது ஆகுபெயராய், அதனுள் தோன்றும் பிறப்புக்களை உணர்த் திற்று. கரு ஆறாந் திங்களில் வீழாதே நிற்பினும், குழவி நன்முறையில் வளராதொழியின், மக்கட்டன்மை நிரம்பப்பெறாது, ஏழாந் திங்களில் மாக்கள் போலப் பிறப்பதாம். அப்பிறப்பு வகைகளை,

''சிறப்பில் சிதடும், உறுப்பில் பிண்டமும்,
கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும்,
மாவும் மருளும்''

என வந்த *புறப்பாட்டுள் (28)* 'உறுப்பில் பிண்டம்' என்றது ஒழிந்தன எனக் கொள்க. இவ்வாறெல்லாம் பிறத்தல் மக்களுலகில் தொன்று தொட்டே காணப்படுவது என்பதனை,

''. இவையெல்லாம்
பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென
முன்னும் அறிந்தோர் கூறினர்''

என அப்பாட்டுட் கிளந்தோதியவாற்றான் அறிக.

இனி மக்கள் வயிற்றினும் ஒரோவொருகால் மாக்களும் பாம்பு போலும் சில ஊர்வனவும், பிறவும் பிறத்தல் உள என்ப; அவை யெல்லாம் ஏழாந்திங்களில் குழவியது வளர்ச்சிக் குறைபாட்டால் நிகழ்வனவே யாதலின், மானுடப் பிறப்பினுட் புகுந்தும், தீவினை வயத்தால் அவ்வாறெல்லாம் ஆகாது தப்புதல் வேண்டும் என்ப தனையே, ''தாழ்புவி பிழைத்தும்'' என்று அருளினார், இஃது உண்டாகாமைப் பொருட்டும் ஏழாந் திங்களிற் கடவுட் பராவலை, அறிந்தோர் செய்ப.

இனி, மக்கட் குழவி பிறப்பது பெரும்பான்மையும் பத்தாம் திங்களிலேயாயினும், சிறுபான்மை அதற்கு முற்பட்ட ஒன்பது, எட்டு ஏழென்னும் திங்களிலும் பிறத்தல் நிகழ்ச்சிகள் உள. அவை ஒன்றினொ ன்று சிறுபான்மைத்தாக நிகழும். அவற்றுள் ஏழாம் திங்களிற் பிறக்குங்

Koviloor Digital Library

குழவி உயிரொடு பிறத்தல் சிறுபான்மை. உயிரொடு பிறந்த வழியும் பின்னர் நெடிது வாழ்தல் மிகச் சிறுபான்மை. அதனால், அங்ஙனம் ஏழாம் திங்களிற் பிறத்தலினும் தப்புதல் வேண்டும் என்பதனையே இவ்வடியுள் அருளினார் எனக் கொண்டு, அதற்கேற்ப 'தாழ்புவி' என்றதனை 'புவிதாழ்' என பின்முன்னாக மாற்றி ஏழாந் திங்களிற் றானே நிலத்தில் வந்து பிறத்தலினின்றுந் தப்பியும்' என உரைத்தலு மாம். இவ்விரண்டனையும் இவ்வடியின் பொருளாகக் கொள்க.

22. எட்டுத் திங்களில் - எட்டென்னும் திங்களளவில். கட்டம் - மெய்வருத்தம். அஃதாவது, ஏழாம் திங்களில் உருநிரம்பப் பெற்ற குழவி, அவ்வுருவம் நன்கு முதிர்ந்து வளரும் வளர்ச்சியால் கருப்பையினுட் கட்டுண்டு கிடக்கமாட்டாது வருந்தும் வருத்தமாம். இக்காலத்தில் அது, அக்கருப்பையோடே அசைவுறுதலும் உண்டு.

23. ''ஒன்பது'', ஆகுபெயர்; 'ஒன்பது திங்கள் என்னும் அளவில்' என்றபடி. துன்பம் - மனக்கவலை. எட்டாம் திங்களில் நன்கு முதிர்ந்து வளர்ச்சியுற்ற குழவி, ஒன்பதாம் திங்களில் கருப்பையுட் கட்டுண்டு கிடக்கும் நிலையை உணர்ந்து ' இனி இதனினின்றும் புறப்படுமாறு எவ்வாறு' என நினைந்து கவலையுறும். 'அக்காலை அஃது இனிப் பிறவி வாராமல் அருள வேண்டும் என இறைவனைக் கைகூப்பி வேண்டும்' எனவும் சொல்லுப. இவ் எட்டு ஒன்பதாம் திங்களில் உள வாகும் உடல் வருத்தம், மன வருத்தம் என்பவற்றைத் தாங்கும் உடல் வலிமையும், மனவலியும் இல்லாததாய் இருப்பின், குழவி அக் காலத்தே இறந்துபடுமாகலின், அவற்றினின்றுந் தப்புதல் வேண்டும் என்பார், '' எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்'' என்றும் ''ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்'' என்றும் அருளினார். ''கட்டமும் துன்பமும்' என்ற உம்மைகள் எச்சப் பொருள.

24-25. தக்க தச மதி - குழவி குறையின்றிப் பிறப்பதற்கு ஏற்புடைத்தாய பத்துத் திங்கள் என்னும் அளவில் ''தாயொடு'' என்ற ஒடு, எண்ணொடு. துக்க சாகாரத் துயர் - துக்கமாகிய. கடல்போலும் துயர். 'துக்கம், துயர் ' என்பன ஒரு பொருளவாயினும், அடையடுத்து வந்தமையின், சிறப்பும் பொதுவுமாய் இருபெயரொட்டாய் நின்றன. குழவி பிறக்குங்கால் தாயும், குழவியும் படும் துன்பம் பெருந்துன்ப மாதல் வெளிப்படை. குழவிக்கும் தாய்க்கும் உளவாந் துன்பங்கள், குழவி தான் வெளிப்போதற்குச் செய்யும் முயற்சியால் வருவன வாம். தாய் தனக்கு உளதாய துன்பமிகுதியால் குழவி இனிது பிறத்தற்கு ஏற்ப நில்லாமையயானாதல், குழவி தனக்கு உண்டாய துன்ப

Koviloor Digital Library

மிகுதியால் வெளிப்போதும் முயற்சியிற் சோர்வுறுதலானாதல் குழவி பிறவாது வயிற்றிலே இறத்தலும் உண்டு.

அதனால், அவ்விருவகை இன்னலினும் தப்புதல் வேண்டு மாகலின், ''தாயொடு தான்படுந் துக்கசாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்'' என்று அருளினார்.

26-27. 'ஆண்டுகள் தோறும்'' என்றதனை, '' இருத்தியும்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'பிறந்த பின்னர், தாயர் முதலியோர் தம்பால் நெருங்க அணைத்தும் ஓரிடத்தே இருக்க வைத்தும் ஆண்டு களின் வளர்ச்சிதோறும் அவர் செய்யும் எத்துணையோ பல செயல் களினின்றும் தப்பியும்' என்க.

'ஈண்டுவித்தும்' என்பது, தொகுத்தலாயிற்று. எனைப் பலவாவன, பாலூட்டல், நீராட்டல், மருந்தூட்டல், சீராட்டல் முதலியன, இவை குழவிக்கு நலஞ்செய்யுமாயினும், காலம் அளவு முதலியன ஒவ்வாதவழித் தீங்கு பயக்குமாதலானும், அவ்வொவ்வாமையை அவர் அறிதல் அரிதாகலானும், அவற்றினும் தப்புதல் வேண்டும் என்றார்.

28-29. மேலெல்லாம், உயிர், மக்கட் பிறப்பிற் புக்க வழியும் இனிது பிறவாதவாறும், பிறந்தபின் நன்கு வளராதவாறும் நிகழும் இடையூறுகளினின்றும் தப்புதல் கூறினார்; இனி, வளர்ந்த பின்னரும் உள்ளம் தெய்வத்தின் பாலன்றிப் பிறவற்றிற் செல்லுதற்கு வாயிலாவன வற்றினின்றுந் தப்புதல் கூறுகின்றார்.

''வேலை'' என்றதை, ''காலை'', ''கடும்பகல்'' என்ற வற்றிற்குங் கூட்டுக. வேலை - பொழுது, மலம் - வயிற்றில் உள்ள மலத் தால் உளதாம் துன்பம். இது காலைக்கண் பெரிதாம், பசி - பசித் துன்பம், நிசி - இரவு. நித்திரை - உறக்கம். இது நன்றாயினும் தெய்வத்தை நினைத்தற்கு இடங்கொடாது, தானே வந்து பற்றுதலின் , தடையாயிற்று. 'நித்திரை பிழைத்தும், யாத்திரை பிழைத்தும்' எனத் தனித்தனி கூட்டுக. நாள்தோறும் தவறாது நிகழும் மலம் முதலிய மூன்றனையும் ஒருங்கெண்ணி, 'அவற்றிற் பிழைத்தும்' எனவும், இடையீடுற்று வேண்டுங்காலத்து நிகழும் யாத்திரையை வேறு வைத்து, ''யாத்திரை பிழைத்தும்'' எனவும் அருளினார் என்க. யாத்திரை - வழிச் செலவு. மலம், ஆகுபெயர்.

30-35. இப் பகுதியுள் மகளிரது அழகு ஆடவரது மனத்தைக்

Koviloor Digital Library

கொள்ளை கொள்ளுமாற்றினை விரித்தருளிச் செய்கின்றார். சிறப்பு பற்றி ஆடவரது உள்ளத்தையே கூறினாராயினும், இதனானே ஆடவரது அழகும் பெண்டிரது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுதலும் பெறப்படுவதேயாம், கார்மயில் - கார்காலத்து மயில், கார்காலத்தில் மயில் மேகத்தைக் கண்டு களித்தலும், அக் களிப்பினால் தோகையை விரித்து அழகுற ஆடுதலும் இயல்பு. ஒருங்கிய சாயல் - ஒழுங்கு பட்ட தோற்றம். பிற்கால வழக்கில் சாயல் என்னும் சொல் தோற்றம் எனப் பொருள் தரும் என்க. 'மயில்போலும் சாயல்' என்க. நெருங்கி - ஒன்றை ஒன்று அணுகி. மதர்த்து - விம்மி. கதிர்த்து - அழகு மிக்கு, 'முன்'என்றதனை, ''நிமிர்ந்து'' என்றதற்கு முன்னேகூட்டுக. பணைத்து - பருத்து. 'இடை எய்த்து வருந்த' என்க. வருந்தல் பாரம் தாங்கமாட்டாமையானாம். எழுந்து - வளர்ச்சியுற்று. புடைபரந்து - மார்பிடம் எங்கும் பரவி. ''ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை'' என்பது. *பொருநராற்றுப் படையுள்ளும் (36)* வந்தமை காண்க. 'குழலையும், வாயையும், நகையையும், சாயலையும், முலையையும் உடைய மாதர் என்க. கூர்த்த - கூர்மை பெற்ற, நயனம் - கண். பிற உறுப்புக்களும் உள்ளத்தைக் கவருமாயினும், அவை நின்ற நிலையில் நிற்றலன்றிக் கண்போலப் புடைபெயர்ந்து அகப் படுத்த மாட்டாமையின் அக் கவர்ச்சிகள் சிறியவாக, கண் அவ்வாறன்றிப் புடைபெயர்ந்து அதனை அகப்படுத்தலின் அக்கவர்ச்சி பெரிதாதல்பற்றி அதனையே உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வதாக அருளினார்.

36-37. பித்து,'பித்தம்' என நின்று, வேற்றுமைக்கன் இறுதி யொற்றுக் கெட்டது. உலகர் - உலக வாழ்க்கையையன்றிப் பிறி தொன்றை நோக்காதவர். அவ்வியல்பு அவரறிவின் கண் உள்ள மயக்கத்தாலாயிற்றாகலின், அதனை, 'பித்து' என்றார். பெருந்துறைப் பரப்பு - பெரியவாகிய துறைகளையுடைய நீர்ப்பரப்பு. 'பரப்பு' என்றது, வாழ்க்கையை, அதுதான், அரசாட்சியும் அமைச்சு முதலிய அரச வினைகளும், உழவும் வாணிபமும் முதலாகப் பற்பல துறை களையுடைமையின் 'பெருந்துறைப் பரப்பு' என்றார். 'துறை, பரப்பு' என்றவை குறிப்பு உருவகம். பெருமை, இங்கு, பன்மை குறித்தது. 'பரப்பினுள் ' என்றதன் பின்,'நின்று கலக்கும்' என்பது வருவிக்க. 'வாழ்க்கையாகிய நீர்ப்பரப்பினுள் நின்று அதனைக் கலக்கும் மத யானை என்று சொல்லத்தக்க ஆசை' என்க. வாழ்க்கைக்கண் உளதாம் ஆசையாவது, பல தொழில் துறைகளில் நிற்குங்கால் அவற்றை இவை உடலோம்பல் மாத்திரைக்கே ஆவன' என்று அறிந்து புறத்தால் தழுவி, அகத்தில் பற்றின்றி யொழுகாது, அவையே உயிராகக் கருதி, அவற்றின்கண் மேன்மேல் உயர விரும்புதல். அவ் விருப்பம், அறிவை அறத்தையும் வீட்டையும் நோக்கவொட்டாது மயக்கி,

Koviloor Digital Library

அதனானே, வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் பொய், களவு முதலிய பலவற்றைப் புரிந்து ஒழுகச் செய்தலின் அதனை நீர்ப்பரப்பைக் கலக்கும் மதயானையாக உருவகம் செய்தார் 'அவாவிடை'' என்ற ஏழனுருபை ஐந்தனுருபாகத் திரிக்க.

38. 'கல்வி கரையில'' *(நாலடி - 135.)* என்றபடி, கல்வி, அள வில்லாத துறைகளையுடைத்தாய், ஒவ்வொரு துறையும் மிகப் பரந்து கிடப்ப நிற்றலானும், அவை அனைத்திலும் வேட்கை செலுத்தின், நிரம்பப் பயன் எய்துதல் கூடாமையானும், நீர்வேட்கை கொண்டோன், அது தணிதற்கு வேண்டும் நீரை முகந்துண்டு தன் காரியத்திற் செல்லுதல்லது, தன் முன் காணப்படும் ஆறு, குளம் முதலியவற்றி லுள்ள நீரையெல்லாம் முகக்கக் கருதாமைபோல, பரந்துபட்ட கல்வியுள் உலகியலில் தமக்கு வேண்டுந்துணையே கற்று அமைந்து, உயிர்க்குறுதிதேட முயறலன்றி எல்லாக் கல்வியையும் முற்றக் கற்க முயலுதல் அறிவுடைமை யன்றாகலானும், ''கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்'' என்றார்.

39. ஈட்டல், காத்தல், அழித்தல் முதலிய எல்லாவற்றானும் பொருள் துன்பமே பயத்தலின், 'செல்வம் என்னும் அல்லல்'' என்று அருளினார். அல்லலைத் தருவது, ''அல்லல்'' எனப்பட்டது. இதனின்றுந் தப்புதலாவது, இதன்கண் பற்றுச் செய்யாமையாம்.

40. நல்குரவு - வறுமை, விடம் - நஞ்சு. செல்வம் அல்லல் பயப்பினும், அறிவுடையார்க்காயின், அறத்தையும் உடன் பயக்கும், வறுமை அவ்வாறின்றி அவர்க்கும் இருமுது குரவர் முதலாயினாரை இனிது ஓம்பமாட்டாமை முதலிய பல குற்றங்களைப் பயந்து இருமையையுங் கெடுத்தலின், அதனை நஞ்சாக உருவகித்தார். இதனானே, வறுமையுட் பட்டார்க்கு அறிவு மெய்யுணர்தற்கட் செல்லாமையும் பெறப்பட்டது.

''வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பி''

(சூ. 2-91) என்றார் *சித்தியாரினும்*. வறுமை இருமையையுங் கெடுத்தலை,

''இன்மை யென ஒருபாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.'' **- *குறள், 1042***

என்பதனானும் அறிக. இவ்வாறு நல்குரவு இருமையுங் கெடுத்தலைப்

Koviloor Digital Library

பலரும் பண்டே அறிந்து அஞ்சப்படுவதென்பதனையே, ''தொல் விடம்'' என்றார் என்க. இதனினின்றும் தப்புதல்.

''தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினும் தாள்தந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.'' *-குறள், 1065*

என்று மகிழ்ந்திருக்கும் பண்பு, தமக்கும், தம் சுற்றத்திற்கும் வாய்த்தலால் உண்டாவதாம்.

41. புல் வரம்பாய பல துறை - இழிந்த நிலையினவாகிய பல தொழில்கள். அவை, கள் விற்றல், மீன்படுத்தல், ஊன் விற்றல் போல்வன. இவை அறிவின்கண் நல்லன புகவொட்டாமையின், தெய்வ உணர்விற்கும் தடையாதல் அறிக. இத்தொழில்கள் தாமே சாதிகளாய் நிற்றலின்,

''தரைதனிற் கீழை விட்டுத் தவம்செய்சா தியினில் வந்து''

எனச் *சிவஞானசித்தி (சூ 2-90)* யுட் கூறப்பட்டது.

42-45. தெய்வம் என்பது ஓர் சித்தம் - கடவுள் என்று உணர்வதோர் உணர்ச்சி. உண்டாகி - தோன்றப் பெற்று. முனிவிலாதது ஓர் பொருள் கருதலும் - எஞ்ஞான்றும் வெறுக்கப் படாததாகிய அவ்வொப்பற்ற பொருளை அடைய விரும்பிய அளவிலே. அளவில்லாத மாயையின் ஆற்றல்கள் தனித் தனியே தம் மயக்கும் செயல்களைச் செய்யத் தொடங்கிவிட்டன என்க.

தெய்வம், 'கடவுள்' - பரம்பொருள் என்னும் பொருளதாய் நின்றது. 'அம் முனிவிலாததோர் பொருள்' எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. அதுபகுதிப் பொருள் விகுதி. ''மாயா சத்திகள்'' எனப்பட்டன. உலகியல்களாம். ''ஆறுகோடி'' என்றது, அளவின்மை குறித்தவாறாம். கோடி என்றே போகாது ''ஆறுகோடி '' என்றது மாயா காரியங்கள் அனைத்தும் 'அத்துவா' எனப்படும், 'மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை' என்னும் ஆறாய் அடங்குதல் பற்றிப் போலும்! இனி, இதனை, 'காமம், குரோதம்' முதலிய அகப்பகை ஆறென்றல் பற்றிக் கூறியதாக உரைப்பின், அவை ஆணவத்தின் காரியமாதலேயன்றி, மேல், மாதர்தம் மயக்கம் முதலாகக் கூறியவற்றுள் அடங்கினவாதலும் அறிக.

மேல் கடவுளுணர்வு தோன்றுதற்குத் தடையாயுள்ளனவற்றை

Koviloor Digital Library

வகுத்தருளிச் செய்தார்; இனி, அது தோன்றிய பின்னரும், நிலை பெறாதொழிலைச் செய்வனவற்றை அவ்வாறருளிச் செய்வாராய், ''மாயா சத்திகள் தம் மாயைகள் தொடங்கின'' என்றார். எனவே, இனி வருவன அம் மாயா சத்திகளின் செயல்களே யாதல் அறிக.

உணர்வை, ''சித்தம்'' என்றார். உலகப் பொருள்கள் முன்னர் இனியவாய்த் தோன்றி விரும்பப்பட்டு, பின்னர் இன்னாதனவாய் வெறுக்கப்படுதல் போலன்றி, பரம்பொருள் எஞ்ஞான்றும் இனிதாயே நிற்றலின், அடையற்பாலது அஃது ஒன்றுமே என்பது உணர்த்து வார்,''முனிவிலாததோர் பொருள்' என்றார்.

46-47. 'ஆத்தமானாரும் அயலவரும் கூடி' என்க. ஆத்தம்-மெய்ம்மை. ஆனார் - நீங்காதவர்; என்றது, 'உறுதியுரைக்கும் நண்பர்' என்றவாறு. இனி. 'ஆத்தம்' என்னும் பண்புப் பெயர், அதனை உடையார்மேல் நின்றதெனக் கொண்டு, 'ஆத்தராயினார்' என்று உரைத்தலுமாம். அயலவரும் அவரொடு கூடியது அவர் கூற்றை வலியுறுத்தற்பொருட்டாம், இவர்கள் பேசும் நாத்திக உரைகளாவன, 'இப்பொழுது கிடைத்துள்ள செல்வமும், மாடமாளிகையும், மகளிரும் முதலாய பொருள்களைத் துறந்து, இனி எய்தற் பாலதாய கடவுளை அடைதற்கு இப்பொழுது விரும்புதல் வேண்டா; பின்னர்ப் பார்த்துக் கொள்வோம் என்றாற் போல மெய்ந்நெறியினை நெகிழவிடக் கூறுவனவாம், கடவுளும் வினைப்பயனும் மறுபிறப்பும் போல்வன வற்றை, 'இல்லை' என அழித்துரைக்கும் நாத்திகரைப் பின்னர்க் குறித் தருளுப. ''நாத்தழும் பேறினர்'' என்றதனால் இவற்றைப் பல்காலும் இடையறாது கூறி ஆமளவும் கடவுள் உணர்வை மாற்ற முயறல் குறிக்கப்பட்டது. ''நாத்தழும் பேறினர்'' என சினைவினை, முதல்மேல் நின்றது. ''பெருகவும் சூழவும்'' எனப் பின்னர் வருதலின், அவற்றிற் கேற்ப ஏனையிடங்களிலும், 'நாத்தழும்பேறினராகவும், 'சாத்திரங் காட்டினராகவும்' என்றாற்போல, ஆக்கமும், உம்மையும் விரித் துரைக்க.

48-49. சுற்றம் - உறவினர். கடவுள் நெறியது நலப் பாட்டினை அறியமாட்டாமையின், அதனை அடைய விரும்புவாரைத் தமக்கும் தம் தமர்க்கும் உறுதியுணராதவராக நினைத்து அவலம் எய்தலின், அத்தன்மையராய உறவினரை விலங்குகளோடு ஒப்பித்து, ''பசுக் குழாங்கள்'' என்று அருளிச் செய்தார். எனவே, சுற்றம் என்னும் குழாங்கள்'' என்றது இகழ்ச்சிக்கண் உயர்திணை அஃறிணையாய், பின் வரும், ''பதறினர்'' என்பதனோடு திணை மயக்கமாயிற்று என்க. இனி, 'பதறின'' என்பதே பாடம் என்றலுமாம். தொன்று தொட்டு வந்த

Koviloor Digital Library

உறவுடையர் என்பார், 'தொல்பசுக்குழாங்கள்'' என்றார். பற்றி அழைத்தல் - கை கால்களைப் பற்றிக்கொண்டு 'அந்தோ! துறத்தல் வேண்டா' எனக் கூப்பீடு செய்தல். பதறுதல் - துன்பத்தால் விதிர் விதிர்த்தல். 'பதறினராய்ப் பெருக' என்க. பெருகுதல், பலராய்ச் சூழ்ந்து கொள்ளுதல். உம்மை, வினைக்கண் வந்த எண்ணிடைச் சொல். ''சூழவும்'' எனப் பின்னர் (அடி 58) வருவதும் அது.

ஒருவர்க்கு ஒரு காரியம் பற்றிச் சொல்பவருள் ஆத்த நண்பர் முன்னிற்பராகலானும், அவர் தம் கருத்தை யுரைத்தலைக் கேட்கும் வாய்ப்புப் பெற்றுழி, அயலாரும் அவரோடு உடம்பட்டுச் சில சொல்லுபவாகலானும் அவ்விருவரையும் முன்னர் வைத்தும், அவர்தம் உரைப்படியேனும், அவற்றிற்கு மாறாக வேனும் செயலை மேற்கொள்ளும் வழியே, சுற்றத்தார் அறிந்து தாம் கூறுவனவற்றைக் கூறுவராகலின், அவரை அவ்விருவருக்கும் பின்னர் வைத்தும் அருளிச்செய்தார். இவரெல்லாம் உலகவராய் நீங்க, இனிச் சமயத்தார் செய்வனவற்றை அருளுவார்.

50-51. விரதம் - நோன்புகள், பரம் - மெய்ப்பொருள். 'உயிர்கள் செய்யும் வினைகளே, அவற்றிற்கு நன்மை தீமைகளைப் பயக்கும்; உயிர்கட்கும், அவை செய்யும் வினைகட்கும் வேறாய் மூன்றாவதொரு பொருள் இல்லை என்பவர், வேதத்துட் கரும காண்டத்தையே சிறப்புடைய பகுதியாகக் கொண்டு, ஏனைய பகுதிகளைப் பொதுவகையால் தழுவுபவர். இவர், வேதத்தின் முற்பகுதியாகிய கரும காண்டம் ஒன்றனையுமே ஆராய்பவராகலின் 'பூருவ மீமாஞ்சகர்' எனவும், கரும காண்டம் ஒன்றனையுமே சிறந்த பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலின், 'கருமகாண்டிகள்' எனவும், 'கருமமே கடவுள்' என்றலின் 'கருமப்பிரமவாதிகள்' எனவும் பெயர் கூறப்படுவர். எனவே, இங்கு, ''வேதியர்'' என்றது, இவர்களையே யாம்.

''ஆதிமறை ஓதி அதன்பயனொன் றும்மறியா
வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேவாதே''

என்றார், *நெஞ்சுவிடு தூதினும் (116,117)*

சரதம் - உண்மை. 'சாத்திரம்' என்றது, இவரது நூலாகிய பூருவ மீமாஞ்சையை. இது, சைமினி முனிவரால் செய்யப்பட்டது. அந்நூல், இவர் தம் கொள்கையை மிகத் திறம்பட நிறுவலின், ''சரதமாகவே காட்டினர்'' என்று அருளினார், எவ்வாறுரைப்பினும்,

Koviloor Digital Library

இவர் தம் கூற்று உண்மையல்ல என்பார், ''பரமாக'' எனவும், 'சரதமாகவே''எனவும் ஈரிடத்தும் ஆக்கச் சொற்புணர்த்து அருளிச் செய்தார். ''ஆகவே'' என்றது, 'போலத் தோன்றும்படியே' என்றவாறு. இன்னும், 'உணர்த்தினர்' என்னாது, ''காட்டினர்'' என்றார், அஃது அறிவுடையோர் உணர்வைப் பற்றாது நீங்கலின். வேதத்துட் கரும காண்டம் முன் நிற்றல் பற்றி, இவரை முன்னர்க் கூறினார்.

52-53, ''சமய வாதிகள்'' என்றது, வேதத்துள் உபாசனா காண்டமும், அதுபோலும் பிற நூல்களும் பற்றி ஒரு தெய்வத்தை யாதல், பல தெய்வங்களையாதல் வழிபடும் கிரியா மார்க்கத்தவரை யாம். உபாசனா காண்டம், கரும காண்டத்தின் பின்னர்த்தாதல் பற்றி, இவரை மீமாஞ்சர்க்குப் பின்னர் வைத்து அருளிச்செய்தார். மதம் - தாம் தாம் தெய்வம் எனக் கொண்ட பொருள் பற்றிய கொள்கை. அமைதலுக்கு வினைமுதல், மேல் 'பரம்'' என்றதேயாம். அதனால், அதனை இங்கும் இயைத்துரைக்க. இங்கும், ''அமைவதாக'' என்றார், பரம் பொருள் அவர் தம் மதங்களில் அமையாமையின். அமைதல் - அடங்குதல். ''அரற்றி'' என்றதும் அதுபற்றி. அரற்றுதல் - வாய் விட்டழுதல். இவருள் ஒருவர் கொண்ட தெய்வத்தை மற்றையோர் உடம்படாது மறுத்துரைத்துக் கலாய்த்தலின், 'மலைந்தனர்' என்றும் அருளிச் செய்தார்.

54-55. மிண்டிய - வலிமைபெற்றெழுந்த. மாயாவாதம் - 'உலகம் உள்பொருளன்று' என்னும் கூற்று. உலகம், கடவுள் போல என்றும் ஒருநிலையாய் நில்லாது, தோன்றி நின்று மறைதல் பற்றி, 'பொய்' எனவும், 'அசத்து' எனவும் ஆன்றோர் கூறினாராக, அக்கருத் துணராது, 'கயிற்றில் அரவு போலவும் கானலின் நீர் போலவும் கடவுளிடத்தே தோன்றுவதொரு பொய்த் தோற்றமே உலகம்' எனவும், 'அன்னதொரு தோற்றமே மாயை' எனவும் கொண்டு' 'நாம் காண்பன அனைத்தும் மாயையே' என வாதித்தலின், அவ்வாதம், 'மாயா வாதம்' எனப்பட்டது. இவ்வாதத்தினை வலியுறுத்தும் உத்தரமீமாஞ்சை யாகிய பிரம சூத்திரம் என்னும் முதனூலைச் செய்தவர் வேதவியாத முனிவராதலின் , அதற்கு அந்நூலோடு இயைந்த உரையை வகுத்துப் பெருமைபெற்ற சங்கரர் காலத்திற்றான் இவ்வாதம் தோன்றிற்று என்றல் உண்மையுணராதார் கூற்றேயாமென்க,

இனி, மாயாவாதம் சங்கரர் காலத்திற்கு முன்னரே தோன் றிற்றாயினும், அது தமிழகத்திற் பரவியது, அவரது காலத்திற்றான் என்பது உண்மையேயாயினும், அடிகள் போன்ற பேரறிவுடை

Koviloor Digital Library

யார்க்குச் சங்கரர் காலத்திற்கு முன்னர் அதனை அறிதல் இயலா தென்றல் பொருந்துவதன்றாம், மாயாவாத நூல் வேதவியாத முனிவ ரால் செய்யப்பட்டது என்பதனை, 'இங்ஙனம் நால்வேறு வகைப்பட்ட ஏகான்மவாத நூல் செய்தவன் வியாதமுனிவன்' எனச் சிவஞானபாடி யத்துட் கூறியவாற்றான் உணர்க. ஏகான்மவாதவகை நான்கனுள் மாயாவாதமே தலையாயதென்பது வெளிப்படை.

இவ்வாற்றான், சிவநெறியாளர்க்கு வடமொழியில் சிவாகமமே சிறப்பு நூலாவதன்றிப் பிற நூல்களுள் யாதொன்றும் அன்னதாகாமை பெறப்பட்டது. இவ்வரையறையில் நில்லாது, வியாத முனிவரது ஏகான்ம நூலைச் சிவநெறி நூலாக மேற்கொண்டு உரை வகுக்கப் புகுந்தமையால், நீலகண்ட சிவாசாரியர் சைவசித்தாந்தத்தோடு உள்ளத்தால் முரணாராயும், உரையால் முரணி நிற்பாராயினார் என்க,

வேதத்தை வகைப்படுத்திப் பதினெண் புராணங்களையும் செய்த வியாத முனிவரது நூலை, இவ்வாறு பிரமாணம் அன்றென விலக்குதல் குற்றமாமன்றோ எனின், ஆகாது; எவ்வாறு எனின்,

''வேதந் துறைசெய்தான் மெய்துணியான் கைதுணிந்தான்''

எனப் பிற்காலத்தார் தாமே *(குமரகுருபர அடிகள் - சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை - 13.)* ஓதினாராகலானும், அவர் அங்ஙனம் ஓதுதற்கு முதலாய்,

''கங்கைசூழ் கிடந்த காசிமால் வரைப்பிற்
பொய்புகல் வியாதன் கைதம் பித்தலின்''

(சிவஞான முனிவர் மொழிபெயர்ப்பு; இதன் மூலம் *சிவாசாரியர் பஞ்ச சுலோக வாக்கியம்)* எனக் குறிக்கப்படும் பண்டை வரலாறு உண்மையானும், வேதவியாதர் குணவயப்பட்டு மயங்கினமை பெறப்படுதலான் என்க.

'மாயாவாதம் சங்கரர் காலத்திலன்றோ தோன்றியது என்பார்க்கு இங்ஙனம் செவ்வனே விடையிறுக்கமாட்டாதார், ஈண்டு அடிகள், 'மாயாவாதம்'' என்றது, சூனியவாதமாகிய புத்த மதத்தை எனக் கூறி இடர்ப்படுவர், 'மாயை' என்னும் வாய்பாடு வைதிக மதங்கட்கன்றி, அவற்றிற்குப் புறமாய மதங்கட்கு ஏலாமைதானே, அவர் கூற்றுப் பொருந்தாமையை இனிது விளக்கும். அன்றியும் அடிகள் ஈண்டு வைதிக மதங்களை எடுத்தோதியதன்றி அவைதிக

Koviloor Digital Library

மதங்களை எடுத்தோதினாரல்லர். ஓதினாரெனின், ஆருக மதத்தையும் கூறியிருத்தல் வேண்டும் என்க. உலகாயத மதம் ஏனை மதங்கள் அனைத்திற்குமே புறம்பாவதென்பதுணர்க.

இம் மாயாவாதம், கடவுட்கும் உயிர்க்கும் இடையே உள்ளதாய், யாண்டும் உயர்ந்தோர் பலராலும் போற்றிக் கொள்ளப்பட்டு வரும் ஆண்டான் அடிமைத் திறத்தினை, முனிவர் ஒருவரது நூலைத் துணைக்கொண்டு போக்க உறுதி கொண்டு நிற்றலின், ''மிண்டிய'' என அடைபுணர்த்தும், ஈன்று புறந்தந்து விளங்குவாளை, 'இவள் மலடி' என்பார் கூற்றுப்போல, யாவராலும் உள்ளதாய்க் காணப்பட்டுப் பயன் தந்து வரும் உலகினை, விடாய் கொண்டோர்க்கு அதனைத் தணிக்க மாட்டாது வெறுந் தோற்றமாத்திரையாய் ஒழியும் கானல்நீர் முதலியவற்றோடு ஒப்பித்து, 'இஃதோர் பொய்த் தோற்றம்'எனக் கூறும் தமது முருட்டு வாதத்தினை, 'தற்கம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, சலம், சாதி' முதலிய பாகுபாட்டுரைகளாற் சொற்சாலம் படவிரிக்கும் அவரது ஆரவார உரைகள், யாதுமறியா மக்களுள்ளத்தை மருட்சிக்குள்ளாக்குதலின், அதனை, சுழன்றடித்துப் பொருள்களைத் தலைதடுமாறாகப் புரட்டி மக்களை அல்லற்படுத்தும் பேய்க்காற்றின் செயலோடொப்பித்து, மாயாவாதமென்னும் சண்ட மாருதம் சுழித்தடித்து ஆஅர்த்து' என உருவகித்தும் அருளிச் செய்தார். 'மாயாவாதிகள்' என அதனை உடையார் மேல் வைத்து அருளாது 'மாயாவாதம்' என அவ்வாதத்தின் மேலே வைத்து அருளியதும், அதனது மயக்க மிகுதியைப் புலப்படுத்தற் பொருட்டாம். ''அதிற்பெரு மாயை எனைப் பல சூழவும்'' எனப் பின்னர் வருவதனை (அடி58) இதற்குங் கூட்டியுரைக்க.

இவ்வாதம், வேதத்துள் உபாசனா காண்டத்தின் பின்னர்த் தாய் இறுதியில் நிற்கும் ஞான காண்டத்தையே பற்றிநிற்றலின், மேற்கூறிய கிரியாமார்க்கச் சமயங்களின் பின்னர் வைத்து அருளினார். இதனானே, இதன்நூல், 'உத்தர மீமாஞ்சை' எனவும், இம்மதம், 'வேதாந்தம்' எனவும் பெயர் பெறுவவாயின. உபநிடதங்களுள் 'அத்துவிதம்' எனவரும் சொல்லினைச் சிறப்பாகப் பற்றிக்கோடலின். 'இவ்வாதிகள் தம் மதத்தினை' 'அத்துவித மதம்' எனவும், தம்மை 'அத்துவிதிகள்' எனவும் கூறிக்கொள்ளினும், 'ஏகான்ம வாதம்' என்பது இதற்கு ஏற்புடைய பெயராகும், 'மாயாவாதம்' என்பது சிவநெறியாளர் இதற்கு இட்ட பெயராம்.

உத்தர மீமாஞ்சை வேதத்தின் ஞானகாண்டத்தை ஆராய்வ தாயின், அதனை இகழ்தல் குற்றமாமன்றோ எனின் அன்றாம்.

Koviloor Digital Library

என்னையெனின், வேதத்தின் பொருளை ஒருதலையாக இனிது விளங்க எழுந்தவையே சிவாகமங்களாதலின் அவற்றை இகழ்ந்தொதுக்கி, அவற்றொடு மாறுபட எழுந்த பிற நூல்களைக் கொள்வதே குற்றமாதலின் என்க. இதனை,

''. நீண்மறையின் ஒழிபொருள், வேதாந்தத்
தீதில் பொருள் கொண்டுரைக்கும் நூல் சைவம்; பிறநூல்
திகழ்பூர்வம்; சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்''

என்றும் *(சிவஞான சித்தி - சூ. 8-15)* ''வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தம்'' என்றும் *(சிவப்பிரகாசம்-7.)* சிவநெறியாசிரியன்மார் இனிது விளக்கிப் போந்தவாறறிக. இன்னும் அவர், சிவாகமங்களை யொழித்து வேதத்தின் சார்பாய் எழுந்த நுல்கள் அனைத்தும் பசுத்தன்மை யுடையோரால், தாம்தாம் அறிந்தவாற்றாற் செய்யப் பட்டன என்பதை,

அருமறை.ஆ கமம் முதல்நூல், அனைத்தும் உரைக்
கையினால்;
அளப்பரிதாம் அப்பொருளை; அரனருளால் அணுக்கள்
தருவர்கள்,பின் தனித்தனியே தாமறிந்த அளவில்
தர்க்கமொடுத் தரங்களினால் சமயம்சா தித்து

-சிவஞானசித்தி, சூ. 8-14

என எடுத்தோதியதுங் காண்க.

56-57. 'உலகாயதர்' எனப் பன்மையாற் கூறாது ஒருமையாற் கூறினார். அவரது மதம் ஏனை எல்லா மதங்களினுங் கீழ்ப்பட்டதாய அதனது இழிபுணர்த்தற் பொருட்டு.

'காட்சி ஒன்றே அளவை; அதற்கு வாராதவாறு உரைப்பன வெல்லாம் போலிகள்; ஆகவே, முற்பிறப்பு மறு பிறப்பு, வீடுபேறு முதலியவற்றைக் கூறி, உலகத்தாரை, அலைக்கழித்தல் வேண்டா' என்பதே உலகாயதமதம். 'நாத்திகம்' எனப்படுவதும் இதுவே உலகாயதருள்ளும், 'உடம்பே உயிர். மனமே உயர், பிராணவாயுவே உயிர்' என்றாற்போலும் வேறுபட்ட கொள்கை நூல்களையுடையார் உளராகலின், அந்நூல் வேறுபாடுகளை, ''கலாபேதம்'' என்றார். கலா- கலை; நூல். உலகாயதரது கொள்கைகள் பலவும் அந்நூல்களில் கிடைத்தலால், அந்நூற்பொருளை அம்மதமாகிய பாம்பினது கடிய விடமாக உருவகித்தார். கடுவிடம் - பெருநஞ்சு; 'அஃதாவது மீளுதற்கரிய நஞ்சு' என்றவாறு. உலகாயதம், ஏனை மதங்கள்போல

Koviloor Digital Library

மக்களை உள்ளவாறு நெறிப்பட்டொழுகச் செய்யாது ''அச்சமே கீழ்கள தாசாரம்; எச்சம் - அவாவுண்டேல் உண்டாம் சிறிது'' *(குறள் - 1075)* என்றபடி அரசனாணையும், பிறவுமாகிய புறப்பொருள்கள் சார்பாக நெறிப்பட்டொழுகச் செய்தலால், உள்ளத்தால் பழி பாவங்கட்கு அஞ்சுதலைப் போக்கிக் கேடு பயத்தலின், அதனைக் கடுவிடமாக உருவகிப்பார், அதற்கேற்ப, அதனையுடையாரைப் பாம்பாக உருவகித்தார்,

உலகத்தைபொய்த்தோற்றம் எனவும், அதனால் கடவுட்கும், உயிர்க்கும் இடையே காணப்படும் ஆண்டவன் அடிமைத் திறமும் அன்னதே எனவும் உபதேசிக்கும் மாயாவாதிகளது உபதேச மொழியைக் கேட்டோர், கடவுளும், புண்ணிய பாவங்களும் சுவர்க்க நரகங்களும் இல்லை என்பதனை வலியுறுத்தி உணர்த்தும் உலகாய தரது நாத்திக மதத்தில் எளிதின் வீழ்ந்து கெடுவர் என்பது தோன்ற, அவர்களை மாயாவாதிகளை அடுக்க வைத்து அவர் கூற்றினைக் கடவுளுணர்விற்கு மாறாவன பலவற்றினும் நேர்மாறாவதெனக் குறிப்பான் உணர்த்தி முடித்தார். எய்தி - எய்துதலால், மாயை - மயக்கம். எனைப் பல - எத்துணையோ பல.

59. தப்பாமே - தவறிப்போகாதபடி. 'தாம்பிடித்தது' எனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது. பிடித்தது, முன்னர்க் கூறிய, முனிவிலாத பொருளை அடையக் கருதிய. கருத்து (அடி.43). 'சலியாது' என்பது ஈறு குறைந்தது. இதன்பின்னர். 'நின்று' என்பது எஞ்சி நின்றது, ''ஆத்தமானார்'' (அடி.46) என்றது முதலாக இதுகாறும் வந்தவற்றை, ஏறவும், பெருகவும், காட்டவும், மலையவும், ஆர்த்தலால் சூழவும், எய்தலால் சூழவும், தாம் பிடித்தது தப்பாமே சலியாது நின்று' என முடிக்க. இதனுள் ''தாம்'' என்றது, பின்னர், ''தழைப்பவர்'' (அடி.86) எனப் படுவாரைக் குறித்தது,

60-61. ''தழலது'', ''மெழுகது'' என்றவற்றில் அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. 'மெழுகுபோல உளம் உருகித் தொழுது' என மாற்றி உரைக்க. கம்பித்து - நடுங்கி. தொழுவது, சிவபெருமானை என்பது உய்த்துணர வைக்கப்பட்டது, ஞானத்தைத் தருபவன் அவனே என்பது வெளிப்படை என்பது தோன்றுதற் பொருட்டு.

62-64. பரவி - துதித்து., கொடிறு - 'குறடு' என்னும் கருவி, ''விடாது''என்றதனைத் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க, ''படியேயாகி'' என்றது, 'இறுகப் பற்றிக் கொண்டு' என்றவாறு,

Koviloor Digital Library

65-67. 'ஆணி அறைந்தாற்போல'' என்றாராயினும், 'அறைந்த ஆணிபோல' என்பதே கருத்து. 'பசுமரத்தின் கண் அறையப் பட்ட ஆணிபோல இடையறாது நிற்கும் நல்ல அன்பினால் கசிவது' என்க. நல்லன்பு - மெய்யன்பு. கசிவது- துளிப்பதாகி. கண்ணீர், 'அது பெருகிக் கடல் என்னும்படி மறுகப்பெற்று' என்க. மறுகுதல், இங்கு, வீழ்தலைக் குறித்தது, அகம் குழைந்து - மனம் கரைந்து; என்றது, 'அந்தக் கரணங்களும் அன்பு வடிவாகப் பெற்று' என்றபடி. 'அனுகுலமாய் அகங்குழைந்து'என மாறிக் கூட்டுக. 'அனுகூலமாய்' என்றது குறுகிநின்றது, 'அந்தக்கரணங்கள் முன்னர் மாறிநின்ற ஐம்புல வழியே தம்மை ஈர்த்து அலைத்தாற்போல அலையாது, தம்மோடு ஒத்துநிற்கப் பெற்று என்றவாறு. மெய்விதிர்த்து - உடல் நடுங்கி இவை யெல்லாம் இடையறாத நல்லன்பின் செயலாக அருளினமையின், முன்னர், உளம் உருகுதல் முதலாகப் பரவுதல் ஈறாக அருளியவை ஒரோவழி நிகழும் பொதுவன்பின் செயலாம் என்பது உணர்க.

68-71. சகம் - உலகம், 'தம்மைப் பேய் என்று சிரிப்ப' என மாற்றிக் கொள்க. பேய் என்றலாவது, 'அறிவை இழந்தார்' என்றலாம். சிரித்தல் - எள்ளி நகையாடுதல். 'சகம் சிரிக்கும்படி நாண் நீங்கப் பெற்று' என்க. நாண் நீங்குதல் நன்றாமோ எனின், ''அவமதிப்பும் ஆன்றமதிப்பும் இரண்டும் - மிகைமக்களான் மதிக்கற் பால'' *(நாலடி 163.)* என்பவாகலின், உலகர் இகழ்ச்சிக்கு இறைவன் அடியார் நாணார் என்க. ''நாடவர்'' என்றது, 'அவர்' என்னும் சுட்டுப் பெயரளவாய் நின்றது. பூணாக - அணிகலனாய் நிற்ப, உலகத்தாரால் இகழப் பெறுதல் இறைவன் அடியார்க்குச் சிறுமையாகாமையே யன்றிப் பெருமையாயும் நிற்றலின்,'பழித்துரை பூணதுவாக' என்றார். நாணது, பூணது என்றவற்றில் அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி, 'பூணது' என ஒருமையாகக் கூறியது, 'பூண்' என்னும் இனத்தை நோக்கி. கோணுதல் - மனம் திரிதல்; திரிவு, வெகுளியான் என்க, சதுர் - திறமை, அஃதாவது, அவர் போலத் தாமும் உலகியலில் வல்லராகல். அந்நிலை மனத்தினும் தோன்றாது ஒழிதலின், ''இழந்து'' என்றார். அறிமால் - அறிகின்ற மயக்கம்; அஃதாவதுஉலகியலை அறிந்தே அதனைப் பொருட்படுத்தாது நிற்றல். எனவே, பித்துக்கொண்டோர் உலகியலை அறியாது மயங்கி அலமரும் மயக்கம் போல்வதன்று என்றவாறாயிற்று. அறிவதையே, 'மால்' என்றமையின், 'அறி' என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைப் பெயர் கொண்டதாம், 'அறிதுயில்' என்பதற்கும் இது பொருந்தும்.

72-87. சாருங் கதி - அடையத்தக்க நிலை; வீடுபேறு. ''கதியது'' என்றதில் அது, பகுதிப் பொருள்விகுதி. 'கதியதனை' என

Koviloor Digital Library

இரண்டனுருபு விரித்து, ''அருளிய'' என வருவதனோடு முடிக்க. பரமா அதிசயமாக - மேலான பெருவியப்பாம்படி; இதனையும், அதனோடே முடிக்க. கற்றா - கன்று ஆ; கன்றையுடைய பசு. ''கதறியும் பதறியும்'' என்றது, 'அன்பு மீதூரப் பெற்று' என்னும் பொருட்டாய், ''மனமென'' என்றதற்கு முடிபாயிற்று. இது, ''நினையாது'' என வருவதில், நினைத்தல் வினையோடே முடிந்தது. எனவே, 'பிறதெய்வங்களிடத்து அன்பு செலுத்துதலைச் செய்யாது' என்றவாறாயிற்று. இறைவன் குருவாகி அருளுதற்குமுன் முப்பொருள்களின் இயல்பு அனுபவமாய்த் தோன்றாமையின், அக்காலத்தில் ஏனைத் தெய்வங்களையும் சிவபெருமானோடு ஒப்பக்கொண்டு தொழுதல் உண்டாக, அவன் குருவாகிவந்து அருளியபின்பு அவை அனுபவமாய்த் தோன்றலின், மற்றோர் தெய்வத்தைக் கனவிலும் நினையாத நிலை உளதாதல் பற்றி, ''மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது - குருபரனாகிவந்து அருளிய பெருமை'' என்று அருளினார்.

''நினையாது'' என்றதனை, 'நினையாமே' எனத் திரித்து, 'நினையாமே வந்து அருளிய' என முடிக்க. 'அரும்பரம்' என்பது,' அருபரம்' எனக் குறைந்துநின்றது. அரும்பரத்து ஒருவன் - அரிய பரம் பொருளாகிய இறைவன். ''பரத்து'' என்றதில் அத்து, அல்வழிக்கண் வந்த சாரியை. அவனி - பூமி, ''வந்து குருபரனாகி' அருளிய பெருமை'' என்றதனை, 'குருபரனாகி வந்து அருளிய பெருமை' என மாற்றியுரைக்க.

''பெருமை'', ''சிறுமை'' என்றன, அவ்வளவினவான கருணையைக் குறித்தது. பெருங்கருணையாவது, அருளப்படுவாரது தரத்தினளவாகாது, அதனின் மிகப் பெரிதாவது. அஃது ஏனக் குருளைக்குத் தாயாய் வந்து பால் கொடுத்தமை போல்வது. இதனை, 'நாய்க்குத் தவிசிட்டாற் போல' என அடிகள் பலவிடத்தும் எடுத்தோதியருளுவார். அதனை அறியாது, 'எம்தரத்திற்கு இஃது அவனாற் செயற்பாலதே என இகழாது' என்பார். ''சிறுமையென்று இகழாதே'' என்றார். தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகிய பின்னர் ஒரோவழி உளம் உருகி ஆடிப் பாடித் தொழுதலும், அதன் பின்னர்ப் பலநாள் செல்ல, சகம் பேய் என்று தம்மைச் சிரித்தலைப் பொருட்படுத்தாது இடையறா அன்பின் இறைவனையே நாடி நிற்றலும் செய்யினும், அனாதி தொட்டு அளவிலா ஊழிக் காலங்காறும், ஓர் இமைப்பொழுதும் நீங்காது உயிர்க்குயிராய் உடன் நின்று நோக்கி உபகரித்து வந்த அவனது அருட்டிறத்தைச் சிறிதும் நினையாது மறந்தமையேயன்றி அதனை மறத்தலாகாது' என, அறிவோர் உரைத்த பல அருளுரைகளையும் அழித்துப் பேசிவந்த

Koviloor Digital Library

பெருங் குற்றத்தைச் சிறிதும் திருவுளத்தடையாது, இடையறா அன்பு தோன்றிய துணையானே வெளிநின்று அருள் புரிந்த திறத்தினை அங்ஙனம் அருளப் பட்டாரது தரத்தினளவானதே என்றல் எத்துணை ஓர் அறியாமையாதல் உணர்க.

இதனானே, முதற்கண் ஒரோவழி உளம் உருகித் தொழுதலும், பின்னர் இடையறா அன்பின் சதுர் இழந்து அறிமால் கொண்டு நிற்றலும் நிகழும் என்பதும், அது நிகழ்ந்தபின்னரே இறைவன் குருபரனாகி வந்து அருளுவான் என்பதும் போந்தன. குருபரனாகி அருளுவதற்குமுன் நிகழும் அந்நிலைகளே சத்திநிபாதமாவன. அவற்றுள், முன்னையது 'மந்ததரம், மந்தம்' என இருவகைப்பட்டும், பின்னையது, 'தீவிரம், தீவிரதரம்' என இருவகைப்பட்டும் நிகழும். அவற்றுள், ''நாணது ஒழிந்து'' என்றது முதல், ''அறிமால் கொண்டு' என்றது ஈறாக அருளப்பட்டன தீவிரதர சத்திநிபாதமாம் என்க, ''இகழாதே'' என்பது முதலியன, இறைவன் குருபரனாகிவந்து அருளியதன் பின்னர் நிகழும் ஞானச் செய்திகளாம்.

''நிழலது'' என்றதில் அது,பகுதிப் பொருள் விகுதி. ''கரையது'' என்றதும் அது. 'அத்திசை முன்பின்னாகி' எனக் கூட்டுக, அத்திசை - அவ்விடத்து; என்றது, திருவடியுள்ள இடத்தை.
அடியார்க்குத் துணையாவன ஆசிரியனது அடியிணையே யாதலின், அதனையே அருளிச் செய்தார், முன்பின் ஆகி - முன்னாதல் பின்னாதல் அணுகி. முனியாது - வெறாது நின்று; வெறுத்தல், மெய்வருத்தம் காரணமாக உளதாவது. அன்பு மீதூர்ந்தவிடத்து அவ்வருத்தந் தோன்றாமையின், ''முனியாது'' என்றார். அதனை,

''. மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச்
செவ்விய அன்பு தாங்கித்
திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி
மைவரை என்ன ஐயர்
மருங்குநின் றகலா நின்றார்''

எனவும்,

சார்வருந் தவங்கள் செய்து
முனிவரும் அமரர் தாமும்
கார்வரை அடவி சேர்ந்துங்
காணுதற் கரியார் தம்மை

Koviloor Digital Library

ஆர்வமுன் பெருக ஆரா
அன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார்
நீளிருள் நீங்க நின்றார்.

எனவும்,

''கருங்கடல் என்ன நின்று
கண்துயி லாத வீரர்''

எனவும்,

''எப்பொழுதும் மேன்மேல் வந் தெழும் அன்பால் காளத்தி
அப்பர்எதிர் அல்உறங்கார்; பகல் வேட்டை யாடுவார்''

எனவும்,

''கருமுகில் என்ன நின்ற
கண்படா வில்லி யார் தாம்''

எனவும் (தி.12 கண்ணப்பர் புராணம்-127,128,132, 151, 166.) சேக்கிழார் நாயனார் இனிது விளங்க அருளிச் செய்தமை யறிக,

இந்நிலை நோக்கியன்றே,

''கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்''

(தி.8 திருக்கோத்தும்பி - 4)என அடிகள் தாமே தம் நிலைக்கு இரங்கி யருளிச் செய்தார் என்க.

''நெக்கு நெக்கு'' என்றதற்கு வினை முதலாகிய, 'மனம்' என்பது வருவிக்க. ''புலன்'' என்றது, ஐம்புலன்கண்மேற் செல்லும் அறிவை, அஃது ஒன்றுதலாவது, அவற்றின்மேற் செல்லாது, ஆசான் மூர்த்தியையே அறிந்து நிற்றல், அவ்வழிக்காண்டல் கேட்டல் முதலியன அவன்பொருட்டே நிகழ்தலின், அங்ஙனம் ஒன்றும் தன்மை எய்திய அதனை, ''நன்புலன்'' எனச் சிறப்பித்தார், நாத - தலைவனே, அரற்றுதல், பிரிவுக் குறிப்புத் தோன்றிய பொழுதாம். மொட்டித்தல் - அரும்புதல்; என்றது, குவிதலை. கரம் மொட்டித்து

Koviloor Digital Library

இருதயம் மலர' என்றது நயம், 'மலர்'' என்றதனை இருதயத்திற்குங் கூட்டுக. இதனானே, முன்னர், இருதயம் மொட்டித்து, கரம் மலர்ந்திருந்தமை பெறப்பட்டது.

கண்களிகூர்தல், ஆசிரியத் திருமேனியைக் காணும் காட்சி யாலாம், ''கண்'' என முன்னர் வந்தமையின், பின்னர் வாளா, 'நுண்துளி அரும்ப' என்றார். நிறுப்பவும் நில்லாது வெளிப்படுதல் தோன்ற, ''நுண்துளி'' எனவும், ''அரும்ப'' எனவும் அருளிச் செய்தார். ''ஆர்வலர் புன்கணீர்'' *(குறள்-71)* என்றார் திருவள்ளுவ நாயனாரும். கண்ணீரை நிறுத்த முயல்வது, மெய்யடியார் முன் தாமும் பேரன்புடைய அடியராய்த் தோன்றுதற்கு வெள்கி என்க.

சாயா - மெலியாத. தழைப்பவர் - பெருக நிற்பவர். பெருகுதல், ஆசான் மூர்த்தியைக் காண்டல், அவனது அருட்டிறத்தை நினைதல் முதலியவற்றால் இயல்பாகவே நிகழும் என்க. ''தாயே'' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம், சிறப்புணர்த்தி நின்றது. வளர்த்தது, ஞானத்தையாம். ''வளர்த்தனை'' என்றது வினையாலணையும் பெயர். அதன் பின்னர் நான்கனுருபு விரிக்க, போற்றி - வணக்கம்.

இதனுள் ''உடல் கம்பித்து, அகம் குழைந்து, கரமலர் மொட்டித்து'' என்றாற்போல வந்த பல சினைவினையும் குணவினை யும், அவற்றையுடைய முதல்மேலும், குணிமேலும் நின்றன,

''யானை முதலா'' என்றது முதலாக இதுகாறும் வந்தன பலவற்றையும், பிறர்மேல் வைத்துப் பொதுப்பட அருளிச் செய்தாரா யினும் தம் அனுபவச் செயலையே அவ்வாறு அருளினார் என்பது உணர்ந்துகொள்க.

88,89. மெய் - உண்மை ஞானம். ''வேதியன்'' என்றது, ஆசாரியனை. வினை, முன்னே செய்யப்பட்டுக் கிடந்தனவும், இஞ் ஞான்று செய்யப்படுவனவுமாம். இவை முறையே, 'சஞ்சிதம்' எனவும், 'ஆகாமியம்' எனவும் சொல்லப்படும். சஞ்சிதத்தினின்றும் இப் பிறப்பிற்கு நுகர்ச்சியாய் அமைந்தவை 'பிராரத்தம்' எனப்படும். இவற்றுள் முன்வினையை அருட்பார்வையால், நெருப்புச் சேர்ந்த விறகுபோல அழிந்தொழியப் போக்கியும், இஞ்ஞான்றை வினையை, உணக்கிலாத வித்துப் போல மெலிவித்தும் கெடுத்தலால், சஞ்சிதத்தினின்று பிராரத்தம்; பிராரத்தத்தினின்று ஆகாமியம் என்று ஆகி, மீளவும் ஆகாமியம் சஞ்சிதமாய் வளர்தலாகிய தொடர்ச்சி அற்றொழிதலால், ''வினை கெடக் கைதர வல்ல கடவுள்'' என்றார்.

Koviloor Digital Library

உற்றுழி உதவுதலை, 'கை கொடுத்தல்' என்னும் வழக்குப்பற்றி, ''கைதர வல்ல'' என்றார். 'பிறவிக் கடலின் ஆழாது, கைகொடுத்து ஏற்ற வல்ல' என்றது குறிப்பு. ஏனையோர் அது மாட்டாமையின், ''வல்ல'' என்றார். இறைவற்குக் கையாவது திருவருளே என்க.

முதற்கண் அன்பரை ஆட்கொள்ளும் முறையை விரிவாக எடுத்தோதிப் போற்றி, அப்பால், முன்னர் மதுரையிலும், இறுதியில் தில்லையிலும் தமக்கு அருள்புரிந்தும், புரியவும் நிற்கும் நிலையினை நினைந்து போற்றுகின்றார்,

90-91. ஆடக மதுரை - பொன்மயமான மதுரை. இது, செல்வச் சிறப்பை விளக்கிற்று, அரசு - தலைவன், அரசனாய் இருந் தான் எனக் கூறப்படும் வரலாற்றோடு இயைய உரைப்பாரும் உளர். மதுரையை, முதற்கண் கூறினமையின, அஃதே அடிகள் முன்னர் வாழ்ந்த இடம் என்பது பெறுதும். மதுரை கூடல், எனப் பெயர் பெற்றமைக்கு வரலாறு ஒன்று கூறப்படினும், 'சங்கம் இருக்கும் இடம்' என்பதே பொருளாதல் வேண்டும். ''உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழ்'' என்று அருளுவார் திருக்கோவையாருள்ளும். 'கூடல், கூட்டம்' என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். சங்கத்தை, 'புணர் கூட்டு' *(மதுரைக் காஞ்சி - அடி.762)* என்றார் மாங்குடி மருதனார். எனவே, ''மதுரை'' என்றது திருக்கோயிலில் இருத்தல் நோக்கியும், ''கூடல்'' என்றது, சங்கத்தில் இருத்தல் நோக்கியும் அருளியவாறாயிற்று. அல்லாக்கால், ''மதுரை'' என்றதனையே, மீளவும் பிறிதொரு பெயராற் குறித்தல் வேண்டாமையறிக. குருமணி - மேலான ஆசிரியன், சங்கத்தார்க்குத் தலைமை பூண்டு நின்றமை பற்றி, இவ்வாறு அருளிச் செய்தார்,

92-93. தமிழகம், பரதகண்டத்தின் தென்பகுதியாதல் பற்றி, அதன்கண் உள்ள தலங்களைத் தெற்கின்கண் உள்ளனவாகக் கூறுப; அதனால், ''தென்தில்லை'' என்றார். பின்னும் இவ்வாறு வருவன பல உள. இதற்கு, 'தென் - அழகு' என்றே உரை கூறிப் போதலும் செய்ப. ஆடி - ஆடுபவன்; இப்பெயர் விளியேற்று நின்றது, இன்று - உன்னை யான் அடையப் பெற்ற இக்காலத்தில். ''ஆரமுது'' என்றது, அமுதம் கிடைத்தற்கரிய பொருளாதலை விதந்தவாறு. அதனால், இறைவன் காண்டற்கரியன் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. ''அமுது'' முதலியன வாக இங்கு வருவன பலவும் உவம ஆகுபெயராதல் அறிக. இவ்விரு தலங்களையும் அருளிய பின்னர், அவனது பெருமைகளை எடுத் தோதிப் போற்றுகின்றார்.

94-95. மூவா - கெடாத. மறைகளை (வேதங்களை), 'நான்கு'

Koviloor Digital Library

என்றல், 'அறம், பொருள், இன்பம், வீடு' என்னும் பொருள் பற்றிய வழக்கென்றலே பொருந்துவதாம், என்னையெனின் சொல்பற்றி 'மூன்று' எனவும், 'நான்கு' எனவும் 'அளவில்லன' எனவும் பலவாறு கூறப்படுதலின், 'மறை' என்பதற்கும், 'வேதம்' என்பதற்கும் சொற் பொருள் யாதாயினும், 'உண்மை முதனூல்' என்பதே பொருளாம். அஃது எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எம்மொழியிலும் தோன்றுதல் கூடும். அத் தோற்றம் இறைவன் திருவருள் முன்னிற்றலானேயாம், ஆதலின், 'மறைகள் ஈசன் சொல்'' *(சிவஞான சித்தி. சூ. 2.30)* என்றல் பொருந்துவதேயாகும்.

''உற்ற குறியழியும் ஓதுங்காற் பாடைகளில்
சற்றும் பொருள்தான் சலியாது''

(உண்மை விளக்கம்- 41.) என்றபடி, சொல்லுக்கன்றிப் பொருட்கு அழிவின்மையின், ''மூவா நான்மறை'' என்று அருளினார். இனி, நான்மறையாவன இருக்கு முதலியவே எனினும், மூவாமை, பொருள் பற்றிக் கூறியதாமன்றிச் சொல் பற்றியதாகாமையறிக. ''முதல்வன்'', ''ஆக்கியோனும், அவற்றால்'' உணர்த்தப்படும் தலைவனும் என்க.

சே ஆர் - இடபம் பொருந்திய. ''வெல்கொடி'' என்ற வினைத் தொகையில், 'கொடி' என்பது, 'ஆறு சென்றவியர்' என்பதில், 'வியர்' என்பது போலக் காரியப் பெயர்.

96-97. 'மின் ஆர்' எனப் பிரித்து, 'ஒளி பொருந்திய' என்றும், 'மின்னார்' என ஒரு சொல்லாகவே கொண்டு. 'உமையை உடைய' என்றும் பொருள் கொள்க. விகிர்தன் - உலகியலின் வேறுபட்டவன். கல் - கல்லினின்றும். 'வானத்தை வில்லா வளைத்தல், மணலைக் கயிறாத் திரித்தல்' என்பன போல 'கல்லில் நார் உரித்தல்' என்பதும், செயற்கருஞ் செயலைச் செய்தலைக் குறித்து வழங்கப்படுவதோர் உவம வழக்கு. இதுவும் ஒட்டணியின் பாற்படும். எனவே, 'கல்லில் நார் உரித்தது போலும் வியக்கத் தக்கதொரு செயலைச்செய்தவனே' என்பது பொருளாயிற்று. இது, தம்மை அன்பராக்கிய செயலைக் குறித்தே அருளியதாம். தம் வன்கண்மையை உணர்த்தத் தம்மை, 'கல்' என்று அருளி, இறைவனது அருளுடைமையை உணர்த்த, 'கனி' என்று அருளிச் செய்தார். 'நார் என்பது, அன்பினையும் குறித்துநிற்றல்' காண்க.

98-99. ''காவாய்'' என்றது, 'முன்னர்உலகியலின் நீக்கி

Koviloor Digital Library

அங்ஙனம் ஆண்டுகொண்டவாறே, இனியும் அதன்கண் செல்லாத வாறு காத்தருள்' என வேண்டியதாம். கனகம் - பொன். ஆ என்னும் இடைச்சொல் அடுக்கி, 'ஆவா' என வந்தது, இஃது, 'இரக்கம் வியப்பு' என்பவற்றைக் குறிக்கும் இடைச்சொல்; இங்கு இரக்கங்குறித்து நின்றது. ''அருளாய்'' என்றது, 'உனது திருவடிப் பேற்றினை அளித் தருள்' என்றதாம். ''ஆவா'' என்றது, அது பெறாமையால் உளதாகும் வருத்தம் பற்றி. 'எனக்கு' என்பது, 'என்றனக்கு' எனச் சாரியை பெற்று வந்தது; 'என்றெனக்கு' எனப் பாடம் ஓதுதலுமாம்.

100-101. ''படைப்பாய்'' முதலிய மூன்றும் விளிகள். இடர்- பந்தம்; அதனைக் களைதல் கூறவே, அஃது, 'அருளல்' என்பதைக் கூறியதாயிற்று. எந்தாய் - எம் தந்தையே.

102-103. ஈசன் - ஐசுவரியம் உடையவன்; இவ் வட சொல்லைத் தமிழில், 'செல்வன்' என்பர் ஆசிரியன்மார். இறைவன் - எப்பொருளிலும் தங்குவோன். 'தேசு' எனக் குற்றியலுகர ஈறாய் நிற்கும் வடசொல், அம்முப்பெற்று, 'தேசம்' என வந்தது. 'குன்று, குன்றம்; மன்று மன்றம்' என்றற்றொடக்கத்தன போல. இன்னோரன்ன வற்றை, 'குற்றிய லுகரம் அக்குச்சாரியை பெற்றன' (*தொல் எழுத்து* -418) என்பர் ஆசிரியர் *தொல்காப்பியர்*. சிவபெருமான், தீத்திரள்போலும் திருமேனியையன்றித் தூய பளிங்குத் திரள் போலும் திருமேனியையும் உடையவனேயாம். இனி, இதனை, திருநீற்றுப் பூச்சுப் பற்றிக் கூறப்படுவதாகவும் உரைப்பர்.

104-105. அரைசு - அரசன். விரை - வாசனை. சரணம் - திருவடி. ''விரைசேர்'' என்றது, மலர்போறலைக் குறித்தது.

106-107, வேதி - வேதத்தை உடையவன். விமலன் - மாசில்லாதவன். ஆதி - எப்பொருட்கும் முதலானவன். அறிவு - அறிவே வடிவாயுள்ளவன்.

108-109. கதி - எவ்வுயிரும் சென்று சேரும் இடமாய் உள்ள வன். இன்பவடிவினனாதல் பற்றி, ''கனியே'' என்றார். நம்பன் - விரும்புதற்குரியவன்.

110-111. உடையான் - எப்பொருளையும் தனக்கு உடைமையாகவும், எவ்வுயிரையும் தனக்கு அடிமையாகவும் உடையவன். உணர்வு - உயிர்கட்கு அறிவைப் பயப்பவன். 'கடையேனது அடிமைத் தன்மையையும் பொருட்படுத்தி

Koviloor Digital Library

நோக்கினாய்' என்றது, 'அதனை மகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்டாய்' என்றபடி.

112-113. ஐயன் - வியக்கத் தக்கவன்; வியப்பு, பல்கோடி அண்டங்களையும் தன்னுள் அடக்கிநிற்கும் பெரியனாய் நிற்கும் நிலைபற்றித் தோன்றுவது. அணு - அவ்வாறே சிறியதிற் சிறியனு மாயவன். சைவன் - சிவம் (மங்கலம்) உடையவன். தலைவன் - யாவர்க்கும் தலைவன்.

114-115. குறி - உலகில் காணப்படும் ஆண் பெண் வடிவங் கள். குணம் - அவற்றிற்கு அமைந்த இயல்புகள். நெறி - அவற்றிற்கு அமைந்த ஒழுகலாறுகள். நினைவு - அவ்வொழுகலாறுகட்கிடையே அவற்றது உள்ளங்களில் எழும் எண்ணங்கள். இவை அனைத்திலும் இறைவன் கலந்து நிற்கும் கலப்புப் பற்றி அவனை அவையேயாக அருளினார். பின்னரும் இவ்வாறு அருளப் படுவனவற்றை அறிந்து கொள்க.

116-117. மருந்து - அமுதம். தேவர்கட்குக் கிடைத்துள்ள அமுதம் அன்று என்பார், ''வானோர்க்கரிய மருந்து'' என்றார். ஏனோர், மக்கள். வானோர், தம் சுவர்க்கபோகத்தில் மயங்கி வழி படாது காலங்கழித்தலின், இறைவன் அவர்கட்கு அரியனாயும், மக்கள் அவ்வாறன்றி உலகியலின் துன்பத்தை உணர்ந்து அதனை நீக்க வேண்டி வழிபட்டு நிற்றலின் அவர்க்கு எளியனாயும் நிற்கின்றான் என்க. 'இப்பூமி - சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு'' (தி.8 திருப்பள்ளி. 10) எனப் பின்னரும் அருளிச் செய்வார்

118-119. சுற்றம் - வழித்தோன்றல்கள். மூவேழ் தலை முறையாவன, தன் தந்தைவழி, தாய்வழி, தன் மனைவிக்குத் தந்தைவழி என்பவற்றுள் ஒவ்வொன்றினும் ஏழாய் நிற்கும் தலை முறைகளாம். இவைகளைச் சென்றகாலம் பற்றியும், வருங்காலம் பற்றியும் கொள்க. ஒரு குடியுள் ஒருவன் செய்த நன்மை தீமைகள், முன்னும் பின்னும் அவனது இம் மூவேழ் தலைமுறையில் உள்ளாரை யும் சென்று பற்றும் என்பது வைதிக நூற்றுணிபு. அதனால், 'தன்னால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியவரது மூவேழ் சுற்றங்களையும் நரகின்கண் அழுந்தாது மீட்டருள்வான்' என்று அருளிச் செய்தார். இவ்வாறே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும்,

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அன்புசெய்வோம்; மடநெஞ்சே, அரன்நாமம்

Koviloor Digital Library

கேளாய்; நம் கிளைகிளைக்கும் கேடுபடாத் திறம்அருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலிஎம் பெருமானே.

(தி.1. ப.62. பா.1) என அருளிச் செய்தல் காண்க.

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(குறள் - 62.) என்று அருளியதும், இதுபற்றி.

''மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும்''

(குறள் - 456.) என்றமையால் நன்மக்கட்பேற்றிற்கு மனமொழி மெய் களின் தூய்மையும், தவமும் வேண்டும் என்பது விளங்கும். விளங்கவே,

நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்; தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்

என்னும் அருமைத் *திருக்குறளை(138)*ப் பொன்னேபோற் பொதிந்து போற்றுதல் இன்றியமையாததொன்று என்பது போதரும். இவ்வாறு சுற்றத்தையும் காக்கும் வன்மையுடையன் என்பார், ''அருள் அரசே'' என்று அருளினார். முரண் - வலிமை.

120-121. அடியவர், தம் அடிமைத் திறம் திறம்பாது நிற்பினும், இறைவன் தான் அவரொடு தோழமை முறையிலும், உடன் பிறந்தார் முறையிலும் எளியனாய் நின்று அருளுதலை, ''தோழா, துணைவா'' என்பவற்றால், அருளிச் செய்தார். வாழ்வு - நல்ல வாழ்க்கை. வைப்பு - சேம நிதி.

122-123. முத்தன் - பாசத்தினின்றும் நீங்கினவன். இஃது இயல்பாகவே நீங்கியதாம். இஃது ,'அனாதி முத்தத் தன்மை' எனப்படும். முதல்வன் - எப்பொருட்கும் முன்னுள்ளவன். அத்தன் - தந்தை. அரன் - பாசங்களைத் தேய்ப்பவன்.

124-125. ''உரை'' என்பது, 'பாச ஞானம்' எனவும், ''உணர்வு'' என்றது, 'பசு ஞானம்' எனவும் கொள்ளப்படும். ''உரை யுணர்வு'', உம்மைத்தொகை. இறந்த - கடந்த. ஒருவன் - தனக்கு நிகராவது ஒரு பொருளும் இல்லாதவன். விளைவு - நிகழ்ச்சி; அஃது

Koviloor Digital Library

ஆகுபெயராய், அதனது காரணத்தின் மேல் நின்றது, காணப்படும் சிறப்புப் பற்றி, கடல் சூழ்ந்த உலகத்தையே எடுத்தோதினார்.

126-127. அருமை, காணலாகாத நிலை; அது, கருவி கரணங்களாகிய உடம்பொடு நிற்கும் நிலையாம், அதன் கண்ணே உள்ள எளிமையாவது, அந்நிலையிற்றானே கண்ணாற் காண எழுந் தருளி வருதலாம். அழகு - அழகிய திருமேனியையுடையவன்; இரு மடியாகுபெயர். 'இன்பமாகிய மழையைப் பொழிதலின், கண்போலச் சிறந்து நிற்பவனே' என்பார், ''கருமுகிலாகிய கண்ணே'' என்றார்.

128-130. ஏனை மலைகளின் வேறுபடுத்தற்கு, ''மன்னிய'' எனவும், ''திருவருள்'' எனவும் அருளிச் செய்தார். ''மலை'' என்றது, பெருமை பற்றி வந்த உவமை. சேவகன் - வீரன். சேவகம், ஒரு சொல்லால் தம்மை வழிப்படுத்த திறல்; ''மன்ன என்னை ஓர் வார்த்தையுட் படுத்துப் பற்றினாய்'' (தி.8 செத்திலாப் பத்து-2) எனப் பின்னரும் அருளுப.

131-134. தொழுத கை - வணங்கிய உடன், 'கை' என்பது இங்குக் காலத்தை உணர்த்திற்று. இனி, 'தொழு தகை' என்றானும், 'தொழுத கை' என்றானும் பிரித்து, 'தொழுந் தகைமையுடையார், தொழுத கையினை யுடையார்' எனப்பொருள் கொள்ளலுமாம். துடைத்தல் - விரையச் சென்று முற்றத் தொலைத்தல், வாரி - கடல். முழுதும் - பசுக்களும், பாசங்களுமாகிய எல்லாப் பொருள் களையும்.

135-136. நோக்கி - பார்வையையுடையவள். தாய் - தாய்போலச் சிறந்தவள்.

137-142. பார் - நிலம். ஐந்து, 'நாற்றம்,சுவை, உருவம், ஊறு, ஒலி' என்னும் குணங்கள். இவற்றுள் நாற்றம் முதல் ஒரோவொன்றாக முறையே நீக்கி, ஏனையவற்றை நீர் முதலிய ஏனை நான்கு பூதங் களினும் உள்ளன என்க. அளிபவர் - மனம் இளகுபவர்.

143-144. தமக்கு நனவிலும் வந்து அருளிய அருட்டிறம் இனிது விளங்க, கனவிலும் தேவர்க்கு அரியனாதலை, முன்னர் எடுத் தோதினார். இங்ஙனம் இறைவனை அவனது பெருமைகள் பல வற்றையும் விதந்து போற்றிய பின்னர், மதுரையும், தில்லையும் தவிர ஏனைய தலங்கள் பலவற்றிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலையை விதந்து போற்றுகின்றார்.

Koviloor Digital Library

149-150. 'அண்ணால்' என்பது, 'அண்ணா' என மருவிற்று. கண் ஆர் - கண்ணால் பருகும். ஆர்தல் - நிறைதல். அஃது இங்கு நிறையப் பருகுதலைக் குறித்தது.

155. இஃது இடைநிலையாய் வந்தது. அன்பு மிகுதியால் இன்னோரன்னவை இடை இடையே அடிகள் வாக்கில் நிகழ்தல் காண்க.

159. பாங்கு - அழகு.

160. விடங்கன் - ஒருவராற் செய்யப்படாது, இயல்பாய் அமைந்த திருவுருவத்தை யுடையவன். 'அழகன்' என்றுமாம்.

162-163. இத்தி - கல்லால மரம். இருமூவர், அட்டமா சித்தி வேண்டி நோற்ற மகளிர் அறுவர். அத்தி - வெள்ளானை. 'மகளிர்க்கும், அத்திக்கும் அருளியவன்' என்க, இவ்வரலாறுகளைத் திருவிளை யாடற் புராணம் சிறிது வேறுபடக் கூறும்.

164-165. தென்னாடு - பாண்டிநாடு. தமக்கு அருளிய நிலை பற்றி, அதனையே அடிகள் இறைவனுக்கு உரிய நாடாகப் பல விடத்தும் அருளுவர். எனினும், எல்லா நாடும் அவனுடையனவே என்பது தெரித்தற்கு, அடுத்து, ''எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா'' என்று அருளினார். இறுதிக் கண் எந்நாட்டையும் எடுத்தோதி முடித்து, இனியும் முன்போலப் பிறவாற்றாற் போற்றுகின்றார்.

166-167. பன்றிக்குட்டிகட்கு இறைவன் தாய்ப் பன்றியாய்ச் சென்று பால் கொடுத்த வரலாற்றைத் திருவிளையாடற்புராணத்துட் காண்க. ஏனம் - பன்றி. குருளை - குட்டி. மானம் - பெருமை.

168-169. அம்மான் - தலைவன். இருள் - துன்பம்; நரகமு மாம்; உவமையாகுபெயர்.

171. களங்கொளக் கருத - உன்னை என் நெஞ்சார நினைக்கும்படி. நெஞ்சத்தையே இங்கு, 'களம்' என்றார் என்க.

172. இங்கு - இப்பொழுது.

174-176. 'அத்தன், ஐயன்' என்பன முன்னர்க் கூறப்பட்ட வாயினும், நித்தன் முதலாகப் பின்னர் வருவனவற்றோடு ஒருங்கு

Koviloor Digital Library

நின்று சிறப்பித்தற் பொருட்டு ஈண்டும் கூறினார். நித்தன் - அழி வில்லாதவன். நிமலன் - மலம் இல்லாதவன். பத்தா - தலைவன்; வட சொல்; இஃது இயல்பாய் நின்று, அண்மை விளி ஏற்றது, 'பத்தன்' எனக் கொண்டு, 'அன்புடையவன்' என்றும் உரைப்ப. பவன் - எவ்விடத்தும் தோன்றுபவன்; 'எவையும் தோன்றுதற்கு இடமாயுள்ளவன்' என்றுமாம்,

177-178. பிரான் - கடவுள். அமலன் - மலம் இல்லாதவன்; 'விமலன், அமலன், நிமலன்' என்பன ஒரு பொருட்சொற்களாயினும், பலவகையாகப் போற்றுதல் செய்யும் போற்றிக் கோவையில் பொருள் வகை ஒன்றானே போற்றுதல் வேண்டும் என்பதோர் யாப்புறவில்லை; சொல்வகையானும் பலவகையாகப் போற்றுதல் செய்யப்படும்; அதனால், இன்னோரன்ன சொற்களால் பன்முறையானும் போற்றினார் என்க.

179-180. கோலம் - வடிவம்; 'அதனையுடைய நெறி யாளனே' என்க. நெறியாளன் - உய்யும் நெறியை உணர்த்துபவன்; ஞானாசிரியன். தரியேன் - இனிப் பொறேன்; 'வீடுதந்தருள்' என்பது கருத்து. ''முறையோ'' என்ற முறையீட்டுச் சொல்லை, இதன்பின் கூட்டியுரைக்க. 'முதல்வா' என்றதனை, 'ஈண்டு எனது முறையீட்டைக் கேட்பது உனக்குக் கடப்பாடு' என்னுங் கருத்தாற் கூறினார்.

181-182. உறவு - உறவினன். உயிர் - உயிரின்கண் கலந்து நிற்பவன். சிறவு - சிறப்பு; சிறப்புடையவன். சிவம் - மங்கலம்; மங்கலம் உடையவன்.

183-184. 'மைந்தன்' என்பது, 'மஞ்சன்' எனப்போலி யாயிற்று. 'வலிமை யுடையவன்' என்பது பொருள். மணாளன் - 'மண வாளன்' என்பதன் மரூஉ. 'கலியாணகோலம் உடையவன்' என்பது பொருள். சிவபிரான் வடிவங்களுள், கலியாண கோலமும் ஒன்றாதல் உணர்க. பஞ்சு ஏர் அடி - செம்பஞ்சினையும், அழகினையும் உடைய பாதம்.

185-186. அலந்தேன் - உழன்றேன், நாயேன் அடியேன் - நாய்போன்றேனாகிய அடியேன். இலங்கு சுடர்- விளங்குகின்ற விளக்குப்போலும்.

187-190. இந்நான்கடிகளிலும் சிவபிரான், தமிழ்நாடன்றிப் பிற நாடுகளிலும் கோயில் கொண்டிருத்தலை எடுத்தோதிப் போற்று

Koviloor Digital Library

கின்றார். 'கவைத்தலை, குவைப்பதி, அரிகேசரி' என்பன தலங்களாம், அவை இக்காலத்து அறிதற்கரியவாயின. சேரநாடும் மலைநாடு எனப்படுமாயினும் இங்கு, ''மலைநாடு'' என்றது, இமயத்தைச் சார்ந்த நிலப்பகுதியையாம். அங்குக் கேதாரம், பசுபதீச்சரம், அனேகதங்காவதம், இந்திர நீலப் பருப்பதம் முதலிய சிவதலங்கள் இருத்தல் வெளிப்படை. ''கலை ஆர்'' என்றது, 'நூல்கள் நிரம்பிய' என்றும், 'மான் கூட்டங்கள் நிறைந்த' என்றும் பொருள் கொள்ளுதற்கு உரித்து. அத்தொடரால் சிறப்பிக்கப்பட்ட தலம் அறியப்படாமையின், அத்தொடர்க்கும் பொருள்காண்டல் அரிதாகும். கவைத்தலை முதலியவற்றைத் தலங்களாகக் கொள்ளாது, சொற்பொருள் கூறுவாரும் உளர்.

191-192. பிற நாட்டுத் தலங்களை நினைந்த தொடர்பானே, தமக்கு மீளவும் குருவடிவத்தைக் காட்டியருளிய திருக்கழுக் குன்றத்தையும், தமது பாண்டிநாட்டில் பொன்னுருவில் நின்று அருள் புரியும் திருப்பூவணத்தையும் நினைந்து, இவ்விரண்டடிகளிலும் போற்றி செய்தார்.

193-194. மூவகைத் திருமேனிகளுள் அருவத் திருமேனி, உருவத் திருமேனி என்னும் இரண்டனைக் கூறவே இடைநிற்கும் அருவுருவத் திருமேனியும் தானே பெறப்பட்டது. முன்னர், ''மன்னிய திருவருள் மலை'' (அடி.128) என்றார்; இங்கு, ''மருவிய கருணை மலை'' என்றார். மருவுதல் - அடியவர் உள்ளத்து நீங்காது பொருந்துதல்.

195-196. 'நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப் படங்கல்' என்னும் ஐந்து நிலைகளும் வடமொழியில் முறையே, 'சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம்' எனப்படும். இவை, 'இருள்நிலை, பொருள்நிலை, அருள்நிலை' என்னும் மூன்று நிலைகளிலும் நிகழ்வன. இருள்நிலையில், ஒன்றைவிட மற்றொன்றில இருள் (அறியாமை) மிகும்; பொருள் நிலையில், ஒன்றைவிட மற்றொன்றில் உலகப் பொருள் மிக்கு விளங்கும்; அருள்நிலையில் ஒன்றைவிட மற்றொன்றில் இறைவனது திருவருள் மிக்கு விளங்கும். அவற்றுள் அருள்நிலையில் உள்ள துரிய நிலையே இங்குக் குறிக்கப் பட்டது. அந்நிலையில் பேரின்பம் சிறிது அரும்புதலன்றி, வெள்ள மாய்ப் பெருகி உயிரை விழுங்கிக் கொள்ளும் நிலை உண்டாகாது. அதனால், இந்நிலையில் நின்றோர், பேரின்ப வெள்ளத்துள் மூழ்கித் திளைத்திருத்தலன்றி, உலகத்தை நோக்கி நிற்றலும் உடையராவர்.

Koviloor Digital Library

இதனைக் கடந்த அதீத நிலையிலே அது கூடுவதாகும். அதனைப் பெற்றோரே சிவனது உண்மை நிலையைத் தலைப்பட்டவராவர். அவர்க்கு அந்நிலையினின்றும் மீட்சி இல்லை. ஆதலின், அப்பெரு மானை, ''துரியமும் இறந்த சுடர்' என்று அருளினார். இருள்நிலை முதலிய மூன்றும் முறையே. ''கேவலம், சகலம், சுத்தம்' எனப்படும், உம்மை, சிறப்பும்மை. தெளிவு அரிது - கருவிகளால் அறியப்படாதது. தெளிவு - அனுபவப்பொருள்.

197-198 தோளா - துளையிடாத. முத்தம் - முத்து. துளையிடாத முத்தில் ஒளி குறைபாடின்றி விளங்கும். மாணிக்கம் முதலிய பிறவற்றின் ஒளிகளினும், முத்தின் ஒளி தண்ணிதாதல் பற்றி, அதனையே உவமித்தார். திருநீற்றுப் பூச்சினால் விளங்கும் வெண்மை பற்றி உவமித்தார் என்றலுமாம். இறைவன் தனக்கு அடியரானார்க்கு அன்பனாதலை, ''தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு அவரினும் அன்ப போற்றி'' எனப் பின்னரும் (தி.8 திருச்சதகம்-69) அருளுவார்.

199-200. ஆராமை - நிரம்பாமை. பேர் - பெயர். ஆயிரம், மிகுதிக்கு ஓர் எண் காட்டியவாறு. எல்லாம் உடைய பெருமானாகலின் அவைபற்றி வரும் பெயர்கள் அளவிலவாயின. பெம்மான் - பெரியோன்.

201-202. தாளி அறுகு - தழைத்துப் படர்ந்த அறுகம்புல். இது, பனையினுள் ஒருவகை, 'தாளிப்பனை' என்னும் பெயர்த்தாதல் பற்றி யும் அறியப்படும். 'இதனைக் கன்றுகள் விரும்பி மேயும்' என்பதும், அவ்வாறு மேயப்பட்டு வேனிற் காலத்தில் பட்டுக்கிடப்பினும் மழைக் காலத்தில் செழித்துப்படரும் என்பதும் இதனை அங்ஙனமே வளர விட்டால், அரும்புவிட்டுப் பூக்கும் என்பதும், அப்பூ நீலநிறத்துடன் அழகியதாய் விளங்கும் என்பதும், அதனை, மணவினைக்காலத்தில் மணமகளுக்கு வாகை இலையொடு விரவத் தொடுத்து அணிவர் என்பதும், பின்வரும் *அகநானூற்றுப்* பாடலின் *(136.)* அடிகளால் அறியப்படும்.

''மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை
பழங்கன்று கறித்த பயம்பமல் அறுகைத்
தழங்குகுரல் வானின் தலைப்பெயற் கீன்ற
மண்ணுமணி யன்ன மாயிதழ்ப் பாவைத்
தண்ணறு முகையொடு வெண்ணூல் சூட்டி.''

அறுகம் புல், பண்டைத் தமிழ்ச் செய்யுட்களில், 'அறுகை' என

Koviloor Digital Library

வழங்கும். இதனால், இவ்வறுகு தமிழகத்தில் பண்டு கண்கவர் வனப்பினதாய்ச் சிறந்த ஒரு மங்கலப் பொருளாய் விளங்கினமை பெறப்படும். அதனானே வாழ்த்துக் கூறுவோர், மஞ்சளரிசியுடன் இதனையும் சேர்த்துத் தூவி வாழ்த்துதல் பண்டை மரபாய் இருந்தது.

''அறுகு சிறுபூளை நெல்லொடு தூஉய்'' என்னும் அடி, *சிலப்பதிகாரத்துள் (கனாத்திறம் உரைத்த காதை - 43)* கடவுள் வழிபாடு கூறுமிடத்துக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாற்றனே, ஞானாசிரியர்க்கு அவர்தம் அடியவர் தழைத்து வளர்ந்த அறுகம் புல்லாலாய மாலையை அணிவித்து அவரை வழிபட்டு நிற்றல் மரபாய் இருந்தமை பெறப்படும். செங்கழுநீர்ப் பூமாலையும் அவ்வாறு ஞானாசிரியர்க்கு அணியப்படுவதாம், அதனைப் பின்னர் (அடி.217) கூறுப. சிவபிரான் அடிமுடி தோன்றாத நீண்ட ஒளிப்பிழம்பாய்த் தோன்றியது, மால் அயன் முன்பு என்க. நிருத்தன் - நடனம் புரிபவன்.

203. இறைவன் தன் அடியவர் சாத்தும் சந்தனக் குழம்பினை அணிந்து அழகுடன் விளங்குதல் வெளிப்படை.

205-206. 'மந்திர மாமலை, மகேந்திரமலை' என்பது, கீர்த்தித் திருவகவலில் காட்டப்பட்டது. உய்யக்கொள்வாய் - உய்யுமாறு உலகியலினின்றும் மீட்டுக் கொள்பவனே. ''எந்தமை'' என்றது, அடியவர்களை.

207-208. ''புலிமுலை புல்வாய்க்கு அருளினை''(அடி 207) என்ற இதுவும் ''கல்நார் உரித்த'' (அடி 97) என்றாற்போல 'நினது அரிய திருவருளை எனக்கு வழங்கினாய்' என, அன்னதொரு செயலைக் குறிப்பது. ''புலியொன்றைத் தாயை இழந்த மான்கன்று ஒன்றிற்குப் பால்கொடுக்கச் செய்தனன்'' என்ற வரலாறொன்றும் உண்டு. அலை கடல் - அலைகின்ற கடல்நீர். 'இவ்வடி, வலைவீசிய திருவிளையாடலைக் குறித்தது' என்ப. ''மீமிசை'' எனவும், ''நடந்தாய்'' எனவும் போந்த சொற்கள், அங்ஙனம் பொருள்படுதற்கு ஏலாமையின், பிரளய வெள்ளத்துட்படாது நின்று, அதனுட் பட்டு அலந்த மாயோன் முதலியோர்க்குத் தோன்றி அருள்புரிந்தமையைக் குறித்தது என்றல் பொருந்தும்.

209-210. கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்தமை திருவிளையாடற் புராணத்துட் கூறப்பட்டது. அதுவும், எளியோர்க்கு அருளுதலையே விளக்கி நிற்கும், இரும் புலன் - வரம்பில்லனவாய் எழும் ஐம்புல வேட்கைகள். நிரம்புதலை, 'விடிதல்' என்னும் வழக்குப் பற்றி, புலர

Koviloor Digital Library

என்றார். அஃதாவது. 'இனி இவை அமையும்' என்று ஒழிதல். இசைந்தனை - வந்து பொருந்தினாய். 'உனக்கு வணக்கம்' என்க.

211-212. படி உறப் பயின்ற - நிலத்தின்கண்ணே பல நாள் எம்முடன் மிகப் பழகின. பாவக - வேடத்தையுடையவனே. இறைவன் குருவாகி வந்த கோலத்தை, 'வேடம்' என்றார். தன்பொருட்டன்றிப் பிறர்பொருட்டுக் கொண்டதாகலின், ''ஒருவனே இராவணாதி பாவகம் உற்றாற் போல'' *(சிவஞான சித்தி, சூ. 1.67)* என்றதும் காண்க. அடி நடு ஈறு - உலகத்தின் தோற்றம் நிலை இறுதி. அவற்றைச் செய்பவனை அவையாகவே அருளினார்.

213-214. நானிலம் - பூமி. 'நாகலோகம் முதலிய மூவுலகத்திலும் புகாமல்' என்றது 'பிறவி எய்தாமல்' என்றபடி. பரகதி - மேலான நிலை; வீடுபேறு. பாண்டியற்கு அருளியது, அடிகள் நிமித்தமாக அவனும் காண எழுந்தருளிவந்தது.

215-216. ஒழிவு அற - எப்பொருளும் எஞ்சுதல் இல்லையாக. நிறைந்த - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து நிற்கின்ற. செழுமலர்ச் சிவபுரம்- உலகமாகிய கொடிக்குச் செம்மையான பூப்போலச் சிறந்து நிற்கும் சிவலோகம்; குறிப்புருவகம். திருக்கயிலையைச் சேக்கிழார் இங்ஙனம் (தி.12 திருமலைச் சிறப்பு. 3) சிறப்பித்தல் காண்க, ஒளிவடிவாய் நிற்றல் பற்றிச் செழுமை கூறினார்.

217-218. கழுநீர் மாலை பற்றி மேலே (அடி.201.) கூறப்பட்டது. மையல் - மயக்கம்; திரிபுணர்வு. துணித்தல் - அறுத்தல்.

219-220. பிழைப்பு - பொருந்தாதது. வாய்ப்பு - பொருந்தியது. இத்தொழிற் பெயர்கள் இரண்டும் ஆகுபெயராய் நின்று இவற்றையுடைய பொருளைக் குறித்தன. 'ஒன்றும்' என்னும் இழிவு சிறப்புமமை தொகுத்தலாயிற்று. 'குழைத்த' என்பது, உன்னைக் 'குழைவித்தற்குச் செய்த' எனக் காரணத்தின்மேல் நின்றது. ''அன்போடியைந்த வழக்கு'' *(குறள். 73)*. என்றதில், 'இயைந்த' என்றதுபோல.

221-222. திரிபுரம வகையால் மூன்றாயினும், அதனுட்பட்ட நகரங்கள் பலவாதல் பற்றி, ''பல'' என்றார். அன்றி. ஒன்றல்லனவெல்லாம், 'பல' எனப்படுதல் பற்றி, அவ்வாறு அருளினார் என்றலுமாம். புராணன் - பழையோன். பரம் பரஞ்சோதி - மேலானவற்றினும்

Koviloor Digital Library

மேலான ஒளி; பேரறிவு. 'அதனையுடைய பரன்' என்க, ''பரன்'' என்றது, வாளா பெயராய் நின்றது.

223-225. புயங்கன் - பாம்பையணிந்தவன். 'புயங்கம் என்ப தொருநடனத்தைச் செய்பவன்' எனவும் உரைப்ப. புராண காரணன் - காரணங்கள் பலவற்றிற்கும் காரணமாய் நிற்பவன். சயசய - வெல்க வெல்க.

இத் திருப்பாட்டும் கீர்த்தித்திருவகவலேபோல, நிலை மண்டில ஆசிரியம் என்க.

நால்வர் நான்மணிமாலை

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரணன் உரையெனும் ஆரண மொழியோ
ஆதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்தது என்குவீ ராயின்
வேதம் ஓதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சம்நெக் குருகி நிற்பவர் காண்கிலேம்
திருவாசகம் இங் கொருகால் ஓதில்
கருங்கல் மனமும் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்பர் ஆகுநர் அன்றி
மன்பதை உலகில் மற்றையர் இலரே.

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

5. திருச்சதகம்

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

'சதகம்' என்பது, நூறு பாட்டுக்களைத் தொகைநிலையாக வேனும், தொடர்நிலையாகவேனும் செய்யும் செய்யுள் வகை. எனவே, 'சதகம்' என்பது, எண்ணால் பெறும் பெயராதல் தெளிவு; இனி, 'கலம்பகம், அந்தாதி' என்றற் றொடக்கத்தனவாகப் பிற காரணங் களானும் இது பெயர்பெறும்.

'தொகைநிலை, தொடர்நிலை' என்னும் இரண்டனுள் இச்சதகம் தொடர்நிலை. 'சொற்றொடர்நிலை, பொருட்டொடர்நிலை' என்னும் இருவகைத் தொடர்நிலைகளுள், அந்தாதியாய்த் தொடர் தலின், இது சொற்றொடர் நிலையாதல் வெளிப்படை. தொகை நிலையாய் வருவதனையே, 'சதகம்' என்றும், அந்தாதியாய் வருவ தனை, 'அந்தாதி' என்றும் வேறுபட வழங்கினர் பிற்காலத்தார்.

இவ்வந்தாதித் தொடர், பத்து வகையான பாட்டுக்களை வகைக்குப் பத்தாக உடையது. அந்தாதியுள்ளும் இவ்வாறு வருவ தனைப் பிற்காலத்தார் 'பதிற்றுப்பத் தந்தாதி' எனச் சிறப்புப் பெயர் கொடுத்து வழங்கினர். இங்ஙனம் பெயர்களை வேறு தெரித்துக் கூறினாராயினும், சதகம், 'அந்தாதி, பதிற்றுப்பத் தந்தாதி' என்னும் செய்யுள் வகைகட்கெல்லாம் அடிகள் அருளிச்செய்த இத் திருச் சதகமே முதல் என்க.

சிவபுராணம் முதலிய நான்கும் மிகப் பல அடிகளையுடைய ஒவ்வொரு பாட்டாகிய தனிநிலைச் செய்யுட்களாதலின் அவற்றை முன்வைத்து, நான்கும், ஆறும், எட்டும் ஆய சீர் வரையறைகளை யுடைய சில அடிகளையுடைய பல பாட்டுக்களின் திரட்சியாகிய தொகைநிலை தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாதலின், இத் திருச்சதகம் முதலியவற்றை அவற்றின் பின் வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். அவற்றுள்ளும், நூறு, ஐம்பது, இருபது முதலிய பாட்டின் தொகைபற்றி அம்முறையே முறையாகக் கோத்தனர் என்க.

மிகப் பல அடிகளை யுடைய தனிநிலைச் செய்யுட்களாதலின், சிவபுராணம் முதலிய நான்கும், 'தோல்' என்னும் வனப்புச் செய்யுட் களாம். என்னை?

Koviloor Digital Library

இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந் தொழுகினும்
தோல் என மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்

-செய்யுளியல் - 238.

என்பது *தொல்காப்பியமா*தலின். இந்நூற்பாவிற்கு உரையாசிரியர் உரைத்த உரையே கொள்ளற்பாற்று.

இத் திருச்சதகம் முதலிய பலவும், பலப்பல வகையான பாட்டுக்கள், நூறு, ஐம்பது, இருபது முதலிய பலவேறு தொகையின வாய், மகளிர் விளையாட்டு, புறக்கைக்கிளை முதலிய வகையில், புகழ்தலும், பரவலும் முதலிய பல பொருள்கள்மேல் தொகை நிலையும், தொடர் நிலையுமாகப் பெரிதும் புதுமைப்பட வருதலின், 'விருந்து' என்னும் வனப்புச் செய்யுட்களாம். என்னை?

விருந்தே தானும்
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே

(செய்யுளியல் - 239) என்பது *தொல்காப்பியமா*தலின். இந் நூற்பாவில் பின்னை உரையாளர், ''புதுவது கிளந்த'' எனப் பாடம் ஓதினார்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர்ப் பலவகையில் நெறிப்பட வந்த செய்யுள் வகைகளை 'அகலக்கவி' எனவும், 'பிரபந்த வகை' எனவும் வைத்துத் தொண்ணூற்றாறு என வரையறைப் படுத்து, அவற்றிற்கெல்லாம் தனித்தனி இலக்கணம் சொல்லிப் போந்தார் பிற்காலத்தார். அவை, பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பாட்டியல் நூல்களுட் காணப்படும். எனினும், அடிகள் அருளிச்செய்த சில செய்யுள்வகைகள் அவற்றுள் அடங்கிற்றில.

தேவாரத் திருப்பதிகங்களும் பலவேறு கட்டளைப்படச் செய்யப்பட்டமையின், 'விருந்து' என்னும் வனப்பினவே ஆயினும், அவை, இசையாகிய சிறப்புடைமை பற்றித் திருமுறைகளுள் முன்வைக்கப்பட்டன. இயற்பாட்டுக்களிலும், இசைப்பாட்டுக்கள் இனிமையிற் சிறந்தன என்பது நிற்க, கடவுட் பராவலில் இயற் பாட்டினும், இசைப்பாட்டு உணர்வு மிகச் செய்வனவாதல் அறிக.

Koviloor Digital Library

1. கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

5. மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை
யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய
போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாய்என்னைக்
கண்டுகொள்ளே. 1

இப் பகுதி ஒருவகைப் பாட்டாலன்றிப் பலவகைப் பாடல்களால் அமைந்திருத்தலின், பத்தியையும், வைராக்கியத்தையும் பல வகையில் வெளிப்படுத்தருளியது என்பதுபட, 'பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்' என இதற்குக் கருத்துரைத்தனர் முன்னோர். இதன் முதற் பாட்டுப் பத்தியையும், இரண்டாம் பாட்டு வைராக்கியத்தையும் உணர்த்துதல் காணலாம். மெய்ப்பொருளிடத்துப் பத்தியும், பிற பொருள்களிடத்து வைராக்கியமும் உளவாதல், அதனையுணர்ந்தபின் ஆதலின், முதற்பத்தின் கருத்து, 'மெய்யுணர்தல்' எனக் கூறினர்.

'விருப்பம்' எனப் பொருள் தரும் 'ராகம்' என்னும் வட சொல், எதிர்மறைப் பொருட்டாகிய, 'வி' என்னும் இடைச் சொல்லை முன்னர்ப் பெற்று நிற்கும், 'விராகம்' என்னும் சொல்லினின்றும் பிறப்பது, 'வைராக்கியம்' என்னும் சொல். எனவே, 'விருப்பமின்மை' என்பது இதன் பொருளாயிற்று. தமிழ்மொழியுள் இஃது, 'உவர்ப்பு' எனப்படும்.

இம் முதற்பத்து, கட்டளைக் கலித்துறையால் அமைந்தது. இன்னோரன்ன பெயர்கள், பிற்காலத்தார் செய்த யாப்பியல் பற்றிக் கூறப்படுவன.

1. மெய்யுணர்தல்

1. பொ-ரை: எல்லாவற்றையும் உடையவனே! உனது, மணம் நிறைந்த திருவடியைப் பெறுதற்கு என் உடல் புளகித்து, நடுநடுங்கி

Koviloor Digital Library

கைகளைத் தலைமேல் வைத்து, கண்களில் நீர் வடிந்து, மனம் புழுங்கி, பொய்நீங்கி, உன்னைக் குறித்து வணங்கித் துதிக்கின்ற ஒழுக்கத்தை நான் தளர விட மாட்டேன். ஆதலால் எனது நிலைமையை, நீ நோக்கி உன் அடியாருள் ஒருவனாக ஏற்றுக் கொள்வாயாக!

கு-ரை: இப்பாட்டினை, 'உடையாய், யான், உன் கழற்கு. மெய் மயிர் அரும்பி, விதிர்விதிர்த்து, கண் நீர் ததும்பி, உள்ளம் வெதும்பி, பொய் தவிர்ந்து, கை தலைவைத்து, 'போற்றி! சய! சய! போற்றி' என்று உன்னைத் துதிக்கும் கையை நெகிழ விடேன்; ஆதலின் என்னை நீ கண்டுகொள்' என இயைத்து, வேண்டும் சொற்களை வருவித்துரைக்க. பின்னரும் இவ்வாறு, சொல்லெச்சமாயும், இசையெச்சமாயும் நிற்கும் சொற்களை வருவித்துரைத்தலை அறிந்து கொள்க.

'உனது திருவடிக்கண் நீங்காது அன்பு செய்து ஒழுகுகின்றேன்; எனக்கு இரங்கியருள்' என்பது இத் திருப்பாட்டின் திரண்ட பொருள். இதனுள், 'மனம், மொழி, மெய்' என்னும் மூன்றும் அன்பு வழிய வாயினமை அமைந்து கிடந்தவாறறிக.

''மெய்தான்'' முதலிய நான்கிடத்தும் வந்த ''தான்' அசை நிலை. விதிர்விதிர்த்தல் - நடுநடுங்குதல். இதுவும் அன்பால் உளதாவதே. 'துடிதுடித்தல்' என்பதுபோல, 'விதிர்விதிர்த்தல்' என்பது இரட்டைக் கிளவி. விரை - வாசனை. இஃது அடியவர் சூட்டும் மலர் களால் ஆவது. கழற்கு - கழற் பெறுதற் பொருட்டு. இந்நான்கனுருபு பொருட்டுப் பொருளதன்று; ஏதுப் பொருளது. நான்கனுருபு இப்பொருட்டாய் வருதலை,

''அடிபுனை தொடுகழல் மையணற் காளைக்கென்
தொடிகழித் திடுதல்யான் யாய் அஞ்சுவலே''

(புறம்-83) என்றாற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. ''கை'' இரண்டனுள், பின்னையது ஒழுக்கம். உள்ளம் வெதும்புதல் திருவடிப் பேறு கிடையாமையினாலாம். ''உன்னை'' என்பது ''ஏ்ன்னும்'' என்பதனுள் எஞ்சிநின்ற துதித்தல் வினையோடு முடிந்தது. கண்டுகொள் - எனது நிலையை நோக்கி அருள் செய்யத் திருவுளங் கொள்.

'அரும்பி, ததும்பி' என்பன, முன்னர், இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றனவாய், பின்னர்,

Koviloor Digital Library

6. கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு
குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால் நர
கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப்
பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள்
உத்தமனே. 2

'விதிர்விதிர்த்து', 'வெதும்பி' என்பவற்றோடு ஒரு நிகரனவாய், சினை வினை முதல் மேல் நின்றனவாயின.

2. பொ-ரை: எங்கள் மேலோனே! தலைவனே! உன் திருவருளோடு கூடி இருக்கப் பெறுவேனாயின், இந்திரன், திருமால், பிரமன் ஆகிய இவர்களுடைய வாழ்வினைப் பொருளாக ஏற்க மாட்டேன். எனது குடி அழிந்தாலும் உன் அடியாரோடன்றிப் பிறரோடு நட்புக் கெள்ள மாட்டேன். நரகத்திற் புகுந்தாலும் அதனை இகழமாட்டேன். உன்னை அன்றி வேறு தெய்வங்களை மனத்தாலும் நினைக்க மாட்டேன்.

கு-ரை: பொருள்கோள்:- 'இறைவா, எங்கள் உத்தமனே, யான், உனது திருவருள் வழியே இருக்கப்பெறின், நரகம் புகினும் அதனை எள்ளேன்; அதனை மறந்து இருப்பதாயின், புரந்தரன், மால், அயன் முதலியோருடைய பதவிகளில் இருப்பதாயினும் அவற்றைக் கொள்ளேன்; யானன்றி என் குடியே கெடுவதாயினும், நின் அடியாரொடல்லால் பிறரோடு நட்புச் செய்தலும், உன்னையல்லாது பிற தெய்வங்களைத் துணையாக எண்ணுதலும் செய்யேன்'.

'ஆதலின், என்னைக் கடைக்கணித்தருள்' என, மேலைத் திருப்பாட்டில் உள்ள, ''என்னைக் கண்டுகொள்'' என்றதனை, ஈண்டும் வருவித்து முடிக்க. 'சிவஞானம் ஒன்றே பிறவித் துன்பத்தை நீக்குவதாதலின், அதன்கண் விருப்பமும், அஃதல்லாத பிற எவையும் அத் துன்பத்தை ஆக்குவன ஆதலின் அவற்றின் கண் விருப்பம் இன்மையும் கொண்ட தமது நிலையை இதனுள் எடுத்து விளக்கி வேண்டினார்.

புரந்தரன் - இந்திரன். 'வாழ்வும்' என்னும் சிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. ''குடி'' என்றதில் தொக்குநின்ற பிரிநிலை ஏகாரம் சிறப்புணர்த்தி நின்றது. ''கெடினும், புகினும்'' என்ற உம்மைகள்,

Koviloor Digital Library

7. உத்தமன் அத்தன் உடையான் அடியே
நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மால்இவன் என்ன
மனநினைவில்
ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட ஊரூர்
திரிந்தெவருந்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல்
சாவதுவே. 3

எதிர்மறை. இவற்றால், இறைவன் அடியரல்லாதவரோடு நட்புச் செய்யாமையால் குடிகெடுதலும், திருவருளை மறவாமையால் நரகம் புகுதலும் இல்லை என்பது போந்தது. ''நினது அடியார்' என, உயர்திணைக் கிழமைப் பொருளில் குவ்வுருபு வாராமல், அதுவுருபு வருதல் பிற்கால வழக்கு. எள்ளாமைக்கு, 'திருவருளாலே இருக்கப் பெறுதலாகிய காரணத்தைக் கூறியவதனால், கொள்ளாமைக்கு, அதன் மறுதலையாகிய காரணம் பெறப்பட்டது. ''பிற தெய்வம்'' என்பதில், 'தெய்வம்' என்றது, 'உன்னையன்றிப் பிறரெல்லாம் எழுவகைப் பிறப்பினுள் ஒன்றாய தெய்வப் பிறப்பினர்' எனவும், 'அதனால் அவரை எனக்குத் துணையாக நினையேன்' எனவும் குறிப்பினால் அருளிச்செய்தவாறு. 'மேலானவன்' என்னும் பொருளதாகிய, 'உத்தமன்' என்பது, இங்கு, 'தலைவன்' என்னும் அளவாய் நின்றது.

3. பொ-ரை: உத்தமனும் எம் தந்தையும், எம்மை அடிமையாக உடையவனும் ஆகிய இறைவனது திருவடியைக் கருதி உருகி, உன் மத்தம் கொண்ட மனத்துடன் கூடிய பித்தன் இவன் எனக்கண்டோர் சொல்லவும், ஊர்தோறும் திரிந்து அவரவர் மனக் கருத்துக்கு இசைந் தனவாகிய பல சொற்களைச் சொல்லவும், யாவரும் தங்கள் தங்கள் மனத்துக்கு இசைந்தவற்றைப் பேசவும் கேட்டு மனம் இறக்கப் பெறுவது எக்காலமோ?

கு-ரை: பொருள்கோள்:- 'உத்தமன்.....அடியேநினைந்து உருகி, கண்டோர், 'இவன் மால்' என்னத் தம் மனநினைவில் ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட, மத்த மனத்தொடு ஊர் ஊர் திரிந்து, எவரும் தத்தம் மனத்தன பேசச் சாவது எஞ்ஞான்று'

''கொல்'', அசைநிலை. ''உடையான் அடியே' என்ற பிரி நிலை ஏகாரம், ''பிறிதொன்றையும் நினையாது' என்பதை விளக்கிற்று.

Koviloor Digital Library

8. சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று
நஞ்சம்அஞ்சி
ஆவஎந் தாய்என் றவிதா விடும்நம்
மவரவரே
மூவரென் றேஎம்பி ரானொடும் எண்ணிவிண்
ணாண்டுமண்மேல்
தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன பாவந்
திரிதவரே. 4

மத்தம் - உன்மத்தம்; பித்து; என்றது பேரன்பினை. மால் - மயக்கம்; இஃது ஆகுபெயராய், 'மால் கொண்டான் (அறிவு மயங்கினான்) எனப் பொருள்தந்தது. ''நினைவில்'' என்றது, ஏதுப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமை. ''ஒத்தன'' என்றது, ''இவன் மால்'' என்னக் கருதிய அவ்வொருபொருளே பற்றிவரும் சொற்களையும், ''தத்தம் மனத்தன'' என்றது, நல்லனவும், தீயனவுமாய பல பொருள்களைப் பற்றிவரும் சொற்களையும் என்க. 'ஊர்க்கண் ஊர்க்கண் திரிந்து' என உருபு விரிக்க. 'பல ஊர்களில் திரிந்து' என்றவாறு. இங்ஙனம் திரிய வேண்டியது, உலகியலுள் அகப்படாமைப் பொருட்டு. அடிகள் உலகியலின் நீங்கியே நின்றாராயினும், 'மீளவும் அதன்கண் அகப்படுவேங்கொல்லோ' என்னும் அச்சத்தினால் இங்ஙனந் திரியவேண்டினார் என்க. ''திரிந்து'' என்னும் எச்சம், எண்ணின்கண் வந்தது. 'சாவது எஞ்ஞான்று' என்றது, சாவின்கண் உள்ள விருப்பத் தாலன்றி, உடம்பின்கண் உள்ள வெறுப்பினாலாகலின், அதற்கு. 'இவ்வுடம்பு நீங்கப் பெறுதல் எஞ்ஞான்று என்பதே பொருளாயிற்று. ''ஊரூர் திரிந்து'' என்றதனால், மனநினைவில் ஒத்தன சொல்வார், அவ்வாறு திரியக் கண்டோர் என்பது பெறப்பட்டது. எவரும் - யாவரும். இறந்தவரைப் பற்றிப் பலரும் பல சொல்லுதல் இயல்பாத லறிக. உடம்புள்ள துணையும் உலகியலிற் றொடக்குண்ணாது நிற்கவும், உடம்பு விரைய நீங்கப் பெறவும் வேண்டியவாறு.

4. பொ-ரை: முற்காலத்தில் தக்கனானவன் இறக்க யாகத்தில் கொல்லப்பட்ட ஆட்டைத் தின்று, பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை அஞ்சி ஐயோ! எந்தையே! என்று முறையிட்ட நம்மவரா்கிய, அவர்கள் தாமே எம்பெருமானோடு, மூவர் என்று எண்ணப்பட்டு விண் ணுலகை ஆண்டு, மண்ணுலகில் தேவர் என்று சொல்லப்பட்டு செருக் கடைந்து திரிகின்ற இறைவர்கள்? என்ன பாவமோ?

கு-ரை: பொருள்கோள்:- 'முன் நாள், ஒருமுறை, தாம் சாவ,

Koviloor Digital Library

தக்கன் வேள்விக்கண் தகர் தின்று, மற்றொருமுறை நஞ்சத்திற்கு அஞ்சி, 'எந்தாய்! ஆவா! அவிதா' என்று முறையிடும் நம்மனோராகிய அவரையே, 'மூவர் கடவுளர்' என எம்பிரானொடும் வைத்து எண்ணி, அதன் பயனாக விண்ணாள்வதற்கு அமைந்து, 'யாம் மண்மேல் தேவர்' என்றே இறுமாந்து 'திரிதருவர் சிலர்; இஃது என்ன பாவம்!'

சாவ - சாமாறு. இது வீரபத்திரரால் நிகழ்ந்தது. ''தகர்தின்று'' என்றது, நஞ்சினை உண்ணமாட்டாமையையும், தக்கனைக் கடிய மாட்டாமையையும் உணர்த்தி நின்றது. 'இவற்றாலும், முறையிட்டமை யாலும் பசுவருக்கத்தினர் என்பது தெற்றென விளங்கவும், அவரைப் பதியாகிய சிவபெருமானோடு ஒருங்குவைத்தெண்ணுவர்' என்ற வாறு. 'அவிதா' என்பது, ஓர் முறையீட்டுச் சொல். 'நம்மவர்' என்றது, 'பசுவருக்கத்தினர்' என்றதாம். ''அவர்'' என்றதில் இரண்டனுருபு தொகுத்தலாயிற்று. ''அவரே'' என்ற பிரிநிலை ஏகாரம், இழிவுணர்த்தி நின்றது. 'ஆண்டு' என்பது, பான்மை வழக்கால். 'ஆளுதற்கு அமைந்து' எனப் பொருள் தந்தது, ''அன்போடியைந்த வழக்கு'' *(குறள்-73)* என்பதில், 'இயைந்த' என்பதுபோல. 'பூசுரர்' என்பதை, 'மண்மேல் தேவர்' என்று அருளினார். 'நிலவுலகிற் காணப்படும் தேவர்' என்பது இதன்பொருள். எனவே, 'ஆசிரியன்மார்' என்றதாம். இங்ஙனமாகவே, இவர், தாம் வீடடையாமையேயன்றிப் பிறரையும் அடையவொட்டாது மயக்கம் உறுவிக்கின்றனர் என்று இரங்கியவாறா யிற்று. என்ன பாவம் - என்னே அவர்தம் வினையிருந்தவாறு. 'திரிதருவர்' என்பது தொகுத்தலாயிற்று. மக்கட்பிறப்பின் பயனாகிய வீடெய்தாது, அதனை வீண்போக்கலின், ''திரிதருவர்'' என்றார். இங்ஙனம் திரிதருவார், சிவாகமங்களைக் கொள்ளாது இகழ்ந்து, வேதம் ஒன்றையே போற்றும் வேதியர். சிறப்பு நூலைக் கொள்ளாது இகழ்ந்து பொதுநூல் ஒன்றனையே கொண்டு, அதற்குத் தாம் வேண்டியவாறே பொருள்கூறித் தருக்குதல் பற்றி, அவரை இவ்வாறு அருளிச் செய்வாராயினர்.

மண்மேல் தேவர் என்று இறுமாந்து திரிபவர், பூர்வ மீமாஞ்சகர், உத்தர மீமாஞ்சகர் என்னும் இருசாராருமே யாவர். அவருள், பூர்வ மீமாஞ்சகர், 'வேதம், தெய்வம் உண்டு என்னும் பொருள் படக் கூறும் கூற்றுக்கள் புனைந்துரையன்றி உண்மையல்ல; ஆயினும், அக்கூற்றுக்கள் நல்வழி நிற்றற்கு உதவுவதால் உண்மை என்று கொள்ளத்தக்கன' என்பர் ஆதலாலும், உத்தர மீமாஞ்சகர், 'பல்வேறு வகைப்பட்ட தேவர்கள், மற்றைய உயிர்கள், பலவகை உலகங்கள் ஆகிய யாவும், உண்மையில் கயிற்றில் அரவுபோலப் பொய்யே; ஆயினும், அவ்வுண்மையை உணரும் பக்குவம் வரும் வரையில்

Koviloor Digital Library

9. தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுட்
டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன் உனக்
கன்பருள்ளாஞ்

அவைகளை உண்மைபோலக் கொண்டு ஒழுகல் வேண்டும்' என்பர் ஆதலாலும், இவ்விருசாராரும் எல்லாத் தேவர்களையும் ஒரு தன்மையராகக் கொள்வதன்றி, அவருள் எவரையும் தனிச்சிறப்பு உடையராகக் கொள்ளார்; ஆகவே, 'சிவபெருமான் ஒருவனே பதி; ஏனையோரெல்லாம் பசுவருக்கத்தினர்' என உணரும் உண்மை ஞானம் அவர்க்கு ஆகமங்களின் வழியேனும்; அநுபவத்தின் வழி யேனும் உண்டாதற்கு ஏதுவின்மை யறிக.

'சிவபெருமான் ஒருவனே பதி' என்பது, வேதத்துள் குறிப் பாகவும், சிவாகமத்துள் வெளிப்படையாகவும் சொல்லப்படுதலை உணரமாட்டாராயினும், புராணங்களில் அது பல வரலாறுகள் வாயிலாக இனிதுணர்த்தப்படுதலின், அவைகளையேனும் உணர் கிலர் என்பார், தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்றது, நஞ்சம் அஞ்சி அவிதா இட்டது ஆகிய புராண வரலாறுகளை உடம்பொடு புணர்த்துக் காட்டி யருளினார். அதனால், 'உலகிற்கு இந்திரன் முதலிய பலரும் முதல்வர்' எனவும், 'மும்மூர்த்திகளும் முதல்வர்' எனவும் அனேகேசுரவாதங் கூறும் பௌராணிகர் கூற்றுப் பொருந்தாமை பெறப் பட்டது.

மூவருள் சிவபிரானோடு வைத்து எண்ணப்படும் ஏனை யிருவர், மாலும் அயனும் என்பது வெளிப்படை. இவ்விருவரோடு ஒருவாற்றான் ஒப்பவைத்து எண்ணுதற்குரியவன் குணருத்திரனே யன்றி, குணாதீதனாகிய, 'மகாருத்திரன்' எனப்படும் சிவபிரான் அல்லன் என்க.

இனி, இக்குணருத்திரன், மால், அயன் அகியோருள் ஒரோவொருவரைப் பதியாகக் கருதும் பாசுபதர் முதலியோரை இங்குக் கூறாராயினார், அவர், முதல்வரல்லாதாரை முதல்வர் எனக் கருதலன்றிப் பலரையும் முதல்வர் என்னாமையானும், முதல்வரல்லாத சிலரையும், முதல்வனோடு ஒப்பவைத்து முதல்வர் எனக் கருதுதல் உண்மை ஞானத்திற்குப் பெரிதும் புறம்பாய் வீடுபயவாமைபற்றியே இரங்கி அருளிச்செய்கின்றாராக லானும் என்க.

5. பொ-ரை: தவத்தையோ செய்திலேன்; குளிர்ந்த மலர்களால்

Koviloor Digital Library

சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன் நின்
திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய்அடி யேற்கெம்
பரம்பனே. 5

அருச்சித்துக் குறைபாடின்றி வணங்க மாட்டேன், வீணாகவே பிறந்த பாதகன் நான்; பக்தர்களுக்குச் சொந்தமாகிய சிவபோதம் என்னும் அரிய செல்வத்தை நான் பெற்றிலேன்; உன்னை அடைவதற்கான நல்ல பிறவியை எனக்குத் தருவாயாக.

கு-ரை: 'மேலானவர்க்கு மேலானவன்' எனப் பொருள்தரும், 'பரம்பரன்' என்னும் தொகைச்சொல் ஒருசொல் நடைத்தாய், 'கடவுள்' என்னும் அளவில் நின்று ''எம்'' என்றதற்கு முடிபாயிற்று. இத் தொடரை முதலில் வைத்து 'யான்' என்னும் எழுவாய் வருவித் துரைக்க. மலரிட்டு இறைஞ்சுதலாகிய கிரியைத் தொண்டினைப் பின்னர்க் கூறுதலின், ''தவம்' என்றது யோகத்தையாயிற்று. சரியையும் கிரியையுள் அடங்கும். சரியையும், கிரியையும், 'சிவதருமம்' என ஒன்றாகக் கூறப்படுதல் காண்க. சரியையை, ''புத்தேளிர் கோமான்நின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்'' என, அடிகள் பின்னர் அருளுதல் காண்க (தி.8 திருச்சதகம் பா.14). ''தவமே'' என்ற ஏகாரம், தேற்றப் பொருட்டாய், 'சிறிதும்' எனப் பொருள்தந்தது. முட்டாது - தவறாது. 'சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்யேன்' என்றது, அடிகள் அமைச்சராய் இருந்தமையைக் குறிக்கும். ''இறைஞ்சேன்' என்றதன்பின், 'அதனால்' என்பது வருவிக்க. அவம் - வீண். ''அருவினையேன்'' என்றதன்பின், 'ஆயினேன்' என்பது தொகுத்தலாயிற்று. 'அவம்படவே பிறந்த வினையேனாகிவிட்டேன்' என்க. இனி, 'வீண் என்பது உண்டாதற்கு இடமாகிய வினையேன் ஆகிவிட்டேன்' எனினுமாம். 'இவ்வாற்றால் உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் பேற்றினைப் பெற்றிலேன்' என்றார் என்க. சிவம் - நன்மை. திரு - நல்லூழ். 'எனினும், உன் திருவடியிற் சேர்கின்ற பயனையே எனக்கு அருள வேண்டும்' என வேண்டுவார், அதற்குக் காரணமாக, 'யானும் அவ்வடியவர்போல உன்னால் ஆட்கொள்ளப் பட்டவனன்றோ' என்பதனை, 'அடியேற்கு' என உடம்பொடு புணர்த்தருளினார். பவம் - உண்மை. அது, செயல் நிகழ்தலைக் குறிக்கும். இது, 'சம்பவம்' எனவும் வரும். ''அருளு'' என, ஏவற்கண் உகரச்சாரியை வந்தது. கண்டாய், அசைநிலை.

Koviloor Digital Library

10. பரந்துபல் ஆய்மலர் இட்டுமுட் டாதடி
யேஇறைஞ்சி
இரந்தஎல் லாம்எமக் கேபெற லாம்என்னும்
அன்பருள்ளம்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற்
கன்பெனக்கும்
நிரந்தர மாய்அரு ளாய்நின்னை ஏத்த
முழுவதுமே. 6

11. முழுவதுங் கண்டவ னைப்படைத் தான்முடி
சாய்த்துமுன்னாள்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடஅப் பாலன்இப்
பால்எம்பிரான்

6. பொ-ரை: பரவி, பலவகையாயிருக்கிற, ஆராய்ந்து எடுக்கப் பெற்ற மலர்களை உன் திருவடிகளில் இட்டு, குறைபாடின்றி, உன் திருவடிகளையே வணங்கி, வேண்டினவை எல்லாம் எங்களுக்கே பெறுதல் கூடும் என்று நிச்சயித்த அடியார்களுடைய மனத்தை ஒளித்து மற்றோரிடத்தில் நில்லாத கள்வா! பூர்ணமாக உன்னைத் துதிக்க, அடியேனுக்கும் உன் நெடிய கழலை அணிந்த திருவடிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய அன்பை இடையீடின்றி அருள் செய்வாயாக.

கு-ரை: பரந்து - வலம் வந்து. ஆயப்படாத மலரினை இடுதலும், நாளும் செய்யாது இடை இடையே விட்டொழிதலும் கூடாமையின், ''ஆய்மலர் இட்டு முட்டாது இறைஞ்சி'' என்று அருளினார். இரந்த எல்லாம் - (தம் பிழையைப் பொறுக்குமாறு) வேண்டித் துதித்த செய்கைகள் யாவும். எமக்கே பெறல் ஆம் - நமக்கே பேறாவனவாம். என்னும் அன்பர் - என்று உணர்கின்ற மெய்யன்பினை உடையவர்களது. 'இறைவனை வழிபடப் பெறுதலே பெரும்பேறு என உணர்கின்றவரே மெய்யன்பர்' என, அவரது இயல்பினை விதந்தோதியவாறு. உள்ளம் - உள்ளத்தின்கண். 'விளங்கிநிற்கின்ற பெருமானே' என்னாது, ''கரந்து நில்லாக் கள்வனே'' என்றது 'அன்பரல்லாத பிறரது உள்ளத்தில் சிறிதும் விளங்காது நிற்பவன்' என்று கூறும் கருத்தினாலாம். 'யானும் நின்னை முழுவதும் ஏத்த', 'எனக்கும் நின்றன் வார்கழற்கு அன்பை நிரந்தரமாக அருளாய்' என்க. வார்கழல், அடையடுத்த ஆகுபெயர். நிரந்தரம் - இடைவிடாமை.

7. பொ-ரை: உலகம் முழுமையும் படைத்தவனாகிய பிரமனை

Koviloor Digital Library

கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக்
கதியிலியாய்
உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்தம் மேல்கொண்
டுழிதருமே. 7

படைத்தவனாகிய திருமாலும், தலைவளைத்து முற்காலத்தில் செழுமையாகிய மலர்களை ஏந்திக் கொண்டு எவ்விடத்தும் தேடி நிற்க, அப்பாற் பட்டிருந்தவன்; இவ்விடத்தில் எமக்கு உபகாரியாய்ச் சுடுகாட்டில் பேய்களோடு கூடி நடனம் செய்து கதியில்லாதவனாகிப் புலித்தோலைத் தரித்து உன்மத்த குணத்தை மேற்கொண்டு திரிந்து நிற்பவன். இஃது என்ன ஆச்சரியம்?

கு-ரை: முழுவதும் - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும். கண்டவன்-படைத்தவன்; பிரமதேவன். பிரமதேவனைப் படைத்தவன் திருமால். முடிசாய்த்து - தலைவணங்கி. தேடியது. வழிபடற் பொருட்டு. அப்பாலன் - அகப்படாது ஒளித்தவனாகிய எம்பிரான் என்க. திருமால் சிவபிரான் திருவடியைத் தேடிக் காணாமையேயன்றி. வழிபட விரும்பித் தேடியபொழுதும் அவர் காணாதவாறு சிவபிரான் ஒளித்த வரலாறு ஒன்றும் உண்டு என்பது, இதனாற் பெறப்படுகின்றது.

'அதர்வசிரசு' என்னும் உபநிடதத்திலும், இலிங்க புராணத்திலும், 'தேவர்கள் தம்முன் காணப்பட்ட உருத்திரரை இன்னார் என்று அறியாது, 'நீர் யார் ' என வினாவ, அவர் தமது பெருமைகளைக்கூறி மறைந்தார்; பின்பு தேவர்கள் 'அவரைக் கண்டிலர்' என்று ஒரு செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. 'கண்டிலர்' என்பது, எதிர்ப்பட்டவர் உருத்திரரே என்று அறிந்த தேவர்கள் தமது அறியாமைக்கு வருந்தி, அவரை வழிபட விரும்பித் தேடியபொழுது கண்டிலர் என்னும் குறிப்புடையதேயாதல் வேண்டும். அவ்வரலாறே இங்குத் தேவர் என்னாது, திருமால் எனப்பட்டது போலும்! கழுது - பேய். நாடகம் - நடனம். கதியிலி - புகலிடம் இல்லாதவன். உழுவை - புலி. உன்மத்தம் - பித்து. உழி தரும் - திரிவான். 'தேவருலகத்தில் திருமால் முதலியவர்கட்கு எட்டாதவன், இம் மண்ணுலகத்தில் மிக எளியனாய்க் காணப்படுகின்றான்' என்றபடி. தனக்கோர் ஆதாரம் இன்றித் தானே அனைத்திற்கும் ஆதாரமாய் நிற்றலை, ''கதியிலி' என்றும், உலகத்தாரொடும் ஒத்து நில்லாது வேறு பட்டு நிற்கும் நிலையை, ''உன்மத்தம்'' என்றும் பழிப்பதுபோலக் கூறிப் புகழ்ந்தருளினார். 'கழுதொடு காட்டிடை நாடகம் ஆடுதல்' என்பது. உண்மையில் எல்லாவற்றையும் அழித்த நிலையில் உயிர்களோடு நின்று சூக்கும

Koviloor Digital Library

12. உழிதரு காலும் கனலும் புனலொடு
மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலம்எக் காலம்'வருவது
வந்ததற்பின்
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த
வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாய்அவை காத்தெம்மைக்
காப்பவனே. 8

ஐந்தொழில் செய்வதே யாயினும், அந்நிலையை மக்கள் இவ்வுலகத்தில் சுடுகாட்டுள் ஆடுவானாகவே கண்டு வழிபட, அவர்க்கு அருள் புரிதல்பற்றி, ''இப்பால் உழிதரும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

8. பொ-ரை: சஞ்சரிக்கிற வாயுவும் அக்கினியும் நீருடன் பூமியும் ஆகாயமும் நசிக்கின்ற காலமானது எக்காலத்துண்டாவது, அவ்வாறு அக்காலமுண்டான பின்பும், நீடு வாழ்கின்ற திருவடியையுடைய எம் தந்தையே! உன் தொண்டனேன் செய்த வலிய வினைகளை நீக்கி அருளுக. காலதத்துவங்களாகிய அவைகளைக் காத்து எங்களையும் காக்கின்ற இறைவனே!

கு-ரை: சொற்கிடக்கை முறை வேறாயினும், ''எக்காலம் வருவது'' என்பதனை, 'வருவது எக்காலம்' என மாற்றி இறுதியில் வைத்துரைத்தல் கருத்தாதல் அறிக. ''உழிதரு காலத்த'' என்றதனை முதலிற் கொள்க. உழிதரல் - நில்லாது பெயர்தல். இப்பண்பு காற்றிற்கும் காலத்திற்கும் உளதாதல் அறிக. கால் - காற்று. இழிதரல் - விட்டு நீங்குதல். 'காலம் ' என்னும் முதனிலை அன்விகுதியோடு புணருமிடத்து இடையே அத்துச் சாரியை பெற்று, 'காலத்தன்' என நின்று விளியேற்றது. 'நில்லாது பெயர்கின்ற காலதத்துவமாய் நிற்பவனே' என்பது பொருள். ''வல்வினையைக் கழிதரு காலமு மாய்'' என்றது, 'காலதத்துவமாய் நிற்பதனால், உன் அடியேனாகிய யான், பல பல பிறப்புக்களில் செய்த வல்வினையினின்று நீங்குகின்ற காலமுமாய் நின்று' என்றபடி. 'அடியேன் கழிதரு' என இயையும். அவை - வல்வினைகளை. காத்து - வந்து பற்றாதவாறு தடுத்து. ''எம்மை'' என்றது, தம்மோடொத்த பிறரையும் உளப்படுத்து. 'ஐம்பெரும் பூதங்கள் முதலிய தத்துவங்கள் என்னின் வேறாக என்னால் அறியப்பட்டு நீங்குங்காலமே என் வல்வினை கழியுங்

Koviloor Digital Library

13. பவன்எம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண்
ணோர்பெருமான்
சிவன்எம் பிரான்என்னை ஆண்டுகொண் டான்என்
சிறுமைகண்டும்
அவன்எம் பிரான்என்ன நான்அடி யேன்என்ன
இப்பரிசே
புவன்எம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவ
தியம்புகவே. 9

14. புகவே தகேன்உனக் கன்பருள் யான்என்பொல்
லாமணியே
தகவே எனைஉனக் காட்கொண்ட தன்மைஎப்
புன்மையரை

காலம்; அதுபோது என்னை நீ உன் திருவடியிற் சேர்த்து உய்யக் கொள்வாய்; அத்தகைய காலம் எனக்கு வாய்ப்பது எப்பொழுது' என்பது இப்பாட்டின் திரண்ட கருத்து. பூதங்களையே கூறினாரா யினும், பிற தத்துவங்களையும் தழுவிக்கொள்ளுதல் கருத்தென்க.

9. பொ-ரை: பவன் என்னும் திருப்பெயர் உடையவன்; எமக்கு உபகாரகன்; குளிர்ச்சி பொருந்திய பெருமையமைந்த தலை மாலையை அணிந்தவன்; தேவர் பெருமான்; சிவன் என்னும் பெயர் உடையவன்; எமக்குபகார சீலன்; என் தாழ்வைக் கண்டு வைத்தும் என்னை ஆண்டு கொண்டருளினன். ஆதலால் இவ்வுலகத்தார் அவனே எமக்குத் தலைவன் என்றும் நான் அடியவன் என்றும் இவ்வாறே தெரியும் தன்மையைச் சொல்லுக.

கு-ரை: 'பவனாகிய எம்பிரான், சிவனாகிய எம்பிரான்' என்க. இப்பரிசே எம்பிரான் தெரியும் பரிசாவது - இம் முறைமையிலே எம் இறைவன் என்னைக் கடைக்கணித்தற்குக் காரணத்தை. புவன் இயம்புக - இவ்வுலகம் அறிந்து கூறுவதாக. 'அவனது பேரருளல்லது பிறிது காரணம் இல்லை' என்றவாறு. 'புவனம்' என்பது கடைக் குறைந்துநின்றது.

10. பொ-ரை: என் தொளைக்காத மாணிக்கமே! நான் உன் அடியார்களுக்கு இடையே வாழவும், த்குதி உடையவன் அல்லன்.

Koviloor Digital Library

மிகவே உயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்திஅண்
ணாஅமுதே
நகவே தகும்எம் பிரான்என்னை நீசெய்த
நாடகமே. 10

2. நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

15. நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து
நான்நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும்
விரைகின்றேன்

அங்ஙனமாக அடியேனை உனக்கு ஆளாக்கிக் கொண்ட தன்மை யானது தகுதியோ? எவ்வகைப் புன்மையோரையும் மிகவும் உயர் வித்துத் தேவர்களைப் பணியச் செய்கிறாய். கிடைக்கலாகாத அமிர்தமே! எம்பிரானே! என்னை நீ செய்த கூத்து நகைப்பதற்கு உரியதே ஆகும்.

கு-ரை: பொருள்கோள்:- 'என் பொல்லா மணியே, அண்ணா அமுதே, எம்பிரான், யான் உனக்கு அன்பருள் புகவேதகேன்; அங்ஙனமாக என்னை உனக்கு ஆளாகக் கொண்ட தன்மை தகவே? சிலபோது, நீ, எப் புன்மையரை மிகவே உயர்த்தி, விண்ணோரைப் பணித்தி; ஆதலின், என்னை நீ செய்த நாடகம் நகவே தகும்'. ஏகாரங்களுள் ''தகவே'' என்பது வினாப்பொருளிலும், ''நகவே'' என்பது பிரிநிலைப் பொருளிலும் வந்தன. ''புகவே, மிகவே'' என்பன, தேற்றப் பொருள. பொல்லா - பொள்ளா; துளை யிடாத. ''தோளா முத்தச் சுடரே'' என முன்னருங் கூறினார். (தி.8 போற்றித்-197). எப் புன்மையர் - எத்துணைக் கீழானோரையும்; உம்மை, தொகுத்தல். பணித்தி - தாழ்விப்பாய். செய்த - இவ்வாறு ஆக்கிய. ''நாடகம்'' என்றது, இங்கு வினோதக் கூத்தைக் குறித்தது.

2. அறிவுறுத்தல்

11. பொ-ரை: நான் உன்னிடத்து அன்பு இல்லாதவனாய் இருந்தும் உன் அன்பர் போல் நடித்து முத்தி உலகத்தில் புகும் பொருட்டு விழைகின்றேன். ஆதலால் இனியாயினும் உன்னிடத்து அன்பு செய்யும்படி எனக்கு அருள் செய்யவேண்டும்.

Koviloor Digital Library

ஆடக்ச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா
அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்எம்
உடையானே. 11

16. யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக்
கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான்
மதித்துமிரேன்

கு-ரை: இவ்விரண்டாம் பத்து, சிலவற்றை இறைவனிடமும், சிலவற்றை நெஞ்சினிடமும் கூறுவதாக அமைந்திருத்தலின், இதற்கு, 'அறிவுறுத்தல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர்போலும் முன்னோர்! 'தரவு கொச்சகம்' என்பன தொல்காப்பியத்தும் காணப்படும். நடுவே - அவர்களுக்கு இடையில். ''வீடகத்து'' என்றது, 'உனது இல்லத்தினுள்' என்ற நயத்தினையும் தோற்றுவித்தது. தக்கார் பலர் சூழுமிப்புகும் ஓரிடத்து அவர்போல நடிப்பவனும் அவர்கட் கிடையே அங்குப்புக மிக விரைந்து செல்லுதல் உலகியல்பு. அவ் வியல்புபற்றிக் கூறியவதனால், அடிகளுக்கு வீடடைதற்கண் உள்ள விரைவு எத்துணையது என்பது புலனாகும். எய்த வந்திலாதார் எரியிற் பாய்ந்தமை(தி.8 கீர்த்தி - 132) முதலியவற்றைச் செய்ததுபோலத் தாம் செய்யாமை பற்றித் தமது செயலை நாடகம் என்று அருளினார். ஆடகச் சீர் மணி - பொன்னின்கண் பொருந்திய மணி. சீர்த்தல் - பொருந்துதல். உனக்கு - உன் பொருட்டு. ''ஊடகத்தே'' என்பதனை, 'அகத்தூடே' என மாற்றிக்கொள்க. அகம் - மனம். நின்று - நிற்க. 'அதனால் அஃது உருக' என்க. ''உருக'' என்ற செயவெனெச்சம், தொழிற்பெயர்ப் பொருளைத் தந்து நின்றது. 'எம்மை உடையானே' என, இரண்டாவது விரிக்க. 'உடையான்' தலைவன் எனக்கொண்டு, நான்காவது விரித்தலுமாம்.

12. பொ-ரை: நான் பிறவித் துன்பத்துக்கு அஞ்ச மாட்டேன். இறப்புத் துன்பத்துக்கு அஞ்சுகின்றிலேன். மண்ணுலகத்தையும், விண்ணுலகத்தையும் ஆளவிரும்பேன். உன் திருவருளுக்கு உரியேனாகுங் காலம், எக்காலமோ என்று வருந்துவேன். ஆதலால் என் பிறவியை ஒழித்தருள வேண்டும்.

கு-ரை: என் கடவேன் - என்ன கடப்பாடு உடையேன்; ஒன்றுமில்லை. எனவே, 'இறப்பைப் பற்றியும் கவலையுறுகின்றிலேன்'

Koviloor Digital Library

தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேஎம்
பெருமான்எம்
மானேஉன் அருள்பெறுநாள் என்றென்றே
வருந்துவனே. 12

17. வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பான்
நாயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத்
தழும்பேறப்

என்றவாறு. ''வானேயும்'' என்றதில் ஏகாரமும், உம்மையுமாகிய இரண்டு இடைச் சொற்கள் ஒருங்குவந்தன. ஏகாரம் தேற்றமும், உம்மை உயர்வு சிறப்புமாய் நின்றன. தேன் ஏயும் - தேன் பொருந்திய. 'மலர்க் கொன்றை' என்றதனை. 'கொன்றை மலர்' என மாற்றி யுரைக்க. 'பெருமான், மான்' என்றவற்றுள் ஒன்றற்கு, 'தலைவன்' எனவும், மற்றொன்றற்கு, 'பெரியோன்' எனவும் பொருள் உரைக்க. 'பிறப்பு' இறப்புக்களாகிய துன்பங்களை நீக்கிக் கொள்வது எவ்வாறு என்றோ, சுவர்க்கபோகமும், இவ்வுலகத்தை ஆளும் செல்வமும் ஆகிய இன்பத்தைப் பெறுவது எவ்வாறு என்றோ யான் கவலையுறு கின்றேனல்லேன்; உன் அருளைப் பெறுவது எந்நாள் என்ற அவ் வொன்றை நினைந்தே நான் கவலையுறுகின்றேன்' என்றவாறு. 'அருள்' என்றது, இவ்வுடம்பின் நீக்கித் தன்னோடு உடனாகச் செய்தலை.

13. பொ-ரை: நான் உன் திருவடியைக் காணும் பொருட்டு மலர் சூட்டேன்; நாத்தழும்பு உண்டாகத் துதியேன்; இவை காரணமாக நீ உன் அருளாகிய அமிர்தத்தைத் தந்தருளாயானால், நான் வருந்துதலே யன்றி உனக்காளாகும் விதம் யாது?

கு-ரை: 'வருந்துவன் நின் மலர்ப்பாதமவை காண்பான்' என மேற்போந்ததனையே மறித்துங் கூறினார், 'அங்ஙனம் வருந்துலன்றி, அதற்கு ஆவனவற்றுள் ஒன்றும் செய்திலேன்' எனத் தமது ஏழைமையை விண்ணப்பித்தற்பொருட்டு. ''புனையேன்'' என்றதற்கு, 'சாத்தி வழிபடேன்' என்றாயினும், 'மாலை முதலியனவாகத் தொடேன்' என்றாயினும் உரைக்க. இவ்விரண்டும் இருந்து செய்யற் பாலனவாதல் அறிக. அதனைக் கிளந்தோதியது, 'எனது உலகியல் நாட்டம் என்னை இவற்றின்கண் விடுகின்றிலது' என்பதைத் தெரிவித்தற் பொருட்டு. 'நத் தமியேன்' எனப் பிரித்து,

Koviloor Digital Library

பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம்
புரியாயேல்
வருந்துவனத் தமியேன்மற் றென்னேநான்
ஆமாறே. 13

18. ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன்
அன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன்
புத்தேளிர்
கோமான் நின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன்
கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே
சார்வானே. 14

'மிகவும் தமியேனாகிய யான்' எனப் பொருள் உரைக்க. 'ந' என்னும் இடைச் சொல் சிறப்புணர்த்தியும் வருமாகலின், அது, பின் வரும் தனிமையின் மிகுதியை உணர்த்திற்று. 'அதுவன்றி நான் ஆமாறு மற்று என்' என்க. ஆமாறு - அடையும் நிலை.

14. பொ-ரை: அறிஞர் அறிவுக்குப் புலப்படுவோனே! உன் திருவடிக்கு ஆளாகும் பொருட்டு மனம் உருகுதலும் அன்பு செலுத்து தலும், பூமாலை புனைந்தேத்துதலும், புகழ்ந்துரைத்தலும், திருக் கோயில் பெருக்குதலும், மெழுக்கிடுதலும் கூத்தாடுதலும் முதலியவற் றில் யாதும் செய்யேன். ஆயினும் இந்த உலக வாழ்வை நீக்கி உன் திரு வடியைப் பெற விரும்புகிறேன். உன் பெருங்கருணையால் என் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

கு-ரை: 'உன் திருவடிக்கு ஆமாறு' என மாற்றுக. ஏகாரம், அசை நிலை. 'அன்பினால் அகம் குழையேன்; உருகேன்' என்க. குழைதல் - இளகல். உருகல் - ஓட்டெடுத்தல். 'தூகேன்' என்பதற்கு, 'தூ' என்பது முதனிலை. 'விளக்குதல்' என்பது இதன் பொருள். இதனை, 'திருவலகிடுதல்' என்றல் மரபு. ''விளக்கினாற் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினாற் பதிற்றியாகும்'' (தி.4.ப.77.பா.3) என்று அருளிச் செய்தமை காண்க. 'சதுராலே சாமாறே விரைகின்றேன்' எனக் கூட்டி, 'உலகியல் துழனிகளால் இறப்பதற்கே விரைந்து செல்லுகின்றேன்' என உரைக்க. 'விரைகின்றேன்' எனத் தம் குறிப்பின்றி நிகழ்வதனைத் தம் குறிப்பொடு நிகழ்வது போல அருளினார். சார்வானே - எல்லாப்

Koviloor Digital Library

19. வானாகி மண்ணாகி வளியாகி
ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய்
இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யான்எனதென் றவரவரைக்
கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி
வாழ்த்துவனே. 15

பொருட்கும் சார்பாய் நிற்பவனே. இப்பாட்டில் மூன்றாம் அடி ஐஞ்சீரடியாய் மயங்கிற்று.

15. பொ-ரை: ஆகாயம், மண், காற்று, ஒளி, ஊன், உயிர் முதலாகிய எல்லாப் பொருள்களாகியும், அவற்றின் உண்மை இன்மை களாகியும் அவற்றை இயங்குவிப்போன் ஆகியும் யான், எனது என்று அவரவர்களையும் கூத்தாட்டுவானாகியும் இருக்கின்ற உன்னை என்ன சொல்லிப் புகழ்வேன்?

கு-ரை: வளி - காற்று. ஒளி, ஞாயிறு முதலியவை. ஊன் - உடம்பு; ஆகுபெயர். 'பூதங்களும், அவற்றின் காரியங்களும் ஆகி இருப்பவன்' என்றபடி. இறைவன் இப்பொருள்கள் எல்லாமாய் நிற்பது, உடலுயிர்போல வேறறக் கலந்து நிற்கும் கலப்பினாலாம். ''உண்மை, இன்மை'' என்றவை, அவற்றையுடைய பொருளைக் குறித்தன. இறைவன், அநுபவமாக உணர்வார்க்கு உள்பொருளா யும் அவ்வாறன்றி ஆய்ந்துணர்வார்க்கு இல்பொருளாயும் நிற்பான் என்க.

கோன் - எப்பொருட்கும் தலைவன். அவர் அவரை - ஒவ்வொருவரையும். ''யான் எனது என்று '' என்னும் எச்சம், ''ஆட்டு வான்'' என்னும் பிறவினையுள் தன்வினையொடு முடியும். எனவே, ''ஆட்டுவான்'' என்பது, 'ஆடுமாறு செய்வான்' என இரு சொல் தன்மை எய்தி நின்றதாம். உலகியலை, 'கூத்து' என்றது. நிலையற்றதாதல் கருதி. கூத்து, ஒரு கால எல்லையளவில் நிகழ்ந்து, பின் நீங்குவதாதல் அறிக. 'ஒத்த சிறப்பினவாய் அளவின்றிக் கிடக்கும் உனது பெருமைகளுள் எவற்றைச் சொல்வேன்! எவற்றைச் சொல்லாது விடுவேன்!' என்பது இத்திருப்பாட்டின் தெளிபொருள்.

Koviloor Digital Library

20. வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான்
மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாம்உயர்ந்து தம்மைஎல்லாந்
தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை
நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானும்உன்னைப்
பரவுவனே. 16

21. பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன
நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையாள்
ஒருபாகம்

16. பொ-ரை: தேவர் உன்னைத் துதிப்பது, தாம் உயர்வடைந்து தம்மை எல்லாரும் தொழ விரும்பியேயாம். வண்டுகள் மொய்த்து ஒலிக்கின்ற கொன்றை மாலையை அணிந்தவனே! நான் அப்படி யின்றி என் பிறவித் தளையை அறுத்துக் கொள்ள விரும்பியே உன்னைத் துதிக்கின்றேன்.

கு-ரை: எல்லாம் - எல்லாரும். 'சூழ்ந்து' என்பது வலித் தலாயிற்று. மதுகரம் - வண்டு. தாரோயை - மாலையை அணிந்த உன்னை. நாயடியேன் - நாய்போலும் அடியேன். 'நாயடியேனாகிய யானும்' என, ''யானும்'' என்றதனை இதன் பின் கூட்டுக. பாழ்த்த - இன்பம் அற்ற. பரவுவன் - துதிப்பேன். 'தேவர்களும் உன்னை வணங்குகின்றார்கள்; யானும் உன்னை வணங்குகின்றேன், தேவர்கள் போகத்தை வேண்டுகின்றனர்; எனக்கு அது வேண்டுவதில்லை; உனது திருவடி நிழலே வேண்டும்' என்பது கருத்து. இதனானே, 'இதனை அருளுதல் உனக்கு இயல்பேயாய் இருத்தலின், எனக்கு விரைந்து அருள்புரிக' என்ற குறிப்பும் பெறப்பட்டது. இறைவன் போகத்தை வழங்குதல், உயிர்களின் இழிநிலை குறித்தன்றித் தன் விருப்பத்தினாலன்றாதலும், வீடுபேற்றைத் தருதலே அவனது கருத்தாதலும் அறிந்து கொள்க. உம்மைகள், எச்சப்பொருள.

17. பொ-ரை: கடவுளே! உன் அருமை நோக்கித் தேவர் உன்னைப் பரவுகின்றனர். வேதங்கள் ஓதி மகிழ்கின்றன. உமாதேவி ஒரு பாகத்தை நீங்காது இருக்கின்றனள். மெய்யடியார்கள் கூடிக்

Koviloor Digital Library

விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள்
மேன்மேல்உன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ
அரியானே. 17

22. அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா
அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட
பெய்கழற்கீழ்

காண்கின்றனர். நான் ஒன்றும் செய்திலேன். ஆயினும் என்னை உன் பெருங் கருணையால் ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

கு-ரை: குரவு - குராமலரையணிந்த. அரவு - பாம்பை யணிந்த. ''வார்கழல்'' என்றது அடையடுத்த ஆகுபெயராய், 'திருவடி' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. 'கழலிணைகள் என்றதனை 'இணையாகிய கழல்கள்' எனக்கொள்க. 'உன் திருமுன்பில் தேவர்கள் உன்னைத் துதித்து நிற்பார்கள்; வேதங்கள் முழங்கும்; உமையம்மை உனது திருமேனியில் ஒரு கூறாய் விளங்குவாள்; ஆயினும், அடியார்களே மெய்யன்பினால் உன்னை அடைவார்கள்; ஆதலின், அவர்களே உனது திருவடிகளை மேன்மேலும் கண்டு இன்புறுவார்கள்போலும்' என்றவாறு. ஓகாரம் சிறப்புப் பொருட்டு. அம்மையும் இறைவனை வழிபடுதல் முதலியவற்றால் இறைவன் திருவடியைக் காண முயல்பவள்போலக் காணப்படுவதால், 'தேவர், வேதங்கள்' என்னும் இவரோடு உடன் கூறினார். 'அவள் இறைவனின் வேறாதலின்மை யின், கண்டு இன்புறுவாருள் ஒருத்தியாகாள்' என்றபடி. எனவே, 'ஒரோவொருகாரணத்தால் இமையோர் முதலியவர் திருவடியைக் காணாராக, அடியார்களே அவற்றைக் கண்டு இன்புறுவார்' என்ற தாயிற்று. இமையவர்கட்கு மெய்யன்பு இன்மையானும், வேதம் மாயாகாரியமேயாகலானும் திருவடியைக் காணலாகாமை யறிக. அரியானே - யாவர்க்கும் காண்டற்கு அரியவனே.

18. பொ-ரை: கடவுளே! சிறியேனை ஆட்கொண்டருளின உன் திருவடியைப் பாடுதல், மலர் தூவி மகிழ்தல், வியந்து அலறல், நயந்து உருகுதல் முதலியவற்றைச் செய்து உய்யும் வகை அறியாமல் உயிர் வாழ்கின்றேன். எனவே நான் இறப்பதே தகுதியாகும்.

கு-ரை: 'யாவர்க்கும் அரியானே' என மாற்றுக. அம்பரம் -

Koviloor Digital Library

விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறேன்
நயந்துருகேன்
தரியேன் நான் ஆமாறென் சாவேன்நான்
சாவேனே. 18

23. வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும்வெண்ணகைச்செவ்
வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும்
பாழ்நெஞ்சே
ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான்
இன்றுபோய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ்
கின்றாயே. 19

ஆகாயம். சிதம்பரம் - சிதாகாசம்; ஞானவெளி. அதனுள் விளங்குதல் பற்றி, 'அம்பரவா' என்றார். அம்பலம் - மன்று; சபை. பெய்கழல் - கட்டப்பட்ட கழலையுடைய திருவடி. ''கீழ்'' என்றது ஏழனுருபு. அலறுதல் - கூப்பிடுதல், நயந்து - விரும்பி; அன்புகொண்டு. தரியேன்- அத்திருவடிகளை உள்ளத்துக்கொள்ளேன்; நினையேன். 'ஆதலின், நான் ஆமாறு என்! நான் சாவேன்! சாவேன்!!' என்க. ''சாவேன்'' என்றது, 'பயனின்றி இறப்பேன்' என்றபடி. அடுக்கு, துணிவுபற்றி வந்தது.

19. பொ-ரை: நெஞ்சமே! மலர்க்கணைக்கும் மாதர்க்கும் பதைத்து உருகி நின்ற நீ, இறைவனது பிரிவுக்கு ஆற்றாது உருகியிறந்து படுவாய் அல்லை; ஆதலால் நீ பயன் அடையாது ஒழிகின்றனை.

கு-ரை: வேனில்வேள் - மன்மதன், அவன் வேனிற் காலத்தை உரிமையாக உடைமைபற்றி, 'வேனில்வேள்' எனப்பட்டான். ''வெண்ணகைச் செவ்வாய்க்கரிய பானலார் கண்ணியர்'' என்றாரா யினும், 'அவரது நகை முதலியவற்றுக்கு' என்று உரைத்தலே கருத் தென்க. குவ்வுருபுகளை ஆனுருபாகத் திரிக்க. ''இன்றுபோய், வான் உளான்'' என்றதனால், 'புகுந்து ஆண்டது அன்று' என்பது பெறப் பட்டது. வான் - சிவலோகம், நீகாணாய் - அவன் பிரிந்து நிற்றற்கு ஏதுவாகிய உன் இழிநிலையை நீ நினைக்கின்றிலை; 'அதனால் இறவாது உயிர் வாழ்கின்றாய்; உனது வன்மை இருந்தவாறு என்' என்க. இதன்கண் நெஞ்சினை உயிருடையது போல அருளினார்.

Koviloor Digital Library

24. வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே
வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை
ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன்
பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய
வெள்ளத்தே. 20

3.எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

25. வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்

20. பொ-ரை: நெஞ்சமே! வாழ்வது போல் நினைத்து வாழாது இருக்கின்றாயே! நான் வற்புறுத்திச் சொல்லியும் இறைவனை வழி படுதல் இல்லாமல், உனக்கு நீயே கேடு சூழ்ந்து துன்பக் கடலில் விழுந்து அழுந்துகின்றாய். உன் அறியாமைக்கு நான் என் செய்வேன்?

கு-ரை: ''வாழாத நெஞ்சமே'' என்றதனை முதலில்வைத்து 'இறைவனை அடைந்து வாழமாட்டாத மனமே' என உரைக்க, ''வாழ்கின்றாய்'' என்றது, வாழ்தலையோ செய்கின்றாய்' எனப் பொருள் தருதலை எடுத்தலோசையாற் கூறிக்காண்க. அங்ஙனம் பொருள் படவே; 'இல்லை' என்பது அதன்பின் வருவிக்கப்படுவ தாம். ''உனக்கு'' என்றது முன்னரும் சென்று, 'ஏத்தாதே உனக்குக் கேடு சூழ்கின்றாய்' என இயையும். 'உனக்குப் பல்காலும் சொல்கின்றேன்' என மாற்றியுரைக்க, ''சொல்கின்றேன்' எனத் தொடங்கியதனையே, ஈற்றடியிற் சொல்லி முடித்தார். எனவே, ''உய்யப் பார்' என அறி வுறுத்தியவாறாயிற்று. அவலக் கடலாய வெள்ளம் - 'துன்பக் கடல்' எனப் பெயர்பெற்ற வெள்ளம்.

3. சுட்டறுத்தல்

21. பொ-ரை: கங்கை நீர்ப் பெருக்குத் தங்கிய, விரிந்த சடையினை யுடையாய்! எருதினை ஊர்தியாக உடையாய்! தேவர் தலைவனே! என்று அன்பர் சொல்லக் கேட்டவுடன், ஆர்வம் மிகுந்த

Koviloor Digital Library

குள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
கண்ணிணையு மரமாம் தீ வினையி னேற்கே. 21

மனத்தினராய், பள்ளத்தில் விழுகின்ற மிகுந்த நீர் போல, மேல் கீழாக விழுந்து, வணங்கி நெஞ்சம் துடிக்கும் அடியார் பலர் நிற்க, என்னைப் பெருங்கருணையால் ஆண்டு கொண்ட உன் பொருட்டு என் உள்ளங்கால் முதல் உச்சி வரையுள்ள உடம்பின் பகுதிமுற்றும், மனத்தின் இயல்புடையதாய் உருகாது, உடம்பு எல்லாம், கண்ணின் இயல்புடையதாய் நீர்ப்பெருக்குப் பாயவில்லை; ஆகையால் கொடிய வினையை உடையேனுக்கு நெஞ்சானது கல்லினால் அமைந்ததே யாம். இருகண்களும் மரத்தினால் ஆனவையாம்.

கு-ரை: இம் மூன்றாம் பத்துள் முதல் திருப்பாட்டில் பேரன்பின் நிலையையும், எட்டாம் திருப்பாட்டில் இறைவன் தமக்கு வியாபக உணர்வு அளித்தமையையும், ஒன்பதாம் திருப்பாட்டில் இறைவனது பெருநிலையையும் குறித்திருத்தல் பற்றி இதற்கு, 'சுட்டறுத்தல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர்போலும் முன்னோர். சுட்டு - சுட்டுணர்வு. அஃது, ஒருகாலத்துப் பலவற்றை உணராது ஒன்றனை மட்டுமே உணர்தல். இஃது, 'ஏகதேச உணர்வு' எனவும் படும். ஒருகாலத்தில் பலவற்றையும் ஒருங்குணர்தல், 'வியாபக உணர்வாகும்'. உணர்வை, 'ஞானம்' என்ப. இவையே, 'சிற்றறிவு, முற்றறிவு' எனப்படுவனவாம். என - என்றுதுதிப்பவர் துதிக்க. வேட்ட - (உன்னைக் காண) அவாவிய. நெஞ்சு - நெஞ்சினர்; ஆகுபெயர். பள்ளம்தாழ் - பள்ளத்தின்கண் வீழ்கின்ற. உறுபுனலின் - மிகுந்த நீர்போல. 'உறு புனலின் பதைத்து' என இயையும். ''கீழ்'' என்றது, கீழ் நிற்பனவாகிய கால்களை. பதைத்து - விரைந்து; ஓடி. ஓடுதல், இறைவன் வெளிப்படும் இடத்தை நாடியாம். அவர் - அத்தகைய பேரன்பர். ''நிற்க'' என்றது, உன்னைக் காணாது நிற்க எனவும், ''ஆண்டாய்'' என்றது, 'எதிர் வந்து ஆண்டாய்' எனவும் பொருள்தந்தன, ஆண்டாய்க்கு - ஆண்ட உன்பொருட்டு. உடம்பு 'முழுதும் நெஞ்சேயாய் உருக வேண்டியிருக்க, உள்ள நெஞ்சும் உருகவில்லை; உடம்பு முழுதும் கண்களேயாய் நீர்சொரிய வேண்டுவதாக, உள்ள கண்களும் சிறிதும் நீரைச் சிந்தவில்லை; இங்ஙனமாகவே, என் நெஞ்சு கல்லே; என் கண்கள் மரத்தின்கண் உள்ள கண்களே' என்ற படி. ''மரம்'' என்றது அதன் கண்களை. மரத்தின்கண் உள்ள துளைகட்கு, 'கண்' என்னும் பெயருண்மை பற்றி, இகழப்படும் கண்களை, அவைகளாகக் கூறும் வழக்கினை, ''மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்'' என்னும்

Koviloor Digital Library

26. வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேன் நின் றாடேன் அந்தோ
அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
முனைவனே முறையோ நான் ஆன வாறு
முடிவறியேன் முதல்அந்தம் ஆயி னானே. 22

27. ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
அறிந்தியான் யாவரினுங் கடைய னாய
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோர் அன்பன் என்பேன்

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுளால் உணர்க. 'அண்ணால்' என்பது ''அண்ணா' என மருவிற்று.

22. பொ-ரை: தோற்றத்துக்கும் முடிவுக்கும் காரணமானவனே! வினைப் பாசத்தில் அகப்பட்டுக் கிடந்த என்பால் வலிய எதிர்ப்பட்டு வந்து நின்று, நீ வா, நான் வினையை ஒழிக்க வல்லேன் என்று கூறுவாய் போல, ''நான் இத்தன்மையன்'' என்று உன்னியல்பை எனக்கு அறிவுறுத்தியருளி, என்னை அடிமை கொண்டு, எமக்குத் தலைவனாய் நின்ற உன் பொருட்டு, இருப்பினாற் செய்த பதுமை போன்ற நான், நின்று கூத்தாட மாட்டேன்; முதல்வனே! நான் இவ்வாறாய முறையின் முடிவு என்ன என்று அறிய மாட்டேன்; இது முறையாகுமோ?

கு-ரை: புகுந்து- எதிர்வந்து. போது - வா. வினைக் கேடன் - வினைகட்கு அழிவைச் செய்பவன். இனையன் - இன்னான்; உருகுந் தன்மை இல்லாமை பற்றித் தம்மை இருப்புப் பாவையோடு ஒப்பித்தார். உலறுதல் - வற்றுதல்; மெலிதல். சோர்தல் - நீங்குதல், முனைவன் - முன் (முதற்கண்) நிற்பவன். 'நான் இங்ஙனம் ஆனவாறு முறையாகுமோ' என்க. முடிவு - (இவ்வாறு இருப்பதன்) விளைவு. ''கிடந்தேனை உன்னை அறிவித்து'' என்றது, ''களித்தானைக் காரணங்காட்டுதல்'' *(குறள் 929)* என்றதுபோல நின்றது.

23. பொ-ரை: நான்கு வேதப் பொருளாய் இருப்பவன் நீ என்பதையும் எல்லாரினும் இழிந்தவன் நான் என்பதையும் அறிந்து

Koviloor Digital Library

ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
அடியார்தாம் இல்லையே அன்றி மற்றோர்
பேயனேன் இதுதான்நின் பெருமை யன்றே
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே. 23

28. பேசிற்றாம் ஈசனே எந்தாய் எந்தை
பெருமானே என்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே என்று பின்றா

உனக்கு நானும் ஓரடியான் என்றேன். ஆதலால், ஆண்டு கொண்டனை. அத்தனையே அன்றி, உனக்கு அடியார் இல்லாத குறையினால் அன்று, உன் பெருங்குணத்தைக் குறித்து நான் என்ன சொல்லிப் புகழ்வேன்?

கு-ரை: ஆய - பெருகிய். நான்மறையவனும் - நான்கு வேதங்களையும் அருளினவனும்; என்றது, ஒழுக்க நெறிகள் பலவற்றையும், உலகிற்கு நன்கு உணர்த்தியவன்' என்றவாறு. ''நீயே'' என்ற ஏகாரம், பிரிநிலை. ''கடையன்'' என்றது. ''ஒழுக்க நெறிகளுள் ஒன்றிலும் நில்லாதவன்' என்றதாம். ''நோக்கி'' என்றது முன்னர், ''அறிந்து'' என்றதனோடு இயைய வைத்து எண்ணப்பட்டது. கண்டு-பின், உண்மையை உணர்ந்து. உண்மையாவது, 'சிறியோர்க்கு இரங்குதல் பெரியோர்க்கு இயல்பு' என்பது. ''நாதனே, எம் பெருமான்'' என்ற இரண்டையும் முதலில் கூட்டுக. 'நானும்' என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. அன்பன் - அன்பனாதற்கு உரியவன். என்பேனாயினேன் - என்று எண்ணும் இயல்புடை யேனாயினேன். ஆதலால் - ஒழுக்க நெறிகளால் சான்றோனாகா விடினும், இவ்வாறு உன் பெருமையைச் சிறிதேனும் உணரப் பெற்றமையால். இதனால், இறைவன் குருவாகி வந்து ஆட் கொள்வதற்கு முன்பே அடிகள் இறைவன் திருவருளில் நாட்டமுற்று நின்றமை பெறப்படும். ''அடியார் தாம் இல்லையே'' என்றது, 'உனக்கு அடியவர் இல்லையாயின் குறையோ' என்னும் பொருளது. ஏகாரம், வினா. ''அன்றி'' என்றதனை, இதற்கு முன்னே கூட்டுக. பெருமை - பெரியோரது தன்மை; அது, சிறியோரை இகழாது, குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டல். 'ஓர் பேயனேன் மற்று என் சொல்லிப் பேசுகேன்' என இயையும். பேசுதல், இங்கு, 'விளக்குதல்' என்னும் பொருட்டு. விளக்குதல், தம்மை ஆட்கொண்ட காரணத்தை என்க.

24. பொ-ரை: இறைவனே, பேசும் பொழுதும் உன் திருப்

Koviloor Digital Library

நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணந் தானே. 24

29. வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
நேகன்ஏகன் அணுஅணுவில் இறந்தாய் என்றங்
கெண்ணந்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்
எய்துமா றறியாத எந்தாய் உன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. 25

பெயரைப் பேசியும் பூசும்பொழுதும் திருநீற்றையே நிறையப் பூசும் நல் அன்பரை ஆண்டருளும் இயல்பினை உடைய நீ, அன்பில்லாத என்னை ஆண்டருளினது வியக்கத் தக்கதாயிருக்கின்றது.

கு-ரை: 'தாம் பேசின்'. 'தாம் பூசின்' என மாற்றுக. 'பேசின், பூசின்' என்றவை, பேசுதல், பூசுதல் இவற்றின் அருமையைக் குறியாது, 'பேசும் பொழுதெல்லாம், பூசும்பொழுதெல்லாம்' எனப் பொருள் தந்தன. பின்றா நேசம் - சலியாத அன்பு. கடந்தார் - கடந்தவராவார்; இது, துணிவு பற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாக வந்ததாம். துணிவு, தகுதி பற்றி வந்தது. 'பின்றா நேசத்தாரை ஆண்டானே, நீ, அவா வெள்ளக் கள்வனேனை ஆட்கொண்ட வண்ணந்தான் என்னை' என வியந்தவாறு காண்க.

25. பொ-ரை: தேவர்கள் உன் திறம் முதலானவற்றையும் உன் உருவம் ஒன்றா? பலவா? என்பதனையும் அறியாமல் தடுமாறி நிற்க, என்னைத் தடுத்து உன் வண்ணம்காட்டி, திருவடி காட்டி, வடிவு காட்டி என்னை ஆட்கொண்டனையே! உன்னைக் குறித்து என்னவென்று புகழ்வேன்?

கு-ரை: ''வண்ணம்''என்றதற்கு முன், 'உன்' என்பதும் ''அனேகன்'' என்றதற்குமுன், 'நீ' என்பதும் வருவித்து, அனேகன் முதலிய நான்கின்பின்னும் 'அல்லை' என்பதைத் தனித்தனி விரித்தும் உரைக்க, ''சேயது, வெளிது'' என்றவை பண்பின்மேல் நின்றன.

Koviloor Digital Library

30. சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்கள் ஆர
வந்தனை ஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனை செந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. 26

அணு-சிறியாய்; ஆகுபெயர். அணுவில் இறந்தாய் - பெரியாய். அங்கு-அறியப்புகும் அக்காலத்து. எண்ணம் - கொள்கை. தடுமாற்றம், அநுபவமாகாமையால் வந்தது. காட்டி - அநுபவமாகக் காணும்படி காட்டி. இப்பகுதியை, ''அதுபழச் சுவையென'' என்ற திருப்பாட்டின் (தி.8 திருப்பள்ளி.7) பகுதியோடு ஒருங்குவைத்துக் காண்க. வழி - உய்யும் வழி. 'திண்ணமாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. திண்ணமாவது, பிறவாமையே. ''தான்'' என வந்தன பலவும் அசை நிலைகள். சிந்திக்கேன் - நினைப்பேன். ''என்'' என்றதனை, ''சிந்திக்கேன்'' என்றதற்குங் கூட்டுக, 'எச்சொல்லால் சொல்லி, எந் நினைவால் நினைப்பேன்! சொல்லுக்கும், நினைவுக்கும் அடங்காத தாய் உள்ளது உனது திருவருட் பெருமை' என்றவாறு.

26. பொ-ரை: கடவுளே! இருமை வகை தெரியாத என் மனத்தை நின்திருவுருக்காக்கி, கண்களை நின் திருவடிகளுக்கு ஆக்கி, வழிபாட்டையும் அம்மலர் அடிகளுக்கே ஆக்கி, வாக்கினை உன் திருவார்த்தைக்கு ஆக்கி, ஐம்புலன்கள் பயனுற என்னை அடிமை கொண்ட உனது பெருங் குணத்தை என்ன வென்று புகழ்வேன்?

கு-ரை: சிந்தனை - நினைத்தல்; இஃது இறைவன் வடிவம் முழுவதையும் பற்றி அகத்தே நிகழவேண்டுமாதலின், ''நின்றனக்கு ஆக்கி'' என்றும், ஏனைய காட்சியும், தொழுகையும் புறத்தில் திருவடியை நோக்கிச் செய்தலே சிறப்பாதலின், 'அவற்றைத் திருவடி மலர்க்கே ஆக்கி' எனவும் அருளினார். வார்த்தை - செய்தி; இங்குப் புகழைக் குறித்தது. அடிகள் புலமைத்திறம் முழுவதையும் இறைவன் புகழுக்கே ஆக்கினமை அறிக. ''மணி'' என்றது சிறப்புப்பற்றிக் கூறப்பட்டது. இறைவன்புகழே யாவர் புகழினும் சிறந்ததாதல் அறிக. இறைவன் புகழை இங்ஙனம், ''மணிவார்த்தை'' எனக் குறிப்பிட்டமை யானே, அஃதொன்றையே பாடியருளிய அடிகள், 'மாணிக்கவாசகர்''

Koviloor Digital Library

எனப் பெயர் பெற்றார் என்ப. ''ஆக்கி'' என்னும் எச்சங்கள், ''ஆர'' என்றதனோடு முடியும். அது, சினைவினையாயினும் முதல்மேல் நின்றதாகலின் அவ்வெச்சங்கட்கு முடிபாதற்கு இழுக்கின்று. 'ஐம்புலன்களும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தல்.

''புலன்கள்'' என்றது, பொறிகளை. ஆர - நிரம்ப; என்றது, 'இன்புறுமாறு' என்றபடி; இஃது எதிர்காலத்ததாய் நின்றமையின், ''ஆக்கி'' என்னும் எச்சங்களும் 'உழுது வருவான்' என்பது போல, எதிர்காலத்தனவாம். என்னை?

செய்தெ னெச்சத் திறந்த காலம்
எய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்

என்பது *தொல்காப்பியமாகலின். (தொல் - சொல் 241.)*

இறைவன் ஆசிரியத் திருமேனியனாய் வந்து உடன், இருந்த காலத்தில் அடிகள் முதலியோரது ஐம்பொறிகளுள் நாப்பொறி இன்பம் எய்தியது, அவன் அளித்து உண்பித்தசுவைப் பொருள்களாலாம். இனி, ''ஐம்புலன்கள்'' என்றது பெரும்பான்மைபற்றிக் கூறிய தெனினும் இழுக்காது; 'இவ்வூனக் கண்களாலே காண வந்தாய்' என்பதே கருத்து.

''உணர்வின் நேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை
ஒழிவின்றி உருவின்கண்
அணையும் ஐம்பொறி அளவினும் எளிவர
அருளினை''

(தி.12 பெரி. பு. ஞான. சம். 161.) என்று அருளிச்செய்தது காண்க.

வந்தனை- எதிர்வந்தாய்; இஃது எச்சப்பொருட்டாய் நின்றது. விச்சை - வித்தை. மால் - மருட்கை; வியப்பு. 'விச்சையை யுடைய, வியப்பைத் தருகின்ற அமுதப்பெருங்கடலே' என்க. தருதல், 'தடையின்றிச் சார்ந்து இன்புறவைத்தல்' இரண்டு; இகம், பரம். அவை இல்லையாயது, அவற்றிற்கேற்ற அறிவும், ஒழுக்கமும் இன்மை யினாலாம். தனியன் - பற்றுக்கோடில்லாதவன். 'ஒரு பயனும் இன்றி யொழியற்பாலனாகிய எளியேனை, மிக மேலான பயனைப் பெறச் செய்தாய்' என்றபடி. 'உனது கருணையை என்னென்று புகழ்வேன்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

Koviloor Digital Library

31. தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயார் என்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதல் அந்தம் இல்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. 27

27. பொ-ரை: தனியனாய்ப் பிறவிப் பெருங்கடலில் விழுந்து, பலவகைத் துன்பங்களாகிய அலைகளால் எறியப்பட்டு, மற்றோர் உதவியும் இன்றி, மாதர் என்னும் பெருங்காற்றால் கலங்கி, காமமாகிய பெருஞ்சுறாவின் வாயிற்சிக்கி, இனிப்பிழைக்கும் வழி யாதென்று சிந்தித்து, உன் ஐந்தெழுத்தாகிய புணையைப் பற்றிக் கிடக்கின்ற என்னை முத்தியாகிய கரையில் ஏற்றி அருளினை.

கு-ரை: இதனுள், 'பிறவி, துன்பம், மகளிர், காமம்; திருவைந் தெழுத்து, பிறப்பின்மை, என்னும் இவைகளை முறையே. 'கடல், அலை, சூறாவளி, சுறாமீன், புணை, கரை, என்னும் இவைகளாக முற்றுருவகம்பட வைத்து அருளிச்செய்தவாறு காண்க. மல்லல் - வளம்.

மூர்க்கன் - கொண்டது விடாதவன். 'எனக்கும் உண்மையை உணர்த்தி என்னை ஆட்கொண்டாய்' என்றபடி. 'உனது சதுரப்பாடு இருந்தவாறு என்' என்பது குறிப்பெச்சம். ''கல்நாருரித்த கனியே'' (தி.8 போற்றித். 97) என முன்னரும் அருளிச் செய்தார், 'இனி என்னே உய்யுமாறு என்று எண்ணி, அஞ்செழுத்தைத் துணையாகப் பற்றி யிருந்த தம்மை, ''மூர்க்கனேன்'' என்றது, மாதராசை துன்பந்தருவது என்று அறிந்தும் அதனை விடாது நின்றது பற்றியாம்.

இதனாலும், அடிகள், இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் படுவதற்கு முன்னர், 'சரியை, கிரியை, யோகம்' என்னும் நிலைகளில் நின்றமை பெறப்படும். 'தனியனேனாய்க்கிடக்கின்ற என்னை, அவ்விடத்து மூர்க்கனேற்குக் கரையைக் காட்டி ஆட்கொண்டாய்' என முடிக்க. ''தனியனேன் என்றது கேவல நிலையைக் குறித்தது'', எனக் கொண்டு, 'கேவலம், சகலம், சுத்தம்' என்னும் மூன்று நிலைகளும் இதனுட் கூறப்பட்டன எனக் காட்டுவாரும் உளர்.

Koviloor Digital Library

32. கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே எல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. 28

28. பொ-ரை: ஒருவராலும் கேட்டு அறியாதவனும், தனக்கு ஒரு கேடில்லாதவனும், உறவு இல்லாதவனும், கேளாமலே எல்லாம் கேட்பவனும் ஆகிய இறைவன், என் சிறுமை நோக்காது நாய்க்குத் தவிசிட்டாற் போலத் (தவிசு - இருக்கை; ஆசனம்) தன் அருகில் இருத்தி, காட்டுதற்கரிய தன் உண்மை நிலையைக் காட்டி, நான் எக் காலத்திலும் கேட்காத வேத சிவாகமங்களின் பொருள்களைக் கேட்பித்து, மீட்டும் நான் பிறவாமல் என்னைத் தடுத்து ஆட் கொண்டான். இது ஒரு விந்தையாகும்.

கு-ரை: 'ஆரும் கேட்டு அறியாதான்' என மாற்றுக. ''ஆரும்'' என்றது, சத்திநிபாதர்களைச் சுட்டியன்றி, உலகரைச் சுட்டியேயாம். இவர்களை, 'நாட்வர்' எனவும். 'நாட்டார்' எனவும் அடிகள் குறித்தலையறிக. உலகரால் கேட்டறியப் படாமை, அவர்கள் அறிவிற்கு உணரவாராமையின் தமராய்ச் சொல்லுவார் இன்மை யினாலும், அறிவர் உரைக்கும் உரைகள் அவர்கட்குப் பொருள் படாமையினாலுமாம். கேடு - அழிவு. ஒன்று - சிறிது. 'கேட்டாரும் அறியாமையால், இலனால் இல்லை' என்றபடி. கேளாதே எல்லாம் கேட்டான் - பிறர் அறிவிக்க வேண்டாது, தானே எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தவன். இது, கிளையின்மையால் அறியப்படும் என்பார், அதனை முற்கூறினார். கிளை, இருமுதுகுரவரும், பிறதமரும். இத் தன்மையனாகலின், பிறவாமற் காத்து ஆட்கொண்டான், என்பார், இவற்றை முதற்கண் கிளந்தோதினார். ஏக்கற்றுநின்றாரை, 'விழித்து நின்றார்' என்றல் வழக்கு அடிகள்பெற்ற பேற்றினையறிந்தபின், உலகவர் தமக்கு அஃது இன்மையை நினைந்து ஏக்கற்றனர் என்க. உயர்ந்தோர்க்குச் செய்யத்தக்கன, இழிந்தோர்க்குச் செய்யின், அதனை, 'நாய் மேல் தவிசிட்டவாறு' என்றல் மரபு. தவிசு - இருக்கை. இஃது, யானையேறுவார் அதன்மேல் இடுவது. ''நாய்மேல் தவிசிடு மாறு'' *(பழமொழி நானூறு - 105)*, எனவும் ''அடுகளிற் றெருத்தின்

Koviloor Digital Library

33. விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுதம் ஊறி
அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர
அச்சன்ஆண் பெண்ணலிஆ காச மாகி
ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி எங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே. 29

இட்ட - வண்ணப்பூந் தவிசுதன்னை ஞமலிமேல் இட்டதொக்கும்'' (*சீவகசிந்தாமணி*-202) எனவும் சொல்லப் பட்டமை காண்க. 'இவ்வாறாகவே, ''இட்டு'' என்றது, இட்டது போலும் செய்கையைச் செய்து' என்றவாறு. அச்செயலாவது, ஒரு மொழியாகிய ஐந்தெழுத்தின் உண்மையை அறிவுறுத்தியதாம். ''பின்னும்'' என்றதனை இதன்பின் கூட்டுக. ''நாயினேற்கே'' என்றது, 'எனக்கே' என்னும் அளவாய் நின்றது. காட்டாதன, உணர்த்தியவாறே உணரும் உணர்வு மதுகை இல்லாதார்க்கு உணர்த்தலாகாதன. அவை, பொருட் பெற்றிகள்; இவற்றை, 'தத்துவம்' என்ப. கேளாதன, உணர்த்தியவாறே ஒழுகும் ஆர்வம் இல்லாதவரால் கேட்கலாகாதன. இதற்கும், 'சொல்லலாகாதன' என்பதே கருத்து. அவை, சாதனங்களும், அவற்றாற் சாதிக்கும் முறைகளுமாம். ''மீட்டேயும்'' என்றதில் உள்ள தேற்றேகாரத்தைப் பிரித்து, ''பிறவாமல்'' என்றதனோடு கூட்டுக. ''விச்சைதான்'' என்ற எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகிய, 'இது' என்பது எஞ்சி நின்றது. 'இவையும் உயர்ந்தோர்க்கே செய்யற்பாலன; இவற்றையும் எனக்குச் செய்தான்' என்பது கருத்து.

29. பொ-ரை: ஆண், பெண், அலி என்னும் உருவங்கள் இல்லாதவனாய் ஐம்பூத உருவினனாய், அவற்றுக்குக் காரணமாகிய மூலப் பகுதியாய், அதனையும் கடந்து நின்ற சிவபெருமான், சிறியேனைத் தன் அடியவன் ஆக்கிப் பிறவித்துன்பம் நீங்கும் வண்ணம் ஆட்கொண்டருளி, என் மனம் உருகும்படி அதனுள்ளே நுழைந்து நிலைத்திருந்தான். உலகத்தில் இது போன்ற விந்தையொன்று உண்டோ?

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'அச்சன்......தேவர்கோ, (என்னை) ஆக்கி ஆட்கொண்டான்; அன்புகூர, அமுதம் ஊறி, அகம் நெகப் புகுந்து ஆண்டான்; கேட்கின், இது ஒப்பது விச்சை உண்டோ'.

Koviloor Digital Library

34. தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கும் மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோன் என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. 30

கேட்டல் - ஆராய்தல். ''கேட்பான்புகில் அளவில்லை', என் புழியும் (தி.3.ப.54பா.4) கேட்டல் என்பது, இப்பொருட்டாதல் அறிக. அச்சம், பிறவி பற்றியது. ''அமுதம்'' என்றது, இன்பத்தை. அன்பினாலும், இன்பத்தாலும் மனம் நெகிழப்பெறும் என்க. ''நெகவே'' என்னும் ஏகாரம், தேற்றம். புகுந்தது, அகத்து என்க. ''ஆண்டான்'' என்றது, 'அருளினான்' என்னும் பொருட்டு. அச்சன் - தந்தை. பூதங்களுள் இரண்டைக் கூறவே, ஏனையவும் கொள்ளப் படும். அந்தத்தில் உள்ள நாத தத்துவத்தை, ''அந்தம்'' என்றார்; ஆகுபெயர். செச்சை - வெட்சி.

30. பொ-ரை: தேவர்களால் அறியப் பெறாதவனும் மூவர் களுக்கும் மேலானவனும் ஆகிய இறைவன் தானே எழுந்தருளி என் சிறுமை கருதாது என்னைத் தடுத்தாட் கொண்டமையால், இனி நாம் யார்க்கும் குடிகளல்லோம்; எதற்கும் அஞ்சோம்; அவன் அடியார்க்கு அடியாரோடு சேர்ந்தோம். மேன்மேலும் ஆனந்தக் கடலில் குடைந் தாடுவோம்.

கு-ரை: தேவர் கோ - இந்திரன். பொழில்கள் - உலகங்கள். பயந்து - பெற்று; படைத்து. மற்றை - தன்னின் வேறாகிய, மூவர்: அயன், அரி, அரன். 'இவர்கள் குணமூர்த்திகளாதலின், நிற்குண னாகிய பரமசிவனின் வேறே' எனவும், 'அன்னராயினும், அவனது அதிகார சத்தியைப் பெறுதற்கு உரிமையுடையராயினமையின், ஏனைத் தேவரின் மேம்பட்டவர்' எனவும் உணர்த்தற்கு, ''மற்றை'' என்றார். இதனானே, மூவருள் ஒருவனாகிய உருத்திரன் பரமசிவனின் வேறென்பதும், பரமசிவனாகிய சிவபெருமான் இம் மூவரின் வேறாய நான்காவது பொருள் என்பதும் தெற்றென விளங்கும். *மாண்டூக்யம் (1-7)* என்ற உபநிடத வாக்கியத்தையும் நோக்குக. மூர்த்தி - மூவர் முதலிய பலரையும் தனது வடிவாக

Koviloor Digital Library

4. அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

35. ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்
கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை
துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
செய்வதொன் றறியேனே. 31

உடையவன். வாயிலை (அதிட்டானத்தை) வடிவு என்று பாற்படுத்துக் கூறுதல் மரபு. மூதாதை - பாட்டன்; என்றது, இம் மூவர்க்கும் மேற்பட்ட வித்தியேசுரர் முதலியோர்க்கும் முன்னோ னாதல்பற்றி. மாது ஆளும் பாகத்து - உமையம்மையால் ஆளப்படும் கூற்றினையுடைய. 'யாவர்க்கும்' என்னும் குவ்வுருபும் உம்மையும் தொகுத்தலாயின. குடி - அடிமை. குடைந்து ஆடி - அவ்வின்பத்தில் மூழ்கி விளையாடி. ஆடுவோம் - களித்தாடுவோம். ''நாமார்க்குங் குடியல்லோம்'' என்னும் திருத் தாண்டகத்தை (தி.6.ப.98.பா.1) இதனுடன் ஒருங்குவைத்துக் காண்க.

4. ஆத்துமசுத்தி

31. பொ-ரை: நெஞ்சே! இறைவனது திருவடிக்கு அன்பு செய்கின்றிலை; அவ்வன்பின் மிகுதியால் கூத்தாடுதல் செய்கிலை; எலும்பு உருகும் வண்ணம் பாடுகின்றிலை; இவை எல்லாம் செய்ய வில்லையே என்று பதைப்பதும் செய்கிலை; திருவடி மலர்களைச் சூடவும் முயன்றிலை, சூட்டவும் முயன்றிலை; இறை புகழ் தேடலும் இல்லை; தேடித் தேடி அலையவும் இல்லை; நீ இப்படியான பின்பு, நான் செய்யும் வகை ஒன்றும் அறியவில்லை.

கு-ரை: இதனுள், அடிகள் தம் தாழ்நிலையையே தம் நெஞ்சின் மேலும், தம்மேலும் வைத்துக் கூறியருளும் முகத்தால், அந்நிலையை நீக்கிக்கொள்ள முயலுதல்பற்றி, 'ஆத்தும சுத்தி' என இதற்குக் குறிப்புரைத்தனர் போலும் முன்னோர். 'பிண நெஞ்சே, உடையான் கழற்கு அன்பிலை' என் றெடுத்துக்கொண்டு, 'அதனால் துணையிலி ஆகின்றாய்' 'செய்வது ஒன்று அறியேன்' என முடிக்க. உடையான் - நம்மை ஆளாக உடையவன்; 'அந்தணனாய் வந்து அறைகூவி

Koviloor Digital Library

36. அறிவி லாதஎ னைப்புகுந் தாண்டுகொண்
டறிவதை யருளிமேல்
நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப்
பந்தனை யறுப்பானைப்

ஆட்கொண்டருளியவன்' என்றபடி. இவ்வாறன்றி, 'கூத்து உடையான்' என்றியைத் துரைத்தல் ஈண்டுச் சிறவாமை அறிக. ''கூத்து'' என்ற விதப்பு, 'அஃது அன்பராயினார்க்கன்றிச் செய்யவாராது' என அதனது பெருமை யுணர்த்தியவாறு. பதைத்தல், செய்வதறியாமையான் வருவது. ''பாதமலர்' என்றது, முன்னும் சென்று இயையும். 'அவனது பாதமலர்' எனவும், 'அவனைத் தேடுகின்றிலை' எனவும் உரைக்க. ''மலர் சூடுகின்றிலை'' என்றதனால், 'சென்னிமேற் கொள்கின்றிலை'' என்பது பொருளாயிற்று. சூட்டுதலுக்கு, 'மலர்' என்னும் செயப்படு பொருள் வருவித்து, 'அவற்றின்கண் சூட்டுகின்றதும் இலை' என்க. உம்மை, எச்சம். ''பிண நெஞ்சு'', உவமத்தொகை. உவமை, அறிவின்மை பற்றிக் கூறப்பட்டது. அவன் வந்து ஆட்கொள்வதற்கு முன்னர், அறியாமையால் அவனை நினையாதிருந்த குற்றம் பொறுக்கப்பட்டது; ஆட்கொண்ட பின்னரும் அவ்வாறிருப்பின் பொறுக்கப்படுமாறில்லை என்பார், ''செய்வதொன்றறியேன்'' என்று அருளினார்.

''தன்னை அறிவித்துத் தான்தானாச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழை''

(சிவஞானபோதம். சூ. 12. அதிகரணம்.4)

என்றது காண்க,

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(குறள்-110.) என்றது பற்றி எழுந்தவாறுமாம். ''இலை'' நின்ற ஐகாரம், முன்னிலை ஒருமை விகுதி; சாரியையன்று.

32. பொ-ரை: நெஞ்சமே! அறிவு இல்லாத என்னைத்தானே வலிய வந்து ஆண்டருளி மேலாகிய நெறிகளை எல்லாம் எனக்குப் புலப்படுத்தினவனும்; என் பிறவித்தளையை அறுப்பவனுமாகிய

Koviloor Digital Library

**பிறிவி லாதஇன் னருள்கள்பெற் றிருந்துமா
றாடுதி பிணநெஞ்சே
கிறியெ லாம்மிகக் கீழ்ப்படுத் தாய் கெடுத்
தாய்என்னைக் கெடுமாறே.** 32

இறைவனை நினையாமல் மாறுபடுகின்றனை; ஆதலால் என்னைக் கெடுத்து விட்டாய்.

கு-ரை: அறிவு - மெய்யறிவு; என்றது, உள்ளவாறு உணரும் தன்மையை. ''அறிவதை'' என்றதில் அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. மேல் - பின். நெறி - அறியும் முறைமை. புலமாக்குதல் - அறிவித்தல். பந்தனை அறுத்தல் - பாசத்தைப் பற்றறத் துடைத்தல். இது, பின்னர் நிகழ்தற்பாலதாதலின், எதிர்காலத்தாற் கூறினார். 'அறுப்பானைப் பிறி விலாத' என இயையும். பிறிவிலாத அருள் - பிரிவில்லாமைக்கு ஏது வாய அருள். தன்னை வேண்டாது, உலகின்பத்தை வேண்டுவார்க்கு அப்பயனையும் இறைவன் அருளுதலின், அது, பிரிவுடைய அருளாம். அவ்வாறன்றித் தன்னையே தருவது, பிரிவிலாத அருள் என்க. இதனை, ''இன்னருள்'' என்றார், ஏனையது இன்னாமையையும் விளைத்தல் பற்றி. இவ்வருள்தான், அருளும் முறைமையாற் பலவாதல் பற்றி, ''அருள்கள்'' எனப் பன்மையாற் கூறினார். அவற்றையே, ''பலவிதம் ஆசான் பாச மோசனந்தான் பண்ணும் படி'' *(சிவஞானசித்தி - சூ. 8.3.)* என ஓராற்றான் உணரக் கூறுப.

''உரையாடுதல், சொல்லாடுதல்' என்பனபோல, 'மாறாடுதல்' என்பது ஒரு சொல்; 'பிணங்குதல்' என்பது பொருள். அஃதாவது, 'பிரிவிலாது நிற்க விரும்புகின்ற என்னோடு ஒருப்பட்டு நில்லாது, மாறு கொண்டு நிற்கின்றாய்' என்றபடி. இந்நிலை, மலவாதனையால் வருவது. இதனானே, இறைவனை அடைந்து இன்பத்துள் நீங்காது நிற்க விரும்புதலே உயிர்க்கு இயல்பென்பதும், அவ்விருப்பத்திற்கு மாறாய் அவனை அடையவொட்டாது தடுத்து அதனைத் துன்பத்துள் வீழ்த்துவது மலம் என்பதும் பெறப்படுமாறறிக.

கிறி - பொய்; என்றது, திரிபுணர்வை. அதுதான், உணரப் படும் பொருளாற் பலவாமாகலின், ''எல்லாம்'' என்றார். மிக - மேம்பட்டுத் தோன்ற. கீழ்ப்படுத்தாய் - அவற்றின்கீழ்க் கிடக்கச் செய்தாய். 'கெடுமாற்றானே கெடுத்தாய்' என்க. கெடுமாற்றானே கெடுத்தலாவது, கெடும் வழி அறிந்து அவ்வழியிலே செலுத்திக் கெடுத்தல்; நெஞ்சினை அறிவுடையதுபோலக் கூறிய பான்மைக்

Koviloor Digital Library

37 மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையைஎம்
மதியிலி மடநெஞ்சே
தேறு கின்றிலம் இனியுனைச் சிக்கெனச்
சிவனவன் திரள்தோள்மேல்
நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும்
நெக்கிலை இக்காயம்
கீறு கின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது
கேட்கவுங் கில்லேனே. 33

கூற்று. 'உனது மாறாட்டத்தால், என்னைக் கீழ்ப்படுத்தாய்; கெடுத்தாய்' என்க. 'அருளீமேல்' என மூவசைச் சீராதலே பாடம் போலும்.

33. பொ-ரை: நெஞ்சே! நீ என்னோடு மாறுபட்டு இவ்வாறு கெடுத்த உன்னை உறுதியாகத் தெளிந்திலேன். சிவபெருமானது திரண்ட தோளின் மீதுள்ள திருவெண்ணீற்றின் அழகைக் கண்டு மகிழ்ந்தும் இனியும் உருகினாயல்லை; இந்தப் பாழுடம்பைக் கிழித் திலை; உன் தன்மையைக் கேட்கவும் சகிக்க மாட்டேன்.

கு-ரை: 'கெடுப்ப' என்பது, 'கெட' எனத் தொகுத்தலாயிற்று. 'கிடந்த' என்பதன் ஈற்று அகரமும் அன்னது. அனையை - அத்தன்மையை உடையை. 'அனையையாகிய நெஞ்சே' என்க. 'மடநெஞ்சு' என்பது, வாளா பெயராய் நின்றது. ''எம்'' என்ற பன்மை, 'எனக்கேயன்றி என் குடியிலுள்ளார்க்கும் நலஞ்செய்ய அமைந்த நெஞ்சே' எனப் புகழ்தல் வாய்பாட்டால் இகழ்ந்தவாறு. ''தேறுகின்றிலம்'' என்றதும், தம் தமரையும் உளப்படுத்து. தேறுதல் - தெளிதல். சிக்கென - உறுதியாக. 'சிக்கெனத் தேறுகின்றிலம்' என இயையும். ''இனித் தேறுகின்றிலம்'' என்றது முன்னர்ப் பலகாலும் தேறிக் கெட்டமை பற்றி. 'கண்டனை; ஆயினும் நெக்கிலை' என இரு தொடராக்கியுரைக்க. சிவபிரான் திருமேனியில் உள்ள திருநீறு, தேவர் முதல் யாவரும், எப்பொருளும் நிலையாது ஒழிதலையும், அனைவரையும், அனைத்தையும் அவனே தாங்குபவனாதலையும் விளக்கி நிற்கும். 'ஆதலின் அதனை உணர்ந்தும் அவனிடத்து அன்பு செய்கின்றாயில்லை' என்றவாறு. தாங்குதலை இனிது விளக்குதல் தோன்றத் தோள்மேல் உள்ளதை அருளினார். காயம் - உடம்பு. அதனைச் சிதைத்தல் பிரிவாற்றாமையாலாம். கெடுதற்கு ஏதுவாவதனை, ''கெடுவது'' என்றார். இது - இத்தன்மையை. கேட்கவும் கில்லேன் - ஏற்றுக்கொள்ளாமையேயன்றி, இவ்வாறானது என்று

Koviloor Digital Library

38. கிற்ற வாமன மேகெடு வாய்உடை
யான்அடி நாயேனை
விற்றெ லாம்மிக ஆள்வதற் குரியவன்
விரைமலர்த் திருப்பாத
முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ
உண்டன எல்லாம்முன்
அற்ற வாறும்நின் னறிவும்நின் பெருமையும்
அளவறுக் கில்லேனே. 34

39. அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க்
கடியவர்க் கெளியான்நம்
களவ றுத்துநின் றாண்டமை கருத்தினுட்
கசிந்துணர்ந் திருந்தேயும்

சொல்லுதலைச் செவியால் கேட்டுணரவும் பொறேன்.

34. பொ-ரை: மனமே! நீ கெடுவாய். இறைவனது திருவடியைப் பிரிந்து நீ அனுபவித்த விடய இன்பங்களையும், அவை அழிந்த விதத்தையும், உன் அறிவையும், உன் பெருமையையும் அளவு செய்ய வல்லேன் அல்லேன்.

கு-ரை: 'உடையானும், உரியவனும் ஆகியவனது திருப்பாதத் தளிர்' என்க. எல்லாம் - எல்லாவற்றானும். ''பிரிந்திருந்தும் நீ உண்டன'' என்றதனால், பிரிவுபற்றி வருந்தாதிருத்தலும், ''அற்றன'' என்றதனால், அவை அறாது நிற்கும் எனக் கருதி அவற்றை அவாவின மையும் குறிக்கப்பட்டன. நிலையாதவற்றை நிலையுடையன எனக் கருதிய அறியாமையை, ''அறிவு'' என்றும் அவற்றைப் பெற்ற அளவானே மகிழ்ந்து செருக்கும் சிறுமையை, ''பெருமை'' என்றும் அருளினார், இகழ்ச்சி தோன்றுதற் பொருட்டு. அறியாமை, சிறுமை என்பவற்றை உண்டவற்றோடு ஒருங்கெண்ணி, 'அளவுபடா' என்றார், இவை அவ்வுண்டவைபற்றியே அறியப்படுதலின். கிற்றவா - நீ வல்ல வாறு; 'இது' எனச் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. கெடுவாய் - இச்செய்கையால் நீ கெட்டொழிதல் திண்ணம். ''கிற்றவா, கெடுவாய்'' என்றவற்றை இறுதியில் வைத்து முடிக்க.

35. பொ-ரை: நெஞ்சே! தேவர்களும் அளவு செய்தற்கு அரியவன்; அடியார்க்கு எளியவன்; அத்தன்மையனாகிய இறைவன்,

Koviloor Digital Library

உளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெருங்களன்
செய்தது மிலைநெஞ்சே
பளக றுத்துடை யான்கழல் பணிந்திலை
பரகதி புகுவானே.

40. புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும்
பொன்னகர் புகப்போதற்
குகுவ தாவதும் எந்தையெம் பிரான்என்னை
ஆண்டவன் கழற்கன்பு

நம்மையோர் பொருளாக்கி நமது குற்றம் களைந்து ஆண்டருளி னமையை அறிந்திருந்தும் பரகதியடைதற் பொருட்டு அவனது திருவடியை வணங்கினாயல்லை. உன் தன்மை இருந்தவாறு என்னை?

கு-ரை: 'இமையவர்க்கு அளவறுப்பதற்கு அரியவன்' என்க. இமையவர்க்கு அருமைகூறவே, ஏனையோர்க்கு அருமைகூற வேண்டாவாயிற்று. களவு - யான் எனது என்பன. இறைவன் செய்ததை, 'யான் செய்தேன்' என்றும், இறைவனுடையதை 'எனது' என்றும் கருதுதலின், களவாயிற்று. 'கருத்தினுள் உணர்ந்து' என இயையும். 'இருந்து ' என்பது துணைவினை. 'உலகு' என்பது, எதுகை நோக்கி, 'உளகு' எனத் திரிந்தது. பளகு - குற்றம். இறைவன் உன்னை ஆட்கொண்ட கருணையை நீ உணர்ந்திருந்தாயாயினும், உன்னை அவன் நினைந்து, இவ்வுலகத் தொடர்பை அறுத்து, உன் உள்ளத்தைத் தான் உறையும் பெரிய இடமாகச் செய்தமை காணப்படவில்லை, அஃது ஏன்? நீ அவ்வுணர்ச்சியளவில் நில்லாது, பரகதியிற் புக விரும்பி உன் குற்றங்களைக் களைந்து அவனது திருவடிகளை வணங்கும் செயலில் நின்றிலை' என்றவாறு. இதனால், மெய்யுணர்ந்து பின்னர், அதன்கண் உறைத்து நிற்க வேண்டுதல் பெறப்பட்டது. இறைவனால் மீள நினைக்கப்படுதல் முதலிய தம், செயல்களை நெஞ்சினுடையனபோல அருளிச்செய்தார். இதனுள், இறுதியிரண்டடிக்கும் பிறவாறு உரைப்பாரும் உளர்.

36. பொ-ரை: சென்று அடைதற்கு உரியதும், சென்றால் மீளுதலில்லாததும் ஆகிய, சிவலோகம், புகுதற் பொருட்டுச் செல்லுவதற்குத் தடையான பற்றுக் கழல்வதும் எம் தந்தையும், எம் தலைவனும், என்னை ஆண்டருளினவனும் ஆகிய இறைவனது திருவடிக்கு அன்பினால் நெஞ்சம் உருகுதலும் நாள் தோறும், அமுதத்துடன் தேன்

Koviloor Digital Library

நெகுவ தாவதும் நித்தலும் அமுதொடு
தேனொடு பால்கட்டி
மிகுவ தாவதும் இன்றெனின் மற்றிதற்
கென்செய்கேன் வினையேனே. 36

41. வினைஎன் போல் உடை யார்பிறர் ஆர் உடை
யான்அடி நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிறிவது திருக்குறிப்
பன்றுமற் றதனாலே

பால் கற்கண்டினும் மேற்பட்ட பேரின்பம் விளைவதும் இல்லை யாயின் இதற்குத் தீவினையுடையேன் யாது செய்ய வல்லேன்?

கு-ரை: புகுவது முதலிய நான்கும் அவ்வத்தொழில்மேல் நின்றன. சிவலோகத்தைக் குறித்த. 'பொன்னகர்' என்பதனை முதலிற் கூட்டுக. 'ஆவது' என்பன பலவற்றிற்கும், 'உண்டாதல்' எனப் பொருளுரைக்கப்படும். போதரவு - மீண்டு வருதல். 'இல்லது, இன்று' என்பன அப்பண்பின்மேல் நின்றன. தாம் விரும்புவன பலவற்றையும் நினைந்து இரங்குகின்றாராகலின், புகுந்தபின் நிகழற்பாலதாகிய போதரவு இன்மையையும் அருளிச்செய்தார். உகுவது - நீங்குவது; இதற்கு, 'உடம்பு' என்னும் வினைமுதல் வருவிக்க. நெகுவது - ஊறு வது. ஒடு. எண்ணிடைச்சொல். தேன் முதலிய மூன்றும் ஆகு பெய ராய், அவைபோலும் இன்பத்தைக் குறித்தன. மற்று, வினை மாற்று.

37. பொ-ரை: என்னைப் போலத் தீவினை உடையவர், பிறர் யாருளர்? என் முதல்வன் நாய் போன்ற அடியேனைத் தினையளவும், நீங்கியிருப்பது அவனது திருக்குறிப்பு அன்று; ஆதலால் இறைவனது திருவடியாகிய நல்ல மலரை, நானே நீங்கியிருந்தும் தலையைக் கல் முதலியவற்றில் முட்டிக் கொள்கிலேன்; பிளந்து கொள்ளேன்; இத் தன்மையேனாகிய என்னுடைய பாவனை இரும்பாகும்; மனமானது கல்லாகும்; காது இன்ன பொருள் என்று அறியேன்?

கு-ரை: 'உடையானுக்கு' என்னும் நான்கனுருபு தொகுத்த லாயிற்று. ''தினையின் பாகம்'' என்றது, 'மிகச் சிறிது' என்னும் பொருட்டாய், அவ்வளவிற்றாகிய காலத்தை உணர்த்திற்று. மற்று அசைநிலை. 'நான் பிரிந்து' என மாற்றி, 'நானே' எனப் பிரிநிலை ஏகாரம் விரித்துரைக்க. ''அதனால்'' என்றது, இக்கூற்றிற்கே ஏது உணர்த்திநின்றது. 'இருந்து' என்றே ஒழியாது, 'இருந்தும்' என உம்மை

Koviloor Digital Library

முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்துநான்
முட்டிலேன் தலைகீறேன்
இனையன் பாவனை இரும்புகல் மனம்செவி
இன்னதென் றறியேனே. 37

42. ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றுமற்
றின்னதென் றறியாத
தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பின்இன் தேறலைச்
சிவனைஎன் சிவலோகக்

விரித்து ஓதுதல் பாடமாகாமை அறிந்துகொள்க. ''தலை'' என்றது, முன்னரும் சென்று இயையும். முட்டுதல், கல் முதலியவற்றினும், கீறுதல், கருவியாலும் என்க. ''இருந்து முட்டிலேன் கீறேன்'' என்றாரா யினும், 'முட்டாமலும், கீறாமலும் இருக்கின்றேன்' என்றலே கருத் தென்க. ''கீறிலேன்'' என்றதன்பின்னும் 'ஆகலான்' என்னும் சொல் லெச்சம் வருவிக்க. இனையன் - இத்தன்மையுடையேனது. 'வேடம்' எனப்பொருள் தரும் 'பாவனை' என்பது, இங்கு, உடம்பைக் குறித்தது. ''இரும்பு, கல், இன்னது'' என்றன, 'அவற்றான் இயன்றது' எனப் பொருள் தந்து நின்றன.

38. பொ-ரை: மற்றையோர் எல்லாரும் இன்னது என்று அறியப் படாத தேன் போல்வானும், பசுவின் நெய் போல்வானும், கரும்பின் இனிமையான சாறு போல்வானும், சிவனும் எனது சிவலோகத் தரசனும், பெண்மானின் நோக்கம் போன்ற திரு நோக்கத்தை யுடையவளாகிய உமாதேவியின் ஒரு பாகத்தை உடையவனும் ஆகிய இறைவனை அணுகிலேன். நீண்ட நாள்கள் இருந்து உடம்பை வளர்க்கின்றேன். கெடுவேனாகிய எனது உயிர் ஒழியவில்லையே!

கு-ரை: தேன் முதலிய மூன்றும் ஆகுபெயராய், 'அவை போல்பவன்' எனப் பொருள் தந்து, ''அறியாத'' என்னும் பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாயின. 'சிவன்'' என்றது, இறைவனைச் சிறப்பு வகையாற் குறித்தவாறு. இதனை, ''கூறனை'' என்றதன் பின்னர் வைத்து, 'சிவனை, ஏனை யாவரும் எய்திடலுற்றும், யான் நெடுங்காலம் குறுகிலேன், உயிர் ஓயாதே இருந்து ஊனை ஓம்புகின்றேன்; கெடுவேன்' எனக் கூட்டியுரைக்க. ஏனை யாவரும் - என்னை யொழித்து ஒழிந்த அடியவர் எல்லாரும். ''நெடுங்காலம்'' என்றதன்பின், செல்ல என்னும் பொருட்டாகிய, 'ஆக' என்பதும், அதன்பின் உம்மையும் விரிக்க. கெடுவேன் என்றதன் பின்னும்

Koviloor Digital Library

கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக்
குறுகிலேன் நெடுங்காலம்
ஊனை யான்இருந் தோம்புகின் றேன்கெடு
வேன்உயிர் ஓயாதே. 38

43. ஓய்வி லாதன உவமனில் இறந்தன
ஒண்மலர்த் தாள்தந்து
நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும்
என்னைநன் னெறிகாட்டித்
தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தஎன்
தலைவனை நனிகாணேன்
தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன்
செழுங்கடல் புகுவேனே. 39

இரக்கப் பொருட்டாகிய ஓகாரம் விரித்து, 'இந்நிலையிற்றானே இருந்து, அழிந்தொழிவேன் போலும்' என உரைக்க.

39. பொ-ரை: அழியாததும் உவமை இல்லாததும் ஆகிய தன் திருவடியை அருள் செய்து, நாயினும் இழிந்தவனாகிய என்னை நல்வழி காட்டி ஆண்டருளி, தாயினும் சிறந்த அருள் செய்த இறைவனைக் காணாத நான், தீப்பாய்தல் முதலியவற்றைச் செய்திலேன். என்மன வலியிருந்தவாறு என்னை?

கு -ரை: ஓய்வு - மெலிதல்; 'உயிர்களைத் தாங்குதலில் தளர்ச்சியில்லாத' என்றபடி. 'உவமம்' என்பது, ''உவமன்'' என ஈறு திரிந்தது. ''உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங்காலை'' *(தொல், பொருள் - 274)* என்றாங்கு, 'எவ்விடத்தும், பொருளின் உவமம் சிறந்து காட்டுதல் மரபாய் இருக்க, இவை அவ்வாறன்றி, உவமம் யாதாயினும், அதனினும் சிறந்து நிற்பன' என வியந்தருளிச் செய்தவாறு. உவமம், தாமரைமலர், பொன், தளிர் முதலியன. 'இலாதனவும், இறந்தனவும் ஆகிய தாள்' என்க.

'நாய்' என்பது, அதன் பண்பின்மேலும், 'குலம்' என்றது, அதனிற் பிறந்த உயிரின்மேலும் நின்றன. 'நாய் என்னும் அத்தன்மையிற் பொருந்திய குலத்திற் பிறந்த அவ்வுயிரினும் கடைப்பட்ட' என்றபடி. ''என்னை'' என்றதை, 'எனக்கு' எனத் திரிக்க. தாயில் ஆகிய இன்னருள் புரிந்த - தாயினது அன்பு போலச சுரந்த இனிய

Koviloor Digital Library

44. வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும்
அதுதனை நினையாதே
மான்நி லாவிய நோக்கியர் படிறிடை
மத்திடு தயிராகித்
தேன்நி லாவிய திருவருள் புரிந்தஎன்
சிவன்நகர் புகப்போகேன்
ஊனில் ஆவியை ஓம்புதற் பொருட்டினும்
உண்டுடுத் திருந்தேனே. 40

திருவருளை விரும்பிச் செய்த. 'நனி' என்னும் உரிச்சொல், 'காணேன்' என்பதன் முதனிலையைச் சிறப்பித்தது; 'இடையறாது கண்டிருக்கும் பேற்றைப் பெற்றிலேன்' என்றபடி. இதன்பின், 'அதன்பொருட்டு' என்பது வருவிக்க. ''புகுவேனே'' என்றதில் உள்ள ஏகாரம் எதிர் மறையாகலின், 'தீயில் விழமாட்டாதவனும், திண்வரையினின்றும் உருளமாட்டாதவனும் ஆகிய யான், செழுமையான கடலிலே புகுவேனோ; மாட்டேன்' என உரைக்க.

40. பொ-ரை: மாதர் மயக்கத்தில் சிக்கி, உழன்ற என்னை ஆட் கொண்டருளின இறைவனது சிவபுரத்தை அடையாமல், உடம்பையும் உயிரையும் காப்பாற்றும் பொருட்டு இன்னமும் உண்டும் உடுத்தும் இருந்தேன். என்னே என் நிலை?

கு-ரை: வேனில் வேள் - மன்மதன். மதி - சந்திரன். படிறு - வஞ்சனை, என்றது அன்னதாகிய பார்வையை என்பது, 'நோக்கியர்' என்றதனால் பெறப்பட்டது. ''படிறிடை'' என்றதன்பின், 'பட்டு' என ஒருசொல் வருவித்து, அதனையே ''நினையாது'' என்ற எச்சத்திற்கு முடிபாக்குக. 'மகளிரது கடைக்கண் நோக்கில் அகப்படின், வேள் கணை கிழிக்கவும், மதிசுடவும் துயருறும் நிலை உண்டாம் என்பதனை நோக்காது அகப்பட்டேன்' என்றதாம். 'மத்திடு தயிராகியதனால்' போகேனாய் இன்னும் இருந்தேன்' என்க.

மேல் ''உடையான் அடிநாயேனைத் தினையின் பாகமும் பிறிவது திருக் குறிப்பன்று'' (பாட்டு-41) என்றதனால், இறைவன் அடிகளை, ''கோலமார்தரு பொதுவினில் வருக'' என ஈங்கே நிறுத்தி, ஏனையடியார்களை மட்டில் அழைத்துச் சென்றதற்குக் காரணம், தமது கருத்து வகையேயன்றி, இறைவனது திருவுளப்பாங்கு அன்று என்பதை அருளிச்செய்தார். இதனுள் அக்கருத்து இன்னதென்பதை

Koviloor Digital Library

எடுத்தோதியருளினார். ''மான் நிலாவிய நோக்கியர்'' எனப் பொதுமையிற் கூறினாரேனும், அஃது அடிகள்மாட்டுப் பேரன்புடையராய் அவரையின்றியமையாராகிய ஒருவரையே குறிக்கும். அவரை அடிகள் தம் மனைவியார் என்றலே பொருந்துவதன்றிப் பிறவாறு கோடல் பொருந்தாது. அவரும் இறைவன் அடிகளை ஆட்கொள்வதற்கு அண்மைக் காலத்தே மணந்தவராதல் வேண்டும். அடிகளை அவர் இன்றியமையாதிருந் தமையையும், அந்நிலையை அடிகள் நினைந்து அவர் அறியாதே இறைவனோடு செல்லமாட்டாராயினமையையும் வருத்த மிகுதியால் காமம் காரணமாக அமைந்தனபோலத் தாம் அருளிச்செய்தாராயினும், அன்பினால் அமைந்தன என்றே கொள்ளப்படும். படவே, அடிகள் பாண்டியனை விட்டு நீங்கியபின்னும் இறைவன் 'தில்லையில் வருக' என்று பணித்த பின்னும் சிறிது காலம் அவ்வம்மையாரோடு திருவாத ஆரில் இருந்து, பின்னர் இறைவன் திருவருட்பேற்றின் பெருமையை அவர்க்கும் அறிவுறுத்தித் தில்லைக்குப் புறப்பட்டார் என்பதும் அவ் வம்மையாரும் வருத்தமின்றி, அடிகளையும் இறைவனையும் வழி பட்டிருந்து இறைவன் திருவடியை அடைந்தார் என்பதும் உய்த் துணர்ந்து கொள்ளற்பாலன.

அடிகள் தாம் இறைவனோடு செல்லாது நின்ற காரணத்தை, இனிவரும், ''முடித்தவாறும்'' என்ற திருப் பாடலிலும் அருளுவர், சுந்தரர் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னரும் மனைவியார் இருவருடன் வாழ்ந்திருந்தமை நன்கறியப்பட்டதாகலின், அன்னதொரு நிலை அடிகட்கும் இருந்ததெனக் கொள்ளுதல் எவ்வாற்றானும் தவறுடைத்தாகாமையே யன்றி, இன்னோரன்ன அருட்டிரு மொழிகளை, மனம் உலகப் பற்றினாலும், பிறவாற்றாலும் சிறிதும் துயருறாதிருக்கவும், உற்றது போல, 'மாதர் வலையில் அகப்பட்டு வருந்துகின்றேன்; ஆக்கைக்கு இரைதேடி அலைவதிலே காலம் கழிக்கின்றேன்' என்றெல்லாம் பாடுவார் சிலரது பாடல்களோடு ஒப்பவைத்துப் பொருள் செய்தல் குற்றமாதலும் அறிந்துகொள்க.

இங்ஙனம், சிறுபற்றுக் காரணமாக அடிகள் உலகில் நின்றபின், மீள இறைவன் திருவடி கூடுங்காலம் சிறிது நீட்டித்தமையின், அந் நீட்டிப்பைப்பொறாமையால், அடிகள், தம்மைத் தாமே பலகாலும் நொந்து பல பாடல்களை அருளிச்செய்தார்; அவ்வருளிச்செயல் உல கிற்குப் பேருபகாரமாய் முடிந்தது எனக் கொள்க.

Koviloor Digital Library

5. கலிவிருத்தம்

45. இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன் கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்றுப ணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே. 41

46. உண்டொர் ஒண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டிர் ஆண்அலி யென்றறி யொண்கிலை

5. கைம்மாறு கொடுத்தல்

41. பொ-ரை: நீ என் மனத்தில் எழுந்தருளியிருந்து நான் துன்பம் நுகர்தற்கு இரங்கி, வருக என்று கட்டளை இட்டு அருளினை; அந்தச் சுகத்தை நான் அநுபவிக்கப் பெற்றிலேன்.

கு-ரை: இப்பகுதிக்கு, 'கைம்மாறு கொடுத்தல்' எனக் குறிப் புரைத்தனர் முன்னோர். 'கொடுத்தல்' என்பது 'கொடுத்தல் பற்றியது' என்னும் பொருட்டாய், கொடுத்தல் இயலாமையையே குறிக்கும். இஃது இப்பகுதியில் ஒன்பதாந் திருப்பாட்டின் பொருள் பற்றி உரைக்கப்பட்டது.

பொருள்கோள்: 'வானுளோர்க்கு ஒருவனே, (நீ என்னை) வருக என்று பணித்தனை; (ஆயினும் யான்) அது செய்கின்றிலேன்; (மற்று) உண்ணவே கிற்பன்; (அதனால்,) யான் இருகை யானையை ஒத்திருந்து, என் உள்ளக் கருவைக் கண்டிலேன்; கண்டது எவ்வமே'.

இருகை யானை, இல்பொருள் உவமை. விலங்கொடு தமக்கு வேற்றுமை கையுடைமை என்பது கூறுவார், யானையாகிய விலங் கிற்குக் கையுண்மை கருதி, அதனின் வேறு படுத்து, ''இருகை யானை யை ஒத்து'' என்றார். கரு - உட்பொருள். உள்ளத்தின்கண் உள்ள உட் பொருளாவது, முதற் பொருள்; சிவம். 'கருவை'' என்றது, 'கருவாகிய நின்னை' என்னும் பொருட்டாகலின், முன்னிலைக்கண் படர்க்கை வந்த மயக்கமாம். கிற்றிலேன் - வல்லேனல்லேன். கிற்பன்- வல்லேன்.

42. பொ-ரை: மேலான பொருள் ஒன்று உண்டு என்று அறிந்தார்க்கும் அறிதற்கரிய நீ, எனக்கு உள்ளபடி எழுந்தருளிக் காட்சி தந்தருளினை. அப்படி காட்சி கொடுத்த உன்னைக் கண்டும் காணாத வன் போல மயங்குகின்றேன். இஃது என்ன கண்மாயம்?

Koviloor Digital Library

தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. 42

47. மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேஇவை வந்துபோம்
கால மேஉனை யென்றுகொல் காண்பதே. 43

கு-ரை: ஒண்பொருள் - சிறந்த பொருள்; பரம்பொருள். உண்டு என்று உணர்வார் - உண்மை மாத்திரையின் உணர்வார். அவர், சிந்தனையறிவின்றிக் கேட்டலறிவு ஒன்றேயுடையார் என்க. அவர்க்கு அப்பொருளின் இயல்பு அறியவாராமையை, பெண்டிர் ஆண் அலியென்று அறிய ஒண்கிலை என்றார். எனவே ''பெண்டிர் ஆண் அலி'' என்றது, 'இன்னது' என்னும் அளவாய் நின்றது. ''உள்ளவா'' என்றது, 'நின் இயல்பு முழுதும் இனிது விளங்கும் வகையில்' என்றபடி. கண்டும் தோன்றியபொழுது அநுபவமாகக் கண்டும். கண்டிலேன் - பின்னர்க் காணவில்லை. 'அவ்வநுபவம் நீங்காது நிற்கப் பெறுகிலேன்' என்றபடி. கண்மாயம் - கட்பொறி பற்றிய மாயம். அது நன்கு காணப்பட்ட பொருள் ஓர் இமைப் பொழுதில் விரைய மறைதல். கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரி தாதல் போல, *(குறள். 377)* அநுபவத்தைத் தலைப்பட்டும், நிலைக்கப் பெற்றிலேன்; இஃது ஓர் வினைப்பயன் இருந்தவாறு என்பதாம்.

43. பொ-ரை: மேன்மையுடைய தேவர்களும் அறிய காட்சிக்கு எட்டாத திருவுருவத்தை உடைய நடராஜப் பெருமானே! நீ என்னை ஆட்கொண்டு உள்ளாய். பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் சாட்சியாய் இருக்கும் கால சொரூபம் நீ. உன்னை நான் எப்போது காண்பேன்?

கு-ரை: ''மேலை'' என்றதில் ஐ சாரியை. மேலை வானவர் - மேலிடத்துள்ள தேவர். எனவே. ''வானவர்'' என்றது, வாளா. பெய ராய் நின்றதாம். கோலம் - வடிவம். அஃது ஆகுபெயராய், அதனை உடையவனைக் குறித்தது. வானவராலும் அறியப்படாமை கோலத்திற்கு அடையாதல் அறிக. ''கூத்தன்'' என்றது தான்செய்யும் செயலால் தொடக்குண்ணாதவன் என்பது குறித்து நின்றது. மண், விண் முதலிய எல்லாவற்றிலும் அவையேயாய்க் கலந்து நிற்றல்பற்றி இறைவனை அவையாகவே ஓதினார். அதனானே, பின்னர் அவைகளை 'இவை'

Koviloor Digital Library

48. காண லாம்பர மேகட்கி றந்ததோர்
வாணி லாம்பொரு ளேஇங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. 44

எனச் சுட்டினார். பின்னர், 'காலமே' என்றதும் அது. ஏகாரத்தை எண்ணுப்பொருள தாக்குவாரும் உளர்; அவர், பின்னர், 'காலமே' என்றதற்கு வேறு கூற மாட்டாதவராவர். போம் என்ற பெயரெச்சம் காலம் என்ற ஏதுப்பெயர் கொண்டது. 'காலம்' என்பது காலப் பெயரன்றோவெனின், அன்று; என்னையெனின், ''நிலனே காலம் கருவி'' *(தொல். சொல் - 113.)* என்றவிடத்து, 'காலம்' என்றது, அவ்வவ் வினைநிகழ்ச்சிக்குரிய சிறப்புக் காலத்தையன்றி, எல்லா வற்றிற்கும் ஏதுவெனப்படும் பொதுக்காலத்தை அன்றாகலானும், ஈண்டுக் கருதியது பொதுக் காலத்தையன்றிச் சிறப்புக் காலத்தை அன்றாகலானும், இப்பொதுக்காலம், பிறபொருள்களோடு ஒப்பப் பொருள் எனப்படுமாகலானும் என்க.

44. பொ-ரை: இறைவா! ஊனக் கணணால் அன்றி, ஞானக் கண்ணாலேயே காண்பதற்குரிய பரஞ்சோதி நீ! பறவைக் குஞ்சு கூட்டை விட்டுப் பறக்க முடியாது இருப்பது போன்று பாழாய்ப் போன நான் பொய்யுடலை விட்டுப் பிரிந்து உன்னோடு பொருந்தி இருக்கும் நெறியை அறியாது இருக்கிறேன். ஐம்புலன்களில் வைத்துள்ள பற்றுதலே அதற்குக் காரணம். பொறிவாயில் ஐந்தையும் எரிந்து போனவைகளாக ஒதுக்கி வைத்துப் பழகுவேனாக!

கு-ரை: காணலாம் பரமே - ஞானக்கண்ணாலன்றி ஊனக் கண்ணாலும் காணத்தக்க பரம்பொருளே; இஃது அடியவர்க்கு அநுபவமாதல் குறித்தபடி. கட்கு இறந்தது ஓர் வாள் நிலாம் பொருளே-கண்ணொளியைக் கடந்ததாகிய ஒரு பேரொளி நிலை பெற்றுள்ள பொருளே; இஃது இறைவனது திருமேனியின் சிறப்புக் கூறியவாறு. 'நிலாப் பொருள்' என்பது, பாடம் ஆகாமையறிக. பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு. 'பாழ்நனேன்' என்பது, எதுகை நோக்கி, 'பாணனேன்' எனத் திரிந்துநின்றது. 'பாழ்த்த பிறப்பு'' (தி.8 திருவாசகம் - 20) என்றாற்போல, 'பாழ்' என்பது வினைப் பகுதியாயும் நிற்றலின், நகர இடைநிலை பெற்றது. 'பாழாகின்ற யான்' என்பது பொருள். ''புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய'' (தி.8 சிவபுராணம் அடி 55) என்றாராகலின் அவ்வஞ்சனைக்கு இடமாகிய உடம்பை, ''படிற்று ஆக்கை'' என்று அருளினார். பூணுதல் -

Koviloor Digital Library

49. போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்
றாற்ற மிக்கஅன் பாலழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்றம் அன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. 45

பொருந்தக் கொள்ளுதல். போற்றி - பாதுகாத்து; என்றது, 'அவற்றை விடுக்குதலின்றி நின்று' என்றபடி. 'பார்ப்பெனப் படிற்றாக் கையைவிட்டு உனைப் பூணுமாறு அறிகின்றிலேன்' என்க. 'குடம்பை தனித்தொழியப் புள் பறத்தல் போல், *(குறள் - 338)* உடம்பு தனித்துக்கிடப்ப யான் அதனினின்றும் புறப்பட்டு' என்பார், ''பார்ப்பென ஆக்கையை விட்டு'' என்றார்.

45. பொ-ரை: இறைவா! உன்னை வாயால் துதித்தும் உடம்பால் அங்கப் பிரதட்சணம் செய்தும் பல விதங்களில் புகழ்ந்துரைத்தும் பத்தியில் நிலை நின்று அந்த உறுதியான பக்தியின் வலிமையைக் கொண்டு உன்னை அழைக்கின்றேன் இல்லை. மார்க்கண்டேயனைப் பிடித்தல் பொருட்டு உன்னை எதிர்த்து வந்த கூற்றுவன் உன் திருவடியை அடைந்தான். என்னுடைய போக்கும் அத்தகையதாய் இருக்கிறது.

கு-ரை: போற்றி என்றல் - வணக்கங் கூறுதல். புரளுதல், ஆற்றாமைபற்றி. நின்று - அன்பு நெறியிலே நின்று. ''ஆற்றமிக்க'', ஒருபொருட் பன்மொழி. 'ஆற்றல் மிக்க'', என்பது பாடமாயின், உன்னை யடைவிக்கும் 'ஆற்றல் மிகுந்த' என உரைக்க. ''அழைக் கின்றிலேன்'' என்றதன்பின், 'அதனால்' என்பது வருவிக்க. ''ஏற்று வந்து எதிர்'' என்றதை, 'எதிரேற்று வந்து' என மாற்றிக்கொள்க. எதி ரேற்றல் - பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளுதல். கூற்றம் - இயமன்; என்றது அவனது செயலை. ''கொள்கை'' என்றதும், செயலையே. 'உன்னை அன்பால் அழைத்து அடையப் பெறாது ஐம்புல இன்பங்களில் திளைத்திருக்கின்ற என்னை, நீ ஒறுத்துஉன்பால் அழைக்கவே உன்னை யான் பெறுவேன்போலும்' என்பார், இறைவனை அன்பால் வழிபட்டு அவன் திருவடியைப் பெறாது, பகையாய் வந்து அதனைப்பெற்ற கூற்றுவனது செயலை உவமை கூறினார். ''காலன் அறிந்தான் அறிதற் கரியான் கழலடியே'' (தி.4.ப.113.பா.11) என்றார், ஆளுடைய அரசுகளும்.

Koviloor Digital Library

50. கொள்ளுங் கொல்லெனை அன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல் நின்ற எந்தையே. 46

51. எந்தை யாய்எம்பி ரான்மற்றும் யாவர்க்கும்
தந்தை தாய்தம்பி ரான்தனக் கஃதிலான்
முந்தி என்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே. 47

46. பொ-ரை: கொன்றை மாலையை அணிந்த இறைவனே! எள்ளும் எண்ணெயும் போல எல்லாப் பொருள்களிலும் நீக்கமின்றி நிறைந்து இருப்பவனே! உன்னை அடையும் வழியை அறியாத என்னையும் உன் அன்பரைப் போலக் கூவி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கு-ரை: 'கொள்ளுங்கில்' என்பது பிழைப்பட்ட பாடம். 'எனையும்' என்ற உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. அன்பரின் - ஏனைய அடியார்களைப்போல. கூய் - அழைத்து; 'பணி கொள்ளுங் கொல்' என இயைக்க. நள் - நடு. 'நடு, கீழ், மேல்' என்பன, அவ்வவ்விடத்தை யுணர்த்தி நின்றன.

47. பொ-ரை: சிவன, எனக்குத் தந்தையும் தாயும் தலைவனும் ஆனவன். அவன் உயிர்கள் அனைத்துக்கும் தந்தையும் தாயும் தலைவனும் ஆகின்றான். மற்றுத் தனக்கு அம்முறை உரிமை ஒன்றும் இல்லாதவன். சொல்லால் மட்டும் அன்றி மனத்தாலும் யாராலும் அறிய முடியாத ஞானநற்செல்வத்தை உடையவன். அவனை நான் அறிதற்கு முன்பே அவன் என் உள்ளத்தில் குடிகொண்டு உள்ளான்.

கு-ரை: ''எந்தை, யாய், எம்பிரான்'' என்றது தமக்கும், ''தந்தை, தாய், தம்பிரான்'' என்றது பிறர்க்குமாம். 'யாய்' என்றது, எனக்குத்தாய் என்னும் பொருளாதலை ''யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ'' *(குறுந்தொகை-40)* என்றதனானும் அறிக, அஃது - அம் முறைமை. முந்தி - தானே முற்பட்டு. ''முந்தி என்னுள் புகுந்தனன்'' என்றதை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. 'பிறர் முயன்றும் அடைதற் கரியவன், தானே வந்து என்னுள் புகுந்தனன்' என்றபடி. செல்வன் - எல்லாம் உடையவன்.

Koviloor Digital Library

52. செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. 48

53. கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே. 49

48. பொ-ரை: செல்வர்களுக்கு இடையிலும் வறியோர்களுக்கு இடையிலும் தேவர்களுக்கு இடையிலும் புழுப்போன்ற அற்ப உயிர்களுக்கு இடையிலும் புல் போன்ற தாவரங்களுக்கு இடையிலும் சிவனருள் பாகுபாடு இன்றி நிறைந்து இருக்கிறது. அந்த அகண்ட சொரூபத்தைக் காணப்பெற்ற பின்பும் அப்பெரு நிலையினின்றும் வழுவியவன் ஆனேன். முற்றிலும் மலபரிபாகம் அடையாததே இந்தத் துன்பநிலைக்குக் காரணம் ஆகும்.

கு-ரை: ''செல்வம், நல்குரவு'' என்றவை அவற்றை யுடைவரைக் குறித்தன. ''புழு, புல்'' என்றவற்றை, 'தாழ்ந்த பிறவி' என ஒருபகுதியாகக் கொள்க. ''வரம்பு'' என்றது, 'பாகுபாடு' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. 'இறைவனை அறிதல் அறியாமைகட்கு, உலக முறை பற்றிக் காணப்படும் இப்பாகுபாடுகள் காரணமல்ல; அருள்வழி நிற்றலும், நில்லாமைகளுமே காரணம்' என்பார். உலகியலை எடுத்தோதி, ''யார்க்கும் அரும்பொருள்'' என்று அருளினார். விண்ணோரது உயர்வைக் குறித்தற்குப் புழுப் புற்களை எடுத்தோதியதன்றிப் பிறிதின்மையின், 'யாவர்க்கும்' என்பது கூறாராயினார். அரும்பொருளாகிய இறைவனை, ''அரும்பொருள்'' என்றது பான்மை வழக்கு. கல் வகை மனம் - கல்லென்னும் வகை போலும் மனம். ''வகை'' என்றது, அதனையுடைய பொருள் மேல் நின்றது. ''பட்ட கட்டம்'' என்னும் எழுவாய்க்குரிய 'இது' என்னும் பயனிலை எஞ்சி நின்றது. 'இது' என்பது, 'இழிக்கத் தக்கது' என்னும் குறிப்பினது.

49. பொ-ரை: எண் மூர்த்திகளின் தத்துவத்தையும் அர்த்த நாரீசுவர தத்துவத்தையும் அறிந்து கொள்ளாத எனது பாசத் தளையைக் களைந்து, என்னை ஆட்கொண்டாய். அது மட்டுமன்று. திருநீறு பூசிய உன் மெய்யன்பர்கள் கூட்டத்தில் இருக்க நான் தகுதி

Koviloor Digital Library

54. அறிவ னே அமு தே அடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோஎனை ஆண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னோஅல்ல னோஅரு ளீசனே. 50

வாய்ந்தவன் என்று உலகம் அறியும்படி என்னை அவர்களது சபையில் சேர்த்து வைத்தாய்.

கு-ரை: கட்டு - பாசம். கண் ஆர நீறிடுதல் - காண்கின்ற கண்கள் மகிழ்வுறும்படி திருநீற்றை அணிதல். பட்டி மண்டபம் - கூட்ட மண்டபம்; என்றது, கேள்வி மண்டபத்தை. அஃதாவது, அறிவார் ஒருவர் உரைக்கும் அரும் பொருள்களைப் பலர் இருந்து கேட்கும் மண்டபம். இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் ஆசிரியக் கோலத்துடன் குருந்த மரத்தடியில் அடியவர் பலருடன் வீற்றிருந்த நிலையையே அடிகள் இங்கு, ''பட்டி மண்டபம்'' என்றார் என்க. ''எட்டினோடு'' என்பதில் ஓடு, எண்ணிடைச்சொல். எனவே, ''எட்டினோடு இரண்டும்'' என்றது, 'எட்டும் இரண்டும் கூட்டியுணரத் தெரியாதவன்' என்னும் பொருட்டாய், 'கல்லாதவன்' என்பதைக் குறிக்கும். யோக நெறியில், அகார உகரங்களாகிய பிரணவத்தை உணராதவன் என்பதைக் குறிக்கும். உபதேச முறையில் எட்டும் இரண்டும் கூடிய பத்தென்னும் எண்ணினைக் குறிக்கும் யகரமாகிய எழுத்தின் பொருளை - ஆன்மா இயல்பை அறியாதவன் என்பதைக் குறிக்கும். இவற்றுள் அடிகள் அருளியது யோகநெறிப் பொருள் பற்றியேயாம், ஞானோபதேசத்திற்கு முற்பட்ட நிலை அதுவே யாகலின். 'தவமே புரிந்திலன்'' என மேலும் (பா. 9) அருளிச்செய்தமை யறிக. ''ஏற்றினை'' என வந்த இரண்டனுள், பின்னையதன்பொருள், 'இடபவாகனத்தையுடைய நீ' என்பது. 'அறியேனைப் பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை; இது நின் கருணை இருந்தவாறு' என்க.

50. பொ-ரை: பேரறிவு சொரூபியே! அமிர்த சொரூபியே! அற்ப னாகிய என்னை ஒரு ஞானியாக்குதற் பொருட்டு அன்றோ, நீ, என்னை ஆட்கொண்டது. நீ ஆட்கொண்டதற்கு முன்பு நான் அறிவிலி யாய் இருந்தது வெளிப்படை. இன்று நான் ஞானியோ அல்லனோ. எனக்கு விளங்கவில்லை. என் நிலைமையைச் சற்றே கூர்ந்து தெளிவு செய்வாயாக!

கு-ரை: பொருள்கோள்; 'அறிவனே, அமுதே. ஈசனே, நீ என்னை ஆண்ட நாளில், அடிநாயினேன் அறிவனாகக் கொண்டோ ஆண்டது!

Koviloor Digital Library

6. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

55. ஈச னே என் எம்மானே
எந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாச னே நான் யாதுமொன்
றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு
நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே
செய்வ தொன்றும் அறியேனே. 51

(என்பால் நீ) கண்டது அறிவிலாமையன்றே! (அங்ஙனமாக, யான் என்றும்) அறிவனோ? அல்லனோ? அருள்'. இதனுள், ''அறிவு'' என வந்தன பலவற்றிற்கும், 'பேரறிவு' என உரைக்க. இது, சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி. 'சிற்றறி வுடைமையே என் இயல்பாதல் அறிந்த நீ, என் பிழை கருதி என்னை விலக்கியது பொருந்துமோ', என முறையிட்டவாறு. அருள் - சொல்லு.

6. அநுபோக சுத்தி

51. பொ-ரை: இறைவா! பெருமை வாய்ந்த எம் தந்தையே! நீ பிறவி நோயைப் போக்கியுள்ளாய். சிற்றம்பலச் செழுஞ்சுடரே! உடல் உணர்ச்சியில் உழன்று கிடந்த என்னை நீ, உயர்ந்த பேறும் அடையப் பெற்றவன் ஆக்கினாய். உன்னை விட்டுப் பிழைபடுகிற மனத்தை உடைய எனக்கு, என்ன செய்வது என்று விளங்கவில்லை.

கு-ரை: இப் பகுதிக்கு முன்னோர் கூறிய குறிப்பு, 'அநுபோக சுத்தி' என்பது, 'தடையில்லாச்சிவாநுபவம்' என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். அடிகள் இப் பகுதியில் அதனையே விரும்பிப் பாடுதல் காணலாம். ''ஈசனே'' என்றதன்பின் உள்ள, ''என்'' என்றதனை இறுதிக் கண் கூட்டி, வினாவாக்கி, 'இதற்குக் காரணம் என்' என உரைத்து, 'என்மாட்டுள்ள மலமாசே காரணம்' என்பது கருத்தாக்குக. எந்தை பெருமான் - என் தந்தையாகிய பெருமானே. நாசன் - போக்குபவன். ''யாதும் ஒன்று'' என்றதனை, 'யாதொன்றும்' என மாற்றியுரைக்க. 'உலகில் உள்ள பொருள்களில் யாதொன்றும் ஆகாத நீசனேன்' என்க. யாதொன்றும் ஆகாமையாவது, எப்பொருளினும் யாதேனும் ஓர் குணம் உளதாகும்; என்னிடத்தில் குணம் யாதும் உண்டாயிற்றில்லை என்றபடி. இங்ஙனங் கூறியபின், ''பொல்லா

Koviloor Digital Library

56. செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன்
செம்பொற் பாத மலர்காணாப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும்
பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம்
மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திங்
கிருப்ப தானேன் போரேறே. 52

நாயான நீசனேன்'' என்றது, இத்துணை இழிந்தவரை நாயோடு ஒப்புமைப் படுத்தும் வழக்கு நோக்கி. 'அதுதானும் என் மாட்டு ஒவ்வாது' என்றற்கு, பொல்லா நாய் - நன்றியறிவில்லாத நாய் என்றார். இஃது இல்பொருள் உவமை. நீசன் - இழிந்தவன். ''ஆண்டாய்க்கு'' என்றதன்பின், 'கைம் மாறாக' என்பது வருவிக்க. 'நினைக்கவும்' என்ற உம்மை தொகுத்த லாயிற்று. கண்டாயே - இதனை நீ கண்டாயன்றோ. செய்வது - இதை நீக்குதற்குச் செய்யும் வழி. அறியேன் - அறியாது திகைக்கின்றேன்.

52. பொ-ரை: செய்ய வேண்டுவது இது என்று அறியாத நாயினேன் உன் திருவடியைக் காணாத பொய்யர் பெறும் பேறெல்லாம் பெறுதற்குரியேனாகி, உன் மெய்யன்பர் உன் திருவடியை அடையக் கண்டும் கேட்டும் அதனை அடைய முயலாமல் பொய்யனாய் உண்டும் உடுத்தும் காலம் கழிக்கின்றேன்.

கு-ரை: ''செய்வது'' என்றது, அருள் பெற்றபின் செயற்பாலதனை. இது, அவ்வருட்கு முதல்வனாகிய இறைவனையன்றிப் பிறிதொன்றனை நாடாமையாம். 'அதனை அறிந்திலேன்' என்றது, பின்னும் இவ்வுலகத்தை நாடினமைபற்றி. அதனானே, ''சிறுநாயேன்'' என வருந்தியுரைத்தார். சிறுமை, நாய்க்கு அடை. 'அருள் பெற்றபின் செயற்பாலதனைச் செய்யாதொழிந்தமையின், அருள் பெறாதவரது நிலையையே நான் எய்தற்குரியனாயினேன்' என்பார், 'பாதமலர் காணாப் பொய்யர் பெறும்பேறு அத்தனையும் பெறுதற்கு உரியேன்' என்றார். இதன் பின்னர், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து, அதனை, ''இருப்பதானேன்'' என்றதனோடு இயைத்து, 'இஃதொரு வினையிருந்தவாறு' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க. ''செம்பொற் பாதமலர், மலர்ப்பாதம்'' என்றவற்றிற்குமுன், 'நின்' என்பது எஞ்சிநின்றது. பொய்யர் பெறும் இழப்பினை, 'பேறு' என்றது இகழ்ச்சி பற்றி. வெறி - வாசனை. பொய் - உலகியல். மெய்-

Koviloor Digital Library

57. போரே றேநின் பொன்னகர்வாய்
நீபோந் தருளி யிருள்நீக்கி
வாரே றிளமென் முலையாளோ
டுடன்வந் தருள அருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நின்பாதஞ்
சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊரே றாய்இங் குழல்வேனோ
கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே. 53

வீட்டு நெறி. மெய்யர் பாதம் மேவலை அடிகள் கேட்டது, கண்ணப்பர் முதலியோரது வரலாற்றில் என்க. 'அக் கேள்வி யறிவேயும் அமையும், யான் இவ்வுலகியலைத் துறத்தற்கு' என்பார், அதனையும் உடன் கூறினார். இக் காட்சியறிவு கேள்வியறிவுகளாலும் என் உள்ளம் திருந்திற்றில்லை என்பார், ''உண்டு உடுத்து இருப்பதானேன்'' என்று அருளினார். உண்டலையும், உடுத்தலையும் எடுத்தோதியது, அவற்றைப் பெற்றதனோடு மகிழ்ந்து, பிறிது நாட்டமின்றியிருக்கின் றேன் என்றற்கு. ஏறு - சிங்க ஏறு, என்பது, 'போர்' என்னும் அடை யாற் பெறுதும். தேவரின் மிக்கானாதல் கருதிச் சிவபெருமான், 'சிங் கம்' எனப்படுதலை, ''மூவாச் சிங்கமே''' (தி.6.ப.99.பா.2), ''சிவனே தேவர் சிங்கமே'' (தி.7.ப.52.பா.1) என்றாற்போலுந் திருமொழி பற்றி அறிந்து கொள்க. ஏறு போல்வானை, ''ஏறு'' என்றது, உவமை யாகுபெயர்.

53. பொ-ரை: இறைவனே! நீ உன் சிவபுரத்தில் நின்றும் எம் பிராட்டியோடும் இவ்விடத்து எழுந்தருளி அருள் செய்யப்பெற்ற உன் அன்பர், உன் திருவடியை அடையக் கண்டும், கண்கெட்ட ஊர் எருது போன்று இவ்வுலகத்தில் உழல்வேனோ? இத்தன்மையேனது உயிர் நீங்காதோ?

கு-ரை: ''போந்தருளி'' என்ற செய்தெனெச்சத்தை, 'போந் தருள' எனத்திரித்தும், ''இருள்நீக்கி'' என்றதனை, ''உடன் வந்து'' என்றதன்பின்னர்க் கூட்டியும், 'கொடியேன், உயிர் உலவாது, கண்கெட்ட ஊர் ஏறாய் இங்கு உழல்வேனோ' என மாற்றியும் பொருள் கொள்க. 'நீ' என்றது, பின்னரும் சென்றியையும். 'நீ நின் பொன்னகர் வாய் போந்தருளவும், அருள்பெற்ற சீரேறு அடியார் நின்பாதம் சேரவும் அவற்றைக் கண்டும் உயிர் உலவாது கொடியேன் இங்கு உழல்வேனோ' என வினைமுடிக்க.

Koviloor Digital Library

58. உலவாக் காலந் தவமெய்தி
உறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்காண்பான்
பலமா முனிவர் நனிவாடப்
பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
மலமாக் குரம்பை இதுமாய்க்க
மாட்டேன் மணியே உனைக்காண்பான்
அலவா நிற்கும் அன்பிலேன்
என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே. 54

''உடன்'' என்றதில், 'உடனாய்' என ஆக்கம் வருவித் துரைக்க. திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் ஆசான் மூர்த்தியாய் வந்த பொழுது அம்மையோடு உடனாய் இருந்திலனாயினும், அம்மை யாவாள் அருளன்றி வேறல்லளாகலானும், இறைவன் அருளன்றி யிலனாகலானும், அவளோடு உடனாய் வந்தருளியதாகப் பல விடத்தும் அருளுவர்; மேலும் அவ்வாறு அருளினமை காட்டப் பட்டது. இறைவன் அருளன்றி இலனாதலை,

''அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
அருளு மவனன்றி யில்லை - அருளின்
றவனன்றே இல்லை''

(சிவஞானபோதம் சூ-5. அதி-2) என்பதனால் அறிக. ஏறு - எருது. காட்டேற்றினின்றும் பிரித்தற்கு, ''ஊரேறு'' என்றார். ஊர் ஏறுகள் மேய்தற் பொருட்டுக் காட்டிற் செல்லுமாயினும், மேய்ந்த பின்னர் ஊரை அடையும். அவற்றுள் கண்கெட்ட, ஏறு ஒன்று இருக்குமாயின், அஃது ஏனையவற்றோடு கூடிச் செல்லமாட்டாது காட்டிலே கிடந்து தன் இனத்தையும், தலைவனையும் நினைந்து கதறி அலமருதலின், அதனை, அருளைப் பெறுதற் பொருட்டு இவ்வுலகில் வந்தவர் பலரும் அதனைப் பெற்றுச் சிவன் நகருக்குச் சென்றுவிட, அவர்களோடு செல்லாது இவ்வுலகில் நின்று அவர்களையும், இறைவனையும் நினைந்து அழுது அலமரும் தமக்கு உவமை கூறினார். 'என் உயிர்' என்பது ஒற்றுமை வழக்காயினும், உறுப்புத் தற்கிழமை வழக்கோ டொத்தலின், 'உலவாது' என்பது, சினைவினை முதல்மேல் நின்ற வாறு; இவ்வாறன்றி இதனை வேறு தொடராக்கி உரைத்தலுமாம்.

54. பொ-ரை: அளவில்லாத காலம் உடலை வெறுத்துத் தவம் புரிந்த பல முனிவரும் வருந்தி நிற்க, பாவியாகிய என்னைப் பணி

Koviloor Digital Library

59. மானோர் நோக்கி உமையாள்
பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே அமுதே கரும்பின்
தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக்
கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக்
கூடு வார்நின் கழல்கூட
ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
கிருப்ப தானேன் உடையானே. 55

கொண்டனை. அங்ஙனமாகவும் இந்தமல உடம்பை ஒழிக்க முயலேன். உன்னிடத்து அன்பு இல்லாத நான் இனி எவ்வகையால் உயர்வேன்?

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'மணியே, எம்மானே' உனைக் காண்பான், பல மாமுனிவர், உறுப்பும் வெறுத்து, இங்கு உலவாக் காலம் தவம் எய்தி நனிவாட, அவர்களைப் பணிகொள்ளாமல் உன்னைக் காணும்பொருட்டு யாதும் செய்யாத பாவியேனைப் பணி கொண்டாய்; (யானோ) உடம்பை நீக்கிக் கொள்ளும் விருப்பம் இல்லேன்; உன்னைக்காண விரும்பி அலைகின்ற அன்பும் இல்லேன்; எவ்வாற்றால் உன்னைத் தொடர்வேன்'.

தவம், உண்டி சுருக்கல் முதலாயின. உடம்பினை, 'அங்கம்' என்னும் வடநூல் வழக்குப்பற்றி, ''உறுப்பு'' என்றார்.

''உறுப்பொத்தல் மக்கள்ஒப் பன்றால்''

(குறள்.993) எனவும்,

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு ஏனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு'

(குறள்.704) எனவும் வருவனபோல்வனவற்றைக் காண்க.

55. பொ-ரை: மான்விழி போன்ற விழியினை உடைய அம்பிகையின் வலப்பாகா! சிதம்பர நாதா! நீ பரிபூரணப் பரம் பொருளாகத் தோன்றி உன் அடியார்க்கு அமிர்தம் ஆகின்றாய். உன்னை நினைவதே மானுட வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்று நீ காட்டியருளியதை அறிந்து கொண்ட நின் அன்பர், உன்னையே

Koviloor Digital Library

60. உடையா னேநின் றனைஉள்கி
உள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்
உடையார் உடையாய் நின்பாதஞ்
சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்
கடையா னேன்நெஞ் சுருகாதேன்
கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
கிருப்ப தாக முடித்தாயே. 56

61. முடித்த வாறும் என்றனக்கே
தக்க தேமுன் னடியாரைப்
பிடித்த வாறும் சோராமற்
சோர னேன்இங் கொருத்திவாய்

நினைந்து உன்னை அடைந்தார். உன் உடைமையாகிய நானோ உடலையே நினைந்து நிலவுலகுக்கு உரியவன் ஆனேன்.

கு-ரை: கூடுவார் - பொருந்துபவர்; ஒத்து நடப்பவர். ''கூட'' என்றதன்பின், 'கூடாதேனாகிய யான்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. 'இஃது என் வினையிருந்தவாறு' என்பது குறிப்பெச்சமாய், இறுதிக் கண் எஞ்சி நின்றது. ''உமையாள்,'' ''கரும்பின்'' என்பன மூவசை யிடத்து ஈரசை வந்த சீர் மயக்கம்.

56. பொ-ரை: உயிர்கள் அனைத்தும், இறைவா! உனக்குச் சொந்தம் ஆயினும் பேரன்போடு உன்னையே நினைப்பவர் மட்டும் உன்னை அடைகின்றனர். இதை நான் கண்டிருந்தும் என் நெஞ்சம் உருகவில்லை. எனக்கு விவேகம் வரவில்லை. உள்ளக் கனிவு உண்டாகவில்லை. துர்நாற்றம் வீசும் உடலில் விருப்பம் வைத்து ஊர் நாய்க்கும் கீழ்ப்பட்டவனாக இங்கு வாழ்ந்து இருக்கிறேன்.

கு-ரை: 'உடையராகிய நின் பாதம்' என்க. ''கண்டும்'' என்னும் உம்மை தொக்கது. இஃது, ''இருப்பதாக'' என்றதில், 'ஆக' என்பதனோடு முடியும். ஊர் நாய் - வளர்ப்பார் இல்லாத நாய்; 'அஃதா யினும் தான் செய்தற்பாலதனைச் செய்யும்; யான் அஃதில்லேன்' என்பார், ''ஊர்நாயிற் கடையானேன்'' என்றார். ஊர் நாய் செய்வது, ஊரைக் காத்தல். ''கசியாதேன்'' முதலிய எழுவாய்கள், 'இருப்பது' என்னும் தொழிற்பெயரொடு முடியும். ஆக - நிகழும்படி. முடித்தாய்- வரையறுத்தாய். ஏகாரம், தேற்றம். 'இதுதான் என்னை வந்திங்காட்

Koviloor Digital Library

துடித்த வாறும் துகிலிறையே
சோர்ந்த வாறும் முகங்குறுவேர்
பொடித்த வாறும் இவையுணர்ந்து
கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே. 57

62. தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
தெளிவை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
ஊனை உருக்கும் உடையானை
உம்ப ரானை வம்பனேன்
நானின் னடியேன் நீஎன்னை
ஆண்டாய் என்றால் அடியேற்குத்
தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந்
தன்மை யாம்என் தன்மையே. 58

கொண்ட கருணைக்குரிய செயலோ' என்பது குறிப்பெச்சம்.

57. பொ-ரை: நீ முடித்த விதம் எனக்குத் தக்கதே. நான் அடியவரைப்பற்றியிருநதும், என்னை மாயையாகிய பெண் வருத்த வருந்தினேன். எனக்கு நானே கெடுதியுண்டாக்கிக் கொண்டேன்.

கு-ரை: ''சோரனேன்'' என்பது! முதலாக இறுதிகாறும் உள்ளவற்றை, எஞ்சிநின்ற, 'ஆதலின்' என்பதனோடு முதலிற் கூட்டி, ''தக்கதே'' என்றதைப் பின்னும் இயைத்து, 'அவருக்கு' என்பது வருவித்து, 'முடித்தவாறும் என்றனக்கே தக்கதே; அடியாரைச் சோராமல் முன் பிடித்தவாறும் அவருக்கே தக்கதே' என உரைக்க. 'அவரவருக்குச் செயற்பாலதனையே செய்தாய்; ஆதலின், யான் இங்கு நினறு துன்புறுவது நின்பிழை அன்று; என் பிழையே' என்ற வாறு. முன்னைத் திருப்பாட்டில், 'இறைவன் செய்தது முறையன்று' என்பதுபோல அருளினமையின், இத் திருப்பாட்டில், 'அது முறையே' என்றார் என்க. கழிபடர் (மிக்க துன்பம்) உற்றோர் இங்ஙனம் பல வகையாலுங் கூறி இரங்குதல் இயல்பென்க. ''ஒருத்தி'' என்றது, தம் மனைவியாரையேயாதல் வேண்டும் என்பது மேலே (தி.8. திருச்சத கம் பா. 44) கூறப்பட்டது. வாய்துடித்தமை முதலியவாகக் கூறியன, அடிகள் பிரிந்து வருங்காலத்து, அவ்வம்மையார்பால் நிகழ்ந்த ஆற்றா மைக் குறிப்பே என்றும், அங்ஙனம் ஆற்றாமை எய்திய அவரை, 'விரைந்து வருதும்' என அடிகள் தேற்றிப்பிரிந்தார் என்றும், அதனால், இறைவன் தம்மைப் பிரிந்து செல்லும்பொழுது தாம் அத்தேற்றச்

Koviloor Digital Library

63. தன்மை பிறரால் அறியாத
தலைவா பொல்லா நாயான
புன்மை யேனை ஆண்டையா
புறமே போக விடுவாயோ
என்னை நோக்கு வார்யாரே
என்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
பொன்னே திகழுந் திருமேனி
எந்தாய் எங்குப் புகுவேனே. 59

சொல்லைக் கடக்கமாட்டாராயினார் என்றும் கொள்ளற்பாலன.

58. பொ-ரை: மனம் தெளிந்தவர்களுக்குப் பரமானந்தத்தை ஊட்டும் ஞானப் பிரகாசன் நீ. அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மேலாம் பொருள் நீ. மற்றுப் பக்குவம் அடையாத நான் உனக்கு அடிமை என்றும் நீ எனக்குத் தலைவன் என்றும், சொந்தம் பாராட்டினால் ஒரு புன்சிரிப்பின் மூலம் நீ அதை மறுப்பாய். உன் அருளுக்குத் தகுதியற்ற நான் அதற்குத் தகுதியுடையவன் என்று சொல்லுவது தகாது.

கு-ரை: கன்னல் - கரும்பு; இஃது அதன் சாற்றைக் குறித்தது. உம்பர் - மேலிடம். உம்பரான் - மேலிடத்தில் இருப்பவன். 'உம்பர் ஆனை' என இருசொல்லாக அறுத்து, 'தேவர்ஆ (பசு - காமதேனு)' என்றும் உரைப்பர். என்றால் - என்று உறவு கூறினால். ''தானும் சிரித்து'' என்றது, 'பிறர் சிரித்தலேயன்றி' என்னும் பொருளைத் தருதலின், உம்மை, எச்சப் பொருட்டு. சிரித்தல், 'வருக என்று பணித்த போதும் வாராதொழிந்த இவன்தானோ என் அடியான்! இவனைத் தானோ நான் ஆண்டுகொண்டது! நன்றாயுள்ளது இவன் கூற்று!' என்னும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பினாலாம். ''சிரித்தே'' என்ற ஏகாரம், தேற்றம். 'அங்ஙனம் இகழினும், தனக்கு இயல்பாய அருட்டன்மையால், முன்பு வந்து ஆண்டதுபோல, இனியும் என்னைத் தன்பால் கூவிக்கொள்வான்' என்பார், 'சிரித்தே ஒழியலாம்' என்னாது, ''சிரித்தே அருளலாம்'' என்று அருளினார்.

59. பொ-ரை: உன்னுடைய இயல்பு, பிறர் பலராலும் அறியப் பெறாதது. அத்தகைய இறைவனே! புன்மையுடைய என்னை ஆண்டருளிப் புறத்தே செல்ல விடுகிறாயோ? நீயே அப்படிச் செய்தால் நான் என் செய்வேன்? எவ்விடத்தில் புகுவேன்? என்னை நோக்குவோர் யார்?

Koviloor Digital Library

64. புகுவேன் எனதே நின்பாதம்
போற்றும் அடியா ருள்நின்று
நகுவேன் பண்டு தோள்நோக்கி
நாண மில்லா நாயினேன்
நெகும்அன் பில்லை நினைக்காண
நீஆண் டருள அடியேனுந்
தகுவ னேஎன் தன்மையே
எந்தாய் அந்தோ தரியேனே. 60

கு-ரை: பிறர் - உன்னையொழிந்த மற்றையோர். சிவாநுபூதிச் செல்வராயினும், சிவனது தன்மை முற்றும் அறியப்படாமையறிக. அறியாத - அறியப்படாத. ''பொல்லாநாய்'' என்றதற்கு மேல் (பா. 55) உரைத்தாம். ''புன்மையேனை ஆண்டு விடுவாயோ'' என்றது, 'என் புன்மை நோக்காது முன்பு என்னை ஆண்டுகொண்டு, பின்பு அது நோக்கி விட்டு விடுவாயோ' என்றவாறு. 'அங்ஙனம் செய்யின், அஃது ஆண்டவற்கு அழகாகாது' என்பது குறிப்பு. ஓகாரம், இரக்கப் பொருட்டு. ''விடுவாயோ'' என்றதன்பின், 'விடின்' என்பது எஞ்சி நின்றது. ''நோக்குவார்'' என்றது, 'நோக்கி இரங்குவார்' என்னும் பொருட்டு. ''யாரே'' என்னும் ஏகாரம், அசைநிலை. ''பொன்'' என்றது, அதன் ஒளியை, ''எங்கு'' என்றது, 'எவரிடத்தில்' என்றபடி.

60. பொ-ரை: இறைவனே! உன் திருவடிகளில் சரண் புகுவேன். உன் அடியார் நடுவில் கூடியிருந்து நகைத்தல் ஒன்றுமே செய்வேன். ஆனால் சரியான அன்பிலேன். இத்தகையோனான என்னை நீ ஆண்டருளல் தகுதியாமோ?

கு-ரை: 'எந்தாய், நின் பாதத்தில் யான் புகுவேன்; (அதற்கு) அஃது என்னுடையதோ! (நீ கொடுக்க அன்றே பெறற்பாலது!) அதனை நீ கொடுத்து ஆண்டருள (ஏனைய அடியார்போல) அடியேனும் தகுவனோ? (தகேன்; ஏனெனில்,) நாணமில்லா நாயினேன், பண்டு, போற்றும் அடியாருள் நின்று நின் தோள்களை நோக்கி மகிழ்வேனாயினும், (இன்று எனக்கு) நினைக்காண நெகும் அன்பில்லை; அந்தோ, என் தன்மையை (யான்) தரியேன்' எனப் பொருள் கொள்க. இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் ஆசான் மூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த கோலம், அடியார் உள்ளத்தைக் கவருந் தன்மையதாய், இருந்தமையின் தம் உள்ளமும் அதனால் ஈர்ப்புண்டது என்பதை, ''பண்டு தோள்நோக்கி நகுவேன்'' என்றார்.

Koviloor Digital Library

7. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

65. தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள்
விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர்
தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள்
நின்மலா போற்றி போற்றி. 61

''சிவனவன் திரள்தோள்மேல் - நீறு நின்றது கண்டனையாயினும் நெக்கிலை'' என முன்னரும் (தி. 8. திருச்சதகம் பா. 37) அருளினார். ''நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் - பேணாமை பேதை தொழில்'' *(குறள்-833)* என்பவாகலின், ''நாணமில்லா நாயினேன்'' என்றது, 'பேதையேன்' என்னும் பொருளதாதலும், பெற்ற திருவருளைப் பேணுந்தன்மை இன்மையால், 'பேதையேன்' என்றார் என்பதும் பெறப்படும். 'பேணாது நின்றே பயன்பெற விழைகின்றேன்; அஃது இயல்வதோ' என்பார், 'புகுவேன் எனதே நின்பாதம்' என்றார்.

7. காருணியத்திரங்கல்

61. பொ-ரை: கடவுளே! சங்கரனே! விருத்தனே! ஒப்பில்லாத தலைவனே! தேவர் தலைவனே! வணக்கம். இந்த உடம்போடு கூடி வாழும் வாழ்க்கையைச் சகித்திலேன். ஆதலால் இதனை ஒழித்து உன் திருவடியை அடைவிக்க வேண்டும்.

கு-ரை: இப்பகுதிக்கு, 'காருணியத்திரங்கல்' என முன்னோர் உரைத்த குறிப்பு, 'இறைவன் தனது கருணைத் தன்மையால் திருவுளம் இரங்குதலைக் குறித்தது' என்றே பொருள் கொள்ளற்பாற்று; என்னையெனின், இதனுள் அடிகள், 'தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை' என்று எடுத்துக் கொண்டு 'உடல் இது களைந்திட்டு ஒல்லை உம்பர் தந்தருளு,ஒழித்திடு இவ்வாழ்வு, வருக என்று என்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும்' என்றாற்போலப் பன்முறையும் வேண்டுகின்றா ராகலின். இதனானே, இதனுள், 'போற்றி' என வருவன பலவும், அங்ஙனம் இரங்குமாறு வேண்டிக்கொள்ளும் வணக்கவுரையாதல் பெறப்படும்.

Koviloor Digital Library

66. போற்றிஓம் நமச்சி வாய
புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றிஓம் நமச்சி வாய
புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றிஓம் நமச்சி வாய
புறம்எனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றிஓம் நமச்சி வாய
சயசய போற்றி போற்றி 62

67. போற்றிஎன் போலும் பொய்யர்
தம்மைஆட் கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றிநின் பாதம் போற்றி
நாதனே போற்றிபோற்றி

தரிக்கிலேன் - பொறுக்கமாட்டேன். 'காய வாழ்க்கை தரிக்கிலேன்' என்க. வானம் - பரலோகம். 'அதன்கண் உள்ள' என்க. நீ எவ்வாறும் ஆவாய் என்பார், 'எங்கள் விருத்தனே, விடலையே' என்றார். விருத்தன் - முதியோன். விடலை- இளையோன். ''தம்பிரான்'' என்றதில் தம், சாரியை. பிரான் - தலைவன்.

62. பொ-ரை: இறைவனே! போற்றி! போற்றி! இந்தப் பொய்யுலக வாசனையால் மயங்குகின்றேன். உன்னையன்றி எனக்கு வேறு புகலிடம் இல்லை. ஆதலால் என்னைக் கைவிடாமல் காத்தருளல் வேண்டும்.

கு-ரை: ''ஓம் நமச்சிவாய'' என்றது, 'இம்மந்திரத்தின் பொருளாய் உள்ளவனே' என்றவாறு. 'போற்றியோ' எனப் பிரித்து, ஓகாரத்தை, இரக்கப்பொருளது எனினுமாம். புயங்கம் - பாம்பு; 'ஒரு வகை நடனம்' எனவும் கூறுப. மயங்குதல் - செய்வதறியாது திகைத்தல். 'என்னைப் புறம் போக்கல்' என்க. கண்டாய், முன்னிலை அசை. சயசய - வெல்க வெல்க.

63. பொ-ரை: பொய்யுடலில் ஆசை வைத்துள்ள என் போன்றவர்களுக்கு அருள் புரிவதால், நீ, வள்ளல் ஆகின்றாய். உன் கருணைக்குப் புதிய தேன் ஒப்பானது. ஐம்பெரும் பூதங்கள், சூரியன் சந்திரன், உயிர் ஆகிய எட்டு மூர்த்திகளாய் நீ இருக்கின்றாய். இப்படியெல்லாம், இருக்கிற உனக்கு மேலும் மேலும் வணக்கம் கூறுகிறேன்.

Koviloor Digital Library

போற்றிநின் கருணை வெள்ளப்
புதுமதுப் புவனம் நீர்தீக்
காற்றிய மானன் வானம்
இருசுடர்க் கடவு ளானே 63

68. கடவுளே போற்றி என்னைக்
கண்டுகொண் டருளு போற்றி
விடவுளே உருக்கி என்னை
ஆண்டிட் வேண்டும் போற்றி
உடலிது களைந்திட் டொல்லை
உம்பர்ததந் தருளு போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த
சங்கரா போற்றி போற்றி 64

கு-ரை: ''பொய்யர் தம்மை ஆட்கொள்ளும்'' என்றது. அருட்டிறத்தை அருளியவாறு. 'கருணையாகிய புதுமது வெள்ளம்' என்றபடி. மது - தேன். புவனம் - நிலம். இயமானன் - உயிர். இருசுடர், ஞாயிறும் திங்களும். 'இவ்வெட்டுமாய் நிற்கும் இறைவனே' என்றபடி. கடவுளான் - எல்லாவற்றையும் கடத்தலை உடையவன். 'இறை, தெய்வம்' என்னும் தெய்வஞ்சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவிகள், 'இறைவன், தேவன்' என உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந்திசைத்தல் போல, 'கடவுள்' என்னும் பெயரும் 'கடவுளான்' எனப் பால்பிரிந்து இசைத்தது என்க *(தொல். சொல் -4)*.

64. பொ-ரை: நான் தகவிலன் என்பதை அறிந்து என்னை ஆட்கொள். என் உள்ளத்தை உருக்கி அதை இலகச் செய். உடலை ஒதுக்கிவிட்டு விரைவில் முத்தியடையும்படி செய். கங்காதரா! உன்னை நான் மீண்டும் வணங்குகிறேன். நான் தகாதவன் எனினும் நீ சங்கரன் ஆதலால் என்னை ஆட்கொண்டருள்க.

கு-ரை: ''கண்டுகொண்டு'' என்றதில் கொள், தற்பொருட்டுப் பொருண்மை விகுதி, 'உனக்குள் நீதானே கண்டு' என்பது பொருள். 'உன்னை வலிசெய்வார் ஒருவரிலர்; நீதானே இரங்குதல் வேண்டும்' என்றபடி. விட - (உலகப்பற்று) நீங்குமாறு. 'என்னை உள்ளே உருக்கி ஆண்டிட வேண்டும்' என்க. உருக்கி - உருகப்பண்ணி. உம்பர் - மேலுலகம்; சிவலோகம். 'அருள்' என்னும் முதனிலை, ஏவலிடத்து, உகரம் பெற்றது.

Koviloor Digital Library

69. சங்கரா போற்றி மற்றோர்
சரணிலேன் போற்றி கோலப்
பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய்
வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
மங்கையோர் பங்க போற்றி
மால்விடை யூர்தி போற்றி
இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லேன்
எம்பிரான் இழித்திட் டேனே. 65

70. இழித்தனன் என்னை யானே
எம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலேன் உன்னை என்னை
ஆளுடைப் பாதம் போற்றி

65. பொ-ரை: சங்கரனே! மங்கை பங்கனே! மால்விடையுடையானே! வேறோர் புகலிடம் இல்லேன். இந்தப் பொய் வாழ்வைச் சகிக்கிலேன் ஆதலால், என்னைக் கைவிடல் உனக்குத் தகுதியன்று.

கு-ரை: சங்கரன் - இன்பத்தைச் செய்பவன். சரண் - புகலிடம். பொங்கு அரா - சினம் மிகுகின்ற பாம்பு; இஃது ஆகுபெயராய் அதன் படத்தைக் குறித்தது. மால் விடை - பெரிய இடபம். 'ஊர்தி' என்பதில் இகரம், செயப்படுபொருட் பொருளதாய் நின்று, 'ஊரப்படுவது' எனவும், வினைமுதற் பொருளதாய் நின்று 'ஊர்பவன்' என்னும் பொருளையும் தரும். இங்கு அஃது வினைமுதற் பொருளதாய் நின்றது. 'இவ்வாழ்வு' என்னும் வகரம் தொகுத்தலாயிற்று. இழித்திட்டேன் - அருவருத்தேன். 'ஆதலின், நீக்கியருள்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

66. பொ-ரை: எம்பிரானே! என்னை நானே தாழ்த்துவது அன்றி உன்னை நிந்தித்திலேன். சிறியவர் செய்த குற்றங்களைப் பெரியவர் பொறுத்தல் கடமையாதலால் என் குற்றங்களைப் பொறுத்து, இந்தப் பொய் வாழ்க்கையை ஒழித்தருளல் வேண்டும்.

கு-ரை: 'யான் உன்னைப் பழித்திலேன்; என்னையே இழித்தனன்' என்க. இழித்தனன் - இகழ்ந்துகொண்டேன். பழித்திலேன் - பழிகூறிற்றிலேன். 'என்னைப் பிரிவது உனக்குத் திருக்குறிப் பன்றாகவும், (தி.8. திருச்சதகம் பா. 41) யானே பிரிந்து நின்றேன்: சிறியோரது

Koviloor Digital Library

பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம்
பெரியவர் கடமை போற்றி
ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி
உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே. 66

71. எம்பிரான் போற்றி வானத்
தவரவர் ஏறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை
கூறவெண் ணீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத்
திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி என்னை
ஆளுடை ஒருவ போற்றி. 67

பிழையைப் பொறுத்து அவர்க்கு உதவுதல் பெரியோரது கடனாகலின், நீ எனது பிழையைப் பொறுத்து இவ்வாழ்வை ஒழித்திடல் வேண்டும்' என வேண்டியவாறு. உம்பர் நாடு - மேலுலகம்; 'அதன்கண் உள்ள எம் பிரானே' என்க.

67. பொ-ரை: தேவர் பிரானே! உமாதேவி பாகனே! திரு வெண்ணீறு உடையவனே! செவ்விய பெருமானே! திருச்சிற்றம் பலத்தை உடையவனே! முத்தி உலகை உடையவனே! என்னை அடிமையாக உடையவனே! என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும்.

கு-ரை: வானத்து அவரவர் - வானுலகில் உள்ள அவ்வவர்க்கு. ''அவரவர்'' என்றது, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ளாரைக் குறித்து ''ஏறு'' என்றது, ''தலைவன்' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

தெய்வப் பகுதியினராவார், உலகை நடத்துதற்கண் ஒவ்வொரு தொழிற்கு உரியராய் நின்று, அவ்வவ்வளவில், 'முதல்வர்' எனப்படுவராத லாலும், அம் முதன்மைகள் பலவும் 'சிவபெருமானது' முழுமுதன்மை யின் ஒவ்வொரு கூறாய் நிற்பனவாதலாலும், அப்பெருமானை 'வானத்து அவரவர் ஏறு' என்று அருளிச்செய்தார்.

கொம்பர் - பூங்கொம்பு. ஆர்- (அதன் தன்மை) பொருந்திய. 'கொம்பர்போலப் பொருந்திய' என்று மாம், செம் பிரான் - சிவப்பு

Koviloor Digital Library

72. ஒருவனே போற்றி ஒப்பில்
அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி எங்கள்
கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகஎன் றென்னை நின்பால்
வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி
தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே. 68

நிறக் கடவுள். பிரமனை, 'பொன்னன்' என்றும், திருமாலை, 'மாயோன்' என்றும் கூறுதல்போல, சிவபிரானை, ''செம்பிரான்'' என்றார். 'உம்பர்' என்பதன் அடியாகத் தோன்றிய, 'உம்பரான்' என்பது விளியேற்று, 'உம்பரா' என நின்றது.

68. பொ-ரை: பலவாகத் தோன்றும் பொழுதும் நீ ஒருவன்தான் இருக்கிறாய். உயிர்கள் அனைத்துக்கும் நீ சிறந்த தந்தையாய் இருக்கிறாய். தேவர்களுக்கெல்லாம் நீ மூத்தவன். உயிர்கள் உள்ளத்தில் நீ நித்திய திருவுருவத்தில் இருக்கிறாய். உனக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவை நீ உறுதிப்படுத்து. என்னை உன் மயம் ஆக்குக. எனது உயிர் போதத்தை அகற்றி விடு. உனது மகிமையை நினைந்து நான் உன்னையே போற்றுகிறேன்.

கு-ரை: 'ஒருவன்' என்பது, கடவுளைக் குறிப்பதொரு சொல். ஒப்பில் அப்பன் - 'தந்தை' எனப்படுவாருள் ஒருவரும் ஒப்பில்லாத தந்தை. 'குரவன்' என்பது, எதுகைநோக்கி, 'குருவன்' என நின்றது. மக்களுக்கு உய்யும் நெறிகாட்டுவார் ஆசிரியராதல்போல, தேவர் கட்கு உய்யும் நெறிகாட்டுவான் சிவபெருமானே யாதல்பற்றி, 'வானோர் குரவனே' என்றார்.

கோமளக் கொழுந்து - அழகின்மேல் எல்லை. சிவபிரானது அழகின் சிறு கூறுகளே ஏனைய யாவரிடத்தும், எப்பொருளிடத்தும் காணப்படும் அழகுகளாதல் தெளிவு.

இதனை, அப்பெருமான் பேரழகுடன் தோன்றிய வரலாறுகள் பல தெளிவுறுத்தும். 'உடலினின்றும் பிரித்து ஏற்றுக்கொள்ளுதலை' ''வாங்கிட வேண்டும்'' என்றார். 'தமியனேன் தனிமை தீர்த்து நின்பாதம் தருக' எனக் கூட்டுக.

Koviloor Digital Library

73. தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க்
கவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்தும்என் பொய்ம்மை யாட்கொண்
டருளிடும் பெருமை போற்றி
வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க்
கமுதம்ஈ வள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற்
கருளிட வேண்டும் போற்றி 69

69. பொ-ரை: அன்பரிடத்தில் மிகுந்த அன்பு செய்பவனே! என் பொய்ம்மை ஒழியும் வண்ணம் என்னை ஆண்டருளினவனே! விடத்தை உண்டு தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுத்தவனே! உன் திருவடியை எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும்.

கு-ரை: தீர்ந்த அன்பு - முதிரவேண்டுமளவும் முதிர்ந்து முடிந்த அன்பு; 'பேரன்பு' என்றவாறு. அன்பாய - அன்பே வடிவமாகிய; 'அன்பு பிழம்பாய்த் திரிவார்'(தி.12 கண்ணப்பர் புரா. 154), 'அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பு' (தி.12 கண்ணப்பர் புரா. 157) என்றாற்போல வருவன காண்க. ''அன்பர்'' என்றது. 'அடியவர்' என்னும் அளவாய் நின்றது. ''அவரினும் அன்பன்'' என்றது, அவரது அன்பளவினன்றிப் பன்மடங்கு பெரிதாய பேரருளை அவர்கட்கு வழங்குபவன் என்றவாறு.

அவ்வருளாவது, ஊனக்கண்ணைப் பெயர்த்தளித்த அன்பர்க்குப் பரிசாக, ''என் அன்புடைத் தோன்றல்'' (தி.11. நக்கீரர் திருமறம்) என விளித்தும், தனது திருக்கையாலே அவரது திருக் கையைப் பிடித்தும், தன்னைப் பயன் கருதியன்றி அன்பே காரணமாக வணங்குவார் பலரும் அவரைத் தன்னினும் மேலாக வைத்து வணங்கு மாறு, தன் வலப்பக்கத்தே அவரை என்றும் நீங்காது நிற்கச்செய்தும் உயர்த்தினமை போல்வதாம்.

இது பற்றியன்றே, ''பேறினியிதன் மேலுண்டோ'' (தி.12 கண்ணப்பர் புரா. 185) என இச்சிறப்பினைப் போற்றிக் கூறியது! ''அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன்'' என்று அருளிச் செய்தார் ஆளுடைய பிள்ளையாரும் (தி.3.ப.120.பா.2) என்க. 'பேர்த்தும்' என்பது மெலிந்து நின்றது; 'மீளவும்' என்பது பொருள். தம்மை ஆட் கொள்வதைத் தம்பொய்ம்மையை ஆட்கொள்வதாக அருளினார். முன்னர் இருந்த பொய்ம்மை, மெய்ந்நெறியிற்' செல்லாது

Koviloor Digital Library

74. போற்றிஇப் புவனம் நீர்தீக்
காலொடு வான மானாய்
போற்றிஎவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம்
ஆகிநீ தோற்ற மில்லாய்
போற்றிஎல் லாஉ யிர்க்கும்
ஈறாய்ஈ றின்மை யானாய்
போற்றிஐம் புலன்கள்நின்னைப்
புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. 70

உலகியலில் இருந்தது. பின்னர் உள்ள பொய்ம்மை, இறைவனுடன் செல்லாது இவ்வுலகில் நின்றது. 'பெரியோனாகலின், மீளவும் பொறுத்து அருள்புரிவான் என்று துணியலாகும்' என்னும் கருத்தினால், ''ஆட்கொண்டருளிடும் பெருமை போற்றி'' என்றார். எனவே, இஃது எதிர்காலம் நோக்கிக் கூறியதாயிற்று.

இங்ஙனம் துணிதல் கூடுமாயினும், அவனது திருக்குறிப்பை வரையறுத்தல் கூடாமையின், ''நின்பாதம் நாயேற்கு அருளிட வேண்டும்'' என்று வேண்டினார்.

அங்ஙனம் வேண்டுகின்றவர் சிறியேனது குற்றத்தை எண்ணாத அவனது திருவருளின் பெருமையைக் குறித்தற்பொருட்டு, ''நஞ்சயின்று வானோர்க்கு அமுதம் ஈ வள்ளல்'' என்று அருளினார். வள்ளல், விளி. வார்ந்த - ஒழுகிய. ஆர்ந்த - (இன்பம்) நிறைந்த.

70. பொ-ரை: பஞ்ச பூதங்களாக இருப்பவனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் பிறப்பிடமாய் இருப்பவனே! பிறப்பு இல்லாதவனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் இறுதியும் உனக்கு இறுதி இன்மையும் ஆனவனே! ஐம்புலன்களும் தொடரப்பெறாத மாயத்தை உடையவனே! என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும்.

கு-ரை: ''தோற்றமாகி'', ''ஈறாய்'' என்றவற்றில், 'தோற்றம், ஈறு' என்றவை, 'அவற்றிற்குக் காரணன்' எனப் பொருள் தந்தன.

''ஆனாய்'' எனவும், ''இல்லாய்'' எனவும் வந்தன, விளிகள். புணர்க்கை - புணர்ப்பு; சூழ்ச்சி; என்றது, வல்லமையை.

Koviloor Digital Library

8. எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

75. புணர்ப்ப தொக்களந்தை என்னை யாண்டு
பூணநோக்கினாய்
புணர்ப்ப தன்றி தென்றபோது நின்னொ
டென்னொடென்னிதாம்
புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு
நின்க ழற்கணே
புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க
மான போகமே. 71

8. ஆனந்தத்தழுந்தல்

71. பொ-ரை: ஆண்டவனே! உன்னோடு மாறுபட்டுத் திரிகின்ற அடிமையை நால்வகை உபாயங்களாலும் உன்னடிமை என்று உன்னோடு கூட்டிக் கொள்வது போல, மெய்யடியார் குணங்கள் ஒன்றும் இல்லாத என்னை, ஆசாரிய மூர்த்தமாய் எழுந்தருளித் தடுத்து ஆட்கொண்டு மெய்யடியார் மீது வைக்கும் அருள் நோக்கத்தை அடியேன் உணர்வுக்கு உள்ளும் புறமுமாக வைத்தருளினை! பிரமாதிகளுக்கும் அரிய இவ்வருள் நோக்கம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தல் அரிதென்று அதன் அருமை அறிந்தபோது எனதாயிருந்த சகசமலம் ஒன்றும் என்னை நின்னொடு இரண்டறக் கூட்டுவதாகவும், இப் பிரபஞ்சத்தின் மேல் நின்ற அன்பு உன் திருவடிக்கண் மீளாது நிற்பதாக வும் ஆயின அழகிய கண்ணாளா! திருமால், பிரமன் அகியவருடைய உலக போகங்களையும் கடந்து இருக்கும் சிவானந்த போகமே! இந்தக் காருண்ணியத்துக்கு நாயேனால் செய்யப்படுவதாகிய கைம்மாறும் உண்டோ?

கு-ரை: இப்பகுதியில் அடிகள் இறைவன் மாட்டு முறுகி எழும் பேரன்பினையே சிறப்பாக வேண்டிப் பாடுகின்றார். அன்பே இன்பிற்குக் காரணம் ஆதலின், இதற்கு, 'ஆனந்தத்தழுந்தல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர்போலும் முன்னோர்!

புணர்ப்பது ஒக்க - என்னை உன்னுடன் இரண்டறச் சேர்த்துக்கொள்வதுபோலவே. 'ஒக்கவே' என்னும் தேற்றே காரம், தொகுத்தலாயிற்று. இதனால், இறைவன் மாட்டுக் குறையின்மை பெறப்பட்டது. பூண நோக்கினாய் - நிரம்பத் திருவருளை நல்கினாய். நோக்குதல் அருளுதலாதலை, 'கண் பார்த்தல்' எனக் கூறும் வழக்குப் பற்றி உணர்க. ''புணர்ப்பது'' நான்கில் இடை இரண்டனுள் அது,

Koviloor Digital Library

76. போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த
ராதி இன்பமும்
ஏக நின்க ழல்லி ணைய லாதி
லேனென் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி
அஞ்ச லிக்கணே
ஆக என்கை கண்கள் தாரை ஆற
தாக ஐயனே. 72

பகுதிப்பொருள் விகுதி. இது புணர்ப்பன்று என்றபோது இது நின்னொடு என்னொடு என் ஆம் - இங்ஙனம் நல்கிய அருள் என்னை நின்னொடு ஒன்றாகச் செய்யும் உபாயம் அன்று எனப்பட்ட பொழுது. இவ்வருள் உன்னோடு என்னிடை என்ன பயனை உடையதாம்? 'இஃது உபாயம் அன்று எனப்பட்டது' என்றது, அருள் புரிந்த உடனே இறைவனுடன் ஒன்றுபடாமல் உலகில் நின்று விட்டமையை யாவரும் அறிந்தமைபற்றி. இங்ஙனம் அருளியது அருளின் மாட்டாமை கூறியதன்று; தமது பக்குவம் இன்மை கூறியதாம். இது புணர்ப்பாக அன்றாக - இவ்வருள் என்னை உன்னோடு ஒன்று படுத்தும் உபாயமாகுக, அன்றாகுக; என்றது, இதற்குமேல் செயற்பாலதனை நோக்கல் வேண்டும் என்றபடி. அன்பு நின்கழற்கண் புங்கமான போகம் புணப்பதாக - இனி அன்பென்னும் உபாயமே உனது திருவடிக்கண் உண்டாகும் பேரின்ப நுகர்ச்சியில் என்னைச் சேர்ப்பதாக; 'அத்தகைய அன்பினை எனக்கு அருளுதல் வேண்டும்' என்பது கருத்து. எனவே, 'திருவருள் பயன்படுவது அன்புடையாரிடத் தேயாம் என்பது பெறப்பட்டது. அடிகள் அன்பில்லாதவரல்லர்; அன்று உடன்சென்ற அருள் பெறும் அடியவரது (தி.8 கீர்த்தித் திருவகவல் - 130.) அன்பு போன்ற அன்பும், கண்ணப்பரது (தி.8 திருக்கோத்தும்பி - 4) அன்பு போன்ற அன்பும் தமக்கு இல்லை என்பதையே குறித்தருளுகின்றார். புங்கம் - உயர்ச்சி.

72. பொ-ரை: ஐயனே! இந்திரன் முதலியோருடைய போகங் களையும் விரும்பிலேன். உன் திருவடியையன்றி மற்றோர் பற்று மிலேன். என்கைகள் உன்னை அஞ்சலிக்கவும் என் கண்களில் நீர் ஆறு போலப் பெருகவும் வேண்டும்.

கு-ரை: போகம் வேண்டி - இன்பத்தை விரும்பி. 'புரந்த ராதிகளது இன்பமும் வேண்டிலேன்' என்க. புரந்தரன் - இந்திரன்.

Koviloor Digital Library

77. ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றொர்
பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை
யேன்என் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து
நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு
மாக வேண்டுமே. 73

''இன்பம்'' என்றது இன்ப வாழ்க்கையை. 'மக்களுள் மன்னர் முதலியோரது வாழ்வையேயன்றி' எனப் பொருள் தருதலின், ''இன்பமும்'' என்ற உம்மை, இறந்தது தழுவிற்று. ஏக - ஏகனே. ''இலேன்'' என்றதற்கு, 'பற்றுக்கோடு' என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. இதன்பின் 'ஆதலின்' என்பதும் எஞ்சிநின்றது. ஆகம் - உடம்பு. விண்டு - உருகி. கம்பம் - நடுக்கம். வந்து - வரப்பெற்று; இதனை, 'வரப்பெற' எனத் திரித்துக்கொள்க. குஞ்சி - தலைமயிர். 'என் கை குஞ்சிக்கண் அஞ்சலித்தற்கண் ஆக' என்க. அஞ்சலித்தல் - கும்பிடுதல். 'என்கை குஞ்சிக்கண் அஞ்சலியாக' எனினுமாம். 'கண் களில் தாரை ஆறதாக' என்க. 'தாரை - இடையறாது விழும் வீழ்ச்சி. 'அதனையுடைய ஆறு' என்க. அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. ''ஆறதாக'' என்றது பன்மை ஒருமை மயக்கம். 'இந்திராதியரது இன்பங்களை உவர்த்து உனது திருவடியொன்றினையே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டவரிடத்து இத்தகைய அன்பின் நிகழ்ச்சிகள் நிகழு மன்றே; அடியேன் அவை நிகழப் பெற்றிலேன்' என்று இரங்கி, அவற்றை வேண்டியவாறு. 'கழலிணை' என, விகாரமின்றியே ஓதுதல் பாடமாகாமை யறிக.

73. **பொ-ரை:** ஐயனே! உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலேன். நான் முழுப் பொய்யனாயினும் உன் திருவடியை அடைந்த மெய்யன்பரது அன்பு போன்ற அன்பை எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும்.

கு-ரை: பற்று - துணை. பொய் - நிலையில்லாத உலக வாழ்க்கை, 'அதனைக் கலந்ததல்லது வேறு பேறில்லேன்' என்றது, திருவடிப்பேற்றினைப் பெறாமைக் கருதி பொய்ம்மை ஏன் - 'எனக்கு உலகவாழ்க்கையில் பற்றில்லை' என்று சொல்லுகின்ற பொய்ம்மையை நான் ஏன் சொல்லவேண்டும்? சொல்லமாட்டேன்;

Koviloor Digital Library

78. வேண்டும் நின்க ழற்க ணன்பு பொய்ம்மை
தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை ஆவ
என்ற ருளுநீ
பூண்டு கொண்ட டிய னேனும் போற்றி
போற்றி யென்றுமென்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து
மன்னநின்வ ணங்கவே. 74

'ஆதலின் எனக்குத் துணைபுரிய வேண்டும்' என்றபடி. 'நின் கழற் கணே வந்து மெய்கலந்த அன்பர்' என்க.

மெய் - நிலைபெற்ற இன்பம். ஆக வேண்டும் - உண்டாக வேண்டும். முதற்றொடரை இறுதியிற் கூட்டுக.

74. பொ-ரை: இறைவா! எனது உயிர்போதத்தை நீக்கிச்சிவ போதத்தை உறுதியாக்கி, என்மீது இரக்கம் வைத்து எனக்குப் பேரன்பைக் கொடுத்து அருளுக. பேரன்பு பூண்டு உன்னைப் போற்றும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் இடத்துப் பிறப்பு இறப்பு எத்தனை வந்தாலும் அதனால் எனக்குத்துன்பம் இல்லை.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'மன்ன, நின் கழற்கண் அன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே வேண்டும்; அதன்பொருட்டு நீ நாயினேனை ஆண்டுகொண்டு ஆவ என்று அருளு; அடியனேனும், மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து பூண்டுகொண்டு போற்றி போற்றி என்று மென்றும் நின் வணங்க' எனக் கூட்டியுரைக்க,.

இஃது, 'இப்பிறப்பில் அத்தகைய பேரன்பு அடியேனுக்கு எய்தாதாயின், பல பிறப்புக்கள் பிறந்தாயினும் அதனைப் பெறு வேனாக' என்றபடி. எனவே, ஆண்டுகொண்டு ஆவ என்று அருளு தலும் அப்பிறவிதோறும் என்பதாயிற்று.

ஆவ என்று - ஆஆ என்று இரங்கி. பூணுதல், அத்திருவரு ளை. 'என்றென்று' என்னும் அடுக்குச் சிறப்பும்மையுடன் நின்றது. வண ங்க, அகர ஈற்று வியங்கோள். இதனால், இறைவன் திருவடிக்கண் பொய்யற்ற மெய்யன்பைப் பெறுதல் எத்துணை அரும்பேறு என்பது விளங்கும்.

Koviloor Digital Library

79. வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வேதம்
நான்கும் ஓலமிட்
டுணங்கு நின்னை எய்த லுற்று மற்றொ
ருண்மை இன்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து
நின்ற ருளுதற்
கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க
என்கொ லோ நினைப்பதே. 75

80. நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை
யேய வாக்கினால்
திணைத்த னையு மாவ தில்லை சொல்ல
லாவ கேட்பவே

75. பொ-ரை: உமாதேவி பங்கனே! மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் உன்னை வணங்கி நிற்கும். நான்கு வேதங்களும் உன்னையறிய முயன்று அறியவொண்ணாமையால் இளைக்கும். அவ்வாறான பின்பு, யாம் உன்னை வணங்கி உன் திருவடியை விடோம் என்று சொல்ல, நீ வந்து எமக்கு அருள் செய்தற்கு உன் திருவுளம் யாதோ?

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'மங்கை பங்க, நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வணங்கும்; வேதம் நான்கும் ஓலம் இட்டு உணங்கும்; இவற்றால், மற்றோர் மெய்ப்பொருள் இல்லாமை தெளியப்படுதலின், யாம் நின்னை எய்தலுற்று வணங்கி, 'விடேங்கள்' என்று கூறி நிற்கவும், வந்துநின்று அருளுதற்கு நினைப்பது என்கொலோ'. 'ஓலம் இடுதல்' என்பது இங்கு, 'துதித்தல்' என்னும் பொருளது. உணங்கும் - இளைக்கும். 'விடேம்' என்னும் தன்மைப் பன்மை முற்றுவினை, 'கள்' என்னும் விகுதிமேல் விகுதியைப் பெற்றது. 'என்னவும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. வந்து நின்று - மீளத் தோன்றிநின்று. அருளுதல் - பொய்ம்மை தீர்ந்த மெய்யன்பினைப் பெறச் செய்தல். இணங்கு - நெருங்கிய. நினைப்பது - நினைத்தல்; ஆராய்தல். 'இனி உன்னை யாங்கள் பிரிவதில்லை என்று உறுதி கூறவும், எங்களுக்கு அருள் செய்ய ஆராய்வது என்னை' என்றபடி. இதனுள், தம்மைப் பன்மையாக அருளினார்.

76. பொ-ரை: பரமனே! உலகனைத்தும் ஆகியிருக்கிறான். எனினும் அவனை அநுபூதியில் அடைவதற்கு மனம் உதவாது; வாக்கு உதவாது; ஐம்பொறிகளும் உதவமாட்டா. அந்தக் கரணங்கள் யாவும்

Koviloor Digital Library

அனைத்து லகு மாய நின்னை ஐம்பு
லன்கள் காண்கிலா
எனைத்தெ னைத்த தெப்பு றத்த தெந்தை
பாத மெய்தவே. 76

பிரபஞ்சத்தை நுகர்வதற்கே உதவுகின்றன. பஞ்சபூதப் பொருளாகிய பரமனை வழிபடுதற்குச் சிறிதேனும் அவைகள் பயன்படா.

கு-ரை: ''நினைப்பதாக'' என்றதனை இறுதிக்கண் வைத்து உரைக்க. ஏய - பொருந்த. ''சொல்லல்'' என்றது, சொல்லப்படும் பொருள்களைக் குறித்தது. 'ஆவன' என்பது, அன்பெறாது நின்றது. கேட்பவே - அறிந்தார் சொல்லக் கேட்பனவே; சொல்வோர் கேள்வியுணர்வே உடையவர் என்க.

காண்கிலா - காணமாட்டா; இதன்பின், 'இங்ஙனமாகலின்' என்பது வருவிக்க. 'எந்தை பாதம் எய்த எனைத்தெனைத்தது, எப்புறத்தது' எனக் கூட்டுக.

நினைப்பு அது ஆக - இவ்வாறாயினும், என் எண்ணம் நின்பாதத்தை எய்துதலாகிய அதுவேயாகுக. 'நினைப∴்தாக' எனப் பாடம் ஓதினும் அமையும். 'மனம் செல்லும் அளவில், வாக்குச் செல்லாது. மற்று, அ∴்து உன்னைப்பற்றிப் பலவற்றைச் சொல்லுகின்றதே என்றால், அவையனைத்தும் பிறர் சொல்லியவற்றைக் கேட்டு அங்ஙனமே சொல்வனவன்றி வேறில்லை. ஐம்புலன்கள் அடியோடு உன்னை அணுகவே மாட்டாது நிற்கும் என்றால், உனது பாதத்தை உயிர்கள் அடைதல் என்பது எந்த அளவில் இயல்வது! எத்துணைச் சேய்மையில் உள்ளது! ஆயினும், எண்ணம் மாறாதிருப்பின் என்றேனும் எய்தலாம்' என்றபடி. ''வைத்த உள்ளம் மாற்ற வேண்டா, வம்மின்மனத் தீரே'' என ஆளுடைய நம்பிகளும் அருளிச்செய்தார் (தி.7.ப.7.பா.1).

''புலன்கள்'' என்றது பொறிகளை. அவை இறைவனை அணுக மாட்டாமைக்கு ஏதுக்கூறுவார், ''அனைத்துலகுமாய நின்னை'' என்றார். 'அனைத்துல∴்கும்' என்பதே பாடமாதல் வேண்டும்.

''எய்த'' என்ற வினையெச்சம் தொழிற் பெயர்ப் பொருள் தந்தது; 'எய்தலே' என்பதே பாடம் எனினும் அமையும்.

Koviloor Digital Library

81. எய்த லாவ தென்று நின்னை எம்பி
ரான்இவ் வஞ்சனேற்
குய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ
ருண்மை யின்மையின்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி
ரங்கு பாவியேற்
கீத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ண
மில்லை யீசனே. 77

77. பொ-ரை: சிவனே! நான் உன்னை அடைய இருப்பது எப்பொழுதோ? எனக்கு உன்னையன்றி வேறு புகலிடம் இல்லாமையால், என் துன்பத்தை நோக்கி இரங்கிக் காத்தருளல் வேண்டும். இவ்வாறு நீயே ஆட்கொண்டருளினாலன்றி, நான் உன்னை அடையும் வகையில்லை.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'எம்பிரான், ஈசனே, நின்னை யான் எய்தலாவது என்று? வஞ்சனேற்கு உய்தலாவது நின்கண் (ஒன்றுதலாகிய உண்மை) யன்றி மற்றொர் உண்மை இன்மையின் (நீ என்னைப் புறக்கணித்துவிட்டால்) ஆவது பைதல் என்று நினைந்து பாவியேற்கு இரங்கிப் பாதுகாத்தருள்; ஈதலாது (யான்) நின்கண் ஒன்றும் வண்ணம் இல்லை'.

''ஆவது'' மூன்றில் முதலது, உண்டாவது; இடையது, இடைச்சொல், இறுதியது, விளைதல். பைதல் - துன்பம். ''பாதுகாத்து இரங்கு'' என்றதனை, 'இரங்கிப் பாதுகா' எனப் பின் முன்னாக்கி உரைக்க. ''ஈது'' என்றது, இதனையே சுட்டிற்று.

ஒன்றும் வண்ணம் - ஒன்றாதற்கு வழி; அன்றி, 'வண்ணம் ஒன்றும் இல்லை' என மாற்றி, 'இதுவல்லது உன்னிடம் நான் வேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை' என்று உரைத்தலுமாம். மூன்றாம் அடியில் ''பைதல்'' என்றதன் முதலெழுத்து ஒன்றரை மாத்திரையாய் நின்று எதுகையாயினமையின், நான்காம் அடியின் முதலெழுத்து இரண்டு மாத்திரையாய் நின்று எதுகையாயிற்று. மூன்றாமடியில், 'பய்தல்' என்று பாடம் ஓதுதலும், அவ்விடத்து, 'நான்காம் அடியின் முதலெழுத்து ஓசையொப்புமையான் எதுகையாயிற்று; இன்னோரன்னவை உயர்ந்தோர் செய்யுட் கண்வரும் ஒப்பியல் என்று உரைத்தலுமே சிறப்புடைய வாம். இவ்வொப்பியலை, 'ஆரிடப் போலி' என்பர்.

Koviloor Digital Library

82. ஈச னேநீ அல்ல தில்லை இங்கும்
அங்கும் என்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை
யேனென் எம்பிரான்
நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்ம
லாஓர் நின்னலால்
தேச னேஓர் தேவ ருண்மை சிந்தி
யாதுசிந்தையே. 78

78. பொ-ரை: இறைவா! இவ்வுலகம் அவ்வுலகம் ஆகிய எல்லாம் நீயே ஆகியிருப்பதால், உனக்கு வேறான பொருள் ஒன்றும் இல்லை என்று என் அறிவுக்கு எட்டியவாறு நான் கருதுவேன். அங்ஙனம் எண்ணவில்லையேல் நான் நீசன் ஆவேன். உனக்குப் புறம்பாக வேறு ஒரு பொருள் இல்லாததால் நீ பரம்பொருள். எங்கும் ஒரே ஒளிப்பிழம்பாக நீ இருப்பதால் நான் சிந்திப்பதற்கு மற்றோர் ஒளி வடிவம் ஏதும் இல்லை.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'ஈசனே, எம்பிரான், நீசனேனை ஆண்டுகொண்ட நின்மலா, தேசனே, இங்கும் அங்கும் நீயல்லது இல்லை என்பதும், ஓர் பேதம் இன்மையும் பேதையேன் பேசினேன்; என் சிந்தை, ஓர் நின்னலால் ஓர் தேவர் உண்மை சிந்தியாது' எனக் கூட்டி, 'ஆதலின் எனக்கு இரங்கியருள்' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

இங்கும் - உலக நிலையிலும். அங்கும் - வீட்டு நிலையிலும். இல்லை - வேறு துணை இல்லை. ஓர் பேதம் - சிறிது வேற்றுமை; என்றது, எல்லாப் பொருளிலும் வேறறக் கலந்து நிற்றல்.

'ஓர் பேதமும்' என்னும் இழிவு சிறப்பும்மையும், 'இன்மை யும்' என்னும் எண்ணும்மையும் தொகுத்தலாயின.

ஓர் நின்னலால் - ஒப்பற்ற உன்னையன்றி. 'பேதமின்மையை எடுத்தோதியது' எல்லாவற்றையும் சிவமாகக் காணும் உணர்வு பெற்றமையைக் குறித்தற்கு.

Koviloor Digital Library

83. சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில்
ஐம்பு லன்களான்
முந்தை யான காலம் நின்னை எய்தி
டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி ழுந்தி லேனென் உள்ளம்
வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தை யாய நின்னை இன்னம் எய்த
லுற்றி ருப்பனே. 79

79. பொ-ரை: மனம் முதலியவற்றால் முற்காலத்தில் உன்னை அடையாத மூர்க்கனாகிய நான், வெந்தொழிந்தேனில்லை. என் மனம் குன்றி, வாய் விட்டலறினேனில்லை. இன்னும் உன்னையடைய நினைத்திருக்கிறேன்.

கு-ரை: இதனுள், ''செய்கை'' என்றது, அதற்குக் கருவியாகிய கன்மேந்திரியங்களைக் குறித்தன. இசை யோசையைக் கேட்கும் வழியன்றி எழுத்தோசையைக் கேட்கும் வழிச் செவி ஐம்பொறிகளின் வேறு வைத்து எண்ணப்படுமாகலின், அதனை, 'கேள்வி' என வேறாக ஓதினார். சீர் இல் - சிறப்பில்லாத. இது தாப்பிசையாய், முன்னரும் சென்று இயையும். ''புலன்கள்'' என்றது பொறிகளை. மெய்ந்நெறியில் தொழிற்படும் கருவி கரணங்கள் சிறப்புடையன (வீட்டுநிலையின) ஆகலின், உலகியலிற் செல்லும் அவற்றை, 'சிறப்பில்லன' என்றார். 'சிறப்பில்லன' என்றது, 'இழிவுடையன' என்னும் பொருட்டு. இழிவு, பிறவியில் வீழ்த்தல். இம் முதலடியில், அடிகள் இறைவனை அடைதற்குத் தடைசெய்தவற்றை விதந்தோதியருளினார், முந்தை யான காலம் - முதலாய் நின்ற காலம்; அஃது இறைவனால் ஆட் கொள்ளப்பட்ட காலமாம். இதற்கு, 'ஆட்கொள்ளப்படுதற்கு முற்பட்ட காலம்' என உரைப்பாரும் உளர். அப்பொழுது எய்தாதொழிந் தமைக்கு அடிகள் இத்துணை இரங்குதற்கு ஓர் இயைபின்மையின், அஃது உரையாகாமை அறிக. விழுந்திலேன் - அழிந்திலேன். இனி, ''வெந்து விழுந்திலேன்'' என்றதனை, 'விழுந்து வெந்திலேன்' எனப் பின் முன்னாக்கி, 'தீயின்கண்' என்பதனை வருவித்து உரைப்பாரும் உளர். உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன் - நெஞ்சம் வெள்கிப் பிளந்திலேன். 'நின்னை எய்தலுற்று இன்னம் இருப்பன்' என்க. எய்தலுற்று - எய்த விரும்பி. இருப்பன் - உயிர்வாழ்வேன். 'அன்று நீ அழைத்த காலத்தில் அடையாது, இன்று அடைவதற்கு அவாவு கின்றேன்; இஃது என் அறியாமை இருந்தபடி' என்பதாம். முன்னர் இறைவனது குறிப்பின்வழிச் செல்லாது தம் குறிப்பின்படியே

Koviloor Digital Library

84. இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை ஆண்டு
கொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க
லந்து போகவும்
நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி ருந்த
துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்கண் என்கண் என்ப
தென்ன விச்சையே. 80

நின்றமை குறித்து, ''மூர்க்கனேன்'' என்று அருளிச்செய்தார். 'அம் மூர்க்கத் தன்மையின் பயனை இப்போது அடைகின்றேன்' என வருந்தியவாறு. இத் திருப்பாட்டு, அடிகளது உண்மையுள்ளத்தை எத்துணைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது!

80. பொ-ரை: இரும்பு போலும் வன் மனத்தையுடைய நான், என்னை ஆண்டருளின உன் திருவடியைப் பிரிந்தும், தீப்பாய்ந்து மடிந்திலேன். இத்தன்மையேனாகிய என்னிடத்தில், உனக்குச் செய்ய வேண்டிய அன்பிருக்கின்றது என்பது என்ன மாய வித்தை?

கு-ரை: 'நின' என்பது, விரித்தல்பெற்றது. ''தாள்'' என்றது, அதன்கண் எழும் இன்பத்தைக் குறித்தது. கருப்பு மட்டு - கருப்பஞ் சாறு. எனைக் கலந்து - என்னை அடைந்து; 'எனக்குக் கிடைத்து' என்றபடி. 'எனைக் கலந்து வாய்மடுத்து' என மாற்றி, 'கலந்தமையால் யான் வாய்மடுத்த பின், நீங்கிப் போகவும்' என உரைக்க. 'போகவும் இருந்தது' என இயையும். ''நெருப்பும் உண்டு' என்றதன்பின்னும், ''யானும் உண்டு'' என்றதன் பின்னும், 'ஆக' என்பது வருவிக்க. 'உண்டு' என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் வருதல், பிற்கால வழக்கு. இருந்தது - நெருப்பில் வீழாது உயிர்வாழ்ந்திருந்தது. அதாயினும் - அந்நிலை உண்டாய பின்னும். 'அஃதாயினும்' எனப்பாடம் ஓதுதல் பொருந்தும். 'என்கண் நின்கண் விருப்பும் உண்டு' என மாறுக. விருப்பு - அன்பு. 'உயிர்வாழ்தலோடு இதுவும் உண்டு' எனப் பொருள் தருதலின், ''விருப்பும்'' என்ற உம்மை, இறந்தது தழுவிய எச்சம். என்ன விச்சை - என்ன மாய வித்தை. ஒருவரது அன்பிற்குரிய பொருள் நீங்கியபின் அவர் உயிர்வாழ்தலும். ஒருபொருள் நீங்கியபின்னும் உயிர்வாழ்வார் அப்பொருள்மேல் அன்புடையர் எனப்படுதலும் இயல்வன அல்ல ஆகலின், ''நின்ன தாள் கருப்புமட்டுப் போகவும் யான் இருந்ததுண்டு; அதாயினும்

Koviloor Digital Library

9. கலிநிலைத்துறை

85. விச்சுக் கேடுபொய்க் காகா தென்றிங்
கெனைவைத்தாய்
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன்
தாள் சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றேன்
ஆரூர்எம்
பிச்சைத் தேவா என்னான் செய்கேன்
பேசாயே. 81

என்கண் நின்கண் விருப்பும் உண்டு என்பது என்ன விச்சை'' என்றார். ''நெருப்பும் உண்டு; யானும் உண்டு'' என்றது, 'யான் நெருப்பில் வீழாமைக்கு நின்பால் அன்பின்மையே காரணம்; பிறிதொரு காரணம் இல்லை' என்பதனை வலியுறுத்தவாறு. 'என் அவிச்சை' எனப் பிரித்து, 'உன்பால் எனக்கு அன்பு உண்டு என்பது என் அறியாமையே' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

9. ஆனந்த பரவசம்

81. பொ-ரை: இறைவனே! பொய்க்கு வேறொரு இடம் இல்லை என்று என்னை இங்கு வைத்தாய். உன் மெய்யன்பர் யாவரும் உன் திருவடியை அடைந்தார்கள். நான் பிறவி அச்சமாகிய கடலில் மூழ்குதலன்றி வேறு என்ன செய்யக் கடவேன்?

கு-ரை: இப்பகுதியில் அடிகள், ஏனைய அடியார்கள் பெற்ற பெரும்பேற்றை நினைந்து தமக்கு அதுவாயாமைக்கு வருந்தி, அதனைத் தந்தருளுமாறு பல்லாற்றானும் வேண்டுகின்றார். இவ் வருத்தத்தினையே, 'ஆனந்த பரவசம்' என்றனர் போலும் முன்னோர்!

விச்சு, 'வித்து' என்பதன் போலி. கேடு - அழிவு. 'பொய்ம்மைக்கு விதைக்கேடு உண்டாதல் கூடாது என்னும் கருத்தினால் என்னை இவ்வுலகத்தில் வைத்தாய்' என்க. எனவே, 'பொய்ம்மைக்கு விதை தாமல்லது பிறரில்லை' என்றவாறாயிற்று. ''என்னை வகுத்திலை யேல்இடும் பைக்கிடம் யாது சொல்லே'' என்ற திருநாவுக்கரசர் திருமொழியையும் (தி.4.ப.105.பா.2) காண்க. பொய்ம்மையாவது, பிறவி. பிறக்கும் உயிர்கள் பல உளவேனும், அப் பிறவி நீங்கும் வாயிலைப் பெற்றபின்னும் அதன்வழியே பிறவியை

Koviloor Digital Library

86. பேசப் பட்டேன் நின்னடி யாரில்
திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ரால்உன்
அடியானென்
றேசப் பட்டேன் இனிப்படு கின்ற
தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேன்உன்
அடியேனே. 82

ஒழிக்கக் கருதாது மீளப் பிறவிக்கு வாயிலைப் பற்றி நிற்பதோர் உயிரில்லை என்னும் கருத்தால், இவ்வாறு கூறினார். கூறவே, 'அவ்வாயிலைப் பெற்ற ஏனைய அடியவர் பலரும் பிறவா நெறியை அடைந்தனர்; யான் அதனை அடைந்திலேன்' என்பது போதரலின், அதனையே இரண்டாம் அடியில் கிளந்தோதினர் என்க. இச்சைக்கு ஆனார் - உன் விருப்பத்திற்கு உடன்பட்டவர்கள்; என்றதனால், அடிகள் அதற்கு உடம்பட்டிலாமை பெறப்பட்டது. அச்சம், பிறவிபற்றியது. 'இஃது இப்பொழுது உள்ள எனது நிலை' என்றபடி. 'யான் செய்யத் தக்கதைச் சொல்' என்பதாம்.

82. பொ-ரை: உன் அடியாருள் ஒருவனாகச் சொல்லப்பட்டேன். திருவெண்ணீற்றால் பூசப்பட்டேன். இறைவனே! உன் அடியவன் என்று உலகத்தோரால் இகழப்பட்டேன். இவ்வளவும் போதாது என்று மேலும் உனக்கு ஆசைப்பட்டேன். அடிமைப்பட்டேன்.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'திருநீறே (உன்னால்) பூசப்பட்டேன்; அதனால், பூதலரால் (முன்) உன் அடியாரில் (வைத்துப்) பேசப் பட்டேன்; (இப்பொழுது அவர்களால்) உன் அடியான் (படுகின்ற துன்பம் இது) என்று ஏசப்பட்டேன்; இனி (இத் துன்பத்தைப்) படுகின்றது (உன் அடியான் என்ற நிலைமைக்குப்) பொருந்தாது; (ஆதலின்) உனக்கு ஆட்பட்டேனாகிய உன் அடியேன், அவ்வடி யார்க்கு உரிய அந்நிலையைப் பெற ஆசைப்பட்டேன்.'

''திருநீறே பூசப்பட்டேன்'' என்றதில் உள்ள ஏகாரம், ஏனைய அடியார்கள்போல உடன்வரும் நிலைமையை அருளாமையைப் பிரித்து நின்றது. 'அடியான்' என்னும் சொல், பிறிதொரு சொற் குறிப்பானன்றித் தானே இழிவுணர்த்தாமையின், இது தன்னையே இகழுரையாக உரைத்தல் பொருந்தாமையறிக. 'ஏசப்பட்டேன்'

Koviloor Digital Library

87. அடியேன் அல்லேன் கொல்லோ தானெனை
[ஆட்கொண்
டிலை கொல்லோ
அடியா ரானா ரெல்லாரும் வந்துன்
தாள்சேர்ந்தார்
செடிசேர் உடலம் இதுநீக்க மாட்டேன் எங்கள்
சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு
காணேனே. 83

என்றமையால், ''இனிப்படுகின்றது'' என்றது, துன்பத்தை என்பதும், ''உன் அடியேன்'' என்றதனால் ஆசைப்பட்டது அதற்கேற்ற நிலையை என்பதும் பெறப்பட்டன. 'அதனைத் தந்தருள்' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

83. பொ-ரை: நான் உன் அடியனல்லேனோ? நீ என்னை ஆட்கொண்டது இல்லையோ? உன் அடியார் எல்லோரும் உன் திருவடியை அடையவும் நான் இந்த உடம்பை ஒழியாதிருக்கிறேன். கொடியேன் உன்னைக் காணும் வழி கண்டிலேன்.

கு-ரை: முதலடியை ஈற்றில் வைத்து உரைக்க. ''கடியேன்'' என்றதனை, ''சேர்ந்தார்'' என்றதன்பின்னர்க் கூட்டுக. செடி - துன்பம். காணுமாறு - காணும் வாயிலை. ''காணேன்'' என்றதன்பின், 'அதனால்' என்பது வருவிக்க. ஆட்கொள்ளப்பட்டு அடியராயினார் பெற்ற பயன் தமக்கு எய்தாமையின், 'இறைவன் தம்மை ஆட்கொண்டதாக நினைப்பது மயக்கமோ' என்று ஐயுறுவார்போல அருளினார். பாவினங்களின் அடிகட்கும் பிற்காலத்தார் சீர்வரையறுத்தாராயினும், அவற்றுள் சில அடிகள் சீர்மிக்கு வருதலும் முன்னைய வழக்கென்பது சிலப்பதிகாரம் சிந்தாமணி முதலியவற்றாலும் அறியப்படும்.

அவ்வாற்றானே இத்திருப்பாட்டுள் இரண்டாமடியொழிந்தவை அறுசீரடியாயின. மேல் வருவனவற்றுள்ளும் சில பாடலிற் சிலவும், பலவும் இவ்வாறு வருதல் காண்க. பத்துத் திருப்பாடலையும் ஓரினச் செய்யுளாகவே செய்யப் புகுந்தமையின், நான்கடியும் அறுசீராயினவும் ஈண்டு, 'கலித்துறை' என்றே கொள்ளப்படும்.

Koviloor Digital Library

௮௮. காணு மாறு காணேன் உன்னை அந்நாட்
கண்டேனும்
பாணே பேசி என்தன்னைப் படுத்த தென்ன
பரஞ்சோதி
ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே அத்தா செத்தே
போயினேன்
ஏணா ணில்லா நாயினேன் என்கொண் டெழுகேன்
எம்மானே. 84

௮௯. மானேர் நோக்கி யுடையாள் பங்கா மறையீ றறியா
மறையோனே
தேனே அமுதே சிந்தைக் கரியாய் சிறியேன்
பிழை பொறுக்குங்

84. பொ-ரை: பரஞ்சோதியே! ஆணே! பெண்ணே! ஆர் அமுதே! அத்தா! எம்மானே! உன்னை அடையும் மார்க்கத்தை நான் கண்டிலேன். அன்று உன்னைக் கண்டபின் நான் வீண்பேச்சுப் பேசி ஒரு நலனையும் அடைந்திலேன். செத்துப்போன நிலையில் இப்போது இருக்கிறேன். என் கீழ்மையைக் குறித்து நான் வெட்கப்பட வில்லை. மேல்நிலை அடைவதற்கான ஆற்றல் என்னிடத்து இல்லை. நான் எப்படி உய்வேன்?

கு-ரை: 'கண்டேனேனும்' என்பது 'கண்டேனும்' எனத் தொகுத்தலாயிற்று. பாண் - பாணர் மொழி; இன்சொல். 'உன்னை யான் அந் நாட்கண்டேனேனும் இன்று காணுமாற்றைக் காணேன்; அதனால், என்னை அன்று இன்சொற் பேசி உன்பாற் படுத்தது என் கருதி' என உரைக்க. 'உனது காட்சியை முன்போல வழங்கி, ஏனையோர் போல என்னையும் அழைத்துச் செல்லவேண்டும்' என்பது கருத்து. இறைவன், 'ஆண், பெண்' என்னும் இருவகைப் பிறப்பினையுடைய எல்லா உயிர்களிலும் கலந்துள்ளமை பற்றி, 'ஆணே பெண்ணே' எனவும், 'அருளாதொழியின் நான் அழிந் தொழிதல் திண்ணம்' என்றற்கு, ''செத்தேபோயினேன்'' எனவும் அருளினார். ஏண் - வலிமை. ''நாண்'' என்றதன்பின், 'இரண்டும்' என்பது தொகுத்தலாயிற்று. என் கொண்டு - எதனைத் துணையாகக் கொண்டு. எழுகேன் - கரையேறுவேன்.

85. பொ-ரை: மான் விழி போன்ற விழிகளையுடைய உமாதேவி

Koviloor Digital Library

கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவமா
நகர்குறுகப்
போனா ரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே
போந்தோமே. 85

யாரின் பாகா! வேத வேதாந்தத்துக்கு எட்டாத மறைபொருளே! தேனே! அமிர்தமே! மனத்துக்கு எட்டாதவனே! என் குற்றத்தை மன்னித்து அருளும் அரசே! என் குறைபாட்டை நான் பரிந்து உன்னிடம் முறையிட்டேன். அதாவது உன் அடியார்கள் உனக்கு உரியவர்கள் ஆயினர். நானோ பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்துக்கு உரியனாய், நானும் பிரபஞ்சமும் உனக்கு வேறாக இருந்து வருகிறோம்.

கு-ரை: ''கொடுமை'' என்றதில், பொருட்டுப் பொருளதாகிய குவ்வுருபு விரிக்க. பறைந்தேன் - விரைந்தேன். 'கொடுமை செய்வதற்குச் சிறிதே விரைந்தேன்' என்றபடி. இறைவன் தம் முன் இருந்து மறைந்த அந்நாளில் உடன் செல்ல மாட்டாதிருந்தமையையே அடிகள், சிறிது கொடுமை செய்ய விரைந்ததாக அருளினார். அஃது இறைவன் திருக்குறிப்பிற்கு மாறாதல்பற்றி, ''கொடுமை'' என்றார். எனினும், 'பிழை' என்பதே பொருளாகக் கொள்ளற்பாற்று. 'நீ அடியவர் செய்யும் பிழையைப் பொறுக்கும் தலைவனாதலின் பொறுத்தருளவேண்டும்' என்பார், ''சிறியேன் பிழைபொறுக்குங் கோனே'' என விளித்தார்.

'யான் அடியவரோடு சிவமாநகர் குறுகப் போகாமல், பொய்ம்மையோடு வேறோரிடம் குறுகப் போனேன்' என்பார், ''யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோம்'' என்றார். இங்ஙனம் பொய்ம்மையைத் தம்மோடு ஒப்பவைத்து எண்ணியது, 'அது வல்லது எனக்கு நட்புப் பிறிதில்லை' எனக் கூறுமுகத்தால், அப்பொய்ம்மையால் தமக்குக் கேடு விளைந்தமையைக் குறித்தற்கு. பொய்ம்மை, இறைவன் வழியையன்றித் தம்வழியைப் பொருளாகத் துணிந்தமை. சிவமாநகர்க்குப் புறமாவது இவ்வுலகு. 'நின்னிற் சிறந்த பொருள் பிறிதில்லையாகவும் உளதாக எனது பேதைமையால் நினைந்தேன்' என்றற்பொருட்டே முதற்கண் இறைவனை, 'தேனே! அமுதே!' என்றற்றொடக்கத்தனவாகப் பலவற்றான் விளித்தருளிச் செய்தார்.

Koviloor Digital Library

90. புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும்
மெய்யன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம்
பெற்றேன்யான்
அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன்
றறியாதார்
சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள்
சேர்ந்தாரே. 86

86. பொ-ரை: ஆன்மாவாகிய நானும் உலகம் ஆகிய மாயையும் உனக்குப் புறம்பானோம். உன்பால் பத்தி பண்ணுவதற்கான உறுதி யான தெய்வீகத் தன்மை என்னிடம் இல்லை. உன்னைத் தவிர வேறு எதையும் அறியாத பரிபக்குவ உயிர்கள் தங்கள் ஆன்ம போதத்தை அகற்றி உன்பால் இரண்டறக் கலந்தன. அதற்காக அவர்கள் பத்தி மார்க்கத்தைத் தீவிரமாகக் கையாண்டனர்.

கு-ரை: வல்லேன் - மாட்டேன்; இது, 'வல்லுதல்' என்னும் தொழிலடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைவினை; 'வன்மை' என்னும் பண்படியாகப் பிறந்ததாயின், 'வன்மையுடையேன்' எனப் பொருள் படும். இதன்பின், 'ஆதலின்' என்பது வருவித்து, 'மாட்டாமையான் அல்லாத தன்மையை (பொய்யன்பை)ப் பெற்றேன்' என உரைக்க.

'இஃது என் தன்மை, நின்னை முற்றச் சார்ந்த அடியவரே உன்னை யன்றிப் பிறிதொன்றைப் பொருளாக அறியாதவர்; அதனால், வீடு பேற்றிற்குரியவற்றையே செய்து உனது திருவடியை அடைந்தார்' என்பது பின்னிரண்டடிகளின் பொருள். அறவே - முற்றிலும். சிறவு - சிறப்பு; வீடுபேறு; இஃது இதற்கு ஏதுவாய செயல்களைக் குறித்தது.

நிரம்பிய அடிமையை உடையவரது செயல்கள் இவை எனவே, இவற்றின் மறுதலையாயவை தமது செயல்கள் என்பதும், அதனால் தாம் இறைவன்தாள் சேராராயினார் என்பதும் கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, 'யான் இங்குக் கிடந்து அலமருதல் என் குற்றமன்றி உன் குற்றம் அன்று' என்பதும் குறித்தவாறாம். ''என்னா லறியாப் பதந்தந்தாய் யான் அதறியாதே கெட்டேன் - உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை'' (தி.8 ஆனந்த மாலை 2.) எனப் பின்னர் வெளிப்படையாகவே அருளிச்செய்வர்.

Koviloor Digital Library

௯1. தாராய் உடையாய் அடியேற் குன்தா
ளிணையன்பு
பேரா உலகம் புக்கா ரடியார் புறமே
போந்தேன்யான்
ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங் குன்தா
ளிணையன்புக்
காரா அடியேன் அயலே மயல்கொண்
டழுகேனே. 87

87. பொ-ரை: இறைவனே! அடியேன் உன் திருவடிக்கு அன்பு செய்யும்படிச் செய்தருள வேண்டும். அடியார் முத்தியுலகம் புக, யான் புறம் போந்தேன். ஊர்ப் பசுக்கள் மேய்தற்கு வரக் கூடவே குருட்டுப் பசுவும் வந்ததுபோல, அன்பர் உன் திருவடிகளுக்கு அன்பு செய்ய நானும் அன்பு செய்ய விரும்பி அழுகின்றேன்.

கு-ரை: முதலடியை இறுதியிற் கூட்டி உரைக்க. மிலைத்தல் - கனைத்தல். 'ஊர் ஆ மிலைக்கக் குருட்டு ஆ மிலைத்து' என்றது. ஊரிலுள்ள ஏனைய பசுக்கள் மாலைக்காலத்தில் தம் இல்லத்தை அணுகியபொழுது தம் கன்றுகளைக் கனைத்து அழைக்க, குருட்டுப் பசுவும் தன் இல்லத்தை அணிமையிற் கண்டது போலத் தன் கன்றினைக் கனைத்து அழைத்தலையாம். 'மிலைத்து' என்றது, 'மிலைத்தது' போன்ற செயலைச் செய்து' என உவமை குறித்து நின்றது. 'கனி இருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வனேன்', 'பனிநீராற் பரவை செயப் பாவித்தேன்' (தி.4.ப.5.பா.1,4) என்றாற்போல. இதனால், 'மெய்யடியார்கள் நீ பேரின்பப் பொருளாதலை உணர்ந்து உன்னை, 'தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே, என்று இன்புற்றுப் புகழ, அதனைக் கண்டு யானும் அவ்வாறே புகழ்கின்றேன்' எனக் குறித்தவாறாம். 'மிலைத்து ஆரா' என இயையும். மிலைத்து - மிலைத்தலால். ஆரா - பொருந்தாத; ஏற்புடையேனாகாத. வருகின்ற திருப்பாட்டு, 'அழுகேன்' எனத் தொடங்குதலால், இப்பாட்டின் இறுதிச் சொல்லை, 'எழுகேன்' என ஓதுதல் பாடமாகாமையறிக. ''மிலைத் திங்கு'' என்ற பாடத்தை, மிலைத்தாங்கு' என ஓதி, அதனை, அன்பு வேண்டி அழுதற்கு வந்த உவமையாக்கி உரைப்பாரும் உளர். ''மயல் கொண்டு'' என்றதற்கு, ''ஆசைப்பட்டு'' எனப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். மோனை கருதி, 'போரா உலகம்' எனப் பாடம் ஓதி, 'போதா' என்பது, ''போரா'' என மருவிற்று எனக் கொள்ளுதலும் உண்டு.

Koviloor Digital Library

92. அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய்
அழல்சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார்
கழல்கண்டு
தொழுதே உன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந்
தொடராதே
பழுதே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப்
பணிகேனே. 88

93. பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய
அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி அதுவும்
அரிதென்றால்

88. பொ-ரை: உன்னிடத்து மெய்யன்பு உடையவராய் ஒளி பொருந்திய பொன் போன்ற உன் திருவடிகளைக் கண்டு தீயில் இட்ட மெழுகை ஒத்தவராய் உன் அன்பர்கள் தொழுது உன்னைப் பின் பற்றினர். அவர்களைப் பின்பற்றாமல் நான் புன்மைக் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். எம்முறையைக் கையாண்டு நான் உன்னை வழுத்துவது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை.

கு-ரை: 'அழல்சேர்ந்த மெழுகே அன்னாராகிய தொடர்ந்தார்' என்க. 'மெழுகே அன்னார் தொடர்ந்தார்; அவரோடும்' என ஓதற் பாலதனை இங்ஙனம் சுருங்க ஓதினார். பழுது - குற்றம். 'பிறந்தேன்' என, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. என்கொண்டு - என்ன முறைமையைக் கொண்டு. ''பணிகேன்'' என்றது, 'பணிந்து இரக்கேன்' என்னும் பொருளதாய் நின்றது. இரத்தல், பேரா உலகத்தையாம். அன்பாம் மனத்தோடு அழுதல் உண்மையே; ஆயினும், உன்னைத் தொடர்ந்தாரோடு கூடி உன்னைத் தொடராது நின்ற யான் இப்பொழுது என்ன முறைமைபற்றி என்னை உன்பால் அழைத்துக் கொள்ளும்படி உன்னை வேண்டுவேன்' என்றவாறு. ''பிறந்தேன்,'' வினையாலணையும் பெயர்.

89. பொ-ரை: இறைவனே! அடியவர்க்குப் பிறவிப் பிணியை நீக்கியருளி உன் திருவடியைத் தந்தருள்வது அருமையானால், மனக் கோட்டத்தை உடையவனாகிய என் வினைகளை நீறாக்கி உன் திருவடியை எனக்குத் தந்தருள்வது அருமையே. ஆயினும் என்க்கு

Koviloor Digital Library

திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப்
பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம்வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர்
மெய்யானே. 89

94. யானே பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என்
அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப்
பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே
தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந்
துறுமாறே. 90

உன்னை அன்றி வேறு புகலிடம் இல்லாமையால் என்னைத் திருத்தி ஆட்கொண்டு உன் திருவடியைத் தந்தருளல் வேண்டும்.

கு-ரை: ''பணிவார்'' என்றது முற்று. ''பழைய அடியார்'' எனப் பின்னர் வருகின்றமையின் வாளா, ''பணிவார்'' என்றார். எனவே, 'பழைய அடியார் உன்னையே பணிவார்; அவர்க்குப் பிணி தீர்த்தருளி உன்பாதங் கொடுத்தி' என உரைத்தல் உரையாயிற்று. புனல் காலே உண்டியாக, கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்து செய்யும் தவங்களினும் இறைவனை வணங்குதல் எளிதிற் செயற்பாலதாகலின், ''அதுவும் அரிதென்றால்'' என்றார். ''யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை'' (தி.10 திருமந்திரம்-252) என்று அருளியதும் காண்க.

''வினையைப் பொடியாக்கி'' என்றதனால், 'அதனையும் எனக்கு அரிதாகச் செய்தது என்வினை என்றால், அவ்வினையை முதற்கண் நீக்கி உன்னைப் பணியச்செய்து, பின்பு வந்து உன் பாதம் தாராய்' என்பது பொருளாயிற்று. ''ஒல்லை'' என்றதனை, ''பொடியாக்கி'' என்றதற்கு முன்னே கூட்டுக. பொய்தீர் மெய்யானே - பொய்யை நீக்கியருளுகின்ற மெய்ப்பொருளாய் உள்ளவனே.

90. பொ-ரை: இறைவனே! நானும் என் மனம் முதலியனவும் பொய்ம்மையுடையவர்கள் ஆனோம். ஆனால் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமோ? தேனே! அமுதே! கரும்பின் தெளிவே! நான் உன்னைப் பெறும் வழியை எனக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.

Koviloor Digital Library

கு-ரை: ''யானே'' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் சிறப்புணர்த்தி நின்றது. சிறப்பு, 'உறுப்பும், பண்பும்' ஆகியவற்றிற்கு முதலாய் நிற்றல். ''நெஞ்சு'' என்றது நினைப்பினை. ''யானே பொய்'' என்றதனால், 'நெஞ்சும் பொய், அன்பும் பொய்' என்றவை, வலியுறுத்தல் மாத்திரையாய் நின்றன.

'இங்ஙனமாயின் வருந்தினால் மட்டும் உன்னைப் பெறுதல் கூடுமோ? கூடாதாகலின், அடியேன் உன்னை வந்து அடையும் வழியை அருளாய்' என்பது ஏனைய அடிகளின் பொருள்.
''உருகுவது உள்ளங்கொண்டு ஓர்உருச் செய்தாங்கு எனக்கு அள்ளூறாக்கை அமைத்தனன்'' (தி.8 திருவண்ட-175-177.) ''மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து...கண்ணீரரும்பி....உன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி என்னும் கைதான் நெகிழ விடேன்'' (தி.8 திருச்சதகம்-1) என்றாற் போல் முன்னரும் இவ்வாறே பின்னரும் அடிகள் பல விடத்தும் அருளுதலின், அவர் இறைவன் மாட்டு உள்ளம் நெக்குருகி இடையறாது கண்ணீர் பெருக்கி நின்றமை தெளிவாதலின், அவர் அந் நிலையைப் பெறாது அதனையே அவாவி நின்றாராக வைத்து, ''பெறலாமே'' என்றதற்கு, 'பெறுதல் கூடும்' என உடன்பாடாகப் பொருளுரைத்தல் பொருந்தாமையறிக.

இங்ஙனமாகவே, ''என் அன்பும் பொய்'' என்றது, மெய்விதிர்த்தல், கண்ணீரரும்புதல் முதலியவை நிகழாமை பற்றிக் கூறியதாகாது, ''முனைவன் பாதநன் மலர் பிரிந்திருந்தும் நான் முட்டிலேன் தலைகீறேன்'' ''தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரையுருள்கிலேன்'' (தி.8 திருச்சதகம்-37,39) என்றாற் போல அருளிய நிலைபற்றியே வருந்தி அருளிச்செய்ததாதல் அறியப்படும்.

படவே, எய்தவந்திலாதார் எரியிற் பாய்ந்தமை (தி.8 கீர்த்தி-132) போல்வதொரு செயலால் இறைவன் திருவடியைப் பெறுதல் கூடு மன்றி, அதுமாட்டாது ஏங்கி அழுதலால் மட்டும் பெறுதல் கூடாது' என்பதனையே, ''அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே'' என்று அருளினார் என்பது இனிது விளங்கும். இன்னும், 'பெறுதல் கூடும்' என்பது கருத்தாயின், 'ஆனாலும்' என உம்மை கொடுத்து ஓதுதல் வேண்டும் என்க.

Koviloor Digital Library

10. எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

95. மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை [மேவினார்
ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. 91

10. ஆனந்தாதீதம்

91. பொ-ரை: இறைவனே! உன் மெய்யன்பர் முந்திவந்து உன் திருவடிக்கு அன்பு செய்து உன் மெய்ந்நிலையை அடைந்தார்கள். முடிவில்லாத பெரியோனாகிய நீ ஒளியையாகி எழுந்தருளி என்னைக் கடைக்கண் நோக்கியருளியும் மனமுருகாத நான் கடைப்பட்டேன். இது என் தீவினைப் பயனேயாம்.

கு-ரை: முன்னைப் பகுதியில், இறைவன் பிரிவினால் உயிர் விடத் தக்க ஆற்றாமையைத் தரும் பேரன்பினை வேண்டிய அடிகள், இவ் இறுதிப் பகுதியில், அவ்வன்பின் முடிந்த பயனாகிய திருவடி கூடுதலையே வேண்டுகின்றார். இது பற்றியே இதற்கு, 'ஆனந்தாதீதம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். ஆனந்த அதீதம் - இன்பத்தை வேறாக உணரும் உணர்வும் அடங்கப் பெற்று, அவ்வின்பத்தில் அழுந்திநிற்கும் நிலை.

மாறுஇலாத - வற்றுதல் இல்லாத. ''வந்து முந்தி'' என்றதனை, உன் மெய்ம்மை மேவினார் என்றதற்கு முன்னர்க் கூட்டி ''உன்பால் வந்து, என்னின் முற்பட்டு' என உரைக்க; மலர்கொள் - மலர்தலைக் கொண்ட; எங்கும் நிறைந்த. 'தாளிணையின்' என, நீக்கப் பொருட்கண் வந்த இன்னுருபு விரிக்க. வேறு இலாப் பதம் - வேறாதல் இல்லாத பக்குவம். பரிசு - தன்மை. மெய்ம்மை - நிலையான இன்பம்; ஆகுபெயர். 'என் உடம்பு ஒளிசெய் மானுட மாம்படி நோக்கியும்' என உரைக்க. ஒளிசெய்தலை, ஞானத்தைத் தருதலாகக் கொண்டு இறை வற்கு ஆக்கின், 'ஆக' என்றதனை, 'ஆகி' என ஓதுதல் வேண்டும்.

Koviloor Digital Library

96. மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ணம் என்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. 92

கீறிலாத - கிழிக்க இயலாத; வலிய. 'ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தாம் அடங்காத்வர், ஓதி உணராத பேதையாரினும் பெரும்பேதை யாராதல் போல, நீ எதிர்வந்து அருள்செய்யப்பெற்றும் உருகாத நெஞ்சத்தையுடைய நான், அவ்வாறு அருள்செய்யப்பெறாத கடையரினும் பெரிதும் கடையனாயினேன்' என்றதாம். 'நான் பட்டகீழ்மை இது' எனப் பயனிலை வருவித்து முடிக்க. 'இக்கீழ்மையை நீக்கி, உன் மெய்ம்மை அன்பர் பெற்ற நிலையை எனக்கும் அளித்தருள்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

92. பொ-ரை: இறைவனே! நீயே எழுந்தருளி என்னை ஆட்கொண்ட பிறகு உன்னை எளிதாய் நினைத்ததே அன்றி அரிதாய் நினைத்தேனில்லை. ஆயினும் உன் மெய்யடியார் உன் உண்மை நிலையையடைய, நானொருவனுமே இந்தவுலகத்தில் தங்கியிருக்க விட்டு நீ போவது உனக்குத் தகுதியாமோ?

கு-ரை: மழ - மழவு; குழவி. ''என்று'' என்றதனை, 'என' என்று திரித்து, உவம உருபாக்குக. ''மழக் கையிலங்கு பொற்கிண்ணம் என்றலால்'' என ஓதினாரேனும், 'கையிலங்கு பொற்கிண்ணத்தை மழவு எண்ணுதல் என அல்லால்' எனப் பொருளுக்கேற்ப மாறுதல் கருத்தாதல் அறிக. 'பொற்கிண்ணம் குழவி கையிற் கிடைத்ததாயின், அதனை அஃது ஏனைய சில பொருள்களோடொப்ப எளிய பொருளாகக் கருதுதல் போலவே, என்முன் வந்து என்னைப் பணிகொண்ட உன்னை நான் ஏனைய சிலரோடொப்ப எளியையாகக் கருதினேனன்றி அரியையாகக் கருதிற்றிலேன்' என இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. 'என் இயல்பு இதுவாயிற்று' என்பார் இறந்த காலத்தாற் கூறாது, நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். 'எளியனாகக் கருதினேன்' என்றது, அழைத்தபொழுது செல்லாமல்,

Koviloor Digital Library

97. பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
போத என்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
இருத்தி னாய்முறை யோஎ னெம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே. 93

'பின்னர்ச் சென்று அடைவோம்' என்று பிற்பட்டு நின்றமையை என்க. 'உன் மெய்ம்மை அன்பர் இவ்வாறின்மையால், உன்னை முன்பே வந்து அடைந்து விட்டார்கள்; யான் பிற்பட்டு நின்றது எனது அறியாமையாலே என்பர், ''பொய் இலங்கு எனை'' என்றும், 'யான் எனது அறியாமை காரணமாகப் பிற்பட்டு நிற்பினும், என்னை வற்புறுத்தி உடன்கொண்டு செல்லாது மீளவும் முன்போலவே உலகியலில் புகும்படி விட்டுப் போவது, அறைகூவி ஆட்கொண்ட உனது அருளுக்குப் பொருத்தமாகுமோ? சொல்' என்பார், 'புகுதவிட்டு நீ போவதோ பொருத்தமாவது சொலாய்' என்றும் அருளிச் செய்தார்.

93. பொ-ரை: பொய்யனாகிய என்னை விரும்பி நோக்கவும் நோக்கின உதவியை நினைந்து நான் வருந்தி மாண்டிலேன். இறைவனே! உன் அன்பரும் நீயும் சிவபுரத்துக்கு எழுந்தருளி என்னை இவ்வுலகத்தில் இருத்துதல் உனக்கு முறையாமோ? என் தீவினைக்கு இறுதி இல்லையோ!

கு-ரை: ''பொய்ம்மை உண்மையேன்'' என்றதன்பின், 'ஆயினும்' எனவும், 'வஞ்சம் உண்மையேன்' என்றதன்பின், 'ஆதலின்' எனவும் நின்ற சொல்லெச்சங்களை வருவித்துரைக்க. போத - போதுக; வருக. புரிந்து - விரும்பி. வஞ்சம் - வேறோர் எண்ணம்; என்றது, உலகியற் பற்றினை. ''மாண்டிலேன்'' என்றதற்கு, ''பிரிவாற்றாமையால்' என்னும் காரணம், ஆற்றலாற் கொள்ளக் கிடந்தது. ''மலர்க் கமலம்'' என்பது. பின் முன்னாக நின்ற ஆறாவதன் தொகை. அரத்தம் - சிவப்பு. 'அருள்செய் அன்பர்'' என்றது, செயப்படு பொருள்மேல், தொக்க வினைத்தொகை. ''அன்பரும் நீயும் அங்கு எழுந்தருளி'' எனவும், 'எனை இங்கு இருத்தினாய்' ''வம்பனேன் வினைக்கு இறுதி இல்லையே'' எனவும் போந்த சொற்கள், அடிகளது ஆற்றாமை நனிமிக விளக்குவனவாம்.

Koviloor Digital Library

98. இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
எல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரான்
ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன் கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. 94

முறையோ - நேர்மையோ. வம்பன் - பயனில்லாதவன்.

94. பொ-ரை: இறைவனே! எனக்கு உன் திருவடிக் கண் அன்பு இல்லையாகவும், கல்லைக் குழைத்த வித்தையைக் கொண்டு என்னைத் திருத்தி உன் திருவடிக்கு அன்பனாக்கினாய். ஆதலால் உன் கருணைக்கு ஓர் எல்லை இல்லை.

கு-ரை: ''அன்பது'' என்றதில் அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. ஏலும் - பொருந்தும். ''நற்குழலி'' என்றதில் நன்மை - அழகு. ஆக்கும் விச்சை - ஆக்குகின்ற வித்தை போல்வ தொரு வித்தை.

''கருணை'' என்றதில் நான்கனுருபு தொகுத்தலாயிற்று. ''நின்கருணைக்கு எல்லை இல்லை'' என மாற்றி, 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. ''வல்லை'' என்றதை ''மீட்கவும்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக.

மறு - குற்றம். குற்றமில்லாத வானம், சிவலோகம். 'என்கணே நின்கழற்கு அன்பு இல்லையாகவும், நின் கருணைக்கு எல்லை இல்லை ஆதலின், கல்லை மென்கனியாக்கும் விச்சை கொண்டு என்னை முன்பு நின்கழற்கு அன்பனாக்கினாய்; அது போலவே, நான் இப்பொழுது ஏதுகொண்டு ஏது செய்யினும் இன்னும் எனக்கு உன்கழல்காட்டி மீட்கவும் வல்லையே' என்க. ''கொண்டு'' என்பது மூன்றாவதன் பொருள்தரும் இடைச் சொல்லாதலின், 'எக் காரணத்தால் எதனைச் செய்யினும்' எனப் பொருள் கூறுக. ''வல்லையே'' என்றதில் உள்ள ஏகாரம் தேற்றம். எனவே, 'இனியும் என்னை மீட்க நீ வல்லாய் என்னும் துணிவுடையேன்' என்பது பொருளாயிற்று. ''மீட்கவும்'' என்ற உம்மை, சிறப்பு.

Koviloor Digital Library

99. வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
மறையில் ஈறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. 95

95. பொ-ரை: இறைவனே! தேவர்கள், மறைகள், ஏனை நாட்டவர்கள் ஆகியோர்க்கும் அரியையான நீ, அடியேனை ஆட்கொள்ளுதல் முதலாயினவற்றை நோக்கும் இடத்தில், அஃது எனக்கு இவ்வுலக சம்பந்தமான அஞ்ஞானம் அழிதற்கேயாகும்.

கு-ரை: இறைவனது அருமை தோன்ற, ''நீ'' என்றதனைப் பலமுறை கூறினார். மறையில் ஈறும் - வேதத்தில் முடிவாயுள்ள பகுதியும். உம்மை, சிறப்பு. ஏனை நாடர் - தேவருலகிற்கு மேற்பட்ட சத்தியலோகம் முதலியவற்றில் உள்ளவர். அவர், பிரமன் முதலியோர். 'இனிதாய்' என்பது, விரித்தலாயிற்று.

''ஆண்டுகொண்டவா'' என்றது முதலிய நான்கிடத்தும், 'ஆறு' என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. அவற்றிலெல்லாம் எண்ணும்மை விரித்து, அவற்றை, எஞ்சிநின்ற, வியப்பைத் தருவன' என்பதனோடு முடிக்க. ஊனை - உடம்பை. உடம்பை ஆடச் செய்த நாடகம், உலகியல். ஞானநாடகம், ஆனந்தக் கூத்து, எனவே, 'முன்பு உடம்பை ஊன நாடகம் ஆடுவித்தவாறும், பின்பு உயிரை ஞானநாடகம் ஆடுவித்தவாறும்' என்றதாயிற்று. 'ஊன நாடகம்' எனப் பாடம் ஓதி, ஆடுவித்தமை இரண்டிற்கும், 'என்னை' என்பதனைச் செயப்படுபொருளாகக் கொள்ளுதலே சிறக்கும்.

பருகுதல் - அனுபவித்தல். வையகத்து உடைய விச்சை நைய - உலகின்கண் யான் கொண்டிருந்த பாச ஞானம் கெட. இதனை, ''ஞான நாடகம் ஆடுவித்தவா' என்றதற்கு முன்னே கூட்டுக.

'இச்சை' எனப் பிரித்தல், அந்தாதிக்கு ஒவ்வாமையறிக.

Koviloor Digital Library

100. விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனைஉன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே. 96

96. பொ-ரை: இறைவனே! எல்லா உலகங்களையும் வித்தில்லாமல் தோற்றுவிப்பாய். என்னை உன் கோயில் வாயில் பித்தனாக்கி, உன் அன்பரது திருப்பணிக்கும் உரியேனாகச் செய்தனை. உலகத்தார், தாம் வளர்த்தது ஆதலின் நச்சு மரமாயினும் வெட்டார்; அடியேனும் உனக்கு அத்தன்மையேன்.

கு-ரை: விச்சு - வித்து. 'வித்தில்லாமலே விளைவை உண்டாக்குவாய்' என்றது, 'அதுபோன்ற செயல்களைச் செய்வாய்' என்றபடி. ''விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்'' (தி.4.ப.4.பா.2.) என்று அருளிச்செய்ததும் இவ்வாறாம்.

இறைவன் இங்ஙனம் செய்தல் என்பது, சில காரியங்களை அவற்றிற்குரிய நியத காரணம் இல்லையாகவும், பிற காரணமே காரணமாய் அமைய அவற்றை நிகழச் செய்தலாம். அது, நாவுக்கரசர்க்குக் கல்லே தெப்பமாய் அமையக் கடலைக் கடந்து கரையேறச் செய்தமை, ஞானசம்பந்தருக்கு ஆண்பனைகளே பெண் பனைகளாய்க் காய்தரச் செய்தமை, சுந்தரருக்குச் செங்கல்லே பொன்னாகிப் பயன்படச் செய்தமை போல்வனவாம்.

இவைபோலும் செயல்கள் பிறவும் கேட்கப்படுதலின், அவை பற்றியே அடிகள் இவ்வாறு அருளிச்செய்தாராவர். எனினும், தமக்கு இறைவனைக் காணும் முயற்சியின்றியும் அவன் தானே வந்து தம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டமையைக் குறிப்பிடுதலே கருத்தென்க. இனி இப்பகுதி, உயிர்களின் முதற்பிறப்பிற்கு வினையாகிய காரணம் இல்லையாகவும், அவைகட்கு முதற்கண் நுண்ணுடம்பைக் கொடுத்துப் பின் அதன்வழித் தோன்றிய வினைக்கீடான பிறவியைத் தருதலைக் குறிப்பதாகச் சிவஞானபோத மாபாடியத்துள் உரைக்கப்பட்ட வாற்றையும் அறிக. வைச்சு - வைத்து.

Koviloor Digital Library

101. உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னோபணி போற்றி உம்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னாயினேன் போற்றி என்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி என்னைநின்
அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்த மாயினாய் போற்றி அப்பனே. 97

வைப்பது உயிர்களிடம் என்க. கோயில், திருப்பெருந்துறையில் உள்ளது. ''திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி'' (தி.8. திருப்பள்ளி. 8) எனப் பின்னரும் அருளிச் செய்வர்.

பிச்சன் - பித்தன். உரியன் - அடியவன். ''தாம்'' என்றது மக்களை என்பது, பின்னர் வருவனவற்றால் விளங்கிக் கிடந்தது. ஓர் - ஒரு. இது சிறப்பின்மை குறித்தது. மா - பெரிய. 'மா நச்சு மரம்' என் மாற்றிக்கொள்க. 'மிக்க நஞ்சாய மரம்' என்றது, காய் கனி முதலிய வற்றை உண்டாரை அப்பொழுதே கொல்லும் எட்டி மரம் போலும் மரங்களை. 'அம்மரங்களால் தீங்கு உண்டாதல் அறிந்திருந்தாலும், வளர்த்தவர் வெட்டமாட்டார்கள்' என்றபடி. ''வளர்த்தது'' என்றதற்கு, 'அறியாது வளர்த்தது' எனவும், ''ஆயினும்'' என்றதற்கு, 'ஆதல்' அறியப்படினும்' எனவும் உரைப்பினும் அமையும். ''நானும் அங்ஙனே'' என்றது, 'நானும் உனக்கு அத்தன்மையனே' என்றபடி. உவமைக்கண், வளர்த்தது, கொல்லுதல் என்றவற்றிற்கு ஏற்பப் பொருட்கண் கருதப்பட்டன, கோயில் வாயிலில் பிச்சனாக்கி அன்பருக்கு உரியனாக்கினமையையும், பின் கைவிடுதலையுமாம்,

97. பொ-ரை: நீ என்னை உடையவன் ஆதலால் எனக்கு உன்னை அல்லது வேறு புகலிடம் ஏதேனும் உளதோ? பகர்ந்தருள் வாயாக. தேவர்களுக்கெல்லாம். மேலாகிய மேலோனே! உன்னை வணங்குகிறேன். இனி யானோ எவர்க்கும் கீழ்ப்பட்டவன். அத்தகைய என்னை உன் கருணையினால் உனக்கு அடிமை யாக்கினாய். எனக்குத் தொடக்கமும் முடிவும் நீயே. அத்தகைய அப்பனே! உன்னை வணங்குகிறேன்.

கு-ரை: ஆவது - நன்மை தருவது. 'எனக்கு ஆவது பற்று மற்று இனி ஒன்று உடையனோ' என்க.

Koviloor Digital Library

102. அப்ப னேயெனக் கமுத னேஆ
னந்த னேஅகம் நெகஅள் ளூறுதேன்
ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாய்உனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேஎனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. 98

103. மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநாள்

பணி - சொல்லு. உம்பரார் - தேவர். பராபரன் - முன்னும் பின்னும் உள்ளவன். இத் திருப்பாட்டில் வணக்கமே கூறினார்.

98. பொ-ரை: எனக்குத் தந்தையே! அமிர்தமே! ஆனந்தமே! உள்ளம் உருகுதற்கும் வாய் ஊறுதற்கும் ஏதுவாயுள்ள தேன் போன்றவனே! உனக்கு உரிமையுடைய மெய்யன்பரைப் போல நானும் உரிமையாளனாகி உன்னைப் புசித்து உயிர் வாழ்வதற்கான ஒப்பற்ற உணவே! ஒளி விளங்கும் திருமுடியை உடையவனே! மாறாத் துணையாய் இருப்பவனே! தொண்டர் தளர்வுற்று இருக்கும்பொழுது உதவும் செல்வமே! இப்பொய் உலக வாழ்க்கையில் நான் துன்புற்று இருக்கும்படி வைப்பது முறையாகுமோ? எங்கள் அரசே! கூறுவாயாக.

கு-ரை: அள் ஊறு - உள்ளே சுரக்கின்ற. அன்பரில் - அன்பரைப்போல. துப்பன் - பற்றுக்கோடானவன். 'என்னை வையகத்து நைய வைப்பதோ' என மாற்றி, 'வைப்பதோ பொருத்தம்' எனச் சொல்லெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

99. பொ-ரை: என்றும் நிலை பேறுடைய எங்கள் தலைவனே! அடியேனை வருக என்று கட்டளை இடுவாயாக. திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் மூலப் பொருளே! என்னை வருக என்று ஏற்றுக் கொள்வாயாக. சம்கார காலத்தில், எல்லாம் ஒடுங்கி இருக்கும் போது

Koviloor Digital Library

பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பெய்க ழற்கண்அன் பாயென் நாவினாற்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. 99

104. பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும்நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீடவேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்

எஞ்சித்தன்மயமாயிருக்கும் எம் தலைவ, என்னை வருக என்று அழைப்பாயாக. உன்னை வந்து அடைந்தவர்களது பாவத்தைப் போக்குபவனே! நான் உன்னைப் புகழவும் உனது சிறப்பினைப் பாடவும் என்னை உன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வாயாக.

கு-ரை: 'மன்ன, முன்ன, பின்ன, பன்ன' எனவும், ''எம்பிரான்'' எனவும் வந்தன விளிகள். பன்னன் - துதிக்கப்பட்டவன். இத் திருப் பாட்டில், 'நின் சீர்கள் பாட என்னை வருக என்று அழை' என்பதே அருளிச் செய்தார். பாடுதல், சிவலோகத்தில் என்க.

100. பொ-ரை: இறைவனே! நான் உன்னைப் பாடுதல் வேண்டும். பாடிப்பாடி நைந்து உருகி நெக்கு நெக்கு ஆடவேண்டும். நான் அம்பலத்தாடும் நின் மலர்க்கழல் அடையும்படி செய்தல் வேண்டும். நீ இந்த உடம்பை ஒழித்து வீடு தந்தருளல் வேண்டும். உனக்கு வணக்கம் செய்கிறேன்.

கு-ரை: 'நான் நின்னையே பாட வேண்டும்' எனக் கூட்டுக. பிறவும் அங்ஙனம் கூட்டற்பாலன. போது - மலர். புழுக்கூடு - புழுக்களுக்கு உறைவிடமான இடம்; உடம்பு. 'புழுக்கூட்டினை நீக்கு' என்றது, 'உன்பால் சேர்த்துக்கொள்' என்னும் பொருளதாதலின்,

Koviloor Digital Library

''எனை'' என்ற இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று. வீடவேண்டும் - நீங்க வேண்டும். பொய் - உலகப் பற்று. மெய்யர் மெய்யன் - மெய்யன்பர்களுக்கு மெய்ப்பொருளாய் உள்ளவன். இத் திருப் பாட்டில் தம் விருப்பங்கள் பலவற்றையும் பன்முறை வணக்கங்கூறி விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். முதல் திருப்பாட்டின் முதற் சொல்லாகிய, 'மெய்' என்பதனாலே இவ்விறுதித் திருப்பாட்டு முடிந் திருத்தல் அறியத்தக்கது.

நால்வர் நான்மணிமாலை

கடல்நிற வண்ணன் கண்ணொன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பாற்றும் மலரடிக் கணிய
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரிந்தும் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கண் துணைவியை அளித்தும்
மருமகள் நறும்பூங் கருமயிர் உதவியும்
நென்முளை வாரி யின்னமுது அருந்தியும்
கோவணம் நேர்தளை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
அகப்படு மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யரிவாள் ஊட்டி அரிந்தும்
தலையுடை யொலிக்கும் சிலையிடை மோதியும்
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்தும்
தந்தையைத் தடிந்தும் மைந்தனைக் கொன்றும்
குற்றம் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளும் மாதின் மூக்கினை அரிந்தும்
இளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநாள் ஒருசிலர் தொண்டரானினர்
செங்கண்மால் தடக்கையின் சங்கம் நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூர் அன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும்
நீற்றெழில் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
நின்னைத் தொண்டன் என்னக் கொண்டனன்
இருக்கும் அடுக்கல் அரக்கன் எடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமகள் தழுவ மனமகிழ் வோனே.

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

'நீத்தல் விண்ணப்பம்' என்பது, 'இறைவன் தம்மைக் கைவிடுதலைப் பற்றிச் செய்யும் விண்ணப்பம்' எனப் பொருள் தரும். அஃதாவது, 'நீ என்னைக் கைவிடுவையாயின், அடியேன் முன்போலவே உலகியலில் கிடந்து பிறப்பிற்கு ஆளாவேன்; அதனால், என்னைக் கைவிடாது ஏற்றருள்க' என்று வேண்டுதல். எனவே, இஃது உலகியலில் தமக்கு விருப்பம் இன்மை கூறுதலாக அமைவதால், இதற்கு, 'பிரபஞ்ச வைராக்கியம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இதனை அடிகள், 'உத்தரகோச மங்கை' என்னும் தலத்தில் அருளிச் செய்தார் என்பது இத்திருப் பாட்டுக்களிலே நன்கு பெறப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. ''உத்தரகோச மங்கையுள் இருந்து - வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்'' (தி.8. கீர்த்தி.48,49) என மேல் அருளிச் செய்தமையால், இவ் விண்ணப்பத்தைச் செய்த பின்னர், அடிகட்கு இறைவன் தனது திருவுருவத்தை மீளக்காட்டி, அவரைத் தேற்றுவித்தருளினான் என்பதும் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. இதனைப் புராணம் சிறிது வேறுபடக் கூறும். இறைவன் தேற்றுவித்த முறை இன்னதென் பதனை அறியக்கூடவில்லை. ஐம்பது திருப்பாடல்களால் இயன் றிருத்தலின், இதனைத் திருச்சதகத்தின் பின்னர்க் கோத்தனர்.

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

105. கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந்
தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல்
வேங்கையின்தோல்

1. **பொ-ரை:** கடையேனைப் பெருங்கருணையால், வலிய வந்தடைந்து ஆண்டு கொண்டருளினை. இடபவாகனனே! அடி யேனை விட்டுவிடுவாயா? வலிமையுடைய, புலியின்தோலாகிய ஆடையை உடுத்தவனே! நிலைபெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! சடையையுடையவனே! சோர்ந்தேன்; எம்பெருமானே! என்னைத் தாங்கிக் கொள்வாயாக.

Koviloor Digital Library

உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரான்என்னைத்
தாங்கிக்கொள்ளே. 1

106. கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர்
கொவ்வைச்செவ்வாய்
விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண் டாய்நின்
விழுத்தொழும்பின்

கு-ரை: ''எம்பிரான்'' என்றதை, ''சடையவனே'' என்றதன் பின்னரும், ''விடுதிகண்டாய்'' என்றதை இதன்பின்னரும் கூட்டுக. விறல் - வெற்றி; வலிமையுமாம். உடையவன் - உடையை உடைய வன். 'தோலாகிய உடையை உடையவன்' என்க. விட்டிடுதி - விடுகின்றாய். இகர ஈறு, இங்கு எதிர்காலத்தில் வந்தது. 'கண்டாய்' என்னும் முன்னிலையசைச் சொல், 'போலும்' என்னும் உரையசைப் பொருளில் நின்று, 'விடாதி; விட்டாற் கெட்டொழிவேன்' என்னும் பொருளைத் தந்தது. இவை இப்பகுதியின் எல்லாத் திருப்பாட்டிலும் ஒக்கும். 'கருணையினாற் கலந்தாண்டு கொண்ட' என்றதனால், 'அக் கருணை இடையில் ஒழிதற்பாலதோ' என்பது திருவுள்ளமாயிற்று. இறைவன் தம்மை ஆட்கொண்ட பின்னர்ப் பாண்டியனிடம் தம்மைச் செல்லுமாறுவிடுத்து, நரியைப் பரியாக்கிக் கொணர்ந்தளித்து மறைந்ததனால், இந்நிலையிலேயே தம்மை இருக்க வைத்து விடுவானோ என்று அடிகள் ஐயுற்று வருந்தி இங்ஙனம் விண்ணப் பிக்கின்றார் என்க. அடிகள் திருப்பெருந்துறையை அடைந்தமையும், அங்கு இறைவன் முன்னைத் திருவுருவத்தோடும் விளங்கியிருந்து இவரை, 'தில்லைக்கு வருக' என்று சொல்லி நிறுத்திவிட்டு, ஏனை அடியார்களோடு மறைந்தமையும், இதன்பின் நிகழ்ந்தன என்று கொள்ளுதலே பொருந்தும்; என்னை? 'தில்லைக்கு வருக' என்று பணித்தபின் அடிகள் இத்துணை வருந்தி வேண்டாராகலின்.

2. பொ-ரை: உத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! கள்வனாகிய நான், உன்னை நீங்கி நிற்கப் பார்த்தும் என்னை அடிமை கொண்டது, எக்காரணத்தைக் கொண்டோ?. உன்னுடைய மேலாகிய தொண்டில் உள்ளேன்; அடியேன் புறத்தேன் அல்லேன்; மாதரது கொவ்வைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயினை விடேனாயினும், விட்டு விடுவாயோ?.

Koviloor Digital Library

உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக்
காரணமே. 2

107. காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங்
கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங்
குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை
வளர்ப்பவனே. 3

கு-ரை: ''விடுதிகண்டாய்'' என்றதனை இறுதியிற் கூட்டி யுரைக்க. ''கொள் ஏர்'' என்றதனை, 'ஏர் கொள்' என மாற்றிக் கொள்க. ஏர் - எழுச்சி. பிளவு அகலா - வேறாகி நீங்காத; 'நெருங்கிய' என்ற படி. விள்ளேன் - நீங்கேன். விழுத் தொழும்பின் உள்ளேன் - உனது மேலான தொண்டிற்கு உள்ளாயினேன்; என்றது, உன்னால் 'ஆட் கொள்ளப்பட்டு விட்டேன்' என்றதாம். அதனால், 'இனிப் புறமாவே னல்லேன்' என்க. கள்ளேன் - களவுடையேனாய்; ஒழியவும் - உன்னை அணுகாதிருக்கவும். கண்டுகொண்டு - அருள்நோக்கம் செய்து. ஆண்டது எக்காரணம் - ஆட்கொண்டது எக்காரணத்தால்; 'விடாது பற்றிக் கொள்ளுதற்கே யன்றோ' என்பது கருத்து. 'காரணத் தால்' என்னும் உருபு, தொகுத்தலாயிற்று.

3. பொ-ரை: புகழால் திகழும் திருவாரூரில் வீற்றிருப்பவனே! நிலைபெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! கச்சு அணியப் பெற்ற, ஆபரணங்களோடு கூடிய, கொங்கைகளையுடையவளாகிய உமாதேவியின் பாகனே! என்னைப் பாதுகாப்பவனே! கருமை மிகுந்த கண்களை உடைய மாதரது ஐம்புல இன்பத்தில் ஆற்றங்கரையிலே நிற்கின்ற மரம்போல, வேர் ஊன்றுகின்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: கார்உறு - கருமை பொருந்திய. 'கண்ணியரது ஐம் புலனில் வேர் உறுவேன்' என்க. ஐம்புலன் - கண்ணுக்குப் புலனாகின்ற அழகு முதலியன. வேர் உறுதல் - ஊன்றி நிற்றல். ''ஆற்றங்கரை

Koviloor Digital Library

108. வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவும்
நீங்கிஇப்பால்
மிளிர்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெண்
மதிக்கொழுந்தொன்
றொளிர்கின்ற நீள்முடி உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும்மன்ன தோற்றச்
செழுஞ்சுடரே. 4

109. செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி
யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி
வாய்அறுகால்

மரமாய்'' என்றதில் ஆக்கம், உவமை குறித்து நின்றது. 'ஆற்றங் கரையில் உள்ள மரம் அவ்விடத்தில் வேர் ஊன்றுதல் போல' என்பது பொருள். 'இஃது அவ்வேர் நிலைபெறாது அவ்வாற்றுநீராலே அழிக்கப்படுதல் போல, யானும் அவரது ஐம்புல இன்பங்களாலே அழிக்கப் படுவேன்' என்பதை உணர்த்தி நிற்றலின், தொழில் பற்றி வந்த உவமை. வளர்ப்பவன் - முன்னர் அறிவை மிகுவித்துப் பின்னர் அதனால் அன்பையும், அதன்பின்னர் அவ்வன்பினால் இன்பத்தை யும் மிகுவிப்பவன்.

4. பொ-ரை: வெண்மையாகிய ஓர் இளம் பிறையானது விளங் குகின்ற, நீண்ட சடை முடியையுடைய, திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! தெளிகின்ற பொன்னையும், மின்னலையும் ஒத்த காட்சியையுடைய செழுமையாகிய சோதியே! வளர்ந்து கொண் டிருக்கிற, உனது கருணைக் கரத்தில் வளைத்துப் பிடிக்கவும் விலகி, இவ்வுலக வாழ்விலே புரளுகின்ற என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: வளர்கின்ற - எல்லா உயிர்களும் வளரும் இடமாகிய. கருணைக் கை, உருவகம். வாங்கவும் - எடுக்கவும். மிளிர்கின்ற - பிறழ்கின்ற; குதிக்கின்ற. தெளிகின்ற - விளங்குகின்ற.

5. பொ-ரை: தேன் பொருந்திய வாயினையுடைய வண்டுகள், கிண்டுகின்ற மலரை அணிந்த, திருமுடியையுடைய, திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! வழியில் மறித்து நின்று, உன் அருளாகிய

Koviloor Digital Library

உழுகின்ற பூமுடி உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட
மறுத்தனனே. 5

110. மறுத்தனன் யான்உன் அருள்அறி யாமையின்
என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை
யின்தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள்தம்
பொய்யினையே. 6

அரிய அமுதத்தை நீ உண்பிக்க, மறுத்தேன். வளர்கின்ற விளக்குத் தீயில் விழுகின்ற விட்டிற் பூச்சியைப் போல, சிலவாகிய மொழிகளை உடைய மகளிரிடத்துப் பலநாளும் விருப்பங் கொள்கின்ற அடியேனை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: 'செழிக்கின்ற' என்பது, இடைக் குறைந்து நின்றது. தீ- விளக்குத் தீ. விட்டில் - 'விட்டில்' என்னும் வண்டு. விட்டிலின் - விட்டில் போல. சின்மொழி - சிலவாகிய மொழி; இது நாணத்தால் பல பேசாமையைக் குறித்தது. மொழியாரில் - மொழியாரிடத்து. ''பன்னாள் விழுகின்ற'' என்றதனால், உவமையிலும் பன்முறை வீழ்தல் பெறப்பட்டது. படவே, விட்டில் விளக்கினைக் கண்டு அவ் வொளியால் மயங்கி அணுகுந்தொறும் அதன் வெப்பத்தால் தாக் குண்டு, அங்ஙனம் தாக்குண்ட பின்னரும் விடாது சென்று முடிவில் அதன் கண்ணே வீழ்ந்து இறக்கும் தன்மை பொருளிலும் கொள்ளற் பாலதாயிற்று. வெறிவாய் - தேனின்கண். அறுகால் - வண்டு. வழிநின்று - யான் செல்லும் வழியில் வந்து நின்று. ''மறுத்தனனே'' என்ற தெற்றேகாரம், 'என்னே என் அறியாமையின் மிகுதி' என இரக்கங் குறித்துநின்றது. மறுத்தது, உடன் செல்ல இயையாது நின்றது.

6. பொ-ரை: என் மாணிக்கமே! திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! நான் உன் திருவருளின் பெருமையை அறியாமல் அதனை வேண்டாவென்று மறுத்தேன்; நீ அதற்காக அடியேனை வெறுத்து விட்டு விடுவாயோ? மேலோர், சிறிய நாய் போல்வாரது

Koviloor Digital Library

111. பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று
பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விட
முண்மிடற்று
மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந்
தீர்ப்பவனே. 7

112. தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரருள்
என்கொல்என்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்விர
வார்வெருவ

குற்றத்தை மன்னிப்பார்கள் அல்லரோ? நீ என்னுடைய வினை அனைத்தையும் அழித்து, என்னை ஆண்டு கொண்டு அருள வேண்டும்.'

கு-ரை: 'அறியாமையின் யான் உன் அருளை மறுத்தனன்' என்க. ஒறுத்து - அழித்து. ''நாய்கள்'' என்றது உவமையாகு பெயராய், 'நாய்கள் போன்றவர்' எனப் பொருள் தந்தது. சிறுமை - இழிவு. ஈற்றடி, 'வேற்றுப்பொருள் வைப்பு' என்னும் அணிபட வந்தது.

7. பொ-ரை: நஞ்சுண்ட கண்டத்தில் கருமையையுடையவனே! நிலை பெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! செம்மேனியனே! மங்கலப் பொருளானவனே! சிறியேனது பிறவியை நீக்குவோனே! பொய்யவனாகிய என்னை ஒரு பொருளாகக் கருதி ஆண்டருளி, என் சிறுமையை மறைத்துக் கொண்ட உண்மைப் பொருளே! என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: 'ஒன்று ஆண்டு' என மாற்றியுரைக்க. ஒன்று - ஒரு பொழுது. பொத்திக் கொண்ட மெய்யவன் - மறைத்துக் கொண்ட திருமேனியை உடையவன். விடம் உண் - நஞ்சு உண்டதனாலாகிய. மிடற்று மை - கழுத்தின்கண் உள்ள கருமை நிறம். செய்யவன் - சிவப்பு நிறத்தை உடையவன். பவம் - பிறப்பு.

8. பொ-ரை: பகைவர் அஞ்சும்படி ஒலிக்கின்ற, கிண்கிணி மாலை அணிந்த காளையையுடைய, திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத்

Koviloor Digital Library

ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை
இருதலையே. 8

113. இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும் பொத்து
நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன்
மூவுலகுக்
கொருதலை வா மன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப்
பொலிபவனே. 9

தலைவனே! ஐம்புல ஆசைகளும் உன் திருவடியை நீங்குகின்ற அச்சமும், தீவினையுடையேனை இரண்டு பக்கத்திலும், இழுக்கின்றன. ஆதலின் என் குற்றங்களை உன் பேரருளானது நீக்குகின்ற விதம் எவ்வாறு என்று மனம் புழுங்குகின்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: 'வினையேனை அஞ்சொடு அச்சம் இருதலை ஈர்க்கின்ற; (அதனால்) என் பிழையை நின் சீர் அருள் தீர்க்கின்றவாறு என்கொல் என்று வேர்க்கின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்' எனக் கூட்டுக. என்கொல் என்று - எவ்வாறோ என்று. வேர்த்தல் - இளைத்தல்; வருந்துதல். விரவார் - பகைவர். வெருவ - அஞ்சும்படி. ஆர்க்கின்ற தார் விடை - ஒலிக்கின்ற கிண்கிணி மாலையை அணிந்த இடபத்தையுடைய. அஞ்சு - ஐம்புல ஆசை. அச்சம், அவற்றின் வழிச் செல்ல அஞ்சுதல், 'இந்த இரண்டும் இருமுகமாக மாறி மாறி ஈர்க்கின்றன' என்றபடி.

9. பொ-ரை: பெருமை அமைந்த மூன்று உலகங்களுக்கும், ஒப்பற்ற முதல்வனே! நிலைபெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! போர்க்குரிய நுனியோடு கூடிய மூன்று இலை வடிவினதாகிய சூலத்தை, வலப்பக்கத்தில் தாங்கி விளங்குபவனே! இருபுறமும் எரிகின்ற கொள்ளிக் கட்டையின் உள்ளிடத்தே அகப்பட்ட எறும்பு போன்று துயருற்று உன்னை விட்டு நீங்கின என்னை, தலைவிரி கோலம் உடைய சடையோனே! விட்டுவிடுவாயோ?

Koviloor Digital Library

114. பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப்
போக்கப்பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்அளி
தேர்விளரி
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புரம்
மாறுபட்டே. 10

கு-ரை: அடிகள் தாம் இருதலைக் கொள்ளியினுள் எறும்பை ஒத்திருத்தல் இவ்வாற்றால் என்பதை முன்னைத் திருப்பாட்டில் அருளிச் செய்தமையின், இதனுள் அதனை எடுத்தோதாராயினார். ''பிரிந்த'' என்றது, 'பிரிந்து வருந்துகின்ற' என்னும் பொருளது.

விரிதலை - விரிந்த தலைமயிர்; இடவாகு பெயர். தலைமயிர் விரிந்து கிடத்தலைக் கூறியது. எங்கும் ஓடி அலமருதலைக் குறித்த குறிப்புமொழி. பொருது அலை - பகைவரொடு போர் செய்து அவரை வருத்துகின்ற. மூவிலை வேல் - சூலம். வலன் - வலப்பக்கம்.

10. பொ-ரை: வண்டுகள், ஆராய்ந்து பாடுகின்ற, விளரி இசையின் ஒலியோசை இடையறாது நிலைபெற்றிருக்கிற, பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! பகைத்து முப்புரங்களை வலிமை நிலைத்த உறுதியான வில்லினால் அழித்தவனே! விளங்குகின்ற, உன் திருவடிகளில் புகப்பெற்று, உடம்பை உன்னுடையதாகவே கொடுக்கப் பெற்றும் வருந்துகின்ற அடியேனை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: 'புகுதப் பெற்ற' என்றதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. புகுதப் பெற்றமை, புகுந்துவணங்கப் பெற்றமை. போக்கப்பெற்று - உன்னால் விலக்கப்பட்டு; இதன்கண் ''பெற்று'' என்னும் வினைக்கு வினைமுதல் அடிகளாதலின், ''ஆக்கையை'' என்னும் இரண்டாவது, ''போக்க'' என்றதனோடு முடியும். 'தில்லைக்கு வருக' என்று நிறுத்திச் சென்றதனை, 'போக்க' என்றார்.

அளி - வண்டுகள். தேர் விளரி ஒலி - தேனை ஆராய்கின்ற, விளரி இசையினது ஓசை. எரித்தாய் - எரித்தவனே.

Koviloor Digital Library

115. மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யான்உன்
மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை
யேன்மனத்தே
ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
நீறுபட் டேஒளி காட்டும்பொன் மேனி
நெடுந்தகையே. 11

116. நெடுந்தகை நீஎன்னை ஆட்கொள்ள யான்ஐம்
புலன்கள்கொண்டு
விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர
வார்வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
கடுந்தகை யேன்உண்ணுந் தெண்ணீர் அமுதப்
பெருங்கடலே. 12

11. பொ-ரை: தீவினையேனது மனத்தின்கண் சுரக்கின்ற தேனே! நிலைபெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! திரு வெண்ணீறு பூசப்பட்டு ஒளியைச் செய்கின்ற பொன்போலும் திரு மேனியையுடைய பெருந்தன்மையனே! ஐம்பொறிகள் பகைத்து என்னை வஞ்சித்தலால் நான் உனது வீரக் கழலணிந்த தாமரை மலரை ஒத்த திருவடியை நீங்கினேன்; அத்தகைய என்னை அங்ஙனமே விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: அஞ்சு - ஐம்புலன். 'தாளின் வேறுபட்டேனை' என்க. மட்டு - தேன். நீறுபட்டு - திருநீறு பொருந்தப்பட்டு.

12. பொ-ரை: பகைவர் அஞ்சும்படி கொல்லும் தன்மையுடைய வேற்போரில் வல்லவனாகிய திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலை வனே! கொடிய தன்மையுடையேன் பருகுதற்குரிய பெரிய அமுதக் கடலே! பெருந்தன்மையனே! நீ, என்னை அடிமை கொள்ளவும்; நான் ஐம்புலன்களின் ஆசை கொண்டு, அதனால் உன்னை விடும் தன்மையனாயினேன்; அத்தகைய என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

Koviloor Digital Library

117. கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக்
கடலின்உள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட
லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேஅமு தேயென்
மதுவெள்ளமே. 13

கு-ரை: தகையேனை - தன்மையுடைய என்னை. அடும் தகை வேல் வல்ல - கொல்லும் தன்மையையுடைய சூலத்தை ஆளுதல் வல்ல. கடுந்தகையேன் - கடிய குணமுடைய யான்; 'எனக்குத் தெண்ணீர் கிடைத்தல் அரிது' என்பது குறிப்பு. 'தெண்ணீராகிய அமுதம்' என்க. நாவறட்சியைத் தணித்து உயிரை நிலைபெறுத்தலின், தெண்ணீர், 'அமுது' எனப்பட்டது. இறைவனால் தணிக்கப்படுவது வினை வெப்பமாம்.

13. பொ-ரை: உன் திருவடியை விடுதல் இல்லாத அடியாரது உடலாகிய வீட்டின் கண்ணே நிலைபெறுகின்ற, திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! பூந்தேனே! மாணிக்கமே! அமுதமே! என் மதுப்பெருக்கே! கடல் நீரில் நாய் நக்கிப் பருகினது போல உனது கருணைக் கடலினுள்ளே, உள்ளத்தை அழுந்திச் செல்ல விடாத என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: 'விடலரியேனை' என்றாரேனும், 'முழுதும் மூழ்கும் படி விட்டுப் பருகாது, சிறிதே சுவைத்து ஒழிவேனை' என உவமைக்கேற்ப உரைத்தலே கருத்தென்க. உடல் இல்லம் - உடம்பாகிய வீடு, ''உடலிடங்கொண்டாய்'' (தி.8 கோயில்.10) என்றாற்போலப் பின்னரும் அருளிச் செய்வர். யாண்டும் 'அடியவர் உடம்பில் நிற்கும் உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்டிருப்பவன்' என்பதே பொருளாம்; ''நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந்தன்னுள் நிலாவாத புலால் உடம்பே புகுந்து நின்ற-கற்பகமே' (தி.6.ப.95.பா.4) என்ற அப்பர் திரு மொழியையும் காண்க.

மடலின் மட்டு - பூவிதழில் துளிக்கின்ற தேன். மதுவெள்ளம்- தேன் வெள்ளம். முன்னர்ச் சிறிதாயுள்ள தேனைக் கூறினார்; பின்பு அது பெருக்கெடுத்தலைக் கூறினார்.

Koviloor Digital Library

118. வெள்ளத்துள் நாவற் றியாங்குன் அருள்பெற்றுத்
துன்பத்தின்றும்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும்
பும்அடியார்
உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத
களியெனக்கே. 14

119. களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங்
கலந்தருள
வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச்
சுடருக்கெல்லாம்

14. பொ-ரை: விரும்புகின்ற அடியாருடைய உள்ளத்தில் நிலைத்து இருப்பவனே! நிலை பெற்றிருக்கின்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! நீர்ப் பெருக்கின் நடுவில் இருந்தே ஒருவன் நீர் பருகாது தாகத்தால் நா உலர்ந்து போனாற்போல, உன்னருள் பெற்றிருந்தே, துன்பத்தினின்றும் இப்பொழுதும் நீங்குவதற்கு ஆற்றல் இல்லாது இருக்கின்ற என்னை விட்டுவிடுவாயோ? வஞ்சகச் செயலுடையேனாகிய எனக்கு இதுகாறும் கண்டறியாத பேரின்பத்தைத் தந்தருள்க.

கு-ரை: ''வெள்ளத்துள் நாவற்றியாங்கு'' என்றது இல்பொருள் உவமை. 'விள்ளகிலேனை' என்பது விரித்தல் பெற்றது. கள்ளத்து உளேற்கு - பொய்யன்பில் நிற்பேனுக்கு. களியாத களி - நான் இதுகாறும் மகிழ்ந்தறியாத மகிழ்ச்சி. ''அருளாய்'' என்றது இரட்டுற மொழிதலாய், முன்னர், 'இரங்காய்' எனப் பொருள்தந்து, ''கள்ளத் துளேற்கு'' என்றதனோடும், பின்னர், 'ஈவாய்' எனப் பொருள்தந்து, 'எனக்கு' என்பதனோடும் இயைதற்குரித்தாயிற்று. ஈற்றில் நின்ற ஏகாரத்தைப் பிரித்து, ''களி'' என்றதனோடு கூட்டிப் பிரிநிலையாக்கியுரைக்க.

15.பொ-ரை: உண்மையான ஒளிகட்கெல்லாம், ஒளியைத் தந்த பொலிவாகிய திருவடியையுடைய திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! எனக்கு எளிதில் கிடைத்த எனக்குத் தந்தையும்,

Koviloor Digital Library

ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தை பிரான்என்னை ஆளுடைய
என்னப்பனே. 15

120. என்னைஅப் பாஅஞ்சல் என்பவர் இன்றிநின்
றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாய்உவ
மிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
அன்னையொப் பாய்எனக் கத்தன்ஒப் பாய்என்
அரும்பொருளே. 16

தலைவனும் ஆகியவனே! என்னை அடிமையாகவுடைய என் ஞானத் தந்தையே! மகிழ்வோடு கூடிய மனத்தோடு, உன் திருவடியைக் காணப் பெற்றும், நீ என்னோடு கலந்து அருள் செய்யுமாறு உலகப் பற்றிலிருந் தும் வெளிவாராத என்னை, விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: வெளிவருதல் - புறப்படுதல்; 'உலகியலைவிட்டுப் புறப்படுதல்' என்க. மெய்ச்சுடர் - உலகத்தவர்க்குக் கண்கூடாகக் காணப்படும் ஒளிகள்; அவை, 'ஞாயிறு, திங்கள், விண்மீன், தீ, என்பன. வந்த - வருதற்குக் காரணமான; என்றது, 'மிக்க ஒளியினை யுடைய' என்றவாறு. சொற்பொருள் இதுவாயினும், 'அச்சுடருக் கெல்லாம் ஒளியைத் தருகின்ற' என்னும் பொருள்மேலும் இது நோக்குடைத்து.

16. பொ-ரை: உனது திருமேனிக்கு உவமை சொல்லின் மின்னலை ஒப்பாய், உனக்கு நீயே நிகராவாய், நிலை பெற்றிருக்கின்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! எனக்குத் தாயை ஒப்பாய், தந்தையை ஒப்பாய். எனக்குக் கிடைத்தற்கு அரிய பொருளேயாவாய். அடியேனை, ''அப்பா! பயப்படாதே!'' என்று சொல்லுவாரில்லாமல் நின்று இளைத்துத் திரிந்தேன்; ஆகையால் என்னை விட்டுவிடு வாயோ?

கு-ரை: 'என்னை அஞ்சல்' என்பவர் இன்றி நின்று எய்த்து அலைந்தேன்; விடுதி கண்டாய்' என்றதனை ஈற்றில் தந்துரைக்க.

Koviloor Digital Library

121. பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின்
புகழ்இகழ்வார்
வெருளே எனைவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்ம்மை
யார்விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபர மாகி
யிருந்தவனே. 17

122. இருந்தென்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள் [ஒற்றிவை
என்னினல்லால்
விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க
நஞ்சமுதா

'உவமிக்கின் மெய் மின்னை ஒப்பாய்' என இயையும். ''மெய்யே'' என்ற ஏகாரம், அசைநிலை. உன்னை ஒப்பாய் - உன்னை நீயே ஒப்பாய்; 'ஒப்பார் பிறர் இல்லாதவனே' என்றபடி.

17. பொ-ரை: உண்மை அன்பர் விழுங்கும் அருட்கனியே! அழகிய சோலை சூழ்ந்த, திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! இருளாய் இருப்பவனே! ஒளியாய் இருப்பவனே! இம்மை மறுமை களாகி இருந்தவனே! உண்மைப் பொருளானவனே! தனியனாகிய எனக்குச் சரண் புகும் இடமே! உன் புகழை நிந்திப்பவர்கட்கு அச்சத் துக்கும் காரணமாய் இருப்பவனே! என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: பொருள் - 'பொருள்' என்று சிறப்பித்துச் சொல்லுதற் குரிய பொருள்; மெய்ப்பொருள். 'இகழ்வார்க்கு' என்னும் நான்க னுருபு தொகுத்தலாயிற்று. வெருள் - அச்சம்; அஃது, 'அதனைத் தருவது' என்னும் பொருளதாய் நின்றது. ''விழுங்கும்'' என்றது. 'ஆர்வத்தோடு முற்ற நுகரும்' என்றபடி. இது குறிப்புருவகம். இத னால், ''அருளே'' என்றது, 'அருளாகிய அமுத உருவினனே' என்றதா யிற்று. இருள் - மறைப்பு; வெளி - விளக்கம்; இவை இரண்டும், முறையே கட்டு வீடுகளைக் குறித்தன. இகம் - இம்மை. பரம் - மறுமை.

18. பொ-ரை: மிகுதியாக நஞ்சை அமுதமாக உண்டவனே! நிலைபெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! பிறவியாகிய

Koviloor Digital Library

அருந்தின னேமன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு
மடங்கினர்க்கே. 18

123. மடங்கஎன் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருள்
தீக்கொளுவும்
விடங்க என்றன்னை விடுதிகண் டாய்என்
பிறவியைவே
ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய்வஞ்சிக்
கொம்பினையே. 19

நோயிற் சிக்கி முடங்கிக் கிடந்தவர்க்கு மருந்தாய் இருப்பவனே! எழுந்தருளியிருந்து அடியேனை ஆண்டு கொள்வாய்; விற்றுக் கொள்வாய்; ஒற்றி வைப்பாய்; என்ற இவை போன்ற செயல்களில் என்னை உனக்கு உரியவனாகக் கொள்வதல்லது, புதிய அடியே னாகிய என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: 'என்னின் இருந்து' எனக்கூட்டி 'என்பால் வீற்றிருந்து' எனப் பொருள் கூறுக. இஃது, 'என்னை ஏற்றுக் கொண்டு' என்றருளிய வாறு. ஆண்டுகொள் - உன் தொண்டில் ஈடுபடுத்திக்கொள். அல்லால்- இங்ஙனம் செய்யாது. 'அல்லால் விடுதி கண்டாய்' என இயைத்து, வேறு தொடராக்குக. விருந்தினன் - புத்தடியேன். ''அல்லால்'' என்ற தன் பின், 'வேறொன்றறியாத' என்பதனையும், ''இருந்து'' என்றதற்கு முன், 'என்னுடன்' என்பதனையும் வருவித்து, சொற்களைக் கிடந்த வாறே வைத்து உரைப்பாரும் உளர். ''மடங்கினர்'' என்றது நோயுட் பட்டவர் செயலற்றுக் கிடத்தலைக் குறித்தது.

19. பொ-ரை: திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! கொடிய யானையாகிய மலையினை உரித்து வஞ்சிக் கொடி போன்ற உமையம்மையை அஞ்சுவித்தவனே! எனது கொடிய வினையாகிய காட்டினை அழியும்படி உனது நிலைபெற்ற அருளாகிய, நெருப்பை இட்டு எரிக்கின்ற வீரனே! என்னை விட்டுவிடுவாயோ? எனது பிறவி யாகிய மரத்தை வேரொடும் களைந்து ஆட் கொண்டருள்வாயாக.

Koviloor Digital Library

124. கொம்பரில் லாக்கொடி போல்அல மந்தனன்
கோமளமே
வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர்
நண்ணுகில்லா
உம்பருள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே
அம்பர மேநில னேஅனல் காலொடப்
பானவனே. 20

125. ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ றெனப்புல
னால்அலைப்புண்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை
யேன்மனத்துத்

கு-ரை: மடங்குதல், இங்கு அழிதலின் மேற்று. மன் - நிலை பெற்ற. 'அருளால்' என உருபு விரிக்க. தீக்கொளுவுதல் - எரித்தல். விடங்கன் - ஆண்மையுடையவன். ''வஞ்சிக்கொம்பு'' என்றது, உமை யம்மையை. யானையை உரித்த செயலைக் கண்டு அம்மை அஞ்சி னாள் என்க. 'அஞ்சுவித்தாய்' என்னும் விளி, 'உனக்கு என் வினையை அஞ்சப் பண்ணுதல் எளிது' என்னும் குறிப்பினது.

20. பொ-ரை: தேவர்களும் அணுகக் கூடாத மேலிடத்து இருப் பவனே! நிலைபெற்ற திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவனே! ஆகாயமே! பூமியே! நெருப்பு, காற்று என்பவைகளோடு நீரும் ஆனவனே! இளமை நலமுடையோனே! கொழு கொம்பில்லாத கொடியைப்போலச் சுழன்றேன்; இவ்வாறு வருந்துகின்ற என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: கொம்பர் - கொம்பு; போலி. அலமந்தனன் - அலைந் தேன்; இதனை எச்சமாக்கி, ''வெம்புகின்றேனை'' என்பதனோடு முடிக்க. கோமளம் - அழகு. 'அழகனே' என்னாது, 'அழகே' என்றது, 'அழகே ஒர் வடிவங்கொண்டு நின்றாற் போல்பவனே' என அதன் மிகுதியுணர்த்தற்பொருட்டு. வெம்புதல் - வருந்துதல். உம்பர் - மேலி டம்; சிவலோகம். அம்பரம் - ஆகாயம். கால் - காற்று. அப்பு - நீர்.

21. பொ-ரை: என் அப்பனே! தீவினையேனது உள்ளத்தின்கண், தேனினையும், பாலினையும், கருப்பஞ்சாற்றையும், அமுதத்தினையும்

Koviloor Digital Library

தேனையும் பாலையும் கன்னலை யும்அமு
தத்தையும்ஒத்
தூனையும் என்பி னையும்உருக் காநின்ற
ஒண்மையனே. 21

126. ஒண்மைய னேதிரு நீற்றைஉத் தூளித்
தொளிமிளிரும்
வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்
யடியவர்கட்
கண்மைய னேஎன்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி
தற்கரிதாம்
பெண்மைய னேதொன்மை ஆண்மைய னேஅலிப்
பெற்றியனே. 22

நிகர்த்து உடம்பையும் உடம்பில் இருக்கும் எலும்பையும் உருகச் செய்கின்ற ஒளியுடையோனே! யானையினது கொடிய சண்டையில் அகப்பட்ட சிறு புதர் போல ஐம்புலன்களால் அலைக்கப்பட்ட என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: ஐம்புலன்களுக்கு உவமையாகக்கூறலின், ஆனைகளை ஐந்தாகக் கொள்க. குறுந்தூறு - சிறுபுதல். 'ஐந்து யானைகள் தம்முள் மாறுபட்டுச் செய்யும் போர்க்கிடையில் ஒரு சிறுபுதல் அகப்பட்டுக் கொள்ளுமாயின், அஃது எவ்வாறு அவற்றால் மிதிப்புண்ணுமோ அதுபோல, ஐம்புலன்களின் மாறுபாட்டிற்கிடையில் அகப்பட்டுள்ள யான் அவற்றால் அலைப்புண்கின்றேன்' என்றபடி. கன்னல் - கரும்பு. ஒண்மையன் - ஞான வடிவினன்.

22. பொ-ரை: ஒளிப்பிழம்பாய் உள்ளவனே! திருவெண்ணீற்றை நிறையப் பூசி ஒளி மிளிரும் வெண்மை நிறம் உடையவனே! மெய்யடியார்க்குப் பக்கத்தில் இருப்பவனே! அடியாரல்லாத ஏனையோர்க்கு எக்காலத்தும் தூரத்தில் இருப்பவனே! அறிதற்கரியதாகிய பொருளாய் இருப்பவனே! பெண்ணாய் இருப்பவனே! பழமையானவனே! ஆணாய் இருப்பவனே! அலித் தன்மையாய் இருப்பவனே! என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: உத்தூளித்தல் - மேலே பூசுதல். 'மெய்யடியவர்கட்கு என்றும் அண்மையனே, பிறர்க்கு என்றும் சேயாய்' என்க. அரிதாம் - அரிய பொருளாகிய. பெண்மையன் முதலிய மூன்று பெயரானும்

Koviloor Digital Library

127. பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச்
சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி
லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குநர் இல்லைஎன்
வாழ்முதலே
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேன்எனக்
குள்ளவனே. 23

தனித்தனியே விளித்தாரேனும், 'பெண்தன்மை, ஆண்தன்மை, அலித்தன்மை என்னும் இம்மூன்று தன்மைகளையும் உடையவனாய் இருப்பவனே' என்றலே கருத்து. ஒருவனே மூன்று தன்மைகளை உடையவனாய் இருத்தலின், இன்ன தன்மையன் என ஒரு பெற்றியனாக அறிதல் அரிதாயிற்று. அறிதற்கு அரிதாதல், யாவர்க்கும் என்க. ஒருவனே மூன்று தன்மைகளையுடையவனாய் இருத்தலின், இவை அவனது பொதுவியல்பே என்பதும், உண்மை இயல்பு இவை அனைத்தினும் வேறு என்பதும் பெறப்படும்.

23. பொ-ரை: என் வாழ்க்கைக்குக் காரணமான முதற் பொருளே! எனக்குப் பற்றுக்கோடாய் உள்ளவனே! உன்னை விட்டு விலகியதனால் வரும் துன்பத்தை அனுபவித்து, அடியேன் இவ்வுலகம் இத் தன்மையது என்பதை மிகவும் தெளிவாக அறிந்து நின்றேன். எனக்கு இவ்வுலகத்தில் கிடைத்ததைப் பற்றிக் கொண்டு, குற்றத்தையே பெருகச் செய்து, அன்பைச் சுருங்கச் செய்கின்ற, பயனற்ற அடியேனை விட்டுவிடுவாயோ? விட்டு விட்டாலோ, அடியேனைத் தாங்குவோர், வேறு ஒருவரும் இல்லை. அதனால் நான் அழிவேன்.

கு-ரை: பெற்றது, முன்பு உலகியலில் பெற்ற இன்பம். 'பெற்றதே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் தொகுத்தல். கொண்டு - மீளவும் பெற்று. ''பிழை'' என்றது, உலகியலை. ''அன்பு'' என்றதற்கு, 'உன்திருவடிக்குச் செய்யும் அன்பு' என உரைக்க. வெற்றடியேன் - ஆட்கொண்டதனால் பயன் ஒன்றும் இல்லாத அடியேன். ''மற்று'' என்றதனை, ''இல்லை'' என்றதற்கு முன்னே கூட்டுக. 'என் முதல்' என இயையும். ''வாழ் முதல்'' என்ற வினைத்தொகை, ஏதுப் பொருட்கண் வந்தது. உற்று - உலகியலிற் பொருந்தி. தேறிநின்றேன் - அதனால் தெளிவெய்தி நின்றேன். தெளிந்தது, 'தாங்குநர் மற்றில்லை' என்பதையும், 'விடிற் கெடுவேன்' என்பதையுமாம். ''தாங்குநர்'' என முன்னர் வந்தமையின், ''உள்ளவன்'' என்றதற்கு, 'எனக்குப் பற்றுக் கோடாய் உள்ளவனே' என உரைக்க.

Koviloor Digital Library

128. உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யும்மை
யற்றுழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன்
மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலன்நின்கட்
போதலொட்டா
மெள்ளென வேமொய்க்கும் நெய்க்குடந் தன்னை
எறும்பெனவே. 24

24. பொ-ரை: மிகவும் பெரிய நீண்ட துதிக்கையின்கண், துளையினையுடைய அழகிய யானையின் தோலையுடையானே! ஐம்புலன்களும், உன்பால் செல்ல ஒட்டாமல், நெய்க்குடத்தை எறும்பு மொய்ப்பது போல, என்னை மெல்லென மொய்க்கின்றன; உண்மையானவை இருக்க, பொய்யாயினவற்றையே செய்கிற. மயக்கத்தையும் ஆரவாரத்தையும் உடைய தூயவன் அல்லாதவனாகிய என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: ''உள்ளன, இல்லன'' என்றவற்றிற்கு, 'பயன்' என்னும் வினைமுதல் வருவிக்க. பிரிநிலை ஏகாரத்தைப் பிரித்து, ''இல்லன'' என்றதனோடு கூட்டுக. மையல் - மயக்கம். 'துழனி வெள்ளன்'' என்றதனை, 'வெண்துழனியனை' எனப் பின் முன்னோக்கி, உருபு விரித்துரைக்க. வெண்துழனி - வெற்றார வாரம். அல்லேனை - மெய்ந்நெறிக்கு உரியனல்லாத என்னை. 'வியன் உரி' எனவும், 'மாவேழம்' எனவும் இயையும். கைப் பொள்ளல் - கையின்கண் உள்ள புழையையுடைய; சொற்கிடக்கை இவ்வாறாயினும், 'பொள்ளற் கை' என்பதே பொருள் என்க, ''நல்வேழம்'' என்றதில் நன்மை, வலிமை மேல் நின்றது. 'ஒட்டாது' என்னும் வினையெச்சம் ஈறு குறைந்தது; 'முற்றே எச்சப் பொருட்டாயிற்று' என்றலுமாம். ''மொய்க்கும்'' எனப் பொருட்கண் கூறினமையின், உவமைக்கண், ''எறும்பெனவே'' வாளா கூறிப் போயினார். ஆதலின், 'எறும்புகள் நெய்க்குடந்தன்னை மொய்த்தல் என, புலன்கள் என்னை மொய்க்கும்' என்பது பொருளாயிற்று. அற்றம் பார்த்து வருதலின், ''மெள்ளென'' என்றார், குறிப்புச் சொல். 'செவ்வனம்' என்பதுபோல, 'மெள்ளனம்' என வருதலன்றி, 'மெள்ளன' என வாராதாகலின், 'மெள்ளனவே' என்பது பாடம் அன்று.

Koviloor Digital Library

129. எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னால்அரிப்
புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய
கூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேஉணர் வுற்றவர்
உம்பரும்பர்
பெறும்பத மேஅடி யார்பெய ராத
பெருமையனே. 25

25. பொ-ரை: கொடிய இயமன் ஒடுங்கும்படி, அவன் மேல் பொருந்திய மணம் நிறைந்த தாமரை மலர்களையொத்த உன் திருவடிகளாகிய அவற்றையே அழுத்தி அறிந்தவர்கள் பெறுகின்ற மிக மேலான பதவியாய் உள்ளவனே! அடியவராயினர், பின்பு உன்னை விட்டு நீங்காத பெருமையுடையவனே! எறும்புகட்கு இடையே அகப்பட்ட, நாங்கூழ்ப்புழு அரிப்புண்டு வருந்தினாற்போல, புலன் களிடையே அரிப்புண்டு அரித்துத் தின்னப்பட்டு வருந்திய தனி யேனை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: பொருட்கண், ''அரிப்புண்டு'' என வருகின்றமையின், உவமைக்கண்ணும், 'எறும்பிடை நாங்கூழ் அரிப்புண்டால் என' என்றுரைக்கப்படும். ''வெறுந்தமியேன்'' என்றது. 'வெறுமையேனை, தமியேனை' என்றபடி. வெறுமை - பயனின்மை. தமி - துணை யின்மை. 'கூற்று ஒடுங்குமாறு அவன் மேல் உறும்போது' என்க.

கடி - நறுமணம். போதுஅவையே - போதுகளாகிய அவற்றையே. போது - மலர்; என்றது திருவடியை. உம்பர் உம்பர் - தேவர்க்கும் மேலுள்ள இடம், 'உம்பர் உம்பர்க்கண்' என உருபுவிரிக்க.

பதம் - நிலை; என்றது வீட்டினை. இறைவனே வீடாகலின், ''பதமே'' என்று அருளினார். அடியர் - அடியாராயினார். பெயராத - நீங்காத. நீங்காமைக்கு ஏது, பேரின்பம்.

''மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனார்''

(தி.12. பெரிய. புரா. கண்ணப். 174) என்றது காண்க. பெயராமையே பெருமை என்றலின், ''பெயராத பெருமை'' என்றதில், பெயரெச்சம் வினைப் பெயர் கொண்டதாம்.

Koviloor Digital Library

130. பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு
நினைப்பிரிந்து
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன்
கங்கைபொங்கி
வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு தோணி
வடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக்
கொழுமணியே. 26

131. கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றிடைச்
சென்றுகுன்றி
விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம்
முழுதுங்கம்பித்

26. பொ-ரை: பெரிய கங்கையாகிய பெருகுகின்ற நீரையுடைய பள்ளத்துள், எதிர்த்து நிற்றலையுடைய சிறிய தோணியின், தோற்றம் போல வெண்மை நிறமும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற சடையினையுடைய, பரமாகாயத்திலுள்ள, செழுமை யாகிய மாணிக்கமே! மிகுந்த நீரானது வற்றிப்போக, சிறிய மீன்கள் வாடினாற்போல உன்னை விட்டு நீங்கிய என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: பெருமை, சிறுமை என்பன, இடமும், இடத்து நிகழ் பொருளுமாய் நிற்கும் அவற்றது இயல்புணர்த்தி நிற்றலின், இயை பின்மை நீக்கிய விசேடணங்களாம். துவளுதல் - மெலிதல். 'வெருவு நீர்மை' என்பது குறைந்து நின்றது. வெருவுதல் - அஞ்சுதல்; அச்சம், ஐம்புலன் நோக்கி. உவமையோடு இயையாமையின், பிரிந்த' என்பது பாடம் அன்று. 'கங்கை என்னும் பொங்கி வரும் நீராகிய மடு' எனவும், 'மலைத்தலை (எதிர்த்தலை)யுடைய சிறுதோணி' எனவும் உரைக்க. வெள்ளைக் குரு நீர் - வெண்மை நிறமாகிய தன்மை. வானக் கொழு மணி - மேலுலகில் உள்ள சிறந்த இரத்தினம்; தலைமைக் கடவுள் என்றபடி.

27. பொ-ரை: உடல் முழுதும் நடுங்கப் பெற்று, அழுகின்ற அடியார் நடுவே, என்னைப் பொருத்தி வைத்து அடிமை கொண் டருளி, தூய்மை செய்த மாணிக்கமே! செழுமையாகிய முத்துப்

Koviloor Digital Library

தழுமடி யாரிடை ஆர்த்துவைத் தாட்கொண்
டருளிஎன்னைக்
கழுமணி யேஇன்னுங் காட்டுகண் டாய்நின்
புலன்கழலே. 27

132. புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்கொர்
பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணும்
மண்ணுமெல்லாங்
கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு
ணாகரனே
துலங்குகின் றேன்அடி யேன்உடை யாய்என்
தொழுகுலமே. 28

போன்ற அழகிய பல்லினை உடைய மாதரது வலையில் போய் மயங்கி விழுகின்ற அடியேனை விட்டு விடுவாயோ? இனியும் முன்போல உனது ஞானமாகிய திருவடியை அடியேனுக்குக் காட்டுவாயாக.

கு-ரை: ''மெய்ம்முழுதும்'' என்றது முதலாக, ''கழுமணியே'' என்பது ஈறாக உள்ளவற்றை முதற்கண் வைத்துரைக்க. ''கொழுமணி'' என்றதில் மணி, முத்து. ''குன்றிடைச் சென்று குன்றி'' என்றது, சொற்பின் வருநிலை. ''குன்றிவிழும்'' என்றது, உடனிலைவகையால், அறிவு குன்றி விரும்புதலையும், மலையிடைச் சென்றோர் வலிமை குன்றி விழுதலையும் குறித்தது. கம்பித்தல் - நடுங்குதல்; இஃது அன்பினாலாம். ஆர்த்து வைத்தல் - அகலாதிருக்கச் செய்தல். கழுவுதல் - பாசத்தை நீக்குதல். ''கழுமணி'', இறந்தகால வினைத் தொகை. புலன் கழல் - ஞானத்தின் திருவுருவாகிய திருவடி. ''இன்னும் நின்கழல் காட்டு கண்டாய்'' என்ற இதனால் 'இறைவன் முன்புபோல மற்றும் ஒருமுறை தோன்றியருளல் வேண்டும்' என அடிகள் விரும்பினார் என்பது பெறுதும்.

28. பொ-ரை: விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் முழுவதும், அஞ்சிக் கலக்கமுற்றபோது, கடலில் எழுந்த விடத்தை அமுதமாக உண்டவனே! அருட்கடலே! என்னை ஆளாக உடையவனே! என் வேதியனே! அடியேன் பிறப்புக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்றேன். ஐம் புலன்களும், திகைக்கச் செய்ய, திகைப்பை அடைந்து, இவ்விடத்தில்

Koviloor Digital Library

133. குலங்களைந் தாய்களைந் தாய்என்னைக் குற்றங்கொற்
றச்சிலையாம்
விலங்கல்எந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்பொன்னின்
மின்னுகொன்றை
அலங்கலந் தாமரை மேனிஅப் பாஒப்
பிலாதவனே
மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்தயி ரிற்பொரு
மத்துறவே. 29

ஒரு பொய் வழியிலே, உன்னை விட்டு விலகித் திரிகின்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: ''யானும்'' என்ற உம்மை, 'உனக்கு அடியவன் ஆகிய யானும்' என்னும் சிறப்புணர்த்திற்று. ''நெறிக்கு'' என்ற நான்கனுருபை ஏழனுருபாகத் திரிக்க. விண், மண் என்பன அவ்விடத்து வாழ்வாரை உணர்த்தின. ''கலங்க'' என்றதன்பின் 'கண்டு' என ஒருசொல் வருவிக்க. கருணாகரன் - அருளுக்கு இருப்பிடமாய் உள்ளவன். முன்பு, ''உற்றடியேன் மிகத் தேறிநின்றேன்'' (பா. 23) என்றதுபோல இங்கும் ''துலங்குகின்றேன்'' - (அறிவு விளங்கப் பெறுகிறேன்) என்றார். இதற்கு இவ்வாறன்றி, துளங்குகின்றேன் என்பது பொருளாக உரைப்பாரும் உளர்; அது பொருந்தாமை வெளிப்படை. தொழு குலம் - வணங்கப்படும் இனம். இஃது ஆகுபெயராய், அவ்வினத்தவரைக் குறித்தது; அவர், தாய், தந்தை, மூத்தோர், ஆசிரியன்மார், தெய்வங்கள். 'எனக்கு இவரெல்லாருமாய் உள்ளவனே!' என்றபடி. திருநாவுக்கரசரும், ''அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐயனும்நீ - அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ'' (தி.6.ப.95.பா.1) என்று அருளிச் செய்தல் காண்க.

29. பொ-ரை: பொன்போல மின்னுகின்ற, கொன்றை மாலை அணிந்த, செந்தாமரை மலர் போன்ற திருமேனியை உடைய அப்பனே! ஒப்பற்றவனே! என் சுற்றத் தொடர்பை அறுத்தவனே! என்னைக் குற்றத்தினின்றும் நீக்கியவனே! வெற்றி வில்லாகிய மேருவையுடைய எந்தையே! கடைகின்ற மத்துப் பொருந்தினவுடன் சுழல்கின்ற தயிர்போல, ஐந்து மலங்களாலும் அலைவுற்று வருந்து வேன். என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: 'என்னைக் குலம் களைந்தாய்; குற்றம் களைந்தாய்; என்க. சிலை - வில். விலங்கல் - மலை; மகாமேரு. ''கொற்றச் சிலை

Koviloor Digital Library

134. மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது
வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண்
டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு
மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுடன் ஆரச்செஞ் சாந்தணி
சச்சையனே. 30

யாம் விலங்கல் எந்தாய்'' என்றாரேனும், 'விலங்கலாம் கொற்றச் சிலை எந்தாய்' என்பதே கருத்தாம். 'அலங்கலமேனி' எனவும், 'அம் தாமரை மேனி' எனவும் தனித்தனி இயையும். ''தாமரை'' என்றது, செந்தாமரை மலரை. ''செந்தாமரைக்காடனைய மேனித் தனிச் சுடரே'' (தி.8 திருச்சதகம் 26) என முன்னரும் கூறினார். மலங்கள் ஐந்து; ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. மலங்கள் ஐந்தாகக் கூறப்படுதலை,

மாறா மலம்ஐந்தால் மன்னும் அவத்தையின்
வேறாய மாயா தனுகர ணாதிக்கிங்
கீறாகா தேஎவ் வுயிரும் பிறந்திறந்
தாறாத வல்வினை யால்அடி யுண்ணுமே

என்றாற்போலக் (தி.10 திருமந்திரம் 2160) கூறப்படுதல் காண்க. 'பொருமத்துத் தயிரின் உறவே சுழல்வன்' எனக் கூட்டுக. பொருமத்து- கலக்குகின்ற மத்தினைக் கொண்ட. தயிரின் - தயிர் போல. உறவே - மிகவும்.

30. பொ-ரை: வெண்டலை மாலையை அணிந்து கொத்துக் களாகப் பொருந்திய கொன்றை மலர் மாலையைச் சூடி நெடு மாலையைச் சுற்றிப் பரவின திருவெண்ணீற்றுடன், சந்தனத்தின் செம்மையான சாந்தினை அணிந்த இளமையை உடைய தலைவனே! புலன்களாகிய நெருப்புப் பற்ற மத்துப் பொருந்திய குளிர்ந்த தயிரைப் போலக் கலங்கி, வேருறுவேனை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: தீக் கதுவ - நெருப்புப்போல வந்து பற்ற. இது வேறுவமை கூறியதாகலின், முன்னை யுவமைக்கு இழுக்கின்மை யுணர்க. வித்து - நடுக்கம். இது, 'விதுப்பு' என்பது, முதனிலை மாத்திர மாய் நின்று ஒற்றிரட்டி இப்பொருள் தந்தது. இனி, ''அறிவு''

Koviloor Digital Library

135. சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால்
நிலம்நெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி
யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண்
படஅரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள
அடற்கரியே. 31

என்றானும், 'அறிவுடையவன்' என்றானும் பொருள்படும் வட சொல்லாகக் கொண்டு, அதற்கேற்ப உரைத்தலும் ஆம். மிலைச்சி - தலையில் அணிந்து. தாருகாவன முனிவர்கள் விடுத்த வெண் டலையைச் சிவபிரான் தனது சடையில் அணிந்து கொண்டமை அறிக. போது - மலர். 'குடர் போலும் மாலை' என்க. இது கணவிர (செவ் வலரி) மாலை. சுற்றியது, சடையில். வெண்டலை கிடத்தலின், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மாலையும் குடர்போலத் தோன்றுவதாயிற்று. தத்துறு - பரந்திருக்கின்ற. ஆரம் - சந்தனக்கட்டை. சாந்து - அதனைத் தேய்த்த தேய்வை. குங்குமப் பூக்கலத்தலால், சாந்து செம்மை நிறம் பெற்றது. 'செச்சை' என்பது, மோனைநயம் நோக்கி, ''சச்சை'' எனத் திரிக்கப்பட்டது. செச்சை - வெட்சி. 'வெட்சிப் பூப்போலும் திரு மேனியையுடையவனே' என்க. இதனுள், சிவபெருமான் திருக் கோலத்தில் செம்மையும், வெண்மையும் விரவிக் கிடத்தலை விதந்த வாறு காண்க.

31. பொ-ரை: இளமையுடைய தலைவனே! மிக்க குளிர்ச்சியுள்ள நீரும், ஆகாயமும், காற்றும், நிலமும், தீயுமாக நிற்கின்ற வித்தை யுடையவனே! வெண்மை நிறமுடையவனே! கருமை நிற முடையவனே! பசுமை நிறமுடையவனே! செம்மேனியுடையவனே! அழகிய படத்தையுடைய பாம்பாகிய அரைக் கச்சினை அணிந் தவனே! பெரிய அடிகளையுடைய வலி அமைந்த யானையை வென்ற வனே! விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: அந்தாதி யாதற்பொருட்டு, இங்கும் செச்சை, 'சச்சை' எனப்பட்டது. புனல் - நீர். கால் - காற்று. விச்சை - வித்தை; வியத்தகு தன்மை. வெளியாய் - வெண்மை நிறம் உடையவனே. ''நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய்'' (தி.8. சிவபுராணம் 49) என்றதன் குறிப்பைக் காண்க. தடந் தாள அடல் கரி - பெரிய கால்களையுடைய வலிய யானை 'கரியைக் கடந்தாய்' என இயையும்; இதுவும் விளியே.

Koviloor Digital Library

136. அடற்கரி போல்ஐம் புலன்களுக் கஞ்சி
அழிந்தஎன்னை
விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத்
தொண்டர்க்கல்லால்
தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு
தீச்சுழலக்
கடற்கரி தாய்எழு நஞ்சமு தாக்குங்
கறைக்கண்டனே. 32

137. கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு
கிக்களித்து
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின்
விரைமலர்த்தாள்

32. பொ-ரை: மேலாகிய அடியார்களுக்கு அல்லாது ஏனையோர்க்குப் பற்றுதற்கு அருமையானவனே! ஒளி விளங்கும் பெரிய மாணிக்கமே! சுடும் தீயாகிய ஒரு பூதமும் நிலைகலங்க, கடலின் கண் அருமையாய் உண்டாகிய நஞ்சை அமுதாக்கிய நீலகண்டப் பெருமானே! விடுதற்கு அருமையானவனே! வலி பொருந்திய யானையைப் போன்ற ஐம்புல ஆசைக்குப் பயந்து உள்ளம் ஒடுங்கிய என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: அழிந்த - வலி இழந்த. 'என்னை விட்டிடுதி கண்டாய்' என இயையும். விடற்கு அரியாய் - உன்னைப் பற்றினோர், பின்னர் விடுதற்கு அரியவனே; 'அவர்களை வசிகரித்துக் கொள்பவனே' என்றபடி. ''அடியார் பெயராத பெருமையனே'' என்றார் முன்னும் (பா. 25). அருமை, இங்கு இன்மைமேல் நின்றது. தொடல் - தீண்டல்; அணுகுதல். தீச் சுழல - நெருப்புப் பரக்குமாறு, ''கடற்கு'' என்றதனை, 'கடற்கண்' எனத் திரிக்க. 'கடத்தற்கு' என்பது குறைந்து நின்றது' எனினுமாம்.

33. பொ-ரை: எம் தந்தையே! உன் கருணையாகிய தேனைப் பருகிக் களிப்படைந்து, மனம் போனவாறு செய்து, செருக்கித் திரிகின்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ? உனது, மணம் அமைந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை முன்னே கொடுத்து அருளினாற் போல கொடுத்தருளி, உன் திருத்தொண்டினைச் செய்ய அழைப்பித்து

Koviloor Digital Library

பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக்
கூவித்தென்னைக்
கொண்டென்னந் தாய்களை யாய்களை யாய்
குதுகுதுப்பே. 33

138. குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து
நின்குறிப்பில்
விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை
யார்ந்தினிய

என்னை ஏற்றுக் கொண்டு வீடுபேற்றுக்கு இடையூறாய் உள்ள களிப்பினைக் களைவாயாக.

கு-ரை: கண்டது, அவ்வப்பொழுது மனத்திற்குத் தோன்றியது; 'ஒரு நெறிப்படாத செயல்கள்' என்றபடி. இவ்வாறு செய்தல், எல்லாம் உனது அருள் வழியாக நினைத்து அதனை மறவாமையால் என்பார், 'கருணை மட்டுப் பருகிக் களித்து'' என்றும், 'அதனால் யாதோர் அச்சமும் இன்றி இருக்கின்றேன்' என்பார், ''மிண்டுகின்றேனை'' என்றும் அருளினார். மட்டு - தேன். மிண்டுதல் - திண்மையுறுதல். ''பண்டுதந்தாற்போல'' என்றதனால், ''பணித்து'' என்றதற்கு, 'இன்றும் பணித்து' என உரைக்கப்படும். பணித்தல் - காணக் காட்டுதல். 'கூவுவித்து' என்பது, கூவித்து எனக் குறைந்து நின்றது; 'நீயே அழை யாது பிறரால் அழைப்பிப்பினும் நன்றே' என்பார், 'கூவி' என்னாது, 'கூஉவித்து என்றார். இதனால், அடியார்க்கு அடியராய் நிற்கவும் ஒருப்பட்டமை பெறப்படுகின்றது. கொண்டு - ஏற்றுக் கொண்டு. களையாய - (சிவ்போதத்திற்குத்) தடையாய் உள்ள. குதுகுதுப்பு - அடக்கம் இன்மை; பரபரப்பு. இது, பேறறிவின்மையால் உளதாவது. இதனை, ''நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் - பேணாமை பேதை தொழில்'' *(குறள் - 833)* என்பதில், 'நாடாமை' என்றார், *திருவள்ளுவ நாயனார்*. இக்காலத்தார் இதனை, 'குறுகுறுத்தல்' எனக் கூறுப. எனவே, இது மேல், 'கண்டது செய்து' என்றதனையே குறித்த தாயிற்று. அடிகள் இறைவனை மீண்டுங் காண விரும்பினமை, இதனுள் வெளிப்படையாகவே அறியக் கிடக்கின்றது.

34. பொ-ரை: நிறைந்த மலர்களையுடைய கயிலையில் வாழ்கின்ற மிகமேலானவனே! உன் திருவுளக் கருத்திற்கியைய நடப்பதில் மகிழ்ச்சியின்றி நின்று என் குறிப்பின்படி செய்து, உன் குறிப்பினை

Koviloor Digital Library

மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின்
மனங்கனிவித்
தெதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப்
பரம்பரனே. 34

139. பரம்பர னேநின் பழஅடி யாரொடும்
என்படிறு
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென்
முயற்கறையின்
அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவிஐ
வாயரவம்
பொரும்பெ ருமான்வினை யேன்மனம் அஞ்சிப்
பொதும்புறவே. 35

அறிவதில் விரைகின்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ? வாழைப் பழத்தைப் போல என்னை மனம் குழையச் செய்து, மணம் நிறைந்து இனிதாய் இருக்கின்ற ஓர் இனிமையில் மற்றோர் இனிமை கலந்தது போன்று நீ எதிர்ப்படுவது எக்காலம்?

கு-ரை: 'நின் குறிப்பில் குதுகுதுப்பின்றி' எனக் கூட்டுக. நின் குறிப்பு - உனது கருத்து. 'உன் திருவுள்ளக் குறிப்பின் வழி நிற்றலில் விரைதல் இன்றி' என்றவாறு. என் குறிப்பு - எனது கருத்து; என்றது, 'யான் கருதிய செயல்' என்றபடி. விதுவிதுப்பேன் - மிக்க விரைவினை உடையேன். விரைவு, இறைவனை அடைதற்கு என்க. 'நின் குறிப்பின் வழி ஒழுகாமலே உன்னை அடைவதற்கு மிக விரைகின்றேன்' என்றபடி. ''மது' இரண்டனுள் முன்னது, நீர்; பின்னது, தேன். 'விலாமிச்சை வேர் முதலிய வாசனைப் பொருள்கள் இடப்பட்டு இனிதாய நீரும், தேனும்போல நீ என் எதிர்வருதல் எப்போது' என்க. ''வாழைப் பழத்தின் மனம் கனிவித்து'' என்றதனை, ''விடுதிகண்டாய்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. பயில்வி - மிக்க தூய்மையையுடைய (கயிலை). இத்திருப்பாட்டிலும் முன்னைப் பாட்டிற் கூறிய கருத்து இனிது விளங்கிக் கிடத்தல் காண்க.

35. பொ-ரை: மெல்லிய மதிக்கொழுந்தையும், பாம்பையும் சமமாக வைத்து அணிந்தவனே! எம் பிரானே! தீவினையுடைய நான், மனம் நடுங்கிப் புகலிடம் அடையும்படி, பிறப்பாகிய ஐந்தலை நாகம் தாக்குகின்றது. மிக மேலானவனே! உன் பழைய அடியார்களது

Koviloor Digital Library

140. பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன்
தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை
யார்நறவந்
ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம் பயின்றுமந்
தம்முரல்வண்
டதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை வானத்
தடலரைசே. 36

உண்மைத் தொண்டோடும், எனது வஞ்சத் தொண்டினையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற சங்காரக் கடவுளே! என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: ''பழ அடியார்'' என்றது ஆகு பெயராய், அவரது மெய்யன்பினைக் குறித்தது. மூன்றாம் பிறை முதற்கண் தோன்றுவ தாகலின், அதனை, ''அரும்பு'' என்றார். 'அரா' என்பது, 'அர' என நின்றது. நேர்வைத்து அணிதல் - எதிர் எதிராக வைத்து அணிதல். 'சந்திரனும், பாம்பும் பகைப் பொருள்களாக, அவற்றைப் பகையின்றி இயைந்திருக்க வைத்து அணிந்தாய்' என்றபடி. 'பாம்பும் மதியும் புனலும் தம்மிற் பகைதீர்த் துடன்வைத்த பண்பா போற்றி'' எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் (தி.6.ப.5.பா.4) அருளினார். 'பிறவியாகிய விடத்தைத் தருகின்ற ஐந்தலை அரவம்' என்க. அது, புலன்கள்மேல் செல்கின்ற அவா. அவா ஒன்றாயினும், புலன்கள் ஐந்தன் மேலும் செல்லுதலின், ''ஐவாய் அரவம்'' என்றார். பிறவியை விடம் என்னாமையின் ஏகதேச உருவகமும், 'அவா' என்பதனை வெளிப்படக் கூறாது, வாளாதே, ''ஐவாய் அரவம்'' என்றமையின், குறிப்புருவகமும் வந்தனவாம். இனி, ''வாய்'' என்றது, பொறிகளை எனக் கொண்டு, அஃது ஆகுபெயராய்ப் புலன்களைக் குறித்தன எனினும் ஆம். இப்பொருட்கு, 'அரவம், பன்மையாம், பொரும் - போர் செய்யும். 'விடில் பொரும்' என்பதாம். பெருமான், விளி. ''பொதும்புஉற'' என்றதற்கு, 'துன்பமாகிய காட்டில் புகும்படி' என உரைக்க. 'பொதும்பு உறப்பொரும்' எனக் கூட்டுக.

36. பொ-ரை: மனம் நிறைந்த, தேன் ததும்புகின்ற மந்தார மலரில் தாரமாகிய வல்லிசையைப் பழகி, பின் மந்தமாகிய மெல்லிசையை ஒலிக்கின்ற, வண்டுகள் அழுந்தித் திளைக்கின்ற செழுமையாகிய தேனோடு கூடி விளங்குகின்ற சடையினையுடைய, பரமாகாயத்தி லுள்ள வலிமை மிக்க அரசனே! மரப்பொந்தினை அடைந்த நெருப்புப்

Koviloor Digital Library

141. அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச
லென்னினல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண்
நகைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற்
பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந்
தடர்வனவே. 37

போல, புகைந்து எரிகின்ற அந்தப் புலன்களாகிய நெருப்புப் பற்று தலால் வெப்பமுறுகின்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: பொதும்பு - காடு ''பொதும்புறு தீப்போல்'' என்று அருளினாராயினும், 'தீயுறு பொதும்புபோல்' என்றலே திருவுள்ள மாம். புகைந்து எரிதற்கு, 'உள்ளம்' என்னும் வினை முதல் வருவிக்க. தீக் கதுவ - தீயனவாய் வந்து பற்ற. வெதும்புறுதல் - வருந்துதல். நறவம் - தேன். தாரம் - வல்லிசை. மந்தம் - மெல்லிசை. இவற்றிற்கு இடைப்பட்டதனை, 'மத்திமம்' என்ப.

''மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வரன்முறை யால்
தந்திரிகள் மெலிவித்தும் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்''

(தி.12. பெரி. புரா. ஆனாய. 27) என்றதுங் காண்க. முரல் - ஒலிக்கின்ற. 'அசும்பும்' என்பது. ''அதும்பும்'' எனத் திரிந்தது; 'சிந்தும்' என்பது பொருள். வண்டினையும், தேனையும் உடைய 'சடையாகிய வானம்' என்க. வானம், செவ்வானம்.

37. பொ-ரை: வெண்மையான பல்லினையும், கருமையான கண்ணையும் உடைய, திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய திருமகள் வணங்கிப் பொருந்திய அழகிய திருப்பாதங்களையுடைய, பாம் பணிந்த பெருமானே! அரசனே! மணம் பொருந்திய முடியினையுடை யவனே! மலைகள் ஒன்று சேர்ந்து தாக்கினாற்போல, கொடிய வினைப் பயன்கள் வந்து தாக்குகின்றன. அறிவில்லாத சிறியேனது குற்றத் திற்குத் தீர்வாக, அஞ்சற்க என்று நீ அருள் செய்தல் அல்லாது விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: பிழைக்கு - பிழையை நீக்குதல் காரணமாக. 'அஞ்சல் என்னின் அல்லால் வல்வினைதாம் வந்து அடர் வனவே' என

Koviloor Digital Library

142. அடர்புல னால்நிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்நல்
லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந்
தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும்
பர்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்தனி நீக்குந்
தனித்துணையே. 38

143. தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை
யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை
யேனுடைய

இயையும். ''விடுதி கண்டாய்'' என்றதனை இறுதிக்கண் கூட்டி, இதற்கு முன், 'அதனை அறிந்தும்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. திரை சேர் மடந்தை - கங்கை. 'கண்ணாகிய கடல் பொருந்திய மடந்தை' என்று உரைத்து, 'உமையம்மையை மணந்த' என்றலுமாம். 'மணந்த புயங்கா' என இயையும். வரைசேர்ந்து அடர்ந்தென்ன - மலைகள் பல ஒருங்கு கூடி நெருங்கினாற்போல.

38. பொ-ரை: பரந்து எரிகின்ற நெருப்பை ஒத்தவனே! சுடு காட்டின் அரசனே! தொண்டர்க்கு அமுதமே! அணுகுதற்கு அரிய வனே! தனியேனது, தனிமையை நீக்குகின்ற தனித்துணையே! வருந்து கின்ற புலன்களால் உன்னைப் பிரிந்து அஞ்சி, இன்சொற்களையுடைய மாதர்களது மயக்கினை விட்டு நீங்கும் ஆற்றல் இல்லாத என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: அஞ்சுதல், பிறவிபற்றி. 'அவ்வச்சம் ஒருபால் உளதா யினும், ஒருபால் மாதராசையும் நீங்கமாட்டாதவனாய் இருக்கின் றேன்' என்பார், ''அஞ்சி விடர் விடலேன்'' என்று அருளிச் செய்தார். ''அவர்தம்'' என வேற்றுமைத்தொகை பட அருளினமையின், பண்புத் தொகையாக உரைத்தல் ஏற்புடைத்தன்றாம். சுடர் - தீ; ஆகுபெயர். 'பிறர்க்குத் தொடர்வரியாய்' என்றபடி.

39. பொ-ரை: வினையேனது, மனத்துக்குத் துணையே! என்னுடைய வாழ்வுக்குக் காரணமானவனே! எனக்கு இளைத்த

Koviloor Digital Library

மனத்துணை யேஎன் றன் வாழ்முத லேஎனக்
கெய்ப்பில்வைப்பே
தினைத்துணை யேனும்பொ றேன்துய ராக்கையின்
திண்வலையே. 39

144. வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின்
வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண்
மதியின்ஒற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி
லாயமென்னும்
மலைத்தலை வாமலை யாள்மண வாளஎன்
வாழ்முதலே. 40

காலத்தில் நிதியாய் இருப்பவனே! துன்பங்களுக்கு ஆதாரமாகிய உடம்பென்னும் திண்ணிய வலையிற் கிடப்பதைத் தினை அளவு நேரங்கூடப் பொறுக்கமாட்டேன். ஒப்பற்ற துணையாகிய நீ இருக்க, செருக்கடைந்து, தலையாலே நடந்த வினையைத் துணையாகவுடைய என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: தனித்துணை - ஒப்பற்ற துணைவன். 'ஒப்பற்ற துணைவனாகிய நீ நிற்க உன் வழிநில்லாது, யான் தனியே என் ஆற்றலையே துணையாகக் கொண்டு செருக்குற்று முறைமாறாக நடந்தேன்; அதனால், எனக்கு அந்நடையின் பயனாக விளைந்த வினைதான் துணையாக முடிந்தது; என்னை விடுதிகண்டாய்' என்றபடி.

''நடந்த வினைத்துணையேன்'' என்ற வினைமுதற் பெயர் கொண்ட பெயரெச்சத்திற்கு முன்னர், ''யான்'' என எழுவாய் புணர்த்தமையின், 'யான் தருக்கி நடந்தேன்; அங்ஙனம் நடந்த என்னை' என உரைக்க. பின்னரும் இவ்வாறு வருவன உள; அவற்றை அறிந்து கொள்க. ''ஆக்கையின்'' என்றதில் இன், அல்வழிக்கண்வந்த சாரியை.

40. பொ-ரை: வெள்ளிய சந்திரனது ஒரு கலையைத் தலையில் அணிந்தவனே! கருணைக்கு இருப்பிடமானவனே! கயிலாயம் என்கிற மலைக்குத் தலைவனே! மலை மகளாகிய உமாதேவிக்கு

Koviloor Digital Library

145. முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற்
கடிப்பமூழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக்
கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை
யோமுறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் காளன்
சிவகதியே. 41

மணாளனே! என் வாழ்வுக்கு மூலமே! வலையினிடத்து அகப்பட்ட மான் போன்ற கண்களை உடைய மாதரது பார்வையாகிய வலையிற்சிக்கி, மயங்கி அலைந்த என்னை விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: ''வலைத்தலை'' என்றதில் தலை ஏழனுருபு. நோக்கு - பார்வை. ''நோக்கின்'' என்றதில் இன், அல்வழிக்கண் வந்த சாரியை.

மிலைத்து - மேற்கொண்டு. மேற்கொண்டது, உலகியலை என்க. கலைத்தலையாய் - கலையை அணிந்த முடியையுடையவனே. மலையாள் - மலைமகள்.

41. பொ-ரை: தேமல் படர்ந்த அணி பூண்ட கொங்கைகளை யுடைய உமை பாகனே! என் இன்ப நெறியே! சிவபெருமானே! முதலைபோன்ற கொடுமையையுடைய, சிவந்த வாயைக் கொண்டுள்ள மாதரது ஆசையாகிய வெப்பம் மிகுந்த நீரில் ஆழ முழுகி, நடுக்கம் கின்ற என்னை, விட்டு விடுவாயோ? புலால் நாற்றமுடைய தசை நிறைந்த, நோய்க்கு இடமாகிய உடம்பைத் தாங்க மாட்டேன். இந் நிலை தகுமோ? தகுமோ?

கு-ரை: ''முதலைச் செவ்வாய்ச்சியர்'' என்றதனை, 'செவ்வாய்ச்சியர் முதலை' என மாற்றிக்கொள்க. வெந்நீர் - கொடிய நீர்; சுழலையுடைய நீர். கௌவுதலை, 'கடித்தல்' என்றார். விதலை - நடுங்குதல். விடக்கு ஊன், ஒருபொருட் பன் மொழி.

சிதலை - நோய். 'முறையோ' என்பது, முறையீட்டுச் சொல். திதலை - சுணங்கு (தேமல்). சிவகதி - நற்கதி; வீடு. முதல் அடி தவிர ஏனைய அடிகளின் முதற்சீரில் சகர ஒற்றுக்கள் விரித்தலாய் வந்தன.

Koviloor Digital Library

146. கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும்
ஊன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண்
டலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச்
சுருங்கஅஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை
மன்னவனே. 42

147. மன்னவ னேஒன்று மாறறி யாச்சிறி
யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க
வேதமெய்ந்நூல்

42. பொ-ரை: வெண்மையான தலையாகிய வளையை இருப்பிடமாக உடைய ஒளியையுடைய பாம்பானது, நோக்கிச் சற்றுப் படமெடுத்து அதனைச் சுருக்கிக் கொள்ளவும், பிறைச்சந்திரன், அதனைக் கண்டு பயந்து, கங்கையாகிய பெரிய நீர் நிலையில் மூழ்கி மறைந்து கொள்ளும் சடையையுடைய தலைவனே! அடியேனுக்கு உயர் ஞான நெறியை உன் திருவடிகள் கொடுத்தருளவும், உடல் நீங்கப் பெறவில்லை. ஊழ்வினையுடைய அடியேனை விட்டு விடு வாயோ?

கு-ரை: 'கதியாக' என, ஆக்கம் வருவிக்க. ஊன் கழியா - உடம்பை நீக்கமாட்டாத. விதி அடியேனை - வினையை உடைய என்னை. பதி உடை - பொருந்துதல் உடைய. வாள் அர - கொடிய பாம்பு. இறை பைத்து - சிறிது படம் எடுத்து. சுருங்க - பின் அவ் விடத்தே ஒடுங்க. ''அஞ்சி'' என்றதனை, ''மதி'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. நெடுநீர் - கங்கையாகிய மிக்க நீர். மதி, நிறைவின்றிப் பிறையாய்த் தோன்றுதலின், பாம்பு அதன்பால் செல்லாதாயிற்று. எனவே, பார்த்தமை, நிரம்பினமை அறிதற்பொருட்டாயிற்று.

43. பொ-ரை: மேலான வேதமாகிய உண்மை நூலினைச் சொன்னவனே! சொல்லினுக்கு அப்பாற்பட்டவனே! நீங்காத அடியார்க்கு முன் நிற்பவனே! அவர்க்கு ஆதரவாகப் பின் நிற்பவனும், இவ்வெல்லாமும் ஆனவனே! தலைவனே! உன்னை வந்து கலக்கும்

Koviloor Digital Library

சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி
யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ னேஇம்
முழுதையுமே. 43

148. முழுதயில் வேற்கண் ணியரெனும் மூரித்
தழல்முழுகும்
விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின்
வெறிமலர்த்தாள்
தொழுதுசெல் வான்நற் றொழும்பரிற் கூட்டிடு
சோத்தெம்பிரான்
பழுதுசெய் வேனைவி டேல்உடை யாய்உன்னைப்
பாடுவனே. 44

வித்தை அறியாத சிறியேனுக்கு இன்ப விளக்கமாய்த் திகழ்பவனே! விட்டு விடுவாயோ?

கு-ரை: மாறு - பிழை. இஃது, உலகியல் வகையில் பிழை ஒன்றும் செய்யாமையைக் குறித்ததாம். 'ஆறு' எனப்பிரித்து, 'வழி' எனவும் பொருள் உரைப்பர். மின்னவன் - மின்னலைச் செய்தவன். இறைவன் தோன்றி மறைந்தமையின், 'மகிழ்ச்சியாகிய மின்னலைச் செய்தவன்' என்று அருளினார். கழியா - விட்டு நீங்காத. முன்னவன்- கண்முன் தோன்றுபவன். ''பின்னும்'' என்றது, 'மற்றும்' எனப் பொருள்தந்தது. இம் முழுதையும் ஆனவனே என மாற்றியுரைக்க. இகரச் சுட்டின் ஈற்றில் நின்ற வகரமெய், மகரமாய்த் திரிந்தது. ''முழுதையும்'' என்றதில் ஐ, சாரியை. 'இவை முழுதும் ஆனவனே' என்பது பொருள். 'நிலம் நீர் முதலாகக் காணப்படுவனவற்றை',''இவ்'' எனச் சுட்டிக் கூறினார்.

44. பொ-ரை: எம் பெருமானே! உடையவனே! முழுக் கூர்மையை உடைய வேற்படை போன்ற கண்களையுடைய மாதரார் என்கிற பெரு நெருப்பில் முழுகுகின்ற வெண்ணெய் போன்ற என்னை விட்டு விடுவாயோ? உன்னை நான் புகழ்ந்து பாடுவேன். உனது மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை வணங்கிச் செல்லுகின்ற பரவெளித் தொண்டரோடு சேர்ப்பாயாக. குற்றம் செய்யும் என்னைக் கைவிடாதே! வணக்கம்.

Koviloor Digital Library

149. பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீஒளித்
தாய்க்குப்பசுூன்
வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந்
தாங்கலறித்
தேடிற்றி லேன்சிவன் எவ்விடத் தான்எவர்
கண்டனர்என்
றோடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு கேன்நின்
றுழைத்தனனே. 45

கு-ரை: 'முழுதும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. ''கண்ணியர்'' என்றது ஆகுபெயராய், அவர் மேற்செல்லும் ஆசையைக் குறித்தது. 'முழுதும் முழுகும்' என இயையும்.

மூரித்தழல்- பெரிய நெருப்பு. விழுது - இழுது; வெண்ணெய். செல் - சென்ற. வான் நல் தொழும்பர் - வீட்டுலகத்தில் உள்ள நல்ல அடியார். அவர்களை, ''நற்றொழும்பர்'' என்றது, தாம் அன்னராகாமையை விளக்குதற்கு. சோத்து - வணக்கம்; இஃது இழிந்தோர் கூற்றாயே வரும். செய்வேன் என்றது செய்யும் இயல்பினேன் என்றதாம். 'ஆயினும் உன்னைப் பாடுதல் செய்வேன்; ஆதலின், விடுதல் ஆகாது' என்பார், மறித்தும், ''விடேல்'' என விண்ணப்பித்தார்.

45. பொ-ரை: மாணிக்கமே! நின் புகழைப் பாடமாட்டேன். நின்னை வணங்கேன். எனக்கு ஒளித்துக் கொண்ட உன் பொருட்டே, பசிய ஊனுடம்பைத் தொலைத்திடாத என்னை விட்டுவிடுவாயோ? வியப்படைந்து அவ்விடத்தே, அலறித் தேடிற்றிலேன்; சிவபெருமான் எவ்விடத்திலுள்ளான்? யார் அவனைக் கண்டனர்? என்று கேட்டு ஓடிற்றிலேன். மனம் கசிந்து அன்பு செய்யேன்; வீணே நின்று வருந்தினேன்.

கு-ரை: ''வீடிற்றிலேனை'' என்றது, 'வீடிற்றிலேன்; என்னை,' என இருசொற்பொருட்டாய் நின்றது. ''மணி'' என்றது, விளி. ''நீ விடுதிகண்டாய்'' என இயையும். வியந்து - மருண்டு. 'மணியே' ஒளித்த உன் பொருட்டுப் பாடிற்றிலேன்; பணியேன்; வியந்து உருகேன்; பசுூன் வீடிற்றிலேன்; நின்று உழைத்தனன்; என்னை நீ விடுதிகண்டாய்' என்க. 'உயிர்நின்ற உடம்பு' என்பார், ''பசுூன்'' என்று அருளினார். உழைத்தனன் - அலந்தேன்.

Koviloor Digital Library

150. உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத்
ஈயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின்
வேலைநஞ்சுண்
மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன்
தேய்மதியன்
பழைதரு மாபரன் என்றென் றறைவன்
பழிப்பினையே. 46

46. பொ-ரை: மான்போன்ற பார்வையையுடைய பெண்டிரது, கொங்கையின்கண் பலாக்கனியில் மொய்க்கும் ஈயை ஒத்து விரும்புகின்ற என்னை விட்டுவிடுவாயோ? விட்டுவிடுவாயாயின், கடல் விடமுண்ட மேகம் போன்ற கருமையான கழுத்தை உடையவன்; குணம் இல்லாதவன்; மானிடன்; குறைந்த அறிவுடையவன்; பழைய பெரிய பரதேசி; என்று அடிக்கடி உன் இகழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்வேன்.

கு-ரை: உழை - மான். தரு, உவம உருபு. 'கொங்கைக் கண்' என உருபு விரிக்க. ''ஈயின்'' என்றதில் இன், வேண்டா வழிச் சாரியை. பலாப்பழத்து ஈ, அதன்கண் வீழ்ந்து மீள மாட்டாது அழிதலாகிய தொழில்பற்றி வந்த உவமை. இதற்கு, கொங்கையைப் பலாப்பழத்தோடு உவமித்ததாக உரைத்து, அதன்மேலும் பல நயம் கூறுவாரும் உளர். 'நஞ்சுண் கறைக்கண்டன் முதலிய சொற்களெல்லாம் பழிப்பினையே புலப்படுத்துவன' என்றபடி, நஞ்சுண்டல், பேரறிவில்லா தாரது செயல்; கண்டத்தில் கறுப்புண்மை உடல் அழகிற்கு ஓர் மறு; மானிடன் - தேவனல்லன். தேய் மதியன் - குறைந்த அறிவையுடையவன். பழை - பழைமை. தரு - பொருந்திய; என்றது, 'யாவராலும் அறியப்பட்ட' என்றபடி. மா அபரன் என்றே பிரித்து, மிகவும் கீழானவன்' என உரைக்க. இனி மா பரன் என்றே பிரித்து 'யாவர்க்கும் மிக அயலான்' என்று உரைப்பினும் ஆம். 'என்னை ஏன்று கொள்ளாது விட்டுவிடின், இப்பெயர்கள் எல்லாம் இங்ஙனம் கூறும் பொருளையே உடையனவாய் விடும்' என்றபடி. இங்ஙனம் இச்சொற்களை வேறு பொருள்பட வைத்தமை அடிகளது புலமைத் திறத்தையும் உணர்த்துகின்றது.

இப் பாட்டிலும், ''சிரிப்பிப்பன்'' எனப் பின்னர் வருகின்ற பாட்டிலும் அடிகள் தம்மை இறைவன் ஆட்கொண்ட உரிமையாற் சில கூறினமை அறிந்து இன்புறற்பாலது. குணம் இலி - மாயா குணங்

Koviloor Digital Library

151. பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி
விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண்
மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந் தாரம்மந் தாகினி நுந்தும்பந்
தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு
தாரவனே. 47

களாகிய முக்குணங்களுள் ஒன்றும் இல்லாதவன். மான் இடன் - பெண்ணை அல்லது மானை இடப்பக்கத்தில் கொண்டவன். தேய் மதியன் - தேய்ந்த சந்திரனை அழிந்தொழியாதபடி அணிந்தவன். பழை தரு மா பரன் - அனாதியான பெரிய மேலானவன். இவையே இச்சொற்கள் குறிக்கும் உண்மைப் பொருள்.

47. பொ-ரை: ஆகாய கங்கை, வெண்மையான மணியாகிய முத்தினையும், சங்கினையும், ஒதுக்கி மந்தார மலர்களைத் தள்ளுகின்ற அணையாகிய பெருமையைப் பொருந்திய சிறைப்பட்ட அந்நீரில், பிறையாகிய தோணி சேர்தற்கிடமாகிய, கொன்றை மாலையை யுடையவனே! பழிப்பற்ற உன் திருவடியின் பழம் தொண்டினை அடைந்து, அது நழுவி விழ, உன்னை நிந்தித்துக் கொண்டு, திகைத் திருந்த என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: விழ - அஃது என்னிடத்தினின்றும் தவறிவிட. பழித்து- அதனால் என்னையே பழித்துக்கொண்டு. 'பழித்து - பழிக்கப்பட்டு' எனினுமாம்.

வெண்மணி - முத்து. பணிலம் - சங்கு. மந்தாரம் - மந்தார மலர்; இஃது இறைவன் சடையில் உள்ளது. 'நுந்தும் மந்தாகினி' என மாறுக. நுந்தும் - தள்ளுகின்ற. மந்தாகினி - கங்கை. 'மந்தாகினியாகிய நீரில்' என்க. 'பந்தப் பெருமை தழி' என்பதனை, ''வெண்மணி'' என்றதற்கு முன்னே கூட்டுக. பந்தப் பெருமை - (உன்னோடு) தொடர்புற்று வாழும் பெருமை. 'தழீஇ' என்பது குறுகி நின்றது. சிறை நீரில் - தடுத்து வைக்கப்பட்ட நீரில். கலம் - மரக்கலம்; தோணி. தார் - மாலை. இது, கொன்றை மாலையே என்பது அறியப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

152. தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத்
தழலரப்பூண்
வீரஎன் றன்னை விடுதிகண் டாய்விடில்
என்னைமிக்கார்
ஆரடி யான்என்னின் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யான்என்று நின்னைச்
சிரிப்பிப்பனே. 48

153. சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையும்
ஈசற்கென்று
விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதிகண் டாய்விடின்
வெங்கரியின்

48. பொ-ரை: நட்சத்திரம் போல, தலையில் தலைமாலையை யும், நெருப்புப் போற்கொடிய பாம்பாகிய ஆபரணத்தையும் அணிந்த வீரனே! என்னை விட்டுவிடுவாயோ? விட்டுவிடில் மேலோர் என்னை நோக்கி, யாருடைய அடியான் என்று கேட்டால், திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு வேந்தனாகிய சிவபிரானது சிறப்புடைய அடியாருக்கு அடியவன் என்று சொல்லி, அவர்கள் உன்னைச் சிரிக்கும்படி செய்வேன்.

கு-ரை: தாரகை - விண்மீன். தாரகை போலும் தலையில் உள்ள தலைமாலையையும், தழல்போலக் கொடிய அரவமாகிய அணி கலத்தையும் உடைய வீரனே' என்க. ''தலைமாலை தலைக்கணிந்து'' (தி.4.ப.9.பா.1) எனவும், ''தலைக்குத் தலை மாலை அணிந்த தென்னே'' (தி.7.ப.4.பா.1) எனவும் வந்தனவற்றால், சிவபிரான் தலையிலும் தலைமாலை யணிந்திருத்தல் அறியப்படும். மிக்கார் - உயர்ந்தோர். ''ஆரடியான்'' என்றதற்கு 'நீ' என்னும் எழுவாய் வரு விக்க. என்னின் - என்று வினாவின். என்று - என்று விடை சொல்லி. ''சிரிப்பிப்பன்'' என்றது. இவ்விடையைக் கேட்ட அளவில், 'இவனை ஆட்கொண்டது இவ்வாறுதானோ' என்று நின்னை அவர்கள் எள்ளி நகையாடுவார்கள் என்றபடி. எனவே, 'சிரிப்பிப்பன்' என்பதற்கு, 'சரித்தற்குக் காரணனாய் நிற்பேன்' என்றதாம்.

49. பொ-ரை: என்னை நீ விட்டு விடுவாயோ? விட்டுவிட்டால், என்னை நீ சினந்து தள்ளிய குற்றத்தை, பிறர் நகையாடும்படி

Koviloor Digital Library

உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ் சூண்பிச்சன்
ஊர்ச்சுடுகாட்
டெரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சன்என்
றேசுவனே. 49

154. ஏசினும் யான்உன்னை ஏத்தினும் என்பிழைக்
கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம்
பவளவெற்பின்
தேசுடை யாய்என்னை ஆளுடை யாய்சிற்
றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக்
கடையவனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்வேன். எனது தொண்டையும் ஈசனுக்கே என்று எல்லோரும் சொல்லும்படி செய்வேன். கொடிய யானையின் தோலைப் பூண்ட பித்தன்; புலித்தோல் ஆடையணிந்த பித்தன்; விடத்தை உண்ட பித்தன்; ஊர்ச் சுடுகாட்டு நெருப்போடு ஆடும் பித்தன்; என்னையும் அடிமையாகக் கொண்ட பித்தன்; என்று உன்னை இகழ்ந்து உரைப்பேன்.

கு-ரை: ''என்னை விடுதிகண்டாய்; விடின்'' என்றதனை, ''முதலிலும், என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சன்'' என்றதனை, 'வெங்கரி யின்' என்றதற்கு முன்னும் கூட்டுக. 'சீறும் பிழைப்பைச் சிரிப்பிப் பன்' என மாற்றிக் கொள்க. சீறும் பிழைப்பு - ஆட்கொண்டபின் என்னை வெறுக்கும் உனது தவறான செயலை. சிரிப்பிப்பன் - பிறர் இகழுமாறு செய்வன். தொழும்பையும் ஈசற்கு என்றே விரிப்பிப் பன்-'இவனது அடிமைத்திறமும் சிவபெருமானுக்குத் தான்' என்று பலரும் தம்முள் விரிவாக எடுத்துப் பேசும்படி செய்வேன். பிச்சன் - பித்தன். எரிப் பிச்சன் - தீயில் நின்று ஆடும் பித்தன். ''என்னையும்'' என்றதில் உள்ள உம்மை, 'ஏனை அடியார்களோடு' என இறந்தது தழுவிற்று.

50. பொ-ரை: செந்நிறமுடைய பவள மலை போன்ற ஒளியுடைய திருமேனியனே! என்னை அடிமையாக உடையவனே!

Koviloor Digital Library

சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமுடைய தேவர்களுக்கு இரங்கி, அவர்கள் அமுதம் உண்ணுதற் பொருட்டு, கொல்லும் வேகத்தோடு எழுந்த ஆல கால விடத்தை உண்டவனே! கடைப்பட்டவனாகிய நான் உன்னை இகழ்ந்து பேசினாலும், வாழ்த்தினாலும், எனது குற்றத்தின் பொருட்டே மனம் வாடி, துக்கப்படுவேன்; அவ்வாறுள்ள என்னை விட்டுவிடுவாயோ?

கு-ரை: ஏசுதல் - இகழ்தல். ஏத்துதல் - புகழ்தல். பிழைக்கு - பிழை செய்தது கருதி. குழைந்து - மெலிந்து. வேசறுவேன் - வருந்து வேன். இங்கும், ''வேசறுவேனை'' என்றதற்கு, 'வேசறுவேன்' 'அத்தன்மையனாகிய என்னை' என இருசொற்பொருட்டாக உரைக்க. ''சிற்றுயிர்'' என்றது, இயைபின்மை நீக்கிய விசேடணம். இது தேவர் முதலிய யாவரையும் குறித்தது. எங்கும் பரந்து கொல்லத் தொடங்கிய செயலை, 'காய்கின்ற சினம்' என்றார். ஆலம் - நஞ்சு. 'சிற்றுயிர்க்கு இரங்கி, அவை அமுதுண்ணுதற் பொருட்டு ஆலமுண்டவனே' என்க. 'கடையவன்' என்றது, முதற்கண் நின்ற, ''யான்'' என்றதனோடு இயையும். இதனால், இறுதிக்கண் சில திருப்பாட்டுக்களில் அடிகள் இறைவனை இகழ்வதுபோலக் கூறினமைக்கு வருந்தி 'என் வாயினின்றும் எழுந்த சொற்கள், ஏசுதல், ஏத்துதல் என்பவற்றுள் எவ்வடிவில் அமைந்திருப்பினும், என் கருத்து, என் பிழையைக் கருதி வருந்துவதல்லது உன்னைப் பழிப்பதன்று என்பது நீ அறிந்ததன்றோ' என விண்ணப்பித்து, தம்மைக் கைவிடாது ஏற்றருளுமாறு வேண்டி னமை காண்க. ''ஆலம் உண்டாய்'' என்றதும், 'பிழையைப் பொறுக்கற் பாலை'' என்னும் குறிப்பினதே. இத்திருப்பாட்டின் இறுதிச் சீர், முதல் திருப்பாட்டில் எடுத்த, 'கடையவன்' என்னும் சொல்லேயாய், அதனோடு சென்றியைந்து மண்டலித்தல் காண்க.

சிவபுண்ணியத்தெளிவு

பேதவூர் தனுகர ணாதி பின்னிட
நாதவூர் அகன்றுமெய்ஞ் ஞான நாட்டத்தால்
போதவூர் புகுந்துதம் போதம் மேற்கொளும்
வாதவூர் அடிகளை வணக்கம் செய்குவாம். *- அபியுக்தர்*

Koviloor Digital Library

7. திருவெம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

'எம்பாவாய்' என்னும் முடிபினையுடைய பாடல்களை யுடைமையால், இப்பாடற்றொகுதிக்கு, 'திருஎம்பாவை' என்பது பெயராயிற்று. இவ்வாறு வரும் பாடல்கள், 'பாவைப் பாட்டு' எனப் பட்டன என்பது, தொல்காப்பியப் பேராசிரியர் உரையானும், அவையாவும், இறுதியில், 'எம்பாவாய்' என்னும் முடிவினையே உடையனவாய் வருமென்பது யாப்பருங்கல விருத்தியுட் காட்டப் பட்ட பாடல் ஒன்றானும் அறியப்படுகின்றன. அதனால், முடிபினாற் பெற்ற பெயராக இங்கு, 'திருஎம்பாவை' எனப்பட்டது. 'எம்பாவாய்' என்பதற்கு முன்னர், 'ஏலோர்' என்பதனைக் கூட்டி, 'ஏலோர் எம்பாவாய்' என முடித்தலும் இப் பாவைப் பாடல்கட்குரிய மரபு என்பதும், மேற்குறித்த அப்பாடலானே அறியப்படும்.

இனி இப் 'பாவைப்பாட்டு' என்பது யாது என்பதும் ஆராயற்பாலது.

'இளமகளிர் தாம் நற்பண்புகளையுடைய ஆடவரையே கணவராக அடைதல் வேண்டும் எனக் கருதி அதன்பொருட்டு மார்கழித் திங்களில் உமையம்மையை வழிபடும் நோன்பை மேற்கொண்டு, விடியற்காலையில் நீராடச் செல்லுங்கால் நீர்க்கரையில் அவ்வம்மை தன் வடிவமாக மணலாற் பாவை செய்து வழிபடுவர் எனவும், 'அதனால் அந்நோன்பு, பாவை நோன்பு எனப்படும்' எனவும், 'அந்நாளில் அப்பாவையை முன்னிலைப்படுத்து அம் மகளிர் பாடும் பாடலே பாவைப்பாட்டு எனப் பெயர்பெற்றது' எனவும் உரைப்பர் சிலர். ஆயினும், அந்நோன்பைப் பற்றிய ஒரு சிறுகுறிப்பும் அடிகளது திருவெம்பாவையில் காணப்படாமையின் அங்ஙனம் உரைத்தல் கூடுமாறில்லை.

'ஆண்டாள் *திருப்பாவை*யாகிய வேறொரு பாவைப் பாட்டில் இது விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின், அடிகளது பாவைப்பாட்டும் அன்னதே எனக் கோடல் சாலும்' என்பது அவரது கருத்து. அக்கருத்து அடிகட்கு ஒத்ததாயின், மகளிர் முதற்கண் விடியலில் எழுந்து எழாதவர்களை எழுப்புதல் பின்பு யாவரும் ஒருங்குகூடி இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குதல் நீர்த்துறைக்குச் சென்று நீராடுதல் என்பவற்றை முறைப்படக் கூறும் தமது திருவெம்பாவையில் அதன் பின்பு இப் பாட்டிற்கு முதலாகிய பாவை வழிபாடு பற்றியாதல் பாவை நோன்பு

Koviloor Digital Library

பற்றியாதல் யாதும் கூறாதே போயினார் என்றல் முறையாகாதன்றோ? அதனால், 'பாவைப்பாட்டு' என்பது, பாவை நோன்பு பற்றியாதல், வழிபடப்படும் பாவை பற்றி யாதல் வந்ததன்றென்பது தெளிவு. அன்றியும், சமண் சமயத்தினரும் தம் கடவுள் பற்றிப் பாவைப் பாட்டுப் பாடினர் என்பது, மேற்குறித்த *யாப்பருங்கல விருத்தியுட்* காட்டிய பாடலாலும், பிறவாற்றாலும் அறியப்படுதலாலும், பாவைப் பாட்டு என்பது உமைவழிபாட்டுப் பாடலாயின் அவர் அதனைக் கொள்ளா ராதலாலும் இது தெளிந்து கொள்ளப்படும். இன்னும், 'எம்பாவாய்' என்பது, வழிபடப்படும் தெய்வப் பாவையை விளிப்பதாய், பொருள் பயந்து நிற்குமாயின், பின்னர்க் கூறப்படும் பொருள்கள் அத் தெய்வத்தைப் பற்றியாதல் வேண்டுமன்றி வேறாதல் கூடாமையானும் அங்ஙனம் கூறுதல் பொருந்தாமையறிக.

'பாவைப் பாட்டு' என்பது, பாவை நோன்பு பற்றியதன் றாயின். மற்றியாதோ எனின், 'அம்மானைப் பாட்டு, ஊசற்பாட்டு' முதலியவை மகளிர் விளையாட்டுப் பாடலாதல் போலப் பாவைப் பாட்டும் அவரது விளையாட்டுப் பாடலேயாம். அங்ஙனமாயின், அம்மானை ஊசல் முதலியன விளையாட்டாதல் போலப் பாவையும் விளையாட்டோ எனின், அன்னதன்று; இளமகளிர் தாம் நீராடுங்கால் பாவையொன்றனை நீராட்டி ஆடும் விளையாட்டின்கண் அப்பாவையை, 'எம்பாவாய்' என விளித்துப் பாடும் பாட்டே' 'பாவைப்பாட்டு' எனக்கொள்ளுதுமாகலின், 'பாவை' என்பது விளையாட்டாகாமைபற்றி இழுக்கில்லை. எனவே, விளையாட்டு வகையால் நோக்கின் இது, 'நீராடற் பாட்டு' எனப் பெயர் பெறற்பாற்று என்பதும், அவ்வாறாயினும் பாவையை விளித்துப் பாடுதல்பற்றி, 'பாவைப்பாட்டு' என வழங்கப்பட்டது என்பதும் போதரும். இவையெல்லாம் எற்றாற் பெறுதுமெனின், பாவைப் பாட்டுக்கள் யாவும் நீராடல் பற்றியே வருதலாற் பெறுதும். இதனானே, இப் பாட்டின்கண் வரும் 'ஏலோர்' என்பது, பாவை நீராட்டு மகளிர் அப்பாவையை விளிப்பதோர் சொல்லெனக் கொள்ளப்படும்.

ஆண்டாள் திருப்பாவை பாவை நோன்பு பற்றி வந்தமை தெளிவாதலின், பாவைப் பாட்டுக்கள் பலவும் அத்தன்மையனவே எனக் கொள்ளுதல் எளிதாய் இருக்க, அதனை விடுத்து, வேறு காரணம் கற்பித்துக் கொண்டு இவ்வாறெல்லாம் கூறி இடர்ப்படுதல் என்னையோ எனின், பாவை நோன்பாவது, 'மாயோன் கண்ணனாய்த் தோன்றி ஆயர்பாடியில் வாழ்ந்த ஞான்று அவனையே கணவனாகப் பெற விரும்பிய ஆயர்குல மகளிர் நோற்றுத் தம் கருத்து நிரம்பப் பெற்ற நோன்பு எனக் *கிருட்டின பாகவதம்* கூறுதலன்றித் தமிழ்

Koviloor Digital Library

நூல்களி லாதல், சிவநெறி நூல்களிலாதல் அஃது யாண்டும் கூறப்படாமை யானும், ஆண்டாளும் ஆயர்பாடி மகளிர்போலக் கண்ணனைக் கணவனாகப் பெறுதலையே விரும்பினமையின், *கிருட்டின பாகவதம்* கூறுமாற்றானே தானும் நோற்கக் கருதிப் பாடிய, அப்பாவைப் பாட்டிற்கு அக்காரணம் பொருந்துவதன்றி, தம் கடவுளரைக் கணவனாகப் பெறும் விருப்பத்திற்கே இயைபில்லாது, அன்பு காரணமாக அவரைப் பாடிப் பரவுதல் மாத்திரையே கருதி, பாவை நோன்பு என்பதொன்று காணப்படுவதற்கே இடனின்றிப் பாடப்பட்ட பிற பாவைப் பாட்டிற்கும் அதுவே காரணம் எனக் கூறின், அது நூற் கருத்திற்கு ஏலாமை யானும் அங்ஙனங் கொள்ளுதல் பொருந்தாதாம். அதனாலன்றோ, வாதவூரடிகளது திருவெம்பாவை ஒன்றையே பற்றுக்கோடாக் கொண்டு அதன் வரலாறுரைத்த கடவுள் மாமுனிவர், 'மார்கழித் திங்களில் திருவாதிரையை முடிவாகக் கொண்ட பத்து நாள்களிலும் மகளிர் விடியலில் எழுந்து, எழாதவர்களையும் எழுப்பிக் கொண்டு நீர்த்துறைக்குச் சென்று நீராடினர்' என்னுந் துணையே கூறியதன்றி, ஆண்டாள் கண்ணனைக் காதலித்துப் பாடிய பாவைப் பாட்டிற் காணப்பட்ட பாவை நோன்பை இங்கும் புகுத்திக் கூறாது போயினதூஉம் என்க. எனவே, திருவாசகத்தின் முன்னை உரையாளர் ஒருவரும் பாவை நோன்பு பற்றிய செய்தியை ஈண்டுக் கொண்டு கூறாமையும் இதுபற்றியேயாயிற்று.

கிருட்டின பாகவதம் கூறும் பாவை நோன்பு, மாயோன் தேவி முதலிய பிற தெய்வங்களைப் பற்றியதாகாது, சிவபிரான் தேவியாகிய உமையம்மையைப் பற்றியதேயாக, அதனை, சிவபிரானையும், உமையம்மையையுமே வாழ்த்துவதாய இத்திருவெம்பாவைக்கு ஏலாது என்றது என்னையெனின், அது, செயல்வகையில் உமை யம்மையைப் பற்றியதாயினும், கருத்து வகையில் கண்ணனைக் கணவனாக அடைவதையே பயனாகக் கொண்டமையின், அக் கருத் தில்லாத மகளிரைப் பற்றி வரும் இத் திருவெம்பாவைக்கு அஃது ஏற்புடைத்தாகாமை தெளிவாதல் அறிக.

இன்னும், ஆயர் பாடியில் தோன்றிய ஆயர் கன்னியர் அனை வரும், கண்ணனாகிய ஒருவனையே காதலித்தலை அவரைப் பெற்றோர் விரும்பாது சினந்தமையின், அம்மகளிர், தம் கருத்தை நிறைவேற்றுதற்குத் தெய்வம் பராவுவாராய், அதனைத் தம் இல்லத்தில் தம் இருமுதுகுரவர் முன்னர்ச் செய்யமாட்டாது தாம் நீராடச் செல்லும் நீர்க்கரையிற் செய்தலும், அங்ஙனம் செய்கின்றுழி, மாயோனைக் கணவனாகப் பெற விரும்பும் தம் விருப்பத்தினை அவன் தேவி

Koviloor Digital Library

யிடத்து வெளிப்படுத்த மாட்டாராயினமையின், அவளை வழிபடா தொழிதலும், கண்ணனைக் கடவுளாகக் கருதினும் கணவனாகற் பாலன் எனக் கருதினமையின், அம்முறையால் சிவபிரானையும் அயலானோர் ஆடவனாகக் கருதி அப்பெருமானையும் வழிபடாது, உமையை வழிபடுதலும் உடையராயினமையின், அவையெல்லாம் திருவாதவூரடிகள் அருளிச் செய்த இத் திருவெம்பாவையிற் கூற்று நிகழ்த்தும் மகளிர்க்குப் பொருந்துமாறில்லை. என்னையெனின், இறைவனைக் கணவனாகப் பெற்றுத் தழுவி இன்புறக் கருதுதல் மாயோன் நெறியிற் காணப்படுவதன்றிச் சிவநெறியிற் காணப்படுவ தன்றாகலின். இறைவனைக் கணவனாகக் கருதுதல் மாயோன் நெறி யிற் காணப்படுவதற்கும், சிவநெறியில் அது காணப்படாமைக்கும் காரணம், 'இறை இன்பமும், இவ்வுடம்பு இல்லாவிடினும் ஒளியுடம் பாய வேறோர் உடம்பு கொண்டு நுகரப்படுவதே என்பது மாயோன் நெறியினர் கொண்ட கொள்கையும், அவ்வாறின்றி, 'இறைவனுக்கும் உயிருக்கும் இடையே உடம்பென்பதொன்று நிற்கும் நிலையாதாயி னும் அது, இறைவனை நேரே தலைப்படுவதாகாமையின் பந்தமே' என்பதும், 'அதனால் இடையீடு யாதுமின்றி உயிர் இறை நிறைவில் ஒன்றாய்க் கலந்து அவ்வின்பத்தில் அழுந்தி நிற்பதே வீடு' என்பதும் சிவநெறிக் கொள்கையுமாதலேயாம். இவ்வுண்மை, ஆண்டாள் வரலாற்றிலும், பாடலிலும் இறைவனைக் கணவனாகக் கண்டு காதலித்தமை கேட்கப்படுதலாலும், காரைக்காலம்மையார் வரலாற்றிலும், பாடலிலும் அது கேட்கப்படாமையோடு, இறைவனை அவர், 'அப்பா' என அழைத்தமையே கேட்கப் படுதலாலும் நன்கு புலனாகும்.

காரைக்காலம்மையார் தாம் தசைப்பொதி உடம்பைச் சுமந்து நின்றது உலகியல் பற்றித் தம் கணவன் பொருட்டாகவே என்பதையும், அவ்வுடம்பு கணவனுக்கு ஆகாமை அறிந்த அப்பொழுதே அவர் இறைவனை வேண்டி அவனது அருள் வலியால் அவ்வுடம்பை உதறித் தள்ளிப் பேயுருப் பெற்றதையும் சேக்கிழார்,

> ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை இதுஇனி இவனுக்காகத்
> தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்திங் குன்பால்
> ஆங்குநின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே னுக்குப்
> பாங்குற வேண்டு மென்று பரமனைப் பரவி நின்றார்.
>
> (தி.12.காரைக்-49)

எனவும்,

> ஆனஅப் பொழுது மன்றுள் ஆடுவா ரருளி னாலே
> மேனெறி உணர்வு கூர வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில்

Koviloor Digital Library

ஊனடை வனப்பை யெல்லாம் உதறிஎற் புடம்பே யாகி
வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்குபேய் வடிவ மானார்.
(தி.12.காரைக்-50)

எனவும் இனிது விளங்கக் கூறினார்.

இங்ஙனம் உடம்பைச் சுமையாகக் கருதி வெறுத்து,

அறிவானுந் தானே; அறிவிப்பான் தானே;
அறிவா யறிகின்றான் தானே - அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந் தானே; விரிசுடர்பார் ஆகாயம்
அப்பொருளும் தானே அவன்.
(தி.11.அற்புதத் திருவந்தாதி - 20)

என்று இறைவனை அறிவினுள்ளே அறிவினாலறிந்து இன்புற்றிருந்த அம்மையாரது ஞானத்தின் மிகுதிக்கு ஓர் எல்லையும் உண்டோ! அதனாலன்றோ ஞானத்தின் திருவுருவேயான ஞானசம்பந்தரும், 'அம்மை தலையால் நடந்த திருத்தலத்தை யான் காலால் மிதியேன்' என்று அஞ்சி ஆலங்காட்டினுட் செல்லாது புறத்தே தங்கியிருந்ததும் இறைவனும் அவரை 'வா' என்று உள்ளே அழையாது, அவரிருந்த இடத்திற்றானே சென்று பாடச்செய்து அப்பாடலைக் கேட்டதும் என்க. இவற்றாலெல்லாம், 'இறையின்பத்தை நுகர்தற்கு உடம்பு வேண்டப் படுவதன்று' என்பதோடு, 'அஃது அதற்குத் தடையுமாம்' என்பதே சிவ நெறிக் கொள்கை என்பது போந்தது.

மற்றும் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பும் மிகை.

(குறள். 345) எனத் *திருவள்ளுவரும்* கூறுதல் காணலாம். 'வீடாவது ஓர் உலகமே' என யாண்டும்கூறி, அவ்வுலகம் 'செங்கண்மாலுலகமே' என்ற தம் கருத்தை,

தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணா னுலகு.

(குறள். 1103) என்பதன் உரையில் வெளிப்படுத்திய பரிமேலழகர், ''மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல்'' என்னும் குறள் உரையில், 'உடம்பென்ற பொதுமையான் உருவுடம்பும். அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும்' எனக் கூறி, அருவுடம்பின் தன்மையை விளக்கு

Koviloor Digital Library

மளவே உரைத்து அதற்கு மேல் ஒன்றும் உரையாது போயினமையின், தாம் கூறும் வீட்டுலகத்திற் செல்வோர்க்கு உடம்பு உளதாதல் பற்றி யாதும் உரைக்க மறந்தார் போலும்!

இறை இன்பம் உடம்பு கொண்டே நுகரப்படுவது எனவும், இறைவன் சிறப்புடைய ஓர் ஆடவன் (புருடோத்தமன்) எனவும் கொள்ளுதலால், 'அவனது இன்பத்தை நுகரும் அடியார்களுள் ஆடவ ரினும், மகளிரே பெரிதும் தகுதியுடையர்' என்பர் மாயோன் நெறி யினர். சிவநெறியின்கண் அக்கொள்கையின்மையானும், 'ஆடவர், மகளிர்' என்னும் வேறுபாடு உடம்பின் கண்ணதன்றி, உயிரின்கண் இன்மையானும், இறையின்பத்தை நுகரும் அடியாரிடத்து ஆடவர், மகளிர் என்னும் வேற்றுமை கொள்ளாது, இருதிறத்தவரும் ஒப்ப உயர்ந்தவர் எனவே கொள்வர் சிவநெறியாளர். இதனானே, இறை வனோடு அவன் அடியாரிடை நாயக நாயகிபாவம் கொள்ளுதலும் சிவநெறியின்கண் இல்லையாயிற்று. அது, சரியை, கிரியை, யோகம், என்பவற்றை முறையே, 'தாச மார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சக மார்க்கம்' எனக் கூறியவாறே, ஞானத்தை, 'நாயகி மார்க்கம்' எனக் கூறாது, 'சன்மார்க்கம்' என்றே அவர் கூறிப்போதலாலும் நன்கறியப் படும்.

அங்ஙனமாயின், *தொல்காப்பியர்,*

காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்

(பொருள். 81) எனக் கூறியவாறு கடவுள் வாழ்த்தில், 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்பதொரு துறை காணப்படுவது என்னையெனின், பாடாண்திணையுள் வரும் கைக்கிளை, பாட்டுடைத் தலைவனது பெருமை புலப்படற் பொருட்டு அவனைப் பாடும் புலவர், ஒருத்தி அவனைக் காதலித்தாளாகப் புனைந்து கூறுத லன்றி அஃது உண்மை நிகழ்ச்சி அன்றாதலின், அது பற்றி வருவதோர் ஐயமில்லை. அதனாலன்றோ, அத் துறையுள், காதலித்த தலைவி இவள் என இயற்பெயர் கூறுதல் இல்லையாயிற்று.

சமண் சமயத்தினர், 'பெண்டிர்க்கு முத்திப் பேறு இல்லை' என்பர்; இறைவனோடு அவன் அடியாரிடை நாயக நாயகி பாவம் கூறுவார், 'ஆடவர்க்கு முத்திப் பேறு இல்லை' என்பர்; இவ்விரண்டும், உயிரியல்பையும், உடம்பியல்பையும் பகுத்துணரும் உணர்வினார் முன்னர் நகையைத் தோற்றுவிக்குமளவாய்ப் போமென்பதறிக.

Koviloor Digital Library

இவற்றாலெல்லாம், ஆளுடைய அடிகளது திருவெம்பாவையினது பெற்றியை அதனையே கொண்டும், ஏனைச் சிவநெறி நூல்களைக் கொண்டும் நோக்குதல் வேண்டுமன்றிப் பிற நூல் கொண்டு நோக்குதல் கூடாமை உணர்ந்து கொள்க. இதனானே, திருவெம்பாவையிற் கூற்று நிகழ்த்து மகளிராதல், அவர் வாயிலாக ஆளுடைய அடிகளாதல் பிற சிவநெறி நூல்களின் ஆசிரியராதல் இறைவனைக் கணவனாகவும், தம்மை மனைவியராகவும் கருதிநின்றார் என்பதற்கோர் காரணம் இன்மையும் நன்குணர்ந்து கொள்ளப்படும்.

இனி, இத் திருவெம்பாவை முதலாக உள்ள பாவைப் பாட்டுக்கள் கடவுள் பொருளாகப் பாடப்பட்டன எனினும், அவற்றிற்கு முன்னர் வழங்கிய பாவைப் பாட்டுக்கள் கடவுள் பொருளாகவன்றி மக்கள் பொருளாக வழங்கின எனக் கொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனின், அம்மானை வரி, ஊசல் வரி முதலியன அவ்வாறு வருதலைச் சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களிற் காண்கின்றாமாதலின். ஆசிரியர் *தொல்காப்பியனார்* பாடாண் திணையுள், 'கொற்றவள்ளை' என்பதொரு துறை கூறியிருத்தல் இக்கருத்தை நிலைநிறுத்தும். எவ்வாறெனின், 'வள்ளை' என்பது உரற்பாட்டாகலானும், அதனால் பாட்டுடைத் தலைவர் பாடப்படுவர் என அவர் கூறலானும், அவ்வாறே அம்மானைப் பாட்டு, ஊசற் பாட்டு முதலியவற்றானும் பாட்டுடைத் தலைவர் பாடப்பட்டனர் என்பது சொல்லாதே அமைதலான் என்க. கொம்மைப் பாட்டு, பள்ளுப்பாட்டு முதலியவற்றால் பாட்டுடைத் தலைவரை இக்காலத்தாரும் பாடுதல் காணப்படுவது. இப்பாட்டுக்கள், சொல்லும், பொருளும் விழுமியவாகாதுவரின், 'நாட்டுப் பாடல்' எனப் புறவழக்காம். அவ்வாறின்றி, நல்லிசைப் புலவரால் சிறப்புறப் பாடப்படுமாயின், 'வரிப்பாட்டு' எனப் புலனெறி வழக்காய் உயர்ந்த இலக்கியமாம்.

புறத்திணை வகையும், அகத்திணை வகையுமாய்ப் பெரும் பான்மையும் மக்களையே நுதலி நடந்த இப்பண்டைப் புலனெறி வழக்கத்தினை, புறத்திணையுள் பாடாண் பகுதி கடவுளையும் நுதலிவருதலும், அகத்திணை பாடல்களுள் பாட்டுடைத் தலைவர் சார்த்துவகையாற் பாடப்படுதலும் ஆகிய மரபு பற்றி, ஆளுடைய அடிகள் முழுதும் கடவுளையே நுதலிவருவனவாக்கி, (தி.8 திருவாசகம், திருக்கோவை) இருபெரும் பகுதியவாய திருப்பாட்டுக்களை அருளிச் செய்வார். திருவாசகத்திடையே கொற்றவள்ளை போல்வனவாய, 'பொற்சுண்ணம், அம்மானை, தெள்ளேணம், சாழல், பூவல்லி, உந்தி, தோணோக்கம், ஊசல்'

Koviloor Digital Library

என்பவற்றை அருளினாராகலின், அவ்வாறே அருளப்பட்ட பாவைப் பாட்டாகிய திருவெம்பாவைக்கும் மகளிர் விளையாட்டாகிய லொன்றே, காரணமாதல் சாலுமாகலின், அதற்கு வேறு காரணம் வேண்டுவதின்மையறிக.

அம்மானை முதலிய பாட்டுக்களைப் போலவே மகளிரது நீர் விளையாட்டுப் பாடலாகிய பாவைப் பாட்டை இறைவனுக்கு ஆக்குவார், அதனை ஏனைய போலப் பொதுப்படச் செய்யாது, இயல்பாகவே சிவபிரானுக்குரியதாய் நிகழும் மார்கழி நீராட்டிற்குரித் தாகச் செய்தருளினார், அது, தமது நெறிக்குப் பெரிதும் பொருந்து வதாய்ச் சிறந்து காட்டும் என்பது பற்றி. அதனானே, அன்று தொடங்கி இத் திருவெம்பாவை சிவபிரானுக்குரிய திருவாதிரை விழா நாள்களில் இன்றியமையாது ஓதப்படுவதாயிற்று.

மார்கழித் திங்களில் சிவபிரானுக்குத் திருவாதிரை விழா எடுத்தலும், அந்நாள்களில் உலகு செழிக்க அந்தணர் வேள்வி வேட்ட லாகிய தம் தொழிலைச் சிறக்கச் செய்தலும், இல்லறத்தவராகிய ஆடவரும் பெண்டிரும் அந்நாளில் சென்று தீர்த்தமாடித் தாம் தாம் விரும்பியவற்றைப் பெற இறைவனை வேண்டி நிற்றலும், அவரிடையே சிற்றிளமகளிரும் முதுபார்ப்பனியர் சொல்வழியே நோற்றலை மேற்கொண்டு தம் தாய்மாரோடு சென்று நீராடுதலும் போன்ற தவச் செயல்கள் நடைபெறுதலும் ''விரிகதிர் மதியமொடு'' என்னும் *பரிபாடல் (11).*

''கனைக்கும் அதிர்குரல் கார்வானம் நீங்கப்
பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து
ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பிற்குளத்து
மாயிருந் திங்கள் மறுநிறை ஆதிரை
விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்கப்
புரிநூ லந்தணர் பொலங்கலம் ஏற்ப
வெம்பா தாக வியனில வரைப்பென
அம்பா ஆடலின் ஆய்தொடிக் கன்னியர்
முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப்
பனிப்புலர்பு ஆடிப் பருமணல் அருவியின்
ஊதை ஊர்தர உறைசிறை வேதியர்
நெறிநிமிர் நுடங்கழல் பேணிய சிறப்பின்
தையல் மகளிர் ஈரணி புலர்த்தர''

என்பது முதலாக விரித்துக் கூறியவாற்றான் நன்குணரப்படும்.

Koviloor Digital Library

இதனுள், 'அம்பா ஆடல்' என்றது, இளமகளிர் தம் தாயரோடு கூடி ஆடுதலாம் என்பதை அதன் உரையிற் காண்க.

தேவர்கட்கு எடுக்கும் விழாக்கள் நிறைமதிநாள் பற்றி நிகழ்வன ஆதலாலும், அது சிவபிரானுக்குரிய திருவாதிரை நாளோடு கூடி வருவது மார்கழித் திங்களிலாதலாலும், அத்திங்கள் சிவபிரானுக் குரிய விழாத் திங்களாயிற்று. ஆகவே, அரசனுக்குரிய விழா நாள், நாடு முழுவதற்கும் விழா நாளாதல் போல, முழுமுதற்றேவனாகிய சிவபிரானுக்குரிய விழாத்திங்கள், ஏனைய தேவர் பலர்க்கும் விழாத் திங்களாயிற்று. அதனானே, திங்கள் பன்னிரண்டனுள்ளும் மார்கழித் திங்கள் சிறந்ததாயிற்று. தேவதேவனாகிய சிவபிரானது திருவாதிரை விழாவைத் தேவர் பலரும் ஒருங்குகூடிச் சிறக்கச் செய்வர் என்பதை,

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத் தும்நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

என்னும் சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டில் (தி.9. ப.12) உணர்க. திருவாதிரைத் திருநாட் சிறப்புப்பற்றித் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஒரு திருப்பதிகமே அருளிச் செய்தார் (தி.ப.4.ப.21).

வாதவூரடிகள் அருளிச் செய்த இம் மார்கழி நீராட்டு. மேற்காட்டிய *பரிபாடல்* முதலிய சங்கப் பாடல்களுள், 'தைந் நீராட்டு' எனக் குறிக்கப்படுகின்றது. 'தைந்நீராட்டு' என்பதற்கு, 'தைத்திங்கள் நிறைமதி நாளில் ஆடும் நீராட்டு' எனப் பொருள்கொண்டு, 'மேற் குறித்த பரிபாடற் பகுதியின்படி, மார்கழித்திங்கள் நிறைமதி நாளில் தொடங்கிய விழா, தைத்திங்கள் நிறைமதி நாள்காறும் நிகழ்ந்து நிரம்பு மாகலின், அந்நாளில் நிகழும் நீராட்டு, 'தைந்நீராட்டு' எனப்படுதல் இயல்பே' என்பாரும், 'தைந்நீராட்டாவது, தைப்பிறப்பு நாளில் ஆடும் நீராட்டு' என்பாரும் என இருதிறத்தார் உளர். அவருள் முன்னர்க் கூறியவாறு கூறுவார் பக்கம் வலியுடைத்து. அதனால் தொடக்க நீராட்டு மார்கழி நீராட்டும், முடிவு நீராட்டுத் தைந்நீராட்டுமாதலின், அடிகள் சிவபிரானுக்குரிய திருவாதிரை நாளில் ஆடும் மார்கழி நீராட்டினையே அருளிச் செய்தாராவர். ஆதிரை விழா, ஆதிரை

Koviloor Digital Library

நாளுக்கு முன்பே தொடங்கி ஆதிரைநாளில் முற்றுப் பெறுதல் பிற்கால வழக்காம். இவ்வழக்குப் பற்றியே *கடவுள் மாமுனிவர்* தமது *திருவாதவூரடிகள் புராணத்துள்,*

மாதர்கொள் மாதரெல்லாம்
மார்கழித் திங்கள் தன்னில்
ஆதிரை முன்ஈ ரைந்தே
ஆகிய தினங்கள் தம்மில்
மேதகு மனைகள் தோறும்
அழைத்திருள் விடிவ தான
போதிவர் தம்மிற் கூடிப்
புனற்றடம் ஆடல் செய்வார்.

எனக் கூறிப்போந்தார்.

இங்ஙனம் திருவாதவூரடிகள் பாடாண் திணையின் பல்வகை யானும், அகத்திணைத் துறைகள் பலவற்றானும் 'தி.8 திருவாசகம், திருக்கோவையார்' என்னும் இருதிறத்துப் பாடல்கள் ஓராயிரத்திற்கு மேற்பட்டவற்றைப் பல அடிகளானும், சில அடிகளானும் அமையப் பாடியருளினமையின், இவையே தமிழ் மொழியில் முதற்கண் கடவுட் பேரிலக்கியமாக அமைந்தன என்பதும், அதன்பின்னரே அடிகள் அருளிய வகையானும், பிற வகையானும் கடவுள் இலக்கியங்கள் தமிழில் பெருகுவவாயின என்பதும், அடிகள் இவ்வாறு கடவுள் நெறியில் இயற்றமிழ் இலக்கியத்தைத் தோற்றுவித்தருளினமையின், அதன் பின்னர் நல்லிசை ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரையரும் பெரும்பான்மையும் பாட்டுக்களை நான்கு என்னும் அடிவரை யறையுட்படுத்து இசைத்தமிழ் இறையிலக்கியத்தைப் பெருகச் செய்தனர் என்பதும், அவர் வழியே நின்று நம்பியாரூரரும், பின்னும் திருவிசைப்பா ஆசிரியன்மார்களும் அங்ஙனமே செய்தனர் என்பதும் இவ்வாற்றால் பிறமதங்களினும் நால்வர் பெருமக்கட்குப் பின்னர் இறை இலக்கியங்கள் இயற்றமிழாகவும், இசைத்தமிழாகவும் தோன்றின என்பதும், இங்ஙனம் யாப்பு வகையால் பல மதக் கடவுள் இலக்கியங்களும் ஒரு நெறிப்பட்டன போலத் தோன்றினும், அவை பொருள் வகையால் வேறுபட்டே நிற்பன என்பதும், அதனையறியாது அவையனைத்தையும் ஒன்றெனக் கருதின் ஒன்றானும் பயனின்றாய் ஒழியும் என்பதும் உணர்ந்து கொள்ளப்படும். படவே, *திருப் பாவைக்கு* உரை கூறுவார் மதமே பற்றித் திருவெம்பாவைக்கும் உரைகூற முற்படுதல் பொருந்தாததொன்றாமாதலின், *திருப்பாவை* யுள் கூறப்படும் பாவை நோன்பிற்குத் திருவெம்பாவையோடு

Koviloor Digital Library

யாதோர் இயைபும் இன்றென்க.

இனி இது நிற்க, அடிகள் அருளிச் செய்த இத் திருவெம் பாவைக்கு முன்னோர் உரைத்த குறிப்பு, 'சத்தியை வியந்தது' என்பது. இஃது உண்மையில் இப்பகுதிப் பதினான்காம் திருப்பாட்டில் ''பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன் பாதத் திறம்பாடி'' என வரும் தொடரிலும், ''முன்னிக்கடலைச் சுருக்கி'' எனவரும் பதினாறாம் திருப்பாடல் முழுவதிலும் அம்மையைத் தனியாக எடுத்துப் பாடினமை பற்றியே உரைக்கப்பட்டதாம். இங்குக் காட்டிய இவ்விடங்களையன்றிப் பிறிதோரிடத்தை அம்மையைத் தனியாகப் பாடிய பாடலாகத் திருமுறைகளிற் காணுதல் இயலாது. அதுபற்றியே இங்ஙனம் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இவ்வாறு ஒரு பகுதியுள் எவையேனும் ஒன்றிரண்டு பாடல்களைச் சிறப்புடையனவாகக் கருதி அப்பகுதிக்கு அவர் கருத்துரைத்தல் மேலே காட்டப்பட்டது; இனி வருகின்ற பகுதிகளினும் காட்டப்படும்.

அங்ஙனமாக, இக்குறிப்பில் உள்ள, 'சத்தி' என்னும் சொல், 'அம்மை, மாது, மங்கை' முதலிய இலக்கியச் சொற்கள் போலாது, சாத்திரச் சொல்லாய் இருத்தலானும், பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பியவாறாக அருளிச் செய்யப்பட்ட திருப்பாடல்கள், காகதாலிய நியாயமாக எட்டாய் அமைந்தமையானும், 'உலகத் தோற்றத்தின் பொருட்டு முதற்கண் எழுந்த, 'மனோன்மனி' என்னும் சிவசத்தி, 'சருவபூதமனி' என்னும் சத்தியை எழுப்ப, அச்சத்தி, 'பலப்பிரமதனி' என்னும் சத்தியை எழுப்ப, இவ்வாறே, 'பலவிகரணி' கலவிகரணி, காளி, இரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை' என்னும் சத்திகள் முறையே ஒன்று ஒன்றனை எழுப்புதலையே இத் திருப்பாடல்கள் கருதின என உள்ளுறைப் பொருள் கூறினர், முன்னை உரையாளர். அதனையே பிறரும் மேற்கொண்டு உரைப்பாராயினர். அது கருத்தாயின், ஏனைய பன்னிரண்டு திருப்பாடல்கட்கும் உலகத் தோற்றத்தோடு இயைந்த உள்ளுறைப் பொருள் கூறல் வேண்டும்; அங்ஙனம் கூறின், பெரிதும் நலிந்து கூறலாம் என்று அஞ்சி அவரும் நெகிழ்ந்து போயினமை யானும், ஏனைய பகுதிகளில் யாதொன்றையும் இன்னோரன்ன சாத்திரப் பொருளே பொருளாக வெளிப்படையாகவேனும், குறிப்பாகவேனும் அருளிச் செய்யாத அடிகள், இத்திருவெம்பாவை மட்டில் யாது கருதி இங்ஙனம் செய்தார் எனக் கடாவுவார்க்கு விடையிறுத்தல் இயலாதாகலானும், அவ்வாறு உரைப்பனவெல்லாம் உரையாமாறில்லை.

இனி, இத்தத்துவ உரையை மேற்கொள்ளாது விடுத்து,

Koviloor Digital Library

'இந்நீராட்டிற்குரிய மகளிர் பன்னிரண்டியாண்டிற்கு மேற்படாத பருவத்தினரே' எனக் கொண்டு, 'இவ்வெட்டுத் திருப்பாட்டுக்களும் முதற்றொடங்கி ஒவ்வொருபாட்டும் முறையானே பன்னிரண்டியாண்டு முதலாக ஐந்தியாண்டு ஈறாகக் குறைந்த பருவத்து மகளிரை எழுப்பியவையாம்' என உரைப்பாரும் உளர். அப்பொருளை இப்பாடல்கள் இனிது தோற்றுவியாமையேயன்றி, சில பொருள்கள் அக்கருத்திற்கு மாறுபடவருதலான், அதுவும் ஓர் நயங்கூறலாய் முடிவதன்றி வேறாகாதென்க.

அன்னதேல் இவை எல்லாம் ஆக; திருவம்மானை, திருத்தெள்ளேணம் முதலியவை அவ்வவ் விளையாட்டுப் பற்றிய பாடல் என்னும் துணையே தோன்றச் சொல் நிலையை அம்மகளிர் கூற்றாக அமைத்தாரேனும், பொருள் நிலையெல்லாம் தம் கருத்தாகவே அருளிச் செய்த அடிகள், இத் திருவெம்பாவை மட்டில் பொருள் நிலையையும், ''உன்னடியார் தாள்பணிவோம்; ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்; - அன்னவரே எங்கணவராவார்'' ''எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க'' 'முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே - என்னப் பொழியாய் மழை' என்றாற்போல அம் மகளிரது கூற்றாகவே அருளிச் செய்தது என்னையெனின், நீராட்டுப் பாடலாகிய இதனை, ஏனைய விளையாட்டுப் பாடல்கள்போலப் பொதுவகையாற் செய்யாது, இறைவனது விழா நாளில் ஆடும் நீராட்டிற்குரியதாகச் செய்தருளினமையின், அதனைத் தமக்கேயன்றி அம்மகளிர்க்கும், உலகினர் பிறர்க்கும் பயன்படுக என்னும் கருணை காரணமாக அங்ஙனம் செய்தருளியதன்றி வேறில்லை என்க. அம்மையைத் தனியாகப் பாடிய பாட்டு இதன்கண் காணப்பெறுதலும் மகளிர் பொருட்டேயாம்.

பாவைப்பாட்டுப் பற்றியும், இத்திருவெம்பாவைப் பொருள் பற்றியும், அவை ஏதுவாக அடிகளது நிலை, ஏனை அடியாரது நிலை பற்றியும் பலரும் பலவாறு கூறுபவாகலின், அவைபற்றி இத்துணை விரித்துக் கூறல் வேண்டுவதாயிற்று.

இவற்றால், 'பாவைப்பாட்டு என்பது, கன்னிமைப் பெண்கள் நோன்பு மேற்கொண்டு வழிபடும் பாவை பற்றியது அன்று; அம்மானை, ஊசல் முதலியன போல மகளிர் விளையாட்டுப் பாடலே' என்பதும், 'அவ்வாடலாவது நீராட்டு' என்பதும், 'அந்நீராட்டினை அடிகள் மார்கழி நீராட்டாக வரையறுத்தருளினார்' என்பதும், 'அதனால், இத்திருவெம்பாவையைத் தமக்கேயன்றி அந்நீராடு

Koviloor Digital Library

மகளிர்க்கும், உலகினர் பிறர்க்கும் பயன்படுமாறு செய்தருளினார்' என்பதும், 'இவ்வாற்றால் இத்திருவெம்பாவையில் வரும் மகளிராதல், இதனை அருளிச் செய்த அடிகளாதல், ஏனைச் சிவநெறி ஆசிரியராதல் இறைவனை உடம்பால் தழுவி இன்புறக் கருதினார் என்றதற்கு ஒரு தினைத் துணையேனும் இடமின்று' என்பதும் ஒருவாறு காட்டப் பட்டன.

நூறும், ஐம்பதுமாகிய பாடற்றொகுதிகளை முறையானே முன் வைத்துப் பின்னர் இருபதாகிய பாடற்றொகுதிகளை வைக்கின்றுழி, எட்டடியான் இயன்ற இத்திருவெம்பாவையை முன்வைத்துக் கோத்தனர். இது, முழுதும் வெண்டளையான் வந்த எட்டடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாவான் இயன்றது.

தொல்காப்பியர், 'கொச்சக ஒருபோகு' என்றதனையே பிற் காலத்தார், 'கொச்சகக் கலிப்பா' என்றனர்.

தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்

(தொல். பொருள். 452) என்றமையின் இது தரவு மாத்திரமாய் வந்தது. மேலும் இவ்வாறு வந்தமையும், இனியும் இவ்வாறு வருதலும் காண்க. இவ்விடத்து,

யாப்பினும் பொருளினும் வேறுமை யுடையது

(தொல்.பொருள்.452) என்றமையான், கலிவெண்பாட்டுப்போல இக்கொச்சக ஒரு போகும் முழுதும் வெண்டளையானே வருதல் கொள்ளப்பட்டது.

தரவே தானும் நாலடி இழிபாய்
ஆறிரண் டுயர்வும் பிறவும் பெறுமே

(தொல்.பொருள் .438) எனவும்,

தரவே தானும்
நான்கும் ஆறும் எட்டும் என்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும்

(தொல்.பொருள். 445) எனவும் ஆங்காங்குக் கூறினமையின், இங்குத் தரவு எட்டடியாய் வந்தது. வருகின்ற பகுதியுள் ஆறடியாய் வரும். நாலடியாய் வருதலே பிற்காலத்தில் பெருவழக்காயிற்று.

Koviloor Digital Library

வெண்டளையான்வந்த எட்டடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

155. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள்என் னேயென்னே
ஈதேஎந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 1

1. **பொ-ரை:** ஒளி பொருந்திய நீண்ட கண்களை உடைய பெண்ணே! முதலும் முடிவும் இல்லாத அரும் பெருஞ்சோதியை யுடைய இறைவனை நாங்கள் பாடுவதைக் கேட்டும், உறங்குகின்றனையோ? உன் காது ஓசை புகாத வலிய காதோ? மகாதேவனுடைய நெடிய சிலம்பணிந்த திருவடிகளை நாங்கள் புகழ்ந்து பாடிய வாழ்த்துப் பாடல்களின் ஒலி சென்று, தெருவின் கண் கேட்ட அளவிலேயே, எங்கள் தோழி ஒருத்தி பொருமி அழுது, உடம்பை மறந்து மலர் நிறைந்த படுக்கையின் மீதிருந்து புரண்டு விழுந்து இந் நிலத்தே, ஒன்றுக்கும் ஆகாதவள் போல மூர்ச்சித்துக் கிடந்தாள். இஃது அவள் தன்மை என்ன வியப்பு!

கு-ரை: இதுமுதலாக மகளிர் விளையாட்டு வகையில் வருவன பலவும், பாடாண் கொற்ற வள்ளையோடு ஒத்த வகையினவாய் நிற்கும் கடவுட் பாட்டுக்களாம் என்பது, மேலெல்லாம் கூறியவாறு பற்றிக் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

இதன்கண்ணும் (தி.8, 7.திருவெம். பா.18), அடுத்து வரும் தி.8 திருவம்மானையிலும் (பா.10) ''அண்ணா மலையான்'' என எடுத்தோதியருளினமை பற்றி, இவ்விரண்டனையும் அடிகள், 'திருவண்ணாமலையில் அருளிச் செய்தார்' எனத் *திருவாதவூரர் புராணங்* கூறிற்று. அதனால், இவை, அங்ஙனமே கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், இதன்கண் ''சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி ஆடு'' (தி.8, 7.திருவெம்.பா.14) என்று அருளிச் செய்ததன்றி, 'அண்ணா மலையானைப் பாடி ஆடு' என அடிகள் அருளிச் செய்திலர். திருவம்மானையில், ''அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்'' (தி.8, 8.திருவம்மானை.பா.10) என்று அருளினாராயினும், ''ஐயா

Koviloor Digital Library

றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்'' (பா.13) என்றும், ''ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்'' (பா.17) என்றும், பிறவாறும் அருளிச் செய்தார். ஆதலின், இவையெல்லாம், ''தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானைப் பாடுதும்'' (தி.8 திருவம்மானை - பா. 19) என்றாற்போலத் தில்லைக்கண் இருந்து பாடுங்கால் நினைந்து பாடியனவாகக் கொள்ளுதற்கும் உரியனவேயாம். நம்பி திருவிளையாடல், 'இவ்விரண்டும் திருப் பெருந்துறையில் அருளியவை' என்கின்றது.

இது முதல் எட்டுத் திருப்பாடல்கள், நீராடுதற்கு விடியலில் எழுந்து செல்லற்பாலராகிய மகளிருள் முன்னர் எழுந்தார் சிலர் ஒருங்குகூடி, எழாதார் வாயிலிற் சென்று அவரைத் துயிலுணர்த்து மாறாக அருளிச் செய்யப்பட்டன.

மகளிர் விளையாட்டுப் பாடல்களில் அவை இன்ன பாடல் வகை என்பதனை அறிவிக்கும் முறையால் அப்பாடல் பற்றிய சொல்லேனும், சொற்றொடரேனும் ஈற்றில் நின்று அப்பாடல்களை முடிக்கும். அதனால், 'அவை அங்ஙனம் வருதல் மரபு' என்னும் அளவாய்ப் பாடலை நிரப்பி நிற்பதன்றி வேறு பொருள்படாமையின், அவையெல்லாம் அசைநிலை போலவே கொள்ளப்படும். படவே, இவ்விடத்தும், 'ஏலோர் எம்பாவாய்' என்பதும் அவ்வாறே கொள்ளப் படும் என்பது, தானே பெறப்பட்டது.

இதனுள், ''மாதே'' என்றதனை முதலிற் கொள்க. சோதி - ஒளி வடிவினன்; ஆகுபெயர். உயர்ந்தோர் உறங்குதலை, 'கண்வளர்தல்' என்றல் வழக்கு. இங்கு, எழாதவளை எள்ளுகின்றார்களாதலின், 'கண் வளருதியோ' என்கின்றவர்கள், அக்கண்களை, 'வாள் தடங்கண்' என்றும் சிறப்பித்துக் கூறினார்கள். வாள் தடங்கண் - வாள்போலும் பெரியகண்; இது, மகளிர் கண் நன்கமைந்திருத்தலைக் குறிக்கும் தொடர். இதனை இங்குக் கூறியது, 'உன் கண்கள் நன்கமைந்திருத்தல் உறங்கிக் கிடத்தற்குத்தானோ' என்றற்காம். 'இயல்பாய் விழிக்கற் பாலனவாகிய கண்கள் விழித்தில' 'எனக் கண்களை இகழ்ந்தவர்கள்,' எழுப்பும் ஓசையைக் கேட்கற்பாலனவாகிய செவிகளும் கேளாது ஒழிந்தனவோ எனச் செவிகளையும் இகழ்வாராய், ''வன்செவியோ நின்செவிதான்'' என்றார்கள். வன்மை - ஓசையை ஏலாமை. இங்ஙனங் கூறியதனால், முன்னர், ''கேட்டேயும்'' என்றது, 'தன்னை அழைக்க எனக் கருதியிருந்தாள்' என்னும் கருத்தினாற் கூறிய தாயிற்று. ''செவி'' என்றது, 'செவிப்பொறி' என்னும் பொருளதாதலின், ''செவிதான்'' என ஒருமையாற் சொல்லப்பட்டது. தான் அசைநிலை.

Koviloor Digital Library

இத்துணையும், சென்ற மகளிர் உறங்குவாளை நோக்கிக் கூறியன; இனி வருவன அவளைப் பற்றி அவர்கள் தங்களுள் நகையாடிக் கூறுவன. இவையும், அவள் கேட்டு எழுந்து வருவாள் என்னும் கருத்தினாற் கூறுவனவேயாம். ''என்னே என்னே'' என்றதனை, ''பரிசு'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'நம் தோழி உறக்கத்தால் எழாதிருக்கின்றாளல்லள்: நமது பாடல் வீதியில் எழும்பொழுதே அதனைக் கேட்டு மனம் உருகிப் படுக்கையிற்றானே மெய்ம்மறந்து கிடக்கின்றாள்; இவளது அன்பின் பெருமை எத்தகையது' என்பது இப்பகுதியின் திரண்ட பொருள். 'மெய்ம்மறந்து புரண்டு' என இயையும். போது ஆர் அமளி - மலர் நிறைந்த படுக்கை. 'இறைவன் பாடலைக் கேட்டு உருகுதற்கு அமளி இடம் அன்று' என்றற்கு அதனை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினார்கள். ''அமளியின் மேனின்றும் புரண்டு'' என்றது, 'ஒருபால் நின்று மற்றொரு பாற் புரண்டு' என்றவாறு. 'புரண்டு கீழே வீழ்ந்து' எனச் சில சொல் வருவித்து முடிப்பாரும் உளர். இங்ஙன்-இப் பொழுதைக்கு; என்றது, 'நாம் மேற்கொண்ட செயலுக்கு' என்றபடி. ஏதேனும் ஆகாள் - சிறிதும் உதவாள். 'ஆகாளாய்க் கிடந்தாள்' என்க. ''ஈதே'' என்ற ஏகாரம் தேற்றம். கூறுவார்களும், கேட்பார்களுமாயவர்களுள், கூறுகின்றவர்கள், உறங்குகின்றவளது இகழ்ச்சி தோன்ற, ''எம் தோழி'' எனத் தமக்கே உறவுடையாள் போலக் கூறினார்கள்.

இனி இப்பகுதிக்கு, ''எம் தோழி'' என்றது பிறள் ஒருத்தியை எனக்கொண்டு, அவளது மெய்யன்பின் சிறப்பை உறங்குகின்றவட்கு அறிவித்தவாறாகப் பொருள் உரைப்பர்; இறைவனிடத்து அன்புடையவர்க்கு விடியலில் அவனைப் பாடும் பாட்டொலி கேட்கும்பொழுது விரைந்தெழுந்து பின்னர் அவனது அருட்குணங்களில் ஈடுபடுதல் இயல்பாமல்லது, எழாது, கிடந்த கிடையிலே விம்மி விம்மி அழுதல் முதலியன இயல்பாகாவாகலானும் ஆமெனினும் ஈண்டைக்கு அதனை எடுத்துக் கூறுதலாற் பயன் இன்மையானும், அது பயன்பட வேண்டுமாயின், கிடந்தமை மாத்திரையே கூறியொழியாது, பின்னர் எழுந்து வந்தமையையும் ஒருதலையாகக் கூறவேண்டுதலின், அங்ஙனங் கூறாமையானும், பிறவாற்றானும் அது பொருந்தாமை அறிக. மேற்கூறியவாறு பொருள் உரைப்பாருள், ''கிடந்தாள்'' என்றது முடியவே பிறள் ஒருத்தியைக் குறித்ததாக வைத்து, அதற்கு, 'ஒருத்தி' என்பதோர் எழுவாயை வலிந்து வருவித்தும், ''எந்தோழி'' என்றது. முன்னிலைக்கண் படர்க்கை வந்த வழுவமைதியாக்கியும் உரைப்பாரும் உளர். சென்றவர்கள் இவ்வாறு நகையாடிச் சில கூறியபின், உறங்கிக் கிடந்தவள் எழுந்து வந்து அவர்களுடன் கூடினாள் என்க. பின் வருகின்ற பாடல்களிலும் இவ்வாறே கொள்க.

Koviloor Digital Library

156. பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். 2

2. பொ-ரை: சிறந்த அணிகளை அணிந்தவளே! இரவும் பகலும் நாம் பேசும் பொழுது எப்பொழுதும் என் அன்பு, மேலான ஒளிப் பிழம்பான இறைவனுக்கு என்று கூறுவாய். இப்பொழுது அருமை யாகிய படுக்கைக்கே, அன்பு வைத்தனையோ? பெண்களே! சீச்சி நீங்கள் பேசும் நகை மொழிகளில் இவையும் சிலவாகுமோ! என் னோடு விளையாடிப் பழித்தற்குரிய சமயம் இதுதானோ? தேவர்களும் வழிபடுதற்கு நாணுகின்ற தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை அன்பருக்குக் கொடுத்தருள எழுந்தருளும் ஒளி உருவன்; தில்லைச் சிற்றம்பலத்து இறைவனுக்கு, அன்பு பொருந்திய நாம் உனக்கு யார்?

கு-ரை: 'நேரிழையாய் இராப்பகல் நாம் பேசும்போது எப்போது, அப்போது பரஞ்சோதிக்குப் பாசம் என்பாய்; இப்போது, ஆரமளிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ' என்க. அன்பு 'நார்' எனப் படுதல் பற்றி இங்கு அதனை, ''பாசம்'' என்று அருளினார்.

'பரஞ்சோதிக்கே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் தொகுத்த லாயிற்று. இதன்பின், உரியது என்பதும், 'எப்போது' என்றதன் பின்னர், 'அப்போது' என்பதும் எஞ்சி நின்றன. ''இராப்பகல்'' என்றது, 'இரவாக, பகலாக' என்றபடி. ஆரமளி - அரிய படுக்கை. 'நேசமும்' என்ற சிறப்பும்மையால்' அன்பு முழுவதையும்' என்பது பெறப்பட்டது. 'நீ, பாசம் பரஞ்சோதிக்கு' எனினும் உண்மையில் அது நேரிழைக்கே என்றற்கு, ''நேரிழையாய்'' என்றனர். இதுகாறும், சென்ற மகளிர் கூறியன.

இனி வருவன, இங்ஙனம் நகையாடிக் கூறியவர்களை நோக்கி உறங்கினவள் கூறுவன. தன்னை, 'நேரிழையாய்' என்றவர் களைத் தானும் அவ்வாறு அழைத்தாள். 'சீசீ' என்ற ஒரு சொல்லடுக் கில், பின்னின்றது, குறுக்கல் விகாரம் பெற்றது. 'சீசீ' என்றே பாடம்

Koviloor Digital Library

ஓதுவாரும் உளர். எள்ளற் குறிப்பிடைச் சொல்லாகிய 'சீ' என்பது, இங்குப் பெயர்த் தன்மைப்பட்டு, 'சீ எனல்' எனப் பொருள் தந்தது. ''சீ ஏதும் இல்லாது என் செய்பணிகள் கொண்டருளும்'' (தி.8. திருக்கோத்தும்பி 12) என்னுமிடத்தும் இஃது இவ்வாறு நிற்றல் காண்க. இங்ஙனமாகவே, 'சீசீ என்றலாகிய இவையும் சிலவோ' என்றது பொருளாயிற்று. சிலவோ - நண்பரிடத்துச் சொல்லுகின்ற சொற்களுள் சிலவோ. ''இடம்'' என்றது, பொழுதை. வாளா, 'ஏசுமிடம்' என்னாது, ''விளையாடி ஏசுமிடம்'' என்றதனால், 'நகை யாடிப் பேசுதற்கும் இது சமையமன்று' என்றதாம். கூசுதல் - நாணுதல்.

''நக்கு நிற்பன் அவர்தம்மை நாணியே''

(தி. 5.ப.90.பா.9)என வந்தமை காண்க 'நாணுதல்' என்பது, நாணிக் காட்டாதொழிதலாகிய தன் காரியந் தோன்ற நின்றது. 'தேவர் களுக்குக் காட்டாது மறைக்கும் திருவடியை நமக்குத் தர வருபவன்' என்றபடி, ''ஈசனார்'' என்பது, ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். 'பாசம் பரஞ்சோதிக்கு' என்று சொல்லுபவள் 'நான் மட்டும் அன்று; நம் எல்லோருந்தாம்' என்பாள், ''ஈசனார்க் கன்பார் யாம் ஆர்'' என்றாள். ''ஆர்'' என்றது, 'அன்பரல்லது மற்று யார்' என்றபடியாம்.

இனி, 'விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்கு' என்பது முதலியவற்றை, சென்றோர் மறித்தும் கூறியவாறாக வைத்து, அதற்கேற்பத் தாம் தாம் வேண்டுஞ் சொற்கள் பலவற்றை வருவித்து உரைப்பாரும் உளர்.

'இவ்வாறு, ஒருவர் ஒன்றுகூற, மற்றொருவர் அதற்கு மாறு சொல்லுதலாக வரும் பொருள், கலிப்பாவினாற் பாடப்படும்' என்றும், அஃது, 'உறழ் கலிப்பா' எனப்படும் என்றும் *தொல்காப்பியர்* கூறுதலை,

ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சகம் உறழொடு கலிநால் வகைத்தே

(தொல்.பொருள்.435) எனவும்,

கூற்றும் மாற்றமும் இடையிடை மிடைந்து
போக்கின் றாகல் உறழ்கலிக் கியல்பே

(தொல். பொருள். 458) எனவும் வரும் நூற்பாக்களான் அறிக.

Koviloor Digital Library

157. முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதன்என் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

3. பொ-ரை: முத்தைப் போன்ற வெண்மையான பற்களை யுடையவளே! நாள்தோறும் எங்களுக்கு முன்னே எழுந்து எதிரே வந்து, எந் தந்தை இன்ப வடிவினன்; அமுதம் போன்றவன் என்று வாழ்த்தி வாய் மிகுதியும் ஊறி, இனிமை பயக்கும்படிப் பேசுவாய்.' எழுந்து வந்து உன் வாயிற் கதவைத் திறவாய். நீங்கள் இறைவனிடத்தில் பேரன்புடையீர்! இறைவனது பழமையான அடிமையுடையீர்! ஒழுங்குடையீர்! புதிய அடியவராகிய எங்களது, சிறுமையை ஒழித்து அடிமை கொண்டால், தீமையாய் முடியுமோ? உன் அன்புடைமை வஞ்சனையோ? உன் அன்பு உண்மை என்பதை நாங்கள் எல்லாம் அறிய மாட்டோமோ? மனம் செம்மையுடையவர் நம் சிவபெருமானைப் பாட மாட்டார்களோ? உன்னை எழுப்ப வந்த எங்களுக்கு இவ்வளவும் வேண்டும்.

கு-ரை: 'பேசுவாய்' என்றதும், 'பேசுகின்றவளே' என விளித்ததேயாம். இவ்வாறு விளித்தது முன்னாள் இவள், 'நீவிர் வரும் முன்னமே நான் எழுந்திருந்து, நீவிர் வரும்பொழுது உங்கள் எதிரே வந்து இறைவனை மனம் உருகித் துதிப்பேன்' என்று சொல்லி, இது பொழுது அவ்வாறு செய்யாது உறங்கிக் கிடந்தமையைச் சுட்டியாம். ஆகவே, ''முன்வந்து எதிர்எழுந்து'' என்றது 'முன் எழுந்து எதிர் வந்து' என மாற்றியுரைக்கற்பாலதாயிற்று. இதனானே, ''முத்தன்ன வெண்ணகையாய்'' என்றதும் 'எதனையும் திட்பமின்றிப் பேதை நீரையாய்ச் சொல்லளவில் இனிமைப்படச் சிரித்துக்கொண்டு கூறுகின்றவளே' என்றவாறாம். கடை - வாயில். முதற்றொட்டு, 'கடை திறவாய்' என்றதுகாறும் சென்ற மகளிர் கூறியது. இதனை அடுத்து வரும் இரண்டடிகளும் உறங்கினவள் கூறுவன.

பத்து - அடியார்க்குரிய இலக்கணமாகிய பத்து. இவற்றை, 'புறத்திலக்கணம் பத்து' எனவும், 'அகத்திலக்கணம் பத்து' எனவும்

Koviloor Digital Library

இரண்டாக்கி உபதேச காண்டங்கூறும். அவற்றுள் புறத்திலக்கணம் பத்தாவன: திருநீறும் கண்டிகையும் அணிதல். பெரியோரை வணங்கல், சிவனைப் புகழ்ந்துபாடுதல், சிவநாமங்களை உச்சரித்தல், சிவபூஜை செய்தல், சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தல், சிவபுராணங் களைக் கேட்டல், சிவாலயவழிபாடு செய்தல், சிவனடியாரிடத்தன்றி உண்ணாமை, சிவனடியார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல் என்பன.

அகத்திலக்கணம் பத்தாவன; சிவபெருமானது புகழைக் கேட்குங்கால் மிடறு விம்மல், நாத்தழுதழுத்தல், இதழ் துடித்தல், உடல் குலுங்கல், மயிர் சிலிர்த்தல், வியர்த்தல், சொல்லெழாமை, கண்ணீர் அரும்புதல், வாய்விட்டழுதல், மெய்ம்மறத்தல் என்பன.

''பத்துக் கொலாம் அடியார் செய்கை தானே'' (தி.4. ப.18. பா. 10) என்றருளினார் திருநாவுக்கரசரும். இவற்றை, சித்தாந்த நூல்களிற் காணப்படும் தசகாரியமாகவும் சொல்லுப. 'பத்தும்' என்னும் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. இனி, 'பற்று என்பது எதுகை நோக்கி, பத்தென ஆயிற்று' என்றும் உரைப்பர். பழைமை, புதுமைகளை முன் எழுதல், பின் எழுதல் பற்றிக் கூறினாள். பாங்கு - எல்லாம் நிரம்பிய தன்மை. 'நீங்கள் தாம் நிரம்பிய அடியார்கள்' என, தன்னை நகைத்துரைத்தவர்களைத் தான் நகைத்துரைத்தாள் என்க. இகலிக் கூறுகின்றாளாகலின், தன்னோடொத்த பிறரையும் உளப்படுத்து, 'அடியோம்' எனவும், 'எமக்கு' எனவும் பன்மையாற் கூறினாள். புன்மை - குற்றம். பொல்லாது - தீமை; 'தீமை உண்டோ' என உரைக்க. அடுத்து வரும் மூன்றடிகளும் சென்றோர் மறித்தும் கூறுவன.

'நின் அன்புடைமை எத்தோ' என மாற்றுக. எத்து - வஞ்சனை. ''எத்தனாகிவந் தில்புகுந்து'' (தி.8 சென்னிப். 4) என்றாற் போலப் பின்னரும் வருதல் காண்க. தங்களை, 'மெய்யடியார்கள்' என்று அவள் நகையுள்ளுறுத்துக் கூறக்கேட்டவர்கள், 'உன்னுடைய மெய்யன்பை நாங்கள் அறிந்திலமோ' என மறித்தும் நகைபடக் கூறிப் பின்னர், 'உள்ளத்தில் மெய்யன்புடைய மகளிரானவர், விடியலில் எழுந்து நம்பெருமானைப் பாடமாட்டார்களோ' என வெளிப்படை யாகவே கழறினர். 'விடியலில் எழுந்து' என்பது, இடத்தால் வந்து இயைந்தது. இதன்பின், உறங்கியிருந்தவள், 'சிறிது அயர்த்துப் போய் விடியலில் எழாது துயின்று கிடந்த எனக்கு இத்துணையும் வேண்டுவது தான்' என்று தன் நெஞ்சோடே சொல்லிக் கொண்டு வந்து உடன் கலந்தாள். ஈற்றடியையும், சென்ற பெண்கள் கூற்றாகவே கொண்டு

Koviloor Digital Library

158. ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

'இவ்வளவே எமக்கு வேண்டும்' எனவும் உரைப்பர்.

4. பொ-ரை: ஒளியையுடைய முத்துப் போன்ற பல்லினை உடையாய்! இன்னும் உனக்குப் பொழுது விடியவில்லையா? அழகிய கிளியின் சொல்லின் இனிமை போன்ற சொல்லினை உடைய தோழியர், எல்லோரும் வந்து விட்டார்களோ? எண்ணிக் கொண்டு, உள்ளபடியே சொல்லுவோம்; ஆனால், அத்துணைக் காலமும் நீ கண்ணுறங்கி வீணே காலத்தைக் கழிக்காதே. தேவர்களுக்கு ஒப்பற்ற அமுதம் போல்வானை, வேதத்தில் சொல்லப்படுகின்ற மேலான பொருளான வனை, கண்ணுக்கு இனிய காட்சி தருவானைப் புகழ்ந்து பாடி, மனம் குழைந்து உள்ளே நெகிழ்ந்து நின்று உருகுவதன் பொருட்டு நாங்கள் எண்ணிச் சொல்லமாட்டோம். நீயே எழுந்து வந்து எண்ணிப் பார்த்து, எண்ணிக்கை குறையுமானால் மீண்டும் போய்த் தூங்குவாயாக.

கு-ரை: ''ஒள் நகை'' என இயையும். இது புன்முறுவலைக் குறிக்கும். புன்முறுவல் பெருமிதமுடையார் செயலாகலின், ''ஒள் நித்தில நகையாய்'' என்றது, பெருமிதமுடைமையைக் குறிப்பாற் கூறியவாறாம். இவளது பெருமிதத்திற்கு ஏற்ப, சென்ற மகளிர், 'இன்னம் பொழுது புலர்ந்திலதோ' என்னும் துணையே கூறினர். அவளும் அதற்கேற்ப, 'நீங்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால், எல்லோரும் எழுந்து வந்து விட்டனர்; நான் மாத்திரமே எழாதிருக்கின்றேன் போலத் தோன்றுகின்றது' என்னும் பொருள்பட, ''வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ'' என்றாள். அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், அதனிடையே, 'உங்கள் பேச்சு மிக நன்றாய் இருக்கின்றது' என்று இகழ்வாள், பிறரைக் கூறுவாள் போல அவர்களது சொல்லைச் சிறப்பித்துக் கூறினாள். சென்ற மகளிர் அது கேட்டுக் கூறுவன ஏனைய பகுதி.

Koviloor Digital Library

159. மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

'கொண்டு' என்பது, 'கொடு' என மருவிற்று. 'உள்ளவாறு' என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. 'சொல்லுகோமாக' என ஆக்கம் வருவித்து, 'சொல்லிக்கொண்டிருக்க' என உரைக்க. அவ்வளவும் - அத்துணைக் காலமும். ''கண்ணை'' என்றதில் ஐ, பகுதிப் பொருள் விகுதி. அவமே - பயன்படாமலே. 'போக்காது' என்னும் எச்சம் தேற்றேகாரம் பெற்று வந்தது. ''விண்'' என்றது விண்ணவரை. ஒரு மருந்து - ஒப்பற்ற அமுதம். 'அவருக்குக் கிடைத்துள்ள அமுதத்தின் வேறுபட்டது' என்பதாம். கசிந்து - கண்ணீர் சிந்தி. 'உள்ளம் உள் நின்று நெக்குருக' என மாற்றிக் கொள்க. 'நீ காலத்தைப் போக்காமைப் பொருட்டும், நாங்கள் இறைவனைப் பாடி உருகுதற் பொருட்டும் அதனை (எண்ணிச் சொல்லுதலை)ச் செய்யமாட்டோம்' என்றனர் என்க. ''குறையில்'' என்றது, 'வரற்பாலோர் வாராதிருப்பின்' என்ற வாறு. 'நீ மீண்டு சென்று துயில் கொள்வாயாக' என்றது, துயிலில் உள்ள ஆர்வத்தினைச் சுட்டி இகழ்ந்தது. 'பாடிக் கசிந்து உருக' என்றதும், 'நீ அதற்கு ஆகாய்' என இகழ்ந்ததேயாம்.

5. பொ-ரை: திருமால் அறிய முடியாத 'பிரமன் காணமுடியாத அண்ணாமலையை, நாம் அறியக் கூடும் என்று, உனக்குத் தெரிந்துள்ள பொய்களையே பேசுகின்ற, பால் சுரக்கின்ற, தேன்போல இனிக்கும் வாயினையுடைய, வஞ்சகீ, வாயிற்கதவைத் திறப்பாயாக. இந்நிலவுல கினரும், வானுலகினரும், பிற உலகினரும் அறிவதற்கு அருமை யானவனது அழகையும், நம்மை அடிமை கொண்டருளிக் குற்றத்தை நீக்கிச் சீராட்டும் பெருங்குணத்தையும் வியந்து பாடிச் சிவனே! சிவனே!! என்று, முறையிடினும் அறியாய், துயில் நீங்காது இருக் கிறாய். இதுதானோ மயிர்ச்சாந்தணிந்த கூந்தலையுடைய உனது தன்மை?

கு-ரை: ''அறியா, காணா'' என்றவை, எதிர்மறைப் பெயரெச்ச அடுக்கு. மலை - மலைவடிவானவன். 'மலை' என்றே கொண்டு,

Koviloor Digital Library

160. மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்

'அண்ணாமலையை' என்றலும் பொருந்துவதே. போல் அசைநிலை. உள்ள பொக்கங்கள் - உலகில் உள்ள பொய்களை எல்லாம். ''தேன்'' என்றதை, ''பால்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. பால், தேன் என்பன, மிக்க இனிமையைக் குறித்து நின்றன. படிறீ - பொய்ம்மை யுடையவளே; இது, வாளா பெயராய் நின்றது. இவள் சொற்சாலம் செய்பவள் என்பதை அனைவரும் எப்பொழுதும் அவள் அறியக் கூறுவர் என்பதும், அதுபற்றி இவள் சினந்து கொள்வதில்லை என்பதும், சென்ற மகளிர் இவளை இங்ஙனம் வெளிப்படையாகவே கூறி விளித்தமையாற் பெறப்படும். ''ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்'' என்றதும், அவளது எளிய நிலை கருதியேயாம். அவளது சொற்சாலத்துக்கு ஓர் எல்லையாகவே, 'மாலறியா நான்முகனும் காணாமலையினை நாம் அறிவோம்' எனக் கூறுதலை எடுத்துக் காட்டினர். இதனானே, சிவபெருமானை ஏனைத் தேவரோடு ஒப்பவைத்துக் கூறுவாரது தன்மையும் அடிகள் புலப்படுத்தியவாறு பெறப்பட்டது.

கூவ லாமை குரைகட லாமையைக்
கூவ லோடொக்கு மோகடல் என்றல்போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே.

(தி.5.ப.100.பா.5) என ஆளுடைய அரசுகள் அருளிச் செய்தலுங் காண்க ''ஞாலமே'' முதலிய மூன்று ஏகாரங்களும் எண்ணுப் பொருள. இவற்றால் எண்ணப்பட்டன, அவ்வவ்வுலகங்களாம். இவற்றின்பின், 'ஆகிய உலகங்களால்' என்பது தொகுத்தலாயிற்று. கோதாட்டுதல் - திருத்துதல். 'கோதுதலைச் செய்தல்' என்பது சொற் பொருள். சீலம் - செய்கை. உணராய் - துயில் நீங்காய். காண், முன்னிலை அசை. 'ஏலக்குழலியாகிய உன் பரிசு இது' என, ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. 'வாயால் இனிமைபடப் பேசுதல்போலவே, உடலையும் நன்கு ஒப்பனை செய்து கொள்வாய்' என்பார், 'ஏலக்குழலி' என்றனர்.

6. பொ-ரை: பெண்ணே! நீ, நேற்று, நாளைக்கு வந்து உம்மை எழுப்புவேன் என்று சொன்ன சொல்லுக்கும், வெட்கப்படாமல், நீ

Koviloor Digital Library

தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

161. அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

போன திக்கைச் சொல்வாய். இன்னும் பொழுது விடியவில்லையோ?. வானுலகத்தவரும், நிலவுலகத்தவரும், பிறவுலகத்தவரும், அறிதற்கு அருமையானவன் தானாகவே வலிய வந்து எம்மைக் காத்து அடிமை கொண்டருளுகின்ற மேலாகிய, நெடிய கழலணிந்த திருவடியைப் பாடி, வந்தவர்களாகிய எங்களுக்கு, நீ, உன் வாய் திறவாது இருக் கின்றாய். உடலும் உருகப் பெறாது இருக்கின்றாய். இவ்வொழுக்கும் உனக்குத்தான் பொருந்தும். எமக்கும் பிறர்க்கும் தலைவனாய் இருப் பவனை எழுந்து வந்து பாடுவாயாக!

கு-ரை: மானே - மான்போன்ற பார்வையை உடையவளே; 'அச்சத்தால் பின்வருமாறு கூறினாய்' என்பார், இவ்வாறு விளித்தனர். நென்னல் - நேற்று; ஐகாரம், சாரியை. என்றலும் - என்று சொல்லிய செயலையும், 'செயலையும்' என இரண்டனுருபு விரியாது, 'செயலுக்கும்' என நான்கனுருபு விரிப்பின், பிற்கால வழக்காம். 'நீ போன திசை பகராய்' என்க. திசை - இடம். பகராய் - சொல்லு. 'நேற்றுச் சொன்ன சொற்படி நீ வந்து எங்களை எழுப்புதற்கு, இன்னும் பொழுது புலரவில்லை போலும்!' என நகைத்துக் கூறினர் என்க. ''வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்'' என்றதற்கு, மேல் உரைத்தாங்குரைக்க. தலையளித்து - தலையளிசெய்து; தலையளி - மேலான கருணை. அருளும் கழல் - தரப்படுகின்ற திருவடி. வாய் திறவாய் - ஒன்றும் மறுமாற்றம் கூறாது உறங்குகின்றாய். ஊனே உருகாய் - உடல் மெலியமாட்டாய். மெலிதல், நாணத்தினானாதல், அச்சத்தினான்தல் நிகழற்பாலது என்பதாம். உனக்கே உறும் - இவையெல்லாம் உனக்கே தகும். 'இனியேனும் எழுந்து வந்து எங்களோடு இறைவனைப் பாடு' என இறுதியிற் கூறி முடித்தனர்.

7. பொ-ரை: தாயே! உன் குணங்களில் இவையும் சிலபோலும். பல தேவர்கள் உன்னற்கு அரியவனும், ஒப்பற்றவனும், பெருஞ்

Koviloor Digital Library

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

சிறப்புடையவனுமாகிய இறைவனைப் பற்றிய, சங்கு முதலியவற்றின் ஒலிகள் கேட்க, சிவசிவ என்று சொல்லியே வாயைத் திறப்பாய். தென்னவனே என்று சொல்வதற்கு முன்பே, தீயிடைப்பட்ட மெழுகு போல உருகுவாய். என் பெருந்துணைவன், என் அரசன், இன்னமுதானவன், என்று யாம் எல்லோரும் வெவ்வேறு விதமாகப் புகழ்ந்தோம். நீ கேட்பாயாக. இன்னமும் உறங்குகின்றனையோ? திண்ணிய மனமுடைய அறிவிலார் போல, சும்மா படுத்திருக்கின்றாயே! தூக்கத்தின் சிறப்புத் தான் என்னென்று உரைப்பது.

கு-ரை: இங்கு எழுப்பப்படுபவள் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையள் என்பது, சென்ற மகளிர் பின்னர்க் கூறும் அவற்றான் இனிது விளங்கும். அதனால், இவளை அனைவரும் 'அன்னையே' என்று விளித்தனர். செய்யுளாதலின், ''இவையும்'' என்ற சுட்டுப் பெயர் முன்வந்தது. இது, பின்வருகின்ற, மிக்க துயில், எழுப்பிய பொழுதும் வாய்வாளாது கிடத்தல் என்பவற்றைச் சுட்டிற்று. சிலவோ - உன் தன்மைகளிற் சிலவோ. ஒருவன் - ஒப்பற்றவன். இருஞ்சீரான் - 'பெரிய புகழையுடையவன்'. அரியானும், ஒருவனும், சீரானும் ஆகியவனது சின்னங்கள் என்க. 'விடியலில் திருச்சின்னங்கள் ஊதுதல் கேட்கப்படும்பொழுதே துயிலுணர்ந்து சிவ சிவ என்று சொல்லுவாய்; பின்பு, எழுந்த அடியவர்கள் பாண்டிநாட்டையுடைய பெருமானே என்று பாடுதற்கு முன்பே நெருப்பைச் சேர்ந்த மெழுகு போல உள்ளமும் உடலும் உருகுவாய்; ஆயினும், இன்று யாங்கள் உன்வாயிலில் வந்து, இறைவனைத் தனித்தனியே பலவாறாகப் பாடினோம்; இன்னமும் உறங்குகின்றாய்; இறைவனிடத்து அன்பில்லாத வலிய நெஞ்சத்தையுடைய பெண்டிர்போல வாயும் திறவாது கிடக்கின்றாய்; உறக்கத்தின் பெருமைதான் என்னே' என, எழுப்ப வந்த மகளிர் இவளது நிலையை எல்லாம் விரித்துக் கூறினர்.

'கேட்பவே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் தொகுத்தலாயிற்று, 'துயிலுணர்ந்தபின் முதற் சொல்லாகத் திருவைந்தெழுத்தையே சொல்லுவாய்' என்றற்கு, ''சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்'' என்றனர். ''தென்னா என்னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்'' என்றது, 'அம்பு படுமுன் தலை துணிந்தது' என்றல்போல, விரைவு மிகுதி குறித்தது.

Koviloor Digital Library

162. கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

இதனை, 'காரியம் முந்துறூஉங் காரணநிலை' எனக்கூறி, ஏதுவணி யின்பாற் படுப்பர், அணிநூலுடையார். ''ஆனை'' என்றது, காதற் சொல். அரையன் - அரசன்; தலைவன். தனித்தனியே பாடினமையின் ''என்'' என ஒருமையாற் கூறினர். ''எல்லாம்'' என்பதே தன்மை யிடத்தை யுணர்த்துமாயினும், அது திரிபுடைத்து. 'எல்லோம்' என்பது அதனைத் திரிபின்றி யுணர்த்தும். 'எல்லாரும், எல்லீரும்' என்னும் படர்க்கை முன்னிலைப் பெயர்கள்போல, 'எல்லோமும்' என்னும் தன்மைப் பெயரும், இறுதியில் உம்மையொடு நின்றது. ''கேள்'' என்றதனை' ''அன்னே'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'வெவ் வேறாய்ச் சொன்னோம்' என இயையும். 'இன்னமும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. பேதையர் - பெண்டிர்; 'அறிவில்லாதவர்' என்பதும் நயம். ''துயில்'' என்றதற்கு, 'எல்லாரையும் ஆட்கொள் கின்ற உறக்கம்' என உரைக்க. ''பரிசு'' என்றது பெருமையை. கொடுமை யாகிய இழிவை, 'பெருமை' என்றது இகழ்ச்சிப்பற்றி.

8. பொ-ரை: கோழி கூவ, எங்கும் மற்றைய பறவைகள் ஓசையை எழுப்பும்; வாத்தியங்கள் ஏழிசை முறையில் இசைக்க, எவ்விடத்தும் வெண்மையான சங்கமானது முழங்கும்; ஒப்பற்ற மேலான கருணை யுடைய சிவபெருமானது, நிகரில்லாத உயர்ந்த புகழை நாங்கள் பாடினோம். அவற்றை நீ கேட்கவில்லையா? வாழ்வாயாக; இது எத்தகையதான தூக்கமோ? வாயைத் திறக்க மாட்டேன் என்கிறாயே! பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் திருமால் போல இறைவனிடத்தில் அன்புடையவளான திறமும் இப்படித்தானோ? பேரூழியின் இறுதியில் தலைவனாய் நின்ற ஒருத்தனாகிய உமை பாகனையே பாடுவாயாக.

கு-ரை: ''வாழி'' என்றதனை முதலில் வைத்து, 'வாழ்தலுடைய வளே' என உரைக்க. 'நன்கு வாழ விரும்புபவளுக்கு இத்துணைப் பேருறக்கம் தகாது' என்பார், இவ்வாறு விளித்தனர். ''ஏழில்'' என்றதில் உள்ள, ''இல்'' என்னும் பெயரை இதன்பின்னருங் கூட்டுக.

Koviloor Digital Library

இல்லங்களில் கோழி கூவ, எவ்விடத்தும் பிற பறவைகள் ஒலிக்கின்றன. இல்லங்களில் ஏழிசைகளையுடைய இசைக்கருவிகள் ஒலிக்க, எவ்விடத்தும் சங்குகள் ஒலிக்கின்றன' என்க. ''ஏழ்'' என்றது, முன்னர் இசையையும், பின்னர் அவற்றை வெளியிடும் கருவியையும் உணர்த்தினமையின், இருமடியாகுபெயர். இசைக்கருவிகளுள் மிடற்றுக் கருவியும் ஒன்றாதலின், மிடற்றுப் பாடலும் அடங்கிற்று. திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடுவாரும், இசை பயில்வோரும் விடியலில் பாடுதல் அறிந்து கொள்க. 'ஏழில்' என்பதே ஒரு கருவியின் பெயராக வும் உரைப்ப.

கேழ் - உவமை. பரம் - மேன்மை. சோதியையும், கருணையையும் உடையவனை, 'சோதி, கருணை' என்றது, ஆகு பெயர். 'சோதியும், கருணையும் ஆயவனது பொருள்கள் பாடினோம்' என்க. பொருள்கள் - இயல்புகள். ''ஈதென்ன உறக்கமோ'' என்றது. 'இத்துணை ஓசைகளாலும் நீங்காத இவ்வுறக்கம் எத்தன்மைத்தாய உறக்கமோ; அறிகின்றிலேம்' என்று இகழ்ந்தவாறு. ஆழியான் - மாயோன். அவனது அன்புபோலும் அன்பினை. ''ஆழியான் அன்பு'' என்றனர். 'மாயோன் சிவபெருமானுக்குத் தன் கண்ணைப் பறித்துச் சாத்தச் சக்கரம் பெற்றமைபோல, யானும் நெறிமுறை பிழையாது அப் பெருமானை வழிபட்டுப் பெருவாழ்வு பெறுவேன்' என்று கூறுகின்றவள் இவள் என்பது, ''ஆழியான் அன்புடைமை யாமாறும் இவ்வாறோ'' என்ற ஏச்சுரையாற் பெறப்பட்டது. 'நெறிமுறை பிறழாது சிவனை வழிபடுவேன்' என்ற நீதானோ, இத்துணை ஓசை எழவும் எழாது உறங்குகின்றாய்; 'நீதானோ பெருவாழ்வு பெறப்போகின்றவள்' என்பது கருத்து. ''மாயோனது அன்பினை நீயும் பெறுதற்கு, அவன் எழாதே உறங்குதல்போல நீயும் உறங்குகின்றாய் போலும்'' என்பது உள்ளுறை நகை.

ஊழி முதல்வன் - ஊழிகள் பலவற்றிற்கும் முதல்வன்; 'அவற்றால் தாக்குண்ணாத முதல்வன்' என்றபடி. ஏழை - பெண்; உமை. ''பங்காளனையே'' என்ற பிரிநிலை ஏகாரம், 'நீ வழிபடுவேன் என்று சொல்லும் அவனையே பாடு என்கின்றோம்; பிறரைப் பாடு என்கின்றிலோம்' எனப் பொருள் தந்து நின்றது.

இத்துணையும் வந்த திருப்பாட்டுக்கள், மகளிருள் முன் எழுந்தோர், பின்னர் எழற்பாலாரை அவர்தம் வாயிலிற் சென்று அவரை எழுப்பியன. அடுத்துவரும் திருப்பாட்டு அவர் எல்லாரும் ஒருங்கு கூடியபின், முதற்கண் இறைவனைப் பரவுவது.

Koviloor Digital Library

163. முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் போர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எம்கணவ ராவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

9. பொ-ரை: முற்பட்டனவாகிய பழமையானபொருள்களுக்கும் முற்பட்ட பழமையான பொருளே! பிற்பட்டனவாகிய புதிய பொருள் களுக்கும் புதிய பொருளாகி நின்ற அத்தன்மையனே! உன்னை ஆண்டவனாகப் பெற்ற உன் சிறப்பு மிக்க அடிமைகளாகிய யாங்கள் உன் தொண்டர்களின் திருவடிகளை வணங்குவோம்; அங்கே அவர்களுக்கு உரிமை உடையவர்களாவோம்; அவர்களே எங்கள் கணவராவார்கள். அவர்கள் விரும்பிக் கட்டளையிட்ட வண்ணமே, அவர்கட்கு அடிமையாய் நின்று ஏவல் செய்வோம்; எங்கள் பெருமானே! எங்களுக்கு இம்முறையே கிடைக்குமாறு அருள் புரிவாயாயின் எவ்வகையான குறைபாடும் இல்லாதவர்களாய் இருப்போம்.

கு-ரை: முன்னைப் பழம்பொருள் - முன்னே தோன்றிநின்று மறைந்த பொருள். மறையாது நிற்கும் பொருளும் இதன்கண் அடங்கும். இவை இரண்டற்கும் முன்னேயுள்ள பழையோன் இறைவன். பின்னைப் புதுமை - இனித் தோன்ற இருக்கின்ற புதுப் பொருள். இதற்கும் முற்கூறியதுபோலவே பின்னேயுள்ளவன் இறைவன். இறைவன் பொருள்களைத் தோற்றுவிக்குங்கால், காலத்தின் வழி முற்பிற்பாடு தோன்றத் தோற்றுவித்து, தான் அதற்கு அப்பாற்பட்டு நிற்றலையே இங்ஙனங் குறித்தனர். 'உன்னையே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் விரிக்க. பிரான் - முதல்வன். பெறுதல், அறிவினால் என்க. பாங்கு - துணை. ஆவார் - ஆதற்கு உரியார். ''தொழும்பாய்'' என்றது, 'மனத்தோடு பொருந்தி' என்றவாறு.

இதனால், கன்னிமையுடையராகிய இம் மகளிர், இளமைக் கண்ணே சிவபெருமானுக்கு அன்புடையராய் ஒழுகும் ஆடவரே தமக்குக் கணவராய் வாய்த்தல் வேண்டும் என அப்பெருமானை வேண்டினமை கூறப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

164. பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

10. பொ-ரை: இறைவன் திருவடிக் கமலங்கள், கீழ் உலகம் ஏழினுக்கும் கீழாய், சொல்லுக்கு அளவு படாதவையாய் இருக்கும்; மலர்கள் நிறைந்து அழகு செய்யப்பட்ட அவனது திருமுடியும், மேலுள்ள பொருள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலுள்ள முடிவிடமாய் இருக்கும்; அவன் ஒரேவகையானவன் அல்லன்; ஒரு பக்கம் பெண்ணுருவாய் இருப்பவன்; வேதமுதலாக, விண்ணுலகத்தாரும், மண்ணுலகத்தாரும் புகழ்ந்தாலும், சொல்லுதற்கு முடியாத ஒப்பற்ற நண்பன்; அடியார் நடுவுள் இருப்பவன். அத்தன்மையனாகிய சிவபெருமானது ஆலயத்திலுள்ள, குற்றமில்லாத குலத்தையுடைய, பணிப்பெண்களே! அவன் ஊர் யாது? அவன் பெயர் யாது? அவனுக்கு உறவினர் யாவர்? அவனுக்கு அந்நியர் யாவர்? அவனைப் பாடும் வகை யாது?

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டு இல்லங்களின்றும் எழுந்து சென்று குழாங்கூடிய மகளிர், சிவபிரானைப் பரவிய பின்னர் நீர்த்துறையை அடைந்து, அங்குத் தமக்கு முன்னே வந்துள்ள அப்பெருமான் கோயிலிற் பணிபுரியும் மகளிரைக் கண்டு அவர்களோடு கூடி அவன் புகழைப் பேசி மகிழ்ந்தது.

பொருள்கோள்: ‘கோதில் குலத்துத் தோன்றிய, அரன்றன் கோயிற் பிணாப் பிள்ளைகாள்! அவன்றன் பாதமலர் பாதாளம் ஏழினும் கீழ்; போது ஆர் புனை முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவு; அவன் திருமேனி ஒன்றல்லன்; ஒருபால் பேதை; வேத முதல்; விண் ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும், ஓத உலவா ஒரு தோழன்; தொண்டர் உளன்: ஆதலின், அவன் ஊர் ஏது? அவன் பேர் ஏது? அவனுக்கு ஆர் உற்றார்? ஆர் அயலார்? அவனைப் பாடும் பரிசு ஏது?’

திருக்கோயிற் பணிபுரியும் மகளிர் என்றும் கன்னிமை யுடையர். இந்நிலை, அவர் தாமே விரும்பி மேற்கொள்வது. அவரது

Koviloor Digital Library

மனநிலையை அறிந்து அவர்தம் பெற்றோரும் அதற்கிசைந்து விடை கொடுப்பர். பின்னர் கோயிற்கு அணித்தாய் உள்ள கன்னி மாடத்தில் தங்கிக் கோயிலினின்றும் பெறும் உணவு உடைகளால் வாழ்ந்து கோயிற் பணிகளையே செய்வர். இறைவன் ஆணைவழிப் பின்னர் நம்பியாரூரை மணந்த சங்கிலியார், முன்னர் மேற்கொண்டிருந்த நிலை இதுவே என்பதை, வரலாறு நோக்கி அறிந்து கொள்க. இவருள் இறுதிகாறும் கன்னியராய் இராது மணம் புரிந்து கொள்ளும் நிலை உண்டாகுமாயின், அங்ஙனம் செய்து கொள்ளுதலும் உண்டு என்பதற்கும் அவ்வரலாறே சான்றாம்.

சொற்கழிவு - சொல்செல்லாது நின்ற இடம். போது ஆர் - மலர் நிறைந்த. புனை - அழகிய. 'முடிவும்' என்னும் உம்மை தொகுத்த லாயிற்று. முடிவும் - முடிவுமாகிய இடம். முடிவுக்கு மேல் உள்ள இடத்தையே ''முடிவு'' என்றார். ''சொற்கழிவு'' என்றதனால், பொருள் இன்மையையும், ''பொருள் முடிவு'' என்றதனால், சொல்செல்லா மையையும் உணரவைத்தார். இவற்றால் வியாபகத் தன்மை குறிக்கப் பட்டது. ''ஒன்று'' என்றது, ஒரு தன்மையை. திருமேனி ஒன்றாகாமைக்குக் காரணமாக, ''ஒருபால் பேதை'' என்றார். ''ஒருபால்'' என்றதற்கு, 'திருமேனியின் ஒரு கூற்றில்' என்க. பேதை - பெண்; என்றது, பெண்ணுருவினை. இதன்பின் 'உளது' என்பது எஞ்சி நின்றது. ''ஒருடம் பிருவ ராகி'' (தி.4.ப.22.பா.6) என்று அருளிச் செய்தார், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும். வேத முதல் - வேதத்திற்கு முதல்வன். ''மண்'' என்றதும், மண்ணோரையே. துதித்தல் - புகழ்தல். 'அவர் ஓத உலவா' என்க. ''ஓத'' என்றதும், 'துதிக்க' என்றதாம். புகழது உலவாமையை அதனை உடையான்மேல் வைத்துக் கூறினார். உலத்தல் - முடிதல். ஒரு தோழன் - ஒப்பற்ற தோழன். இறைவனோடு ஆண்டான் அடிமைத் திறத்திலன்றித் தோழமை முறையிலும் அடியவர் உரிமை கொள்ளுதல் பற்றி இறைவனை, ''தோழன்'' என்றார். ''தோழா போற்றி'' (அடி 120) எனப் போற்றித்திருவகவலிலும் அருளிச் செய்தமை காண்க. ''விரும்பி நின்ற - பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்கனுமாம்'' (தி.6.ப.15.பா.2) என்ற திருநாவுக்கரசர் திருமொழியையும் காண்க 'ஒருதோழந் தொண்டருளன்' என்பதே பாடம் எனவும், 'தோழம்' என்பது, 'பேரெண்' எனப் பொருள்படும் எனவும் கூறுவாரும் உளர். அவர், 'உளன்' என்றதற்கு 'உடையன்' எனப் பொருள் உரைப்பர். தொண்டர் உளன் - அடியவர் உள்ளத்திலிருப்பவன். இதன்பின், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. 'யாது' என்பது, 'ஏது' என மருவி வழங்கும். இவ்வினா, ஈண்டுப் பல இடத்தும், யாதும் இன்மையைக் குறித்து நின்றது. ''பரிசு'' என்றது, வகையை. 'கருவி

Koviloor Digital Library

165. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடீ செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

கரணங்களால் ஏகதேசப்பட்டு நிற்பவர்க்கே ஊரும், பேரும், உற்றாரும், அயலாரும், பாடும் வகையும் உள்ளன; அவ்வாறன்றி வியாபகனாய் நிற்கும் இறைவனுக்கு அவை இலவாதலின், இயன்ற அளவிலே நாம் பாடுகின்றேம்' என்றவாறு.

11. பொ-ரை: நிறைந்த நெருப்புப் போன்ற செந்நிறம் உடையவனே! வெண்மையான திருநீற்றுப் பொடியில் மூழ்கியவனே! ஈசனே! சிற்றிடையையும், மைபொருந்திய பெரிய கண்களையும் உடைய உமையம்மையின் கணவனே! அழகனே! வண்டுகள் மொய்த்தலைப் பொருந்திய அகன்ற தடாகத்தில், முகேர் என்ற ஒலி எழும்படி புகுந்து, கையால் குடைந்து குடைந்து மூழ்கி, உன் திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடி, பரம்பரை அடிமைகளாகிய நாங்கள், வாழ்ந்தோம்; தலைவனே! நீ எங்களை அடிமை கொண்டருளுகின்ற திருவிளையாட்டினால், துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுபவர்கள் அவற்றைப் பெறும் வகைகளை எல்லாம் யாங்களும் படிமுறையில் பெற்று விட்டோம். இனி, நாங்கள் பிறவியில் இளைக்காதபடி எங்களைக் காத்தருள்வாயாக.

கு-ரை: விளிகளை எல்லாம் முதலிற் கூட்டி, 'வழியடியோம் பொய்கை புக்கு முகேர் என்னக் குடைந்து உன் கழல்பாடி வாழ்ந்தோம்' எனவும், 'நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின் உய்ந்தொழிந்தோம்; இனி எம்மை எய்யாமற காப்பாய்' எனவும் வினைமுடிக்க. மொய் ஆர் - மொய்த்தல் (நெருங்குதல்) பொருந்திய. மொய்த்தலுக்கு வினைமுதல் நீராடுவோர். மலர்களை நாடி வரும் வண்டுகளையும் கொள்வர். தடம் பொய்கை - பெரிய குளம். ''முகேர்'' என்றது, ஒலிக்குறிப்பு. குடைதல் - துழாவுதல். பாடும் பொழுது நீரைக் கையால் துழாவிநிற்றல் இயல்பு. வழியடியோம் - குடிமுழுதுமாகத் தொன்றுதொட்டு அடியராயினோம். காண், முன்னிலை அசை

Koviloor Digital Library

166. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தன்இவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தம் கரந்தும் விளையாடி

''கழல்பாடி வாழ்ந்தோம்'' என்றது, 'பாடுதலாகிய பேற்றைப் பெற்றோம்' என்றபடி. இவை, முன்னர் நிகழ்ந்தன. ஆரழல் போல் செய்யன் - அணுகுதற்கரிய தீப்போலச் சிவந்த திருமேனியை யுடையவன். ''ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டு'' என்றது, 'படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்' என்னும் ஐந்தொழிலையுமாம் என்பது, வருகின்ற திருப்பாட்டுள், 'காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி'' என்பதனால் விளங்கும். ஐந் தொழில்களுள் அருளலையன்றி ஏனையவற்றையும் ஆட்கொண் டருளுதலாக அருளிச் செய்தது, அவையெல்லாம் அருளலுக்கு ஏதுவாம் முறைமை பற்றியே செய்யப்படுதலாம். இத் தொழில்களை இறைவனுக்கு விளையாட்டு என்றல், 'ஐங்கலப் பாரம் சுமத்தல் சாத்தற்கு விளையாட்டு' என்பது போல, எளிதிற் செய்தல் பற்றியே யாம் என்பதனை, *மாதவச் சிவஞான யோகிகள்* சிவஞான போத மாபாடியத்தும், சிவஞான சித்தி உரையிடத்தும் இனிது விளக்கிப் போந்தமை காண்க. உய்வார்கள் உய்யும் வகை, அவரவர் நிலைக் கேற்ப, மண்ணுலக இன்பங்களையும், விண்ணுலக இன்பங்களையும், வீட்டுலகத்தில் உடம்பொடுநின்று நுகரும் இன்பங்களையும் பெறும் நிலைகளாம். வகை எல்லாம் - வகையால் எல்லாம். ''உய்ந்தொழிந் தோம்'' என்றதில் ஒழிதல், துணிவுப் பொருள்பற்றி வந்தது. எய்த்தல்- பிறவியிற் சென்று இளைத்தல். எனவே, மேற்கூறியவாறு உய்ந்தவை அனைத்தும் பிறவி நீங்கிய நிலையாகாமை பெறப்பட்டது. இங்ஙனம் எல்லாவற்றையும் வெறுத்து, பிறவியற்ற நிலையாகிய பரமுத்தியை வேண்டுதல் அடிகளது விருப்பமேயாம். எனினும், இதனைப் பெண்கள் கூற்றாக அவர் அருளிச் செய்தமையின், ''எய்யாமல் காப்பாய்'' என்றதற்கு, அப் பெண்கள் இந்நிலையினையே விரும்பும் ஆடவருக்கே தாம் வாழ்க்கைப்படுமாறு அருளுதல் வேண்டும் என வேண்டினார் என உரைத்துக்கொள்க. 'காவாய்' என்னும் ஏவல் வினையை மரூஉ வழக்காக, 'காப்பாய்' என முன்னிலை வினை போல அருளினார், இளமகளிர் கூற்றாதல் பற்றி. இத் திருப்பாட்டு, இல்லங்களினின்றும் போந்த மகளிர் நீராடுதற்கண் இறைவனைப் பரவியது.

12. பொ-ரை: நம்மைப் பிணித்த பிறவித் துன்பம் ஒழியும்படி, நாம் மகிழ்ந்து ஆடுகின்ற தீர்த்தமாய் உள்ளவன், அழகிய தில்லையின்

Koviloor Digital Library

வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

கண்ணுள்ள ஞான சபையில் அனலேந்தி ஆடுகின்ற கூத்தப்பிரான். விண்ணுலகத்தையும் நிலவுலகத்தையும் நம் எல்லோரையும், தோற்று வித்தும் நிலை பெறுத்தியும், நீக்கியும், விளையாடுபவனாகிய இறை வனது பொருள் சேர் புகழை உரைத்து, வளையல்கள் ஒலிக்கவும், நீண்ட மேகலை முதலிய அணிகள் அசைந்து ஓசை எழுப்பவும் அழகிய கூந்தலின் மேல், வண்டுகள் எழுந்து முழங்கவும் மலர்கள் விளங்குகின்ற பொய்கையில் ஆடி, நம்மை உடைய இறைவனது பொன் போன்ற திருவடிகளைத் துதித்துப் பெரிய மலைச் சுனை நீரில் மூழ்குவாயாக.

கு-ரை: இது முதலாக வரும் நான்கு பாடல்கள், அன்ன மகளிர் இறைவனைப் பாடிக்கொண்டே நீராடுவன. இவற்றுள், ஒருவரை முன்னிலைப்படுத்தியேனும், பலரையும் உளப்படுத்தியேனும் சில சொல்லி ஆடுவர்.

ஆர்த்த - பிணித்துள்ள. 'துயர்' என்றது வெப்பத்தை. ஆர்த்து- ஆரவாரித்து; 'மகிழ்ந்து' என்றபடி. தீர்த்தன் - தீர்த்தமாய் உள்ளவன். தீ ஆடும் - தீயோடு ஆடுகின்ற. கூத்தப் பெருமான் திருக்கைகளில் ஒன்றில் தீயேந்தியிருத்தல் அறிக. குவலயம் - பூ மண்டலம். ''எல்லோமும்'' எனத்தன்மை யிடத்தால் ஓதினமையின், 'நம் எல்லோரையும்' என்று உரைக்க. ''நம்'' என்றது மக்கள் எல்லாரையும் உளப்படுத்து, இவ்வாறு மக்கள் இனத்தை வேறு கூறினர், அவர் சிறப்புடைய உலகமாதல் பற்றி. 'இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்படும் பேற்றால், தேவரினும் மக்களே சிறப்புடையர்' என அடிகள் பல விடத்தும் ஓதியருளுதல் காண்க. ''விளையாடி'' என்றது, முன்னர், ''கூத்தன்'' என்றதனோடு இயைந்து நின்ற பெயர். 'கூத்தனும், விளையாடியும் ஆகியவனது வார்த்தை' என்க. வார்த்தை - செய்தி; புகழ், 'வார்த்தையும்' என்ற உம்மை சிறப்பு. சிலம்ப - ஒலிக்க. வார் - நீண்ட. மேகலைகளை, ''கலைகள்'' என்றது, முதற்குறை. ஆர்ப்பு - ஆரவாரிப்பு. அரவம் - ஒலி 'ஆரவாரிப்பாகிய ஒலி' என்க. 'குடைந்த பின்' என்பது, ''குடைந்து'' எனத் திரிந்து நின்றது. குடைந்து - முழுகி. ''உடையான் பொற்பாதம் ஏத்தி'' என்றதன்பின், வளைசிலம்புதல் முதலியவற்றைச் சுட்டும், 'அவ்வாறு, என்பது வருவிக்க. நீராடு

Koviloor Digital Library

167. பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

மகளிர், பொய்கை, சுனை, அருவி, மடு, யாறு, கடல் என்னும் அனைத்திலும் ஆடுதல் இயல்பு. அவற்றுள், இது சுனையாடுவார் கூறியது.

13. பொ-ரை: பசுமையான குவளையின் கருமையான மலர் களை உடைமையாலும், செந்தாமரையின் குளிர்ந்த மலர்களை உடைமையாலும், கையில் வளையற் கூட்டத்தை உடைமையாலும் பின்னிக் கிடக்கின்ற பாம்பினாலும் தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து நீக்கிக் கொள்ள அடைதலாலும், எம்பெருமாட்டியையும் எங்கள் பெருமானையும் போன்று பொருந்திய நீர் பொங்குகின்ற மடுவை யுடைய பொய்கையில் புகும்படி வீழ்ந்து, மூழ்கி, நம் சங்கு வளையல்கள் கலகலக்கவும் காற்சிலம்புகள் கலந்து ஒலிக்கவும் தனங்கள் பூரிக்கவும், முழ்குகின்ற நீர் பொங்கவும் தாமரை மலர்கள் நிறைந்த நீரில் பாய்ந்து ஆடுவாயாக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டுள், அன்ன மகளிர், தாம் ஆடச் சென்ற மடுவினை மாதொருகூறன் வடிவமாகக் கண்டு மகிழ்ந்து கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கார் மலர் - கரிய மலர். குவளையின் கரியமலர் இறைவியது நிறத்தையும், செந்தாமரை மலர் இறைவனது நிறத்தையும் காட்டும். குருகு - பறவை; சொற் பொதுமையால் இது அம்மையது வளையையும் உடனிலையாகச் சுட்டிற்று. பின்னும் அரவத்தால் - மேலும் மேலும் எழுகின்ற ஒலியால். இதுவும் அவ்வாற்றால், இறைவன் மீது ஒன்றோடொன்று பொருந்தி ஊரும் பாம்பினைக் குறித்தது. ''மலம்'' என்றது, மடுவிற்கு ஆங்கால் உடல் அழுக்கையும், இறைவன் இறைவியர்க்கு ஆங்கால் உயிர் அழுக்கையும் குறிக்கும். இசைந்த - பொருந்திய. பொங்கு மடு - மிகுந்த மடு. கலந்து - ஏனைய காலணிகளுடன் சேர்ந்து. விளையாட்டு மகிழ்ச்சியால் உடல்

Koviloor Digital Library

168. காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள்ஆ மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

பூரித்தலின், கொங்கைகளும் பூரிப்பவாயின. மடுவிலும் தாமரைகள் நிரம்பி இருக்குமாகலின், ''பங்கயப் பூம்புனல்'' என்று அருளினார். இது, மடுவாடுவார் கூறியது.

14. பொ-ரை: காதில் பொருந்திய குழை அசையவும், பசிய பொன்னால் ஆகிய அணிகள் அசையவும் பூமாலை கூந்தலில் இருந்து அசையவும் மாலையைச் சுற்றும் வண்டின் கூட்டம் அசையவும், குளிர்ச்சியாகிய நீரில் மூழ்கித் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைப் புகழ்ந்து பாடி, வேதப் பொருளாகிய சிவபிரானைப் பாடி, அப்பொருள் நமக்கு ஆகும் வண்ணம் பாடிப் பரஞ்சோதியின் தன்மையைப் பாடி, இறைவன் சென்னியில் சூழ்ந்துள்ள கொன்றையைப் பாடி, அவன் ஆதியான தன்மையைப் பாடி, அவன் அந்தமான முறையைப் பாடி, பக்குவமுறைகட்கு ஏற்ப வேறுபடுத்தி, நம்மை ஆக்கமாய வேறுபாடுறுத்தி உயர்த்திய, வளையலை உடைய உமாதேவியின் திருவடியின் தன்மையைப் பாடி ஆடுவாயாக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டுள், அன்ன மகளிர் இறைவனையும், இறைவியையும் பலபடியாகப் பாடி ஆடுதல் கூறப்படுகின்றது. ''சிற்றம்பலம் பாடி'' என்றது தொடங்கி, ''பாதத் திறம் பாடி'' என்றதுகாறும் உள்ளவற்றை முதற்கண் கூட்டுக. காது ஆர் - காதில் பொருந்திய. 'பைங் கலன்' என இயையும். பசிய பொன்னாற் செய்யப்பட்டமையின், கலனும் ப்சுமையுடைத் தாயிற்று. 'கலன்' என்பது பொதுச் சொல்லாதலின், ''பூண்கலன்'' என அடைபுணர்க்கப்பட்டது. பூண்கலன், வினைத்தொகை. கோதை - மாலை. 'மாலை கூந்தலின்கண் ஆட' என்க. 'கோதைக் குழலாட' எனவும் பாடம் ஓதுவர். சீதப் புனல் - தண்ணிய நீர். இஃது, 'ஆடுதற்கு இனிதாம்' எனக்குறித்தவாறு. 'புனலின்கண்' என ஏழாவது விரிக்க. வேதப் பொருள் - வேதத்துள் கூறப்பட்ட முதற் பொருளின் இயல்பு. அப்பொருள் - அவ்வியல்பையுடைய பொருள். ஆமாறு - ஆமாற்

Koviloor Digital Library

169. ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்
[தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

றினை; என்றது, 'சிவபெருமானிடமே அவ்வியல்பு காணப்படுமாற் றினை' என்றபடி. ''ஆமாறு'' என்றதனை 'ஆதி' என்றதற்கும், கூட்டுக. 'சோதி' என்றது 'சிவன்' என்னும் அளவாய் நின்றது. சூழ் - மார் பினைச் சூழ்ந்துள்ள. 'தார்' என்றது, அதனது சிறப்பினை. ஆதியும், அந்தமும் ஆதல், 'உலகிற்கு' என்க. பேதித்தல் - ஒருகாலைக் கொருகால் அறிவு வேறாகச் செய்தல். 'வளர்த்து' என்றதனால், இது ஆக்க மாய வேறுபாட்டையே குறிக்கும். எடுத்த - உயர்த்திய. இறை வனது அருட் சத்தியே முன்னர் மறைப்புச் சத்தியாயும், பின்னர் விளக்கற் சத்தியாயும் நின்று அறிவை வளர்த்தலின், ''வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை'' என்றார். மறைத்தல் அதற்கியல்பாகாது விளக்குதலே இயல்பாகலின், விளக்கத் தொடங்கும் நிலையே, 'சத்திநிபாதம்' எனப்படுகின்றது. மறைத்தலேயன்றி, விளக்குதலாகிய சத்தி நிபாதமும், 'மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம்' என நால்வகைப் பட்டு, அவற்றுள் ஒன்று நான்காயும், மற்றும் அவ்வாற்றால் பலவாயும் நிகழ்தலின், ''பேதித்து'' என்று அருளிச் செய்தார். புனல் ஆடி ஆடு - நீரின்கண் விளையாடி மூழ்கு. ''சிற்றம்பலம்பாடி'' என்றதனால், இது, கோயிற்றிருக்குளம் ஆடுவார் கூறியதாம். இத் திருக்குளம், 'சிவகங்கை' எனப்படுகின்றது.

15. பொ-ரை: கச்சணிந்த அழகிய அணியுடன் கூடிய கொங்கை களை உடையீர்! ஒவ்வொரு சமயத்தில், எம்பெருமான் என்று சொல்லி வந்து இப்பொழுது நம்மிறைவனது பெருமையை ஒருகாலும் வாயினாள் கூறுதலை நீங்காதவளாகிய இவள் மனம் மகிழ்ச்சி மிக விழிகளினின்றும், ஒருபொழுதும் நீங்காத நீரின் நீண்ட தாரைகள் ஒழுகப் பூமியின்மேல் ஒருமுறையே வீழ்ந்து எழாது வணங்குவாள். பிற தேவரைத் தான் வணங்கமாட்டாள். பெரிய தலைவனாகிய இறைவன் பொருட்டு ஒருவர் பித்தராகுமாறும் இவ்வாறோ? இவ் வாறு பிறரை அடிமை கொள்ளும் ஞான உருவினர் யார் ஒருவரோ,

Koviloor Digital Library

அவருடைய திருவடியை நாம் வாயாரப் புகழ்ந்து பாடி, அழகிய தோற்றமுடைய மலர்கள் நிறைந்த நீரில் நீர் குதித்து ஆடுவீராக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டு, அன்னமகளிர், சிவபெருமானது பேரின்ப நிலையை வியந்து பாடி ஆடியது. ''வாருருவப் பூண்முலை யீர்'' என்றதனை முதலிற் கொள்க.

ஒரொருகால் - ஒரோவொரு சமயத்தில். எம்பெருமான் என்றென்றே - சிவபெருமான் என்று சொல்லியே. சித்தம் களிகூர - பின்பு உள்ளம் மகிழ்ச்சி மிக. கண் நெடுந்தாரை நீர் ஓவா பனிப்ப - கண்கள் இடையறாத தாரையாகிய நீரை ஒழியாது பெய்ய. நம் பெருமான் சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள் - சிவபெருமானது புகழை ஒரு காலும் வாயினின்றும் ஒழியாதவளாயின இவள். பாரொருகால் வந்தனையாள் - இப்பொழுது நிலத்தில் ஒருமுறையே வணங்கி எழாது கிடக்கின்றாள்.

விண்ணோரைப் பணியாள் - பிற தேவரை ஒருபோதும் வணங்காள். இங்ஙன் இவ்வண்ணம் ஒருவர் பேரரையற்குப் பித்தும் ஆமாறு - இவ்வுலகத்திலே இவ்வாறு ஒருவர் தம் கடவுள் பொருட்டுப் பித்தும் கொண்டவர் ஆகும்படி. ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் ஆர் ஒருவர்-ஆட்கொண்டருளும் தேவர் யாரொருவர் உளர்; ஒருவரும் இலர்.

தாள் - (ஆதலின், இவ்வாறு ஆட்கொள்பவனாகிய நம் சிவ பெருமானது) திருவடிகளை. (நாம் வாயாரப் பாடிப் புனல் பாய்ந்து ஆடுவோம்).

'சிவபெருமானது பெயரை முதற்கண் சிலபொழுது பொதுவாகச் சொல்லியவள், பின்னர் அதன் பயனாகத் தன்னை மறந்த பேரன்புடையவளாயினாள்; இங்ஙனம் தன்னை அடைந்தவரை வசீகரித்துப் பேரருள் புரியும் தேவர் பிறர் யாவர் உளர்' என வியந்தபடி.

''சீரொருகால்'' என்றதில், 'ஒருகாலும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தல். ''விண்ணோரைத் தான்பணியாள்'' என்றதில் தான், அசை நிலை. ''ஆமாறும்'' என்ற சிறப்பும்மையை ''பித்து'' என்றதனோடு கூட்டுக. ''தாள்'' என்பதற்குமுன், 'அவர்' என்பது வருவிக்க. ஏர் உருவப்புனல் - எழுந்து தோன்றுகின்ற உருவத்தையுடைய நீர்; என்றது அருவிநீரை. பூம்புனல் - அழகிய நீர். 'ஆட' என்னும் வியங்கோளின்

Koviloor Digital Library

170. முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவணமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

இறுதி அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. இஃது அருவி யாடுவார் கூறியது.

16. பொ-ரை: மேகமே! முதலில் இந்தக் கடல் நீரை உட்கொண்டு, மேல் எழுந்து எம்மையுடையாளாகிய அம்மையினது திருமேனி போல நீலநிறத்தோடு விளங்கி எம்மை அடிமையாக உடையவளது சிற்றிடை போல மின்னி விளங்கி, எம்பிராட்டி திருவடிமேல் அணிந்த பொன்னினால் செய்யப்பட்ட சிலம்பு போல ஒலித்து, அவளது திருப்புருவம் போல் வானவில் விட்டு, நம்மை அடிமையாக உடையாளாகிய அவ்வம்மையினின்றும் பிரிதல் இல்லாத, எங்கள் தலைவனாகிய இறைவனது, அடியார்களுக்கும், பெண்களாகிய நமக்கும், அவள் திருவுளம் கொண்டு முந்திச் சுரக்கின்ற இனிய அருளே போன்று பொழிவாயாக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டு, அன்ன மகளிர் உலக நலத்தின் பொருட்டு மழையை நோக்கி வேண்டியது. அங்ஙனம் வேண்டுங்கால், தம் பெண்மைக் கேற்ப, இறைவி தன் சிறப்பே தோன்றக் கூறி வேண்டுவர்.

இதனுள் ''மழை'' என்றதனை முதலிற் கொள்க. மழை - மேகம். முன் இக்கடலைச் சுருக்கி - முதற்கண் இக் கடல் நீரைக் குறையப்பண்ணி. குறையப்பண்ணுதல் - முகத்தல். உடையாள் - எப்பொருள்களையும் தனக்கு உரிமையாக உடையவள்; இறைவி. 'இறைவி' என்றது அவளது திருமேனியை. எம்மை ஆளுடையாள் - எம்மை ஆளுதல் உடையவள்; என்றது, 'உலகியலின் நீக்கித் தன்வழி ஒழுகச் செய்பவள்' என்றபடி. இது முதலாக இறைவியைக் குறித்து வரும் மூன்று பெயர்களும், இறுதியில் நிற்கும், 'அவள்' என்பது போலச் சுட்டுப் பெயரளவேயாய் நின்றன. இட்டிடையின் - சிறிய இடைபோல. சிலை - வில். 'குலவுவித்து' என்பது, 'குலவி' என

Koviloor Digital Library

171. செங்கண வன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

நின்றது. குலவுதல் - விளங்குதல். 'தன்னின்' என்றதில் உள்ள தன், சாரியை. 'எங்கோமான் தன் அன்பர்க்கு முன் அவள் நமக்கு முன்னிச் சுரக்கும் இன்னருள்' என இயைத்துக் கொள்க. அன்பர்க்கு முன் - அன்பர்க்குச் சுரக்குமுன். முன்னி - நினைத்து. நினைத்தது, பின் நிகழ்வதனை. 'சுரக்கும்' என்றது, சுரந்து பொழிகின்ற எனத் தன் காரியந் தோன்ற நின்றது. 'பொழியாய் மழை' என்றாராயினும், எம்பெருமானது அருளால் பொழியாய் என்பதே கருத்தாகும். ''இக்கடலை'' என்றமையால் இது, கடலாடுவார் கூறியதாம். மழையை நினைவு கூர்தல், அவர்க்கே பெரிதும் இயைவதாதல் அறிக.

17. பொ-ரை: மணம் பொருந்திய கரிய கூந்தலை உடைய பெண்ணே! சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலிடத்தும், நான்முக னிடத்தும், பிற தேவர்களிடத்தும், எங்கும் மற்றவர்களிடத்தும் இல்லாததாகிய, ஒப்பற்ற ஆனந்தம் நம்மிடத்து ஆகும்படி, நம்மைப் பெருமைப் படுத்தி, இவ்வுலகிலே நம் வீடுகள் தோறும் எழுந்தருளி வந்து, செந்தாமரை போன்ற அழகிய திருவடியைக் கொடுத்தருளு கின்ற வீரனை, அழகிய கருணை நோக்குடைய மன்னனை, அடிமை களாகிய நமக்கு அமுதம் போல்வானை, நம் தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடி, நன்மைகள் பெருக, தாமரை மலர் நிறைந்த நீரில் குதித்து ஆடுவாயாக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டு, அன்ன மகளிர், இறைவன் தம் இல்லங்கள்தோறும் எழுந்தருளிவந்து அருள்செய்தலை நினைந்து உருகிப் பாடி ஆடியது.

இதனுள், ''கொங்குண் கருங்குழலி'' என்றதை முதலிற் கொள்க; இது விளி. கொங்கு உண் - வண்டுகள் தேனை உண்கின்ற.

செங்கணவன் - திருமால். 'கண்ணவன்' என்பதில், ணகரம்

Koviloor Digital Library

172. அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

தொகுக்கப்பட்டது. 'கண்ணவன், தோளவன், நல்லவன்' என்றாற் போல, அகரம் புணர்ந்து வழங்குதல், பிற்கால வழக்கு. எங்கும் இலாததோர் இன்பம், வரம்பிலின்பம். நம்பாலதா - நம்மிடத்ததாதற் பொருட்டு. ''நந்தம்மைக் கோதாட்டி'' என்றதனை, ''எழுந்தருளி'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. இங்கு - இவ்வுலகத்தில். 'இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிப் பொற்பாதம் தந்தருளும்' என, முந்நிலைக் காலமும் தோன்றும் இயற்கையாகக் கூறினமையின், *(தொல். சொல் 242)* எழுந்தருளுதல், விழாக்காலத்திற் பலதிருவுருவங்களிலும், எழுந்தருளுதலாம். ''நின் அடியார் பழங்குடில்தொறும் எழுந்தருளிய பரனே'' (தி.8 திருப்பள்ளி. 8) என்புழி, ''எழுந்தருளிய'' என, இறந்த காலத்தாற் கூறினமையின், அஃது அடியவர் இல்லத்தே தன்னைக் கண்டு வழிபட எழுந்தருளியிருத்தலைக் குறித்ததாம். இனி இவ் விரண்டும் முறையே, குரு சங்கமங்களில், வருதலையும், மதுரையில் இருந்த அடியவள் ஒருத்தி தன் இல்லத்திற் சென்று பிட்டுப் பெற்றமை போன்ற அருட்செயல்களையும் குறிக்கும். இவற்றிற்கு இவ்விரு வகைப் பொருளையும் கொள்க. கோதாட்டி - செம்மைப்படுத்தி. சேவகன் - வீரன். அங்கண் அரசு - அருளால் அழகுபெற்ற கண்களை யுடைய தலைவன். பங்கயப் பூம்புனல், தாமரைப் பூவையுடைய நீர்; வாளாதே, ''பங்கயப் பூம்புனல்'' என்றமையின், குளத்து நீர் எனக் கொள்ளப்படுமாகலின், இது பொய்கையாடுவார் கூறியதாம்.

18. பொ-ரை: தோழியே! திரு அண்ணாமலை அண்ணலது திருவடித் தாமரையைப் போய் வணங்குகின்ற தேவர்களது முடி யிலுள்ள இரத்தினங்களின் தொகுதி, ஒளி இழந்தாற்போல கண் களுக்கு நிறையும் சூரியன் தனது கிரணங்களுடன் தோன்றின மையால், இருளானது மறைய நட்சத்திரங்கள் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளி குன்றி ஒழிய அப்போழ்தில், பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், அலி

Koviloor Digital Library

யாகியும், விளங்குகின்ற ஒளி பொருந்திய ஆகாயமாகியும் பூமியாகியும் இத்தனைக்கும் வேறுபட்டும் கண்ணால் பருகப்படுகின்ற அமுதமாய் நின்றவனாகிய இறைவனது திருவடியைப் பாடி இப்புது நீரில் வீழ்ந்து ஆடுவாயாக.

கு-ரை: இதனுள் சிவபெருமான் தேவதேவனாய உயர்வுடையனாதலை நினைந்து பேசுதல் கூறப்படுகின்றது.

வீறு - பெருமை; என்றது, ஒளியை. சிவபெருமானது இரு திருவடியினது ஒளியின்முன், தேவர் பலரது முடியின்கண்ணும் உள்ள அளவிறந்த மணிகளும் ஒருங்குகூடிய கூட்டத்து எழுந்த பேரொளியும் மழுங்கும் என்க. இங்குக் கூறியது பொருளுவமம்;

பொருளே உவமம் செய்தனர் மொழியினும்
மருளறு சிறப்பினஃதுவம மாகும்

என்னும் *உவமவியல் நூற்பாவினைக்* காண்க. இதற்கு உரையாசிரியர் உரைத்த உரை பொருந்துவதன்று. இதனை அணி இயலார், 'விபரீத உவமை' என்றும், 'எதிர்நிலை உவமை' என்றும் கூறுவர். தேவர் பலரது முடிகளும் சிவபெருமானது திருவடியின் முன் குழுமுதல், அவர்கள் அப்பெருமானது அடியில் தங்கள் முடிபட வணங்குதலாம். கண் ஆர் இரவி - கண்ணுக்குத் துணையாய்ப் பொருந்துகின்ற கதிரவன். வந்து - வருதலால். கார் - கருமை; அஃது ஆகுபெயராய், இருளை உணர்த்திற்று. தண் ஆர் ஒளி - குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளி. தாரகைகள் - விண்மீன்கள். அகலுதல் - காணப்படாது மறைதல். ''பிறங்கொளி'' என்றதில் ஒளி என்றது, அதனையுடைய பொருள்களைக் குறித்தது. இறைவன் தன் கலப்பினை நோக்கிய வழி உலகமேயாயும், தன் தன்மையை நோக்கியவழி அதனின் வேறாயும் அறியப்படுதல்பற்றி, 'பெண் முதலிய பலவுமாகி, இத்தனையும் வேறாகி' என்று அருளினார். கண் ஆர் அமுதம் - கண்ணால் பருகும் அமுதம்; இது, 'தேவரமுதத்தின் வேறு என்றவாறு; இதனை விலக்குருவகத்தின் பாற்படுத்துக. 'கண்ணாரமுதக் கடலே போற்றி' (தி.8 போற்றி. 150) என முன்னருங் கூறினார். மேற்கூறியவாறன்றி இவ்வாறும் ஆமென்றலின், ''அமுதமுமாய்'' என்ற உம்மை. இறந்தது தழுவிற்று, வாளாதே ''இப்பூம்புனல்'' என்றமையின், 'கிடைத்த இந்நீரின்கண்' என்க. இது, விண்மீன்கள் ஒளி மழுங்கிக் கதிரவன் தோன்றுங் காலம் வருதலின், தீர்த்தமாயுள்ளவற்றிற் செல்லாது, கிடைத்த நீரில் ஆடுவார் கூறியது. தீர்த்தமன்மை குறிப்பார்.

Koviloor Digital Library

173. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

''இப்புனல்'' என்றும், தீர்த்தமன்றாயினும் ஆடப்படுதற்குரியதே என்பார், ''பூம்புனல்'' என்றுங் கூறினர்.

19. பொ-ரை: எங்கள் தலைவனே! உன் கையில், என் குழந்தை அடைக்கலப் பொருளாகும் என்று வழங்கிவரும் அப்பழமொழியைப் புதுப்பிக்கின்றோம் என்று அஞ்சி, உனக்கு ஒரு விண்ணப்பத்தைச் செய்கின்றோம். கேட்டருள்வாயாக. எங்கள் தனங்கள் உன்னடியவர் அல்லாதார் தோள்களைத் தழுவாதிருக்க; எம் கைகள் உனக்கன்றிப் பிறதேவர்க்கு எவ்வகையான தொண்டும் செய்யாதிருக்க; இரவும், பகலும், எம் கண்கள் உன்னையன்றி வேறு எந்தப் பொருளையும் காணாதிருக்க; இந்நிலவுலகில் இம்முறையே எங்கள் தலைவனே! நீ எங்களுக்கு அருளுவாயாயின், சூரியன் எத்திக்கில் உதித்தால் எங்களுக்கு என்ன?

கு-ரை: இஃது, அன்ன மகளிர், தமக்குச் சிவபெருமானிடத்து அன்புடையரல்லாத ஆடவர் கணவராய் வருதல் கூடாதவாறு அருளுமாறு இறைவனை வேண்டியது.

'உன்கை' என்பது, ''உங்கை'' என, எதுகை நோக்கித் திரிந்தது. இன எதுகையும் பொருந்தும் ஆகலின், 'உன்கை என்பதே பாடம்' எனினும் ஆம். 'உன்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்றாற்போல' என்பது, ஒரு பொருளைக் காப்பதில் தாமே பெரு விருப்புடையராகிய ஒருவரை நோக்கிப் பிறர், 'நீவிர் இதனைக் குறிக் கொண்டு காப்பீராக' என வேண்டிக் கொள்ளுமிடத்து, 'அவ்வேண்டுகோள் மிகை' என்பதை விளக்கப் பண்டைக் காலத்தில் கூறப்பட்டு வந்ததொரு *பழமொழி* என்பது, இங்கு அறியப்படுகின்றது.

''தாமே தரும்அவரைத் தம்வலியி னாற்கருத
லாமே இவனா ரதற்கு''

Koviloor Digital Library

என்னும் *திருவருட்பயனை* (70) இங்கு இதனோடு ஒருவாற்றான் ஒப்பிடலாம். ஆகவே, ஒரு குழவியை, 'கருத்தோடு பாதுகாக்க' என்று அதன் தாய்க்குப் பிறர் கூறுங் கூற்று இது என்பது விளங்கும். இதனை, மணவினை யிடத்து மணமகளை மணமகனிடத்துக் கையடையாகக் கொடுக்குங்காலத்து இருமுதுகுரவர் கூறுவதொரு சொற்றொடர் என்பாரும் உளர். இதனுட் கிடக்கும் சொற்கள் அவ்வாறு பொருள் படுதற்கு ஏலாமையானும், என்றுமே இறைவனிடத்து அடங்கிநின்று, அவனால் நன்கு புறந்தரப்படும் உயிர்களுட் சிலராகிய இம் மகளிர்க்கு, முதற்காலத்தில் இருமுதுகுரவர்க்கு உரியளாய் இருந்து பின்னர் மணமகன் முதலியோரது வேண்டுகோட்கிணங்கி அவனுக்கு அவரால் கொடுக்கப்படுகின்ற கன்னிகை உவமையாதல் கூடாமையானும், அவ்வாறு உரைத்தல் பொருந்தாமை அறிந்துகொள்க.

'என்ற' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. 'அங்கு அச்சொல்' என்றது, ஒருசொல் நீர்மைத்து. புதுக்கும் அச்சம் - புதுக்குதலால் உளதாம் அச்சம். புதுக்குதல், அதனைத் தாம் பொருளுடையதாக்க முயலுதல். அது பொருளற்றதென யாவராலும் அறியப்பட்டுப் பொருந்தாததாகலின், இறைவற்கு வெகுளிதோன்றுங் கொல் என, மகளிர் அஞ்சுவாராயினர். ஆயினும், அவாமிகுதியால் அதனைச் செய்யவே துணிந்து, 'எம் அறியாமை நோக்கி முனியாது எம் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்' என முன்னர் வேண்டிப் பின்னர்த் தாம் கூறக் கருதியவற்றைக் கூறுகின்றனர்.

நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் அடிகளால், மகளிர், சிவபெருமானிடத்து அன்புடையரல்லாத ஆடவர், தமக்கு எவ்வாற்றானும் கணவராய் அமைதல் கூடாது என்பதனையே பலவாற்றான் வேண்டினர். பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல் சிறந்து தன் சேவடியே சேர்ந்திருக்கும் (தி.11 அற்புதத் திருவந்தாதி - 1) மகளிரை அவர் தம் இயல்பிற்கு மாறாய இயல்பினையுடைய ஆடவர்க்கு உரியராக்க இறைவன் நினையானாயினும், தம் வினை காரணமாக ஒரோ வொருகால் அவ்வாறு நிகழினும் நிகழுமோ என்னும் அச்சத்தாலே இம்மகளிர் இங்ஙனம் வேண்டினர். இதனால், சிவபிரானுக்கு வழிவழி அடிமையாய் வருங் குடியிற் பிறந்த ஆடவர்க்காயினும், பெண்டிர்க் காயினும் ஒருவர்மாட்டு ஒருவர்க்குக் காதல் பிறத்தற்கு வாயிலாக முதற்கண் நிற்பது, அவர்க்குச் சிவபிரானிடத்துள்ள அன்பே என்பதும், மெய்ந்நிறைந்த அழகும், கைந்நிறைந்த பொருளும் முதலாயின வெல்லாம் அதன் பின்னிடத்தனவாம் என்பதும் நன்கு விளங்கும். நம்பியாரூரரோடு பரவையாரிடத்துக் காதல் நிகழ்ந்த விடத்தும், சங்கிலியாரைக்

Koviloor Digital Library

கண்டபொழுது அவர்பால் நம்பியாரூரர்க்குக் காதல் நிகழ்ந்தவிடத்தும் இதனையே காண்கின்றோம். இனிச் சங்கிலியாருக்கு நம்பியாரூரர் பால் காதல் பிறப்பிக்க அவரைப்பற்றி இறைவன் அருளியவற்றில், ''சால நம்பால் அன்புடையான்'' என்பதையே முதற்கண் அருளியதும் காணத் தக்கது. இத்தகைய நற்குடிப்பிறப்பே ஞானம் பெறுதற்கு வாயில் என்பதனையே, *மெய்கண்ட தேவர்,*

''... தவம்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு''

(சூத். 8. அதி. 1) என்று அருளிச் செய்தார்.

''தரையினிற் கீழை விட்டுத்
தவம்செய்சா தியினில் வந்து
பரசம யங்கட் செல்லாப்
பாக்கியம் பண்ணொணாதே''

(சூ. 2.90) எனச் *சிவஞானசித்தி* கூறியதூஉம் இதுபற்றி.

ஒன்பதாம் திருப்பாட்டுள் மகளிர், 'சிவபிரானுக்கு அன்புடையவரைக் கணவராக அடைதல் வேண்டும்' என, உடம்பாட்டு முகத்தான் வேண்டினர். இதனுள், 'அன்னரல்லாதாரைக் கணவராக அடைதல் கூடாது' என, அதனை மறைமுகத்தான் வேண்டினர்; இவை இவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை.

சிவபிரானுக்கு அன்பரல்லாதவர்க்கு வாழ்க்கைப்படின், கைகள் பயனற்ற சில பணிகளைச் செய்தலும், கண்கள் பயனில்லாத சில காட்சிகளைக் காணுதலும் உடையனவாதல் கூடுமாகலின், அவற்றை வேண்டா எனக் கூறும் முகத்தால், அன்ன தன்மையர் கணவராய் வருதல் வேண்டாமையைக் குறித்தனர். முன்னர், ''உனக் கல்லாது'' என்றமையின், ''மற்றொன்றும்'' என்றதற்கும், 'உன்னை யல்லாது மற்றொன்றும்' என்று உரைக்கப்படும். தெய்வங்களும் அஃறிணையாகக் கூறப்படுமாதலின், ''மற்றொன்று'' என்றதில் அவையும் அடங்கும். இங்கு - இவ்வுலகத்தில். இப்பரிசே - இவ் வாறே. ''எங்கோன்'' என்றது இடவழுவமைதி. நல்குதியேல் - அருள் செய்வாயாயின். 'ஞாயிறு எங்கு எழில் எமக்கு என்' என்க. 'எங்கெழி லென் ஞாயிறு' என்பது, கவலையற்றோர் கூறுவதொரு தொடர். கதிரவன் திசைமாறித் தோன்றுதல் முதலிய, இயற்கைக்கு மாறான

Koviloor Digital Library

174. போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

செயல்கள் நிகழுமாயின், அவை உலகம் கெடுவது காட்டும் குறி (உற்பாதம்) என்பர். ஆதலின், ஒன்றானும் குறைவில்லாதோர், இவ்வாறு கூறுதல் வழக்கு.

''வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல்
வெய்ய வினைப்பகையும் பைய நையும்
எம்பரிவுந் தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
எங்கெழிலென் ஞாயிறு எளியோ மல்லோம்''

(தி.6.ப.95.பா.2) என்ற திருத்தாண்டகத்தையும்,

''எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றி'

என்ற *சிவஞான சித்தியையும் (சூ. 8. 31)* காண்க.

''எங்கெழிலென் ஞாயிறென இன்னணம் வளர்ந்தேம்''

என்றாற்போலப் *(சீவகசிந்தாமணி. கனகமாலை - 237)* பிறவிடத்தும் வரும்.

20. பொ-ரை: எப்பொருளுக்கும் முதலாயுள்ள உன் திருவடி மலருக்கு வணக்கம். எவற்றுக்கும் முடிவாயுள்ள, செந்தளிர் போலும் திருவடிகளுக்கு வணக்கம்; எல்லாவுயிர்களுக்கும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய பொன்போன்ற திருவடிகளுக்கு வணக்கம், எல்லாவுயிர் களுக்கும் நிலைபெறுதற்குரிய பாதுகாப்பாகிய அழகிய கழலணிந்த திருவடிகளுக்கு வணக்கம். எல்லாவுயிர்களுக்கும் முடிவு எய்துதற்குக் காரணமாகிய திருவடிகள் இரண்டிற்கும் வணக்கம். திருமாலும், பிரமனும், காணமுடியாத திருவடித் தாமரை மலருக்கு

Koviloor Digital Library

வணக்கம். நாம் உய்யும்படி ஆட்கொண்டருளுகின்ற தாமரை மலர்போலும் திருவடி களுக்கு வணக்கம். இங்ஙனம் கூறிப் போற்றி இறைவனை வணங்கி, நாம் மூழ்குவதற்குரிய மார்கழி நீரில் ஆடுவோமாக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டினுள், அன்ன மகளிர் இறைவனது திருவடியே எல்லாமாய் இருத்தலை உணர்ந்து அவற்றைப் பல முறையானும் போற்றுதல் கூறப்படுகின்றது.

முதல் இரண்டடிகளிலும் உள்ள, ''போற்றி அருளுக'' என்பவற்றை அவ்வவ்வடியின் இறுதிக்கண் கூட்டி இருதொடராக்குக. மேலைத் திருப்பாட்டில் உள்ள, ''எங்கள் பெருமான்'' என்னும் விளி, இதனுள்ளும் முதற்கண் வந்து இயையும். இதன்கண் திருவடியைக் குறிக்குமிடத்தெல்லாம் நான்காம் வேற்றுமை விரிக்கப்படும். போற்றி-வணக்கம். அருளுக - எமக்கு இரங்குவனவாகுக. இதற்கு 'அவை' என்னும் எழுவாய் வருவித்துக் கொள்க. சத்தியே பாதமாகலின், அருளுதல் முதலியன பொருந்துமாறறிக. செந்தளிர், உவமையாகு பெயர். மூன்றாம் அடி முதலிய ஐந்தினும், முறையே, 'உலகத்தைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்' என்னும் ஐந்தொழிலும் கூறப்பட்டமை காண்க. திருமந்திரம் தவிர ஏனைய திருமுறைகளுள் ஐந்தொழிலையும் இனிது விளங்கக் கூறும் திருப்பாட்டு இஃதொன்றேயாம். அதனால், இது சிவாகமங்களுள், 'பஞ்சப்பிரம மந்திரம்' எனக் கூறப்படும் மந்திரங்களோடு ஒருங் கொத்தது. ஐந்தொழிலும் சகலநிலைபற்றிக் கூறப்படுவனவாகலின், 'ஆதி' எனவும், 'அந்தம்' எனவும் வந்தவை. முறையே, கேவல நிலையையும், சுத்த நிலையையும் கூறியவாறாம். சகல நிலைக்கு வாராத உயிர்களும் உளவாதலின், 'ஆம்' என்றார். ஆகவே, எஞ் ஞான்றும் உலகிற்கு நிலைக்களம் இறைவனது திருவடியே என்பதனை இனிது விளங்க அருளிச் செய்தமை காண்க. ''வித்துண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகமாம் - அத்தன்தாள் நிற்றல்'' என்று அருளிச் செய்தார் *மெய்கண்ட தேவரும் (சிவஞானபோதம் - சூ. 1. அதி 2).*

பொன்மலர்கள் பொன்னால் ஆகிய மலர். மலராவது, தாமரை மலரே. 'செந்தளிர்கள், புண்டரிகம், பொன்மலர்கள், என்பன உவமை யாகுபெயர்கள். 'ஆதி, அந்தம்' என அவ்வந் நிலைக்கண் நிற்பன வற்றை அவையேயாகவும், 'தோற்றம் போகம், ஈறு' என, அவற் றிற்குக் காரணமாய் நிற்பவற்றைக் காரியமாகவும் பாற்படுத்து ஓதி யருளினார். ''பொன்மலர்'' என்றதன்பின், 'என' என்பது தொகுத் தலாயிற்று. இறுதிக்கண் நின்ற, 'போற்றி' என்பது வினையெச்சம்.

Koviloor Digital Library

மார்கழி நீர் - மார்கழியில் ஆடப்படும் நீர். 'மார்கழி' என்பது, அம்மாதத்திற்கேயன்றி, 'மிருகசீரிடம்' என்னும் நாண்மீனுக்கும் பெயர். அதனால், இஃது ஆதிரை மீனையும் குறிக்கும்; என்னை? மிருகசீரிடத்தோடு தொடர்புடைய ஆதிரையையே சிறந்ததெனக் கொள்ப ஆதலின். ஈண்டும், 'ஆட' என்னும் வியங்கோள் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. பொய்கை, சுனை முதலிய பலவற்றினும் ஆடுவார் கூற்றுக்களாக அனைத்தையும் கூறியது அங்ஙனம் அவற்றிற் சென்று ஆடுவார் பலர்க்கும் அத்திருப்பாடல்கள் ஏற்ற பெற்றியாற் பயன் தருதற் பொருட்டென்க. எனவே, இப்பகுதி முழுவதும், எல்லார்க்கும் எல்லாநாளினும் ஒருபெற்றியே நிகழ்வனவற்றைக் கூறியதாகாது, பலர்க்கும் பலநாளினும் பலவாறாக நிகழ்வனவற்றைக் கூறியதே யாதல் பெறப்படும்.

நால்வர் நான்மணிமாலை

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனம்நின் றுருக்கும் மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயகன்
ஒருகலை யேனும் உணரான் அஃதான்று
கைகளோ வொன்று காலையிற் காணும்
மாலையில் ஒன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பின் ஒன்று விழிப்பின் எரியும்
ஆயினும் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யுள் எழுதினன் அதனால்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலும்
இகழ்ச்சி யறியா என்பணி வானே.

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

8. திருவம்மானை

ஆனந்தக்களிப்பு

'அம்மானை' என்பது, மகளிர் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று. இதன்கண் பாடப்படும் பாட்டே அம்மானைப்பாட்டாம். இஃது, 'அம்மானை வரி' என்றும் சொல்லப்படும்.

இவ்விளையாட்டு, 'மூன்றுகாய்களைக்கொண்டு ஆடுவது' என்றும், 'மூன்றுபெண்கள் நின்று, ஒருத்தி ஒன்று சொல்வதும் மற்றொருத்தி அதன்கண் ஐயத்தை எழுப்புவதும், மூன்றாமவள் அவ்வையத்தை நீக்குவதுமாய் வரும் பாட்டுக்களைப் பாடி ஆடப்படும்' என்றும் கூறுவர். ஒரு பொருள்மேல் எழுப்பப்பட்ட ஐயத்தை நீக்குதல், அதனை முதலிற் சொல்லியவளுக்கே உரியதாக லின், 'இங்ஙனம் வரும் பாடல்களைப் பாடி ஆடுவோர் இருவரே' என்றல் பொருந்துவதாகலானும், *சிலப்பதிகார* அம்மானை வரிப் பாடல்களிற் சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் மூவர் கூற்றாகவும் கொள்ளு தற்கு ஏற்புடையனவாய்க் காணப்படுதலானும், அடிகள் அருளிச் செய்யும் அம்மானைப் பாட்டு, பலர் நின்று தம்தம் முறை வரும் காலத்து ஒரோவொரு கருத்தமைந்த பாடலைப் பாடி ஆடும் முறை யிலே அமைந்திருத்தலானும், அம்மானை ஆடும் மகளிரை, 'மூவர்' என்றே வரையறாது, 'ஏற்றபெற்றியால் எத்துணையோருமாவர்' எனக் கொள்ளுதலே தக்கதாம். இனி, அம்மானைப் பாட்டுக்களின் அளவும் வேறுபட்டுத் தோன்றலால், அவற்றின் அளவிற்கேற்பக் காய்களின் தொகையும் வேறுபடும் போலும்! 'அம்மானை' என்பது, 'அம்மனை' எனவும் வழங்கும். இவற்றுள், ஐயவினாவும் அதற்குரிய விடையும் கொண்டு வரும் அம்மானைப் பாட்டுக்கள் எல்லாம் பிற்காலத்தன வாகவே காணப்படுகின்றன. இங்ஙனம் வரும் விளையாட்டுப் பாடல் களை, 'வரிப்பாட்டு' எனவும், வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடி ஆடும் விளையாட்டுக்களையும் கூத்தின்பாற்படுத்து, 'வரிக்கூத்து' எனவும் பண்டையோர் வழங்கினர் என்பது, சிலப்பதிகாரத்தாலும், அதன் உரையாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

இனி, அரசரும், வள்ளல்களும் போன்ற மக்களைத் தலை வராகக் கொண்டு பாடாண் பாட்டு வகையில் நிகழ்ந்த இவ்வரிப் பாடல்கள் பலவும் இறைவற்கே ஆகுமாறு அருளிச்செய்த அடிகள், இவற்றின் பொருளையும் உலகியலாகிய இன்பம் முதலியவை பற்றி

Koviloor Digital Library

வரச் செய்யாது, மெய்ந்நெறியாகிய இறைவனது திருவருள் பற்றியே வர அருளிச்செய்தார். அதனால், இவற்றைப் பாடி ஆடும் மகளிரை, இறைவன் திருவருள் பெற்றுப் பேரின்பத்தினைத் தலைப்பட்ட மகளிர் எனவே கொள்க. இதனானே, இவ்வரிப்பாட்டு முறைகளை அடிகள் ஒருபுடை தழுவிக்கொண்டதன்றி, முழுவதூஉம் அவ்வாறே கொண்டிலர் என்பது போந்தது. இவற்றிடையே சிறுபான்மை இன்பம் பற்றிவருவனபோலவும் செய்ப. அது வரிப்பாட்டிற்கு இயல்பாதல் பற்றி.

வெண்டளையான்வந்த ஆறடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

175. செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 1

1. பொ-ரை: திருமாலும் காண்பதற்கரிதாகிய திருவடி இந்தப் பூமியில் படும்படி திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி, எம்மையும் எம்மினத்தையும் ஆட்கொண்டு எமக்கு முத்தி நெறியையும் அருள் செய்தமையால் அந்த இறைவனது கருணையையும், திருவடியின் பெருமையையும் யாம் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: இப்பகுதியில், அடிகள் தமக்கு இறைவன் செய்த திருவருளின் பெருமையையே பாடிப் பரவசம் எய்துகின்றாராகலின், இதற்கு, 'ஆனந்தக் களிப்பு' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். ஆனந்தக் களிப்பு - இன்பத்தால் எழுந்த பெருமகிழ்ச்சி. இன்பம், இங்குப் பேரின்பம்.

பொருள்கோள்: 'பெருந்துறையான், அங்கணன் அந்தணனாய், பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி, அறைகூவி ஆட்கொண்டு, பிறப்பறுத் திட்டு வீடருளும் கருணை வார்கழலே அம்மானாய்ப் பாடுதும்' ''போந்தருளி'' என்றதை, 'போந்தருள' எனத் திரிக்க.

''சென்று இடந்தும்'' என்றதனை 'இடந்து சென்றும்' என மாறுக. இடத்தல் - நிலத்தைக் கிண்டுதல். 'பொங்கு பாதம்' என இயையும். பொங்கு - ஒளிமிகுகின்ற. தரம் - நிலை. ''ஆட்கொண்டு'' என்றது, இங்கு, 'ஏற்றுக்கொண்டு' என்னும் பொருளதாய்நின்றது.

Koviloor Digital Library

176. பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலும் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 2

தெங்கு - தென்னைமரம். 'தென்னன்' என்பது, இங்கு, 'தென் நன்' எனப் பிரித்து, 'அழகிய நல்ல' எனப் பொருளுரைத்தலன்றிப் பிறவாறு உரைத்தற்கு ஏலாமை அறிக. அறை கூவி - வலிய அழைத்து. தாம் வேண்டாதமுன்பே வந்து அருள்செய்தான்' என்றபடி. காண், முன்னிலையசை. 'அம்மானையாய்' என்பது, ''அம்மானாய்'' எனத் தொகுத்தலாயிற்று.

அம்மானை - அம்மானைப் பாட்டு. ''ஆய்'' என்றதனை, 'ஆக' எனத் திரித்துக்கொள்க. ''அம்மானையாகப் பாடுதும்'' என இயையும். ''அம்மானாய்'' என்றது, 'அம்மானை' என்றது விளியேற்று வந்தது எனக் கொண்டு, 'விளித்தது முன்னின்றார்களை' எனவும், அம்மானைக் காயை எனவும் பலவாறு உரைப்பர்.

2. பொ-ரை: மண்ணுலகத்தார் விண்ணுலகத்தவர் முதலிய எல்லாராலும் காண்பதற்கரியனானவனும், திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி என்னைப் பித்தனாக்கினவனும், முத்தி வழியை அறிவித்தவனும், வலை வீசுதல் முதலிய திருவிளையாடல்களைச் செய்தவனும் கருணைக் கடலும் ஆகிய சிவபிரானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: 'பார், விசும்பு, பாதாளம்' என்றது இவ்வண்டத்தைக் குறித்தும். 'புறம்' என்றது, பிற அண்டங்களைக் குறித்துமாம். பேராளன் - புகழுடையவன். 'பெருமையுடையவன்' என்பாரும் உளர். பித்து, 'பிச்சு' என வந்தது. 'ஏற்றி' என்றது, 'ஏற்றியவன்' எனப் பெயர்; வினையெச்சமாகக்கொண்டு உரைத்தலும் ஆம்.

வாரா வழி - வீட்டு நெறி. ''மீன்'' என்றதில் நான்கனுருபு தொகுத்தல். விசுறுதற்கு, 'வலை' என்னும் செயப்படுபொருள் எஞ்சிநின்றது. 'ஆசை' என்பது, இங்கு, கருணையின்மேல் நின்றது. வாரியன் - கடலாய் உள்ளவன்.

Koviloor Digital Library

177. இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவன்அவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 3

178. வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்
டூன்வந் துரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 4

3. பொ-ரை: இந்திரன் முதலான தேவர்களும் முனிவர் முதலானோரும் விண்ணிலே நிற்க, எங்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுப் பூவுலகில் எழுந்தருளி, எங்கள் மனத்தை உருகச் செய்த திருப்பெருந்துறையான், எமக்கு அருள் செய்த முடிவற்ற இன்பத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: 'அந்தரத்தே' எனற்பாலதாகிய சாரியை சிறுபான்மை வாராதொழிதலும், ''புலம் புக்கனனே'' *(புறம் - 258)* என்றதனோடு ஒப்பக் கொள்ளப்படும். அந்தரம் - வானுலகம்; 'நிலையின்றி வருந்த' என்பது நயம். 'தோட்கொண்ட நீறு உள்ளத்தைக் கவர்தலுடையது' என்பது, மேலே உரைக்கப்பட்டது. (தி.8 திருச்சதகம் - 33.) 'நீற்றனாய் வந்து சிந்தனையை உருக்கும்' என்க. பந்தம் பறிய - பாசம் நீங்குதலால். 'பறியத் தந்த' என இயையும். ''பரிமேற்கொண்டான் தந்த ஆனந்தம்', என்றது, அடிகள் பொருட்டே. இறைவன் குதிரைகொணர்ந் தனன் என்பதை இனிது விளக்கும். இதுபற்றியே, ''பாய்பரியோன் தந்த பரமானந் தப்பயன்'' *(திருக்களிற்றுப் படியார் - 73)* என்றது.

4. பொ-ரை: சாதாரண தேவர்களும், திருமால் பிரமன் இந்திரன் முதலான பெரிய தேவர்களும், காட்டில் சென்று கடுந் தவம் செய்தும் காண்பதற்கு அரியனாகிய சிவபெருமான் தானே வலிய வந்து, அடியேனைத் தாய்போலக் கருணை செய்து, என் உடல் உயிர்கள் உருகச் செய்தமையால், அவன் திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

Koviloor Digital Library

179. கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 5

கு-ரை: வான் வந்த தேவர் - விண்ணுலகில் தோன்றிய தேவர். கான் - காடும். 'தேவர்களும் நிலவுலகத்திற்போந்து தவம் புரிகின்றனர்' என்றபடி. இந்திரன் சீகாழிப்பதியில் தங்கித் தவம் புரிந்தமையைக் கந்த புராணம் விரித்துரைத்தல் காண்க. ''தான்'' என்றது ''பரிமேற்கொண்டான்'' என மேற் கூறப்பட்ட அவன்'' என்ற படி. 'ஊன் உரோமங்கள் வந்து' என மாறுக. வருதல், இங்கு, மேலெழு தல்; சிலிர்த்தல். இதனை, 'வர' எனத் திரிக்க. உயிர்ப்பு - உயிர்த்தல்; மூச்செறிதல்; அன்பினால் இதுவும் உளதாகும். எய்து - எய்துதற்குக் காரணமான; இது, ''கழல்'' என்றதனோடு இயையும். 'அமுதின் தெளிவின் தேன்வந்து ஒளிவந்த கழல்' என்க. தேன் வந்து - இனிமை மிகுந்து. வான் வந்த கழல் - பெருமை பொருந்திய திருவடி. வார் கழல், அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

5. பொ-ரை: கற்றறிவு இல்லாமையால் கடையாகிய என்னையும் ஒரு பொருளாய் மதித்து ஆட்கொண்டு, கல்லை நிகர்த்த என் மனத்தைக் குழைத்துத் தன் கருணைக் கடலில் அழுந்தும் படிசெய்து என் வினையை ஒழித்தருளிய நம் சிற்றம்பலவனைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: கல்லாம் மனம் - கல்போன்ற மனம். பிச்சேற்றி - பேரன்பு கொள்ளச் செய்து. ''ஏற்றி'' என்றது, 'ஏற்றியதனால்' என்ற வாறு. ''கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கி'' என்றது. 'அன்னதொரு செயலைச் செய்து' என்றபடி; ''கல்நார் உரித்த கனியே'' (தி.8 போற்றி -97.) என முன்னரும் அருளினார். இங்ஙனம் செய்தமைபற்றி, ''வல்லாளன்'' என்றார். ''கருணை'' என்றது, கருணையால் விளை கின்ற இன்பத்தை. ''பிச்சேற்றி'' கருணை வெள்ளத்தழுத்தி'' என்றதனால், 'அன்பே இன்பத்திற்குக் காரணம்' என்பது போந்தது. என்றும் இருத்தலை, 'புக்கு மன்னும்' என்றது, பான்மை வழக்கு. ஒல்லை விடை - விரையச் செல்லும் இடபம்.

இவ்வைந்து திருப்பாட்டுக்களும், பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய

Koviloor Digital Library

180. கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டி
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 6

தலைவியை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தோழி தலைவனை இயற்பழித்தவழி, தலைவி இயற்பட மொழிந்தவாறாக அருளிச்செய்யப் பட்டன. பாடாண் பாட்டில் கைக்கிளை வகையேயன்றி ஐந்திணை வகை வருதலும் உண்டென்க. கடவுள் நெறியாகிய மெய்ந்நெறிப் பொருள் காமப் பொருளாய் வருமிடத்து, இறைவன் தலைவனும், உயிர் தலைவியும், நெஞ்சு தோழியும், பிற தத்துவங்களின் கூட்டம் ஆயத்தார் முதலிய பிறரது கூட்டமுமாய் அமையும். பிறவும் இங்ஙனம் ஏற்ற பெற்றியால் அறிந்து கொள்ளப்படும். இவ்விடத்து, இயற் பழித்தல் உலகியலின் வழிநின்று கூறுதலும், இயற்படமொழிதல் அனுபவம் பற்றிக் கூறுதலுமாம்.

6. பொ-ரை: தோழி! திருப்பெருந்துறையான் காட்டாதன எல்லாம் காட்டி, சிவகதியைக் காட்டி, தன் திருவடியைக் காட்டி, தன் கருணையாகிய தேனைக் காட்டி, உலகத்தார் நகைக்கவும், யாம் மேன்மையாகிய முத்தியை அடையவும் எம்மை அடிமை கொண்ட வரலாற்றைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: தோழி, ஒருவன் என்னைக் கிறி செய்தவாறு கேட்டாயோ? கேட்டிலையேல் கேள்' எனத் தோற்றுவாய் செய்துரைக்க. பிரிவிடை ஆற்றாளாய்க் கூறுதலின், ''கிறி'' என்றாள். கிறி - வஞ்சனை. இஃது இயற்பழித்தது. 'ஒருவனாவான் இவன்' என்பதை, ''பெருந்துறையான்'' என்று விளக்கினாள். ''காட்டாதன வெல்லாம் காட்டி'' (தி.8 திருச்சதகம் - 28) என்றது, முன்னும் கூறப்பட்டது. ''சிவம் காட்டி''; எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், ''எல்லாம்'' என்றது அஃதொழிந்த பிறவற்றை என்க. சிவம் - மெய்ப்பொருள், உணர்த்திய முறைமை கூறுகின்றாராதலின், மெய்ப்பொருளை வேறு போலக் கூறினார். ''தாள் தாமரை காட்டி'' என்றது, 'கொம்பரில்லாக் கொடி போலப் பற்றுக்கோடின்றித் தமியளாய் அலமந்த எனக்கு அவற்றைப் பற்றுக்கோடாகத் தந்து' என்றபடி. ''கருணைத் தேன்'' என்றது, அதனால்விளைகின்ற

Koviloor Digital Library

181. ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 7

இன்பத்தை. நாட்டார் - உலகவர். அவர் நகைப்பது, அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை அகன்றமை (தி. 6.ப.25. பா.7.) பற்றியாம். மேலை வீடு - முடிந்த நிலையாகிய வீடுபேறு; இதனை, 'பரமுத்தி' என்ப. 'நமக்குளதாகும் இப்பெறற்கரும் பேற்றினை அறியாமையால் நாட்டார் நகைக்கின்றாராதலின், அதனான் நமக்கு வருவதோா தாழ்வில்லை' என்றபடி. ''ஆட்டான்'' என்றதில் தான், அசைநிலை. 'ஆண்டான்'' அவ்வாற்றைப் பாடுதும்' என்க.

ஆண்டவாறே தன்னை அவன் உடன்கொண்டு போகாது நீத்தமையின், இத்துணைத் தலையளியையும், ''கிறி'' என்றாள். எனவே, இத் திருப்பாட்டு, 'தலைவர் நம்மை மறந்தொழிவாரல்லர்' எனத் தோழி வற்புறுத்தியவழி, தலைவி வன்புறை எதிரழிந்து அவனை இயற்பழித்ததாம். தோழி தூது செல்வாளாவது இதன் பயன்.

7. பொ-ரை: இடைவிடாமல் நினைப்பவர்களுடைய மனத்தில் தங்கியிருப்பவனும், நினையாதவர்க்குத் தூரமாய் இருப்பவனும், திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி இருப்பவனும் வேதங்களை ஓதுபவனும், பெண்பாகனும், எம்மை ஆட்கொண்ட தலைவனும், தாய் போலும் மெய்யன்பு உடையவனும், உலகு ஏழிலும் தானே நிறைந்து அவற்றை ஆள்பவனும் ஆகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: ஓயாது - மெலியாது; 'சலிப்பின்றி' என்றபடி. எனவே, ஒருகாலைக்கொருகால் இன்பம் மீதூரப்பெறுதல் பெறப்பட்டது. உள்ளான் - உள்ளீடாய் இருப்பவன். ''உள்ளத்தின் உள்ளேநின்ற கருவே'' (தி.6. ப.47. பா.1.) என அருளிச்செய்தார் திருநாவுக கரசரும். 'பிறர்க்குச் சேயான்' என்க.

பாதி - பாதியுடம்பு. தாய் - எல்லாப் பொருட்கும் பிறப்பிடம். தத்துவன் - மெய்ப்பொருளாய் உள்ளவன். ஆள்வான் - யாவரையும்

Koviloor Digital Library

182. பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 8

அடியராகக் கொள்பவன்.

8. பொ-ரை: அன்பர் பாடும் பாடலைப் பரிசிலாகக் கொண்டருள் கின்ற பெண்பாகனும், திருப்பெருந்துறையை உடையவனும், தேவலோகத்தவரும் புகழும்படியான புகழை உடையவனும், மண்ணுலகத் தலைவனும், நெற்றிக் கண்ணனும் ஆகிய கடவுள் கூடற் பதியில், மண் சுமந்து கொண்டு பாண்டியன் கைப்பிரம்படியால் புண் பட்ட பொன்போலும் திருமேனியைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: 'பாடற்குப் படைத்தருளும்' என்க. பரிசு - பரிசில்; என்றது, 'இம்மை, மறுமை, வீடு' என்னும் மூன்றனையுமாம். 'இசைப் பாடலால் பாடுவோர்க்குப் பேரருள் செய்வன் இறைவன்' என்பதனை இவ்வாறு அருளினார்.

'கோழைமிட றாககவி கோளுமில வாகஇசை
கூடும் வகையால்
ஏழையடி யாரவர்கள் யாவைசொன சொன்மகிழும்
ஈசன்''

(தி.3.ப.71. பா.1.) என ஆளுடைய பிள்ளையாரும்,

''அளப்பில கீதம் சொன்னார்க்
கடிகள்தாம் அருளுமாறே''

(தி. 4.ப.77. பா.3) எனத் திருநாவுக்கரசரும் அருளிச்செய்தல் காண்க.

இனி, 'அடிகள் இவ்வாறு அருளிச்செய்தது, மூவர் தேவாரத் திற்கும், பாணபத்திரர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்னும் இவர் களது இசைக்கும் இறைவன் மகிழ்ந்து அருள் புரிந்தமை பற்றி' என்று உரைப்பாரும் உளர்; அவையெல்லாம், அடிகள், அவர்தம் காலத்

Koviloor Digital Library

183. துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 9

திற்குப் பிற்பட்டவரென்பது துணியப்பட்ட வழியே பொருந்து வனவாம்.

விண்சுமந்த கீர்த்தி - விண்ணைச் சுமந்த புகழ்; என்றது, 'வானளாவிய புகழ்' என்றபடி. 'கீர்த்தியை யுடைய மண்டலம்' என்க. 'தலம்' என்பது வடசொல்லாதலின், 'மண்' என்பதன் ஈறு இயல்பாயிற்று.

எல்லாவுலகுக்கும் தலைவனாகிய இறைவனை, நிலவுலகத் திற்கே தலைவன்போலக் கூறியது, இங்குள்ளாரையே தான் வலிய வந்து ஆட்கொள்ளுதல் பற்றி. கலி - ஆரவாரம்.

9. பொ-ரை: பிறைச்சந்திரனை உடையவனும், வேதப் பொருளானவனும், திருப்பெருந்துறையானும், முப்புரி நூலை உடையவனும், இடபவாகனனும், நீலகண்டனும், சிவந்த திரு மேனியையுடையவனும், திருவெண்ணீற்றை உடையவனும், பஞ்ச பூதங்களின் பலனும் ஆகிய சிவபெருமான் தன் பழவடியார்க்கு முடி வற்ற இன்பத்தைக் கொடுத்தருள்பவன். ஆதலால் அவனது பெருங் குணத்தை உலகம் எல்லாம் அதிசயிக்கும்படி புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: கோல மா - அழகிய குதிரை. அண்ட முதல் - உலகிற்கு முதல். பழவடியார் - முன்னரே ஆட்கொள்ளப்பெற்ற அடியவர். அவர், தன்னால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னரும் பிராரத்தம் காரணமாக உலகியலைத் தழுவி நிற்பாராயின் அப்பிராரத்தவினை ஒழிவில் அவர் மீளப் பிறவியிற் செல்லாதவாறு தடுத்துத் தனது வரம்பிலின்பத்தை அவர்க்கு அளித்தருளுதலையே இதன்கண் அருளிச்செய்தார் என்க.

இறைவன் தான் தன் அடியவரை ஆட்கொள்ளும் பொழுது, அவர்க்கு அந்தமிலா ஆனந்தத்தை அளித்தருளுதும்' என்றே ஆட்

Koviloor Digital Library

கொண்டருளுவன் ஆதலின், அதனை, 'பண்டைப் பரிசு' என்று அருளினார். இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றவர்கள் பிராரத்தம் கழிந்த பின் இங்ஙனம் அந்தமிலா ஆனந்தம் பெற்று உய்தலையே,

''காயமொழிந் தாற்சுத்த னாகி ஆன்மா
. .
மாயமெலாம் நீங்கிஅரன் மலரடிக்கீழ் இருப்பன்,
மாறாத சிவாநுபவம் மருவிக் கொண்டே''

என்று விளக்கியது *சிவஞான சித்தி (சூ.11.1.)*. இதனானே, அவர் தம் பிராரத்தவினையை நுகருங் காலத்து ஒருதலையாக விளைதற் பாலதாய ஆகாமிய வினையையும் அது முறுகிச் சஞ்சிதமாகாவாறு இறைவன் அழித்தொழிப்பான் என்பதும் பெறப்பட்டது. இதனையே,

''தொல்லையின் வருதல் போலத்
தோன்றிரு வினைய துண்டேல்
அல்லொளி புரையு ஞானத்
தழலுற வழிந்து போமே''

எனச் *சிவப்பிரகாசமும் (89)*,

ஏன்ற வினைஉடலோ டேகும்; இடை ஏறும்வினை
தோன்றில் அருளே சுடும்.

எனத் *திருவருட்பயனும் (98)* கூறின.

இனி, இறை இன்பமே உயிர்க்கு இயற்கையும், அதனைத் தடுத்து நின்றது அனாதி செயற்கையாகிய ஆணவமுமாகலின், அவ்வாணவம் நீங்கியபின் அடையும் இன்பத்தை, 'பண்டைப் பரிசு' என்று அருளினார் என்றலுமாம்.

இப்பொருட்கு 'பழவடியாராவார், இறைவன் தந்தருளிய திருவருளை மறவாது சிந்தித்தும், தெளிந்தும் நிட்டை கூடியவர்' என்று பொருள் உரைக்கப்படும். ''பரிசே'' என்ற ஏகாரம், தேற்றம். ''ஈந்தருளும், வியப்புறும்'' என வந்த பெயரெச்சங்கள் அடுக்கி, ''ஆறு'' என்ற ஒருபெயர் கொண்டன.

அண்டம் - புவனம்; இஃது ஆகுபெயராய், அவற்றின்

Koviloor Digital Library

184. விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 10

உள்ளாரைக் குறித்தது. வியப்புறுதல், 'அவர்செய்த பாதகமும் பணி யாயது நோக்கியாம்.' இங்ஙனம் இவையெல்லாம் பிறரிடத்து நிகழ்வனபோல அருளிச் செய்தாராயினும், தம்மியல்பு கூறுதலே அடிகட்குக் கருத்தென்க.

10. பொ-ரை: தேவதேவனும், அரசர்க்கரசனும், திருப்பாண்டி நாட்டை உடையவனும், பெண்பாகனும், அடியேனை ஆட்கொண்டவனும் ஆகிய சிவபிரானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: மன்னவர்க்கு, அவர்க்கு உண்டாகின்ற மாண்பாகி நின்றானை' என்க. மாண்பு - பெருமை; என்றது நீதியால் விளையும் பயனை. அது,

இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

(குறள் - 547.) என்றபடி, செங்கோல்முறை முட்டவந்துழியும் அதற்கு இளையாது, அதனை முட்டாமற் செலுத்திய வழி, அதனான் அப்பொழுது எய்தும் தீங்கினையும் எய்தாது நீக்குதல். இது மகனை முறைசெய்த சோழன், அதனால் இழந்த மைந்தன் உயிர்த்தெழப் பெற்றமையும், தன் கையைக் குறைத்துக்கொண்ட பாண்டியன், பின்னும் முன்போலக் கைவளரப் பெற்றமையும் போல்வனவற்றால் அறியப்பட்டது.

''நாவில் நடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே'' (தி.6.ப.38.பா.8)

''.....நிலவேந்தர் பரிசாக நினைவுற் றோங்கும்
பேரவன்காண்'' (தி.6.ப.87.பா.6)

''மன்னானாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்'' (தி.6.ப.95. பா.7)

Koviloor Digital Library

185. செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 11

எனத் திருநாவுக்கரசரும் அருளிச்செய்தல் காண்க.

தமிழ்ச் சங்கத்தில் தானும் ஒரு புலவனாய் இருந்து தமிழை ஆராய்ந்தமை பற்றி, ''தமிழளிக்கும்'' என்றார்.

''சிறைவான் புனல்தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்என்
சிந்தையுள்ளும்
உறைவான் உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தஒண்
தீந்தமிழ்''

எனத் தி.8 திருக்கோவை(20)யுள்ளும் அருளிச் செய்வார். ''அளிக்கும்'' என்றது, ''நாட்டான்'' என்றதன் இறுதிநிலையோடு முடியும். ''பேணு'' என்றது, 'அடியவர்கள் விரும்பிப் போற்றுகின்ற' என வந்த அடையே; 'பேணு பெருந்துறை' என்னுந் தலம் இதனின் வேறு . 'பெருந்துறையில் நாயேனை ஆட்கொண்ட' என்றதற்கு, பெண்கள் கூற்றில் இப்பெண் அங்ஙனம் ஆட்கொள்ளப்பட்டவளாகப் பொருள்கொள்ளப்படும். பின்னர் இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இது பொருந்தும். இப்பெண்டிர்க்கெல்லாம் இயற்பெயர் கூறாமையின், இதுவும் பொருந்துவதேயாம்.

11. பொ-ரை: உமாதேவிபங்கனும், திருப்பெருந்துறையானும், திருவடியை அடைந்தவரின் மனம் உருக்கும் குணத்தை உடைய வனும், பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்கினவனும், தன் திருவடி யில் மனம் வைத்த அன்பர் மனத்தில் இருப்பவனும் ஆகிய சிவ பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: செப்பு - கிண்ணம். ஆர், உவம உருபு. 'தப்பாமே உருக்கும்' என இயையும். தப்பாமே - நீங்கிப்போகாதபடி; 'தன்னை அடைந்தவரது நெஞ்சம் பிறிதொன்றை நினையாதவாறு இன்புறச் செய்பவன்' என்றதாம். 'சங்கமிருந்தது முதலியவற்றால் பலராலும் நன்கறியப்பட்டது' என்பார், 'அப்பாண்டிநாடு' என்றார். அதனைச்

Koviloor Digital Library

186. மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நம்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 12

சிவலோகம் ஆக்குவித்தது, வலை வீசுதல், குதிரை கொணர்தல், மண் சுமத்தல் முதலிய திருவிளையாடலின் பொருட்டுத் தான் பலகாலும், பலவிடத்தும் எழுந்தருளி வந்தமையாலாம். இனி, 'வரகுணன்' என்னும் பாண்டியனுக்கு மதுரையையே சிவலோகமாகக் காட்டிய திருவிளையாடல் ஒன்றும் பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடலிற் காணப்படுகின்றது. அப்பு - நீர். ''ஒப்பு'' என்றது விலையை. ''தம் நெஞ்சை விற்றற்கு விலையாகப் பெறும் பொருள் கழலே யாகும்படி' என்றவாறு. ஒப்புவித்தல் - விற்றுவிடுதல். ''ஒப்பு'' என்றதனை, 'ஒற்றிக்கலம்' எனக்கொண்டு 'கழற்கே' என உருபு விரித்துரைப்பாரும் உளர்; 'கழற்கே' எனினும் யாப்புக் கெடாதாக, அவ்வாறோதாமை யானும் அடியவர், தம் நெஞ்சினை இறைவனுக்கு மீளா அடிமை ஆக்குதல் அன்றி ஒற்றியாக வைத்தல் இலராகலானும், 'ஒப்புவித்தல்' என்னும் சொல், 'ஒற்றியாக வைத்தல்' எனப் பொருள்படாதாகலானும் அது பொருந்துவதன்றாம்.

''விற்றுக் கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன்
விரும்பி யாட்பட்டேன்'' (தி. 7.ப.95. பா.2.)

என ஆளுடைய நம்பிகள் அருளிச்செய்ததனைக் காண்க. அப்பால் - மாயைக்கு அப்பால் உள்ளது; என்றது உயிரை. உலகத்தையும், உயிரறிவையும் கடந்து நிற்பவன் இறைவன் ஆதலின், ''அப்பாலுக் கப்பால்'' என்று அருளிச்செய்தார்.

12. பொ-ரை: திருமால் முதலியோர் தேடி நிற்க, என்னையும் தனது இனிய அருளால் இந்தப் பிறப்பில் ஆட்கொண்டு இனிமேலும் பிறவாமல் காத்தவனாய் உண்மையாகிய இடத்தில் தோற்றுபவனாய், எல்லா உயிர்களுக்கும் தானே ஒருமுதற் பொருளாய், எல்லா உயிர் களுக்கும் வீடுபேற்றுக்கு ஏதுவாய் இருக்கிறவன் ஆகிய சிவ பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: ''எப்பிறவியும் தேட'' என்றது, பெரிதும் அருமை குறித்தவாறு. 'இப்பிறவிக்கண்' என உருபு விரிக்க. ''காத்து'' என்ற

Koviloor Digital Library

வினையெச்சம், ''ஆகும்'' என்பதனோடு முடியும். இவ்வெச்சம் எண்ணின்கண் வந்தமையின், 'காத்தவனும், வீடாகும் அப்பொருளு மாம் நம்சிவன்' என்பதே பொருளாம்.

மெய்ப்பொருளை அறிதற்கருவியாகிய மெய்யறிவை ஆகுபெயரால், ''மெய்ப் பொருள்'' என்றார்; ''பொன்னும் மெய்ப் பொருளும் தருவானை'' (தி.7.ப.59.பா.1) என்றதும் காண்க. ''தோற்றம்'' என்றது, அவ்வாற்றால், தோன்றுதலுடைய பொருள்மேல் நின்றது. மெய் - மெய்ம்மை; ஒருவாற்றானும் திரிபின்றி, என்றும் ஒரு படித்தாயிருத்தல். வடமொழியுள், 'சத்து' எனப்படுவதும் இதுவே. ''நிலைபேறு'' என்றது, அதனையுடைய தன்மையைக் குறித்தது. ஒரு பொருட்குத் தன்னியல்பு என்றும் நீங்காது நிற்குமாதலின், அதனை, ''நிலைபேறு'' என்றார். எனவே, 'சத்தாதற்றன்மையைத் தனக்கு இயல்பாக உடையதாய்' என்பது பொருளாயிற்று. 'தன்னியல்பு, சுபாவம், இயற்கை' என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இதனை, 'சொரூப லக்கணம்' எனவும், 'உண்மை இயல்பு' எனவும் கூறுவர். ''எப்பொருட்கும்'' என்றதன்பின், 'முதல்' என்பது எஞ்சிநின்றது. முதலாவது, நிலைக்களம்; இதனை, 'தாரகம்' என்ப. 'யாவற்றுக்கும்' என்னும் சாரியை தொகுத்தல். ''வீடாகும்'' என்பதனால், 'யாவை' என்பது, அறிவுடைப் பொருளாகிய உயிர்களையே குறித்தது. வீடுபெறுதற்குரியன அவையேயாகலின். வீடாவது, பந்தத்தினின்றும் நீங்குதல். கயிறற்றமையால் அதனினின்றும் நீங்கிய ஊசற்குப் புகலிடம் நிலமன்றி வேறில்லாமைபோல, பந்தம் மெலியப் பெற்றமையால் அதனினின்றும் நீங்கிய உயிருக்குப் புகலிடம் இறைவனன்றி வேறில்லையாதலின், அவனை, ''யாவைக்கும் வீடாகும் அப் பொருள்'' என்றார். விடுதலின்பின் எய்தற்பாலதாய பொருளை, 'வீடு' என்றல், காரியவாகுபெயராம். பந்தத்தினின்றும் நீங்கிய உயிர்க்குப் புகலிடம் இறைவன் திருவடியன்றி வேறில்லை என்பதை, *மெய்கண்ட தேவ நாயனார்,*

''விட்டு - அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே''

(சிவஞானபோதம் சூ.8.) எனவும்.

''இனி, இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறாவான் காணவே தமதுமுதல் சீபாதத்தை அணையும் என்றது.''

''ஊசல் கயிறற்றால் தாய் தரையேயாந் துணையான்''

-சிவஞானபோதம்.சூ.8.அதி.4.

Koviloor Digital Library

187. கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீறணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 13

எனவும் விளக்கினார். ''தோற்றமாய்'' எனவும், ''தானேயாய்'' எனவும் வந்த செய்தெனெச்சங்கள் காரணப் பொருளவாய் நின்று, பின்னர் வந்த, ''நிலைபேறாய்'' 'வீடாகும்' என்றவற்றோடு முறையே முடிந்தன. இவற்றால், பொய்யறிவின்கண் தோன்றாது, மெய் யறிவின்கண் தோன்றுதலால், மெய்ம்மையையே தனக்கியல்பாக உடையதாயும், எப்பொருட்கும் முதல் தானேயாதலால், யாவைக்கும் வீடாயும் நிற்கும் என்றவாறறிக.

'பொய்ப்பொருளால் விளங்கிப் பொய்ப்பொருளையே அறிவது பொய்யறிவு' எனவும், 'மெய்ப்பொருளால் விளங்கி மெய்ப்பொருளையே அறிவது மெய்யறிவு' எனவும் உணர்க. இவற்றை முறையே 'பாசஞானம்' எனவும், 'பதிஞானம்' எனவும் சைவசித்தாந்த நூல்களும் கூறும். இவ்விரண்டுமின்றிப் பசுஞான மாகிய உயிரறிவு தனித்து நில்லாதாகலின், அதனைத் தனித்து நிற்பதாக அறியும் பசுஞானமும் பொய்யறிவேயாதலறிக.

'பொய், மெய்' என்பன, நிலைபெறுதலும், நிலைபெறாமையு மாகிய இயல்புகளைக் குறிப்பனவன்றி, இன்மை உண்மை மாத்திரையே குறித்தொழிவனவல்ல.

மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாதல் முதலியனவே பரம்பொரு ளின் இயல்பென்பது மறைகளின் முடிபு என்பார், 'இத்தன்மை களையுடைய அப்பொருள்' என முன்னர் பொதுப்படச் சுட்டி, பின்னர், 'சிவபெருமானையன்றிப் பரம்பொருளாவார் பிறரில்லை' என்னும் உண்மையை விளக்குவார், சிறப்பாக, ''நம் சிவனை'' என்று அருளிச் செய்தார்.

13. பொ-ரை: செந்நிறம் உடையவனும், திருவெண்ணீறு அணிந்தவனும், ஒருவராலும் அறிய முடியாதவனும், அன்பர்க்கு மெய்யனும், அன்பர் அல்லாதார்க்குப் பொய்யனும், அந்தணனும், திருவையாற்றில் வீற்றிருப்பவனும் ஆகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து

Koviloor Digital Library

188. ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய
கோனவன்போல்வந்தென்னைத்தன்தொழும்பிற்கொண்
[டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 14

பாடுவோம்.

கு-ரை: மை ஆர் - மேகம்போலும். தேன், கூந்தலில் முடித்த பூவில் உள்ளது. 'சிலம்ப, ஆட, ஒலிப்ப' என்பவற்றை, 'ஆடி' என, ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. சேர்ந்தறியாக் கை - ஒரு பொருளிலும் தோய்ந்தறியாத ஒழுக்கம்; இது, பின், 'எங்கும் செறிந்தானை' என்பதனோடு முரணிநின்று, 'எப்பொருளிலும் நிறைந்திருப்பினும், ஒன்றிலும் தோய்வின்றி நிற்றலை உணர்த்திற்று.' ''செய்யானை'' என்றது முதலிய மூன்றடிகளிலும், முரண்தொடை அமையவே அடிகள் அருளிச் செய்திருத்தல் அறிக.

இங்ஙனமாகவும், ''சேர்ந்தறியாக் கையானை'' என்றதற்கு, 'ஒருவரைத் தொழுதறியாத கைகளை யுடையவன்' எனப் பொருளுரைப்பாரும் உளர்; இறைவனுக்கு அப்பொருள் சிறப்புத் தாராமை யறிக. மெய்யான் - அநுபவப் பொருளாய் உள்ளவன்.

14. பொ-ரை: யானை முதலாகிய எல்லாப் பிறவிகளிலும் பிறந்தும் இறந்தும் இளைத்த என்னை உடலுருகச் செய்து, என்வினைகளை ஒழித்து, தேன் போல எனக்கு இனிமையைத் தந்து என்னைத் தன் திருத்தொண்டுக்கு உரியனாக்கின அச்சிவபெருமானது திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: கீடம் - புழு. ஓட்டு - ஓட்டுதல். முதனிலைத் தொழிற் பெயர். 'ஓட்டுதலை உகந்து' என்க. உகந்து - விரும்பி. கன்னல் - கரும்பு; என்றது, அதன் சாற்றை. இனிய கோன், ஞானாசிரியன். அவன், பகுதிப்பொருள் விகுதி.

Koviloor Digital Library

189. சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்
தந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தாப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 15

190. ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழிஎமக்குத் தந்தருளுந்

இறைவன் கொண்ட வேடமாகலின், 'கோ'னவன்போல்' என்று அருளினார். எனவே, 'ஆசிரியனைப் போல் வேடங்கொண்டு வந்து' என்றவாறாயிற்று. இது, பெண்கள் கூற்றில், 'இனிய தலைவன் தானேயாதல் தோன்ற' எனப் பொருள்தரும்.

15. பொ-ரை: சந்திரன் உடலைத் தேய்த்தும் இந்திரனின் தோளை நெரித்தும் எச்சன் என்னும் போலித் தெய்வத்தின் தலையை அரிந்தும் சூரியனின் பல்லைத் தகர்த்தும் தேவர்களை விரட்டியும் தக்கன் யாகத்தில் அவமானப்படுத்தித் தண்டித்த சிவபெருமானது மந்தார மலர் மாலையைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: ''தக்கன்றன் வேள்வியினில்'' என்றதை முதலிற் கொள்க. தக்கன் செய்த வேள்வியில் வீரபத்திரரைக்கொண்டு சிவபெருமான் தேவர் பலரையும் பலவாறு ஒறுத்தமை நன்கறியப்பட்ட வரலாறு. எச்சன் - வேள்வித் தெய்வம். 'அந்தரத்தே' என்னும் சாரியை தொகுத்தலாயிற்று. அந்தரம் - ஆகாயம். அலர் கதிரோன் - விரிகின்ற பல கதிர்களையுடையவன். 'தேவர்களைத் திசைதிசையே சிந்தி ஓட்டுகந்த' என்க. சிந்தி - சிதறி. ''ஓட்டு'' என்ற பிறவினை 'ஓடச் செய்தல்'' எனப் பொருள்படுதலின், அதனுள் நின்ற, 'ஓட' என்பது. ''சிந்தி'' என்னும் வினையெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. இனி, சிந்துதல், 'சிதறச்செய்தல்' எனவும் பொருள்படுமாகலின், அதனை இறைவற்கு ஆக்கி உரைத்தலுமாம். செம்மை, இங்கு அழகைக் குறித்தது. தார் - பூ. மந்தாரம், விண்ணுலகத் தருக்களில் ஒன்று. இதன் பூவால் இயன்ற மாலையைச் சிவபிரானுக்குக் கூறியது, 'தேவர் தலைவன்' என்பதைக் குறிப்பிட்டு. 'அவனையின்றித் தேவர் தக்கன் வேள்வியில் அவி யுண்ணச் சென்றமையின் அவரை ஒறுத்துத் தனது தலைமையை

Koviloor Digital Library

தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். 16

191. சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 17

நிலைநிறுத்தினான்' என்பது உணர்த்துதற்கு. இஃது, இம்மாலையைப் பெற விரும்பினாள் கூற்றாதற்குச் சிறந்தது.

16. பொ-ரை: உடல், உயிர், உணர்வு, உருவங்களாகி, எம்முள்ளே கலந்திருந்து, தேன் போல இனிமை தந்து முத்தி நெறியை எமக்கு உணர்த்தியருளிய சிவபெருமான், அளவற்ற பல உயிர்களுக்கும் தலைவனாய் நின்ற விதத்தைப் புகழ்ந்து பேசுவோம்.

கு-ரை: ஊன் - உடம்பு; ஆகுபெயர். சேவகன் - வீரன்; உயர்வுப்பன்மையாக, ''சேவகனார்'' என்றார். சீர் - சிறப்பு. ஒளி - விளக்கம். ஆனா - நீங்காத. 'சீரொளிசேர் அறிவு, ஆனா அறிவு' எனத் தனித்தனி முடிக்க, இவ்வாறு முடியக் கூறினாரேனும், 'சீரொளிசேர் அறிவாய் ஆனாது' என்றலே கருத்து எனக்கொண்டு, அத்தொடரை முதற்கண்ணே கூட்டியுரைக்க. இப்பத்துத் திருப்பாட்டுக்களும், முதல் ஐந்து திருப்பாட்டுக்கள் போல இயற்பட மொழிந்தனவேயாம்.

17. பொ-ரை: கொன்றைமலர் மாலையைச் சூடிச் சிவபெருமான் திருத்தோள்களைக் கூடித் தழுவி மயங்கி நின்று பிணங்குவேன்; அவனது செவ்வாயின் பொருட்டு உருகுவேன்; மனமுருகி அவன் திருவடியைத் தேடிச் சிந்திப்பேன்; வாடுவேன்; மகிழ்வேன். இங்ஙனமெல்லாம் செய்து நாம் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: இதனுட் கூறப்படுவனவெல்லாம், சிவபெருமானைக் காணப்பெறின் நிகழும் என்னும் கருத்தினவாகலின், முதற்கண், 'சிவன் வரின்' என்பதனை வருவித்து, 'அவன் பூங்கொன்றை சூடுவேன்', 'அவன் திரள்தோள் கூடுவேன்' என்றாற்போல உரைக்க.

Koviloor Digital Library

''ஆடுவான்'' என்றதற்கும், 'ஆடுவானாகிய அப்பெருமானது' என்றே உரைக்க. ''முயங்கி'' என மறித்துங்கூறியது. 'கவவுக்கை நெகிழாது நின்று' என்றபடி. மயங்குதல் - வசமழிதல். ''நின்று'' என்றதன் பின்னர், 'பின்னொருகால்' என்பது எஞ்சிநின்றது. தலைவி ஊடுவது புறத்தேயாகலின், செவ்வாய்க்கு உருகுதல், அது போழ்து நெஞ்சி னுள்ளே நிகழ்வதாம். தேடுதல், தலைவி ஊடல் தனியாளாய் நின்ற பொழுது தலைவன் மறைந்தமையாலாம். கழலைச் சிந்தித்தல், அதற்குப் பணி செய்தற்கு உரியளாகத் தான் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று கருதியாம். வாடுதல், 'தன்னை அவன் இனி நோக்கான்' என்னும் கருத்தினாலும், மலர்தல், 'அவன் தன்னைக் கைவிடான்' என்னும் துணிவினாலுமாம். ''மலர்வேன்'' என்றதன்பின், ''ஆதலின்'' என்பது வருவிக்க. அங்ஙனம் வருவித்துரைக்கவே, 'அவனது சேவடியைப் பாடின் சிறிது ஆற்றுவேன்' என்பது கருத்தாம்.

இத் திருப்பாட்டினைக் காமப்பொருள் பற்றியே அருளிச் செய்தார், வரிப்பாட்டிற்கு அஃது இயல்பென்பது தோன்றுதற்கு. எனவே, இக்கூற்றினை நிகழ்த்தினாள், 'சிவபெருமான்மேற் கொண்ட காதல் மீதூரப்பெற்றாள் ஒருத்தி' என்க. இங்ஙனம் இப்பொருளே பயப்ப அருளிச்செய்தாராயினும், அடிகள் தமக்கு இறைவன் மீளத் தோன்றி அருள்புரியின், அவனது திருவடியின்பத்தைச் சிறிதும் தடையின்றி வேண்டியவாறே நுகர்தல் உளதாகும் என்னும் தம் விருப்பத்தினையே உள்ளுறுத்து அருளினார் என்க. எனவே, 'கவவுக்கை நெகிழாது நின்று' என்றது, 'இறைவனது திருவடி நிழலினின்றும் சிறிதும் மீளாது உறைத்து நின்று' என்றபடியாம். திருவடி நிழலிலிருந்து மீளுதலாவது, இறைவனை உணர்தல் ஒழிந்து, தன்னையும், பிறவற்றையும் உணர்தல். அங்ஙனம் உணரச் செய்வது மலத்தின் வாதனை. அஃது உண்டாயவிடத்து உளதாவது துன்பமே. 'அதனால், எவ்வாற்றானும் திருவடியினின்றும் சிறிதும் பிரிதல் கூடாது' என்பதனையே, ''முயங்கி'' என்பதனால் குறித்தருளினார். இதனானே, *திருவள்ளுவ நாயனார், காமத்துப்பாலில்,*

முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.　***-குறள்.1238***

எனவும்,

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.　***-குறள்.1239***

Koviloor Digital Library

192. கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 18

193. முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்

கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு *-குறள்.1240*

எனவும் ஓதியது, இம்மெய்ந்நெறியின் நுண்பொருளையும் அவை பற்றி உய்த்துணர்ந்துகொள்ளுதற் பொருட்டேயாம் என்பது பெறப் படும். அவற்றுள், 'தண்வளி போழ - சிறுகாற்று ஊடறுக்க' என்றது, மலவாதனை சிறிதே புகுந்து உயிரைத் திருவடி நிழலினின்று பிரித் தலையும், கண் பசந்தன என்றது அப்பிரிவு நிகழ்ந்தவழி ஆன்ம அறிவு துன்புற்று மெலிதலையும் உணர்த்தும். இஃது 'ஆற்றுவல்' என்றது.

18. பொ-ரை: கிளிமொழியாளாகிய உமாதேவி பாகனும், மால், அயன் என்போர் காண்பதற்கு அரிதாகிய அறிவுருவனும், அன்பர்க்குத் தெளிந்த தேன்போல்பவனும், திருப்பெருந்துறையில் எளிதில் வந்து எனக்கு அருள் செய்த அந்தணனும் ஆகிய சிவ பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்.

கு-ரை: கிளிவந்த - கிளியினது தன்மை வந்த. 'மென் மொழியாளது கேழ்' என்க. கேழ் - நிறம். கிளரும் - விளங்கும். பாதி - பாதி உருவம். வெளிவந்த - 'காண்போம்' என்று புறப்பட்ட. தெளி வந்த தேறல் - தெளிவு உண்டாகியதேன்; 'வடித்தெடுத்ததேன்' என்ற படி. 'இன்னருளால் எளிவந்து பெருந்துறையில் இருந்து என் உள்ளத் தின் ஒளி வந்து உள்ளே ஒளிதிகழ இரங்கி அளிவந்த அந்தணன்' எனக் கூட்டியுரைக்க. ஒளி இரண்டனுள், முன்னது, 'தூய்மை' என்னும் பொருளையும், பின்னது 'ஞானம்' என்னும் பொருளையும் குறித்தன. ''ஒளிவந்து'' என்றது, ஒளி வருதலால் எனக் காரணப் பொருட்டாய் நின்றது. அளிவந்த - அளித்தல் (ஆட்கொள்ளுதல்) பொருந்திய. அந்தணன் - அந்தணக்கோலம் உடையவன்.

Koviloor Digital Library

தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 19

194. பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்

19. பொ-ரை: மூவர்க்கும் முதல்வனும், எல்லாம் தானேயான வனும், அவை அழிந்த பின்னே இருப்பவனும், திருப்பெருந்துறையில் நிலைபெற்றவனும், பெண்பாகனும், திருவானைக்காவில் எழுந்தருளி இருப்பவனும், பாண்டி நாட்டை உடையவனும், என் காளை போல் பவனும், என்னப்பன் என்று புகழ்வோர்க்கு இனிய அமிர்தம் போல் பவனும், எம் தந்தையும் ஆகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடு வோம்.

கு-ரை: 'மூவர்க்கும் முன்னானை' என மாற்றிக் கொள்க. மூவரும் ஆதி மூர்த்திகள் (தி.8 கீர்த்தி - 121.) ஆதலின், 'அவர்க்கு முன்னோன்' என்றது, 'அநாதிமூர்த்தி' என்றவாறு. ''முற்றுக்கும் பின்னான்'' என்றதும், 'அவர்கள் ஒடுங்கிய பின்னும் நிற்பவன்' என, இதனையே வேறோராற்றான் விளக்கியவாறு. இதனையே,

''அறுதியில் அரனே எல்லாம்
அழித்தலால் அவனால் இன்னும்
பெறுதும்நாம் ஆக்கம் நோக்கம்
பேரதி கரணத் தாலே''

எனச் *சிவஞான சித்தி (சூ. 1-35)* விளக்கிற்று. முற்றும் - தோற்றம் நிலை இறுதிகளையுடைய பொருள்கள் முழுதும். 'மன்னனை' என்பது, நீட்டலாயிற்று. 'மன்னானவனை' என்பது தொகுத்தலாயிற்று எனினுமாம். 'என் ஆனை என் அப்பன்' என்பன, காதல்பற்றியெழும் சொற்கள். அன்னான் - ஒத்தவன். இனி, 'இன்னமுதை' என்றதனை வேறு தொடராக்கி. 'அன்னான் - 'அன்னபெருமைகளையுடையவன்' என்று உரைத்தலுமாம். அன்ன பெருமைகள், மேற்கூறியனவாம்.

20. பொ-ரை: தன் அடியார்க்கு அன்றித் தன் குணங்களை அள விடற்குப் பிறர்க்கரியனாகிய திருப்பெருந்துறையானும், குதிரைச் சேவகனாய் எழுந்தருளித் தன் அடியார் குற்றங்களை ஒழித்துக்

Koviloor Digital Library

சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றிஇப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

குணத்தை ஏற்றுக் கொண்டு எம்மைச் சீராட்டி, சுற்றத்தவர் தொடர்பை விடுவித்தவனுமாகிய சிவபெருமானது புகழையே பற்றி, இப்பாசப் பற்றறும்படி நாம் பற்றின பேரின்பத்தைப் புகழ்ந்து பாடி இன்பம் அடைவோம்.

கு-ரை: பெற்றி - தனது தன்மை. ''அடியார்'' எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, ''பிறர்க்கு'' என்றார். 'கோதாட்டுதல்' என்பதுதானே, 'திருத்துதல்' எனப் பொருள் தருமாதலின், ''குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு'' என்றது, 'கோதாட்டுமாறு இவ்வாறு' என்பதனை விதந்தவாறாம். 'மிகப்பெரிய சுற்றம்' என்பார். ''சுற்றிய சுற்றம்' என்றார். தொடர்வு - தொடர்பு; பற்று. ''அறுப்பான்'' என வேறொருவன் போலக் கூறினாராயினும், 'அறுப்பானாகிய தனது' எனப் பொருள் உரைக்க. பற்றி - துணையாகப் பற்றி. 'பற்றறச் செய்ய' என ஒரு சொல் வருவிக்க. அன்றி, ''பாசத்தை'' என்ற ஐகாரத்தை, 'சாரியை' என்றலுமாம், நாம் பற்றுவான் - நம்மால் பற்றப்படுபவன். பற்றிய பேரானந்தம் - நம்மைப் பற்றியதனால் விளைந்த பேரின் பத்தை. இவையும் இயற்பட மொழிதல்.

செவ்வந்திப் புராணம்

தேனூறு வாசகங்கள் அறுநூறும் திருக்கோவை
நானூறும் அமுதூற மொழிந்தருளும் நாயகனை
வானூறும் கங்கை நிகர் மாணிக்க வாசகனை
யானூறு படாதவகை யிருபோதும் இறைஞ்சிடுவேன்

-சைவ எல்லப்ப நாவலர்.

Koviloor Digital Library

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்தமனோலயம்

பொற்சுண்ணம் - பொன்போலும் பொடி; இது வண்ண உவமை. 'பொன், அழகு' என்பாரும் உளர். 'சுண்ணம்' என்பது, 'சூர்ணம்' என்னும் ஆரியச் சொல்லின் திரிபு. அரிதாரம் முதலிய மணப் பொருள்கள் பலவற்றை உரலிலிட்டு இடித்த நறுமணப் பொடியே இங்குப் பொற்சுண்ணம் எனப்பட்டது. இதனை மகளிர் பலர் குழுமி இடிப்பர் என்பது, ''பலர்தொகுபு இடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்'' (*மதுரைக்காஞ்சி*.அடி.399) என்னும் அடிக்கு ''இடிக்க வல்லார் பலரும் திரண்டு இடித்த பூந்தாதுக்கள் போலப் பரக்கும் சுண்ணத்தை யுடையாரும்'' என நச்சினார்க்கினியர் உரைத்த உரையாலும் அறியப் படும். சுண்ணம் இடித்தல், தினைகுற்றுதல் முதலியவற்றைச் செய்யும் பொழுது பாடப்படும் பாட்டே, 'வள்ளை' என்னும் உரற்பாட்டு. இது, மகளிரிடையே பல பொருள் பற்றி வருமாயினும் புலவர்கள் இதனை அகப்பாட்டுள் தலைவனைப் பற்றித் தலைவியும், தோழியும் பாடுவ தாகவும், புறப்பாட்டுள் பகைவரை வென்ற அரசனது புகழைப் பலரும் பாடுவதாகவும், பாடாண்பாட்டுள் பாட்டுடைத் தலைவனது இயல்பை அவன் மேற் காதல் கொண்டவள் பாடுவதாகவும் செய்வர். அவ்வகை களுள் இது, *பாடாண்திணைக்* கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி. அதனுள்ளும் கைக்கிளையாகாது ஐந்திணையேயாம். பாடாண் பாட்டு ஐந்திணை பற்றியும் வரும் என்பதனை, ''புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்' *(தொல்-பொருள்-79.)* என்றதனான் அறிக. தம் இயல்பின்படியே நச்சினார்க்கினியர் இதற்கு வேறுரை உரைத்தாராயினும், உண்மை யுரையை உரையாசிரியர் உரைத்திருத்தல் காண்க. மற்றும், ''மக்கள் நுதலிய''*(தொல். பொருள். 57.)* ''புறத்திணை மருங்கின்'' *(தொல். பொருள்.58.)* என்னும் நூற்பாக்களையும் இங்கு உடன் நோக்கி உணர்க. 'சுண்ணம்' என்பது இங்கு அதனை இடிக்குங் காலத்துப் பாடும் பாட்டிற்கு ஆயிற்று.

ஐந்திணை வகைகளுள் இப்பகுதி, கற்பிடத்துப் பிரிவின் கண் பருவங்கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைவர் வருவார் எனக் கூறி வற்புறுக்குந் தோழி கூற்று. இதன்கண் அடிகள் இன்ப மேலீட்டினையே புலப்படுத்தருளுதலின் இப்பகுதிக்கு, 'ஆனந்த மனோலயம்'' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். ஆனந்த மனோலயம் - இன்பத்தால் உண்டாகிய உள்ள ஒடுக்கம்.

இதன் கண் உள்ள திருப்பாட்டுக்கள் எண் சீரடிகளாலாயவை.

Koviloor Digital Library

அச்சீர்களுள் மூன்றாவதும் ஏழாவதும் முன்னைச் சீர்களோடு வெண்டளை வகையிற் கண்ணுற்று இருவகை மாச்சீராகியும், நான்காவதும் எட்டாவதும் தேமாவாகியும் நிற்கும். எனினும், இவ்விரு மாச்சீர்களின் ஓசையை ஒரு விளங்காய்ச் சீர் ஓராற்றால் தந்து நிற்றலின், ஒரோவடியிடத்து எழுசீரும், அறுசீரும் நிற்றல் உளவாம். இதுபோலும் விருத்த யாப்பினுள் இங்ஙனம் சீர்கள் மயங்கி வருதல் இயல்பாதலின் இம்மயக்கம் பற்றி இப்பாட்டுக்களில் எல்லாரும் எல்லா அடிகளையும் அறுசீரான் இயன்றவையாகக் கூறுதல் பொருந்தாமையை, அவர் காட்டும் சீர்களுள் நாலசைச் சீர் பயின்று வருதலான் அறிந்து கொள்க. நாலசையின் ஆகும் சீர்களும் உள என நூல் செய்தோரும், அவை அருகி வருமெனக் கொண்டதல்லது பயின்று வரும் எனக் கொள்ளாமை வெளிப்படை. இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகவே, பதிப்புக்களிற் காணப்படுகின்றது. விருத்தப்பாக்களுள் இப்பகுதி சந்தமுடைத்தாதலின், இதனை முன்வைத்துக் கோத்தனர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

195. முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மானைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 1

1. பொ-ரை: தோழியர்களே! முத்துக்களாலாகிய நல்ல மாலையையும், பூமாலையையும் தொங்கவிட்டு முளைப் பாலிகையையும், குங்குலியத் தூபத்தையும் நல்ல விளக்கையும் வையுங்கள். உருத்திராணியும், திருமகளும், நிலமகளும் கலை மகளோடு கூடித் திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கள். கணபதியின் சத்தியும், கௌமாரியும், மகேசுவரியும், கங்காதேவியும், முன்வந்து வெண் சாமரை வீசுங்கள். எமது தந்தையும் திருவையாற்றை உடையவனுமாகிய எம் தலைவனைப் பாடி, அவன் நிரம்ப அணிதற் பொருட்டுப் பொன் போலும் வாசனைப்பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: முத்துநல் தாமம் - முத்தினாலாகிய நல்ல மாலை.

Koviloor Digital Library

196. பூவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே
குனிமின் தொழுமின்எம் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மை யாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 2

தூக்கி- தொங்கவிட்டு. மாலை தூக்குதல் முதலியன, மனை எங்குமாம். சத்தி என்பது, உருத்திராணியைக் குறிக்கும். சோமி - திருமகள்; 'சந்திரனுக்குப் பின் பிறந்தவள்' என்பது இப்பெயரின் பொருள். 'பாற் கடல் கடையப்பட்ட பொழுது, சந்திரனும், திருமகளும் அதன்கண் தோன்றினர் என்பது புராணம். பார்மகள் - நிலமகள். திருமகள், நிலமகள் இருவரும் திருமாலுக்குத் தேவியராதலையும், நாமகள் நான்முகன் தேவியாதலையும் அறிக. இவரது பெயர்களெல்லாம் இங்குப் பெண்களுக்கு இடப்பட்டவை எனக் கொள்க. பல்லாண்டு, 'பல்லாண்டுக் காலம் வாழ்க' என வாழ்த்திப் பாடும் பாடல். ''சித்தி'' முதலிய மூன்றும் உமையம்மைதன் பெயர்களே. அவற்றையுடைய வேறு வேறு மகளிர், இங்குக் குறிக்கப் பட்டனர். சித்தி - ஞான வடிவினள். கௌரி - செம்மைநிறம் உடையவள். 'உமையம்மை ஒரு பொழுது செம்மை நிறமுடையளாய்த் தோன்றினாள்' என்பதும் புராணம். பார்ப்பதி - மலைமகள். ''ஐயாறன்'' என்றதன்பின், 'ஆகிய' என்பது விரிக்க. 'அவன் ஆட' எனச் சுட்டுப் பெயர் வருவித்துரைக்க. ஆட - மூழ்க; என்றது இங்கு நெய்பூசி மூழ்குதலைக் குறித்தது. நெய் பூசியபின், நறுஞ்சுண்ணம் திமிர்ந்து மூழ்குதல் அறிக.

2. பொ-ரை: அழகு பொருந்திய நீண்ட சடையுடைய எம் பெருமானுக்கு அழகிய பொற்சுண்ணத்தை இடிக்க வேண்டும். மாம் பிஞ்சின் பிளவை ஒத்த கண்களையுடைய பெண்களே! வாருங்கள்! வந்து விரைவிற் பாடுங்கள்! அடியார்கள் வெளியில் இல்லாதபடி அவர்களை அழையுங்கள்! ஆடுங்கள்! வணங்குங்கள். எமது இறைவனாகிய கூத்தப் பிரான் இறைவியும் தானுமாய் எழுந்தருளி வந்து எம் வழிபாட்டை ஏற்று எம்மை அடிமைகொள்ளும் பொருட்டுச் செம் பொன்போல ஒளிவிடும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

Koviloor Digital Library

197. சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆள்உமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 3

கு-ரை: பூ இயல் - பூக்கள் பொருந்திய. பொன் திருச்சுண்ணம்- பொன் போலும் அழகிய சுண்ணம். ''இடிக்க'' என்பது, தொழிற் பெயர்ப் பொருள் தந்தது. கூவுமின் - அழையுங்கள். 'தொண்டர் புறம் நில்லாதவாறு அவரை இங்கு அழையுங்கள்' என்க. குனிமின் - நடனம் செய்யுங்கள். ஆள - ஆளுதற்பொருட்டு. 'வேண்டும்' என்பது, செய் வினை வாய்பாடாய் நின்று, ' வேண்டப்படும்' எனப் பொருள் தந்து இன்றியமையாமை குறிப்பதொரு செய்யுமென்முற்று. சொல் வார்க்கும், கேட்பார்க்கும் உள்ள தகுதி வேறுபாடுகளால், இஃது இரத்தற் குறிப்பையும், விதித்தற் குறிப்பையும் உடன் உணர்த்தி நிற்கும். இவ்வேறுபாட்டானே இது தன்மை முன்னிலைகளினும், படர்க்கைப் பலர்பாலினும் வருதல் பொருந்துவதாயிற்று. இஃது இயல் பாய் ஏனை வினைச் சொற்கள் போலவரும் 'வேண்டும்' என்பதனின் வேறுபட்டதென்க.

3. பொ-ரை: அழகிய திருநீற்றை அணிந்து கொண்டு தரையை மெழுகுதல் செய்து மாற்றுயர்ந்த பொற்பொடிகளைச் சிதறி, நவமணி களைப் பரப்பி இந்திரன் உலகிலுள்ள கற்பக மரத்தின் தோகைகளை நட்டு எவ்விடத்தும் அழகிய தீபங்கள் வைத்துக்கொடிகளை ஏற்றுங்கள். விண்ணவர்க்குத் தலைவனும் பிரமனுக்கு முதல்வனும் சக்கரத்தையுடைய திருமாலுக்கு நாயகனும் அழகிய முருகனுக்குத் தந்தையும் எம் நிலையில் உள்ளாரையும் ஆட்கொள்ளுகின்ற உமா தேவியின் கணவனுமாகிய இறைவனுக்குப் பொருந்திய பொன் போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: நீறணிதல், மகளிர் நெற்றியிலாம். 'நீறணிந்தும் மெழுகி' என்ற மகர ஒற்று, விரித்தல். ''எங்கும்'' என்றதனை, ''மெழுகி'' என்ற தற்கு முன்னர்க் கூட்டுக. எங்கும் - மனையகமெல்லாம். அந்தரர் - விண்ணோர். ஆழியான் - திருமால். விண்ணோர் முதலிய மூவர்க்கும்

Koviloor Digital Library

198. காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடிய வர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 4

தலைவன் என்பதை வலியுறுப்பார், பொருட்பின் வருநிலையாக, 'கோன், பெருமான், நாதன்' என அப்பெயர்தோறும் தலைமைச் சொற் கொடுத்து அருளிச் செய்தார். 'இன்ன பெருமானுக்குச் சுண்ணம் இடிக்கின்றோமாகலின், இந்திரன் கற்பகம் நமக்கு அரிதன்று, என்பாள், இந்திரன் கற்பகம் நாட்டுமின்' என்றாள். ''தாதை'' என்ற தன்பின் 'ஆகிய' என்பது விரிக்க.

4. பொ-ரை: உலக்கைகளுக்கெல்லாம் மணிவடங்களைக் கட்டுங்கள். கருமை நிறமுடைய உரல்களுக்குப் பட்டுத்துணியைச் சுற்றுங்கள். இறைவனிடத்து அன்புடைய அடியவர்கள் நிலைபெற்று விளங்குக என்று வாழ்த்தி உலகமெல்லாம் புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்ற காஞ்சிமா நகரிலுள்ள திருவேகம்பனது செம்பொன்னால் செய்யப் பட்ட திருக்கோயிலைப் பாடி, தளையாகிய இரு வினைகளை நீக்கி நின்று திருவருளைப்பாடிப் பொன்போலும் வாசனைப்பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: காசு - மணி, இரத்தினம். காம்பு - பட்டாடை. 'கறுப்பு' என்னும் பொருளதாகிய, 'கறை' என்பது, இங்கு அந்நிறத்தையுடைய கல்லைக் குறித்தது. ''தேசமெல்லாம் புகழ்ந்து ஆடும் கச்சித் திரு வேகம்பம்'' என அடிகள் அருளிச் செய்தமை, அத்தலத்தின் பெருமை இனிது விளங்குதற் பொருட்டே என்பது, நன்குணர நிற்பதொன்று. இவ்விடத்தே, 'அன்புடையவர்கள் என்றும் நின்று நிலாவுக' என அடியார்களை வாழ்த்தியதும், அடிகளை அங்கு நல்வரவேற்று வணங்கி மகிழ்ந்த அடியவர் குழாத்தினை நினைந்தே போலும்! இத் திருப்பாட்டில் இத்துணை வெளிப்படையான சொற்கள் பொருந்தி யிருப்பவும், அடுத்துவரும் திருப்பாட்டும் இவ்வாறாகவும் இப் பகுதியை இத்தலத்தில் அருளிச் செய்ததாக ஒருவருங்கூறாது போயது வியப்பேயாம். பாசவினை - வினை பாசத்தை என மாறிக் கூட்டுக. முன்னர், 'கோயில்பாடி என்றமையின், இங்கு, ''பாடி'' என்றது.

Koviloor Digital Library

199. அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 5

அவனது புகழ் முதலிய பிறவற்றையும் பாடி' என்றவாறாம்.

5. பொ-ரை: பிரமனும் திருமாலும் அறுகம்புல்லை எடுத்தலாகிய பணியைச் செய்வார்கள். அவர்களைத் தவிர ஏனையோராகிய இந்திரன் முதலிய வானுலகத்தவர்களும் முணுமுணுக்கின்ற தேவர் கணங்களும் நமக்குப் பின் அல்லாமல் அவ்வறுகினை எடுக்கவிட மாட்டோம். நெருங்கிய முப்புரத்தை எய்து அழித்த வில்லையுடையவனாகிய திருவேகம்பனது செம்பொன்னாலாகிய கோயிலைப் பாடி நகையோடு கூடிய சிவந்த வாயினையுடையீர்! மூன்று கண்களையுடைய எம்தந்தைக்குப் பூசிக் கொள்ளும் பொருட்டுப் பொன் போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: அறுகு - அறுகம் புல். எடுப்பார் - எடுப்பதற்கு முற்படுவார். ஒருவரை மங்கல நீராட்டுவார் முதற்கண் அறுகம் புல்லை நெய்யில் தோய்த்து எடுத்து அதனால் நெய்யேற்றிப் பின் சுண்ணந்திமிர்ந்து நீராட்டுதல் மரபு. அவ்வாறு செய்யுமிடத்து நெய்யேற்றுதற்கண் முற்பிற்பாட்டு முறைமை அதனைச் செய்வாரது தகுதி வேறுபாட்டிற்கு ஏற்ப அமையும். அம்முறைமைக்கண், தகுதி வேறுபாடு தெற்றென விளங்காதாரிடையே பிணக்குண்டாதலும் உண்டு. அவ்வாற்றால் இறைவனுக்குத் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதற்கண் நெய்யேற்றுதற்கு மக்களினும் தேவர் முற்பட்டு அறுகம் புல்லை எடுப்பார் என்பாள், ''அறுகெடுப்பார் அயனும் அரியும் எல்லாம்' என்றாள். அன்றி - அவரன்றியும், ''இந்திரனோடு'' என்றதனால், ''அமரர்'' என்றது, ஏனைத் திசைக்காவலரை என்க. அயன், மால், திசைக்காவலர் என்னும் இவரிடைத் தகுதி வேறுபாடு தெற்றென விளங்கிக் கிடத்தலின், முற்பிற்பாட்டு முறைமைக்கண் இவர் மாட்டுப் பிணக்கு நிகழாமை பற்றி அவர்களை வாளாதே சுட்டி, ஏனைத் தேவரிடையே அவ்வேறுபாடு தெரித்துக்காட்ட வாராமையின்,

Koviloor Digital Library

200. உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதா தென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதா தென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 6

அவர்தங் குழாங்கட்கிடையே பிணக்கு நிகழும் என்பது பற்றி அக் குழாங்களை, ''நறுமுறுதேவர்கணங்கள்'' என்றாள். 'நறுமுறுத்தல்'' என்பதை இக் காலத்தார், 'முணுமுணுத்தல்' என்பர். இஃது உள்ளத் தெழுந்த வெகுளியைத் தெற்றென வெளிப்படுத்தமாட்டாதார் செய்வது, 'தம்மில் பிணங்காதும், பிணங்கியும் முற்படும் தேவர் அனைவரும் நம்மைக் கண்டவழி அஞ்சி நமக்கும் பிற்படுவர்; அவ்வாறின்றி முற்படவே துணிவராயினும், நம் உரிமையை நாம் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வல்லோம்' என்பாள். ''எல்லாம் நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்'' எனக்கூறினாள்.

இவள் இங்ஙனம் கூறியது, எப்புன்மையரையும் மிகவே உயர்த்தி விண்ணோரைப் பணிக்கும் (தி.8 திருச்சதகம்-10) தனது கருணைத் திறத்தினால், தேவர்க்கும் வழங்காத பெருநிலையைத் தங்கட்கு வழங்கி ஆட்கொண்ட அணுக்கம் பற்றியாம். ''நம்மின்'' எனத் தலைவியையும் உளப்படுத்திக் கூறினாளாதலின், தோழி, குற்றேவல் பிழைத்தாளல்லள் என்க. இஃது ஏனையிடங்கட்கும் ஒக்கும். ''எடுக்க ஒட்டோம்'' என்றதன்பின் 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து, அதனை, 'சுண்ணத்தினைத் தாழாது இடிப்போம்' என உரைத்து முடிக்க. தேவர்க்கும் எட்டாத பெருமான் தமக்கு எளிவந்து அருளிய அருட்டிறத்தை இடையறாது எண்ணி எண்ணி நெஞ்சம் கரைந்துருகும் அடிகள், தம் உள்ளத்துணர்ச்சியை இத்திருப்பாட்டின் கண் செய்யுள் நலம்பொதுளத் தெளித்துள்ள அருமையை உணரின், நெஞ்சம் நெக்குருகாதார் யாவர்!

6. பொ-ரை: இவ்வுலகம் முழுவதும் உரல்களை வைப்பதற்கு இடம் போதாது என்று சொல்லும்படி பெரியவர் பலர் பல உலக்கை களைக் கொண்டு ஓங்கி இடிப்பார்கள். உலகங்கள் பலவும் இடம் போதமாட்டா என்னும்படி அடியவர் ஒன்று கூடிப் பார்ப்பதற்கு வந்து நின்றனர். நாம் நன்மையடைய, அடியார்களாகிய நம்மை ஆட்

Koviloor Digital Library

201. சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை அன்ன கோவுக்
காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 7

கொண்டருளி அன்றலர் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை நாம் சென்னிமேல் சூடிக்கொள்ளும்படி கொடுத்த இமவான் மருமகனாகிய பெருமானைப் பல்கால் பாடிக் களித்துப் பொன்போலும் நிறமுடைய வாசனைப் பொடியை இடிப்போம்.

கு-ரை: பொருள்கோள்; 'பெரியர் உலக்கை பலவற்றைக் கொணர்ந்து ஓச்சுவார்; அதனால், உலகமெலாம் உரலாயினும் போதாது என்று சொல்லி, அடியவர் நம்மோடு கலந்து பணிசெய்ய, காண உலகங்கள் போதா என்னும்படி வந்து நின்றார்; ஆதலின்...... நாம் பாடிப்பாடி மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும்'. சிவபெருமானது வருகையை முன் உணர்ந்தோர் அதனை முன்னிட்டு நிகழும் ஆர வாரங்களை நினைந்து கூறினராகலின், ''ஓச்சுவார்'' என எதிர்காலத் தாற் கூறினர். பெரியர் - அடியவர். 'ஆயினும்' என்பது தொகுத்தல். நலக்க - நலம் அடைய.

7. பொ-ரை: கைவளையும் தோள்வளையும் பலகாலும் ஒலிக்க, அடியார் கூட்டம் புறப்பட்டு அரகரவென்று அடிக்கடி முழங்க, நாட்டில் உள்ளார் நம் இயல்பினை நோக்கி நம்மை இகழ்ந்து சிரிக்க, நாமும் அவர்கள் அறியாமையை எண்ணி நகை செய்ய, கால் அணி மென்மையான பாதங்களில் ஒலிக்கும் உமாதேவியை ஒரு பாகமாக உடையவனாகிய எங்களுக்கு மிக மேலானவனும் பெரிய பொன் மலையை ஒத்த தலைவனுமாகிய இறைவனுக்குத் திருமுழுக்கின் பொருட்டுப் பொன்போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: சூடகம் - கை வளை. ''ஆர்ப்ப'' என்றன பலவும், நிகழ் காலத்தின் கண் வந்தன. நாடவர் ஆர்ப்ப, நாமும் ஆர்ப்ப' என்ற இரண்டிடத்தும் உள்ள ஆர்த்தல், 'சிரித்தல் என்னும்' பொருள, நாடவர் அடியவரைச் சிரித்தல், சிற்றின்பத்தை இகழ்தல் பற்றி. அடியவர்

Koviloor Digital Library

202. வாட்டடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 8

203. வையகம் எல்லாம் உரல தாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்

நாடவரைச் சிரித்தல், பேரின்பத்தை இகழ்தல் பற்றி. அடுக்குக்கள், இடைவிடாமைப் பொருளன. பாடகம் ஒருவகைக் காலணி. 'மெல்லடியின் கண் பாடகம் ஆர்க்கும் மங்கை' என்க சிவபெருமான் பொன்னார் மேனியனாகலின். ''ஆடக மாமலை அன்னகோ'' என்றாள். ஆடகம் - பொன்,

8. பொ-ரை: வாள்போன்ற பெரிய கண்களையும் இளமையு முடைய மங்கைப் பருவப் பெண்களே! வரிகளையுடைய வளையல் கள் ஒலிக்கவும் வளப்பம் மிகுந்த தனங்கள் பூரிக்கவும், தோளிலும் நெற்றியிலும் திருநீறுபிரகாசிக்கவும் எம்பெருமானே வணக்கம் என்று பலகாற் கூறி அப்பொழுது பறித்த அன்றலர்ந்த மலர்கள் சூட்டப் பெற்ற திருவடியைக் காட்டி நாயினும் கீழ்ப்பட்ட நம்மை இப்பிறவியிலே ஆண்டுகொண்ட முறைகளைப் பலகாற் பாடி இறைவன் திருமுழுக் கிற்குப் பொன்போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: வரி - கீற்று; இஃது அழகிற்காக இடப்படுவது. பொங்க- பூரிக்க. துதைந்து இலங்குதலுக்கு. 'நீறு' என்னும் வினைமுதல் வருவித்து, 'தோளிலும், அழகிய நெற்றியிலும் திருநீறு நிறைந்து விளங்க' என உரைக்க. 'எம்பிரானே சோத்து' என்க. நாட்கொண்ட - மலரும் நாளைப் பொருந்திய' 'நாள மலர்' என்பதில், அகரம் தொகுத்தல். நாளம் - தாமரைத் தண்டு.

9. பொ-ரை: உலகமுழுவதும் உரலாகக் கொண்டு மகாமேரு

Koviloor Digital Library

செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 9

204. முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்

என்கிற உலக்கையை உள்ளத்திலே நிலைநாட்டி, உண்மை என்கிற மஞ்சளை நிறைய இட்டு மேன்மை தங்கிய அழகிய நல்ல திருப்பெருந்துறையில் இருப்பவனது செம்மையாகிய திருவடியைப் பலகாற்பாடிச் செம்பொன் மயமான உலக்கையை வலக்கையில் பிடித்துத் தலைவனாகிய அழகிய தில்லைவாணனுக்குத் திருமுழுக்கின் பொருட்டுப் பொன்போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: ''வையகம்'' என்றது முதலாக, ''அட்டி'' என்றது இறுதி யாக உள்ள பகுதியால், 'மக்கள் இறைவன் பொருட்டுப் பொற் சுண்ணம் இடிக்குங்கால், உரலை நிலவுலகமாகவும், உலக்கையை மேருமலையாகவும், இடிக்கப்படும் பொருள்களை உண்மை அன்பாகவும் கருதிக்கொண்டு இடித்தல் வேண்டும்' என்பது குறிப் பிடப் பட்டது. இதனால். 'இறைவன் ஆடுவது அன்பர் அன்பிலன்றி, அவர் ஆட்டும் பொருளில் அன்று' என்பது திருவுள்ளம். ''நேயமே நெய்யும் பாலா'' *(தி.4.ப.76.பா.4)* என்று அருளிச்செய்தார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும். உண்மையன்பைப் பிற பொருட்கண் செலுத்தாது இறைவனிடத்திற் செலுத்துதலே, இடித்தல் தொழிலாம். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் தாங்கும் நிலமும், அதற்கு உறுதியாய் நிற்கும் மேருமலையும் அத்தொழிற்கே துணைபுரிவனவாதல் வேண்டும் என்ற வாறு. மெய், ஆகுபெயர். ''மஞ்சள்'' என்றாரேனும், ஏனையவும் உடன் கொள்ளப்படும். மேதகு - மேன்மை தக்கிருக்கின்ற. ''காசணி மின்கள் உலக்கை எல்லாம்'' என்றமையின் அதற்குப் பொன்னணியும் பூட்டுதல் பெறப்படுதலின், ''செம்பொன்'' என்றதும் அதனினாய அணியை என்க. 'செம்பொன்னாலாகிய உலக்கை' என்றே உரைப்பாரும் உளர். இருகையும், பணிசெய்ய வேண்டுதலின், 'வலக்கை, வலிமையையுடைய கை' என்க.

Koviloor Digital Library

பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையொ டாட ஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 10

205. மாடு நகைவாள் நிலாஎ றிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக்
காடப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 11

10. பொ-ரை: முத்துவடமணிந்த தனங்கள் அசைந்து ஆடவும், நெருங்கிய கூந்தலிலுள்ள வண்டுக் கூட்டங்கள் எழுந்து ஆடவும், மனமானது சிவபெருமானிடத்தில் நீங்காதிருக்கவும், செங்கயல் மீன் போன்ற கண்கள் நீர்த்துளியை இடைவிடாது சிந்த, அன்பு எம்பெருமானிடத்தில் மேன்மேற்பெருகவும் பிறவியானது உலகப் பற்றுள்ள பிறரோடும் சூழ்ந்து செல்லவும், எம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் அருளோடு நம்முன் விளங்கித் தோன்றவும் அவன் திருமுழுக்கின் பொருட்டுப் பொன்போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: முத்து அணி - முத்து மாலையை அணிந்த. 'சூழலின் கண்' எனவும், 'நம் சித்தம்' எனவும், 'நம் செங்கயற்கண்களில்' எனவும், 'நம் பித்து' எனவும், உரைக்க. கண் பனி ஆட'' என, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில், இடத்தின்மேல் நின்றது. பனி - பனித்தலை (சிந்துதலை) உடைய நீர். பித்து - பேரன்பு. 'ஆட' என்பது, ''சிவனொடும் ஆட'' என்றாற் போல்வனவற்றில், 'பொருந்த' என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது. ''பிறரொடும்'' என்ற இழிவு சிறப்பும்மையைப் பிரித்து, ''பிறவி'' என்றதனோடு கூட்டுக. உம்மை, பிறவிக்கு இடமின்மை காட்டி நின்றது. 'அத்தன் ஆட' என இயையும்; இங்கு, ''ஆட'' என்றது, 'மூழ்க' என்றதாம். இது, முன் வந்தவற்றோடு ஒரு நிகர்த்ததாகாது வேறாதலின், மும்முறை அடுக்கியருளினார். இங்கும் அடுக்குக்கள் மேல் வந்தனபோல நின்றன.

11. பொ-ரை: பெண்களே! பக்கங்களில் பல்லினது ஒளி, நிலவு

Koviloor Digital Library

206. மையமர் கண்டனை வான நாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்

போன்று ஒளிவீசவும், அழகிய பவளம் போன்ற உதடுகள் துடிக்கவும், வாயைத் திறந்து பாடுங்கள். நம்மவன் ஆண்டு கொண்ட வழியையும் இறைபணியிலே நிற்கச் செய்ததையும் அவ்வாறு இடைவிடாது பாடி எம்பெருமானைத் தேடுங்கள். அவ்வாறு தேடி மனம் உன்மத்த நிலையையடைய, தடுமாறிப் பின்னர் மனம் தெளிந்து ஆடுங்கள். தில்லையம்பலத்தில் நடனஞ் செய்தவனுக்குத் திருமுழுக்கின் பொருட்டுப் பொன் போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: மாடு - பக்கம். நகை வாள் - பற்களின் ஒளி. நிலா எறிப்ப - நிலவை வீச. ''வாய்திறந்து'' என்றதை, ''பாடுமின்'' என்றதற்கு முன்னே கூட்டுக. பவளம் போலும் இதழை, 'பவளம்' என்றது உவமையாகுபெயர். 'எறிப்ப, துடிப்ப' என்றவை 'பாடுமின்' என்றதனோடு முடியும். 'நந்தம்மை ஆண்டவாறும் பணிகொண்ட வண்ணமும் வாய்திறந்து பாடுமின்; பாடி எம், பெருமானைத் திகைத்துத் தேடுமின்; தேடித் தேறிச் சித்தங் களிப்ப ஆடுமின்' எனக் கூட்டியுரைக்க. பெருமான் வரவுணர்ந்து எல்லாம் செய்கின்றவள் நீட்டித்தல் நோக்கி,'பலதிசையினும் சென்றுபார்மின்' என்பாள், ''திகைத்துத் தேடுமின்'' என்றும், 'அங்ஙனம் பார்க்குமிடத்து யாதேனும் ஒரு திசையில் பெருமான் வரக் காணின், அவ்விடத்து அவனை மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்மின்' என்பாள், ''தேறிச் சித்தங் களிப்ப ஆடுமின்'' என்றும் கூறினாள். ''தேடுமின், ஆடுமின்'' என்ற இரண்டும் ஆயத்தாருள் ஒரு சிலரை நோக்கிக் கூறியனவும், ஏனையவை பலரையும் நோக்கிக் கூறியனவுமாகலின், இவை தம்முள் இயையாமை இல்லை என்க. தேடச் செல்லுகின்றவர்களும் சிறிது நேரம் எம்முடன் பாடிப் பின்னர்ச் செல்லுக என்பாள், ''பாடித் தேடுமின்'' என்றாள். ''பாடிப் பாடி என்றதனை அடுக்காக்காது பிரித்து, ஒன்றனை, ''ஆண்ட வாறும்'' என்றதனோடு கூட்டுக. ''பாடி'' எனவும், ''தேடி'' எனவும் பெயர்த்துங் கூறியது, ''இது செய்த பின் இது செய்க' என முறைதெரித்தற் பொருட்டு. எனவே, அவை' பாடியபின், தேடியபின்' என்னும் பொருளவாம்.

12. பொ-ரை: தாமரை மலர் போன்ற செவ்வரிபடர்ந்த இரண்டு கண்களையும் பொன் வளையணிந்த தோள்களையும் பாம்பின் படம்

Koviloor Digital Library

பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொ டித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 12

207. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமு தெங்க ளப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்ம கட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்த கப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 13

போன்ற அல்குலையுமுடைய மடந்தைப் பருவத்தையுடைய பெண்களே! கருமையமைந்த கழுத்தினையுடையவனும் விண்ணுலகத்தாருக்கு அமுதமாயிருப்பவனும் செம்மை நிறமுடைய கூத்தனும், தேவனும், தேவர்க்குத் தலைவனும் நம்மைத் தன் வசப்படுத்தி அடிமை கொண்டு தனது அரிய தன்மையைப் புலப்படுத்தினவனும் பொய்ம்மை யாளருக்குப் பொய்ம்மையானவனும் மெய்ம்மையாளருக்கு மெய்ம் மையானவனுமாகிய இறைவனைப் பாடிப் பொன்போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: மை - கருமை நிறம். வானநாடர் மருந்து - அமுதம். மாணிக்கக் கூத்து - மாணிக்கம் போலும் உயர்ந்த கூத்து. ஐயன் - தலைவன். ஐயர் - தேவர்; இதுவும், ஒரு சார் தலைமை பற்றி வந்த பெயரேயாம். அகப்படுத்து - தன்வழிப்படுத்து. அருமை காட்டும் - தனது அரியனாந் தன்மையைக் காட்டுகின்ற; என்றது, 'நாம் பல்கால் வேண்டியும் எளிதின் வந்திலன்' என்றதாம், 'முன்பு அகப்படுத்து ஆட்கொண்டு, இப்பொழுது அருமை காட்டுகின்றான்' என்றபடி. பொய்யன் - வெளிப்படாது நிற்பவன். மெய்யன் - வெளிப்பட்டு அருள் செய்பவன். 'யாம் பொய்யரல்லேம்; மெய்யேமாகலின் வாரா தொழியான்' என்பது குறிப்பு. போது அரிக் கண் - பூப்போலும். வரிகளையுடைய கண்; 'அவற்றது இணை' என்க. 'பையரவல்குல்' என்பதில், 'பையரவு' என்பது, 'முன்றில்' என்பது போலப் பின் முன்னாகத் தொக்க ஆறாவதன் தொகை.

13. பொ-ரை: மின்னல் கொடி போன்ற இடையினையும்

Koviloor Digital Library

செம்பவளம் போன்ற இதழினையும் கருமையான கண்களையும் வெண்மையான பற்களையும் இசைபொருந்திய மென்மையான மொழியினையும் உடையவர்களே! பொன்னாபரணம் அணிந்த தனங்களையுடைய மங்கைப் பருவப் பெண்களே! என்னையுடைய அமுதம் போன்றவனும் எங்கள் அப்பனும் எம்பெருமானும் மலையரசன் மகளாகிய பார்வதிக்கு அவளை உடைய நாயகனும் மகனும் தந்தையும் முன்பிறந்தானுமாகிய எங்கள் கடவுளது திருவடி களைப் பாடிப் பொன் போலும் அழகிய வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: பண் அமர் - பண்ணின் தன்மை பொருந்திய. தன் உடை- தன் உடைப் பொருளாகிய. ''தன்'' என்பது, இமவான் மகளை. 'தன் உடைப்பொருளாகிய கேள்வன்' என்றது, கணவன் மனைவி யரிடையுள்ள இயைபை விதந்தோதியவாறு. ''பிறன் பொருளாள்'' என்னும் *திருக்குறளில் (141) திருவள்ளுவரும்*, ஒருவன் மனைவியை, 'அவனது உடைமைப் பொருள்' எனக் கூறினார். மனைவியை, 'உரிமை ' என்னும் பெயராற் குறித்தலும் இதுபற்றியே யாம். 'சிவத்தையும் சத்தியையும் முறையே தந்தையும் மகளுமாகக் கூறுதல், சிவமும், நாதமும் ஆகிய சிவபேதங்களினின்றும் முறையே சத்தியும், விந்துவுமாகிய சத்தி பேதங்கள் தோன்றுதல் பற்றியாம். சத்தியையும், சிவத்தையும் முறையே தாயும், மகனுமாகக் கூறுதல், சத்திபேதங்களுள் ஒன்றாகிய சத்தியினின்றும், நாதமாகிய சிவபேதம் தோன்றுதல் பற்றியாம். சிவத்தையும், சத்தியையும் முறையே தமை யனும், தங்கையுமாகக் கூறுதல், சத்தி பேதமாகிய விந்துவினின்றும், சிவபேதமாகிய சதாசிவன் முன்னும், சத்தி பேதமாகிய மனோன்மனி பின்னும் தோன்றுதல் பற்றியாம். சிவமும், சத்தியும் சதாசிவன், மனோன்மனி முதலிய சிவபேத சத்தி பேதங்களாய் நின்று எல்லாப் பொருள்களையும் பயத்தலின், அவ்விருவரும் கணவனும் மனைவியு மாகவும், உலகிற்கு அப்பனும் அம்மையுமாகவும் கூறப்படுவர்; இறுதியிற் கூறிய இஃது ஒன்றே பெரும்பான்மை. ''மனோன் மனியைப் பெற்ற - தாயிலானைத் தழுவும்என் ஆவியே'' (தி.5. ப.91. பா.1.) என்றருளியதில்,'மனோன்மனி' என்றது, பொதுமையில், 'சத்தி' என்னும் பொருளதாம். இச் சிவபேத சத்தி பேதங்களின் இயல்பை எல்லாம் சிவஞானசித்தியினும், சிவ ஞானபோத மாபாடியத்தினும் தெளியக் காண்க; ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இத்தத்துவ முறைபற்றி இங்கு இவ்வாறருளிச் செய்த அடிகள், திருக்கோவையுள்ளும், ''தவளத்த நீறணியுந் தடந்தோள் அண்ணல், தன் ஒருபாலவள் அத்தனாம்; மகனாம்'' (தி.8 கோவையார்-12)

Koviloor Digital Library

என்று இங்ஙனமே அருளுதலையும், 'சிவ தத்துவத்தினின்றும் சத்தி தத்துவம் தோன்றலின் அவள் அத்தனாம் என்றும், சத்தி தத்துவத் தினின்றும் சதாசிவதத்துவம் தோன்றலின் மகனாம் என்றும் கூறினார், ''இமவான் மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்'' என்பதூஉம் அப்பொருண் மேல் வந்தது'

என்று அதற்குப் பேராசிரியர் உரை உரைத்தலும் காண்க.

''வாயும் மனமும் கடந்த மனோன்மனி
பேயும் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
ஆயும் அறிவும் கடந்த அரனுக்குத்
தாயும் மகளும்நல் தாரமும் ஆமே.''

(தி.10 திருமந்திரம் - 1178) என்பது திருமூலர் திருவாய்மொழி.

''கனகமார் கவின்செய் மன்றில்
அனகநா டகற்கெம் அன்னை
மனைவிதாய் தங்கை மகள்''

எனக் குமரகுருபரரும் அருளிச் செய்தார்*(சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை-33)*

''பூத்தவ ளேபுவ னம்பதி னான்கையும்
பூத்தவண்ணம்
காத்தவ ளேபின் கரந்தவ ளேகறைக்
கண்டனுக்கு
மூத்தவளே'' *-அபிராமியந்தாதி - 13*

எனவும்,

''தவளே இவள் எங்கள் சங்கர னார்மனை;
மங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக் கன்னையு மாயினள்;''

-அபிராமியந்தாதி - 44

Koviloor Digital Library

208. சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்
செங்கனி வாயித ழுந்து டிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇ ரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 14

எனவும் கூறியதும் இதுபற்றி. ஒருவரையே இங்ஙனம் ஒவ்வாத பல முறையினராகக் கூறுதல், 'இவையெல்லாம் ஒரு பயன் கருதி நாடக மாத்திரையால் அவர் மேற்கொள்வனவேயன்றி, உண்மையில் அவர் இவ்வாறு திரிபுற்று நிற்பவரல்லர்; அவர்தம் உண்மை இயல்பு, இவை அனைத்தினும் வேறு' என்பது உணர்த்துதற் பொருட்டேயாம். இதனை, ''ஒருவனே இராவணாதி பாவகம் உற்றாற் போலத் - தருவன் இவ்வடிவம் எல்லாம் தன்மையும் திரியானாகும்'' என விளக்குகின்றது *சிவஞானசித்தி (சூ. 1-67).*

இவற்றையெல்லாம், 'அபரஞானம்' எனப்படும் நூலுணர் வினால் நம்மனோரும் பரக்கக் கூறுதல் கூடுமாயினும், பரஞானமாகிய அநுபூதியைப் பெற்ற அடிகள் போன்றவர்கட்கே இவையெல்லாம் உண்மையான் விளங்குவன என்பதையும் அந்நூல்,

சிவம்சத்தி தன்னை ஈன்றும்
சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும்
உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்
குலகுயி ரெல்லாம் ஈன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும்
பான்மொழி கன்னி யாகும்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித்
தன்மைதான் தெரியு மன்றே.

என விளக்குகின்றது *(சூ.2.77.).* கேள்வன் முதலிய பெயர்களைச் செய்யுள் நோக்கி முறைபிறழ வைத்தார்.

14. பொ-ரை: செம்மையாகிய அணிகளையுடைய பெண்களே! சங்க வளையல் ஒலிக்கவும், காற்சிலம்பு ஒலிக்கவும், நெடிய கூந்தலில் சுற்றிய பூமாலை அசையவும், வாயில் உள்ள சிவந்த கொவ்வைக்

Koviloor Digital Library

209. ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயி னானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேற வாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 15

கனிபோலும் உதடு துடிக்கவும், சிவபுரத்தின் பெருமையைப் பாடி, கங்கை வெள்ளம் ஒலிக்க, பாம்பு நடுங்கி ஒலிக்கின்ற திரட்சியான சடையையுடைய இறைவனது திருவடிக்கு மிகுந்த விருப்பத்தால் தனங்கள் விம்மப் பொன்போலும் அழகிய வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: இரைப்ப - ஒலிக்க; இஃது உடனிகழ்ச்சியாகிய எதிர்காலத்தின்கண் வந்தது.

''நீரொலிக்க அரா இரைக்க நிலா முகிழ்க்கும் திருமுடியார்' (தி.12 பெ. பு. திருக்குறிப்பு. 113.) என்றதும் காணத்தக்கது. 'கழற்கே பொங்கிய' என இயையும். 'காதலால் கொங்கைகள் பொங்க' என்க. இக் காமப் பொருள், 'இறைவன் திருவடியில் பேரன்புடையார்க்கு அது காரணமாக உடல் பூரிக்கும்' என்பதைக் குறிக்கும்.

15. பொ-ரை: கருங்குவளை மலர் போன்ற பெரிய கண்களையுடைய இளம் பெண்களே! ஞானமாகிய கருப்பஞ்சாற்றின் தெளிவானவனும், அதன் பாகானவனும், தேடுவதற்கு அருமையான நன்மைப் பொருளானவனும், சுவை கெடாத தேனானவனும், முக்கனிகளின் சுவையானவனும், மனத்தில் புகுந்து இனிக்க வல்ல தலைவனும், பிறவித்தளையை அறுத்து ஆண்டுகொண்டருளின கூத்தப் பெருமானுமாகிய இறைவனை நாவில் வடுவுண்டாகும்படி, துதித்துப் பாடிப் பொன் போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: ஞானக் கரும்பு, உருவகம். தெளிவு - அதன் சாறு. பாகு-அச்சாற்றைக் காய்ச்சுவதனாலாவது. நாடல் - நினைத்தல். கிடைத்தல் கூடாமையால், நினைத்தற்கும் அரியதாயிற்று. நலம், அதனையுடைய பொருட்கு ஆகுபெயர். நந்தா - கெடாத. 'சித்தம்

Koviloor Digital Library

210. ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 16

211. தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்

புகுந்து தித்திக்க வல்ல தேனை' எனக் கூட்டுக. பானல் - நீலோற்பல மலர்.

16. பொ-ரை: நாமும் அன்பரோடு கூடி வந்து உய்யும் வகையில் பணிசெய்யும் வகைகளைப் பாடி விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் கனவிலும் கண்டறியாத செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை எமக்குக் காட்டுகின்ற செல்வமாகிய காளையை அகத்தே கொண்ட வெற்றியையுடைய கொடியையுடையவனும் சிவபெருமானும், முப்புரங்களை அழித்த வெற்றியையுடைய வீரனுமாகிய இறைவன் திருநாமங்களைப் பரவிச் சிவந்த பொன் போல ஒளியைத் தருகின்ற வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: ஆவகை - உயர்வெய்தும் வகையில். வந்து - சென்று; இடவழுவமைதி.

''கனவிலும் தேவர்க் கரியாய் போற்றி''
(தி.8. போற்றித்திருவகவல் 143)

என முன்னரும் அருளிச் செய்தார். 'பாதங்களை நமக்குக் காட்டும்' என்க. சே அகம் ஏந்திய கொடி - எருதைத் தன்னகத்துக் கொண்ட கொடி. கொற்றம் - வெற்றி. சேவகம் - வீரம்.

17. பொ-ரை: சிவபெருமானது தேன்நிறைந்த உள்ளிடத்தை யுடைய பெருமை பொருந்திய கொன்றை மலரைப் பாடி, சிவ

Koviloor Digital Library

ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 17

212. அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 18

லோகத்தைப் பாடி, அழகிய சடையின் மேலுள்ள விண்ணிடத்து உலாவுகின்ற பெருமையமைந்த இளம்பிறையைப் பாடி, பெரிய இடபத்தைப் பாடி, வலக்கையில் தாங்கிய, தசை தன்னிடத்தில் பொருந்திய மழுவினையும் முத்தலை வேலினையும் பாடி, விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் பிழைக்கும் வண்ணம் அந்நாளில் விடத்தை உணவாக உண்டதைப் பாடிப் பொன் போலும் அழகிய வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: தேன் அக மா மலர் - தேனை அகத்திலே உடைய சிறந்த மலர். 'தேனகக் கொன்றை மலர்' என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. வானகம் - விண்ணில் இயங்குதற்குரிய, மதிப்பிள்ளை - பிள்ளை மதி· மூன்றாம் பிறை. மால் விடை - பெரிய இடபம். ஊனகமாமழு - பகைவரது ஊனை அகத்திலே உடைய பெரிய மழு. உம்பர் - மேலுலகம். இம்பர் - கீழுலகம். போனகம் - உணவு.

18. பொ-ரை: சிவபெருமான் பிரமன் தலையைக் கொய்து பந்தாடினமையைப் பாடி, சூரியனது பல்லைத் தகர்த்தமையைப் பாடி, யானையைக் கொன்று அதன் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டமையைப் பாடி, இயமனைக் காலால் உதைத்ததைப் பாடி, ஒருங்கே உலவிய திரிபுரங்களை அம்பால் எய்து அழித்தமையைப் பாடி, சிற்றறிவும் சிறு தொழிலுமுடைய எங்களை ஆட்கொண்ட நன்மையினைப் பாடி, பாடலுக்கேற்ப நின்று தொடர்ந்து ஆடி

Koviloor Digital Library

213. வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லை பாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 19

இறைவனுக்கு வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: பிரமன் தலைகளுள் ஒன்றைச் சிவபெருமான் கைந் நகத்தால் கிள்ளி எறிந்தபொழுது அதனைச் செண்டாடினார் என்பது இதனால் பெறப்படுகின்றது.

''அரி அயன்தலை வெட்டிவட் டாடினார்'' (தி.5.ப.85.பா.2.)

என்ற அப்பர் திருமொழியும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. அருக்கன் - சூரியன். இவனது பல்லைச் சிவபெருமான் பறித்தது தக்கன் வேள்வியில். கயம் - யானை. யானையுருக் கொண்ட அசுரன் கயாசுரன். இயைந்தன முப்புரம் - ஒருங்கு கூடி இயங்கிய மூன்று கோட்டைகள். நயம் - விருப்பம்; என்றது, திருவருளை.

19. பொ-ரை: சிவபெருமானது வட்ட வடிவாகிய கொன்றை மலர் மாலையைப் பாடி, ஊமத்தமலரையும் பாடி, பிறையையும் பாடிப் பெரியோர் வாழ்கின்ற அழகிய தில்லை நகரைப் பாடிச் சிற்றம்பலத்து ஞானசபையிலுள்ள எமது செல்வமாகிய பெருமானைப் பாடி, அரையிற் கட்டிய பாம்புக் கச்சையினைப் பாடி, கையிற் சுற்றியுள்ள கங்கணத்தைப் பாடி, மூடினகையின்மேல் வைக்கப்பட்டுப் பட மெடுத்து ஆடுகின்ற பாம்பைப் பாடி, இறைவனுக்கு வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: 'வட்ட மாலை' என இயையும். இஃது இண்டையைக் குறித்தது. மத்தம் - ஊமத்த மலர். சிட்டர் - மேலோர்; இது தில்லை வாழந்தணர்களைக் கூறியதாம். செல்வம் - செல்வம் போல உள்ள சிவபெருமான். மாசுணம் - பாம்பு. கச்சை - அரையில் உடைமேல் இறுகக் கட்டுவது. ''மாசுணம்'' என்றது, ''கங்கணம்' என்றதனோடும் இயையும். சிவபெருமான் கையில் ஒரு பாம்பைத் தனியாக வைத்து

Koviloor Digital Library

214. வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயி னார்க்குச்
சோதியு மாய்இருள் ஆயி னார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயி னாருக்
காதியும் அந்தமும் ஆயி னாருக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆட்டுதலும் பலவிடங்களிற் கூறப்படும்.

20. பொ-ரை: வேதநூலும் அவற்றுள் கூறப்படும் யாகங்களும் ஆனவரும், மெய்ப்பொருளும் பொய்ப் பொருளும் ஆனவரும், ஒளியுமாகி, இருளும் ஆனவரும், துன்பமுமாகி இன்பமும் ஆனவரும், பாதியுமாகி முழுதுமானவரும், உயிர்களுக்குப் பந்தமும் ஆகி வீடும் ஆனவரும், உலகுக்கு முதலும் முடிவுமானவரும் ஆகிய இறைவருக்கு, நீராடும் பொருட்டுப் பொன்போலும் வாசனைப் பொடியை நாம் இடிப்போம்.

கு-ரை: பின் வருவனபோல மறுதலைப் பொருள்பட, ''வேதம்'' என்றதற்கு,'வேதமுடிபினால் உணர்த்தப்படுவதாகிய ஞானம்' எனப்பொருள் கூறுக. ''வேள்வி'' என்றது, கன்ம காண்டத் துள் சொல்லப்பட்ட வேள்விகளையாம். மெய்ம்மை - நிலைத்த பொருள். பொய்ம்மை - நிலையாத பொருள். சோதி - ஒளி; ஞானம். இருள் - அஞ்ஞானம். பாதியாதல், ஒரு வடிவத்தில் பாதி வடிவமே தானாய் இருத்தல். மற்றைப் பாதி வடிவம் அம்மை என்க. இது, மாதொரு கூறானவடிவம். முற்றுமாதல், முழுவடிவமும் தானேயாதல்; இது உமாமகேசுரவடிவம் முதலாகப் பலவாம். இவ்வடிவங்களில், அம்மை தனித்துக் காணப்படுவாள்,

''பெண்உரு ஒரு திறன் ஆகின்று; அவ்வுருத்
தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்''

எனப் *புறநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்தினும்* இவ்விருவகை வடிவும் கூறப்பட்டன. பந்தம் - கட்டு; பிறப்பு நிலை. வீடு - பிறப்பு நீங்கிய

Koviloor Digital Library

நிலை.

இறைவன் மெய்ப்பொருளாதல் வெளிப்படை. எல்லாப் பொருளிலும் உடலில் உயிர்போலக் கலந்து நிற்றலால், நிலையாப் பொருளும் ஆகின்றான். ஞானம், இறைவனது இயற்கை தன்மை, அஞ்ஞானத்தைத் தருகின்ற ஆணவத்திலும் திரோதான சத்தியாய் இயைந்து நிற்றலின், அஞ்ஞானமும் ஆகின்றான். மறைத்தல் தொழிலால் பிறவித் துன்பத்தை விளைவித்தலின், துன்பமாகின்றான். இன்பம் - பேரின்பம். இஃது அவனிடத்தில் இயல்பாய் உள்ளது, பந்தம் - திரோதான சத்தி வாயிலாக ஆணவத்தின் சத்தியை நடத்தி உயிர்களைப் பிறப்பினுள் அழுத்தல். ஐந்தொழில்களுள், 'மறைத்தல்' என்பது இதுவே. வீடாவான் இறைவனே என்பதும், அவனே உலகிற்கு ஆதியும், அந்தமும் என்பதும் வெளிப்படை. இவ்வாற்றால், 'அவனையன்றி யாதும் இல்லை' என்பது உணர்த்தியவாறு.

காஞ்சிப் புராணம்

பெருந்துறையிற் சிவபெருமான் அருளுதலும்
பெருங்கருணைப் பெற்றி நோக்கிக்
கரைந்துகரைந் திருகண்ணீர் மழைவாரத்
துரியநிலை கடந்து போந்து
திருந்துபெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல்
வாய்மடுத்துத் தேக்கிச் செம்மாந்து
இருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூர்
அடிகள்அடி யிணைகள் போற்றி

-சிவஞான முனிவர்

Koviloor Digital Library

10. திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடைக்கியம்

கோத்தும்பியை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்த பகுதி யாதலால் இது, 'திருக்கோத்தும்பி' எனப் பெயர் பெற்றது. கோ - அரசு. தும்பி - வண்டு. கோத்தும்பி - அரச வண்டு; ஆண்வண்டு. களவொழுக்கத்தாற் கலந்த தலைவன் ஒருவழித் தணந்தபொழுது தலைவி ஆற்றாமை மிகுதியால் கடலும், கானலும், கழியும், புள்ளும், மரமும் போல்வனவற்றை முன்னிலைப் படுத்துச் சிலசொற்சொல்லி இரங்கு வாள்; அவ்வழி அவைகளை அவள், 'நீவிர் என்பொருட்டுத் தலை வரிடம் தூது சென்று சில சொல்லிவாருங்கள்' எனக்கூறுதலும் உண்டு. தலைவி சொல்லியவற்றைக் கேட்டலும், அவட்கு அவை ஒன்று செய்தலும் இலவாயினும், தனது ஆற்றாமை ஒருசிறிது நீங்கச் சிறிது ஆற்றியிருத்தலே இக்கூற்றுக்களுக்கெல்லாம் பயனாம். இவை 'மறைந்தவற்காண்டல்'' என்னும் நூற்பாவினுள் *(தொல். பொருள். 109.)* ''காமம் சிறப்பினும்'' என்றதனாற் கொள்ளப்படும்; எவ் வாறெனின், ''சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபின் தொழிற்படுத் தடக்கியும்'' *(தொல். பொருள் . 194.)* எனப் பின்னர்க் கூறுதலான் என்க. இவற்றை, ''சென்றோன் நீடலிற் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி'' *(நம்பியகப்பொருள் - 168.)* என்றார் பிற்காலத்தார். இக் கூற்றுக்கள் பாடாண் திணையுள்ளும் அமையப் பாடுவராகலின், அம் முறையில் சிவபெருமானைத் தலைவனாகப் பெற்ற தலைவி அப் பெருமான் தன்னை உடன்கொண்டு செல்லாது பிரிந்த பிரிவின்கண் ஆற்றாளாய் வண்டினை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது இப்பகுதி. பாடாண்திணையுள் இதுபோல வருங் கூற்றுக்களே பிற்காலத்தில் வண்டுவிடு தூது, கிள்ளைவிடு தூது முதலிய அஃறிணைப் பொருள் பற்றிய தூதுப் பிரபந்தங்களாக வளர்ச்சியுற்றன. 'நெஞ்சுவிடு தூது' என்பதும் இதுவேயாம். வடமொழியுள் மேகவிடு தூதும் காணப்படும். எனவே, அடிகள் அருளிச் செய்த குயிற் பத்து, கிளிப் பத்து (தி.8 திருத்தசாங்கம்) என்பனவும் இப்பொருள்மேல் வந்தனவாதல் விளங்கும். தேவாரத் திருமுறைகளிலும் இவ்வாறு வந்துள்ளவற்றைக் காண்க.

'இருபது' என்னும் தொகையமைந்த பாடற்றொகுதிகளைக் கோக்கின்றுழி, எட்டடியான் இயன்ற பாட்டுக்களது தொகுதியை முன்னும், ஆறடியான் இயன்ற பாட்டுக்களது தொகுதியை அதன் பின்னும் வைத்து, நான்கடிகளான் இயன்றவற்றுட்சந்தம் பெற்று வந்ததனை முதற்கண் வைத்து, அதன்பின்னர்ச் சந்தமின்றி வருவன

Koviloor Digital Library

வற்றை வைக்கத்தொடங்கி, காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி சிறப்புடைத் தாகலின் அதனையுடைய இப்பகுதியை முதற்கண் வைத்துக் கோத் தனர் முன்னோர் என்க.

இது முழுவதும், பெரும்பான்மையும் வெண்டளையும், சிறுபான்மை கலித்தளையும் பெற்று வந்த நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாக்களான் இயன்றுள்ளது. 'இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப் பட்டது' என்பதே எல்லாப் பதிப்புக்களிலும் காணப்படுவது. இதன்கண் அடிகள் சிவபெருமானது அருட்குணங்களில் திளைத்தல் ஒன்றே காணப்படுதல் பற்றி இதற்கு 'சிவனோடு ஐக்கியம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் போலும் முன்னோர்.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

215. பூவேறு கோனும்
புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும்
நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும்
வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 1

1. **பொ-ரை**: அரசவண்டே! நீ, பிரமன், இந்திரன், சரசுவதி, திருமால், நான்கு வேதங்கள், முச்சுடர்கள், மற்றைத் தேவர்கள், ஆகிய எல்லாரும் அறியவொண்ணாத இடபவாகனனாகிய சிவபெருமானது திருவடியிற் போய் ஊதுவாயாக.

கு-ரை: எல்லா இடத்தும், ''கோத்தும்பீ'' என வருவதனை முதலிற் கொள்க.

பூ ஏறு கோன் - தாமரை மலர்மேல் ஏறி வீற்றிருக்கும் தலைவன்; பிரமதேவன். பொற்பு - அழகு. நா ஏறு செல்வி - எல்லார் நாவிலும் சென்று தங்கும் அரசி; கலைமகள். மா - பெருமை. 'ஏற்றுச் சோதி' எனற்பாலது, எதுகை நோக்கி, ''ஏறு சோதி'' என நின்றது; 'இடபத்தினை உடைய ஒளி வடிவினன்; உருத்திரன்' என்பது இதன் பொருள். சே ஏறு சேவடி - இடபத்தின்கண் ஏறும் செவ்விய திருவடி.

Koviloor Digital Library

216. நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்க
ளாரென்னை யாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை
ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி

சேவடிக்கு - சேவடிக்கண்; உருபுமயக்கம். ஏகாரம் பிரிநிலை. பின்வருவனவற்றிற்கும் இவை பொருந்தும். 'குணமூர்த்தியாகிய உருத்திரனுக்கும், நிற்குணமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுக்கும் வடிவு, பெயர் முதலியன ஒருவகையினவாயினும், உருத்திரன் ஆன்ம வருக்கத்தினன் எனவும், பரமசிவன் யாவர்க்கும் பதியாகிய முதற் கடவுள் எனவும் பகுத்துணர்ந்து கோடல் வேண்டும் என்பது உணர்த்துதற்கு இருவர்க்கும் இடப வாகனம் உண்மையை விதந் தோதியருளினார். வானவரோடு உடன் வைத்து எண்ணினமை யானும், ''அறியா'' என்றதனானும், ''மா ஏறு சோதி'' உருத்திரன் என்பதும், 'ஒருவரும் அறியாச் சேவடி' என்றமையால், அவை பரமசிவனுடையன என்பதும் இனிது விளங்கின.

வண்டினைப் பரமசிவன் பால் சென்று ஊது என ஏவுகின்றவள், ஏனையோரை அப்பெருமான் என எண்ணி மயங்காமைப் பொருட்டு, எல்லார் அடையாளங்களையும் தெரித்துக் கூறினாள். 'அவ்வடையாளங்களுள், வானவரோடு ஒருங்கு நிற்றலும், அவர் அனைவரும் வணங்க அவர்கட்கு மேல் நிற்றலும் உருத்திரனோடு பரமசிவனிடையுள்ள வேற்றுமை' என்பதை உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறினாள். இவற்றிடையே, 'வானவரும் நாவேறு செல்வியும், நான்மறையும் இசையைத் தந்து நிற்றல் உண்டாக்கலின், இசையில் விருப்புடைய நீ அவ்விடத்தும் மயங்கி யொழியற்க' என்பதையும் கூறினாள் என்க. சேவடி, செங்கமல மலர்போல்வன ஆகலின் அது வண்டிற்கு மிகவும் இன்பம் செய்யும் என்பது கருதி, 'அவற்றின்கண் சென்று ஊது' என்றாள். இதனானே, 'ஆன்மாக்களாகிய வண்டுகட்கு அச்சேவடி அறிவாகிய மணத்தினையும், ஆனந்தமாகிய தேனினை யும் அளித்துப் பிறிதொன்றனையும் அறியாது இன்பம் ஒன்றையே துய்த்துத் தம்மிடத்தே கிடக்கச்செய்யும்' என்பதும் போதரும்.

தும்பி சென்று ஊதும் பொழுதே அதனது நறுமணத்தாலும், பிறவற்றாலும் அது தன்னிடத்துத் தும்பி என்பதனை உணர்ந்து, தன்னை நினைந்து வருவான் என்னும் துணிவினளாதலின், 'இன்னது சொல்' எனக் கூறாமல், ஊதுதலால் தும்பிக்கு உளதாகும் பயனை மட்டுமே குறித்து, ''ஊதாய்'' என்றொழிந்தாள். ஊதுதல் - ஒலித்தல்.

Koviloor Digital Library

ஊனா ருடைதலையில்
உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 2

2. பொ-ரை: அரசவண்டே! தேவர் பெருமானாகிய இறைவன் வலிய வந்து என்னை ஆண்டருளாவிடின், நான் யார்? என் மனம் யார்? ஞானங்கள் யார்? என்னையறிவார் யார்? ஒன்றுமில்லையாய் முடியும். ஆதலால், நீ பிரம கபாலத்தில் உணவேற்கின்ற அம்பல வாணனது திருவடிக்கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: ''வானோர் பிரான் மதிமயங்கி என்னை ஆண்டில னேல், நான் ஆர்.....யாரறிவார்'' என்க. ''ஆர்'' என்றது, 'யார்' என்னும் வினா வினைக் குறிப்பின் மரூஉ. இஃது, உயர்திணை முப்பாற்கும் பொதுவாய் 'எத்தன்மையன், எத்தன்மையள், எத் தன்மையர்' என்னும் மூன்று பொருள்களுள் ஒன்றை இடத்துக்கேற்பத் தந்துநிற்கும். இஃது இங்கு 'நான் ஆர்' எனத் தன்மையில் வந்தது இட வழுவமைதி.

''ஊதைகூட் டுண்ணும் உகுபனி யாமத்தெங்
கோதைகூட் டுண்ணிய தான்யார்மன் - போதெல்லாம்
தாதொடு தாழுந்தார்க் கச்சி வளநாடன்
தூதொடு வாராத வண்டு''

(தொல். சொல். சேனாவரையம் - 210.) என்றாற்போல அஃறிணைக் கண் வருதல் திணைவழுவமைதி. அவ்வாற்றான் இங்கு ''என்உள்ளம் ஆர்'', ''ஞானங்கள் ஆர்'' என வந்தது. இவையெல்லாம் பிற்கால வழக்கு. இவ்வாற்றால், ''நான் ஆர்'' என்றது, 'நான் எத்தன்மை யேனாய் இருப்பேன்' எனவும், ''என் உள்ளம் ஆர்'' என்றது, என் மனம் எத்தன்மையதாய் இருக்கும்' எனவும், ''ஞானங்கள் ஆர்'' என்றது, 'என் அறிவுகள் எத்தன்மையனவாய் இருக்கும்' எனவும் பொருள் தருமாறு அறிக. என்னை யார் அறிவார் - என்னை ஒரு மகனாக இவ்வுலகில் யாவர் அறிந்து நிற்பார். 'ஆண்டிலனாயின் இவ்வாறு ஆம்' எனவே, 'ஆண்டதனால் இப்பொழுது நான் இறை வனுக்குப் பேரன்பனாயினேன்; என் உள்ளம் அவனையே நினைந்து உருகுகின்றது; என் அறிவுகள் எல்லாம் அவனையே பொருளாக அறிந்து நிற்கின்றன; என்னை எல்லாரும் சிவனடியான் எ,ன்று அறிந்து நிற்கின்றனர்' என்பது தானே பெறப்பட்டது. தலைவி கூற்றில் இவை,

Koviloor Digital Library

தலைவனால் தமக்கு முதுக் குறைவுண்டாயிற்றாக ஊரெல்லாம் சொல்லப்படுதலைக் குறிக்கும். அறிவு ஒன்றேயாயினும், அறியப் பட்ட பொருள்பற்றி வேறுவேறாய்த் தோன்றலின், ''ஞானங்கள்'' எனப் பன்மையாற் கூறினார்.

இம் முதலடி ஐஞ்சீருடையதாய்க் கொச்சகக் கலிப்பாவின் கண் மயங்கி வந்தது, அஃது யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையதாகலின் *(தொல்.செய்.452.)*.

''வெண்டளை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியும் உளஎன மொழிப''

(தொல். பொருள்.369) என்றதனைக் கலிப்பாவின் இலக்கணமாகவே கொண்டார் பேராசிரியர்.

''அருகிக் கலியில் அகவன் மருங்கின்ஐஞ் சீரடியும்
வருதற் குரித்தென்பர் வான்றமிழ் நாவலர்''

-யாப்பருங்கலக்காரிகை

எனப் பிற்காலத்தாரும், கலிப்பாவின்கண் சிறுபான்மை ஐஞ்சீரடி மயங்கிவரும் எனக் கூறினமை காண்க. சீர் மிகுதியாக வந்தமையின் இடையே வெண்டளையாதல், கலித்தளையாதல் வருதலின்றி ஆசிரியத்தளை வந்தது. பின்னரும் இக் கொச்சகக் கலிப்பாவில் ஐஞ்சீரடி வருவன உள; அவற்றை அறிந்துகொள்க.

''மதிமயங்கி'' என்றது, அருளது மிகுதியைக் குறித்தவாறு. இதனானே, இறைவற்கு மயக்கம் உண்மை கூறிய குற்றம் எய்தாதாயிற்று. இங்ஙனமாகவும், 'மயங்கி' என்றதனைப் பெயர் எனக் கொண்டு அதனைப் பிரமனுக்கு ஆக்கி, பின்வரும், 'ஊனார் உடைதலை' என்றதனை, 'அத்தலை பிரமன் தலை' என விதந்த வாறாக உரைப்பாரும் உளர். புணர்ச்சிப் பத்தின் ஒன்பதாம் திருப் பாட்டுள், ''நாயேன்றனை ஆண்டபேதாய்'' என வருவதற்கு அவரும் வேறுரையாது, 'அன்பினால் கூறியது' என்றே போதலின், ஈண்டும் அவ்வாறு உரைத்துப் போதலே தக்கது என்க. ''மதிமயங்கி, பேதை'' என்றாற் போல்வன சொல்வகையால் இறைவனை இகழ்ந்துரைப்பன போலத் தோன்றினும், கருத்துவகையால், 'அவன் நம்மை ஆட் கொள்ளுதற்குரிய தகுதி ஒன்றேனும் நம்மிடத்தில்லா தொழியினும், தனது பேரருள் ஒன்றானே நம்மை ஆட்கொண்டருளினான்' என அவனது கருணையின் பெருமையைப் பெரிதும் புகழ்ந்துரைப்பனவே யாதலின். அவை குற்றமாதல் யாண்டையது என்க. இன்னோரன்ன

Koviloor Digital Library

217. தினைத்தனை உள்ளதோர்
பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்தொறும்
பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்நெக
ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே
சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 3

வற்றைக் குற்றமெனின், தேவாரத் திருமுறையுள் இறைவனைப் ''பித்தா'' என்றும். ''மதியுடையவர் செய்கை செய்யீர்'' என்றும் (தி.7. ப.1.பா.1;ப.5.பா.3.) பிறவாறும் வந்தனவும், இங்கும்,

''வெங்கரியின் - உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ்
சூண்பிச்சன் ஊர்ச்சுடுகாட்டு
எரிப்பிச்சன்'' (தி.8 நீத்தல் விண்ணப்பம்.49)

என வந்தனவும், பிறவும் எல்லாம் குற்றமாயொழியும். அவை யெல்லாம் சிறிதே கடுமையுடையன; இஃது அன்னதன்றெனின், 'இறைவனிடம் சிறு குற்றங்களைச் செய்தல் பிழையன்று' என்பது பட்டு முறைமையன்றாமென்றொழிக.

'என்னை இங்ஙனம் முதுக்குறைவு எய்தினாளாக ஊரவர் பலரும் சொல்லுமாறு வந்து கலந்த தலைவனை மீட்டும் அவ்வாறேயாக வருமாறு சென்று ஊது' என்கின்றாளாகலின், ''நானார்'' என்றது முதலியவை, 'சென்று ஊதாய்'' என்பதனோடு இயைந்து நிற்றல் அறிக.

'ஊன் ஆர் தலை, உடை தலை' என்க. உடைதல் - சிதைதல். தலை ஓடு சிதைவில் வழி, பலிப்பாத்திரமாதற்கு ஏலாமை உணர்க. ''கமலம்'' என்றது, உருவக வகையால், திருவடியை உணர்த்திற்று. 'கமலத்தே' என்னும் சாரியை தொகுத்தலாயிற்று.

3. பொ-ரை: அரசவண்டே! நீ, மிகவும் சிறிதாகிய மலர்த்தேனை உண்ணாமல், நினைத்தல், காண்டல், பேசுதல் என்னும் இவற்றைச் செய்கிற, எல்லாக் காலங்களிலும் வலிய எலும்புகளும் உருகும்படி இன்பத்தேனைப் பொழிகின்ற கூத்தப்பிரானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

Koviloor Digital Library

218. கண்ணப்பன் ஒப்பதோர்
அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில்
என்னையும் ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை
வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 4

கு-ரை: ''பூவினில்'' என்றதனை முதலிற் கொள்க. உள்ளது - உள்ளதாகிய. ஓர் - சிறிய. ''உண்ணாதே'', 'உண்ணாதை' என்பதன் மரூஉ. ஆனந்தத் தேன், உருவகம். குனிப்பு - நடனம். 'என் சொற் கேட்பின், நின் முயற்சியினும் நீ பெரும்பயன் எய்துவாய்' என்பாள் இவ்வாறு கூறினாள். இதனுள், 'பூ' என்றது உலகத்தையும், 'தினைத் தனை உள்ள தோர் தேன்'' என்றது, அதன்கண் உள்ள சிற்றின்பத்தை யும் குறித்து நிற்றல் காண்க. இதனானே, திருவருள் பெற்ற பின்னரும் ஆன்மபோதம் உலக இன்பத்தை வேம்பு தின்ற புழுப்போல *(சிவஞானபோதம். சூ.9.அதி.3.)* மீண்டும் நோக்குதல் உண்மை பெறப்பட்டது.

4. பொ-ரை: அரசவண்டே! கண்ணப்பனது அன்பு போன்ற அன்பு என்னிடத் தில்லையாதலைக் கண்டும், என்மீதுள்ள பெருங் கருணையால் வாவென்று கூவியாட்கொண்ட சிவபெருமானிடம் சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: கண்ணப்பன், கண்ணப்ப நாயனார். அவரது வரலாறு நன்கறியப்பட்டது. 'அவர்' இறைவனுக்குச், செய்தனவெல்லாம் அடியராவார்க்குச் சிறிதும் ஒவ்வாதனவேயாயினும் இறைவன் அவ்வொவ்வாச் செயல்களை நோக்காது அவரை மகிழ்ந்தேற்றுக் கொண்டது, அவரது ஒப்புயர்வற்ற அன்பு கருதியேயாம்; அங்ஙன மாக, என்னிடத்து உள்ள ஒவ்வாச் செயல்களை நோக்காது என்னை அவன் ஆட்கொள்ள வேண்டுமாயின், அவரது அன்புபோலும் அன்பு என்னிடத்தில் உண்டாதல் வேண்டும்; அஃது இல்லையாகவும், என்னை அவன் ஆட்கொண்டது வியப்பினும் வியப்பே' என்பது இத் திருப்பாட்டிற் குறிக்கப்பட்டது.

'அன்பு' எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், 'கண்ணப்பன்'

Koviloor Digital Library

219. அத்தேவர் தேவர்
அவர்தேவர் என்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப்
புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென்
பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 5

என்றதும், ஆகுபெயரால், அவரது அன்பினையே குறிக்கும். ''என் ஒப்பு இல் என்னையும்'' என்றது, 'குற்றம் புரிதலில் எனக்கு நிகர் வேறொருவர் இல்லாத என்னையும்' என்றபடி.

''உன்னைப் போதும் மறந்திட்
டுனக்கினி தாயிருக்கும்
என்னைஒப் பார்உள ரோசொல்லு
வாழி இறையவனே'' (தி.4.ப.112 பா.4).

என்ற அப்பர் திருமொழியை நோக்குக.

''வண்ணம் பணித்து'' என்பது வலிந்து நின்றது; 'உய்யும் வகையை அருளிச்செய்து' என்பது பொருள். எல்லாரும், 'வண்ண' எனச் செயவெனெச்சமாக்கி உரைத்தார்: இஃது அங்ஙனம் என ஆமாறு இன்றென்க. ''வா என்ற'' என்றது. 'என்பால் வருக என அழைத்துத் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்ட' என்றவாறு, ''வருக என்று பணித்தனை'' (தி.8 திருச்சதகம்-41) என முன்னருங் கூறினார். சுண்ண நீறு - நீற்றுச் சுண்ணம்; 'திருநீற்றையே நறுமணப் பொடியாகப் பூசிக் கொள்பவன்' என்றபடி. பொன் - அழகு, தலைவி கூற்றில் இது, 'முன்பு அன்புடையேனாய்த் தோன்றிய அவர்க்கு யான் இன்று அன்பில்லாதவளாய்த் தோன்றுகின்றேன்' என்னும் கருத்தினதாம்

5. பொ-ரை: அரசவண்டே! அந்தத் தேவரே தேவர் என்று பொய்த்தேவரைப் புகழ்ந்து பேசிப் புலம்புகின்ற இவ்வுலகத்தில் என்பிறவித் தொடர்பு சிறிதும் இல்லாமல் ஒழியும்படி நான் பற்றி நிற்கின்ற மெய்த் தேவனாகிய சிவபிரானுக்கே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: ''தேவர், அவர்'' என்பன உயர்வின்கண் வந்த பன்மை.

Koviloor Digital Library

220. வைத்த நிதிபெண்டீர்
மக்கள்குலம் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற்
பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக்
கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 6

அத்தேவர் தேவர் - அந்தக்கடவுளே முதற்கடவுள். ''அவர்'' என்றது, முன்னர்க் கூறியவரைச் சுட்டியதன்று; வேறொருவரைச் சுட்டியதாம்; ''என்று இங்ஙன்'' என்றது, 'என்று இவ்வாறு ஒரோவொரு கடவுளைச் சுட்டி' என்றவாறு. பொய்த்தேவு பேசி - பொய்யான கடவுட் டன்மையைக் கூறி. தேவு - கடவுட்டன்மை. 'அவரெல்லாம் முதற் கடவுளராகாமை, வேதங்களாலும், புராணங்களாலும் இனிது விளங்கிக்கிடப்பது' என்பது திருவுள்ளம். பற்று, 'பத்து' எனத்திரிந்தது. பற்று ஏதும் இல்லாது - வேறொரு துணையும் இல்லாது தான் ஒருவனுமே துணையாக. பற்றுஅற - எனது உலகப்பற்று நீங்கும் வண்ணம், 'தேவர் தேவர்'' என்றது, 'தேவர்க்குத் தேவர்' என்னும் பொருட்டாய், 'முதற்கடவுள்' எனப்பொருள் தந்து, ''மெய்'' என்ற அடைபெற்று, 'உண்மை முதற் கடவுள்' என்றவாறாயிற்று. 'பலரும் பொய்த்தேவு பேசிப் பிறவிக் கடலினின்றும் ஏறமாட்டாது புலம்பு கின்ற இப்பூதலத்தே, நான் மெய்த்தேவை உணர்ந்து பற்றிக் கரை யேறும் பேறுடையனாயினேன்' என மகிழ்ந்தருளிச்செய்தவாறு, தலைவி கூற்றில் இது, வேற்று வரைவை விரும்பாமையைக் குறிக்கும்.

6. பொ-ரை: அரசவண்டே! செல்வம், மாதர், மக்கள், குலம், கல்வி என்று பிதற்றித்திரிகின்ற இந்தப் பித்தவுலகில், பிறப்பு இறப்பு என்கிற மனவிகாரக் கலக்கத்தை எனக்கு ஒழித்தருளின ஞானவுரு வனாகிய இறைவனிடத்திற்சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: 'அச் சித்த விகாரம்' எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. விகாரம் - திரிபு; மாற்றம். 'விகாரமாகிய கலக்கம்' என்க. கலக்கம் - திகைப்பு. பிறப்போடு இறப்பு என்னும் கலக்கம் - பிறப்பிற்கும், இறப் பிற்கும் காரணமாகிய கலக்கம். வித்தகம் - திறல்; இது, பிறர் இது செய்யமாட்டாமை உணரநின்றது. ''தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லான் றன்னை'' (தி.6.ப.54.பா.8) என்று திருநாவுக்கரசரும் அருளிச் செய்தார்.

Koviloor Digital Library

221. சட்டோ நினைக்க
மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ
கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித்
தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 7

7. பொ-ரை: அரசவண்டே! மனத்துக்கு அமுதம் போலும் சிவ பெருமானை நினைத்தால் எமக்குச் சேதமுண்டாமோ? உண்டாகாது. ஆதலால், அவனை மறவேன். அவனை நினைத்தற் கிசையாத துட்டரை யாம் காணவும் அருவருப்போம். அந்தப் பெரியோனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: 'சங்கரனைச் சட்டோ நினைக்க மனத்து அமுதாம்; ஆதலின் அவனது திருவடியை மறப்பேனோ' என்க.

'சட்ட' என்பது, 'சட்டோ' எனத் திரிந்து நின்றது.

''சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி அசத்தென்னச்
சட்ட இனியுளது சத்தேகாண்''

(சிவஞானபோதம் - சூ - 9. அதி - 2.) என்பதன் உரையில், ''சட்ட என்பது செப்பப் பொருட்டாயதோர் அகரவீற்றிடைச் சொல்; அது, 'சட்டம்' என இழிவழக்கில் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று' என மாபாடியம் உடையார் உரைத்தமை காண்க.

'சங்கரன்' என்பது, 'இன்பத்தை செய்பவன்' என்னும் பொருளதாதலின், 'உள்ளத்தில் அமுதம் ஊற்றெடுக்கச் செய்பவன்' என்பதனைக் கூறுமிடத்தில் இறைவனை அப்பெயராற் குறித் தருளினார். 'கெட்டேன்' என்பது, அவலக் குறிப்பு உணர்த்துவதோர் இடைச்சொல். இதனை, ''அத்தனுக் கென்கொல் கெட்டேன் அடுத்தது'' (தி.12. பெ.புரா.கண்ணப்பர். 168.) என்றாற்போல் வனவற்றிற் காண்க. ஒட்டாத - அப்பெருமானிடத்து உள்ளம் பொருந்தாத. ''பாவி'' என்றது பன்மை யொருமை மயக்கம். தொழும்பர் - அடிமைகள். எல்லாரும் இறைவன் அடிமைகளே யாதலின், அவர் எல்லாரையும் தாங்கும் தன் கடனைச் செய்து

Koviloor Digital Library

222. ஒன்றாய் முளைத்தெழுந்
தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை
நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்றாதை தாதைக்கும்
எம்மனைக்கும் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 8

நிற்கின்றான் இறைவன். ஆயினும், அவனது தாங்குதலைப் பெற்றும், தம் கடனாகிய பணியை (தி. 5. ப.19. பா.9.) அவனுக்குச் செய்யாது பிறதொழில்களைச் செய்தே காலம் கழிப்பவரை, ''பாவித் தொழும்பர்'' என்று அருளினார். உரு - பொருள். ''உருவாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. அறியோம் - மதியோம். 'சிட்டமாய' என்பதில், 'அம்' என்பது குறைந்து நின்றது. சிட்டம் - மேன்மை. மேன்மையுடையாரை ஈண்டு, 'மேன்மை' என்றதனை,

''இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்''

(குறள் - 627.) என்புழி, மேலோரை, 'மேல்' என்றது போலக் கொள்க. கொள்ளவே, 'சிட்டாய சிட்டன்' என்பது, 'மேன்மையுடையாருள் மேன்மையுடையான்' என்றவாறாயிற்று. 'பாவித் தொழும்பர்'' என்றது, தலைவி கூற்றில், இயற்பழித்தலும், தூது செல்லாமையும் உடைய தோழியைக் குறிக்கும்.

8. பொ-ரை: அரசவண்டே! பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்பொருளும், பிரபஞ்சரூபியும், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனைத் தன் அடியார் நடுவில் இருக்கச் செய்த என் தந்தையும், என் குடும்பத்திற்குத் தலைவனும், அழியாத செல்வமுடையவனுமாகிய சிவபெருமானிடத்துச் சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: ''முளைத்தெழுந்து''' எனவும், ''கவடுவிட்டு'' எனவும் வந்தமையின், ''ஒன்றாய்'' என்றது 'ஒருமரமாய்' எனக் குறிப்புருவக மாயிற்று. இறைவன் தன்னியல்பில் ஒருவனேயாய் இருந்தும், உலகத்தைத் தொழிற்படுத்துதற்பொருட்டு அளவிறந்த வடிவும், பெயரும் உடைவனாய்த் தோன்றலின், ''ஒன்றாய் முளைத்தெழுந்து எத்தனையோ கவடுவிட்டு'' என்றார். 'தம்மை ஆட்கொண்டதும்

Koviloor Digital Library

223. கரணங்கள் எல்லாங்
கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று
சார்தலுமே தான் எனக்கு
மரணம் பிறப்பென்
றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 9

அத்துணைச் செயல்களுள் ஒன்று' என்றற்கு இதனை எடுத்துக் கூறினார். நன்று ஆக வைத்து - நன்மை உண்டாகும்படி திருத்தி. ''ஏற்று வித்த'' ''ஏற்றுவித்தது போலச் செய்வித்த'' என்னும் பொருட்டாக லின், அஃது, 'என்னை' என்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று.

தாதை தாதை - தந்தைக்குத் தந்தை. அன்னையை வேறு கூறினார், அவளது குடிக்கும் பெருமானாயினமைபற்றி. ஒருவர்க்குத் தந்தைவழி, தாய்வழி இரண்டும் சிவநெறி வழியாதல் அருமை என்பதனை,

''மரபிரண்டும் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையராய்''

(தி.12 திருஞான. 17.) என்ற சேக்கிழார் திருமொழியான் அறிக. குன்றாத செல்வம், அறிவும் இன்பமும்; இவற்றை 'அருள்' எனினும் இழுக்காது.

9. பொ-ரை: அரசவண்டே! கரணங்களை எல்லாம் கடந்து நின்றவனும், தன் திருவடியை அடைதலும் என் இறப்புப் பிறப்புக் களை ஒழித்தவனும், கருணைக்கடலும் ஆகிய சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: ''கரணங்கள் எல்லாம்'' என்றது, ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியங்களாகிய புறக்கரணங்களும், மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களும் ஆகிய அனைத்தும் அடங்கவாம். அராகம் முதலிய உள்ளந்தக் கரணங்களையும் குறித்தல் பொருந்துவதே. ''மயக்கு'' என்றது இங்கு இளைப்பினை. ''இரண்டின் மயக்கு'' என்ற ஆறாவதன் தொகை, 'வாளது தழும்பு' என்பதுபோலக் காரியக் கிழமைப் பொருட்டு.

Koviloor Digital Library

224. நோயுற்று மூத்துநான்
நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம்
நயந்தறியா வண்ணமெல்லாம்
தாயுற்று வந்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 10

225. வன்னெஞ்சக் கள்வன்
மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக்
கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட

10. பொ-ரை: அரசவண்டே! பிறவிப் பிணியை அடைந்து முதிர்ந்து, இங்கு இருந்து - நான் தாய்ப் பசுவால் தள்ளப்பட்ட கன்று போல இவ்வுலகத்திலிருந்து வருந்தி நின்ற என்னைத் தாய் போலக் கருணை செய்தாண்டருளின இறைவனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: ''நான் நுந்து கன்றாய் இங்கிருந்து'' என்றதனை முதலிற் கூட்டுக. ''உற்று, மூத்து'' என்ற எச்சங்கள், 'அறியா'' என்றதனோடு முடிந்தன. நுந்துகன்று - தாய்ப்பசுவால் உதைத்துத் தள்ளப்பட்ட கன்று. ''செல்வம்'' என்றதன் பின், 'போல' என்னும் உவம உருபு விரிக்க. ''குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின் - செவ்வி கொளல் தேற்றாது'' *(நாலடி-322)*, ''பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினும் நாய்பிறர் - எச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கும்'' *(நாலடி-345)* என்றாற்போல்வன, நாய் நல்லனவற்றை அறியாமையைக் குறித்தல் காண்க. ''நாயுற்ற செல்வம் போல'' என்றாராயினும், 'செல்வம் உற்றநாய் அதன் சிறப்பை அறியாதவாறுபோல' என்பதே கருத்தாம். 'நயந்து' என்றதனை, 'நயப்ப' எனத் திரித்து, உவம உருபாக்குக. அறியாதது, இறைவன் செய்த திருவருள் நலத்தையாம். ''அறியா'' என்றதனை 'அழியா' எனப் பாடம் ஓதுதல் பொருந்துவது போலும். ''வண்ண மெல்லாம் சென்று ஊதாய்'' என இயைக்க. தாய் - தாயது தன்மை; பேரருள். 'ஒளி' எனப் பொருள்தரும், 'தேயு' என்னும் வட சொல்லின் ஈற்று உகரம் தொகுத்தலாயிற்று.

11. பொ-ரை: அரசவண்டே! வலிய கல்லை நிகர்த்த மனத்தை

Koviloor Digital Library

அன்னந் திளைக்கும்
அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 11

226. நாயேனைத் தன்னடிகள்
பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப்
பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென்
செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 12

உடையவனென்று வெறுக்காமல் என் வன்மனத்தை உருக்கித் தன் கருணையினால் என்னை ஆண்டு கொண்டருளின தில்லையம்பல வாணனது பொன்போலும் திருவடியின் கண்ணே சென்று ஊது வாயாக.

கு-ரை: மன வலியன் - மனத்தால் வலியன். 'வலிய மனம் உடையவன்' என்பது கருத்து. 'கள்வன், வலியன்' என்பன ஆண்பாற் படர்க்கைச் சொல்லாயினும், தலைவி கூற்றில் தன்மை யொருமைச் சொற்களாகக் கொள்ளப்படும். 'பொய்கைகளில் அன்னப்பறவைகள் ஆடி இன்புறும் தில்லை' என்க.

12. பொ-ரை: அரசவண்டே! நாயினேனைக் கொண்டு தன்னைப் புகழ்வித்துக் கொண்டவனும், பேயினேனது மனக் குற்றங்களைப் பொறுக்கின்ற பெருமையுடையவனும் என் பணிவிடையை இகழாமல் ஏற்றுக் கொண்டருள்கின்ற தாய் போன்றவனும் ஆகிய இறைவனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: இறைவன் அடிகளை, 'கோலமார்தரு பொதுவினில் வருக' (கீர்த்தி - 128.) என இங்கு நிறுத்திச் சென்றமை யானே அவர் அவனைப் பாடும் நிலை உண்டாயினமைபற்றி, ''நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகன்'' என்று அருளினார். இது தலைவி கூற்றில் வள்ளை, ஊசல் முதலியவை பாடி இரங்குதலைக் குறிக்கும்.

Koviloor Digital Library

227. நான்தனக் கன்பின்மை
நானும்தா னும்அறிவோம்
தானென்னை ஆட்கொண்ட
தெல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும்
அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக்
குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 13

228. கருவாய் உலகினுக்
கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல்
மாதினொடும் வந்தருளி

உள்ளப் பிழை - மனக் குற்றம்; அது, அவனது திருவருளைப் பேணாமை. தலைவி கூற்றில் குறிவழிச் செல்லாமை முதலியனவாம். இகழ்ச்சிக் குறிப்பிடைச் சொல்லாகிய 'சீ' என்பது, பெயர்த்தன்மைப் பட்டு நின்றமை மேலே (தி.8 திருவெம்பாவை. பா.2.) குறிக்கப்பட்டது.

13. பொ-ரை: அரசவண்டே! இறைவனிடத்து நான் அன்புடையேன் அல்லாமை நானும் அவனும் அறிவோம். மற்றையர் அறியார். அவன் என்னை ஆட்கொண்டதை எல்லாரும் அறிவார். ஆதலால் என்னிடத்துண்டாகிய கருணையும் அவனதே. அவன் என்னை வந்து சேரும்படி நீ சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: ''அறிவோம்'' என்றதன்பின், 'அவ்வாறாகவும்' என்பதும் ''அறிவார்'' என்றதன்பின், 'ஆகலான்' என்பதும் ''அங்கு'' என்றதன்பின், 'இன்றும்' என்பதும் வருவிக்க. ஆன - அன்று உண்டான. ''ஆன கருணையும்'' என்ற உம்மை சிறப்பு. அங்கு - அவ்வாறு. ''தான்'' என்றது அசைநிலை. 'கோன் அவனே' என மாற்றிப் பொருள்கொள்க.

14. பொ-ரை: அரசவண்டே! உலகத்துக்குப் பிறப்பிடமாய், அப்பாலாய், இவ்விடத்து எம்பெருமாட்டியோடும் எழுந்தருளி அருவாய் அந்தணனாகி, என்னை அடிமைகொண்ட அழகிய சிவ பெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

Koviloor Digital Library

அருவாய் மறைபயில்
அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 14

229. நானும்என் சிந்தையும்
நாயகனுக் கெவ்விடத்தோம்
தானுந்தன் தையலும்
தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளும்
மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 15

கு-ரை: கரு - முதல். ''உலகினுக்கு'' என்றது தாப்பிசையாய், முன்னும் சென்றியையும். இப்புறம் - இவ்விடம்; நிலவுலகு. மாதினொடும் வந்தாளுதல்பற்றி மேலே (தி.8 திருவண்டப்பகுதி. அடி 63-65. உரை) கூறப்பட்டது. அரு வாய் மறை - அரிய, உண்மையான வேதம். திரு ஆன தேவன் - மங்கலம். என்றும் நீங்காது பொருந்தியுள்ள இறைவன்; 'சிவன்' என்றபடி.

15. பொ-ரை: அரசவண்டே! சிவபெருமான் தானும் எம் பிராட்டியுமாக எழுந்தருளி என்னை ஆட்கொள்ளாவிடின், நானும் என் மனமும் இறைவனுக்கு உரியராதல் இயலாது. ஆதலால் ஆகாயம் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் தானேயாகிய சிவபெருமானது திருவடிக்கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: எவ்விடத்தோம் - எத்துணைச் சேய்மையில் இருப்போம். அவ்வாறின்றித் தன் கருணை காரணமாக மிக அணியராம் வகை என்னை ஆண்டு கொண்ட அப்பெருமானது சேவடிக்கே சென்று ஊதாய்' என்க. சிந்தை-மனம். அதனை வேறுபோல அருளினார், தம் வழிப்படாது தன்வழியே செல்லுதலும் உடைமை பற்றி. இது தலைவி கூற்றிற்கும் பொருந்தும், ''பிரான்'' என்றதற்கு, 'அப் பிரான்' எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. தேன் உந்து - தேனைச் சொரிகின்ற; என்றது குறிப்புருவகம்.

Koviloor Digital Library

230. உள்ளப் படாத
திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத
களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம்
பிரான்என்னை வேறேஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 16

231. பொய்யாய செல்வத்தே
புக்கழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக்
கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட

16. பொ-ரை: அரசவண்டே! ஒருவராலும் நினைத்தறியப்படாத தன் திருவுருவத்தை நான் நினைத்தலும், கருணை வெள்ளமாகிய சிவபிரான் என்னைத் தனித்தடிமை கொண்டானாதலால், அந்த உபகாரியிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: உள்ளப்படாத - நினைக்கவாராது மறைந்து நிற்கின்ற. இது, தன்முனைப்பின்வழி நினைக்குமிடத்தாம். உள்ளுதல், அருள்வழி நின்று நினைத்தலாம். அவ்விடத்து அவன் கள்ளந்தீர்ந்து வெளிப்பட்டு இன்பம் தருதலை, ''கள்ளப்படாத களிவந்த வான் கருணை வெள்ளப் பிரான்'' என்று அருளினார். வேறே - தனியே; என்றது, தவம் முயலாதிருக்கும் பொழுதும் தானாகவே வந்து ஆண்டமையை. 'கொள் அப்பிரான்' என்க.

17. பொ-ரை: அரசவண்டே! பொய்யாகிய செல்வத்தின் கண்ணே சென்றழுந்தி அதனை மெய்யாகிய செல்வமென்று மதித்துக் கிடந்த என்னை, அடிமை கொண்ட ஐயனே! என் அரியவுயிரே! அம்பலவனே! என்று என்னால் தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட அவனது செந்தாமரைமலர் போலும் திருவடிக்கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: பொய்யாய - நிலையாத. ''செல்வத்தே புக்கழுந்தி'' என்றதனால், 'அடிகள் பெருஞ்செல்வத்திருந்தார்' என்பது பெறப் படும். படவே, அமைச்சராயிருந்தார் என்றல் பொருந்துவதேயாயிற்று.

Koviloor Digital Library

ஐயாஎன் ஆருயிரே
அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 17

232. தோலும் துகிலுங்
குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும்
பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க
வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக்
குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 18

தன் சொல்லை அவ்வாறே கூறப் பணிக்கின்றாளாதலின், ''என்னை ஆட்கொண்ட ஐயா! என் ஆருயிரே! அம்பலவா என்று ஊதாய்'' என்றாள்.

18. பொ-ரை: அரசவண்டே! தோல், துகில், குழை, தோடு, நீறு, சாந்து, கிளி, சூலம், வளை என்பவற்றையுடைய இறைவனது திருக் கோலத்தை நோக்கிக் குளிர்ந்து ஊதுவாயாக.

கு-ரை: இத் திருப்பாட்டு, இறைவன் மாதொரு கூறனாய் இருக்கும் நிலையை விளக்குகின்றது. தோல், குழை, வெள்ளை நீறு, சூலம் இவை வலப்பாகத்துக் காணப்படும் ஆணுருவத்தில் உள்ளவை. துகில், தோடு, சாந்து, வளை இவை இடப்பாகத்துக் காணப்படும் பெண்ணுருவில் உள்ளவை. பைங்கிளியும் அம்மை கையில் உள்ளதே. ஆதலின் அதனை, 'பைங்கிளியும் தொக்கவளையும்' எனக் கூட்டி உரைக்க. தொக்க - கூடிய; 'மிகுதியான' என்றபடி. இது, முதற்பொருள் சிவமும், சத்தியும் என இருதிறப்பட்டு இயைந்து நிற்கும் இயற்கை வடிவமாகலின், ''தொன்மைக் கோலம்'' என்றும், இதனைக் காணின் இன்பம் தானே பெருகும் என்றற்கு, ''குளிர்ந்து'' என்றும் அருளிச் செய்தார்.

19. பொ-ரை: அரசவண்டே! என்னைக் கள்வனாகிய மூதேவி என்றிகழாமல் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் என் மனத்தின் கண்ணே

Koviloor Digital Library

233. கள்வன் கடியன்
கலதிஇவன் என்னர்தே
வள்ளல் வரவர
வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுயர்
ஒன்றொழியா வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளுங் கழலுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 19

234. பூமேல் அயனோடு
மாலும் புகலரிதென்
றேமாறி நிற்க
அடியேன் இறுமாக்க

எழுந்தருளினான். ஆதலால் என் மனத்துயரம் எல்லாவற்றையும் அவனது திருவடிக் கண்ணே சென்று விண்ணப்பம் செய்து ஊதுவாயாக.

கு-ரை: கள்வன் - வஞ்சகன். கடியன் - கடுமையுடையவன். கலதி - முகடி (மூதேவி). இது 'நற்குணம் இல்லாதவன்' என்னும் பொருட்டு. இவை இப்பொருளவாயினும். தலைவி கூற்றில், முதல் இரண்டும் தன்மைக்கண் வந்த குறிப்பு வினைப் பெயராகவும், ''இவன்'' என்றது, 'ஈவன்' என்னும் தன்மை வினை முற்றின் குறுக்கமாகவும் கொள்ளப்படும். ''வர வர'' என்றது, 'மெல்ல மெல்ல' என்னும் பொருளதாய் நின்றது. 'எல்லாவற்றையும் தெள்ளும்' என்க. தெள்ளுதல் - ஆராய்ந்து களைதல்.

20. பொ-ரை: அரசவண்டே! பிரமவிட்டுணுக்கள் தடுமாறவும், நான் இறுமாந்திருக்கவும், நாய்க்கு ஆசனமிட்டாற்போல என்னைப் பொருள்படுத்தி அடிமை கொண்ட நெருப்புப் போலும் திருமேனியை யுடைய சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக.

கு-ரை: புகல் - கிட்டுதல். அயன் மாலும் முடியையும், அடியையும் கண்டுவிட இயலும் என்று எண்ணிய தம் எண்ணத்தை

Koviloor Digital Library

நாய்மேல் தவிசிட்டு
நன்றாப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

திருச்சிற்றம்பலம்

இழந்தாராகலின், ''ஏமாறி நிற்க'' என்றார். ஏமாறுதல் - எண்ணம் இழத்தல். ''நாய்மேல் தவிசிட்டு'' என்றது, 'அதுபோலும் செய்கையைச் செய்து' என்றபடி. நன்றாக - பெரிதும். தீமேனி - நெருப்புப் போலும் திருமேனி.

நால்வர் நான்மணிமாலை

வேண்டும்நின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
அருள்செய் சிவனே அலந்தேன் அந்தோ
முறையோ முறையோ இறையோ னேயென்
றழுது செம்பொன் னம்பலக் கூத்தன்
அருளாற் பெற்ற அன்பினில் ஒருசிறிது
அடிய னேற்கும் அருளல் வேண்டும்
நீயே கோடல் நின்னருட் பெருக்கிற்கு
ஏற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேத சிரப்பொருள் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

11. திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோடடைவு

'ஏனம்' என்பது, 'குடையோலை' எனப் பொருள் தருவதொரு சொல். இது பற்றியே, இச்சொல், கொள்கலங்கட்கும் பெயராய் இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்றது. இதன் பண்டைய வடிவம், 'ஏணம்' என்பதாய் இருத்தல் கூடும். 'வலிமை' எனப் பொருள் தரும் 'ஏண்' என்பது இதன் அடிநிலை என்றல் பொருந்தும். 'தெள் ஏணம்' என்பது, 'தெள்ளுகின்ற குடையோலை' என்னும் பொருட்டாய், மகளிர் விளையாட்டிற் கொள்ளும் முற்றிலுக்கு (சிறு முறத்திற்கு)ப் பெயராய் வழங்கிற்றுப் போலும். அவ்வாறாயின், 'தெள்ளேணம்' என்பது, முற்றிலால் சிலவற்றை அள்ளித் தெள்ளிக்கொட்டும் முறை யில் மகளிர் வலப்புறமும், இடப்புறமும் குனிந்தும், நிமிர்ந்தும் கைகொட்டி ஆடும் கொம்மை விளையாட்டேயாம். அதனால், அவ் விளையாட்டிற் பாடப்படும் பாட்டே தெள்ளேணப் பாட்டுமாம். எங்ஙனம் நோக்கினும், இவ்விளையாட்டு இப்பெற்றியது என்பதனை இக்காலத்து அறிதல் அரிதாயிற்று. இதனுள் அடிகள் கூறும் பொருளும், முன்னர்த் திருக்கோத்தும்பியிற் கூறிய பொருளோடே ஒத்திருத்தலின், 'சிவனோடு ஐக்கியம்' என்னும் பொருளே தருவதாகிய 'சிவனோடு அடைவு' என்பதனையே இதற்கும் குறிப்பாகக் கூறினர் போலும். இருபது திருப்பாட்டுக்களால் ஆயினமையாலும், காதற் பொருட்கும் இயைபுடைமையானும் இப்பகுதியை, திருக்கோத்தும்பியின் பின்வைத்துக் கோத்தனர். இது, 'தில்லையில் அருளியது' என்பதே பதிப்புக்களில் உள்ளது. இதன் யாப்பு வகையும், திருக்கோத்தும்பியில் உள்ள யாப்பு வகையேயாம்.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

235. திருமாலும் பன்றியாய்ச்
சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியஓர்
அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்

1. **பொ-ரை:** திருமாலும் வராகவுருவங் கொண்டு நிலத்தைப் பிளந்து சென்றும் அறியாத திருவடியை யாம் அறிந்துய்யும்படி ஒரு அந்தணனாய் எழுந்தருளி எம்மை ஆண்டு கொண்டவனும், திரு நாமங்கள், வடிவங்கள் இல்லாதவனுமாகிய சிவபெருமானுக்கு

Koviloor Digital Library

ஒருநாமம் ஓருருவம்
ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 1

236. திருவார் பெருந்துறை
மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின்
யாவரையுங் கண்டதில்லை

ஆயிரம் திருப்பெயர்களைச் சொல்லி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: ''திருவடியை உரு அறிய'' என்றதில் ஐயுருபு, 'குடும் பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான்' *(குறள் - 1029)* என்பதிற்போல வந்தது. 'திருவடியை அறிய' என்று கூறாது, ''உருவறிய'' என்றார். 'நன்குணரப் பெற்றேம்' என்பது உணர்த்துதற்கு. நாமம் - பெயர். உருவம் - வடிவம். இவை இரண்டையுங் கூறவே, அவற்றிற்குரிய தொழிலும் உடன் கொள்ளப்படும். ஒன்றும் - சிறிதும். இறைவன், யாதொரு வடிவும், பெயரும், தொழிலும் இன்றி நிற்றல், உலகத்தை நோக்காது தன்னியல்பில் நிற்கும் நிலையிலாம். இதுவே அவனது 'உண்மை இயல்பு - சொரூபலக்கணம்' எனப்படுவது. இவ்வியல்பில் நிற்பவன் உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தி நிற்கும் நிலையில் அளவற்ற வடிவும், பெயரும், தொழிலும் உடையவனாய் நிற்றலின், 'அவ னுக்கே ஆயிரம் திருநாமம்பாடி' என்றார். இது, 'பொதுவியல்பு' எனப் படும் தடத்தலக்கணம். நாமம் கூறவே, ஏனைய வடிவும், தொழிலும் தாமே பெறப்பட்டன. 'கொட்டுவாம்' என்பதில் முதனிலையீற்று உகர மும், இடைநிலை வகரமும் தொகுத்தலாயின. ஓகாரம், அசைநிலை. இவை, பின்னர் வருகின்ற 'ஆடாமோ' என்றதற்கும் ஒக்கும். இவற் றிற்கு இவ்வாறே நன்னூற் காண்டிகையுரையுள் இலக்கணங் கூறினார் நாவலர். ஓகாரத்தை எதிர்மறை எனக் கொண்டு, 'கொட்டாம், ஆடாம்' என்னும் எதிர்மறை வினைகள், பின்னர் வந்த ஓகாரத்தொடு கூடி உடன்பாட்டுப் பொருளைத் தந்தன எனக் கொள்ளின், அவ்வாறு வருதல் தேற்றத்தின்கணாதலானும், ஈண்டு ஐயமின்மையின் தேற்றுதல் வேண்டாமையானும் அவ்வாறுரைத்தல் பொருந்தாதாம்.

2. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளின சிவ பெருமான் என் பிறவியை வேரறுத்தபின், யான் அவனையன்றி

Koviloor Digital Library

அருவாய் உருவமும்
ஆயபிரான் அவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாம்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 2

237. அரிக்கும் பிரமற்கும்
அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி
நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும்
என்பதுகேட் டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந் திறம்பாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 3

வேறொருவரையும் கண்டதில்லை. அருவாகியும் உருவாகியும் நின்ற அந்த இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கிற திருவாரூரைப் புகழ்ந்து பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: கரு - முதல், பிறவிக்கு முதல் - பாசம். 'அதனை வேரோடு அறுத்தான்' என்க. கண்டது - பொருளாக அறிந்தது ''அரு'' என்றது, 'அகளம்' என்னும் பொருளிலும், ''உரு'' என்றது, 'சகளம்' என்னும் பொருளிலும் வந்தன. அவை முறையே அவனது உண்மை இயல்பு, பொதுவியல்புகளை உணர்த்தும். அகளமாய் உள்ளவன், சகளமாய் வருதல் அருள்காரணத்தினாலாம். ஓர் இடத்திருந்து பாடுங்கால், முன்பு தாம் கண்டு வணங்கிய இடத்தும், வணங்க நினைக்கும் இடத்தும் உள்ள பெருமானது கோலத்தை நினைந்து பாடுதல் அடியவர்க்கு யாண்டும் இயல்பாதல், தேவாரத் திருமுறை களால் நன்கறியக் கிடத்தலின், ஈண்டும் அவ்வாறே, 'திருவாரூர் பாடி' என்று அருளினார். திருக்கோவையுள்ளும் இவ்வாறு பல தலங்களும் கூறப்படுதல் காண்க.

3. பொ-ரை: திருமால் பிரமன் முதலியோர்க்கும் இன்னபடி யென்று தெரிவிக்கலாகாமல் நின்ற பரமசிவமே எழுந்தருளி நம்மை மனமுருகப் பண்ணி ஆண்டுகொள்ளும் என்னும் செய்தியைக் கேட்டு உலகத்தாரெல்லாரும் நகைக்கும் விதத்தைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

Koviloor Digital Library

238. அவமாய தேவர்
அவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர்
நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 4

கு-ரை: தெரித்தல் - முற்றும் உணர வகுத்துக் கூறுதல். 'இது கூடாது' எனவே, ஒரு சிறிதுணர்தல் பெறப்பட்டது. படி - நிலைமை. படித்து - நிலைமையையுடையது. ''சிவம்'' என்றது, 'சிவமுதற் பொருள்' என்றவாறு. 'நம்மை' என்பது, இசையெச்சத்தால், 'ஒன்றற் கும் பற்றாத நம்மை' எனப் பொருள் தந்தது. 'உருக்கிற்று, பணி கொண்டது' என இறந்த காலத்தாற் கூறற்பாலவற்றை, ''உருக்கும், பணிகொள்ளும்'' என எதிர்காலத்தால் அருளினார், அவை அச் செயலளவில் நில்லாது, 'இன்னோரன்னவும் அம்முதற்பொருட்கு இயல்பாம்' என அதனது தன்மை உணர்த்தி நிற்றற்கு. எனவே, உலகமெல்லாம் சிரித்தல், 'அப்பெரும்பொருட்கு இஃது இயல்பாமோ' எனக் கருதி என்பதாயிற்று. பரம்பொருளினது பேரருள் தன்மையை உலகர் உணராராகலின், இங்ஙனம் கருதிச் சிரிப்பாராயினர் என்க. இதனானே, 'பரம்பொருளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் நம்ம னோர்க்கு இயல்வதோ என அயர்த்தொழியாது, அந்நிலையைப் பெறும் தவத்தின்கண் உறைத்து நிற்றல் வேண்டும்' என்பதும் பெறப் பட்டது. இவ்வுண்மையே, திருநாவுக்கரசரது திருக்கயிலை யாத்திரை யுள் இறைவன் முனிவர் வடிவிற் போந்து, ''கயிலை மால்வரையாவது காசினி மருங்கு - பயிலும் மானுடப் பான்மையோர் அடைவதற் கெளிதோ'', ''மீளும் அத்தனை உமக்கினிக் கடன்'' என அயர்ப்பித்த வழியும் நாவுக்கரசர் அயராது, ''ஆளும் நாயகன் கயிலையில் இருக்கைகண் டல்லால் - மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன்'' என மறுத்தவிடத்து இனிது விளங்கிநிற்கின்றது. புராண இதிகாசங்களிலும் இதுபோலும் நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுதல் வெளிப்படை.

4. பொ-ரை: பிறவியை ஒழித்து என்னை ஆண்டருளின சிவபெருமான் தனது புதுமையாகிய ஒளியை எனக்குக் காட்டியருளு தலும், நாம் பயனற்ற தேவர்களுடைய துர்க்கதிகளில் அழுந்தாமல் சிவரூபமான விதத்தைப் பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

Koviloor Digital Library

239. அருமந்த தேவர்
அயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர்
உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக்
கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 5

கு-ரை: அவம் - பயன் இன்மை. பிறவி நீங்கப் பெறுதலே, பயன்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த பயனாகலானும், சிவபெருமானை யன்றிப் பிற தேவராதல், அவர்தம் பதவியாதல் அதனை நீக்க மாட்டாமையானும் தேவரையும் அவர்தம் பதவியையும், ''அவமாய தேவர்' என்றும் ''அவகதி'' என்றும் அருளிச்செய்தார். பவம் - பிறப்பு. மாயம் - நிலையற்ற நிலைமை; சுழற்சி என்றபடி. காத்து - அஃது அணுகாவகை தடுத்து. நவமாய செஞ்சுடர் - புதிதாகிய செவ்விய ஒளி; என்றது சிவஞானத்தை. ''நாம்'' என்றதும், 'நாம்' என்னும் உணர்வை; இதுவே, 'செருக்கு' என்றும், 'தன் முனைப்பு' என்றும் சொல்லப்படுவது. சிவமாயினமை, சிவத்தினது எண் குணங்களும் தம்மாட்டு விளங்கப் பெற்றமை. ''அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்'' *(குறள் - 706.)* என்றபடி, அடுத்து நிற்கின்ற பொருளின் தன்மையே தன் தன்மையாகக் கொண்டு காட்டுதல் பளிங்கிற்கு இயல்பாதல்போல, அடுத்த பொருளின் இயல்பே தன் இயல்பாகக்கொண்டு நிற்றல் ஆன்மாவிற்கு உள்ள இயல்பு. அதனால், அனாதியே பாசத்தின் தன்மையை எய்திப் பாசமாகியே கிடந்த உயிர், பாசம் நீங்கப்பெற்ற பின்னர்ச் சிவத்தினது எண் குணங்களும் தன்னிடத்து இனிது விளங்கப்பெற்றுச் சிவமாகியே விளங்கும் என்க.

5. பொ-ரை: திருமால், பிரமன் என்னும் அருமையாகிய தேவர்களுக்கும் அருமையாகிய பரமசிவம் உலகத்துள்ளோர் வியப் படையும் வண்ணம் மானுடவுருவமாய் எழுந்தருளி என்னை அடிமை கொண்டு என்பிறவிக் காடுவெந்து நீறாகும்படி கடைக்கணித்து என் மனம் புகுந்ததனால் எனக்குளதாகிய பெருஞ்செல்வத்தைப் புகழ்ந்து பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: 'அருமருந்தன்ன' என்பது. ''அருமந்த'' என மருவிற்று.

Koviloor Digital Library

240. அரையாடு நாகம்
அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன்
பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாடஉள் ளொளியாட
ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 6

அருமருந்தை உண்ணும் அத்தேவர்' என்க. அருமருந்து - அமுதம். 'தேவர், அயன், திருமால்' என்றது செவ்வெண்ணாகலானும், சிறப்புடையவரையே எடுத்து எண்ணினமையானும் ''திருமால்'' என்றதன்பின், 'இவர்க்கும்' என, ஒரு பெயரும், சிறப்பும்மையும் விரிக்க. 'உருவாய் வந்து' என ஆக்கம் வருவிக்க. உகப்பு - உயர்ச்சி. 'தேவர்க்குக் கனவிலும் காண இயலாத பெருமான், மக்க ளுள்ளார்க்குத் தானே தோன்றி வந்து அருளுகின்றான்' என, அடிகள் பால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியால் மக்கள் உயர்வு படைத்தனர் என்க. இது, தலைவி கூற்றிற்குப் பெரிதும் பொருந்துவதாம். கொண்டருளி - நம்மை ஆட்கொண்டருளி. கரு - பிறப்பு, கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். இஃது அருளுதலைக் குறிப்பதொரு பான்மை வழக்கு. இதனை, 'கடாட்சித்தல், என வடசொல்லாற் கூறுவர். புகுந்த திரு - புகுந்ததாகிய நன்மை. வந்தவாபாடி - கிடைத்த வாற்றைப்பாடி.

6. பொ-ரை: திருவரையில் பாம்பைக் கச்சையாகக் கட்டின சிவபெருமான் பார்வதி தேவியாரோடும் பூமியில் எழுந்தருளி, எம்மை ஆண்டருளின விதத்தைச் சொற்கள் தடுமாறவும், அவனது பேரொளி என் மனத்தில் நிறையவும், கண்களில் நீர்ததும்பவும் பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: 'ஆடு நாகம் அரை அசைத்த பிரான்' எனக் கூட்டுக. அசைத்தல் - கட்டுதல். வரை ஆடு மங்கை - மலையில் விளையாடிய (வளர்ந்த) நங்கை. உரை ஆட - நம் சொற்களில் பொருந்த, உள்ளொளி ஆட - ஞானம் மிக. இதன் மூன்றாம் அடியுள், கனிச்சீர் மயங்கி வந்தது. ''உரையாடஉள்'' என்றதில் டகரம் தனித்து நிற்கு மெனின், 'உள்' என்பதனைக் கூனாக்குக.

Koviloor Digital Library

241. ஆவா அரிஅயன்இந்
திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாஎன் றென்னையும்பூ
தலத்தேவலித் தாண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவடென்
தலைமேற்பொ றித்தலுமே
தேவான வாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 7

242. கறங்கோலை போல்வதோர்
காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவம் என்றிரண்
டச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயுந் தன்கழல்நான்
மறவாவண்ணம் நல்கியஅத்
திறம்பாடல் பாடிநாம்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 8

7. பொ-ரை: திருமால், பிரமன் முதலியோர்க்கும் அருமை யாகிய பரமசிவம், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனையும் வலிந்தாண்டு கொண்டு, என் தலைமேல் தன் திருவடியைப் பதித்த அளவில் என் தலைக்கு ஓர் அழகுண்டான விதத்தைப் பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டு வோம்.

கு-ரை: ''ஆவா' என்றது வியப்புக் குறிப்பு. அடுக்கு, விரைவுப் பொருட்டு. ''பூதலத்தே'' என வேண்டா கூறியது, இவ்வுலகின் சிறப்புத் தோன்றுதற்கு, வலித்து - ஈர்த்து. பூ ஆர் அடி - பூப்போலப் பொருந்திய பாதம். தே ஆனவா - சிவமாயினவாற்றை, இதன் கண்ணும் இரண்டாம் அடியில் கனிச்சீர் மயங்கிற்று.

8. பொ-ரை: ஓலைச் சுருள் போல்வதாகிய உடம்பின் பிறப்பு, இறப்புகளால் நேரிடுகிற புண்ணிய பாவங்கள் என்கிற இரண்டு அச்சங் களையும் ஒழித்து என்னை ஆண்டு கொண்டவனாகிய சிவபெருமான் தன் திருவடியை நான் மறவாதபடி அருள் செய்த அவ்விதத்தைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

Koviloor Digital Library

கு-ரை: கறங்கு - காற்றாடி, அதன்கண் உள்ள ஓலைகள் மாறி மாறி வருதல் விரைய நிகழ்தலின், அவை, அவ்வாறு வரும் பிறப்பிறப் பிற்கு உவமையாயின.

காயம் - உடம்பு, பிறப்பும், இறப்பும் உடற் கன்றி உயிர்க் கின்மையின், ''காயப் பிறப்போ டிறப்பு'' என்றார். அறமும் பிறப்பை விளைத்தலின், அஞ்சப்படுவதாயிற்று. ''என்று'' என்ற எண்ணிடைச் சொல் ஈற்றில் நின்று, முன்னதனோடும் இயைந்தது. இரண்டு அச்சம் - இரண்டனாலும் வரும் அச்சம். ''மறந்தேயும்'' என்றது, 'சோர்ந்தும்' என்றவாறு.

''துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாடொறும்''

(தி. 3. ப.22. பா.1) எனத் திருஞானசம்பந்தரும்

''துஞ்சும் போதும் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சுள் நின்று நினைப்பிக்கும் நீதியை''

(தி.5. ப.93. பா.8) எனத் திருநாவுக்கரசரும் அருளிச் செய்தல் காண்க. துஞ்சுதல் - உறங்குதல்; 'உறங்குதல்' என்பது சுழுத்தி நிலையை ஆதலானும், சுழுத்தியில் மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்பன இல்லையெனினும், சித்தம் உண்டு என்பது உண்மை நூல்களின் துணி பாகலானும் ஈண்டுக் கூறிய நினைவெல்லாம் சித்தத்தின் தொழிற் பாட்டினையாம். உறக்கத்தின் கண்ணும் சித்தம் தொழிற்படும் என்பது, உறங்கி எழுங்காலத்து, முன்னர்த் தெளியாதிருந்த ஒன்று தெளிவுற்று விளங்குதல் பற்றியும் அறிந்துகொள்ளப்படும். இதனானே, 'பெரிதும் விரும்பப்படுகின்ற ஒன்றனைப் பற்றிய நினைவு உறக்கத்திலும் சித்தத்தைவிட்டு அகலாது நிற்கும்' என்பதும், 'அதுவே. விழித் தெழுந்தவுடன் ஏனை அந்தக் கரணங்களினும் பொருந்தி விளங்கும்' என்பதும் பெறப்பட்டன. இவையெல்லாம் பற்றியே.

''தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்''

(குறள் - 55) எனவும்,

''தம்மையே - சிந்தியா எழுவார்வினை தீர்ப்பரால்''

(தி.3. ப.54.பா.3.) எனவும்,

Koviloor Digital Library

243. கன்னா ருரித்தென்ன
என்னையுந்தன் கருணையினாற்
பொன்னார் கழல்பணித்
தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச்
செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னாதென் னாஎன்று
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 9

''எந்தையார் திருநாம நமச்சி வாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பில் இருக்கலாமே''

(தி.6.ப.93.பா.10) எனவும்,

''சிந்தித்தெழு வார்க்குநெல் லிக்கனியே''

(தி.7.ப.4.பா.3) எனவும்,

''தொழுதெழுவார் வினைவளம் நீறெழ''

(தி.8 திருக்கோவை. 118) எனவும் திருவாக்குக்கள் எழுந்தன. இறைவனையன்றிப் பிறிதொன்றிற் பற்றில்லாதவர்க்கன்றித் துயிலெழுங்காலத்து இறைவனைப் பற்றிய நினைவு தோன்றுதல் கூடாமை அறிக.

நல்கிய - அருள் செய்த. ''திறம்'' என்றது, கருணை. ''பாடல் பாடி' என்றது, ''உண்ணலும் உண்ணேன்'' *(கலி - பாலை - 22)* என்றாற்போல நின்றது. இதன் முதல் மூன்றடிகள் ஐஞ்சீராய் மயங்கின.

9. பொ-ரை: கல்லில் நார் உரித்தாற்போல என்னையும் தன் பெருங்கருணையினால் தனது பொன்போலும் அருமையாகிய திருவடியைப் பணிவித்து ஆட்கொண்ட எம்பெருமானது பெரும் புகழைப் பாடி அக்களிப்பால் தென்னா தென்னாவென்று தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: 'உரித்தென்ன ஆண்டபிரான்' என இயையும். பணித்து - கொடுத்து', 'தென்னா தென்னா' என்பது, பாடற்கு இசை கூட்டும் முறை.

Koviloor Digital Library

244. கனவேயும் தேவர்கள்
காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவே யனவளைத்
தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட்
கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற்கண் நீர்மல்கத்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 10

245. கயல்மாண்ட கண்ணிதன்
பங்கன் எனைக்கலந் தாண்டலுமே
அயல்மாண் டருவினைச்
சுற்றமும்மாண் டவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள
வாசகம்மாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 11

10. பொ-ரை: தேவர்கள் கனவிலும் காண்பதற்கு அரிதாகிய திருவடியையுடைய இறைவன் உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளி நனவின் கண்ணே என்னை வலிந்து ஆட்கொண்ட விதத்தை மனத்தால் சிந்தித்து கண்களில் நீர் ததும்பத் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: கனவேயும் - கனவின்கண்ணேயும். ஏகாரம் பிரிநிலை; உம்மை, இழிவு சிறப்பு. புனம் - காடு. வேய் - மூங்கில், 'வேயன தோளி' என இயையும். 'நெஞ்சம் நயந்து' எனமாறுக.

நயத்தல் - விரும்புதல். சினம், வேலுக்கு அடை. பான்மை வழக்கால், உடையவரது சினத்தை வேலின்மேல் ஏற்றிக் கூறுப.

11. பொ-ரை: உமாதேவி பங்கனாகிய சிவபெருமான் என்னை ஆட்கொள்ளுதலும் நான் அவனுக்கு அயலாம் தன்மை ஒழிந்து, சுற்றத்தாரை நீங்கி, பிரபஞ்ச ஆசை அற்று, மற்றுள்ள சொற்களெல்லாம் ஒழிந்து, என்னுடைய செயலற்றொழிந்த விதத்தைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

Koviloor Digital Library

246. முத்திக் குழன்று
முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி
அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட்
பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 12

கு-ரை: 'கயல்போல மாண்ட கண்ணி' என்க. ''மாண்ட'' எனவும், ''மாண்டு'' எனவும் வந்தன பலவற்றுள், முதற்கண் நின்ற தொன்றும் 'மாண்' என்பது அடியாகவும், ஏனையவை, 'மாள்' என்பது அடியாகவும் வந்தன. அயல் - (இறைவனுக்கு) அயலாம் தன்மை; இஃது அறியாமையால் உளதாவது. அருவினைச் சுற்றம் - நீக்குதற் கரிய வினையால் வந்த சுற்றம். மக்களுட் பலர் தம்முட் சுற்றமாய் இயைதல் வினைகாரணமாகவன்றிப் பிறிதின்மையின், இவ்வாறு அருளினார். அவனியின்மேல் மயல் - உலகத்தின்மேல் கொள்ளும் மோகம். 'மனம், மொழி, மெய்' என்னும் மூன்றனுள், மயல் மனத்தின் கண்ணதாகலின், ஏனைய மொழி மெய்களின் கண்ணவாகிய சொல்லையும், செயலையும். ''மற்றுள்ள'' என்றார். இவற்றில், பசுகரணம் நீங்கிப் பதிகரணம் பெற்றவாறு குறிக்கப்பட்டது. ''என்னுடைய'' என்பது கடைநிலைத் தீவகமாய், முன்னின்றவற் றோடும் இயையும். இதன் முதலடி ஐஞ்சீரடியாய் வந்தது.

12. பொ-ரை: முனிவர் கூட்டம் முத்தியை விரும்பி உழன் றிருக்க, யானைக்கு அருள் செய்து அடியேனையும் ஆண்டு கொண் டருளி, என்னை, பத்தியாகிய கடலில் அழுந்துவித்த சிவபெருமான் எனக்கு இனிக்கும் விதத்தைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டு வோம்.

கு-ரை: முத்திக்கு - வீடுபெறுதற்கு. உழன்று - வழிதேடி அலைந்து. ''வாட'' என்றது, 'அவர்க்கு அருளாமல் வாடச் செய்து' என்றபடி, அத்தி - யானை. அடிகள், தம்மை'' இருகை யானை'' (தி.8 திருச்சதகம் - 41) எனக் கூறிக்கொள்வராகலின், 'யானைக்கு அருள்செய்த வகையிலே எனக்கும் அருள்செய்தான்' என்றற்கு ''அத்திக்கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு'' என்றார். யானைக்கு அருள்செய்தது மதுரையிலும், மற்றும் திருவானைக்கா, திருக்காளத்தி

Koviloor Digital Library

247. பார்பாடும் பாதாளர்
பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா
வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி
நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 13

என்னும் தலங்களிலும் நிகழ்ந்தமை வெளிப்படை. ''ஆண்டுகொண்டு பத்திக் கடலுட் பதித்த'' என்றதனான், இறைவனிடத்து அன்பு தோன்றுவது, அவன் அருள் வழியே என்பதும், அதன்பின்னர், ''தித்திக்குமா பாடி'' என்றதனான். 'அன்பினால் இன்பம் விளையும்' என்பதும் பெற்றாம்.

13. பொ-ரை: மண்ணுலகம், பாதாளம், விண்ணுலகம் என்னும் மூன்றுலகத்தாரிடத்தும் வேறுள்ள எவ்வுலகத்தாரிடத்தும், யான் சென்று பிறவாமல் என்னை ஆட்கொண்டருளின சிவபெருமானது நேர்மையையும் சீர்பாடலையும் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: ''பாதாளர்'' எனவும், ''விண்ணோர்'' எனவும் பின்னர் வருதலின் அவற்றோடு இயைய, 'பாரோர்' என்பதன் இறுதிநிலை தொகுத்தலாயிற்று என்க; மூவுலகத்தாரையும் கூறிய வாறாயிற்று.

பாடு-பக்கம். ஆர் பாடும் சாராவகை அருளி, ஒருவரிடத்தும் சென்று அவரை வேண்டிக்கொள்ளாதபடி அருள்செய்து. நேர் - செம்மை; என்றது வெளிப்பட்டு நின்றமையை. இங்கும், ''பாடல்பாடி'' என்றதற்கு, மேல் (தி.8 திருத்தெள்ளேணம். பா.8) உரைத்தாங்கு உரைக்க. இதன் முதலடிக்கண், 'பாடும் விண்ணோர்' என்றதில் மகர ஒற்றுக் குறுக்கமாய் அலகுபெறா தொழிதலின், ''பாடு'' என்றதனை நேர்பசையாகக் கொள்ள, அச்சீர் மூவசைச் சீராதல் அறிக. இனி, ''பாதாளர்'' என்றதனை, ''பாதாளத்தார்'' எனப் பாடம் ஓதி, இவ்வடியையும் ஐஞ்சீரடியாக்குவாரும் உளர்.

Koviloor Digital Library

248. மாலே பிரமனே
　　மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான்
　　நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து
　　பரிந்துருக்கும் பாவகத்தாற்
சேலேர்கண் நீர்மல்கத்
　　தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 14

249. உருகிப் பெருகி
　　உளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய
　　பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன்
　　வார்கழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம்
　　தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 15

14. பொ-ரை: திருமால் முதலியோர்க்கும் அரியனாகிய சிவபெருமான் என்னிடத்தே எழுந்தருளி என் மனத்தை உருகப் பண்ணிய பெருங்கருணையை நினைந்து கண்களில் நீர்ததும்பத் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: ஏகாரங்கள் எண்ணுப்பொருள. 'ஒழிந்த மற்றுத் தேவர்கள்' என மாற்றி, 'அவர் ஒழிந்த ஏனைத் தேவர்கள்' என உரைக்க. இனி, 'மற்று, அசைநிலை' எனலுமாம். அணுகமாட்டாத இயைபுபற்றி, நூலையும் உடன் எண்ணினார். நுழைவு - அணுகுதல். ''அரியான்'' என்றது பெயர். நுண்ணியன் - நுண்பொருளை உணர்த்துபவன்; ஞானாசிரியன். பரிந்து - இரங்கி. பாவகம் - நினைவு. ''பாவகத்தால்'' என்றதில் ஆல் உருபு, ஒடு உருபின் பொருளில் வந்தது. ''தூங்கு கையான் ஓங்கு நடைய'' (*புறம் - 22*). என்றதிற் போல.

15. பொ-ரை: உருகுதல் முதலியவற்றைச் செய்து பருகுதற் கினிதாகிய பெருங் கருணைக் கடலாகிய சிவபெருமானது

Koviloor Digital Library

250. புத்தன் புரந்தராதியர்
அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை
மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை
அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 16

திருவடியையே சிந்தித்து, சிந்தித்தற்குரிய அடியோங்களுடைய பெரும் புண்ணியத்தைத் துதித்து நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: உருகி - மனம் நெகிழ்ந்து. பெருகி - அன்பு மிகுந்து. ''உருகி, பெருகி, முகந்துகொண்டு'' என்ற எச்சங்கள், ''பருகற்கு'' என்றதனோடு முடிந்தன. ''தென்னன்'' என்றதில் ஐயுருபு தொகுத்தல். ''வார்கழலே நினைந்து'' என்றதனை ''திருவை'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. அடியோம் திரு - அடியோங்களது செல்வம். ஐயுருபுகள், ''பரவி'' என்றதனோடு முடியும்.

16. பொ-ரை: புதுமையானவனும், இந்திராதியர் வணங்கும் படியாகிய பித்தனும், திருப்பெருந்துறையை உடையவனும், எமது பிறவியை ஒழித்தருளின அத்தனும், தில்லையம்பலத்தை உடையவனு மாகிய சிவபெருமானது அருவுருவமாகிய திருவடிகள் என் மனத்தில் தங்கியிருக்கும் விதத்தைப் புகழ்ந்து நாம் தெள்ளேணம் கொட்டு வோம்.

கு-ரை: 'திருமால் புத்தனாய்த் திரிபுரத்தவரிடம் சென்று புத்த மதத்தைப் போதித்து, அவரது சிவபத்தியைப் போக்கியதனால் சூழ்ந்த பெரும்பாவத்தைச் சிவபூசை செய்து நீக்கிக் கொண்டான்' என்பது புராணமாகலின், அவ்வரலாற்றைக் குறிக்க, ''புத்தன்'' என வேறு கூறி, பின்னர்த், தேவர் பலராலும் வணங்கப்படுதலைக் குறிக்கும்வழி, ''மால்'' என்பதும் கூறினார். அதனால் அது, கூறியது கூறிற்றும், ஈண்டைக்கு இயைபின்மையுடையதும் ஆகாமை யறிக. இதற்குப் பிறரெல்லாம், 'புதியோன்' என்றும், 'ஞானம் உடையவன்' என்றும் உரைத்து, சிவபிரானுக்கே ஆக்கியுரைப்பாரும், 'புத்த மதத்தின் ஆசிரியனை ஈண்டுக் கூறுதற்கு ஓர் இயைபின்று' என மறுப்பாரும் ஆயினர். 'புத்த மதத்தை ஆக்கியவனும் மக்களுள் ஒருவனே' என இக்

Koviloor Digital Library

251. உவலைச் சமயங்கள்
ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சவலைக் கடல்உளனாய்க்
கிடந்து தடுமாறுங்
கவலைக் கெடுத்துக்
கழலிணைகள் தந்தருளுஞ்
செயலைப் பரவிநாம்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 17

252. வான்கெட்டு மாருதம்
மாய்ந்தழல் நீர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச்
சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்

காலத்தார் கூறும் கருத்து அடிகட்கு இல்லாமை யறிக. புரந்தராதியர் - இந்திரன் முதலிய தேவர். 'நம் சித்தம் புகுந்தவா' என்க. ''புகுந்தவா'' என்றதன்பின்னர், 'பாடி' என்பது' எஞ்சிநின்றது.

17. பொ-ரை: பொய்ச்சமய சாத்திரக் கடலில் வீழ்ந்து தடுமாறுகின்ற என் துன்பத்தை ஒழித்துத் தன் திருவடியை எனக்குக் கொடுத்தருளின இறைவனது திருவருட்செயலைப் புகழ்ந்து நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: உவலை - பொய். 'உவலைச்சமயங்களது சாத்திரம்' என்க. ஒவ்வாத - பொருந்தாத. சவலை - மெலிவு. 'மெலிவைத் தருகின்ற கடல்' என்க. ''கவலைக் கெடுத்து'' என்றதில் ககர ஒற்று, விரித்தல். அன்றி, 'கவலுதலைக் கெடுத்து' என்றும் ஆம். இதனால், அடிகள் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்படுதற்கு முன்னர்ப் பல சமய சாத்திரங்களை ஆராய்ந்து, தெளிவு பெறாதிருந்தமை பெறப்படும். அவனது செயலை என எடுத்துக்கொண்டு உரைக்க.

18. பொ-ரை:ஆகாயம் முதலாகிய பஞ்சபூதங்களும் அழிந்த காலத்தும் தான் அழியாதிருப்பவனாகிய சிவபெருமானைக் குறித்து, உடல், உயிர், உணர்வு என்பவை அழிந்து நான் என்பதும் அழிந்த விதத்தைப் பாடி தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

Koviloor Digital Library

கூன்கெட் டுயிர்கெட்
டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 18

253. விண்ணோர் முழுமுதல்
பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன்
மாலுடைய வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான்
கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென் னாஎன்று
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 19

கு-ரை: வான் - ஆகாயம், மாருதம் - காற்று. அழல் - நெருப்பு. அழிப்புக் காலத்தில் ஒன்றும் இன்றாதலை வலிவுறுத்தற்கு, கெடுதலை ஐம்பூதங்களிலும் தனித்தனி அருளிச்செய்தார். ''கெட்டலின்றி'' என்பதில் டகர ஒற்று விரித்தல். கெடுதல் - அழிதல். சலித்தல் - தளர்ச்சி யுறுதல். தன்மையனுக்கு - தன்மையன்பொருட்டு. ''உயிர்'' என்றது பிராணவாயுவை. ''கெட்டு'' என்பன, எண்ணின்கண் வந்த எச்சங்கள். ''நான்'' என்றதும், ''நாம்'' என்றதுபோல (தி.8. திருத்தெள்ளேணம். பா.4) ''நான்'' என்னும் உணர்வையேயாம்.

19. பொ-ரை: தேவர் முதலானோர்க்கு முதல்வனும் பிரம விட்டுணுக்களுக்கு நிதிபோல்பவனும் எமது கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு நின்றவனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: இறைவன் தேவர்கட்கு ஒவ்வொரு தலைமையை வழங்கி அவர்கள் அனைவர்க்கும் தலைவனாய் இருத்தலின், ''விண்ணோர் முழுமுதல்'' என்றும், பாதல உலகத்தார் தம் பாவங்காரணமாக அவ்விடத்துக் கிடப்பராதலானும், அவரை அப்பாவத்தினின்று நீக்கி நல்வினையால் மேல் ஏறி இன்பம் பெறச் செய்தல் பற்றி, ''பாதாளத் தார் வித்து'' என்றும், மனிதரை ஆணவமலமாகிய மிருத்துவைக் கடந்து வீடுபெற்று என்றும் ஒரு பெற்றியராய் வாழுமாறு செய்தலின், ''மண்ணோர் மருந்து'' என்றும், (மருந்து - அமுதம்) அயன், மால் இருவரையும் அணுக்கராகக் கொண்டு, தானும் அவருள் ஒருவனாய், காரணக் கடவுளராகும் பெருந்தலைமையைத் தந்து மிக்க இன்பத்தைப்

Koviloor Digital Library

254. குலம்பாடிக் கொக்கிற
கும்பாடிக் கோல்வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட
வாபாடி நாள்தோறும்
அலம்பார் புனல்தில்லை
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம்
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

பயத்தலின், 'அயன் மாலுடைய வைப்பு' என்றும், (வைப்பு - சேமநிதி) 'இவ்வாறு அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வேறுவேறுவகையாக அருள் புரிகின்ற அவன், யாதொரு தகுதியும் இல்லாத நமக்கு இவ்வூனக் கண்ணாலும் நிரம்பக் கண்டு இன்புறும்படி வந்து தங்கி அருள் புரிந்தான்' என்பார், ''அடியோம் கண்ணார வந்து நின்றான்'' என்றும், 'அத்தகைய பேரருள் திறத்தை எஞ்ஞான்றும் மறவாது போற்றுவதன்றி நாம் அவனுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு யாது' என்பார், ''கருணைக் கழல்பாடி....தெள்ளேணம் கொட்டாமோ'' என்றும் அருளிச்செய்தார்.

20. பொ-ரை: இறைவனது மேன்மையையும் குதிரைச் சேவகனாய் வந்த சிறப்பையும் உமாதேவியினது நன்மையையும் பாடி, இறைவன் நஞ்சுண்ட செய்தியைப் பாடி, தில்லையம்பலத்தில் நடிக்கின்ற திருவடிச்சிலம்பினது வெற்றியைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

கு-ரை: 'குலம் - சிவபெருமானை வணங்கும் தேவர் கூட்டமும், அடியார் கூட்டமும். கொக்கிறகு - கொக்குருவங்கொண்ட அசுரனை அழித்து, அதன் அடையாளமாகச் சிவபெருமான் தன் தலையில் அணிந்தது. இவ்வசுரனை, 'குரண்டாசுரன்' எனக் குறிப்பிட்டு, இவ் வரலாற்றைக் *கந்த புராணமும்*, *உபதேச காண்டமும்* கூறுதல் காண்க. இனி, 'கொக்கிறகு' என்பது, 'கொக்கு மந்தாரை' என்பதொரு மலரே என்பாரும் உளர். கோல்வளையாள் நலம் - உமையம்மையது திருமேனியழகு. ''நாள்தோறும் பாடி'' என முன்னே சென்று இயையும். ''நாள்தோறும் கொட்டாமோ'' என்றியைத்தலுமாம். அலம்பு ஆர் புனல் - ஒலித்தல் பொருந்திய நீர். 'ஆடுகின்ற ஆடல்' என இயையும். சிலம்போடு கூடிய ஆடல்.

Koviloor Digital Library

12. திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்

'சாழல்' என்பது, மகளிர் விளையாட்டு வகைகளுள் ஒன்று என்னும் அளவே, இதனால் அறியப்படுகின்றது. *சிலப்பதிகார* அரங்கேற்றுகாதை உரையில், (12-25.) அடியார்க்கு நல்லார், 'பல்வரிக் கூத்தாவன இவை' என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டிய சூத்திரத் துள், 'நல்லார்தந் தோள் வீச்சு நற்சாழல்' என்பதொன்றுமே இதுபற்றிக் காணப்படும் பண்டையகுறிப்பு. இக்குறிப்பினால், 'இது மகளிர் விளையாட்டு' என்னும் துணையே ஒருவாறு கூறலாகும். பிறி தொன்றும் இதுபற்றி அறிதற்கில்லை. பிற்காலத்தில் அம்மானைப் பாட்டில் வரும் தடை விடை முறை, அடிகள் காலத்தில் சாழற் பாட்டில் அமைந்திருந்தது என்பது இப்பகுதியால் அறியப்படுகின்றது. இத் தடைவிடை முறையை அடிகள், புராண வரலாறு பற்றிப் புறச்சமயத் தார் சிவபெருமானது கடவுட்டன்மைக்குக் கூறும் தடைகட்கும், அவற்றிற்குச் சிவனடியார் கூறும் விடைகட்குமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார். இதனானே, 'அடிகள் தில்லையில் எழுந்தருளியிருந்த பொழுது ஈழநாட்டினின்றும் போந்த புத்தரோடு வாதிட்டு அவர்களை ஊமையராக்கியபின், அவரொடு வந்த ஈழநாட்டு அரசன் ஊமை மகளை, அவன் வேண்டுகோட்கு இரங்கி ஊமை நீங்கச்செய்து, புத்தர்கள் எழுப்பிய தடைகளை அடிகள் தாமே எழுப்பி அவளை வினாவ, அவளே அவற்றிற்கு விடைகூறியபின், அந்நிகழ்ச்சியை இத் திருச்சாழலாகப் பாடியருளினார்' என்னும் வரலாறு தோன்றியது போலும்! இதனுட் கூறப்படும் தடை விடைகள்போலும் தடை விடை களைக் கந்தபுராண ஆசிரியர் தட்சகாண்டம் ததீசி உத்தரப்படலத்துள் அமைத்துள்ளார். வரிப்பாட்டு முறையில் இது, களவிடத்துப் பிரிவின் கண் ஆற்றாமை மிகுதியால் தலைவி தலைவனை இயற்பழித்தவழி, தோழி இயற்பட மொழிந்து ஆற்றுவித்தலாக அமைந்துள்ளது. தலைவி இயற்பழித்தலை, ''செங்கடுமொழி'' எனவும், தோழி அதனை மறுத்து இயற்பட மொழிதலை ''அன்புதலையடுத்த வன்புறை'' *(பொருள் - 112.)* எனவும் கூறுவர் *தொல்காப்பியர்.* இவ்வாறன்றி ஈண்டு இயற்பழிப்பாள் தோழி எனக் கூறின், அவள் தலைவியை ''ஏடீ'' என்றல் பொருந்தாமை அறிக. முன்பு கைகொட்டுதலை வைத்து, பின்பு தோள்வீசுதலை வைத்திருத்தலால், இதனை இவ் விளை யாட்டின் இயல்பு பற்றி இடைவைத்துக் கோத்தனர் போலும். இதனுள் சிவபெருமானது அருட்குணங்களின் சிறப்பே விளக்கப்படுதலின், இதற்கு, 'சிவனுடைய காருணியம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இதுவும் முன்னைப் பகுதிபோலும் கொச்சகக்

Koviloor Digital Library

கலிப்பாவான் இயன்றது.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

255. பூசுவதும் வெண்ணீறு
பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால்
மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும்
பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும்
இயல்பானான் சாழலோ. 1

1. பொ-ரை: பூசுவது வெண்ணீறு; அணிவது பாம்பு; பேசுவது வேதம்; உங்கள் தெய்வத்தின் தன்மையிருந்தபடி என்னேடி? என்று புத்தன் வினாவ, பூசுவது, பூண்பது, பேசுவது என்னும் இவற்றைக் கொண்டு உனக்காகுங் காரியம் ஒன்றுமில்லை; அந்த பரமசிவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் தக்க பயன் அளிப்பவனாய் இருக்கிறான் என்று ஊமைப் பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: இதனுள் எல்லா இடத்தும், ''ஏடீ'' என்றதனை முதலிற் கொள்க.

''பூண்பது'' என்றது, இனம் பற்றி ஒருமை. இயற்பழிக் கின்றாள் கூற்றாகலின், ''திருவாய்'' என்றது, பழித்தலை உட்கொண்ட தாம். மறை - பொருள் விளங்காத சொல். 'வேதம்' என்பது, உண்மைப் பொருள். காண், முன்னிலை அசை. 'ஏடி' என்பது தோழி முன்னிலைப் பெயர். கொண்டு - பற்றி. 'இயல்பாய்' என ஆக்கம் வருவித்து, 'அவன் இயல்பாய் எவ்வுயிர்க்கும் ஈசன் ஆனான்' என்க. ஈசன் - தலைவன், ''இயல்பாய்'' என்றது 'அத்தலைமை அவனுக்குப் பிறர்தர வந்ததன்றி, தன்னோடு அவற்றிடை இயல்பாய் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளால் தானே அமைந்தது' என்றதாம். எனவே, பிறரது தலைமைபோல அவனது தலைமையை, பூசுவது, பூண்பது முதலியன கொண்டு அறியவேண்டு வது இல்லை என்றதாயிற்று.

'சிவன் சாந்தாகப் பூசுவதும் சாம்பல்; அணியாக அணிவதும் பாம்பு; சொல்வதும் பொருள் விளங்காத சொல் என்றால், அவன் உயர்ந்தோனாதல் எவ்வாறு?' என்பது இதனுள் எழுப்பப்பட்ட தடை,

Koviloor Digital Library

256. என்னப்பன் எம்பிரான்
எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக்
கொள்ளுமது என்னேடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருள்
மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச்
சாத்தினன்காண் சாழலோ. 2

'எல்லா உயிர்க்கும் அவனே தலைவன் என்பது யாவராலும் நன்கறியப்பட்டதானபொழுது, அவன் பூசுவது முதலியனபற்றி ஐயுற வேண்டுவது என்' என்பது மேல் நிகழ்த்தப்பட்ட தடைக்கு விடை.

2. பொ-ரை: என் அப்பன், எம்பிரான், எல்லார்க்கும் தலைவன், அப்படிப் பட்டவன் தைத்த துணியைக் கோவணமாகக் கொண்ட தற்குக் காரணம் யாது? என்று புத்தன் வினவ, கலைகளையும், வேதங் களையும் சரடாகக் கொண்டமைந்த பொருளாகிய கோவணத்தைச் சாத்திக் கொண்டான் என்று ஊமைப்பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: ''தான்'' என்றதன்பின் தொகுக்கப்பட்ட பிரிநிலை ஏகாரத்தை விரிக்க, 'அப்பனும், பிரானும், ஈசனுமாகிய, அவன்' என்க. இது தோழி கூறியதைத் தலைவி கொண்டு கூறியது, 'அப்பன்' என்றது, 'அன்பினால் அப்பன்போல்பவன்' என்றபடி. துன்னம் பெய் கோவணம் - கீளொடு பொருந்தத் தைத்த கோவணம். 'கோவணமாகக் கொள்ளும் அது, என்றது, 'கோவணத்தையே உடையாகக் கொள்ளு கின்ற அத்தன்மை' என்னும் பொருளது. மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறை - நிலை பெற்ற நூல்களில் பொருந்திய பொருள்களையுடைய வேதம். இது, வேதத்தின் பொருளையே மற்றைய நூல்கொண்டு நிற் கின்றன என்றதாம். சரடு - கயிறு. அஃது இங்கு துறவர் கட்டும் கீளினைக் குறித்தல், ''வான் சரடு'' எனச் சிறப்பித்ததனால் பெறப் படும். தன்னையே - அப்பொருளையே. மறை பற்றுக்கோடும், பொருள் அதனைப் பற்றி நிற்பதும் ஆதல்பற்றி, அவை முறையே சரடும், கோவணமும் ஆயின.

'பூசுவது, பூண்பது முதலியன எவ்வாறாயினும், ஆடை இன்றி யமையாததன்றோ? அதுவும் இல்லாதவன் யாவர்க்கும் தலைவனாதல் எவ்வாறு' என்பது இதன்கண் நிகழ்த்திய தடை.

Koviloor Digital Library

257. கோயில் சுடுகாடு
கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி
தான்தனியன் காணேடீ
தாயுமிலி தந்தையிலி
தான்தனியன் ஆயிடினுங்
காயில் உலகனைத்துங்
கற்பொடிகாண் சாழலோ. 3

'அவனது சாங்க உபாங்கம் முதலியன பலவும் பிறர்போல அவன் தனக்கெனக் கொண்டனவன்றி, உயிர்கள் பொருட்டுக் கொண்டனவாகலின், அவை ஏற்ற பெற்றியான் எவ்வாறும் ஆம்' என்பது அதற்குக் கூறப்பட்ட விடை.

3. பொ-ரை: சுடுகாட்டைக் கோயிலாகவும், புலித்தோலை ஆடையாகவும் கொண்டான். அன்றியும் அவனுக்குத் தாய் தந்தை யரும் இல்லை; இத்தன்மையனோ உங்கள் கடவுள்? என்று புத்தன் வினாவ, எங்கள் கடவுளுக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லாவிடினும், அவன் சினந்தால் உலகம் முழுவதும் கற்பொடியாய் விடும் என்று ஊமைப்பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: கோயில் - அரண்மனை; நல்லாடை - உயர்ந்த உடை. இதன்பின் 'ஆகுக' என்பது வருவிக்க. ''தந்தை'' என்றவிடத்து எச்ச வும்மை தொகுத்தலாயிற்று. ''தாயும் இலி தந்தையும் இலி தான் தனியன்'' என்றது, ஒருவரும் துணையில்லாத தனிமையன்' என்று இகழ்ந்ததாம். காயில் - வெகுண்டால்.

'உன்னாற் புகழப்பட்ட தலைவனுக்குச் சுடுகாடே அரண் மனையும், புலித்தோலே பொன்னாடையுமாதல் ஒருபால் நிற்க; அவன், துணையற்ற தனியனாய் இருத்தல் பொருந்துமோ' என்பது தடை.

'அவன் வெகுண்டவழி முன்னிற்பது ஒன்றுமில்லையாதலின், அவனுக்குத் துணை வேண்டுவது எற்றுக்கு' என்பது விடை.

''தாயும் இலி தந்தை இலி'' என்றதனால் 'பிறப்பற்றவன்' என் பது கூறப்பட்டது. ''தந்தையாரொடு தாயிலர்'' (தி.3 ப.54 பா.3) என்று

Koviloor Digital Library

258. அயனை அநங்கனை
அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா
வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடைய
நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத்
தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

அருளிச்செய்தார் ஞானசம்பந்தர். இதன் மூன்றாம் அடி, மடக்காய் வந்தது. இவ்வாறு இனி வரும் பாட்டுக்களினும் வருதல் காண்க.

4. பொ-ரை: பிரமனையும், மன்மதனையும், யமனையும், சந்திரனையும் வடுப்படுத்தினன்; இதுதானோ உங்கள் கடவுளின் தன்மை? என்று புத்தன் வினாவ, முக்கண்ணனாகிய எமது கடவுளே தண்டித்தால், தேவர்களுக்கு அதுவும் வெற்றியன்றோ என்று ஊமைப் பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: வசனம், 'வயனம்' என்றாயிற்று. 'சொல்' என்னும் பொருட்டாகிய இது, இங்கு வசைச் சொல்லைக் குறித்து நின்றது. மாயா-கெடாத. வடு - அடையாளம். அயன் - பிரமன்; அவனை வடுச்செய்தது, அவன் தலைகளுள் ஒன்றைக் கிள்ளியது. அனங்கன் - மன்மதன்; அவனை வடுச் செய்தது, உருவிலி ஆக்கியது. 'அனங்கன்' என்பதும் அதனாற் பெற்ற பெயரேயாம். அந்தகன் - கூற்றுவன். அவனை வடுச் செய்தது, காலால் உதைத்து உருட்டியது, இதனால், அவன் மார்பில் தழும்புடையனானான் என்றலுமாம். சந்திரனை வடுச்செய்தது, தக்கன் வேள்வியில் காலால் தேய்த்தது. இதுவே, அவனுக்கு மறுவாயிற்று என்றலுமாம். நயனம் - கண். ''நாயகனே'' என்ற பிரிநிலை ஏகாரம், சிறப்புணர்த்திற்று. 'தன்னின் மெலியார் மாட்டு அன்பும், அருளும் இல்லாது அவரை நலிகின்றவன் தலைவனாதல் எவ்வாறு' என்பது தடை.

'தந்தை தாயர், தம் மக்களை ஒறுத்தல் அவரது நலத்தின் பொருட்டேயன்றிப் பிறிதில்லாமைபோல, சிவபெருமானும் அயன் முதலியோரை ஒறுத்தது அவர் தம் குற்றத்தின் நீங்கி உய்தி பெறற் பொருட்டேயாகலின், அஃது அவர்கட்கு நன்மை செய்ததேயாம்' என்பது விடை.

Koviloor Digital Library

259. தக்கனையும் எச்சனையுந்
தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
தொலைத்ததுதான் என்னேடீ

''கொன்றது வினையைக் கொன்று
நின்றஅக் குணம்என் றோரார்''
–சிவஞானசித்தி. சூ.1.51

எனவும்,

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம்
புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி
வளாரினால் அடித்துத் தீய
பந்தமும் இடுவர்; எல்லாம்
பார்த்திடிற் பரிவே யாகும்;
இந்தநீர் முறைமை யன்றோ
ஈசனார் முனிவும் என்றும்.
–சிவஞானசித்தி. சூ.2.16

எனவும் கூறிய விளக்கங்களைக் காண்க. இவ்வாறு ஒறுக்கும் திருவருள், 'மறக்கருணை' என்றும், வேண்டுவார்க்கு அவர் வேண்டுவதை அளித்து மகிழ்விக்கும் திருவருள், 'அறக்கருணை' என்றும் சொல்லப்படும் என்க.

நெற்றிக்கண் வியாபக உணர்வாகிய ஞானத்தைக் குறிப்ப தாகலின், 'அஃதுடையவன், அதனை இல்லாதவர்கட்குத் தலைவனாய் மறக்கருணை அறக்கருணைகளை அவர்கட்கு ஏற்ற பெற்றியாற் செய்து அவர்களை உய்யக்கொள்ளுதல் இயல்பு' என்பதைக் குறிப் பாற்பெற வைத்தமையின், 'நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகன்' என்றது உடம்பொடு புணர்த்தல். நன்மையை, 'வெற்றி' என்று அருளினார்.

5. பொ-ரை: தக்கனையும், யாகத்து அதிதேவரையும் தலை அரிந்து, கூடி வந்த தேவர்களையும் அழித்தது என்ன காரியம்? என்று புத்தன் வினாவ, தேவர்களை அழித்தாலும் மறுபடியும் அவர்களை உயிர் பெறச் செய்து, யாகத்தினை நடத்தியவனாகிய தக்கனுக்கு ஆட்டின் தலையை அருள் செய்தான் என்று ஊமைப் பெண் விடை

Koviloor Digital Library

தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற்
றருளினன்காண் சாழலோ.

கூறினாள்.

கு-ரை: எச்சன் - வேள்வித் தேவன். இவனைத் தக்கன் வேள்வியில் வீரபத்திரர் தலையறுத்தமை,

மணனயர் சாலையில் மகத்தின் தெய்வதம்
பிணைஎன வெருக்கொடு பெயர்ந்து போதலும்
குணமிகு வரிசிலை குனித்து வீரன் ஓர்
கணைதொடுத்து அவன்தலை களத்தின் வீட்டினான்.

-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.37

''இரிந்திடு கின்றதோர் எச்சன் என்பவன்
சிரந்துணி படுதலும்'' *-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.38*

எனக் *கந்தபுராணத்துட்* கூறப்பட்டமை காண்க. பிணை - மான். 'வந்தவழி' என்பது, 'வந்து' எனத்திரிந்து நின்றது. அவர் - அக்கணத்தவர். வேள்வி செய்பவனையும், வேள்வித் தெய்வத்தையும் குறிப்பதாய, 'எச்சன்' என்னும் பல பொருள் ஒரு சொல், ''மிகைத்தலை மற்று அருளினன்'' எனப் பின்னர் வந்த குறிப்பினால், வேள்வி செய்தவனாகிய தக்கனையே சுட்டி நின்றது. மிகைத்தலை - வேண்டாத, (நாணத்தக்க) தலை; அஃது யாட்டுத்தலை. 'மிகைத்தலையாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. மற்று - மற்றொன்று (தேவர்க்குப் பொருந்தாத ஒன்று). தக்கன் வேள்வியில் தேவர்களை வீரபத்திரர் ஒறுத்தஞான்று, தக்கன் தலையை மட்டில் தீக்கிரை ஆக்கியதையும் அதனால் பின்பு சிவபெருமான் இறந்தவரை உயிர்பெற்றெழச் செய்தபொழுது தக்கன் எழாதொழிய, வேள்வியின் பொருட்டு வெட்டப்பட்ட யாட்டின் தலைகளுள் ஒன்றை அவன் உடலிற் பொருத்தி எழச் செய்ததையும் கந்தபுராணம்,

கண்டு மற்றது வீரபத் திரன்எனும் கடவுள்
கொண்ட சீற்றமொ டேகியே தக்கனைக் குறுகி
அண்ட ரோடுநீ ஈசனை இகழ்ந்தனை அதனால்
தண்டம் ஈதென வாள்கொடே அவன்தலை தடிந்தான்.

-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.50

Koviloor Digital Library

அற்ற தோர்சென்னி வீழுமுன் இறைவன் அங்கையினால்
பற்றி ஆயிடை அலமரும் பாவகற் பாராத்
திற்றி ஈதெனக் கொடுத்தனன் கொடுத்தலும் செந்தீ
மற்றொர் மாத்திரைப் போதினில் மிசைந்தது மன்னோ.

-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.51

எனவும்,

வித்தக வலிகொள் பூதன்
வீரபத் திரன்றன் முன்னர்
உய்த்தலும் அதன்மேல் வேள்விக்
குண்டியாம் பசுவுள் வீந்த
மைத்தலை கண்டு சேர்த்தி
எழுகென்றான் மறைகள் போற்றும்
அத்தனை இகழும் நீரர்
ஆவர்இப் பரிசே என்னா.

-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.163

என்றலும் உயிர்பெற் றங்கண்
எழுந்தஅத் தக்கன் முன்னம்
நின்றதோர் வீரற் கண்டு
நெஞ்சுதுண் ணென்ன அஞ்சித்
தன்தக விழந்து பெற்ற
தலைகொடு வணங்கி நாணி
அன்றுசெய் நிலைமை நாடி
அரந்தையங் கடலுட் பட்டான்.

-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.164

எனவும் விளக்கிற்று. மை-யாடு. அரந்தை- துன்பம்.

யாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்த பின்னர், வேள்வித்தேவன் முதலிய தேவர் பலருடன் தக்கனும் சிவபெருமானை வணங்கி அருள் பெற்றனன் என்பதையும்,

மீத்தகு விண்ணு ளோரும்,
வேள்வியந் தேவும், மாலும்,
பூத்திகழ் கமலத் தோனும்
புதல்வனும், முனிவர் தாமும்
ஏத்தினர் வணங்கி நிற்ப
எம்மைஆ ளுடைய முக்கண்
ஆத்தன்அங் கவரை நோக்கி
இவைசில அருளிச் செய்வான்.

-தட்சகாண்டம் - யாகசங்காரம்.பா.169.

Koviloor Digital Library

260. அலரவனும் மாலவனும்
அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற
நின்றதுதான் என்னேடீ
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற
நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந்
தவிரார்காண் சாழலோ. 6

என அவ்விடத்துக் கூறப்பட்டமை அறிக. புதல்வன் - பிரமன் மகன்; தக்கன்.

தக்கனையன்றிப் பிறர் ஒருவர்க்கும் சிவபெருமான் மாற்றுத் தலை அருளாமையின், இங்கு, இறுதிக்கண் வந்த ''எச்சன்'', என்றது, பிறர் ஒருவர்க்கும் ஆகாமை அறிக.

'வடுச்செய்தது பொருந்துமாயினும், பலரைக் கொன் றொழித்தது பொருந்துமோ' என்பது தடை.

'பலரைக் கொன்றொழித்துப் போயினான் அல்லன்; மீளவும் அவரை உயிர்பெற்றெழச் செய்து அருள்வழங்கியே சென்றான்; அவருள் முன்னின்றவனையும் அழித்தொழியாது எழச்செய்து, மாற்றுத்தலையால் அவனது குற்றத்தின் முதன்மை எஞ்ஞான்றும் விளங்கச் செய்தான்; அதனால், அவர் தம்மைத் தொலைத்தது மாத்திரையே கூறிப் பழித்தல் பொருந்தாது' என்பது விடை.

தக்கன் வேள்வி நிகழ்ச்சியை இவ் இருதிருப்பாட்டுக்களில் அடிகள் எடுத்தோதி வலியுறுத்ததனானே, பின்னர் ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும் தம் திருப்பதிகங்களுள் இதனை யாண்டும் பயில எடுத்து அருளிச்செய்தனர்.

6. பொ-ரை: பிரம விட்டுணுக்கள் அறிய வொண்ணாமல் நெருப் புருவாய் நின்றது யாதுக்கு? என்று புத்தன் வினாவ, அப்படி எம் மிறைவன் நில்லாவிடின், அவ்விருவரும் தமது ஆங்காரத்தை விடார் என்று ஊமைப்பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: முதல் - அடி, அண்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டதையே

Koviloor Digital Library

அண்டம் என்றார். 'நிலத்தடியின்கீழும் அண்டத்திற்கு அப்பாலும் உற'- என்க.

சலம் - மிக்க வெகுளி. 'சலமுகத்தாற்செய்த' என ஒரு சொல் வருவிக்க. முகம்-வாயில்; காரணம். 'அகங்காரம் ஆங்காரம்' என மருவிற்று. இஃது ஆகுபெயராய், இதனால் விளைந்த போரை உணர்த்திற்று.

'அயனும், மாலும் ஒரு பிரமகற்பத் தொடக்கத்தில் தாங்களே உலகிற்கு முதல்வர் என்று தம்முட் கலாய்த்துச் செய்த போரினால் உலகம் பெரிதும் இன்னற்படுவதை அறிந்து தேவர்கள் செய்த முறையீட்டிற்கிரங்கிய சிவபெருமான், பாதலத்தின் கீழும் அண்ட முகட்டின் மேலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஒரு ஒளித்தம்பமாய்த் தோன்ற, அதனைக் கண்ட அவர்கள் அஞ்சி நின்று, 'இதன் அடியையும், முடியையும் காண்பவரே உலகிற்கு முதல்வர்' எனத் தம்முள் முடிவு செய்து கொண்டு, திருமால் பன்றி வடிவங்கொண்டு நிலத்தின் கீழ்ச் சென்றும், அயன் அன்ன வடிவங்கொண்டு விண்ணின் மேற் சென்றும் அடி முடிகளைக் காண இயலாது மீண்டு வந்து, அது சிவபெருமான் கொண்ட வடிவமே என்பதறிந்து, அப்பெருமானை வணங்கித் தம் செருக்கொழிந்தனர்' என்னும் புராண வரலாறு நன்கறியப்பட்ட தொன்று.

இதனை இங்கு அடிகள் அருளிச்செய்தவாறே, கந்தபுராண ஆசிரியர், யாக சங்காரப் படலத்தையடுத்து, 'அடி முடிதேடு படலம்' என அமைத்துக் கூறினமை காண்க. இவ்வரலாற்றை அடிகள் திருத்தோணோக்கத்துப் பன்னிரண்டாம் திருப்பாட்டுள் இன்னும் சிறிது விளக்கமாக அருளிச்செய்வார்.

இங்ஙனம் இவர் இதனைப் பல விடத்தும் பெரிதும் அருளிச்செய்ததனானே பின்வந்த இருபேராசிரியரும் (ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும்) இதனை முன்னை வரலாற்றினும் பெரும்பான்மையாக ஆங்காங்கு எடுத்து அருளிச்செய்து போந்தனர்,

'சிலரை வெளிப்பட்டு நின்று ஒறுத்தல் பொருந்துவதாயினும், சிலரை மறைந்து நின்று மருட்டுதல் தலைவராயினார்க்குப் பொருந்துமோ' என்பது தடை.

'நோய்க்குத் தகவே மருத்துவன் மருந்து கொடுத்தல் போல, அவரவர்க்கு ஏற்ற முறையானே அவரவரைத் திருத்துதல் வேண்டு

Koviloor Digital Library

261. மலைமகளை யொருபாகம்
வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற்
பாயுமது என்னேடீ
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற்
பாய்ந்திலளேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து
பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 7

மாகலின், மறைந்து நின்று மருட்டித் திருத்துதலும் குற்றமாகாது' என்பது விடை.

7. பொ-ரை: பார்வதியை ஒரு பாகத்தில் அமைத்துக் கொள்ளு தலும், மற்றொருத்தியாகிய கங்கை நீருருவாகி அவன் சடையில் பாய் வதற்குக் காரணம் யாதென்று? புத்தன் வினாவ, 'நீருருவாகி அவ் விறைவனது சடையில் பாயாவிடின், பூமி முழுதும் பாதாளத்தில் வீழ்ந்துபெருங்கேடு அடையும்' என்று ஊமைப் பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: மலைமகள் - உமாதேவி. மற்றொருத்தி, கங்கை. சல முகத்தால் - நீர்வடிவமாய்; 'வஞ்சனையால்' என்பது நயம்.

தரணி - பூமி. பிலம் - பாதாளத்திற்குச் செல்லும் வழி. பெருங்கேடு ஆம் - பேரழிவு உண்டாகும்; உண்டாகியிருக்கும்.

பகீரதன் பொருட்டு நிலவுலகத்திற்கு வந்த கங்கையைச் சிவ பெருமான் தனது சடையில் தாங்கி நின்றமை புராண வரலாறாதல் வெளிப்படை.

'ஒருத்தியை மணந்தபின் மற்றொருத்தியை அவளறியாமல் மறைத்து வைத்திருத்தல் உயர்ந்த தலைவராவார்க்குப் பொருந்துமோ' என்பது தடை.

'மற்றொருத்தியாவாள் உண்மையில் உலகை அழிக்க வந்தவளேயாகலானும், அவளைச் சடையில் வைத்திருத்தல் உலகத்தைக் காத்தற் பொருட்டேயன்றி, கரவினால் இன்பம் நுகர்தற் பொருட்டன்றாகலானும் அஃது அவற்குப் புகழாவதன்றிக் குற்றமாதல் எவ்வாறு' என்பது விடை.

Koviloor Digital Library

262. கோலால மாகிக்
குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான்
அவன்சதுர்தான் என்னேடீ
ஆலாலம் உண்டிலனேல்
அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம்
வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

8. பொ-ரை: அக்காலத்தில் பாற்கடலில் உண்டாகிய நஞ்சை யுண்டான்; அதற்குக் காரணம் யாதென்று? புத்தன் வினாவ, அந்த நஞ்சை எம்மிறைவன் உண்டிலனாயின் பிரம விட்டுணுக்கள் முதலான தேவர்கள் எல்லாரும் அன்றே மடிந்து ஒழிவார்கள் என்று ஊமைப் பெண் விடை கூறினாள்.

கு-ரை: 'கோலாகலம்' என்பது, 'கோலாலம்' எனக் குறைந்து நின்றது, 'ஆரவாரம்' என்பது பொருள். 'ஆகியதன்பின்' என்பது, 'ஆகி' எனத் திரிந்து நின்றது. 'அமரரெல்லாம் ஆரவாரம் செய்து கடைந்தபொழுது' என்பதுபொருள்.

ஆலாலம் - நஞ்சு. ''ஆலாலம் உண்டான்'' என்றது 'அமுதம் உண்ணாது நஞ்சம் உண்டான்' என்றவாறு. சதுர்- திறல். ''என்'' என்றது. 'எத்தன்மைத்து' என இகழ்தற்குறிப்பாய் நின்றது. ''உள்ளிட்ட'' என்றது, 'அயன், மால்' என்பவரது சிறப்புணர்த்தி நின்றது. வீடுவர் - அழிவர்; அழிந்திருப்பர்.

'கனியிருப்பக் காய்கவர்தல்போல, அமுதத்தை உண்ணாது நஞ்சினை உண்டது பித்தர் செயலாவதல்லது. அறிவுடையார் செய லாதல் எவ்வாறு' என்பது தடை.

'நஞ்சினை உண்டும் அவன் இறவாமையும், அமுதம் உண்டும் பிறர் இறத்தலும் கேட்கப்படுதலின், அச்செயல் அவன் அவர் களை முன்பே இறவாது காக்கச்செய்த அருட்செயலாதல் தெளிவு.

அதனால், அஃது அறிவும், அருளும் உடைமையாவதல்லது, பித்தாதல் யாங்ஙனம்' என்பது விடை.

Koviloor Digital Library

263. தென்பா லுகந்தாடுந்
தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான்
பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற்
பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பா லியோகெய்தி
வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

9. பொ-ரை: தென்திசை நோக்கி நடிக்கின்ற தில்லைச் சிற்றம் பலத்தான் பெண் பாகத்தை விரும்பினான், இவன் பெரும் பித்தனோ? என்று புத்தன் வினாவ, எம்மிறைவன் பெண்பாகத்தை விரும்பில னாயின், நிலவுலகத்தோர் யாவரும் யோகத்தை அடைந்து மேலுல கத்தைச் சேர்வார்கள் என்று ஊமைப்பெண் விடை கூறினாள்.

கு-ரை: தென்பால் உகந்து - தென்றிசையை விரும்பி. இது, கூத்தப்பெருமான் தெற்குநோக்கி நிற்றலைக் குறித்தது. பெண் பால் உகந்தான் - ஒருத்தியைப் பக்கத்தே நீங்காது கொண்டான். உகத்தல் - விரும்புதல், அஃது எஞ்ஞான்றும் உடனாயிருக்கும் தன் காரியத்தைத் தோற்றி நின்றது, 'ஆதலின் பெரும்பித்தன்' என்க. பேதாய் - பெண்ணே; 'அறிவிலியே' என்பது நயம். ''விண்பால்'' என்றதன்பின், 'நோக்கி' என்பது வருவிக்க. 'யோகம்' என்பது, 'யோகு' என நின்றது. ''நிலத்தோர்'' என்றது, 'உலகிலுள்ளோர் அனைவரும்' என்றபடி.

தவமும் தவமுடையார்க் காகும்; அவம்அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(குறள் - 262.) என்றவாறு, துறவறத்திற்கு உரியரல்லாதவர் அதனை மேற்கொள்ளின் இரண்டறங்களையும் இழந்து கெடுவராதலின், ''இருநிலத்தோர், விண்பாலியோகெய்தி வீடுவர்'' என்று அருளினார். 'உடலின் தொழிற்பாட்டிற்கு உயிரின் இயைபு இன்றியமையாத வாறுபோல, உயிர்களின் தொழிற்பாட்டிற்கு இறைவனது இயைபு இன்றியமையாமையின், அவன் அவரவருக்கு ஏற்றவாற்றான் இயைந்து நிற்றல் வேண்டும். அதனால், சிலர்க்குப் போகியாகியும், சிலருக்கு யோகியாகியும் நிற்பன்; இவ்வாறின்றி யோகியாயே நிற்பின், யோகத்திற்கு உரியவாகாது போகத்திற்கே உரியவாய உயிர் கள் கேடுறும்' என்பது இத்திருப்பாட்டின் கருத்து.

Koviloor Digital Library

போகியாய் இருந்து யிர்க்குப்
போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்;
யோகியாய் யோக முத்தி
உதவுத லதுவும் ஓரார்;
வேகியா னாற்போல் செய்த
வினையினை வீட்டல் ஓரார்;
ஊகியா மூட ரெல்லாம்
உம்பரின் ஒருவன் என்பர்.

(சிவஞானசித்தி சூ. 1,50.) என்றது காண்க.

இறைவன் போகியாய் இல்லாதொழியின் உயிர்கட்குப் போகம் அமையமாட்டாது என்பதை, 'அவன் யோகியாய் இருந்து சன காதி நால்வர்க்கு ஞானத்தை அருளியபொழுது யாதோர் உயிர்க்கும் போகமில்லையாய்ப் பிரமனது படைப்புத்தொழிலும் இல்லை யாயிற்று' எனவும், 'பின்னர் அவ்யோகம் நீங்கி மலைமகளை மணந்த பொழுதே உயிர்கட்குப்போகம் அமைந்தது' எனவும் வரும் கந்த புராண வரலாறு நன்கு உணர்த்தும். இன்னும், 'போகத்தைப் பயப் பிக்கும் கடவுள் காமனேபோலத் தோன்றினும், உண்மையில் அவன் அதற்கு உரியவன் அல்லன்; எல்லார்க்கும் எல்லாவற்றையும் தரு பவன் சிவபெருமானே' என்பதும், அப்பெருமான் காமனை எரித் தமையைக்கூறும் அப்புராணத்தால் அறியப்படும். அதனால்,

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக்
காமன்நின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி
மெலிந்தமை ஓரார்; மால்தான்
எண்ணிவேள் மதனை ஏவ
எரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப்
பேரின்பம் அளித்த தோரார்.

(சிவஞானசித்தி சூ.1.53.) என்றார் அருணந்தி சிவாசாரியார்.

'உலகவர்போல மனைவியை உடையனாய் இருப்பவன் கடவுளாவனோ' என்பது இங்கு எழுப்பப்பட்ட தடை.

'அவ்வாறிருத்தல் தன்பொருட்டன்றி உயிர்கள் பொருட்டே ஆகலானும், அங்ஙனமாகவே, அஃது இளஞ்சிறாரை மகிழ்விக்க

Koviloor Digital Library

264. தானந்தம் இல்லான்
தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்
தழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத்
தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர்
வான்பொருள்காண் சாழலோ. 10

அவரொடு விளையாட்டயரும் பெற்றோரது செயல்போல நாடக மாத்திரையான் மேற்கொள்வதாதலன்றி, உண்மையான் விரும்பிக் கொள்வதன்றாதல் இனிது விளங்குதலானும், அஃது உலகத்தை நடத்தும் இறைவற்கு இன்றியமையாததொரு செயலாவதன்றி, இறைமைத் தன்மையொடு மாறாதல் எங்ஙனம்' என்பது விடை.

இது, கடவுள் மாட்டு நயப்புற்றவளது கூற்றேயாகலின், கடவுட்டன்மைபற்றிக் கூறலும் பொருந்துவதாதல் அறிக.

10. பொ-ரை: தான் முடிவு இல்லாதவனாயிருந்தும் தன்னை அடைந்த என்னை ஆனந்த சாகரத்தில் அழுந்தச் செய்தான், இது என்ன புதுமை? என்று புத்தன் வினாவ, ஆனந்த சாகரத்தில் அழுந்தச் செய்த திருவடிகள் தேவர்களுக்கு மேன்மையான பொருளாகும் என்று ஊமைப் பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: 'தானோ' எனச் சிறப்பு ஓகாரம் விரித்து, 'நாயேனை ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்தான்; அஃது எவ்வாறு' என இசையெச்சம் வருவித்து உரைக்க. ''தனையடைந்த'' என்றது, தலைவி தனக்கு வேட்கையுண்மையை உடம்பட்டும், அடிகள் தாம் தம்மை ஆளவந்த ஆசிரியன்வழி நின்றமையை உடம்பட்டும் கூறியதாம். உந்துதல் - செலுத்துதல்; அது. வலவன் ஏவா வான ஊர்தியை *(புறம் - 27.)* என்க. வான் பொருள் - எட்டாத பொருள். ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவிப்பன அவன் திருவடிகளே என்பது அனுவாத முகத்தாற் பெறவைத்துக் கூறலின், முதல்வனைப்பற்றி வினாவியவட்கு, அவனது திருவடிகளது சிறப்புக் கூறினமை விடைவழுவாகாமை அறிக. உயிர்கட்கு இன்பமாவது இறைவனது சத்தியாதலானும் திருவடியே உயிர்களை ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவிப்பனவாதல் அறிக. இத்திருப்பாட்டின் சொல்நடை ''ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொ

Koviloor Digital Library

265. நங்காய் இதென்னதவம்
நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே
காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள்
காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத்
தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

ராருயிர்'' (தி.8 கோவையார் - 307) என்னும் பாட்டோடு ஒத்திருத்தல் அறியத்தக்கது.

''ஆதி அந்தம் இல்லாத கடவுள் மானிடப் பெண்டிர்க்கும் இன்பம் தருவானோ; தாரான் ஆதலின், எனக்குப் பேரின்பம் தந்தவன் அத்தகைய கடவுளாதல் எவ்வாறு' என்பது தலைவி கூற்றிற்கு இயைய எழுந்த தடை. 'தகுதி' இல்லாதார்க்கும் வீடு தருவானோ' என்பது அடிகளது அனுபவத்திற்கியைய இதன்கண் உள்ளுறையாய் அமைந்து நிற்பது.

'அவ்வாறு உனக்கு அவன் எதிர்வந்து பேரின்பம் அளித்தது அவன் கருணையாலே காண்; அக்கருணை உனது முன்னைத் தவத்தால் உனக்கு எளிதிற்கிடைத்ததாயினும், அது, வானத்திற் பறக்கும் தேவர்களுக்கும் எட்டாததொன்று' என்பது விடை.

11. பொ-ரை: நரம்போடு கூடிய எலும்புக் கூட்டினை அணிந்து முழுவெலும்பைத் தோளில் சுமந்தான். இது என்ன தவமோ? என்று புத்தன் வினாவ முழுவெலும்பு வந்த விதத்தைக் கேள். கால, கால வேற்றுமையால் பிரம விட்டுணுக்கள் இறக்க, அவர்கள் எலும்புக் கூட்டினை தரித்தான் என்று ஊமைப்பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: ''தவம்'' என்றது ஆகுபெயரால், தவக்கோலத்தை உணர்த்திற்று, ''தவமறைந்தல்லவை செய்தல்'' *(குறள்.274)* என்புழிப்போல. பின்னர், ''தோள்மேல்'' என வருகின்றமையின், முன்னர் 'மார்பின்மேல்' என்பது வருவிக்க, எலும்பை நரம்போடு அணிந்து என்றதனால், அவை நரம்பினால் தொடுக்கப்படும் என்பது பெறுதும். ''அணிந்து'' என்றதற்கு அணிந்த தன்றியும் என உரைக்க. கங்காளம் - எலும்புக்கூடு.

Koviloor Digital Library

'மாயோன் ஒருவனது வாழ்நாளில் பிரமர் நூற்றுவர் தோன்றி வாழ்ந்து அழிவர்' என்பதும், 'அவ்வழி நூறாவது எண்ணு முறைமைக் கண் வரும் பிரமன் இறக்குங்காலத்து மாலும் இறக்க, அவ்விருவரது எலும்புக் கூட்டினையும் சிவபெருமான் தனது இரு தோள்களிலும் ஏற்று நடம்புரிவன்' என்பதும் புராண வரலாறாதல்பற்றி எழுந்தவை, இத்திருப்பாட்டின்கண் உள்ள தடை விடைகள்.

ஆமா கேள் - அவனுக்கு ஏற்புடையவாயினவாற்றைக் கேள். அந்தரம் - முடிவு. ''காலாந்தரத்து'' என்றதனை, ''தரித்தனன்'' என்ற தற்கு முன்னர்க் கூட்டுக. ''இருவர்'' என்றது, தொகைக் குறிப்பாய், 'அயன், மால்' என்பவரை உணர்த்திற்று. ''காலம்'' என்றதும், அதனது முடிவை. ''செய்ய'' என்ற பொதுவினை, 'காட்ட' எனச் சிறப்பு வினை யாய் நின்றது. 'அவர் காலாந்தரத்துத் தரித்தனன்' எனச் சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

'சடை, கல்லாடை முதலியவற்றைக் கூறின், நீ அவை தவக் கோலம் என்பாய்; அருளுக்கு மாறாய நரம்போடு எலும்புகளும் அன்னவாயொழியினும், கங்காளமும் தவக்கோலமோ' என்பது தடை.

'கங்காளம் காதலித்தது, தவக்கோலம் அன்று; அயன், மால் என்பவரும் நிலையாமையுடையரே என்பது உணர்த்துதற் பொருட் டாம்' என்பது விடை.

இதனால், 'சிவபிரானது திருவேடங்கள் பலவும், பலப்பல உண்மைகளை உணர்த்து முகத்தான், உண்மை ஞானத்தைப் பயக்கும் என்பது' போந்தது. இதனை, ''மருந்துவேண்டில் இவை' என்னும் திருந்துதேவன்குடிப் பதிகத்துள், (தி.3 ப.25) ஞானசம்பந்தர்,

''வீதிபோக் காவன, வினையைவீட் டுவ்வன,
ஓதிஓர்க் கப்படாப் பொருளைஓர் விப்பன
........அடிகள்வே டங்களே. ''

''விண்ணுலா வும்நெறி, வீடுகாட் டும்நெறி
மண்ணுலா வும்நெறி, மயக்கந்தீர்க் கும்நெறி
........அடிகள்வே டங்களே''

என்றாற்போலப் பலபட விளக்கியும், 'இவ்வாற்றால் இவை பழித்தற்குரியனவல்ல; பெரிதும் புகழ்தற்குரியன' என்பதை,

Koviloor Digital Library

''பங்கமென் னப்படர் பழிகளென் னப்படா,
புங்கமென் னப்படர் புகழ்களென் னப்படும்
...... அடிகள்வே டங்களே''

என வலியுறுத்தியும் அருளிச்செய்தல் காண்க. இங்கு அடிகள் எடுத்தோதி வலியுறுத்தருளிய இக் கங்காள வேடத்தின் வரலாற்றை,

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய்
இருங்கடன் மூடி இறக்கும்; இறந்தான் களேபரமும்,
கருங்கடல் வண்ணன் களேபரமுங் கொண்டு கங்காளராய்
வருங்கடன் மீளநின் றெம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே.

(தி.4 ப.112 பா.7). என அப்பரும் வலியுறுத்தருளுதல் காண்க.

அயன், மால் இருவரது காயத்தை (எலும்புக் கூட்டினை) மேலேற்றிக்கொள்ளுதல் பற்றிக் கங்காள மூர்த்தி, 'காயா ரோகண மூர்த்தி' எனவும் படுவர்; அவர் சிறந்து விளங்குந்தலமும் 'காயாரோகணம்' எனப்படும். காயாரோகணம் என்பதே 'காரோணம்' என மருவி வழங்கும்.

அதனால், *காஞ்சிப் புராணக்* காயாரோகணப் படலத்துள் இவ்வரலாறு இனிது விளக்கப்படுகின்றது. அதனுள், ஈண்டைக்கு இன்றியமையாததொரு செய்யுள் வருமாறு.

இருவரும் ஒருங்கே இறவருங் காலம்
எந்தையே ஒடுக்கிஆங் கவர்தம்
உருவம்மீ தேற்றிக் கோடலால் காயா
ரோகணப் பெயர்அதற் குறுமால்;
வருமுறை இவ்வா றெண்ணிலா விரிஞ்சர்
மாயவர் காயம்மேல் தாங்கிக்
கருணையால் அங்கண் நடம்புரிந் தருளும்
காலமாய்க் காலமுங் கடந்தோன்.

-காஞ்சிப்புராணம்

இங்குக் காட்டிய சிறந்த பல மேற்கோள்களால் கங்காளத்தின் இயல்பு இனிது விளங்குதலின், 'கங்காளமாவது, சிவபிரான் வாமனனை அழித்து, அவன் முதுகெலும்பைத் தண்டாகப் பற்றிய அதுவே' என்பாரது கூற்றுப் பொருந்தாமை அறிந்துகொள்க.

Koviloor Digital Library

266. கானார் புலித்தோல்
உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்கிங்
காட்படுவார் ஆரேடீ
ஆனாலுங் கேளாய்
அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும்
வழியடியார் சாழலோ. 12

12. பொ-ரை: புலித்தோலே ஆடையும், தலைஓடே உண் கலமும், மயானமமே இடமும் ஆனால், அவனுக்கு அடிமைப் படுவோர் யாவர்? என்று புத்தன் வினாவ, புலித்தோல் முதலியவற்றை உடையவனாயினும் பிரமன், திருமால், இந்திரன் என்பவர் அவனுக்கு வழித் தொண்டர் என்று ஊமைப் பெண் கூறினாள்.

கு-ரை: கான் - காடு. தலை - தலை ஓடு. 'தலையில் ஊண்' என்க. ஊண் - உண்ணுதல். இனி, 'இஃது ஆகுபெயராய் உண்கலத்தை உணர்த்திற்று' எனினும் அமையும். காடு - சுடுகாடு. பதி - உறைவிடம்.

'உடை முதலியன இவ்வாறாக உடையவனை அன்பினால் அடைபவர் யார்' என்பது தடை,

'அவை அவ்வாறு இருப்பவும் உயர்ந்த தேவர் பலரும் தொன்றுதொட்ட அன்பராயிருத்தல் உண்மையானபின், அவை பற்றி ஐயம் என்' என்பது விடை.

முன்னர் (தி.8 திருச்சாழல் பா.3) ''காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடிகாண்'' எனப் பலரும் அச்சத்தால் அடங்கி நிற்றல் கூறப்பட்டமையின், இங்கு, ''ஆட்படுவார்'' என்றது, அன்பினால் ஆட்படுவாரையேயாம்.

இதனானே, புலித்தோலாடை முதலியவைபற்றி மீண்டும் கூறியது பிறிதொரு கருத்துப் பற்றியாதலும் அறிந்துகொள்க.

''அஞ்சி யாகிலும் அன்புபட் டாகிலும்
நெஞ்சம் வாழி நினைநின்றி யூரைநீ''

(தி.5 ப.23 பா.9) என்றருளிச்செய்தமையின், அடியராதல் அச்சமும்,

Koviloor Digital Library

267. மலையரையன் பொற்பாவை
வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான்
என்னுமது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளா
தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங்
கலங்கிடுங்காண் சாழலோ. 13

அன்பும் என்னும் இருவகையானல்லது இல்லாமையறிக. பயன் கருதிச் செய்யும் அன்பும், ''அன்பு'' என்றதன்கண் அடங்கும்.

13. பொ-ரை: மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியை, உலகம் அறியத் தீ முன்னே மணம் செய்தனன் என்பது என்ன காரியம்? என்று புத்தன் வினாவ, இறைவன் உலகமறிய மணம் செய்து கொள்ளாது ஒழிந்தால் உலகம் முழுதும் சாத்திரப் பொருள்களும் நிலைமாறிவிடும் என்று ஊமைப் பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: ''பாவை'' முதலிய மூன்றும் ஒருபொருள்மேல் வந்த பலபெயர்கள். பெண்திரு - பெண்ணினத்தின் செல்வம். தீ வேட்டான்- தீ முன்னர் மணந்தான். என்னும் அது என் - என்று அறிந்தோர் சொல்லும் அச்செய்திக்குக் காரணம் யாது? கலை நவின்ற பொருள்கள் - மணமுறையைக் கூறும் நூல்களில் தான் சொல்லிய பொருள்கள். கலங்கிடும் - இனிது விளங்காதொழியும்.

'சிவபெருமானும் தன் தேவியைத் தீமுன்னர்ச் சடங்கு செய்து திருமணம் புரிந்தான் எனில், அங்கியங்கடவுள் முதலானவரன்றோ அனைவர்க்கும் சான்றாய் நிற்கும் கடவுளர்' என்பது தடை.

'சிவபெருமான் அங்ஙனம் செய்தது, கற்பிப்பான் ஒருவன் தான் கற்பிக்கும் கலை, மாணாக்கர்க்கு இனிது விளங்கித் தெளி வெய்துதற் பொருட்டுத் தானே அதனைப் பயிலுதல்போலத் தான் உலகர்க்கு வகுத்த விதி இனிது விளங்குதற்பொருட்டுத் தானே மேற் கொண்டு செய்துகாட்டியதன்றி வேறில்லையாதலின், அதுபற்றி அங்கியங்கடவுள் முதலானோர் அவனின் மிக்காராதல் இல்லை' என்பது விடை.

Koviloor Digital Library

268. தேன்புக்க தண்பணைசூழ்
தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம்
பயிலுமது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம்
பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக்
கூட்டாங்காண் சாழலோ. 14

''பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப''

(தொல். பொருள் -143.) என்றதனால், மணமுறைச் சடங்குகள் முனிவராற் கட்டப்பட்டனவே என்பது இனிது விளங்கிக் கிடப்பவும், அவற்றைச் சிவபெருமானே செய்தனவாக வைத்துத் தடை விடைகளான் ஆராய்ந்ததனால், 'பற்றிகல் இன்றிச் செய்வாரது செயல்களை எல்லாம் இறைவன் தன்செயலாக ஏற்றுக்கொள்வன்' என்பது நல்லாசிரியரது துணிபு என்பது பெறப்படும்.

14. பொ-ரை: தில்லைச் சிற்றம்பலத்தான் நடனம் செய்தற்குக் காரணம் யாது? என்று புத்தன் வினாவ, இறைவன் நடனம் செய்யாது ஒழிந்தால், உலகம் முழுதும் காளிக்கு உணவாய் விடும் என்று ஊமைப் பெண் விடை சொன்னாள்.

கு-ரை: பணை - வயல். தான் புக்கு நட்டம் பயிலும் அது - தான் காளிமுன் ஒருநிகராய்ச் சென்று நடனம் செய்த அச்செயல். 'காளிமுன்' என்பது ஆற்றலான் வந்து இயைந்தது. என் - என்ன காரணத்தால். தரணி - உலகம். ஊன் புக்க வேல் - அசுரரது புலால் பொருந்திய சூலம். ''ஊட்டு'' என்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய், ஊட்டப் படும் உணவைக் குறித்தது.

''தில்லைச் சிற்றம்பலவன்'' என்றதனால், 'அடியார்கள் பொருட்டு ஆனந்த நடனத்தைச் செய்பவன்' என்பது போந்தது. போதரவே, 'இத்தகையோன் ஒரு பெண்முன் சென்று அவளோடு நடனப் போரினை மேற்கொண்டு செய்தது ஏன்' என்பது தடையாயிற்று.

Koviloor Digital Library

269. கடகரியும் பரிமாவும்
தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா
றெனக்கறிய இயம்பேடீ
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந்
தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான்
திருமால்காண் சாழலோ. 15

'காளி, தாரகன் என்னும் அசுரனை அழித்து அவன் உதிரத்தைக் குடித்த செருக்கினால் உலகினைத் துன்புறுத்த, சிவ பெருமான், அவள்முன் சென்று நடனப்போர் செய்து அச்செருக்கினை அடக்கினார்' என்பதே புராண வரலாறு ஆதலின், அதுவே இங்கு விடையாயினமை அறிக.

இவ்வரலாற்றைத் திருநாவுக்கரசர் தமது தசபுராணத் திருப் பதிகத்துள் (தி.4 ப.14 பா.4) எடுத்தோதுதல் காண்க. இவ்வரலாற்றை 'நிசும்பன், சும்பன்' என்னும் அசுரரால் நிகழ்ந்த வரலாறாகவும் புராணங்கள் கூறும்.

15. பொ-ரை: மதயானை குதிரை தேர் இவற்றின் மீது ஏறாமல் இடபத்தின் மீது சிவபெருமான் ஏறினதற்குக் காரணம் யாது என்று புத்தன் வினாவ, முப்புரங்களை எரித்த காலத்தில் தேரின் அச்சு முறியத் திருமால் இடப உருவாய்த் தாங்கினான் என்று ஊமைப்பெண் சொன்னாள்.

கு-ரை: கட கரி - மதத்தை உடைய யானை. பரிமா - குதிரை. உகந்து - விரும்பி. திரிபுரம் எரித்த காலத்தில் திருமால் இடப உருவங் கொண்டு சிவபெருமானைத் தாங்கிய வரலாற்றினைக் கந்த புராண மும் குறிப்பிடுதல் *(தட்சகாண்டம், ததீசி யுத்தரப் படலம் - 314.)* காண்க.

'செல்வராவார்க்கு யானையும், குதிரையும், தேரும்போல் வனவன்றே ஊர்தியாவன? அவை இல்லாது எருதின்மேல் ஏறி வருபவன் செல்வனாவனோ' என்பது தடை.

'அஃது ஒருகாலத்து நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாயினும், அக் காலத்தில் பணிபுரிந்த மாயோனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாதற் பொருட்டு

Koviloor Digital Library

270. நன்றாக நால்வர்க்கு
நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங்
கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங்
கறமுரைத்தான் ஆயிடினும்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங்
கூட்டோடே சாழலோ. 16

அதனையே தான் மேற்கொண்டான்' என்பது விடை.

இறைவனுக்கு உண்மையில் இடபமாய் இருப்பது அறக் கடவுளே. இதனையே கந்த புராணமும் விரித்துக் கூறிற்று. எனினும், இவ்வரலாற்றையே இங்கு விடையாகக் கூறியது, 'அவ்வளவின் அவன் மகிழ்க' என்னும் நயம் பற்றிப் பருப்பொருளாய் எல்லார்க்கும் இனிது விளங்குதற் பொருட்டாம்.

16. பொ-ரை: சனகர் முதலிய நால்வருக்கும் நான்கு வேதங் களின் உட்பொருள்களை ஆலமர நீழலிருந்து சொன்னான், அது என்ன? என்று புத்தன் வினாவ, அன்று ஆலநீழலிருந்து அறங்கூறினா னாயினும் முப்புரங்களை வேரோடு அழித்தான் என்று ஊமைப் பெண் சொன்னாள்.

கு-ரை: நால்வராவார் சனகாதியர் என்பர். அன்று - முற் காலத்தில். ஆல் - கல்லால மரம். 'அறமாக' என ஆக்கம் வருவித்து உரைக்க. கொன்றான் - அழித்தான். கூட்டு - கூட்டம்; அசுரக் குழாம்.

'நால்வர் முனிவர்கட்கு ஆலின்கீழ் இருந்து அறம் கூறுவானா யினமையின், அவன் துறவோர்க்குத் துணையாய் வீடுதருதலல்லது, இல்வாழ்வார்க்குத் துணையாய்ப் பொருள் இன்பங்களைத் தாரான்; ஆதலின், இல்வாழ்வார், பிற தேவரையே அடைதல் வேண்டும்' என்பது தடை.

'அவன் அஃது ஒன்றே செய்தொழியாது, முப்புரத்தை அழித்துத் தேவர்கட்கு வாழ்வளித்தலையும் செய்தானாதலின், இல் வாழ்வார்க்கும் பொருள் இன்பங்களைத் தருபவனேகாண்' என்பது விடை.

Koviloor Digital Library

271. அம்பலத்தே கூத்தாடி
அமுது செயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று
நண்ணுமது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள்
நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென்
றேத்தினகாண் சாழலோ. 17

'பொருள் இன்பங்களைத் தருவாராகப் பிறர் கூறும் தேவர் கட்கும் முப்புரத்தவராகிய பகையை அழித்து வாழ்வருளிய பெருமான் அவனேயாகலின், போகம். மோட்சம் இரண்டிற்கும் அவனையன்றி முதல்வர் யாவர் உளர்' என்பது திருவுள்ளம்.

மெய்கண்ட தேவரும் இவ்வாறே, ''கல்லால் நிழல் மலைவில்லார்'' *(சிவஞானபோதம் - காப்பு)* என இவ்விரண் டனையும் குறிப்பிட்டு, அவனது முழு முதல் தன்மையைக் குறிப்பித்தல் காண்க.

17. பொ-ரை: அம்பலத்தில் கூத்தாடி, பிச்சை எடுத்துண்டு உழல் கின்ற சிவனையும் தேவனென்று அடைவது என்ன அறியாமை? என்று புத்தன் வினாவ, அவனை நான்மறைகள் அறியாதவைகளாய் எம் பெருமானே! ஈசனே! என்று துதித்தன என்று அவள் கூறினாள்.

கு-ரை: அமுது செய - உணவைத் தேட. பலி - பிச்சை. 'பலிக்கு' என நான்காவது விரிக்க. நம்பன் - சிவன். நண்ணுதல் - அடைதல். மூன்றாம் அடியில், ''நம்பனையும்'' என்ற உம்மையைப் பிரித்து, ''மறைகள்'' என்றதனோடு கூட்டுக.

இது சிறப்பும்மை. 'நம்பனை நான் மறைகளும் தாம் அறியா; மற்று அவை ஆமாறு கேள்; எம்பெருமானே, ஈசா என்று துதித்து நிற்கும்' என உரைக்க. இஃது, ''ஈசானஸ் ஸர்வ வித்யானாம்'' என்று தொடங்கும் வேதமந்திரத்தை உட்கொண்டு அருளிச் செய்தது. ''அறியா'' என்றது, 'அளவிட்டுணரமாட்டா' என்றபடி.

'பலருங் காண அம்பலத்திலே நின்று கூத்தாடி அவரை மகிழ்வித்தும், உணவின் பொருட்டுப் பிச்சைக்கு அலைந்தும் நிற்கின்ற

Koviloor Digital Library

272. சலமுடைய சலந்தரன்றன்
உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன்
றருளியவா றென்னேடீ
நலமுடைய நாரணன்தன்
நயனம்இடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி
அருளினன்காண் சாழலோ. 18

சிவனையும் சிலர் கடவுள் என்று அடைவது என்' என்பது தடை.

'சிவனை வேதங்களும் அளவிட்டுணரமாட்டாவாய்த் துதித் தமைகின்றன என்றால், அவனை முதற் கடவுள் என்று அறிந்து அடைபவர் அறிவாற் பெரியோரேயன்றிப் பிறரல்லர் என்பது சொல்ல வேண்டுமோ' என்பது விடை.

18. பொ-ரை: சலந்தரன் உடம்பைச் சேதித்த சக்கரத்தைத் திருமாலுக்குக் கொடுத்தற்குக் காரணம் யாது? என்று புத்தன் வினாவ, திருமால் தன் கண்ணைப் பறித்து மலராகத் திருவடியிற் சாத்தினதால் கொடுத்தான் என்று ஊமைப் பெண் விடை கூறினாள்.

கு-ரை: சலம் - சினம். பிரமனது சீற்றத்திற் பிறந்த அசுரனே சலந்தராசுரன். இவனைச் சிவபெருமான் தாம் உண்டாக்கிய சக்கரப் படையால் அழியச்செய்தார்.

சலந்தராசுரனது தோற்றம் முதலிய வரலாறுகளையும், அவனை அழித்த சக்கரத்தைத் திருமால் சிவ பெருமானை வழிபட்டுப் பெற்றதையும் கந்த புராணத் ததீசி உத்தரப் படலத்துட் காண்க. நயனம்- கண். இடந்து - பெயர்த்து. அலராக - மலராக. ஆழி - சக்கரம்.

'தனக்கு வெற்றியைத் தந்த படைக்கலத்தைப் போற்றிக் கொள்ளாமல் எளிதாகப் பிறருக்கு அளித்தவனது செயல் எங்ஙனம் சிறந்ததாகும்' என்பது தடை.

'அச்செயல், தன்னை வழிபடுவார்க்கு அவர் வேண்டிய வற்றை வேண்டியவாறே கொடுக்கும் வள்ளன்மை உடையவன், தனக்கென

Koviloor Digital Library

273. அம்பரமாம் புள்ளித்தோல்
ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர்
எனக்கறிய இயம்பேடீ
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங்
கேதமுது செய்திடினும்
தம்பெருமை தானறியாத்
தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

ஒன்றையும் விரும்பாதவன் என்னும் உயர்வுகளை உணர்த்துமன்றித் தாழ்வினை உணர்த்துதல் எவ்வாறு' என்பது விடை.

19. பொ-ரை: புலித்தோல் ஆடையாகும்; அமுது ஆலகால விடம் ஆகும்; இது என்ன தன்மை? என்று புத்தன் வினாவ, எம் பெருமான் எதை உடுத்து எதை அமுது செய்தாலும், தன் பெருமையைத்தான் அறியாத தன்மையன் என்று ஊமைப் பெண் கூறினாள்.

கு-ரை: 'புள்ளித்தோல் அம்பரமாம்' என்க. ''உண்ட'' என்றது, இங்கு, 'அடைந்த' என்றும், ''சதுர்'' என்றது 'பெருமை' என்றும் பொருள் தந்தன. அல்லாக்கால், ''உண்ட'' என்றது, ''அம்பரம்'' என்றதனோடு இயையுமாறு இல்லை. ''தம்'' என்றது, ஒருமை பன்மை மயக்கம். 'தன் பெருமை' எனின், இனவெதுகையாய்ப் பொருந்துமாதலின் அதுவே பாடம் போலும். ''அறியாமை'', இங்கு, எண்ணாமை. எனவே, 'தன்பெருமையை நோக்காது எளிவந்து எதனையும் செய்வான்' என்பது பொருளாயிற்று. 'எம்பெருமான் எதனை உடுத்து எதனை உண்டாலும் அவற்றாலெல்லாம் அவன் தன் பெருமையைத் தான் அறியாத அருளாளனேயாவன்' என்றபடி.

''முழுதும் தானும் காண்கிலன் இன்னமும் தன்பெருந் தலைமை'' *(மகேந்திரகாண்டம். சூரன் அமைச்சியற்படலம் -128.)* என்னும் *கந்தபுராண* அடியின் பொருள் யாதாயினும், ஈண்டு இதற்கு இதுவே பொருள் என்க.

'காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடி' (தி.8 திருச்சாழல். பா.3) எனவும், 'அயனும் திருமாலும் வானாடர் கோவும் வழியடியார்' (தி.8 திருச்சாழல். பா.12) எனவும், நீ சொல்லியவாறு அவன் பேராற்றலும், பெருந்தலைமையும் உடையவனாய் இருப்பினும், புலித்தோலை

Koviloor Digital Library

274. அருந்தவருக் காலின்கீழ்
அறமுதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது
எனக்கறிய இயம்பேடீ
அருந்தவருக் கறமுதல்நான்
கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை
தெரியாகாண் சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

உடுப்பதும், நஞ்சை உண்பதும் போன்றவை (பிச்சை எடுத்தல் முதலியவை) அவனுக்குச் சிறிதும் பொருந்தாகாண்' என்பது மீட்டும் மேலன பற்றி எழுந்த தடை.

'தம் பெருமை ஒன்றே கருதிப் பிறருக்கு உதவி செய்யாத வன்கண்மை யுடையார்க்காயின் நீ சொல்வது பொருந்தும்; சிவ பெருமான் அவ்வாறு தன் பெருமை கருதாது பிறர் நலம் ஒன்றையே கருதுதலின், அவை அவனது பேரருட்கு அழகு செய்து நிற்பனவே காண்' என்பது விடை.

20. பொ-ரை: சனகாதியர்க்கு ஆல மர நீழலிருந்து அறம் முதலியவற்றை அருள் செய்த வரலாறு எற்றுக்கு? என்று புத்தன் வினாவ, அறம் முதலியவற்றை இறைவன் அருள் செய்யாவிடின் அவர்கட்கு உலக இயற்கைகள் தெரியமாட்டா என்று அப்பெண் கூறினாள்.

கு-ரை: 'அருந்தவருக்கு ஆலின்கீழ் இருந்து, அறம் முதலாய நான்கனையும் அவருக்கு அருளும் அது' எனக் கூட்டுக. அருந் தவருக்கு இருந்து - அரிய தவத்தோர்க்கு அருள் செய்வதற்கென்று ஆசிரியக் கோலத்துடன் எழுந்தருளியிருந்து. ''அவர்க்கு'' என்றது, ''அத்தன்மையோர்க்கு'' என்னும் பொருட்டாய் மேற்போந்த (தி.8 திருச்சாழல் பா.16) நால்வரைக் குறித்தது. திருந்து அவருக்கு - நன்னெறியில் ஒழுக விரும்புபவர்க்கு.

உலகியற்கை - உலகுயிர்களின் ஒழுக்கநெறி. அஃது,

Koviloor Digital Library

அறவொழுக்கம், பொருளொழுக்கம், இன்பவொழுக்கம், வீட்டொழுக்கம்' என நால்வகைப்படுதலின், ''தெரியா'' எனப் பன்மையாற் கூறினார், 'முதற்கண் இறைவன் ஆசிரியனாய் எழுந்தருளியிருந்து தக்கார்க்கு ஒழுக்க நெறியை உணர்த்த, அவர்வழியாகவே உலகத்தில் ஒழுக்க நெறிகள் உளவாயின' என்பது நல்லாசிரியர் அனைவர்க்கும் ஒத்த துணிபு என்பதனை,

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

என்னும் *திருக்குறளான்* (6) அறிக. இங்கு அடிகள் அருளிச் செய்தவாறே,

''அழிந்த சிந்தை அந்த ணாளர்க்
கறம்பொருளின்பம் வீடு
மொழிந்த வாயான் முக்கண் ஆதி
மேயதுமுது குன்றே''

(தி.1ப.53பா.6) என்றாற்போல, மூவர் முதலிகளும் தம் திருப்பதிகங்களுள் இதனைப் பலவிடத்தும் தெளிய அருளிச் செய்தல் காண்க. 'சிலருக்கு அறம் முதலியவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியத் தொழிலுடையவன், உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தலைவனாதல் எவ்வாறு' என்பது தடை. 'உலகிற்கு முதல்வனாவான் அன்றி, உலகிற்கு ஒழுக்க நெறியை உணர்த்துவோர் பிறர் யாவர்' என்பது விடை. அடிகள், சிவபுராணத்தால் இறைவனைத் துதிக்கும் முறையை வகுத்தும், கீர்த்தித் திருவகவலில் அவன் பலவிடத்தும் பலருக்கும் செய்த திருவருட் சிறப்புக்களையெல்லாம் தொகுத்தும், திருவண்டப் பகுதியில் அவனது ஏனை இயல்புகளை எல்லாம் விளக்கியும், இதனுள் புறச்சமயங்கள் பற்றியாதல், தமக்கே யாதல் நன்மக்கட்கு நிகழும் ஐயங்களைத் தடைவிடைகளால் அகற்றி, சிவபெருமானது முதன்மையை நிறுவியும், திருக்கோவையால் அகப்பொருள் வகையிலெல்லாம் சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக்கிப் புகழ்ந்தும், மற்றும் பலவாற்றானும் பெரியதோர் இலக்கியக் கருவூலத்தை அருளிச்செய்து, சிவநெறிக்குப் பெரியதோர் ஆக்கம் விளைத்தமையின், இந்நெறியின் பண்டைப் பேரருளாசிரியராய் விளங்குதலும், அவர்வழியே பின்னை ஆசிரியர்களும் சிவநெறியை நன்கு வளர்த்தமையும் ஈண்டு ஓர்ந்துணர்ந்து கொள்ளத் தக்கனவாம்.

Koviloor Digital Library

13.திருப்பூவல்லி

மாயாவிசயம் நீக்குதல்

வல்லி - கொடி. 'பூவல்லி' எனப்பட்ட 'இதுவும் மகளிர் விளையாடும் ஒருவகை விளையாட்டு' என்பது வெளிப்படை. இதனுள் ஒவ்வொரு திருப்பாட்டின் இறுதியிலும் 'பூவல்லி கொய் யாமோ' என வருந் தொடர், ''பூவைக் கொடியினின்றும் பறிப்போம்' எனப் பொருள் தரும். அதனால், 'இவ்விளையாட்டு, ஓர் இடத்தில் மகளிர் பலர் கூடிப்.பூங்காவிற் சென்று பூக்களைக் கொடிகளினின்றும் பறிப்பதுபோலப் பாவனை காட்டிச் சில பாடல்களைப் பாடி ஆடும் விளையாட்டு' எனக் கொள்ளல் பொருந்துவதாம்.

சில பெண்களை வரிசையாக நிறுத்தி, மற்றும் சில பெண்கள், 'ஒருகுடம் நீர் வார்த்தேன்; ஒரு பூப் பூத்தது; இரண்டு குடம் நீர்வார்த்தேன்; இரண்டு பூப் பூத்தது; என்று ஒரு பாடலை பாடிக் கொண்டு, நிறுத்தி வைத்துள்ள பெண்களை ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பூப்பறிப்பது போலச் சுற்றிவந்து விளையாடும் விளையாட்டொன்று அண்மைக் காலத்திலும் சிறுமியரிடையே நிகழ்ந்து வந்தது. மேலை நாட்டு விளையாட்டுப் போக்கினால், தமிழகத்தில் அண்மையில் காணப்பட்ட விளையாட்டுக்களும் மறைவவாயின. ஆதலின், அடிகள் காலத்தில் நிகழ்ந்து வந்த இவ்விளையாட்டின் இயல்பு தெற்றென அறியப் படுகின்றதில்லை. அடியார்க்கு நல்லார் காட்டிய தாக மேற்குறித்த சூத்திரத்துள்ளும்,''அந்தியம்போ தாடுங்களி கொய்யு முள்ளிப் பூ'' என்றும், ''துஞ்சாத சும்மைப் பூ'' என்றும் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும், 'இது மகளிர் ஆடும் ஒரு வகை விளையாட்டு' என்பது தெளிவு. பெண்களைக் கொடியோடு ஒப்புமைப்படுத்துதல் பற்றிக் கொடியினின்றும் பறிப்பதே விளையாட்டாயிற்றுப்போலும்!

திருச்சாழலின்பின், திருத்தோணோக்கத்தை வைத்தலே முறையாயினும், அது பதினான்கு திருப்பாடலான் இயன்றிருத்தல் பற்றி, 'இப்பூவல்லி, உந்தி' என்பவற்றின் பின் வைத்துக் கோத்தனர். 'பூவல்லி, உந்தி' என்பவற்றுள் யாப்பியைபு பற்றிப் பூவல்லியை முன் வைத்துக் கோத்தனர்.

மாயையை, 'வல்லி - கொடி' என்றல் மரபு என்பது, ''வல்லி - மலகன்மம் அன்றுளவாம்'' *(சிவஞானபோதம் சூ.2.அதி -2.)* என்றாற் போல்வனவற்றால் அறியப்படுதலின், வல்லியினின்றும் பூப்பறிப்

Koviloor Digital Library

பதாகப் பாடப்படும் இப்பாட்டினை, 'மாயா விசயம் நீக்குதல்' எனக் கொண்டனர் போலும், முன்னோர்! மாயா விசயம் - மாயையின் வெற்றி, 'இதுவும் தில்லையில் அருளிச் செய்யப் பெற்றது' என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப்படுவது.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

275. இணையார் திருவடிஎன்
தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள்
அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 1

1. பொ-ரை: இரண்டாகிய அரிய திருவடியை, என் தலையின் மீது வைத்தவுடன், இதுவரையில் துணையென்று நினைத்திருந்த உறவினரெல்லாரையும், விட்டு நீங்கினேன். கரைகோலித் தடுக்கப் பட்ட நீர் சூழ்ந்த தில்லைநகர்க் கண்ணதாகிய, அம்பலத்தில் நடிக்கின்ற, நமதுபிறவிக் கடலுக்கு ஓர் மரக்கலம் போல்பவனாகிய சிவபெரு மானது பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடி அல்லி மலர்களைப் பறிப்போம்.

கு-ரை: இணை ஆர் - இணையாகப் பொருந்திய. இங்குக் கூறும் தலைவி சிவபெருமானிடத்தில் பேரின்பம் பெற்ற பெண்ணாக வும் கொள்ளப்படுதலின், திருவடி சென்னிமேற் சூட்டப்பெற்றதாகக் கூறலும் பொருந்துவதே.

துணையான - முன்பு எனக்குத் துணையாய் இருந்த; என்றது, 'அவை துணையாதல் போலி' என்றபடி. ''துறந் தொழிந்தேன்'' என்றது ஒரு சொல் நீர்மைத்தாய், துணிவுப் பொருள் உணர்த்திற்று. இதன் பின், 'ஆதலின்' என்பது எஞ்சிநின்றது.

அணை ஆர் - மடையினால் தடுக்கப்படுகின்ற. புணை யாளன் - திருவருளாகிய புணையை உடையவன். திருவருள் புணை யாதல், பிறவிக் கடலுக்காம். எனவே, ''புணை'' என்றது, சிறப்புருவக

Koviloor Digital Library

276. எந்தைஎந் தாய்சுற்றம்
மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில்
ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 2

277. நாயிற் கடைப்பட்ட
நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந்
தயாவுடைய தம்பெருமான்

மாயிற்று. 'அப் புணையாளன்' எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. சீர் - புகழ். இதனுள் இறைவனது புகழ் பலவும் வருதல் காண்க. இங்கும், 'கொய்வாமோ' என்பது, 'கொய்யாமோ' என மருவியதாக உரைக்க.

2. பொ-ரை: எனது தந்தையும், எனது தாயும் உறவினரும், மற்றெல்லாப் பொருள்களும் என்னுடைய பிறவிக் கட்டைச் சேதித்து, என்னை ஆண்டருளின, பாண்டிப் பிரானே, ஆதலால் அந்தத் திருவிடை மருதூரின்கண், இன்பத்தேன் தங்கியிருந்த பொந்தினைத் துதித்து நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

கு-ரை: ''எந்தை'' என்பதற்கு ''எம் தாய்'' என்றதனோடு இயைய, 'எம் தந்தை' என உரைக்க. ''எம்'' என்றதனை, ''சுற்றம்'' என்றதற்கும் கூட்டி, 'எம் மற்றுச் சுற்றம்' என மாற்றியுரைக்க. ''சுற்றம்'' என்றதன்பின், ''என்கின்ற'' என்பது வருவித்து, 'எந்தை, எம்தாய், எம் மற்றுச் சுற்றம் என்கின்ற என்னுடைய பந்தம் எல்லாம் அறுத்து' எனக் கூட்டுக. அந்தம் - அழகு. 'கொத்து, கொந்து' என்பன ஒரு பொருளவாய் நிற்றல் போல, 'பொத்து, பொந்து' என்பன ஒரு பொருளவாய் நிற்கும். பொந்துகளிலும் தேன் ஈக்கள் தேனைச் சேர்த்து வைத்தல் உண்டு. 'பாண்டிப்பிரானாகிய பொந்து' என்க.

3. பொ-ரை: நாயினுங் கடையான, எங்களையும், ஓர் பொருளாக்கி, தாயினும், மிகவும் தயையுடையவனான, தம்பிரான், என் வலிய இருவினைகளின் வாயில், புழுதியைக் கொட்டி,

Koviloor Digital Library

மாயப் பிறப்பறுத்
தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 3

278. பண்பட்ட தில்லைப்
பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன்
அருக்கனெச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப்
படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 4

மாயப்பிறவியைச் சேதித்து ஆண்டருளினன், ஆதலால் பூவல்லி கொய்யாமோ.

கு-ரை: தயா - தயவு; கருணை. உயிர்களை, 'தாம்' என்றல் மரபு என்பதை, 'தம்பிரான்' என்னும் வழக்குப்பற்றி அறிந்து கொள்க. மாயம் - நிலையின்மை. ''ஆண்டான்'' என்றதன் பின், 'ஆதலின்' என்பது எஞ்சிநின்றது.

பொடி - மண். அட்டி - சொரிந்து. எண்ணம் இழந்தவரை, 'வாயில் மண்ணிட்டுக் கொண்டார்' என்னும் வழக்குப் பற்றி, ''வினையின் வாயில் பொடி அட்டி'' என்று அருளினார். இன்னோரன்னவை உவமவாயிற்படுத்துரைக்கும் பான்மை வழக்குக்கள். 'வினையைத் தோல்வியடையச் செய்து' என்பது பொருள். இது, வினை தோற்றோடுமாறு இறைவன் புகழைப் பாடுதலைக் குறித்தது.

4. பொ-ரை: மதிப்புப் பெற்ற தக்கனும், சூரியனும், எச்சன் என்பவனும், சந்திரனும், அக்கினியும், அலங்கரித்தலமைந்த, தில்லை நகர்க்கு இறைவனாகிய சிவபெருமானை, துதியாதவர்களாய், மேன்மை பொருந்திய பூதப்படையையுடைய, வீரபத்திரக் கடவுளால் காயப்பட்ட விதத்தை எடுத்துப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ.

கு-ரை: பண்படுதல் - செம்மைப் படுதல். எண்பட்ட - வேறோர் எண்ணத்தைப் பொருந்திய. அருக்கண் - சூரியன். எச்சன் - வேள்வித்

Koviloor Digital Library

279. தேனாடு கொன்றை
சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந்
துள்புகுந்தான் உலகர் முன்னே
நானாடி ஆடிநின்
றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே
பூவல்லி கொய்யாமோ. 5

280. எரிமூன்று தேவர்க்
கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன்
திருப்புருவம் நெரித்தருளி

தேவன். இந்து - சந்திரன். விண்பட்ட - வானத்தினின்றும் பாய்ந்த.

5. பொ-ரை: தேன் பொருந்திய கொன்றை மலர் மாலையை, சடையின்கண் தரித்த சிவபிரான் பலகால் மானுடவுடம்பெடுத்து வந்து, உலகத்தாருக்கு எதிரில் என் மனத்தில் புகுந்தான். அதனால் நான் ஆடியாடி நின்று, முறையிட, நடனம் செய்கிற தேவர் பிரானுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.

கு-ரை: தேன் நாடு - வண்டுகள் தேடி அடைகின்ற. ஊன் - உடம்பு. 'என் ஊன்' என்க. ''நாடி நாடி'' என்ற அடுக்கு, பல முறை வந்தமை குறித்தது, பலமுறையாவன, திருப்பெருந்துறையிலும், மதுரையிலும், உத்தரகோச மங்கையிலும், கழுக்குன்றத்திலும், வந்தருளியனவாம். 'உலகர் முன்னே வந்து' என முன்னே கூட்டுக. 'இம்மைக்கண் வந்து அருள் புரிந்தான்' என்பார், ''ஊன் நாடி வந்து'' என்றார். நாடி ஆடி நின்று - தேடி அலைந்து நின்று. நடம் பயிலும் - நாடகம் புரியும்; என்றது, 'முன்பு தானே வந்து ஆட்கொண் டருளினான்; இப்பொழுது, நான் நாடி ஆடி ஓலமிடவும் தோன்றாது நாடகம் செய்கின்றான்' என்றவாறு. ''கோவுக்கே'' என்றதன்பின், 'பாடி' என ஒரு சொல் வருவிக்க.

6. பொ-ரை: மும்மூர்த்திகளாகி, அறிதற்கரிய பொருளாயுள்ள ஒருவனுமே, முத்தீயின் வழியாக அவியை ஏற்கின்ற தேவர்களுக்கு, இரங்கி அருள் செய்து, திரிபுரத்தவர்கள் தலை சுற்றி விழும்படி, தனது

Koviloor Digital Library

உருமூன்று மாகி
உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா
பூவல்லி கொய்யாமோ. 6

281. வணங்கத் தலைவைத்து
வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன் சீரடியார்
கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 7

திருப்புருவத்தை வளைத்தருளி, மூன்று புரங்களையும் எரித்த விதத்தைப் பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: எரி மூன்று தேவர் - முத்தீ வேள்வியை விரும்புகின்ற தேவர்கள். ''சிரம் மூன்று அற'' என்றது, 'பெருவலியுடைய அசுரர் மூவர் அழிந்தொழிய'' எனப் பொதுப்பொருளே தந்து நின்றது. புருவம் நெரித்தல், சினத்தால் நிகழ்வது. உருமூன்று - மும்மூர்த்திகள். 'அருவம் உருவம், அருவுருவம்' என்றும், 'போகவடிவம், யோக வடிவம், வேகவடிவம்' என்றும் உரைப்பர். அரிதாம் - அரிய பொருளாகிய. ''ஒருவனும்'' என்ற உம்மை, முற்றும்மை. 'ஒருவனே மூன்று புரங்களை அழித்தமை வியப்பு' என்றவாறு, ''எரித்தவா'' என்றதன் பின், 'பாடி, என்பது எஞ்சிநின்றது. 'தேவர்கள்மேல் இரக்கம் வைத்தும். மூவர் அசுரர்மேல் சினங்கொண்டும ஒருவனே மூன்று புரங்களை எரித்தான்' என்பது இப்பாட்டின் திரண்டபொருள். இனி, மேற்போந்த (தி.8 திருப்பூவல்லி. பா-4) தக்கன்றன் வேள்வி நிகழ்ச்சியே இங்கும் முதல் இரண்டடிகளில் குறிக்கப்பட்டதெனக் கொண்டு, அதற்கியைய உரைப்பர் பிறரெல்லாம்.

7. பொ-ரை: எம் இறைவன் தன்னை வணங்கும் பொருட்டு, எனக்குச் சிரசை அமைத்து, தன் பெரிய திருவடியைத் துதிக்கும் பொருட்டு எனக்கு வாயை அமைத்து அடியேன் நட்பமையும் பொருட்டு, தன் சிறப்பமைந்த அடியார் குழாத்தையும் அமைத்து அழகோடு, அழகாகிய தில்லையம்பலத்தில் நடனம் செய்கின்ற கல்யாண

Koviloor Digital Library

குணத்தை மிகுதியாகப் பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: ''எம் பெருமான்'' என்றதை முதலிற் கூட்டி, அதன்பின், 'மக்களாய் உள்ளார்க்கு' என்பது வருவிக்க. ''வார்கழல்'' என்றது தாப்பிசையாய், முன்னரும் சென்று இயையும். ''வாய்'' என்றதனை, ''வாழ்த்த'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. இணங்க - கூடியிருக்க. சீரடியார் - சிறப்புடைய அடியவர்; அவர், 'கூடும் அன்பினிற் கும்பிடலேயன்றி, வீடும் வேண்டா விறலினோர்' (தி.12 பெ.புரா. திருக்கூட்ட.8) என்க. அவரையும், 'வைத்து' என்றதனால், அவர்கட்குத் தன் திருவடி கூடுதலை விரைய அருளாது இந்நிலவுலகில் சின்னாள் உலாவச் செய்தலும் உலக நலத்தின் பொருட்டென்பது போந்தது. இதனை,

''அன்ன தன்மையர் கயிலையை அணைவதற் கருளார்
மன்னு தீந்தமிழ் புவியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த''

(தி.12 பெ. புரா. திருநாவுக்கரசர். 361) என்றதனானும் அறிக. அடிகளிடத்தும் இந்நிலை காணப்படுவது என்க.

''எம் பெருமான்'' என்றது, ''வைத்து'' என்றவற்றோடு முடியு மாகலின், ஆடுதலுக்கு, 'தான்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. அணங் கொடு - தேவியோடு. இதனை, ''அம்பலத்தே' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டி, ஒடு, உருபினை 'நின்று' என்பது வருவித்து முடிக்க. இவ்வாறு முடியாது, ''தொடியொடு - தொல்கவின் வாடிய தோள்'' *(குறள் - 1235)* என்றது போல, 'ஒடு' வேறு வினைப் பொருளில் வந்தது' எனக் கொண்டு, 'அணங்கு காண' என்பது கருத்தாக உரைப்பினும் அமையும். ''குணம்''என்றது அருளை. கூரப்பாடி - மிகப்பாடி. இத் திருப்பாட்டுள், இறைவன் உயிர்களை உய்விக்குமாறெல்லாம் வகுத்தோது முகத்தான், அவன் செய்வனவெல்லாம் உயிர்கள் பொருட்டேயாதலாகிய பேரருள் கூறப்பட்டது.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே.

(தி.5 ப.90 பா. 7) என்ற திருநாவுக்கரசர் திருமொழி இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

Koviloor Digital Library

282. நெறிசெய் தருளித்தன்
சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை
ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை
முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 8

283. பன்னாட் பரவிப்
பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகம் துன்னவைத்த
பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்

8. **பொ-ரை:** எனக்கு நல்வழியை உண்டாக்கியருளி, தன் சிறப்பை உடைய அடியார்களுடைய பொன்னடிகளுக்கே, இலக் காக்கிக் கொண்டு, என்னை ஆண்டருளின இறைவனது, மங்கள குணங்களைப் புகழ்ந்து, எம்மை முழுமையும் அடிமையாக்கி வருத்து கின்ற, பழவினைகளைப் பொய்யாக்கின (இல்லையாகச் செய்த) விதத்தைப் புகழ்ந்து பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: ''என்னை'' என்றதனை முதலிற் கொள்க. நெறி செய்து-நல்வழிப்படுத்தி. குறிசெய்து (உரிய பொருளாக்கத்) திரு வுளங்கொண்டு. கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு. பரவி - பரவுதலால், 'பரவிக் கிறிசெய்த' என இயையும். முறிசெய்து - ஆவணம் செய்து கொண்டு; ஆவணம், இங்கு, அடிமைப் பத்திரம். முழுது - அன்று தொட்டு இன்றுகாறும் இடைவிடாது நின்று. உடற்றும் - வருத்துகின்ற. கிறிசெய்து - பொய்யாக்கி; இல்லையாகச் செய்து. ''ஆண்டபிரான் குணம் பரவி வல்வினையைக் கிறிசெய்தவா' என்றதனால், இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார்மாட்டு இருள்சேர் இருவினையும் சேராமை *(குறள் - 5)*. பெறப்பட்டது.

9. **பொ-ரை:** யான், அநேகநாள் துதித்து, பணிவிடை செய்யும் படி, தன் திருவடி மலரை, என் மனத்தில் பொருந்த அமைத்த பெருமையையுடையான், அழகிய சோதியாகி, முற்படக் கல்லில் நார் உரித்த பிறகு என்னை ஆண்டருளினவனுடைய இரண்டு திருவடிகள்

Koviloor Digital Library

கன்னா ரூரித்தென்னை
யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 9

284. பேராசை யாமிந்தப்
பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடிஎன்
தலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல் நஞ்சை
உண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 10

அழகியனவாயிருந்த விதத்தைப் புகழ்ந்து பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: ஆகம் - மார்பு; அஃது இருதயத்தைக் குறித்தது. இனி, 'அகம் என்பது நீட்டலாயிற்று' எனினுமாம், பெரியோனாகிய ஆண்டுகொண்டானது கழலிணைகள்' என்க. 'கழலிணைகள்' எனப்பட்டது பற்றிய குறிப்பு மேலே (தி.8 திருத்தெள்ளேணம் பா.17) தரப்பட்டது. சுடர் - ஞான விளக்கு; என்றது, ஆசான மூர்த்தியை, பொன் - நிதி. 'நமக்குப் பொன்னானவா' என்க.

10. பொ-ரை: பேராசையால் உண்டாகிய இந்த உடம்பின் தொடர்பு அற்றுப்போம்படி, திருப்பெருந்துறையை உடையானும், சிறப்பமைந்த திருவடியை, என்சிரசின் மேல் வைத்த பெருமானும், கருமை நிறைந்த பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டு மகிழ்ந்த காபாலியும் ஆகிய சிவபெருமானது போர்க்கிலக்காயிருந்த முப்புரத்தின் வரலாற்றைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: பிண்டம் - உடம்பு. உடம்பு ஆசையால் வருதலின். அதனை ஆசையாகவே ஒற்றுமைப்படுத்து ஓதியருளினார். 'பிண்டம் அறப்பாடி' என இயைக்க. போர்ஆர்புரம் - போர் பொருந்திய ஊர்; தலங்கள். சிவபிரானது போர்ச் செயல்களைக் குறிக்கும் தலங்கள்

Koviloor Digital Library

285. பாலும் அமுதமுந்
தேனுடனாம் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங்
கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார்
நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 11

எட்டு. அவை, 'அட்ட வீரட்டம்' எனப்படும். அவற்றை,

[1]பூமன் சிரம் கண்டி[2] அந்தகன் கோவல்
[3]புரம் அதிகை
[4]மாமன் பறியல் [5]சலந்தரன் விற்குடி
[6]மா வழுவூர்
[7]காமன் குறுக்கை [8]யமன் கட வூர்இந்தக்
காசினியில்
தேமன்னு கொன்றையும் திங்களும் சூடிதன்
சேவகமே.

என்னும் *தனிப்பாடலால்* அறிக. சிவநெறியை அழித்துப் புத்தராய் நின்று பின் சிவபெருமானோடு போரேற்று அழிந்த அசுரரது திரி புரங்களை, அப்பெருமானிடத்து அன்புடையார் பாடாராகலின், ''புரம்'' என்றதற்கு, 'திரிபுரம்' என உரைத்தல் பொருந்தாமை வெளிப் படை. 'புரத்துப் போரார்தல்' என மாற்றி உரைத்தும் எனின், அது ''புர மூன்று எரித்தவா'' என மேலே (தி.8 திருப்பூவல்லி. பா-6.) கூறப்பட்டமை காண்க.

இனி, இவ்வாறன்றி, 'பேரானந்தம் பாடி' (தி.8 திருப்பூவல்லி. பா-18.) எனப் பின்னர் மோனையின்றி வருதல்போல, ஈண்டும், 'பேரார் புரம்' எனப் பாடம் ஓதி, 'புகழ் பொருந்திய சிவலோகம்' என்று உரைப்பினுமாம்.

11. பொ-ரை: பாலையும், அமிர்தத்தையும், தேனையும் ஒத்த பராபரப் பொருளாகி, குளிர்ச்சியாகிய திருவுருக் கொண்டு வந்து, என் மனத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட இறைவனது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த திருவடிகளை உலகத்தில் வழிபடுவோர்களுடைய நல்வழி

Koviloor Digital Library

286. வானவன் மாலயன்
மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய் நின்று
கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல்
ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா
பூவல்லி கொய்யாமோ. 12

யாகி, அவ்வழியையே நிகர்ப்பதாகிய, இறைவனது புகழைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ?.

கு-ரை: ''தேன்'' என்றவிடத்தும் உம்மை விரிக்க. உடனாம் - ஒருங்கு கலந்தது போலும்.

பராபரமாய் - மிக மேலான இன்பமாய். ''கோலம் குளிர்ந்து'' என, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேல் நின்றது. 'கோலத்தை இனிதாகக் கொண்டு' என்பது பொருள். 'கழல்களை ஞாலத்துப் பரவுவார்' எனவும்', பரவுவாரது நன்னெறியாகிய அந்நெறியானே புகழைப் பாடி' எனவும் உரைக்க .

''போலும்'' என்றது அசைநிலை. உண்மையான் நோக்குமிடத்து இறைவனது பேராற்றலுக்கு யாதொரு செயலும் அரியதன்றாதலின், ''போலும் புகழ்'' என்றார் என்றலுமாம்.

12. பொ-ரை: இந்திரன், திருமால், பிரமன் மற்றுமுண்டாகிய தேவர்கள் ஆகிய எல்லார்க்கும் அரசனாயிருந்தும், ஒருவரும் சென்றணுக வொண்ணாத குணங்குறிகளை உடையவன், நெடியபாற் கடலிலுண்டாகிய ஆலகால விஷத்தைத் திருவமுது செய்யவே, அது உணவாயினவாறென்ன வியப்பு என்று பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: ''கோனவன்' என்றதில் ''அவன்'', பகுதிப் பொருள் விகுதி. ''கூடல் இலாக் குணக் குறியோன்'' என்றது, 'அறிந்து அடைதற் கேற்ற குணமும், குறியும் இல்லாதவன்' என்றபடி. போனகம்- நல்உணவு. ஆன - பொருந்திய. இங்கும், ''ஆனவா'' என்றதன் பின், ''பாடி'' என்பது வருவிக்க.

Koviloor Digital Library

287. அன்றால நீழற்கீழ்
அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர்
மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும்
நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 13

288. படமாக என்னுள்ளே
தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந்
தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை
அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 14

13. பொ-ரை: அக்காலத்தில் கல்லாலின் நீழலில் எழுந்தருளி, அருமையாகிய வேதப் பொருள்களை அருளிச் செய்து, தேவர்களும் பெரிய முனிவர்களும் தினந்தோறும் நிலைத்திருந்து வாயாரத் துதிக் கும்படியான நிறைகழலை அணிந்த திருவடிகளை உடையோன் அணிந்த கொன்றைப் பூவின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: ''தான்'' என்றதனை முதற்கண்வைத்து எழுவாயாக்கி, அதனை, 'அருளி, கழலோன்'' என்னும் பெயர்ப் பயனிலைகள் கொடுத்து முடித்து, 'அவன் புனைகொன்றைப் பொன்தாது பாடி' எனச் சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க. ''புனைகொன்றை'', வினைத் தொகை. 'பொற்றாது' என்பது, எதுகை நோக்கி மெலிந்து நின்றது; பொன்போலும் தாது, மகரந்தம்.

14. பொ-ரை: என் மனமே எழுதுபடமாகத் தன்னிரண்டு திருவடி மலர்களைப் பதியவைத்து, இவ்விடத்தை இடமாகக் கொண்டிருந்தும் திருவேகம்பத்திலும் பொருந்தியிருந்த பெருமான், விசாலம் பொருந்திய மதில்சூழ்ந்த தில்லையம்பலத்தையே இடமாகக் கொண்டு, நடனம் செய்யும் முறைமையைப் பாடிப் பூவல்லி

Koviloor Digital Library

289. அங்கி அருக்கன்
இராவணனந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன்
இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும்
எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

290. திண்போர் விடையான்
சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற்
பிட்டமுது செய்தருளித்

கொய்யாமோ?

கு-ரை: படம் - ஓவியம். 'உள்ளக்கிழியின் உருவெழுதி' (தி.6 ப.25 பா.1) என்றருளினார் திருநாவுக்கரசரும். ''போது'' என்றது, உவமையாகு பெயராய்த் திருவடியை உணர்த்திற்று. 'இங்கு இருந்து' என இயையும். 'இங்கு' என்றதனால் 'நிலமே இடமாக' என்பது, தானேபோதரும், தடம் ஆர் - குளங்கள் நிறைந்த, தான், அசைநிலை.

15. பொ-ரை: அக்கினித் தேவனும், சூரியனும், இராவணனும், சனியும், நமனும், செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலும், பிரமனும், தேவர்கோனும், சந்திரனும், அழிவற்ற தக்கனும், எச்சன் என்பவனும், தமது தன்மையழியும்படி, கோபித்த சிறப்பைப் பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: அந்தகன் - அந்தகாசுரன், பரிசு - தன்மை; என்றது வலிமையை. பொங்கிய சீர் - மிக்குப் பரவிய புகழ். 'பரிசு அழிந்த மையால் பொங்கிய சீர்' என்க. இங்குக் கூறப்பட்டவருள் இராவண னும், அந்தகாசுரனும் ஒழித்து ஒழிந்தோர் அனைவரும் தக்கன் வேள்வியில் ஒறுக்கப்பட்டவர் என்க.

16. பொ-ரை: திடமான, போர்க்குரிய இடபத்தை உடையவன், சிவநகரத்தார்ப் போரேறாயிருப்பவன், அவன் மண்ணுலகில் மதுரைப் பதியில், பிட்டினைத் திருவமுது செய்தருளி, பிரப்பந் தண்டினால்

Koviloor Digital Library

தண்டாலே பாண்டியன்
தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 16

291. முன்னாய மாலயனும்
வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி
தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந்
தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 17

பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்டதனால் உண்டாகிய, புண்ணைப் பற்றிய பாடலைப் பாடி, நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: சிவபுரம் - சிவலோகம். அங்கு உள்ளார்க்குத் தலைவனாய் நின்று இடர்களைதலின், ''சிவபுரத்தார் போர் ஏறு'' என்று அருளினார். மண்பால் - மண்ணுலகத்தில். அமுது செய்து - உண்டு. ''தண்டு'' என்றது பிரம்பினை. ''தன்னை'' என்றது, ''விடையான்'' எனவும், ''ஏறு'' எனவும் கூறப்பட்டவனைக் குறித்தது. 'தன்னைப் பாண்டியன் தண்டாலே பணிகொண்ட புண்' என்க. பணிகொள்ளுதல் - ஏவல்கொள்ளுதல். 'பணிகொண்ட புண்'' என்றது, 'ஆறுசென்ற வியர்' என்பது போல நின்றது. ''பாடல் பாடி'' என்றதற்கு மேல் (தி.8 திருத்தெள்ளேணம். பா-8) உரைத்தவாறு உரைக்க.

17. பொ-ரை: தேவர்களுக்குள் முன்னவர்களாகிய திருமாலும், பிரமனும், தேவர்களும், அவுணரும் பொன்போலும் அரிய திருவடியைத்தாம் அறியமாட்டார்கள். அப்படியிருக்க எம்மால் வணங்கப் படுவதோ? என் மனத்தினுள்ளே புகுந்து என்னை ஆண்டு கொண்டவனுடைய, ஆபரணமாகிய பல நாகங்களைப் புகழ்ந்து பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: முன் ஆய - தேவருள் முன்நிற்கின்ற. தானவர் - அசுரர். ''இலங்கு அணியாம் பன்னாகம்'' எனப் பின்னர் வருதலின்,

Koviloor Digital Library

292. சீரார் திருவடித்
திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய்
அடியேன் அகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப்
பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 18

''பொன்னார் திருவடி'' என்றவை, பன்னாகம் அணிந்த அப் பெருமானுடையவை ஆயின. 'பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்' எனச் சிவபெருமானது திருவடிகளை, ''பொன்னார் திருவடி'' (தி.4 ப.109பா.1) என அப்பரும் அருளிச் செய்தார். 'ஆகத்துக்கண் உள் புகுந்து' என்க. ''உள்'' என்றது, மனத்தை. ஆண்டு கொண்டானது அணி' என்பதாம். இலங்கு அணி - விளங்குகின்ற ஆபரணம். பல் நாகம் - பல பாம்புகள்.

தாருகாவன முனிவர்களது மனைவிமார்கள் முன் சிவ பெருமான் பிச்சைக்கோலத்துடன் சென்றபொழுது அம்மகளிர் அவரது அழகில் ஈடுபட்டுத் தம் கற்பினை இழந்தமை பற்றிச் சினந்த அம் முனிவர்கள் கொடுவேள்வி ஒன்றைச் செய்து அதனினின்றும் உண்டாக்கி அனுப்பிய பொருள்களுள், பாம்புகளும் சில; அவற்றை யும், காசிப முனிவர் மனைவியருள், 'வினதை' என்பவள் பெற்ற மகனாகிய கருடனுக்கு அஞ்சி அடைக்கலம் புகுந்த, அம்முனிவர் மனைவியருள் மற்றொருத்தியாகிய கத்துரு என்பவள் பெற்ற பாம்புகளையும் சிவபெருமான் அணிகலங்களாக அணிந்து கொண்டனர் என்பது புராண வரலாறு.

18. பொ-ரை: சிறப்புப் பொருந்திய திருவடி மேலணிந்த, திடமான சிலம்புகள், ஒலிக்கின்ற ஒலிக்கே, வெறுக்காத ஆசை கொண்டு அடிமையாகிய நான் மனமகிழுமாறு தேரோடுகிற தெருக்களோடு கூடிய திருப்பெருந்துறையை உடையவன் திரு நடனம் பண்ணுவதனால் உண்டாகிற பேரின்பத்தைப் புகழ்ந்து பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: 'திருவடிக்கண் அணிந்த சிலம்பு சிலம்பு ஒலி' என்க. சிலம்பு ஒலி - ஒலிக்கின்ற ஒலி. ஆசையது - ஆசையை உடையது.

Koviloor Digital Library

293. அத்தி யுரித்தது
போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண்
டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத்
தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா
பூவல்லி கொய்யாமோ. 19

'ஆய' என்பதன் இறுதிநிலை தொகுத்தலாயிற்று. 'ஆசையதாய அகம்' என்க. 'அகம் மகிழ நடம்செய்' என இயையும். நடம்புரியும் பொழுது சிலம்பொலி கேட்கப்படுதலின், ஆசைப்பட்ட அகம், அது கேட்டு மகிழ்வதாயிற்று, செய் பேரானந்தம் - செய்ததனால் விளையும் பெரிய இன்பம்.

19. பொ-ரை: யானையை உரித்து, அந்தத் தோலைப் போர்த்தருளிய திருப்பெருந்துறையை உடையான், பித்த வேடங் கொண்டு இந்த உலகத்தில் சிலர்க்குப் பிள்ளையுமாகி, முத்தி முழுமுதற் பொருளுமா, திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளிய வள்ளலுமா இருக்கிறதனோடு அவன் என் மனத்துள் புகுந்த படியைப் புகழ்ந்து பூவல்லி கொய்யாமோ?

கு-ரை: அத்தி - யானை, ''அது'' என்றது, உரிக்கப்பட்ட தோலினை, தோலைப் போர்வையும், ஆடையுமாகக் கொண்டது முதலியவற்றையே, 'பித்தவடிவு' என்றார். பிள்ளை - மகவு. சிவ பெருமான் மகவாய் வந்தமையை, ''ஓரி யூரின் உவந்தினி தருளிப் - பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்'' (தி.8 கீர்த்தி - 68-69) என முன்னே அருளிச் செய்தார். ''பிள்ளையுமாம்'' என்ற உம்மையால், காளையு மாதல் தழுவப்பட்டது. தாருகாவன முனிவர் மனைவியர் முன் சென்றது முதலியவை காளைவடிவமாதல் அறிக. இவற்றால் இவை யனைத்தும் நாடகமாதலல்லது. அவனது உண்மை இயல்பு அன்றென்பது குறித்தவாறாம். இவ்வாற்றானே, அவன் முத்தி முழுமுதலாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. முத்தியாவது பிறவியற்ற நிலையாதலானும், சிவபிரான் ஒருவனே பிறப்பில்லாதவன் ஆதலானும், அவனல்லது அந்நிலையை அருள்வார் பிறர் இன்மையின், ''முத்தி முழுமுதல்'' என்று அருளிச் செய்தார். முழு முதல் - முடிந்த தலைவன். 'ஏனையோர் பலரும் இடைநிலையாய

Koviloor Digital Library

294. மாவார ஏறி
மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந்
திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக்
குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப்
பூவல்லி கொய்யாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

சிலவற்றைத் தருபவரே' என்றதற்கு, இவ்வாறு அருளினார். ''புகுந்தவா பாடி'' என வருவித்துரைக்க.

20. பொ-ரை: திருப் பெருந்துறையான், குதிரையைப் பொருந்த ஏறி, மதுரை நகரத்தில் புகுந்தருளி, தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவுருவம் விளங்க, தலைவனாய் வந்து, எம்மை ஆட் கொண்டருளும், செந்தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளைத் துதித்துப் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ?.

கு-ரை: மா - குதிரையை. ஆர ஏறி - நன்கு ஊர்ந்து. ''புகுந்தருளி'' என்றது, ''கோவாகி'' என்றதனோடு முடியும். 'குதிரை மேல் வந்தபொழுதும் அவனது உருவம் வியக்கத்தக்கதாய் இருந்தது' என்றதற்கு, ''தேவார்ந்த கோலம் திகழ'' என்றார். கோ - தலைவன். ''சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன்'' *(சிவஞான போதம்-சூ. 10, அதி.2.)* ஆதலின், அங்ஙனம் காக்க வந்த நிலையை, ''கோவாகி'' என்று அருளினார். இத் திருப்பாட்டினால், இறைவன் அடிகளைக் காத்தற்பொருட்டு மதுரை நகரில் குதிரை ஏறி வந்தமை இனிது பெறப்படும். பூ ஆர் - மலர் போலப் பொருந்திய. பூ, பொலிவுமாம். 'பலரும் தூவி வணங்கும் மலர்கள் பொருந்திய கழல்' எனலுமாம். இப் பாட்டும், அடுத்துவரும் திருவுந்தியாரின் இறுதிப்பாட்டும் சில பிரதிகளில் இல்லை என்பர்; அவ்வாற்றான் இவை இடைச் செருகலாயின், பத்தொன்பது பாட்டுக்களால் ஆயினமை பற்றியே இது, திருச்சாழலின் பின் வைத்துக் கோக்கப்பட்டதாகும்.

Koviloor Digital Library

14. திருவுந்தியார்

ஞானவெற்றி

'மகளிர் விளையாட்டு வகைகளுள், 'உந்தி' என்பது ஒன்று உண்டு என்பது பிங்கல நிகண்டால் அறியப்படுகின்றது. 'அடியார்க்கு நல்லார் காட்டினர்' என மேற்குறித்த சூத்திரத்துள்ளும், 'உந்தி' என்பது ஒன்று காணப்படுவதால், இது பல்வரிக்கூத்துள் ஒன்று என்பதும் அறியலாகும். இப்பகுதியுள் வரும் ''உந்தீ பற'' என்ற தொடர்களில் உள்ள, 'உந்தீ' என்பது, 'உந்தி' என்னும் பெயர் விளியேற்று நின்ற தாகவே கொள்ளக்கிடப்பதால், இவ்விளையாட்டினைச் செய்யும் மகளிர் அவ்விளையாட்டில், 'உந்தி' என்னும் புனைபெயரை உடையராய் இருப்பர் எனக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இதன்கண் ஓரிடத்து, 'ஏடி, உந்தி' என வருதலும், அடியார்க்கு நல்லார் காட்டிய சூத்திரத்துள் வரும் சில வரிக்கூத்துக்கள், 'பப்பரப்பெண். கிழவி, வேதாளி, வாணி, பகவதி' முதலிய பெயர்களை உடையனவாய் இருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். இங்ஙனமாயின் இது, கலம்பகத் துள் வரும், 'பிச்சியார், கொற்றியார், மதங்கியார்' என்னும் உறுப்புக் களுள் வரும் 'பிச்சி, கொற்றி, மதங்கி' என்னும் பெயர்களோடு ஒப்பதாம். இதுபற்றியே, 'பிச்சியார்' முதலியன போல, இதுவும், 'உந்தியார்' என ஆர்விகுதி பெற்று நின்றதுபோலும்!

மேற்குறித்த சூத்திரத்துள், உந்தி என்பதோடு, 'பிச்சி கொற்றி என்னும் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றால், 'மகளிர் விளையாட்டு' எனவும், 'வரிக்கூத்து' எனவும் அறியப்படுகின்ற இது, 'உந்தி' என்னும் பெயராலும், பறத்தல் தொழிலோடு இயைத்துச் சொல்லப்படுவதாலும், இதனை ஆடும் மகளிர், பறவைபோல நிலத்தில் இருபாதங்கள் மட்டும் படிய, இருகைகளையும் முடக்கி இருந்து, பின் விரைந்தெழுந்து, இருகைகளையும் இருபக்கங்களில் சிறகுபோல நீட்டிப் பறவைகள் பறப்பதுபோலப் பாவனை செய்து ஓடி வேறோர் இடத்தில் முன் போல அமர்ந்து, பின்னும் அவ்வாறே ஆடுவர் என்று கொள்ளல் பொருந்தும். இவ்வாறு ஆடுதல் மகளிர்க்கு நல்லதோர் உடற்பயிற்சியாயும் அமையும்.

கலம்பகத்துள் வரும் பிச்சியார் முதலிய துறைப் பாடல்கள் அயலார் கூற்றாக வருதலின் அப்பெயர்கட்கேற்பப் பன்மையில் அமைந்துள்ளன. இவ்வுந்தியார் என்பது, 'உந்தீ, என ஒருமையாக விளித்து, 'பற' என்னும் ஒருமை ஏவலாலே முடிக்கப்படுகின்றது. அதனால், ஒருவர்க்கொருவர் தோழியராய் ஒத்த நிலையில் உள்ள

Koviloor Digital Library

மகளிர் தம்மில் இவ்வாறு விளித்தும், ஏவியும் பாடி ஆடுவர் என்பது பெறப்படும். ஏனைய விளையாட்டுப் பாடல்கள்போல இவ்விளை யாட்டுப் பாடலும், 'உந்திப் பாட்டு' எனப்படும் எனக் கொள்க.

இதுவும், 'தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது' என்பதே பதிப்புக்களில் சொல்லப்படுவது. இது முழுவதும் கலித்தாழிசையான் இயன்றது. இதனுள் சிவபெருமானது வெற்றியே கூறப்படுதலின், அவ் வெற்றி அப்பெருமானே முதற்பொருள் என்று உணரும் ஞானத்தினது வெற்றியாதற்குத் தடையின்மையின், இப்பகுதிக்கு, 'ஞான வெற்றி' எனக் குறிப்படரைத்தனர் முன்னோர். யாப்பு வகையால் இது, திருத் தோணோக்கத்தின்பின் வைக்கற்பாலதாயினும், இருபது பாட்டுக் களான் இயன்றிருத்தல் பற்றி அதற்கு முன்னர் வைத்துக் கோத்தனர்.

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

295. வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. 1

1. பொ-ரை: இறைவனது வில் வளைந்தது; வளைதலும் போர் மூண்டது; மூளுதலும் முப்புரங்களும் ஒருமிக்க வெந்து நீறாயின. அந்தத் திரிபுரத்தை அழித்த நற் செய்தியை நினைத்தால் வியக்கத்தக்க தாக இருக்கிறது என்று உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'வில்' என்பது. ஈற்றில் உகரம் பெற்று வந்தது. 'வில் சிவ பெருமானுடையது' என்பதும், 'பூசல் (போர்) அசுரருடையது என்பதும் ஆற்றலான் விளங்கின.

உளைந்தன - துயருற்றன. ''முப்புரம்'' என்றது இரட்டுற மொழிதலாய் முன்னர் அதன்கண் வாழ்வார் மேல் நின்று, உளைதல் வினையோடும், பின்னர் முப்புரத்தின் மேலதேயாய் வேதல் வினையோடும் இயைந்தது.

ஒருங்கு - ஒருசேர. ''உடன்'' என்றது. 'நொடியில்' என விரைவு குறித்தவாறு. ''வெந்த வாறு'' என்றதன்பின், 'பாடி' என்பது வருவிக்க. இதனுள் இனிவரும் திருப்பாட்டுக்களிலும் வேண்டு மிடங்களில் இவ்வாறே இதனை வருவித்து முடிக்க.

Koviloor Digital Library

296. ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. 2

297. தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. 3

2. பொ-ரை: இறைவர் திருக்கரத்தில் இரண்டு அம்பிருக்கக் கண்டிலேம்; கண்டது ஓரம்பே; அந்த ஓர் அம்பும் திரிபுரம் எரித்தற்கு அதிகமேயாயிற்று என்று உந்தீபறப்பாயாக! .

கு-ரை: ''ஏகம்பர் தங்கையில்'' என்றதனை முதலில் வைத்து. ''ஓரம்பே'' என்றதன்பின், 'கண்டனம்' என்பது வருவிக்க, ''முப்புரம்'' என்று அருளினாராயினும், 'புரம் மூன்று' என உரைத்தல் திருவுள்ள மாம். ஆகவே, 'இறைவர் கையில் இருந்தது ஓரம்பே; பகையாய் எதிர்ந்த புரங்களோ மூன்று; எனினும், அவைகளை அழித்தற்கு அவ் ஓர் அம்புதானும் சிறிதும் வேண்டப்படாதாயிற்று' என்பது பொருளாதல் அறிக. சிவபெருமான் திரிபுரங்களை அம்பு முதலிய வற்றால் அழியாது, புன்சிரிப்பானே அழித்தமையின், அவ் ஓர் அம்பும் வேண்டப்படாததாயிற்று. இதனால், இறைவன், எல்லாவற்றையும் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தானே செய்தலைக், கூறியவாறு. ''பெருமிகை'' என்றதன்பின், 'என்று' என்பது வருவிக்க.

3. பொ-ரை: தேவர்கள் தேரினை இணைத்து விடுத்ததும், அத் தேரில் இறைவன் திருவடியை வைத்ததும், தேரினது அச்சு முறிந்தது; எனினும் முப்புரங்கள் அழிந்தன என்று உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'தைத்து' என்பது 'தச்சு' எனப் போலியாயிற்று. 'தைத்தல், அழகுபடச்செய்தல் என்பது, ''வேலன் தைஇய வெறியயர் களனும்' (தி.11 திருமுருகா -222.) என்றற்றொடக்கத்தனவாக வருவனவற்றான் அறிக. மகளிர்க்கு, 'தையலார்' என்னும் பெயரும், தம்மை ஒப்பனை செய்துகொள்ளுதலாகிய காரணம் பற்றிவந்ததாம். 'தையல்' என ஒருமைக்கண் வருதல் ஆகுபெயர். இப்பொருட்டாகிய 'தைய்ல், தைத்தல்' என்பன பிற்காலத்தில், துன்னத்திற்கும், துன்னம் செய்தற்கும் உரியவாயின. ஒருவகைத் தொழிலை உணர்த்தும் 'தச்சு' என்னும் பெயர்ச் சொல், இங்கு, வினையெச்சமாய் வந்த 'தச்சு'

Koviloor Digital Library

298. உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. 4

என்பதனின் வேறு. 'தச்சு' என்பது அடியாக, 'தச்சன், தச்சர்' முதலிய ஒட்டுப் பெயர்கள் பிறக்கும். ''தச்சு'' என்றதற்கு, 'தேர்' என்னும் செயப்படு பொருளும், அச்சுமுரிதலுக்கு, அஃது என்னும் எழுவாயும், வருவிக்க.

''தாம்'' என்றது, முன்னை திருப்பாட்டில், ''ஏகம்பர்'' எனக் குறிக்கப்பட்டவரை என்பது வெளிப்படை. 'இடலும்' என்பது விரித்தல் விகாரம் பெற்றது. 'அடியிட்டபொழுதே அச்சு முறிந்தமை அவரது வன்மையையும், பிறரது மென்மையையும் எளிதின் விளக்கும்' என்பதும், 'தேர் அச்சு முறிந்ததாயினும் அவர் முப்புரத்தை அழிக்கக்கருதியது முடிந்தேவிட்டது' என்பதும் குறித்தவாறு. ''அழிந்தன'' என்றதற்குமுன், 'ஆயினும்' என்பது வருவிக்க.

4. **பொ-ரை:** பிழைக்க வல்லவராயிருந்த மூவரையும் கயிலைக்குத் துவார பாலகராகச் செய்து முப்புரத்தை அம்பேவி எரிக்க வல்லவனாகிய உமாதேவி பாகனைக்குறித்து உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: உய்ய வல்லார் - யார் யார் எத்துணை மயக்க உரை களைக் கூறினும் அவற்றைக் கேளாது நன்னெறியைக் கடைப்பிடிக்க வல்லவர், ஒரு மூவராவார், 'சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி' என்னும் பெய ருடைய அசுரர். இவர்கள் திரிபுரத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். திரிபுரத் தலைவர்களாகிய, 'தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்தியுன்மாலி' என்பவர், முதலில் தாங்களும் சிவநெறியில் ஒழுகிப் பிறரையும் ஒழுகச்செய்து, பின்பு திருமால் புத்த வடிவம் கொண்டு நாரத முனிவ ருடன் சென்று புத்த சமயத்தைப் போதித்தபொழுது புத்தர்களாய்ச் சிவநெறியைக் கைவிட, ஏனையோரும் அவ்வாறே சிவநெறியைக் கைவிடவும், இம்மூவர் மட்டில் சிவநெறியிலே நின்றமைபற்றி இவரை, ''உய்ய வல்லார்'' என்றும், சிவபெருமான் திரிபுரத்தை எரித்த பொழுது இம்மூவரை மட்டில் அழியாதவாறு காத்து ஏனைய பலரை யும் அழித்தமை பற்றி ''ஒரு மூவரைக் காவல்கொண்டு எய்ய வல்லான்'' என்றும் அருளிச்செய்தார்.

''மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று
மூவர்க் கருள்செய்தார்'' (-தி.1 ப.69 பா.1)

Koviloor Digital Library

என இதனைத் திருஞானசம்பந்தரும் எடுத்தருளிச்செய்தல் காண்க. 'திரிபுரங்கள் அழிக்கப்பட்ட பொழுது அழியாது பிழைத்தவர் மேற்குறித்த மூவரே' என்பதையும், பின்பு அவர்கள், சிவபெருமான் திருவருளால் அப்பெருமானது வாயில் காவலராயினர்' என்பதையும்,

முப்பு ரங்களின் மூவர் புத்தன்
மொழித்தி றத்தின் மயங்கிடாது
அப்ப ணிந்தவர் தாள்ப ணிந்தரு
ளாற்றின் நின்றனர் ஆதலால்
பொய்ப்பு ரந்தபு காலை நீற்றறை
நாவின் மன்னவர் போல்எரி
தப்பி வாழ்ந்தனர் ஈசன் ஆணையில்
நிற்ப வர்க்கிடர் சாருமோ

சுதன்மன் என்று சுசீலன் என்று
சுபுத்தி என்று சொலப்படும்
அதன்மம் நீத்தஅம் மூவருக்கும்
அருள்சு ரந்துமை பாகனார்
இதம்வி ளங்க வரங்கள் வேட்ட
விளம்பு மின்என அங்கவர்
பதம்வ ணங்குபு நின்தி ருப்பணி
வாயில் காப்பருள் என்றனர்.

என்றற் றொடக்கத்துக் *காஞ்சிப் புராணச்* செய்யுட்களான் அறிக. *காஞ்சிப் புராணத்துள்* இங்ஙனம் 'வாயில் காப்பு' எனப் பொதுப்படக் கூறி இருப்பினும், 'மூவருள் இருவர் வாயில் காவலரும், ஒருவன் இறைவனது திருக்கூத்திற்கு மத்தளம் முழக்குபவனும் ஆயினர்' என்பதை,

மூவெயில் செற்ற ஞான்றுய்ந்த மூவரில்
இருவர் நின்திருக் கோயிலின் வாய்தல்
காவ லாளர்என் றேவிய பின்னை
ஒருவன் நீகரி காடரங்காக
மானை நோக்கியோர் மாநடம் மகிழ
மணிமு ழாமுழக் கவ்வருள் செய்த
தேவ தேவநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூருளானே.

(தி.7 ப.55 பா.8) என்னும் சுந்தரர் திருமொழியான் உணர்க.

Koviloor Digital Library

299. சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. 5

300. ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. 6

'சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி' என்ற முறைபற்றி, 'இறுதியிற் சொல்லப் படுபவனே மத்தளம் முழக்குவோனாயினன்' என்று கொள்ள இடம் உண்டு. வாயில் காவலரை இப்பொழுது, 'திண்டி, முண்டி' என்கின்றனர். இவ்வசுரர்கள் சிவபெருமான் கோயிலில் வாயில் காவலர் ஆயினமையை அடிகளும் திருத்தோணோக்கத்து ஒன்பதாம் திருப்பாட்டில் குறித்தருளுதல் காண்க. ''வல்லானுக்கு'' என்றதும், ''என்று'' என்றதும் எஞ்சிநின்ற, 'பாடி' என்பதனோடு முடியும். பாடுதலுக்கு இறைவனைச் செயப்படு பொருளாகவன்றிக் கொள்வோனாகக் கருதினமையின், ''வல்லானுக்கு'' எனக் குவ்வுருபு கொடுத்து ஓதினார்; பின்வருவனவற்றிற்கும் இது பொருந்தும். இத் திருப்பாட்டால், சிவபெருமானது அருளையும், ஆற்றலையும் வியந்தவாறு.

5. பொ-ரை: தக்கனது யாகம் குலைதலும் தேவர்கள் ஓடின விதத்தைப் பாடி உந்தீபற; உருத்திர மூர்த்தியாகிய இறைவன் பொருட்டு உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: ''சாடிய'' என்றது உடம்பொடு புணர்த்ததாகலின் 'சாடியதனால்' என்பது கருத்தாயிற்று. இங்கு 'வேள்வி' எனப்படுவது, தக்கனுடையதே என்பது இனிது விளங்கிக் கிடக்கும். உருத்திரநாதன், இருபெயரொட்டு. 'உருத்திர நாதனுக்குப் பாடி' என இயையும். இனி, 'உருத்திரநாதனாகிய ஒருவனுக்குத் தேவர் பலர் உடைந்தோடிய வாற்றைப் பாடி' என உரைப்பினுமாம்.

6. பொ-ரை: பிரம தேவனுக்குத் தந்தையாகிய, திருமாலானவன் தக்கன் வேள்வியில் அவியுணவைக் கொண்டு, அந்நாளில் வீரபத்திரரால் பெரிதும் தாக்கப்பட்டு உயிர் ஒன்றையுமே உடையவனாய் இருந்தான் என்று சொல்லி, உந்தீபறப்பாயாக!

Koviloor Digital Library

301. வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 7

302. பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேஏடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. 8

கு-ரை: ஆவா, இரக்கக் குறிப்பு; இதனை, ''இருந்தான்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. ''சாவாதிருந்தான்'' என்றது. 'உயிர் போதல் ஒன்றொழிய ஏனை எல்லாத் துன்பங்களையும் எய்தினான்' என்றவாறு. வீரபத்திரரது தண்டத்தால் மார்பில் அடியுண்டு மூர்ச்சை யுற்றுக் கிடந்த நிலையை இவ்வாறு அருளிச் செய்தார். திருமால் எய்தியதாக யாண்டுங்காணப்படும் இந்நிலையையே அடிகள் அருளிச் செய்ததன்றி, அவன் தலையறுப்புண்டதாக ஒரோவிடத்துக் கூறப் படும். அதனை அடிகள் அருளிச்செய்திலர். 'உலகையெல்லாம் படைப்பவனைப் படைத்த பெரியோன்' என அவனது பெருமையை எடுத்துக் கூறுவார், ''சதுர்முகன் தாதை'' என்று மறித்தும் அருளிச் செய்தார்.

7. பொ-ரை: கொடியவனாகிய அக்கினிதேவன் அவியுண்ண வளைத்த கையை வெட்டினான் என்று உந்தீபற, வெட்டுதலும் யாகம் கலங்கிற்று என்று உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'வெம்மை யுடையவன்' என்னும் பொருளதாகிய, 'வெய்யவன்' என்பது, 'கொடியவன்' என்னும் நயத்தைத் தோற்று வித்து, ஒறுக்கப்படுதற்குரிய இயைபுணர்த்திநின்றது. 'விருப்பமுடைய வனாய்' எனவும் உரைப்ப. திரட்டுதலுக்கு, 'அவிப்பாகம்' என்னும் செயப்படுபொருள், முன்னைத் திருப்பாட்டினின்றும் வந்து இயையும்.

8. பொ-ரை: பார்வதி தேவியைப் பகைத்துப் பேசின தக்கனை உயிரோடு வைத்துப் பார்ப்பதனால் சிவபெருமானுக்கு என்ன பயன்? என்று உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'பர்வதம்' என்பது, 'பருப்பதம்' என வருதல் போல, 'பார்வதி' என்பது, 'பார்ப்பதி' எனவந்தது. 'மலைமகள்' என்பதே இதன் பொருள்; எனினும், இங்கு, 'இறைவி' என்னும் பொருளதாய் நின்றது. பார்ப்பது - கண்ணோடுவது. 'இறைவி என்று கருதாமல்

Koviloor Digital Library

303. புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற. 9

304. வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. 10

ஏனையோர்போலக் கருதிய அறிவிலியாகிய அவன்மீது கண்ணோட்டஞ் செய்து இகழாதொழிதல் வேண்டா' என்றபடி. எனவே, 'அவனை மிக இகழ்ந்தும், சிவனை மிகப்புகழ்ந்தும் பாடி ஆடு' என்றதாயிற்று. குற்றம் செய்தவரை ஒறுத்தல் அரசர்க்கு முறைமையாதல்போல, குற்றம் செய்தவரை இகழ்தலும் அறிவுடை யோர்க்கு முறைமையாதலின், இவ்வாறு அருளிச்செய்தார்.

9.பொ-ரை: இந்திரன் ஒரு குயில் உருக் கொண்டு ஒரு மரத்தில் ஏறினான்; அவன் தேவர்களுக்கு அரசன் என்று உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: புரந்தரன் - இந்திரன். பூ - அழகு. 'தக்கன் வேள்வியில் வீரபத்திரருக்கு அஞ்சி இந்திரன் குயில் உருவங்கொண்டு ஓடி ஒளிந்தான்' என்பது வரலாறு. ''வானவர் கோன்'' என்றதும், முன்னர் ''சதுர்முகன் தாதை'' (தி.8 திருவுந்தியார். பா-6.) என்றதனோடு ஒப்பது. ''கோன்'' என்றது, பன்மை யொருமை மயக்கம்.

10. பொ-ரை: கடுஞ்சினத்தால் தொடங்கின யாகத்துக்கு அதி தேவதையின் தலை அற்ற விதத்தை நமது பிறவித் தொடர் அற்று ஒழி யும் வண்ணம் பாடி உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'வெஞ்சினத்தால் தொடங்கிய வேள்வியையுடைய வியாத்திரனார்' என்க. வெஞ்சினம், சிவபெருமான்மீதெழுந்தது. வியாத்திரன் - மாறுபட்ட செலவினையுடையவன்; தக்கன். ''மெச்சன் வியாத்திரன் தலையும் வேறாக் கொண்டார்'' (தி.6 ப.96 பா.9) என்னும் திருத்தாண்டகத் தொடருள், ''வேறாக'' என்றதனால், இப்பெயர் தக்கனைக் குறித்தல் இனிதுணரப்படும். துஞ்சுதல் - அழிதல். ஈண்டுச் சிவபெருமானது வெற்றியையே பெரிதும் பாடுதல் பற்றி, தக்கன் உயிர்த்தெழுந்தமையை அருளாது, அவன் துஞ்சியது மாத்திரையே அருளினார். தொடர்ந்த - பண்டுதொட்டு விடாது வந்த,

Koviloor Digital Library

305. ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. 11

306. உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற. 12

307. நாமகள்நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகன்னெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 13

'பிறப்பு அறப்பாடி' என இயையும்.

11. பொ-ரை: சிறுவிதியின் தலையற்றுப் போக அதற்குப் பிரதியாக ஆட்டின் தலையைப் பொருத்தின விதத்தைப் பாடித் தனங் குலுங்க நின்று உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: விதி - சிறுவிதி; தக்கன். 'சிறுவிதி' என்னும் பெயர், பிரமன் மகனாயினமை பற்றிக் கூறப்படுவது. யாட்டின் தலையை அமைத்ததும் ஒறுப்பேயாகலின், இதுவும் வெற்றி கூறியதேயாயிற்று.

12. பொ-ரை: நமது பிறவி ஒழியும் வண்ணம் அவிர்பாகத்தை உண்ண வந்த பகனது கண்ணை அவன் ஓடாமற் பறித்த விதத்தைப் பாடி உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'அவியை உண்ண' என வருவித்துரைக்க. பகன், ஆதித்தர் பன்னிருவருள் ஒருவன். 'நாமெலாம் கருக்கெட' என மாற்றி, எஞ்சி நின்ற 'பாடி' என்பதனோடு முடிக்க. ''கரு'' என்றது, 'கருவில் வீழ்தல்' எனப் பொருள் தருதலின், 'நாமெலாம் கருக் கெட' எனத் தொழில், முதலொடு சார்த்தி முடிக்கப்பட்டதாம்.

13. பொ-ரை: நமது பழவினை ஒழிய, சரசுவதியின் மூக்கும் பிரமன் சிரமும் அற்று விழச் செய்து, சந்திரனைத் தேய்த்து, யாக பங்கம் செய்த செய்தியைக் குறித்துப் பாடி உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: ''பட'' என்றதனை, ''நாசி'' என்றதனோடும் கூட்டி,

Koviloor Digital Library

308. நான்மறை யோனு மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீபற. 14

'நாமகள் நாசி படவும், பிரமன் சிரம்படவும்' என உரைக்க. சோமன் - சந்திரன். முகன் - முகம்; போலி. னகரவொற்று விரித்தல். 'முகம்' என்பது பாடமாயின், நகர வொற்று விரித்தலாம். 'நெரித்தது' என்பது குறைந்து, 'நெரித்து' என நின்றது. நெரித்தது - காலால் தேய்த்தது. இதன்பின், 'பாடி' என்பது எஞ்சிநின்றது. 'நெரிந்து' எனப்பாடம் ஓதி, அதனையும், 'நெரிந்தது' எனக் கொண்டுரைத்தல் சிறக்கும். இதனுள், வீரபத்திரரால் நாமகள் மூக்கிழந்தும், பிரமன் தலையிழந்தும், சந்திரன் தேய்க்கப்பட்டும் போயினமை அருளப்பட்டது. இதனுள், ''பிரமன்' என்றது, முன்னர், ''விதி'' என்றதுபோல, தக்கனையே குறித்தது என்பாரும் உளர். தக்கனை, 'சிறுவிதி' என்றல்போல, 'சிறு பிரமன்' என்றல் வழக்கின்கண் இன்மையானும், தக்கன் தலையிழந்து மாற்றுத் தலை பெற்றமை முன்னர்க் கூறப்பட்டமை யானும் அது பொருந்து மாறில்லை.

14. பொ-ரை: பிரமனும் யாகாதிபனாகிய தக்கனும் இறந்து வீழ்தலும் இந்திரன் ஓடிப்போய் வழியைத் தேடுகிற விதத்தைக் குறித்து உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: ''வேள்வியில்'' என்றதனை முதலிற்கொள்க. நான் மறையோன் - பிரமன். அகத்து இயமான் - நடுவிடத்தில் இருந்த தலைவன்; தக்கன். 'இயமானன்' என்பது, குறைந்து நின்றது; இது வேட்போனைக் குறிக்கும் ஆரியச் சொற்சிதைவு. ''இயமானன்'' என்றதன்பின்னும் உம்மை விரிக்க. 'மகத்தியமான்' எனவும் பிரிப்பர். 'பட' என்பது, 'பட்டமையால்' எனக் காரணப்பொருளில் வந்தது. 'புரந்தரன் தேடுமாறு' என இயையும். முன்னர், ''இந்திரனைத் தோள் நெரித்திட்டு'' (தி.8 திருவம்மானை-15.) என்றமையால், இங்கு, 'போம் வழிதேடுதல்' என்றது, அங்ஙனம் தோள் நெரிந்து மன வலியிழந்தமையையேயாம். ஆகவே, 'நான்மறையோனும், அகத்தியமானும் பட' என்றது மனவலி இழத்தற்குக் காரணங்கூறும் அளவிற்றாய் வந்ததாம். 'வேட்பிப்போனும், வேட்போனும் பட்டமையின், அவியைப் பெறுவோருள் முதல்வனாகிய இந்திரன் ஆங்கு நிற்க வல்லனோ' என்றபடி. முதற்கண் அவிபெறுவோனாகிய இந்திரனது எளிமை மிகுதியுணர்த்தற்கு அவன் குயிலாகி ஓடினமை

Koviloor Digital Library

309. சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 15

310. தக்கனார் அன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. 16

முன்னர்க் கூறப்பட்டதாயினும், 'தோள்நெரிந்த பின்னரே அவ்வாறு ஓடினான்' என்றற்கு, இதனை அருளிச்செய்தார் என்க.

15. பொ-ரை: சூரியனது பற்களைத் தகர்த்த விதத்தைக் குறித்தும் வேள்வி கலக்கமடைந்ததைக் குறித்தும் உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: 'கண் பறிக்கப்பட்டான்' (தி.8 திருவுந்தியார். பா-12.) என முன்னர்க் கூறப்பட்ட சூரியன், 'பகன் என்னும் பெயரினன் என்பது அங்கு எடுத்து ஓதப்பட்டது.

அதனால், இங்குப் பல் தகர்க்கப் பட்டவனாகக் குறிக்கப்படும் சூரியன் வேறொருவன் என்பது வெளிப்படை. இவன் பெயர், 'பூடன்' எனப்படுகின்றது.

16. பொ-ரை: தக்கன் தன் மக்களால் சூழப்பட்டிருந்தும் தலை யிழக்கப் பெற்றான் என்றும் வேள்வி அழிந்தது என்றும் உந்தீபறப் பாயாக!

கு-ரை: ''அன்றே என்பது, 'முன்னரே' எனப் பொருள் தந்தது. 'தக்கன் முன்னரே இறந்தமையால், வேள்வி, பின்னர் அவன் மக்களைச் சூழ நின்று மடிந்தது' என்க. மடிதல் உயிர்கட்கன்றிப் பிறவற்றிற்கின்மையின், வேள்வியில் வந்தாரது தொழில் வேள்வி மேல் ஏற்றி, ''மடிந்தது வேள்வி'' எனப்பட்டது. இதனானே, ''சூழநின்று'' என்றதும், அவ்வாற்றாற் கூறப்பட்டதேயாயிற்று.

இதனுடன் தக்கன் வேள்வி பற்றியவற்றை முடிக்கின்றா ராகலின், இறுதிக்கண் இவ்வாறு தொகுத்தருளிச்செய்தார். தக்கன் வேள்வி செய்த ஞான்று அவன் மைந்தர் ஆண்டிருந்திலர் என்பது கந்த புராணத்தால் அறியப்படுதல்பற்றி, ஈண்டு, ''மக்கள்'' எனப்பட்டார்

Koviloor Digital Library

311. பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற. 17

312. நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. 18

பெண்மக்களே என்பர். எனினும், அடிகள் திருமொழிக்கு அவ் வரலாற்றினை அடியாகக்கொண்டு உரையாது, வேறுபட உரைத்தல் இழுக்காது.

17. பொ-ரை: முன்னாளில் ஒரு பாலகனுக்குப் பாற்கடலைத் தந்தருளின சிவபெருமான் பொருட்டு உந்தீபற; குமரவேள் தந்தையின் பொருட்டு உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: பாலகனார், உபமன்னிய முனிவர். இவர் வியாக்கிர பாத முனிவர் மைந்தர். இவர் தம் தாய்மாமனாராகிய வசிட்ட முனிவர் இல்லத்தில் காமதேனுவின் பாலை உண்டு வளர்ந்து, பின் தம் தந்தையார் இல்லத்தை அடைந்தபொழுது பால் வேண்டி அழ, அவர், 'சிவபெருமானை வேண்டி அழுக' என, அவ்வாறே வேண்டி அழுத பொழுது, சிவபெருமான் திருப்பாற்கடலையே அச்சிறு முனிவரிடம் வரச் செய்தார் என்பது புராண வரலாறு. இதனைக் கோயிற் புராணம் விரித்து விளக்கும். இது, ''பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற் கடல் ஈந்தபிரான்'' (தி.9 பா.9) எனத் திருப்பல்லாண்டினும், ''அத்தர் தந்த அருட் பாற் கடல்உண்டு - சித்தம் ஆர்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்'' (தி.12 திருமலைச் சிறப்பு. 15.) எனத் திருத்தொண்டர் புராணத்தினும் கூறப் பட்டது. கோலம் - அழகு. குமரன் - முருகன். 'மகனைப் பெற்றவ னாதலின் மகவருமை அறிந்து அளித்தான்' என்றபடி. இரண்டிடத்தும், 'பாடி' என்பது வருவிக்க. 'பெரிதாகிய பாற்கடலைச் சிறுவர்பால் வருவித்தான்' என வெற்றி கூறியவாறு.

18. பொ-ரை: பிரமனது சிரம் விரைவில் அரியப்பட்டது என்றும் அதுவும் சிவபெருமானது நகத்தால் அரியப்பட்டது என்றும் உந்தீபறப் பாயாக!

கு-ரை: நன்மை - அழகு. 'அழகிய மலரின்மேல் அழகுடன் வீற்றிருந்த அவன், தலை இழத்தலாகிய பேரிழிவை எய்தினான்'

Koviloor Digital Library

313. தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. 19

314. ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற
அதற் கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

என்பது நயம். ஒல்லை - விரைவு. உகிர் - நகம். பிரமனும், திருமாலும் தாங்களே முதற்கடவுளர் எனத் தருக்கித் தம்மிற்போர் செய்தபொழுது சிவபெருமான் ஒரு சோதி வடிவாய்த் தோன்ற, திருமால் அவரை வணங்கினார். பிரமனோ, தனது ஐந்து தலைகளுள் உச்சித் தலையினால் சிவபெருமானை இகழ, சிவபெருமான் வைரவக் கடவுளைத் தோற்றுவித்து, அவரால் அவ்வுச்சித் தலையைக் கிள்ளி விடச் செய்தனர் என்னும் வரலாற்றைக் கந்த புராணம் ததீசி யுத்தரப் படலத்துட் காண்க.

19. பொ-ரை: தன் தேரை நிறுத்திக் கயிலாய மலையைத் தூக்கின இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் இருபது தோள்களும் நெரிந்த விதத்தைக் குறித்து உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: தேர் - புட்பக விமானம். இது, குபேரனிடத்தினின்றும் திக்குவிசயத்தில் கொண்டது. மலை, கயிலாயமலை. இராவணன் கயிலாய மலையைப் பெயர்த்தெடுத்தபொழுது சிவபெருமான் தமது திருவடிப் பெருவிரல் ஒன்றினால் சிறிது ஊன்ற, அவன் அம்மலையின் கீழ், பன்னாள் அழுதுகொண்டு கிடந்தான் என்னும் வரலாறு நன்கறியப் பட்டது. ''சிரம் ஈரைந்து'' என்றமையால், ''இருபது'' தோள்களாதல் வெளிப்படை. ''இருபதும்'' என ஒருங்கு தொகுத்தமையின் ''இற்றது'' என்று அருளினார்.

''பொருள்மன்ன னைப்பற்றிப் புட்பகங் கொண்ட
மருள்மன்ன னைஎற்றி'' (தி. 4 ப.17 பா. 11)

என்று திருநாவுக்கரசர் அருளிச்செய்தமை காண்க.

20. பொ-ரை: மேலாடை அணிந்துள்ள, முனிவர்கள் அழிந்து

Koviloor Digital Library

போகாமல், ஆகாயத்தில் இறைவன் இருக்கின்றான் என்றும், ஆகாயத்துக்கு அப்பாலுள்ளவர்க்கும் அவனே காவல் என்றும் உந்தீபறப்பாயாக!

கு-ரை: ஏகாசம் - உத்தரீயம். 'போர்வை' எனவுங் கூறுவர். முனிவர்கள் 'சூரிய மண்டலத்தருகில் இயங்குவர் என்பதனால், 'அங்கு அவர்களையும், அவர்கட்குமேல் உள்ள மற்றையோரையும் காப்பது சிவபெருமானது திருவருள்' என்பது இதன் திரண்டபொருள். முனிவர்கள் சூரிய மண்டலத்தருகில் இயங்குதலை, ''நிலமிசை வாழ்நர் அலமரல் தீரத் - தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக் - காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும் - அவிர்சடை முனிவர்'' (*புறம்* - 43.) என்பதனானும் அறிக. 'ஆகாசத்தில்' என உருபு விரிக்க. இரண்டிடத்தும் ''காவல்'' என்ற எழுவாய்க்கு 'உள்ளது' என்னும் பயனிலை எஞ்சிநின்றது. ''அதற்கு'' என்றது, கூன்.

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 16818

திருச்சுழியற் புராணம்

குதிரைகொளத் தரும் பொருளைக்
குருந்தடி யிலே கிடத்தி
மதுரையிற் பாண் டியனார்முன்
நரிவாசி கொண்டானை
எதிரினெய்திப் பெருந்துறையிற்
றனைப்புரந்த வெழிற்கோலம்
கதிர்மணியாற் கழுக்குன்றில்
கண்டானைத் தினம்பணிவாம்

-ஆராவமுதாசாரியர்.

Koviloor Digital Library

15. திருத்தோணோக்கம்

பிரபஞ்ச சுத்தி

தோள் + நோக்கம் = தோணோக்கம். 'தோளை நோக்குதல் (பார்த்தல்)' என்பது பொருள். வாளா, 'நோக்கம்' என்னாது, 'தோள் நோக்கம்' என்றமையின் இது, விநோதக் கூத்து ஏழனுள் ஒன்று எனப் படும் நோக்கு ஆமாறு இல்லை. மேற்காட்டிய (தி.8 திருச்சாழல் - விளக்கம்) *அடியார்க்கு நல்லார்* மேற்கோள் சூத்திரத் தொடராகிய ''நல்லார்தந் தோள்வீச்சு'' என்பதனுள் குறிக்கப்பட்ட 'தோள்வீச்சு' என்பதேயாதல் வேண்டும். 'வீச்சு' என்னாது ''நோக்கம்'' என்றது, காலவேறு பாட்டான் அமைந்த வேறுபாடு எனலாம்.

பெண்கள் சிலர் முதலில் ஒருங்குகூடி நின்று ஒருவர் தோளை மற்றொருவர் சில பாட்டுக்களைச் சொல்லித் தொட்டு விளையாடி, முடிவில் இருவர் இருவர் சேர்ந்து ஒருவர் கைகளை மற்றொருவர் மாற்றிப் பிடித்துப் பாடிக்கொண்டே வேகமாகச் சுற்றி முடிக்கும் ஒருவகை விளையாட்டு இக்காலத்திலும் நிகழ்ந்து வந்தது. எனினும், இஃது இன்னவகை விளையாட்டு எனத் துணியக்கூட வில்லை.

முன்னர்ப் போந்த திருவுந்தியாரில் வந்தனவும், இதனுள் வருவனவும் ஆகிய பாட்டுக்கள், இவற்றிற்கு முன்னுள்ள விளை யாட்டுக்களின் பாட்டுக்கள்போலக் காமப்பொருள் பற்றியவாகாது மகளிர் கடவுளை வாழ்த்திப் பாடும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களே யாம் என்க. இதன் முதல் திருப்பாட்டில் இறைவன் அடிகட்கு உலக மயக்கினை நீக்கியருளினமையை இனிதெடுத்தோதினமை பற்றியும், இறுதி நான்கு திருப்பாட்டுக்களுள் சிவபெருமான் தக்கன் முதலி யோரைத் தூய்மை செய்தமை, பிரம விட்டுணுக்களது மயக்கத்தைப் போக்கினமை, அடிகளது பிறவியையும், தற்போதத்தையும் அறுத் தமை என்பவற்றை அருளிச்செய்தமைபற்றியும் இதற்கு, 'பிரபஞ்ச சுத்தி' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். விளையாட்டின் இயல்பு பற்றி இது தெள்ளேணத்தின் பின்னராதல், சாழலின் பின்னராதல் கோக்கற்பாலதாயினும், பதினான்கு திருப்பாட்டுக்களான் இயன்றமை பற்றி ஈண்டு வைத்துக்கோக்கப்பட்டது.

இது, 'தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது' என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது முழுவதும் நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாவினால் ஆயது. இதனுள்ளும் வேண்டும் இடங் களில், 'பாடி' என்பது வருவிக்க.

Koviloor Digital Library

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

315. பூத்தாரும் பொய்கைப்
புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும்
பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை
அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா உன் சேவடி
கூடும்வண்ணம் தோணோக்கம். 1

1. பொ-ரை: விளங்குகின்ற தில்லை அம்பலத்தின் கண்ணே திருநடனம் செய்கின்ற கூத்தனே! உனது செம்மையான திருவடியை அடையும்படி, மலர்கள் பூத்து நிரம்பி இருக்கின்ற தடாகநீர் இதுதான் என்று எண்ணிக் கானலை முகக்கின்ற அறிவிலியினது குணம், எங்களுக்கு உண்டாகாமல் நீக்கினவனே! என்று பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: ''பூத்து ஆரும்'' என்றதற்கு, 'பூக்கள்' என்னும் வினை முதல் வருவிக்க. இஃது, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேல் நின்றவாறு.

பேய்த்தேர் - கானல். உறு, துணைவினை. பேதை குணம் - அறிவிலியின் தன்மை. 'பேதைதன் குணம் எனக்கும் ஆகாமே எனது பேதைமையைத் தீர்த்தாய்' என்க. அஃதாவது 'நிலை யில்லாத உலக இன்பத்தை நிலையானதாகக் கருதி நுகர விரும்பும் தன்மை உண்டாகாதபடி, அதற்கு ஏதுவாகிய பேதைமையைப் போக்கினாய்' என்றபடி. ''தோணோக்கம்'' என்னும் எழுவாய்க்குரிய, 'ஆடப்படு கின்றது' என்னும் பயனிலை எஞ்சிநின்றது.

எனவே, 'உன் புகழையே பாடி ஆடுகின்றோம்' என்பது கருத்தாயிற்று. இது, முன்னிலைப் பரவல், இனி வருவன, படர்க்கைப் பரவல், ''ஏனை யொன்றே, தேவர்ப் பாராய முன்னிலைக் கண்ணே'' *(தொல்.செய்.133.)* என்றமைபற்றி, முன்னிலைக்கண் வருதலை. 'பரவல்' என்றும், படர்க்கைக்கண் வருதலை, 'புகழ்தல்' என்றும் வேறுபடுத்தும் கூறுப.

Koviloor Digital Library

316. என்றும் பிறந்திறந்
தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந்
தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை
அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர்
தோணோக்க மாடாமோ. 2

317. பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற
பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி
வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார்
சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா
தோணோக்க மாடாமோ. 3

2. பொ-ரை: நெருங்கிப் பொருந்திய கூந்தலையுடையீர்! எக்காலத்தும் பிறந்தும் இறந்தும் துன்பக் கடலில் அழுந்தாமல் என்னை அடிமை கொண்டவனும், கன்றைக் கொண்டு விளங்கனியை எறிந்த வனாகிய திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கு அருமையான குறையாத பெருமையையுடைய தில்லை அம்பலத்தை உடையவனுமாகிய இறை வனது அருட்குணத்தைப் போற்றி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: 'ஆண்டுகொண்டானாகிய அம்பலவன்' என்க. திரு மால் கண்ணணாய்த் தோன்றியிருந்தபொழுது கன்றால் விளங்கனியை எறிந்த வரலாற்றைக் கிருட்டின பாகவதத்துட் காண்க. துன்று ஆர் - நெருங்குதல் பொருந்திய.

3. பொ-ரை: வேடராகிய கண்ணப்பரது பெருமையை உலகம் அறிய அவரது செருப்பு அணிந்து சிறந்த அடியும் வாயாகிய குடமும் மாமிசமாகிய உணவும் ஆகமப் பொருள் பற்றிச் செய்கின்ற பூசைகள் போல விளங்கும்படி விருப்பமாய் ஏற்று இறைவன் திருமேனி குளிர, அப்பொழுதே அவர் திருவருள் பெற்று நின்ற வரலாற்றைப் பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

Koviloor Digital Library

318\. கற்போலும் நெஞ்சங்
கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன்
நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை
நாடறியத் தான்இங்ஙன்
சொற்பால தானவா
தோணோக்க மாடாமோ. 4

கு-ரை: 'பொருள்பற்றி, அருள்பெற்று' என நிற்கற்பாலன; எதுகை நோக்கி, ளகரம் திரிந்து நின்றன. பொருள் - ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிகள். 'அவற்றிற்கு முரணாகக் குற்றம்படச்செய்தும் அருளைப்பெற்று நின்ற வியப்பைப் பாடி ஆடுவோம்' என்றபடி. 'விளங்குமாறு அதனை விரும்பி' என உரைக்க. ''கலசம்'' என்றது, அதன்கண் நீரைக் குறித்தது. 'அடி, கலசம், அமுதம்' என்ற செவ் வெண்ணின்பின், 'இவை' என்னும் பெயரும், 'இவற்றை' என்னும் உருபும் தொகுத்தலாயின. வாய்க்கலசம், இருபெயரொட்டு; உருவகம் அன்று, அமுதம் - உணவு. 'வேடனார், கண்ணப்ப நாயனார்' என்பது வெளிப்படை. 'வேடனாரது சேடு' என்க. சேடு - பெருமை, என்றது, அன்பின் சிறப்பை. ''அறிய'' என்றது, 'மதிக்க' என்னும் பொருட்டாய், மகிழ்தலைக் குறித்தது. முன்னைத் திருப்பாட்டில், 'தில்லை அம்பலவன்' என்றது இதற்கு எழுவாயாய் வந்து இயையும். காரணப் பொருளில் வந்த, ''அறிய'' என்ற எச்சம், ''பெற்றுநின்றவா'' என்ற வற்றோடு முடியும். மெய் - உடல். நின்றவா - என்றும் இறைவன் வலப் பக்கத்தில் மாறிலாது நின்றவகை. 'கண்ணப்ப நாயனாரது அன்பின் சிறப்புக்கருதி அவரது பொருந்தாச் செயல்களை இறைவன் சிறந்த வேதாகம முறைப்படியே செய்கின்ற பூசைபோல ஏற்று மகிழ்ந்து அருள்புரிந்தான்' என, அன்பு ஒன்றையே விரும்பும் அவனது அருளின் பெருமையை வியந்தவாறு.

4. பொ-ரை: வலிமையான கல்லை ஒத்த என் மனமானது நைந்து உருக, கருணையினால் இறைவனைப் போலத் தோன்றி என் மனத்தின் கண்ணே நுழைந்தருளி என்னை நன்மைப் பகுதியிற்படுத்தி உலகம் அறியும் வண்ணம் பலரும் பேசும் நிலைமையை உடைய பொருள் ஆனவாற்றைச் சொல்லி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: 'என் நெஞ்சம் கசிந்துருக' என உரைக்க. நிற்பானைப்

Koviloor Digital Library

319. நிலம்நீர் நெருப்புயிர்
நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ
டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே ழெனத்திசை
பத்தெனத்தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா
தோணோக்க மாடாமோ. 5

போல - ஏனையோர்போல என்றும் புலப்பட்டு நிற்பவனைப் போல; இதற்கு, 'வந்து' என்னும் முடிபு வருவிக்க. நற்பால் - நன்னெறி. 'நாடறிய நற்பாற்படுத்து' என, முன்னே கூட்டுக. ''தான்'' என்றதும், தில்லை அம்பலவனையே என்பது வெளிப்படை. சொற்பாலது ஆனவா - சொல்லின்கண்ணதாம் பொருளானவாற்றை (ப்பாடி); 'இது அவன் திருவுரு; இவன் அவன்' (தி.8 திருப்பள்ளி.7.) என உணர்ந்து சொல்லும்படி விளங்கியவாற்றைப்பாடி என்றவாறு. 'தான், என் நெஞ்சம் உருகும்படி கருணையினால் வந்து புகுந்தருளி என்னை நற்பாற் படுத்து இங்ஙன் ஆனவர்' என வினைமுடிக்க.

5. பொ-ரை: இறைவன் ஒருவனே, நிலமும், நீரும் தீயும், வாயுவும், பெரிய ஆகாயமும், சந்திரனும் சூரியனும், அறிவுருவாய ஆன்மாவும் என்னும் எட்டு வகைப் பொருள்களாய் அவற்றோடு கலந்து இருப்பவனாய் ஏழுலகங்களும் திக்குகள் பத்தும் ஆகப் பல பொருள்களாக நின்ற வகையைப் பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: உயிர் - காற்று. விசும்பு - ஆகாயம். நிலா - சந்திரன். பகலோன் - சூரியன். புலன் - புலம்; அறிவு; போலி. ஆன்மாவை, ''மைந்தன்'' என்றார், 'புருடன்' என்னும் வடநூல் வழக்குப்பற்றி. 'ஐம்பூதம், இருசுடர், ஆன்மா' என்னும் எட்டும் இறைவனுக்கு, 'அட்ட மூர்த்தம் - எட்டுரு' எனப்படுதலின், ''எண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்'' என்று அருளினார். திருநாவுக்கரசரும் இவ்வாறே,

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
இயமான னாய்எறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாய்அட்ட மூர்த்தி யாகி (தி.6 ப.94 பா.1)

Koviloor Digital Library

320. புத்தன் முதலாய
புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில்
தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச்
செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால்
தோணோக்க மாடாமோ. 6

என்று அருளிச்செய்தல் காண்க. 'தான் ஒருவனுமே ஏழ் உலகெனப் பத்துத் திசையெனப் பலவாகி நின்றவா (பாடி)' என்க. ''என'' என்றவை, 'எண்ணிடைச் சொற்கள்'.

ஈறாய்முத லொன்றாய்இரு பெண்ஆண்குணம் மூன்றாய்
மாறாமறை நான்காய்வரு பூதம்மவை ஐந்தாய்
ஆறார்சுவை ஏழோசையொ டெட்டுத்திசை தானாய்
வேறாய்உடன் ஆனான்இடம் வீழிம்மிழ லையே.

என்ற திருஞானசம்பந்தரது திருமொழியை (தி.1 ப.11 பா.2) இங்கு உடன்வைத்து நோக்குக.

6. பொ-ரை: புத்தன் முதலான சிறு அறிவினையுடைய பல சமயத்தவர் தங்கள் தங்கள் சமயங்களில் தடுமாற்றம் அடைந்து நிற்க, என் சித்தத்தைச் சிவமயமாகச் செய்து யான் செய்த செயல்களையே, தவமாகச் செய்த எம் இறைவனது கருணையைப் பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: திருவள்ளுவராற் செய்யப்பட்ட நூலை, 'திருவள்ளுவர்' என்றல்போல, புத்தனால் ஆக்கப்பட்ட சமயத்தை, 'புத்தன்' என்றது, கருத்தாவாகுபெயர். இதனை, ''வினை முதல் உரைக்கும் கிளவி'' என்பர் *தொல்காப்பியர் (சொல். 115.)*.

மதம் - கொள்கை. தட்டுளுப்பு - நிலைதளர்தல்; அஃதாவது பயன்பெறா தொழிதல். சமயிகளது செயல், சமயங்களின்மேல் ஏற்றப் பட்டது. 'நம் சித்தம்' எனவும், 'நாம் செய்தன' எனவும் எடுத்துக் கொண்டு உரைக்க. சிவம் - சிவகரணம். கருணையினால் - கருணையைப் பாடும் பாட்டோடு.

Koviloor Digital Library

321\. தீதில்லை மாணி
சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன்
தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப ஈசன்
திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு
பற்றினவா தோணோக்கம். 7

7. பொ-ரை: தீமை சிறிதும் இல்லாத பிரமசாரியாகிய சண்டேசுர நாயனார் சிவபூஜையை அழித்தவனும் குலத்தால் அந்தணனும், முறையால் தந்தையுமாகிய எச்சதத்தனைக் கால்கள் இரண்டையும் வெட்ட அப்பாவச் செயலாலேயே இறைவனது திருவருளினால் தேவர்கள் தம்மை வணங்கும்படி இறைவனது பரிகலம் முதலிய வற்றைப் பெற்ற வரலாற்றைப் பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: தீது - குற்றம். 'இல்' என்பது, 'இல்லென் கிளவி' என்னும் நூற்பாவின்வழி, *(தொல் - எழுத்து. 373.)* ஈற்றில் ஐகாரச் சாரியை பெற்றது. மாணி - பிரமசாரி; விசாரசருமர். இவரே பின் சண்டேசுர பதவியைப் பெற்றுச் சண்டேசுர நாயனாராயினார். இவரது வரலாற்றைத் திருத்தொண்டர் புராணத்துள் விளங்கக் காண்க. ''மாணி'' என்றதில் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு, 'சாத்தனது செலவு' என்பது போல, வினைக் கிழமைக்கண் வந்தது. ''கருமம்'' என்றது, தொண்டினை. 'சாதியாலும்' என்னும், ஏதுப் பொருட்டாகிய மூன்றாம் உருபு, தொகுத்தலாயிற்று. 'வேதியனாகிய தாதை' என்க. ''சிதைத் தான், தாதை'' என்றவை, ஒருபொருள்மேற் பல பெயர். ''தாதை தனைத் தாள் இரண்டு சேதிப்ப'' என்றது, 'யானையைக் கோடுகுறைத் தான்' என்பதுபோல நின்றது.

சேதித்தல் - வெட்டுதல். 'அப்பாதகமே' எனச் சுட்டு வருவித்து, ''சேதிப்ப'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. பாதகத்தைத் தரும் செயலை, ''பாதகம்'' என்றது, காரியவாகுபெயர். 'கூழ்' என்பது போல, 'சோறு' என்பதும் உணவைக் குறிப்பதொரு சொல்; அஃது இங்கு, 'பயன்' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. இனி, 'சிவபிரானுக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட திருவமுதின் பகுதியையே குறித்தது' என்றலுமாம்; என்னை? இந்நாயனார்க்குச் சிவபெருமான்,

Koviloor Digital Library

322. மானம் அழிந்தோம்
மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன்
வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன்
அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின்
றாடாமோ தோணோக்கம். 8

''நாம் - உண்டகலமும் உடுப்பனவும்
சூடு வனவும் உனக்காக'' (-தி.12 பெ.புரா.சண்டேசுரர்.56)

என அருள் புரிந்தமையான் என்க. ''பாதகமே பற்றினவா'' எனக் கருவி வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. எனவே, 'பாதகந்தானே சிறந்த நன்மையைப் பெறுதற்கு வழியாயினவாற்றைப் பாடி' என்பது பொருளாயிற்று.

8. **பொ-ரை:** மங்கைப் பருவத்தை உடைய நல்ல பெண்களே! அடியோங்கள் ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்கின்ற இறைவனது திருவருளைப் பெற்றுள்ளோம் என்றால் உலகியலில் மானம் அழிந்தோமாயினோம்; நம்மை மறந்தோமாயினோம்;

ஆகையால், நாம் அவ்வாறே விண்ணுலகத்தவர் வணங்குகின்ற தென்னவனாகிய அவனது நீண்ட வீரக்கழலை அணிந்த திருவடிகளையே நினைந்து ஆனந்தமே வடிவாய் நின்று தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: ''மானம் அழிந்தோம்; மதிமறந்தோம்'' என்றதனை, ''அடியோம்'' என்றதன்பின்னர்க் கூட்டி, அதன் பின்னர், 'இவ்வாறு' என்பது வருவிக்க. மானம், உலகத்தாரால் நன்கு மதிக்கப்படும் நிலை. மதி - அதனைப் பெறுதற்கு ஆவனவற்றை அறியும் அறிவு. தென்னன்- தென்னாட்டில் விளங்குபவன்.

நினைந்து - நினைதலால். ''பெறில்'' என்றது, ''நீரின் றமையா துலகெனின்'' *(குறள் - 20)* என்பதுபோல, 'பெற்றது உண்மையாயின்' எனப் பொருள் தந்தது. அவ்வண்ணமே - அவ்வருள்வழியே.

Koviloor Digital Library

323. எண்ணுடை மூவர்
இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை
கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர்
எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர்
மாண்டனர்காண் தோணோக்கம். 9

324. பங்கயம் ஆயிரம்
பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன்
சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான்
சக்கரம்மாற் கருளியவா
றெங்கும் பரவிநாம்
தோணோக்க மாடாமோ. 10

9. பொ-ரை: உயர்வாக எண்ணத் தகுந்த மூவர், அரக்கர்கள் முப்புரம் எரித்த போது பிழைத்து, நெற்றிக்கண்ணை உடைய எம் தந்தையின், வாயிற்படியில் துவாரபாலகராய் நின்ற பிறகு அளவு கடந்த இந்திரர்களும், எத்தனையோ பிரமர்களும் இறந்தனர் என்று நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: எண் உடை - என்றும் சிவபெருமானை மறவாது நினைத்தலையுடைய. அசுரர்களை, ''இராக்கதர்'' என்று அருளினார். இவர், திரிபுரத்தில் அழியாது உய்ந்தவர். இவரைப் பற்றிய குறிப்பை மேலே (தி.8 திருவுந்தியார். பா.4- உரை.) காண்க. 'எண்ணிலி' என்பதே ஓர் எண்போல அருளினார். மண் மிசை - மண்ணை உண்கின்ற. 'மால்கள்' என்பதில் கள்விகுதி தொகுத்தலாயிற்று. இதனால், இறைவனது திருவருளைப் பெறாதோர் காலவயப்பட்டு இறத்தலையும், அதனைப் பெற்றோர் காலத்தைக் கடந்து வீடு பெறுதலையும் கூறியவாறு.

10. பொ-ரை: ஆயிரம் தாமரைமலர்களுள் ஒரு மலர் குறைய தமது கண்ணைத் தோண்டி, சிவபெருமானது திருவடி மீது சாத்தலும் சங்கரனாகிய எம்மிறைவன், திருமாலுக்குச் சக்கரப்படை அளித்த

Koviloor Digital Library

325. காமன் உடலுயிர்
காலன்பல் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம்
பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை
தக்கனையும் எச்சனையும்
தூய்மைகள் செய்தவா
தோணோக்க மாடாமோ. 11

வரலாற்றை எங்கும் நாம் துதித்துத் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: ''ஆயிரம்'' என்றதன்பின், 'எனக்கொண்ட' என்பது வருவிக்க. 'திருமால் சிவபெருமானிடம் சக்கரம் பெறுதற்கு நாள் தோறும் ஆயிரந் தாமரை மலர் கொண்டு அருச்சிப்பேன் எனக் கருதிக்கொண்டு அவ்வாறு அருச்சித்துவருகையில், ஒருநாள் ஒரு மலரைச் சிவபெருமான் மறைத்துவிட, அதற்கு ஈடாகத் திருமால் தனது கண்ணைப் பறித்து அருச்சித்ததனால் சிவபெருமான் மகிழ்ச்சியுற்றுச் சக்கரத்தை அளித்தருளினார்' என்பது புராண வரலாறு.

இதனை, *காஞ்சிப் புராணத் திருமாற்றுதிப் படலத்திற்* காண்க. இவ்வாறு தி.8 திருச்சாழல் பதினெட்டாம் திருப்பாட்டிலும் குறிக்கப் பட்டது. ''தம்கண்'' என்றது, ஒருமை பன்மை மயக்கம். 'தன்கண்' என்றே பாடம் ஓதுதலுமாம் பரவி - துதித்து.

11. பொ-ரை: மன்மதனின் உடலையும் இயமனின் உயிரையும் சுடுகின்ற கிரகணங்களையுடைய சூரியனின் பல்லையும் கலைமகளின் மூக்கையும் பிரமனின் தலையையும் அக்கினி தேவனின் கைகளையும், சந்திரனின் கலைகளையும் தக்கனின் யாக தேவனின் தலையையும் நீக்கிப் பாவத்தைப் போக்கித் தூய்மை செய்த விதத்தைப் பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: 'காலன் உயிர், கதிரோன் பல், பிரமன் சிரம், எரியைக் கரம். தக்கனையும் எச்சனையும், தலை' என மாறிக் கூட்டுக. பிற இடங்களிலும் ஐயுருபுகள் தொகுத்தலாயின. அவை அனைத்தும், 'தூய்மைகள் செய்த' என்பதனோடு முடியும்.

''எரியைக் கரம் தூய்மைகள் செய்த'' என்றது, 'யானையைக்

Koviloor Digital Library

326. பிரமன் அரியென்
றிருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரம்
என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய்
அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா
தோணோக்க மாடாமோ. 12

327. ஏழைத் தொழும்பனேன்
எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன்
பரம்பரனைப் பணியாதே

கோடு குறைத்த' என்பது போல நின்றது. 'எச்சன், வேள்வித் தேவன்' என்பதும், 'அவனும் தலையறுக்கப்பட்டான்' என்பதும் மேலே (தி.8 திருச்சாழல். பா.5-2-உரை.) கூறப்பட்டன. 'தக்கன் வேள்வியிலும், பிறவிடங்களிலும் தேவர்கள் ஒறுக்கப்பட்டமையால், குற்றம் நீங்கித் தூயராயினர்' என்றபடி.

12. பொ-ரை: பிரமன் திருமால் என்று சொல்லப்பட்ட அவ் விருவரும் தமது அறியாமையால் யாமே பரம்பொருள் என்று, வாது செய்தவர்களுடைய செருக்கு அடங்க, சிவபெருமான், நெருப்புரு வாகி அவ்விடத்தே அளவு கடந்து மேலான பொருளாகி நின்ற வரலாற்றைப் பாடி நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: பரமம், பரம் - முதற்பொருள். 'என்று அவர்கள்' எனப் பிரித்து, ''என்று'' என்றதனை, 'என' எனத் திரிக்க. பதைப்பு - முனைப்பு. இதனுட் குறிக்கப்பட்ட வரலாறு முன்னர்த் திருச்சாழல் ஆறாம் திருப்பாட்டிலும் குறிக்கப்பட்டமை காண்க.

13. பொ-ரை: அறிவில்லாத அடியவனாகிய நான் எத்தனையோ காலம் முழுதும் மேலான கடவுளை வணங்காமல் வீணாகக் கழித்தேன். அங்ஙனமிருந்தும் ஊழி முதல்வனும் அழியாத சிறந்த மாணிக்கம் போல்பவனுமாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி வந்து என் பிறவியின் வேரைப் பறித்து எறிந்த விதத்தைப் பாடி நாம்

Koviloor Digital Library

ஊழிமுதற் சிந்தாத
நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா
தோணோக்க மாடாமோ. 13

328. உரைமாண்ட உள்ளொளி
உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப்
பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப்
பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித்
தோணோக்க மாடாமோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: ஏழை - அறிவிலி. தொழும்பனேன் - தொண்டனேன். பாழ் - வறுநிலம். 'பரம்பரனைப் பணியாதே பாழுக்கிறைத்தேன்' என இயைக்க. ''பாழுக்கிறைத்தேன்'' என்றது, 'அன்ன செயலைச் செய்தேன்' என்ற பான்மை வழக்கு. அஃதாவது, 'உலகியலில் நின்று உழைத்தேன்' என்றபடி. ஊழி முதல் - ஊழிக்கு முதலாய் நிற்கும் பொருள். சிந்தாத - கெடாத. தாழ் - பூட்டு. இது, தளையிடத்துள்ளது என்க. பறித்த - தகர்த்த. ''பாசமெனுந் தாழ் உருவி'' (தி.8 அச்சோ-7.) எனப் பின்னரும் அருளுவார்.

14. பொ-ரை: சொற்கள் தம் ஆற்றல் அடங்குதற்குக் காரணமான உள்ளொளியாகிய உத்தமனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி வந்து என் மனத்தில் புகுதலும் கரையற்ற ஆசையாகிய பெரிய கடலைத் தாண்டுதலும் தமக்கு உணவு அற்ற இந்திரியங்களாகிய பறவைகள் அஞ்சி ஓட, நமது தன் முனைப்புக் கெட்ட விதத்தைப் பாடி தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

கு-ரை: உரை மாண்ட - சொல் அற்ற; என்றது, 'அதற்கு அப்பாற்பட்ட' என்றபடி. 'உள்ளொளியாகிய உத்தமன்' என்க. ஆன்மா ஒளியும், இறைவன் அதன் உள்ளொளியும் ஆதல் அறிக.

Koviloor Digital Library

''சோதியுட் சோதி'' (தி.5 ப.97 பா.3) என்றலும் இதுபற்றி. கரை மாண்ட - கரை அற்ற. காமம் - ஆசை; உலகியல் பற்றித் தோன்றும் ஆசை. ஒருகாலும் நிரம்பாது மேன்மேல் வளர்வதாகலின், அது கரையற்ற கடல் போல்வதும், இறைவன் திருவருள் உணரப்பட்ட பின்னர், அவ்வாசை தீர்ந்தொழிதலின், அவ்வாற்றாற் கடக்கப் படுவதும் ஆயினவாறு கண்டுகொள்க. 'இந்திரியமாகிய பறவைகட்கு இரை' என்றது, மனத்தை. உலகியல் ஆசையற்றபின் மனம் இந்திரியத் தின் வழிப்படாமையின், அப்பறவைகள் இரிந்தோடலாயின. இரிந்து - நீங்கி. 'துரை, மிகுதிப்பாடு' *(சிவஞானசித்தி. சூ.2.32. உரை.)* என்பர், *மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.* எனவே, 'தன் முனைப்பு' என்பது பொருளாயிற்று.

திருவாவடுதுறைப் புராணம்

ஊற்றிருந்தா னனந்தவெள்ளம் ஒழுகவுளம்
அனல்மெழுகாய் உருகு வோனை
நாற்றடந்தோட் சுந்தரர்மண் சுமந்திடமெய்
அன்புகொண்ட நலத்தி னானைத்
தேற்றுதிரு வாசகம்இவ் வுலகுய்யச்
செப்பியசெவ் வாயி னோடு
தோற்றுபரா னந்தநடப் பொதுவினிற்சென்
றிருந்தோனைத் துதித்து வாழ்வாம்.

-சாமிநாத முனிவர்

பேரூர்ப் புராணம்

உள்ள மாகிய புலத்தினைப் பத்தியால் உழுது
தெள்ளு ஞானவித் துறுத்துநற் சிரத்தைநீர்ப் பாய்ச்சிக்
கள்ள வான்பொறி களைகட்டானந்தம் விளைத்துக்
கொள்ளை கூறுமா ணிக்கவா சகன்கழல் குறிப்பாம்

-கச்சியப்ப முனிவர்.

Koviloor Digital Library

16. திருப்பொன்னூசல்

அருட்சுத்தி

'மகளிர் விளையாட்டுக்களில், ஊசலாடுதல் ஒன்று' என்ப தும், இதனைப் பொழில் விளையாட்டில் கொடிகளாலாகிய ஊசலில் ஏறியும், இல்லங்களில் சங்கிலியிற் கோக்கப்பட்ட பலகையில் ஏறியும் ஆடுவர் என்பதும், 'அங்ஙனம் ஆடுங்கால் இனியதொரு பாடலைப் பாடிக்கொண்டு ஆடுவர்' என்பதும் நன்கறியப்பட்டவை. பொழில் விளையாட்டு ஊசல் கலித்தொகை முதலியவற்றிலும், ஏனையது பிற்கால இலக்கியங்களிலும் காணப்படும். ஊசலாட்டில் பாடும் பாடல் 'ஊசல்வரி' எனப்படும் என்பதும், பாடாண்பாட்டும் அவ் வரிப்பாட்டு வகையில் பாடப்படும் என்பதும் *சிலப்பதிகாரத்*து ஊசல்வரியால் இனிதுவிளங்கும். மேற்கூறிய இருவகை ஊசல்களுள் இஃது இல்லத் துள் பொற்பலகைமீது ஏறியாடும் ஊசல் வகையாக அருளிச் செய்யப் பெற்றமையால், 'பொன்னூசல்' எனப்பட்டது. ஊசலை இக்காலத்தில், 'உஞ்சல்' என்றும், 'ஊஞ்சல்' என்றும் வழங்குப. இதன்கண் கூற்று நிகழ்த்தும் தலைவி, இறைவன்பால் பேரின்பம் பெற்றவள் என்றே கொள்க. ஒன்பது திருப்பாட்டுக்களான் இயன்றிருத்தலின், இது, பின் வரும் பத்துக்கள் சிலவற்றின்பின் வைக்கற்பாலதாயினும், ஆறடி களான் இயன்ற கொச்சகக் கலிப்பாக்களான் இயன்றிருத்தல்பற்றி அவற்றிற்கு முன்வைத்துக் கோக்கப்பட்டது. 'இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது' என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. திருத்தோணோக்கத்தில் சில திருப்பாட்டுக்களுள் இறைவனது மறக் கருணையைக் கூறியவாறு போலாது இங்கு முழுதும் அறக் கருணையைக் கூறுதலின், இதற்கு 'அருட்சுத்தி' எனக் குறிப்புரைத் தனர் முன்னோர். அருட்சுத்தி - அருளால் உண்டாகிய தூய்மை.

ஆறடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

329. சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாரா யணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்

1. பொ-ரை: போருக்கு அமைந்த கூரிய வேலையொத்த கண்களையுடைய பெண்களே! மேன்மை பொருந்திய பவளம் கால்களாகவும், முத்து வடம் கயிறு ஆகவும் உடைய, அழகு பொருந்திய பொன்னாலாகிய ஊஞ்சல் பலகையில் ஏறி இனிமையாய்

Koviloor Digital Library

கூராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூச லாடாமோ. 1

330. மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்றங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்றங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்
கூன்றங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூச லாடாமோ. 2

இருந்து, திருமால் அறியாத அன்றலர்ந்த தாமரை போலும் திருவடியை நாய் போன்ற அடியேனுக்கு உறைவிடமாக தந்தருளிய திருவுத்தர கோச மங்கையில் எழுந்தருளியிருக்கிற தெவிட்டாத அமுதம் போன்றவனது அருளாகிய இரண்டு திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடி நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: ''கால், கயிறு'' என்பவற்றின் பின் தனித்தனி எச்ச உம்மை விரித்து, அவற்றை ''ஆக'' என்றதனோடு முடிக்க. 'ஆக, அமர்ந்து, பாடி ஆடாமோ' என வினைமுடிக்க. நாள் மலர் - அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்போலும். ஊராக - வாழும் இடமாகும்படி.

2. பொ-ரை: மயிலைப் போன்ற சாயலைப் பெற்று, அன்னத்தைப் போன்ற நடையையுடைய பெண்களே! விளங்குகின்ற மூன்று கண்களை உடையவனும், கெடாத விண்ணுலகில் தங்கியிருக்கும் தேவர்களும் காணமுடியாத தாமரை போன்ற திருவடி தேன் கலந்தது போன்று இனித்து அமுதாய் ஊற்றெடுத்து அது விளங்கி உடலில் பொருந்தி உருக்குகின்ற திருவுத்தர கோச மங்கைக்குத் தலைவனுமாகிய இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் திருவிடைமருதூரைப் பாடி நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: 'அங்கு இலங்கு மூன்றாகிய நயனத்தான்' என மாற்றியுரைக்க. ''அங்கு'' என்றது பண்டறி சுட்டாய், ஆகாயத்தைக் குறித்தது. மூன்று, முச்சுடர். முச்சுடர்களுள் தீ நிலத்தின்கண் உள்ளதாயினும், பெரும்பான்மைபற்றி, ''அங்கு'' என்று அருளிச்செய்தார். 'தேன் தங்கியாங்கு' எனவும், 'அமுதூறியாங்கு' எனவும் உவம உருபு

Koviloor Digital Library

331. முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீறெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. 3

விரிக்க. ''தித்தித்து'' என்றதனை, 'தித்திக்க' எனத் திரிக்க, தெளிந்து - தெளியப்பட்டு. 'தான் தெளிந்து ஊன் தங்கி நின்று அங்கு அமுதூறி உருக்கும்கோன்' என இயைக்க.

குலம் - மேன்மை. 'போன்ற' என்பதன் இறுதி அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. ''போன்றங்கு'' என்றதில் ''அங்கு'' என்ற அசை நிலை இடைச்சொல், ''பொன்னூசல் ஆடாமோ'' என்றதன் முன்னர்க் கூட்டப்படும்.

3. பொ-ரை: பொன் பொருந்திய ஆபரணங்கள் அணிந்த முலை களையுடைய பெண்களே! நினைக்கப்பட்ட முடிவும் முதலும் இல்லாத வன் முனிவர் கூட்டமும் பல நூறுகோடி விண்ணவரும் காத்து நிற்க, தனது திருநீற்றை எனக்கு அளித்து, தனது அருள் வெள்ளத்திலே, மிகு தியாக யான் ஆழ்ந்து கிடக்கும்படி எழுந்தருளியிருக்கின்றவனுடைய அழகிய உத்தரகோச மங்கையில் மாடங்களையுடைய அகன்ற கோயி லைப் பாடி நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: முன் - 'நினைக்கப்படுகின்ற. 'ஈறும் ஆதியும் இல்லானாகிய மணி' என்க. 'முனிவர் குழாமும், பல்நூறுகோடி இமையவர்கள் தாமும் நிற்பத் தனது திருநீற்றை எனக்கு அருளித் தனது கருணையாகிய வெள்ளத்தில் யான் பெரிதும் ஊறிக் கிடக்குமாறு என் உள்ளத்தில் நிலைபெற்று நிற்கும் மாணிக்கம் போல்பவனது உத்தரகோச மங்கைத் தலத்தின் மாளிகையைப் பாடி ஆடாமோ' என்றபடி.

திருநீறு, சிவபெருமானது திருவருளின் வடிவாகலின், ''தன்நீறு'' என்று அருளினார். ''திருவடி நீறு'' (தி. 4 ப.109 பா.2) என்று அருளிச்செய்தார் திருநாவுக்கரசரும். ''மணி'' உவமையாகு பெயர். மின் - ஒளி. ''மாளிகை'' என்றது, கோயிலை.

Koviloor Digital Library

332. நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூச லாடாமோ. 4

333. ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. 5

4. பொ-ரை: தொகுதியாகப் பொருந்திய, வெண்மையான வளையலை அணிந்த பெண்களே! விடம் தங்கிய கண்டத்தை யுடையவனும், தேவலோகத்தவர்க்குத் தலைவனும், மேகங்கள் படிகின்ற மேல் மாடங்களையுடைய அழகிய திருவுத்தர கோச மங்கையில் இனிய மொழியையுடைய உமாதேவியோடு கூடியவனும் அடியாரது மனத்துள்ளே நிலைத்து நின்று அமுதம் சுரப்பவனும் இறப்புப் பிறப்புகளைத் தவிர்ப்பவனுமாகிய தூய்மையானவனின் புகழினைப் பாடி நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: மஞ்சு - மேகம். இங்கும், ''அமுதம் ஊறி'' என்றதற்கு, மேல் (தி.8 திருப்பொன்னூசல். பா.2) உரைத்தவாறே உரைக்க. துஞ்சல் - இறத்தல். ''பிறப்பு'' என்றதும், 'பிறத்தல்' என அத்தொழிலையே குறித்தது. புஞ்சம் - தொகுதி.

5. பொ-ரை: ஆபரணங்கள் நிறைந்த அழகிய முலைகளை யுடைய பெண்களே! ஆண் இனமோ, அலி இனமோ, பெண் ணினமோ, என்று அயன் மாலாகிய இருவரும் காண முடியாத கட வுளும் தன் பெருங்கருணையால் தேவர் கூட்டம் நாணம் அடையாமல் பிழைக்கும்படி அடிமை கொண்டருளி, பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலகால விடத்தை உணவாக உண்டருளியவனும், திருவுத்தர கோச மங்கையிலுள்ள, வளைவுள்ள பிறையணிந்த சடையையுடையவனு

Koviloor Digital Library

334. மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென்
[தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. 6

மாகிய இறைவனது குணத்தைத் துதித்து நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: அரிவை - பெண். ''இருவர்'' என்றது, தொகைக் குறிப்பாய், அயன் மாலைக் குறித்தது. 'இருவர்தாமும்' என உயர்வு சிறப்பும்மை விரிக்க. அவர்தாமே காணாராயின பின், பிறர் காணாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. ''நாணுதல்'' இங்குத் தோல்வியுறுதல். அது 'தோற்று அழியாதபடி' எனப் பொருள்தந்தது. ''ஆட்கொண்டு'' என்றது, அபயம் அளித்தமையை. கோண் ஆர் - வளைவு பொருந்திய.

6. பொ-ரை: அரும்பு போன்ற அணிகளோடு கூடிய முலைகளையுடைய பெண்களே! மங்கை தங்கு பங்கையுடையவனும், திருவுத்தர கோச மங்கையிலுள்ள, மகரந்தங்களையுடைய கொன்றை மாலையை அணிந்த சடையையுடையவனும், தன்னடியார்களுள்ளே நாய் போன்ற என்னைச் சீராட்டி அடிமை கொண்டு என் முற்பிறப்பில் உண்டாகிய வினை மேலெழுந்து பற்றாதபடி, யான் ஞானத்தோடு விளங்கப் பிறவித் தளையை அறுப்பவனுமாகிய இறைவனது திருச்செவிகளில் ஆடுகின்ற குண்டலங்களைப் பாடி, அன்பால் உருகி நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: முதற்கண் உள்ள ''ஆடு'' இரண்டும், 'பொருந்திய' எனப் பொருள்தந்தன. 'நாயேனை ஆட்கொண்டு தன் அடியாருள் வைத்துக் கோதாட்டி' என்க. பிறவித் தீது - பிறவிக்கு ஏதுவாய தீமை; என்றது ஆகாமிய வினையை, ஓடா வண்ணம் - கிளைக்காத நிலைமை; அஃதாவது, திருவடி ஞானம் அல்லது திருவருள் உணர்வு. திகழ - திகழ்தலால்; 'அவ்வுணர்வு திகழுமாறு செய்பவனும் அவனே' என்றதாயிற்று. காதணி, இறைவற்கும், ஆசிரியர்க்கும் சிறப்புடைய தோர் அணிகலமாகலின், ''காதாடு குண்டலங்கள் பாடி'' என அதனையே விதந்தருளிச் செய்தார். போது - பூமாலை; ஆகு பெயர்.

Koviloor Digital Library

335. உன்னற் கரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும்அணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும்ஆட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூச
[லாடாமோ. 7

336. கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூச லாடாமோ. 8

7. **பொ-ரை:** அணிகளை அணிந்த பொன்னை நிகர்த்த தனங்களையுடைய பெண்களே! நினைத்தற்கரிய, திருவுத்தர கோச மங்கையில் நிலைபெற்று, விளங்குகின்ற பெருமையுடைய வேதி யனும் தனது புகழினையே பலகாலும் சொல்லித் தாழ்ந்து வணங்க, பாவங்களின் பிடிப்பை ஒழிப்பவனும், என் அப்பனும் என்னையும் ஒரு பொருளாக அடிமை கொண்டவனுமாகிய இறைவனது, அழகினைப்பாடி அன்னப்பறவையின் மீது ஏறி ஆடுகின்ற அழகிய மயிலைப் போன்று நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் ஏறி இருந்து ஆடுவோம்.

கு-ரை: மறையோன் - அந்தணன். 'மறையோனும், அறுப் பானும், ஆட்கொண்டானும் ஆகிய அவனது எழிலைப்பாடி' என்க. நான்காம் அடியை, 'பொன்னூசல்' என்றதற்கு முன்னர்க் கூட்டுக. இவ் வடி, இல்பொருள் உவமை. மெல்ல அசைந்தாடும் ஊசலுக்கு, அத் தன்மையான நடையை உடைய அன்னம் உவமையாயிற்று. 'சுணங்கு' எனப்படும் அழகிய தேமலால், தனங்கள் பொன்போல விளங்குவ வாயின என்க.

8. **பொ-ரை:** உலகம் உய்யும்படி அழகிய கயிலை மலையின் உச்சியினின்றும் குவலயத்து நிலவுலகில் இறங்கி வந்து, வந்தி தரும் பிட்டினை நிரம்ப உண்டும், மிக ஆழமான கடலில் வலைஞனாய்க் கட்டு மரத்தின் மீது ஏறியும் பரிமேலழகனாய்க் குதிரை மீது வந்தும்

Koviloor Digital Library

337. தெங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்மை ஆண்டருளினவனாகிய நல்லொழுக்கம் விளங்குகின்ற, திருவுத்தர கோச மங்கையிலுள்ள, திருமாலுக்கும் காணுதற்கு அருமையான இறைவனை நாம் வாய் நிரம்பப் பாடி உடல் பூரித்து, மனம் நெகிழ்ந்து, பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் ஏறி ஆடுவோம்.

கு-ரை: கோலவரைக் குடுமி வந்து - அழகிய திருக்கயிலை மலைச் சிகரத்தினின்றும் போந்து. ''அமுது'' என்றது, வந்தி தந்த பிட்டினை. ''சிவபுரத்தார் போரேறு - மண்பால் மதுரையில் பிட்டமுது செய்தருளி'' (தி.8 திருப்பூவல்லி. பா.16) என முன்னர் அருளிச் செய்தது காண்க. கடலின் மீது எழுந்து சென்றது, வலைவீசிய திரு விளையாடலிலாம். 'உண்டு, எழுந்து' என்ற எச்சங்கள், எண்ணின் கண் வந்தன. ஞாலம் மிக - மண்ணுலகமே மேலான உலகமாம்படி. ''பரிமேற்கொண்டு நமை ஆண்டான்'' என்றதனால், இறைவன் மதுரையில் குதிரை வாணிகனாய் வந்தது, அடிகள் பொருட்டே என்பது ஐயமின்றித் துணியப்படுவதாம். ஆண்டானாகிய அரியானை' என்க. 'பூரித்து' என்பது எதுகைநோக்கி, 'பூலித்து' எனத் திரிந்தது. பூரித்தல் - மகிழ்தல்.

9. பொ-ரை: விளக்கம் பொருந்திய, ஆபரணங்களை அணிந்த முலைகளையுடைய பெண்களே! தென்னை மரங்கள் பரவியுள்ள சோலையையுடைய திருவுத்தர கோச மங்கையில் தங்குதல் பொருந்திய ஒளிமயமான, ஒப்பற்ற திருவுருவத்தை உடைய இறைவன் வந்தருளி, எங்கள் பிறவியைத் தொலைத்து எம் போல் வாரையும் அடிமை கொள்ளும் பொருட்டு, ஒரு பாகமாகப் பொருந்திய மங்கையும் தானுமாய்த் தோன்றி, என் குற்றேவலைக் கொண்ட, மணம் தங்கிய கொன்றை மாலையணிந்த சடையை யுடையவனது குணத்தைப் புகழ்ந்து, நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் ஏறி ஆடுவோம்.

Koviloor Digital Library

கு-ரை: இதனுள், ''உலவு'' என்றன பலவும், 'பொருந்திய' எனப் பொருள் தந்தன. தெங்கு - தென்னை மரம். தங்கு - தங்குதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ''சோதி உருவம்'' என்றது, இலிங்க வடிவத்தை. ஆட்கொள்வான் - ஆட்கொள்ளுதற்பொருட்டு. 'எங்களைப் பணிகொண்ட' என்க. ''கொண்ட'' என்றது, 'கொண்டதுபோன்ற' என்னும் பொருளது. கொங்கு - தேன். திருவுத்தரகோச மங்கைத் தலத்தில் உள்ள இலிங்க மூர்த்தி முன்னர் நின்று, ''என்னை விடுதிகண்டாய்'' என அடிகள் வேண்டிய உடன் இறைவன் முன்போலவே ஆசிரியத் திருமேனியுடன் எழுந்தருளி வந்து அருள் செய்தமையின், அவ்வுருவமே வந்து பணிகொண்டது போன்ற கொன்றைச் சடையான்' என்று அருளிச்செய்தார். பொங்கு - பொங்குதல்; பூரித்தல்.

திருக்குற்றாலப் புராணம்

சொன்னவனைத் துளகலையும் பயில்ஆமாத்
தியர் குலத்துத் தோன்றி யாங்கோர்
தென்னவனை அரசுரிமைத் திறல் செயும்மந்
திரியாகித் தென்னர்க் கெல்லாம்
முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற்
பொன்னின்முடி சூட்டி ஆண்ட
மன்னவனை மதுரையிலே குதிரை விற்கச்
சொன்னவனை வணக்கம் செய்வாம்.

-திரிகூடராசப்பக்கவிராயர்.

Koviloor Digital Library

17. அன்னைப்பத்து

ஆத்துமபூரணம்

அன்னைப் பத்து - 'அன்னை' என்னும் சொல்லையுடைய பத்துத் திருப்பாட்டுக்களான் இயன்ற பகுதி. இதன்கண் வரும், 'அன்னை' என்பது, தலைவி தோழியைக் கூறும் சொல்லாய் அமைவது. அதனை, ''அன்னை என்னை என்றலும் உளவே'' *(தொல். பொருள் - 242)* என்னும் இலக்கணத்தானும், ''அன்னாய் இவனோர் இளமா ணாக்கன்'' *('குறுந்தொகை - 33)* என்னும் இலக்கியத்தானும் அறிக. ஐங்குறுநூற்று அன்னாய்ப் பத்தினும் சிலவிடத்து, 'அன்னாய்' என்பது தலைவி தோழியைக் கூறியவாறாக வருதல் காண்க.

இப்பகுதி முழுவதும், தலைவியது வேறுபாடு கண்டு வினவிய செவிலிக்குத் தோழி, எழுவகை அறத்தொடு நிலையுள், வேட்கை யுரைத்தல்' வகையால் அறத்தொடு நின்றதாம். ஆகவே, இத் திருப்பாட்டுக்கள் யாவும் தலைவியது கூற்றைத் தான் கொண்டு கூறிய வாறாகத் தோழி கூறியனவாம். எழுவகை அறத்தொடு நிலையை, ''எளித்தல் ஏத்தல்'' *(தொல். பொருள் - 204)* என்னும் நூற்பாவினால் அறிக. ''அன்னே'' என்பவற்றைக் கொண்டுகூட்டாக முன்னர்க்கூட்டி, தோழி செவிலியை விளித்தவாறாக உரைப்பாரும் உளர்.

பத்திற்கு மேற்பட்ட திருப்பாட்டுக்களான் இயன்றவைகளை யெல்லாம் முன்னர் வைத்து, அவற்றது இறுதிக்கண் நான்கடிகளின் மிக்க அடிகளையுடைய திருப்பாட்டுக்களான் இயன்றதனை வைத்த பின்னர்ப் பத்துத் திருப்பாட்டுக்களான் இயன்ற பகுதிகளை வைக்கப் புகுந்து, அவற்றுள் நேரே காமப்பொருள் பற்றி வருதலின் முன்னவற் றோடு இனிதியைதல் பற்றி இதனை முதற்கண் வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். இது வேட்கைமீதூர்தல் கூறுதலாதலின், இதன் உள்ளுறைப் பொருள் உயிரினிடத்து இறையின்பம் (சிவானந்தம்) நிறைதலே என்பது பற்றி, இதற்கு, 'ஆத்தும பூரணம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர். 'இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது' என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப்படுவது.

இதனுள் வரும் திருப்பாட்டுக்கள் அனைத்தும் அளவடி நான்கினால் ஆயினமைபற்றி இவற்றை, 'கலிவிருத்தம்' என்றே கூறினராயினும், அடிகள் அளவொவ்வாதும், இடைமடங்கியும் வருதலின், இவற்றை ஆசிரியத்துறைப் பாற்படுத்தலே சிறப்பு. இன்னோ ரன்னவைகளையெல்லாம் உண்மையில், 'பண்ணத்தி'

Koviloor Digital Library

(தொல். பொருள் - 482) எனக் கூறிப்போதலே நன்று. தாழிசை, துறை, விருத்தம் அனைத்தையும் கொச்சகக்கலியுள் அடக்குவர் பேராசிரியர். பாடல் தொகையும், பிறவும் வேறுபட வருதலின், இங்கு நின்றும், வரும் பகுதிகள், 'திரு' என்னும் அடைபுணர்க்கப்பட்டும், புணர்க்கப் படாதும் ஏற்றபெற்றியான் வரும்.

இதனுள், ''என்னும்'' என்பவற்றிற்கெல்லாம், 'என்று எப் பொழுதும் சொல்வாள்' என்பது பொருள். தோழி செவிலிக்கு அறத் தொடு நிற்குமிடத்து, செவிலி நற்றாய்க்குக் கூறுமாறுபோலத் தலைவி யது காதலை நிரம்பக் கூறாது, தோற்றுவாய் செய்யுமளவே கூறு வாளாகலின், *(தொல். பொருள் 112. உரை - இளம்)* இவட்கு இந்நிலை இவ்வாற்றான் ஆயது எனக் காரணத்தொடு கூறாது, கேள்வியான் ஆயதோ, காட்சியான் ஆயதோ, கூடிபிரிந்த பிரிவாற்றாமையான் ஆயதோ என, ஒன்றில் துணிவு பிறவாது ஐயுறுமாறே கூறினாள். அத்தகைய குறிப்புரையுள், 'நின்மகள்' எனக் கிளந்து கூறுதல் பொருந்தாது' என்னுந் திருவுள்ளத்தால், அப்பெயர் இதனுள் யாண்டும் தோன்றா எழுவாயாய் எஞ்சி நிற்கவே வைக்கப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

338. வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதர்இந் நாதனார் அன்னே என்னும். 1

1. பொ-ரை: தாயே! வேதங்களாகிய சொல்லையுடையவர்; வெண்மையான திருநீற்றினை அணிந்தவர்; செம்மையான திரு மேனியை உடையவர்; நாதமாகிய பறையினையுடையவர் என்று நின் மகள் சொல்லுவாள். மேலும், தாயே! நாதமாகிய பறையையுடைய இத் தலைவரே, பிரம விட்டுணுக்களுக்கும் தலைவராவார் என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: வேதமொழியர் - வேதமாகிய சொல்லை உடையவர்; என்றது, 'அவரது சொல்லே வேதம்' என்றபடி. நாதப் பறையினர் - நாததத்துவமாகிய பறையை யுடையவர். இத்தத்துவம், வாக்கு களுக்குக் காரணமாதல்பற்றி, 'பறை' என்றார். இதனானே, சிவபெரு மான் கரத்தில் துடியாய் இருப்பது இத்தத்துவமே என்பதும் பெறப் படும். பின்னர் வரும் இத்தொடருக்கு, 'நாதப் பறையினராயதன்

Koviloor Digital Library

339. கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
உண்ணின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும். 2

340. நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னும்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர்ஆ னந்தரால் அன்னே என்னும். 3

மேலும்' என வழிமொழிந்ததாக உரைக்க. 'இந்நாதனார்' எனச் சுட்டியது உருவெளியை. இப்பெயர், மொழியர் முதலிய பயனிலை கட்கு எழுவாயாய் இறுதிக்கண் நின்றது. 'இவ்வாறெல்லாம் தலைவி தனது காதல் மிகுதியால் தலைவனையே நினைந்து பிதற்றுகின்றாள்' எனப்படைத்து மொழியாலும், மெய்ந்நிலை வகையாலும் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கின்றாள் என்க. ''நான்முகன் மால்'' என்றதன் இறுதியில், 'இருவர்' என்னும் தொகை எஞ்சி நின்றது'.

2. பொ-ரை: தாயே! கண்ணில் தீட்டப்பட்ட மையையுடையவர்; கருணைக் கடலாயிருப்பவர்; உள்ளத்தில் நின்று உருக்குவர் என்று நின்மகள் சொல்லுவாள்; மேலும், தாயே! உள்ளத்தில் நின்று உருக்கி அழிவில்லாத ஆனந்தக் கண்ணீரை உண்டாக்குவர் என்று சொல்லு வாள்.

கு-ரை: 'எனது கண்ணில் தீட்டியுள்ள அஞ்சனத்தில் உள்ளார்' என்க. அஞ்சனம் - மை. மை தீட்டுதல் கண்ணினுள் ஆதலும், அவ் விடமே தலைவர் நிற்குமிடம் ஆதலும் பற்றி, ''கண் அஞ்சனத்தர்'' என்றாள். இதனை,

> கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
> எழுதேம் கரப்பாக் சறிந்து.

(குறள் - 1127) என்பதனானும் அறிக. கருணைக் கடலினர் - கருணை யாகிய கடலை உடையவர்; என்றது, 'கடல்போலும் கருணை யுடையவர்' என்றவாறாம். உலப்பு - கெடுதல்; வற்றுதல்.

3. பொ-ரை: தாயே! என்றும் மணவிழாக் கோலமுடையவர்; பேரழகை உடையவர்; என் மனத்தில் இருப்பவர் என்றும் நின்மகள்

Koviloor Digital Library

341. ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுஎன்னே அன்னே என்னும். 4

342. நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும். 5

சொல்லுவாள்; மேலும், தாயே! என் மனத்தில் இருக்கின்ற அவர், தென்னாட்டில் உள்ள பெருந்துறைக் கடவுள் என்றும் சொல்லுவாள்.

கு-ரை: நித்த மணாளர் - அழிவில்லாத மணவாளக்கோலம் உடையவர்; 'என்றும் ஒருபெற்றியராய் உள்ளவர்' என்றபடி. அத்தர் - தலைவர்.

4. பொ-ரை: தாயே! ஆபரணமாகிய ஆடும் பாம்பும், உடையாகிய புலித்தோலும், பூசப்பட்டதாகிய திருநீறும் அமைந்த ஓர் ஒப்பற்ற வேடம் இருந்தவாறு என்னே? என்று நின் மகள் சொல்வாள்; மேலும், தாயே! வேடம் இருந்த விதத்தை நோக்கி நோக்கி, என் மனம் வாடுகின்றது; இது என்ன காரணம்? என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: 'அரா' என்பதன் ஈற்று அகரம், செய்யுளிடத்துக் குறுகிநின்றது. 'தோல் உடை' என்பது, பின்முன்னாகி நின்றது. 'பூணும் உடையும் உடைய பொடிபூசிற்றோர் வேடம் இருந்தவாறு' என்க. ''பொடிப் பூசிற்று'' என்னும் பகரம் விரித்தல். வாடுதல், காதல் மிகுதியாலாம். ''என்னே'' என்றதனை, முன்னுள்ள, ''இருந்தவாறு'' என்றதனோடும் கூட்டுக.

5. பொ-ரை: தாயே! நீண்ட கையினையுடையவர்; வளைவுடைய சடையை உடையவர்; நல்ல பாண்டிய நாட்டை உடையவர், என்று நின்மகள் சொல்லுவாள், மேலும் நல்ல பாண்டி நாட்டையுடைய அவர் விரிந்து செல்லுகின்ற மனத்தை அடக்கியாண்டு அருள் செய்வர் என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: ''நீண்ட கரம்'' என்றது, நீட்டியதனால் நீண்டமையைக்

Koviloor Digital Library

343. உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும். 6

344. வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும். 7

குறித்தவாறு; இஃது ஆடல் நிகழ்த்தும் நிலையைக் குறித்தபடி. நெறிதல் -சுருளுதல். சடையையே இங்கு, 'குஞ்சி - தலைமயிர்' என்றார். பரந்தெழு சிந்தை - பலவழியானும் ஓடுகின்ற உள்ளம். ஆளுதல் - ஒரு வழிப்படச் செலுத்துதல். ஆள்வோனும், ஆளப்படுவோருமாய் நிற்கும் இயைபுபற்றி இறைவனது அருளை, 'அன்பு' எனினும் இழுக்காது என்னும் கருத்தால், ''அன்பு செய்வர்'' என்று அருளினார்.

6. பொ-ரை: தாயே! நினைத்தற்கு அருமையான சிறப்புப் பொருந்திய திருவுத்தரகோச மங்கையை உடையவர்; என் நெஞ்சில் நிலைபெற்றிருப்பார் என்று நின் மகள் சொல்லுவாள். மேலும், தாயே! திருமால், அயனாலும் காணமுடியாதவர் என் நெஞ்சில் நிலைபெற்றிருப்பது என்ன ஆச்சரியம்? என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: 'உத்தரகோச மங்கை' என்பதனை, ''உத்தர மங்கை'' எனத் தொகுத்து அருளிச் செய்தார். ''என்நெஞ்சில்'' என்றது, 'இசையெச்சத்தால்', 'நாயினுங் கடையேனாகிய எனது நெஞ்சில்' எனப் பொருள் தந்தது. மறித்து வந்த தொடர்க்கண், 'என் நெஞ்சில் மன்னுவதாக' என ஆக்கம் வருவிக்க.

7. பொ-ரை: தாயே! வெள்ளை ஆடையையுடையவர்; வெள்ளிய திருநீறணிந்த நெற்றியையுடையவர்; குதிரையேற்றத்திற்கு உரிய சட்டையை அணிந்தவர் என்று நின்மகள் சொல்லுவாள். மேலும், தாயே! குதிரையேற்றத்திற்கு உரிய சட்டையை அணிந்தவர், பாய்ந்து செல்லும் குதிரைமேல் வந்து என் உள்ளம் கவர்வர் என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: கலிங்கம் - ஆடை. முண்டம் - நெற்றி. அது, திருநீற்றால்

Koviloor Digital Library

345. தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே என்னும். 8

346. தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையும்இது என்னே அன்னே என்னும். 9

வெள்ளிதாயிற்று. பள்ளி - படுக்கையாதற்குரிய, குப்பாயம் - போர்வை. வெள்ளைக் கலிங்கமும், பள்ளிக் குப்பாயமும் சிவ் பெருமான், குதிரைமேல் வந்த காலத்துக் காணப்பட்டவை என்க. எனவே, இத் திருப்பாட்டு, பாய்பரிமேல் வந்த திருக்கோலத்தின் இயல் புரைத்ததாயிற்று. குதிரை வாணிகர், தாம் தங்குமிடத்தில் தமது போர்வையையே நிலத்தின்மேல் விரித்து அதன்மேற் கிடந்து உறங்குதல் தோன்ற, ''பள்ளிக் குப்பாயத்தர்'' என்று அருளினார்.

8. பொ-ரை: தாயே! அறுகம் புல்லினால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை அணிந்தவர்; சந்தனக் கலவையைப் பூசியவர்; அடிமையாக எங்களை ஆண்டருளுவர், என்று நின் மகள் சொல்லுவாள். மேலும், தாயே! அடிமையாக எங்களை ஆண்டருளுகின்ற தலைவர் கையில் தாளம் இருந்த விதம் என்னே! என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: 'தாளியறுகு' (தி.8 போற்றித் திருவகவல் - அடி-201. உரை) என்பது பற்றி மேலே கூறப்பட்டது 'ஆளாக' என ஆக்கம் விரிக்க. அடிகளார் - தலைவர். தாளம், பிச்சைக் கோலத்திற் கொள்ளப் படுவது ''இருந்தவாறு'' என்றதன்பின், 'என்னே' என்பது எஞ்சி நின்றது. 'எம்மை ஆளாகக் கொண்டு ஆளுகின்ற தலைவர் எனப் படுவார், பிச்சைக் கோலத்தராய் நிற்றல் என்' என்று மருண்டவாறு.

9. பொ-ரை: தாயே! பெண்ணை ஒரு பாகத்தில் உடையவர்; தவ வேடத்தை உடையவர்; பிச்சை ஏற்பவர் என்று, நின் மகள் சொல்லுவாள், மேலும், தாயே! அவர் பிச்சை எடுத்துத் தெருவில் போகும்போது என் மனம் வருந்தும் இது என்ன காரணம்? என்று சொல்லுவாள்.

Koviloor Digital Library

347. கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே என்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: தாபத வேடம் - துறவுக் கோலம். 'வேடத்தராய்' என எச்சமாக்குக. ஐயம் புகுதல் - பிச்சைக்குச் செல்லுதல். 'தையலோர் பங்கும், தாபத வேடமும் ஒன்றோடொன்றொவ்வாத கோலங்கள்; அவற்றை ஒருவனே உடையனாயிருத்தல் வியப்பு' என்றபடி, நைதல்-உருகுதல்.

10. பொ-ரை: தாயே! கொன்றை மலரோடு பிறையும் வில்வத்தோடு ஊமத்தமும் பொருந்திய சடையை உடையவர் என்று நின் மகள் சொல்லுவாள், மேலும், தாயே! சடையில் பொருந்திய ஊமத்த மலர் இப்பொழுது எனக்குப் பெரும்பித்தை உண்டுபண்ணின வாறு என்னே? என்று சொல்லுவாள்.

கு-ரை: ''கொன்றை, கூவிளம்'' என்றவற்றில் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. கூவிளம் - வில்வம். துன்றிய - நெருங்கிய. மத்தம்-ஊமத்தம் பூ. உன்மத்தம் - பித்து; அஃது ஆகுபெயராய், அதற்கு ஏதுவைக் குறித்தது. ''ஆனவாறு'' என்றதன்பின், 'என்னே' என்பது எஞ்சிநின்றது. 'சிவபெருமானது சென்னியில் உள்ள ஊமத்த மலர், இன்று எனக்குப் பித்துத் தருவதாயினமை வியப்பு' என்றபடி. இதனால், பொருள் யாதாயினும், அதனை யுடையாரது தன்மையால் அதன் தன்மை வேறுபடும் என்பது பெறப்பட்டது. படவே, தலைவியது பித்திற்குச் சிவபெருமான் ஏதுவாயினமையால், அவன் அணிந்துள்ள ஊமத்த மலரும் அன்னதாயிற்று என்பது போதரும்.

நால்வர் நான்மணிமாலை

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவன்
அடியன் வாத வூரனைக்
கடிவில் மனந்தால் கட்டவல் லார்க்கே.

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

18. குயிற்பத்து

ஆத்தும இரக்கம்

குயிற் பத்து - குயிலை நோக்கிக் கூறும் பத்துத் திருப் பாட்டுக்களின் தொகுதி. இது பற்றிய விளக்கங்களையும், இதன் பின்னர் வரும் திருத்தசாங்கம் பற்றிய விளக்கங்களையும், திருக் கோத்தும்பியில் குறித்தவாறு பற்றி உணர்ந்து கொள்க.

தலைவனது பிரிவாற்றாமையால் இரங்கும் தலைவியது கூற்றாய் அமைந்த இதன் உண்மைப் பொருள், இறைவனைப் பெற்றும் பெறாதவாறாய் இவ்வுலகில் நின்று வருந்தும் உயிரினது இரக்கமே யாகலின், இதற்கு, 'ஆத்தும இரக்கம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். குயிலை நோக்கிக் கூறுதல் இனிது விளங்க, 'குயிற் பத்து' எனப் பெயர் பெற்றிருத்தலின், பின்னர் வரும் திருத்தசாங்கத்திற்கு முன்னே இதனை முன்னர்ச் சென்ற அன்னைப் பத்தோடு இனி தியையக் கோத்தனர். இப்பகுதி முழுவதும் பெரும்பான்மையும் ஈரசை அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது. அறுசீரடியுள் மூன்றாவதனை யொழித்து ஒழிந்த நான்குதளையும் இயற்சீர் வெண்டளையாய் நிற்கும். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்தது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

348. கீதம் இனிய குயிலே
கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில்
பாதாள மேழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற்
சொல்லிறந் துநின்ற தொன்மை
ஆதி குணமொன்று மில்லான்
அந்தமி லான்வரக் கூவாய். 1

1. பொ-ரை: இசை இனிமையாய் உள்ள குயிலே! எம் பெருமான் திருவடி இரண்டும் எங்குள்ளன? எனக் கேட்டால், அவை கீழுலகம் ஏழினுக்கும் அப்பால் உள்ளன எனலாம். அவனது ஒளி பொருந்திய அழகிய திருமுடி எங்குளது? என்று சொல்லப்புகின், அது

Koviloor Digital Library

349. ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த
எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாம்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை
அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த
பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே
தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். 2

சொல்லின் அளவைக் கடந்து நின்ற பழமையுடையது எனப்படும். இவைகளைக் கேட்டாயாயின் முதலும் குணமும் இல்லாதவனும், முடிவு இல்லாதவனுமாகிய அவனை நீ இங்கு வரும்படி கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: ''கேட்டியேல்'' என்றதனை, ''நின்ற'' என்றதன் பின்னரும், ''ஆதி'' என்றதனை, ''அந்தம்'' என்றதன் முன்னரும் கூட்டுக. கீதம் - இசை. ''இனிய'' என்ற பெயரெச்சக் குறிப்பு, இடப் பெயர் கொண்டது. கேட்டியேல் - இவற்றைக் கேட்டுணர்ந்தாயாயின் (அவன் வரக்கூவாய் என்க). 'இரண்டு, முடி' என்றவை, அவற்றின் அளவைக் குறித்தன. பாதாளம், 'பாதலம்' என்பதன் மரூஉ; 'கீழுலகம்' என்பது பொருள். 'அப்பாலும், இறந்தும்' என உம்மை விரித்து, அவற்றை, ''நின்ற'' என்றதனோடு முடிக்க. மணி - அழகு. தொன்மை- அனாதி. இஃது, ஒரு பெயர்த் தன்மைப்பட்டு நின்ற, ''ஆதிகுணம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தம் இல்லான்,'' என்றதனோடு, இரண்டாவதன் பொருள்படத் தொக்கது. 'தொன்மை ஆதி' என்றே இயைத்து, 'அதனையே வேறொரு பெயராகக்கொண்டு உணர்த்தலுமாம். குணம், மாயையின் காரியமாகிய குணம். ''ஒன்றும்'' என்றது, 'ஒன்றேனும்' என்ற இழிவு சிறப்பு. எனவே, 'சாத்துவிகம்' இராசதம், தாமதம்' என்னும் முக்குணங்களுள் ஒன்றேனும் இல்லாதவன் என்றதாம். முக் குணங்களுள் ஒன்றேனும் இல்லாதவன் என்றற்கே முதல்வனை, 'நிற் குணன்' என்றதன்றி, அறுகுணம் அல்லது எண் குணம் எனப்படும் அருட்குணமும் இல்லாதவன் என்றற்கு அன்று. இஃதறியாதார் 'நிற்குணம்' என்பது பற்றி, முதற்பொருட்கு குணகுணித்தன்மையால் வேறுபாடு கூறுதல் தானும் குற்றமாம்' எனவும், அதனால் அங்ஙனங் கூறுவோர் சகுணோபாசனையாகிய கீழ்நிலையில் நிற்பவர் எனவும் கூறித் தமது ஞானத்தின் தன்மையைப் புலப்படுப்பர்.

2. பொ-ரை: குயிலே! அழகுடன் விளங்கும் ஏழுலகத்தாரும்

Koviloor Digital Library

வணங்க எவ்வகை உருவங்களும், தன் உருவமாகவே உடைய வனாய், நிறைந்த முழக்கமுடைய கடல் சூழ்ந்த தென்னிலங்கையில், அழகு பொருந்திய இராவணன் மனைவியாகிய மண்டோதரிக்குப் பெருங்கருணையால் இன்பத்தைக் கொடுத்த, திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானைத் தென்பாண்டி நாட்டையுடைய வனைச் சிறந்த உன் வாயினால் கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: ஏர் தரும் - அழகைப் புலப்படுத்துகின்ற. எவ்வுருவும் தன் உருவாய் நிற்றலாவது, எப்பொருளிலும் தான் அவையேயாய்க் கலந்திருத்தல், ''உருவாய்'' என்ற வினையெச்சம், எண்ணின்கண் வந்தது, 'உருவாம்' என்பதும் பாடம். ஆர்கலி - கடல். வண்டோதரி, இராவணன் மனைவி. தசக்கிரீவன் சிவபெருமானது கயிலாய மலையைப் பெயர்த்து அப்பெருமானால் ஒறுக்கப்பட்டுப் பின்னர்ச் சாமகானம் பாடி வாளொடுநாளும், 'இராவணன்' என்னும் பெயரும் பெற்று மீண்டபின், இலங்கையில் சிவபூசையை விடாது செய்து வந்தமை, புராணங்களினும், இதிகாசங்களிலும் இனிது விளங்கிக் கிடப்பது. இராவணன் சிவபத்தன் ஆயினமையின், அவன் மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரும், பிறரும் எல்லாம் சிவவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தமை பெறப்படும். 'அவ்வாற்றால் சிவபெருமானிடத்து அன்பு கொண்டிருந்த, இராவணன் மனைவி மண்டோதரி, அப் பெருமானைக் குழந்தை வடிவில் எடுத்தணைத்து இன்புற வேண்டி னாள்' எனவும், 'அவ்வாறே ஒருநாள் சிவபெருமான் அவளுக்குக் குழந்தை வடிவில் காட்சியளிக்க, மண்டோதரி எடுத்தணைத்து இன்புற் றிருக்கும்பொழுது இராவணன் வர, அவனிடமும் சிவபெருமானது திருவருட் செயலைக்கூறிக் குழந்தையைக் கொடுக்க அவனும் எடுத் தணைத்து மகிழ்கையில் சிவபெருமான் மறைந்தருளினார்' எனவும் சொல்லப்படும் பழைய வரலாறு பற்றி, ''மண்டோதரிக்குப் பேரருள் இன்பம் அளித்தபிரான்'' என்று அருளிச்செய்தார். அடிகள் திரு மொழியுள்ளே இது காணப்படுதல் பற்றி, இவ்வரலாறு திருவுத்தரகோச மங்கைத்தலத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுகிறதுபோலும்! 'சிவபெருமான் மண்டோதரிக்குக் குழந்தையாகத் தோன்றி அவளது குறையை நிரப்பி இன்பம் அடையச் செய்தார்' என்னும் இதனைப் புறச்சமயிகள், 'காமாதுரராய் அவள் பாற்சென்று, இராவணன் வந்தபொழுது மறைந்தார்' எனத் திரித்துக் கூறுவர். திரி புரத்தவர்போலாது இராவணன் தான் சாங்காறும் சிவவழிபாடுடைய னாய் இருந்தனன் என்பதையும் அவர் நினைந்திலர் போலும்! அற நெறியிற் பிழைத்தவனை அழித்தமையால் புண்ணியம் ஒருபால் எய்திற்றாயினும், சிவவழிபாடுடையவனை அழித்தமையால் உளதாய பாதகமும் ஒருபால் வந்து பற்ற, அதனை நீக்கிக் கொள்ளுதற்

Koviloor Digital Library

350. நீல உருவிற் குயிலே
நீள்மணி மாடம் நிலாவும்
கோல அழகிற் றிகழுங்
கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயிற்
சீலம் பெரிதும் இனிய
திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த
நாயக னைவரக் கூவாய். 3

பொருட்டு அத்தென்கடற் கரையிற்றானே, இராமன் தன் மனைவி முதலாயினாரோடும் சிவபிரானை வழிபட்டு நலம் பெற்றான் என யாண்டும் பெருவார்த்தையாய் விளங்கிவரும் வரலாற்றினை உடம் படமாட்டாது பிணங்குகின்ற அவர், இன்னோரன்னவற்றைப் படைத்துக் கொண்டு மொழிதல் வியப்பன்று. சிவபெருமான் காமனை எரித்தவர் என்பதையும், காமனுக்கு அத்தொழிலும் அப்பெருமானால் அளிக்கப்பட்டது என்பதையும் அவர் அறியார். ஈண்டு அடிகள், சிவ பெருமான் அளித்த இன்பத்தை, ''பேரின்பம்'' எனவும், ''அருள் இன்பம்'' எனவும் விதந்தருளிச் செய்தமையானும், திருவார்த்தைப் பகுதி இரண்டாம் திருப்பாட்டினுள், ''பந்தணை மெல்விரலாட்கு அருளும் பரிசு'' என்றே அருளிப் போதலானும் புறச் சமயிகளது கூற்றுப்பற்றி மயங்குதற்கு இடனின்மை அறிந்து கொள்க. அன்றியும், இது சிவபிரான் புகழ்ப்பாடலேயன்றி, வேறாகாமையும் நோக்கி யுணர்க.

3. பொ-ரை: நீல நிறத்தை உடைய குயிலே! நீள் மணிகள் பதித்த பெரிய மாடங்கள் விளங்குவதும், நல்லொழுக்கத்தால் மிக இனியது மான, திருவுத்தரகோச மங்கையில் பொருந்தியுள்ள திருக்கோயிலில் அழகிய வடிவில் விளங்கும் பூங்கொடி போன்ற உமாதேவியுடன் உலகத்திற்கு விளக்கம் உண்டாகும்படி வீற்றிருந்த தலைவனை வரும் படி கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: 'நிலாவும் கோயில், உள்ளுறை கோயில், எனத் தனித் தனி முடிக்க. கோல உருவின் - அழகிய உருவத்துடன். கொடி மங்கை - பூங்கொடிபோலும் உமையம்மை. 'அவள் உள்ளிடத்தே உறையும் கோயிலையுடைய உத்தரகோச மங்கைக்கண் இருந்த நாயகன்' என்க. இங்ஙனங் கூறவே, 'அவ்வம்மை உடனாக இருந்தவன்' என்பது பெறப்பட்டது. இத்தலத்தில் நல்லொழுக்கம் சிறந்து விளங்குதலின், 'சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத்தரகோச

Koviloor Digital Library

351. தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ்
சிறுகுயி லேஇது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து
மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென்
உணர்வது வாய ஒருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமென் னோக்கி
மணாளனை நீவரக் கூவாய். 4

352. சுந்தரத் தின்பக் குயிலே
சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங்
கடியவர் ஆசை அறுப்பான்

மங்கை'' என்று அருளிச் செய்தார்.

4. பொ-ரை: தேன் நிறைந்த பழங்களையுடைய சோலைகளில் வசிக்கின்ற சிறிய குயிலே! நீ இதனைக் கேட்பாயாக! விண்ணுலகத்தை விட்டு நீங்கி இம்மண்ணுலகத்து எழுந்தருளி, மக்களை அடிமை கொண்ட அருளாளனும் என் உடம்பினை இகழ்ந்து என் நெஞ்சினுள் புகுந்து, என் உணர்வில் கலந்த ஒப்பற்றவனும், மானினது பார்வையை இகழ்வதாயும், ஆளும் தன்மையுடையதாயும், இனிமையுடையதாயு முள்ள பார்வையையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகனுமாகிய இறைவனை வரும்படி நீ கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: தேன்பழம், உம்மைத் தொகை. ''சோலை பயிலும்'' என ஏழாவதன் தொகைக்கண் வல்லினம் மிகாதாயிற்று. தேவர்களை ஆட்கொள்ளாமையால், ''வான்பழித்து'' என்று அருளினார். ஊன் பழித்து - உடம்பினை இழிந்தது எனச் சொல்லி. என் உணர்வு அது ஆய - என் அறிவாகிய அப்பொருளேயாய்க் கலந்துநின்ற. மான் பழித்து ஆண்ட - மானை வென்று அடிமைகொண்ட. மென்மை, இங்கு, தண்மை குறித்து நின்றது.

5. பொ-ரை: அழகிய இன்பக் குயிலே! சூழ்ந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப் போல ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி இம் மண்ணுலகிலுள்ள அடியார்களுடைய பற்றுக்களை ஒழிப்பவனும் உலகத்திற்கு முதலும் இடையும் இறுதியும் ஆகியவனும் பிரமன் திருமால் உருத்திரன் ஆகிய மூவரும் அறியமுடியாத செஞ்சாந்து

Koviloor Digital Library

முந்தும் நடுவும் முடிவு
மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச்
சேவக னைவரக் கூவாய். 5

353. இன்பந் தருவன் குயிலே
ஏழுல கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும்
ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த
நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே
கோகழி நாதனைக் கூவாய். 6

போன்ற சிவந்த திருவடியை உடையவனும் வீரனுமாகிய பெருமானை வரும்படி கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: சுந்தரம் - அழகு, வருமொழி பெயராய இரண்டாவதன் தொகைக்கண், 'சுந்தரத்து' என அத்துச்சாரியை பெற்றது. சூழ் சுடர் ஞாயிறு - சுற்றிலும் பரவுகின்ற கதிர்களையுடைய கதிரவன். ஆசை யறுத்தல், பாசத்தை நீக்குமுகத்தான் என்க. முந்து முதலிய மூன்றும் உலகத்தினுடையன. அவற்றைச் செய்யும் பிரமன் முதலிய மூவரையும் அவையேயாக அருளினார். சிந்துரம் - செஞ்சாந்து. 'அதுபோலும் செவ்விய வாய அடிகளை உடையவன்' என்க. சேவகன் - பாசங்களை அழிக்கும் வீரன்.

6. பொ-ரை: குயிலே! மரக்கிளையில் இருந்து கூவுகின்ற குயிலே! உனக்கு இன்பத்தைச் செய்வேன். ஏழு உலகத்தையும் முற்றும் ஆள்வோனும், அன்பனும், இனிய அமுதத்தைப் பெய்து அடியார் உள்ளத்தே ஊறுகின்ற ஆனந்த வடிவானவனும், விண்ணினின்றும் எழுந்தருளிய தேவனும், உயர்ந்த பொன்னில் மாணிக்கங்களைப் பதித்தது போன்ற, நல்ல குதிரையின் மீது வந்தவனும், திருப்பெருந் துறைத் தலைவனுமாகிய பெருமானைக் கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: முதற்கண் நின்ற, ''குயிலே'' என்பதனை, 'உனக்கு இன்பம் தருவன்' என்றும், இறுதிக்கண் நின்ற, ''குயிலே'' என்பதனை, ''கூவாய்'' என்றும் முடிக்க. 'தருபவன் இவன்' என்பது பின்னர்

Koviloor Digital Library

354. உன்னை உகப்பன் குயிலே
உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப்
புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த
வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன்
சீர்ப்புயங் கன்வரக் கூவாய். 7

வருகின்றமையின், 'இன்பந் தருவன்' என்பது வாளா கூறப்பட்டது. ''ஏழுலகும்'' என்ற முற்றும்மை, அவ்வுலகங்களை எஞ்சாமல் ஆளுதலையும், 'முழுது' என்றது, அவற்றுள் எல்லா இடங்களையும் எஞ்சாமல் ஆளுதலையும் குறித்தன. அன்பன் - அன்புடையவன். ''அமுது'' என்றது, இன்பப் பொருளாகிய அவனையேயாம். ஊறும் - மேன்மேல் மிகுகின்ற. ஆனந்தன் - இன்பவடிவினன். வான்வந்த தேவன் - வானத்தில் தேவர்களில் ஒருவனாயும் காணப்படுபவன். நன் பொன் மணிச்சுவடு - நல்ல பொன்னினது அழகிய உரை. இது, சிவபெருமானது திருமேனிக்கு உவமை. 'அழகிய இடத்தில் இருந்து, இனிமையாகக் கூவ வல்லாய்' என்பாள், 'கொம்பின் மிழற்றும் குயிலே' என மறித்துங் கூறினாள்.

7. பொ-ரை: குயிலே! உன்னை விரும்புவேன்; உனக்குத் துணை புரியும் தோழியுமாவேன்; பொன்னை வென்ற, அழகிய திருமேனியையுடைய, புகழினால் விளங்குகின்ற, அழகனும் அரசனும் குதிரைமேல் ஏறிவந்த அருளாளனும் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள பாண்டியனும், சேரனும், சோழனும், சிறந்த பாம்பு அணிகளை உடையவனுமாகிய பெருமானை வரும்படி கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: ''உகப்பன், ஆவன்'' என்றவை, தன்மை வினை முற்றுக்கள். உகத்தல் - விரும்புதல். இங்குக் குயிலாவது, பெடைக் குயிலே, யாதலின், 'உனக்குத் துணையாகிய தோழியும் ஆவேன்' என்றாள். பெடைக்குயில் என்பதனை, ''செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீ'' எனப் பின் வருகின்ற பகுதியுட் (தி.8 திருத்தசாங்கம் 4) கூறுமாற்றானும் அறிக. இனிச் சேவல் என்றே கொண்டு, ''துணை'' என்றது அதன் பெடையை என வைத்து, 'உன் துணைக்குரிய தோழியும் ஆவன்' என உரைத்தலுமாம். இவற்றைப் படர்க்கை வினையாகக் கொண்டு, இறைவற்கு ஆக்கியும் உரைப்ப. ''புகழின் திகழும் அழகன்'' என்றது, 'புகழையே அழகாக உடையவன்'

Koviloor Digital Library

355. வாவிங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய்
மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவி யவர் உன்னி நிற்ப
ஒண்டழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவிஅன் றண்டங் கடந்து
விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன்
தாழ்சடை யோன்வரக் கூவாய். 8

356. காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக்
கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீருடைச் செங்கம லத்திற்
றிகழுரு வாகிய செல்வன்

என்றபடி. ''தென்னவன், சேரலன், சோழன்'' என்றது, 'தமிழகத்தைச் சிறப்பிடமாகக் கொண்டவன்' என்றதாம்.

8. **பொ-ரை:** இளங்குயிலே! நீ இவ்விடத்து வருவாயாக. திருமாலோடு பிரமனும், அடிமுடிகளைத் தேடி, தேடுவதை விட்டு அவ்விருவரும், தன்னைத் தியானித்து நிற்கும்படி அக்காலத்தில் ஒளி மிக்க அனற் பிழம்பாய், ஆகாயத்தைப் பிளந்து உயர்ந்து, பொருந்தி, விண்ணுலகங்களையும் தாண்டி, பரந்த சுடர்களை விட்டுக்கொண்டு நின்ற உண்மைப் பொருளானவனும், தாவி வருகின்ற குதிரைப் பாகனாயிருப்பவனும், நீண்ட சடையை உடையவனுமாகிய தலைவனை வரும்படி கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: பிள்ளைப் பறவைகளிற் குயிலும் ஒன்றாதல் பற்றி, ''குயிற் பிள்ளாய்'' என விளித்தாள். ''இங்கே வா'' என அருகில் அழைத்தது, 'மறைபொருளைக் கேட்டற்குரிய நண்பினை' என்பது புலப்படவாம். தேடி ஓவி - தேடிக் காண மாட்டாது அத்தொழிலை விடுத்து, 'பின்பு அவர் அன்பால் நினைந்து நிற்குமாறு' என்க. ''மேவி'' என்றதனை, 'மேவ' எனத் திரிக்க.

9. **பொ-ரை:** கரிய நிறத்தோடு பொன்னைப் போன்று ஒளி விளங்கும் உடம்பை உடைய, மணம் நிறைந்த சோலையில் வாழ்கின்ற குயிலே! சிறப்பினையுடைய செந்தாமரை போல விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய செல்வனும், நிலவுலகத்தில் திருவடிகளைக்

Koviloor Digital Library

பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப்
பாசம் அறுத்தெனை யாண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி
அமுதினை நீவரக் கூவாய். 9

357. கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக்
கூங்குயி லேயிது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே
அழகிய சேவடி காட்டி
எந்தம ராம்இவன் என்றிங்
கென்னையும் ஆட்கொண் டருளும்
செந்தழல் போல்திரு மேனித்
தேவர் பிரான்வரக் கூவாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்டிப்பற்றுக்களை ஒழித்து என்னை ஆண்டருளிய, ஆத்தி மாலையையுடைய அழகிய பொன்போலும் மேனியையுடைய அமுதம் போல்பவனுமாகிய எம் பெருமானை வரும்படி நீ கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: கார் - கருமை நிறம். 'உடைய' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. பொன் - அழகு. 'காருடை மேனி, பொன்திகழ் மேனி' எனத் தனித்தனி முடிக்க. கடி - நறுமணம். செங்கமலத்தின் - செந்தாமரை மலர்போல; ''செந்தாமரைக்காடு அனைய மேனித் தனிச் சுடரே'' (தி.8 திருச்சதகம்-26) என்று அருளினார். ஆர் - ஆத்தி மாலை.

10. பொ-ரை: பூங்கொத்துக்கள் நெருங்கிய பெரிதாகிய சோலையில் கூவுகின்ற குயிலே! நீ இதனைக் கேட்பாயாக. இங்கே அந்தணன் ஆகி வந்து அழகிய செம்மையாகிய திருவடியைக் காட்டி, என் அன்பரில் ஒருவனாம் இவன் என்று இவ்விடத்தில் என்னையும் அடிமை கொண்டருளிய சிவந்த தீப்போலும் திருமேனியையுடைய தேவர் பெருமான் வரும்படி கூவி அழைப்பாயாக.

கு-ரை: கொந்து - பூங்கொத்து. அணவும் - பொருந்திய. 'கூவும்' என்னும் பெயரெச்சத்து உயிர்மெய் கெட்டது. எம்தமர் - எம் உறவினர். ''தமர்'' என்றது பன்மை யொருமை மயக்கம். என்று - என்று இரங்கி.

Koviloor Digital Library

19. திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை

தசாங்கம் - அரசர்க்கு உரிய பத்து உறுப்புக்கள். அவை, மேலே, தி.8 கீர்த்தித் திரு அகவலில் (அடி: 103 - 124) கூறப்பட்டன. அங்கு அடிகள் அவற்றை இறைவனது சிறப்புக்கள் பலவற்றிடையே தம் கூற்றாக அருளிச்செய்தார்; இங்கு அவற்றைத் தலைவி கூற்றாகத் தனியே எடுத்து அருளிச்செய்கின்றார். இதனானே கிள்ளை விடு தூது முதலிய தூதுப்பிரபந்தங்களில் இங்ஙனம் தசாங்கங் கூறுதலும் முறைமை ஆயிற்று. இது, மேலே, குயிற் பத்து' என்றது போல, 'கிளிப்பத்து' எனப் பெயர்பெறுதலே தக்கதாயினும், நுதலிய பொருளின் சிறப்புப் பற்றி, 'தசாங்கம்' எனப் பெயர் பெற்றது. இறைவனுடைய தசாங்கமாகலின், 'திரு' என்னும் அடை, புணர்க்கப் பட்டது. இதனை ஈண்டு வைத்துக் கோத்தமைக்குக் காரணம், மேலே, குயிற்பத்தின்கண்ணே சொல்லப்பட்டது. இதுவும் தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப்படுவது. தசாங்கம், நாட்டை ஆளும் அரசர்க்கு உரியவையாகலானும், மேலே கீர்த்தித் திருவகவலில் தசாங்கம் கூறுமிடத்து அடிகளே, ''எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரில் '' என்று அருளிச் செய்தமையானும், இதற்கு, 'அடிமை கொண்ட முறைமை' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, ம்முழுவதும் நேரிசை வெண்பாக்களால் ஆயது.

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

358. ஏரார் இளங்கிளியே
எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம்
தேர்ந்துரையாய் - ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான்
பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான்
என்று. 1

1. பொ-ரை: அழகு பொருந்திய இளமையான கிளியே! எம்முடைய திருப்பெருந்துறை மன்னனது சிறப்புப் பொருந்திய

Koviloor Digital Library

359. ஏதமிலா இன்சொல்
மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான்
நாடுரையாய் - காதலவர்க்

திருப்பெயரைத் தூய தாமரை மலர் மேலிருக்கும் பிரமன், பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் திருமால், ஆகியோர் சொல்வதுபோல, திரு ஆரூரன்; சிவந்த திருமேனியையுடையவன்; எம்பிரான்; தேவர் பெருமான் என்று ஆராய்ந்து சொல்வாயாக.

கு-ரை: தசாங்கத்துள் இது பெயர் கூறுகின்றது. தலைவனது பிரிவினால் ஆற்றாளாய தலைவி தலைவனது பெயர் முதலியவற்றைப் பிறர் சொல்லக்கேட்பினும் அவனைக்கூடி மகிழ்ந்தாற் போலும் இன்பம் உண்டாகும் என்னும் நினைவினளாய், அது கிடைக்கப் பெறாமையின், கிளியை நோக்கி அவற்றைக் கூறுமாறு வேண்டிக் கொள்கின்றாள். இவ்வாறே,

சிறையாரும் மடக்கிளியே இங்கேவா் தேனொடுபால்
முறையாலே உணத்தருவன்; மொய்பவளத் தொடுதரளம்
துறையாரும் கடல்தோணி புரத்தீசன் துளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகால் பேசாயோ.

-தி.1 ப.60 பா.10

என்றாற்போல தேவாரத் திருமுறைகளிலும் வருவன காண்க. ஏர் ஆர் - அழகு பொருந்திய. நாமம் - பெயர். ஆரூரன் - திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருப்பவன். செம்பெருமான் - சிவந்த நிறத்தையுடைய பெருமான். வெண்மை, இங்கு, தூய்மைமேல் நின்றது. 'கிளியே, மலரானும், பாற்கடலானும் செப்புவபோல நீ, பெருந்துறைக்கோனது திருநாமங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து, ஆரூரன், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவர்பிரான் என்று உரையாய்' என வினை முடிக்க. இங்ஙனம் பல பெயர்களைக் கூறினாராயினும், 'தேவர்பிரான்' என்பதே முதன்மைப் பெயர் என்றல் திருவுள்ளமாதலை, 'தேவ்தேவன் திருப்பெயராகவும்'' (தி.8 கீர்த்தி. 122) என முன்னே அருளிச்செய்தமையான் அறிக.

2. பொ-ரை: குற்றமில்லாத இனிய சொல்லையுடைய மரகதம்

Koviloor Digital Library

கன்பாண்டு மீளா
அருள்புரிவான் நாடென்றும்
தென்பாண்டி நாடே
தெளி. 2

360. தாதாடு பூஞ்சோலைத்
தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன்
வாழ்பதிஎன் – கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற்
சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை
ஊர். 3

போன்ற பச்சைக் கிளியே! தன்மீது அன்புள்ளவர்க்கு, அன்பினால் ஆட்கொண்டு, பிறவிக்கு மீண்டு வாராதபடி அருள் செய்வோனாகிய பெருமானது நாடாவது, எப்பொழுதும் தென்பாண்டி நாடேயாம்; இதனை நீ அறிவாயாக; அறிந்து ஏழுலகுக்கும் தலைவனும் நம்மை அடிமையாக வுடையவனுமாகிய அவனது நாட்டைச் சொல்வாயாக.

கு-ரை: ஏதம் - குற்றம். 'குற்றம் இல்லாத சொல்' என்க. ''மரகதம்'' என்றது உவமையாகுபெயராய்க் கிளியை உணர்த்திற்று. பொழில் - உலகம். 'காதலவர்க்கு அருள்புரிவான்' என இயையும். 'அன்பால் ஆண்டு' என மூன்றாம் உருபு விரிக்க. 'நாடு உரையாய்; அங்ஙனம் உரைத்தற்கு அவன் நாடு யாதெனின்' என்று எடுத்துக்கொண்டு, 'அவன் நாடு தென்பாண்டி நாடே' என முடிக்க. இது பின்வருவனவற்றிற்கும் பொருந்தும். ''தென்பாண்டி நாடு'' என்றதனை, 'தென்குமரி' என்பதுபோலக் கொள்க. ''பாண்டி நாடே பழம்பதியாகவும்'' (தி.8 கீர்த்தி - 118) என்று முன்னரும் அருளினார்.

3. பொ-ரை: மகரந்தம் பொருந்திய பூக்களையுடைய சோலையிலுள்ள கிளியே! நம்மை ஆண்டருள்கின்ற, உமாதேவி அமர்ந்த பாகத்தையுடையவன், வாழ்கின்ற ஊர் பூமியின்மேல் பத்தர் எல்லோரும் சீராட்டிச் சிவநகர் போலப் புகழ்ந்து போற்றும் திருவுத்தரகோச மங்கையாகிய ஊர் என்று சொல்வாயாக.

கு-ரை: தாது ஆடு - மகரந்தம் நிறைந்த, தத்தை - கிளி. பதி -

Koviloor Digital Library

361. செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற்
செல்வீநம் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான்
ஆறுரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை
மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காண்உடையான்
ஆறு. 4

362. கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே
கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும்
மலைபகராய் - நெஞ்சத்

ஊர். என் - எது; இது, 'மெய்யவற்குக் காட்டல்' என்னும் வினா. 'உத்தரகோச மங்கையே அவனது ஊர்' என்க. அதனை அறிந்து சொல், என்பது குறிப்பெச்சம்.

4. பொ-ரை: சிவந்த வாயினையும், பசுமையான சிறகினையும் உடைய செல்வியே! பெண்ணே! மேன்மை பொருந்திய சிந்தையிலே யுள்ள குற்றங்களைப் போக்க வந்து இறங்குகின்ற ஆனந்தமே, எம்மை ஆளாகவுடையவனது ஆறாகும். சிந்தையைச் சேர்ந்த தந்தையாகிய திருப்பெருந்துறையையுடைய அவனது அந்த ஆற்றினை உரைப்பாயாக.

கு-ரை: ''சிறகின்'' என, வருமொழி பெயராதலின், சாரியை நிற்க இரண்டாம் உருபு தொக்கது. ''செல்வி'' என்னும் பெயரின் இறுதி இகரம், விளியேற்றற்கண் நீண்டது, ''செல்வீ, தையலாய்'' என்றவை உயர்த்தற்கண் அஃறிணை உயர்திணையாயவாறு. வான் - உயர்வு. உயர்வு வரப்பெற்ற சிந்தை' என்றது, ஞானம் கைவரப்பெற்ற உள்ளத்தை. 'சிந்தையது மலத்தை' என்க. கழுவுதல் - பற்றறக் களைதல். ''ஆனந்தம்மே ஆறா'' (தி.8 கீர்த்தி. 106) என்றே முன்னரும் அருளிச் செய்தார்.

5. பொ-ரை: முருக்கம்பூப் போலச் சிவந்த வாயினையுடைய அழகிய கிளியே! அழிதல் இல்லாத திருப்பெருந்துறை மன்னனாகிய மேகம் போல்பவன், தங்கியிருக்கின்ற மலை, மனத்திலேயுள்ள

Koviloor Digital Library

திருளகல வாள்வீசி
இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண்
ஆய்ந்து. 5

363. இப்பாடே வந்தியம்பு
கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையான்
ஊர்வதென்னே - எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த்
தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி ஊரும்
மகிழ்ந்து. 6

அறியாமையாகிய இருள் நீங்க ஞானமாகிய ஒளியை வீசி இன்பம் நிலைத்திருக்கும் வீடுபேற்றினை அளிக்கின்ற அருளாகிய மலை என்பதை ஆராய்ந்து சொல்வாயாக.

கு-ரை: கிஞ்சுகம் - முள்முருக்கு; அஃது ஆகுபெயராய், அதன் பூவைக் குறித்தது. அம் சுகம் - அழகிய கிளி. மஞ்சன், 'மைந்தன்' என்பதன் போலி; 'வலிமையுடையவன்' என்பது பொருள். வாள் - ஒளி. 'இருள், ஒளி' என்பன முறையே, அஞ்ஞானத்தையும், ஞானத்தையும் உணர்த்தி நின்றன. ''அருளும்'' என்னும் பெய ரெச்சத்திற்கு முடிபாகிய 'அருள்' என்பது தொகுத்தலாயிற்று. ''இருள் கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி - அருளிய பெருமை அருள் மலையாக வும்'' (தி.8 கீர்த்தி. 123, 124) என்று முன்னர் அருளியவாறு அறிக. 'அருளே, அறிவரால் ஆராய்ந்து மலை எனப்படுவது' என்க. ''காண்'' என்றதனை ஈண்டு அசையாக்காது, 'மலை என்பதனை ஆய்ந்து காண்' என முடிப்பாரும் உளர்.

6. பொ-ரை: எனது கிளியே! கூட்டில் புகாதே! உவமையில்லாத சிறப்பையுடைய பெருமான் ஊர்தியாகக் கொள்வது எது எனில், எக்காலத்தும் தெய்வப் பெண்கள் தேன்போலும் இனிய சிந்தனையை யுடையவராய், துதிபாட மகிழ்ச்சி கொண்டு பெருமையுடைய வேத மாகிய குதிரையை ஏறி அவன் வருவான். இவ்விடத்தே வந்து அதனைச் சொல்வாயாக.

Koviloor Digital Library

364. கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய்
கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும்
படைபகராய் - ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக
மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள்
படை. 7

365. இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய்
எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும்
முரசியம்பாய் - அன்பாற்

கு-ரை: இப்பாடு - இவ்விடம். ''இப்பாடே வந்து இயம்பு'' என்றதனை இறுதியிற் கூட்டுக. கூடுபுகல் - கூட்டினுள் புகுந்து விடாதே. ஒப்பு ஆடா - உவமை சொல்ல ஒண்ணாத. ஆடுதல், சொல்லாடுதல். சீர் - புகழ். ''தேன்புரையும் சிந்தை'' என்றது, 'இன்பத்தையுடைய மனம்' என்றவாறு. 'பெண்கள்' என்பதன் இறுதிநிலை தொகுக்கப்பட்டது. 'புரவியை வானத்து ஊரும்' என்க. வானத்து ஊர்தல், வானகதியாகச் செலுத்துதல். அதனானே தெய்வ மகளிர் இன்புற்று ஏத்துவர் என்க. ''பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்'' (தி.8 கீர்த்தி. 116) என முன்னரும் அருளிச் செய்தார்.

7. பொ-ரை: கொம்புத் தேன் போன்ற இனிய மொழியையுடைய கிளியே! குற்றமில்லாத திருப்பெருந்துறைக்கு மன்னன், தனது கையில் ஏந்தும் ஆயுதம், தன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அடியவரது களங்கம் அடையாத மனம் உருகும்படி மும்மலங்களையும் அறுப்பதான சூலமே. பகைவரை வெல்லுகின்ற அந்த ஆயுதத்தினைக் கூறுவாயாக.

கு-ரை: கோல் தேன் - கொம்புத்தேன். ஏற்றார் - ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்; ஆட்கொள்ளப்பட்டார். 'ஏற்றாரது நெஞ்சு உருக' என்க. 'அவருடைய மும்மலங்களின்மேல் பாயும்' என வேண்டுஞ் சொற் களை விரித்துரைக்க. கழுக்கடை - சூலம். ''கழுக்கடை தன்னைக் கொண்டருளியும்'' (தி.8 கீர்த்தி. 110) என்றே முன்னரும் அருளிச் செய்தார்.

Koviloor Digital Library

பிறவிப் பகைகலங்கப்
பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப்
பறை. 8

366. ஆய மொழிக்கிள்ளாய்
அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான்
மெய்த்தார்என் - தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம்
நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த
தார். 9

8. பொ-ரை: இனிய பால்போன்ற மொழியினையுடைய கிளியே! எங்கள் திருப்பெருந்துறை மன்னனது முன்பு ஒலிக்கின்ற முரசினைப் பற்றிக் கூறுவாயாக. அன்பு காரணமாக அடியவரது பிறவி யாகிய பகை கலங்கி அழிய, பேரின்ப நிலையிலே மிக்கு ஒலிக்கும் பருமைமிகுந்த நாதமே பறையாகும்.

கு-ரை: பால்மொழி - பால்போலும் சொல். முன்பால் - முன்பக்கத்தில். 'முற்பால்' என்பது, மெலிந்து நின்றது. 'முன்பு' எனப் பிரித்து, 'ஆல், அசைநிலை' என்றலுமாம். பேரின்பத்து - பேரின்பத் துடன்; என்றது, 'பேரின்பம் உண்டாக' என்றபடி. ஓங்கும் - மிக ஒலிக்கின்ற. பருமையை உணர்த்தும், 'பரு' என்னும் உரிச்சொல், இங்குப் பெருமைமேல் நின்றது. நாதம் - நாத தத்துவம். இஃது ஏனை எல்லாத் தத்துவங்களினும் பெரிதாதலை அறிந்துகொள்க. ''நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்'' (தி.8 கீர்த்தி - 108) என முன்னரும் அருளிச் செய்தார். இதன் ஈற்றடி எதுகையின்றி வந்தது; இதனை, 'இன்னிசை வெண்பா' என்பர்.

9. பொ-ரை: இனிமை பொருந்திய மொழிகளையுடைய கிளியே! தீவினைகள் நாளும் அணுகா வண்ணம் நாயேனை ஆளாக உடையவன், விரும்பி அணிந்த மாலை அறுகம்புல் மாலையேயாம்; அதுவே, என்பும் உருகுகின்ற அன்பரிடத்துப் பொருந்துகின்ற திருப் பெருந்துறை மன்னனது உண்மையாகிய மாலை என்று சொல்வாயாக.

Koviloor Digital Library

367. சோலைப் பசுங்கிளியே
தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங்
கொடிகூறாய் – சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன
மேல்விளங்கி ஏர்காட்டுங்
கோதிலா ஏறாம்
கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: ஆய - கற்றதனால் உளதாய. அள் ஊறும் அன்பர் - மிகச் சுரக்கின்ற அன்பினை உடையவர். மெய் - திருமேனி. 'அவன் உவந்த தார்' எனச் சுட்டுப் பெயர் வருவிக்க. முன்னர்க் 'கழுநீர்மாலை' கூறியதற்குக் காரணம், ஆண்டு(தி.8 கீர்த்தி. 113)க் காட்டப்பட்டது.

10. பொ-ரை: சோலையில் வாழ்கின்ற பச்சைக் கிளியே! தூய்மையான நீர் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறை மன்னனது கொடியாவது, பகைவர் மிகவும் திடுக்கிட்டு அஞ்சும்படி மேலே விளங்கி, அழகைக் காட்டுகின்ற குற்றமில்லாத இடபமேயாகும். அழகு விளங்கும் அக்கொடியினைக் கூறுவாயாக.

கு-ரை: ஏதிலார் - பகைவர். 'சாலவும் துண்ணென்ன' என இயையும். துண்ணென் - மனம் நடுங்கல், ஏர் - அழகு. ஏறு - இடபம். 'கொடி ஏறாம்' என்க. முன்னர் நீற்றுக் கொடி கூறியதற்கும் காரணம் ஆண்டு(தி.8 கீர்த்தி. 104)க் கூறப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

பள்ளி எழுச்சி - படுக்கையினின்றும் எழுதல். எழுச்சியை விளைக்கும் பாடலை, 'எழுச்சி' என்றது ஆகுபெயர். 'துயிலும் அரசரை அவர் எழுதற்குரிய காலமாகிய வைகறைக்கண் சென்று, 'சூதர்' எனப்படும், நின்றேத்துந் தொழிலவர் அவரைப் புகழ்ந்துகூறி எழுப்புதலாகிய மரபு பற்றி, அவர் கூற்றாகப் பாடாண் திணைப்பாட்டு, புலவரால் பாடப்படும்' என்பதும், 'அங்ஙனம் பாடப்படும் அத்துறை, அத்திணையுள், 'துயிலெடை நிலை' எனப்படும்' என்பதும்,

''தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்''

(தொல் - பொருள் 88) என்பதனான் அறியப்படும். மக்கட் பாடாண் பகுதியாக வரும் அதனை அடிகள் இங்குக் கடவுட் பாடாண் பகுதியாக அருளிச் செய்தார் என்க. இங்குச் சூதர் நிலையில் நிற்பார் அடியவர் களே. இவ்வாற்றால் இது, வைகறைப் பொழுதில் எந்தையார் திருநாம மாகிய நமச்சிவாய (தி.6 ப.93 பா.10) என்பதனைச் சொல்லி விழித்தெழுவார், பின்னர் ஒருதலையாக ஓதும் திருமுறையாயிற்று.

உறக்கமும், விழிப்பும் இல்லாது எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலையே யுடைய இறைவனை இங்ஙனம் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து கண் விழியாதான் போல வைத்துப் பாடுதல் குற்றமாகாதோ எனின், ஆகாது; என்னையெனின், உலகத்துத் தலைவராயினார்க்கு அவர் தம் தொண்டர் செய்யும் பணிவிடைகளை எல்லாம், இறைவற்குத் தொண்டராயினார், தாம் அவனிடத்துச் செய்து மகிழ விரும்பும் வேட்கை காரணமாகப் பாடுதலானும், அவர்தம் வேட்கை யுணர்ந்து இறைவனும் அவர்தம் செய்கைக்கு உடம்பட்டு அருளுதலானும் என்க. இவ்வாறன்றி இதனைக் குற்றம் எனின், இறைவனைத் தூய்மை யில்லாதான் போல வைத்து ஆனைந்தும், நீரும், பிறவும் ஆட்டு வித்தலும், அழகில்லாதான் போல மாலை முதலியவற்றால் ஒப்பனை செய்வித்தலும், பசியுடையான்போல உணவூட்டுதலும், பிறவும் எல்லாம் குற்றமாய் ஒழியும்; அஃதின்மையால், இத்திருப்பள்ளி யெழுச்சியும் அன்னதேயாம் என்க.

''எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர், தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை''

Koviloor Digital Library

(தி.12 பெ. புரா. திருக்குறிப்பு. 51) என உரைத்தருளினமையானும், பூசனையாவன இத் தொடக்கத்தனவன்றிப் பிறிதில்லையாகலானும், இவை இறைவற்கு உவப்பாவனவல்லது, குற்றமாதல் யாண்டையது என விடுக்க. இவற்றைப் பூசனை யென்னாது குற்றம் என்று இகழ்வோர், 'புறச்சமயிகள்' என்க. இதனானே, இஃதோர் வழிபாட்டு முறை பற்றிப் பாடியருளியதன்றி, உண்மையாகவே, திருப்பெருந் துறையில் வந்து ஆட்கொண்டருளிய பெருமான் பள்ளிகொண்டிருந்த காலத்து அடிகள் ஏனைய அடியாரோடும் உடன் சென்று நின்ற விடத்துப் பாடியதாகாமையும் அறிக.

இனி, அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுக்களிடை வேற்றுமை தெரிய மாட்டாமையால், 'இத் திருவாசகம் முழுவதும் அகப்பாட்டே' எனத் திரியக்கொண்டு, யாண்டும் தம் மனம் சென்றவாறே உரை கூறுவார், இதனை, 'மேற்காட்டிய இலக்கணத்தை உடையது அன்று' எனவும், 'இதுவும் தலைவனிடத்துக் காதலுடைய தலைவியும், அவள்தன் தோழியும் முதலாயினாரது கூற்றே' எனவும் கூறித் தம் கொள்கைக்கு மாறாவனவற்றையே தமக்கு மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிப் பலபட உரைத்துப் போவர்; அவற்றை எல்லாம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப் புகின், மிக விரியும் என்க,

திருக்கோத்தும்பி முதலாக, திருத்தசாங்கம் ஈறாக மகளிர் கூற்றாக வந்தன பலவற்றையும் முறைப்பட வைத்துக் கோத்து முடித் தமையின், 'சூதர்' என்னும் தொழிலவர் கூற்றாக வரும் இதனை இங்கு வைத்துக் கோத்தனர் என்க. துயிலெழுதல், அறியாமையின் நீங்கி அறிவு பெறுதலாதலின், இதற்கு, 'திரோதான சுத்தி' எனக் குறிப் புரைத்தனர் முன்னோர். இறைவனது சத்தி ஒன்றே, மலத்திற் கட்டுண்ட உயிர்களிடத்து அம்மலத்தின் ஆற்றலைத் தொழிற்படுத்தி அவை களின் ஆற்றலை மறைப்பதாயும், இம்மறைத்தல் தொழிலால் மலத்தினது சத்தி வலியிழந்து மெலியும் பக்குவகாலத்தில் உயிர்களின் அறிவை விளக்கும் சத்தியாயும் நிற்கும். அவ்விருநிலைகளுள், மறைக்கும் நிலையில் அது, 'திரோதான சத்தி' எனப் பெயர்பெறும். மலத்தைச் செலுத்தி மறைப்பை உண்டாக்குதலால், இத்திரோதான சத்தியும், 'ஒருமலம்' என்றும் சொல்லப்படும். அம் மறைப்பு நிலை நீங்குதலே, திரோதான மல நீக்கம். அந்நீக்கமே, இங்கு, 'திரோதான சுத்தி' என்றதன் பொருள் என்க.

இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே, பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. 'அடிகள் எங்கிருப்பினும், தம் பணியைத் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளித் தம்மை ஆட்

Koviloor Digital Library

கொண்ட திருமேனியிடத்தே செய்யும் நினைவினராகலின், இதனுள் அவ்வாற்றானே, பலவிடத்தும் திருப்பெருந்துறையுறைதலையே ஓதியருளினார்' என்றல் இழுக்காது. இது முழுதும், எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயது. பள்ளி யெழுச்சி பாடுதல், 'புறநீர்மை' என்னும் திறத்தினால் என்பது மரபாகலின், இதனை ஓதுவார் அத்திறத்தானே ஓதுப. பள்ளி யெழுச்சி புறநீர்மையால் பாடப்படும் என்பதனை, ''பாண்வாய் வண்டு நோதிறம் பாட'' *(சிலப். அந்தி. 75)* என்பதில், ''நோதிறம்'' என்றதற்கு உரைக்கப்பட்ட உரைகளால் அறிக. இவ்வாற்றானே, இவை 'பண்ணத்தி' என்பதும் பெறப்படும். தாளத்தொடு கூட்டிப் பாடப்படாமையின், இவை இசைத்தமிழ் எனப்படாவாயின.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

368. போற்றிஎன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

1. பொ-ரை: என் வாழ்வுக்குத் தாரகமாகிய பொருளே! சேற்றினிடத்து இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்கள் மலர்கின்ற குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே! உயர்ந்த இடபக் கொடியை உடையவனே! என்னை அடிமையாக உடையவனே! எம் தலைவனே! வணக்கம். பொழுது விடிந்தது; தாமரை போலும் திருவடிகளுக்கு ஒப்பாக இரண்டு மலர் களைக் கொண்டு சாத்தி அதன் பயனாக உன்னுடைய திருமுகத்தில் எங்களுக்கு அருளோடு மலர்கின்ற அழகிய நகையினைக் கண்டு உன் திருவடியைத் தொழுவோம்; பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: முதல் - நிதி. ''என்'' என்றது, ''முதல்'' என்றதனோடு இயைய, ''வாழ்'' என்றது இடைநிலையாய், ஏதுப் பொருண்மேல் வந்த வினைத்தொகை நிலைபட அதனோடு தொக்கது. இனி, ''வாழ்'' என்றதனை முதனிலைத் தொழிற் பெயராகக் கொண்டு, 'வாழ்விற்கு' என உருபு விரித்தலுமாம். இப்பொருட்கு, முதல், 'காரணம்' என்னும் பொருளதாம். 'நின் பூங்கழற்கு இணையான துணைமலர்களைக்

Koviloor Digital Library

369. அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

கையில் கொண்டு ஏற்றி' என்க. ''துணை'' என்றது கூட்டத்தை. ''மலர்கள்'' என்றது, பலவகை மலர்களையும். பொலிவு பற்றி எம் மலரும் இறைவனது திருவடிகளுக்கு ஒப்பாவனவாம். ஏற்றி - தூவி. மலரும் - வெளிப்படுகின்ற. 'மலரைக் கொடுத்து, நகையைப் பெறு வோம்' என்பது நயம். 'சேற்றின்கண் மலரும்' என இயையும். 'ஏற்றுக் கொடி, உயர் கொடி' எனத் தனித்தனி இயைக்க. 'முதலாகிய பொருளே, சிவபெருமானே,கொடி உடையாய், எனை உடையாய்,' எம்பெருமானே, போற்றி! (நீ எழுந்தருளினால் நாங்கள்) மலர் கொண்டு ஏற்றி, நகை கொண்டு நின் திருவடி தொழுகோம்; பள்ளி எழுந்தருளாய்' என வினைமுடிக்க. ''போற்றி'' என்றது, தலைவர்க்கு ஒரு காரியம் சொல்லுவார், முதற்கண் அவர்க்கு வாழ்த்தும், வணக்க மும் கூறுதலாகிய மரபுபற்றியாம். ''எனை உடையாய்'' என்றதனால், இஃது ஒருவர் கூற்றாகவே அருளிச் செய்யப்பட்டதாம்.

2. பொ-ரை: பெரியோய்! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே! அருட்செல்வத்தைக் கொடுக்க வருகின்ற இன்ப மலையே! அலைகளையுடைய கடல் போன்றவனே! சூரியன் தேர்ப் பாகன் இந்திரன் திசையாகிய கீழ்த்திசை அடைந்தான். இருள் முழுதும் நீங்கிவிட்டது. உதய மலையில் உனது திருமுகத்தினின்றும் தோன்று கின்ற கருணையைப் போல, சூரியன் மேல் எழுந்தோறும் உனது கண் போன்ற வாசனை பொருந்திய தாமரை விரிய, அவ்விடத்தில் பொருந் திய கூட்டமாகவும் வரிசையாகவும் விளங்குகின்ற வண்டுகள் இசை பாடுகின்றன. இவற்றைத் திருவுள்ளம் பற்றுக! பள்ளி எழுந்தருள் வாயாக.

கு-ரை: சூரிய உதயத்திற்கு முன்னர்த் தோன்றும் சிவந்த நிறத்தை, 'அருணன்' என்றும், 'அவன் சூரியனது தேரை ஓட்டுபவன்' என்றும், 'அவன் கால் இல்லாதவன்' என்றும் கூறுதல் புராண வழக்கு. ''போய் அகன்றது'' என்றது, ஒரு பொருட்பன்மொழி. ''சூரியன்''

Koviloor Digital Library

370. கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளிஒளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

என்றதனை, இறுதியொற்றுக் கெட்டு நின்ற, ''உதயம்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'முகத்தினது' என்பதில், சாரியை நிற்க, உருபு தொக்கது. ஒப்புப் பொருட்கண் வந்த, ''கருணையின்'' என்னும் இன்னுருபின் ஈறு திரிந்த றகரம், ஓசையின்பம் நோக்கி மெலிந்து நின்றது. நயனக் கடிமலர் - உனது கண்போலும் விளக்கம் பொருந்திய தாமரை மலர். 'உதயஞ் செய்த சூரியன், நின் திருமுகத்தினது கருணையைப் போல, மேன்மேல் எழுந்தோறும் தாமரை மலர் மேலும் மேலும் மலர்தலைச் செய்ய' என்பது பொருள். அண்ணல் - தலைமையையுடைய (அறுபதம்). முன்னர், 'கோத்தும்பி' என்றது காண்க. இதனை விளியாக்கி, இறைவனைக் குறித்ததாக உரைப்பாரும் உளர். அங்கண் ஆம் - அவ்விடத்து அடைந்த. திரள் நிரை - திரண்ட வரிசைப்பட்ட. அறு பதம் - ஆறுகால்களையுடையவை; வண்டுகள். இவ்வாறே, ''அறுபதம் முரலும் வேணுபுரம்'' (தி.1 ப.128 அடி.25) எனத் திருஞானசம்பந்தரும் அருளிச்செய்தார், அலை கடல் - அலையும் கடல்; இஃது, உவம ஆகுபெயர். 'புலரிக் காலமும் நீங்கி, அருணோதயமும், சூரியோதமும் ஆகித் தாமரை மலர்களும் மலர்ந்துவிட்டன; பெருமானே, பள்ளி எழுந்தருள்' என்பது இதன் திரண்ட பொருள்.

3. பொ-ரை: தேவனே! திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே! யாவரும் அறிதற்கு அரியவனே! எங்களுக்கு எளியவனே! எம் தலைவனே! அழகிய குயில்கள் கூவின; கோழிகள் கூவின; பறவைகள் ஒலித்தன; சங்குகள் முழங்கின; நட்சத்திரங்களின் ஒளி மங்கியது. உதய காலத்து வெளிச்சம் தோன்றுகிறது. எமக்கு அன்புடன் சிறந்த நெருங்கிய வீரக்கழலை அணிந்த திருவடிகள் இரண்டையும் காட்டுவாயாக! பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: குருகுகள் - (பிற) பறவைகள். இயம்பின - ஒலித்தன.

Koviloor Digital Library

371. இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

ஓவின - நீங்கின. தாரகை - விண்மீன். 'தாரகைகள் ஒளி நீங்கின' என உரைக்க. 'உதயத்து ஒளி ஒருப்படுகின்றது' என மாற்றிக் கொள்க. ஒருப்படுகின்றது - நிலத்தின்கண் வந்து பொருந்தாநின்றது. ''ஒருப் படுகின்றது'' என ஒருமையாற் கூறினமையின், ''ஒளி'' என்றதற்கு, 'கதிர்கள்' என்றும், ''ஒருப்படுகின்றது'' என்றதற்கு, 'ஒருங்கு திரண்டன' என்றும் உரைத்தல் கூடாமை யறிக.

4. **பொ-ரை:** திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே! அடியேனையும் அடிமை கொண்டு, இனிய அருளைச் செய்கின்ற எம் தலைவனே! இனிய ஓசையையுடைய வீணையை யுடையவரும் யாழினையுடையவரும் ஒரு பக்கத்தில், வேதங்களோடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபக்கத்தில்; நெருங்கிய தொடுக்கப்பட்ட மலர்களாகிய மாலைகளை ஏந்திய கையை உடையவர் ஒரு பக்கத்தில்; வணங்குதலை உடையவரும், அழுகை உடையவரும், துவளுதலை யுடையவரும் சூழ்ந்து ஒரு பக்கத்தில்; தலையின் மீது, இருகைகளை யும் குவித்துக் கும்பிடுபவர் ஒரு பக்கத்தில் உள்ளார். அவர்களுக் கெல்லாம் அருள்புரிய பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: இதனால், வீணையும், யாழும் வேறுவேறு என்பது விளங்கும். ''பண்ணொடியாழ் வீணை பயின்றாய் போற்றி'' என்ற திருநாவுக்கரசர் திருமொழியும் காண்க. ''இன்னிசை'' என்றது, இரண்டையுங் குறித்தேயாம்.

இருக்கு - வேதம். தோத்திரம் - பிற பாட்டுக்கள். 'திருப் பதிகம்' என்னாது, பொதுப்பட, ''தோத்திரம்'' என்றமையால், இது, தேவாரத் திருமுறைகளைக் குறியாமை அறிக. துன்னிய - பிணைத்துக் கட்டிய. பிணை - மாலை. 'மலர்ப் பிணைக் கையினர்' என மாற்றுக. ''ஒருபால்'' என்றதனை, ''தொழுகையர், அழுகையர்'' என்ப

Koviloor Digital Library

372. பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்
தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

வற்றுக்கும் கூட்டுக. தொழுதல் - மார்பிற்கும், முகத்திற்கும் நேராகக் கைகுவித்துக் கும்பிடுதல். துவள்கை - மெலிதல்; இஃது அருள் பெறாமையால் வருவது. ஒருபால் என்பவற்றின் பின்னர், 'நிற்கின்றனர்' என்பன, எஞ்சிநின்றன.

5. பொ-ரை: குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, வயல் சூழ்ந்த திருப் பெருந்துறைக்கு அரசனே! நினைத்தற்கும் அருமையானவனே! எங்கள் எதிரில் எழுந்தருளி வந்து, குற்றங்களைப் போக்கி எங்களை ஆட்கொண்டருளுகின்ற எம் பெருமானே! உன்னை, எல்லாப் பூதங்களிலும் நின்றாய் என்று பலரும் சொல்வதும், போதலும் வருதலும் இல்லாதவன் என்று அறிவுடையோர் இசைப்பாடல்களைப் பாடுவதும்; ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் தவிர உன்னை நேரே பார்த்தறிந் தவர்களை நாங்கள் கேட்டு அறிந்ததும் இல்லை. ஆயினும், யாங்கள் நேரே காணும்படி பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: பின்னர், ''புலவோர்'' என்றலின், முதற்கண்' 'பலரும்' என்பது வருவிக்கப்படும். இடைக்குறையாய் நின்ற, 'நின்னை' என்பதை முதலிற் கூட்டுக. ''எனின்'' என்றதன் பின், 'என்றல்' என்பது எஞ்சிநின்றது. ''புலவோர்'' என்றது, ஆடல் வல்லாரையும் குறித்தாதலின், வாளா, ''ஆடுதல்'' என்றார். ''அல்லால்'' இரண்டும், வினைக்குறிப்புச் செவ்வெண்ணாய் நின்றன.

''உனைக் கண்டறிவாரை'' என்றது, 'ஏனைப் பொருள்களைக் கண்டறிதல் போல, பாச அறிவு பசு அறிவுகளால் உன்னையும் கண்டறிவாரை' என்றபடி. 'இவ்வாறு சிந்தனைக்கும் அரியவனாய் இருப்பவனே, இருந்தும் எங்கள் முன்வந்து எம்மை ஆண்டு அருள்புரியும் எம்பெருமானே, பள்ளி எழுந்தருள்வாய்' என்க.

Koviloor Digital Library

373. பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

6. பொ-ரை: உமையம்மைக்கு மணவாளனே! கிண்ணம் போன்ற தாமரை மலர்கள் விரியப்பெற்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானே! இந்தப் பிறவியை நீக்கி எங்களை ஆட்கொண்டு அருள் செய்கின்ற எம் பெருமானே! மனவிரிவு ஒடுங்க பற்றற்று இருந்து உணருகின்ற உன் அன்பர்கள் உன்பால் அடைந்து பிறவித்தளையை அறுத்தவராய் உள்ளவர்களும் மை பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்களும் மனித இயல்பில் நின்றே உன்னை வணங்கி நிற்கின்றார்கள்; பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: 'பரப்பு' என்பது இடைக்குறைந்து, 'பப்பு' என நின்றது. பரப்பு - பரத்தல்; விரிதல், இதற்கு வினைமுதலாகிய 'மனம்' என்பது வருவிக்க. 'மனம் பரப்பற' எனவே, 'குவிந்து ஒருவழிப்பட்டு' என்ற தாயிற்று. வீடு - வீட்டுநிலை; என்றது, நிட்டையை. வந்து - பிறந்து. 'பிறந்து பந்தனை அறுத்தார்' என்றது, 'பிறப்பின் பயனைப் பெற்றுவிட்டார்' என்றவாறு. இதன்பின், 'அவ்வாறாயினும்' என்பது எஞ்சி நின்றது. மைப்பு - மைத்தல்; மைதீட்டப்படுதல். ''மைப்புறு கண்ணியர்'' என்றதன்பின், ஒடு உருபு விரிக்க. மானுடத்து இயல்பின்- மகளிர் மேல் நிகழும் மானுடரது இயல்பை உடையவராய்; என்றது, 'காமத்தை வெறாதார் போல' என்றவாறு. இன்னோரன்ன வழி பாடுகள் எல்லாம், இல்லறத்தைத் துறவாது அதனோடு கூடி நிற்பார்க்கே இயல்வனவாகலின், அவ்வாற்றான் வந்துநின்ற அடியார் களைக் கண்டு, அவரது உண்மை நிலையையும் உற்றுணர்ந்து அடிகள் இவ்வாறு அருளிச் செய்தார் என்க. செப்பு உறு - கிண்ணத்தின் தன்மையை எய்தும் (தாமரை மலர்கள்). மலரும் - அவ்வாற்றான் மலர்கின்ற. இப்பிறப்பு - எடுத்துள்ள இவ்வுடம்பு. அதனை அறுத்துப் பரமுத்தியை அருளுதல் மேல் நிகழற்பாலதாகலின், ''அருள்புரியும்'' என எதிர்காலத்தாற் கூறியருளினார்.

Koviloor Digital Library

374. அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவன்அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 7

7. பொ-ரை: பழம் பொருளானது கனியின் சுவைபோன்றது எனவும், அமுதத்தை ஒத்தது எனவும் அறிவதற்கு அருமையானது எனவும், அறிதற்கு எளிமையானது எனவும் வாதிட்டு, தேவரும் உண்மையை அறியாத நிலையில் எம்பெருமான் இருப்பார்; இதுவே அப்பரமனது திருவடிவம்; திருவுருக்கொண்டு வந்த சிவனே அப்பெருமான், என்று நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லும் படியாகவே, இவ்வுலகத்தில் எழுந்தருளுகின்ற, தேன் பெருகுகின்ற சோலை சூழ்ந்த திருவுத்தரகோசமங்கையில் எழுந்தருளி இருப்பவனே! திருப் பெருந்துறைக்கு அரசனே! எம் பெருமானே! எம்மைப் பணி கொளும் விதம் யாது? அதனைக் கேட்டு அதன்படி நடப்போம். பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: 'முதற்பொருளை, 'அது' என்றல் வடமொழி வழக்கும், 'அவன்' என்றல் தமிழ் வழக்குமாதலின், 'முதற்பொருள் பழத்தின் சுவைபோல்வது என்றாதல், அமுதம் போல்வது என்றாதல், அறிதற்கு அரியது என்றாதல், அறிதற்கு எளியது என்றாதல் தேவரும் அறியாராக, யாங்கள் அம்முதல்வன் இவனே என்றும், அவன் பெற்றியும் இதுவே என்றும் இனிதுணர்ந்து உரைக்குமாறு, இந்நில வுலகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளிவந்து எங்களை ஆண்டுகொள்ளும், உத்தரகோசமங்கைக் கண் உள்ளவனே, திருப்பெருந்துறைத் தலைவனே, எம்பெருமானே, இன்று நீ எம்மைப் பணிகொள்ளுமாறு எதுவோ அதனைக் கேட்டு நாங்கள் மேற்கொள்வோம்; பள்ளி எழுந்தருள்' என்பது இத்திருப்பாட்டின் பொருளாயிற்று.

''பழச்சுவையென'' என்றது முதலிய நான்கும், 'கறுப்பென்றோ சிவப்பென்றோ அறியேன்' என்பதுபோல, இன்னதென ஒருவாற்றானும் அறியாமையைக் குறிக்கும் குறிப்பு மொழிகளாய் நின்றன. அதனால், ''என'' நான்கும் விகற்பப்

Koviloor Digital Library

375. முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

பொருளவாயின. 'அறியாராக' என, ஆக்கம் வருவித்து உரைக்க. செய்யுட்கு ஏற்ப அருளிச் செய்தாராயினும், 'அவன் , இவன்' என மாற்றி முன்னர் வைத்துரைத்தலும், 'இங்கெழுந்தருளி எங்களை ஆண்டுகொள்ளும்' என மாற்றி உரைத்தலுமே கருத்தாதல் அறிந்து கொள்க. 'அமரரும் அறியாராக இங்கு எழுந்தருளி எம்மை ஆண்டு கொள்ளும்' என்றது, அத்தகைய அவனது அருளின் பெருமையை விதந்தவாறு. இவ்வாறு திருவருளின் சிறப்பை விதந்தோதி, ' எது எமைப் பணிகொளுமாறு அது கேட்போம்' என, அத் திருவருளின் வழி நிற்றலையே பொருளாக வைத்து அருளிச் செய்தமையின், அங்ஙனம் நிற்க விரும்புவார்க்கு இப்பகுதியுள் இத்திருப்பாட்டு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாதலை ஓர்ந்துணர்ந்துகொள்க.

8. பொ-ரை: அருமையான அமுதமே! எப்பொருளுக்கும் முற்பட்ட முதலும், நடுவும் முடிவும் ஆனவனே! மும்மூர்த்திகளும் உன்னை அறியமாட்டார்; வேறு யாவர் அறியக்கூடியவர். பந்தை ஏந்திய விரல்களை உடைய உமையம்மையும் நீயுமாக உன்னுடைய அடியார்களுடைய பழைய சிறு வீடுதோறும் எழுந்தருளின மேலானவனே! சிவந்த நெருப்பை ஒத்த வடிவத்தையும் காட்டித் திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோயிலையும் காட்டி, அழகிய தண்ணிய அருளாளன் ஆதலையும் காட்டி வந்து ஆட்கொண்டவனே! பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: முந்திய முதல் - முத்தொழில்களுள் முற்பட்ட தோற்றம். உலகிற்கு, 'தோற்றம், நிலை, இறுதி' என்னும் முத்தொழிலையும் உளவாக்குதல் பற்றி இறைவனை அவையேயாக அருளிச் செய்தார். இதனானே, ஒருவனேயாய் நிற்கின்ற அவன், மூவராய் நிற்றலும் கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, ''மூவரும் அறிகிலர்'' எனப்பின்னர்க் கூறிய மூவர், அம் முத்தொழிலுள் ஒரோவொன்றைச் செய்யும்

Koviloor Digital Library

தொழிற்கடவுளராதல் இனிது விளங்கும். முத்தொழிலின் முதன்மையையும் ஒருங்குடைய முதல்வன் அருள்காரணமாக மூவராய் நிற்கும் நிலைகளை, 'சம்பு பட்சம்' எனவும், புண்ணியங் காரணமாக முதற்கடவுளது தொழில்களுள் ஒரோவொன்றைப் பெற்றுநிற்கும் கடவுளர் பகுதியை, 'அணு பட்சம்' என்றும் ஆகமங்கள் தெரித்துக் கூறும். அதனால்,

... ''ஆதி
- அரியாகிக் காப்பான் அயனாய்ப் படைப்பான்
அரனாய்அழிப்பவனும் தானே'', - தி.11. ஞான உலா -5

வீரன் அயன்அரி, வெற்பலர் நீர்,எரி பொன்எழிலார்
கார்,ஒண் கடுக்கை கமலம் துழாய்,விடை தொல்பறவை
பேர்,ஒண் பதி,நிறம்,தார்,இவர் ஊர்திவெவ் வேறென்பரால்
ஆரும் அறியா வகைஎங்கள் ஈசர் பரிசுகளே.
-தி.11 பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 95

என்றாற்போலும் திருமொழிகள், சம்பு பட்சம் பற்றி வந்தனவும்,

''திருமாலும் நான்முகனும் தேர்ந்துணரா தன்றங்
கருமா லுறஅழலாய் நின்ற - பெருமான்''
- தி.11. ஞான உலா -1

என்றாற்போலும் திருமொழிகள் அணு பட்சம் பற்றி வந்தனவுமாதல் தெளிவாம்.

''மூவரும்'' என்ற உம்மை, சிறப்பு. ''அறிகிலர்'' என்றதன் பின், 'எனின்' என்பது வருவித்து, 'உன்னை மூவர்தாமே அறிய மாட்டார் எனின், மற்று யாவர் அறிய வல்லார்' என உரைக்க. இத்துணை அரியவனாகிய நீ, உன் அடியவரது எளிய குடில்தோறும் உன் தேவியோடும் சென்று வீற்றிருக்கின்றாய்' என்பார், ''பந்தணை விரலியும் எழுந்தருளிய பரனே'' என்று அருளினார். பந்து அணை விரலி - பந்தைப் பற்றி ஆடும் விரலை உடையவள். 'பந்து - கை' எனக் கொண்டு, அதன்கண் பொருந்திய விரல் என்று உரைப்பினுமாம். இவ்வாறு உரைப்பின், கையினது அழகைப் புகழ்ந்தவாறாம். அடியார் பழங்குடில் தோறும் எழுந்தருளியிருத்தல், அங்கு அவர்கள் நாள்தோறும் வழிபடுமாறு திருவுருக்கொண்டு விளங்குதல். இவ்வுருவத்தை, 'ஆன்மார்த்த மூர்த்தி' என ஆகமங்கள் கூறினும், இஃது அவ்வில்லத்துள்ளார் அனைவர்க்கும் அருள்புரிதற்கு எழுந்தருளிய மூர்த்தி என்பதே கருத்து என்க. இதனானே, 'என்றும் உள்ள

Koviloor Digital Library

376. விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

மூர்த்தியாக எழுந்தருள்வித்துச் செய்யும் ஆன்மார்த்த பூசை, இல்லறத் தார்க்கும், மாணாக்கர் வழிபட இருக்கும் ஆசிரியர்க்குமே உரியது' என்பதும், 'ஏனையோர்க்கு அவ்வப்பொழுது அமைத்து வழிபட்டுப் பின் விடப்படும் திருவுருவத்திலும், திருக்கோயில்களில் விளங்கும் திருவுருவத்திலும் செய்யும் ஆன்மார்த்த பூசையே உரியது' என்பதும் பெறப்படும். இனி, 'பழங்குடில்தொறும்' எழுந்தருளுதல், விழாக் காலத்து' என்றும் சொல்லுப; 'எழுந்தருளிய' என இறந்த காலத்தாற் கூறினமையின், அது, பொருந்துமாறு இல்லை என்க. ''பழங்குடில் தொறும்'' என எஞ்சாது கொண்டு கூறினமையின், 'இது, சில திரு விளையாடல்களைக் குறிக்கும்' என்றலும் பொருந்தாமை அறிக.

திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் குருந்தமர நிழலில் எழுந்தருளியிருந்து அடிகட்குக் காட்சி வழங்கிய இடத்தையே அடிகள், ''திருப்பெருந்துறை உறைகோயில்'' என்று அருளினார்; இது, 'திருப்பெருந்துறைக்கோயில்'என்னாது, ''திருப்பெருந்துறை உறைகோயில்'' என்றதனானே பெறப்படும். 'திருப்பெருந்துறைக்கண் நீ எழுந்தருளியிருந்த கோயில்' என்பது இதன் பொருளாதல் வெளிப் படை. இவ்விடத்தையே பின்னர் அடிகள் கோயில் ஆக்கினார் என்க.

9. பொ-ரை: விண்ணில் வாழும் தேவர்களும், அணுகவும் முடியாத, மேலான பொருளாயுள்ளவனே! உன்னுடைய தொண் டினைச் செய்கின்ற அடியார்களாகிய எங்களை மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தோனே! பரம்பரை அடியாராகிய எங்களுடைய கண்ணில் களிப்பைத் தருகின்ற தேன் போன்றவனே! கரும்பு போன்றவனே! அன்பு செய்கின்ற அடியவரது எண்ணத்தில் இருப்பவனே! உலகம் அனைத்துக்கும் உயிரானவனே! பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள் வாயாக.

Koviloor Digital Library

377. புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: 'அருள்பெற மாட்டாமையேயன்றி அணுகவும் மாட்டார்' என்றமையின், ''நண்ணவும்'' என்ற உம்மை இழிவு சிறப்பு. விழுப்பொருள் - சீரிய பொருள். 'தொழும்பு' என்னும் மென்றோடர்க் குற்றுகரத்தின் மெல்லெழுத்து, வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் வல்லொற்றாய்த் திரிந்தது. 'தொழும்பினை உடைய அடியோங்கள்' என்க. தொழும்பு - தொண்டு. ''வந்து'' என்னும் வினையெச்சம், 'வருதலால்' எனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. எனவே, 'வாழ்தற்பொருட்டு அடியோங்களை மண்ணகத்தே வரச்செய்தாய்' என்பது கருத்தாயிற்று. 'மண்ணுலகத்திலன்றி விண்ணுலகத்தில் ஞானங் கூடாது' என்பதனை அடிகள் யாண்டும் குறிப்பித்தல் அறிக. களி - களிப்பு. 'எண்' என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய், எண்ணுதற் கருவியாகிய மனத்தைக் குறித்தது.

10. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருப்பவனே! திருமாலாகிய அவன், பூமியில் சென்று பிறவாமையினால் யாம் வீணாகவே நாளைக் கழிக்கின்றோம்; இந்தப் பூமியானது சிவபெருமான் நாம் உய்யும்படி அடிமை கொள்கின்ற இடமென்று பார்த்து விருப்பத்தை அடையவும், பிரமன் ஆசைப்படவும் அர்ச்சிக்கவும் உனது பரந்த உண்மையான திருவருட்சத்தியும், நீயுமாகப் பூமியில் எழுந்தருளி வந்து எங்களை ஆட்கொள்ள வல்லவனே! அருமையான அமுதம் போன்றவனே! திருப்பள்ளி யினின்றும் எழுந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'திருப்பெருந்துறை உறைவாய், சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு இந்தப்பூமி; ஆதலின் புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின், நாம் நாள் அவமே போக்குகின்றோம் என்று நோக்கித் திருமாலாம் எழுந்தருளாயே'.

Koviloor Digital Library

புவனி - புவனம்; என்றது, மண்ணுலகத்தை. 'இந்த' என்றது, அடிகள் தம் கூற்றாக அருளியது. இடத்தை, ''ஆறு'' என்றார், வாயிலாதல் பற்றி. அவர்தம் ஏக்கறவு மிகுதியை உணர்த்தற்கு, ''விருப்பெய்தவும், ஆசைப்படவும்'' எனத் தனி விதந்தோதி யருளினார். அலர்ந்த - பரந்த; மெய்ம்மை - நிலைபேறு. 'கருணை யொடு' என அடையாக்காது, ''கருணையும்'' என வேறு பொருளாக ஓதினார், அதன் அருமை புலப்படுத்தற்கு. அவனி - மண்ணுலகு. பாசத்தை அறுத்து ஞானத்தை எய்துவிக்கும் திறன் நோக்கி. ''வல்லாய்'' என்றும், ஞானத்தை எய்தியபின், இன்ப உருவாய் விளங்குதல்பற்றி, ''ஆரமுதே'' என்றும் அருளிச்செய்தார்.

திருவிளையாடற் புராணம்

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்.

தித்திக்கும் மணிவார்த்தை யின்னம் சின்னாள்
திருச்செவியில் அருந்தவும்கைச் செம்பொன் எல்லாம்
பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும்
பணிகொடுபாண் டியனையிவர் பண்புதேற்றி
முத்திக்கே விடுத்திடவும் புத்தை வாது
முடித்திடவும் திருவுள்ள முன்னமெய்தி
எத்தித்தொண்டரைக்கருமம் சிறிதுண் டிங்கே
யிருத்தியென உருக்கரந்தான் அடியரோடும்

-பரஞ்சோதி முனிவர்.

Koviloor Digital Library

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்

'கோயில்' என்பது, தில்லைப் பொன்னம்பலமே என்பது நன்கறியப்பட்டது. இதன்மேல் அருளிச்செய்யப்பட்டமையின், இதுவும் அடுத்த திருப்பதிகமும், 'கோயில் திருப்பதிகம்' எனப் பெயர்பெற்றன. இவற்றுள், 'மூத்த திருப்பதிகம்' எனப்பட்டமையால், 'இது, முதற்கண் அருளிச்செய்யப்பட்டது' என்பது பெறுதும். 'பொன்னம்பலம்' என்பது இதன் கண் எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களினும் எடுத்தோதப்பட்டிருத்தலும், இதனை அறிவுறுத்தும். முன்னர் வந்த சில திருப்பதிகங்களும், இனிவருகின்ற சில திருப்பதிகங்களும் அவற்றின்கண் அமைந்த வேறு வேறு சொல்லும் பொருளும் பற்றிப் பிறவாற்றாற் பெயர்பெற்றன; இவையிரண்டும் அவ்வாறின்றி ஒன்றில் 'பொன்னம்பலம்' என்பது யாண்டும் எடுத்தோதப் பட்டமையாலும், மற்றொன்றில் பலவகைப் பொருளும் கலந்து வருதலானும், 'கோயில்' திருப்பதிகம் என்றே பெயர் பெறலாயின.

'மூத்த திருப்பதிகம்' என்பதனுள், 'மூப்பு' என்பது, உயர்வு குறிக்கும் என்பர், மாதவச் சிவஞான யோகிகள் *(சிவஞான சித்தி. சூ.2.9. உரை)*. இதன்கண் அடிகள், ஏனைய அடியார்களுடன் தாமும் சென்று சேர்ந்து இறையின்பத்தை நுகரும் பெரிய பேறு ஒன்றையே வற்புறுத்தி வேண்டி அருளிச் செய்திருத்தலின், ஏனைய திருப்பதிகங் களினும் இஃது உயர்வுடையது என்பது அவரது கருத்துப்போலும்!

திருவெம்பாவை முதலாகத் திருப்பள்ளி எழுச்சியீறாக வந்தவை, அடிகள் தம் கருத்தைப் பிறர் கூற்றாக வைத்துப் பிறிதோ ராற்றால் அருளிச்செய்தன; இனி வருவன அனைத்தும் அடிகள் தம் கூற்றாக நேரே அருளிச்செய்தனவேயாம். அவற்றுள், கோயில் திருப் பதிகமாதல் பற்றி இவ்விரண்டனையும் முன்வைத்துக் கோத்தனர். இதுவும், அடுத்த திருப்பதிகமும் 'தில்லையில் அருளிச் செய்யப் பட்டன' எனப் பதிப்புக்களில் காணப்படுகிறது.

இத் திருப்பதிகத்தின் முதலடி பற்றியே இதற்கு, 'அனாதி யாகிய சற்காரியம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இங்கு, 'சற்காரியம்' என்பது, அளவை முறையிற் சொல்லப்படும் சற்காரியம் அன்று; 'என்றும் உள்ள நல்ல செயல் - திருவருட்செயல்' என்பதே யாம். அச்செயலாவது இறைவன், சிவமும் சத்தியுமாய் நின்று உயிர்களோடு உடனாகி அவற்றை உய்வித்தல். இதன்கண் நான்காம்

Koviloor Digital Library

திருப் பாட்டுத் தவிர ஏனைய திருப்பாட்டுக்கள் யாவும் அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமாவன. நான்காம் திருப்பாட்டு ஐஞ்சீரடி மயங்கிய விருத்தமாம். இதனுள்ளும், அடுத்த திருப்பதிகத்தினும் எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களும் அந்தாதியாய் வருவன.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

378. உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானால் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவு ளிருக்கும்அரு
ளைப் புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே. 1

1. பொ-ரை: பொற்சபையில் ஆடுகின்ற, எம் ஈறில்லா முதல்வனே! எம்மை ஆளாகவுடைய உமையம்மை, சொரூப நிலையில் உன்னிடையே அடங்கித் தோன்றுவாள்; உடையவளாகிய உமையம்மையினிடத்தே, தடத்த நிலையில் நீ அடங்கித் தோன்றுவாய்; அடியேன் இடையே நீங்கள் இருவீரும் இருப்பது உண்மையானால், என் எண்ணம் நிறைவேறும்படி எனக்கு முன்னே நின்று, அடியேனாகிய யான், உனது அடியார் நடுவில் இருக்கின்ற திருவருளைச் செய்வாயாக.

கு-ரை: உடையாள் - எல்லாவற்றையும் தனக்கு அடிமை யாகவும், உடைமையாகவும் உடையவள்; இறைவி. அகத்தை ''நடு'' என்று அருளிச்செய்தார். 'அகம், புறம்' என்பன முறையே, வியாப்பிய நிலையையும், வியாபக நிலையையும் குறிக்கும். ''உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்; உடையாள் நடுவுள் நீ இருத்தி'' என்றது, 'சிவமும், சத்தியும் எவ்வாற்றானும் தம்முள் வேறல்ல' என்றற்கு. இதனை எடுத்தோதியது, இறைவன் பேரருளும், பேராற்றலும் உடைய னாதலைக் குறிப்பித்தற்கு. ''அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப தானால்'' என்றது, பதிப்பொருள் எஞ்ஞான்றும் உயிரினிடத்து நீங்காது நிற்றலைக் குறித்தபடி. இதனை எடுத்தோதியது, அத்தன்மைய னாகிய இறைவன் தமக்கு அருள்புரிதற்கு இயைபுண்மையைக் குறித்தற் பொருட்டாம். ''இருப்பது'' என்பதன்பின் தொகுக்கப்பட்ட. 'மெய்ம்மை' என்பது, இவ்விருதிறனும், 'மெய்ம்மையானால்' எனப்.

Koviloor Digital Library

379. முன்னின் றாண்டாய் எனைமுன்னம்
யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன்
பிற்பட் டொழிந்தேன் பெம்மானே

பின்னர் வருவதனை வற்புறுத்தற்கு ஏதுவாய் நின்றது. ''அடியார்'' என்றது. தமக்கு முன்னே, இறைவனை அடைந்தவர்களை. 'எம் முதல்' என இயையும். 'அவர்கட்கு மட்டும் அன்றி எனக்கும் நீ தலைவன் ஆதலின், என்னையும் உன்பால் வருவித்துக் கொள்ளற்பாலை' என்பார், ''எம்முதலே'' என்று அழைத்தார். முடியா - அழியாத. 'என் இக் கருத்து' எனச் சுட்டு வருவித்து உரைக்க. முன்நிற்றலாவது, முடித்தலை மேற்கொண்டு நிற்றல்.

''முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருள்உளதோ''

என்றருளினார், சேக்கிழார் நாயனாரும் (தி.12 பெ.புரா.மநு-47). அதனுள், 'பொருள்' என்றது, செயலை. இத்திருப்பாட்டுள், முதல் மூன்று தொடர்களையும் திருவைந்தெழுத்தின் (பஞ்சாக்கரத்தின்) பேதங்களைக் குறிக்கும் குழூஉக் குறியாக ஆள்வாரும் உளர். அவற்றுள் முதல் இரண்டு தொடர்களும், திருவைந்தெழுத்துள் சிவத்தைக் குறிக்கும் சிகாரமும், சத்தியைக் குறிக்கும் வகாரமுமாகிய இரண்டெழுத்துக்களாலாகிய சொல்லைப் பலமுறை சொல்லுங்கால் அமையும் நிலையைக் குறித்தற்கும், மூன்றாவது தொடர், அவ்விரண்டு எழுத்துக்களுடன், ஆன்மாவைக் குறிக்கும் யகாரத்தையும் உடன் சேர்த்துப் பலமுறை கூறுங்கால் அமையும் முறையைக் குறித்தற்கும் ஏற்புடையவாதல் அறிக. இனி, 'சிவம், சத்தி, ஆன்மா' என்னும் மூன்றையும் குறிக்கும் சிகார வகார யகாரங்கட்குப் பின்னர் முதல் இரண்டெழுத்தைப் பின்முன்னாக மாற்றி வகார சிகாரங்களாக வைத்து ஒரு தொடராகக் கூறும் முறையும் உண்டு. இது, முதலிலும், முடிவிலும் சிவத்தைக் குறிக்கும் சிகாரத்தைக் கொண்டு நிற்றலால், 'இருதலை மாணிக்கம்' என்றும், அதனுள் உள்ள எழுத்துக்களை முதற்றொடங்கி இறுதிகாறும் வரச்சொல்லினும், இறுதி தொடங்கி முதல்காறும் வரச் சொல்லினும், 'விகடகவி' என்பதுபோல, வேறுபடாது ஒருவகையாகவே யமைதலின், அதனை, 'விகடகவி' என்றும் குறியீடாக வழங்குவர்; அம்முறை, இத்தொடர்களில் யாண்டும் அமைந்திலது என்க.

2. பொ-ரை: பொற்சபையில் திருநடனம் செய்வதை விரும்பி யவனே! பெருமானே! முன்னே, என் எதிரே தோன்றி ஆட்கொண்

Koviloor Digital Library

என்னின் றருளி வரநின்று
போந்தி டென்னா விடில்அடியார்
உன்னின் றிவனார் என்னாரோ
பொன்னம் பலக்கூத் துகந்தானே. 2

380. உகந்தா னேஅன் புடைஅடிமைக்
குருகா உள்ளத் துணர்விலியேன்
சகந்தான் அறிய முறையிட்டால்
தக்க வாறன் றென்னாரோ

டாய். நானும் அதன் பொருட்டாகவே முயன்று உன்வழியில் நின்று பணி செய்கின்றேன். ஆயினும் பின்னடைந்து விட்டேன். என்னை இன்று உன்பால் வரும்படி அருளி, 'வா' என்று அழையாவிடில் அடியவர் உன்னிடத்தில் நின்று, இவர் யார் என்று கேட்க மாட்டார்களோ?

கு-ரை: முன்னம் - முன்பு. 'முன்னம் என்னை முன்நின்று ஆண்டாய்' எனக் கூட்டுக. யானும் அதுவே முயல்வுற்று - நானும் அங்ஙனம் உனக்கு ஆளாய் இருக்கவே முயன்று. பின் நின்று - உன் வழி நின்று. ஏவல் செய்கின்றேன் - பணிபுரிந்து நிற்கின்றேன். இதன் பின், 'ஆயினும்' என்பது எஞ்சிநின்றது. பிற்பட்டொழிந்தேன் - உன் அடியாரோடு உடன்செல்லாமல் பின்தங்கிவிட்டேன். இதன்பின், 'ஆதலால்' என்பது வருவிக்க. என் - என்னை, 'வர இன்று அருளி நின்று' என மாற்றுக. வர - உன்பால் வருமாறு. அருளிநின்று - அருள் செய்து. அடியார் - முன்பு உன்னுடன் வந்த அடியார்கள். உன் நின்று - உன்பால் நின்று. இவன் ஆர் என்னாரோ - இப்பொழுது இங்கு வருவதற்கு இவன் என்ன உரிமையுடையவன் என்று சொல்ல மாட்டார்களோ. 'இந்நிலை நீ, என்னை இங்கு விட்டுச் சென்றதனால் உண்டாயது என்பது கருத்து. 'ஆதலின், என்னை விரைந்து உன்பால் அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

3. பொ-ரை: பொன்னம்பலத்தில் ஆடுகின்ற எங்கள் முழுமுதற் பொருளே! அன்போடு செய்யப்படும் தொண்டின் பொருட்டு, என்னை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டவனே! தம் உடலையே அவியாகத் தீயில் இட்டு, உன் வழியிலே வந்தவர்கள், பேரின்பத்தில் வாழும்படி எழுந்தருளி இருப்பவனே! உருகாத மனத்தையுடைய, அறிவு இல்லாத நான், உலகம் அறிய எனது துன்பத்தைச் சொல்லி

Koviloor Digital Library

மகந்தான் செய்து வழிவந்தார்
வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்
முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன்
பொன்னம் பலத்தெம் முழுமுதலே. 3

381. முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும்
மூவர்க்கும் என் றனக்கும்
வழிமுத லேநின் பழவடி யார்திரள்
வான்குழுமிக்
கெழுமுத லேயருள் தந்திருக்க
இரங்குங் கொல்லோஎன்
றழுமது வேயன்றி மற்றென்
செய்கேன் பொன்னம் பலத்தரைசே. 4

முறையிட்டுக் கொண்டால், அருளாது ஒழிவது உனக்குத் தகுதி அன்று என்று உன் அடியார்கள் சொல்ல மாட்டார்களோ? அடியேனுக்கு உனது திரு முகத்தைக் காட்டாவிட்டால் யான் இறந்து படுவேன்.

கு-ரை: 'அன்புடை அடிமைக்கு உகந்தானே' என மாற்றி, குவ் வுருபை ஐயுருபாகத் திரிக்க. 'நான், உருகா உள்ளத்து உணர்விலி யாதலின், என்னை நீ விடுத்துச் சென்றதைப் பலரிடமும் சொல்லி முறையிட்டால், அம்முறையீடு தகுதிவாய்ந்த முறையீடன்று என்று தான் சொல்வார்கள்; ஆதலின், நீயே என்னை மறித்து நோக்கி அழையாவிடில், யான், தீயில் வீழ்தல், திண்வரை பாய்தல் முதலிய வற்றைச் செய்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்வேன்' என்பது இங்குக் கூறப்பட்டதாம். 'தீயில் வீழ்தல் முதலியவற்றால் உயிரைத் துறத்தலும் ஒருவகை வேள்வியே' என்றும், 'அங்ஙனம் செய்து நின்பால் வந்தாரும் சிலர் உளர்' என்றும் கூறுவார், ''மகந்தான் செய்து வழி வந்தார் வாழ வாழ்ந்தாய்'' என்று அருளினார். 'எய்தவந்திலாதார் எரியிற் பாய்ந்து இறைவனை அடைந்தார்' என அடிகள் முன்னர் அருளிச்செய்தது காண்க (தி.8 கீர்த்தி. 132). முகம் தருதல் - புறங் காட்டாது திரும்பி நோக்குதல்.

4. பொ-ரை: பொற்சபையில் ஆடுகின்ற நாதனே! எல்லா வற்றுக்கும் ஆதியான பொருளே! ஐம்புலன்களுக்கும் முத்தேவர் களுக்கும், எனக்குச் செல்லும் வழிக்கும் முதலானவனே! உன்னுடைய பழைய அடியார் கூட்டத்தோடு பெருமை மிக்க சிவலோகத்தில் கூடி

Koviloor Digital Library

382. அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும்
அமுதே என்றுன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல்
ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
காட்சி கொடுத்துன் னடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப்
பேசா திருந்தால் ஏசாரோ. 5

சேர்ந்திருத்தலைத் திருவருளால் கொடுத்தருள இரங்குமோ என்று அழுவது அல்லாமல் வேறு என்ன செய்ய வல்லேன்?

கு-ரை: மூவர் - 'அயன், அரி, அரன்' என்பவர். முன் நிற்கற் பாலதாய, 'மூவர்' என்பது. செய்யுள் நோக்கிப் பின் நின்றது. ''ஐம்புலன்'' என்றது, பூதம் முதலிய பிரகிருதி காரியம் அனைத்திற்கும் உபலக்கணமாய் நின்றது. ''மூவர்க்கும் ஐம்புலனுக்கும் முதல்'' என்றது, 'செய்வார்க்கும், செயப்படுபொருட்கும் முதல்' என்றபடி. ''முழுமுதல்'' என்றது இரட்டுற மொழிதலாய், 'பெருந் தலைவன்' எனவும். சிறந்த நிலைக்களம் (பரம ஆதாரம் - தாரகம்) எனவும், பொருள் தந்து, முறையே ''மூவர்'' என்றதனோடும், ''ஐம்புலன்'' என்றதனோடும் இயைந்தது. ''என்றனக்கும் வழி முதலே'' என்றது. 'எனக்கும், வழிவழியாய் நின்ற தலைவனே' என்றபடி. ''என் குடிமுழு தாண்டு வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே'' (தி.8 பிடித்த பத்து 1) என்பர் பின்னரும். 'திரளோடு' எனவும், 'வானின்கண்' எனவும், 'கெழு முதற்கு' எனவும், உருபுகள் விரிக்க. கெழுமுதல் - கூடுதல். ''தந் திருக்க'' என்றதில் இரு, அசைநிலை. ''மற்றென் செய்கேன்'' என்றது. 'உன்னை வற்புறுத்துதற்கு என்ன உரிமை உடையேன்' என்றவாறு. இத்திருப்பாட்டுள் அடியும் சீரும் வேறுவேறாய் வந்து மயங்கின.

5. பொ-ரை: அரசனே! பொற்சபையில் நடிக்கின்ற அமுதே! என்று வாழ்த்தி உன் திருவருளை எதிர்பார்த்து, இரையைத் தேடுகின்ற கொக்கினைப் போன்று இரவும் பகலும் கவலைப் பட்டிருந்து இளைத் தேன். முத்திக்கரையை அடைந்த உன்னடியார் மகிழ்ந்திருப்ப, நீ காட்சி கொடுத்தருளி உன்னடியேனாகிய என்னிடத்தில், பிரை ஊற்றிய பாலில் நெய் இருப்பது போல, வெளிப்படாமல் மறைந்து இருந்தால் உலகத்தார் ஏச மாட்டார்களோ?

Koviloor Digital Library

383. ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக்
கடியான் என்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும்
பேணா நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந்
திருவோ லக்கம் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும்
எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே. 6

கு-ரை: அருள் நோக்கி - அருள் வரும் என்று கருதி. ''இரை தேர் கொக்கொத்து'' என்றது, 'பதைப்பின்றி அடங்கி இருந்து' என்ற படி. 'கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து' *(குறள் - 490)* என்றவாறு, பயன் கிடைக்கும் காலத்தை நோக்கியிருந்து அலுத்து விட்டேன்' என்றடி. ஏசறுதல் - வருந்துதல். வேசறுதல் - இளைத்தல். வேசறுதலை இக்காலத்தார். 'வேசாறுதல்' என்ப. கரை - பிறவிக் கடலின் கரை; முத்தி. ''பிரைசேர் பால்'' என்றது, 'முதிராத தயிர்' என்றபடி. இது, பிரையிட்ட உடனே காணப்படும் நிலை. பிரையிடாத பாலில் நெய் வெளிப்படும் என நோக்கப்படாமையின் வாளா, 'பாலின் நெய் போல' என்னாது, இவ்வாறு அருளிச்செய்தார். ஆகவே, 'பிரையிட்டு அது தோய்ந்து முதிர்ந்து வெண்ணெய் வெளிப்படும் என நோக்கியிருப்பார்முன், அஃது அங்ஙனம் முதிராது, பிரையிட்ட நிலையிலே இருப்பது போல இருக்கின்றாய்' என்றதாயிற்று. ஒன்றும் செய்யாதிருத்தலை, 'பேசாதிருத்தல் - மௌனம் சாதித்தல்' என்றல் வழக்கு. 'அடியராயினாருள் சிலருக்குக் காட்சி வழங்கிக் களிப்பையும், சிலருக்குப் பேசாதிருந்து துயரையும்தரின், நடுவு நிலையாளர் உன்னை ஏச மாட்டார்களோ' என்றபடி.

6. பொ-ரை: ஒளியுருவானவனே! எல்லாம் உடையவனே! பொற்சபையில் நடிக்கின்ற எந்தையே! அடியேனை மற்றவர்கள் எல்லாம் அன்பில்லாதவன் என்று இகழ்வார்கள். உன்னருளையே விரும்பி நிற்கிறேன். ஆதலின் அடியார் சூழ்ந்திருக்கின்ற, உன் திருச் சபையைக் காண்பதற்கு, இனி இரங்கி அருள்வாயாக.

கு-ரை: ''ஏசாநிற்பர்'' என்று, எதிர்காலத்தில் நிகழ்காலம், ''பேணா'' என்றது, 'செய்யா' என்னும் வினையெச்சம். ''இனித்தான்'' என்றதில், தான், அசைநிலை. திருவோலக்கம் - கொலு. பிறர் எல்லாம் - உலகத்தார் அனைவரும். 'ஏசா நிற்பர்'' என்றதற்குமுன், 'ஆதலின்'

Koviloor Digital Library

384. இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன்
என்றென் றேமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய்
ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும்
நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள்
வாழ்வே வாவென் றருளாயே. 7

என்பது வருவித்துக் கூட்டி, அத்தொடரை, இரண்டாம் அடியின் இறுதிக்கண் வைத்து உரைக்க. தேசன் - ஒளியுடையவன். 'உலகத்தார் எல்லாம் என்னை உனக்கு அடியவன் என்றே சொல்லுவர்; யானும் உனது அருள் ஒன்றையே விரும்பி நிற்பேன்; ஆதலின், யான் உன்னை அடையாது அல்லல் உறின், யாவரும் இருவரையும் ஏசுவர்; அவ்வாறாகாமல் உன் திருவோலக்கம் சேவிக்க இப்பொழுதே இரங்கியருள்' என்பது இதன் திரண்டபொருள்.

7. பொ-ரை: எங்களது வாழ்வாயுள்ளவனே! அம்பலத்தாடும் பெருமான் நமக்கு அருள்புரிவான் என்று, பலகால் நினைந்து இன்புற்றிருக்கும் எளியேனை, அருமையான உபதேசத்தை அருள் செய்து ஆட்கொண்டாய். அவ்வாறு இருக்க, நான் இப்போது ஆள்வாரில்லாத செல்வம் போலப் பயனற்று ஒழிவேனோ? நெருங்கிய பழவடியார்களும் நீயும் நின்று விளங்கி விளையாடுகின்ற பக்கத்திலே நெருங்கி வரும்படி என்னை 'வா' என்று அழைத்து அருள் செய்வாயாக.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'எங்கள் வாழ்வே, (என்னை முன்பு) அருங்கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்; (இப்பொழுது) ஆள்வார், இலிமாடு ஆவேனோ! ஏமாந்திருப்பேனை வா என்று அருளாய்'. ஏமாந்து - களிப்புக்கொண்டு. அருங் கற்பனை - அரிய போதனை; அறிதற்கரிய உண்மையை உரைத்தல். மாடு - செல்வம். செல்வம் பயன்படும் பொருளாயினும், அதற்கு உரிமையுடையவர் அருகில் இல்லாதபொழுது அது பயனில்லாதவாறுபோல, என்னை உடையவனாகிய நீ என்னைப் புறக்கணித்திருப்பின் நான் கெடுவேன்' என்றது இவ்வுவமையின் பொருள். பசுக்களை, 'மாடு' என வழங்குதல் உயர்ந்தோர் வழக்கிற் காணப்படாமையின், ''மாடு'' என்றதற்கு, 'பசு' என்று உரைத்தல் ஆகாது என்க. ''ஆள்வார் இலி

Koviloor Digital Library

385. அருளா தொழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட
பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா
மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து
வருந்து வேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல்
செத்தே போனாற் சிரியாரோ. 8

மாடு ஆவேனோ'' என்றதில் ஆக்கம் 'உவமை குறித்தது' என்பர், மாதவச் சிவஞான யோகிகள் *(சிவஞானபோதம்-சூ.7, அதி.3, சிவ ஞானசித்தி - சூ.8.29.)* 'ஏமாத்தல், ஏமாறுதல்' என்னும் சொற்களிடை வேறுபாடு அறியாதார் 'ஏமாத்தல்' என்பதற்கும், 'ஏமாறுதல்' என்பதன் பொருளே பொருளாக உரைப்பர்; அது பொருந்தாமையை, சான்றோர் செய்யுட்கள் நோக்கி அறிந்துகொள்க. 'ஏமாறுதல்' என்பது, 'ஏமம் மாறுதல்' என்பதன் மரூஉ. எனவே, இது, பிற்கால மரூஉ மொழிகளுள் ஒன்று என்க.

8. பொ-ரை: என்னை ஒரு பொருளாகக் கொண்டு வலிய வந்து ஆட்கொண்ட பொன் போன்றவனே! பொற்சபையில் நடிக்கின்ற கூத்தனே! நீ அருள் செய்யாது ஒழிந்தனையாயின், என்னை இவ் வுலகில் அஞ்சாதே என்பவர் யாருளர்? மயக்கம் பொருந்திய மனத் துடன் உன்னைவிட்டு விலகித் துன்பப்படுகின்ற என்னை 'வா' என்று அழைத்து உன் தெளிவு பொருந்திய கூட்டத்தைக் காட்டாவிடில், யான் இறந்து போனால் உலகத்தார் சிரிக்க மாட்டார்களோ?

கு-ரை: மருள் ஆர் மனம் - மயக்கம் பொருந்திய மனம். ''தெருளார்'' என்றது, 'தெளிவையுடைய அடியார்' என்னும் பொருட்டாய், ''உன்'' என்றதற்கு முடிபாயிற்று. ''செத்தே போனால்'' என்று, அனுவாதமாக அருளிச்செய்ததாகலின், 'காட்டாயேல் செத்தே போவேன்; அவ்வாறு போனால் சிரியாரோ' என்று உரை உரைக்கப் படும். ''செத்தே'' என்ற ஏகாரம், தேற்றம். பிராரத்த கன்ம முடிவின் கண் சூக்கும உடம்பு நீங்காது தூல உடம்பு மாத்திரை நீங்குதலே, 'சாதல்' எனப்படும். இரண்டு உடம்பும் ஒருங்கு நீங்குதல், 'சாதல்' எனப்படாது; என்னையெனின், முன்னது ஒருபிறப்பை விடுத்து மற்றொரு பிறப்பிற் செல்வதேயாகலானும், பின்னது பிறவியிற் செல்லாது, வீடு பெறுதலேயாகலானும் என்க. எனவே, ''சாவா வரம் பெறுதல்'' என்பதற்கும், 'மீளப் பிறக்கும்நிலையில் உடம்பு நீங்கப்

Koviloor Digital Library

386. சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வே றிருந்துன் திருநாமந்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே. 9

பெறாத வரம்' என்பதே கருத்தாவதன்றி, எப்பொழுதும் உடம்பொடு கூடியிருத்தல் என்பது கருத்தன்றாம். என்னை? அறிவுடையோர், யாதானும் ஒருகாரணம் பற்றிச் சிலநாள் மிகுதியாக உடம்பொடு நிற்க விரும்புதலன்றி, எஞ்ஞான்றும் உடம்பொடுகூடி நிற்க விரும்பா ராதலின். 'உடம்பு அருவருக்கத்தக்கதன்றி விரும்பத்தக்க பொருளன்று' என்பது மேல் இனிது விளக்கப்பட்டது. இவ்வாற்றால் அடிகள், 'செத்தே போவேன்' என்றது, 'நீ என்னைப் புறக்கணிப்பின், மீளப் பிறவியில் வீழ்வேன்; அதுகண்டு உன் அடியார்கள், அருள் பெற்ற பின்னரும் அதனைப் பேணாது பிறவியில் வீழ்ந்தான்; என்னே இவனது அறிவிருந்தவாறு என எள்ளி நகையாடுவாரல்லரோ' என்று அருளிச்செய்தவாறாம். இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார் பின்னர்ப் பிறவியில் வீழ்தல் எஞ்ஞான்றும் இல்லையாயினும், அடிகளது வீடு பேற்று அவா, அவ்வாறு அவரை அஞ்சப்பண்ணியது என்க.

9. பொ-ரை: தலைவனே! பழைய அடியார்கள் சிரிப்பார்கள்; மகிழ்வார்கள்; இன்புறுவார்கள்; கூடிக்கூடி உனது திருநாமத்தைக் கூறுவார்கள்; சிலர் கேட்பார்கள்; அதனைப் பாராட்டுவார்கள்; தனித்தனியே இருந்து உனது திருப்பெயரை மனத்திலே ஊன்றுவார்கள்; பொற்சபையின் கண்ணே நடிக்கின்ற இறைவா என்று துதிப்பார்கள். அவர்கள் எதிரிலே நாய் போன்றவனாகிய யான் இகழ்ச்சியுடையவனாய் இருப்பேனோ? இனியேனும் அருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: முன்னைத் திருப்பாட்டில் வந்ததனை இத்திருப்பாட்டில் வந்த, ''உன் தெருளார்'' என்பதனை இங்கும் உய்த்து, ''திரண்டு திரண்டு'' என்றதனை முதலில் வைத்துரைக்க. தேனிப்பார் - இன்புறுவார். இதனை, 'தியானிப்பு' என்பதன் மரூஉ என்பாரும் உளர். 'தியானித்தல்' என்பது, 'சானித்தல்' என வருவதனையே

Koviloor Digital Library

387. நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன்
நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா
வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன்னம் பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி
யருளாய் என்னை உடையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்கின்றோம். ''ஒண்கருட சானத்தில் தீர்விடம்போல்'', ''கோதண்டம் சானிக்கில்'' *(சிவஞானபோதம். சூத்.9. அதி.2.3.).* வார்த்தை - புகழ். மெச்சுவார் - பாராட்டுவார். வெவ்வேறிருந்து - தனித்தனியே இருந்து, ''நாமம்''; திருவைந் தெழுத்து. தரித்தல், நாவினும், மனத்தினும். நரிப்பாய் - துன்பம் உடையவனாய். இறை உலகத்தை அடைந்த அடியார்கள் தூய உடம்பு உடையராய் எங்கும் இயங்குவராதலின், என்னைக் கண்டு இரங்குவர் என்பார், ''அவர்முன் நரிப்பாய் இருப்பேனோ'' என்று அருளிச் செய்தார். நரிப்பு - துன்பத்தால் தாக்கப்படுதல். இது, 'நெரிப்பு' என்பதன் மரூஉப் போலும்! அன்றி ஒருதேய வழக்கெனினுமாம். ஓகாரம் இரக்கப்பொருட்டு. நல்காய் - இரங்காய்.

10. பொ-ரை: என்னை ஆளாக உடையவனே! நமக்கு இறைவன் அருள் புரியாது போகான் என்று எண்ணி, உனது திருநாமமாகிய அஞ்செழுத்தைப் பலகால் கூறி, கண்கள் நீர் பெருகி, வாயால் வாழ்த்தி, மெய்யால் வணங்கி, மனத்தினாலே எண்ணிக் கனிந்து, பலகாலும் உனது உருவத்தைத் தியானித்து பொற்சபை என்றே துதித்துத் தளர்வு உற்றிருக்கும் உயிராகிய எனக்கு இரங்கி அருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: 'பொருளறிந்து நன்கு போற்றாது அறிந்த அளவில் எப்பொழுதும், எவ்விடத்தும் சொல்லுகின்றேன்' என்பார், ''பிதற்றி'' என்றார். ''மல்கா'' முதலிய நான்கும், ''செய்யா'' என்னும் வினையெச்சங்கள். பாவித்து - நினைத்து. பரவி - துதித்து. ஒல்கா நிற்கும் -மெலிகின்ற. தம்மையே தமது எளிமையும் அயன்மையும் தோன்ற, 'உயிர்க்கு' எனத் திணையும், இடமும், வேறாக அருளிச் செய்தார்.

Koviloor Digital Library

22. கோயில் திருப்பதிகம்

அநுபோக இலக்கணம்

இதுபற்றிய குறிப்புக்கள் முன்னைத் திருப்பதிகத்தின் முகத்தே கொடுக்கப்பட்டன. இதன்கண், அடிகளது அநுபவம் இனிது விளங்கி நிற்றல்பற்றி, இதற்கு 'அநுபோக இலக்கணம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது 'தில்லையில் அருளிச்செய்யப் பட்டது' என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது, முழுவதும் எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது, இது, கோயில் திருப்பதிகமாகவும், இதனுள் எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களிலும், ''திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே'' என்றே அடிகள் அழைத்தருளிச்செய்தல் கருதத்தக்கது. 'கோயில் என்பது திருப்பெருந்துறையே' எனச் சாதிப்பாரும் உளர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

388. மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடைய அன்பே. 1

1. பொ-ரை: தேனின் தெளிவானவனே! சிவபிரானே! திருப் பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவனே! அளவு இல்லாத பதவிகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து நின்ற ஆனந்தமே! என்னுடைய அன்பு உருவமே! பகைத்து, என்னை மயக்கச் செய்யும் வஞ்சனையைச் செய்கின்ற ஐம்புலன்களின், வாயில்களையும் அடைத்து அமுதமே சுரந்து நின்று என்னகத்தே தோன்றுகின்ற ஒளியே! உன்னை நான் உள்ளவாறு காணும்படி வந்தருள்வாயாக.

கு-ரை: மாறிநின்று - தம்முள் ஒன்றோடு மற்றொன்று மாறுபட்டு நின்று; என்றது, 'ஒன்று வந்து பற்றும்பொழுது, மற்றொன்று அதனை விலக்கி வந்து இவ்வாறு இடையறாது சூழ்ந்து' என்றபடி. இதற்கு இவ்

Koviloor Digital Library

வாறன்றி, 'என்னோடு பகைத்து நின்று' என உரைப்பின், ''மயக்கிடும்'' எனவும் ''வஞ்சம்'' எனவும் வருவனவற்றாற் பெறப்படுவதற்கு வேறாய்ப் பெறப்படுவது ஒன்று இன்மை அறிக. வஞ்சம், அற்றம் பார்த்து வருதல். ''ஒருவனை வஞ்சிப்பதோரும் அவா'' *(குறள்-366)* என்றதும் காண்க. ''வழி'' என்றது, பொறிகளை; ''பொறிவாயில் ஐந்து'' என்றது காண்க *(குறள்-6)*. ''அமுது'' என்றது, அதன் இன்பம் போலும் இன்பத்தை. ''அமுதே'' என்ற ஏகாரம், பிரிநிலை. ''ஊறி நின்று'' என்றதனை, 'ஊறி நிற்க' எனத் திரிக்க. எழுதல் - தோன்றி வளர்தல். ஆசான் மூர்த்தியாய் வந்து ஆட்கொண்ட கோலம், இறைவனது இயற்கைக் கோலம் அன்றாதலின், இயற்கைக் கோலத்தில் காணுதலை, ''உள்ளவா காணுதல்'' என்றார். இக்காட்சி, சிவலோகத்தே காணப்படும்.

'சிவலோகம் அல்லது சிவபுரம்' என்பது, சுத்த தத்துவ புவனங்கள், அனைத்திற்கும் பெயர். இப்புவனங்கள் ஏனைய அசுத்த தத்துவ புவனங்கட்கு உள்ளீடாய் அவற்றோடு உடன் நிற்பனவும், அவை அனைத்திற்கும் மேலாய் அவற்றைக் கடந்து நிற்பனவும் என இரு கூறுபட்டு நிற்கும். அவ் இருகூற்றுள், அசுத்த தத்துவ புவனங் களோடு உடனாய் நிற்கும் சிவலோகம், 'பதமுத்தித் தானம்' என்றும், அவற்றிக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் சிவலோகம், 'அபரமுத்தித் தானம்' என்றும் சொல்லப்படும். அவற்றுள் பதமுத்தித்தானம், 'சரியை, கிரியை, யோகம்' என்னும் மூன்று நிலைகளின் நின்றோர் சென்று அடையும் இடமும், அபரமுத்தித்தானம், ஞானத்தில், 'கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்' என்னும் நிலைகளில் நின்றோர் சென்று அடையும் இடமுமாம். நிட்டையை அடைந்து மீளாது நின்றோர், இவை அனைத்தையும் கடந்து சிவனோடு இரண்டறக் கலப்பர்.

நிட்டையிலே நிலைத்து நில்லாது மீட்சி எய்துவோர், அபரமுத்தித் தானத்திற் சென்று தடத்த சிவனை அடைந்து, அவனது அருள் வழியே பின்னர்ச் சொரூப சிவனை அடைவர், பதமுத்தித் தானத்தை அடைந்தோர் தாம் செய்த சரியை முதலியவாகிய தவத்தின் வன்மை மென்மைகட்கு ஏற்ப அங்கு நின்றே ஞானத்தை அடைந்து, அபரமுத்தி, பரமுத்திகளில் ஏற்ற பெற்றியாற் செல்லுதலும், மீள இந்நிலவுலகிற் பிறந்து ஞானத்தை அடைந்து, கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் என்பவற்றால் பின்னர் அபரமுத்தி, பரமுத்தி களை அவ்வாற்றான், அடைதலும் உடையராவர். அபரமுத்தித் தானத்தை அடைந்தோருள் அசுத்தவுலகை நோக்குவோர் அரியராக லின், அவர்க்குப் பிறப்பு உண்டாதல் மிகச் சிறுபான்மையே. 'அபர முத்தர்க்குப் பிறப்பில்லை' என்பதும் பெரும்பான்மை பற்றியேயாம்.

Koviloor Digital Library

ஆயினும் நிட்டை கூடாதவழி, அசுத்த உலகை நோக்கும் நோக்கு ஒழியாது ஆகலானும், அந்நோக்கினை, கேட்டல் முதலிய மூன்று ஞானங்களும் மெலிவித்தலும், கெடுத்தலும் பெரும்பான்மை யாயினும், சிறுபான்மை அது தப்புதலும் கூடுமாகலின், பிறத்தல் அவர்க்கும் சிறுபான்மை உளதேயாம்.

'காண அருளாய்' என இயையும். வந்து - மீளத் தோன்றி, தேறல் - தேன். தெளிவு - வடித்தெடுத்து. ஈறிலாப் பதங்கள் - அள வில்லாத உலகங்கள். ''ஈறிலா'' என்றதனை, இன்பத்திற்கு அடை யாக்குவாரும் உளர். ''யாவையும்'' என்றதனால், அபர முத்தித் தானமாகிய சுத்த மாயா புவனங்களும் அடங்கின. 'இவை அனைத்தை யும் கடந்த இன்பம்' என்றதனால், அது பரமுத்தி இன்பமாதல் வெளிப்படை. இவ்வின்பத்தைப் பயக்கும் அன்பு, 'காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள்' என்னும் வேற்றுமை தோன்றாது காட்சிப் பொருளாகிய சிவம் ஒன்றே தோன்ற நிற்கும் அதீத நிலைக்கண்ண தாகிய பேரன்பாகலின், அதனை இறைவனின் வேறாக அருளாது. ''என்னுடைய அன்பே'' என, ஒன்றாகவே அருளிச்செய்தார். எனவே,

அன்பு சிவம்இரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

(தி.10 திருமந்திரம் - 270.) என்றருளிய அன்பும் இதுவேயாதல் பெறப்பட்டது.

அடிகள் இறைவனை இவ்வாறு விளித்தமையால் அவர் விரும்பியது பரமுத்தி இன்பத்தையன்றி வேறொன்றையன்று என்பது தெள்ளிதாதலின், அவர் பலவிடத்தும் தமக்குத் தருமாறு வேண்டும். சிவலோகம் அல்லது சிவபுரம் என்பது, அபரமுத்தித்தானத்தையன்றிப் பதமுத்தித் தானத்தையன்றென்பது இனிது விளங்கும். அன்னதா யினும், அடிகள் பரமுத்தியை வேண்டாது, அபர முத்தியையே வேண்டுதல் என்னையெனின், திருப்பெருந்துறையில் தம்மோடு உடன் இருந்து அருள்பெற்ற அடியார்கள் பலரும் அடைந்தது அபர முத்தியே என்னும் கருத்தினால், தமக்கும் அதுவே தரற்பாலது என்னும் உணர்வினாற்போலும் என்க. அபரமுத்தித் தானத்தில் அடை யும் நிலைகள் வாளா, 'சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம்' எனக் கூறப் படாது, 'சுத்த சாலோகம், சுத்த சாமீபம், சுத்த சாரூபம்' என வேறு

Koviloor Digital Library

389. அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர் கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. 2

390. அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே

வைத்துக் கூறப்படும்; அந்நிலையே அடிகளால் குறிப்பிடப்படுவது என்க. அதனை அடிகள் வேண்டுவதும் அவற்றில் உள்ள விருப்பத்தால் அன்று; அதனையடைந்துவிடின், பின்னர்ப் பிறப்பில்லையாய் ஒழியும் என்னும் துணிவினாலேயாம் என்க.

2. பொ-ரை: எல்லாவற்றிற்கும் முன்னுமாய், பின்னுமாய் முழுதுமாய் வியாபித்த மலமற்றவனே! எல்லையற்ற பரம்பொருளே! அழகிய திருப்பெருந்துறையை உடையவனே! சிவபிரானே! சிறப்புப் பொருந்திய சிவபுரத்துக்கு அரசனே! அன்பின் மிகுதியால் அடியேனை உயிரோடு உடம்பும் இன்ப வெள்ளமாய்க் கசிந்து உருகும்படி என் நிலைக்குத் தகுதி இல்லாத இனிய அருளைப் புரிந்தாய். இந்தப் பேருதவிக்கு நான் உனக்குத் திரும்பச் செய்யக் கூடிய உதவி இல்லாதவனாய் இருக்கிறேன்.

கு-ரை: ஆக்கை (உடம்பு) உயிரின் வழியே நிற்பதாகலின், அதனை, ''ஆவியோடு'' என, உயிரொடு சார்த்திக் கூறினார். பரம் - தரம்; தகுதி. ''முன்பு, பின்பு'' என்றவை, காலப் பெயராய், அவற்றின் கண்ணவாகிய பொருளைக் குறித்தன. ''பின்பும்'' என்றதன்பின்னும், 'ஆய்' என்பது விரிக்க. இனி 'முன்பும் பின்புமாய்' என மாறிக் கூட்டலும் ஒன்று. ''முழுதும்'' என்றது, இடம்பற்றி. ''முன்புமாய்'' முதலியவற்றை முதற்கண் கூட்டி உரைக்க.

Koviloor Digital Library

திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே. 3

3. பொ-ரை: அடியார்களுக்கு இறைவனே! அடியேனுடைய தந்தையே! உயிரோடு உடம்பும் அடுக்குத்தோறும் நெகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி உள்ளத்தே புகுந்து நின்று உருகச்செய்து, பொய்யாகிய அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிய உண்மை ஞானமே! அலை மோதாது நிலையான அமுதமாகிய தெளிந்த கடலே! திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! வாக்கும் மனமும் கடந்து நின்று திருவருளால் உணரும்படி நான் உன்னைப் புகழ்ந்து உரைக்கின்ற வழியை உணர்த்துவாயாக.

கு-ரை: 'அன்பர்க்கு அரைசனே' எனக் கூட்டுக. அரைசன் - அரசன்; போலி. 'காவல் குழவி கொள்பவரின் ஓம்பும்' *(புறம்-5.)* அரசர்போல, இறைவன் தன் அன்பரை ஓம்புதலின், அவனை அவர்க்கு அரசன் என்று அருளினார். ''உடைய'' என்றது, ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல்; அஃது இங்கு நான்காவதன் பொருட்கண் மயங்கி வந்தது. புரை - உள்ளறை. அஃது, ஆக்கையிடத்து, தூலதேகத்தின்கண் உள்ள சத்த தாதுக்களையும், மற்றும், சூக்கும தேகம், பரதேகம் என்பவற்றையும், உயிரிடத்து, பாச ஞான பசுஞான பதிஞானங்களையும் குறித்தற்பொருட்டு, அடுக்கி நின்றது. கனிய - இளகும்படி. பதிஞானத்தால் இறைவனை உணரும் பொழுதன்றியும், பாசஞானங்களால் உலகினை உணரும் பொழுதும் அன்பர்கட்கு வேண்டுவது இறையன்பே. இனி, ''புரைபுரை'' என்றதனை ஆக்கை ஒன்றிற்கே கொள்ளுதலுமாம். மிகுதலின், ஆவியும் புரை புரை கனிவதாக அருளிச்செய்தார். 'இருள் - அறியாமை; ஆணவ மலம்' என்பதும், 'அது முத்திக் காலத்தில் சத்தி கெட்டு நிற்கும் இயல் புடையதாதலின் இல்பொருள்போல வைத்துப் பொய் எனப்பட்டது' என்பதும் சிவஞானபோதத்து ஆறாம் சூத்திர மாபாடியத் தொடக் கத்துக் கூறப்பட்டமை காண்க. மெய்ச்சுடர் - அழிவில்லாத என்றும் நிலைபெற்று நிற்கும் ஒளி. 'பொராது' என்னும் எதிர்மறை வினையெச் சத்து ஈறு கெட்டது. மன்னுதல் - நிலைபெறுதல். 'திரை பொரா மன்னும் அமுதத் தெண்கடல்' என்னும் இல்பொருள் உவமப் பெயர், ஆகு பெயராய் உவமிக்கப்படும் பொருளை உணர்த்திற்று. இறைவன் என்றும் ஒருபெற்றியனாய் நிற்றலைக் குறிக்க, ''திரைபொரா மன்னும்'' என்றும், இன்ப மயனாதலைக் குறிக்க, ''அமுதம்'' என்றும்,

Koviloor Digital Library

391. உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே

அறிவு வடிவினனாதலைக் குறிக்க. ''தெள்'' என்றும் அடைபுணர்த்து அருளிச்செய்தார். எனவே, இம்மூன்று அடைகளானும் முறையே, 'சத்து, ஆனந்தம், சித்து' என்னும் இயல்புகள் குறிக்கப்பட்டவாறு அறிக. இது, மெய்ச் சுடராதலைப் பிறிதோராற்றான் இனிது விளக்கிய வாறு.

'உரையுணர்வு' என்னும் உம்மைத் தொகை, ''இறந்து'' என்றதனோடு இரண்டாவதன் பொருள்படத் தொக்கது. 'இறைவன் வாக்குமனாதீதன்' என்பதில் 'வாக்கு' என்பது பாசஞானத்தையும், 'மனம்' என்பது பசுஞானத்தையுமே குறிக்கும் என்பது சிவஞான போதத்து ஆறாம் சூத்திரத்தின் இரண்டாம் அதிகரண மாபாடியத்தான் இனிது விளங்கிக் கிடப்பது. அதனால், இங்கு, ''உரை'' என்றது பாச ஞானத்தையும், ''உணர்வு'' என்றது பசுஞானத்தையுமாதல் தெளிவு. இறத்தல் - கடத்தல். இவ்விருஞானத்தானும் இறைவன் உணரப் படானாகலின், ''உரையுணர்வு இறந்து நின்று'' எனவும். இவற்றான் உணரப்படானாயினும், பதிஞானத்தால் உணரப்படுதலின். ''உணர்வது'' எனவும், அவன் இங்ஙனம் நிற்றல், சூக்கும சித்தாய் நிற்கும் தனது தனித் தன்மையாலாதலின், ''ஓர் உணர்வே'' என்றும் அருளிச்செய்தார். ''உணர்ந்தார்க்கு உணர் வரியோன்'' (தி.8 கோவையார் - 9) என்பதில், ''உணர்ந்தார்க்கு'' என்பதற்கு, 'அருள்நிலையில் நின்று வேறாக உணர்ந்தார்க்கு' என்பதும், ''உணர்வரியோன்'' என்பதற்கு, 'அங்ஙனம் வேறு நில்லாது அவரைத் தன் திருவடி வியாபகத்துள் அடக்கி ஆனந்தத்துள் திளைத்திருக்கச் செய்பவன்' என்பதுமே பொருளாகலின், அஃது இதனோடு மலையாமை அறிக. இத் திருக்கோவைப் பகுதிக்குப் பேராசிரியர் உரைத்த உரைக்கும் இதுவே கருத்தாதல் அறிந்துகொள்க. ''உணர்ந்தார்க்கு'' என்பதற்குப் பிறிதொரு பொருளும் அவர் இரண்டாவதாகவே உரைப்பார். 'உரையுணர்வு இறந்தவனாதலின், உன்னை உரைக்குமாறு இல்லை' என்பார், ''யான் உன்னை உரைக்குமாறு உணர்த்து'' என்று அருளினார். எனவே, 'இயன்ற அளவில் உன்னைப் பாடுவேன்' என்றதாம்.

4. பொ-ரை: கற்று உணர்ந்த, பெரிய முனிவரும், தேவருடன்,

Koviloor Digital Library

திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
குறிகினேற் கினியென்ன குறையே. 4

ஏனையோரது உணர்ச்சிக்கும் உணர்வுக்கும் அருமையான பொருளே! ஒப்பில்லாதவனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிரானவனே! பிறப்புப் பிணியைப் போக்கி உய்விக்கின்ற மருந்து போன்றவனே! செறிந்த இருளில் தெளிவாய்க் காணப்பட்ட தூய ஒளியே! திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! குணங்கள் இல்லாத ஆனந்தமே! உன்னை அடைந்த எனக்கு இனி என்ன குறை உள்ளது?

கு-ரை: உணர்ந்த - கலைஞானத்தைப் பெற்ற. உம்பர் - தேவர். ஒழிந்தார் - ஏனையோர்; என்றது, அயன் மால் முதலியோரை. தேவர் பூதனாசரீரம் இன்றிப் பூதசார சரீரமே உடையராதலும், அயன் மால் முதலியோர் காரணக் கடவுளராதலும் பற்றி, அவர்தம் ''உணர்விற்கும் தெரிவரும் பொருளே'' என எடுத்தோதினார். இணங்கிலி - நிகரில்லாதவனே; அண்மை விளி. 'இணங்கிலீ' எனப் பாடம் ஓதுதலுமாம். ''பிறப்பறுக்கும்'' என்றது, 'ஆட்கொள்கின்ற' என்னும் பொருளது. பிறவி, நோயாகலின், 'அதற்கு மருந்தாய் இருப்பவனே' என்றார். திணிந்தது - செறிந்தது. ஓர் இருள் - பேர் இருள். தெளிந்த - இனிது விளங்கிய. வெளி - ஒளி. இஃது உவமையாகுபெயர். எனவே, 'செறிந்த இருளில் கிடந்து அலமருவோர்க்கு, அங்கு இனிது தோன்றிய ஒளிபோன்றவனே' என்பது பொருளாயிற்று. 'அறியாமையில் மூழ்கி யிருந்த என்முன் நீ பொருக்கெனத் தோன்றி என்னை அறிவனாக் கினாய்' என்பதனை, இவ்வாறு அருளிச்செய்தார். குணங்கள் - முக் குணங்கள். இல்லா - கலவாத. முக் குணங்களுள் சாத்துவிகத்தால் தோன்றிப் பின் ஏனை இரண்டனாலும் வரும் துன்பத்தாலும் மயக்கத் தாலும் அழிவெய்தும் இன்பமன்றி, என்றும் நிலைபெற்று, துன்பம் மயக்கம் என்பவற்றோடு கலவாத பேரின்பமாகலின், ''குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே'' என்றும் அருளினார். குறுகினேற்கு - அடைந்த எனக்கு. 'என்ன' எனத் திரிந்து நின்ற, 'எவன்' என்னும் வினாப் பெயர், இன்மை குறித்து நின்றது, ''கற்றதனாலாய பயனென்கொல்'' *(குறள்-2.)* என்புழிப்போல. பொன்மலையைச் சார்ந்த காக்கையும் பொன்னிறத்ததாவது போல, (''கனக மலையருகே - போயின காக்கையும். அன்றே படைத்தது பொன்வண்ணமே'' தி.11 பொன்வண்ணத் தந்தாதி - 100.) உன்னை அடைந்தோரும்

Koviloor Digital Library

392. குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே. 5

உன்னைப்போலவே குணங்கள் தாம் இல்லா இன்ப வடிவினராவராதலின், உன்னை அடைந்த எனக்கு இனிப் பெறக்கடவதாய் எஞ்சிநிற்கும் பொருள் யாது உளது என்பார், ''உன்னைக் குறுகினேற்கு இனி என்ன குறை'' என்று அருளினார்.

5. பொ-ரை: முடிவில்லாத செழிப்பான ஒளி மலையே! வேதமாகிய மறையின் பொருளாகி என்னுடைய மனத்தின்கண் வந்து, நிலை பெற்ற தலைவனே! கட்டுப்படுத்தப்படாத வெள்ளம் போல என் சித்தத்தின் கண் பாய்கின்ற திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே! ஆன்ம நாதனே! நீ இப்பிறவியிலேயே என் உடம்பையே கோயிலாகக் கொண்டாய். இனிமேல் உன்னை யான் வேண்டிக் கொள்வது என்ன இருக்கிறது?

கு-ரை: எவ்வாற்றானும் யாதொரு பொருளையும் வேண்டுந் தன்மை இல்லாத பேரின்பமயன் என்பதை நன்கு வலியுறுத்தற் பொருட்டு, 'நிறைவே' என்று போகாது, ''குறைவிலா நிறைவே'' என்று எதிர்மறை முகத்தானும் அருளினார். தீமை சிறிதும் இல்லாது நன்மையே வடிவாய பொருள் இறைவனையன்றிப் பிறிதில்லாமை அறிக. இதுபற்றியே இறைவனுக்குரிய பெயர்கள் பலவற்றுள்ளும், 'சிவன்' என்னும் பெயர் தலையாயதாயிற்று. இப்பெயர் பிறர் ஒருவருக்கும் பொருந்தாமையை, ''சிவன் எனும் நாமம் தனக்கே யுடைய செம் மேனியெம்மான்'' (தி.4 ப.112 பா.9) என்று எடுத் தோதியருளினார் நாவுக்கரசர். ''குறைவிலா நிறைவே'' (தி. 7. ப.70. பா. 6.) என்னும் இவ்வரிய தொடரை ஆளுடைய நம்பிகளும் எடுத்தருளிச்செய்தல் அறிந்துகொள்ளத்தக்கது. கோது - பயன்படாத பகுதி; இஃது அமுதின்கண் இன்மையால், ''கோதிலா அமுதே'' என்றார். ஈறு - அழிவு. கொழுஞ் சுடர்க் குன்று - பேரொளியுடைய மலை; இஃது - ஆகுபெயராய், ஞானமே உருவாய் உள்ள

Koviloor Digital Library

393. இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆய்அவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. 6

இறைவனைக் குறித்தது. ''மற்றை'' என்றது கலை ஞானத்தையும், ''மறையின் பொருள்'' என்றது அநுபவஞானத்தையுமாம். மன் - தலைவன். சிறை - அணை. ''நீர்'' என்றது, வெள்ளத்தை. தண்மையும் பெருமையும் பற்றிப் பேரின்ப வடிவினனாகிய இறைவனுக்கு வெள்ள நீர் உவமையாயிற்று. ''சிந்தைவாய்'' என்றதில் வாய், ஏழனுருபு. ''சிந்தை'' என்றது, தெளிவுபெற்ற சிந்தையை என்றது ஆற்றலான் விளங்கிற்று. உடல் என்றது உள்ளத்தை. ''நிலாவாத புலால் உடம்பே புகுந்து நின்ற - கற்பகமே'' (தி.6 ப.95 பா.4) என்று அருளிச்செய்தார் திருநாவுக்கரசரும். ''இனி உன்னை என் இரக்கேன்'' என்றது, 'இன்பமே வடிவான நீ, இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காது நின்றபின், உன்பால் யான் வேண்டிக் கொள்ளத் தக்கது யாதுளது' என்றபடி.

6. பொ-ரை: உன் திருவருளை இடைவிடாது வேண்டி உருகும் போது என்னுடைய மனத்தினுள்ளே தோன்றுகின்ற ஒளியே! தேவர்கள் தலைமீது விளங்குகின்ற தாமரைமலர் போன்ற திருவடியை உடையவனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவ பெருமானே! எங்கும் நிறைந்து ஆகாசமும் நீரும் பூமியும், நெருப்பும், காற்றும் ஆகி, அவை அல்லாதவனாய் அவ்வாறு அருளாலன்றி காணப்படாத வடிவத்தை உடையவனே! இப்பொழுது உன்னைக் கண்ணாரக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

கு-ரை: இரந்து இரந்து - முனைப்பு நீங்கி உன்னைப் பல்காலும் வேண்டிநின்று. உருக - அன்பு செய்ய. ''இரந்திரந்து'' என்று அடுக்கி னால், ''உருக'' என்றதனையும் அடுக்காக வைத்துரைத்தல் பெறப் பட்டது. அடுக்குக்களில் முன்னது பன்மைப் பொருளிலும், பின்னது தொறுப்பொருளிலும் வந்தன. இவற்றால் இறைவனை அனுபவமாகப் பெறுமாறு அருளிச் செய்யப்பட்டது. ''ஆரேனும் அன்புசெயின் அங்கே தலைப்படுங்காண்-ஆரேனும் காணா அரன்'' (*திருகளிற்றுப்*

Koviloor Digital Library

394. இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றும் நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை அறியகிற் பாரே. 7

படி-15) என்ற திருவாக்கினையும் நோக்குக. ''இமையோர் சிரந்தனிற் பொலியும் சேவடியாய்'' என்றதனால், அவர்க்கு ஒரோஒருகால் புறத்துக் காணப் படுவதன்றி, அகத்தே எஞ்ஞான்றும் நின்று நிலவும் அநுபவப் பொருளாகாமை பெறப்படும். நிரந்த - முறைப்பட்ட. இறுதிக்கண் நிற்றற்குரிய, ''ஆகாயம்'' என்பது, செய்யுள் நோக்கி முன் நின்றது. நீர், இரண்டாவதாகும், இறைவன் எல்லாப் பொருளிலும், கலப்பினால் அவையேயாயும், பொருள் தன்மையால் அவற்றின் வேறாகியும் நிற்றலின், 'ஐம்பூதங்களாய் அல்லையாய்' என்றும், 'இங்ஙனம் கலந்து நிற்பினும் ஒருவர்க்கும் தோன்றாதே நிற்கின்ற உன்னை நான் என் கண்ணாரக்கண்டு களித்தேன்' என்பார். ''ஆங்கே.....இன்றே'' என்றும் அருளிச்செய்தார். ஓர் உரு - ஒப்பற்ற பொருள்.

7. பொ-ரை: உன்னை அன்றி வேறு ஒரு பொருள் இல்லையாக. பிற எல்லாப் பொருளையும் விட்டுவிட்டு அணு அளவாய்க் குறுகிக் கூட்டப்படுகின்ற திருப்பெருந்துறை சிவனே! காணப்படுகின்ற ஒரு பொருளும் நீ அல்லை; உன்னை அல்லாது பிற பொருளும் இல்லை. யாவர் உன்னை அறிய வல்லவர்? இப்பொழுது எனக்கு அருள் புரிந்து அறியாமை இருளைப் போக்கி, மனத்தே தோன்றுகின்ற சூரியனே போல வெளிவந்து நின்ற உன்னுடைய இயல்பை, தற்போதத் தினையே எதிரிட்டு நினையாமல் அருள் வழியிலே நின்று நினைந்தேன்.

கு-ரை: ''சென்று சென்று'' என்பது முதலிய பகுதிகளை முதலிற் கூட்டி, 'சிவனே, ஒன்றும் நீயல்லை; அன்றி ஒன்றில்லை; ஆதலின், உன்னை அறியகிற்பார் யார்? ஆயினும், நீ இன்று எனக்கு அருளி என் உள்ளத்து நின்ற நின்தன்மையால், நீயலால் பிறிது இன்மையை யான் நினைப்பற நினைந்து நின்றேன்' என வினை முடிக்க.

Koviloor Digital Library

இன்று - எனக்கு அருளும் காலம் எய்திய இந்நாளில். எனக்கு அருளி - என்மேல் கருணைகூர்ந்து. ''இருள் கடிந்து'' என்றதனை, ''நின்ற'' என்பதற்கு முன்னே கூட்டுக. ''எழுகின்ற ஞாயிறு'' என்றமையால், பொருட்கண்ணும், 'எழுந்து' என்பது பெறப்படும்.

முன்னைத் திருப்பாட்டில், இறைவன் தன் அடியார்களது உள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற முறையை விளக்கியவாற்றிற் கேற்பவே இங்கும், 'ஞாயிறே' என்னாது, ''எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று'' எனக் காலையில் முளைத்தெழுந்து மேலே செல்லுகின்ற கதிரவனையே உவமையாகக் கூறினார். ''மன்னும் இருளை மதிதுரந்தவாறு'' என்னும் *சிவஞானபோதத்தையும், (சூ.11.அதி.2.)* அதன் உரையையும் காண்க. 'உள்ளத்து எழுந்து நின்ற' என இயையும். ''தன்மை'' என்றது செயலை. 'தன்மையால்' என்னும் உருபு தொகுத்தலாயிற்று. நினைப்பு அற - கருவிகளின்வழியும், தற்போதத்தின்வழியும் உணர்தல் அற்றுப் போக. நினைந்தேன் - உனது திருவருளின் வழியே உணரப் பெற் றேன். பிறிது - வேறொருபொருள். மற்று, அசைநிலை. ''இன்மை'' என்றவிடத்து இரண்டாம் வேற்றுமை இறுதிக் கண் தொக்கது. 'நீயலால் பிறிது இன்மையை உணர்ந்தேன்' என்றது, உன்னையன்றிப் பிறிதொரு பொருளும் மெய்ப்பொருளாகாமையை உணர்ந்தேன்; அஃதாவது உண்மை ஞானத்தைப் பெற்றேன்' என்றவாறு. எனவே, ''காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே'' (தி.6 ப.95 பா.3) என்றதுபோல, இதுவும், 'நீ கருணை கூர்ந்து என் உள்ளத்தில் தோன்றி அறியாமையைப் போக்கி நீங்காது நிலைபெற்றமையால், யான் நினது மெய்ம்மையை உணர்ந்தேனல்லாது, வேறு எவ்வாற்றான் உணர் வேன்' என்று அருளிச்செய்ததாம், 'பிறிதொருபொருள் இல்லை' எனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டதாயினும், ''பொருளல்லவற்றைப் பொருள் என்றுணரும் - மருள்'' *(குறள்-351.)* என்புழிப்போல, 'பிறிதொரு மெய்ப்பொருள்' என்று சிறப்பு வகையாகவே கொள்ளப்படும். அல்லாக்கால், ''எனக்கு அருளி'' ''இருள் கடிந்து'', ''நின்தன்மையை நான் நினைந்தேன்'' என்றற்றொடக்கத்துத் திருமொழிகள் பலவும் மாறுகொளக் கூறலாய் முடியும்.

சென்று சென்று - பாசக்கூட்டங்களினின்றும் நீங்கி நீங்கி; அடுக்கு, சிறிது சிறிதாக நீங்குதல்பற்றி வந்தது. ''யாதனின் யாதனின் நீங்கியான்'' *(குறள் - 341)* என்றார் *திருவள்ளுவ நாயனாரும்.* 'தேய்ந்து தேய்ந்து அணுவாய் ஒன்றாம்' என மாறிக்கூட்டுக. தேய்வதும், அணுவாவதும், ஒன்றாவதும் ஆன்மாவே என்க. ஆன்மா நித்தப்பொருளாதலின், தேய்தல் முதலியன அதன் வியாபாரமாம். முத்தி நிலையில் ஆன்மா இறைவனைத்தவிர

Koviloor Digital Library

பிறிதொரு பொருளை அறிதலும், இச்சித்தலும், அநுபவித்தலும் இன்றி, இறைவனையே அறிந்து, இறைவனையே இச்சித்து, இறைவனையே அநுபவித்து நிற்குமாதலின், அவ்விடத்து அஃது உலகை மறந்திருத்தலேயன்றித் தன்னையே தான் மறந்து நிற்கும். அதனால், அந்நிலையில் அதற்கு இறை அநுபவம் ஒன்றைத் தவிர்த்து, ஏனைய வியாபாரங்களுள் ஒன்றும் இல்லையாதல் அறிக. இந்நிலையில், ''உயிர்தானும் சிவாநுபவம் ஒன்றினுக்கும் உரித்தே'' *(சிவஞானசித்தி சூ.11-10.)* என்கின்றார் அருணந்தி சிவாசாரியார். இவ்வாறு ஆன்மா சிவனது திருவடி வியாபகத்துள் அடங்கித் தனித்த ஒரு முதலாய்க் காணப்படாது நிற்றலே ஆன்மா சிவத்தொடு ஒன்றாதல் அல்லது இரண்டறக் கலத்தல்' எனவும், 'இவ்வாறன்றி, ஆன்மா முத்தியில்தானே பிரமமாம் என்னும் ஏகான்ம வாதம் முதலியன பொருள்படுமாறில்லை' எனவும் சித்தாந்த நூல்கள் பலவிடத்தும், பலபடியாக இனிது விளங்க விளக்குதலை அறிந்துகொள்க.

''சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாம்'' என்னும் தொடரை உமாபதிசிவனார், தமது சங்கற்ப நிராகரண நூலுள் சைவவாதி நிராகரணத்துள் எடுத்தோதினமையும், அதுவே, 'பரம சித்தாந்தம்' எனச் சிவஞானபோதத்துப் பத்தாம் சூத்திர முதல் அதிகரண பாடியத்துள் கூறப்பட்டமையும் அவ்விடங்களிற் காண்க. இத்திருப்பாட்டுள் இங்ஙனம் பரம சித்தாந்தத்தை அருளிச் செய்தமையின், இதனை, 'திருவாசகத்தின் இருதயமான பாட்டு' என்பர் அறிஞர்.

''அணு'' புலனாகாமைபற்றிக் கூறப்பட்ட உவமையாகு பெயர், சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாம் நிலையை, திருவைந்தெழுத்தை மூன்றெழுத்தாகவும், பின்னர் இரண்டெழுத்தாகவும், பின்னர் ஓர் எழுத்தாகவும் கணிக்கும் முறையில் வைத்து உணருமாறு அருளப்பட்டது என்பதும் அப் பாடியத்தே கூறினமை காண்க. திருவைந்தெழுத்தை ஓர் எழுத்தாகக் கணித்தல் இங்குப் பிறர்மதம் பற்றிக் கூறப்பட்டது. ''ஆம்'' என்னும் பெயரெச்சம், ''சிவன்'' என்னும் செயப்படுபொருட் பெயர் கொண்டது. 'ஒன்றாதல்' என்பது, 'ஒற்றித்து நின்று உணர்தல்' என்னும் பொருட்டாகலின், அதற்குச் செயப்படுபொருள் உண்மை அறிக.

எனவே, 'இவ்வாற்றானன்றி வேறாய் நின்று அறியப்படு வாயல்லை' என்பதை எடுத்தோதி, 'யார் உன்னை அறிய வல்லார்' என்றதாயிற்று. 'யார்' என்னும் வினா. ஒருவருமிலர் எனப் பொருள் தந்ததாயினும் பெரிதும் அரியர் என்றல் திருவுள்ள மாதல் அறிக.

Koviloor Digital Library

395. பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருற வெனக்கிங் கார்அய லுள்ளார்
ஆனந்த மாக்குமென் சோதீ. 8

இங்ஙனங் கூறவே, 'பெரிதும் அரிய வருள் நாயேனையும் ஒருவனாக்கிய நின் கருணையை என்னென்று புகழ்வேன்' என்பதும் பெறப் பட்டது. ''ஒன்றும் நீயல்லை, அன்றி ஒன்று இல்லை'' என்ற இரண்டிடத்தும், 'ஆயினும்' என்பது வருவித்து, 'நீ இவ்வுலகப் பொருள்களுள் ஒன்றும் அல்லையாயினும், நீ இல்லாத பொருளே இல்லை; ஆயினும், உன்னை காண்பவர் எவரேனும் உளரோ' என உரைக்க.

8. **பொ-ரை:** பூமியும் மேலே உள்ள பதங்களும் இவற்றை உள்ளடக்கிய பல்வேறு அண்டமும் ஆகிய எல்லாப் பொருளுமாய்த் தோன்றி விரிந்ததாகிய ஒளிப்பிழம்பே! நீரில் கலந்துள்ள நெருப்பு போன்றவனே! நினைப்பதற்கு அருமையான தூய பொருளே! உனது திருவருளாகிய வெள்ளம் பாய்கின்ற சிறப்புப் பொருந்திய சித்தத்தில் உண்டாகியதாகிய ஒப்பற்ற தேன் போன்றவனே! திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! எனக்கு இன்பத்தை உண்டாக்குகின்ற என்னொளியுடைய பொருளே! இவ்விடத்தில் உறவாயிருப்பவர் யார்? அயலாய் இருப்பவர் யார்?

கு-ரை: பார் - பூமி, ''பதம்'' என்றது, சுவர்க்கத்தை. 'தன் நிலையில் தான் ஒருவனேயாய் இருந்த இறைவன் நான் பலவாகு வேனாக எனச் சங்கற்பித்து, அனைத்தையும் உண்டாக்கி அவற்றினுள் நிறைந்து நின்றான்' என்பதே இறைவனது அருட்செயலாகச் சொல்லப் படுதலின், ''பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப் பரந்த தோர் படரொளிப் பரப்பே'' என்று அருளினார்.

''தீயே'' என்றதனால், ''நீர்'', வெந்நீர் என்பது வெளிப்படை. தீ, வெந்நீரில் பொருளாய்ப் புலப்பட்டு நில்லாது, ஆற்றல் வடிவமாய்ப் புலப்படாது யாண்டும் நிறைந்து வேறற நிற்றல்போல, இறைவன்

Koviloor Digital Library

396. சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே. 9

எல்லாப் பொருளிலும் புலப் பட்டு நில்லாது சத்தி வடிவமாய் யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்றல் பற்றி, ''நீருறு தீயே'' என்றார்.

எங்கும் எவையும் எரியுறு நீர்போல் ஏகம்
தங்குமவன் தானே தனி

எனத் *திருவருட் பயனும்* (பா.8) கூறிற்று.

நினைவதேல் - நினைவது என்றால், 'நின் அருள்வெள்ள மாகிய சீரிய பொருளின்கண் பொருந்திய சிந்தைக்கண் எழுந்த ஒப்பற்ற தேனே' என்க.

இங்கு - இவ்வுலகத்தில். 'உறவினராதல் அயலவராதல் யார் உள்ளார்; ஒருவரும் இல்லை' எனவே, ''நீயே எனக்கு எல்லாம்'' என்பது குறிப்பெச்சமாயிற்று. ஆக்கும் - விளைக்கின்ற.

9. பொ-ரை: ஒளியாய்த் தோன்றும் உருவமே! உருவம் இல்லாத ஒப்பற்றவனே! வாக்கினால் சொல்லுவதற்கு அருமையான எப்பொருட்கும் முதலும் இடையும் கடையுமாய் உள்ளவனே! பிறவித் தளையை ஒழிக்கின்ற பேரின்பப் பெருங்கடலே! தீமை கலவாத நன்மையுடைய, திருவருள் மலையே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! குருவாய் எழுந்தருளி வந்து உன் திருவடியை எனக்கு அருளிய பின், நீ என்னை விட்டுப் போகின்ற வகை எங்ஙனம்? அதை எனக்குச் சொல்வாயாக.

கு-ரை: இறைவன் கொள்ளுகின்ற திருமேனி ஒளிவடிவாய்த் தோன்றலின், ''சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே'' என்றார். அருவமே - அருவமாயும் நிற்பவனே. ''ஆதி'' முதலிய மூன்றும் ஒரு

Koviloor Digital Library

397. தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்மேற் பல பெயர்களாதலின், அவை அனைத்தும், ''அரிய'' என்றதற்கு முடிபாயின. அம்மூன்றும் அவற்றைச் செய்பவன் மேல்நின்றன. ''தீதிலா நன்மைத் திருவருட்குன்றே'' என்றது, மேல். ''குறைவிலா நிறைவே'' (தி.8 கோயில் திருப்பதிகம். பா.5), என்றாற் போல்வது. 'வந்து நின் இணையடி தந்து நீ போவது ஓர்வகை யாது' எனக் கூட்டுக. இஃது, இறைவன் தம்மை இந்நிலவுலகில் விடுத்துப் போயினமை பற்றிய ஆற்றாமையால் அருளியது.

10. பொ-ரை: எனது சித்தத்தையே, திருக்கோயிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளிய எம் தலைவனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! எம் தந்தையே! ஈசனே! எனது உடலை இடமாகக் கொண்டவனே! சங்கரனே! எனக்கு நீ கொடுத்தது உன்னை; அதற்கு ஈடாக என்னை நீ ஏற்றுக் கொண்டாய்; யான் முடிவு இல்லாத பேரின்பத்தை அடைந்தேன். ஆயினும் நீ என்பால் பெற்றது என்ன? ஒன்றும் இல்லை. இக்கொள்ளல் கொடுத்தல்களைச் செய்த நம் இருவரில் திறமையுடையவர் யார்? இவ்வுதவிக்கு நான் ஒரு கைம்மாறும் செய்ய முடியாதவனாயினேன்.

கு-ரை: இறைவன் தன் அடியார்க்குத் தன்னையே பரிசாகத் தருதலின், ''தந்தது உன்றன்னை'' என்றார். இங்ஙனம் அடியார் களுக்குத் தன்னையே தருகின்ற இறைவன், அவர்கள்மேல் வைத்த கருணை காரணமாக, 'இவன் செய்தியெல்லாம் என் செய்தி' என்றும், இவனுக்குச் 'செய்தது எனக்குச் செய்தது' என்றும் கொண்டு. பாதகத்தைச் செய்திடினும் அத்தனைப் பணியே யாக்கி *(சிவஞான சித்தி. சூ.10-1.)* அவர்க்கு வருவதொரு துன்பமும் இல்லாமல், அவர்தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தானே

Koviloor Digital Library

தன்னுடையனவாக ஏற்றுக்கொண்டு நிற்றலை ஈண்டு நயம்படக் கூறுதற் பொருட்டு, தன்னைத் தந்ததற்கு மாற்றாகத் தம்மைக் கொண்டதாக அருளிச்செய்தார். இறைவன் தன் அடியார்களை இங்ஙனம் யாதொரு தொடக்கும் உறாமல் காத்தலையே, ''கிடைக்கத் தகுமேநற் கேண்மையார்க் கல்லால் - எடுத்துச் சுமப்பானை இன்று'' என்றது *திருவருட்பயன் (65).* ''ஆர்கொலோ சதுரர்'' என்றதனை, ''என்பால்'' என்றதன் பின்னர் எஞ்சி நின்ற, 'ஆதலின்' என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. ''நீ'' எனவும், ''என்பால்'' எனவும் பின்னர் வருகின்றமையின், முன்னர், 'யான்' என்பதும். 'நின்பால்' என்பதும் வருவித்து 'இப்பண்டமாற்றில் யான் நின்பால் அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்; நீ என்பால் பெற்றது ஒன்று யாது? ஒன்றும் இல்லை; ஆதலின், நம்முள் சதுரர் யார்' என உரைக்கப்படுமாறு அறிக. 'நெல்லைக் கொடுத்துப் பதரைப்பெற்ற பித்தன்போல் ஆயினை நீ' எனப் பழிப்பதுபோலக்கூறி, இறைவனது கைம்மாறு கருதாப் பெருங்கருணைத் திறத்தைப் போற்றியவாறு, கொல், ஓ இரண்டும் அசைநிலைகள். சதுரர் - திறல் படைத்தவர். ''சிந்தையே'' என்றதற்கு, 'அடியவரது சிந்தையையே' எனவும், ''உடல் இடம் கொண்டாய்'' என்றதற்கு, 'என் உடலையும் இடமாகக் கொண்டாய்' எனவும் உரைக்க. ''நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்'' (தி.5 ப.2 பா.1) எனவும். ''காலையும் மாலையும் கைதொழுவார் மனம் - ஆலையம் ஆரூர் அரனெறி யார்க்கே'' (தி.4 ப.17 பா.8) எனவும் அப்பரும் அருளிச்செய்தார். ''உடலிடங் கொண்டாய்'' என்பது பற்றி மேலே (22. தி.8 கோயில் திருப்பதிகம். பா-5.) கூறப்பட்டவைகளைக் காண்க.

Koviloor Digital Library

23. செத்திலாப்பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக்கொணாமை

இறைவனது பிரிவாற்றாமையால் அடிகள் தாம் இறந்து படாதிருந்த தன்மையை நினைந்து இரங்கிக் கூறும் பகுதியாதலின், இது, 'செத்திலாப்பத்து' எனப்பட்டது. இது, சொல்லொடு பொருட்கு உள்ள ஒற்றுமை பற்றி, செத்திலாமையாகிய பொருளைச் சொன்மேல் ஏற்றி, 'செத்திலாப் பத்து' என்றவாறு, ''ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்'' *(தொல் - சொல். 4)* என்றாற்போல. எனவே, 'செத்திலா மையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி' என்பது இதன் பொரு ளாயிற்று. இனி வருகின்ற பத்துக்களுள் ஏற்பனவற்றிற்கும் இம் முறை கொள்க. உடம்பொடு நின்றவிடத்தும் அடிகள் சிவானந்தத்தையே அநுபவித்திருப்பினும், அது, கருவி கரணங்களால் அளவுபட்டு நிற்றல்பற்றி, அங்ஙனம் அளவுபடாத பேரின்ப அநுபவ வேட்கையே இப்பகுதியின் உள்ளீடு என்னும் கருத்தால், இதற்கு, ''சிவானந்தம் அளவறுக்கொணாமை'' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, 'திருப்பெருந்துறையில் அருளியது' என்பதே, பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுதும் இடையிடையே சில சீர்கள் வேறுபட வந்த எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

398. பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 1

1. பொ-ரை: தலைவனே! மன்னனே! அருளையுடைய பெரிய கடலே! தந்தையே! பிரமன்மால் அறியமுடியாத சிவந்த திருமேனியை உடையவனே! திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே! பொய்யனாகிய என்னுடைய உள்ளம் நெகிழும்படி அதன்கண் புகுந்து

Koviloor Digital Library

399. புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டி யாய்அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்இன்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 2

அருள் செய்தாய். ஆயினும் அமுதம் சுரக்கின்ற அன்றலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற, வீரக்கண்டை அணிந்த இரண்டு திருவடிகளைப் பிரிந்தும், சிறியேனாகிய நான் இன்னும் சாகாமல் இருக்கிறேன். ஐயோ! கண் விழித்திருந்தும், மனத்தில் உள்ள நினைவை இழந்து விட்டேன். இனி செய்வது இன்னது என்று அறியேன்.

கு-ரை: பொய்யனேன் - உண்மை அன்பு (நிரம்பிய அன்பு) இல்லாதவன். புகுந்ததும், அமுதம் ஊறுவதுபோல ஊறியதும் அகத்தே யாம். கையனேன் - சிறியனேன்; 'வஞ்சன்' எனப்பொருள் தரும் திசைச்சொல் வேறு. 'விழித்திருந்தும்' என்னும் சிறப்பும்மை தொகுத்த லாயிற்று. ''கருத்து'' என்றது, கருதப்பட்ட பொருள்மேல் நின்றது. 'தூங்குவோர் தாம் விரும்பிய பொருளை இழந்து ஏமாறுதல் இயல்பு. நான் அவ்வாறின்றி விழித்திருந்தே இழந்தேன்' எனத் தம் ஊழ் வலியை நினைந்து நொந்துகொண்டவாறு. 'தூங்குதல், விழித்தல்' என்பன, ஞானம்பெறாமையையும், பெற்றமையையும் குறித்து நின்றன. 'இனி அதனைப் பெறுதற்குச் செய்யும் வகையை அறிந் திலேன்' என்க.

2. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையில் இருக்கும் பெருமானே! தேவரும், மற்றையோரும் தங்கள் உடம்பின்மேல் புற்று வளரப் பெற்றும் மரம் வளரப் பெற்றும், நீரும் காற்றுமே உணவாக அமைய மெலிந்து வாழும் அவருள் ஒருவரும் உன் தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளைக் காணமுடியாத அரசனே! அடியேனை ஒரு சொல்லில் அகப்படுத்தி ஆட்கொண்டாய். இருந்தும், நெஞ்சம் துடிக்கமாட்டேன்; மனம் மிகவும் உருகமாட்டேன்; உன்னிடம் அன்பு செய்யமாட்டேன்; இன்னும் உலகில் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

கு-ரை: தவம் செய்யுமிடத்துத் தம் உடம்பின் மேல் வளரும் புற்றுக்களுள்ளும், மரங்களுள்ளும் தம் உடம்பு மறைந்து கிடத்தல்

Koviloor Digital Library

400. புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னால்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்க ராஎண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விட முண்ட
நித்த னேஅடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேஎனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 3

பற்றி, அவரையே புற்றும், மரமும் ஆயினார்போலக் கூறினார். உம்மை, சிறப்பு. கால் - காற்று, ''உண்டியாய்'' என, செயப்படு பொருளின் தொழில் வினைமுதல்மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறன்றி, ''ஆய்'' என்றவற்றை எல்லாம் 'ஆக' எனத் திரிப்பினு மாம். வற்றி - உடல் மெலிந்து. 'வற்றியும்' என்னும் சிறப்பும்மை தொகுத்தல். ஓர் வார்த்தை - ஒரு தொடர்மொழி. அது, திருவைந் தெழுத்து மந்திரம். அதன் கருத்து, 'நீ என் அடியவன்' என்பது. 'நம்பியாரூரர் திருமணத்தில் வல்வழக்கிட்டுச் சென்றபொழுது இறைவன் கூறியதும் அந்த வார்த்தையே என்பது, ''என் அடியான் - இந்நாவல்நகர் ஊரன்'' எனவும், அது முற்றிலும் பொருள் பொதிந்த மெய்ம்மொழியே என்பது,

''தேவரையும் மாலயன் முதல்திருவின் மிக்கார்
யாவரையும் வேறடிமை யாஉடைய எம்மான்''

(தி.12.தடுத்.பா.37) எனவும் அருளிய சேக்கிழார் திருமொழிகளால் நன்கு தெளிவாதல் காண்க. ''ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்து'' எனச் *சிவஞான போதமும், (சூ. 8)* இதனையே குறிப்பிடுதலை அறிக. 'இங்ஙனம் உணர்த்தாதமுன்னர் பதைத்தலும், உருகலும் போல்வன இல்லாமை குற்றமன்று; உணர்த்திய பின்னரும், அவை இல்லா திருக்கின்றேன்' என இரங்கியவாறு. பரிதல் - அன்பு மிகுதல். பரியா உடல் - அன்பிற்குரிய மெய்ப்பாடுகள் இல்லாத உடம்பு. செற்றிலேன் - அழித்திலேன்.

3. பொ-ரை: இடபவாகனனே! சங்கரனே! எண்ணிறந்த தேவர் கட்கு எல்லாம், ஆதாரமானவனே! அலைகளை உடைய கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை அருந்திய அழியாதவனே! பகைவரது திரி புரத்தை நீறாக்கின வில்லை உடையவனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற பெருமானே! புல்லறிவாளனாகிய என்னையும் ஒரு

Koviloor Digital Library

401. அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்எ னைப்பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 4

பொருளாக எண்ணி உன்னுடைய திருவருளை அளித்தனை. அவ்வாறு கருணை காட்டிலும் தலையினால் நடப்பது போலச் செருக் குற்றேன். அடியேனை உடம்பினின்றும் நீங்கும்படி அருள்வாய்.

கு-ரை: ''தலையினால் நடந்தேன்'' என்றது, அன்னதொரு செயலைச் செய்தமையைக் குறித்து, ஒப்புமை பற்றிவந்த இலக்கணைச் சொல். இதனை, 'தலைகால் தெரியாமல் களிக்கின்றான்' என்பர் உலகோர். ''அருள்புரிந்தனை புரிதலும் களித்துத் தலையினால் நடந்தேன்'' என்று அடிகள் அருளிச் செய்தமையால், அவர், 'தாம் விரும்புங் காலத்துத் தம்மை இறைவன் தன்பால் வருவித்துக் கொள்வான்' என்னும் துணிவினராய் இருந்தமையும், அதற்கு மாறாக அது நிகழ்தற்குக் காலம் பெரிதும் நீட்டித்தமையும் பெறப்படும். மேல் 'தருக்கித் தலையால் நடந்த வினைத்துணையேன்' (தி.8 நீத்தல் விண்ணப்பம் - பா- 39.) என்றது, வேறொரு கருத்துப் பற்றி என்க. நிலையன் - நிலைபேற்றைத் தருபவன்; பற்றுக் கோடாய் இருப்பவன்.

4. பொ-ரை: அழகிய திருப்பராய்த்துறை என்னும் பதியை உடையவனே! சிவலோகனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! என் மனமானது, வலிய பராய் மரத்தின் கணுப் போன்றது. என் கண் மரத்தினால் ஆனது. என்னுடைய காது இரும்பைக் காட்டிலும் வன்மை உடையது. பிரமனும், திருமாலும், உன்னிடத்து அன்புடையவராகி, செய்தற்கு அரிய தவத்தைச் செய் கின்றனர். நெருப்பைச் சேர்ந்த மெழுகு போல உள்ளம் உருகுகின்ற வராய், எலும்பு வடிவினராய், உன்னை நினைப்பவர்கள் இன்னும் எத்தனையோ பேர் உளர். அவர் எல்லாம் இருக்க, இவ்விடத்து அடியேனை நீ எதற்காக ஆட்கொண்டருளினாய்?

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'தென்பராய்த் துறையாய்

Koviloor Digital Library

402. ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர் பிரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 5

சிவனே' என் சிந்தை வன்பராய் முருடொக்கும்; (என்கண்) மரக்கண்; என்செவி இரும்பினும் வலிது; (அங்ஙனமாக) அருந்தவம் முயல் வாராய அயனும் மாலும், அழலுறு மெழுகாம் என்பராய் நினைவார் மற்று எனைப் பலரும் நிற்க இங்கு எனை எற்றினுக்கு ஆண்டாய்? (ஆண்டதற்குக் காரணம் உண்டெனின், அக்காரணத்தானே இன்றும் என்னை நின்பால் வந்திடப்பணி).

''அழலுறு மெழுகாம் என்பராய்'' என்றது, 'எலும்பும் உருகப் பெறும் நிலையினையுடையவராய்' என்றபடி. வன் பராய் - வலிய பராய் மரம். இது சிறிதும் செம்மையின்றி எங்கும் முடங்கியும், திருகி யும் முருடுபட்டிருக்கும் என்பது அறியப்படுகின்றது. 'என்கண்' என்பது எஞ்சி நின்றது. ''கண்ணிணையும் மரமாம் தீவினை யினேற்கே'' (தி.8 திருச்சதகம். பா-21) என முன்னே வந்தது காண்க. ''மரக்கண்'' என்றது மரத்தின்கண் உள்ள துளையை. பராய்த்துறை, ஒருதலம். ''பராய்த் துறை மேவிய பரனே போற்றி'' (தி.8 போற்றித். 153) என்றார் முன்னரும்.

5. பொ-ரை: தலைவனே! உலகத்தார் சொல்லுகின்ற பற்பல தேவர்களும், நாடி அடைவதற்கு அருமையான பொருளே! இறை வனே! தேவனே! கூட்டமான பல தேவர்களுக்குத் தலைவரான பெருந் தேவர் தலைவனே! திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! உலகத்தை ஆட்டுகின்ற தேவரது கட்டளையை அறவே நீக்கி அன்பினால் எப்போது அடியேன் உன்னுடைய திருவருள் நெறியிலே நிற்பேன்? உன்னை விட்டு நீங்காத திருவருளை எனக்கு அளித்து, உன் திருவடிகளையும் கொடுத்து என் உடம்பாகிய பொய்யினைப் போக்கித் திருவருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: தேவர் தம் விதி - தேவரை வழிபட்டு அத்தேவராம் முறை; அவை சுவர்க்கபோகத்தைப் பயக்கும் காமிய வேள்விகள்.

Koviloor Digital Library

அவற்றால் அப்பதவியை அடைந்தோரது இழிவினை உணர்த்துவார், ''ஆட்டுத் தேவர்'' என்று அருளினார். ஆட்டுத் தேவர் - ஆட்டினை உண்ணும் தேவர். ஆடு, வேள்வியில் தரப்படுவது. ''முன்னாள் தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று'' (தி.8 திருச்சதகம்.பா.4.) என முன்னரும் அருளினார். அருள்வழி இருத்தலை, ''அன்பால்'' என்றமையின், தேவர் விதிவழிச் செல்லுதலுக்கு, ''ஆசையால்'' என்பது வருவிக்கப் படும். எனவே, 'ஆசையால் கைக்கொள்ளப்படும் ஆட்டுத் தேவர் தம் விதிகளை ஒழித்து, அன்பால், உன்னையே ஐயனே - யாவர்க்கும் முதல்வனே என்று அழைத்து உன் அருள் வழியே இருப்பேனாகிய எனக்கு, முன்போலப் பிரிவுறும் அருளைக் காட்டாமல் என்றும் பிரிவுறா அருளைக் காட்டிக் காயமாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்' என வேண்டியவாறாயிற்று.

''கழலிணை காட்டி'' என்றது மீளவும் எதிர்ப்படுதலை. அதனால், அதனை, அருளைக் காட்டுதலுக்கு முற்பட வைத்துரைக்க. காய மாயம் - உடம்பாகிய இவ் அழிபொருளை. கழித்தருள் செய்யாய் - விரைவில் நீக்கியருள்,

நாட்டுத் தேவர் - நிலத் தேவர்; பூசுரர். ''மண்மேல் தேவர் என்றே இறுமாந்து'' (தி.8 திருச்சதகம்.பா.4.) என முன்னரும் கூறினார். காமியங்கருதி அவரையே தெய்வமாக மதிக்கும் உலகினர் கருத்துப் பற்றி, ''நாட்டுத் தேவரும்'' எனச் சிறப்பும்மை கொடுத்து, ஆட்டுத் தேவர் தம் விதிவழியன்றிப் பிறிதொன்றை அறியாராகிய அவர், ''ஆவ எந்தாய் என்று அவிதாவிடும் நம்மவராகிய அவரையே எம்பிரானொடும் தேவர் என, ஒருங்கு வைத்தெண்ணி உண்மை உணர்ந்தாராக இறுமாந்து ஒழிதலன்றிச் சிவபிரானைப் பொதுநீக்கி அறியும்பேறு சிறிதேனும் இலராதல் பற்றி, ''நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே'' என்றும் அருளிச் செய்தார். சேட்டைத் தேவர் - தொழிற்படும் தேவர். இவரை, ''பிரதி தேவர்'' என்பர். அவர்தம் தேவர். அதிதேவர்; இவர் தம் பிரதி தேவரைத் தொழிற்படுத்துவோர். மால் அயன் என்போரும் இவருள் அடங்குவர். சிவபெருமானை, 'இவர் அனைவர்க்கும் பிரானே' என்று அழைத்து இன்புறுகின்றார் அடிகள். ''தேவர்பிரானே'' எனப் பொதுப்பட அருளிப்போகாது, ''சேட்டைத் தேவர் தம் தேவர் பிரானே'' என வகுத்தோதியருளினார், 'பெருந்தேவர் எனப்படுவாரது இன்பமெல்லாம், தம்கீழ்ச் சிலரைத் தொழிற்படுத்தி அதனால் மகிழும் சிறிய இன்பமே' என்பது விளங்குதற் பொருட்டு. இவரைத்தான், 'தேவர்' என எம்பிரானோடும் எண்ணித் தாமும் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து, பிறரையும் மயக்கத்தில் ஆழ்த்தியொழிகின்றது வேதியர் குழாம் என்றற்கே, ''நாட்டுத்

Koviloor Digital Library

403. அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்திரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கஎன் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 6

404. மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்

தேவரும் நாடரும் பொருளே'' என முற்பட அருளிச் செய்தார். இத் திருப்பாட்டுள், ''தேவர்'' என வந்தன பலவற்றிற்குப் பலரும் பலப் பலவாறு உரைகாண்பர்; அவற்றையெல்லாம் அவரவர் உரையிற் காண்க.

6. பொ-ரை: போரில் வல்ல விடையை ஊர்பவனே! வரம்பி னுள்ளே, நீர் நிலை பெற்ற வயல் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் பொருந்திய பெருமானே! வணக்கம், வணக்கம். உடம்பு துண்டாகும் படி வெட்டமாட்டேன்; தீயின்கண் புகுந்து அமைதி பெறமாட்டேன்; திருவருளின் முறையையும் அறியமாட்டேன்; உடற் சுமையையும் தாங்க மாட்டேன்; இதனை விட்டு நீங்கி அடையும் இடத்தையும் காணேன்; உன்னை விட்டு நீங்கி உயிரையும் விடவில்லை; இன்பமாய் இருக்க யான் என்ன செய்யவேண்டும்? இதனைச் செய்க என்று அருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: 'உடலைத் துணிபட அறுக்கிலேன்' என இயைக்க. ஆர்கிலேன் - நிறைவு பெறமாட்டேன். 'திருவருளுக்கு வகை அறியேன்' என உருபு விரித்துரைக்க. 'உடலைப் பொறுக்கிலேன்; உடல் போக்கிடங் காணேன் என்க. போக்கு இடம் - போதற்கு வழி. சிறைக்கண் - வரம்பின்மீது.

7. பொ-ரை: மாயம் செய்பவனே! அலைகள் மடங்கி வீழ்கின்ற கடலில் எழுந்த நஞ்சை உண்ட தேவனே! நீலகண்டத்தை உடைய

Koviloor Digital Library

பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
 பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 7

405. போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
 புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
 குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற்
 [கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
 அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 8

எமது அமுதம் போன்றவனே! பிறை விளங்குகின்ற சடையுடைய தலைக்கோலமுடையவனே! திருப்பெருந்துறையில் பொருந்திய பெருமானே! தூரத்தில் உள்ளவனாகி நின்று, நான் கதறுவது முறை யாகுமோ? ஓலம். நாய் போன்ற நான் உன்னை மனத்தால் நினைக்கவும் மாட்டேன். நமச்சிவாய என்ற திருவைந்தெழுத்தை வாயினாற் கூறி உனது திருவடியை மெய்யினால் வணக்கம் செய்யாத பேய்த்தன்மை உடையேன். எனினும், முத்தி நெறியைக் காட்டியருள்வாயாக.

கு-ரை: மாயனே - மாயம் செய்ய வல்லவனே; என்றது. கண்முன் தோன்றி மறைந்தருளி மீண்டும் தோன்றாதிருந்தமைபற்றி. பெருநெறி - வீடடையும் வழி. சேயன் - தூரத்தில் உள்ளவன்.

8. பொ-ரை: தாமரைப் பூவில் உறைகின்ற பிரமன், அலைகள் மோதுகின்ற பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நிற்கவும், அடியேனைச் சீராட்டி ஆட்கொண்டவனே! குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர் நிலை பெற்ற வயல் சூழ்ந்த, திருப்பெருந் துறையைப் பொருந்திய பெருமானே! அமுதமே! யாது செய்யத்தக்கது என்று திகைத்து இருக்கிறேன். அடியேன் துன்பப்படுவதும் நல்ல தாகுமோ? உன்னுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக் கழல் அணிந்த திரு வடியைக் காட்டி, அத்திருவடியையே குறியாகக் கொள்வாய் என்றருளி என்னை உன் தொண்டரோடு சேர்ப்பாயாக.

Koviloor Digital Library

406. ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 9

கு-ரை: 'அயன் முதலியோர் நிற்க என்னைக் கோது மாட்டியவனே' என்க. கோது மாட்டுதல் - குற்றங்களைந்து ஆட் கொள்ளுதல். 'குறிக்கொள்க' என்பது, தொண்டருக்கு இடும் ஆணை.

இருந்தேன் - திகைத்திருக்கின்றேன். மருந்தே - அமுதமே. 'கோது மாட்டியவனே' மருந்தே, சிவனே, யான் யாது செய்வது என்று இருந்தனன்; உன் அடியேன் இவ்வாறு இடருள் அகப்பட்டுக் கிடத்தல் உனக்கு இன்பம் தருவதோ! நின் தொண்டரிற் கூட்டாய்' என வினை முடிவு செய்க.

9. பொ-ரை: இயமனது அரிய உயிரைக் கவர்ந்த தாமரைப் பூப் போன்ற திருவடியையுடையவனே! கங்கையைச் சடையில் தரித் தவனே! நெருப்பை ஏந்திய கையை உடையவனே! கெண்டை மீன் களும், நீல நிறமுடைய பூக்களும் பொருந்திய வயல் சூழ்ந்த திருப் பெருந்துறையில் பொருந்திய பெருமானே! உலகத்தவரும், தேவர் கோனும், பிரமனும், தேவரும், உன்னருளைப் பெற நிற்கவும், என்னை விரும்பி இனிமையாக ஆட்கொண்டருளினாய். திருமாலும் முறையிட்டுக் கதறுவதற்குரிய அப்பாதமலர்க்கே, மரக்கண் போன்ற கண்ணை உடைய என்னையும் வந்து சேரும்படி அருள் செய்வாயாக.

கு-ரை: ஞாலம் - நிலவுலகத்துப் பெரியோர். 'எனை நயந்தினி தாண்டாய்; ஆதலின், மாலும் ஓலம் இட்டு அலறும் அத்தகைய நின்மலர் போலும் திருவடி நிழற்கண்ணே, மரத்தினது கண்போன்று அன்பு நீர் மல்காத கண்களையுடைய என்னையும் வருமாறு பணித் தருள்: (விட்டிடாதே)' என முடிக்க.

நீலம் - நீலப் பூ; குவளை மலர்.

Koviloor Digital Library

407. அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாம்மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையில் பொருந்திய சிவனே! சங்கேந்திய கையினையுடைய திருமாலோடு பிரமனும், அறிய முடியாத தேவனே! மலைமகளை ஒரு பாகத்திலுடையவனே! பெரிய கயிலாய மலையின்கண் எழுந்தருளிய கருணைக்கடலே! அடியேனுக்குக் கருணை செய்ய வந்து, ஐயோ என்றிரங்கியருளி என் அச்சத்தைப் போக்கிய உன்னருளாகிய பெரிய கடலினிடத்து மூழ்கி மகிழ்ந்தும், நிரம்ப இன்புற்றும் குடித்தும் மனம் உருகமாட்டேன். மகிழ்ச்சி முழுவதும் நீங்க அதிகமாகக் கலங்கப் பெற்றவனாகின்றேன்.

கு-ரை: அளித்து - என்மேல் இரக்கங்கொண்டு, 'ஆவ' என்னும் இரக்கச்சொல், 'அஞ்சேல்' என அபயமளித்தலைக் குறித்தது. திளைத்தல் - மூழ்கி ஆடுதல். தேக்குதல் - உண்டு தேக்கெறிதல். உருகுதல், இங்கு, 'இன்புறுதல்' என்னும் பொருளது. 'நீ இரங்கிவந்து அருள் செய்தும், உனது பேரின்பத்தினை வேண்டியவாறு நுகரும் பேறு பெற்றிலேன்' என்றபடி. இத்தொடரைச் சிறப்பாகக் கொண்டே, இப்பகுதிக்கு, 'சிவானந்தம் அளவறுக்கொணாமை' என்ற குறிப்பினைக் கூறினர் முன்னோர் என்க. வளை - சங்கு. ''களிப்பெலாம்'' என்ற எழுவாய்க்கு, 'கெட' என்னும் பயனிலை எஞ்சி நின்றது. களிப்பு, இறைவன் கடிதே தம்மைத் தன் திருவடிக் கீழ்ச் சேர்த்துக் கொள்வான் என்னும் துணிவினால் நிகழ்ந்தது.

சங்கற்ப நிராகரணம்
வேதா கமத்தின் விளைவை யெனையாண்ட
பேதாயென் றானைநினைப் பாம். - உமாபதி சிவம்.

Koviloor Digital Library

24. அடைக்கலப்பத்து

பக்குவ நிர்ணயம்

அடைக்கலப் பத்து - இறைவனுக்குத் தாம் அடைக்கலம் என்பதைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி. கலம் - பாத்திரம். அடைக்கலம் - தம்மை அடைதலை உடைத்தாய்க் கிடக்கும் பாத்திரம்; இஃது ஒற்றிக் கலம் அன்று; ஒற்றிக் கலமாயின் கடனாகக் கொள்ளும் பொருட்கு ஈடாக வைத்துப் பின்னர் மீட்கப்படும். விலைபெற்றுக் கொடாமையின் விலைக் கலமும் அன்று; மற்று, அதன்கண் பற்றுடையார் தம்மால் அதனைக் காக்க இயலாத பொழுது தம்மால் தெளியப் பட்டவர்பாற் கையடையாகக் கொடுத்து ஓம்படை செய்துபோதல். 'சின்னாள் அடைக்கலமும், என்றும் அடைக்கலமும்' என அடைக் கலம் இருவகைத்து. திருநீலகண்ட நாயனாரிடத்து இறைவன் வைத்துச் சென்ற ஓடுபோல்வன சின்னாள் அடைக்கலம். பிறவாறு தரப்படுவன என்றும் அடைக்கலம். சின்னாள் அடைக்கலமாகத் தரப்படுவதனை, 'இடைக்கலம்' என்றலும் உண்டு என்பது, ''இடைக்கலம் அல்லேன்'' (தி. 4 ப.81 பா.8) என்ற அப்பர் திருமொழியால் அறியப்படுகின்றது. கலம் என்பது பாத்திரத்தைக் குறிக்கும் பெயராயினும், அதுபோன்ற தன்மையுடையாராகக் கொடுக்கப்படுவோரும் அப்பெயரால் பான்மை வழக்காகக் கூறப்படுவர். அங்ஙனம் சிலரைச் சிலர்பால் சிலர் அடைக்கலமாகத் தந்தமை இலக்கியங்களில் வெளிப்படை. அடைக்கலப் பொருளைப் பாதுகாவாது ஒழிதலும், அதற்குக் கேடு சூழ்தலும் பாதகங்கள் எல்லாவற்றினும் அதி பாதகமாம். அதுபற்றியே இறைவன், திருநீலகண்ட நாயனாரை, அடைக்கலப் பொருளை வெளவினாராகக் காட்டி அவரை மருளப் பண்ணினான்.

எனினும், அடைக்கலப் பொருளைக் கெடாது பாதுகாத்தல் அங்ஙனங்கொடுக்கப்பட்டோரது பண்பும், ஆற்றலும் ஆகியவைக்கு ஏற்பவே நிகழும். ஒருவரை மற்றொருவர் அடைக்கலமாகப் பிறரிடத்துத் தருதலேயன்றி ஒருவர் தாமே தம்மைப் பிறருக்கு அடைக்கலமாகத் தருதலும் நன்கறியப்பட்டதே. இது, 'அடைக்கலம் புகுதல் அல்லது தஞ்சம் புகுதல' எனப்படும். அடியார்கள் இறைவனிடம் அடைக்கலம் புகுதல் இவ்வகையினதேயாம்.

ஆயினும், இது புதிதாகக் கொடுக்கப்படுவதன்று; எல்லா உயிர்களும், எல்லாப் பொருள்களும் என்றும் இறைவனுக்கு அடைக்கலப் பொருள்களே. அவ்வுண்மையை உணர்ந்து நிற்ப தொன்றே அடியார்கள் செய்வது. அங்ஙனம் உள்ள தமது

Koviloor Digital Library

நிலையையே அடிகள் இப் பகுதியில் எடுத்து அருளிச்செய்கின்றார். 'இறைவனுக்குத் தாம் அடைக்கலப் பொருளே யன்றித் தமக்கென ஒரு செயல் இல்லை' என உணரும் உணர்வு பக்குவர்களுக்கன்றி வாராமையின், இதற்கு, 'பக்குவ நிண்ணயம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். நிண்ணயம் - துணிபு. இது, 'திருப் பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது' என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இப் பகுதி பலவகை யாப்புக்களான் இயன்றது; அதனான், இதனை, 'கலவைப் பாட்டு' என்கின்றனர். எனினும், பெரும்பாலன, கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

கலவைப் பாட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

408. செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந்
தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியர்உடன் போயினர்யான்
பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி
ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்உன்
அடைக்கலமே. 1

1. பொ-ரை: இறைவனே! தாமரை மலர் போன்ற உன் திருவடியைச் சேர்ந்த அடியார் உன்னோடு சென்றார்கள். புழுக்கள் வாழ்தற்கு இடமாகிய இழிந்த உடலுடன் கல்வியும் ஞானமும் இல்லாத பொல்லா அழுக்கு மனத்தை உடைய பாவியேனாகிய நானும் உன் அடைக்கலமே!.

கு-ரை: இம் முதல் திருப்பாட்டு, நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

'செழுங்கமலம்' என்பது, எதுகை நோக்கி வலிந்து நின்றது. செழுங்கமலம் - செங்கமலம். 'அடியார் போயினர்' என இயையும். உடன் - விரைவாக. போயினர் - சிவலோகம் சென்றனர். புழுக்கண் உடை - புழுக்கள் வாழ்வதற்கு இடத்தைக் கொண்டுள்ள. குரம்பை - குடில்போலும் உடம்பு. 'குரம்பையை உடைய, பொல்லாத, அழுக்கு மனத்தை உடைய அடியேன்' என்க.

Koviloor Digital Library

409. வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையைநின்
பெருமையினாற்
பொறுப்பவ னேஅராப் பூண்பவ னேபொங்கு
கங்கைசடைச்
செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளால்என்
பிறவியைவேர்
அறுப்பவ னேஉடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 2

410. பெரும்பெரு மான்என் பிறவியை வேரறுத்
துப்பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு மான்என்
மனத்தினுள்ளே
வரும்பெரு மான்மல ரோன்நெடு மாலறி
யாமல்நின்ற
அரும்பெரு மான்உடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 3

2. பொ-ரை: இறைவனே! தீமைகளையே செய்கின்ற என் இழிவை உன் பெருங்குணத்தால் பொறுப்பவனே! பாம்பைப் பூண்டிருப்பவனே! கங்கைச் சடையோனே; உன் திருவருள் என்னும் வாளால் என் பிறவியை வேரறுப்பவனே! அடியேன் உன் அடைக் கலமே!.

கு-ரை: இவ்விரண்டாம் திருப்பாட்டு, முதலடி சிறிதே வேறுபடவந்த கட்டளைக் கலித்துறை. இங்ஙனம் சிறுபான்மை வேறுபட வரும் யாப்புக்களை, 'ஒப்பியல்' என வழங்குவர். அவ் வாற்றான் இஃது, ஒப்பியற் கட்டளைக் கலித்துறையாம்.

சிறுமை - குற்றம். பெருமை - பிறர் குற்றத்தை உளங் கொள்ளாமை. கங்கை சடைச் செறுப்பவன் - கங்கை நீரைச் சடையில் தடுத்து நிறுத்துபவன்.'

3. பொ-ரை: இறைவனே! பெரிய பெருமானும், என் பிறவியை வேரறுத்து எனக்குப் பெரும் பித்தேற்றும் பெருமானும்; சதுரப்

Koviloor Digital Library

411. பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்ளத் தில்நின்
கழற்புணைகொண்
டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான்
இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச்
சுறவெறிய
அழிகின் றனன்உடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 4

பெருமானும்; என் மனத்தில் எழுந்தருளும் பெருமானும்; பிரம விட்டுணுக்கள் அறியவொண்ணாமல் நின்ற அரும்பெருமானும் ஆகிய தலைவனே! அடியேன் உன் அடைக்கலமே!.

கு-ரை: இதுவும் முன்னைத் திருப்பாட்டுப் போன்றது.

''பெரும்பெருமான்'' என்றதில், ''பெருமான்'' என்றது, 'கடவுள்' என்னும் பொருட்டாய், 'பெருமை' என்னும் அடைபெற்று, 'முதற் கடவுள்' எனப் பொருள் தந்தது. பிச்சு - பித்து. சதுர் - திறல். ''பெருமான்'' என வந்தன பலவும் விளிகளே.

4. பொ-ரை: இறைவனே! துன்பப் பெருக்கில் உன் திருவடியாகிய துணையைப் பற்றிக் கொண்டிறங்கின அன்பர் வானேறினர்; நான் துன்பப் பெருக்கின் சுழியில் அகப்பட்டு, மாதராகிய அலை மோத, காமமாகிய மகரமீன் எறிய அழிய நின்றேன். அடியேன் உன் அடைககலமே!.

கு-ரை: இதுமுதல் மூன்று திருப்பாட்டுக்கள் கட்டளைக் கலித்துறை இலக்கணம் நிரம்பின.

'துன்பப் புயல் பொழிகின்ற வெள்ளம்' என்க. துன்பப் புயல்-துன்பத்தைச் சொரிகின்ற மேகம்; இஃது இல்பொருள் பற்றிவந்த உருவகமாய் நின்றது. 'துன்பத்தைச் சொரிகின்ற மேகம்' எனவே, 'அதன் பொழிவால் உளதாகும் வெள்ளம் துன்ப வெள்ளமே' என்பது சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. 'வெள்ளத்தில் இழிகின்ற அன்பர்கள், நின் கழற்புணை கொண்டு வான் ஏறினர்' என்க. 'இழிகின்ற அன்பர்கள்' என்னோடு ஒருங்கிருந்த அடியாகள் என்னும் பொருளது. இதனுள் வானைக் கரையாக உருவகம் செய்யாமையின், இது வியநிலை

Koviloor Digital Library

412. சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன்
திறம்மறந்திங்
கிருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன்
மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண்
ணோர்பெருமான்
அருள்புரி யாய்உடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 5

413. மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத்
திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன்
தடமலர்த்தாள்

உருவகத்தின் பாற்படும். 'இடர்க்கடல்' என்பது, 'அவ்வெள்ளம்' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. ''மாதர்'' என்றது ஆகுபெயராய் அவர் மேல் உள்ள ஆசையைக் குறித்து அஃறிணையாய் நின்றமையின், தகர ஒற்று மிக்கது,

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத்து எவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயார் என்னும் காலால்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு.

(தி.8 திருச்சதகம். பா-27.) என முன்னர் வந்ததனை நோக்குக.

5. பொ-ரை: இறைவனே! மாதர் வஞ்சனையால் சிக்கி உன்னை மறந்து இவ்வுடம்பில் கிடந்து இளைத்தேன். வெருட்சி கொள்ளும் மான் போன்ற கண்ணிமைகளையுடைய உமையம்மையின் பங்கனே! விண்ணோர் பெருமானே! இனியாயினும் அருள் செய்யவேண்டும்.

கு-ரை: சுருள் புரி - சுருளைச் செய்யும். கூழை - கூந்தல். இருள் - அறியாமை; மயக்கம். ''பெருமான்'', விளி.

6. பொ-ரை: இறைவனே! மாதர் மத்திட்டுக் கடையச் சிதறி மிடாவில் பரவிச் சுழல்கின்ற தயிர்போலச் சுழன்று தளர்ந்தேன். இனி

Koviloor Digital Library

வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன்
வல்வினையேன்
ஆழியப் பாஉடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 6

414. மின்கணினார் நுடங்கும்இடையார் வெகுளிவலையில்
அகப்பட்டுப்
புன்கண னாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற்
புகுந்தருளி
என்கணிலே அமுதூறித் தித்தித்தென்
பிழைக்கிரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்உன்
அடைக்கலமே. 7

எக்காலம் வந்து உன் திருவடியை வணங்குவேன். நின் திருவடி வாழ்க. யாவரினும் மேலானவனே அடியேன் உன் அடைக்கலமே!.

கு-ரை: 'மாழைக் கண், மை பாவு கண்' என்க. மாழை - மா வடு. ''மைப் பாவிய'' என்னும் பகரமெய், விரித்தல். 'கண்ணியரது ஆசை யாகிய மத்து' என்றபடி. ''வாழி'', அசை. ஆழி அப்பன் - ஆழ்ந் திருக்கின்ற இறைவன். 'பெரியோன்' என்றபடி. 'பெரியோனாதலின், அடைக்கலம் என்று வந்தேனைக் கைவிடமாட்டாய்' என்பது குறிப்பு.

7. பொ-ரை: இறைவனே! மாதர் வசத்தில் அகப்பட்டுத் துன்பப்படுகின்ற என்னைத் துன்பத்தை ஒழித்து ஆண்டருளியும் இடையறாது என் கண்ணிலே நின் திருவுருவைக் காட்டியருளியும் அருள் வழங்கும் இனியவனே! என் பிழைக்கு இரங்குகின்ற அருள் நோக்கம் உடையவனே! அடியேன் உன் அடைக்கலமே!.

கு-ரை: இத் திருப்பாட்டு, ஒருவாற்றான் அமைந்த கொச்சகக் கலிப்பா.

மின்கண் - ஒளி வீசும் கண். ''வெகுளி'' என்றது ஊடலை. ''ஊடுதல் காமத்திற்கின்பம்'' *(குறள் - 1330)* ஆதலின், அஃது ஆடவரை அவரின் நீங்காது பிணிக்கும் வலையாயிற்று. புன்கண் - துன்பம். புரளுதல் - துடித்தல்; துன்புறுதல். ''அமுது'' என்றது

Koviloor Digital Library

415. மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் காநின்
மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக் கேயிடு வாய்நின்
குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடுகுழல் போற் கரந்து
பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடு வேன்உடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 8

முன்னர்க் கண்ட திருவுருவத்தின் தோற்றத்தை. இடையறாது நிற்றலை, ''ஊறுதல்'' என்றார். 'இரங்கும்' என்றது, தெளிவின்கண் வந்த எதிர் காலவினை, ''இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன்'' (தி.8 கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் - பா.7.) என்றாற்போல.

8. பொ-ரை: இறைவனே! மாவடு வகிர் போலும் கண்ணை யுடைய உமாதேவி பங்கனே! என்னை உன் திருவடிக்கீழ் சேர்த்துக் கொள்; அன்றேல் நரகுக்கு ஆளாக்கு; உன் திருவுளக்குறிப்பை நான் அறிந்திலேன்; பாவின் கண் ஆடுகின்ற குழல்போல என் மனம் அலைந்து நின்றது. அடியேன் உன் அடைக்கலமே!.

கு-ரை: இதுவும், முதலடி சிறிதே சிதைந்த கட்டளைக் கலித்துறை.

''மலரடிக்கே கூவிடுவாய்; கும்பிக்கே இடுவாய்; என்ற விகற்பத் தொடர், 'நீ என்னை எவ்வாறு செய்வதன்றி, நான் இன்னதே செய்க எனக் கட்டளை செய்ய உரியேனோ' என்றபடி. கூவுதல் - அழைத்தல் கும்பி - நரகம். குறிப்பு - திருவுள்ளம். பா - ஆடையாக்குதற்கண் நேரே நீண்டு கிடக்கும் இழைகளின் தொகுதி. குழல், அத் தொகுதியின் ஊடே குறுக்காக இழைகளைப் புகுத்தும் கருவி. இஃது ஒருபால் நில்லாது, ஆடை ஆக்குவோனது வலத்தினும் இடத்தினும் மாறி மாறி ஓடும். இஃது இங்ஙனம் ஓடினாலன்றி ஆடை தோன்றாதாகலின், ஆடை ஆக்குவோன் தன்னால் இயன்ற அளவில் இதனை விரைய ஓட்டுவான். அதனால், ஓரிடத்தில் நில்லாது விரைய ஓடும் இதனைத் தம் அலமரலுக்கு அடிகள் எடுத்துக்காட்டி இறைவன் பால் முறையிட்டருளினார். கரத்தலை, குழலுக்குப் பாவின் ஊடே கரந்து செல்லுதலாகவும், உள்ளத்திற்கு, மூவாசைகளின் மூழ்கிச் செல்லுதலாகவும் உரைக்க. பரத்தல் - சுழலல்.

Koviloor Digital Library

416. பிறிவறி யாஅன்பர் நின்அருட் பெய்கழல்
தாளிணைக்கீழ்
மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெற் றார்உன்னை
வந்திப்பதோர்
நெறியறி யேன்நின்னை யேஅறி யேன்நின்னை
யேஅறியும்
அறிவறி யேன்உடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே. 9

417. வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளா ரமுதத்தை
வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கி னேன்வினை யேன்என்
விதியின்மையால்

9. பொ-ரை: இறைவனே! உன்னைப் பிரியாத அன்பர் உன் திருவடிப் பேற்றோடு முத்திச் செல்வத்தையும் அடைந்தார்கள். நான் உன்னைப் புகழும் வழியறியேன். உன்னையும் அறியேன். உன்னை அறியும் அறிவுமிலேன். ஆயினும் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

கு-ரை: இதுவும், இறுதித் திருப்பாட்டும் கட்டளைக் கலித்துறைகளே.

'பிரிவு' என்பதில் றகரம் சிறுபான்மை உறழ்ந்து வரும். ''பிறிவறியா'' என்றது, 'பிரிந்திருக்க மாட்டாத' எனப் பொருள் தந்தது. 'அருள் தாள், பெய்கழல் தாள்' என்க. மறிவு - மீளுதல். ''வந்து'' என்றதனை, ''கீழ்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. முன்னர், ''அன்பர்'' என்றமையின், ''பெற்றார்'' என்றதன்பின், 'யான்' என்பது கிளந் தெடுத்துக் கூறற்பாற்று. ''நின்னையே அறியும் அறிவு'' என்றது. 'பிறி தொன்றையும் அறியாது உன்னையே அறிந்து நிற்கும் அறிவு' என்றபடி. இதனையே கேட்டல் முதலியவற்றுள் நான்காவதாகிய, 'நிட்டை' என்பர்.

10. பொ-ரை: இறைவனே! உன் அருளாகிய அமிர்தத்தை நீ கொடுக்க, நான் அள்ளியுண்டு நல்லூழின்மையால் விக்கி வருந்து கின்றேன். ஆதலால் எனக்குத் தேன் அன்ன உன் கருணையாகிய தண்ணீரைக் கொடுத்து உய்யக் கொண்டருள வேண்டும். அடியேன் உன் அடைக்கலமே!.

Koviloor Digital Library

தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்
துய்யக்கொள்ளாய்
அழுங்குகின் றேன்உடை யாய்அடி யேன்உன்
அடைக்கலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: ''வழங்குகின்றாய்க்கு'' என்ற நான்கனுருபை ஏழனுருபாகத் திரிக்க. அருள் ஆர் அமுதம் - அருளாகிய அரிய உணவு. இறைவனது திருவருளை அடிகள் வாரிவிழுங்கியது, துன்ப மிகுதியாலாம். துன்பம், உலகியலைத் துறக்கமாட்டாத நிலையால் உண்டாயது. அதனால், ஏனை அடியார்களைப்போல உடன் செல்லாது, பின்னர் இறைவனை அடையக் கருதிய பேருரிமை எண்ணத்தையே, வாரிக்கொண்டு விழுங்கியதாகவும், தம் எண்ணத்தின்படி அடையமாட்டாது நிற்றலையே, விக்கியதாகவும் அருளிச் செய்தார். எனவே, 'தண்ணீர்' என்பது, இறைவன் மீளத் தோன்றுதலையே யாயிற்று ''வழங்குகின்றாய், விழுங்குகின்றேன்'' என்றவை, இறந்த காலத்தில் நிகழ்காலம். விதி - ஊழ். 'தழங்கு நீர்' என இயையும். தழங்குதல் - ஒலித்தல். அருந்தேன் - கிடைத்தற்கரிய தேன்; என்பது பெறுதும். உணவு மிடற்றுக்கிடையில் விக்கப்பெற்றவன், அதுபோழ்து கிடைக்கும் நீரை நீராக நினையாது, அரிய தேனாகவே நினைப்பான் என்பது தோன்ற, 'அருந்தேன் அன்ன தண்ணீர்' என்று அருளினார். உணவு மிடற்றில் விக்கி இறவாதபடி பருகத் தண்ணீர் தந்து காப்பாற்றுதல், உண்ண உணவு இட்டவனுக்குக் கடமை என்பார், ''தண்ணீர் பருகத் தந்து உய்யக்கொள்ளாய்'' என்று அருளிச் செய்தார். இஃது, 'ஒட்டு' என்னும் அணிவகையின் பாற்பட அருளியதாம்.

சைவ சமய நெறி

பரிமேல் வரவமலன் பாடியமெய்ப் பத்தன்
இருபதமும் சென்னியில்வைப் பேன்

-மறைஞான சம்பந்தர்

Koviloor Digital Library

25.ஆசைப்பத்து

ஆத்தும இலக்கனம்

ஆசையை விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் பத்துத் திருப்பாடல் களின் தொகுதி ஆசைப் பத்து. வெயிலில் நிற்போர்க்கு நிழலை அடைய விரும்புதலே இயல்பாதல்போல, துன்பமயமாகிய உலகத்தில் நின்று இடருறும் உயிர்கட்கு இன்பமே வடிவான இறைவனை அடைய விரும்புதலே இயற்கையாதலானும், அவ்விருப்பத்தையே இப்பகுதி இனிது விளங்கக் கூறுதலானும் இதற்கு, 'ஆத்தும இலக்கணம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது திருப்பெருந் துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுவதும், வேறுபட்ட சீர்களையுடைய அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

418. கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக்
கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட
பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கேவா
வென்றங் கேகூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 1

1. பொ-ரை: அம்மானே! திருமாலும் காணவொண்ணாத திருவடி என்னும் பொருளை எனக்குக் கொடுத்து என்னை ஆண்டருளின பொல்லா மணியே! எனது அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி இங்கே வாவென்று உன்னிடத்துக்கு அழைக்கும்படியான உன் அருளைப் பெறுதற்கு ஆசைப்பட்டேன்.

கு-ரை: கருடக் கொடியோன், திருமால். பொல்லா மணி - துளையிடாத இரத்தினம். ''அங்கே'' என்றதன்பின், 'வர' என்பது வருவிக்க. ''அங்கு'' என்றது சிவலோகத்தை.

ஆசைப்பட்டேன் - விருப்பத்துள் பொருந்தினேன்.

Koviloor Digital Library

419. மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக
மூளை என்பு தோல்போர்த்த
குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன்
கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பாலாம்
என்னா ரமுதேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 2

420. சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ்
சிறுகுடி லிதுசிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட்
கொள்ளுங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே
சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 3

2. பொ-ரை: அம்மானே! நரம்பு முதலானவற்றால் செய்யப்பட்ட இந்த உடம்பில் தங்கி இருக்க மாட்டேன். என்னை அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வகைப் பெருமை உடையார்க்கும் அறிய இயலாத என் ஆரமுதே! அப்பனே! உன்னைக் காண ஆசைப் பட்டேன்.

கு-ரை: மொய்ப்பால் நரம்பு - நெருங்கும் பகுதியவாகிய நரம்பு. 'மூளை என்புகளைத் தோலால் போர்த்த' என்க. குப்பாயம் - போர்வை; உடம்பு. 'உன்னைக் காண' என்க.

3. பொ-ரை: அம்மானே! சீயொழுகி, ஈக்கள் மொய்த்து மலங்களுடன் கூடித் திரிகின்ற இந்த உடம்பழிய என்னை நீ அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீ என் முகத்தைப் பார்த்து ஐயோ என்றிரங்கும்படி ஆசைப்பட்டேன்.

கு-ரை: வார்ந்து - ஒழுகப்பட்டு. மொய்த்து - மொய்க்கப்பட்டு. ஆ - அந்தோ. வா - வருக. என்ன - என்று என்னை அழைக்க. இனி, 'ஆவா என இரங்கிக் கூற' என்றே உரைத்தலுமாம்.

Koviloor Digital Library

421. மிடைந்தெலும் பூத்தைமிக் கழுக்கூறல்
வீறிலி நடைக்கூடந்
தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன்
சோத்தம்எம் பெருமானே
உடைந்துநைந் துருகி உன்னொளி நோக்கி
உன்திரு மலர்ப்பாதம்
அடைந்துநின் றிடுவான் ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 4

422. அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி
அடியே னுடையாக்கை
புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும்
விடையாய் பொடியாட
எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட
என்னா ரமுதேயோ
அளியன் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 5

4. பொ-ரை: அம்மானே! இந்த உடம்பு என்னைத் தொடர்ந்து வருதலால் வருந்தி நின்றேன். உனக்கு வணக்கம்; மனம் நெகிழ்ந்துருகி உன்னொளியை நோக்கி உன் திருவடியை அடைந்து நிற்க ஆசைப் பட்டேன்.

கு-ரை: மிடைந்து - நெருங்கி. மிடைந்து, மிக்கு என்னும் எச்சங்கள் எண்ணின்கண் வந்தன. ஊத்தை - அழுக்கு. ''ஊறல்'' என்றதனால், ''அழுக்கு'' என்றது, அழுக்கு நீரையாயிற்று, 'ஊறலை யுடைய கூடம்' என்க. வீறு இலி - பெருமை இலதாகிய (இழிவை உடைய கூடம்). நடைக் கூடம் - இயங்குதலையுடைய மாளிகை; உடம்பு. சோத்தம் - வணக்கம்.

5. பொ-ரை: அம்மானே! இந்த உடம்பினை அருவருத்துப் புளியம் பழம் போன்று பிரிந்தேயிருந்தேன். எளிதாக வந்து என்னை ஆண்டருளின என் ஆர் அமுதே! நான் உன்னால் காக்கப்படுதற்கு உரியவனாகிய எளியவன் என்று கண்டோர் சொல்ல ஆசைப் பட்டேன்.

Koviloor Digital Library

423. எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங்கிருக்க
கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா
மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 6

கு-ரை: 'யாக்கை' அகத்து உள்ள அளிந்த புண்ணைப் புறத்துத் தோலால் மூடியதனால் புளியம் பழம் ஒத்து என்க. புளியம் பழம், உள்ளே நைந்து அழகின்றியிருந்தும், வெளியே உறுதியுடையதுபோல அழகாகக் காணப்படுதலால், அதனை, உள்ளே உதிரம் முதலியவற்றோடு கூடிய மெல்லிய உறுப்புக்கள் அழகின்றிக் கிடப்பவும், வெளியே ஒன்றும் தோன்றாது அழகாகக் காணப்படும் உடம்பிற்கு உவமையாகக் கூறினார்.

''ஒத்து'' என்றதனை, 'ஒப்ப' எனத் திரிக்க. இருந்தேன் - இதனுள் அருவருப்பின்றியிருந்தேன் (இது முன்னைய நிலை). 'இருந்தும் எளிவந்து என்னை ஆண்டுகொண்ட என்னாரமுதே' என்க. 'இப்பொழுது, அந்தோ? இவன் இரங்கத் தக்கவன் என்று நீ சொல்ல ஆசைப்பட்டேன்' என்றதாம். இப்பாட்டின் முதற்சீரில் உள்ள எழுத்துக்களை நோக்கினும்', அளியேன்' என்பது பாடமாகாமை விளங்கும்.

6. பொ-ரை: அம்மானே! நாயேன் இளைத்தேன். இனி இங்கு இருக்கிலேன். இந்தப் பொய்யான வாழ்க்கையினின்றும் என்னை நீக்க வேண்டும். தேவர்களும் அறியாத திருவடியை உடையவனே! உன் முக ஒளியையும், உன் திருப்புன்னகையையும் காண ஆசைப் பட்டேன்.

கு-ரை: 'வைத்தவனே வாங்குதல் வேண்டுமன்றிப் பிறர் யார் அது செய்வார்' என்பார், ''வைத்தாய் வாங்காய்'' என்று அருளினார்.

இவ்வுலக வாழ்க்கையை வைத்தல் படைத்தலும், வாங்கல் அருளலுமாகும். ''நகை'' என்றதும் ஒளியேயாம்.

Koviloor Digital Library

424. பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும்
பரனே பரஞ்சோதீ
வாராய் வாரா உலகந் தந்து
வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம்
பெருமான் எனஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 7

425. கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்
டெய்யா தென்றன் தலைமேல் வைத்தெம்
பெருமான் பெருமானென்
றையா என்றன் வாயா லரற்றி
அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 8

7. பொ-ரை: மண்ணுலகத்தாரும், விண்ணுலகத்தாரும் வழி பட்டுத் துதிக்கின்ற மேலானவனே! முத்தியுலகைத் தந்து வந்தாட் கொள்வோனே! உன் திருப்பெயர்கள் ஆயிரத்தையும் உச்சரித்து எம் பெருமானே என்று துதிக்க ஆசைப்பட்டேன்.

கு-ரை: ''வாராய்'' என்பதனை இறுதியில் வைத்துரைக்க. ''வந்து தந்து ஆட்கொள்வோன்'' என்க. திரிந்து ஏத்துதல், சிவலோகத் திலாம்.

8. பொ-ரை: அம்மானே! உன் திருவடியைக் கையால் தழுவிக் கொண்டு, என் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டு எம்பெருமானே! ஐயனே! என்று அரற்றித் தீயைச் சேர்ந்த மெழுகை நிகர்த்துருக ஆசைப் பட்டேன்.

கு-ரை: இதனுள் கூறப்படும் கையால் தொழுதல் முதலிய பலவும் சிவலோகத்தின்கண் வைத்து என்க. கழும - இறுக. எய்யாது - இளையாமல். ஒப்ப - ஒத்து நிற்க.

Koviloor Digital Library

426. செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென்
கண்ணிணை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன்
பழஅடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 9

427. வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம்
வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச்சுடரே
நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. பொ-ரை: அம்மானே! குற்றம் நிறைந்த இந்த உடம்பின் தொடர்பைப் பற்றற நீக்கி, சிவநகரில் புகுந்து விளக்கமாகிய ஒளியைக் கண்டு கொண்டு, என் இரண்டு கண்களும் மகிழ்ச்சி எய்தவும் உன் பழவடியார் கூட்டத்தைக் காணவும் அடியேன் ஆசைப்புட்டேன்.

கு-ரை: செடி - குற்றம். திறம் - கூறுபாடு. அற வீசி - முற்றிலும் கழித்து. கடி - விளக்கம். சோதி - இறைவன் திருமேனி. படி - ஒப்பு.

10. பொ-ரை: அம்மானே! மாதரது வெகுளி வலையில் அகப் பட்டு நாயினேன் நைந்தேன்; ஞான சூரியனே! உமாதேவி பங்கனே! நான் ஒரு துணையையும் காணேன். ஆதலால் உன் பவளத் திரு வாயால் அஞ்ச வேண்டா என்று நீ சொல்லும்படி நான் ஆசைப் பட்டேன்.

கு-ரை: ‘வெங் கண்’ என இயையும். ‘‘வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு’’ (தி.8. அடைக்கலப்பத்து - பா.7.) என்பது, முன்னும் வந்தமை காண்க. நைஞ்சேன் - நைந்தேன்; வருந்தினேன்; போலி.

Koviloor Digital Library

26. அதிசயப் பத்து

முத்தி இலக்கணம்

'செத்திலாப் பத்து' முதலிய மூன்று பத்துக்களும், இவ்வுலக வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கி இறைவன் திருவடி கூடுதற்கண் அடிகளுக்கு இருந்த விரைவு கூறுதலாகவே அமைந்தன. இனி அப்பால் வரும் புணர்ச்சிப் பத்து முதலிய மூன்று பத்துக்களும் அன்ன. அவற்றது இடைக்கண் தம்மை இறைவன் ஆண்டுகொண்ட கருணைத் திறத்தை வியந்து கூறும் இதனை வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். அவலச் சுவையே ஒருங்கு வாராது, வியப்புச் சுவை இடை மிடைந்து வருதல் நன்று என்னும் கருத்தினால் என்க. 'முத்தி இலக்கணம்' என்பது, இதற்கு முன்னோர் உரைத்த குறிப்பு. இதற்கு, 'இறைவன் முத்தியை வழங்கிய முறைமை' எனப் பொருள் கூறுக. 'முத்தி' என்றது முத்தி நிலையை. இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

428. வைப்பு மாடென்று மாணிக்கத் தொளியென்று
மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள்
திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்
தப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 1

1. பொ-ரை: எமக்கு இடம், செல்வம் முதலியனவையாய் இருப்பவன் சிவபெருமான் என்று மனத்தில் எண்ணியுருகாமல் மாதர் வஞ்சனையில் அகப்பட்டு வருந்துகின்றவனாகிய என்னை, உவமை யில்லாத திருவடிஎய உடைய எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஆண்டு கொண்டு தன்னடியார் கூட்டத்தில் சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: வைப்பு மாடு - சேம வைப்பாக வைத்த செல்வம். என்றும் என்றும் என உம்மை கொடுத்து ஓதினுமாம். செப்பு -

Koviloor Digital Library

429. நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
நினைப்பவ ரொடுங்கூடேன்
ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்றனை
என்னடி யானென்று
பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன்
நிரந்தர மாய்நின்ற
ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 2

430. முன்னை என்னுடைய வல்வினை போயிட
முக்கண துடையெந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன்
எளியவன் அடியார்க்குப்

கிண்ணம். திறம் - கூறுபாடு; அவை கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று நின்று நுகரப்படுவன. ஒப்பு இலாதன - ஒருவாற்றாலேனும் ஒப்பாகக் கூறப்படும் பொருள் இல்லாதவாறு நிற்பன. உவமனில் இறந்தன - அரிதிற்கண்டு ஒருவாறு ஒப்புமைகூறும் பொருள்கள் அனைத்திற்கும் மேலாய் நிற்பன. கண்டாம் - கண்கூடாக யாம் கண்டோம். 'மடவரலியர் திறத்தைத் துச்சமாக வெறுத்து, தன்னை வைப்பு மாடென்றும் மாணிக்கத்தொளியென்றும் நினைந்து மனம் உருகி நிற்கும் அடியவர் கூட்டத்தில், அவர்க்கு நேர்மாறான குணத்தையுடைய என்னை இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றவாறு.

2. **பொ-ரை:** நீதியாய் இருப்பவனவற்றை நினையேன்; அவற்றை நினைப்பவர்களோடும் கூடேன்; துன்பத்துக்கே ஆளாகிப் பிறந்து இறந்து உழல்வேன்; இப்படிப்பட்ட என்னையும் இறைவன் தன்னடியான் எனக் கொண்டு ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்து வைத்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: ''நீதி'' என்றது, உலகியலிலும், மெய் ஒழுக்கங்களை. ஏதமே (ஏதமாகவே) - துன்பமே மிகும்படி. நிரந்தரமாய் நின்ற ஆதி - என்றும் உள்ள பொருளாய் நிற்கும் முதல்வன். 'ஒழுக்கம் மிக்காராகிய தன் அடியவர் கூட்டத்தில், ஒழுக்கத்தோடு சிறிதும் இயைபில்லாத என்னையும் இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றபடி.

3. **பொ-ரை:** நான் முற்பிறவிகளில் செய்த வலிய வினைகள் நசிக்கும்படி, முக்கண்ணுடைய எந்தையும், யாவரும்

Koviloor Digital Library

பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதி யதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 3

431. பித்த னென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர்
காரணம் இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருள் கூடிடும்
உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 4

அறிதற்கரியவனும், அடியார்க்கு எளியவனும் ஆகிய சிவபெருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: 'முன்னை உள்ள என்னுடை வல்வினை' என்க. 'வல்வினை போயிட ஆண்டு' என இயையும். 'அடியார்க்கு எளியன்' எனக் கூட்டுக. ''அன்னை'' என்றது, உவமைக் கண் வந்த பால்வழு வமைதி, 'தவமிக்காராகிய தன் அடியவர் கூட்டத்தில், வினையே மிக்கோனாகிய என்னையும் இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றபடி.

4. பொ-ரை: இறைவன் தனது திருவருளை அடைதற்குரிய உபாயத்தை அறியாமல், வீணாயிறந்து போய் நரகத்தில் வீழ்வதற்கு மனமிசைந்திருந்த என்னை அங்ஙனம் வீழவொட்டாமல் தடுத்தாட் கொண்டு தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம் அல்லவா? இதுதான் உலகத்தவர் என்னைப் பித்தனென்று சொல் வதற்குக் காரணமாய் இருந்தது.

கு-ரை: முதலடியை இறுதியிற் கூட்டுக.

ஒத்துச் செல்லுதல் - நூல்களானும், உபதேசத்தானும் உணரப் பட்ட இறைவன் திருவுளக் குறிப்போடு இயைந்து நடத்தல். 'இதுவே இறைவன் திருவருளைப் பெறும் முறை' என்பது உணர்த்தியவாறு.

Koviloor Digital Library

432. பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன்
பன்மலர் பறித்தேத்தேன்
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று
குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை
எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 5

இதற்கு நேர்மாறான செயலே மூன்றாம் அடியுட் கூறப்பட்டது. எனவே, 'திருவருளை அடையும் நெறியிற் சிறிதும் பிறழாது ஒழுகும் தன் அடியவர் கூட்டத்தில், அதற்கு நேர்மாறான ஒழுக்கத்தையே உடைய என்னை இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றவாறாயிற்று.

'இங்ஙனம் சேர்த்தருளிய அதிசயச் செயலால் நானும் இறைவனையே நினைத்து பிதற்றும் பித்துடையேனாயினேன்; அஃது அறியாது உலகப் பித்தன்போல என்னையும் உலகவர் கருதுகின்றனர்' என்பது முதலடியின் பொருள்.

கேளீர் - அறிந்துகொண்மின். இது தம்மோடு ஒத்து நின்று தம் நிலையை அறிய விரும்பும் நன்மக்களை நோக்கிக் கூறியது.

5. பொ-ரை: அடியாரிடத்துச் சென்று சேர்கிலேன்; பல மலர்களைப் பறித்து அருச்சித்துத் துதியேன்; மாதர் விடயத்தில் சிக்கிக் குடிகெடா நின்ற என்னை, சிவபெருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: பரவுதல் - துதித்தல்; இஃது இறைவனை என்க.

பாடு - பக்கம். குரவு - குராமலரை அணிந்த. 'எரி நின்று ஆடிய' என மாற்றுக. அரவன் - பாம்பை அணிந்தவன். தன்னைத் துதித்தலும், பன்மலர் பறித்துத் தூவி வழிபடுதலுமே தொழிலாக உடைய தன் அடியவர் கூட்டத்தில், அத்தகையோர் அருகிலும் சென்றறியாத என்னை இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றவாறு.

Koviloor Digital Library

433. எண்ணி லேன்திரு நாமஅஞ் செழுத்தும்என்
ஏழைமை யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு
நல்வினை நயவாதே
மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 6

434. பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும்
பொழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற்
சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதியங் கண்டாமே. 7

6. பொ-ரை: இறைவனது திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் என் அறியாமையால் நினைந்திலேன்; அன்பரோடும் சேர்ந்திலேன்; நற்கருமங்களை விரும்பாமல் இவ்வுலகத்தில் பிறந்து இறந்து மண்ணாவதற்கு இசைகின்ற என்னை, பெரியோனாகிய சிவபெருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: 'திருநாமமாகிய அஞ்சு எழுத்தும்' என்க. ஏழைமை - அறியாமை. இத் திருநாமத்தின் பெருமையைக் கலைஞானிகளும் ஒருவாற்றான் உணர்ந்துரைப்பாராக, அவர் பாலும் அணுகிலேன்' என்றபடி. 'நல்வினையைச் செய்ய விரும்பாது மண்ணாவதற்கு ஒருப்படுகின்றேன்' என்க. 'அஞ்செழுத்தின் உண்மைப் பொருளை அறிந்து அந்நிலையிலே நிற்கும் தன் அடியவர் கூட்டத்தில், அதுபற்றிச் சிறிதும் அறிந்திலேனாகிய என்னையும் இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றபடி.

7. பொ-ரை: இந்தப் பொய்யுடம்பை மெய்யென நினைத்துத் துன்பக் கடலில் அழுந்தின என்னை, எம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

Koviloor Digital Library

435. நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை
குரம்பையிற் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகமின்றி விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத்
தெழுதரு சுடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 8

கு-ரை: 'பொத்து' என்பது ஈற்றில் ஐகாரம் பெற்றது. 'ஓட்டை' என்பது பொருள். இஃது அதனையுடையதற்காயிற்று. சுவர் - சுவர்களால் ஆகியது. இவை இரண்டும் ஒருபொருள்மேல் வந்த பெயர்கள். பொதிந்து - நிரம்பப் பெற்று. உளுத்து - உள்ளழிந்து. அசும்பு - மாசுகளின் கசிவு. பொய்க்கூரை - விரைவில் இடிந்து விழும் வீடு. இத்தை, 'இதனை' என்பதன் மரூஉ.

மெய் - நிலையானது. முத்துமாமணி - முத்தென்னும் சிறந்த இரத்தினம். ''மாமணி'' முதலிய நான்கும், சோதி என்பதனோடு ஏற்ற பெற்றியான் வேற்றுமைத் தொகைநிலையாகவும், தொகா நிலையாகவும் தொடர்ந்தன. 'சோதியை உடைய அத்தன்' என்க. சிவபிரான் திருநீற்றினால் வெள்ளொளியும் உடையனாய் இருத்தலின், முத்தின் ஒளியும், வயிரத்தின் ஒளியும் கூறப்பட்டன. 'காயத்தின் மெய்ம்மையை உணர்ந்து அதன் கண் பற்றின்றி இருக்கும் தன் அடியவர் கூட்டத்தில், அதனையே மெய்யென்று கொண்டு திரிந்த என்னையும் இறைவன் சேர்த்தருளியது அதிசயம்' என்றபடி.

8. பொ-ரை: என்னை ஆதியில் பிரிவித்து, இந்த உடம்பில் புகுத்தி, பரிபாக காலம் பார்த்து, ஒரு சொல்லைச் சொல்லி, என் பிறவித் துன்பத்தால் வந்த குற்றம் போக்கின ஒளியுருவனாகிய சிவ பெருமான், என்னையும் ஓர் பொருளாக்கி ஆண்டருளித் தன் அடியா ரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: 'முன் என்னைத் தன்னொடு நில்லாவகை நீக்கிக் குரம்பையில் (உடம்பினுள்) புகப்பெய்து' என அடிகள் மிகத் தெளிவு பட இங்கு அருளிச் செய்தமையின், 'இவர் முன்பு திருக்கயிலையில் உள்ள சிவகணநாதர்களுள் ஒருவராய் இருந்து, இறைவனது ஆணை யாலே இவ்வுலகில் தோன்றியவர்' என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

Koviloor Digital Library

ஆதலின், இவரை, 'கணநாதருள் ஒருவர்' எனத் திருவால வாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுதல், அங்ஙனமே கொள்ளத்தக்கதாம்.

இத்துணைத் தெளிவுபட எழுந்துள்ள இத் திருமொழிக்கு வேறு பொருளுரைத்துப் போக்குதல் நேர்மையாகாது. ''தன்னொடு நில்லாவகை நீக்கி'' என்றதற்கு, 'கேவல நிலையினின்றும் சகலத்திற் செலுத்தி' என உரைத்தல் பொருந்தாமையை விளக்கவேண்டுவது இன்று. நோக்கி - என்னை ஆண்டுகொள்ளும் காலத்தை எதிர்நோக்கி யிருந்து. 'நுண்ணியனவும், நொடியனவும் ஆகிய சொல்' என்க. பொருள்களின் நுட்பம் சொல்மேல் ஏற்றப்பட்டது. நொடியன- 'நொடி' என்னும் கால அளவில் முடிவன; 'மிகச் சுருங்கிய சொற்கள்' என்றபடி. 'சொல் சொல்லி' என்னாது, ''சொற்செய்து'' என்றார். அவை, தாம் என்றும் கேட்டிராத புதுமையுடையனவாய் இருந்தமை பற்றி.

நுகம் - நுகத்தடி; இஃது ஏர் உழும் எருதுகள் இரண்டினையும் ஒருங்கிணைத்தற்கு அவற்றின் கழுத்தில் வைத்துப் பூட்டப்படுவது. விளாக்கை - உழுதல்; இது 'விளாவுகை' என்பதன் மரூஉ. ''பாழ்ச்செய் விளாவி'' (தி.8 குலாப்பத்து - பா. 9.) எனப் பின்னரும் அருளிச் செய் வார். ''விளாக்கை'' என்னும் பெயரடியாகவே, விளாக்கைத்து என் னும் வினையெச்சம் பிறந்தது. எனவே 'விளாவுகை செய்து - உழுது' என்பது அதன் பொருளாயிற்று. நுகமின்றி உழுது என்றது, நுகத்தடி யின்றியே இரண்டெருதுகளை ஒன்றுபடப் பிணைத்து உழுதாற் போலப் பருப்பொருளாகிய கயிறு முதலியன இல்லாமலே என்னைத் தன் திருவடியை விட்டு நீங்காது அவற்றிடத்தே கட்டுண்டு கிடக்கச் செய்து நடத்தி' என்றதாம். தூக்கி - என்னை உலகியலினின்றும் எடுத்து.

முன் செய்த பொய் அற - அங்ஙனம் எடுப்பதற்கு முன்னே யான் செய்து கொண்டிருந்த பயனில்லாத முயற்சிகள் நீங்கி யொழியும் வண்ணம். துகள் அறுத்து - அம்முயற்சிகட்குக் காரணமாய் இருந்த அறியாமையாகிய குற்றத்தைப் போக்கி. எழுதரு சுடர்ச்சோதி - என் உள்ளத்தில் மேன்மேல் ஓங்கி எழுந்த ஒளியையுடைய விளக்காகிய இறைவன். ''அறுத்து எழுதரு'' என்றது, 'சுவைத்து உண்டான்' என்பது போல உடனிகழ்ச்சி வினையென்க. சோதி, ஆகுபெயர். ஆக்கி - என்னைச் செப்பம் செய்து. 'கிளவியாக்கம்' என்புழி *(தொல்.சொல்.சூ.1 உரை)* 'ஆக்கம்' என்பதற்கு இவ்வாறே பொருளுரைப்பர் சேனாவரையர். 'முன்னர்த் தன்னிடத்தினின்றும்

Koviloor Digital Library

436. உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
எழுதரு நாற்றம்போல்
பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்
அப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. 9

நீக்கிப் பின்னர்த் தானே வந்து என்னை ஆட்கொண்ட செயல்கள் வியக்கத்தக்கன' என்றவாறு.

9. பொ-ரை: பூவில் மணம்போல இந்தச் சரீரத்திலுள்ள மனோவாக்குக் காயங்களுக்கு எட்டாத இறைவனை நோக்காமல் இம்மைப் பயனையே நுகரும் பித்தர் சொல்லை நான் நம்பாதிருக்கும் படி, என்னை ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: உற்ற ஆக்கை - கிடைத்த உடம்பு; என்றது, மக்கள் உடம்பை. பரம்பொருளை உணரும் உணர்விற்கு மக்கட் பிறப்பினது இன்றியாமை உணர்த்துதற் பொருட்டு, ''உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள்'' என்றாரேனும், 'அவ்வாக்கையின் கண்ணதாகிய உயிரினிடத்து உறுபொருள்' என்பதே கருத்தாம். நறிய மலரின்கண் எழுதரு நாற்றத்தை அம்மலரிடமாகப் பற்றி நுகர்தலன்றி வேறாகப் பற்றி நுகரவாராமைபோல, பரம்பொருளை உயிர் தன்னிடத்து உணர்ந்து பற்றுதலன்றித் தனக்கு வேறாக உணர்ந்து பற்றுதல் கூடாமை பற்றி, ''நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல் பற்றலாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்'' என்று அருளினார். எனவே, ''நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல்'' என்ற உவமை, வேறாக வைத்துப் பற்றலாகாமையை விளக்குதற்பொருட்டு வந்ததாம். இப்பொருளே,

''பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோல்
சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது''

என்ற தி.10 திருமந்திரத்தினும் (1459.) கூறப்பட்டது. ''ஆக்கையின் உறுபொருளும், பற்றலாவதொர் நிலையிலாப் பரம்பொருளும் ஆகிய அப்பொருள்'' என்க. ''அப்பொருள்'' என்ற சுட்டு, என்றும்,

Koviloor Digital Library

437. இருள்தி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச்
சிறுகுடி லிதுஇத்தைப்
பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை
விழப்புகு கின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை இடிதரச்
சினப்பதத் தொடுசெந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
அதிசயங் கண்டாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளதாயப் பேரறிவாயும், பேரின்பமாயும் நிற்கும் அத்தன்மை யுடையது' என அதன் சிறப்பை எல்லாம் சுட்டி நின்ற பண்டறி சுட்டு; ஆதலின், 'அதனைப் பாராதே பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்வோரை, 'பித்தர்' என்று அருளினார். 'பெற்ற பயனைப் பெற்றவா நுகர்ந்திடும்' என மாறுக. பெற்றது வினைவழி யாகலின், 'அது பின்னர் இடர் விளைப்பது' என்பதும் போந்தது. அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. பயன்தோறும் இவ்வாறே நின்று நுகர்தலின் ஒருமையாற் கூறினார். ''பெற்றவா'' என்றது, 'அதன் மெய்ம்மை யறிந்து வெறுத்துப் பிறிது பயனுக்கு முயலாது' என்றபடி. இவ்வாறு வினைப்பயனையே நுகர்ந்திருப்போர் உலகர்.' 'இப் பயனன்றிப் பிறிது பயன் உண்டு என்பதை யாவர் கண்டார்' என்பதே அவர் சொல்லும் சொல்லாதலின், அவர் சொல்வழி நில்லாதவாறு இறைவன் தம்மை ஆட்கொண்டருளினான் என்றார். 'பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர் கூட்டத்தில் இருந்த என்னை, பற்றலாவதோர்' நிலையிலாப் பரம்பொருளாகிய தன்னைப் பற்றும் வண்ணம் செய்து, அத்தன்மையராகிய தன் அடியவர் கூட்டத்தில் இறைவன் சேர்த்தருளியது வியப்பு' என்றவாறு. இத்திருப்பாட்டுள் அருளப்பட்ட பரம்பொருளின் இயல்பைத் திருமுருகாற்றுப்படை உரை இறுதிக்கண் நச்சினார்க்கினியர் எடுத்துக்காட்டினமை காண்க.

10. பொ-ரை: அஞ்ஞானவிருள் செறிந்த வலிய வினைகளால் எடுக்கப்பட்ட இந்தப் பொய்யுடம்பை மெய்யாகக் கருதிக்களித்து நரகுக்கு ஆளாகிய என்னைத் திரிபுராந்தகனாகிய பெருமான் பொய்ந் நெறியினின்று நீக்கி ஆண்டருளின அதிசயத்தைக் கண்டோம்.

கு-ரை: இருள் - அறியாமை; ஆணவம். திணிதல் - செறிதல்.

Koviloor Digital Library

திணிந்து - திணிதலால் 'எழுந்திட்டதோர் குடில்' என்க. 'இதன் தன்மை இதுவாக இதனை உயர்ந்த பொருள் என்று எண்ணிக் களித்தேன்' என்றார். தெருளும் - பகைவரது புரமாதல் தெளியப்பட்ட. நொடி வரை - நொடி நேரத்துள். சினப் பதம் - வெகுளி நிலை. அருளும் - செலுத்திய. மெய்ந்நெறியைத் தருபவனை, பான்மை வழக்கால், 'மெய்ந்நெறி' என்று அருளினார். பொய்ந்நெறி - நிலையாமையைச் சேர்ப்பிக்கும் நெறி. ''முப்புரமாவது மும்மல காரியம்'' (தி.10 திருமந்திரம்- 343) என்று அருளியபடி. இறைவன் முப்புரம் எரித்தமை அவன் உயிர்களின் மும்மலங்களைப் போக்குவோனாதலை விளக்குதல் பற்றி, இங்கு அவன் முப்புரம் எரித்தமையை விரித்தோதியருளினார். 'முப்புரங்களையும் நொடிவரை இடிதர அழித்தாற்போல, இறைவன் எனது மலங்களையும் நொடிப்பொழுதில் நோக்கினமை வியப்பு' என்றவாறு.

உருத்திராக்க விசிட்டம்

ஞானக் கணினாலே நாடு சிவன்மனிதர்
ஊனக்கண் காண உலகிதனுள் - மானப்
பரிமேல் வரப்பனுவல் பாடினன்பா தத்தை
உரிமையுற வைப்பாம் உளத்து

-மறைஞானசம்பந்தர்.

Koviloor Digital Library

27. புணர்ச்சிப் பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

''இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி'' *(புறம்-58.)* என்புழிப் போல, 'புணர்ச்சி' என்பது இங்கு ஒருங்கிருத்தலைக் குறித்தது. எனவே, 'இறையுலகத்தில் சென்று இறைவன் திருமுன்பிருத்தலைக் கூறும் பத்துத் திருப்பாட்டுக்களின் தொகுதியே இப் புணர்ச்சிப்பத்து' என்பதாயிற்று. இதனுள், நான்காம் திருப்பாட்டுள், 'புல்லிப் புணர்வது என்று கொல்லோ'' என்னும் தொடரைச் சிறப்பாகக் கருதி இதற்கு, 'அத்துவித இலக்கணம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். அத்துவிதம் - இறைவனும் ஆன்மாவும் இரண்டற்று நிற்கும் நிலை. இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது இடை இடையே சில அடிகள் சீர் குறைந்து வரும் எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயது. சில அடிகள் இங்ஙனம் சீர் குறைந்து வருதல் பற்றி இவற்றைப் பொதுவே 'ஆசிரிய விருத்தம்' என்றனர். இங்ஙனம் சில அடிகள் சீர் குறைந்துவரச் செய்தது, இவ்வாறு வருதலும் விருத்தத்திற்கு, இயல்பு என்பது பற்றி.

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

438. சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டு கொண்ட
கருணா லயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்னா ரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 1

1. பொ-ரை: ஒளிவிடுகின்ற பொன்மலையைப் போன்றவனும், துளைக்கப்படாத முத்தைப் போன்றவனும், காரணமின்றி, எனது தொண்டினை விரும்பக், கடையாய நிலையில் உள்ள என்னை, ஆட் கொண்டருளின கருணைக்கு இருப்பிடமானவனும், கரிய நிறமுடைய திருமாலும் பிரமனும் செருக்கில் அகப்பட்டு இன்னும் அடைய முடியாத தன்னை, எனக்கு அறியும்படி கொடுத்த அரிய அமுதம்

Koviloor Digital Library

439. ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவனெம் பெருமான் என்றேத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்
குள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 2

போன்றவனும், செதுக்கப்படாத மாணிக்கம் போன்றவனுமாகிய இறைவனைச் சேர்ந்து அவனிடத்திலே பொருந்தியிருப்பது எந் நாளோ!

கு-ரை: சுடர் பொற்குன்று - ஒருகாலைக் கொருகால் ஒளியை மிக விடுகின்ற பொன்மலை. இப்பொருள் தோன்றுதற் பொருட்டு, 'சுடர்ப் பொற்குன்று' என வேற்றுமைத் தொகை பட ஓதாது, வினைத் தொகைபட ஓதியருளினார். அதனானே, ஏனைய மூன்று அடிகளினும் மிகுத்தோதற்பாலனவாய பகர ஒற்றுக்களையும் தொகுத்தோதியருளீனார். ''பொற்குன்று'' முதலிய பலவும், ஒருபொருள்மேல் வந்த பெயர்கள். வாளா தொழும்பு உகந்து - 'தகுதி' என்னும் காரண மின்றியே எனது தொண்டினை விரும்பி; இதனை, ''கடைப் பட்டேனை'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக.

கருணாலயன் - அருளுக்கு இருப்பிடமானவன். தடை - மலத் தடை. பட்டு - அதனுட்படுதலால். 'தன்னை எனக்குத் தந்த' என்க. ''புடைபட்டிருப்பது என்று கொல்லோ'' என்றதனை இறுதியில் வைத்து உரைக்க. இஃது ஏனைய திருப்பாட்டிற்கும் ஒக்கும். புணர்ந்து- தலைக்கூடி.

2. பொ-ரை: அடியேன், பூதலத்திலே ஐம்புலன்களாகிய சேற்றில் அழுந்தி, பொறுக்கமாட்டாதவனாய் உள்ளேன். எனது செதுக்கப் படாத மாணிக்கம் போன்ற இறைவனைச் சேர்ந்து அவனையே நினைத்து, அரசனே! சிவனே! எம்பெருமானே! என்று துதித்து ஊற்றினையுடைய மணலைப் போன்று நெகிழ்ந்து மனமானது உருகி, முறையிட்டு வணங்கி நிற்பது எந்நாளோ!

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'ஐம்புலனாய சேற்றில் அழுந்தாத்

Koviloor Digital Library

440. நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பி லேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆ ரமுதை
அள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர்தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 3

என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்து சிந்தை செய்து, அரசே, சிவனே, எம்பெருமானே, அடியேன் அவனிதலத்து ஆற்றிகில்லேன் என்று ஏத்தி, உள்ளே நெக்கு உருகி, ஓலமிட்டுப் போற்றி நிற்பது என்று கொல்லோ'.

''ஆற்றகில்லேன்'' என்றது, இறந்தகால மறைவினை. எனவே, 'அடியேன் நிலவுலகில் உன்னைப் பிரிந்து நின்று ஆற்ற மாட்டாதவனாயினேன்' என்பது பொருளாயிற்று, ஆகவே' என்னை அவ்வாறு நில்லாது நின்பால் வருவித்த நின்கருணைக்கு யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்' என்று உருகி ஓலமிட்டுப் போற்றி நிற்றலை விரும்புதல் பெறப்பட்டது. ஊற்று மணல் - உள்ளே ஊற்றினை உடைய மணல்; இது செறிந்து நில்லாது நெக்குவிட்டுக் குழைதல் நன்கறியப்பட்டது. உள்ளே - உள்ளிடத்தே; மனத்தின்கண்.

3. பொ-ரை: நெடிய திருமாலும், பிரமனும் ஏனைய தேவரும் இந்திரனும் முன்னின்று துதிக்கும் பெருமையை உடையவனும் ஓங்கி நின்ற அழற்பிழம்பானவனும், தன்னிடத்து ஆசை இல்லாத என்னை ஆட்கொண்டருளின, என்னுடைய அருமையான அமுதம் போன்ற வனுமாகிய இறைவனை மிகுதியாக உருகுகின்ற மனத்தினை உடைய அடியவர்கள் முன்னிலையில் வேண்டுமளவும் வாய்திறந்து அரற்றி, மணம் பொருந்திய மலர்களை அருச்சித்து என் பொல்லா மணியைச் சேர்ந்து திருவடியைச் சிரமேற் கொண்டு கிடப்பது எந்நாளோ!

கு-ரை: 'நெடியவனினும் நெடியவன்' என்பார், 'நீண்ட மாலும் வெருவ நீண்ட நெருப்பு' என்றார். மாயோன் நீண்டது, உலகினை அளக்க. விருப்பு - அன்பு. அள்ளூறு உள்ளம் - அன்புமிகவும் சுரக்கின்ற மனம். 'அடியார்முன் அலறித் தூவிப் பூண்டுகிடப்பது' என இயையும். பூண்டு கிடத்தல் - திருவடியை விடாது பற்றிக்கொண்டு கிடத்தல்.

Koviloor Digital Library

441. அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனுஞ்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறைஇன் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 4

4. பொ-ரை: அக இதழ்களை உடைய தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும், திருமாலும், தேவர் தலைவனாகிய இந்திரனும், மற்றைத் தேவரும், சொல்லித் துதிக்கின்ற திருப்பெயரை உடையவனும், சொல்லுலகத்தையும் பொருளுலகத்தையும் கடந்த ஒளியானவனும், நெல்லிக் கனியைப் போன்றவனும், தேனையும், பாலையும் நிறைந்த இனிய அமுதத்தையும், அமுதத்தின் சுவையையும் ஒப்பவனும் என்னுடைய செதுக்கப்படாத மாணிக்கத்தைப் போன்றவனும் ஆகிய இறைவனைச் சேர்ந்து நான் தழுவி இருப்பது எந்நாளோ!

கு-ரை: அல்லி - அகவிதழ். ''அல்லாதவரும்'' என்றதனை ''அமரர் கோனும்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. ''பொருள்'' என்றது, சொல்லால் உணர்த்தப்படும் பொருளை. 'சொல்லும், அதனான் உணர்த்தப்படும் பொருளும் சடமே யாகலின், சித்தாகிய இறைவன் அவற்றினுள் அகப்படான்' என்பார் ''சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை'' என்றார். இங்ஙனம் கூறியதனால், அயன், மால் முதலிய பலரும் பல நாமங்களால் சொல்லிப் பரவுவன எல்லாம், அம்புலியைப்பற்ற விரும்பும் குழவிக்குக் கண்ணாடியிற் காட்டித் தரப்படும் அதன் நிழல்போல்வனவாய பொது வியல்புகளையேயாம் என்பது போதரும். இனி, அவன் சொல்லையும், பொருளையும் இறந்து நின்று உணர்வார்க்கு அறிவினுள்ளே இன்னதென உரைக்க வாராத இன்ப ஊற்றாய் நின்று இனித்தலை உணர்த்துவார், ''நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை நிறை இன்னமுதை அமுதின் சுவையை'' எனப் பலவாறு அருளிச் செய்தார். புல்லிப் புணர்வது - பற்றிக் கூடுவது. பற்றாது வேறுநின்று அளவளாவுதலும், ஈருடலும் ஒருடலாம்படி தழுவுதலும் என்னும் கூடுதல் இரண்டனுள் ஒன்றுபடத் தழுவுதலைக் குறிப்பார், ''புல்லிப் புணர்வது'' என்று அருளினார். இங்ஙனம் உலகியல் வாய்பாட்டான் அருளிச் செய்தாராயினும், 'அப்பணைந்த உப்பேபோல் *(சிவஞான சித்தி - சூ.11.12.)*

Koviloor Digital Library

442. திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலமுழுதும்
நிகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்
டாவா என்ற நீர்மை யெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 5

443. பரிந்து வந்து பரமானந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று

அவனாகியே நிற்கும் அத்துவித நிலையைப் பெறுவது என்று கொல்லோ' என்றலே திருவுள்ளம் என்க. ''புணர்ந்து புணர்வது'' என்றமையால், முன்னர்ச் சிவலோகத்தில் அடியார் குழாத்தொடு கூடி நின்று நுகரும் இன்பத்தை அடிகள் விரும்பினமை பெறப்படும்.

5. பொ-ரை: மிகவும் விளங்குகின்ற திருவடியையும் திரு முடியையும் காணும் பொருட்டுக்கீழும் மேலுமாகத் திருமாலும் பிரம னும், மண்ணை அகழ்ந்தும் விண்ணில் பறந்தும் காணமுடியாத அந்தப் பெரியோன் இந்தப் பெரிய உலகம் முழுவதும் விளங்க, என்னை ஆளாகக் கொண்டு எனது தொண்டினை ஏற்று, அந்தோ என்று இரங் கின குணங்களை எல்லாம், என்னுடைய செதுக்கப்படாத மாணிக்கம் போன்ற அப்பெருமானைச் சேர்ந்து புகழ்ந்து பேசுவது எந்நாளோ!

கு-ரை: திகழத் திகழும் - பிறபொருள்கள் யாவும் ஒளி மய மாய்த் திகழுமாறு விளங்கிய. ''அயனும் மாலும்'' என்றதை எதிர்நிரல் நிறையாகக் கொள்க. ''அகழ'' என்றதனை 'அகழ்ந்து' எனத் திரித்து, தொகுக்கப்பட்ட உம்மையை விரிக்க. மாநில முழுதும் நிகழ்ந்தது, 'பணிகொண்டான்' என்னும் சொல். புகழப்பெறுவது - நேர்நின்று புகழுதலைப் பெறுவது.

6. பொ-ரை: பெருமான் விரும்பி வந்து, முன்னமே, அடி யேனுக்கு மேலான இன்பத்தை அருள் செய்யவும், பிரிந்து வந்து

Koviloor Digital Library

சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள் நீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 6

444. நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டங்
கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 7

பெரிய நிலவுலகத்தில் பெரிய மயக்கத்தை அடைந்தேன். இதனைப் பலகால் எண்ணி, நீரைப் பொழியும் கண்கள் நீரைப் பொழிந்து கொண்டேயிருக்க, உள்ளன்பினால் மயிர்க்கூச் செறிய, மகிழ்ச்சியுற்று அன்போடு, என்னுடைய, செதுக்கப்பட்ாத மாணிக்கத்தைச் சேர்ந்து விரும்பி நிற்பது எந்நாளோ!

கு-ரை: பரிந்து - இரங்கி. 'செய்யவும்' என்னும் சிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. பெருமாநிலம், ஒரு பொருட்பன்மொழி. அரு மால் - நீங்குதற்கு அரிய மயக்கம். சொரிய - சொரிந்தவாறே நிற்க. நீர்மை, நீர் என நின்றது. 'உள்நீரால்' என உருபு விரிக்க. புரிந்து - பணிசெய்து.

7. பொ-ரை: அன்பரல்லாத பிறருக்கு நினைத்தற்கு அருமை யான நெருப்பு, நீர், காற்று, நிலம், விண் ஆகிய பொருளாகிய இறை வனைப் பார்த்து, என்னுடைய செதுக்கப்படாத மாணிக்கம் போன்ற அப்பெருமானைச் சேர்ந்து, உடல் பூரித்துத் தழுதழுத்த கண்டம் கனைக்க, கண்களினின்றும் நீர் அருவியாகப் பாய, கரங்களையும் குவித்து மணமுடைய மலர்களைக் கொண்டு அணியப் பெறுவது எந் நாளோ!

கு-ரை: பிறர் - அயலார்; அடியரல்லாதவர். நெருப்பை முதலிய ஐந்தும் ''அரிய'' என்ற எச்சத்திற்குத் தனித்தனி முடிபாயின. தழைத்து-

Koviloor Digital Library

445. நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்
செக்கர் போலுந் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சி லிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 8

446. தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போது

உடல் பூரித்து. 'தழுதழுத்து' எனற்பாலது, 'தழுத்து' என நின்றது. நாவிற்குரிய இதனைக் கண்டத்திற்கு ஏற்றினார். 'கனைப்ப' எனற்பாலது ''கனைய'' என நின்றது. ''தழுத்த கண்டம் கனைய'' என்றதனால், சொற்கள் நன்கெழாமை குறிக்கப்பட்டது.

8. பொ-ரை: மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து இடைவிடாது உருகி நின்றும் அமர்ந்தும், படுத்தும், எழுந்தும், சிரித்தும், அழுதும், வணங்கியும் வாயாரத் துதித்துப் பல வகையாகக் கூத்துக்களை இயற்றிச் செவ்வானம் போன்ற திருமேனியை விளங்கப் பார்த்து, மயிர் சிலிர்த்து, என்னுடைய செதுக்கப்படாத மாணிக்கத்தைச் சேர்ந்து புகுந்து நிற்பது எந்நாளோ!

கு-ரை: உள் நெக்கு நெக்கு - உள்ளம் நெகிழ்ந்து. நக்கும் - சிரித்தும். நானாவிதத்தால் - பற்பல வகையாக. நவிற்றி - செய்து. செக்கர் - செவ்வானம். திகழ நோக்கி - நன்கு பார்த்து. புக்கு நிற்பது - அடியவர் கூட்டத்துள் புகுந்து நிற்பது.

9. பொ-ரை: பழமையான ஏழு உலகங்களுக்கும் தந்தையான வனே! தாயானவனே! நாய் போன்ற என்னை ஆட்கொண்ட பித்துடையவனே! பிறவி நோய்க்கு ஒப்பற்ற மருந்து போன்றவனே! பேரறிவாளனே! என்று பலகால் துதித்து என்னுடைய செதுக்கப்படாத மாணிக்கத்தைச் சேர்ந்து பேரின்பமாகிய மிக்க தேன் சிந்த

Koviloor Digital Library

மேதா மணியே என்றென் றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 9

447. காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க் கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட

இடைவிடாது இரவும் பகலும் அழகு நிறைந்து திருவடியாகிய தாமரை இதழ்களை ஆராய்ந்து சேர்வது எக்காலமோ!

கு-ரை: தாதாய் - தாதையே. ''மூவேழுலகம்'' என்றதனை, 'மூவுலகம். ஏழுலகம்' என இரண்டாக்கியுரைக்க. 'ஈரேழுலகம்' என்னாது, 'ஏழுலகம்' என்றே கூறும்வழி, அது பூலோகம் முதலாக மேலுள்ளனவற்றையே குறிக்கும். ''மூவுலகம்'' என்றவற்றுள் மேலுலகங்களும் அடங்குமாயினும், அவற்றைப் பின்னரும் வேறுபிரித்தோதினார், அவை கீழுலகங்களினும் பல்லாற்றாற் சிறந்துநிற்றல் கருதி. இனி, 'மூத்த ஏழுலகங்கள்' என்று உரைப்பாரும் உளர். ''பேதாய்'' என்றது, 'பேரருளுடையவனே' என்னும் பொருளைத் தந்து, பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்த குறிப்புச் சொல்லாய் நின்றது. பெருந்தேன் - குறையாது நிற்கும் தேன். பில்க - சிந்த. 'ஏதும் ஆம் மணியே' என்பது, உம்மை தொக, 'ஏதாம் மணியே' என நின்றது. 'எப்போதும் ஏதும் ஆம் மணியே' என்றதனால், இறைவன், வேண்டுவார் வேண்டும் பொருளாய் நின்று பயன் தருதல் குறிக்கப்பட்டது. இனி, 'மேதா மணியே' எனப் பிரிப்பின், மோனை நயம் கெடுதலேயன்றி, 'பில்க' என்னும் எச்சத்திற்கும் முடிபு இன்றாம் என்க. 'பாதப் போதினை ஆய்ந்து அணைவது என்றுகொல்லோ' என்க. ஆய்தல் - அவற்றின் பெருமையைப் பல்காலும் நினைத்தல்.

10. பொ-ரை: எல்லா உலகத்தையும் காப்பவனே! படைப் பவனே! ஒடுக்குபவனே! பெருமை நிறைந்த விண்ணுலகிலுள்ள தேவர் களுக்கு எல்லாம் மூத்திருப்பவனே! முதுமை எய்தாத இளையோனாய் நின்ற முதல்வனே! முன்னே என்னை ஆட்கொண்டருளின எம் முடைய மேலோனே! என்று பலகால் பாடி வணங்கி என்னுடைய செதுக்கப்படாத மாணிக்கத்தைச் சேர்ந்த பொலிவினையுடைய தாமரை மலரை அணுகப் பெறுவது எந்நாளோ!

Koviloor Digital Library

பார்ப்பா னேஎம் பரமாஎன்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்து பாதப்
பூப்போ தணைவ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: இடைநிற்கற்பாலதாய, 'காப்பாய்' என்பது, செய்யுள் நோக்கி முன் நின்றது. 'முழுதும்'' என்றதில், இரண்டாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. கண் ஆர் - இடம் நிறைந்த. மூப்பாய் - உயர்ந்து நிற்பவனே. இவ்விடத்து இச்சொற்கு இதுவே பொருளாகச் சிவஞானமுனிவரர், ''பேறிழ வின்பமோடு''*(சிவஞானசித்தி செய்யுள் சூ.2.9.)* என்னும் செய்யுள் உரையில் குறித்தல் காண்க. மூவா - கெடாத. மூத்தொழியும் முதல்களாய் நிற்பவரும் உளராகலான் அவரிற் பிரித்தற்கு, ''மூவா முதலாய் நின்ற முதல்வா'' என்று அருளிச்செய்தார். பார்ப்பானே - பார்ப்பன வேடம் பூண்டவனே. பூ - பொலிவு. இது, 'பூம்போது' என மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலேயன்றி, இவ்வாறு வல்லொற்று மிக்கு முடிதலும் இலக்கணமாதல் உணர்க.

திருவையாற்றுப் புராணம்

குருவாய்மை கணக்குளது குருந்தின்கீழ் மிகக் கேட்டுப்
பெருவாய்மை யம்பலத்தே பிறவிவழக் கினையறுத்து
வெருவாத ஆனந்தம் விளைநிலத்தைக் கைக்கொண்ட
திருவாத வூராளி செங்கமலப் பதம் போற்றி

-ஞானக்கூத்தர்.

Koviloor Digital Library

28. வாழாப்பத்து

முத்தி உபாயம்

இறைவனைப் பிரிந்து வாழமாட்டாமையைத் தெரிவிக்கும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி வாழாப் பத்து. செத்திலாப் பத்து, 'உனது பிரிவாற்றாமையால் செத்தொழியும் மெய்யன்பில்லாதவன் யான்' என்றதாகலின், இஃது அதனின் வேறாதல் அறிக. இதன் பாடல் தோறும், இறைவனை, ''வருக என்று அருள் புரியாய்'' என வேண்டிக் கொள்ளுதலின், 'அதுவே வீடு பேற்றிற்கு வழி' என்னும் கருத்தினால், இதற்கு, 'முத்தி உபாயம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக் களில் காணப்படுவது, இது முழுதும், எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

448. பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 1

1. **பொ-ரை:** மண்முதல் விண் ஈறாகக் கலந்து விளங்கும், எமது மேலோனே! சிறப்பொடு விளங்குகின்றவனே! சிவலோகநாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே! என்னை ஆண்டருளின நீயே அருள் செய்யவில்லை என்றால் நான் யாரோடு நொந்து கொள்வேன்? யாரிடம் இதை எடுத்துச் சொல்வேன்? நான் வேறு பற்றுக் கோடு இல்லேன். நெடிய கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழ ஒருப்படேன்: என்னை வருவாய் என்று அழைத்து அருள் செய்வாயாக!

கு-ரை: பார் - பூமி. ''சீர்'' என்றது, செம்மையை. 'என்றும் செம்மையோடு விளங்குபவனே' என்பது கருத்து. 'நான்மற்றுப்

Koviloor Digital Library

449. வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவுஞ்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. 2

450. பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

பற்றிலேன்' என இயையும், 'ஆண்ட நீ 'அருளிலையானால் யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்துரைக்கேன்' என்க. ''ஆண்ட நீ'' என்றதனால், 'அயலாராகிய பிறர் யாரொடு' என்பது பெறப்படும். 'உன்னைப் பிரிந்து வாழ்கிலேன்' என்க. கண்டாய், முன்னிலையசை.

2. பொ-ரை: வீணனாகிய என்னை ஆண்டருளின பெருமையையுடைய மாணிக்கமே! தேவரும் அறிய முடியாத ஒருவனே! திருமால் பிரமனாகிய இருவருக்கும் உள்ள உணர்ச்சியைக் கடந்து, எல்லா உலகங்களிலும் ஊடுருவிச் சென்ற செம்மேனி அம்மானே! சிவலோக நாதனே! திருப் பெருந்துறையின் சிவனே! எம் தலைவனே! என்னை ஆளாக வுடையானே! நான் வேறு பற்றுக் கோடு இல்லேன்; அடியேனை, நீ அழைத்துக் கொண்டு அருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: வம்பன் - வீணன். 'ஒன்றுக்கும் ஆகாத என்னை உயர்ந்தவனாகச் செய்த பெரியோனே' என்றபடி. இருவர், மாலும் அயனும். உணர்வு இறந்து - உணரும் நிலையைக் கடந்து. ''செம்பெரு மானே'' என்றது, 'நெருப்புருவாகிய பெருமானே' என்றவாறு. கொண்டு - ஏற்றுக் கொண்டு.

3. பொ-ரை: சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! திருமால் புகழ்ந்து பாடுகின்ற உன்னுடைய திருவடியை அன்றி நான் வேறு ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லேன். என்னைத் தேடிவந்து நீ ஆண்டருளினை; பிணங்குவது உன்னோடு,

Koviloor Digital Library

ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 3

451. வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணும்நாள் ஆதியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 4

நான் மகிழ்வதும் உன்னையே; உன்னிடத்தில் நான் தெரிந்து கொள்வது என் உயிர்க்கு நன்மை ஆவதேயாம்; நான் துணை இன்மையால் வாடியிருக்கிறேன்; இவ்வுலகில் வாழ ஒருப்படேன்; வருவாய் என்று அழைத்து அருள் செய்வாயாக!.

கு-ரை: 'ஊடுவதும்' என்று உம்மை தொகுத்தல். ஊடுதல் - வருந்திப் பேசுதல். உவப்பது - மகிழ்ந்து புகழ்தல். 'இவையிரண்டிற்கும் புலனாவார் உன்னையன்றி எனக்குப் பிறர் இலர்' என்றபடி. 'உறுதியே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம், தொகுத்தல். 'உனக்கு யான் உணர்த்துவது, எனக்கு உறுதி (நன்மை) யாவனவற்றையே' என்க. நின் திருவுள்ளமும் எனக்கு உறுதியருள்வதே யாகலின், எனது வேண்டுகோளைக் கேட்டு அருள்செய்' என்றவாறு.

4. பொ-ரை: விரைவிலே வாளை ஏந்திய அரக்கரது முப்புரங்களையும் நீறாக்கியவனே! தில்லையில் விளங்குகின்ற கூத்தப் பெருமானே! சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! விண், நிலம், பாதலம் என்னும் எல்லைகளையுடைய மூன்று உலகத்தையும் கடந்து அக்காலத்தில், திருமால் பிரமனாகிய இருவரும் காணப்புகுந்த நாளில், முதலும் முடிவும் இன்றித் தோன்ற வல்லவனாய் வளர்ந்தவனே! நான் வேறு பற்றுக்கோடு இல்லேன். வாழமாட்டேன். வருவாய் என்று அழைத்து அருள்புரிவாயாக!.

கு-ரை: 'அரக்கர் புரத்தை வல்லை எரித்தோனே' என இயையும்.

Koviloor Digital Library

452. பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 5

453. பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

வல்லை - விரைவில். 'மூவுலகின் எல்லையையும் உருவி' என்க. 'ஆதி ஈறு என்னும் இரண்டு இலனாக வல்லையாய்' என உரைக்க. இன்மை, ஆகுபெயர். 'இன்மையாக' என ஆக்கம் வருவிக்க.

5. பொ-ரை: பண்ணினை ஒத்த மொழியாளாகிய உமையம்மையின் பங்கனே! என்னை உண்மையாகவே ஆட்கொண்டருளியவனே! சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! உன்னையன்றி நான் வேறு ஒரு பற்றுக் கோடு இல்லேன். என் நினைவு, மெய், வாய், நாசியொடு, செவிகளும், கண்களும் உன்னிடத்தே வைத்ததனால் மண்ணுலகத்தினிடம் நான் வாழ மாட்டேன். வருவாய் என்று அழைத்து அருள் செய்வாயாக!.

கு-ரை: ''பண்ணின்'' என்றதில் இன், வேண்டாவழிச் சாரியை. திண்ணமே ஆண்டாய் - ஐயத்திற்கிடனின்றி என்னை உனக்கு அடியவனாகக் கொண்டாய். ''ஆண்டாய்'' என்றது முற்று. இதன்பின், 'ஆதலால்' என்பது வருவித்து, அதனை, ''வருக என்று அருள்புரியாய்'' என்றதனோடு முடிக்க. எண்ணம் - மனம். 'மண்ணின்மேல் வாழினும், எண்ணம் முதலியவற்றை உன்பால் வைத்து வாழின் கேடில்லை; யான் அவ்வாறு வாழவல்லனல்லேன்; ஆதலின், நின்பால் வருக என்று அருள்புரியாய்' என்றவாறு.

6. பொ-ரை: பஞ்சினும் மென்மையான பாதங்களை உடைய உமையம்மையின் பங்கனே! உன்னையன்றி நான் வேறு ஒரு

Koviloor Digital Library

அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 6

454. பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 7

பற்றுக்கோடும் இல்லேன். மிகவும் செம்மையாகவே ஆண்டருளினை! சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! நாய்போன்ற நான் பயப்படுகின்றேன். நீ ஆட்கொண்டு வழங்கிய கருணையை மயக்கத்தினால் மறந்த வஞ்சகனாகிய நான் இவ்வுலகில் வாழமாட்டேன். வருவாய் என்றழைத்து அருள்புரிவாயாக!.

கு-ரை: செஞ்செவே - மிகச் செம்மையாக; ஒருபொருட் பன்மொழி. 'அருளினை மறந்தமையால் மீளவும் முன்னை நிலையே ஆகுங்கொலோ என்று அஞ்சுகின்றேன்' என்பது பொருளாதல் அறிக. வஞ்சன் - நாடகமாத்திரையாக நடிப்பவன்.

7. பொ-ரை: சூரிய மண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒளி வடிவானவனே! செல்வத்தாற்சிறந்த அழகிய சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! உன் திருவடியை அன்றி நான் வேறு ஒரு பற்றுக் கோடும் இல்லேன்; நான் உன் திருவருளையே கருதி உள்ளம் கனிந்து உருகி உன்னோடு கலந்து, வாழும் வகையினை அறியாத மயக்க உணர்வினையுடையேன். இவ் வுலகத்தில் வாழமாட்டேன். ஆதலால், வருவாய் என்றழைத்து அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: பரிதி வாழ் - சூரிய மண்டலத்தின்கண் வாழ்கின்ற. ஒளியாய் - ஒளியுருவினனே, சூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் 'இறைவன்

Koviloor Digital Library

455. பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேஅடி யேனை
வந்துய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 8

சதாசிவ மூர்த்தியாய் எழுந்தருளியுள்ளான்' என்பது, சைவாகமநூல் துணிபு. சைவர் பகலவன்பால், இம்மூர்த்தியை நோக்கியே வணங்குவர்.

''அருக்கன் பாதம் வணங்குவர் அந்தியில்
அருக்க னாவான் அரனுரு அல்லனோ''

(தி.5 ப.100 பா.8) என்ற அப்பர் திருமொழியையும் காண்க. 'காயத்திரி மறையின் பொருளும் இம்மூர்த்தியேயல்லது, சூரியனல்லன்' என்பதை,

''இருக்கு நான்மறை ஈசனை யேதொழும்
கருத்தி னைநினை யார்கன் மனவரே''

என்னும் அத்திருப்பாட்டின் பிற்பகுதி உறுதிப்பட விளக்குகின்றது. இனி, 'பரிதியினிடத்துள்ள ஒளிபோலும் உருவினனே' என உரைப் பாரும் உளர். திரு - அழகு. கோலம் - வடிவம். ''வாழுமாறு அறியா மருளனேன்'' என்றது, முன்னர் உடன்செல்ல ஒருப்படாது நின்றமையை.

8. பொ-ரை: பந்து பொருந்திய விரலினை உடைய உமையம்மை யின் பங்கனே! நீ அன்றி நான் வேறு ஒரு பற்றுக் கோடும் இல்லேன்; செம்மையான நெருப்புப் போன்றவனே! சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே! அழிவில்லா அமுதமே! சுவை முடிவில்லா பரம்பொருளே! அருமையான அமுதமே! நீயே வந்து அடியேனை உய்யும் வண்ணம் ஆட்கொண் டருளினை. இவ்வுலகில் வாழமாட்டேன்; வருவாய் என்றழைத்து அருள்புரிவாயாக!.

Koviloor Digital Library

456. பாவநா சாஉன் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 9

457. பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

கு-ரை: ''அந்தம் இல் அமுது'', ''ஆரமுது'' என்றவை, இல்பொருள் உவமைகள். அருமை, தேவரும் பெறுதற்கருமை. அஃது இனிது விளங்குதற்பொருட்டு இருதொடராக்கி அருளிச் செய்தார்.

9. பொ-ரை: பாவத்தை நீக்குபவனே! தேவர்தம் தலைவனே! சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! மூன்று உலகங்களும் ஊடுருவும் வண்ணம் திருமால் பிரமனாகிய இருவரும், கீழும் மேலுமாய்த் தேட ஒலிக்கின்ற அனற்பிழம்பாகி வளர்ந்தவனே! யானைத் தோலுடையானே! உன் திருவடியே அன்றி நான் வேறு ஒரு பற்றுக்கோடு இல்லேன்; இவ்வுலகில் நான் வாழமாட்டேன்; வருவாய் என்றழைத்து அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: பாவநாசன் - பாவத்தை அழிப்பவன். சிவனை மறந்து செய்வன பலவும் பாவமே என்பதே சிவஞானியர் கருத்து. ''கீழ்மேலாய்'' என்றதனை, 'கீழ்மேலாக' எனத்திரிக்க. மா - யானை.

10. பொ-ரை: குற்றம் இல்லாத தொன்மையான புகழை உடைய உமையம்மையின் பங்கனே! இளங்காளையை ஊர்தியாக உடையவனே! செழுமையதாகிய பிறையை அணிந்தவனே! சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! உன்னையன்றி நான் வேறு ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லேன். ஆதலால், பிற தெய்வங்களை வணங்குவேனோ? வாயால் வாழ்த்துவேனோ?

Koviloor Digital Library

தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

எனக்கு ஒரு துணை என்று மனத்தால் நினைப்பேனோ? சொல்வாயாக; இவ்வுலகத்தில் வாழமாட்டேன்; வருவாய் என்று அழைத்து அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: பழுது, பதியைவிட்டு நீங்கியிருத்தல். அஃது உமையம்மைக்கு எக்காலத்தும் இன்மையால், ''பழுதில்'' என்றும், அங்ஙனம் நிற்றல் அனாதியாகலின், அதனை, ''தொல்புகழ்'' என்றும் அருளிச் செய்தார். செழுமை - இளமை. 'சொல்லாய்' என்றது, 'இவ்வுறுதிப்பாடு நீ அறிந்ததேயன்றோ' என்னும் குறிப்பினது.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்

விரவும் அன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார்
விழித்த பார்வையின் விளக்கின்முன் இருள்போல
கருதி செந்தமிழ் ஆக்கிய மொழியார்
தொலைவி லாதவெந் துயர்பவம் ஒழிந்து
பரவிமென்பதம் பணிபவர் படிமேற்
படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவால்
மருவும் இங்கிவர் சென்னியில் இருதாள்
மகிழ வைத்தனர் மதிநிதி முடிப்பார்.

- கடவுள் மாமுனிவர்.

Koviloor Digital Library

29. அருட்பத்து

மகாமாயா சுத்தி

இறைவனது அருளை வேண்டும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி அருட்பத்து. இதன் எட்டாம் திருப்பாடலில், 'பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப் பரகதி கொடுப்பவன் இறைவன்' எனக் குறித்தலாலும், பரகதியாவது மாமாயையையும் கடந்தது ஆதலாலும் இதற்கு, 'மகாமாயா சுத்தி' எனக் குறிப்புரைத்தனர் போலும் முன்னோர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இதுவும் முற்றிலும் எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

458. சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனும்மா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 1

1. பொ-ரை: சோதிப் பிழம்பானவனே! ஒளிப் பிழம்பில் உள்ள கதிர்களாய் உள்ளவனே! சூழ்ந்த ஒளியை உடைய விளக்குப் போன்றவனே! சுருண்ட கூந்தலை உடைய உமாதேவியின் பாகத்தை உடையவனே! மேலானவனே! பாலினது நிறத்தைக் கொண்ட, வெண்ணீற்றை அணிந்தவனே! தாமரை மலரை இடமாக உடைய பிரமனும், திருமாலும் அறியமுடியாத நீதியானவனே! செல்வம் மிக்க திருப்பெருந்துறையில் நிறைந்த மலர்களையுடைய குருந்த மரநிழலில் பொருந்திய சிறப்புடைய முன்னவனே! அடியேனாகிய நான், உன்னை விரும்பி அழைத்தால், அதென்ன? என்று கேட்டு அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: சோதி - எல்லாவற்றையும் அடக்கி விளங்கும்

Koviloor Digital Library

459. நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 2

பேரொளி. இஃது இறைவனது தன்னியல்பாகிய, 'சிவம்' என்னும் நிலையைக் குறித்து அருளிச் செய்தது. சுடர் - அப்பேரொளியின் கூறு. இது, 'சத்தி' என்னும் நிலையைக் குறித்து அருளிச்செய்தது. சூழ் ஒளி விளக்கு - ஓர் எல்லையளவில் பரவும் ஒளியை உடைய விளக்கு. இது சத்தியின் வியாபாரத்தால் வரும் பலவகை நிலைகளைக் குறித்து அருளிச் செய்தது. இம்மூன்றும் உவமையாகுபெயர்கள். சுரி குழல் - கடை குழன்ற கூந்தல். 'மடந்தையது பாதியை உடையவனே' என்க. பால் கொள் - பாலினது தன்மையைக் கொண்ட, தன்மையாவது, நிறம். 'மாலும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தல். ''நீதி'' என்றது, 'நீதியையே வடிவமாக உடைய கடவுள்' என்னும் பொருட்டாய் நின்ற ஆகுபெயர். எனவே, ''அறியா'' என்றது, ஆகுபெயர்ப் பொருளையே சிறப்பித்து நிற்றல் அறிக. செல்வம் - அருட் செல்வம். குருந்தம் - குருந்தமர நிழல். சீர் - புகழையுடைய. ஆதி - எப்பொருட்கும் முதல். ஆதரித்து - விரும்பி. ''அழைத்தால்'' என்றது, 'அழைக்கின்றேனாதலின்' என்னும் பொருட்டு. அதெந்து' என்பது, 'காரணம்' என்னும் பொருளையுடைய தோர் திசைச்சொல் என்ப. எனவே, 'என் அழைப்புக் காரணம் உடையதே எனக் கருதி எனக்கு அருள் செய்' என்பது பொருளாம். இவ்வாறன்றி, 'அதெந்துவே என்பது, அஃது என் என்னும் பொருளை யுடைய திசைச்சொல்' எனவும், 'அஞ்சாதே என்னும் பொருளை யுடைய திசைச்சொல்' எனவும் பலவாறு கூறுவாரும் உளர்.

2. பொ-ரை: கூத்தப் பெருமானே! மலம் இல்லாதவனே! வெண்ணீற்றை உடையானே! நெற்றிக்கண்ணை உடையானே! தேவர் பிரானே! ஒப்பற்றவனே! முறையிட்டு அரற்றி உலகம் முழுதும் தேடியும் உன்னை நான் பார்க்கவில்லை. தீர்த்தமாகிய பொய்கையை யுடைய திருப்பெருந்துறையின்கண் வளப்பமான மலர்களை உடைய குருந்தமர நிழலில் பொருந்திய சிறப்புடைய செல்வனே! தொண்ட னாகிய நான் அன்புடன் அழைத்தால், அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள் புரிவாயாக!.

Koviloor Digital Library

460. எங்கணா யகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கணா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கணா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 3

461. கமலநான் முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்

கு-ரை: நிருத்தன் - நடனம் புரிபவன். ஒருத்தன் - ஒப்பற்றவன். திருத்தம், 'தீர்த்தம்' என்பதன் சிதைவு. அருத்தன் - மெய்ப்பொருளாய் உள்ளவன்.

3. பொ-ரை: எங்கள் நாதனே! என்னுயிர்த் தலைவனே! மயிர்ச் சாந்தணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய இருதேவியர்க்கு நாதனே! சிறந்த அழகுடைய மன்மதனது உடம்பு நெருப்பு எழும்படி பார்த்த செம்மை யாகிய கண்ணையுடைய நாயகனே! திருப்பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்தமர நிழலில் பொருந்திய சிறப்புடைய அழகிய கண்ணை உடையவனே! அடியேனாகிய நான் அன்புடன் அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: ''எங்கள்'' என்றது, அடியவர் பலரையும். ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. இருவர், உமையும் கங்கையும். தக்க - மயக்குதல் தொழி லுக்குப் பொருந்திய. நற்காமன் - அழகிய மன்மதன். செங்கண் - நெருப்புருவாகிய கண். அங்கணன் - கருணையுடையவன்.

4. பொ-ரை: தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும் கார் மேகம் போன்ற நிறத்தையுடைய திருமாலும் நண்ணுதற்கு அருமை யான தூயவனே! எங்களுக்கு வெளிப்பட்டுத் தோன்ற வேண்டும் என்று வேண்ட பெரிய அழலுருவத்தில் இருந்து தோன்றிய எந்தையே! பேரொலியை உடைய நான்கு வேதங்களும் பயில்கின்ற

Koviloor Digital Library

திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 4

462. துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோல் இரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 5

பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களை உடைய குருந்தமர நிழலைப் பொருந்திய சிறப்புடைய மாசு இல்லாதவனே! அடியேனாகிய நான் அன்பொடு அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: வெளிப்படாய் என்ன - வெளிப்பட்டு அருள் புரிவாயாக என்று வேண்ட. இங்ஙனம் வேண்டினோர் திருப்பெருந் துறையில் இருந்த அடியார்கள். எனவே இதற்கு, 'அடியார்கள்' என்னும் தோன்றா எழுவாய் வருவிக்க. வியன்தழல் - பெரிய நெருப்பு. இது திருப்பெருந்துறையில் தோன்றியது. இவ்வாறன்றி 'நான்முகனும், கண்ணனும் வேண்ட அவர்கட்கு அவர் முன் நின்ற தழற்பிழம்பினின்றும் வெளிப்பட்ட' என்று உரைப்பாரும் உளர். திமிலம் - பேரொலி.

5. பொ-ரை: உடுக்கை வடிவம் கொண்ட நுண்ணிய இடையினை உடையாளாகிய சுருண்ட கூந்தலையுடைய உமையம்மையின் இரண்டு முலைக்கண்கள் அழுந்திய தழும்புகள், நீறுபூத்த, பெரிய நெருப்பின்மேல் உள்ள இரண்டு புள்ளிகளைப் போல மிக்க ஒளி பொருந்திய, மார்பை உடையவனே! செடிகள் அடர்ந்துள்ள, பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்தமர நிழலைப் பொருந்திய சிறப்புடைய கடவுளே! அடியேன் அன்போடு அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள் புரிவாயாக!.

Koviloor Digital Library

463. துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
தொப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை அளிக்கும்ஆ ரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 6

கு-ரை: துடிகொள் - உடுக்கையின் தன்மையைக்கொண்ட, தன்மை, வடிவம். பொடி - சாம்பல். 'நீறுபூத்த நெருப்பு' என்னும் இவ்வுவமை, திருநீற்றை யணிந்த சிவபெருமானது செம்மேனியின் தன்மையை விளக்க வந்தது. 'நீறுபூத்த நெருப்பின்மேல் இரண்டிடத்தில் சிறிது அந்நீற்றினை நீக்கினால், முழுவதும் வெண்மையாய் உள்ள அந்நெருப்பின் நடுவில், இரண்டு மாணிக்கங்களைப் பதித்ததுபோன்ற இரண்டு செம்புள்ளிகள் எவ்வாறு காணப்படுமோ அவ்வாறு காணப் படுகின்றன, உமையம்மை தழுவிய வடுவினையுடைய சிவ பெருமானது திருநீற்றையணிந்த மார்பில் தோன்றும் செம்புள்ளிகள்' என அடிகள் அருமையாக வியந்தருளிச் செய்கின்றார். கச்சியம் பதியில் கம்பையாற்றில் உமையம்மை சிவபெருமானை இலிங்க உருவில் வழிபட்டிருக்குங்கால், சிவபெருமான் கம்பையாறு பெருக் கெடுத்து வரச்செய்ய, அதனைக்கண்ட அம்மை பெருமானது திரு மேனிக்கு யாது நேருமோ என அஞ்சித் தனது இரு கைகளாலும், மார்பினாலும் பெருமானை அணைத்துத் தழுவிக் கொண்டமையைக் காஞ்சிப் புராணத்தில் விளங்கக் காண்க. ''எழுந்ததிரை நதித்திவலை'' என்னும் திருத்தாண்டகத்துள் நாவுக்கரசரும், ''எள்க லின்றி இமை யவர் கோனை'' என்னும் திருப்பாடலுள் நம்பியாரூரரும் இவ்வர லாற்றை இனிதெடுத்து அருளிச்செய்திருத்தலை அறிக. செடி - புதல்.

6. பொ-ரை: பவளம் போன்றவனே! தூய்மையானவனே! தூய்மையான வெண்ணீறு படிந்து தோன்றுகின்ற விளக்கமாகிய ஒளி, வயிரம் போன்று பிரகாசிப்பவனே! உன்னை இடைவிடாது நினைக் கின்றவர் மனத்தில் மிகுந்த சுவையைக் கொடுக்கின்ற அரிய அமுதமே! திருத்தமாகிய வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற திருப்பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்த மரநிழலைப் பொருந்திய சிறந்த தந்தையே! அடியேன் அன்போடு அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள்புரிவாயாக!.

Koviloor Digital Library

464. மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 7

465. முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்

கு-ரை: துப்பன் - உயிர்கட்குத் துணைவலியாய் உள்ளவன். துதைந்து - நிறைதலால். துளங்கு ஒளி - வீசுகின்ற ஒளியானது. ''வயிரம்'' என்றது அதன் ஒளியை, ''வயிரத்து'' என்றதில் அத்து, 'வேண்டாவழிச் சாரியை. உறுசுவை - மிக்க சுவை. 'தேவர் அமுதம், உண்பார் நாவிலன்றி உள்குவார் மனத்தில் சுவைதாராமை போலாது, உள்குவார் மனத்தின் உறு சுவை அளிக்கும் அரிய அமுதம் நீ' என்றபடி. செப்பமாம் - திருத்தமாகிய.

7. பொ-ரை: மெய்ப் பொருளானவனே! பலவடிவம் கொள்பவனே! மகாமேரு மலையையே வில்லாக் கொண்டு பகைவரது கோட்டை மூன்றையும் எரித்து நீறாக்கின கையை உடையவனே! திருவடியால், காலனை உதைத்து, வெகுண்ட கடுமையான தீத்திரள் போன்ற உடலின் செந்நிறமுடையவனே! செல்வம் நிறைந்த திருப்பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்தமர நிழலைப் பொருந்திய சிறப்புடைய தலைவனே! அடியேன் அன்போடு அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: விகிர்தன் - உலகியலின் வேறுபட்டவன். மேவலர் - பகைவர். வில் ஏந்தியது கையாகலின், அதுவே திரிபுரத்தை எரித்ததாக அருளிச் செய்தார்.

8. பொ-ரை: இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கியவனே! முதல்வனே! மூன்று கண்களையுடையவனே! முனிவனே! அரும்புத்

Koviloor Digital Library

சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 8

466. மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 9

தன்மை நீங்காத மலர்களைப் பறித்து அருச்சித்து, அன்போடு நினைத்து வழிபடுவோர்க்கு, வீடுபேறு கொடுத்து அருள்கின்ற ஞானமயனே! செல்வம் நிறைந்த திருப்பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்தமர நிழலைப் பொருந்திய சிறப்புடைய தந்தையே! நான் அன்போடு அழைத்தால், அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள் புரிவாயாக!.

கு-ரை: சிறந்த தவக்கோலம் உடைமை பற்றிச் சிவ பெருமானை, 'முனிவன்' எனக்கூறுவர் பெரியோர் ''படர் புன்சடை - முனியாய் நீ உலகம் முழுதாளினும் - தனியாய்'' (தி.5 ப.96 பா.3) என்றாற்போலவரும் திருமொழிகளைக் காண்க. '' விஸ்வாதிகோ ருத்ரோ மகர்ஷி'' என உபநிடதமும் கூறும். மொட்டு - அரும்பு; என்றது போதினை (பேரரும்பை). 'போதாய நிலையைக் கடவாத மலர்' என்க. கதி - முத்தி. சித்தன் - வியத்தகு செயலைச் செய்பவன்; தாழ்நிலையில் நின்றாரை உயர் நிலையில் வைத்தல்பற்றி இங்ஙனம் அருளிச்செய்தார். அத்தன் - அப்பன்; தலைவனுமாம்.

9. பொ-ரை: மயங்கும் தன்மை உடையேனது மனத்தை, மயக்கம் தீர்ந்திருக்கக் கண்ணால் பார்த்து, மறுபிறவியையும் ஒழித்த மெய்ப் பொருளானவனே! தூய்மையானவனே! சீறுகின்ற வாள் அரவமாகிய கொடிய பாம்பும் கங்கையாறும் தங்கிய சிவந்த சடையை உடைய வனே! தெளிவையுண்டுபண்ணும், நான்கு மறைகள் ஒலிக்கின்ற

Koviloor Digital Library

467. திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறா நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்
றருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்றரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந் துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்தமர நிழலைப் பொருந்திய சிறந்த அருளை உடைய வனே! நான் அன்போடு அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று அருள் வாயாக!.

கு-ரை: நோக்குதல் - கருதுதல். மனத்தைக் கருதுதலாவது, 'இஃது இவ்வாறு ஆகுக' என எண்ணுதல். இங்ஙனம் எண்ணுதலை, 'மான தீக்கை' என்ப. மறுமை - மறு பிறப்பு. இப்பிறப்பைக் கெடுத்தலாவது, உலகியலில் உழலாது சீவன் முத்தத்தன்மையை அடையச் செய்தல். பொருளன் - பரம்பொருளானவன். அருளன் - அருளுடையவன்.

10. பொ-ரை: அரிய தவக்கோலத்தை உடையவனே! திருந்திய நீண்ட சோலை சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையின்கண் செழுமையான மலர்களையுடைய குருந்த மர நிழலைப் பொருந்திய முறையை ஆராய்ந்து, வருந்தி என்னுடைய எம்பிரான் என்றென்று பலகாலும் நினைந்து அன்போடு அழைத்தால், அலைகடல் நடுவில் உள்ள உலகத்தினின்றும் அழைத்து, எனது கயிலாயத்தைச் சேரும் வழி இதுதான்; வருவாயாக! என்று சொல்லி அருள்புரிவாயாக!.

கு-ரை: திருந்து - திருந்திய; அழகுபெற்ற. சீர் - நிலை. இருந்தவாறு - இருந்த படியை. ஏசறா நினைந்து - துன்புற்று நினைத்து. இட்டு, அசைநிலை. 'என்றென்று பன்முறை நினைந்து' என்க. அருந் தவா - அரிய தவக்கோலத்தை உடையவனே. ''எண்ணி, நினைந்திட்டு, நினைந்து'' என்றவை வேறுவேறு பொருளைச் சார்ந்து வந்தமை அறிக. ''அலைகடல்'' என்றது, பெருந்துன்பத்தைக் குறித்த சிறப்புருவகம். அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. ''நின்று'' என்றது, நீக்கப்

Koviloor Digital Library

பொருளின் வரும் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளதாகிய இடைச் சொல். எனவே, அலைகடலின் அகத்தினின்றும் வா' என்பது பொருளாயிற்று. ''கயிலை'' எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, ''பொருந்த வா'' என்றார். எனவே, 'கயிலையைப் பொருந்த வா; அதன்கண் புகும் நெறி இது; அந்நெறியே போதராய் என்று அருளாய்' என்றதாயிற்று. ''இது'' என்றது. 'இது எனக்காட்டி' என்றபடி. போதராய் - வருவாயாக.

நால்வர் நான்மணிமாலை

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தின்
நீழல்வாய் உண்ட நிகரிலா னந்தத்
தேன்தேக் கெறியும் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரும் ஓதும் இயற்கைத் தாதலின்
பொற்கலம் நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
மட்கலம் நிகர்க்கும் மதுர வாசகம்
ஓதின் முத்தி உறுபயன்
வேதம் ஓதின் மெய்ப்பயன் அறமே.

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

குரு தரிசனம்

இது, திருக்கழுக்குன்றத்தைப் பற்றிய பதிகமாதல் வெளிப்படை. ‘பதிகம்’ எனப்பட்ட இது, ஏழு திருப்பாட்டுக்களையே உடையதாயிருத்தலின், ஏனைய பாட்டுக்கள் கிடைத்தில என்க. இத்தலத்தில் அடிகட்கு இறைவன் முன்னர்த் திருப்பெருந்துறைக்கண் வந்து ஆட்கொண்ட கோலத்தையே காட்டினான் என்பது இதன்கண் இனிது விளங்கிக் கிடத்தலானும், புராணமும் அங்ஙனமே கூறுதலானும் இதற்கு, ‘குரு தரிசனம்’ என்றே குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது அனைவர்க்கும் ஒத்த துணிபு. இது முழுவதும் எழுசீரடிச் சந்த விருத்தத்தால் ஆயது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

468. பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
மான்உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
யாமை என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 1

1. பொ-ரை: பெருந்துறைப் பெருமானே! உன் திருப் பெயர்களைப் புகழ்ந்து பேசுவோர்க்கு ஒப்பற்ற ஆனந்தமே! என் இருவினை ஒத்தபிறகு, என் பிறவி வித்து இனிமேல் முளையாதபடி, நீ திருக்கழுக் குன்றிலே எழுந்தருளி உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய். உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?.

கு-ரை: ‘பிணக்கிலாத பெருமான்’ என இயையும். பிணக் கிலாமை, சிறியோரையும் ஆட்கொள்ளும் வள்ளன்மை. இணக்கு - இணங்குதல்; பிறிதொன்றனோடு நிகர்த்தல். ‘இன்பமே துன்பமே

Koviloor Digital Library

துடைத்து வரும்' என மாற்றியுரைக்க. ஏகாரம் இரண்டனுள் முன்னது பிரிநிலை; பின்னது தேற்றம். உணக்கிலாதது ஓர் வித்து - உலர்த்தப் படாத ஒரு விதை; 'ஒன்று' என்பது, ஒருவகையைக் குறித்தது. 'விளையாமையை ஒத்தபின்' என இயையும். 'விளையாமல்' என்பது பாடமன்று. விதைகள் யாவும் விளைவின் பின்னர் ஈரம் புலர உலர்த்தப்பட்ட பின்பே முளையைத் தோற்றுவித்தற்குரிய பக்குவத்தை எய்தும்; அவ்வாறின்றி ஈரத்தோடே நிழலிலே கிடப்பின், அதன்கண் உள்ள முளைத்தற் சத்தி கெட்டொழியும். அவ்வாறே செய்யப்பட்ட வினையாகிய ஆகாமியம் அதன்கண் மேலும்மேலும் நிகழும் விருப்பு, வெறுப்புக்களால் முறுகி நின்ற வழியே பின்னர்ப் பிறவியைத் தோற்று விக்கும். இவ்விருப்பு வெறுப்புக்கள் அஞ்ஞானத்தால் நிகழ்வன. இறைவன், அருளிய ஞானத்தில் உறைத்து நிற்பின், அஞ்ஞானங்கெட, விருப்பு வெறுப்புக்கள் எழமாட்டா. அவை எழாதொழியவே, ஒரோ வழிப் பயிற்சி வயத்தால் செய்யப்படும் ஆகாமிய வினை முறுகிநின்று பின்னர்ப் பிறவியைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாது கெட்டு விடுமாகலின், ''என்வினை உணக்கிலாததோர் வித்து மேல்விளையாமையை ஒத்தபின்'' என்று அருளிச்செய்தார்.

எனவே, அடிகள் தாம் முன்னைப் பயிற்சி காரணமாக இறைவன் அருள்வழியினின்றும் சிறிது நீங்கினமையால் விளைந்த குற்றம், கடிதில் அந்நிலையினின்றும் நீங்கி முன்போலவே அருளில் உறைத்து நின்றமையாற் கெட்டொழிந்த பின்னர், இறைவன் தமக்கு முன்போலத் தோன்றியருளினமையைத் தெரித்தவாறாயிற்று. சஞ்சித வினை கெடுதலுக்கு, காய்ந்த விதை வறுக்கப்படுதலை உவமையாகக் கூறுவர். அடிகள் இங்கு ஆகாமிய வினை கெடுதலுக்கு, விதை உணக்கப்படாதொழிதலை உவமை கூறினார். ஞானியர்க்கு, 'சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம்' என்னும் மூவகை வினைகளும் கெடுமாற்றினை,

எல்லைஇல் பிறவி நல்கும்.
இருவினை எரிசேர் வித்தின்
ஒல்லையின் அகலும்; ஏன்ற
உடற்பழ வினைகள் ஊட்டும்
தொல்லையின் வருதல் போலத்
தோன்றிரு வினைய துண்டேல்
அல்லொளி புரையு ஞானத்
தழல்உற அழிந்து போமே.

(சிவப்பிரகாசம் - 89) எனவும்,

Koviloor Digital Library

469. பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த
பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்க னேன்உனைச் சரர்ந்திலேன்
சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு
நாயி னுங்கடை யாயவெங்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வ்ான்வந்து
காட்டி னாய்க்கழுக் குன்றிலே. 2

ஏன்ற வினைஉடலோ டேகும்இடை ஏறும்வினை
தோன்றில் அருளே சுடும்

(திருவருட்பயன் - 98) எனவும் மெய்ந்நூல்கள் விளக்குதல் காண்க.

தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே.

என்ற தி.10 திருமந்திரத்தையும் (2611) காண்க. முன்னை வினை, சஞ்சிதம். பின்னைவினை, ஆகாமியம். ''வினை ஒத்தபின்'' என்றதற்கு இவ்வாறன்றிப் பிராரத்த நுகர்ச்சிக்கண் வரும் இருவினை யொப்பினைப் பொருளாகக் கூறின், அது திருவருள் பெறுவதற்கு முன் நிகழ்ச்சியாதலின், அடிகள் நிலைக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமை யறிக. ''கணக்கு'' என்றது முதலும், முடிவுமாய எல்லையை. இறைவன் அடியார்களுக்கு அருட்டிருமேனிகொண்டு அருளுதல் என்றும் உள்ள செயலாதல் அறிக. இனி, 'அளவில்லாத பெருமையையுடைய திருக்கோலம்' எனினுமாம். இறுதிக்கண், 'இதற்கு யான் செய்யும் கைம்மாறு யாது' என்னும் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க. இஃது ஏனைய திருப்பாட்டிற்கும் ஒக்கும்.

2. பொ-ரை: பிட்டுக்கு மண் சுமந்த பெருந்துறைப் பெருமானே! உன் கட்டளைக்கு இணங்கி வாராத குற்றத்தை உடைய நான் உன்னை அடைந்திலேன்; ஆயினும், நாயினும் கடைப்பட்ட என்னையும் ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருக்கழுக்குன்றில் எழுந்தருளி உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய்; உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?.

Koviloor Digital Library

470. மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலங்கெ டுத்த பெருந்துறை
விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேன்இனி
மேல்வி ளைவ தறிந்திலேன்
இலங்கு கின்றநின் சேவ டிகள்
இரண்டும் வைப்பிட மின்றியே
கலங்கி னேன்கலங் காமலே வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 3

கு-ரை: பிட்டு நேர்பட - உண்ட பிட்டுக்கு அளவொப்ப, 'சட்ட' என்பது பற்றிமேலே (தி.8 திருக்கோத்தும்பி - பா.7- உரை) கூறப்பட்டது. நேர்பட (உன்னோடு நன்கு) தலைக்கூட, சழக்கன் - பொய்யன். சிட்டன் - உயர்ந்தோன்.

வெங் கட்டன் - கொடிய துன்பத்தை யுடையவன். இதனுள், காட்டுதலுக்குச் செயப்படு பொருளாகிய, 'கோலம்' என்பதை, வேண்டும் இடங்களில் வருவிக்க.

3. பொ-ரை: என் கண்ணீர் துடைத்து என் மலத்தை அழித்து ஆட்கொண்ட திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே! நான் உன்னை விட்டு, நீங்கினேன்; மேல் விளையும் காரியத்தை அறிந்திலேன்; உன் திருவடி இரண்டையும் வைக்கத் தூய்மையான இடம் இல்லாமல் கலங்கினேன்; நான் கலங்காதபடி நீ திருக்கழுக்குன்றிலே எழுந்தருளி, உன் திருக் கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய்; உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?.

கு-ரை: 'மலங்கினேனது கண்ணின்நீர்' என்க. மலங்குதல் - மயங்குதல். ''கெடுத்த'' என்ற பெயரெச்சம், ''பெருந்துறை'' என்ற இடப்பெயர் கொண்டது. 'பெருந்துறைக்கண் உன்னோடு வாராமல் நின்றுவிட்டேன்' என்க. வினைக்கேடன் - வினையாகிய கெடு நெறியை உடையேன். இனி - இப்பொழுது; இது, விலங்கினேன்; என்றதனோடு முடியும்.

மேல் விளைவது, நின் திருவடியைப் பெறுதல், பிறவிக்கடலில் வீழ்தல் என்னும் இரண்டில் இன்னது என்பது, 'சேவடிகள் வைப்பிடம் இன்றி' என்றது, 'நீ மீளத் தோன்றியருளும் இடம் கிடைக்கப்பெறாமல்' என்றபடி.

Koviloor Digital Library

471. பூணொ ணாததொ ரன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்
நாணொ ணாததொர் நாணம் எய்தி
நடுக்கட லுள் அழுந்தி நான்
பேணொ ணாதபெ ருந்துறைப்பெருந்
தோணி பற்றி யுகைத்தலுங்
காணொ ணாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்க்கழுக் குன்றிலே. 4

4. பொ-ரை: உன் அன்பர் உன்னிடத்தில் பேரன்பு பூண்டு வணங்கக் கண்டு, நான் மிக்க நாணம் அடைந்து, துன்பக் கடலில் அழுந்தி, திருப்பெருந்துறையாகிய பெருந்தெப்பத்தைப் பற்றிச் செலுத்தலும், நீ திருக்கழுக்குன்றிலே எழுந்தருளி, காணமுடியாத உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய். உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?.

கு-ரை: பூணொணாததொர் அன்பு - என் தரத்திற்கு மேற்பட்ட ஓர் அன்பு. நாணொணாததோர் நாணம் - என் நிலைக்கு வேண்டாத ஓர் நாணம். 'அந்நாணமாகிய கடல்' என்க, 'பேணொணாத தோணி' என இயையும்.

பேணொணாத - எளிதில் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற்கு இயலாத. பெருந்துறைப் பெருந்தோணி - திருப்பெருந்துறைக்கண் கிடைத்த திருவருளாகிய தோணி.

உகைத்தல் - ஓட்டுதல். காணொணா-ஒருவர்க்கும் காண இயலாத. 'யான் உன்மாட்டுப் பேரன்பு உடையேனாய் இருந்தும் உன்னொடு வரும் பேற்றினைப் பெறாமையால், அப்பேற்றினைப் பெற்றோர் எள்ளும் எள்ளலுக்குப் பெருநாணங்கொண்டு, அந்நிலை நீங்குதற்கு நீ திருப்பெருந்துறைக் கண், தில்லையில் வருக என்று அருளிச் செய்த திருவருளையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு பல தலங்களிலும் சென்று உன்னை வணங்கிவர, திருக்கழுக்குன்றத்தில் உனது அரிய திருக்காட்சியை எனக்குக் காட்டியருளினாய்' என்பது இதன் திரண்ட பொருள். ''கடல்'' என்றது, துன்பத்தை எனினுமாம்.

Koviloor Digital Library

472. கோல மேனிவ ராக மேகுண
மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்டலே
சீல மேதும் அறிந்தி லாதஎன்
சிந்தை வைத்த சிகாமணி
ஞால மேகரி யாக நான்உனை
நச்சி நச்சிட வந்திடுங்
கால மேஉனை ஓதநீ வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 5

5. **பொ-ரை:** அழகிய திருவுருவம் உடையவனே! திருப்பெருந் துறைக் கொண்டலே! சற்றும் நல்லொழுக்கத்தை அறியாத என் மனத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கிற சிகாமணியே! உலகமே சாட்சியாக நான் உன்னைப் புகழும்படி திருக்கழுக்குன்றிலே எழுந்தருளி எனக்குத் திருக்கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய். உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?.

கு-ரை: கோல மேனி வராகமே - அழகிய திருமேனியைப் பன்றியுருவாகக் கொண்டவனே, இது பன்றிக்குட்டிகட்கு இறைவன் தாய்ப்பன்றியாய்ச் சென்று பால்கொடுத்த திருவிளையாடல் பற்றி வந்தது. 'குணமாம் கொண்டலே' என இயையும். குணம், அருட் குணங்களாகிய தன்வயமுடைமை முதலியன. 'குணமே வடிவாகிய கொண்டல்' என்க.

எனவே, 'அக்கொண்டலால் தரப்படுவதும் குணமே' என்பது போந்தது. 'என் சிந்தைதன் அகத்தே பொருந்த வைத்துக் கொண்ட சிகாமணியே' என்றபடி.

கரி - சான்று. நச்சுதல் - விரும்புதல். நச்சி - நச்சுதலால். அடிகள் இறைவனையன்றிப் பிறிதொன்றையும் விரும்பாமையை உலகம் அறியுமாகலின், 'ஞாலமே கரியாக நான் உனை நச்சி' என்றார். ''நச்சி'' என்னும் எச்சம், ''வந்திடும்'' என்றதனோடு முடிந்தது. நச்சிட வந்திடும் காலமே - என்றும் இடையறாது அன்பு செய்யுமாறு உன்பால் யான் வருதற்குரிய காலத்திலே; ஏகாரம், பிரிநிலை. 'காலமே காட்டினாய்' என இயையும். ஓத - இங்ஙனம் மகிழ்ந்து பாடும்படி.

Koviloor Digital Library

473. பேதம் இல்லதொர் கற்ப ளித்த
பெருந்து றைப்பெரு வெள்ளமே
ஏத மேபல பேச நீஎனை
ஏதி லார்முனம் என்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற
தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
காத லால்உனை ஓத நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 6

6. பொ-ரை: வேறுபடுதல் இல்லாத ஒப்பற்ற கல்வியாகிய ஞானத்தை அருள்செய்த திருப்பெருந்துறை இன்பப் பெருக்கே! பல தீமைகள் பேசும்படி என்னை அயலார் முன்னே நீ என்ன காரியம் செய்து வைத்தாய்?. முடிவற்றனவும், தீங்கற்றனவுமாகின உன் திருவடிகளே எனக்குப் புகலிடம் எனக் கருதி ஆசையோடு உன்னைப் புகழும் வண்ணம் நீ திருக்கழுக்குன்றிலே எழுந்தருளி, உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய். உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?.

கு-ரை: பேதம் - வேறுபடுதல். கற்பு - கல்வி; என்றது ஞானத்தை, உண்மை ஞானம் என்றும் வேறுபடாது நிலைத்து நிற்பதாதல் அறிக. வெள்ளம் - இன்ப வெள்ளம். ஏதம் - குற்றம்; இஃது அடிகள்மேல் ஏதிலார் ஏற்றிக் கூறுவது.

ஏதிலார் - அயலார். இவர்கள் அடிகளது அன்பு நிலையையும், இறைவனது அருள் நிலையையும் அறியாராகலின், அடிகள் உலகியலின் நீங்கிய பின்னர் அல்லல் உறுவதை, அவர் செயத்தக்கது அறியாது செய்தமையால் விளைந்ததாக அவரைப் பழித்தனர் என்க. ''என்செய்தாய்'' என்றது, 'தகாதது செய்தாய்' என்னும் பொருட்டு. தகாதது, தன் அடியவரை அல்லல் உறுவித்தது. ''என்செய்தாய்'' என்றதன் பின்னர், 'ஆயினும்' என்பது வருவிக்க. ''சாதல் சாதல்'' என்ற அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது. 'சாதலாகிய பொல்லாமை, என்க.

பொல்லாமை - தீங்கு. தனிச்சரண் - ஒப்பற்ற உனது திருவடியே. சரண் ஆம் என - நமக்குப் புகலிடமாகும் என்று. உனை ஓத - நான் உன்னைப் புகழ்ந்து பாடும்படி,

Koviloor Digital Library

474. இயக்கி மார்அறு பத்து நால்வரை
எண்குணம் செய்த ஈசனே
மயக்க மாயதோர் மும்ம லப்பழ
வல்வி னைக்குள் அழுந்தவுந்
துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின்
தூய்ம லர்க்கழல் தந்தெனைக்
கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

7. **பொ-ரை:** இயக்கிமார் அறுபத்து நால்வரைத் தன் ஞானோபதேசத்தால் எண்குணமும் அடையச் செய்த ஈசனே! மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய மும்மல சம்பந்தமாகிய வல்வினைக் கடலில் அடியேன் அழுந்தி நிற்கவும் என் தளர்ச்சியை நீக்கி, என்னை ஆண்டருளி, உன் திருவடிகளைத் தந்து அடியார்களுக்கு எதிரில் திருக்கழுக்குன்றிலே எழுந்தருளி, உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய். உன் பெருங்கருணை இருந்தவாறு என்னே?

கு-ரை: 'யட்சன்' என்னும் ஆரியச்சொல், தமிழில், 'இயக்கன்' எனத் திரிந்து வருதலின், 'இயக்கிமார்' என்றது. தேவகணத்தவருள் ஒருவகையினராகிய 'இயக்கர்' என்பவருள் பெண்பாலாரை என்பது வெளிப்படை. இம்மாதர் அறுபத்து நால்வருக்குச் சிவபெருமான் ஞானோபதேசம் செய்து, தனது எண்குணங்களையும் அடையச் செய்தான் என்பது, இத்திருப்பாட்டின் முதலடியிற் கூறப்பட்டது.

இத்தகைய வரலாறு ஒன்று உத்தரகோசமங்கைப் புராணத்தில் காணப்படுகின்றது. மயக்கத்தால் விளைந்ததனை, ''மயக்கம்'' என்றார். 'மயக்கமாயதோர் வினை' என இயையும். மும்மல வினை, மும்மலங்களால் உண்டாக்கிய வினை. ''இருவினைப் பாசம் மும்மலக்கல் ஆர்த்தலின்' (தி.12 பெ. புரா. நாவுக். 129) என்புழிப்போல, மூலகன்மத்தை வேறு வைத்து, ''மும்மலம்'' என்று அருளினார். துயக்கு - மெலிவு. 'தூமலர்' என வருதலேயன்றி, 'தூய்மலர்' என வருதலும் வழக்கென்க. 'கயங்க' என்பது வலிந்து நின்றது. கயங்குதல் - கலங்குதல். 'அடியார் முன்னே கயக்க வைத்து' என்க. 'முன்பு கயக்க வைத்து, இப்பொழுது காட்டினாய்' என்க.

Koviloor Digital Library

31. கண்ட பத்து

நிருத்த தரிசனம்

இஃது அடிகள் தில்லையில் சென்று சிவபெருமானது திருக்கூத்தைக் கண்டமையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி. இதனானே இதற்கு, 'நிருத்த தரிசனம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது அடிகள் தில்லையை அடைந்து திருக்கூத்தைக் கண்டு வணங்கியபொழுது பாடப்பட்டது எனக் கொள்ளுதற்கு இடம் உண்டு. இது நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாவால் ஆகியது.

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

475. இந்திரிய வயமயங்கி
இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய்
அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம்
அணிகொள் தில்லை கண்டேனே. 1

1. பொ-ரை: பொறிகளின் வயப்பட்டு மயக்கமடைந்து அழிவதற்கே காரணாகிப் பல புவனங்களிலும் அலைந்து சென்று, கடத்தற்கருமையான நரகத்தில் வீழ்வேனாகிய எனக்கு, மனத்தைத் தூய்மையாக்கிச் சிவத்தன்மையை வெளிப்படுத்தி என்னை ஆண்டருளிய, முடிவில்லாத ஆனந்தமூர்த்தியை அழகிய தில்லையம் பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: 'இந்திரிய வயத்தால் மயங்கி' என்க. காரணமாய் - காரணம் உண்டாகப்பெற்று. அந்தரம் - வானுலகம். இஃது இயமன் உலகத்தைக் குறித்தது. வீழ்வேற்கு - வீழ்தற்கு உரியவனாய் இருந்த எனக்கு. ''தெளிவித்து'' என்றது, 'தெளிவித்தலாகிய நலத்தைப் புரிந்து' என்னும் பொருட்டாய் நின்று, ''வீழ்வேற்கு'' என்னும் நான்கா

Koviloor Digital Library

476. வினைப்பிறவி என்கின்ற
வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே
தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென்
பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே. 2

477. உருத்தெரியாக் காலத்தே
உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக்
கருணையினால் ஆண்டு கொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத்
தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன்
அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 3

வதற்கு முடிபாயிற்று. 'எனைச் சிவமாக்கி ஆண்ட' என்க. ''சிவமாக்கி'' என வேறு போல அருளிச்செய்தாராயினும், 'தானாக்கி' என்பதே கருத்தாதல் அறிக. ''ஆக்கி ஆண்ட'' என்றது, 'ஓடி வந்தான்' என்பது போல, ஒருவினைப் பொருட்டு. ஆனந்தம் - ஆனந்த வடிவத்தை.

2. பொ-ரை: வினையினால் உண்டாகிய பிறவியாகிய துன்பத்தில் சிக்கி, இறைவனாகிய தன்னைச் சற்றும் நினையாமலேயே மெலிவடைந்து இருக்கும் என்னை, மிகப்பெரிதும் ஆட்கொண்டு என் பிறவித்தளையை நீக்கின ஒப்பிலாப் பெருமானை, எல்லா உலகங்களும் வணங்குகின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: வினைப் பிறவி - வினையால் வரும் பிறவி. எனைப் பெரிதும் - எத்துணையோ மிகுதியாக. மிகுதி, தம் தரம் நோக்கிக் கூறியது.

3. பொ-ரை: என்னுடைய உருவம் தோற்றப்பெறாத காலத்திலே என் உள்ளே புகுந்து என் மனத்தில் நிலைபெற்று, ஞானத்தைப் பதியச் செய்து உடம்பிற்புகுந்து தன் பெருங்கருணையினால் ஆட்கொண் டருளின, திருத்துருத்தி என்ற தலத்திலே எழுந்தருளியவனை, ஆசை

Koviloor Digital Library

478. கல்லாத புல்லறிவிற்
கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து
வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்றன்
பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே. 4

யினால் நாய்போன்ற அடியேன் அழகு பொருந்திய தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: உருத் தெரியாக் காலம் - தாய் வயிற்றில் உடம்பு உருப் பெறாதிருந்த தொடக்கக் காலம். ''காலத்தே'' என்ற ஏகாரம், பிரிநிலை.

உள்புகுந்து - கருவினுள் புகுந்து. உளம் - சூக்கும தேகமாய் நின்ற மனம் . கரு திருத்தி - பின்னர்க் கருவைச் செம்மையாக வளர்த்து. ஊன் புக்கு - பின் பிறந்து வளர்ந்த உடம்பினுள்ளும் நின்று; என்றது, 'உலகியலில் உழன்ற காலத்தும் அதற்குத் துணையாய் நின்று' என்றபடி. இறைவனது திருமேனியை, 'ஊன்' என்றல் பொருந்தாமையின், ''ஊன்புக்கு'' என்றதற்கு ''ஆசான் மூர்த்தியாய் எழுந்தருளி வந்து' என உரைத்தல் கூடாமை அறிக. திருத்துருத்தி, சோழநாட்டுத் தலம். தித்திக்கும் - இனிக்கின்ற; என்றது, 'இன்பம் மிகுகின்ற' என்றபடி. சிவபதத்தை - வீடு பேறாய் உள்ளவனை. அருத்தி - விருப்பம். இதனுள் அடிகள் கருவிலே திருவுடையராய் இருந்தமை புலப்படுதல் காண்க. ''கருவாய்க் கிடந்து உன்கழலே நினையும் கருத்துடையேன்'' (தி.4 ப.94 பா.6) என்று நாவுக்கரசரும் அருளிச்செய்தார்.

4. பொ-ரை: கல்லாத அற்ப அறிவினால் கடையவனாகிய நாய் போன்றவனை எல்லாம் வல்லானாய் வந்து திருவருள் பெற்றிருக்கும் படி பலரும் காண என்னுடைய ஆன்ம அறிவைப் பற்றியுள்ள மும்மலக்கட்டினையும் போக்கினவனை எல்லோரும் வந்து வணங்குகின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: புல்லறிவின் - புல்லறிவினால். வல்லாளனாய் - வலிதின் ஆளுதல் உடையவனாய். வனப்பு - அழகு; என்றது சிறப்

Koviloor Digital Library

479. சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ்
சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை
அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம்
யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதில்அமு தானானைக்
குலாவுதில்லை கண்டேனே. 5

பினை. 'யான் வனப்பெய்தி இருக்கும் வண்ணம்' என உரைக்க. பசு பாசம் - பசுவாம் தன்மையைச் செய்யும் பாசம்.

5. பொ-ரை: சாதி, குலம், பிறவி என்கின்ற சூழலிலே அகப்பட்டு அறிவு கலங்குகின்ற அன்பில்லாத நாய் போன்ற எனது துன்பத்தினைக் களைந்து, அடிமை கொண்டு அறியாமைக் குணத்தையும் அன்னியருடைய வடிவம் என்ற எண்ணத்தையும் நான், எனது என்று சொல்லும் வார்த்தையையும் அறவே அழித்து, குற்றம் இல்லாத அமுதமானவனைத் தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணங்களும், பிறப்பினாலும், ஒழுக்கத்தினாலும் உளவாகும். அவற்றுள் ஒழுக்கத்தினால் உளவாவனவற்றை, ''சாதி'' என்றார், அவ்வவ்வருணத்துள்ளும் அவ்வவ்வொழுக்கமுடையாரை, 'சாதியந்தணர்' முதலியோராகக் கூறும் வழக்குப்பற்றி.

குலம் - குடிமை; இஃது ஒவ்வொரு வருணத்தினும் உள்ள பகுதி; இதனை, 'கோத்திரம்' என்பர் வடமொழியாளர். பிறப்பு - பிறந்த வருணம். சுழிப்பட்டு - வெள்ளச் சுழலில் அகப்பட்டு. சாதி முதலிய மூன்றும் உலகியலில் தருக்கினை உண்டாக்கி அதனுள்ளே அழுந்தச் செய்தலின் இவற்றை, ''சுழி'' என்றார்.

ஆதம் - ஆதரவு. ''குணம்'' என்றது, தொழிலை. பேதையது தொழில், ஏதம் கொண்டு ஊதியம் போக விடல் *(குறள் - 831)* நாணாமை, நாடாமை, நாரின்மை, யாதொன்றும் பேணாமை *(குறள் - 833)* முதலியன. ''பிறர் உருவம்'' என்றது, பிறர் எனக் கருதி உறவும், பகையும் கொள்ளுதற் கேற்ற உருவ வேறுபாட்டுணர்வினை. உரை - செருக்குச் சொல். 'இவைகளை மாய்த்து' என்க.

Koviloor Digital Library

480. பிறவிதனை அறமாற்றிப்
பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென்
றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த்
திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும்
வணங்கிடநான் கண்டேனே. 6

481. பத்திமையும் பரிசுமிலாப்
பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தன்இவன் எனஎன்னை
ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால்
திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல்
விளங்குதில்லை கண்டேனே. 7

6. பொ-ரை: பிறவியை முற்றிலும் நீக்கி, நோய், முதுமை ஆகிய இவை இரண்டையும், சுற்றமாகிய பற்றோடுங் கூட நீங்கிப் போய் உலகத்தையுடைய ஒப்பற்ற முதல்வனை நெருங்கிய சோலை சூழ்ந்த தில்லையம்பதியில் திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்து அந்தணரும் தேவரும் தொழுதிட நான் கண்டேன்.

கு-ரை: பிறவிக்கு ஏதுவாய மயக்கத்தை, 'பிறவி' என்றார். உறவு - கிளைஞர்மேல் செய்யும் பற்று. மன்னி - பொருந்தி. மறையவர், தில்லைவாழந்தணர். 'மாற்றி, சென்று, மன்னி, ஒருமுதலை மறையவரும் வானவரும் வணங்கிட நான் கண்டேன், என வினை முடிக்க.

7. பொ-ரை: அன்புடைமையும் நல்லொழுக்கமும் இல்லாமைக்கு ஏதுவாகிய, ஆன்ம அறிவைத் தடை செய்கின்ற பாசத்தை நீக்கி, அடியேனை இவன் பித்துப் பிடித்தவன் என்று கண்டோர் கூறும்படி செய்து, நான் தமது திருவடியை விட்டு அகலாமல் மனம் என்கிற திண்கயிற்றால் கட்டுண்டு கிடக்கும்படி செய்த ஞானவடிவினனாகிய

Koviloor Digital Library

482. அளவிலாப் பாவகத்தால்
அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே
வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்
களவிலா ஆனந்தம்
அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந்
தொழுந்தில்லை கண்டேனே. 8

சிவபெருமானது திருவிளையாடலைத் தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: பத்திமை - அன்பு. பரிசு - பக்குவம்; தகுதி. 'இவை இரண்டும் இல்லாமையாகிய பசுத்துவத்தைச் செய்யும் பாசம்' என்க. 'பேராமே கட்டுவித்த' என இயையும். சித்தம் - மறவாத மனம். ''நாயகன் சேவடி தைவரும் சிந்தையும்'' (தி.12 பெ. புரா. நாவு. 140), என்றார் சேக்கிழாரும். 'திருப்பாதத்தில் கட்டுவித்த' என்க.

8. பொ-ரை: அளவற்ற எண்ணங்களால் அழுந்தப்பட்டு இவ் வுலகத்தில் அறிவில்லாமல் இனிமேல் நிகழப்போவதைச் சிறிதும் அறியாமல் பயனற்றவனாயிருக்கின்ற எனக்கு அளவற்ற இன்பத்தைக் கொடுத்து என்னை ஆண்டருளினவனை வஞ்சமில்லாத் தேவரும் வணங்குகின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: பாவகம் - நினைவு; இஃது உள்ளத்தின் பண்பு. இது, 'தன்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைசுவரியம்' எனத் தொகையான் எட்டாகவும், வகையான் ஐம்பதாகவும் *(சிவப்பிரகாசம் - 42)* விரியான் அறுநூற்றுப் பன்னிரண்டாகவும் *(சிவஞானமாபாடியம் சூ. 2. அதி. 2)* ஒருவாற்றான் வரையறுத்துக் கூறப்படுமாயினும், அளவின்றி விரிவது என்பதே உண்மையாகலின், ''அளவிலாப் பாவகத்தால்'' என்றும், இந்நினைவுகள் பலவும் கறங்கோலையின் முனைபோல உள்ளத்துக் கண் மாறி மாறி இடையறாது தோன்றி உயிரைப் பந்தித்தலின், ''அமுக்குண்டு'' என்றும், இப் பந்தத்தான் உண்மை ஞானம் தோன்றுதற்கு வழி இல்லாது போதலின், ''அறிவின்றி'' என்றும் அருளினார்,

Koviloor Digital Library

483. பாங்கினொடு பரிசொன்றும்
அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர
உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து
வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே. 9

''அளவிலாப் பாவகம்'' என்றது அறுநூற்றுப் பன்னிரண்டாய பேரெண் பற்றியே எனச் சிவாகமங்களோடு ஒருங்கியைய உரைத்தலும் ஒன்று.

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.

(குறள் 337) எனவும்,

''உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன''

(நல்வழி - 28) எனவும் பிறவிடங்களில் பொதுப்படவே கூறப்பட்டன. வெறுவியன் - ஒருபயனும் இல்லாதவன். களவு - நல்லோரை வஞ்சித்தல்.

9. பொ-ரை: இறைவனையடையக் கூடிய முறையோடு அதனால் வரும் பயன் சிறிதும் அறியாத நாய்போன்ற என்னை மனத்தின்கண் ஞானஒளி மிகுந்து வளர முடிவில்லாத அன்பினை அருளிச்செய்து, வினைப்பயன் என்னை அடையாதவாறு நீக்கி, ஆணவ மலத்தை அடக்கி மேலான கருணையைக் கொடுத்தவனை நான்கு வேதங்களும் முழங்குகின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: பாங்கு - நன்மை. பரிசு - அதனை அடையும் முறை. 'ஒளி உள்ளத்து ஓங்கி வளர' என்க. வாங்குதல் - நீக்குதல். 'வினை வாங்கி' என மாறிக் கூட்டுக. மலம் - ஆணவம். 'அருமறை நான்கினோடு ஆறங்கமும் பயின்று வல்ல' (தி.12 பெ.புரா. தில்லைவாழ். 5) அந்தணர்கள் நிறைந்திருத்தலின், ''நான்கு மறை பயில் தில்லை'' என்றார்.

Koviloor Digital Library

484. பூதங்கள் ஐந்தாகிப்
புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப்
பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட
கிளிரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும்
விளங்குதில்லை கண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. பொ-ரை: ஐம்பூதங்களாகிச் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற புலன்களாகி ஏனைய எல்லாப் பொருள்களுமாகி, அவற்றிற் கேற்ப வேறுபாடுகளுமாய்த் தான் வேறுபடுதலில்லாத பெருமை யுடையவனாய்த் துன்பங்களைப் போக்கி எம்மை ஆண்டு அருளிய ஒளிப்பொருளானவனைப் பச்சைமணி போன்றவனை வேதங்கள் வணங்கித் துதிக்கின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன்.

கு-ரை: ''புலன்'' என்றது, பொறியை. பொருள், 'ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம்' என்பவற்றை. பேதங்கள் உடையவற்றை, ''பேதங்கள்'' என்றார். எனவே, 'பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாமாகியும்' என்றதாயிற்று. பேதமிலாப் பெருமை, பேதங்களை யுடைய பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் அவையேயாய்க் கலந்து நிற்பினும், தன் தன்மை திரியாத பெருமை. கேதங்கள் - துன்பங்கள்.

தாயுமானவர் பாடல்

உருவெளிதான் வாதவூர் உத்தமர்க் கல்லால் - இனமும்
குருவழி நின்றார்க்கும் உண்டோ
கூறாய் பராபரமே

-தாயுமானவர்.

Koviloor Digital Library

32. பிரார்த்தனைப் பத்து

சதா முத்தி

பிரார்த்தனை - இரந்துநிற்றல். அடிகள் தம்மை ஏனை அடியார்களோடு உடன் சேரச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என இறைவனை இரந்து நிற்கும் செய்தியைக் கூறும் பதினொரு பாடல்களின் தொகுதியே இப்பகுதி. இங்ஙனம் இரக்கப்படுவது இடையறாத பேரின்ப நிலையேயாதல் பற்றி இதற்கு, 'சதா முத்தி' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். சதா - இடைவிடாமை. இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இதன்கண் உள்ள எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களும் அறுசீரடி விருத்தங்கள். முதல் திருப்பாட்டில் முதற்கண் ஐஞ்சீரடி வந்து மயங்கிற்று. இப்பகுதி அந்தாதியாய் அமைந்தது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

485. கலந்து நின்னடியா ரோடன்று
வாளா களித்தி ருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள்
புகுந்து நின்ற திடர்பின்னாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே
உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய்
ஆர்வங் கூர அடியேற்கே. 1

1. பொ-ரை: உடையவனே! நீ என்னை ஆட்கொண்ட அந்நாளில் உன் அடியார்களுடன் கூடியிருத்தலை மாத்திரம் செய்து வீணே களித்திருந்தேன். நாள்கள் கழிந்து போயின. பிற்காலத்தில் அவர்களை விட்டுப்பிரிந்ததும் துன்பம் புகுந்து நிலைபெற்றது. அதனால் வாடிப் போனேன். கெடாத இன்பத்தைத் தருகிற ஒளி வடிவினனாகிய உன்னைக் காணுபொருட்டு வருந்தினேன். அடியேனாகிய எனக்கு உன்மீது அன்பு மிகும்படி அருள் செய்வாயாக.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'உடையானே, அன்று நின் அடியாரோடு கலந்து வாளா களித்திருந்தேன்; காலங்கள் புலர்ந்து போன;

Koviloor Digital Library

486. அடியார் சிலர்உன் அருள்பெற்றார்
ஆர்வங் கூர யான்அவமே
முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி
முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன்
கடியேனுடைய கடுவினையைக்
களைந்துன் கருணைக் கடல்பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே
ஓவா துருக அருளாயே. 2

பின்னாள் இடர் புகுந்து நின்றது; அதனால், உலவா இன்பச் சுடர் காண்பான் அலந்து போனேன்' அடியேற்கு ஆர்வம் கூர அருள் செய்யாய்'.

அன்று - என்னை ஆட்கொண்ட அந்நாள். வாளா - கவலை யின்றி. இறைவன் ஆட்கொண்ட காலத்தில் அடிகள் அடியார் பலரோடும் கலந்து கவலையின்றிக் களித்திருந்ததாக அருளின மையால், பின்னே அவர் இறைவனோடு செல்லாது நின்றது, உலகியல் மயக்கத்தாலன்றிப் பிறர்மாட்டு வைத்த இரக்கத்தால் என்பது பெறப்படும். காலங்கள் புலர்ந்துபோன - இத்தகைய களிப்பு நிலை யிலே பல காலங்கள் கழிந்தன. பின்னாள் - நீ அடியாருடன் மறைந் தருளியதற்குப் பின்னாய நாட்களில். இடர் - உலகியல் துன்பம். உலர்ந்து போனேன் - உள்ளமும், உடலும் வலியற்றுப் போயினேன். ''இன்பச் சுடர்'' எனப் படர்க்கையாகச் சொல்லப்பட்டதாயினும், 'இன்பச் சுடராகிய உன்னை' என்பதே பொருள். அலந்துபோனேன் - அலைந்துநின்றேன். ஆர்வம் கூர - உன்மாட்டு எனக்கு அன்பு மிக. 'அன்பு மிகுமாயின் நான் உன்னை அடைதல் திண்ணம்' என்பது கருத்து.

2. பொ-ரை: உடையவனே! உன் அடியார்களில் சிலர் உன் னிடத்தில் அன்புமிக உன்னுடைய அருளைப் பெற்றார்கள். அடியவ னாகிய நானோ வீணே முடைநாற்றமுடைய பிணத்தைப் போன்று அழிவின்றி வெறுப்பினால் வயதுமுதிர்கின்றேன். இளகாத மனமுடை யேனுடைய கொடுமையான வினைகளை நீக்கி அடியேனுடைய உள்ளத்தில் உன்னுடைய கருணையாகிய கடல் பொங்கும் வண்ணம் இடைவிடாது உருகும்படி அருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: 'ஆர்வம் கூர்தலால் அருள் பெற்றார்' என்க. அவமே மூக்கின்றேன் - வீணாக மூப்படைகின்றேன். பிணத்தின் - பிணத்தின்

Koviloor Digital Library

487. அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய்
அடியா ரெல்லாம் புக்கழுந்த
இருளார் ஆக்கை இதுபொறுத்தே
எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே
மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன்
வருமால் என்றிங் கென்னைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. 3

488. வேண்டும் வேண்டு மெய்யடியா
ருள்ளே விரும்பி எனைஅருளால்
ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த
அமுதே அருமா மணிமுத்தே

கண். வெறுப்புக் காரணமாக உடம்பை, 'பிணம்' என்றார். 'முடிவின்றி இருந்து' என ஒருசொல் வருவிக்க. முனிவால் - அந்த வெறுப்போடே. 'கருணைக் கடல் பொங்குமாறு உருக' என்க. ''உருக'' என்றது, 'உருக்கம் உண்டாக' எனப் பொருள்தந்து நின்றது.

3. பொ-ரை: எம்பெருமானே! உடையவனே! திருவருளாகிய அரிய அமுதம் போன்ற பெரிய கடலின்கண் உன் அடியார்கள் எல்லாம் புகுந்து திளைத்திருக்க அறியாமை நிறைந்த உடம்பாகிய இதனைச் சுமந்து இளைத்தேன். மயக்கம் பொருந்திய மனத்தை யுடைய ஒருபித்தன் வருகிறான் என்று இவ்வுலகில் என்னைப் பார்ப்பவர்கள் அஞ்சாவண்ணம் நான் வீடுபேறடையும் பொருட்டு உண்மையான அன்பினைப் பெறவேண்டும்.

கு-ரை: அருள் ஆரமுதப் பெருங்கடல்வாய் - அருளாகிய அரிய அமுதப் பெருங்கடலின்கண். 'அமுதப் பெருங்கடல்' என்பது இல்பொருள் உவமையாய், அருளுக்கு உருவகமாயிற்று, உன்மத்தன்- பித்தன். 'உன்னை அடையும் மெய்யன்பை யான் பெறாவிடில், உலகியலோடு தொடர்பின்றி ஒழுகும் எனது ஒழுக்கத்திற்குப் பயன், என்னைக் கண்டவர்கள், 'இஃதோ பித்தன் ஒருவன் வருகின்றான்' என்று அஞ்சி ஓடுவதன்றி வேறில்லை' என்பதாம்.

4. பொ-ரை: உன்னை வேண்டுகின்ற மெய்யடியார்களிடையே கருணையால் என்னை முன்னம் ஆட்கொண்டருளினை. அதனால்

Koviloor Digital Library

தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்
தொண்ட னேற்கும் உண்டாங்கொல்
வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது
மிக்க அன்பே மேவுதலே. 4

489. மேவும் உன்றன் அடியாருள்
விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள்
பங்கா உன்றன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ
பரமா னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்
தாவி யாக்கை யானெனதென்
றியாது மின்றி அறுதலே. 5

அடியேனது துன்பத்தையும் நீக்கின அமுதே! அருமையான பெரிய மணியாகிய முத்தே! தூண்டாத விளக்கின் சுடர்க்கொழுந்து போன்றவனே! அடியேன், விரும்பத்தகாத ஒன்றையும் விரும்பாது மிகுந்த அன்பினையே பொருந்துதல் உண்டாகுமோ? அதுவே எனக்கு வேண்டும்.

கு-ரை: ''வேண்டும்'' இரண்டனுள், முன்னது விரும்புதற் பொருளையும், பின்னது இன்றியமையாமைப் பொருளையும் தந்தன. மெய்யடியாரை ஆட்கொள்ளுதலை இறைவன் தனக்கு இன்றியமை யாக கடனாகக் கொள்வன் என்க. இரண்டும் பெயரெச்சங்கள். 'மெய்யடியாருள்ளே ஒருவனாக' என ஒரு சொல் வருவிக்க. ''அருளால் ஆண்டாய்'' என்றதனால், 'தகுதியால் ஆண்டிலை' என்பது பெற்றப்பட்டது. 'அவ்வாறு ஆண்டு இடர்களைந்த அமுதே' என்க. ''உண்டாங்கொல்'' என்றதனை இறுதிக்கண் கூட்டுக. கொல், அசைநிலை. ''வேண்டாதொன்றும்'' என்றதில், 'வேண்டாத' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. வேண்டாதது - பயனில்லா தது. வேண்டாது - விரும்பாமல். மேவுதல் - பொருந்துதல்.

5. பொ-ரை: நீலமலரின் தன்மையமைந்த மீன் போன்ற கண்ணையுடைய உமையம்மையின் பாகனே! பொருந்திய உன்னுடைய அடியார் நடுவில் ஒருவனாய் நானும் உண்மையையே

Koviloor Digital Library

490. அறவே பெற்றார் நின்னன்பர்
அந்த மின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன்
புலம்பு கின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு
பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா
மாளா இன்ப மாகடலே. 6

விரும்பி உன்னுடைய திருவருளால் பேரின்பமாகிய பழையகடலை அடைந்து உயிரும் உடம்பும் நான் எனது என்னும் பற்றுக்களும் சிறிதுமில்லாது அற்றுப்போதல் பாவியாகிய எனக்கும் உண்டாகுமோ?

கு-ரை: பொருள்கோள்: காவிசேரும் கயற்கண்ணாள் பங்கா, உன்றன் கருணையினால், யானும் மெய்ம்மையே விரும்பி, மேவும் உன்றன் அடியாருள் பரமானந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்து, ஆவி, யாக்கை, யான், எனது என்ற யாதும் இன்றி அறுதல் பாவியேற்கும் உண்டாமோ. மேவும் - (உன்னை உண்மையாகவே) விரும்புகின்ற. மெய்ம்மையே விரும்பி. மெய்யாகவே அன்பு செய்து. 'காவியும் கயலும்போலும் கண்ணாள்' என்பதனை இவ்வாறு ஓதினார். காவி - நீலோற்பலம். 'என்ற' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. ''யானும்'' என்றது, ''அறுதல்'' என்ற தொழிற்பெயர் எழுவாய்க்கு அடையாய் வந்தது. 'என்றவற்றுள் யாதும் இன்றி' என்க.

6. பொ-ரை: உடையவனே! உன் அன்பர்கள் நிலைபெயராத, நீங்காத வேறுபடாத, மறப்பும் நினைப்பும் இல்லாத, எல்லையில்லாத அழிவு இல்லாத பேரின்பக் கடலை முற்றிலும் பெற்றவர்களாய் முடிவின்றி மனம் உருகவும் கீழ்த்தன்மையுடைய நாய் போன்ற யான் அவர்கள் கூட்டத்துக்கு வெளியே கிடந்து வருந்துகின்றேன். ஆகையால் அவ்வின்பக் கடலைப் பெறுவதற்கு ஏதுவான உண்மை அன்பை யான் பெறவே வேண்டும்.

கு-ரை: அறவே - முழுதும். 'பெற்றாராகிய அன்பர்' என்க. பெறுதலுக்கு, 'அருள்' என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. அந்தம் இன்றி - இடையறாது. 'யான் மெய்யன்பு பெறவே வேண்டும்' என்க. ''பேரா'' முதலிய ஏழும் இன்பத்திற்கு அடை. பேர்தல், அடைந்தோர் பின் நீங்குதலும், ஒழிதல் தான் நீங்குதலுமாம். பிரிவு - வேறாதல்.

Koviloor Digital Library

491. கடலே அனைய ஆனந்தம்
கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந்துண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங்
கிருத்த லழகோ அடிநாயேன்
உடையாய் நீயே அருளுதியென்
றுணர்த்தா தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
சுடரார் அருளால் இருள்நீங்கச்
சோதீ இனித்தான் துணியாயே. 7

அளவு - எல்லை. மாளுதல் - அழிதல். ஏழ் அடையாலும், ஏழ் இன்பக் கடல் கூறியவாறாக இதற்கு நயம் உரைப்பர்.

''கடலே'' என்றது, விளி. 'அன்பைப் பெற்றால், அவ் வின்பக்கடலைப் பெறலாம்' என்றதாம்.

7. பொ-ரை: உடையவனே! ஒளிப்பொருளானவனே! கடல் போன்ற அவ்வளவு பேரானந்தத்தை, உன்னைப் பார்த்த அடியார் எல்லோரும் அள்ளிப் பருக, அடிமையாகிய நாயேன், துன்பத்தையே அதிகரிக்கச் செய்து, வருந்தி இவ்வுலகத்தில் இருப்பது அழகாகுமோ? நீ தான் எனக்கு அருள் செய்வாய் என்று அறிந்து, அதுபற்றி உன்னிடம் வேண்டிக்கொள்ளாது இருந்து, பிரிந்துகெட்டேன். கதிரவன் போன்ற திருவருளால், என் அறியாமையாகிய இருள் நீங்கும்படி இனியாவது நீ திருவுளம் பற்றுவாயாக.

கு-ரை: கண்டார், உன்னைக் கண்டவர். ''இடர்'' என்றது அதற்கு ஏதுவாவனவற்றை. ஏசற்று - துன்புற்று. நீயே அருளுதி என்று-நான் கேளாமல் நீயே தருவாய் என்று நினைத்து. உணர்த்தாதொழிந்து-கேளாமல்விட்டு.

கழிந்தொழிந்தேன் - இத்துணை நாளும் விலகி விட்டேன். ''சுடர் ஆர் அருளால்'' என்றதனை, 'அருள் அருஞ் சுடரால்' எனப் பின்முன்னாக்கி உரைக்க.

இருள், 'அறியாமையாகிய இருள்' எனச்சிறப்புருவகம். துணியாய் - சிதைத்துவிடு. அறியாமை நீங்கின், உளதாம் என்க.

Koviloor Digital Library

492. துணியா உருகா அருள்பெருகத்
தோன்றுந் தொண்ட ரிடைப்புகுந்து
திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன்
சிவனே நின்று தேய்கின்றேன்
அணியா ரடியார் உனக்குள்ள
அன்புந் தாராய் அருளளியத்
தணியா தொல்லை வந்தருளித்
தளிர்பொற் பாதந் தாராயே. 8

493. தாரா அருளொன் றின்றியே
தந்தாய் என்றுன் தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும்
அயலார் போல அயர்வேனோ

8. பொ-ரை: சிவபெருமானே! துணிந்து, மனம் உருகி, உன் அருள் பெருகும்படி, விளங்கும் அடியாரிடையே கூடி, வலிமை பொருந்திய, மூங்கிலைப் போன்ற, சித்தத்தையுடைய யான், இருந்து மெலிகின்றேன். உன் உள்ளத்தில் அருள்மிகுந்து, கூட்டமாகப் பொருந்திய, உன் அடியார்கள் உன்பால் கொண்டுள்ள மெய்யன்பையும் எனக்குத் தருவாயாக. காலம் தாழ்த்தாது விரைவாக எழுந்தருளி, தளிர் போன்ற பொன்னடிகளையும் தருவாயாக.

கு-ரை: துணியா - உன்னையே பொருளாகத் துணிந்து. உருகா - மனம் உருகி. அருள் பெருக - அதனால் உனது திருவருள் பெருகப் பெற்று. தோன்றும் - காணப்படுகின்ற. 'இத்தகைய அடியாரிடையே அன்பில்லாத யான் புகுந்தேன்' என்றது, முன்பு ஆட்கொள்ளப் பட்டமையை. திணி ஆர் மூங்கில் - உட்டுளை இல்லாத மூங்கில்; இது வலிய மனத்திற்கு உவமையாயிற்று. உனக்கு உள்ள - உன் பொருட்டுக் கொண்டுள்ள. 'அடியார்க்கு' என்பதே பாடம் போலும்! ''அன்பும்'' என்ற உம்மை எதிரது தழுவிய எச்சம். அருள் அளிய - உனது கருணை மிக்கு நிகழ. இதனைத் தாப்பிசையாய் முன்னுங்கூட்டி, முன்னர் எதிர்காலமாகவும், பின்னர் இறந்த காலமாகவும் உரைக்க. தணியாது - மெத்தென வாராது.

9. பொ-ரை: பெருமையுடையோனே! எமக்குத் தாராத அருள், ஒன்றும் இல்லாது முழுவதும் தந்தனையென்று, உன்னடியார் எல்லோரும் மகிழ்ந்திருந்தனர். அடியேனாகிய யான் மட்டும் வேற்றவர் போல, வருந்துவேனோ? சிறப்புப் பொருந்திய உன் திருவருளால்,

Koviloor Digital Library

சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத்
　　திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேரா னந்தம் பேராமை
　　வைக்க வேண்டும் பெருமானே. 9

494. மானோர் பங்கா வந்திப்பார்
　　மதுரக் கனியே மனநெகா
நானோர் தோளாச் சுரையொத்தால்
　　நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே

என் சித்தத்தைத் திருத்தி, ஆண்டருளின சிவலோக நாதனே! பேரின்பமான நிலையில் என்னை நீங்காமல் வைத்தல் வேண்டும்.

கு-ரை: தமர் - சுற்றத்தார்; அடியவர். ஆராநின்றார் - இன்பத்தை நிரம்பத் துய்க்கின்றார்கள். அடியேனும் - அடியேன் ஒருவன் மட்டும். பேராமை - நீங்காமல்.

10. பொ-ரை: மானைப் போன்ற பார்வையையுடைய உமையம்மையை ஒரு பாகமாக உடையவனே! வந்திப்பார்க்கு அஃதாவது வணங்குவோர்க்கு இனிய கனி போன்று இன்பம் அளிப்பவனே! இறைவனே! நம்பியே! மனம் நெகிழாமல் நான் துளைக்கப் படாத ஒரு சுரைக்காயைப் போன்று இருந்தால், இதனால் நீ வாழ்ந்து விட்டாயோ? உடம்பிலே முன்னரே புகுந்த உன்னையறிந்து, இளகிப் பூரிக்கும் மனத்தை, நீ அருள் புரியும் காலமானது கொடுமையை யுடைய எனக்கு, கூடுவது எப்பொழுதோ?

கு-ரை: மான் - பெண். வந்திப்பார் - வணங்குவார்க்கு. மனம் நெகா - மனம் உருகாது, தோளாச்சுரை - துளையிடாத சுரைக் குடுக்கை. இதனுள் ஒன்றும் புகாது; ஆதலின், அன்பும் அருளும் புகும் நிலையில்லாதவர்கட்கு இஃது உவமையாகச் சொல்லப்படும். நம்பி - நம்பியே. இத்தால் வாழ்ந்தாயே - என்னை இந்நிலையில் வைத்து விட்ட இதனால் நீ வாழ்ந்தே விட்டாய்போலும்! இஃது ஊடியுரைக்கும் சொல்.

''ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள்
　　அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர்
　　வாழ்ந்து போதீரே''

(தி. 7 ப.95 பா.1) என்றார் நம்பியாரூரரும்.

Koviloor Digital Library

ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே
உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே அருளுங் காலந்தான்
கொடியேற் கென்றோ கூடுவதே. 10

495. கூடிக் கூடி உன்னடியார்
குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா
வாடி வாடி வழியற்றேன்
வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உடையாயொடு
கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக்
காடி ஆடி ஆனந்தம்
அதுவே யாக அருள்கலந்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. பொ-ரை: உன் அடியார்கள், சேர்ந்து கூத்தாடுவர்; நகைப்பார்; களிப்பாராக; நெறி கெட்டவனாகிய நான் மட்டும் வாட்ட முற்று , பட்ட மரத்தைப் போன்று இருப்பேனோ? பிணங்கிப் பிணங்கி, உடையவனாகிய உன்னுடன், சேர்ந்து, மனமுருகி, பூரித்து, நெகிழ்ந்து, கூத்தாடிக் கூத்தாடி, ஆனந்தமயமாகும்படி, ஒன்றாய்க் கலந்து அருள் செய்வாயாக.

கு-ரை: குனிப்பார் - கூத்தாடுவார். 'களிப்பாராக' என்பது ஈறு கெட்டு நின்றது. வழியற்றேன் - பிழைக்கும் வழியாதும் இல்லாத யான். 'வாடி வாடி வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ' என்க. வற்றல் மரம் - உயிரற்றுக் காய்ந்துபோன மரம். 'வற்றல்' என்பது மரவகைகளுள் ஒன்று எனவும், அவ்வகையினதாகிய மரம், தளிர் முதலியன இன்றி வறுங்கொம்பாகவே வளரும் எனவும் கூறுவாரும் உளர்.

ஒகாரம், இரக்கப் பொருட்டு. 'உடையாயொடு ஊடி ஊடிக் கலந்து' என்க. உடையாயொடு - தலைவனாகிய உன்னோடு. ''ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம்'' *(குறள்- 1330.)* என்பது பற்றி இறை இன்பத்தை அவ்வின்பத்தோடு ஒப்பிப்பார், இங்ஙனம் அருளிச் செய்தார். இறை இன்பத்தை இவ்வாறு காம இன்பத்தோடு ஒப்பித்துக் கூறுதல், உலகத்தார் உணரும் பேரின்பமாகிய அவ்வின்பத்தினியல்பு பற்றி, உண்மைப் பேரின்பமாகிய இறைவனின்பத்தினது சிறப்பை

Koviloor Digital Library

உணர்தற் பொருட்டாம். இறை இன்பத்தில் ஊடுதலாவது, ''உங்களுக்காள் செய்யமாட்டோம்'' (தி.7 ப.5 பா.2) என்றாற்போல, உரிமை தோன்றச் சிலவற்றை வலியுறுத்தி வேண்டல். ''அருள் கலந்து'' என்றதனை, 'கலந்து அருள்' என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. கலந்து - என் முன் தோன்றி. அருள் - அருள்செய். இதன் ஈற்றுச்சொல், முதல் திருப் பாட்டின் முதற்சொல்லாய் அமைந்து நிற்றல் காண்க.

திருவாதவூரர் புராணம்

குதிரையிட்ட சருக்கம்

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாதவூரர்
மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப வழுவிலாத
திங்களெனும் தன்மரபு விளங்க என்றும்
திருநீறும் அஞ்செழுத்தும் சிறந்துமல்க
சங்கினுடன் காகளங்கள் முழுவமார்ப்பத்
தயங்கியெழுந் துகளுயர்வான் தன்மேற் செல்லத்
துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத்
துவன்றிவரும் பரித்திரளின் தோற்றம் கண்டான்.

-கடவுள் மாமுனிவர்.

திருவாதவூரர் புராணம்

மண்சுமந்த படலம்

தார்மேல்நின் றிலங்குபுயவழுதிமேலும்
தன்மனைமங் கையர் மேலும் அமைச்சர் மேலும்
ஆர்மேலும் சென்று பொரும் சேனை மேலும்
அயன்மேலும் அரிமேலும் அறவோர் மேலும்
தேர்மேல்வெம் பகன்மேலும் மதியின் மேலும்
சிறந்துள இந்திரன் மேலும் தேவர் மேலும்
பார்மேலும் கடல்மேலும் மரங்கள் மேலும்
பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதில்.

-கடவுள் மாமுனிவர்.

Koviloor Digital Library

33. குழைத்த பத்து

ஆத்தும நிவேதனம்

பெரிதும் பணிந்த மொழிகளால் இறைவன் திருவுள்ளத்தைக் குழைவித்த பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி குழைத்த பத்து. அம்மொழி களாவன, தம் சுதந்திரம் இன்மையைப் பலவாற்றானும் எடுத்துக் கூறும் சொற்கள். இப்பொருள் பற்றியே இதற்கு, 'ஆத்தும நிவேதனம்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். ஆத்தும நிவேதனம் - 'யான்' என்று எழும் சீவபோதத்தை இறைவனுக்கு உணவாகக் கொடுத்தல். இறைவன் சீவபோதத்தை உண்ணுதலாவது, அதனை விழுங்குதல்; அஃதாவது அருட்போதத்துள் அடக்கிக்கொள்ளுதல். வாயிலார் நாயனார் தமது மனவழிபாட்டில் தமது ஆன்ம போதத்தைப் பாகம் பண்ணியதனால் ஆகிய அன்பையே இறைவனுக்குத் திருவமுதாக நிவேதித்தார் என்க. இஃது அந்தாதியாய் முதலிலும், முடிவிலும், 'குழைத்தல்' என்னும் சொல்லைப்பெற்று விளங்குதலின், அச்சொற் பற்றியும், 'குழைத்த பத்து' எனப் பெயர்பெற்றது. இது, திருப்பெருந் துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுவதும், அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

496. குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய்
காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்
உழைத்தால் உறுதி யுண்டோதான்
உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய்
பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ
பிறைசேர் சடையாய் முறையோஎன்
றழைத்தால் அருளா தொழிவதே
அம்மா னேஉன் னடியேற்கே. 1

1. பொ-ரை: உடையவனே, உமையம்மையின் தலைவனே! என்னை ஆள்பவனே! பிறை தங்கிய சடையையுடையவனே! தலைவனே! பழைய, கொடிய வினையாகிய நோய் என்னை வாட்டினால், நீ காத்தருளவில்லை. ஆதலால், கொடுமையான வினையையுடையேன் நானாக முயன்றால், நன்மை உண்டாகுமோ?

Koviloor Digital Library

497. அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன்
அகல ஆண்டாய் என்றிருந்தேன்
கொடியே ரிடையாள் கூறாஎம்
கோவே ஆவா என்றருளிச்
செடிசேர் உடலைச் சிதையாத
தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா
உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா
தொறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே. 2

நான் பிழை செய்தால் அதனை மன்னித்துக் காக்க வேண்டாவோ? முறையோ என்று உன்னை ஓலமிட்டு அழைத்தால் உன் அடியானாகிய எனக்கு, நீ அருள் செய்யாது போவது தகுதியோ?

கு-ரை: 'கொடுவினையேன் (உன்னைக்) குழைத்தால், பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவாய்' எனக் கூட்டுக. குழைத்தால் - உன் உள்ளம் குழையுமாறு இரந்து வேண்டுவேனாயின்; என்றது, 'அங்ஙனம் வேண்டி நிற்கின்றேனாதலின்' என்றபடி, வினைநோய் - வினையாகிய நோய். காவாய் - வந்து சாராதபடி தடுத்தருள். உழைத்தால் - அவ்வினையால் நான் துன்புறுவேனாயின். உறுதி உண்டோ - உனக்காயினும், எனக்காயினும் யாதேனும் நன்மை உண்டோ. பிழைத்தால் - வினைவந்து மீளப் பற்றுதற்கு ஏதுவாக யான் பிழைசெய்துவிட்டேன் என்றால். அருளாதொழிவதே - கருணை செய்யாதுவிடுதல் பொருந்துவதோ. ''அம்மானே'', ''உன் அடியேற்கே'' என்ற அடிமையாகிய யான் பிழை செய்தால் அதனைப் பொறாதொழிதலும், முறையோ என்று அழைத்தால் கேளா தொழிதலும் தலைவனாகிய உனக்குப் பொருந்துவனவோ என்னும் குறிப்பினதாகிய உடம்பொடு புணர்த்தல்.

2. பொ-ரை: கொடி போன்ற இடையையுடைய உமையம்மை யின் பாகனே! எங்கள் தலைவனே! எங்கள் சிவலோக நாதனே! உடையவனே! அடியேனது துன்பங்கள் எல்லாம் நீங்கும்படி, முன்னே வந்து ஆண்டருளினை என்று எண்ணி மகிழ்ந்து இருந்தேன். அங்ஙனம் இருக்க ஐயோ என்று மனம் இரங்கி, துன்பத்தைத் தருகின்ற உடம்பை அழித்து இன்பத்தைத் தாராது இருத்தல் ஏன்? விரைவில் அழைத்து உன் பணியில் நிற்கச் செய்யாது, உடம்பிலே வைத்துத் துன்புறுத்தினால் மட்டும் போதுமோ?

Koviloor Digital Library

498. ஒன்றும் போதா நாயேனை
உய்யக் கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான்
ஏழை பங்கா எம்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள்
குணமாம் என்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய்
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே. 3

கு-ரை: ''முன்'' என்றனை முதலிற் கூட்டுக. ''அல்லல் எல்லாம் அகல ஆண்டாய் என்று இருந்தேன்'' என்றது, 'ஆண்டபின்பும் என்னை அல்லற்பட வைப்பாய் என்பதை அறிந்திலேன்' என்றபடி. எத்துக்கு, 'எற்றுக்கு' என்பதன் மரூஉ. 'அடிமையைக் குற்றம் நோக்கி ஒறுத்தலும், மற்றுப்பற்று இன்மை நோக்கி அருளுதலும் ஆகிய இரண்டும் செயற்பாலனவாக அவற்றுள் ஒறுத்தலாகிய ஒன்றைமட்டும் செய்தொழிவது தலைவராயினார்க்கு நிரம்புமோ' என்பார், ''கூவிப் பணிகொள்ளாது ஒறுத்தால் ஒன்றும் போதுமோ'' என்று அருளிச் செய்தார். ''ஒன்றும்'' என்றதற்கு முன்னர், 'அஃது' என்னும் சுட்டுப் பெயர் வருவிக்க. 'போது' என்பது, 'நிரம்பு' என்பதனோடு ஒரு பொருட்டாய வினையடி. இதனினின்றும் பல வினைவிகற்பங்களும் பிறக்கும். இதற்கு, 'பற்று' என்னும் முதனிலை ஒருபொருட் கிளவி யாகக் கூறப்படும். 'போதாது, பற்றாது' என்பவற்றை, 'காணாது' என வழங்குவர் இக்காலத்தார்.

3. பொ-ரை: உமையொரு பாகனே! எங்கள் தலைவனே! எட்டுத் தோள்களையும், மூன்று கண்களையுமுடைய எம் பெரியோனே! ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாய் போன்ற என்னை அன்று உய்யக் கொண்டருளிய உன்னுடைய கருணையானது, இன்று இல்லாமற் போய்விட்டதோ? மலையைப் போன்ற தவறுகளையும், குணங்கள் என்றே நீ ஏற்றுக் கொண்டால், எனக்கு எதுவும் இல்லை. ஆகையால் இரங்கியருள்வாயாக.

கு-ரை: 'ஒன்றற்கும்' என உருபு விரிக்க. 'ஒன்றற்கும் நிரம்பாத' என்றது, ஒரு பொருளோடும் ஒருநிகராதற்கு நிரம்பாத; எல்லாப் பொருளினும் கீழ்ப்பட்ட' என்றபடி. 'இன்று இன்றிப் போய்த்தோ'' எனப் பின்னர் வருதலின், ''உய்யக் கொண்ட'' என்பதற்கு, 'அன்று' என்பது வருவிக்கப்படும். 'போயிற்று' என்பது 'போயித்து' என

Koviloor Digital Library

499. மானேர் நோக்கி மணவாளா
மன்னே நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகஎன் றனைநூக்கி
உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை
அறிந்து நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளும்நாள்
என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே. 4

மருவிப்பின் 'போய்த்து' என்றாயிற்று. 'ஆயிற்று' என்பதும் இவ்வாறே 'ஆய்த்து' என வருதல் உண்டு. இவ்விரண்டும் இவ்வாறன்றி இடைக் கண் இன் பெறற்பாலன சிறுபான்மை தகர ஒற்றுப் பெற்று வந்தன என்றலும் ஒன்று. ஓவும், தானும் அசை நிலைகள். ஏழை - பெண், 'எளியவர் என்பது நயம். 'நீ கொண்டால் என்தான் கெட்டது' என்றது. இறைவனது தன்வயம் உடைமை மாத்திரையே குறித்ததன்றிக் கோட்ட முடையனாகக் கூறியதன்றாம். அஃது அவன் அங்ஙனங் கொள்ளாமை பற்றிக் கூறியவதனானே பெறப்படும். இறைவன் தன் அடியுார்கள், 'பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடும்' (*சிவஞானசித்தி சூ.10.1.*) என்பவாகலின், அவற்கும் கோட்டமுண்மை பெறப்படு மன்றோ எனின், படாது; என்னையெனின், பாதகத்தைச் செய்திடினும்' என்பது, அருள் வழிக் கண் தம்மிழப்பில் நின்று செய்தலையாக லானும் அவ்வாறு தம்மை இழவாது, 'பிழையுளனபொறுத்திடுவர்' (தி.7ப.89பா.1) என்று கருதிப் பிழைப்பின் பொறாது, 'ஒன்னலரைக் கண்டாற்போல்' (தி.7ப.89பா.9) உதாசீனம் செய்து போதல் ஆளுடைய நம்பிகளிடத்து நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியான் நன்கறியப்படுத லானும் என்க. எனவே, அடிகள் தாம் செய்தனவாகக் கூறும் குற்றங்களைத் தம் வழியினின்று செய்தனவாகவே அவர் கூறுதலின், 'அவற்றைக் குணமாகக் கொண்டால் கெடுவதொன்றில்லை' என்றது, இறைவனது தன்வயமுடைமை மாத்திரையே பற்றித் தமது ஆற்றாமை மிகுதியாற் கூறியதேயாம். அன்னதாயினும், முன்னும், பின்னும் உளவாகிய அவரது திருமொழிகள் அவர் திருவருள் வழிநிற்றலிற் பிறழாமை நன்குணரப்படுதலின், அவரைத் தற்போதமுடையரெனக் கருதி மலைதல் கூடாமையறிக. 'கெடுவது' என்னும் எதிர்காலச் சொல், 'கெட்டது' எனத் தெளிவு பற்றி இறந்த காலமாகச் சொல்லப் பட்டது.

4. பொ-ரை: மானைப் போன்ற பார்வையுடைய உமையம்மை யின் கணவனே! நிலைபெற்றவனே! தலைவனே! உனது

Koviloor Digital Library

500. கூறும் நாவே முதலாகக்
கூறுங் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்பும்நீ
தீமை நன்மை முழுதும்நீ

பெருமையை, மறக்கும்படிசெய்து, இவ்வுடம்பின் கண்ணே புகுமாறு, என்னைத் தள்ளி, இவ்வுலகில் அலையும்படி செய்துவிட்டாய். உன் செயல் இதுவாயின் இனி நீயே அடியேனது பேதைமையை உணர்ந்து அருள் புரிந்து என்னை மீள உன்பால் அழைத்துக் கொள்ளும் நாள் எப்போது? அதன்பின் நான் உன்னைப் புகழ்ந்து பாடுவது எப்போது?

கு-ரை: மன்னே - தலைவனே. சீர் - புகழ், என்றது, அதனைச் சொல்லுதலை. நூக்கி - வீழ்த்தி. மலசத்திகளைத் தூண்டிவிடுவதையும் இறைவனே செய்வதாகக் கூறுவர் ஆசிரியராகலின், ''நின்சீர் மறப்பித்து'' எனவும், 'ஊனேபுக நூக்கி'' எனவும், 'உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்'' எனவும் அருளிச் செய்தார்,

''சிந்தையைத் திகைப்பி யாதே
செறிவுடை அடிமை செய்ய'' (தி.4 ப.23 பா.4)

எனவும்,

''வஞ்சமே செய்தி யாலோ
வானவர் தலைவ னேநீ'' (தி.4 ப.23 பா,9)

எனவும்,

''நின்னை எப்போதும் நினையலொட் டாய்நீ
நினையப்புகின்
பின்னை அப்போதே மறப்பித்துப் பேர்த்தொன்று
நாடுவித்தி'' (தி.4 ப.112 பா.4)

எனவும் அருளிச் செய்தனவும் காண்க. இங்ஙனம் மலசத்திகளைத் தூண்டி, அவை உயிரினது அறிவை மறைக்குமாறு செய்யும் சத்தியையே, 'திரோதான சத்தி' என்றும், அவ்வாற்றால் நிகழும் மறைப்பையே, ஐந்தொழில்களுள் ஒன்றாய மறைத்தல் என்றும் மெய்ந்நூல்கள் கூறும். ஆனால் - நிகழ்ச்சி இதுவாகுமாயின். ''என்று'' இரண்டனுள் பின்னதனை இறுதிக்கண் கூட்டுக. கூறுவது - மறவாது நின்று புகழ்வது.

5. பொ-ரை: சிவலோக நாதனே! பேசுகின்ற நாக்கு முதலாக

Koviloor Digital Library

வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை
மெய்ம்மை உன்னை விரித்துரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா
திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ. 5

சொல்லப்படுகின்ற கருவிகள் எல்லாம் நீயே! தெளிவடையும் வழியும் நீயே! தெளியாமல் திகைத்தலைச் செய்பவனும் நீயே! தீமை நன்மைகள் முழுவதும் நீயே! உண்மையாக உன்னைப் பற்றிச் சொன்னால் இவ்விடத்தில் வேறு ஒரு பொருள் சிறிதும் இல்லை. ஆதலால் நான் தெளிவை அடையும் வழி உன்னையன்றி ஏது? ஆகையால் யான் திகைப்படைந்தால், என்னை நீ தெளிவிக்க வேண்டாவோ?

கு-ரை: ''உன்னை விரித்துரைக்கில் '' என்றதனை, ''கூறும் நாவே'' என்றதற்கு முன்னர்க் கூட்டி, ''உன்னை'' என்றதற்கு, 'உன் இயல்பை' என உரைக்க. ''உரைக்கில்'' என்றமையான், அங்ஙனம் உரைக்கும் நாவை முதலாவதாகக் கூறினார். 'மனம், மொழி, மெய்' எனக் கரணம் மூன்றாகலின்' நாவொழிந்த பிற கரணங்கள் இவை என்பது உணர்க. 'கரணம்' எனினும், 'கருவி' எனினும் ஒக்கும்.

தேறுதல் - தெளிதல். வகை - வழி; உபாயம். திகைத்தல் - கலங்குதல், ''தேறும் வகை'' என்றதனால், ''திகைப்பு'' என்றதும். திகைக்கும் வழியையாயிற்று. முன்நிற்கற்பாலனவாகிய திகைப்பும் தீமையும், செய்யுள் நோக்கிப் பின்னின்றன. வேறு ஓர் பரிசு - உனக்கு வேறாய் நிற்பதொரு தன்மை. தன்மையுடையதனை, 'தன்மை' என்றார்.

''ஒன்றில்லை'' என்றது 'யாதும் இல்லை' என்னும் பொருட்டு; உம்மை. தொகுத்தல். ''மெய்ம்மை'' என்றதன்பின், 'ஆதலின்' என்பது வருவித்து, 'இஃது உண்மையாதலின், நீ தேற்றினா லன்றி யான் தேறும் வகையாது' என உரைக்க.

இதன்பின்னும், 'அதனால்' என்பது வருவிக்க. ''தேற்ற'' என்ற செயவெனெச்சம் தொழிற்பெயர்ப் பொருள்தந்தது. ''வேண் டாவோ'' என்னும் எதிர்மறை வாய்பாடு, 'உனக்கு இன்றியமையாக் கடனன்றோ, என்பதை விளக்கி நின்றது. இஃது இறைவனது எல்லாமாய் நிற்கும் இயல்பை எடுத்தோதி தமது மயக்கத்தைப் போக்கியருள வேண்டும்' என வேண்டியது.

Koviloor Digital Library

501. வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டின்அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே. 6

6. பொ-ரை: உயிர்களுக்குத் தேவையானது இது என்று அறிவோன் நீயே! மேலும் அவ்வுயிர்கள் எவற்றை வேண்டினாலும், அவையெல்லாவற்றையும் அருளுபவனும் நீயே! உன்னைக் காண விரும்பிய பிரமன், திருமால் என்பவருக்கும் அருமையாய் நின்றவனாகிய நீ நீயாகவே விரும்பி, என்னையாளாகக் கொண்டனை. என் பொருட்டு நீ விரும்பி எதனை அருள் செய்தனை; அதனையே யானும் விரும்புவதல்லது, நானாக விரும்புகின்ற பொருள் ஒன்று, உளதாகுமெனில் அந்தப் பொருளும் உன்னிடத்தில் நான் வைக்கின்ற அன்பேயன்றோ?

கு-ரை: வேண்டத் தக்கது - இரந்து பெறத்தக்க பொருள். 'தாம் சாவ மருந்துண்ணார்' என்பதுபோலத் தமக்கு நன்மை பயப்பதனையன்றித் தீமை பயப்பதனை ஒருவரும் இறைவன்பால் வேண்டார் எனினும் தீமை பயப்பதனைத் தீமைபயப்பது என்று அறியும் ஆற்றல் இலராகலின், இறைவன்பால் வேண்டத் தக்கது இதுவென்பதனையும் அவனே அறிதலன்றி, உயிரினத்தவருள் ஒருவரும் அறியார் என்க. ''வேண்ட'' என்றது. 'தம் அறியாமையால் உயிர்கள் எவற்றை வேண்டினும்' என்றவாறு. தீமைபயப்பதனையும் இறைவன் மறாது தருதல்' அவற்றின்கண் பற்று நீங்குதற்பொருட்டாம். வேண்டும் அயன் மால் - உன்னை அளவிட்டறிய விரும்பிய பிரமனும் மாலும். இவர்க்கு அரியனாதலைக் கூறியது, தமக்கு எளிவந்தமையைப் புலப்படுத்தற்கு. எனவே, 'அரியோயாகிய நீ' என ஒரு சொற்றன்மைப் படுத்து உரைக்கப்படும். ''பணி கொண்டாய்'' என்றதன்பின், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. வேண்டி - எனக்கு உரியதாகக் கருதி. அருள் செய்தாய் - உணர்த்தியருளினாய். 'அதுவே யானும் வேண்டினல்லால்' என மாற்றுக. வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டென்னில் - பயிற்சிவயத்தால் ஒரோவொருகால் நான் உன்பால் இரக்கும் பொருள் வேறு ஒன்று இருக்குமாயின் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே - அவ்வாறிருத்தலும் உன்றன் திருவருளே

Koviloor Digital Library

502. அன்றே என்றன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே. 7

யன்றோ; என்றது, 'வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ என்பது முதலியவற்றை யான் அறிந்து உன் அருள்வழியே நிற்பேனாயினும், ஒரோவொருகால் பயிற்சி வயத்தால் அந்நிலையினின்றும் பிறழ்தலும் உனது திரோதான சத்தியின் செயலே' என்பதை விண்ணப்பித்து, 'அக்குற்றத்தைப் பொறுத்து என்னை நின்பால் வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்' என வேண்டியதாம். இதன் இறுதிப் பகுதிக்கு மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இவ்வாறே பொருள்கொள்ளுதல் காண்க. *(சிவஞான சித்தி.சூ.10.3.)*

7. பொ-ரை: எட்டுத் தோள்களையும் மூன்று கண்களையும் உடைய, எம் தலைவனே! மலையை ஒத்த பெரியோனே! என்னை ஆட்கொள்ள வந்த அன்றே, என்னை ஆட்கொண்ட அப்பொழுதே, என்னுடைய உயிரையும், உடம்பையும், பொருள் எல்லாவற்றையும் உன்னுடையனவாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையோ? அங்ஙனமாக இப்பொழுது ஒரு துன்பம் எனக்கு உண்டாகுமோ? உண்டாகாது. ஆதலின், எனக்கு நீ நன்மையே செய்வாய் எனினும், தீமையே செய்வாய் எனினும் இத்தன்மைக்குத் தலைவன் யானோ?

கு-ரை: ''அன்றே'' என்றதனை இறுதிக்கண் கூட்டி, அதன்பின், 'ஆதலின், நின் திருவுள்ளத்திற்கு ஏற்றது செய்க' என்னும் கையறு கிளவியாகிய குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க. இவ்வாறன்றி, வலியுறுத்தற் பொருட்டு, 'அன்றே, என்னை ஆட்கொண்ட போதே' என இருகாற் கூறினார் என்றலுமாம். ஆவியாவது, சீவபோதம். உடைமையாவது, பிராரத்தமும், ஆகாமியமும் ஆகிய வினைகள். இறைவனுக்கு ஆட்பட்டார் பிற உடைமையை முன்னரே துறந்தமை யின், அவர்க்கு உடைமையாவன இவையன்றி இல்லை என்க. சிறுபான்மை எக்காரணத்தாலேனும் பிற உடைமை உளவாயின், அவையும், 'உடைமை' என்பதனுள் அடங்கும். உடைமையை, 'பொருள்' என்று கூறி, 'உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் இறைவன்

Koviloor Digital Library

505. அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன்
அரற்று கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி
காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்குப்
புராண நீதந் தருளாதே
குழகா கோல மறையோனே
கோனே என்னைக் குழைத்தாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. பொ-ரை: பழமையானவனே! அழகனே! அந்தணக் கோலம் உடையவனே! இறைவனே! உன்னுடைய அழகையே காண விரும்பி, உன் அடிமையாகிய யான் நாய் போன்று அழுகின்றேன். விளங்கு கின்ற உன்னுடைய திருமேனியைக் காட்டி, என்னையாளாகக் கொண்டாய். புகழை மிக உடைய உன் திருவடிப் பேற்றினை எனக்கு நீ கொடுத்தருளாமல் என்னை வாடச் செய்தாயே! இது முறையோ!

கு-ரை: இங்கும், ''அழகு'' என்றது, அழகல்லாததையே என்க. புகழே பெரிய பதம் - புகழ் பெரிதாகிய நிலை; சிவலோகம். குழைத்தாய் - வாடச்செய்தாய்; 'இது, பணி கொண்ட உனக்கு அழகோ' என்பது குறிப்பெச்சம். இதனுள் மூன்றாமெழுத்தெதுகை வந்தது. இடையிரண்டடிகளில் ஏனையடிகளின் மூன்றாமெழுத்து வந்தமையும் நோக்கற்பாற்று.

திருவாதவூரர் புராணம்

மந்திரிச் சருக்கம்

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாமம் மிகவளர
ஒருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாமம் உறாதவர்க்குத்
திருவாத வூரன்எனும் திருநாமம் தரித்தார்கள்.

-கடவுள் மாமுனிவர்.

Koviloor Digital Library

34. உயிருண்ணிப் பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்துவது சிவனது அருளும், அதனைத் தன்னுட்படுத்துக்கொள்வது சிவனது ஆனந்தமும் ஆதல் பற்றிச் சிவானந்தத்திற்கு 'உயிர் உண்ணி' என்னும் ஆக்கப் பெயர் கொடுத்து, அதனைப் பொருளாக உடைய பத்துப் பாடல்களை இப்பகுதியில் அருளிச்செய்கின்றார். எனவே, 'உயிருண்ணிப் பத்து' என்பது, 'உயிருண்ணியின்மேற் பாடப்பட்ட பத்துப்பாடல்கள்' என்றானும், உயிருண்ணியைப் பற்றிய பத்துப் பாடல்கள் என்றானும் பொருள்தருவதாம். 'உயிருண்ணி' என்பது, மிக்கெழும் சிவானந்தம் என்பது பற்றியே இதற்கு, 'சிவானந்தம் மேலிடுதல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது முழுதும் கலிவிருத்தத்தால் ஆயது.

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

506. பைந்நாப்பட அரவேரல்குல்
உமைபாகம தாய்என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக்
கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த்
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு
மாக்கேன்இனி யானே. 1

1. பொ-ரை: பசிய நாவினையுடைய, பாம்பினது, படம் போன்ற, அழகிய அல்குலையுடைய உமையம்மையினது பாகத்தை யுடையவனாய்; என் உடம்பைத் தினந்தோறும் விட்டு நீங்காது விளங்கி நிற்கின்ற வினையை அறுப்பவனே! காளையூர்தியை உடைய வனே! செம்மையான நாவன்மை யுடையோர், துதிக்கும் புகழை யுடைய திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! நான் இனிமேல், எந்நாளில் உன்னைக் கண்டு களித்து, எந்நாளில் இறுமாந் திருப்பேன்?

Koviloor Digital Library

507. நானாரடி அணைவான்ஒரு
நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்
கூனாருடல் புகுந்தான்உயிர்
கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேனார்சடைமுடியான்மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர்
வளம்ஈந்தனன் எனக்கே. 2

கு-ரை: பைந் நா - பசிய நாக்கு. 'அரவப் படவேரல்குல்' என்பது பின்முன்னாக மாறி நின்றது. ''பையரவல்குற்பாண்டி மாதேவி'' (தி. 3 ப.120 பா.5) 'பையிள அரவல்குற் பாவை யொடும் உடனே'' (தி.7 ப.85 பா.2) என்று இங்ஙனம் வருதல் பெரும் பான்மை. ஏர், உவம உருபு. மெய் - உடல். வினைக் கேடா - வினையைக் கெடுத்தல் உடையவனே. செந்நாவலர் - செவ்விய நாவன்மையுடைய புலவர். இல்லது கூறிப் புகழாத நாவினை யுடையவர் என்பார், அவரது நாவினை, ''செந்நா'' என்றார். ''செய்யா கூறிக் கிளத்தல் - எய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே'' *(புறம்-148.)* என்ற சான்றோர் செய்யுளும் காண்க. பரசும் - புகழ்கின்ற. அடிகட்குக் களிப்பும், இறுமாப்பும் சிவானந்த மேலீட்டாலன்றி உளவாகாவாகலின், 'அதனைப் பெறுதல் எந்நாள்' என்பதே கருத்தாதல் தெளிவு. ''எந்நாள்'' என மறித்தும் கூறியது, களித்த பின்னும் இறுமாப்புண்டாதற்குச் சிறிது காலம் இடையிடுதலும் கூடும் என்னும் கருத்தினாலாம்.

2. பொ-ரை: திருவடியைச் சேர்வதற்கு எனக்கு என்ன தகுதியுள்ளது? எனினும், தேன் வண்டு நிறைந்த சடையையுடைய வனும், திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருப்பவனுமாகிய இறைவன் நாய் ஒன்றிற்கு ஆசனம் கொடுத்தது போல எனக்கு அவன் திருவருளைக் கொடுத்து, இவ்விடத்தில், தசை பொதிந்த உடம்பின் கண் புகுந்தான். என் உயிரில் கலந்தான். என் மனத்தினின்றும் பிரிய மாட்டான். இவ்வாற்றால் தேவர்களும் அறிய முடியாததாகிய, ஒரு செல்வத்தை எனக்கு அவன் தந்தருளினான்.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'அடியணைவான் நான் ஆர்! திருப் பெருந்துறை உறைவான், ஒரு நாய்க்குத் தவிசிட்டது போன்று இங்கு எனக்கு வானோர்களும் அறியாததோர் வளம் ஈந்தனன்; உடல் புகுந்தான்; உயிர்கலந்தான்; உளம்பிரியான்; அதனால், அப்பேற்றைப்

Koviloor Digital Library

508. எனைநானென்ப தறியேன்பகல்
இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான்எனை
மத்தோன்மத்த னாக்கிச்
சினமால்விடை உடையான் மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன்எனைச் செய்தபடி
றறியேன் பரஞ்சுடரே. 3

509. வினைக்கேடரும் உளரோபிறர்
சொல்லீர்விய னுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான்என
தென்பின்புரை யுருக்கிப்

பெற உரியனானேன்'. அடி அணைவான் நான் ஆர் - அவனது திருவடியை அடைவதற்கு நான் என்ன உரிமையுடையேன்' 'அதனால் அப்பேற்றைப்பெற உரியனானேன்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

3. பொ-ரை: மனத்துக்கும், வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டவனும், கோபத்தையுடைய பெரிய இடபத்தையுடையவனும், நிலை பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும், அந்தணனும், மேலான சுடரானவனுமாகிய இறைவன், அடியேனைப் பெரும் பித்தனாக்கி, எனக்குச் செய்த வஞ்சனையை அறியேன். என்னை, நான் என்று உணர்வது? அறியேன். பகல் இரவு செல்வதையும் அறியேன்.

கு-ரை: நான் என்பது - நான் என்று உணர்வதை. பகல் இரவு ஆவது - பகல் இரவு என்னும் வேறுபாடு. 'இங்ஙனம் ஏதும் தோன்றாத படி இறைவன் என்னைப் பெரும்பித்தனாகச் செய்து என்னை வேறுபடுத்த மாயத்தை யான் அறிகின்றிலேன்' என்க. உன்மத்தம், பித்து ஆகலின், மத்தோன்மத்தம், பெரும்பித்து. பனவன் - பார்ப்பான். ''செய்த'' என்றது, 'வேறுபடுத்த' என்னும் பொருட்டு. ''படிறு'' என்றது, பழிப்பது போலப் புகழ்ந்தது. பரஞ்சுடர் - மேலான ஒளி; இதுவும் இறைவனையே குறித்தது.

4. பொ-ரை: பகலில் திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற பெருமான், அடியேனைத் தானே எழுந்தருளி வந்து ஆண்டு கொண்டான். என்னுடைய என்பினது உள் துளைகளையும் உருகச்

Koviloor Digital Library

பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந்
துறையில் உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின்
அகத்தான்மறு மாற்றத்திடையானே. 4

510. பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும்
பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற்
கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு
திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின
ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. 5

செய்து, மேலும் வந்து, என் மனத்தினுள்ளானாயினான். கண்ணிலும் உள்ளானாயினான். மற்றும் வாக்கினும் உள்ளானாயினான். பரந்த உலகத்தில் இவனைப் போல வினையைக் கெடுப்பவர் பிறரும் இருக்கின்றார்களோ? சொல்லுங்கள்.

கு-ரை: வினைக்கேடரும் - வினையைக் கெடுப்பவரும்; 'பிறர் உளரோ' என மாற்றுக. 'வியனுலகில் உளரோ' என இயையும். புரை - துளை. பினைத்தான் புகுந்து - பின்னும் வந்து; எல்லே - பகலிற்றானே; என்றது, 'யாங்கள் கனவிலன்றி நனவிலும் இனிது காணும்படி' என்றவாறு.

'எல்லே பெருந்துறையில் உறைபெம்மான்' என்றதை, இரண்டாம் அடியின் முதலிற் கூட்டுக. மறு மாற்றம் - பின்னும் தொடர்ந்து எழும்சொல். ''மறு'' என்றதனை, 'மற்று' என்பதன் இடைக் குறை என்பாரும் உளர்.

5. பொ-ரை: உலகப் பற்றுக்களாகிய அவைகளை ஒழித்தவராய், இறைவனைப் பற்றுகின்ற, ஆதரவாகிய அதனைப் பிடித்து நல்லதோர் பதவியினை அடைய விரும்பினால், அந்தோ! ஓடி வாருங்கள். பின்னலையுடைய சடையையுடையவனும் நிலை பெற்ற திருப்பெருந் துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுமாகிய பெருமானது, புகழைக் கற்றவாறே அவனது திருவடியை, விரும்பினவராகிய அடியாரோடும், கலந்து அடைவீர்களாக!

Koviloor Digital Library

கு-ரை: பற்று அவை அற்றீர் - மனைவி, மக்கள் முதலிய பற்றுக் களாகிய அவை அனைத்தையும் விட்டவர்களே. பின்வரும் பற்றினை, ''பற்றும் பற்று'' என்றலின், இவை, பற்றலாகாத பற்றுக்கள் என்பது போந்தது. பற்றலாகாத பற்றுக்களாவன, தன்னைப் பற்றின வனை யாற்றுள் ஆழ்த்தும் அம்மிபோலப் பிறவிக் கடலுள் ஆழ்த்தும் பற்றுக்கள். 'அம்மி துணையாக ஆறிழிந்த வாறொக்கும்'' *(நல்வழி-20)* என்பது காண்க. பற்றும் பற்றாவது, தன்னைப் பற்றினவனைக் கரை சேர்க்கும் புணைபோலப் பிறவிக் கடலைக் கடப்பிக்கும் பற்று, அஃது இறைவன் திருவடி. 'யான்' என்னும் 'அகப்பற்று', பற்றற்றானது பற்றினைப் பற்றியன்றி நீங்கலாகாமை யின், 'பற்றற்றீர்'' என்ற பற்றுக்கள் சிறுபான்மை அஃது இன்றியும் நிலையின்மை, தூய்மையின்மை முதலியவற்றை உணர்ந்த துணை யானே நீங்கற் பாலனவாய மனைவி, மக்கள் முதலாய எனது என்னும் புறப்பற்றுக்கள் சிலவேயாம். இரண்டிடத்தும், ''பற்று'' என்றது, பற்றப்படும் பொருளைக் குறித்தது, 'நன்று' என்பது, ''நற்று'' என வலித்தல் பெற்றது. இனி ஒருமொழி முடிபு வரையறைப்படாமையின், 'நல்' என்னும் முதனிலை யீற்று லகரம் றகரமாய்த் திரிதலும் உண்டு என்றலுமாம். அடைவோ மெனின் - நாம் அனைவரும் அடைய வேண்டுமாயின்; தம்மையும் அவர்களோடு வைத்து, இவ்வாறு ஓதினார். 'அடைவோமெனின் வம்மின்' என இயையும். ''கெடுவீர்'' என்றது,

''விடுத்த தூதுவர் வந்து வினைக்குழிப்
படுத்த போது பயனிலை பாவிகாள்''

(தி. 5ப.86 பா.2)

''ஆவிதான் போயினபின் யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகாள் அந்தப் பணம்''

(நல்வழி-22)

என்றாற்போலும் இடங்களில், ''பாவிகாள்'' என்றற்றொடக்கத்தன போல, இரக்கம் பற்றி வந்த வெஞ்சொல்; இன்னோரன்ன சொற்கள், வேம்பும் கடுவும்போல வெய்யவாயினும் *(தொல் - பொருள் 427.)* தாங்குதலின்றி வழிநனி பயத்தல்பற்றிப் பெருமக்களால் ஒரோ விடத்துக் கூறப்படுமாறுணர்க.

தெற்று ஆர் - பின்னுதல் பொருந்திய. பின்னுதல் - ஒன்றை யொன்று பற்றிக்கிடத்தல். சீர் - புகழ். கற்று - பல காலும் ஓதி. ''ஆங்கு'' மூன்றும் அசைநிலைகள். கலந்து கூடுமின்' என்க; இவை ஒருபொருட்

Koviloor Digital Library

511. கடலின்திரை யதுபோல்வரு
கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந்
தொழியாவணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய
திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள்
பரன்தான்செய்த படிறே. 6

சொற்கள். நிலையாமை முதலியவை நோக்கிச் சுற்றம் முதலியவை களைத் துறந்தோர், பின்னர்ப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்ற நினையாது அவற்றைத் துறந்த அளவிலே நிற்பின், இகம், பரம் என்னும் இரண்டனையும் வீணே இழந்து நிற்பராதலின் அத்தன்மை யாரை நோக்கியிரங்கி இங்ஙனம் கூறினார்.

இத்தன்மையோரை, ''பாக்கியம் இன்றி இருதலைப் போகமும் பற்றும் விட்டார்'' (தி. 1 ப.110 பா.10) என ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் அருளிச்செய்தல் காண்க. இது தம்மோடு ஒத்தாரது நிலைக்கு இரங்குமுகத்தான், தமது நிலையையும் குறித்தவாறு.

6. பொ-ரை: கடலின் அலைகள் போல ஓயாது வருகின்ற கலக்கச் செய்யும் பாசங்களைத் தொலைத்து, என் உடம்பிலும், என் உயிரிலும் நுழைந்து, ஓர் இடமும் எஞ்சி நில்லாதபடி நிறைந்தனன். இதுவே, ஒளிபரப்பும் கதிர்களையுடைய பிறையை அணிந்த திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருந்தருளும் விரிந்த சடையாகிய முடியையுடைய, எம் மேலோன் செய்த கள்ளம்.

கு-ரை: கடலின் திரை, இடையறாது தொடர்ந்து வருதல் குறித்து வந்த வினையுவமை. கலக்கம் - துன்பம். 'கலக்கமும் மலமும் அறுத்து' என்க. 'உடலின்கண்ணும், உயிரின்கண்ணும்' என உருபு விரிக்க.

ஒழியா வண்ணம் - யாதோர் இடமும் எஞ்சாதபடி. சுடரும் சுடர் மதி - வீசுகின்ற ஒளியையுடைய சந்திரன். படிறு - மாய வித்தை. தாம் அறியாதவாறே தம்மிடத்து இவற்றைச் செய்தமையின், ''படிறு'' என்றார். 'செய்த படிறு இது' என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க.

Koviloor Digital Library

512. வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன் செல்வம்
வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன் பிறப் பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார் தமைநாளும்
தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு
திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப்
புறம்போகலொட் டேனே. 7

513. கோற்றேன்எனக் கென்கோகுரை
கடல்வாய்அமு தென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனேஅரு
மருந்தேஎன தரசே

7. பொ-ரை: நான் பிறந்தும் இறந்தும் உழல்வதை விரும்ப வில்லை. ஆகையால் புகழை விரும்பேன். பொருளை விரும்பேன். மண்ணுலக வாழ்க்கையும் விண்ணுலக வாழ்க்கையும் விரும்பேன். சிவத்தை விரும்பாத புறத்தாரை, ஒரு நாளும் தொடமாட்டேன். நிலை பெற்ற, திருப்பெருந்துறை இறைவனது திருவடியைச் சென்று அடைந் தேன். அதனையே அணிந்து கொண்டேன். இனிமேல் அதனைவிட்டு நீங்கேன். என்னை விட்டு அது நீங்குவதற்கும் இசையமாட்டேன்.

கு-ரை: முதற்றொட்டு, ''பிறப்பிறப்பு'' என்றது காறும் உள்ள தொடர்களில் இரண்டாம் வேற்றுமையும், 'சேர்ந்தேன் மன்னு திருப்பெருந்துறை'' என்றதில் ஏழாம் வேற்றுமையும் இறுதிக்கண் தொக்கன. வேண்டேன் - விரும்பமாட்டேன். சிவம் - மங்கலமே உடையதாகிய முதற்பொருளை. நாளும் தீண்டேன் - எந்நாளும் மனத்தால் தீண்டேன்; இங்ஙனம் உரைப்பவே, மெய்யால் தீண்டாமை தானே பெறப்படும். 'அங்கு இறைதாள் பூண்டேன்' என்க. பூணுதல் - மேற்கொள்ளுதல். 'அதனால் நானும் அவற்றிற்குப் புறமாகச் செல்லேன்; அவற்றையும் எனக்குப் புறமாகச் செல்லவிடேன்' என்க. இதனுள், அடிகள் இம்மை மறுமை இன்பங்களைச் சிறிதும் விரும்பாத பெருமை இனிது பெறப்பட்டது.

8. பொ-ரை: எங்கள் சிவபெருமானே! அருமையான மருந்தே! எனக்கு அரசனே! சேற்றினால் நிறைந்த நன்செய் பக்கங்களில்

Koviloor Digital Library

சேற்றார்வயல் புடைசூழ்தரு
திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனிநின்
மலனேஉனை யானே. 8

514. எச்சம்அறி வேன்நான்எனக்
கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனேஅரு
மருந்தேஎன தமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன்
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி
யானாகி நின்றானே. 9

சூழப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற, திருவெண்ணீற்றால் நிறைந்த, திருமேனியையுடைய, நின்மலனே! உன்னை அடியேன் எனக்குக் கிடைத்த கொம்புத்தேன் என்பேனோ? ஒலிக்கின்ற பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதம் என்பேனோ? சொல்ல முடியாதவன் ஆயினேன்.

கு-ரை: இதனுள், ''எங்கள் அரனே'' என்பது முதலாகத் தொடங்கி நேரே சென்று பொருள் உரைக்க. அங்ஙனம் உரைக்கும் வழி, ''எனக்கு'' என்றதனை, ''கோற்றேன்'' என்றதற்கு முன்னர் வைத்துரைக்க. கோல் தேன் - கொம்புத்தேன். என்கோ - என்று சொல்வேனோ. குரைகடல்வாய் - ஒலிக்கின்ற கடலின்கண் தோன்றிய. ஆற்றேன் - உனது இன்பத்தை முழுதும் துய்க்க வல்லேனல்லேன். அரன் - பாசத்தை அரிப்பவன். நீற்று ஆர்தரு - திருநீற்றினால் நிறைந்த.

9. பொ-ரை: எங்கள் சிவபெருமானே! அருமையான மருந்தானவனே! என்னுடைய அமுதமானவனே! வெட்சி மலரைப் போன்ற செம்மேனியையுடையவனாகியும், திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்றவனாகியும், நாடோறும் என்னுடைய நெஞ்சத்தில் தங்கி, நானேயாய்க் கலந்து நின்றவனே! நான் எஞ்சிய பிறவற்றை அறிவேன். எனக்கு இருக்கின்ற குறைபாட்டை அறிய மாட்டேன். இது என்ன வியப்பு?

கு-ரை: ''எச்சம்'' என்றது முதலாக, ''அச்சோ'' என்பது ஈறாக

Koviloor Digital Library

515. வான்பாவிய உலகத்தவர்
தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச்சுமந்
தடவிமர மானேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான்பாவியன் ஆனால்உனை
நல்காய்என லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ள பகுதியை இறுதியிலும், மூன்றாம் அடியை முதலிலும் கூட்டுக. ஏகாரங்கள், தேற்றம். எச்சம் - பெறாத பொருள். இருக்கின்றது - பெற்றுள்ள பொருள். அச்சோ, வியப்பிடைச் சொல். செச்சை - வெட்சி, ''நித்தம்'' என்பது, ''நிச்சம்'' எனப் போலியாயிற்று. 'திருப்பெருந்துறையில் உறையும் பெருமான் எனக்குப் பெருநலம் விளைப்பவன்; அவன் என் நெஞ்சில் மன்னித் தோன்றாது நிற்கின்றான்; இதனை நான் அறியாமல் துன்புறுகின்றேன்' என்பது இதன் திரண்ட பொருள்.

'சீவன் முத்தி நிலையில் இருப்பினும் அதனால் அமைதி பெறாமல், பரமுத்தியை விரும்புகின்றேன்' என்றபடி. இது சிறப்புடையதேயாயினும், உடம்புள்ள அளவும் இறைவன் அருள் வழியே அமைந்திராது, விரைந்து வலியுறுத்தி அவனை இரந்து நிற்கும் நிலைபற்றி இவ்வாறு கூறினார். பெற்றுள்ளதை அறியாத ஒன்றை வியப்பாகக் கொண்டு, 'அச்சோ' என்றார்.

10. பொ-ரை: தேன் பெருகுகின்ற மலர்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் நிறைந்து விளங்கும், திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருப் பவனே! விண்ணிலே பொருந்திய உலகத்தவராகிய தேவர்களும், தவத்தையே செய்து கொண்டிருக்க, வீணே, தசை பொருந்திய உடம்பைத் தாங்கி, காட்டில் உள்ள மரம் போல ஆகிவிட்டேன். நான் இவ்வாறு பாவியாகப் போய்விட்ட பின்பு, உன்னை அருளாதவன் என்று கூறுதல் கூடுமோ?

கு-ரை: வான் பாவிய - விண்ணிற் பரந்துள்ள. 'உலகத்தவரும்' என்னும் சிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. தேவரும் உன்னை அடையத் தவம் செய்துநிற்க, நான், வாளாதே உன்னை அடைய

Koviloor Digital Library

முயன்று வேண்டுகின்றேன்; எனது தவமின்மை குறித்து அருள் பண்ணாதிருத்தல் முறையேயாக, நான் பாவியாகவே இருந்து கொண்டு, உன்னை மனம் இரங்காதவன் என்று வெறுத்தல் முறையோ' என்கின்றார். அடவி - காடு. காட்டில் உள்ள மரம் ஒன்றற்கும் பயன் படாது வீணே முதிர்ந்து வற்றி மட்கி மடியும்; அல்லது எரிந்தொழியும் என்க.

கோயிற் புராணம்

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந்
துறைக்கடல் உண்டு
ஆசில்எழில் தடித்துய அஞ்செழுத்தால்
அதிர்ந் தெழுந்து
தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோகம்
மிகவிளைவான்
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா
முகில் போற்றி

-உமாபதி சிவம்.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்-சரியை

ஆவலால் எமக்கு ஆம்மலர் மரங்கள்
ஆக்கல் அம்மலர் பறித்தஅம் மலரால்
தாவி லாவகை தார்பல சமைத்தல்
தணப்பில் எம்புகழ் சாற்றல் அன்புடனா
மேவும் ஆலயம் அலகிடல் மெழுகல்
விளங்க நல்விளக் கிடுதல் எம் அடியார்க்கு
ஏவ லானவை செய்தலிச் சரியை
யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம்.

-கடவுள் மாமுனிவர்.

Koviloor Digital Library

35. அச்சப் பத்து

ஆனந்தம் உறுதல்

திருவருள் உணர்வை அழிப்பனவற்றுக்கு அஞ்சுதலைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி அச்சப்பத்து. இவ்வச்சம் சிவானந்தத்தை இடையறாது நுகர்தற்கு வழியாதல் பற்றி, இதற்கு, 'ஆனந்தமுறுதல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இக் குறிப்புப் பற்றிக் காணப்படுவதொரு சூத்திரம்,

''அருளுரு நச்சார்க் கச்சப் பத்துத்
தெருடரு சிவானந் தத்தின் முறுகுதல்''

என்றிருத்தலால், 'ஆனந்த முறுகுதல்' என்பதும் பாடம் போலும்! இது, தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிலும் காணப்படுவது. இப்பகுதி முழுவதும், அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

516. புற்றில்வா ளரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை
உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 1

1. பொ-ரை: புற்றிலேயுள்ள கொடிய பாம்பிற்கும் அஞ்ச மாட்டேன். பொய்யர்களது மெய் போன்ற சொற்களுக்கும் அஞ்ச மாட்டேன். திரட்சியான நீண்ட சடையையுடைய, எம் பெரியோனாகிய, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவனது திருவடியை அடைந்தும், வேறொரு தெய்வத்தை இருப்பதாக எண்ணி, எம் பெருமானைப் போற்றாதாரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

Koviloor Digital Library

517. வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்
வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா
எம்பிரான் தம்பி ரானாம்
திருவுரு அன்றி மற்றோர்
தேவர்எத் தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 2

கு-ரை: புற்றில் அரவு - புற்றில் வாழும் பாம்பு. வாளரவு - கொடிய பாம்பு. மெய் - மெய்யென்று நாட்ட முயலும் சொல்; இச் சொல், தன்னைத் தெளிந்தாரை வஞ்சித்துக் கேட்டின்கண் வீழ்த்தலின் அஞ்சப்படுவதாயிற்று. 'நண்ணியபின்' என்பது, 'நண்ணி' எனத் திரிந்து நின்றது. தெய்வப் பிறவியை எய்தினோர் யாவரிடத்தும் உள்ள தெய்வத்தன்மைகள் பலவும் சிவபெருமானது அருளாற்றலின் கூறேயாதலின், அவனை உணர்ந்த பின்னர்ப் பிறிதொரு தெய்வத்தைச் சுதந்திரமாய் நின்று அருள்செய்வதாகக் கருதுதல் குற்றமாயிற்று. எனவே, பிறிதொரு தெய்வத்தை அவன் அருள்வழிநின்று அருள் செய்யும் அதிகார தெய்வமாகக் கருதின் குற்றமின்றாதல் பெறப்படும். இப் பகுதியின் எல்லாத் திருப்பாடல்களின் ஈற்றடியும் மோனை நயம் கெடாதே வருதலின், இங்கும், 'பெம்மான் கற்றிலாதவர்' எனப் பாடங்கொண்டு, 'அவனது பெருமையை உணராதவர்' என்று உரையாது, 'பெம்மாற்கு அற்றிலாதவர்' என்றே பாடங்கொண்டு, 'அவன் பொருட்டுப் பிற தெய்வங்களிடத்துள்ள பற்றுக்கள் நீங்கப் பெறாதவர்' என்றே உரைக்க. அம்ம, வியப்பிடைச்சொல். 'அஞ்சு மாறு' பெரிது' எனச் சொல்லெச்சம் வருவித்து முடிக்க. இதனானே, 'அஞ்சேன்' என்றதும் 'மிக அஞ்சேன்' என்னும் கருத்துடையதாம். முன்னர் 'அஞ்சேன்' என்று கூறிப் பின்னர் 'நாம் அஞ்சுமாறு' என்றது உயர்வுபற்றி வந்த பால்வழுவமைதி. உயர்வு, 'அஞ்சுவது அஞ்சல்' *(குறள் - 428)*. 'இங்ஙனம்' நெறிபிறழாது நிற்கும்பேறு எமக்கு வாய்த்தது' என மகிழ்ந்தருளிச் செய்தவாறு. இதனுள் ''அஞ்சேன்'' என்பன பலவும், அவ்வச்சத்திற்குக் காரணமாகிய பொருள்களால் கெடுவது உடல் நலத்தைத்தரும் உலகியலேயன்றி உயிர்நலம் அன்றாதல் பற்றியும், ''அஞ்சுமாறுபெரிது'' என்றது, அவ்வச்சத்திற்குக் காரணமாகிய பொருள்கள் அவ்வாறன்றி உயிர் நலத்தைத் தரும் சிவஞானத்தை அழித்தல் பற்றியுமாதல் வெளிப்படை.

2. பொ-ரை: ஆசை மிகுந்து வந்தாலும் அஞ்சமாட்டேன். வினை யாகிற கடல் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டாலும் அஞ்சமாட்டேன். பிரம

Koviloor Digital Library

518. வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன்
வளைக்கையார் கடைக்க ணஞ்சேன்
என்பெலாம் உருக நோக்கி
அம்பலத் தாடு கின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி
இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 3

விட்டுணுகளாகிய இருவராலும் மாறுபட்டுக் காண முடியாத, எம் தலைவனாகிய, இறைவனது திருவடிவத்தையே கண்டு களிப்பதன்றி, மற்றைய தேவர்களை என்ன தேவரென்று, அருவருப்புக் கொள்ளாத வரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அள வன்று.

கு-ரை: வெருவரேன் - அஞ்சேன். வேட்கை - ஐம்புல ஆசை. ''வினை'' என்றது, பிராரத்தத்தை, அது. சிவஞானத்தில் உறைந்து நிற் பாரை யாதும் செய்யமாட்டாதாகலின், அது பற்றி எழும் ஐம்புல வேட்கையும் அவர்க்கு உடல் ஊழாயே கழியும்; ஆதலின், அகத்து நிற்கும் நுண் பொருளாகிய அவை இரண்டும் அத்துணையாக அஞ்சப் படாவாம். இனிச் சிவஞானிகள் அல்லாதாரது கூட்டுறவு உண்டாயின், அது புறத்துத்தூலமாய் நின்று சிவஞானத்தைக் கெடுக்குமாகலின், அது பெரிதும் அஞ்சத் தக்கதாம். 'தேவருட் சிறந்தார் மூவர்' என்பது பலர்க்கும் உடன்பாடாக அவருள் ஏனை இருவரால் அளவிட்டறிய ஒண்ணாதவன் சிவபெருமான் என்பது தெரியப்பட்ட பின்னர், பிற தேவரைத் தலைவராக எண்ணுதல் என் என்பார், இருவரால் அறியப் படாமையை எடுத்தோதினார். சிவபெருமானை மூவருள் ஒருவனாக வைத்தெண்ணுவார் கொள்கைபற்றியே நோக்கினும், இவ்வரலாற்றால் அவனது முதன்மை தெற்றென விளங்கும் என்பது கருத்து. மாறு - பகைமை. 'மாற்றின்கண்' என்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைக்கண் றகரம் இரட்டாமை இலேசினாற் கொள்க. எம்பிரான் - எமக்குத் தலை வன். தம்பிரான் - எல்லா உயிர்க்கும் தலைவன் ''தேவர்'' எனப் பின் னர் வருகின்றமையின், 'திருவுருவே தேவரன்றி' என உரைக்க. சிவ பெருமானது சொரூபநிலை புறச் சமயிகளால் உணரவாராமையின், அவனது தடத்தமாகிய திருவுருவையே குறித்தருளினார். எத் தேவர் - என்ன முதன்மையுடைய தேவர். அருவருத்தல் - வெறுத்தல்.

3. பொ-ரை: வலிமையான மாமிசம் பொருந்திய வேற்படைக்

Koviloor Digital Library

519. கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன்
அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ றாடும் மேனி
வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித்
தொழுதழு துள்ளம் நெக்கிங்
களியிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 4

கும் அஞ்சமாட்டேன். வளையலை அணிந்த பெண்களுடைய கடைக் கண் பார்வைக்கும் அஞ்சமாட்டேன். எலும்புகளெல்லாம் உருகும் படியாகப் பார்த்துப் பொன்னம்பலத்தில் நடிக்கின்ற, எனது துளை யிடப்படாத மாணிக்கத்தைத் துதித்து அவனது திருவருளை நன்கு நுகர மாட்டாத, அன்பற்றவரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

கு-ரை: 'வல் வேல்' என இயையும். புலால் - எதிர்ந்தவரது மார்பின் தசை. வளைக் கையார், மாதர்; என்றது, ஆடவர் பலரையும் வலிதின் மயக்கும் பொதுமகளிரை. அவர் கடைக்கண் அனைவராலும் பழிக்கப்படுதலின், அதன் மயக்கத்தின்கண் அகப்படாது நீங்குதல் எளிது; சிவபெருமானிடத்து அன்பில்லாதவர் அங்ஙனமன்றித் தம்மை உய்யும் நெறியுடையோராக மதித்துப் பிறர்க்கு உறுதிகூற முற்படு தலின், அவரது மயக்கின்கண் அகப்படாது நீங்குதல் அரிது' என்பது கருத்து. வளைக்கையார் கடைக்கணும் ஒருவகை வேலாதல் அறிக.

4. பொ-ரை: மொழியால் கிளி போன்ற மாதரது இனிய சொற்களுக்கு அஞ்சமாட்டேன். அவரது வஞ்சனையுடைய புன்சிரிப்புக்கும் அஞ்சமாட்டேன். வெண்மையான திருநீற்றில் மூழ்கிய திருமேனியையுடைய அந்தணனது திருவடியை அடைந்து நீர்த்துளிகள் சிந்துகின்ற கண்களையுடையவராய் வணங்கி அழுது, உள்ளம் நெகிழ்ந்து இவ்விடத்தில் கனிதல் இல்லாதவரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

கு-ரை: கிளவி - சொல். 'மயக்கும் மகளிரது கிளிபோலும் மொழி' என்பதனை, கிளியனார் கிளவி எனச்சுருங்க ஓதினார். கிறி - பொய். முறுவல், அவர் சிரிப்பது, உண்மை மகிழ்ச்சி பற்றியன்றி, மயக்குதல் மாத்திரைக்கேயாகலின், ''கிறி முறுவல்'' என்று அருளினார். அவர்க்குக்'கண்ணினும் இவை சிறந்தமையின், இவற்றை

Koviloor Digital Library

520. பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்
பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியி னான்றன்
தொழும்ப ரோடழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச்
சேவடி பரவி வெண்ணீ
றணிகிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 5

இங்கு வேறெடுத்தருளிச்செய்தார். அளி - அன்பு. முன்னைத் திருப் பாட்டில், அன்பு சிறிதும் இல்லாதவரைக் குறித்து அருளிச் செய்தார்; இதன்கண் பேரன்பு இல்லாதவரைக் குறித்து அருளிச்செய்தார் என்க. எனவே, இவரும் ஓராற்றான் அஞ்சுதற்கு உரியராதல் அறிக. பயனில் சொல்லை விலக்க வந்த திருவள்ளுவ நாயனாரும்,

அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல். *– குறள் 198*

என, சிறுபயன் தரும் சொல்லையும் விலக்கியவாறு அறிக.

5. பொ-ரை: எல்லா வகையான நோய்களும் வந்தாலும் அஞ்ச மாட்டேன். பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் அஞ்சமாட்டேன். துண்டப் பிறையை அணிகலனாகவுடைய சிவபெருமானது, தொண்டரோடு பொருந்தி, அத்திருமால், வலிமையான நிலத்தை அகழ்ந்தும் காண மாட்டாத சிவந்த திருவடியைத் துதித்து திருவெண்ணீறு அணியாத வரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அள வன்று.

கு-ரை: துணி நிலா - துண்டாகிய சந்திரன். அழுந்தி - அன்பில் திளைத்து. மால் - திருமால்; ''அம்மால்'' என்றது, பண்டறிசுட்டு. 'வெண்ணீறணிகிலாதவரைக் கூறுவார்' அதனை அணியும் முறையை விதந்தோதினார். எனவே, அம்முறையால் அணியாது, வாளா கோலஞ்செய்தல் மாத்திரையாக அணிபவரும் ஒருவாற்றான் அஞ்சத்தக்கவராதல் பெறப்படும். ''வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்''(தி.10 திருமந்திரம் - 240) என்று அருளிச் செய்தார் திருமூலரும். ''பயன்'' என்ற பொதுமையால், தமக்கும், பிறர்க்கும் பயன் படாமை பெறப்படும்; படவே, அப்பயனுக்கு அவர்தம் வேடம்

Koviloor Digital Library

521. வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன்
வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலாம் நீற்றன் ஏற்றன்
சொற்பதம் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேத்தித்
தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 6

522. தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன்
சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப்
பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்

ஓராற்றால் தடையாதலும் பெறுதும். திணி - திணிந்த; உறுதியான.

6. பொ-ரை: ஒளிவீசுகின்ற நெருப்புக்கும் அஞ்சமாட்டேன். மலை, தலைகீழாகப் பிறழ்ந்திட்டாலும் அஞ்சமாட்டேன். தோள்களில் விளங்குகின்ற திருவெண்ணீற்றையுடையவனும், காளையை ஊர்தி யாக உடையவனும்,சொல் அளவையைக் கடந்த அப்பனுமாகிய இறைவனது திருவடித் தாமரைகளைத் துதித்து, பெருமை பொருந்திய மலர்களைச் சார்த்தி மனம் உருகுகின்ற அடிமைகள் அல்லாதவர் களைக் காணின் ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அள வன்று.

கு-ரை: வாள் - ஒளி. வரை - மலை, ''தாள'' என்ற அகரம், விரித்தல். பெருமையை உணர்த்தும் தட என்னும் உரிச்சொல், இங்கு மிகுதியை உணர்த்திற்று. நைதல் - உருகுதல். ''ஆள்'' என்றது, 'அடிமை' என்னும் பொருட்டு.

7. பொ-ரை: தவிர்க்க முடியாத பழிக்கும் அஞ்சமாட்டேன். இறத்தல் முதலானவற்றிற்கும் அஞ்சமாட்டேன். புகையைக் கொண்ட நெருப்பைக் கையிலே ஏந்தி வீசிக் கொண்டு, விளங்குகின்ற பொன்னம்பலத்தில் ஆடுகின்ற அரும்பு மலர்கின்ற கொன்றை மாலையை அணிந்த முதல்வனது திருவடியைத் துதித்து, மனம் நெகிழாதவரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

Koviloor Digital Library

முகைநகைக் கொன்றை மாலை
முன்னவன் பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 7

523. தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன்
தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன்
விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்க ளேத்திச்
சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 8

கு-ரை: தகைவு இலா - தடுக்கலாகாத; ஒருதலையாக வரற்பாலதாய. முன்னம் அஞ்சேன் - முதற்கண் அஞ்சேன்; என்றது, 'யான் அஞ்சாத பொருள்களுள் அதுவே முதற் கண்ணது' என்றபடி. 'முகந்த' என்பதன் ஈற்றகரம், தொகுத்தல். முகைநகை - அரும்பவிழ்கின்ற. இது வாயார வாழ்த்தாதவரைக் கூறியது,

8. பொ-ரை: கட்டுத்தறியிலே பொருந்தியிருக்கும் ஆண் யானைக்கும் அஞ்சமாட்டேன். நெருப்புப் போன்ற கண்களையுடைய புலிக்கும் அஞ்சமாட்டேன். மணம் வீசுகின்ற சடையையுடையவனும் தந்தையுமாகிய இறைவனது, தேவர்களாலும் அடைய முடியாத நெருங்கிய கழலணிந்த திருவடிகளைத் துதித்துச் சிறப்புற்று, இன்பமாக இருக்க மாட்டாத அறிவிலிகளைக் காணின் ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

கு-ரை: தறி செறி களிறு - தறியின்கண் கட்டிவைக்கப் படுகின்ற யானை; என்றது, 'பெரும்பாலும் அவிழ்த்து ஓட்டப்படாத, அவிழ்த்து ஓட்டின், கொலைத் தண்டத்திற்கு உரியார் மீது ஓட்டப்படுகின்ற கொலையானை' என்றபடி. இன்னதொன்றே பல்லவ மன்னன் ஆணையால் நாவுக்கரசர்மீது ஏவப் பட்டது. 'தறிசெறு களிறு' என்பதே பாடம் என்பாரும் உளர். உழுவை - புலி. வெறி - வாசனை. 'அப்பன் கழல்கள்' என இயையும். செறிதரு - கட்டப்பட்ட. 'அப்பன், நண்ண மாட்டா' என்பன, 'கழல்கள்' என்பதன் ஆகுபெயர்ப் பொருளையே

Koviloor Digital Library

524. மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன்
மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுத மாக்கும்
நம்பிரான் எம்பி ரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டா
தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 9

சிறப்பித்தன. இது சிவஞானத்தால் இன்புற்றிருக்கமாட்டாதவரைக் குறித்தது.

9. பொ-ரை: மேகத்தில் உலாவுகின்ற இடிக்கும் அஞ்ச மாட்டேன். அரசரது நட்புக்கும் அஞ்சமாட்டேன். விடத்தையே அமுத மாக ஏற்றுக் கொண்ட இறைவனானவன், எம் தலைவனாகிச் செம்மை யாகவே எம்மை ஆட்கொண்டான். அவனது செல்வமாகிய திரு வெண்ணீற்றைத் தமது நெற்றியில் பூச மாட்டாமல் அஞ்சுவோராகிய அவரைக் காணின், ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

கு-ரை: மஞ்சு உலாம் - மேகத்தின்கண் பொருந்திய. உரும் - இடி. மன்னரோடு உறவு தீக்காய்தல் போல்வதொன்றாகலின், *(குறள்-691)* அதுவும் அஞ்சப்படுவதாதல் அறிக. நம்பிரான் - பலர்க்கும் தலைவன். எம்பிரானாய் - எமக்குத் தலைவனாய் வந்து. ''செஞ் செவே'' (தி.8 வாழாப்பத்து. பா.6) என்றதனை முன்னரும் காண்க. ''திரு'' என்றது, 'விபூதி' என்னும் பொருட்டாய், திருநீற்றை யுணர்த்திற்று.

முண்டம் - நெற்றியினிடத்து. தீட்டுதல் - பூசுதலாதலை, ''தீட்டார் மதில்'' (தி.8 திருவம்மானை.பா.6) என்றதனானும் அறிக. இனி, 'முண்டம் என்பதே, ஆகுபெயராய், அதன்கண் தீட்டப்படும் திருநீற்றை உணர்த்தும்' என்பாரும் உளர். ''அஞ்சுவர்'' என்றது, 'கூசுவார்' என்றபடி. முன்னர், ''வெண்ணீறு அணிகிலாதவரை'' (தி.8 அச்சப்பத்து. பா.5.) என்றது, அதனைப் புறக்கணித்திருப்பாரையும், இஃது, அதனை அணியக் கூசுவாரையும் கூறியன என்க.

திருவெண்ணீற்றை அணியக்கூசுதல், உலகவர் இகழ்ச்சிக்கு

Koviloor Digital Library

525. கோணிலா வாளி அஞ்சேன்
கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை
நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர
வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏதுவாய் நிற்கும் சாம்பலாதல் பற்றி.

10. பொ-ரை: கொலைத் தன்மை தங்கிய அம்புக்கு அஞ்ச மாட்டேன். இயமனது கோபத்துக்கும் அஞ்சமாட்டேன். நீண்ட பிறையாகிய, அணிகலத்தையுடைய சிவபெருமானை எண்ணிக் கசிந்து உருகி, நெகிழ்ந்து ஒளிபொருந்திய விழிகளில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகத் துதித்து நின்று புகழ மாட்டாத ஆண்மை யுடையரல்லாரைக் காணின் ஐயோ! நாம் அஞ்சுகின்ற வகை சொல்லும் அளவன்று.

கு-ரை: கோண் இலா வாளி - வளைதல் இல்லாத அம்பு. 'கோள் நிலா வாளி' எனப் பிரித்து, 'உயிரைக் கொள்ளுதல் பொருந்திய அம்பு' என்று உரைப்பாரும் உளர். நீள் - வளர்தற்குரிய. வாள் நிலாம் - ஒளி பொருந்திய. 'நீர் சோர' என ஒரு சொல் வருவிக்க. ஆண் - புருடத்தன்மை; அஃது அதனையுடையாரைக் குறித்தது. சிறந்த புருடார்த்தத்தை அறியாமையின், சிவபெருமானை வாழ்த்தாதவரை, 'புருடத்தன்மை உடையரல்லாதவர்' என்றார். எனவே, இது, மக்கட் பிறப்பின் பயனை அடைய நினையாதவரைக் குறித்தவாறாயிற்று.

தாயுமானவர் பாடல்

பராபரக் கண்ணி

**விரும்பும் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே** -*தாயுமானவர்*

Koviloor Digital Library

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு

'பாண்டியன் நாடு' என்பது, 'பாண்டி நாடு' என மருவிய வழி, 'பாண்டி' என்பதே அந்நாட்டின் சிறப்புப் பெயர்போல நிற்றலின், அதன்கண் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைக் கூறும் பதிகத்தை, 'பாண்டிப் பதிகம்' என்றார். இதனை, '*புகார்க் காண்டம் (சிலப்பதிகாரம்), அயோத்தியா காண்டம்' (இராமாயணம்)* முதலியனபோலக் கொள்க. அங்கு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாவது, இறைவன் நரியைக் குதிரையாக்கித் தானும் ஒரு குதிரைமேல் வந்து காட்சி வழங்கியது. பாண்டி நாட்டை அடிகள் இறைவன் வெளிப்பட்டருளும் நாடாகக் கருதுதலின், 'திரு' என்னும் அடையும் புணர்த்தருளினார். இறைவன் அடிகள் பொருட்டுக் குதிரை கொணர்ந்தளித்தமையை, அவர் அவனது அருள் இன்பத்தின் தொடக்கமாகக் கருதி இதற்கு, 'சிவானநத விளைவு' எனக் குறிப் புரைத்தனர் முன்னோர். விளைவு - தோற்றம். இதன் மூன்றாம் திருப் பாட்டின் பொருள், இதற்கு அரண் செய்யும். இறைவன் மதுரையில் குதிரை கொணர்ந்தளித்தமை அனைவராலும் உணரப்பெற்றபின், அவ்விடத்தே அடிகள் இதனை அருளிச் செய்தார் எனக்கருதுதற்கு இடம் உண்டு. இதன்கண் அடிகள் தம்மை இவ்வுலக வாழ்க்கையின் நீக்கித் தன்பால் வரவழைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும் என இறைவனை நோக்கி விண்ணப்பியாமை, இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். இது, திருப் பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது, என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது முழுவதும் கட்டளைக் கலித்துறையால் ஆயது.

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

526. பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற்
காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்று மிலாதவ ரைக்கழற்
போதிறைஞ்சித்

1. **பொ-ரை:** பருமையான மலையரசனது பெண்ணாகிய உமையம்மையின், பாகரும், பாண்டிய மன்னனுக்கு அருமையான அமுதமாகிய ஒருவரும் பற்று ஒன்று இல்லாதவரும் தமது திருவடித் தாமரை மலரை வணங்கி, கண்டு மகிழும்படி வெளிப்பட்டு நின்று, மனத்தை உருக்கிக் குதிரையின் மேல் வந்த வீரருமாகிய சிவ

Koviloor Digital Library

தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட
சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன்
உள்ளமதே. 1

527. சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர்
சாற்றிச்சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை
கைப்பிடித்துக்

பெருமான் ஒருவரையல்லாமல், என் மனமானது பிற தெய்வங்களின் வடிவத்தை அறியாது.

கு-ரை: பருவரை - பரியதாகிய (பருத்த உருவினதாகிய) மலை. இதனுள் இறைவனைப் பன்மை வாய்பாட்டால் அருளிச் செய்கின்றார். பாண்டியனுக்குப் பேரின்பத்தை அளித்தமை பற்றி, ''பாண்டியற்கு ஆரமுதாம் ஒருவர்'' என்றார். மேல்,

''நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி''

(தி.8 போற்றித். 213 - 14) என்று அருளிச் செய்தமை காண்க. ஒருவர் - ஒப்பற்றவர். ஒன்றும் இலாதவர் - உயிரியல்புகளுள் ஒன்றும் இல்லாதவர். கழல் போது இறைஞ்சித் தெரிவர நின்று - மக்கள் தமது திருவடி மலரை வணங்கித் தம்மைக் கண்களால் காணுதல் உண்டாகும் படி வெளிநின்று. உருக்கி - அனைவரது உள்ளங்களையும் உருகச் செய்து. 'சேவகனாராகிய ஒருவர்' என இருபெயரொட்டாக்குக. 'உருவாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. பொருளை, 'உரு' என்றல் வழக்காதல் உணர்க. இனி, ஐயுருபை அதுவுருபாகக் கொண்டு, 'ஒருவரது உருவை நினைதலன்றிப் பிறரது உருவத்தை என் உள்ளம் நினையாது' என்று உரைத்தலும் ஒன்று.

2. **பொ-ரை:** சூரியனையும் மறைக்கத்தக்க பேரொளி வடிவினனாகிய இறைவன் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தி குதிரையின் மேல் வந்து சேர்வானாயின் அதனைக் காணச் சென்றவர் தம் பெருமையை மறந்து ஞானப்பித்தை அடைவார். ஏனெனில் மதுரையில் உள்ள வர்க்கு அரசனாகிய பாண்டியனது மறுபிறப்பு நீங்கும்படி இவ்வாறு

Koviloor Digital Library

குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி
கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட
மறித்திடுமே. 2

528. நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற
நெஞ்சங்கொண்டீர்
பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட
பாண்டியனார்

வந்துதான் தடுத்தாட்கொண்டான். ஆகவே அவன் குதிரை மேல் வருகின்ற காட்சியைச் சென்று காண்பது நம் குடி கெடுவதற்கு ஏதுவாகும்: பறையறைந்தாற் போலக் கூறினோம். அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'சோதி, மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப்பு ஓட மறித்திடும்; ஆதலின், அவன் கழுக்கடை தன்னைக் கைப்பிடித்துக் குதிரையின்மேல் வந்து கூடிடுமேல் இங்குள்ளாரது குடிகெடுதலை நீயிருங் கண்டீர்; அதனால் சொன்னோம்; அவனைச் சார்ந்தவர் சதுரை மறந்து அறிமால் கொள்வர்'.

சதுரை மறந்து - தம் பெருமையை மறந்து. அறிமால் கொள் வர் - ஞானப் பித்துக் கொள்வார்கள். முன்னர், ''சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு'' (தி.8 போற்றித் - 71) என்று அருளியது காண்க. சாற்றிச் சொன்னோம் - பறை சாற்றிச் சொல்கின்றோம். கதிரை மறைத்தன்ன சோதி - பகலவன் ஒளியை விழுங்கினாலொத்த பேரொளியை உடைய இறைவன். கழுக்கடை - சூலம். குடிகெடுதல், உலகியலைத் துறத்தலால் நிகழ்வது. மதுரையர் மன்னன் - பாண்டியன். 'அவனை மறித்திடும்' என்க. மறித்தல் - தடுத்தாட்கொள்ளல். மறு பிறப்பு ஓட மறித்து ஆட்கொள்ளுதல் அவனது இயல்பாதலை விளக்க, 'மறித்த னன்' என்னாது, ''மறித்திடும்'' என்று அருளினார். பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்த இது, தமது நிலையைப் பிறர்மேல் வைத்து அருளிச் செய்ததாம்.

3. பொ-ரை: நீர்மேல் எழுத்துப் போன்ற அழிந்து போகிற இன்ப வெள்ளத்துள், நீந்தித் திளைக்கின்ற மனத்தையுடையீர்! உலகோர் இன்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கும்படி, குதிரையின்மேல் ஏறி வந்த

Koviloor Digital Library

ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை
உள்ளங்கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று
பேணுமினே. 3

529. செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின்
தென்னன்நன்னாட்
டிறைவன் கிளர்கின்ற காலம்இக் காலம்எக்
காலத்துள்ளும்
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த
மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள
இருநிலத்தே. 4

பாண்டிய மன்னனாகிய சிவபெருமான் ஒப்பற்ற இன்ப வெள்ளமாய்த் தோன்றி அடியாரது மனத்தைக் கவர்ந்தான். அப்பேரின்பப் பெருக்கினுள் சென்றடைந்து அவன் வீரக் கழலணிந்த திருவடியையே வழிபடுவீராக!.

கு-ரை: நீர் இன்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங் கொண்டீர் - வெயில் வெப்பம் நீங்க நீராகிய இனிய வெள்ளத்துள் விருப்பம்போல விளையாடி முழுகுகின்ற விருப்பத்தை உடையவர் களே; என்றது, 'அஃதே அமையுமோ' என்றபடி. பார் - பூமியில் உள்ளவர்கள். கொள்ள - பெறும்படி, பாண்டி நாட்டை உடைமைபற்றி, ''பாண்டியனார்'' என்றார். 'ஓர் உரு' என இயையும். ''தொண்டரை உள்ளங்கொண்டார்' என்றதனை, 'யானையைக் கோடு குறைத்தான்' என்பதுபோலக் கொள்க. இது, தமது நிலையைப் பிறர்மேல் வைத்து அருளிச் செய்தது.

4. பொ-ரை: நல்லவராயுள்ளவர், அடர்ந்து வருகின்ற பிறப் புக்குச் செல்லாதீர். எல்லாக் காலத்தையும்விட பாண்டியனது நன்மை மிகுந்த நாட்டுக்கு இறைவனாகிய சிவபெருமான், விளங்கியருளு கின்ற காலம், இந்தக் காலமேயாகும். ஞானமாகிய ஒளிக்கதிரை வீசு கின்ற வாளை, உறையினின்றும் எடுத்து ஆனந்தமாகிய குதிரையைச் செலுத்தி, பரந்த உலகத்திலே எதிர்ப்பட்டவரது பிறவியாகிய மரத்தைப்புரண்டு விழும்படி வெட்டிச் சாய்க்கின்றான். அவன்முன் செல்லுங்கள்.

Koviloor Digital Library

530. காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்ம்மின்
கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர்
நண்ணரிய

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'இறைவன், எக்காலத்துள்ளும் வாள் உறை கழித்து மாக்கடவி, எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே பிறப்பை எறியும்; ஆயினும், அவன் கிளர்கின்ற காலம் இக்காலம்; ஆதலின், பிறவிக்கு நல்லவர் அவன் எதிரில் செல்லன்மின்'

நல்லர் - நண்பர். செறியும் - நெருங்கிய. 'அவன் காட்சியைக் காணாதார் பிறப்பில் வீழ்வர்' என்னும் இகழ்ச்சி தோன்ற, ''பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின்'' என்றார். 'தென்னன் நன்னாட்டுக்கு இறைவன்' என்க. கிளர்கின்ற காலம் - எழுச்சியோடு வருகின்ற காலம். எக்காலத்துள்ளும் - எப்பொழுதும். அறிவு ஒண்கதிர் வாள் - ஞான மாகிய ஒள்ளிய சுடரை உடையவாள். உறை கழித்தல் - வெளிப் படுத்தல். ஆனந்த மாக்கடவி - பேரின்பமாகிய குதிரையை ஊர்ந்து. திருவுருவம் இன்ப வெள்ளத்தின் இடைநிற்பதாகத் தோன்றலின், அதனைக் குதிரையாக உருவகம் செய்தார். ''பிறவி'' என்றதற்கு, 'பிறவியாகிய பகைப் படையை' என உரைக்க. ''அறிவொண் கதிர் வாள் உறைகழித்து ஆனந்தமாக் கடவி'' என்ற உருவகங்கள், இஞ் ஞான்று அவன் உண்மையாகவே சூலத்தை ஏந்திக் குதிரைமேல் வரு தலை உட்கொண்டு நின்றது. எறியும் - வெட்டியொழிப்பான். எதிர்ந் தார் - தம் எதிரே வந்தவர். புரள - தன் அடியில் வீழ்ந்து பணியும்படி. ''பிறப்பு'' என்றது, 'உடம்பு' எனவும், ''புரள'' என்றது, 'மாண் டொழிய' எனவும் மற்றும் ஒரோர் பொருளைத் தோற்றுவித்தன. 'எக் காலத்துள்ளும் இக்காலம் கிளர்கின்ற காலம்' என முன்னே கூட்டி உரைப்பாரும் உளர்; அவ்வாறுரைப்பின், உருவகங்களைக்கொண்ட இறுதி இரண்டடிகள் நின்று வற்றுதல் காண்க. ''பிறப்பிற்கு நல்லவர்'' என்றதும், ''செல்லன்மின்'' என்றதும், 'எதிர்ந்தார் புரளப் பிறப்பை எறியும்' என்றதும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல். இஃது இறைவன் குதிரைமேல் வருதலை முன் அறிந்து கூறுவார் ஒருவரது கூற்றாக அருளிச் செய்தது.

5. பொ-ரை: நினைத்தற்கு அருமையான உலகத்தை உண்ட திரு மாலோடு, பிரமர், மற்றைய தேவர்களும் அடைதற்கு அரிய, அருமை யான நஞ்சத்தை அமுதாகக் கொண்டவனாகிய, எங்கள் பாண்டிப் பெருமானாகிய இறைவன் தன் அடியவர்களுக்குத் தனது முதற்

Koviloor Digital Library

ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன்
அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து
முந்துமினே. 5

531. ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு
ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல
வல்லன்அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல்
விரும்புமின்தாள்
பாண்டிய னார்அருள் செய்கின்ற முத்திப்
பரிசிதுவே. 6

கருவூலத்தைத் திறந்து அள்ளி வழங்குகின்றான். அதனைப் பெறு வதற்கு விரைவாக வந்து முந்திக் கொள்ளுங்கள். முன்னதாகவே, அவனிடத்தில் அன்பு செய்து பிழையுங்கள்.

கு-ரை: காலம் உண்டாக - காலம் மிகவும் உளதாகும்படி; என்றது, 'மிகவும் முன்னதாக' என்றதாம். ''வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க'' *(குறள் - 342)* என்றார் *திருவள்ளுவரும்*. இதனை, 'காலை யில் எழுக' என்பதன்னை, 'காலம் பெற எழுக' எனக்கூறும் வழக்குப் பற்றியும் அறிக. மூல பண்டாரம் - சேம நிதிக் கருவூலம்; இஃது ஆகு பெயராய், அதன்கண் உள்ள பொருளைக் குறித்தது. கருவூலத்தைத் திறந்து வாரி வழங்குதல் ஓரோர் சிறப்புக் காலத்திலன்றி எப்பொழுதும் அன்றாகலானும், அக்காலந்தான் விரைந்து நீங்கிப் பின்னர் வந்து கூடுதல் அரிதாகலானும், ''வந்து முந்துமின்'' என்று அருளிச் செய்தார். 'இறைவனது மூல பண்டாரப் பொருள்' என்றது, அவனது திருவருட் செல்வத்தை. அதனை வழங்கும் சிறப்புக் காலம், அவன் மதுரையில் குதிரை மேல் வந்து நின்ற காலம். இஃது அவன் அவ்வாறு நின்ற பொழுதை எதிர்பெய்து கொண்டு அருளிச் செய்தது.

6. பொ-ரை: நெருங்கிய, கெடாத அறியாமையாகிய இருள் விலகவும், எல்லாப் பொருள்களும் தெளிவாக விளங்கவும் அருளிய சோதிப் பிழம்பினைப் பாண்டிய மன்னனும், சொல்லக்கூடிய திறமையுடையவன் அல்லன். ஆயினும் விருப்பம் கொண்டபொழுது,

Koviloor Digital Library

532. மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர்
கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள்
புகுந்தவருக்
காய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு
ளேஅருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி
சேர்மின்களே. 7

அவனை அடையத் தடையில்லை. ஆகையால் அவன் திருவடியைப் பெறுதலை விரும்புங்கள். சோமசுந்தரப் பாண்டியனாராகிய இறைவர் அருள் செய்கின்ற முத்தியின் தன்மை இதுவேயாகும்.

கு-ரை: ஈண்டிய - நெருங்கியுள்ள, மாயா இருள் - மாயையின் காரியங்களாகிய பொருளால் உண்டாகும் மயக்கம். தூண்டிய - மெய்யுணர்வை எழுப்பிய. சோதியை - ஒளியாகிய இறைவனை. மயக்கத்தை, ''இருள்'' என்றமைக்கேற்ப, இறைவனை, ''சோதி'' என்றார். மீனவன் - பாண்டியன். அவன், இறைவன் குதிரைமேல் நேரே வந்து நிற்கக்கண்ட பேறுடையனாகலின், ''பாண்டியனும்'' எனச் சிறப்பும்மை கொடுத்தோதினார். சொல்ல வல்லனல்லன் - இவன் இறைவன்தான் என்று அறிந்து போற்ற வல்லனல்லனாய் இருந்தான். இதன்பின், 'ஆதலின்' என்பது வருவிக்க. வேண்டிய போதே வாய்தல் விலக்கிலை - அவன் அருள்செய்ய விரும்பும் பொழுதே அது நமக்குக் கைகூடுதற்குத் தடை இல்லை. தாள் விரும்புமின் - அவனது திருவடியை விரும்பியிருங்கள். ''அருள்செய்கின்ற முத்திப் பரிசு இதுவே'' என்றாராயினும், 'முத்தி அருள் செய்கின்ற பரிசு இதுவே' என்பது கருத்தென்க. ''இது'' என்றது, பாண்டியனுக்கு வந்து அருள்செய்ததுபோல, உரிய காலத்தில் தானே வந்து அருள் செய்தலை. இதனால், 'என்றேனும் நமக்கு அருள் செய்தலை இறைவன் தனக்குக் கடனாகக் கொண்டிருத்தலின், என்றும் அவனது திருவடியை விரும்பியிருத்தலே நமக்குக் கடன்' என்பது உணர்த்திய வாறு.

7. பொ-ரை: தான் மாயமாகிய அழகிய குதிரையின் மேல் வர அதனை அறியாது, பிறர் எல்லாரும் அதனை உண்மை என்றே ஏற்றுக் கொண்டவுடன், இப்பிறவியாகிய பகைகள் அற்று ஒழிகின்றன. ஆகவே தன்னைச் சரணாக அடைந்தவருக்குப் பொருந்திய,

Koviloor Digital Library

533. அழிவின்றி நின்றதொர் ஆனந்த வெள்ளத்
திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய
வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப்
பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை யேசென்று
முந்துமினே. 8

அருமையான, பெரிய சிறப்பையுடைய தனது திருவருளையே அவன் கொடுத்தருளுவான் என்பது தெளிவாகியது. ஆதலின், செம்மையாகிய பெரிய கொடையையுடைய, தென்னாடுடைய அச்சிவபிரான் திருவடிகளையே புகலிடமாக அடையுங்கள்.

கு-ரை: மாய வனப்பரி - மாயமான காட்டுக் குதிரை; என்றது, 'நரியாகிய குதிரை' என்றபடி. இறைவன் ஏறி வந்தது வேறு குதிரை யாயினும், கொடுக்கக் கொணர்ந்தவை அன்னவாதல் பற்றி, அதனை யும் இதுவாகக் கூறினார். மற்றவர் கைக்கொளலும் - பிறர் அக் குதிரையைப் பெற்றுக்கொண்டவுடன். 'அவருக்கு இப்பிறப்பென்னும் பகைகள் போயறும்' என்க. ''இப்பிறப்பு'' என்றது 'இது போலும் பிறப்புக்கள்', என்றவாறு; 'போயறும்' என்றதன்பின், 'எனின்' என்பது வருவித்து, 'தென்னவன் சேவடி சேர்மின்கள்' என முடிக்க. புகுந்தவருக்கு - தன்னிடத்து அடைக்கலம் புகுந்தவர்க்கு. 'இவ்வாறு தன் அருளையே அருளும் கொடைத் தென்னவன்' என்க. ஆய - பொருந்திய. சேய நெடுங்கொடை - அகன்ற பெரிய கொடை. ''தென்னவன்'' என்றது இறைவனை. இதனுள், ''மற்றவர்'' எனப் பாண்டியனையும், ''புகுந்தவருக்கு'' எனத் தம்மையும் பிறர்போலக் கூறினார். பாண்டியன் குதிரையைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னரும் சில நிகழ்ந்தன எனினும், அவை விரைய நிகழ்ந்தமை பற்றி, ''கைக்கொள லும் பிறப்பென்னும் பகைகள் போயறும்'' என்று அருளிச் செய்தார்.

8. பொ-ரை: அழிவு இல்லாமல் நிலை பெற்றிருத்தலாகிய, ஓர் ஒப்பற்ற, பேரின்ப வெள்ளத்தில் திளைக்கச் செய்து நீங்காத அருளைப் புரிந்து, கொடுமையான இருவினைகளைப் போக்கிப் பழமையாகிய ஆணவ மலத்தை முழுதும் நீக்கி, ஆட்கொண்ட பாண்டி நாட்டுப் பெருமான் பாண்டி நாட்டு ஆட்சியாகிய பெரிய பதவியை மட்டுமோ, உலகம் முழுமையும் தந்தருளுவான். ஆதலின் அவனது பரிசிலைப் பெறுவதற்கே சென்று முந்துங்கள்.

Koviloor Digital Library

534. விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந்
நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம்
பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட
பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாம்அறி
யார்மறந்தே. 9

கு-ரை: அழுத்தி - அழுத்துமாற்றால். கழிவில் கருணை - என்றும் நீங்காத அருள். பாண்டிப் பெரும்பதம் - பாண்டி நாட்டு ஆட்சியாகிய பெரிய நிலை. ''பதமே'' என்ற ஏகாரம், 'அஃதொன்றோ' என்னும் எண்ணிடைச்சொல். முழுதுலகும் - எல்லா உலகங்களின் ஆட்சியையும். 'அவன் கொடையே சென்று முந்துமின்' என்க. ''கொடையே'' என்றதில், 'எதிர்' என்னும் பொருட்டாய கண்ணுருபு விரிக்க. இது, பாண்டியனுக்கு அருள் புரிந்தவாற்றை உட்கொண்டு அருளிச் செய்தது.

9. பொ-ரை: கொடிய வினைகள் கலந்ததால் விளையும் இனி வரும் பிறவியாகிய, கடலைக் கடப்பதற்காக, வழிபட்ட அடியார்களை, எலும்பையும் உருகச் செய்கின்ற மேலான பாண்டிப் பிரானாராகிய இறைவர் குதிரையின் மேல் எழுந்தருளி வர அதனைக் கண்டு அக்காட்சியால், மனம் கவரப்பட்ட, பூங்கொடி போன்ற பெண்டிர் மரத்தின் தன்மையை அடைந்து எல்லாவற்றையும் மறந்து, தம்மையும் தாம் அறியாராயினார்.

கு-ரை: விரவிய - பொருந்திய. 'வினையும் பிறப்புமாகிய முந்நீர்' என்க. முந்நீர் - கடல். ''வினைக் கடல் கொளினும் அஞ்சேன்'' (தி.8 அச்சப்பத்து பா.2), என அடிகள் வினையையும் கடலாக உருவகித்தமை காண்க. கடக்க - கடத்தற்பொருட்டு. பரவிய - துதித்த. பரம் - மேலான பொருளாகிய. புரவி - குதிரை. புந்தி கொளப்பட்ட பூங்கொடியார் - அவ்வருகையால் உள்ளம் கொள்ளை கொளப்பட்ட பூங்கொடிபோலும் மகளிர். மரஇயல், நிலைபெயராது நிற்கும் தன்மை. 'நாண் முதலிய பலவற்றையும் மறந்து தம்மையும் தாம் அறியார்' என்க. குதிரை மேல் வந்த இறைவனது திருமேனியழகினை இவ்வாறு புலப்படுத்தருளினார். முன்னர் வந்தன பலவற்றாலும், இதனாலும் இறைவன் குதிரைமேல் வந்து அளித்தருளிய காட்சி, எத்திறத்தோர்

Koviloor Digital Library

535. கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென்
றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானும்ஓர்
மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயிர் உண்ட திறல்ஒற்றைச்
சேவகனே
தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச்
சேர்மின்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

நெஞ்சையும் உருகச் செய்வதாய் இருந்ததென்பது இனிது பெறப் படுகின்றது.

10. பொ-ரை: இயமனை வென்று அவ்வாறே ஐம்புலன்களாகிய அரசரையும் அடக்கிக் கொண்டு, பெரிய சத்தியும் தானுமாக, அழகாய் எழுந்தருளியிருந்தானாகிய இறைவன், ஒப்பற்ற பாண்டிய மன்னனுக்காக, எதிர்த்து வந்தவர்களது உயிரை வாங்கின வலிமையுள்ள ஓர் வீரனாயினான். ஆகையால் தெளிவில்லாதவர்கள் அவனது சிவந்த திருவடியை உறுதியாகச் சென்று பற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

கு-ரை: 'ஒற்றைச் சேவகனே, கூற்றைவென்று, ஐவர் கோக்களையும் வென்று, தானும் தேவியுமாய் வீற்றிருந்தான்; அவன் சேவடி சேர்மின்கள்' என்க. கோக்கள் - அரசர். 'ஐவர் அரசர்' என்றது, ஐம்பொறிகளை. ''இருந்து'' என்றது, அசை நிலை. ஏற்று - குதிரை வாணிகனாய் வருதலை மேற்கொண்டு. ஆருயிர் உண்ட - அவனது அரிய உயிரை உண்ட; என்றது, 'சீவபோதத்தை நீக்கிய' என்றபடி. திறல் - ஆற்றலையுடைய. ஒற்றைச் சேவகன் - த்ான் ஒருவனேயாகிய வீரன். 'ஒருவனே பலரை வென்றது வியப்பன்றோ' என்றபடி. அப் பலருள் பாண்டியனையும் ஒருவனாக்குதற்பொருட்டு, ''ஆருயிர் உண்ட'' என்றார். தேற்றம் இலாதவர் - தெளிவில்லாதவர்களே, 'தெளி வில்லாதவராகிய நீவிர் இந்நிகழ்ச்சிகளால் தெளிந்து சேர்மின்கள்' என்றபடி. சிக்கென - உறுதியாக.

Koviloor Digital Library

37. பிடித்த பத்து

முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்

இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடித்தமையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி பிடித்த பத்து. இறைவனை விடாது பற்றி நிற்றலே முத்திப் பேறு ஆதலின், இதற்கு, 'முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, தோணிபுரத்தில் அருளிச் செய்யப் பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இதனை இங்ஙனம் கொண்டமைக்குக் காரணம், இதன் மூன்றாவது திருப்பாட்டில் இறைவனை அடிகள், ''அம்மையே அப்பா'' என அழைத்திருத்தலே போலும்! ஞானசம்பந்தர் சீகாழியில் திருத்தோணிச் சிகரத்தைப் பார்த்து இவ்வாறு அழைக்க, இறைவன் அங்ஙனமே அம்மையப்பனாய் வந்து அருள் புரிந்தமையும், திருத்தோணியில் என்றும் அவ்வம்மை யப்பர் வடிவமாயே இறைவன் எழுந்தருளியிருத்தலும் யாவரும் அறியப்பட்டனவாதல் அறிக. இது, முழுதும் எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

536. உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 1

1. பொ-ரை: தேவர்களுக்கு அரசனே! எல்லாப் பொருள்களிலும் நீக்கமறக் கலந்திருப்பவனே! அழுக்கு உடம்பை உடையேனாகிய எனக்குப் புதிய பொருள்போலத் தோன்றி என் குடி முழுவதும் ஆண்டருளி, உலக வாழ்வு நீங்க சிவப்பேறு உண்டாகும்படி வாழ்வித்த அமுதமே! துணியப்பட்ட செம்பொருளே! சிறப்பை யுடைய திருவடியையுடையவனே! அருட் செல்வமாயிருப்பவனே! சிவபிரானே! எங்கள் பொருட்டாக உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன்.

Koviloor Digital Library

நீ இனிமேல் என்னை விட்டு எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?

கு-ரை: ஒழிவற - யாதொருபொருளும் எஞ்சாதவாறு எல்லாப் பொருளிலும். யோகம் - கலப்பு. கலப்புடைய பொருளை, 'கலப்பு' என்றார். ஊற்றையேன் - அழுக்கினை உடையேன். 'அழுக்கு' என்றது அழுக்குடைய உடம்பை. ஊத்தை, ஊற்றை எனத் திரிந்து வந்தது. 'ஊத்தையேன்' என்றே ஓதினுமாம். வம்பு எனப் பழுத்து - புதிய பொருள் போல மிக்குத் தோன்றி. மிக்குத் தோன்றல் - வெளிநிற்றல். என்றும் உள் நின்று உணர்த்திவந்த பொருளேயாதலின், ''வம்பென'' என்றும், தம்மை ஆண்டமையால் தம் குடி முழுதும் உய்ந்தமையின், ''என் குடிமுழுதாண்டு'' என்றும் கூறினார். வாழ்வு அற - வினை வாழ்க்கை நீங்க. வாழ்வித்த - அருள் வாழ்வு வாழச் செய்த. மருந்து - அமுதம். செம்பொருள் துணிவு - மெய்ப்பொருளாகிய துணிபொருள். 'துணிவு' என்னும் தொழிற்பெயர். துணியப்படும் பொருளுக்கு ஆகி வந்தது. 'மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்துணர்வார் பலரானும் ஒருபடித் தாக மெய்ப்பொருள் என்று துணியப்படுபவனே' என்பது பொருள். கழல் - திருவடி. திருவடியையுடையவனை. 'திருவடி' என்றது பான்மை வழக்கு. ''தில்லை மூதூர் ஆடிய் திருவடி'' எனவும் (தி.8 கீர்த்தித். 1) ''ஆண்டுகொண்டருள அழகுறு திருவடி'' (தி.8 கீர்த்தித். 37) எனவும் முன்னரும் கூறப்பட்டன. இனி, ''சீருடைக் கடலே'' என்பதே பாடம் என்பாரும் உளர். செல்வமே - அடியார்க்குச் செல்வமானவனே, தம் குடி முழுது ஆண்டமையின், அவர் அனைவரையும் உளப்படுத்து, ''எம் பொருட்டு'' என்றார். எம் பொருட்டு - எமக்குத் தீங்கு உண்டாகாமைப் பொருட்டு. தீங்கு, வினையும், அது காரணமாக வரும் பிறப்பும். சிக்கென - உறுதியாக. 'இனி எங்கு எழுந்தருளுவது' என்க. எழுந்தருளுவது - செல்வது. 'என்னைவிட்டு இனி நீ எவ்வாறு நீங்க முடியும்? முடியாது' என்பது கருத்து. இங்ஙனம் தமது உறுதிப் பாட்டினைப் புலப்படுத்தியவாறு.

''அழலார் வண்ணத் தம்மானை
அன்பில் அணைத்து வைத்தேனே''.
(தி. 4 .ப. 15. பா.7)

''மேலை வானோர் பெருமானை
விருப்பால் விழுங்கி யிட்டேனே''
(தி. 4 .ப. 15. பா.8)

Koviloor Digital Library

537. விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 2

538. அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்

ஆர்வல்லார் காண அரனவனை அன்பென்னும்
போர்வை யதனாலே போர்த்தமைத்துச் - சீர்வல்ல
தாயத்தால் நாமும் தனிநெஞ்சி னுள்அடைத்து
மாயத்தால் வைத்தோம் மறைத்து.

(தி.11 அற்புதத் திருவந்தாதி - 96) எனப் பிறவிடங்களிலும் இவ்வாறே ஓதியருளுதல் காண்க.

2. பொ-ரை: இடபத்தை விடாமல் விரும்பின தேவர் பெருமானே! வினையை உடையேனாகிய என் உண்மையான பொருளே! அடியேன் புலால் நாற்றம் நீங்காது முழுவதும் புழு நிறைந்த கூட்டினிற் கிடந்து, மிகவும் மூப்பு எய்திப் பாழாய்க் கீழ்மையடையா வகை தடுத்து என்னை ஆண்டருளின கருணையாகிய பெருங்கடலே! இடையறாமல் உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: விடை விடாது - எருதை நீக்காமல். உகந்த - விரும்பிய. ஊர்தி வேண்டுவார் எருதை விரும்பாமை குறித்தவாறு. ''முடை'' என்றது, 'முடை நாற்றம் உடைய உடம்பை. ''மண்ணாய்'' என்றது, 'இறந்து' என்றபடி. பின் வருவன அடுத்த பிறப்பைக் குறிப்பன. 'கடைப்படா' என்பது, தொகுத்தல் பெற்றது.

Koviloor Digital Library

செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 3

539. அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 4

3. பொ-ரை: தாயே! தந்தையே! நிகரில்லாத மாணிக்கமே! அன்பாகிய கடலில் உண்டாகிய அருமையான அமுதமே! பொய்ம்மையான செயல்களையே அதிகமாகச் செய்து காலத்தை வீணாகக் கழிக்கின்ற புழுவையுடைய இடமாகிய உடம்பில் உள்ள கீழ்மையேனுக்கு, மிக மேன்மையான சிவபதத்தைக் கொடுத்தருளின அருட்செல்வமே! சிவபிரானே! இவ்வுலகிலேயே உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன், நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: அம்மையும் அப்பனுமாதல் எவ்வுயிர்க்கும் என்க. ''ஆரமுது'' என்றது, இன்பத்தை. சிவபிரானிடத்தில் வைக்கும் அன்பின் விளைவே சிவானந்தமாதல் அறிந்துகொள்க. பொய்ம்மை - உலக வாழ்க்கை. சுருக்கும் - வீணாக்குகின்ற. புழுத்தலைப் புலையன் - புழுவையுடைய தலையையுடைய கீழ்மகன்; 'உடலைத்தானும் தூய்மைசெய்து கொள்ளமாட்டாத கீழ்மகன்' என்றபடி. 'புழுத்து அலை' எனப் பிரிப்பின் பகரம் மிகலாகாமையும், பொருள்படாமையும் அறிக. செம்மை - மெய்ம்மை; திரிபின்மை. செம்மையுடையதனை, ''செம்மை'' என்றார். சிவபதம் - இன்பநிலை. 'செம்பொருளை ஆய்ந்துணர்தற்கு, 'சிவ' என்னும் மந்திரத்தை உபதேசித்தருளிய செல்வமே' எனவும் உரைப்பர்.

4. பொ-ரை: அளியையுடைய சுடரே! பக்குவப்பட்ட ஒப்பற்ற கனியே! பேராற்றலையுடைய அருமையான தவத்தினையுடையோர்க்கு, அரசனே! மெய்ப் பொருளை விளக்கும் நூலானவனே!

Koviloor Digital Library

540. ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

541. அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே

நூல்கள் புகழும் புகழ்ச்சிக்கு அடங்காத இன்பமே! யோகக் காட்சியில் விளங்குகின்றவனே! தெளிவாகிய இடத்தையுடைய அடியார்களது சித்தத்தில் தங்கிய செல்வமே! சிவபிரானே! இருள் நிறைந்த இவ் வுலகத்தில் உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது.

கு-ரை: இரக்கம் இல்லாத சுடரின் வேறுபடுத்தற்கு, 'அருளுடைச் சுடரே' என்றார். ''சுடர்'' என்றது, அறிவு பற்றி. ''கனி'' என்றது, இன்பம் பற்றி. பொருளுடைக் கலை - மெய்ந்நூல்; 'அவற்றின் பொருளாய் இருப்பவனே' என்றபடி. புகழ்ச்சி - 'இவ்வாறு இருந்தது' என எடுத்துரைத்தல். யோகம் - ஒன்றிநிற்றல். பொலிவு - அவ்வாறு நிற்குமிடத்தில் விளங்குதல். தெருள் - தெளிவு. இருள் இடம் - அறியாமையை உடைய இவ்வுலகம்.

5. பொ-ரை: உனக்கு ஒருவரும் நிகரில்லாத ஒருத்தனே! அடி யேனது மனத்தில் விளங்குகின்ற ஒளியே! உண்மையான நிலையை அறியாத பெருமையில்லா எனக்கு மேன்மையான பதத்தைக் கொடுத் ததாகிய ஒப்பற்ற அன்பானவனே! சொல்வதற்கு அருமையான வளமையான சுடர் வடிவினனே! அருட் செல்வமே! சிவபிரானே! இளைத்த இடத்தில் உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கு எழுந் தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: மெய்ப்பதம் - உண்மைப் பொருள். வீறு - பெருமை.

Koviloor Digital Library

திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 6

542. பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 7

விழுமியது - சிறப்புடைய பேறு. எய்ப்பிடத்து - இளைப்பின்கண். இளைப்பு, எல்லாப் பிறப்பும், பிறந்ததனாலாயது.

6. பொ-ரை: ஆதரவு அற்றவனாகிய என்னுடைய மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்டு ஆட்கொண்டு எல்லையற்ற இன்பத்தை அளித்து என்னுடைய பிறப்பின் வேரைக் களைந்து என் குடும்பம் முழுவதையும் ஆட்கொண்ட தலைக்கோலம் உடையவனே! பெருமை யான எமது மெய்ப்பொருளே! திறந்த வெளியிலே காணப்பட்ட காட்சிப் பொருளே! அடியேனது அருட்செல்வமே! சிவபிரானே! இறுதியிலே, உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: அறவை - துணையிலி. திறவு - திறப்பு; அறியாமை நீங்கிய நிலை. இறவு - அழிவு; பயனின்றிக் கெடும் நிலை. ‘உறு’ என்பதடியாக, ‘உறவு’ என வருதல் போல, ‘இறு’ என்பதடியாக, ‘இறவு’ என வந்தது.

7. பொ-ரை: பற்றுக்களின் வேரைக் களைகின்ற பழமையான பொருளே! பற்றிக் கொள்கின்ற வழியை, அடியேனாகிய எனக்கு அருள் புரிந்து, எனது வழிபாட்டினை விரும்பி, என் சித்தத்துள் புகுந்து தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைக் காட்டிய மெய்ப்பொருளே! ஒளியையுடைய விளக்கே! விளக்கினுள் தோன்றும் வளமையான சுடர் போலும் வடிவினனே! அருட்செல்வமே! சிவபிரானே!

Koviloor Digital Library

543. அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும்ஈ றில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 8

544. பால்நினைத் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய

இறைவனே! உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: 'பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள்' என்பது, முன்னிலைக்கண் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி. பூசனை, ஆசிரியக் கோலத்திற்கண்டு செய்தது. 'பூங்கழல்' என்றது, பான்மை வழக்கால், அருள் இன்பத்தைக் குறித்தது. செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி - பேரொளி வடிவே.

8. பொ-ரை: தந்தையே! தேவராயும் தேவர் உலகமாயும் நின்ற முதல்வனே! சிறிதும் முடிவு இல்லாத ஞானவடிவினனே! அடியார்கள் உறுதியாகப் பற்றின அருட் செல்வமே! சிவபிரானே! அன்பர் பால் பேரன்பு கொண்டவனே! எல்லா உயிர்களுமாய்க் கலந்து விளங்கியும் நீங்கி, அவையல்லாமல் தன்மையால் வேறாய் இருக்கின்ற மாயம் உடையவனே! உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: அண்டர் அண்டம் - தேவர் உலகம். ஆதி - முதல்வன். யாதும் - 'இடம், காலம்' என்பவற்றுள் ஒன்றானும், சித்தன் - வியத்தகு நிலையினன். 'அவை அல்லையாய்ப் பிழைத்து நிற்கும் எத்தனே' எனக் கூட்டுக. பிழைத்து நிற்றல் - அவற்றின் நீங்கி நிற்றல். எத்தன் - சூழ்ச்சியுடையவன்.

Koviloor Digital Library

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 9

545. புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. பொ-ரை: பாலை, காலமறிந்து கொடுக்கின்ற தாயைக் காட்டிலும் மிகவும் அன்பு கொண்டு, நீ பாவியாகிய என்னுடைய உடம்பை உருக்கி, உள்ளத்தில் ஞானத்தை பெருக்கி, அழியாத இன்பமாகிய தேனைப் பொழிந்து நான்கு புறங்களிலும் உடன் திரிந்த அருட்செல்வமே! சிவபிரானே! நான் உன்னைத் தொடர்ந்து உறுதி யாகப் பற்றியுள்ளேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: நினைந்து ஊட்டுதல் - பச்சிளங் குழவிக்குக் கால மறிந்து தானே ஊட்டுதல். தாய் தனது முக்குண வேறுபாட்டால் ஒரோ வழித் தன் குழவியைப் புறக்கணித்தலும் உடையவளாதலின், அக் குணங்கள் இல்லாது அருள் வடிவினனாகிய இறைவன், தாயினும் மிகப் பரிவுடையனாதல் அறிக. ஊன் - உடம்பு; உள்ளமேயன்றி உடலும் அன்பினால் உருகப் பண்ணினமையின், ''ஊனினை உருக்கி'' என்று அருளிச் செய்தார். உள்ளொளி - ஒளியினுள் ஒளி. ஒளி - உயிரி னது அறிவு. அதனுள் ஒளியாய் நிற்பது சிவம். அதனைப் பெருக்கு தலாவது, இனிது விளங்கச் செய்தல்; 'இவ்வாறு அருளிச் செய்யினும் உள்ளொளியாகிய உன்னை இனிது உணரச் செய்து' என்பதே கருத்து. உலப்பு - அழிவு. ''அழிவிலா ஆனந்த வாரி'' (தி.8 போற்றித் - 132) என முன்னரும் அருளிச் செய்தார். உலப்பிலா ஆனந்தத்தைத் தேனாக உருவகித்தது, அறிந்திலாத அதனியல்பை ஒருவாற்றான் அறிந்து கொள்ளுதற்பொருட்டு. தொடர்ந்து - முயன்று. முயற்சி, சிந்தித்தலும் தெளிதலும்.

Koviloor Digital Library

10. பொ-ரை: அற்பமாகிய புலால் உடம்பு, மயிர்க்கால்தொறும் நெகிழ்ச்சியையுடைய அது, பொன்னாலாகிய பெரிய கோயிலாகும்படி, அதனுள் எழுந்தருளியிருந்து, என்னுடைய எலும்புகளையெல்லாம் உருகும்படி செய்து, எளியவனாகி ஆட்கொண்டருளிய ஆண்டவனே! குற்றமற்ற மாணிக்கமே! துன்பமும் பிறப்பும் இறப்பினோடு மயக்கமும் ஆகிய பற்றுக்களெல்லாம் அறுத்தருளின மேலான சோதியே! ஆனந்தமே! உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன். நீ இனிமேல் எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது?.

கு-ரை: ''புரைபுரை கனிய'' (தி.8 கோயில் திருப்பதிகம் பா-3) என்றதை முன்னருங் காண்க. யாக்கையையே, ''கோயில்'' என்றார் என்க. ''காயமே கோயிலாக'' (தி. 4 ப.76 பா.4) என்று அருளினார் நாவுக்கரசரும், ''மயக்கு'' என்றதிலும், எண்ணேகாரம் விரிக்க. ''ஆம்'' என்றது எண்ணின் தொகைப் பொருட்டாய் நின்றது. தொடக்கு -. கட்டு. நற்சோதி - ஞான ஒளி.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம் - கிரியை

கந்த வர்க்கமும் கிளர்மணப் புகையும்
கவின்கொள் தீபமும் புனிதமஞ் சனமும்
கொந்த விழ்ந்தநன் மலரும்மற் றுளவும்
கொண்டு மாயையின் குணங்களொன் றிலராய்
ஐந்து சுத்திசெய் தகம்புறம் இறைஞ்சி
அங்கி யின்கடன் முடித் தருள்வழி நின்று
இந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
இயற்ற வல்லவர் எம்மருங் கிருப்பார்

-கடவுள் மாமுனிவர்.

Koviloor Digital Library

38. திருவேசறவு

சுட்டறிவொழித்தல்

ஏசறவு - நாணம். தமது சிறுமை கருதாது தமக்கு அருள் புரிந்த இறைவனது கருணையின் பெருமையை அப்பொழுது உணரா தொழிந்த தம் சிறுமையைக் கருதி வெள்கிப் பாடுதலின், இப்பகுதி, 'திருஏசறவு' எனப்பட்டது. ''நாணொணாதொர் நாணம்எய்தி'' (தி.8 திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம். பா.4) என முன்னருங் கூறினார். இதுவும் பத்துத் திருப்பாட்டுக்களையுடையதே. சிறுமையாவது ஏகதேசக் காட்சியால் உலக வயப்பட்டு மயங்குதலே யாகலின், அந்நிலைக்கு வெள்கிப்பாடும் இதற்கு, 'சுட்டறி வொழித்தல்' எனக் குறிப்பு உரைத்தனர் முன்னோர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது முழுவதும் நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவால் ஆயது.

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

546. இரும்புதரு மனத்தேனை
ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக்
காட்டினைஉன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை
உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா
றன்றேஉன் பேரருளே. 1

1. பொ-ரை: அடங்கிய அலைகளையுடைய கங்கையின் நீர் ததும்புகின்ற சடையை உடையவனே! இரும்பு போன்ற வலிமையான நெஞ்சையுடையவனாகிய என்னைப் பலகாலும் உன் வசமாக இழுத்து என் எலும்பினை உருகும்படி செய்து உன் இரண்டு திருவடிகளில் கரும்பு தருகின்ற இனிமை போன்ற இனிமையை எனக்கு உண்டாக்கி யருளினாய். இத்தகைய உன்னுடைய பெருங்கருணை நரிகள் எல்லா வற்றையும் பெரிய குதிரைகளாக ஆக்கியது போன்றது அன்றோ?

கு-ரை: தரும், உவம உருபு - 'இணைக் கழல்கள்' என மாற்றிக்கொள்க. இரண்டாம் அடியில் ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது.

Koviloor Digital Library

547. பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை
பங்காநின் ஆளானார்க்
குண்ணார்ந்த ஆரமுதே
உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட்
டாள்வாய்நீ வாஎன்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா
றன்றேஉன் கழல்கண்டே. 2

548. ஆதமிலி யான்பிறப்
பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே
அழுந்துவேற் காவாஎன்

ஒருங்கு திரை - அடங்கியுள்ள அலை. உலவு - பொருந்திய. 'இப்பேரருள்' எனச் சுட்டு வருவித்து, 'உனது இப்பேரருள், நரிகளை எல்லாம் குதிரைகளாக்கிய அதனோடு ஒத்ததேயன்றோ' என உரைக்க. இறுதிக்கண், 'அப்பேரருளின் பெருமையை முன்பு உணராது இப்பொழுது உணர்கின்றேன்' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து, ஏசறவாக முடிக்க. இஃது இதனுள் ஏற்குமிடங்கட்கும் பொருந்தும்.

2. பொ-ரை: இசை நிரம்பிய சொல்லையுடைய உமையம்மையின் பாகனே! உனக்கு அடிமையானார்க்கு, உண்ணுதல் பொருந்திய அருமையான அமுதமே! உடையவனே! அடியேனை, மண்ணுலகில் பொருந்திய பிறப்புகளை அறுத்து, ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு, நீ வருக என்று அழைத்ததனால் அன்றோ உன் திருவடிகளைக் கண் நிரம்பக் கண்டு அடியேன் உய்ந்த முறை ஏற்பட்டது.

கு-ரை: உண் ஆர்ந்த - உண்ணுதல் பொருந்திய. மண் ஆர்ந்த பிறப்பு - இப்பிறப்பு. ''மண் ஆர்ந்த பிறப்பு அறுத்திட்டு ஆள்வாய்'' என்றதை இறுதிக்கண் கூட்டுக. வா என்ன - வா என்று அழைத்தமையால். 'நான் உய்ந்தவாறு, நீ வா என்று அழைத்தலால் உன் கழல்கள் கண்ணாரக் கண்டன்றே' என்க. முன்னைத் திருப்பாட்டில் குறிப்பெச்சமாக உரைத்ததனை இங்கு இறுதியடியின்பின் இசையெச்சமாக வைத்துரைக்க.

3. பொ-ரை: கடலிற் பெருகிய விடத்தை உண்ட கழுத்தை

Koviloor Digital Library

றோதமலி நஞ்சுண்ட
உடையானே அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா
றன்றேஎம் பரம்பரனே. 3

549. பச்சைத்தால் அரவாட்டீ
படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே
அடியேனை உய்யக்கொண்
டெச்சத்தார் சிறுதெய்வம்
ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா
றன்றே உன் திறம்நினைந்தே. 4

உடையவனே! எம் மேலோனே! அன்பில்லாதவனாகிச் சுற்றத்தார் ஒருவரும் இல்லாமலே, பிறப்பு இறப்பு என்கிற, தப்புதற்கு அருமை யான நரகத்தில் மூழ்குகின்றவனான என்பொருட்டு, ஐயோ என்று இரங்கி அடியேனாகிய எனக்கு உன் திருவடித் தாமரை மலரைக் காட்டிய வகையன்றோ உனது திருவருள்.

கு-ரை: 'யான் ஆதமிலி' எனத் தனித்தொடராக்குக. ஆதம் - ஆதரவு. நரகம்போலும் துன்பம் உடைமைபற்றிப் பிறப்பிறப்புக்களை நரகமாக உருவகம் செய்தார். 'தமர் ஆரும் இன்றி' என மாற்றுக. ''அடியேற்கு'' என மறித்தும் கூறியது, தம் சிறுமையை வலியுறுத்தற்கு. 'பாதமலர் காட்டியவாறு உன் அருளேயன்றோ' என, சில சொல் வருவிக்க.

4. பொ-ரை: பசுமையான நாக்கினையுடைய பாம்பை ஆட்டு பவனே! விரிந்த சடையையுடையவனே! திருவடியைத் தம்முடைய உச்சியிலே கொண்டிருப்பவருடைய பெருமானே! அடியேனாகிய என்னை, உய்யக் கொண்டதனாலன்றோ, ஐயோ, குறைபாடுகள் நிறைந்த சிறிய தெய்வங்களை வழிபடாமல், உன்னுடைய அருள் திறத்தினையே எண்ணி, என் எண்ணத்தின்படியே யான் கடைத்தேறிய நிலை உண்டாயிற்று?

கு-ரை: பச்சைத் தால் அரவு - பசிய நாவையுடைய பாம்பு. தால், 'தாலு' என்னும் ஆரியச் சொற்சிதைவு. 'பச்சைத்தாள் அரவு என்பது பாடம் ஆகாமையில்லை' எனக்கொண்டு, 'தாள்' என்பதற்கு,

Koviloor Digital Library

550. கற்றறியேன் கலைஞானம்
கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம்
வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிருமாந் திருந்தேன்எம்
பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா
றன்றேநின் பொன்னருளே. 5

551. பஞ்சாய அடிமடவார்
கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர
நடுங்குவேன் நின்னருளால்

'புற்று' என உரைத்துப்போவாரும் உளர். 'பாதமலரை உச்சியில் உடையவர்' என்க. எச்சத்தார் - வேள்வியை உடையவர்கள்; இவர்கள் தேவர் பலரையும் வழிபடுவர். அச்சோ, வியப்பிடைச்சொல். சித்தத் தாறு - விருப்பப்படியே. 'உய்ந்தவாறு உன் திறம் நினைந்தே யன்றோ' எனக் கூட்டுக. உய்ந்தவாறு - இறவாமல் பிழைத்திருக்கும் வகை. திறம் - முன்னே வந்து ஆண்ட திருவருள். இதன்கண் இறந்துபடாமையால் வந்த நாணம் புலப்படும்.

5. பொ-ரை: எம்பிரானே! ஞான நூல்களைப் படித்து அறியேன்; மனம் கசிந்து உருகவும் மாட்டேன்; ஆயினும் வாக்கின் தன்மையால் வேறு தெய்வங்களைத் துதித்து அறியேன்; அதனால் உன்னுடைய நீண்ட திருவடிகளை வந்து அடைந்து இறுமாப்பு கொண்டு இருந்தேன். அடியேனாகிய எனக்கு உன் பொன் போன்ற திருவருளைப் புரிந்த செயல் நாயினுக்குப் பொன்னாலாகிய ஆசனத்தை இட்டது போலன்றோ?

கு-ரை: மற்று, அசைநிலை. 'பிறதெய்வம் அறியேன்' என மாற்றி, அதன்பின், 'அதனால்' என்பது வருவிக்க. வாக்கியலால் - உனது உபதேசத்தால். 'அன்று இறுமாந்திருந்தேன்; இன்று இஃது இல்லை' என்றபடி. இறுமாப்பு. அரசனையும் மதியாமை. இங்கும், 'அப் பொன்னருள்' எனச் சுட்டு வருவிக்க.

6. பொ-ரை: எம்பிரானே! உடையவனே! அம்பலத்திலாடுகின்ற

Koviloor Digital Library

உய்ஞ்சேனெம் பெருமானே
உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா
றன்றேஅம் பலத்தமுதே. 6

552 . என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங்
கிமையவர்க்கும் அறியவொண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந்
துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே
புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவா
றன்றேஎம் பெருமானே. 7

அமுதமே! அடியேனை உனது திருவருளால் அஞ்சாதே என்று ஆட்கொண்ட முறைமையாலன்றோ, செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டப் பெற்ற பாதத்தையுடைய பெண்டிரது, கடைக்கண் பார்வையால் துன்பப்பட்டு நஞ்சு போன்ற துன்பம் மிக, நடுங்குகின்றவனாகிய நான் பிழைத்தேன்.

கு-ரை: 'அவ்வருளாவது, அஞ்சேல் என்று ஆண்டவாறன்றே' என்க.

7. பொ-ரை: எம்பிரானே! தேவர்களுக்கும் அறிய முடியாத, தென்திசையிலுள்ள திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவ பிரானாகிய நீ இவ்விடத்தில், என்னிடத்திலுள்ள பிறப்பை அறுத்து அன்பினால் என் மனம் நெகிழும் படியாகவே எழுந்தருளி ஆண்டு கொண்டது, என்னிடத்திலே திருவருள் நோக்கம் செய்ததனால் அன்றோ?

கு-ரை: ஐகாரம் இரண்டும் சாரியை. சிவபெருமான், விளி நோக்கியவாறு - கடைக்கண்ணால் பார்த்தபடி.

''அன்றே'' என்றதை, ''ஆட்கொண்டது'' என்றதன்பின் கூட்டுக.

Koviloor Digital Library

553. மூத்தானே மூவாத
முதலானே முடிவில்லா
ஒத்தானே பொருளானே
உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப்
புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா
றன்றேஎம் பெருமானே. 8

554. மருவினிய மலர்ப்பாதம்
மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச்
சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத்
தடங்கடலிற் படிவாமா
றருளெனக்கிங் கிடைமருதே
இடங்கொண்ட அம்மானே. 9

8. பொ-ரை: எம்பிரானே! எப்பொருட்கும் மூத்தவனே! மூப் படையாத முதல்வனே! எல்லையற்ற வேதமானவனே! அவ் வேதத்தின் பொருளுமானவனே! மெய்யர்க்கு மெய்யனாய் அல்லாத வர்க்கு அல்லாதவனாய்த் தோன்றினவனே! இவ்வுலகத்தில் உழல் கின்ற என்னை, நீ புகுந்தருளி, உழல்கின்ற நிலையை நீக்கி, ஆண்டருளியது உன்னுடைய கருணையினால் அன்றோ?

கு-ரை: மூத்தான் - உயர்ந்தவன். மூவாத - மூப்படையாத. ஒத்து - வேதம். பொருள் - அதன் பொருள். உண்மை - உள்ள பொருளாய் அனுபவமாதல். இன்மை - இல்பொருள் போலக் கரந்து நிற்றல். பூத்தான் - விளங்குபவன். புரள்வேன் - கெடுவேன். பேர்த்து - உலகியலினின்று நீக்கி. 'நீ ஆண்டவாறு கருணையினாலன்றே' என்க.

9. பொ-ரை: திருவிடைமருதூரையே, ஊராகக் கொண்ட எம் தந்தையே! கூடுவதற்கு இனிமையான, தாமரை மலர் போன்ற திருவடி உள்ளத்தில் மலர்ந்து உள்ளம் உருக, தெருத்தோறும் மிகவும் ஓலமிட்டு அலறி, சிவபெருமானே என்று துதித்து நுகர்ந்த மேலான கருணை

Koviloor Digital Library

555. நானேயோ தவஞ்செய்தேன்
சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த்
தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம்
புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

யாகிய பெரிய கடலில் படிந்து மூழ்கும் வண்ணம், அடியேனுக்கு இங்கு அருள் செய்வாயாக.

கு-ரை: 'மருவ இனிய பாதம்' என்க. வளர்ந்து - வளர்தலால். வளர்தல் - விளங்குதல். உள் உருக - உள்ளம் உருக. படிவு ஆமாறு - மூழ்குதல் உண்டாகும்படி. 'படியுமாறு அருள்' என்றதும், ''படியுமாறு அறியாதவனாயினேன்'' என ஏசற்றதாம் என்க.

10. பொ-ரை: தேன்போன்றும், இனிமையான அமுதத்தைப் போன்றும் இனிக்கின்ற சிவபிரானானவன் தானே எழுந்தருளி வந்து, என் மனத்துள் புகுந்து உடம்போடு கூடிய உயிர் வாழ்க்கையை வெறுத்து நீக்கும்படி அடியேனாகிய எனக்கு அருள் புரிந்தான். அதனால் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தைச் சொல்லப் பெற்றேன். இப் பேற்றைப் பெறுவதற்கு நானோ முற்பிறப்பில் தவம் செய்தேன்?.

கு-ரை: முதல் அடியை இறுதியிற் கூட்டுக. 'உயிர் வாழ்க்கையை ஒறுத்து அன்றே வெறுத்திட அருள் செய்தான்; அதனால், சிவாயநம எனப் பெற்றேன்; அதற்கு அன்னதொரு தவத்தை நான் செய்தேனோ' என்க. ஒறுத்தல் - வருத்துதல்.

Koviloor Digital Library

39. திருப்புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு

'புலம்பல்' என்பது, இங்கு அன்பினால் அழுதலைக் குறித்தது. 'அழுமலர்க் கண்ணிணை அடியவர்க் கல்லால் அறிவரி தவன் திருவடியிணை இரண்டும்' (தி.7 ப.58 பா.10) என்று அருளியதும் காண்க. அன்புமீதூர மீதூரச் சிவானந்தம் மேன்மேல் விளையுமாகலின், இதற்கு, 'சிவானந்த முதிர்வு' எனக் குறிப்புரைத் தனர் முன்னோர். இது, திருவாரூரில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப்படுவது. இதன் முதற்பாட்டில், ''ஓங் கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே'' என வருதல் காண்க. இரண்டாம் திருப்பாட்டில் திருப்பெருந்துறையும், இறுதித் திருப் பாட்டில் திருக்குற்றாலமும் குறிக்கப்படுகின்றன. பின்னர் வரும் திருப் படையெழுச்சிக்கு முன் நிற்கற்பாலதாய இது, பின்னர் ஏடுபடித் தோரால் இவ்விடத்து வைத்துப் பிறழக் கோக்கப்பட்டதுபோலும்! இதுவும் முன்னையதுபோலக் கொச்சகக்கலிப்பாவினால் ஆயது.

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

556. பூங்கமலத் தயனொடுமால்
அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள்
கூறாவெண் ணீறாடி
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர்
உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா
தெவையாதும் புகழேனே. 1

1. பொ-ரை: அழகிய தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனோடு, திருமாலும் அறியவொண்ணாத இயல்பையுடையவனே! கோங்க மலர் போன்ற குவிந்த தனங்களையுடைய உமையம்மையின் பாகனே! திருவெண்ணீறு அணிவோனே! உயர்ந்த மதில் சூழ்ந்த திருவாரூரை இடமாக உடையவனே! அடியேனாகிய நான் உனது, தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளாகிய அவற்றையன்றி வேறு எவற்றையும் ஒரு சிறிதும் புகழமாட்டேன்.

Koviloor Digital Library

557. சடையானே தழலாடீ
தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதி
பசுபதீ மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ்
பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே உனையல்லா
துறுதுணைமற் றறியேனே. 2

558. உற்றாரை யான்வேண்டேன்
ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன்
கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங்
கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக்
கசிந்துருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: நெறி - நிலை. கோங்கலர் - கோங்கம் பூ. சேர், உவம உருபு. ஓங்கு எயில் - உயர்ந்த மதில். 'எவற்றையும் சிறிதும் புகழேன்' என்க.

2. பொ-ரை: சடாபாரத்தையுடையவனே! அழலாடுவோனே! விளங்குகின்ற மூவிலைகளையுடைய சூலப்படையை யுடையவனே! மேலான சோதியே! பசுபதியே! இளமை பொருந்திய வெண்மையான இடபத்தை யுடையவனே! விரிந்த சோலை சூழ்ந்த திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருப்பவனே! உடையவனே! அடியேனாகிய நான் உன்னையன்றி, வேறு உற்ற துணையை அறிந்திடுவேன் அல்லேன்.

கு-ரை: தயங்கும் - விளங்குகின்ற. மழ - இளமை. 'அடியேனாகிய நான் உறுதுணை மற்று அறியேன்' என்க.

3. பொ-ரை: திருக்குற்றாலத்தில் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற, கூத்தப் பெருமானே! உறவினரை யான் விரும்புவேனல்லேன்;

Koviloor Digital Library

வாழ்வதற்கு ஊரை விரும்புவேன் அல்லேன்; புகழை விரும்புவேன் அல்லேன்; கல்வியை மட்டும் கற்றவரை யான் விரும்பமாட்டேன். கற்க வேண்டிய கல்விகளும் இனி எனக்குப் போதும். உனது ஒலிக்கின்ற கழலையுடைய திருவடிக்கண் கன்றையுடைய பசுவினது மனத்தைப் போலக் கனிந்து உருகுவதை யான் உன்பால் விரும்புகின்றேன்.

கு-ரை: உற்றார் - கிளைஞர். வேண்டேன் - விரும்பமாட்டேன். ஊர் - யான் பிறந்த ஊர். பேர் - புகழ். கற்றார் - கல்வியைமட்டும் கற்று, அதன் பயனை அறியாதவர். கற்பன - கற்கத் தகும் நூல்கள். அமையும் - போதும். 'கல்வியின் பயன் கிடைத்துவிட்டபின் கல்வி எதற்கு' என்றபடி. குரை கழல் - ஒலிக்கின்ற கழல் அணிந்த திருவடி. கற்றா - கன்று ஆ; கன்றையுடைய பசு. 'இதன் மனம் கன்றை நினைந்து கசிந்து உருகுதல்போல உருக விரும்புகின்றேன்' என்க.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்-யோகம்

முக்கு ணம்புலன் ஐந்துடன் அடக்கி
மூலவாயுவை யெழுப்பிரு வழியைச்
சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
திறந்து தாண்டவர் சிலம்பொலி யுடன்போய்த்
தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாஞ்
தன்மை கண்டருள் தரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க ழுந்தினர் எமதுருப் பெறுவார்
புவியில் வேட்டுவன் எடுத்தமென் புழுப்போல்.

-கடவுள் மாமுனிவர்

Koviloor Digital Library

40. குலாப் பத்து

அநுபவம் இடையீடு படாமை

குலாப் பத்து - தாம் பெற்ற பேற்றைக் கொண்டாடிக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி. ஒவ்வொரு பாடலிலும், குலாவென்னும் சொல் வருதலும் காணத்தக்கது. இதனுள் அடிகள், 'சிவப் பேற்றைப் பெற்றுவிட்டேன்' எனக் கூறுதலின், இதற்கு 'அநுபவம் இடையீடு படாமை' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இடையீடு - தடை. இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப் படுவது. இதுவும், கொச்சகக் கலிப்பாவினால் ஆயது.

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

559. ஓடுங் கவந்தியுமே
உறவென்றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ்
சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங்
குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 1

1. பொ-ரை: அடியேன் திருவோட்டையும் கோவணத்தையுமே, பற்றெனத் துணிந்து, மனம் கனிந்து, தேடுதற்குரிய பொருளும் சிவ பெருமானது திருவடியே என்று தேறி, உடம்பும், உயிரும், நிறைந்து தெவிட்ட வளைந்து ஆடி நடனம் செய்யும் செயல் விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனைப் பற்றிக் கொண்டே அல்லவா?

கு-ரை: ஓடு - பிச்சைப் பாத்திரம். கவந்தி - கோவணம்; வட்டுடையுமாம். உறவு - பற்று; என்றது, ஒருபொருளிலும் பற்றில்லாமையைக் குறித்தது, தேடும்பொருள் - முயன்று பெறும் பொருள். ''கழலே'' என்னும் ஏகாரம், 'பிறிதியாதும் அன்று' என்பதை விளக்கி நின்றது. கூடு - உடம்பு. குமண்டை - களியாட்டம். குனித்து - கூத்தாடி. குலாத் தில்லை - விளக்கத்தை உடைய தில்லை. கொண்டு - கொண்டேன்; பெற்றுவிட்டேன். இஃது இறந்தகாலத்

Koviloor Digital Library

560. துடியேர் இடுகிடைத்
தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள்
எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன்
எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 2

561. என்புள் ளுருக்கி
இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து
துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை
முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பன் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 3

தன்மையொருமை வினைமுற்று. 'இஃது என் தவம் இருந்தவாறு' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க. அன்றே, அசைநிலை.

2. பொ-ரை: என்னைத் தன் திருவடியின் கண் கூடும்படி செய்த விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக் கொண்டேன் அல்லவா? ஆதலின், உடுக்கையை ஒத்த அழகிய சிறிய இடையையும், இனிய சொல்லையும் உடைய மாதரது தோள்களின் மேலுள்ள விருப்பத்தால் பாவம் மிகுவதற்குக் காரணமான தீய செயல்கள் எவ்வளவு செய்தாலும் நான் இனி இறக்க மாட்டேன். அதனால், பிறக்கவும் மாட்டேன்.

கு-ரை: துடியேர் இடுகிடை - உடுக்கைபோலும் சுருங்கிய இடை. செடி ஏறு - குற்றம் மிகுதற்குக் காரணமான. 'முடியேனாயும், பிறவேனாயும் தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டேன்' என்க. முடிதல் இறத்தல். ''அடியேன்'' என்றதை முதலிற் கொள்க.

3. பொ-ரை: எலும்பையும் உள்ளே உருகச் செய்து இருவினை களாகிய சஞ்சிதம், பிராரத்தத்தின் வலியினை ஒழித்து அவற்றால்

Koviloor Digital Library

562. குறியும் நெறியுங்
குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார்
பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில்
உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 4

563. பேருங் குணமும்
பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத்
தொண்ட ரெல்லாஞ்

உண்டாகின்ற துன்பத்தைப் போக்கி, தொடர்புகளையும் அறுத்துப் பரிசுத்தமாக்கி முன்னேயுள்ள சஞ்சித வினை முற்றிலும் தொலையும் வண்ணம், என் நெஞ்சத்தே எழுந்தருளிய அன்பினையுடைய தில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக் கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: ஈடு - வலிமை. துவந்துவம் - பற்று. முன்பு உள்ள - முன்பு உள்ளன; அவை மலங் காரணமாக வந்த குற்றங்கள். அற்றை - அன்றே. 'அன்பின் என்பது பாடமாயின், னகரம் திரிதல் வேண்டும்.

4. பொ-ரை: குறிக்கோளும் அதனையடையும் வழியும் அவ் வழியில் செல்லும் பண்பும் இல்லாதவருடைய கூட்டங்களைப் பிரிந்து வாழ்கின்ற மனத்தையுடைய மெய்யடியார்களைப் பிரியாத தன்மை யனும் அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தில், உருக்கொண்டு அமுதம் போன்று இனிக்கும் சிவபதமாயிருப்பவனும், எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனுமாகிய இறைவனை அடி யேன் பற்றிக் கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: குறி - குறிக்கோள். செறியும் கருத்து - தன்னையே பற்றி நிற்கும் உள்ளம். உருத்து - உருப்பட்டுத் தோன்றி. அறியும் - எல்லா வற்றையும் அறிகின்ற. 'அறியும் ஆண்டான்' என இயையும்.

5. பொ-ரை: இந்தப் பிறவிக் குழியைத் தூர்த்து இல்லையாய்ப் போகும் வண்ணம் குற்றங்களை நீக்கிக் கொண்டு அடியார் எல்லாம்

Koviloor Digital Library

சேரும் வகையாற்
சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 5

564. கொம்பில் அரும்பாய்க்
குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம்
மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை
நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 6

இறைவனைக் கூடும் விதத்தால் சிவனது கருணையாகிய தேனை உண்டு நிறைவுறுகின்ற விளக்கம் மிக்க தில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக்கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: பேர் - பெயர். இஃது உடம்பிற்கு இடப்படுவது. குணம், முக்குணம். இவை இரண்டும் உயிரைப் பிணித்தல் செய்வது, பிறவியினாலாம். பேரால் வரும் பிணிப்பாவது, உடம்பையே தான் என மயங்கி நிற்றல். குறிப்புருவகமாதலின், ''பிறவி'' என்றதற்கு, 'பிறவியாகிய குழி' என உரைக்க. ''சிவன்'' என்றது, 'தன்' என்றபடி. 'சிவன் கருணைத் தேன் பருகிச் சேரும் வகையால்' என மாற்றியுரைக்க.

6. பொ-ரை: இவ்வுடம்பு மரக்கிளையில் உண்டாகின்ற அரும்பு போல உருவெடுத்தும், முன் குவிந்திருந்து பின் மலர்ந்த மலர் போலப் பிறந்தும் காய் போல வளர்ந்தும், பழம் போல முதுமை அடைந்தும், வீணே, இவ்வாறு அழிந்து போகாத வண்ணம் எனக்குத் துணையாக, நான் விரும்புகின்ற என் மனமானது இறைவனைச் சேரும்படி, நான் அடைகின்ற அழகிய பொன்னாலாகிய விளக்கம் பொருந்திய தில்லைச் சிற்றம்பலத்து ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக் கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: வாளா, 'அரும்பாய்' என்ற வழிப் பொருள் இனிது விளங்காமையின், ''கொம்பில் அரும்பாய்'' என்று அருளினார். குவிமலராய் - முன்னர்ப் போதாய்க் குவிந்து நின்ற மலராய், 'வம்பாக'

Koviloor Digital Library

565. மதிக்குந் திறலுடைய
வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி
என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம்
ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 7

566. இடக்குங் கருமுருட்
டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி
என்தலைமேல் நட்டமையாற்

என ஆக்கம் வருவிக்க. வம்பு - வீண். இங்ஙன் - இவ்வாறு. நணுகும் வகை - தன்னைச் சேரும்படி. 'உலகத்தார் போல யானும் வளர்ந்து மூத்து வாளா இறந்தொழியாமல், யான் சேர்ந்திருக்கின்ற தில்லை ஆண்டான்' என்றபடி.

7. பொ-ரை: யாவரும் மதித்தற்குரிய வெற்றியையுடைய, வலிமை வாய்ந்த அரக்கனாகிய இராவணனது, தோள் நெரியும்படி ஊன்றின திருவடியானது, எனது தலைமேல் பொருந்தியிருக்க, பெருகுகின்ற பசுத் தன்மையை உண்டாக்குகின்ற பாசங்களில் யாதொன்றும் இல்லேமாயினோம் என்று மகிழ்ந்து இங்கு ஆரவாரித்தற்குக் காரணமாகிய விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக்கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: அரக்கன், இராவணன். 'அவன் தோள் நெரிய மிதிக்கும் திருவடி' என்றது, 'பசுபாசத்தை மேலெழாதவாறு அடர்க்கும் திருவடி' எனக் குறிப்பான் உணர்த்தியவாறு. வீற்றிருப்ப - வீற்றிருத்தலால். கதிக்கும் - மேல் எழுகின்ற. 'களித்துக் கொண்டு' என இயையும். அதிர்த்தல், ஆடலில் சிலம்பை ஒலிப்பித்தல்.

8. பொ-ரை: பூமியைத் தோண்டும் இயல்புடைய கருமையான முரட்டுத் தன்முள்ள பன்றியின் பின்னே, காட்டில் நடந்த திருவடிகளை என்னுடைய தலையின் மேல் இருக்க வைத்தமையால், என்னை

Koviloor Digital Library

கடக்குந் திறல்ஐவர்
கண்டகர்தம் வல்லரட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 8

567. பாழ்ச்செய் விளாவிப்
பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற்
கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச்
சைவனுக்கென் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 9

வெல்லும் திறமையுடைய ஐம்பொறிகளாகிய கொடியவர்களுடைய வலிமையான சேட்டைகளை அடக்குகின்ற விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக் கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: இடக்கும் - நிலத்தைக் கிண்டுகின்ற, 'முருடு' என்பதை, இக்காலத்தார், 'முரடு' என வழங்குப. ஏனம் - பன்றி. இறைவன் கானகத்தில் பன்றிப் பின் சென்றது, அருச்சுனன் பொருட்டு. 'நட்டமையால் கொண்டு' என முடிக்க. கண்டகர் - கொடியவர். ''ஐவர் கண்டகர்'' என்றது ஐம்பொறிகளை. வல் அரட்டு - வலிய குறும்பு. ''அரட்டர் ஐவர்'' (தி.5 ப.7 பா.5) என நாவுக்கரசரும் ஓதியருளுதல் காண்க. 'வல்லாட்டை' என்பது பாடமன்று.

9. பொ-ரை: விளையாத வயலை உழுது விளையச் செய்து பயன்பெறாமல் இருக்கின்ற எனக்கு, முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தினால் புதையல் அகப்பட்டது போன்ற அருள் கிடைக்கப் பெற, திருவடி யாகிய சிவந்த தாமரை மலரையுடைய சைவனுக்கு எனது இழிவான தலையினால் அடிமை செய்து விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக்கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: செய் - வயல், விளாவி - உழுது. கீழ் - முற்பிறப்புக்கள். கிழி ஈடு - பொன் முடிப்பு வழியில் இடப்பட்டுக் கிடத்தல். நேர்பட்டு - எதிர்ப்பட்டாற்போல. தாள் - திருவடி. 'தாளாகிய செய்ய தாமரை'

Koviloor Digital Library

568. கொம்மை வரிமுலைக்
கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால்
திருப்பணிகள் செய்வேனுக்
கிம்மை தரும்பயன்
இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

என்க. சைவன் - சிவம் உடையவன். 'சிவநெறித் தலைவன்' எனலுமாம். ஆட்செய்தல் - பணிசெய்தல்.

10. பொ-ரை: திரட்சியும் தேமலும் உள்ள தனங்களையுடைய பூங்கொம்பு போன்ற உமையம்மையின் பங்கை உடையவனுக்கு, அன்போடு கூடிய மனத்தினால் திருத்தொண்டுகள் செய்கின்ற எனக்கு, இப்பிறப்பில் உண்டாகக்கூடிய வினைப் பயன்கள் முழுமையையும் இவ்வுலகிலேயே ஒழிக்கவல்ல தாயாகிய விளக்கம் மிக்க தில்லை ஆண்டவனை, அடியேன் பற்றிக் கொண்டேன் அல்லவா?

கு-ரை: கொம்மை - திரட்சி. வரி - சந்தனம் முதலியவற்றால் எழுதும் கோலம்; தேமலுமாம். இம்மை தரும் பயன் - இப் பிறப்போடு ஒழியும் பயன்கள்; அவை, ஐம்புல இன்பங்கள். அம்மை - தாய்.

நால்வர் நான்மணிமாலை

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசகம் அதற்கு வாச்சியம்
தூசகல் அல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே.

-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

Koviloor Digital Library

41. அற்புதப் பத்து

அநுபவம் ஆற்றாமை

அற்புதம் - அதிசயம். வியப்பு. இறைவன் தம்மை ஆண்டருளியது இயற்கையில் நிகழத்தக்க ஒன்றாக நினையாது, என்றும், எங்கும் இல்லாததொரு புதுமையுடையதாகக் கருதுதலின், அதனை எடுத்தோதியருளிய பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி இது. இஃது அடிகள் உள்ளத்தில் அடங்காததோர் அற்புதமாய்த் தோன்றலின், முன்னர் 'அதிசயப் பத்து' என அருளிச்செய்த்தனோடு அமையாது, பின்னும் 'அற்புதப் பத்து' எனப் பத்துத் திருப்பாடல்கள் அருளிச் செய்தார். யாப்பு வகையும் வேறுபடாமை காண்க. இங்ஙனமே, 'கல்வி' எனக் கூறிய பத்துக் குறள்களில் கல்வியின் பெருமை அடங்காமை கருதித் திருவள்ளுவ நாயனாரும், அதனையே 'கல்லாமை' என வேறு பத்துக் குறள்களாற் கூறுதல் காண்க. 'கல்வி, கல்லாமை' என்பன உடன்பாடும், எதிர்மறையுமாய்ச் சொல் வேறுபாடுடைய எனினும், பொருட்கண் வேறுபாடின்மை யறிக. அதிசயப்பத்திற்கு, 'முத்தி இலக்கணம்' எனக் குறிப்புரைத்த முன்னோர் இதற்கு, 'அநுபவம் ஆற்றாமை' என உரைத்தனர். 'ஆற்றாமை - தம் தகுதிக்கு மேற்பட்ட தாதல்'. அங்ஙனமாயின், இஃது அதிசயப்பத்தின் பின்வைக்கற்பாலது எனின், பிறபொருள் இடையிட்டு வருதலே நன்றெனக் கருதினராகலின், இங்கு வைத்துக் கோத்தனர் என்க.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

569. மைய லாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும்
ஆழியுள் அகப்பட்டுத்
தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
தலைதடு மாறாமே
பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன்
பொன்னடி யிணைகாட்டி
மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே. 1

1. பொ-ரை: மயக்கவுணர்ச்சியுடையவனாய் இந்த மண்ணுலக வாழ்வு என்கிற கடலில் அகப்பட்டுப் பெண்கள் என்கிற சுழலினிடத்துச்

Koviloor Digital Library

570. ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர்
இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடுந்
தலைதடு மாறாகிப்
போந்தி யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து
பொற்கழ லிணைகாட்டி
வேந்த னாய்வெளி யேஎன்முன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே. 2

571. நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து
நானென தெனும்மாயக்
கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக்
கழறியே திரிவேனைப்

சிக்கி, நான் நிலை கெட்டுப் போகாதபடி, உண்மைப் பொருளாய்த் தோன்றித் தன் அழகிய திருவடிகள் இரண்டையும் யான் காணும்படி காட்டி, பொய்ப்பொருளெல்லாம் விட்டு நீங்கும் வண்ணம் திருவருள் புரிந்து, ஞான ஒளியைக் கொடுத்து எதிரே நின்றதாகிய ஒப்பற்ற அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் சொல்ல வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: மையல் - மயக்கம். ஆழி - கடல். சுழி - கடற்சுழி. தலை தடுமாறல் - நெறிபிறழ்ந்து நடத்தல். மெய்யனாய் - மெய்யுணர்வைத் தரும் ஆசிரியனாய். வெளி - பரவெளி. திருவருள் தருதல் முதலியவற்றிற்கு, 'எம்பெருமான்' என்னும் வினைமுதல் வருவிக்க. விளம்பேன் - சொல்லும் வகையை அறியேன். 'சொற்கு அடங்காதது' என்றபடி.

2. பொ-ரை: பொருத்தமான சிறந்த பூக்களைத் தூவித் தடைப் படாதாகிய ஒரு தன்மையோடு வழிபடாமலே சந்தனக் குழம்பு பூசப் பெற்ற தனங்களையுடைய, பெண்களோடும், நிலை கலங்கிச் சேர்ந்து நான் துன்பம் அடையாதபடி, எங்கள் பெருமான், எனக்கு அருள் புரிந்து, அழகிய தனது திருவடியைக் காட்டித் தலைவனாய் எனக்கு எதிரே நின்றதாகிய ஒப்பற்ற அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் சொல்ல வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: ஏய்ந்த - பொருந்திய. வேந்தனாய் - ஞான அரசனாய்.

3. பொ-ரை: மண்ணுலகத்தில் உண்மையுள்ளவன் போல

Koviloor Digital Library

பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய
அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்த டித்துவக் காரமுன் தீற்றிய
அற்புதம் அறியேனே. 3

572. பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
பொய்களே புகன்றுபோய்க்
கருங்கு ழல்லினார் கண்களால் ஏறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத்
திருவொடும் அகலாதே
அருந்து ணைவனாய் ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 4

நடித்துச் செயலில் பொய்யான பல காரியங்களைச் செய்து, யான், எனது என்கின்ற மயக்கமாகிய பாம்பு கடித்த வாயிலிருந்து முற்காலத்துச் செய்த வினையாகிய விடமானது மிகுதலால் புலம்பித் திரிகின்றவனும் தனக்கு அடியவனுமாகிய என்னை, அந்தப் பெரிய வேதங்கள் தேடியறியாத அரிய பொருளான எங்கள் பெருமான், முன் வந்து பிடித்துக் கொண்டு பலகாலும் அடித்துத் திருவருளாகிய சர்க்கரைக் கட்டியை முன் அருத்திய, அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: நடித்து - உண்மையுடையவன் போலக் காட்டி. மாயம் பொய்; அது பொய்யாகிய செருக்கினைக் குறித்தது. 'மாயத்தினது வாய்' என்க. கடித்த வாய் - பல்லினால் இறுகப் பிடித்த வாய். மிக - மிக்கு விளைய. கழறுதல், இங்கு, பிதற்றலின்மேற்று. 'அரும்பொருள் அடியேனை முன்னின்று பிடித்து' என மாற்றுக. அக்காரம் - கண்டம் (சர்க்கரை). முன் தீற்றிய - முன்பு (விரைந்து) தின்னச் செய்த. 'மருந்தை அடித்தடித்து ஊட்டுவர்; இவன் இனிப்பை எனக்கு அடித்தடித்து ஊட்டினான்' என்றபடி. 'அக்காரம்' என்றது, திருவடி இன்பத்தை. குற்றியலுகரம் உயிர்வரக்கெடாது, உடம்படுமெய் பெற்றது. அற்புதம் - அற்புதச் செயலுக்குக் காரணம். ''அறியேன்'' என்றது, 'அருளல்லது வேறில்லை' என்றபடி.

4. பொ-ரை: வருகின்ற இப்பிறப்பு இறப்புகளாகிய இவற்றின் துன்பநிலையை எண்ணாது, பொய்களையே சொல்லித் திரிந்து கரிய

Koviloor Digital Library

573. மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும்
மங்கையர் தம்மோடுங்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு
குலாவியே திரிவேனை
வீடுதந் தென்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட
மென்மலர்க் கழல்காட்டி
ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர்
அற்புதம் அறியேனே. 5

கூந்தலுடைய பெண்களது கண்களாகிய வேலினால் தாக்கப்பட்டு, கலக்கமுற்றுக் கிடக்கும் என்னை, எங்கள் பெருமான் திருத்தமாகிய திருவடியில் அணியப்பட்ட சிலம்புகளாகிய அவை ஒலித்திட உமையம்மையோடும் நீங்காது எனக்கு அருமையான துணைவனாகி ஆண்டுகொண்டருளின அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: ''இவை'' என்றது, 'இவற்றினால் விளையும் துன்பங்கள்' என்றபடி.

ஏறுண்டு - தாக்குண்டு. திரு - திருவருள்.

5. பொ-ரை: செல்வமும், உறவும் இன்னுமுள்ள அனுபவப் பொருள்களும் என்னும் இவைகளோடும், பெண்களோடும் சேர்ந்து அவ்விடங்களில் உள்ள தன்மைகளால் தாக்கப்பட்டு களித்துத் திரிகின்ற என்னை, எனக்கு அவற்றினின்றும் விடுபடுதலை அருளி எனது தீவினைகளை நீக்குதற் பொருட்டு, எங்கள் பெருமான், மென்மையான தாமரை மலர் போன்ற தன் திருவடியைக் காட்டி என் மனத்தில் புகுந்து ஆட்கொண்ட ஆனந்தத்தால் ஒப்பற்ற அதிசயச் செயலின் பெருமையை அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: மாடு - பொன்னும், மணியும். அங்குள குணங்கள் - அவரிடம் உள்ள தன்மைகள். ''மங்கையர்.......ஏறுண்டு'' என்றதை முதற்கண் கூட்டுக.

குலாவி - கொண்டாடி. வெந்தொழில், இங்குக் கூறியன. ஆடுதல், களிப்பினால் என்க. அகம் - மனம்.

Koviloor Digital Library

574. வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்திநான்
பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல்
கோமளத் தொடுங்கூடி
அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 6

575. இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
இயல்பொடஞ் செழுத்தோதித்
தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான்
தடமுலை யார்தங்கள்
மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
மலரடி யிணைகாட்டி
அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 7

6. பொ-ரை: யாவரும் கீழ்ப்படுதற்குரிய இத்தன்மையுடைய பிறப்பு இறப்புகளாகிய இவைகளை நீக்கும் வழியினை, எண்ணாது பெண்களோடும், சேர்ந்து, வாய் இதழில் ஊறும், பெரிய நீர்ப் பெருக்கில் முழுகித் திளைத்து மயங்கி அலைகின்ற என்னை, குணங் களும், அடையாளங்களுமில்லாத, அருட்கடலாகிய இறைவன், அழகுடைய வளாகிய உமையம்மையோடும் கூடி அணுகி வந்து ஆட் கொண்டருளின, அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: வணங்கும் - தாழ்கின்ற; இழிகின்ற. இதழ் - இதழூறல் நுகர்ச்சியால் விளையும் இன்பம். கோமளம் - அழகு; அஃது அம்மையைக் குறித்தது.

7. பொ-ரை: இப்பிறவியில் பொருத்தமான மலரைப் பறித்துத் திருவைந்தெழுத்தினைச் சொல்ல வேண்டிய முறைப்படி சொல்லிப் பிழைத்தல் இல்லாமல், அவனது பொன்னடிகள் மேல் சொரியாமல், பெரிய தனங்களையுடைய பெண்களது மை தீட்டுதல் பொருந்திய

Koviloor Digital Library

576. ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின
இருவினை அறுத்தென்னை
ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவன்
உணர்வுதந் தொளியாக்கிப்
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன்
பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய
அற்புதம் அறியேனே. 8

கண்ணாகிய வேலினால் எறியப்பட்டுக் கிடக்கின்றவனாகிய என்னை, என் தந்தையாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி வந்து தன் தாமரை மலர் போலும் திருவடியினைக் காட்டி ஆட்கொண்டருளின அதியச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: இணை மலர் - இணைத்தற்கு (தொடுத்தற்கு) உரிய பூ. தப்பிலாது - தவறாது.

மைப்பு உலாம் - மைதீட்டுதல் பொருந்திய. 'கிடப்பேனை' என்றதை, 'கிடப்பேற்கு' எனத் திரிக்க.

8. பொ-ரை: பிறப்பு இறப்புகளாகிய ஊசலில் வைத்து ஆட்டுகின்ற உடம்பின்கண் உள்ள உயிரிலே பொருந்திய நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டையும் களைந்து, அடியேனை, நூலறிவால் அறிய முற்படுவார்க்கு, அறிய முடியாதவனாகிய இறைவன், உயர்வாகிய தனது மேலான பெரிய கருணையால் ஞானத்தைக் கொடுத்து ஞானமயமாக்கி மும்மலக்கட்டுகளை அறவே தொலைத்து, அவாவையறுத்து, தன் அடியார்களது அடியின்கீழ்ச் சேர்த்த, அதியச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: 'உடல் உயிராயினவற்றை ஊசல் ஆட்டும் இருவினை' என்க. 'ஓசை' என்பது, 'சொல்' என்னும் பொருளதாய், சொல்லாலாகிய நூலைக் குறித்தது.

ஒளி ஆக்கி - ஒளிப்பொருளாகிய மெய்ப்பொருளைத் தோற்றுவித்து. பரம் - மேன்மை. 'உலகப் பற்றை அறுத்து அடிக்கீழ்க் கூட்டிய' என்க.

Koviloor Digital Library

577. பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான்
புழுத்தலை நாய்போல
இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங்
கிணங்கியே திரிவேனை
இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன்
விரைமலர்க் கழல்காட்டி
அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 9

578. செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
செறிகுழ லார்செய்யுங்
கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை

9. பொ-ரை: காட்டை ஒத்த இப்பிறவியில் பொருந்தி யான் புழுப் பொருந்திய தலையினையுடைய நாய் போன்று பெண்களுக்கே அவர்கள் விரும்பிய பணிகளைச் செய்து அவர்களோடு, சேர்ந்து அலைகின்ற எனக்கு, யாவர்க்கும் தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருமாலும் பிரமனும் காண மாட்டாத தன் மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளை இவ்வுலகத்தில் வந்து காட்டியருளி, அடியேனையும் ஒரு பொருளாக நினைத்து ஆட்கொண்டருளிய அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: பொச்சையான - காடாகிய. இருளும், பிற துன்பங் களும், பரப்பும் உடைமை பற்றிப் பிறப்பினைக் காடாக உருவகம் செய்தார். புழுத்தலை நாய் - புழுவையுடைய தலையையுடைய நாய். பிற உறுப்புக்களிற் புழுக் கொள்வதினும், தலையிற் புழுக்கொள்ளுதல், துன்பமும், இழிவும் தருவதாகலின், தலையையே கூறினார். 'இனி, புழுத்து அலை நாய்' என்பாரும் உளர். ஏழையர்க்கு - ஏழையர்மாட்டு; உருபு மயக்கம். ஏழையர் - பெண்கள். இச் சகம் - இவ்வுலகம். 'இச்ச கத்து' எனின், வாளாதே மோனை கெடுதலாலும். பொருட் சிறப்பும் இன்மையானும், 'விச்சகத்து' என்பதே பாடம் போலும்! 'விச்சையகத்து' என்பது தொகுத்தலாய், 'விச்சகத்து' என வருதல் பொருந்துவதே. அச்சன் - தந்தை.

10. பொ-ரை: நெருங்கி மேன்மேல் வரும், இப்பிறப்பு இறப்புகளாகிய இவைகளை நீக்கும் வழியை எண்ணாமல், அடர்ந்த

Koviloor Digital Library

இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில் லாததன்
இணைமலர்க் கழல்காட்டி
அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கூந்தலை உடையவராகிய பெண்கள் செய்கின்ற பொய்ந் நடையையும் தாழ்மையான தன்மையையும், கயல் மீன் போன்ற கண்களையும் நினைத்தே கிடக்கின்றவனாகிய என்னை, யாவர்க்கும் தலைவனாகிய எம் தலைவன் எல்லையற்ற. தனது திருவடித் தாமரைகள் இரண்டையுங் காட்டியருளி, உண்மை அறிவினைக் கொடுத்து ஆட்கொண்டருளிய, அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் அறிய வல்லேனல்லேன்.

கு-ரை: செறியும் - அடர்ந்துள்ள. கிறி - பொய்ம்மை; அவை இன்மொழியும், இனிய செயலும் போல்வன. அவற்றுள் பார்வை சிறப்புடைமையின், அதனை வேறு கூறினார். கீழ்மை - நாணமின்றியொழுகுதல்.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்-ஞானம்

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமநூற்
பகுதி யும்பல சமயசாத் திரமும்
தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின்
செய்தி யேபொருள் எனமனம் தெளிந்து
புரிந்து போந்துள சிற்றறி வனைத்தும்
போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதம்
விரிந்து தோன்றும்நெஞ் சுடையவித் தகரே
மேன் மை யானநம் மெய்ப்பதம் பெறுவார்.

-கடவுள் மாமுனிவர்.

Koviloor Digital Library

42. சென்னிப் பத்து

சிவவிளைவு

சென்னி - தலை, சிவபெருமான் குருவாகிவந்து அடிகள் தம் முடிமேல் தனது திருவடிகளைச் சூட்டியருள, அத்திருவடிகளைத் தாம் என்றும் அகலாது புனைந்துநிற்கும் நிலையினை அருளிச் செய்த பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி இது. திருவடிப் பேறே சிவப்பேறாதலின், இதற்கு, 'சிவவிளைவு' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். விளைவு - பேறு. இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது இடையே சில அடிகள் அறுசீராய் நிற்ப வந்த எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

579. தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன்
　　தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அரியொ ணாமுத
　　லாய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்ப ரன்றி
　　அறியொ ணாமலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணம்
　　சென்னி மன்னிச் சுடருமே. 1

1. பொ-ரை: தேவர் பிரானும், உண்மையான வீரனும் அழகிய திருப்பெருந்துறைக்குத் தலைவனும், மும்மூர்த்திகளாலும், அறிய முடியாத முதல்வனாகிய, இன்ப வடிவினனும் அன்பரல்லாத பிறர் எவராயினும் அவர்களால் அறியக் கூடாத செந்தாமரை மலர் போன்ற ஒளியையுடையவனும் ஆகிய இறைவனுடைய தூய்மையான சிறந்த தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடியின் கீழே, நமது தலை நிலை பெற்று நின்று விளங்கும்.

கு-ரை: தேவ தேவன் - தேவர்கட்குத் தேவன். மெய்ச் சேவகன் - உண்மை வீரன். உண்மை வீரமாவது அஞ்ஞானத்தை அழித்தல். யாவராயினும் - எத்துணை உயர்ந்தோராயினும். மன்னி - மன்னுதலால். சுடரும் - ஒளிவிடும். ''தூய'' என்றது, இனவெதுகை.

Koviloor Digital Library

580. அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்னமு
தாய ஆனந்த வெள்ளத்தான்
சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன்
தென்பெ ருந்துறைச் சேவகன்
மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளையோர்
பாகம் வைத்த அழகன்றன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 2

581. நங்கை மீரெனை நோக்கு மின்நங்கள்
நாதன் நம்பணி கொண்டவன்
தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை
மேய சேவகன் நாயகன்
மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்டெம்
உயிருங் கொண்டெம் பணிகொள்வான்
பொங்கு மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. 3

2. பொ-ரை: அட்ட மூர்த்தங்களையுடையவனும், அழகையுடையவனும் இனிய அமுத மயமான பேரின்பக் கடலானவனும், மேலானவனும் அழியாத சிவபுரத்துக்குத் தலைவனும், அழகிய திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய வீரனும் தேன் மணம் கமழும், கூந்தலையுடைய உமையம்மையை ஒரு பாகத்தே வைத்த அழகனும் ஆகிய இறைவனது வட்ட வடிவமாகிய சிறந்த தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடியின் கீழே, நமது தலை நிலை பெற்று நின்று பொலிவு பெற்று விளங்கும்.

கு-ரை: சிட்டன் - மேலானவன். மட்டு - தேன். வட்டமாமலர் - தாமரை மலர். மலரும் - பொலிவுபெறும்.

3. பொ-ரை: பெண்களே! என்னைப் பாருங்கள். நம் எல்லோர்க்கும் தலைவனும் நம்முடைய தொண்டை ஏற்றுக் கொண்டவனும் தென்னஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த பெருந்துறையிற் பொருந்திய வீரனும் யாவர்க்கும் தலைவனும் பெண்களுடைய கையிலுள்ள வளையல்களையும் கவர்ந்து கொண்டு எம்முடைய உயிரையும்

Koviloor Digital Library

582. பத்தர் சூழப் பராபரன்
பாரில் வந்துபார்ப் பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான்
தில்லை மூதூர் நடஞ்செய்வான்
எத்த னாகிவந் தில்பு குந்தெமை
ஆளுங் கொண்டெம் பணிகொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 4

கொள்ளை கொண்டு எமது தொண்டினை ஏற்றுக் கொள்பவனும் ஆகிய பெருமானுடைய மலரைப் போன்ற சிவந்த திருவடியின் கீழே, நம்முடைய தலை நிலை பெற்று நின்று விளங்கும்.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டு, அகப்பொருள் நெறிபற்றி அருளிச் செய்தது. மங்கைமார், தாருகாவன முனிவர் பத்தினியர். 'அவர்பால் வளையே கொண்டொழிந்தான்; எம்பால் உயிரையே கொண்டான்' என்றாள். இஃது அடிகளை இறைவன் தன் அடிமையாக் கொண்டதைக் குறித்தது. முதற்கண், ''நம் பணி கொண்டவன்'' என்றது, பொதுவாகவும், இறுதியில் 'எம்பணி கொள்வான்' என்றது சிறப்பாகவும் அருளிச் செய்தன. அன்றியும், ''எம் பணிகொள்வான்'' என்றது, எம்மை ஆட்கொள்வான்' என்னும் பொருளதேயாம். ஆயினும், ''நம் பணிகொண்டவன்' எனப் பாடம் ஓதாது, 'அம்பணி கொண்டவன்' எனப் பாடம் ஓதி, 'நீரை அணியாகக் கொண்டவன்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

4. பொ-ரை: தில்லையாகிய பழமையான பதியிலே நிருத்தம் புரிபவனும், மிகவும் மேலானவனும் ஆகிய, சித்தர்கள் சூழ்ந்து வணங்கும் அந்தச் சிவபெருமான் அடியார் புடை சூழ, பூமியில் வந்து அந்தணக் கோலத்தோடு ஏமாற்றுபவனாய் வந்து எங்கள் வீடுகளில் புகுந்து எம்மை அடிமை கொண்டு எமது தொண்டினை ஏற்றுக் கொள்ளும் படியாகச் சூட்டிய சிறந்த தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடியின் கீழே, நமது தலை நிலைபெற்று பொலிவு பெற்று விளங்கும்.

கு-ரை: சித்தர் - யோகிகள்; பதஞ்சலி முதலியோர். வலிய வந்து ஆட்கொண்டமையை, ''இல் புகுந்து'' என்றார். வைத்த - சூட்டிய.

Koviloor Digital Library

583. மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி
மதித்தி டாவகை நல்கினான்
வேய தோளுமை பங்கன் எங்கள்
திருப் பெருந்துறை மேவினான்
காயத் துள்ளமு தூற ஊறநீ
கண்டு கொள்ளென்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. 5

584. சித்த மேபுகுந் தெம்மை யாட்கொண்டு
தீவி னைகெடுத் துய்யலாம்
பத்தி தந்துதன் பொற்க ழற்கணே
பன்ம லர்கொய்து சேர்த்தலும்

5. பொ-ரை: பொய்யான உலக வாழ்க்கையை உண்மையானது என்று நினைத்து அதனைப் பாராட்டாதபடி, எமக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்தவனும் மூங்கிலை ஒத்த தோளினையுடைய உமையம்மையின் பாகனும் எமது திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருப்பவனும் ஆகிய இறைவன், எனது உடம்பினுள் அமுதம் இடைவிடாது பெருகுமாறு 'நீ பார்' என்று காட்டி அருளிய சிறந்த செந்தாமரை மலர் போன்ற சிறந்த திருவடியின் கீழே, நம் தலை நிலைபெற்று நின்று விளங்கும்.

கு-ரை: நல்கினான் - அருள்செய்தான், ''திருப்பெருந்துறை மேவினான்'' என்பது, 'இறைவன்' என ஒருசொல் தன்மைப் பட்டு நின்று, ''எங்கள்'' என்றதனோடு நான்காவதன் பொருள் படத் தொக்கது. நிட்டை கைவந்த பின்னர், உடம்புள்ள பொழுதே உயிரினிடத்துச் சிவானந்தம் பெருகுமாதலின் அதனைக் காயத்துள் ஊறுவதாக அருளிச் செய்தார். கண்டு கொள் - இத்திருவடிகளின் இயல்பை அறிந்துகொள். சேய - செம்மையான.

6. பொ-ரை: சித்தத்திலே புகுந்து எம்மை அடிமையாகக் கொண்டருளி, தீயவாகிய வினைகளை அழித்து உய்வதற்குரிய அன்பினைக் கொடுத்துத் தனது அழகிய திருவடியின் கண்ணே பல வகையான மலர்களைப் பறித்து இடுதலும், விடுதலையைக் கொடுத்து இந்த மூன்று உலகங்களுக்கும் அப்பால் எம்மைப் பேரின்பத்தில் வைக்கின்ற, ஊமத்தம்பூவை அணிகின்ற இறைவனது சிறந்த தாமரை

Koviloor Digital Library

முத்தி தந்திந்த மூவு லகுக்கும்
அப்பு றத்தெமை வைத்திடு
மத்தன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 6

585. பிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன்
பேர ருள்தந் தருளினான்
அறவை யென்றடி யார்கள் தங்க
ளருட்கு ழாம்புக விட்டுநல்
உறவு செய்தெனை உய்யக் கொண்ட
பிரான்தன் உண்மைப் பெருக்கமாம்
திறமை காட்டிய சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. 7

மலர் போன்ற சிவந்த திருவடியின் கீழே, நமது தலை நிலைபெற்று நின்று பொலிவுபெற்று விளங்கும்.

கு-ரை: ''ஆம்'' என்றது பெயரெச்சம். அது, ''பத்தி''என்னும் கருவிப் பெயர்கொண்டது.

முத்தி - சீவன் முத்திநிலை. மத்தன் - ஊமத்த மலரைச் சூடியவன். மோனை கெடுதலின், 'அத்தன்' எனப் பாடமோதுதல் சிறப் பன்று.

7. பொ-ரை: பிறவியாகிய இந்தக் கடலை நீந்துவதற்குத் தன்னுடைய பேரருளாகிய தெப்பத்தை கொடுத்தருளினவனும், துணையில்லாதவன் என்று எண்ணி, அடியார்களுடைய அருட் கூட்டத்தில் புகுவித்து அவர்களோடு நல்ல உறவை உண்டாக்கி என்னைப் பிழைக்கும்படி ஆட்கொண்ட தலைவனுமாகிய இறை வனது உண்மையான பேரருளாகிய தனது வல்லமையைக் காட்டிய சிவந்த திருவடியின் கீழே, நமது தலை நிலைபெற்று நின்று விளங்கும்.

கு-ரை: அறவை என்று - இவன் துணையிலி என்று இரங்கி. உண்மைப் பெருக்கமாம் திறமை - உண்மையினது மிகுதியாகிய ஆற்றல். அதனைக் காட்டினமை, சென்னியிற் சூட்டிய பொழுதே மயக்கெலாம் அற்று அன்பு பிழம்பாகச் செய்தது.

Koviloor Digital Library

586. புழுவி னாற்பொதிந் திடுகு ரம்பையிற்
பொய்த னையொழி வித்திடும்
எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன் எம்பிரான்
என்னுடை யப்பன் என்றென்று
தொழுத கையின ராகித் தூய்மலர்க்
கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு
வழுவிலாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னி மலருமே. 8

587. வம்ப னாய்த்திரி வேனை வாவென்று
வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப்
புறத்த னாய்நின்ற எம்பிரான்
அன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி
யார்கட் கின்பந் தழைத்திடுஞ்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. 9

8. பொ-ரை: புழுக்களால் நிறைந்துள்ள உடம்பில் பொருந்தி நிற்கும் நிலையற்ற வாழ்வை ஒழிக்கின்ற அழகையுடைய சோதியே! எம்மை ஆள்பவனே! எம்பெருமானே! என்னுடைய தந்தையே! என்று பலகால் சொல்லிக் கூப்பிய கையையுடையவராய், தூய்மையான தாமரை மலர் போன்ற கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியும் அடியார்களுக்குத் தவறாது கிடைக்கின்ற தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடியின்கீழே, நமது தலை நிலை பெற்று நின்று பொலிவு பெற்று விளங்கும்.

கு-ரை: பொதிந்து - நிறைத்து. இடு, துணைவினை. பொய் - நிலையாத வாழ்வு. வழுவிலா - தவறாத, ஒருதலையாகக் கிடைக்கின்ற.

9. பொ-ரை: வீணனாய்த் திரிகின்ற என்னை வா என்று அழைத்து வலிமையான வினையாகிய பகையினை அழிக்கின்ற மேலிடத்தில் உள்ளவனும் உலகங்களை எல்லாம் ஊடுருவிச் சென்று அப்பாற் பட்டவனாய எமது தலைவனும் அன்பர்களுக்கு இரங்கி அருள்

Koviloor Digital Library

588. முத்த னைமுதற் சோதியை முக்கண்
அப்ப னைமுதல் வித்தினைச்
சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு
நாமம் பாடித் திரிதரும்
பத்தர் காள்இங்கே வம்மின் நீர்உங்கள்
பாசந் தீரப் பணிமினோ
சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்பவனுமாகிய இறைவனது உண்மையான அடியார்களுக்கு இன்பம் பெருக நிற்கின்ற செவ்விய பொன் போன்ற சிறந்த தாமரை மலர் போலச் சிவந்த திருவடியின் கீழே, நம்முடைய தலை நிலை பெற்று விளங்கும்.

கு-ரை: வம்பன் - வீணன். ''அருளி'' என்றது பெயர். 'அருளிதன் சேவடி' என்க.

10. பொ-ரை: இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கியவனும் ஒளிப் பொருள்களுக்கெல்லாம் மூல ஒளியாய் உள்ளவனும் மூன்று கண்களையுடைய தந்தையும் காரணங்களுக்கெல்லாம் முன்னேயுள்ள காரணமானவனும் ஞான மயமானவனும் சிவபுரத்தவனும் ஆகிய இறைவன் திருப்பெயர்களைப் பரவித் திரிகின்ற அன்பர்களே! நீங்கள் இங்கு வாருங்கள். அவனை உங்களது பந்தங்கள் நீங்கும் பொருட்டு வணங்குங்கள். அங்ஙனம் வணங்கினால் உள்ளத்தில் நிறைந்த சிவந்த அவனது திருவடியின் கீழே நமது தலை நிலைபெற்று விளங்குதல் திண்ணம்.

கு-ரை: முதற் சோதி - ஒளிப் பொருள்கட்கெல்லாம் ஒளி வழங்கும் ஒளி. இதனானே, 'எவ்வுயிர்க்கும் அறிவைப் பயப்பிக்கும் அறிவு' என்பதும் முடிந்தது. முதல் வித்து - முதற் காரணன்; 'பரம காரணன்' என்றபடி. இடைநிலைக் காரணர் பலர் உளராதல் அறிந்து கொள்க, ''பணிமின்'' என்றதன் பின், 'என்னையெனின்' என்பது வருவிக்க. ஓகாரம், அசை நிலை. 'என்றும் உள்ளத்திருக்கும் சேவடி, பணிவார்க்கு வெளிநிற்கும்' என்றபடி.

Koviloor Digital Library

43. திருவார்த்தை

அறிவித்தன்புறுதல்

வார்த்தை - நிகழ்ச்சி. இது, வர்த்தித்தல், வர்த்தமானம் என்பன போல்வது. நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் சொல்லும் ஆகுபெயரால், 'வார்த்தை' எனப்படும். இறைவனது அருள் நிகழ்ச்சிகளை அருளிச்செய்த பாடல்களின் தொகுதியாதலின், இது, 'திருவார்த்தை' எனப்பட்டது. இவ்வருள் நிகழ்ச்சியது பெருமையை யாவரும் அறியு மாற்றால் எடுத்துச் சொல்லுதல், அடிகளது அன்பின் பெருக்காலாத லின், இதற்கு, 'அறிவித்தன்புறுதல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது, அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது எனக் கொள்வர். எனினும், எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயதெனவே வேண்டும். சிலவிடத்து இரு மாச்சீர்கட்கு ஈடாக ஒரு விளங்காய்ச்சீர் நிற்கின்றது. சில இடங்களில் உயிரளபெடை ஒற்றளபெடைகள் கொள்ளற்பாலன.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

589. மாதிவர் பாகன் மறைப யின்ற
வாசகன் மாமலர் மேய சோதி
கோதில் பரங்கரு ணையடி யார்
குலாவுநீ திகுண மாக நல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்து றையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்ந்
தாதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருளறி வார்எம் பிரானா வாரே. 1

1. பொ-ரை: பெண் பொருந்திய பாகத்தனும், வேதம் சொன்ன மொழியையுடையவனும், உயர்ந்த இதய மலரில் வீற்றிருக்கும் ஒளிப்பிழம்பானவனும், குற்றமற்ற மேலான கருணையாளனும், அடியார்கள் கொண்டாடுகின்ற நீதியினையே குணமாக, அவர்களுக்கு அருள்புரியும், அரும்புகள் மலர்கின்ற சோலை சூழ்ந்த திருப்பெருந் துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் எமது புண்ணியப் பொருளானவனும் ஆகிய இறைவன் மண்ணுலகத்தில் வந்து இறங்கி, எல்லாவற்றுக்கும்

Koviloor Digital Library

590. மாலயன் வானவர் கோனும் வந்து
வணங்க அவர்க்கருள் செய்த ஈசன்
ஞாலமதனிடை வந்தி ழிந்து
நன்னெறி காட்டி நலம்திகழுங்
கோல மணியணி மாட நீடு
குலாவு மிடவை மடநல் லாட்குச்
சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந்
திறமறி வார்எம் பிரானா வாரே. 2

முதலாயுள்ள பெரும் பொருளாகிய தன் தன்மையை வெளிப்படுத்திய அருளின் அருமையை அறியவல்லவர்கள் எம் பிரான் ஆவார்கள்.

கு-ரை: இவர் - மேம்பட்டு விளங்குகின்ற. வாசகன் - சொல்லை யுடையவன். 'சோதி, நீதி' என்பனபோல, 'கருணை' என்பதும் இறைவனையே குறித்தது. போது அலர் - போதுகள் மலர்கின்ற. 'வந்திழிந்து' என அளபெடையின்றி ஓதுதல் பொருந்தாமையறிக. ஆதிப் பிரமம் - எல்லாவற்றிற்கும் முதலாகிய பெரும் பொருளை. வெளிப்படுத்த - எமக்குப் புலப்படுத்திய. இப்பெயரெச்சம். 'அருள்' என்னும் காரணப்பெயர் கொண்டது. 'அருளினது பெருமையை உணர்பவர் எமக்குக் கடவுளாவார்' என்க. இங்ஙனங் கூறியது, 'அவரே சிவனடியார்' என்றபடி. ''கங்கைவார் சடைக் கரந்தார்க் கன்பராகில் - அவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே'' (தி. 6 ப.95 பா.10) என்னும் திருத்தாண்டகத்தைக்காண்க.

2. பொ-ரை: திருமாலும் பிரமனும் தேவர் பிரானாகிய இந்திரனும் வந்து வழிபட அவர்களுக்கு அருள்புரிந்த ஆண்டவன் உலகத்தின் கண்ணே வந்து தோன்றி நல்ல வழியினைக் காட்டி நன்மை விளங்குகின்ற அழகிய மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடங்கள் நெடிது விளங்குகின்ற திருவிடை மருதூரில் இளம் பெண் ஒருத்திக்கு, ஒழுக்கம் விளங்கும்படி கருணைபுரிந்த தன்மையினை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவராவர்கள்.

கு-ரை: நீடு குலாவும் - நெடிது விளங்குகின்ற. 'இடவை' என்பது, 'வந்தி' என்பவள் வாழ்ந்த இடத்தின் பெயர் போலும்! வந்தி பொருட்டு இறைவன் மண்சுமந்த வரலாறு வெளிப்படை. 'இடவை - இடைமருது' என உரைத்து, 'அதன்கண் மடநல்லாட்கு அருள்புரிந்த வரலாறு அறியப்பட்டிலது' என்று போவாரும், இடைமருதில் வரகுணன் அன்பிற்காக இறைவன் அவன் மனைவியை ஏற்றதனைப்

Koviloor Digital Library

591. அணிமுடி ஆதி அமரர் கோமான்
ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவ தேறிப்
பாரொடு விண்ணும் பரவி யேத்தப்
பிணிகெட நல்கும் பெருந்து றையெம்
பேரரு ளாளன்பெண் பாலு கந்து
மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும்
வகையறி வார்எம் பிரானா வாரே. 3

592. வேடுரு வாகி மகேந்தி ரத்து
மிகுகுறை வானவர் வந்து தன்னைத்
தேட இருந்த சிவபெரு மாஅன்
சிந்தனை செய்தடி யோங்க ளுய்ய

பொருத்துவாரும் உளர்.

3. பொ-ரை: அழகிய சடைமுடியையுடைய முதல்வனும் தேவர்கட்குத் தலைவனும் ஆனந்தக் கூத்துடையவனும், அறு சமயங்களும் தன்னை வணங்கும்படியாகச் செய்து மண்ணுலகத்தாரும், விண்ணுலகத்தாரும், வாழ்த்தி வணங்க, பிறவி நோய் நீங்கும் வண்ணம் அவர்கட்கு அருள்செய்கின்ற திருப்பெருந்துறையிலுள்ள எம் பெருங் கருணையாளனுமாகிய இறைவன் வலைப்பெண்ணாய் வந்த உமையம்மையை மணக்க விரும்பித் தோணியில் ஏறி, அழகிய வலையைக் கொண்டு பெரிய கெளிற்று மீனைப் பிடித்த திறத்தை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவராவார்கள்.

கு-ரை: பிஞ்ஞகனாகலின், அவனது முடியை, ''அணிமுடி'' என்றார். ஆதி - முதல்வன். அறுசமயம், அகச்சமயங்கள். 'அவை தன்னைப் பணியும் வகைசெய்து' என்றது, 'அறுசமயங்களை' வகுத்து என்றபடி. படவை, இக்காலத்தார், 'படகு' என்ப. மணி - அழகு. 'வலைகொண்டு விசிறும்' என இயைக்க. வான் மீன் - பெரிய மீன். 'மீன்மேல் விசிறும்' என்க. இறைவன் வலை வீசிய திருவிளையாடல் வெளிப்படை.

4. பொ-ரை: யாவர்க்கும் தலைவனும் திருப்பெருந்துறையில் உள்ள முதல்வனும், 'வேடுவனது உருவங் கொண்டு மகேந்திர மலையின்கண் மிக்க குறைகளையுடைய தேவர்கள் வந்து தன்னைத்

Koviloor Digital Library

ஆடல் அமர்ந்த பரிமா ஏறி
ஐயன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டு கொண்ட
இயல்பறி வார்எம் பிரானா வாரே. 4

593. வந்திமை யோர்கள் வணங்கி யேத்த
மாக்கரு ணைக்கட லாய்அடியார்
பந்தனை விண்டற நல்கும் எங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன்
றோங்கு மதிலிலங் கைஅதனிற்
பந்தணை மெல்விர லாட்கருளும்
பரிசறி வார்எம் பிரானா வாரே. 5

தேடும்படியாய் மறைந்திருந்தவனுமாகிய சிவபெருமான் அடியேங்கள் உய்யும் வண்ணம் திருவுளங் கொண்டு அக்காலத்தில் ஆடலை விரும்பிய குதிரைமேல் ஏறி வந்து தோழர்களை எவ்விடத்தும் ஆட்கொண்டருளிய, தன்மையை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவராவார்கள்.

கு-ரை: மிகு குறைவானவர் - மிக்க குறையுடைய தேவர். சிந்தனை செய்து - தனது திருவருளை நினைந்து. ஏடர்கள் - தோழர்கள்; அடியார்கள். 'வானவர் தேட மகேந்திரத்து இருந்த சிவபெருமான், ஐயன், பெருந்துறை ஆதி, அடியோங்கள் சிந்தனை செய்து உய்ய, அந்நாள் வேடுருவாகி, பரிமா ஏறி எங்கும் ஏடர்களை ஆண்டு கொண்ட இயல்பு அறிவார் எம்பிரானாவார்' எனக் கொண்டு கூட்டி முடிக்க. குதிரை வீரன் வடிவத்தை, ''வேடுரு'' என்றார். சிவ பிரான் மதுரையில் குதிரை கொணர்ந்த திருவிளையாடல் வெளிப்படை.

5. பொ-ரை: தேவர்கள் வந்து வழிபட்டுத் துதிக்க, அவர் களுக்குப் பேரருள் புரியும் கடலாய், அடியவர்களது பாசக்கட்டு விட்டு நீங்கும்படி அருளுகின்ற எங்கள் மேலானாகிய திருப்பெருந்துறை முதல்வன் அக்காலத்தில் மேன்மேல் பரவுகின்ற அலைகளையுடைய கடலைத் தாண்டிச் சென்று உயர்ந்த மதிலையுடைய இலங்கையில் பந்து பொருந்திய மென்மையான விரல்களையுடைய மண்டோதரிக்கு

Koviloor Digital Library

594. வேவத் திரிபுரம் செற்ற வில்லி
வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள் சூழ
ஏவற்செ யல்செய்யுந் தேவர் முன்னே
எம்பெரு மான்தான் இயங்கு காட்டில்
ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீசன்
எந்தை பெருந்துறை ஆதி அன்று
கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொ டுத்த
கிடப்பறி வார்எம் பிரானா வாரே. 6

அவள் நினைத்த அன்றே அருள் செய்த தன்மையை அறியக் கூடியவர்கள் எமக்குத் தலைவராவார்கள்.

கு-ரை: இலங்கையில் வண்டோதரிக்கு அருள்புரிந்த வரலாறு (தி.8 குயிற்பத்து பா.2 உரை) முன்னர்க் கூறப்பட்டது.

6. பொ-ரை: முப்புரம் தீயில் வெந்தொழிய அழித்த வில்லையுடையவனும், ஆண்டவனும், எந்தையும் ஆகிய திருப்பெருந்துறை முதல்வன், பணியைச் செய்யும் தேவர்களது முன்னிலையில், கடிக்கின்ற நாய்கள் சூழ்ந்து வர, தான் வேடனாகிச் சென்ற காட்டிலே, அம்பு தைத்து இறந்த பன்றிக்குத் திருவுளம் இரங்கி அக்காலத்தில் அற்பமாகிய தாய்ப்பன்றியாகி அதன் குட்டிகளுக்குப் பால்கொடுத்த திருவுள்ளப் பாங்கை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவர் ஆவார்கள்.

கு-ரை: ''வேடுவனாய்'' என்றது முதல், ''இயங்கு காட்டில்'' என்றது காறும் உள்ளவை, சிவபெருமான் அருச்சுனன் பொருட்டுப் பன்றிப்பின் வேடனாய்ச் சென்ற வரலாற்றைக் குறிப்பன. அக்காலத்தில் தேவர்கள் ஏவல் செய்யும் வேடுவராய் வந்தனர் என்பதும் வரலாறு. சிவபெருமான் பன்றிக் குட்டிகட்குப் பால் கொடுத்த காட்டினை, அருச்சுனன் பொருட்டுச் சென்ற காடாகக் கூறியது, 'நீவிர் உண்ணும் சோறே யாம் உண்பதும்' என்றல்போல, 'காடு' என்னும் பொதுமை பற்றி. ஏவுண்ட பன்றி - அம்பு தைக்கப்பட்டு இறந்த தாய்ப் பன்றி. கேவலம் - தனிமை; சிறப்புச் சிறிதும் இன்மை. 'கேவலமாக' என ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. இங்ஙனம் ஆக்க வினை தொகுக்கப் பட்ட தொகாநிலை யாதலின், ''கேவலங் கேழலாய்'' என, மகரம் இனமெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்தது. கேழல் - பன்றி. 'பன்றியுள் ஒருவகை கேழல்' என்பதன்றி, 'கேழல் ஆண் பன்றி' என்றல் எங்கும் இல்லை. அதனால், 'ஒருசாரார் அங்ஙனம் கூறுப' என்னும் துணையே குறித்துப்போவர் *தொல்காப்பிய* உரையாளர். கிடப்பு - கிடை.

Koviloor Digital Library

595. நாதம் உடையதோர் நற்கமலப்
போதினில் நண்ணிய நன்னுதலார்
ஓதிப் பணிந்தலர் தூவி யேத்த
ஒளிவளர் சோதியெம் ஈசன் மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்து றையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்து தோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை
அறியவல் லார்எம் பிரானா வாரே. 7

தாய்ப்பன்றி கிடந்தவழியன்றி அதன் இளங்குட்டிகள் பாலுண்ண மாட்டாமையறிக. ''கிடை'' என்றது, கிடத்தற்கு ஏதுவாய அருளைக் குறித்தது. இறைவன் பன்றிக் குட்டிகட்குப் பால் கொடுத்த திருவிளையாடல் வெளிப்படை.

7. பொ-ரை: வண்டின் ரீங்கார ஒலியையுடையதாகிய ஒப்பற்ற தாமரை மலரில் பொருந்திய கலைமகள் திருமகள் என்னும் மகளிர் இருவரும் வாழ்த்தி வணங்கி மலர் தூவி வழிபட, ஒளி மிகுகின்ற சோதி வடிவமான எமது ஆண்டவனும், நிலைபெற்ற மலர்கள் விரிகின்ற சோலை சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் எமது புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய இறைவன், பூமியில் வந்து காட்சி கொடுத்து, வேற்றுமைகளைக் களைந்து அருள் புரிகின்ற பெருமையினை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவர் ஆவார்கள்.

கு-ரை: நாதம் - வண்டுகளின் ஒலி. கமலப்போதினில் நண்ணிய நன்னுதலார் - திருமகளும், கலைமகளும். அவ்விருவரும் முறையே திருவாரூரிலும், திருக்கண்டியூரிலும் சிவபெருமானை வழிபட்டுத் தத்தம் கணவர் உயிர்பெற்றெழும் வரத்தைப் பெற்றமையை அவ்வத் தல புராணங்களுட் காண்க.

இவற்றுள், திருமகள் திருவாரூரில் வழிபட்டு வரம் பெற்ற வரலாறு பலரும் அறிந்தது. கண்டியூர் அட்ட வீரட்டங்களுள் ஒன்றாதலும், அது பிரமனது சிரத்தைக் கொய்த வீரட்டமாதலும் அறியற் பாலன. ''காபாலி - போரார் புரம் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ'' (தி.8 திருப்பூவல்லி-10) என்றதில், அடிகள் அட்ட வீரட்டங்களைக் குறித்தல் நினைவு கூரற் பாலது. மாலுக்கும், அயனுக்கும் சிவபெருமான் அருள்புரிந்தமையைப் பலவிடத்தும் அருளிச் செய்த அடிகள், இங்கு. அவர்தம் தேவியர்க்கு அருள்

Koviloor Digital Library

596. பூவலர் கொன்றைய மாலை மார்பன்
போருகிர் வன்புலி கொன்ற வீரன்
மாதுநல் லாளுமை மங்கை பங்கன்
வண்பொழில் சூழ்தென் பெருந்து றைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள் ஈசன்
இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில் தோன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
உருவறி வார்எம் பிரானா வாரே. 8

புரிந்தமையை அருளிச்செய்தார் என்க.

8. பொ-ரை: மலர்கள் விரிகின்ற அழகிய கொன்றை மாலையை அணிந்த, மார்பையுடையவனும் போர்த்தொழிலுக்குரிய நகங்களை யுடைய வலிமை மிகுந்த புலியைக் கொன்ற, வீரனும், மாதரிற் சிறந்தவளாகிய உமையம்மையின் பாகனும், வளமையான சோலை சூழ்ந்த அழகிய திருப்பெருந்துறை அரசனும் ஆகிய குற்றமில்லாத பெரும் புகழையுடைய எங்கள் ஆண்டவன் பெரிய கடலில் வாழ்பவனாகிய வருணனுக்கு நெருப்பில் தோன்றிய சித்திரம் போன்ற பெண்களுடைய தோள்களைத் தழுவிய உருவத்தின் தன்மையை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவர் ஆவார்கள்.

கு-ரை: 'கொன்றைய பூ அலரும் மாலை' என்க. 'போர்ப் புலி' என இயையும். 'ஏதம் இல்' என்பது கடைக் குறைந்து, 'ஏதில்' என்றா யிற்று. கடல் வாணன் - கடல் வாழ்க்கையுடையவன்; வலைஞன். தீயில் தோன்றும் - தீயிடத்துத் தோன்றிய. ஓவிய மங்கையர் - சித்திரம் போலும் அழகுடைய மகள். வலைஞர்கோனிடத்து மகளாயிருந்த உமையம்மையைச் சிவபிரான் வலைஞர் மகனாய்ச் சென்று மணந்த திருவிளையாடல் வெளிப்படை.

முன்பு மூன்றாம் திருப்பாட்டில், வலைவீசி நந்தி சாபத்தை நீக்கினமை கூறினார். இங்கு வலையர் மகளாகியிருந்த அம்மையை மணந்தமை கூறினார். இங்குக் குறிக்கப்பட்ட வரலாறு பற்றி யாதும் கூறாது போவார் போக, கூறப்புகுந்தோர் யாவரும் இங்குக் கூறிய இவ் வரலாற்றையே கூறினார்; எனினும், ''தீயில் தோன்றும்'' என்ற வேறுபாடு ஒருபால் நிற்பினும், ''மங்கையர்'' எனப் பன்மை கூறினமையின், இவ்வரலாறு இன்னும் ஆய்ந்துணரற்பாலதே. ''ஓவிய'' என்பது, நீங்கிய் எனவும் பொருள்கொளற்குரியது.

Koviloor Digital Library

597. தூவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான்
சோதிமகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்த ஈசன்
தென்னன் பெருந்துறை ஆளி அன்று
காதல் பெருகக் கருணை காட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை ஆண்டருளுங்
கிடப்பறி வார்எம் பிரானா வாரே. 9

'மங்கைதன் தோள்' என்பது பாடமாயின் மேற்குறித்த வரலாற்றைக் கொள்ளத் தடையில்லை.

9. **பொ-ரை:** தூய்மையான திருவெண்ணீற்றையணிந்த, எம்பிரானும், ஒளியையுடைய மகேந்திர மலைக்குத் தலைவனும் தேவர்கள் வந்து வணங்கும்படியான தன் திருவடியை அடியார்கள் மேல் வைத்தருளிய ஆண்டவனும் அழகிய நல்ல திருப்பெருந் துறையை ஆள்பவனும் ஆகிய இறைவன் அக்காலத்தில் எனக்கு அன்பு மிகும்படி, திருவருள் புரிந்து தன் திருவடியைக் காட்டியருளி, மனம் நைந்து உருகும்படி துன்பத்தை ஒழித்து என்னை ஆட்கொண்டருளின திருவுள்ளக் கிடக்கையை அறிய வல்லவர்கள் எமக்குத் தலைவர் ஆவார்கள்.

கு-ரை: 'தேவர் தொழும் பாதத்தை எம் முடிமேல் வைத்த ஈசன்' என்க. கேதம் - துன்பம். ''ஆண்டருளும்'' என்றது, 'இனியும் வந்து ஆட்கொண்டருளுகின்ற' என எதிர்காலச் சொல்லாம்.

கிடப்பு - கிடைப்பு. 'கிடைப்பு' என்பதே பாடம் என்றலு மாம். இறைவன் தம்மைத் தில்லைக்கு வருக எனப்பணித்தமையின், காலம் நீட்டித் தொழியினும் என்றேனும் ஒருநாள் தோன்றித் தம்மை ஏற்றருளல் ஒரு தலை என்பது பற்றி இங்ஙனம் அருளிச் செய்தார். இதனால், அடிகளை இறுதிக் கண் இறைவன் எவ்வாற்றாலேனும் தானே நேர்நின்று தன்பால் அழைத்துக்கொண்டான் என முடித்தலே முடிபாமன்றி, அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் பிறிதோராற்றால் முடித்தல் முடிபாகாது.

பிற முடிபே முடிபாயின், திருப்பெருந்துறையில் இறைவனு டன் செல்ல விரும்பிய அடிகளை, 'தில்லைக்கு வருக' என இறைவன் பணித்த சொல்லும், அடிகள் திருவாசகம் முழுதும் தம்மை மீளத்

Koviloor Digital Library

598. அங்கணன் எங்கள் அமரர் பெம்மான்
அடியார்க் கமுதன் அவனி வந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசந் தீர
இகபர மாயதோர் இன்ப மெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தி னோடுஞ்
சதுரன் பெருந்துறை ஆளி அன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரை சேர்ந்த
வகையறி வார்எம் பிரானா வாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தோன்றி அழைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் எனச் செய்து கொண்ட விண்ணப்ப மொழிகளும் எல்லாம் பயனில் சொற்களாய்ப் போமாறு அறிக.

10. பொ-ரை: அழகிய கண்ணையுடையவனும், எங்கள் தேவ தேவனும் அடியவர்களுக்கு அமுதம் போன்றவனும் பூமியில் குருவாகி வந்த எங்கள் பெருமானும் மிக்க திறமையுடையவனும் ஆகிய, திருப்பெருந்துறை இறைவன், பெரிய பாசம் நீங்கவும், இம்மை மறுமைப் பயனாய் இருப்பதாகிய ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தையடையவும், அந்நாளில் சங்கினாலாகிய வளையல்களை முனிபத்தினியர்களிடம் கவர்ந்து கொண்டு வளமையான வணிகக் குழாத்தினோடும் வணிகப் பெண்டிர் நிறைந்துள்ள மதுரையம்பதியை அடைந்த தன்மையினை அறியக் கூடியவர்கள் எமக்குத் தலைவராவார்கள்.

கு-ரை: '(யாங்கள்) பாசந் தீரவும், இன்பம் எய்தவும் மதுரை சேர்ந்த வகை' என்க. சங்கம் - வளையல். 'வளையலைக் கவர்ந்து' என்றது, 'மங்கையரைக் காதல் கூரப் பண்ணினான்' என்றபடி. சாத்து-வாணிகக் குழாம். சதுரன் - திறமையுடையவன். நான்காம் திருப் பாட்டில் குதிரை கொணர்ந்தமையை அருளிச் செய்தார்; இதனுள், குதிரை வாணிகத் தலைவனாய் வந்த பொழுது காணப்பட்ட அவனது பேரழகினை அருளிச் செய்தார்.

Koviloor Digital Library

44. எண்ணப்பதிகம்

ஒழியா இன்பத்து உவகை

அடிகள் தம் எண்ணத்தினை விண்ணப்பிதத பதுகம் எண்ணப் பதிகம். 'எண்ணம்' என்பது இங்கு விருப்பத்தினைக் குறித்தது. 'ஒழியா இன்பத்து உவகை' என்ற முன்னோர் குறிப்பிலும், 'உவகை' என்பது விருப்பத்தையே குறிக்கும். 'இன்பத்து உவகை. இன்பத்தின்கண் விருப்பம்' என்க. ஒழியா இன்பம் - நீங்காத இன்பம்; நிலைத்த இன்பம் - பேரின்பம். முன்பு ஆசைப்பத்தினுட் கூறியவற்றினும் வேறாகச் சிலவற்றை இதன்கண் அருளிச்செய்வார். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது, சீர்வரையறையில்லா விருத்தத்தால் ஆயது. 'பதிகம்' என்றமையின், பத்துத் திருப்பாட்டுக்களையுடையது என்பது தேற்றம். அதனால், இஞ்ஞான்று காணப்படுவன ஆறு திருப்பாட்டுக்களே யாதலின், 'எஞ்சிய திருப்பாட்டுக்கள் விடுபட்டன' என்பாரது கூற்று உண்மையேயாம்; இவ்வாறன்றிப் பாயிரத்தின் பெயர்களுள் ஒன்றாகிய 'பதிகம்' என்னும் சொல்லோடு இப் 'பதிகம்' என்னும் சொல்லை ஒட்டித் திரித்து, ஆறு செய்யுளோடே அமைத்தல் கூடாமை அறிக.

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

599. பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே
செங்கம லம்மலர்போல்
ஆருரு வாயஎன் ஆரமு தேஉன்
அடியவர் தொகைநடுவே
ஒருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே. 1

1. பொ-ரை: சிறப்பையே வடிவாக உடைய சிவபிரானே! செந்தாமரை மலர்போன்ற அரிய உருவத்தையுடைய எனது அரிய அமுதமானவனே! பூவுலகில் தோன்றுகின்ற உடம்புகளாகிய பிறவிகள் வாராது ஒழிய வேண்டும். அதற்கு உன்னிடத்தில் வைக்கின்ற

Koviloor Digital Library

600. உரியேன் அல்லேன் உனக்கடிமை
உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந்
தரியேன் நாயேன் இன்னதென்
றறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள்
என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. 2

அன்பையும் நான் அடைய வேண்டும். அது நிலைக்க உன்னடியார் கூட்டத்தின் நடுவில் ஒப்பற்ற வடிவமாகிய உன்னுடைய திருவருளைக் காட்டி அடியேனையும் உய்தி பெறும்படி சேர்த்துக் கொண்டருள் வாயாக.

கு-ரை: பார் உரு - நிலவுலகத்திற்கு ஒத்த உடம்பு; என்றது, இப்பிறப்பினை. இஃது அற்றவழி இறைவன் திருவடி கூடுதல் திண்ண மாதலின், இப்பிறப்பறுதல் மாத்திரையே கூறினார். ''வேண்டும்'' என்றது, 'இன்றிமையாதது' என்றதாம், பத்திமை பெறுதல், பிறப்பு அறுந்துணையும் என்க. இதனால், 'பிறப்பு அற்றபின் பத்திமை வேண்டா' என்றதன்று. ஆண்டுப் பத்திமைக்குத் தடையின்மையின் அதுதானே நிகழும்; பிறப்பு உள்ளபொழுதே அஃது அரிதாகலின், அங்ஙனம் அரிதாகற்கு ஏதுவாய தடைகள் நீங்குதல் வேண்டும் என்றவாறு. சீர் உரு - சிறப்புடைய பொருள். 'செங்கமல மலர் போல்' என விகாரமின்ற யோதுதல் பாடமாகாமையறிக. 'செங்கமல மலர் போலும்' எனப் பாடம் ஓதுவாரும் உளர். ஆர் உரு - பொருந்திய வடிவம். ஓர் உரு - ஒப்பற்ற வடிவம். இறைவனது வடிவம் அருளே யாதலின், அதனை, ''திருவருள்'' என்றார்.

2. பொ-ரை: சங்கரனே! எம் தலைவனே! உனக்கு அடிமையா யிருப்பதற்கு உரிய தகுதியுடையேனல்லேன். எனினும் உன்னை விட்டு நீங்கி இவ்விடத்தில் ஒருகணமும் தங்கியிருக்கமாட்டேன். இரக்கத்தால் பெரிய ஒப்பற்றவனாகிய நீ உன் கழலையணிந்த திருவடியைப் பார்த்துக் கொள்வாயாக என்று காட்டி உன்னைப் பிரிய மாட்டேன் என்று அருளிச் செய்த உன் திருவருளும் பொய்தானோ?. நாயனைய யான் அதன் தன்மை இன்னதென்று அறியமாட்டேன்.

கு-ரை: 'செய்ய' என ஒருசொல் வருவித்து, 'உனக்கு அடிமை செய்ய உரியேன் அல்லேன்' என மாற்றிக்கொள்க. ''பொழுது''

Koviloor Digital Library

601. என்பேஉருக நின்அருள் அளித்துன்
இணைமலர் அடிகாட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனையுருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நண்பே யருளாய் என்னுயிர்
நாதா நின்னருள் நாணாமே. 3

602. பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன்
உயர்ந்தபைங் கழல்காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப் பாய்எம் பெருமானே

என்றது மிகச்சிறிய நொடிப்பொழுதை. 'இதற்குக் காரணம் இன்னது என்று அறியேன்' எனவும், நீ, கருணையினால் யான் பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள்க என்று' எனவும் கொள்க. 'என்றென்று' என்ற அடுக்கு வலியுறுத்தற்கண் வந்தது. தாம் வேண்டியும் வாராது பிரிந்து நிற்றலின், ''பிரியேன் என்று அருளிய அருளும் பொய்யோ'' என்றார்.

3. பொ-ரை: என் எலும்புகளெல்லாம் உருகும் வண்ணம் உன் திருவருளைத் தந்து உன்னுடைய இரண்டு தாமரை மலர் போன்ற திருவடியைக் காட்டி முன்னமே என்னை ஆட்கொண்ட முனிவனே! முனிவர்கட் கெல்லாம் முதற்பொருளானவனே! பேரின்பமே கொடுத் தருளி என்னை உருகுவித்து என் பசுபோதத்தை நீக்குகின்ற எங்கள் பெரியோனே! எனது உயிர்த் தலைவனே! உன்னுடைய திருவருளால் கூசாமல் உன்னுடைய நட்பை எனக்கு அருளிச் செய்யவேண்டும்.

கு-ரை: முனிவன் - ஆசிரியன். முனிவர் முழுமுதல் - முற்றத் துறந்த முனிவர் பற்றும் முழுமுதற் கடவுள். ''உயிர்'' என்றது, அதன் போதத்தை. நண்பே - நண்பனே 'நின் அருளை அடியேனுக்கு நீ நாணாமே அருளாய்' என்க. நாணுதல் இறைவன் தனது பெருமையை யும் இவரது சிறுமையையும் கருதியாம். ''நண்பே'' என்றது இன வெதுகை.

4. பொ-ரை: எம்பிரானே! முத்துப் போன்றவனே! மாணிக் கத்தைப் போன்றவனே! தலைவனே! முறையோவென்று எவ்வள

Koviloor Digital Library

முத்தனை யானே மணியனை யானே
முதல்வனே முறையோஎன்
றெத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை
இனிப்பிரிந் தாற்றேனே. 4

603. காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங்
கண்டுகண் களிகூரப்
பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன்
பின்னைஎம் பெருமானே
தாணுவே அழிந்தேன் நின்னினைந் துருகுந்
தன்மைஎன் புன்மைகளாற்
காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங்
காணவும் நாணுவனே. 5

வாயினும் நான் உன்னைப் பற்றித் தொடர்ந்து இனிமேல் பிரிந்திருக்கப் பொறுக்க இயலாதவனாகின்றேன். ஆதலின் பற்று இல்லாதவனாயினும், வணங்குதல் இல்லாதவனாயினும் உனது மேலான பசுமையான கழலையணிந்த திருவடிகளைக் காண்பற்கு விருப்பமில்லாதவனாயினும், துதித்திலேனாயினும் என் பிறவியைப் போக்கியருள்வாயாக.

கு-ரை: பற்று, 'பத்து' எனத் திரிந்தது. ''முத்தனையானே'' என்பது முதலியன வேறு தொடர். எத்தனை வகையானும் உன்னைத் தொடர்ந்து' என்க. பிரிந்து ஆற்றேன் - பிரிந்து ஆற்றேனாவேன்; என்றது, 'பிரியேனாவேன்' என்றபடி.

5. பொ-ரை: எம் பிரானே! நிலையானவனே! உன் திருவடியைப் பிரிந்திருத்தலால் காண்பதை ஒழிந்தேன். கண்கள் களிப்பு மிகும்படி பார்த்துப் போற்றுவது ஒழிந்தேன். வாயால் துதிப்பதையும் விட்டேன். உன்னை எண்ணி உருகுகின்ற இயல்பும் என்னுடைய அற்பத் தன்மையால் தோன்றுதல் இல்லேனாயினேன். இவற்றால் பிறகு கெட்டேன். அதனால் நீ இனிமேல் என் முன் வந்தாலும் பார்ப்பதற்கும் கூசுவேன்.

கு-ரை: ''காணும் அது'' என்றற்றொடக்கத்தனவற்றுள், முற்றியலுகரமும் குற்றியலுகரம்போல உயிர்வருமிடத்துக் கெட்டது.

Koviloor Digital Library

604. பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ்
சோதியை நீதியிலேன்
போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப்
புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
ஆற்றுவனாக உடையவ னேஎனை
ஆவஎன் றருளாயே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

'நின் திருப்பாதத்தைக் காணும் அது' எனவும், 'உருகும் தன்மையைக் காணும் அது' எனவும், இயைக்க. ''என்புன்மைகளால்'' என்றது, ''ஒழிந்தேன்'' என்றன பலவற்றிற்குமாம். ''வரினும்'' என்ற உம்மை, எதிர்மறை, ''காணவும்'' என்ற உம்மை, இழிவு சிறப்பு. நாணுதல், முன்பெல்லாம் ஒழிந்தமை பற்றி.

6. பொ-ரை: என்னை அடிமையாக உடையவனே! பால்போல வெண்மையாகிய திருநீற்றையணிந்த எம் மேலோனும், மேலான கருணையோடும் எதிரே வந்து காணப்பட்டு உண்மை அடியவர் களுக்கு அருள் வழிநல்கும் ஒளிப்பிழம்பும், ஆகிய உன்னை அறநெறி யில்லாத யான் என் அமுதமே என்று எண்ணித் துதித்துப் போற்றி அழைத்து நின்று என் மனத்தில் ஆறுதல் அடையும்படி, அடியேனுக்கு ஐயோ என்று இரங்கி அருள் புரிவாயாக.

கு-ரை: பால் திருநீறு - பால்போலும் திருநீறு. எதிர்ந்து தோற்றி- முன்வந்து தோன்றி. அருள் துறை - அருளாகிய திசை. ஆற்றுவனாக - ஆற்றுவேனாதலின். ''எம் பரமனை'' முதலியன, முன்னிலைக்கண் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி.

திருவிளையாடற் புராணம்

எழுதரு மறைகள் தேறா இறைவனை யெல்லிற் கங்குல்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அமுதடி யடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்

-பரஞ்சோதி முனிவர்

Koviloor Digital Library

45. யாத்திரைப் பத்து

அநுபவாதீதம் உரைத்தல்

இவ் யாத்திரை, சிவலோக யாத்திரை. திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் இட்ட ஆணையின்படி தில்லை சென்று தங்கிப் பன்னாளும் தம்மை அவன்பால் அழைத்துக்கொள்ளுமாறு முறையிட்ட அடிகட்கு ஒருநாள் இறைவன் அவரைத் தம் உடனிருந்தாரோடும் தன்னிடம் அழைத்துக்கொள்ளும் குறிப்பினைத் தோற்றுவிக்க, அடிகள் மகிழ்ச்சி யுற்று உடனிருந்த அடியார்களை நோக்கி அருளிச் செய்தது இப்பகுதி. எனவே, அடிகள் அருளியவற்றுள் இதுவே இறுதியானதாகும், ஆயினும், பல பத்துக்களோடும் இயைய இதனை இவ்விடத்து வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறுதிக்கண் அருளிய, ''தலைக்குத் தலைமாலை'' என்னும் திருப் பதிகமும், பண்வகை பற்றி முதற்கண்ணே வைத்துக் கோக்கப் பட்டவாறறிக. இதனானே இதற்கு, 'அநுபவாதீதம் உரைத்தல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தலையே அவர், 'அதீதம்' என்றனர் என்க. அடியவர் பலரை நோக்கி அருளிச் செய்தமையால். அடிகளை முதல்வராகக் கொண்டு உடனிருந்த அடியார்களும் பலர் இருந்தனர் என்பது அறியப்படும். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப் படுவது. இஃது அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது; அந்தாதியாக அமைந்தது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

605. பூவார் சென்னி மன்னனெம்
புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய்
உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா என்னப் பட்டன்பாய்
ஆட்பட் டீர்வந் தொருப் படுமின்
போவோம் காலம் வந்ததுகாண்
பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. 1

1. **பொ-ரை:** மலர் நிறைந்த முடியையுடைய அரசனாகிய பாம்பணிந்த எங்கள் பெருமான், சிறியவர்களாகிய நம்மை, இடை யறாமல் உள்ளத்தில் கலந்து உணர்வுருவாய் உருக்குகின்ற பெருகிய

Koviloor Digital Library

606. புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்
புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம்
வேண்டா போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து
நாயே அனைய நமையாண்ட
தகவே யுடையான் தனைச்சாரத்
தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. 2

கருணையினால், ஐயோ என்று இரங்கியருளப்பட்டு அன்பு உருவாய் ஆட்பட்டவர், நிலையில்லாத வாழ்க்கையை விட்டு நம்மை ஆளாக உடைய இறைவனது திருவடியை அடையக் காலம் வந்துவிட்டது. போவோம். வந்து முற்படுங்கள்.

கு-ரை: புயங்கம் - பாம்பு; 'ஒருவகை நடனம்' எனவும் கூறுப. சிறியோமை ஓவாது - சிறியேங்களை விட்டு நீங்காது.

என்னப்பட்டு - என்று இரங்கி அருள் செய்யப்பட்டு. காண் முன்னிலையசை. பொய் - நிலையில்லாத உடம்பு. 'ஆட்பட்டீர், பொய்விட்டு உடையான் கழல் புகக் காலம் வந்தது, போவோம்; ஒருப்படுமின்' என வினை முடிக்க.

2. பொ-ரை: நாட்டார் நகை செய்ய, உலகில் எழுந்தருளி நாயைப் போன்ற நம்மை ஆட்கொண்ட பெருமையையுடைய இறைவனை அடைந்தால் அவரவர் தளர்ச்சி நீங்கி இருப்பார்கள். ஆதலின் அடியவர்களே! நீங்கள் ஐம்புல விடயங்களில் செல்ல வேண்டா. பாம்பணிந்த பெருமானுடைய தாமரை மலரை ஒத்த திருவடிகளை மிகுதியாக நினையுங்கள். எஞ்சியவையெல்லாம் நமக்கு வேண்டா. அவைகளை நம்மிடத்திலிருந்து நீங்கும்படி விட்டு விடுங்கள்.

கு-ரை: பின் இரண்டடிகளை முதலிற் கொள்க. மிக்க - எஞ்சியவை. நக - தன்னைத் தன் அடியார்கள் எல்லாம் நகைக்கும்படி. சார - சார்ந்தால், தாம் தாம் தளராது இருப்பார் - யாவரும் துன்பமின்றியிருப்பார்கள்; இவ்விடத்து; 'ஆதலால்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவிக்க.

Koviloor Digital Library

607. தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாமார் எமதார் பாசமார்
என்ன மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்
அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப்
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே. 3

3. பொ-ரை: ஒவ்வொருவருக்கும் உறவினரும் அவரே. நடை முறைகளை வகுத்துக் கொள்பவரும் அவரே. ஆதலால் அடியவர்களே! நீங்கள, நாம் யார்? எம்முடையது என்பது யாது? பாசம் என்பது எது? இவையெல்லாம் என்ன மயக்கங்கள்? என்று உணர்ந்து இவை நம்மை விட்டு நீங்க இறைவனுடைய பழைய அடியாரொடும் சேர்ந்து அவ்விறைவனது திருவுளக் குறிப்பையே உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டு, பொய் வாழ்வை நீத்துப் பாம்பணிந்தவனும், எமையாள்வோனுமாகிய பெருமானது பொன்போல ஒளிரும் திருவடிக்கீழ் போய்ச் சேரும் நெறியில் பொருந்தி நில்லுங்கள்.

கு-ரை: ''தாமே'' என்றது, பொதுமையில் மக்களைச் சுட்டியது. அதனால், 'அவரவரே அவரவர்க்கு உறவினரும், விதிமுறையும் ஆவர்' என்பது, முதல் அடியின் பொருளாகும். சுற்றத்தையும், விதியையும் கூறவே, 'அவற்றின் மறுதலையாய பகையும், விலக்கும் அவரவர்க்கு அவரவரே' என்பதும் போந்தது. 'பிறப்பு வீடு என்னும் இருவகைப் பயன்களையும் முறையே தருவனவாகிய வினையையும், தவத்தையும் செய்து அப்பயன்களைப் பெறுவார் அவரவரே' என்பதனை இவ்வாறு அருளிச் செய்தார்.

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்

என்னும் *திருக்குறளும் (505)* இப்பொருளையுடையது.

இவ்வாறாயின், ''ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே'' (தி.6 ப.95 பா.3) என்றாற்போலும் திருமொழிகட்குக் கருத்தென்னையோ என்றெழும் ஐயப்பாட்டின்கண் பலர் பலபடத் தம் கருத்தினைப் புலப்படுப்பர். ஆட்டுவிப்பான் ஒருவன் பிறனை

Koviloor Digital Library

ஆட்டுவிக்கின்றுழி, ஆடுவான், முதற்கண்ணே ஆட்டுவிப்பான் குறிப்பின்வழியே ஆடல் இலக்கணம் எல்லாம் நிரம்ப ஆடுதல் இல்லை; முதற்கண் ஆட்டுவிப்பானது குறிப்பினின்றும் பெரிதும் வேறு பட ஆடிப் பின்னரே சிறிது சிறிதாக அவன் குறிப்பின் வழி நிற்கும் நிலையினைப் பெறுவன். அவ்வாறே ஈண்டுமாகலின், அதுபற்றி, ''தாமே தமக்குச் சுற்றமும், தாமே தமக்கு விதிவகையும்'' என்றற்கு இழுக்கென்னை என்க. இங்ஙனமல்லாக்கால், 'ஆட்டுவிப்பான்' எனவும், 'ஆடுவான்' எனவும் பொருள்களை இருவேறாகப் பகுத்துக் கூறுதற்குப் பயன் என்னையோ என்பது. எனவே, ''ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே'' என்றாற்போலும் திருமொழிகட்கு, 'ஆடுந் தன்மையுடையானிடத்து அவ் வாடுதற்றொழில் ஆட்டுவிப்பானை யின்றி அமையாதவாறு போல, அறியுந்தன்மையும் செய்யுந் தன்மை யும் உடைய உயிர்களிடத்து அவ்வறிதலும் செய்தலும், அறிவிப் பவனும், செய்விப்பவனுமாகிய இறைவனையின்றி அமையா' என்பதும், 'அவ்வாறாயினும், ஆடுதற்றொழிற்கண் உளவாகும் குறைவு நிறைவுகள் ஆடுவானுடையனவன்றி ஆட்டுவிப்பா னுடையனவாகாமை போல அறிதல் செய்தலின்கண் உளவாகும் தீமை நன்மைகள் உயிரினுடையனவன்றி இறைவனுடையன ஆகா' என்பதும், 'அங்ஙனமாயினும், அறிவு செயல்களுக்கு இறைவனது அருள் இன்றியமையாமை பற்றி, அவற்றால் விளையும் தீமை நன்மைகளையும் அவனுடையன போல ஒரோவழி முகமனாகக் கூறுவர்' என்பதும், இறைவன் இவ்வாறு உயிர்களை அறிவித்தும், செய்வித்தும் நிற்பது அவற்றிற்கு எவ்வாற்றானும் நன்மை பயப்பதே யாதலின், அவற்றை அவன் எஞ்ஞான்றும் அங்ஙனம் செயற்படுத்தி நிற்பன்' என்பதுமே கருத்தாதல் அறிந்து கொள்க.

'யார்' என்பதன் மரூஉவாகிய 'ஆர்' என்பன பலவும், 'என்ன பொருள்' என்னும் கருத்தின. 'இறைவன் முன்னே, உயிர்களும், அவைகள் 'எமது' என்று பற்றுச் செய்தற்கு உரியனவும், அங்ஙனம் பற்றுச் செய்தற்கு ஏதுவாய் அவற்றை மறைத்து நிற்கும் பாசங்களும் பொருளோ' என்றதாம். என்ன மாயம் - இவையெல்லாம் எத்துணை மயக்கங்கள். உயிர், தன்னையே தலைமைப் பொருளாக நினைத்தல் மயக்க உணர்வேயாதல் பற்றி அதனையும், ''மாயம்'' என்றார். 'இவை போகப் போமாறு' என இயையும். 'பண்டைத் தொண்டர் முன்பே போயி னாராயினும், அவர் போயினவழியே போவோம்' என்பார், ''பண் டைத் தொண்டரொடும் போமாறு'' எனவும், 'அவன்றன் குறிப்பு, நம் மைப் பிரிதல் அன்று' என்பார், ''அவன்றன் குறிப்பே குறிக் கொண்டு போமாறு'' எனவும் கூறினார். அமைமின் - ஒருப்படுங்கள். பொய், உலகியல்; 'புயங்கனும் ஆள்வானும் ஆகியவனது பொன்னடி' என்க.

Koviloor Digital Library

608. அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
அகல விடுமின் விளையாட்டைக்
கடிசே ரடியே வந்தடைந்து
கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச்
செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச்
சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 4

609. விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய்
மிகஓர் காலம் இனியில்லை
உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ
டுடன்போ வதற்கே ஒருப்படுமின்

4. பொ-ரை: அடியாராகிய நீங்கள் எல்லாரும் உலக இன்பங்களில் ஈடுபட்டுப் பொழுது போக்குகின்ற நிலையை நீங்கிப் போமாறு விட்டு ஒழியுங்கள். மணம் தங்கிய திருவடியை வந்து பொருந்தி திருவுள்ளக் குறிப்பை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டிருங்கள். திருவெண்ணீறு பூசப்பெற்ற திருமேனியையுடைய பாம்பணிந்த பெருமான் குற்றம் பொருந்திய உடம்பைப் போகும்படி நீக்கிச் சிவபுரத்தே நம்மை வைப்பான். தன் தாமரை மலர் போன்ற திருவடி நிழலிலே புகும்படி செய்வான்.

கு-ரை: விளையாட்டு - கவலையின்றிக் களித்திருத்தல். கடி - நறுமணம். கடைக்கொண்டு - கடைபோகக் கொண்டு. செடி - கீழ்மை. பொடி - திருவெண்ணீறு. 'பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன், நம்மை, முன்னர்ச் சிவலோகத்தே வைப்பான்; பின்னர்த் தன் கழற்கே புக விடுவான்' என்க. ''கழற்கு'' என்றது உருபு மயக்கம். ஏகாரம், பிரிநிலை. ''வைப்பான்; புகவிடும்'' என்றவை, 'இவை நிகழ்தல் திண்ணம்' என்னும் பொருளன. அதனால், இறுதியிரண்டடிகளை முதலில் வைத்து, ''புகவிடும்'' என்றதன் பின்னர், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைத்தல் கருத்தாயிற்று.

5. பொ-ரை: மேன்மைப்படுவதற்கு இனிமேல் ஒருகாலம் கிடையாது. ஆகையால் சிவலோகத்தின் அழகிய கதவு நமக்கு அடைக்கப்படாதிருக்கும்படி கோபத்தையும் காம நோயையும் விட்டு

Koviloor Digital Library

அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள்
அணியார் கதவ தடையாமே
புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம்
புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே. 5

610. புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்
டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
இனியோர் இடையூ றடையாமே
திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று
நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. 6

விடுங்கள். நம்மை உடைய பெருமானுடைய திருவடிக்கீழ் பெரிய கூட்டத்தோடு உடன் செல்வதற்கு மனம் இசையுங்கள். பாம்பை அணிந்தவனும் நம்மை ஆள்பவனுமாகிய இறைவனுடைய பெருமை களை எங்கும் சூழ்ந்து மனமுருகிப் போற்றுவோம். போற்றினால் சிவலோகத்தில் நாம் போய்ச் சேர்ந்து விடுவோம்.

கு-ரை: 'வெகுளியையும், வேட்கை நோயையும் விடுமின்'; எனவும், 'சிவபுரத்துள் அடைவோம்; அதற்கு முன்னே அதன் அணி யார் கதவது அடையாமே, ஆள்வான் புகழ்களைப் போற்றுவோம்' எனவும் கொள்க. வேட்கை - ஆசை. மிக - நாம் உயர்வடைவதற்கு. சாத்து - கூட்டம். ''அடைவோம்'' என்றது, 'அடைப்பதற்குள் அடை வோம்' என்றதாம். புடைபட்டு - அதன் அருகிற்பொருந்தி. ''புடை பட்டு உருகிப் போற்றுவோம்'' என்றது, 'நுழைவோம்' என்றபடி.

6. பொ-ரை: நாம் இனிமேல் ஒரு துன்பம் வந்து சேராவண்ணம் விளங்குகின்ற சிறப்பமைந்த சிவபுரத்துக்குப் போய், சிவபெருமான் திருவடியை வணங்கி அங்கே வாழும் அடியார் முன்னே சென்று மனம் உருகி நிற்போம்; அதற்குப் பாம்பணிந்த பெருமான் திருவடியைப் புகழுங்கள்; வணங்குங்கள். அவைகளுக்கு மலர் சூட்டுங்கள்; அவற்றையே நினைவில் வைத்துக் கொண்டு பிற எல்லாத் துன்பங்களையும் இகழுங்கள்.

கு-ரை: 'புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டுப் புகழ்மின்!

Koviloor Digital Library

611. நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில்
நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப்
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே
நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே
நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற்
பெறுதற் கரியன் பெருமானே. 7

தொழுமின்! பூப்புனைமின்!' எனவும், 'எல்லா அல்லலையும் இகழ் மின்' எனவும் கூட்டுக. முன்னைத் திருப்பாட்டிலும், இத்திருப்பாட்டி லும், ''விடுமின்'' முதலிய பயனிலைகளை முதலில் வைத்து அருளிச் செய்தமை, உணர்ச்சி மீதூர்வினாலாதல் அறிக. அடையாமே - வாராதபடி; இது, ''சென்று'' என்பதனோடு முடியும். ''நிற்போம்'' என்றதும், ''அடியார் ஆனீர் எல்லாரும்'' என்ற திருப்பாட்டில், ''வைப்பான், புகவிடும்'' என்றன போல, 'நிற்றல் திண்ணம்' என்னும் பொருளது. அதனால், இத்திருப்பாட்டிலும் ''இனியோர் இடையூ றடையாமே'' என்றது முதலாகத் தொடங்கி, ''நிற்போம்'' என்றதன் பின், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து மேலே கூட்டி யுரைத்தல் கருத்தாயிற்று. ஆகவே, புகழ்தல் முதலியன, இதுகாறும் பொதுப்படச் செய்துவந்தாற் போல்வனவாகாது, சிவபெருமான் தம்மைத் தன்பால் வருவிக்கத் திருவுளம்பற்றிய திருவருள் நோக்கிச் சிறப்புறச் செய்வனவாதல் விளங்கும்.

7. பொ-ரை: அழகினால் தனக்குத் தானே நிகரான திருமேனியையுடைய, பாம்பணிந்த பெருமானது பொன் போன்ற திருவடியை அடைவதற்கு நிற்கின்றவர்களே! நிலையில்லாத உலகின் கண், விரும்புவார் நிற்கட்டும். நாம் இங்கு இனி நிற்க மாட்டோம்; சென்று விடுவோம்; செல்லாமல் தங்கி நின்று பின்பு மனம் வருந்தினால் எம் பெருமான் பெறுதற்கு அரியவனாவான். ஆதலால் எல்லோரும் காலந்தாழ்த்தாது நீங்கள் நினைந்தபடியே செல்ல மனம் இசையுங்கள்.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'நில்லா உலகில் நிற்பார் நிற்க; நாம் இனி நில்லோம்; ஆள்வான் பொன்னடிக்கே செல்வோம்; பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால், பெருமான் பெறுதற்கரியன்; அதனால், நிற்பீர் எல்லாம் நிற்கும் பரிசே தாழாது ஒருப்படுமின்'

Koviloor Digital Library

612. பெருமான் பேரா னந்தத்துப்
பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர்
அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவந்
திறந்த போதே சிவபுரத்துத்
திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன்
திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. 8

பொற்பு - அழகு. 'அழகால் தன்னையே தான் ஒப்பாம் திரு மேனி' என்க. பால் - பகுதி; அது காலப் பகுதியை நோக்கிற்று. பேழ் கணித்தல் - கழிந்ததற்கு இரங்கல். நிற்பீர் - ஆள்வான் பொன்னடியே நோக்கிநிற்பீர். 'அங்ஙனம் நிற்கும் பரிசுக்கே தாழாது ஒருப்படுமின்' என்க.

ஒருப்படுதல் - இசைதல். பொன்னடியையே பொதுவாக நோக்கி நிற்பினும், அதன்கீழ்ச் செல்லுதற்குச் சிறப்பாக ஒருப்படச் சிறிது தாழ்க்கினும், அவன் திருக்குறிப்பைப் பெற்ற காலம் கழிந் தொழியுமாதலின், ''தாழாதே ஒருப்படுமின்'' என்றார்.

8. பொ-ரை: இறைவனது பேரின்பத்தில் பிரியாமல் மூழ்கி யிருக்கப் பெற்றவர்களே! நீங்கள் அருமையான மயக்கத்தில் பொருந்திப் பின்பு ஐயோ என்று, வருந்தி அலறாவண்ணம் அழகிய சிறந்த மணிகள் இழைக்கப் பெற்ற திருக்கதவு, திறந்திருக்கும் போதே, சிவபுரத்திலுள்ள, திருமாலறியாத, அழகிய பாம்பணிந்த பெருமானது திருவடியை நாம் சென்றடைவோம்.

கு-ரை: ''இருக்கப்பெற்றீர்கள்'' என்றது, 'இருக்க விரும்பு தலைப் பெற்றீர்கள்' என்றவாறு. ''திருக்கதவம் திறந்த போதே'' என்றதனால், இறைவன் அடிகளைத் தன்பால் வரப்பணித்தமை பெறப் பட்டது. ''சிவபுரத்துத் திருத்தாள் சென்று சேர்வோம்'' என்றதனால், சிவலோகஞ் சேர்தலையும் திருவடி கூடுதலாக அடிகள் அருளிச் செய்தல் பெறப்பட்டது.

9. பொ-ரை: போரில் விளங்குகின்ற வேல் போன்ற கண்களை யுடைய உமையம்மையின் பாகனும், பாம்பை அணிந்தவனுமாகிய

Koviloor Digital Library

613. சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத்
திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத
ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே
பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே. 9

614. புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய்
இன்றே வந்தாள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார்
மதிஉட் கலங்கி மயங்குவீர்

இறைவனது திருவருள் அமுதத்தை நிரம்பப் பருகித் தணியாத ஆசை மிக மூழ்கியிருப்பவர்களே! பொய்யான வாழ்வில் கிடந்து புரளாமல் சிவபெருமானது திருவடியிலே அடைய விரும்புங்கள். அதனையடைய எண்ணிச் சித்தத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொண்டு இடைவிடாமல் நினையுங்கள்.

கு-ரை: இடையிரண்டடிகளை முதலிற் கொள்க.

போரிற் பொலியும் வேல், சிவந்த நிறத்தொடு நிற்கும். அழுந்துவீர் - பேரின்பத்தில் அழுந்துதற்குரியவர்களே. போர, 'போத' என்பதன் மரூஉ. இதனை, 'போதும்' என்பதனை, 'போரும்' என்னும் வழக்கால் உணர்க. போத - மிகவும், புரிமின் - விரும்புங்கள். ''கழற்கே'' என்பதனை, 'கழலையே' எனத் திரிக்க. பொய் - பொய்யான உலக வாழ்க்கை.

10. பொ-ரை: புரள்பவராயும் வணங்குபவராயும் இப்பொழுதே வந்து ஆட்படாதவர்களாய், மயங்குகின்றவர்களே! பின்பு, அறிவினும் கலக்கமடைந்து மயங்கியிருப்பீர்கள். உங்களை மதிப்பவர் யாவர்?. தெளிவடைய விரும்புவீரானால் எம்பெருமானிடம் ஆட்படுதலாகிய இதனைச் செய்யுங்கள். சிவலோக நாதனாகிய பாம்பணிந்த பெருமானது திருவருளை, அகன்ற உலகின்கண் யார்

Koviloor Digital Library

தெருள்வீ ராகில் இதுசெய்மின்
சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருள்ஆர் பெறுவார் அகலிடத்தே
அந்தோ அந்தோ அந்தோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெறவல்லார்கள்? ஐயோ! ஐயோ!! ஐயோ!!!.

கு-ரை: புரளுதலும், அன்பினால் என்க. ''பூதலமதனிற் புரண்டு வீழ்ந்து'' (தி.8 கீர்த்தித். 134) என்றார் முன்னரும். விரையாது நிற்றல் நோக்கி, ''இன்றே வந்து ஆள் ஆகாதீர்'' என்றார். ஆகாதீர் - ஆகா திருப்பவர்களே. இதன்பின், 'இவ்வாறிருப்பின்'' என்பது வருவித்து, 'பின்னை மருள்வீர்; உம்மை மதிப்பார் ஆர்! மதி உட் கலங்கி மயங்கு வீர்!' என்க. 'சிவலோகக் கோன், திருப்புயங்கன் அருள், அகலிடத்தே ஆர் பெறுவார்! அந்தோ! இஃது அரும்பெறற் பேறு என்பதனைத் தெருள்வீராகில், இதனையே (அவன் அழைக்கும் பொழுதே அவனை அடைதல் ஒன்றையே) செய்மின்' என்க. 'அகலிடத்தே ஆர் பெறுவார்' என்றதனால், அடிகள் உலகத்தார் அறிய இறைவனை அடைந்தமை பெற்றாம்.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருவம்பலச் சருக்கம்

உத்தமன் என்னும் திருவாத வூரனை
மன்னும் புலியூரிற்
புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப் புவிமிசை
வைத்தோம் யாமேகிற்
சித்த மயர்த்தே துயர்கூரும் செய்திய
னாம் என் பதுதேரா
இத்தல மீதே சிலநாளிங் கெமருடன்
வாரா திரும் என்றோம்.

-கடவுள் மாமுனிவர்

Koviloor Digital Library

46. திருப்படையெழுச்சி

பிரபஞ்சப் போர்

திருப்படை - தொண்டர் படை. அதனது எழுச்சியைக் கூறும் பகுதி இது. இது, முன்வந்த யாத்திரைப் பத்தினை அடுத்து அருளிச் செய்ததாகும். யாத்திரைப் பத்தினால் அடியார் அனைவரையும் அழைத்துத் திரட்டிக்கொண்ட அடிகள், அவர்கள் பின்னரும் மயங்காமைப் பொருட்டு இதனை அருளிச் செய்து அருளாண்மையை எழுப்பிக் கொண்டு, அவர்களோடு இறைவன் திருவருளிற் கலந்தார் என்க. இதற்கு, 'பிரபஞ்சப் போர்' என முன்னோர் குறிப்புரைத்ததும், இது பற்றி. வெண்பா யாப்பினால் இயன்றவற்றை இறுதிக்கண் ஒருங்கு வைத்துக் கோத்தனராதலின், அளவிற் சிறிதாயினும் முன்னை யாப்புக்களோடு இயைய இதனை அவற்றிற்கு முன்வைத்துக் கோத்தனர். 'பத்து' என்றானும், 'பதிகம்' என்றானும் கூறாமையின், உள்ளவாறு, இஃது இரண்டு திருப்பாட்டுக்களான் இயன்றது என்றே கொள்ளற்பாற்று. இது, தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப்படுவது.

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

615. ஞானவாள் ஏந்துமீஐயர்
நாதப் பறையறைமின்
மானமா ஏறுமீஐயர்
மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவசம்
அடையப் புகுமின்கள்
வானஊர் கொள்வோம்நாம்
மாயப்படை வாராமே. 1

1. பொ-ரை: ஞானமாகிய வாளைத் தாங்கிய இறைவரது பிரணவமாகிய நாதப்பறையை முழக்குங்கள்! பெருமையாகிய குதிரையை ஏறுகின்ற இறைவனை அறிகின்ற அறிவு என்கிற வெண்குடையைக் கவியுங்கள்! திருநீறாகிய கவசத்திற்குள் புகுந்து கொள்ளுங்கள்! இவ்வண்ணம் செய்வீர்களாயின் மாயப் படையை வென்று முத்தி உலகைக் கைக்கொள்ளலாம்.

Koviloor Digital Library

616. தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர்
பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே
பேரணி உந்தீர்கள்
திண்டிறல் சித்தர்களே
கடைக்கூழை சென்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம்நாம்
அல்லற்படை வாராமே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: ''மாயப் படை வாராமே'' என்றதை முதற்கண் கூட்டுக.

அறியாமையும், மயக்க உணர்வும் ஆகிய பகையை அழிப்பது மெய்யறிவே யாதலின், அவ்வாற்றால் அவற்றைப் போக்குகின்ற இறைவனுக்கு, 'ஞானமே வாள்' என்று அருளினார். 'இறைவனுக்கு நாதமே பறை' (தி.8 கீர்த்தி. 108;தசாங்கம். 8) என முன்னர் அருளியவற்றைக் காண்க. அதனை அறைதலாவது, ''நமச்சிவாய வாழ்க'' என்றற் றொடக்கத்தன போல, வாழ்த்து வகையானும், வணக்க வகையானும், வெற்றி வகையானும் சிவநாமங்களை வானளாவ முழக்குதல். மான மா - பெருமையமைந்த குதிரை; இஃது அடிகள் தமக்கு வந்து அருள்செய்த வகைபற்றிக் கூறியது. மதிவெண்குடை, சிலேடை. வெண்மை கூறினமையின், மதி, மலந்தீர்ந்த உயிரினது அறிவு; அதனுள் இறைவன் சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றலின், அதனை அவற்குக் குடையாகக் கூறினார். ஆன - பொருந்திய. 'கவசம் புகுமின்கள்' என இயையும். அடைய - முழுதும். 'இவ்வாற்றால் நாம் வான ஊரைத் தப்பாது கொள்வோம்' என்க. வானம் - சிவலோகம். மாயப் படை - நிலையாமையாகிய படை.

2. பொ-ரை: தொண்டர்களே! நீங்கள் முன்னணியாய்ச் செல்லுங்கள்! பத்தர்களே! நீங்கள் சூழ்ந்து செல்லுங்கள்! யோகிகளே! நீங்கள் பெரிய அணியைச் செலுத்துங்கள்! சித்தர்களே, நீங்கள், பின்னணியாய்ச் செல்லுங்கள்! இப்படிச் செய்வீர்களாயின் நாம் தேவர் உலகத்தை ஆளலாம்.

கு-ரை: இங்கும், ''அல்லற்படை வாராமே' என்றதை முதலிற் கூட்டுக.

Koviloor Digital Library

தொண்டர்கள் - கைத்தொண்டு செய்வோர்; விரைந்து செயலாற்றுவதே தூசிப்படையாதலின், அதற்குத் தொண்டர்களை அமைத்தார். தூசிப் படை - முன்னணிப் படை. பத்தர்கள் - அன்பு மிக்கவர்கள். இறைவனது புகழைப் பாடுதலிலும், கேட்டலிலும், விரித்துரைத்தலிலும் ஆர்வம் மிக்கவர்கள். இவர்களை இருமருங்கும் அமைத்தார், படைஞர்கள் உள்ளம் அயராது வீறுகொண்டிருத்தற்கு. யோகிகள் - சிவயோகத்தில் இருப்பவர்கள்; இவர்கள் மனத்தைத் தம்வழி நிறுத்தும் வன்மையுடையராதலின், ''ஒண்திறல் யோகிகள்'' என்றார். இவ்வாற்றால் இவரை இறுதி வெற்றிக்குரிய நடுப்படை யாகிய பெரிய அணிகளில் நிறுத்தினார். 'அணியை உந்தீர்கள்' என்றது, 'அணி என்னும் முறையை நிகழ்த்துங்கள்' என்றபடி. சித்தர்கள் - இறைவனது அருளால் வியத்தகு செயல்கள் செய்து அவ் வருளின் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்துபவர்கள். இவர்களைப் பின்னணிப் படையில் நிறுத்தினார், பின்னிடுவார் உளராயின், அவரது தளர்ச்சியைப் போக்கி முன்செல்லச் செய்தற் பொருட்டு. கடைக் கூழை - பின்னணிப் படை. தூசிப் படைதானே வெல்லற்பாலதாயி னும், ஏனைப் படைகளும் முறைப்படி அமைத்தல் செயற்பாலதாக லின், இங்ஙனம் அனைத்தையும் வகுத்தமைத்தார் என்க. தொண்டர் முதலாக இங்குக் கூறப்பட்டோர் அனைவரும் ஞானநிலைக்கண் நிற்பவர்களேயன்றிப் பிறரல்லர் என்க. அண்டர் - சிவபெருமானார்; அவரது நாடு சிவலோகம். ''அண்டர்நாடு ஆள்வோம் நாம்'' என்றதற்கு, மேல், ''வானவூர் கொள்வோம் நாம்'' என்றதற்கு உரைத்தவாறு உரைக்க. அல்லற்படை - துன்பமாகிய படை.

திருப்பாதிரிப் புலியூர்ப்புராணம்

பேரருள் கொழிக்கும் பெருந்துறை வரைப்பில்
பிரானடி சென்னியில் சூட்டி
ஆருயிர் முதலா அனைத்துமித் தெனையும்
ஆனந்த சுகோதயத் தழுத்தென்று
ஓர்மொழி வினவ ஞானபோ தத்தை
உணர்த்தவப் பதிபசு பாசச்
சார்வரும் பொருளால் வாசகம் அளித்த
வாதவூ ரடிகள்தாள் தொழுவாம்

-சிதம்பரநாத முனிவர்.

Koviloor Digital Library

47. திருவெண்பா

அணைந்தோர் தன்மை

வெண்பா யாப்பினால் ஆகிய பகுதி, 'திருவெண்பா' எனப்பட்டது. இதற்குப் பொருள்பற்றிப் பெயரிடாமையின், இது, பல்வகைப் பொருள் பற்றியும் வருவதாகும். 'அணைந்தோர் தன்மை' என்ற முன்னோர் குறிப்பும் இதனை ஒருவாறு விளக்குவதேயாம். அணைந்தோர் - சிவனை இவ்வுலகத்தில் பெற்றோர். இவரை, 'சீவன் முத்தர்' என்ப. வெண்பா யாப்பினால் ஆயவற்றை இறுதிக்கண் வைக்கக் கருதி இங்குக் கோத்தனர். திருத்தசாங்கமும் வெண்பா யாப்பினாலாயிற்றாயினும், பொருளியைபு பற்றி அதனைக் குயிற் பத்தின் பின்னாகக் கோத்தனர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது, பதினொரு திருப் பாட்டுக்களையுடையது.

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

617. வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. 1

1. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையை உடையவனாகிய இறைவனை அடையாது இருந்தேன்; என் மனத்தில் கொடிய வினை ஒழிய உடல் உருகிப் பொய்யும் பொடியாகாதுள்ளது. இதற்கு நான் என் செய்வேன்?.

கு-ரை: ''செய்ய'' என்றது முதலாகத் தொடங்கியுரைக்க. மெய் - வடிவம். பொய் - பொய்யான உடல். 'வினை கெட, உடல் தன்வடிவு கரைந்து பொடியாயிற்றில்லை; யான் என்செய்வேன்' என்க. செய்ய - செப்பமாகிய (திருப்பெருந்துறை). 'பெருந்துறை யானாகிய தேன் உந்து செந்தீயை மனத்து மருவாதிருந்தேன்' என்க.

Koviloor Digital Library

618. ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன் - தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து. 2

619. செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன் - வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே
[கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். 3

'இவ்வாறிருந்தும் இறவாதிருக்கின்றேன்' என்றபடி.

2. பொ-ரை: என்னோடு கூடி நின்று, இன்பப் பித்தேற்றுவான் திருப்பெருந்துறை இறைவனே என்று என்பால் தெளிவிப்பார் ஒருவர் உளராயின் அவரைப் பணிந்து ஆரவாரிப்பேனோ?. அரற்றுவேனோ?. ஆடுவேனோ?. பாடுவேனோ?. நான் என் செய்து பாராட்டுவேன்?.

கு-ரை: இங்கும், ''தீர்ப்பரிய'' என்றது முதலாகத் தொடங்கி உரைக்க. ''பரம்பரனே'' என்றது, இயல்பானே முன்னிற்கும்.

''ஆர்க்கோ'' என்றது முதலிய ஐந்தும், ஐயத்தின்கண் வந்த ஓகாரம் ஏற்ற, குவ்வீற்றுத் தன்மை யொருமை வினைமுற்றுக்கள். ஆர்த்தல் - புகழ்தல். அரற்றுதல் - அன்பினால் வாய்விட்டழுதல். பார்த்தல் - உற்றுநோக்குதல். என்செய்கேன்'' என்றது, களிப்பு மீதூர்வால் வந்த செயலறுதி. தீர்ப்பரிய மால் - நீக்குதற்கரிய பித்து. ஆனந்த மால் - பேரின்பப் பித்து. தான், அசைநிலை. ''ஆரொருவர்'' என்றதன் பின், 'அவரை' என்பது எஞ்சிநின்றது. தாழ்ந்து - வணங்கி.

3. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறை இறைவன் தன் வேலை என் மனத்துக் கோத்தான்; இதற்குக் காரணமாக நான் செய்த பிழையை அறிந்திலேன்; அவனது திருவடியையே கைதொழுது உய்யும்

Koviloor Digital Library

620. முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து
[முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன் - தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. 4

621. அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும் - இறையோன்

வகையின் நிலையையும் அறிந்திலேன்.

ரு-ரை: 'பெருந்துறையில் மேயபிரான், வையத்து இருந்து உறையுள் இருந்த வேலை மடுத்து என் சிந்தனைக்கே கோத்தான்; யான் செய்த பிழையறியேன். உய்யும் வகையறியேன் உயிர்ப்பும் அறியேன்' என வினைமுடிக்க. இது, ஞானத்தை அருளினமையை, பழிப்பது போலப் புகழ்ந்தது. உய்யும் வகை - பிழைக்கும் வழி; அதனினின்றும் தப்புமாறு. உயிர்ப்பு - சுவாசித்தல்; தற்போதம் எழுதல். ''உறை'' என்றது, திரோ தான சத்தியையும், ''வேல்'' என்றது. சிவஞானத்தையும் என்க. சிந்தனைக்கு, உருபு மயக்கம். சிந்தனை - மார்பு; மனம். மடுத்துக் கோத்தான் - நுழைத்து உருவச் செய்தான்.

4. பொ-ரை: மேல்வரக் கடவனவாகிய பிறவிகளை நீக்கும் பெரியோனும், தென்னனும், திருப்பெருந்துறையை உடையவனும், பெருங் கருணையாளனும், வரும் துன்பங்களைத் தீர்க்கும் மருந்தாய் இருப் பவனும் ஆகிய சிவபெருமான், நான் முன்செய்தவினை இரண்டையும் வேரறுத்து எனக்கு எதிரே நின்றான்.

ரு-ரை: பொருள்கோள்: 'பெருங்கருணையாளனாகிய இறைவன், முன்னின்றான்; பேராளன்; துயரந் தீர்க்கும் மருந்து' பேராளன் - பெருமையுடையவன். வரும் துயரம் - இனி வரு கின்ற துன்பங்கள். ''துயரம் தீர்க்கும் மருந்து'' என்றது, ஏகதேச உருவகம்.

5. பொ-ரை: அறியப் புகுவார்க்குச் சொல்லளவேயாமோ?. பிரமனும் திருமாலும் அறியாது மயக்கத்தை அடைகின்ற இறைவனும் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளினவனும் ஆகிய சிவபிரான்,

Koviloor Digital Library

பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையும் என்நெஞ்சத் தின்று. 5

622. பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை - அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் [நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. 6

623. வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே - சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. 7

இன்று என் மனத்தில் தங்கி வாழ்கின்றான்.

கு-ரை: 'அறிவார்க்கு அறையோ' என மாற்றி, இறுதிக் கண் வைத்துரைக்க. அறையோ - அறைகூவல் விடுகின்றேன். மால் கொள்ளும் - காணாமல் மயங்குகின்ற. இன்று - இந்நாள். இறைவன் தம் நெஞ்சத்து உறைதலை அறிவுடையோர் எளிதில் உடன்படார் என்று கருதி 'அவர்க்கு அறையோ' என்றார்.

6. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறை இறைவன், வந்து என்னைப் பித்தேற்றுவான்; என் பிறவியை அறுப்பான்; துதித்தற்கு அரியனான இறைவன் என் மனத்தைக் களிப்படையச் செய்வான்.

கு-ரை: ''அத்தன்'' என்றது முதலாகத் தொடங்கி உரைக்க. 'என்னைப் பித்தேற்றும்' எனவும் 'என் மனத்தைப் பேச்சரிதாம் மத்தம் ஆக்கும்' எனவும் மாற்றுக. ''பித்து'' என்றது, அன்பை. மத்தம் - களிப்பு. ''அத்தன், பெருந்துறையான், மருந்து பேரின்பம்'' என்றவை, ஒரு பொருள் மேல் வந்த பல பெயர்கள்.

7. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறை இறைவனும், என் மனத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் ஒருவனுமாகிய இறைவன் பெருக்கிய ஒளி வந்து இனிப் பிறவிக்கு வாராத வழியை அருளி, எனக்கு

Koviloor Digital Library

624. யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை - யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென்
[எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. 8

625. மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான் - மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். 9

ஆராவமுதாக அமைந்து இருந்தது அன்றோ?.

கு-ரை: 'ஒளி அமைந்தன்று' என வினைமுடிக்க. அருளி - கொடுத்து 'எனக்கு' என்றதை, 'என்கண்' எனத் திரிக்க. 'என்கண் வந்து மாறின்றி' என்க. மாறின்றி - நீங்காது நின்று. அமைந்தன்று - அமைந்தது. ஏகாரம், தேற்றம்.

8. பொ-ரை: எல்லார்க்கும் மேலாகிய இறைவன், எல்லா வற்றிலும் கீழாகிய என்னைப் பேரின்பத்துள் வைத்தான். அவனுக்குக் கைம்மாறு செய்யும் வகை அறியேன்.

கு-ரை: ''சீருடையான்'' என்றதும், விளி. ''எம்பெருமான்'' என்றது, 'தலைவன்' என்னுந் துணையாய் நின்று. ''என் எம் பெருமான்'' என வந்தது.

மற்று - மாறு; கைம்மாறு. 'மற்றுச் செய்யும் வகை அறியேன்' என இயையும்.

9. பொ-ரை: மும்மூர்த்திகளும், முப்பத்து மூன்று தேவர்களும், மற்றைத் தேவர்களும் கண்டறியாத சிவபெருமானுடைய திருவடி களை வணங்கினால், உண்மையாகிய மனத்தின்கண் ஆனந்தம் திகழும்.

Koviloor Digital Library

626. இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாந் - தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. 10

627. இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் - அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கு-ரை: மூவர் - மும்மூர்த்திகள். முப்பத்து மூவர் - உருத்திரர் பதினொருவர்; ஆதித்தர் பன்னிருவர்; மருத்துவர் இருவர்; வசுக்கள் எண்மர். மற்றொழிந்த தேவர், இவர்தம் பரிவாரங்களும், இந்திரன் முதலிய திசைக்காவலரும், இனி, பதினெண் கணங்களுட் சில கூட்டத் தினரும் தேவர் எனப்படுவர் என்க. மா - குதிரை. மெய்யகத்தே - உடம்பினிடத்திற்றானே. உடம்பின்கண் இன்பம் மிகுதல் கூறவே, உயிரின்கண் இன்பம் மிகுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

10. பொ-ரை: நெஞ்சே! என்னை ஆண்டருளினவனாகிய இறைவனது திருவடியைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்து, வேண்டும் பொருள்களை எல்லாம் வேண்டிக் கொள். வேண்டினால் திருப்பெருந் துறையான் நீ வேண்டுவனவற்றை எல்லாம் தந்தருளுவான்.

கு-ரை: ''பெருந்துறையின் மேய'' என்றது தொடங்கி உரைக்க.

''ஆண்டான்'' என்றதனை முற்றாக்கி, 'அவன் இணை யடியே' என எடுத்துக் கொண்டு உரைக்க ''கொள்'' என்றது, துணை வினை. 'கொண்டால், எல்லாம் தரும்' என்க. காண், முன்னிலையசை. மருந்துருவாய் - அமுதமாய்.

11. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையான் ஆனந்தம் பெருகச் செய்து அஞ்ஞான இருளை அகற்றித் துன்பத்தை வேரறுத்துத் தன்னிடத்து அன்பையும் எனக்கு அருள் செய்து, என் மனத்தையே தனக்குத்

Koviloor Digital Library

திருக்கோயிலாகக் கொண்டான்.

கு-ரை: பொருள்கோள்: 'பெருந்துறையான், சோதியாய் இருளகற்றித் துன்பம் தொடர்வு அறுத்து, அன்பமைத்து இன்பம் பெருக்கி, என்னுடைய சிந்தையே உவந்து எஞ்ஞான்றும் ஊராகக் கொண்டான்.

தொடர்வு - தொடர்தல்.

Koviloor Digital Library

48. பண்டாய நான்மறை

அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்

இது, முதற்குறிப்பாற் பெற்ற பெயர். எனவே, இதுவும் பொருளாற் பெயர் பெறாது, சொல்லாற் பெயர்பெற்றதாதலின், இதன் கண்ணும் பல பொருளும் கலந்து வருதல் பெறப்பட்டது. 'அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்' என்னும் முன்னோர் குறிப்பு, இரண்டாவதும், ஏழாவதுமாய் நின்ற வெண்பாக்களின் பொருளைச் சிறப்பாகக் கொண்டு உரைத்தது. ஏனைய திருப்பாட்டின் பொருளும் ஒருவாற்றான் இதற்கு இயைந்து நிற்கும். இது, திருப் பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இதன்கண் ஏழு திருப்பாட்டுக்களே காணப்படுகின்றன. இப்பாட்டுக்கள் அந்தாதியாய் வருவன.

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

628. பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. 1

629. உள்ள மலமூன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த - வள்ளல்

1. பொ-ரை: நெஞ்சே! பழமையாகிய நான்கு வேதங்களும் பக்கத்தில் அணுகமாட்டா; திருமால் பிரமன் என்போரும் கண்டறி யார்; அப்படிப்பட்ட கோகழி எம்கோமான் கடையேனைத் தொண்டு கொண்டதற்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு உளதோ?

கு-ரை: பண்டையதாய பொருளை, 'பண்டு' என்றார், 'அவன் பால் அணுகா' எனவும், 'அவனைக் கண்டார் இல்லை' எனவும், செய்யுட்கண் முன்வரற்பாலனவாய சுட்டுப் பெயர்கள் வருவிக்க. ''கண்டாரும்'' என்ற உம்மை, இழிவு சிறப்பு. ''இல்லை'' என்றதன் பின், 'அங்ஙனமாக' என்பது வருவிக்க.

2. பொ-ரை: தொண்டர்களே! நமது மும்மலங்கள் கெடும்படி

Koviloor Digital Library

மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. 2

630. காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிபாகன் நம்வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. 3

631. வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாருஞ் - சூழ்ந்தமரர்

இன்பப் பெருந் தேனைச் சொரிகின்ற இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கிற திருப்பெருந்துறையை வாழ்த்துங்கள்! வாழ்த்தினால் நம் பிறவிக்காடு வேரோடு கெடும்.

கு-ரை: உள்ள மலம் - அறிவின்கண் பற்றிய மலம். மாய - கெட. 'பிறவிக் காடு கருவும் கெடும்' என மாற்றுக. கருவுங் கெடுதலாவது, முதலும் இல்லாது அழிதல்.

3. பொ-ரை: நெஞ்சே! காட்டில் வேடனாய் வந்தவனும், கடலில் வலையனாய் வந்தவனும், பாண்டி நாட்டில் குதிரைப் பாகனாய் வந்தவனும், நமது வினைகளைக் கெடுத்து நம்மை ஆண்டருள் செய்கின்ற திருப்பெருந்துறையானும் ஆகிய சிவபெருமான் திருவடியை நமது மருள் கெடும் வண்ணம் வாழ்த்துவாயாக!

கு-ரை: காட்டகத்து வேடனாயது, அருச்சுனன் பொருட்டு, கடலில் வலைவாணனாயது, நந்திபெருமான், உமையம்மை இவர்களது சாபந்தீர்த்து ஏற்றருளுதற்பொருட்டு. பரி பாகன் (குதிரை செலுத்துவோன்) ஆயது அடிகட்கு அருளுதற் பொருட்டு. ''காடு'' என்றதில் குறிஞ்சியும் அடங்குதலின், 'நானிலத்தும் தோன்றி அருள் செய்பவன்' என அருளிச்செய்தவாறு. நெஞ்சே அருளும் பெருந்துறையான், வேடன்; வலைவாணன்; பரிபாகன்; அவன் அம் கமல பாதம் வாழ்த்து' என வினைமுடிக்க. மருள் - மயக்கம்; திரிபுணர்வு. ''மருளும்'' என்ற உம்மை, முன்போந்த. ''வினை'' என்றதைத் தழுவி நின்ற எச்சம்.

4. பொ-ரை: திருப்பெருந்துறையை வணங்கித் துதிக்கின்ற அன்பர்கள், வாழ்ந்தோராவர்; வலிய வினைகளைக் கெடுப்பவர்

Koviloor Digital Library

சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். 4

632. நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். 5

633. காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. 6

களும், உலகம் வணங்கித் துதித்தற்கு உரியோரும் ஆவர்.

கு-ரை: 'உலகம் தாழ்ந்து ஏத்த' என்க. தாழ்தல் - வணங்குதல்.

5. பொ-ரை: நெஞ்சே! கோகழிக்கு அரசனும், எம்பிராட்டியோடு திருவுத்தரகோச மங்கையில் நிலை பெற்று நீங்காது இருப்பவனுமாகிய சிவபெருமானைச் சிந்தித்து எழுவாயாக! வழிபடுவாயாக!

கு-ரை: 'நம் இடர்கள் போயகல எண்ணிப் பெருந்துறையை நண்ணி எழு கோகழிக்கரசை' என மாறிக் கூட்டுக. எழு - எழுந்தருளி யிருந்த. ''கோகழிக்கரசை'' என்றது. 'அப்பெருமானை' என்னும் பொருளதாய் நின்றது. ''கோகழிக்கரசனாயும், உத்தரகோசமங்கை மன்னிக் கழியாதிருந்தவனும் ஆகிய பெருமானைக் காண்' என்பதும் பொருள். 'காணின், நலம் பெறலாம்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

6. பொ-ரை: நெஞ்சே! கருவிகள் யாவும் பேரின்ப உருவமாய்ப் போற்றுகின்ற அடியார்கள் தம் பிறவி ஒழியும்படி வழிபடுகின்ற பெரியோனும் திருப்பெருந்துறையை எப்பொழுதும் பிரியாதவனு மாகிய பெருமானை வாயாரப் புகழ்ந்து பேசுவாயாக!

கு-ரை: காணும் கரணங்கள் எல்லாம் - அறிதற்குரிய கருவிகள் யாவும். பேரின்பமெனப் பேணும் அடியார் - பேரின்பத்தை நுகரும் கருவிகளேயாகும் வண்ணம் குறிக்கொண்டு நிற்கும் அடியார்களது;

Koviloor Digital Library

634. பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

என்றது, 'பிராரத்த வினை நுகர்ச்சி தோன்றும்வழி அதனைத் தம் செயலும் பிறர் செயலுமாகக் கொண்டு நுகராது, முதல்வன் செயலேயாகக்கொண்டு நுகரும் அடியார்கள்' என்றபடி. அங்ஙனம் நுகரும்வழிப் பெற்ற சிற்றின்பந்தானே பேரின்பமாய் விளையு மாகலின் (தி.8 திருவுந்தியார் 33), அவர்க்கு ஆகாமியம் இல்லையாம். அஃது இல்லையாகவே பிறப்பும் இல்லாதொழியும். அங்ஙனம் செய்வது திருவருளேயாகலின், 'அவரது பிறப்பு அகலக் காணும் பெரியான்' என்று அருளிச்செய்தார். காணுதல் - நோக்குதல். பேரின்பம் நுகர்தற்கருவிகளை, பேரின்பம்'' என்றார். இவ்வநுபவ நிலைக்கு இத் திருப்பாட்டினைச் *சிவஞானமா பாடியத்துள் (சூ.11, அதி.1.)* எடுத்துக்காட்டினமை காண்க.

7. பொ-ரை: நல்ல அமிர்தம் போல்பவனாகிய பெருமானது திருவடியை என்மனத்தில் இருத்திச் சொல்லளவைக் கடந்த, அவனது திருவார்த்தையைப் பேசி, அவன் திருப்பெருந்துறையை வாழ்த்தி என் பிறவித் தளையை ஒழித்தேன்.

கு-ரை: பேசும் பொருளுக்கு - பேசுதற்குக் கொள்ளப்படும் பொருளின் இயல்பிற்கு. ''பொருள்'' என்றது அதன் இயல்பிற் காயிற்று. ''இலக்கியம்'' என்பது 'இலக்கிதம்' என வந்தது. 'இலக்கித மாம் மணி' என இயையும். எனவே, 'மக்கள் தம் வாயாற் பேசுதற்கு உரிய பொருள் இறைவனே' என்றவாறாயிற்று. ''பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன்'' என்றதை இறுதிக்கண் கூட்டுக. பிறவியாகிய தீராப் பெரும் பிணியை நீக்கும் மருந்து ஆதலின், ''நல்ல மருந்து'', என்று அருளிச்செய்தார். ''அடி'' என்றது, மருந்திற்கும் ஏற்புடைய தாமாறு அறிக.

Koviloor Digital Library

49. திருப்படையாட்சி

சீவோபாதி ஒழிதல்

'திருப்படை' என்பது, 'தொண்டர்படை' எனத் திருப்படை யெழுச்சிக்கண்ணே கூறப்பட்டது. அப்படையை இறைவன் குற்றங்கள் பலவும் போக்கிக் குணங்கள் பலவும் ஆக்கி ஆளும் திறம் இதன்கண் கூறப்படுகின்றது. இதனானே இதற்கு, 'சீவோபாதி ஒழிதல்' எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். உபாதி - குற்றம். இதன்கண், ''ஆகாதே'' என வருவன பலவும் 'ஆகும்' எனற்பாலதனை, வலியுறுத்தற் பொருட்டு எதிர்மறை முகத்தான் அருளிச்செய்தார் என்றே கொள்ளப் படும். இது, தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக் களில் காணப்படுவது. இதன்கண் எட்டுத் திருப்பாடல்களே காணப் படுகின்றன. அனைத்தும் பன்னிரு சீரடி விருத்தங்கள். பதினொரு சீரின் மிக்கவற்றைப் பொதுவே, 'ஆசிரிய விருத்தம்' என வழங்குப. அவற்றை, 'பெருங்கழி நெடில் விருத்தம்' எனவும், பன்னிருசீரிற் குறைந்தவற்றை, 'குறுங்கழி நெடில் விருத்தம்' எனவும் வழங்குவாரும் உளர். இது முதலாக வரும் மூன்று பகுதிகளும், பின்னர்க் கிடைத்துக் கிடைத்தவாறே இறுதிக்கண் கோக்கப்பட்டனபோலும்! அல்லாக்கால், அச்சோப்பதிகம் ஏனைப் பதிகங்களோடும், ஏனைய இரண்டும் வெண்பாக்கட்கு முன்னர் ஏற்புடைய இடத்திலும் கோக்கப்பட்டு நிற்கும் என்க.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

635. கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு
களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்வில்என் வாழ்வு
கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு
மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும்
வணங்குதும் ஆகாதே

1. **பொ-ரை:** மீனைப் பிடிக்கும் பொருட்டு வலை வீசிய வேடனாகிய இறைவன், எழுந்தருளித் தோன்றுவனாயின், இரண்டு கண்களும், அவன் திருவடியைக் கண்டு களிப்பன ஆகாது

Koviloor Digital Library

பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல்
பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்
பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து
வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
வெளிப்படு மாயிடிலே. 1

போகுமோ? எனது வாழ்க்கை மகளிரொடு கூடிவாழ்வதில் முடிவு பெற்றுவிடுதல் ஆகாது போகுமோ? மண்ணுலகத்தில் வந்து பிறந்திடும் விதத்தை மறத்தல் ஆகாது போகுமோ? திருமால் அறியாத தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் இரண்டையும் வழிபடுவதும் ஆகாது போகுமோ? இசையினால் மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற பாட்டுடன், ஆட்டம் பழகுதல் ஆகாது போகுமோ? நல்ல பாண்டி நாட்டையுடைய இறைவன் தனது படையாகிய அடியார்களை ஆளும் தன்மைகளைப் பாடுதல் ஆகாது போகுமோ? விண்ணவரும் மகிழ்ச்சி மிகத் தக்க ஒரு மாற்றம் தோன்றுதல் ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: இதன்கண் எல்லாத் திருப்பாட்டுக்களிலும், ஈற்றடியை முதலிற்கொள்க.

ஆகாது - உண்டாகாது; நிகழாது. ''ஆகாதே'' என்றது, பன்மை ஒருமை மயக்கம். இவ்வாறு பின்னும் வருவன காண்க. ஏகாரம், எதிர்மறுத்துரைத்தற்கண் வந்த வினாப்பொருட்டு *(தொல். சொல். 246.)*. இது, பின்வருவன பலவற்றிற்கும் ஒக்கும். வாழ்வில் - வாழ்வுபோல. கடைப்படும் - சுதந்திரமின்றி இறைவன் வழிப்படும். இதனைப் பெயரெச்சமாக்கி, 'அது' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து முடிக்க. இன்னோரன்ன வினைமுற்றுக்கள் பலவும், இங்குத் தொழிற் பெயர்ப் பொருள் தந்தன என்று போவாரும் உளர். பிறந்திடுமாற்றை மறத்தல், இனி அது நிகழாது என்னும் துணிவினாலாம். பாதம் வணங்குதலாக இங்கு அருளிச்செய்வன பலவும், 'நேர்படக் கண்டு வணங்குதலாகிய அநுபவ வணக்கத்தையே என்க. அவற்றுள் இது, பாதம் மாலறியா அருமையுடைமையை நினைந்து அருளிச் செய்தது. ''வணங்குதும்'' என்றன்பின், 'அஃது' என்னும் தோன்றா எழுவாய் வருவித்து, ''ஆகாதே'' என்றதனை வேறு தொடராக்கி உரைக்க. இவ் வாறும் வருவன பின்னும் உள. 'களிகூர்தரு பண் பாடலொடு' என மாறுக. பயின்றிடும் - பயிலப்பட்டிடும். 'பாண்டிநன்னாடுடை

Koviloor Digital Library

636. ஒன்றினொ டொன்றுமோரைந்தி னொடைந்தும்
உயிர்ப்பறு மாகாதே
உன்னடி யார்அடி யார்அடி யோமென
உய்ந்தன வாகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த
கணக்கது வாகாதே
காரண மாகு மனாதி குணங்கள்
கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம்
நடந்தன ஆகாதே
நாமுமெ லாம்அடி யாருட னேசெல
நண்ணுது மாகாதே
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு
தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன்
என்னுள் புகுந்திடிலே. 2

யானாகிய சிவபிரான், தன்தொண்டர்களாகிய படையை ஆளும் திறங்கள் பாடுதும்' என்க.

விண் - விண்ணோர். ''களி'' என்றது, வியப்பினை. வேதகம் - வேறுபடுத்தும் பொருள்; அஃது, இங்குத் திருவருள். அது வெளிப்படுதல் - தனது செயலைப் புலப்படுத்தல். விண்ணோர் வியத்தல், மண்ணோர், தம்மினும் மேலோராய் மாறினமை குறித்தாம். வலைவாணரை அடிகள் வேடர் எனவும் குறித்தலை, ''கிராத வேடமொடு'' (தி.8 கீர்த்தித். 15.) என்றவிடத்தும் காண்க.

2. பொ-ரை: இடபவாகனத்தை உடையவனும், என்னை அடிமையாகவுடைய தலைவனுமாகிய சிவபெருமான் என்னுள்ளே புகுவானாயின், உயிரோடு உடம்பும் ஒப்பற்ற ஐம்பொறிகளோடு ஐம்புலன்களும் கலந்து உயிர்க்கும் தன்மை அறுதல் ஆகாது போகுமோ? இறைவனே! உன் அடியார்க்கு அடியோம் என்று சொல்லித் துன்பங்கள் பலவும் நீங்குதல் ஆகாது போகுமோ? கன்றை எண்ணி எழுகின்ற தாய்ப் பசுவைப் போல இறைவன் முன் வந்து உருகுகின்ற தன்மை ஆகாது போகுமோ? எல்லாச் செயல்களுக்கும்

Koviloor Digital Library

637. பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து
மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த
பராவமு தாகாதே
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள்
அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர்
அண்ணுவ தாகாதே

காரணமாகிய இறைவனுடைய குணங்கள் என் மனத்தில் பொருந்துதல் ஆகாது போகுமோ? இது நல்லது இது தீயது என்று ஆராய்ந்து அதனால் உண்டாகிய மனக் கலக்கம் நீங்குதல் ஆகாது போகுமோ? முன்னைய அடியார்களுடன் வீட்டுலகிற் சென்று சேர ஒன்று கூடுவதும் ஆகாது போகுமோ? எந்நாளும் எனது அன்பு நிறைந்த மேலான அமுதம் அடைவது ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: ஒன்றினொடு ஒன்றும் - ஒன்றாகிய உயிரோடு பொருந்துகின்ற. ஐந்தினொடு ஐந்து - ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும், உயிர்ப்பு அறும் - செயலறும். 'அடியாரடி யோம்' என்னாது, ''அடியா ரடியா ரடியோம்'' என்றார், 'தமது தகுதி அத்துணையதே' என்றற்கு. என - என்று சொல்லி. உய்ந்தன - உய்ந்த செயல்கள்; இது, துணிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலம் ஆயவாறு; இவ்வாறு பின்னும் வருவன உள. வந்தவ்ன் இறைவன். கணக்கு - நிலைமை. அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. காரணமாகும் - எப் பொருட்கும் காரணன் ஆகின்ற. அனாதி - ஆதியில்லாதவன்; இறைவன். 'அவனது குணங்கள் எட்டு' என்பதனைப் பின்னர் (தி.8 திருப்படையாட்சி பா.7) அருளிச் செய்தல் காண்க. கருத்து உறும் - எம் உள்ளத்தில் பொருந்தும். ''இது'' என்றது, தாப்பிசையாய், முன்னரும் சென்று இயையும். நடுக்கம் - துன்பம்; அது, துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய விருப்பு வெறுப்புக்களைக் குறித்தது. நடந்தன - விலகுவன. செல - இறையுலகத்திற்குச் செல்ல. நண்ணுதும் - தொடங்குவோம். அன்பு நிறைந்த - அன்பு சென்று நிறைந்ததாகிய. பராவமுது - எங்கும் நிறைந்த இன்பம்.

3. பொ-ரை: என்னுடைய தலைவனாகிய ஈசன் எதிரே தோன்று வனாயின் பாசத் தொடர்பினால் உண்டாகும் மாறுபட்ட குணங்கள் அழிவதும் ஆகாது போகுமோ? பாவனை செய்கின்ற மனத்தினில்

Koviloor Digital Library

செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை
சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி
திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துயர்
ஏகுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன்
எதிர்ப்படு மாயிடிலே. 3

ஊறுகின்ற மேலான அமுதம் ஆகாது போகுமோ? எல்லையில்லாத உலகப் பொருள்களும் நமது உள்ளத்தில் அகப்படுதல் ஆகாது போகுமோ? எல்லாவற்றிக்கும் முதலான பரஞ்சுடர் நெருங்கும்பழி ஆகாது போகுமோ? மிகச் சிவந்த வாயினையுடைய பெண்களால் வரும் துன்பங்களானவை ஒழிந்து போதல் ஆகாது போகுமோ? சேல் மீன் போன்ற கண்கள் அவனது திருமேனி அழகில் ஈடுபடுதல் ஆகாது போகுமோ? இந்திர சாலம் போன்ற மயக்குகின்ற பிறவித் துன்பம் ஒழிதல் ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: பந்த விகார குணங்கள் - கட்டுண்டற்கு ஏதுவாகிய வேறுபட்ட குணங்கள்; அவை முக்குணங்கள். பறிந்து - தொடர்பு அற்று. மறிந்திடும் - வந்தவழியே நீங்கும். பாவனையாய கருத்து - பாவிப்பதாகிய உள்ளம். ''வந்த பராவமுது'' என்றதனை, 'பராவமுது வந்தது' என மாற்றியுரைக்க.

வந்தது - அநுபவமாயது. அந்தம் - அழிவு. அகண்டம் - பூரணப் பொருள். உம்மை, சிறப்பு; 'அது, நம்முள் அகப்பட்டுத் தோன்றும்' என்க. ஆதிமுதற் பரமாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவது - எப்பொருட்கும் முதலும், எல்லா முதன்மையும் உடையதும் ஆகிய மேலான ஒளியை நாம் அணுகுவது. தம் கண்களை, ''சேலன கண்கள்'' என்றார், அவன் திருமேனி அழகு எம்மைப் பெண்மைப் படுத்தியது என்றற்கு.

'இந்திர ஞாலம் போலும் பிறவி' என்க, இது, கடிதின் மறைந்தும் தோன்றியும் வருதல் பற்றி வந்த உவமை. ''இடர்'' என்றது, பிறவியது தன்மையையும், ''துயர்'' என்றது அதனால் விளையும் நிலையையும் கூறியவாறு.

Koviloor Digital Library

638. என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன்
இன்புறு மாகாதே
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி
தாடுது மாகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற
நண்ணுவ தாகாதே
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும்
நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற
வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம்
வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை
எய்துவ தாகாதே
என்னை யுடைப்பெரு மான்அருள் ஈசன்
எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 4

4. **பொ-ரை:** என்னை ஆளாக உடைய பெருமானும், அருளு கின்ற ஈசனும் ஆகிய இறைவன் எழுந்தருளி வரப் பெற்றால் என்னுடைய அழகு பொருந்திய தனங்கள் இறைவனது திருமார்போடு பொருந்தி உடனாக இன்புறுதல் ஆகாது போகுமோ? பெரிய கருணைக் கடல் இனிது இன்பமாக ஆடுவதும் ஆகாதே போகுமோ? நல்ல மணி ஓசை என் உள்ளத்திலே பொருந்த அதனை நான் அடைதல் ஆகாது போகுமோ? இறைவனது அழகிய திருநீற்றை நாள்தோறும் அணிவது ஆகாது போகுமோ? நிலை பெற்ற அன்பரில் எனது பணி யானது முற்பட நிகழ்வது ஆகாது போகுமோ? பெருமை பொருந்திய வேதங்களும் அறிய முடியாத தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்குதலும் ஆகாது போகுமோ? இனிய தன்மையுடைய செங்கழு நீர்மலர் மாலை, என்மேல் பொருந்துதல் ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: ஆகம் - இறைவனது மார்பு. அளைந்து - கலந்து; இதனை, 'அளைய' எனத் திரிக்க. உடன் - ஒருங்கு. 'யான் பெண்மை யுடையேனாய் அவனொடு கலந்தாற்போலும் இன்பத்தை அடையும் அத்தன்மை ஆகாதே' என்பது முதலடியின் பொருள். இதுவும், மேல் 'சேலன கண்கள் அவன் திருமேனி திளைப்பன'' என்றாற்போல,

Koviloor Digital Library

639. மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த
மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம்
வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த
கலக்கறு மாகாதே
காதல்செ யும்அடி யார்மனம் இன்று
களித்திடு மாகாதே
பெண்ணிலி ஆணென நாமென வந்த
பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாத அநேக பவங்கள்
பிழைத்தன ஆகாதே
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை
எய்துவ தாகாதே
என்னை யுடைப்பெரு மான்அருள் ஈசன்
எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 5

இறைவன் திருமேனியது அழகைச் சிறப்பித்ததாம். ''நன்மணி நண்ணுவது'' என்றது, 'யோகநிலை தானே கைவரும்' என்றதாம். நித்தலும் ''நண்ணுவது'' என்றது, நண்ணுதலாகிய அதன் பயன்மேல் நின்றது; அப்பயனாவது மும்மலங்களும் நீங்கப் பெறுதல். வைகுவது - பொருந்துவது. அடிகள் சிவபிரானுக்குச் செங்கழுநீர் மாலை கூறுவராகலின் (தி.8 கீர்த்தித். 113-114) அது நேரே தமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் என்றார். பெறில் - அப்பேற்றினை யாம் பெற்றால்.

5. பொ-ரை: என்னை ஆளாக உடைய பெருமானும் அருளுகின்ற ஈசனுமாகிய இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்றால் உலகினில் மாயா காரியங்களை விரும்பிச் செய்ததனால் உண்டாகிய மயக்க உணர்ச்சியறுதலும் ஆகாது போகுமோ? தேவரும் அறிய முடியாத தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை வழிபடுதல் ஆகாது போகுமோ? ஆணவ இருளில் அழுந்தி அழிவில்லாது கிடந்த காலம் முழுவதினும் வந்த கலக்கமானது அற்று ஒழிதல் ஆகாது போகுமோ? அன்பு செய்கின்ற அடியவரது மனமானது இப்பொழுது களிப்புற்றிருத்தல் ஆகாது போகுமோ? பெண் அலி ஆண் என்றும் நிலம், நீர் என்றும், உண்டாகிய மாறுபாடு அற்று ஒழிதல் ஆகாது போகுமோ? பெயர்

Koviloor Digital Library

640. பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு
பொலிந்திடு மாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து
பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து
வெளிப்படு மாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம்
மிகுத்திடு மாகாதே

களை அறியாத பல பிறவிகளினின்றும் தப்புதல் முடியாது போகுமோ? எண்ணிலாத அற்புதச் செயல்கள் வந்து என்னை அடைதல், ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: இறைவன் மதித்து வகுத்த மாயா காரியங்களை, மாயையே மதித்து வகுத்ததுபோல அருளிச்செய்தார். இங்கு, பாதம், வானவரும் அறியாத அருமையுடைமையை நினைந்து அருளிச் செய்தார். கண் இலி - கண்ணோட்டம் இல்லாத கூற்றுவன். ''ஆட்பார்த் துழலும் அருளில் கூற்று'' *(நாலடி - 20)* என்றார் பிறரும். காலம் - இறுதிக்காலம். வந்த கலக்கு - வந்ததனால் உண்டாகிய கலக்கம். அடியார் மனம் களித்தல், தாம் பெற்ற பேறு தம் தமர்க்கும் கிடைத்தமை பற்றி. 'பிறர்' என்பதனை ''பெண் அலி ஆண்'' என வகுத்தோதினார். உணர்வு அங்ஙனம் வேறுபடுதல் பற்றி. பிணக்கு - ஞானத்திற்கு மாறாய உணர்வு. பேர் அறியாத - இன்ன என அறிந்து சொல்ல இயலாத. இனி, பேர்தல், (நீங்குதல்) அறியாத என்றுமாம். பவங்கள் - பிறப்புக்கள். பிழைத்தன - தப்பிய செயல்கள். பிறவியினின்றும் நீங்கு தல் ஒன்றேயாயினும், பல பிறவிகட்கும் காரணமாய வினைகளை நோக்கப் பலவாம் என்பது பற்றி, 'பிழைத்தன' என்றார். சித்திகள் தாமே வருவன என்க.

6. பொ-ரை: என்னை முன்னே ஆளாகவுடைய ஈசனும், தந்தையுமாகிய இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்றால் பொன்னிறம் பொருந்திய திருமேனியில் திருவெண்ணீறு விளங்கித் தோன்றுதல் ஆகாது போகுமோ? பெரிய முனிவர்களுடைய கைகள் குவிக்கப் பெற்று மலர் மாரியைப் பெய்தல் ஆகாது போகுமோ? மின்னலைப் போன்று நுட்பமான இடையை உடைய பெண்ணினது வஞ்சனை யான எண்ணம் வெளிப்படுதல் ஆகாது போகுமோ? வீணையானது முழங்குதலால் உண்டாகின்ற ஒலியைப் போன்ற இன்பமானது

Koviloor Digital Library

தன்னடி யார்அடி என்தலை மீது
தழைப்பன ஆகாதே
தானடி யோம்உட னேஉய வந்து
தலைப்படு மாகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக
இயம்பிடு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன்என் அத்தன்
எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 6

641. சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை
சுவைதரு மாகாதே
துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி
தொடர்ந்தெழு மாகாதே
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த
பராபர மாகாதே
பண்டறி யாதப ராநுப வங்கள்
பரந்தெழு மாகாதே

மிகுந்திடுதல் ஆகாது போகுமோ? அவன் அடியாருடைய திருவடிகள் என் தலை மீது விளங்குதல் ஆகாது போகுமோ? அடியோங்கள் உய்தி பெறும்படி, தான் எழுந்தருளி வந்து எங்களுடன் கலத்தல் ஆகாது போகுமோ? எவ்விடத்தும் இனிய ஓசைகள் நிறைந்து இனிமையாக ஒலித்தல் ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: திருமேனி, இறைவனுடையது. பொலிந்திடும் - கண்முன் விளங்கும். 'பூமழையைப் பொழிந்திடும்' என்க. நல்லன நிகழுங்கால், தேவரும், முனிவரும் பூமழை பொழிந்து வாழ்த்துவர் என்க. ''கருத்து'' என்றது, வஞ்சனையை. தான் - இறைவன். உடனே - ஒருசேர. தலைப்படுதல் - அளவளாவுதல். இயம் - வாச்சியம்.

7. பொ-ரை: சந்திரனைத் தலைமணியாக அணிந்த பெருமான், எங்களை ஆளும்பொருட்டு எழுந்தருளப் பெற்றால் சொல்லுவதற்கு முடியாதபடி உண்டாகின்ற, தூய்மையான மணி ஓசை இன்பத்தைத் தருதல் ஆகாது போகுமோ? மிக விரைவாக, என் உள்ளத்தில் பொருந்திய சோதி இடைவிடாது வளர்தல் ஆகாது போகுமோ? பல வகையான மன அலைவு கெடும்படி வந்தருளின, பரம்பொருளினது

Koviloor Digital Library

வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று
விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவ ரும்அறி யாத விழுப்பொருள்
இப்பொரு ளாகாதே
எல்லையி லாதன எண்குண மானவை
எய்திடு மாகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள
எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 7

பயன் உண்டாகாது, போகுமோ? முற்காலத்திலும் அறிந்திராத மேலான அனுபவங்கள் விரிந்து தோன்றுதலும் உண்டாகாது போகுமோ? வில்லைப் போன்ற அழகிய நெற்றியை உடைய பெண்களது ஆசை போன்றதோர் ஆசை, இப்பொழுது முடிவு உண்டாகாது போகுமோ? தேவரும் அறியாத மேன்மையான பொருள் இந்தப் பொருள்தான் என்ற உணர்வு தோன்றாது போகுமோ? வரம்பு இல்லாதனவாகிய எண் குணங்களானவை என்னிடத்துப் பொருந்துதல் ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: சொல் இயலாது - சொல் நிகழ்ச்சி அற்றவிடத்து. 'இயலாதவழி' என்பது, 'இயலாது' எனத் திரிந்தது. தூமணி ஓசை - திருச்சிலம்பின் நாதம். இது நிராதார யோகத்திற் கேட்கப்படும் என்பதனை,

''ஓசையெலாம் அற்றால் ஒலிக்கும் திருச்சிலம்பின்
ஓசைவழி யேசென் றொத்தொடுங்கின்''

என்னும் *திருக்களிற்றுப்படி*(33)யான் உணர்க. துண்ணென - விரைவாக. பல்லியல்பு - மாயாகாரியங்களான் விளைவன. பராபரம் - மேலும் கீழுமாய் (எங்குமாய்) நிற்கும் பொருள். இங்கும், 'பாரபரம் வந்தது' என மாற்றி உரைக்க. பர அநுபவங்கள் - மேலான அநுபவங்கள். 'நன்னுதலார் மயல் போலும் மயல் எனக்கு விளைந்திடும்' என்றபடி. இஃது இறைவனிடத்தே தமக்கு உளதாகும் காதலைப் புலப்படுத்தியது. இப்பொருள் - இங்கு வந்து நிற்கும் பொருள். எல்லை இலாதன - அழிவில்லாத. எண் குணங்கள், 'தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், முடிவிலாற்றலுடைமை, பேரருளுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை' என்னும்

Koviloor Digital Library

642. சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை
தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு
சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை
அடங்கிடு மாகாதே
ஆசைஎ லாம்அடி யாரடி யோம்எனும்
அத்தனை யாகாதே

இவை. இவை இறைவனுடைய அருட் குணங்களாகும்.

''எட்டு வான்குணத் தீசன்எம் மான்றனை'' (-தி.5 ப.89 பா.8)

எனவும்,

''இறையவனை மறையவ்னை எண்குணத்தி னானை''
(-தி.7 ப.40 பா.3)

எனவும் போந்த திருமொழிகளையும் காண்க.

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை. *-குறள்.9*

எனத் திருவள்ளுவரும் கூறினார். இந்து சிகாமணி - சந்திரனைத் தலைமணியாகச் சூடியவன்.

8. பொ-ரை: முடிவு அறியப்படாத, மறையோனாகிய இறைவன், என்னை ஆளும் பொருட்டு எழுந்தருளப் பெற்றால் பல சங்குகள் ஒன்று சேர்ந்து முழங்கினால் எழுகின்ற ஓசையில் விளையும் இன்பம் போன்றதோர் இன்பம், மிகுதிப்படுதல் ஆகாது போகுமோ? பிறந்த இனம் பற்றி விடாது வருகிற தன்மைகள் நம்மிடம் இருந்து நீங்குதலும் ஆகாது போகுமோ? அப்பொழுது, இது நன்று, இது நன்று எனும் மயக்கம் தணிதல் ஆகாது போகுமோ? ஆசை முழுவதும் யாம் இறைவன் அடியார்க்கு அடியோம் என்னும் அவ்வளவே ஆகாது போகுமோ? சிவந்த கயல் மீன் போன்ற ஒளிமிக்க கண்களை உடைய, பெண்களது மனமானது நன்கு விளங்குதல் ஆகாது போகுமோ? சிறப்பினையுடைய அடியார்களது சிவானுபவங்களை உணர்தல் ஆகாது போகுமோ? எவ்விடத்தும் நிறைந்து பேரின்பத்தைப்

Koviloor Digital Library

செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை
திளைப்பன ஆகாதே
சீர்டி யார்கள் சிவாநு பவங்கள்
தெரிந்திடு மாகாதே
எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர்
எய்துவ தாகாதே
ஈறறி யாமறை யோன்எனை ஆள
எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிகின்ற மேலான சோதியை அடைதல் ஆகாது போகுமோ?

கு-ரை: ''சங்கு திரண்டு....தழைப்பன'' என்றதும், மேல், ''நன்மணி நாதம் முழங்கி'' (தி.8 திருப்படையாட்சி பா.4) என்றாற் போல, யோகப் பயனைக் கூறியதாம். சாதி விடாத குணங்கள் - சாதிபற்றி நீங்காதிருக்கின்ற குணங்கள். நம்மோடு - நம்பால். சலித்திடும் - தளர்ச்சி யெய்தும். அங்கு - அவை சலித்த விடத்து. ''இது, இது'' என வந்த சுட்டுக்கள் வேறு வேறு பொருளைச் சுட்டின. 'அங்கது' எனப்பாடம் ஓதுதலே சிறக்கும். மாயை - மயக்கம். ''அத்தனை'' என்றது, 'அதற்குமேற் செல்லாது' என்றவாறு. சிந்தை திளைத்தல் - எண்ணத்தை நன்குணர்தல். தெரிந்திடும் - நம் அறிவிலும் நன்கு விளங்கும்.

சீகாளத்திப் புராணம்

வஞ்சி நுண்ணிடை மால்வரை மங்கைபூண்
துஞ்சு வெம்முலைத் தொய்யில் எழுதுகைக்
கஞ்சம் நோவக் கடவுள் எழுதும்அச்
செஞ்சு வைத்தமி ழோனடி சேர்குவாம்

-கருணைப்பிரகாசர்.

Koviloor Digital Library

50. ஆனந்த மாலை

சிவாநுபவ விருப்பம்

'ஆனந்தத்தை வேண்டும் பாமாலை ஆனந்த மாலை' என்க. 'ஆனந்தமாவது சிவானந்தமே' என்பது வெளிப்படை. 'சிவாநுபவ விருப்பம்' என்னும் முன்னோர் குறிப்பும் இதுவேயாதல் அறிக. 'மாலை' என்றமையால், பத்துத் திருப்பாட்டுக்களேனும் இதன்கண் இருந்திருத்தல் வேண்டும். இப்பொழுது காணப்படுபவை ஏழு திருப்பாட்டுக்களே. இவை அனைத்தும் அறுசீரடி விருத்தங்கள். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

643. மின்னே ரனைய பூங்கழல்க
ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே. 1

1. பொ-ரை: இறைவனே! உன் திருவடியை அடைந்த அன்பர்கள் இவ்வுலக மாயையைக் கடந்தார்கள். தேவர்கள் எல்லாம் மலர்களால் அருச்சித்து வணங்கி நின்றார்கள். அப்படி இருக்கும் போது, கல்லை நிகர்த்த மனத்தை உடையவனாய்க் கழிக்கப்பட்டுத் துன்பக் கடலில் வீழ்ந்த யான், இனி உன்னை அடையும் வகையைச் சொல்வாயாக.

கு-ரை: மின் ஏர் அனைய - மின்னலினது அழகையொத்த. உலகம், மண்ணுலகம். பொன் ஏர் அனைய மலர் - பொன்னினது அழகையொத்த பூக்கள்; இவை கற்பகத் தருக்களில் உள்ளவை. அமரர் போற்றியது, அடியார்கள் அடைந்த பெரும்பேற்றினை. 'கடை யேனாய்' என உயர்திணையாக ஓதற்பாலதனை, ''கடையாய்'' என

Koviloor Digital Library

644. என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
யான தறியா தேகெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை
உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
பழைய அடிய ரொடுங்கூடா
தென்னா யகமே பிற்பட்டிங்
கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. 2

645. சீல மின்றி நோன்பின்றிச்
செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை

அஃறிணையாக ஓதினார், இழிவு பற்றி. கழிப்புண்டு - உன்னால் நீக்கப் பட்டு. ''என்நேர் அனையேன்'' என்றது. 'இழிவினால் எனக்கு ஒப்பார் பிறரின்றி. என்னையே ஒத்த யான்' என்றபடி.

2. பொ-ரை: இறைவனே! என்னால் அறிய முடியாத பதவியைக் கொடுத்தாய்; நான் அதனை அறியாமல் கெட்டேன்; உன்னால் ஒரு குறைவும் இல்லை; அடியேனுக்குப் பற்று யாருளர்? எப்பொழுதும் உன்னைப் பணிந்து வழிபடுகின்ற உன் பழவடி யாரோடு கூடாமல் பின்னிட்டு நோய்களுக்கு விருந்தாக இங்கு இருந்தேன்

கு-ரை: அறியா - அறிதற்கியலாத. பதம் - நிலை. 'அஃது அறியாதே கெட்டேன்' என்றது, 'மழக் கை இலங்கு பொற்கிண்ணத் தின் அருமையை அம்மழவு அறியாததுபோல (தி.8 திருச்சதகம்-92) அறியாது கெட்டேன்' என்றபடி. ''உன்னால் ஒன்றும் குறைவில்லை'' என்ற தனை, 'தந்தாய்'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'உனக்கு அடிமை செய்தற்கு நான் யார் (என்ன உரிமை யுடையேன்)', என்க. இவ்வாறன்றி, 'உன் அடிமையாகிய எனக்குத் துணை யார்' என்பது பொருளாயின், இதனை இறுதிக்கண் கூட்டுக. மேலைப் பொருளே பொருளாயவழி, 'என்செய்கேன்' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

3. பொ-ரை: ஒழுக்கம் முதலானவை இல்லாமல் தோற்பாவை யின் கூத்தை நிகழ்த்திச் சுழன்று கிடக்கின்ற என்னைத் தன்னிடத்து அன்பு முதலியவற்றைக் கொடுத்து ஆண்டருளின இறைவனைக்

Koviloor Digital Library

மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி
வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே. 3

646. கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன்
கேடி லாதாய் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான்
பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே
கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே
காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால்
நன்றோ எங்கள் நாயகமே. 4

கொடியேன் சேர்வது எந்நாளோ?

கு-ரை: செறிவு - உறவு; அன்பு. சீலம் முதலிய நான்கும் சரியை முதலிய நான்குமாக உரைப்பாரும் உளர். மால் - அன்பு. வழி - ஞானம், ''மாலுங் காட்டி, வழி காட்டி'' என்றதனை, ''கோலங் காட்டி'' என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. ''ஏற ஆண்டான்'' என இயையும். கோலம் - திருமேனி. ஏனையவற்றொடு நோக்க, 'ஆண்டாயை' என்பதே பாடம் என்றல் கூடும்.

4. பொ-ரை: கெடுவேன், கெடுமாறு கெடுகின்றேன். கெடுதி இல்லாத நீ அதனால் பழியை அடைந்தாய்; படுதற்குரிய துன்பங்களை எல்லாம் நான் பட்டால் காட்டும் உனக்குப் பயன் என்னை? கொடிய நரகத்தில் ஆளாகாது காத்தருளும் குருவே! நீ நடுவு நிலைமையில் நில்லாது ஒழிந்தால் அது உனக்கு அழகாகுமோ!

கு-ரை: 'கெடும் இயல்புடையேனாகிய யான், அங்ஙனம் கெடுமாற்றானே கெடுகின்றேன்; அஃது என் குற்றமாயின், இக் குற்றமுடையேனை ஆட்கொண்டாய் என்ற பழியைக் கேடு சிறிதும் இல்லாத நீ பெற்றாயாவாய்; நான் படவேண்டுவனவாய துன்பங்கள் அனைத்தையும் பட்டுக்கிடப்பேனாயின், அதனால் உனக்கு உளதாம் பயன் யாது?' என்க. நடுவாய் நிற்றல் - ஆட்கொண்ட அடிமையை

Koviloor Digital Library

647. தாயாய் முலையைத் தருவானே
தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ
நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன்
தயாநீ என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடனாக
ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ. 5

648. கோவே யருள வேண்டாவோ
கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆவா என்னா விடில்என்னை
அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ
தக்க வாறன் றென்னாரோ
தேவே தில்லை நடமாட
திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே. 6

எவ்வாற்றாலேனும் அணைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும் என்னும் முறைமைக்கண் வழுவாது நிற்றல்.

5. பொ-ரை: தாயாகி முலை உண்பிப்போனே! முலை தாரா விடின் நாயேன் சவலையாய் ஒழிவேனோ? இனியாயினும் அருள் செய்வாய்; தாயே என்று உன் திருவடியை அடைந்தேன். நீ என்னிடத்து அருள் நிறைந்தவனாகி இருக்க வில்லையோ? நாயினேனது அடிமைத் திறம் வேண்டி என்னை ஆண்டருளினை; அடிமைத் திறமே யன்றி அடியேன் வேண்டாவோ?

கு-ரை: தாயாய் - உயிர்கட்கெல்லாந் தாயாய்நின்று. முலையைத் தருவானே - அவள் பாலூட்டுதல்போல நலம் செய்பவனே. சவலையாய் - சவலைப் பிள்ளை - தாய் இருந்தும் அவள் பாலை உண்ணப் பெறாத பிள்ளை. தயா - தயவுடையவன்; ஆகுபெயர். இதன்பின், 'தயாவாய்' என ஆக்கம் வருவிக்க. 'இல்லையே' என்னும் ஏகாரம், தேற்றம். 'நாயேனாகிய அடிமை உன் உடனாம்படி முன்பு ஆண்டாய்; இப்பொழுது நான் வேண்டாவோ' என்க.

Koviloor Digital Library

649. நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி
ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம்
பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவினாசி
அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ
செய்வ தொன்றும் அறியேனே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

6. பொ-ரை: இறைவனே! நீ அருள வேண்டாவோ? கொடியேன் கெடவே அமையுமோ? அந்தோ! என்று நீ இரங்காவிடின் என்னை அஞ்சேல் என்பார் யாருளர்? பிறவிப்பயன் அடையாமல் இறப்பவர் எல்லாம் என்னளவு தானோ? என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி அன்று என்று ஒருவரும் சொல்லாரோ? நான் திகைத்தேன்; இனியா யினும் தெளிவிப்பாயாக.

கு-ரை: கோவே - தலைவனே. கெடவே - கெடுதல்தான். அமையுமே - தகுமோ. சாவார் - உலகில் வாளா இறப்பவர். என் அளவோ - எனது நிலைமையினரோ; 'உன்னால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட வர்களோ' என்றபடி. 'அல்லாராதலின்' அவர்களைப்போலவே நானும் இறத்தல் பொருந்துவதோ' என்பது குறிப்பு. 'அவ்வாறு இறந்தால், உனது அருட்செயலுக்குப் பொருந்தும் முறைமை அன்று என்று உயர்ந்தோர் கூறமாட்டாரோ' என்க.

7. பொ-ரை: நரியைப் பரியாக்கி உலகம் எல்லாம் பரவச் செய்து, மதுரைப் பகுதி முழுதும் பித்தேற்றிய பெருந்துறைப் பெருமானே! அரும் பொருளே! அவினாசி அப்பனே! பாண்டி நாட்டின் கடலே! தெரிதற்கரிய மேலான ஒளியே! நான் உய்யும் பொருட்டு விடுப்ப தாகிய காரியத்தைச் சிறிதும் அறிந்திலேன்.

கு-ரை: பரி - ஊர்தி. அவினாசி. கொங்குநாட்டுத் தலம். இனி, அழிவில்லாதவன் என்றுமாம். பாண்டி - பாண்டிநாடு. வெள்ளம் - கருணை வெள்ளம்.

Koviloor Digital Library

51. அச்சோப் பதிகம்

அநுபவவழி அறியாமை

'அச்சோ' என்னும் முடிபினையுடைய பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி அச்சோப் பதிகம். 'அச்சோ' என்பது வியப்பிடைச் சொல். முன் வந்த அதிசயப் பத்து, அற்புதப் பத்துக்களில் இறைவனது திருவருளின் பெருமையே கூறினார்; இதன்கண் தாம் பெற்ற பேறு பலர்க்குப் பெறுதற்கரிதாதலையே கூறுகின்றார். இதனையே பிறிதோராற்றால், 'அநுபவவழி அறியாமை' எனக் குறித்தனர் முன்னோர். அஃதாவது, 'தமக்குக் கிடைத்த ஆனந்தத்தை அநுபவிக்க வழி அறியாமை' என்றனர். 'அநுபவிப்பார் ஒருவரையும் காணாமையின், அநுபவிக்கும் வழியை அறிந்திலர்' என்றனர். இதன்கண் உள்ள பாடலை, 'கலிவிருத்தம்' என்றனர். எனினும், நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா' என்றலே பொருத்தமுடையதாம். இதன்கண் ஒன்பது திருப்பாட்டுக்களே உள்ளன. மற்றொரு பாட்டுப் பிற்காலத்தில் ஓர் ஏட்டிற் காணப்பட்டது எனக் காட்டினார் உளர்.

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

650. முத்திநெறி அறியாத
மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப்
பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச்
சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்தன்எனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 1

1. பொ-ரை: முத்தி வழியை அறியாத மூர்க்கரோடு கூடி அவர் வழியில் முயல்கின்ற எனக்குப் பத்தி வழியை அறிவித்து, என் பழவினைகள் ஓடும்படி மனமாசு அகற்றிச் சிவ வடிவமாக்கி என்னை ஆண்டருளினன், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான். அப்பெருமான் அருள் செய்த பேற்றைப் பெற வல்லவர் வேறு யாவர்?

கு-ரை: முயலுதல் - செயல் செய்தல். மூர்க்கரோடு சேர்ந்து செய்யும் செயல் தீதாம் என்பது சொல்லவேண்டா. பாறும் வண்ணம் -

Koviloor Digital Library

651. நெறியல்லா நெறிதன்னை
நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே
திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத
கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்
கறியும் வண்ணம் அருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 2

652. பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று
புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை
மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான்
தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயனெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 3

அழியும்படி. சித்தம் - உள்ளம்; என்றது, அறிவை. 'தானாக்கி' என்பதனை, 'சிவமாக்கி' என்றார். ஆளுதல் - தன் இன்பத்தை நுகரச் செய்தல். 'அருளிய முறைமையை இவ்வுலகில் யார் பெறுவார்' என்க. அச்சோ - இது வியப்பு.

2. பொ-ரை: கெட்ட வழியை நல்ல வழியாக நினைக்கின்ற எனக்குத் தாழ்ந்த வழிகளில் சேராதபடி தன் திருவருளையே சேரும் வண்ணம் இறைவன் தன் திருவிளையாடலைச் செய்தான். அவ்விறைவன் அருளிய பேற்றைப் பெறவல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: குறி - அறிதற்குரிய அடையாளம்; அவை, உருவும் பெயரும் முதலாயின. 'அவற்றுள் ஒன்றும் இல்லாத' என்றபடி. தன் கூத்து - தனது திருவிளையாட்டு; அஃது அனைவரையும் தானாகச் செய்யும் செயல். அறியும் வண்ணம் அருளியது - அஃது அநுபவமாம்படி செய்தது.

3. பொ-ரை: பொய்யை மெய்யென்பது கருதி மாதர் இன்பத்தில் மயங்கி நின்ற என்னை, அழியாமல் காத்தருளித் தனது

Koviloor Digital Library

653. மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து
மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி
எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத்
தூய்நெறியே சேரும் வண்ணம்
அண்ணல்எனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 4

654. பஞ்சாய அடிமடவார்
கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர
நிற்பேன் உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே
அடியேனை வருகஎன்
றஞ்சேல்என் றருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 5

திருவடியையே அடையும் வண்ணம் இறைவன் அருள் பாலித்தான். எனக்கருள் செய்த இப்பேற்றைப் பெற வல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: பொய் - நிலையாதனவாய இவ்வுலகப் பொருள்கள். ''கழலே'' என்னும் ஏகாரம், பிரிநிலை. ''ஐயன்'' என்றதனை, ''பிரான்'' என்றதன்பின் கூட்டுக.

4. பொ-ரை: மண்ணுலகில் பிறந்து இளைத்து மடிந்து விழக் கட வேனுக்கு அளவுபடாத அன்பை அருள் செய்து என்னை ஆண்டான். மேலும் எனக்குத் தன் திருவெண்ணீறு அணிவித்து, தூய்மையாகிய முத்தி நெறியை அடையும் வண்ணம் அருள்செய்தான். அவ்விறைவன் எனக்கு அருள் செய்த பேற்றைப் பெறவல்லவர் யாவர்?

கு-ரை: எண்ணம் இலா அன்பு - நான் எதிர்பாராத அன்பு.

5. பொ-ரை: பெண்ணுடைய கடைக்கண்ணால் துன்பம் அடைந்து நிற்கின்ற நான் உன்னருளைப் பெற்றேன். அதனால்

Koviloor Digital Library

655. வெந்துவிழும் உடற்பிறவி
மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார்
குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு
பரிசறஎன் துரிசுமறுத்
தந்தமெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 6

656. தையலார் மையலிலே
தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து
பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்
டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்எனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 7

பிழைத்தேன். அடியேனை வாவென்று அழைத்து அஞ்சேல் என்றருளின அப்பேற்றைப் பெற வல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: பஞ்சு ஆய - பஞ்சு பொருந்திய. நெஞ்சு ஆய - உள்ளத்திற் பொருந்திய. கூர - மிக்கெழ. 'நீ எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார்' என்க.

6. பொ-ரை: இந்தப் பிறவியை மெய்யெனக் கருதித் தீவினைகளைப் பெருக்கிப் பெண்ணின் தனங்களின் மேல் விழுகின்ற என்பற்றினை நீக்கி என்னை ஆண்டருளி, என் குற்றங்களையும் அழித்தான். மற்றும் முடிவான பொருளை எனக்கு அருள் செய்தான். அவன் செய்த பேற்றைப் பெற வல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: 'உடலாகிய இப்பிறவி' எனச் சுட்டு வருவிக்க. பரிசு - கைம்மாறு. துரிசு - குற்றம். அந்தம் - அருள வேண்டும் அளவு.

7. பொ-ரை: பெண்கள் மயக்கத்தில் தாழ்ந்து விழக் கடவேனாகிய என்னை, மெல்லக் கொண்டுவந்து பாசம் என்கிற

Koviloor Digital Library

657. சாதல்பிறப் பென்னுந்
தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார்
கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான்
தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 8

658. செம்மைநலம் அறியாத
சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து
முதலாய முதல்வன்தான்

தாழைக் கழற்றி, உய்யும் வழியைக் காட்டி, ஓங்காரப் பொருளையும் எனக்கு அருள் செய்தான். அப்பேற்றைப் பெற வல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: பையக் கொடுபோந்து - மெல்லத் தன்பால் வருவித்து; இது குதிரை வாங்குதல் முன்னிலையாகத் திருப்பெருந்துறையை அடையச் செய்தமையைக் குறித்தல் கூடும். தாழ் - பூட்டு; விலங்கு. உருவி - நீக்கி. ''தாள், தாழ்'' என வந்தது என்பாரும் உளர்; அதற்குப் 'பாசத்தின்' என்னாது, ''பாசம் எனும்'' என்ற பாடம் ஏலாமை அறிக. ஓங்காரத்து உட்பொருள், உயிர்களின் அறிவுக்கு அறிவாய் நின்று அறிவிப்பவன்தானே (இறைவனே) என்னும் உண்மை. அருளியது, அநுபவமாக உணரச் செய்தது.

8. பொ-ரை: இறப்பும் பிறப்பும் என்கிற பெரிய சுழிகளில் சிக்கித் தடுமாறி பெண்கள் இன்பத்தில் வீழ்கின்ற நான், தன் திருவடியை அடையும் வண்ணம் இறைவன் அருள் செய்த பேற்றைப் பெற வல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: தடஞ்சுழி - பெரிய சுழல். ''ஆதி'' என்றதனை, ''பிரான்'' என்றதன் பின் கூட்டுக.

9. பொ-ரை: செப்பமாகிய நல்வழியை அறியாத அறிவிலிகளோடு கூடித் திரிகின்ற என்னை முதல்வனாகிய பெருமான்

Koviloor Digital Library

நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி
நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

மும்மலங்களையும் அறும்படி செய்து, எம்மையும் ஓர் பொருளாக்கி, இந்நாயைச் சிவிகையில் ஏற்றினான். எனக்கு அருள் செய்த பேற்றைப் பெற வல்லார் வேறு யாவர்?

கு-ரை: செம்மை நலம் - செப்பத்தின் நன்மை. செப்பமாவது, திருவருள் நெறி, இதற்கு மாறாவது, கொடுமை (கோணல்) அது, தற்போத நெறி: சிதடர் - குருடர்; ஞானம் இல்லாதவர் என்றபடி. ''மும்மை'' என்றது 'மூன்று' என்னும் துணை நின்றது, ''தெரிமாண் தமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்'' *(பரிபாடல்-திரட்டு-4)* என்புழிப்போல, முதலாய முதல்வன் - முதல்வர்க்கெல்லாம் முதல்வனாகிய முதல்வன்; ஏற்றுவித்த - ஏற்றுவித்தாற்போன்ற செயலைச் செய்த. அம்மை - தாய் போல்பவன்.

திருவாதவூரர் புராணம்

திருவடி பெற்ற சருக்கம்

திருச்சதகம் முதலாகச்
சிறந்ததமிழ் அறுநூறும்
விரித்தஅகப் பொருட்கோவை
விளங்கவொரு நானூறும்
உரைத்தனன்பின் முடிந்தவிடத்து
உயர்வாத வூரன்மொழி
தரித்தெழுதும் அம்பலவன்
எழுத்திதென்று சாற்றினார்.

-கடவுள் மாமுனிவர்

Koviloor Digital Library

எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
அ		அருளாதொழிந்	385
		அருளாரமுதப்	487
அங்கணன்	598	அருளுடைச்சுடரே	539
அங்கிஅருக்கன்	289	அரைசனே	390
அடர்புலனால்	142	அரைசேஅறியாச்	141
அடற்கரிபோல்	136	அரைசேபொன்	382
அடியார்ஆனீர்	608	அரையாடுநாகம்	240
அடியார்சிலர்	486	அலரவனும்	260
அடியேன்அல்லல்	497	அல்லிக்கமலத்	441
அடியேன்அல்லேன்	87	அவமாய	238
அட்டமூர்த்தி	580	அழகேபுரிந்	505
அணிமுடிஆதி	591	அழிவின்றி	533
அண்டப்பகுதியின்	3	அழுகேன்	92
அண்ணாமலையான்	172	அளவறுப்பதற்	39
அதுபழச்சுவை	374	அளவிலாப்	482
அத்தனேஅண்டர்	543	அளித்துவந்து	407
அத்தியுரித்தது	293	அளிபுண்ணகத்து	422
அத்தேவர்	219	அறவேபெற்றார்	490
அப்பனேஎனக்கு	102	அறவையேன்	541
அம்பரமாம்	273	அறிவனே	54
அம்பலத்தே	271	அறிவிலாத	36
அம்மையே	538	அறுகெடுப்பார்	199
அயனைஅனங்கனை	258	அறுக்கிலேன்	403
அயன்தலை	212	அறையோ	621
அரிக்கும்	237	அன்பராகி	401
அரியானே	22	அன்பினால்	389
அருணன்இந்திரன்	369	அன்றாலநீழற்	287
அருந்தவருக்கு	274	அன்றேஎன்றன்	502
அருமந்ததேவர்	239	அன்னேஇவையும்	161

பாடல்	பாடல் எண்
ஆ	
ஆடரப்பூண்	341
ஆடுகின்றிலை	35
ஆட்டின்தலையை	305
ஆட்டுத்தேவர்	402
ஆணோஅலியோ	333
ஆதமிலி	548
ஆதியும்அந்தமும்	155
ஆமாறுன்	18
ஆயநான்மறை	27
ஆயமொழிக்	366
ஆர்க்கோ	618
ஆர்த்தபிறவித்	166
ஆவகைநாமும்	210
ஆவாஅரி	241
ஆவாதிருமால்	300
ஆற்றகில்லேன்	439
ஆனையாய்க்	188
ஆனைவெம்	125
இ	
இடக்குங்	566
இணையார்திருவடி	275
இந்திரனும்மாலயனும்	177
இந்திரியவயம்	475
இப்பாடே	363
இப்பிறப்பினில்	575
இயக்கிமாரறு	474
இரங்கும்நமக்கு	384
இரந்திரந்	393
இருகையானையை	45
இருதலைக்கொள்ளி	113
இருந்தென்னை......டான்	626
இருந்தென்னை.....கொள்	122
இருப்புநெஞ்ச	84
இரும்புதரு	546
இருள்திணிந்	437
இல்லைநின்கழற்	98
இழித்தனன்	70
இன்பந்தருவன்	353
இன்பம்பெருக்கி	627
இன்பான்	365
இன்றெனக்	394
இன்னிசைவீணை	371
FF	
ஈசனேநீ	82
ஈசனேயென்	55
ஈண்டிய	531
ஈரம்பு	296
உ	
உகந்தானே	380
உங்கையிற்	173
உடையநாதனே	101
உடையாள்	378
உடையானே	60
உணர்ந்தமாமுனிவர்	391
உண்டொர்	46
உண்ணப்புகுந்த	306
உத்தமனத்தன்	7
உம்பர்கட்கு	536
உய்யவல்லார்	298
உரியேன்	600
உருகிப்பெருகி	249
உருத்தெரியாக்	477
உரைமாண்ட	328
உலக்கைபல	200
உலவாக்காலம்	58
உவலைச்சமயங்கள்	251
உழிதருகாலும்	12
உழைதருநோக்	150

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்
உள்ளப்படாத	230
உள்ளமலம்	629
உள்ளனவே	128
உற்றஆக்கை	436
உற்றாரை	558
உன்னற்கரியசீர்	343
உன்னற்கரியதிரு	335
உன்னைஉகப்பன்	354
ஊ	
ஊசலாட்டும்	576
ஊனாய்உயிராய்	190
எ	
எங்கள்நாயகனே	460
எச்சம்அறிவேன்	514
எண்ணிலேன்	433
எண்ணுடை	323
எந்தையாய்	51
எந்தையெந்	276
எம்பிரான்போற்றி	71
எய்தலாவது	81
எய்த்தேன்	423
எரிமூன்று	280
எறும்பிடை	129
எனைநானென்	508
என்பாலைப்	552
என்புள்ளுருக்	561
என்பேயுருக	601
என்றும்	316
என்னணி	638
என்னப்பன்	256
என்னாலறியாப்	644
என்னையப்பா	120
ஏ	
ஏகாசமிட்ட	314
ஏசாநிற்பர்	383
ஏசினும்	154
ஏதமிலா	359
ஏய்ந்த	570
ஏரார்இளங்	358
ஏர்தரும்	349
ஏழைத்தொழும்	327
ஏனையாவரும்	42
ஐ	
ஐயநின்ன	77
ஒ	
ஒண்ணித்தில	158
ஒண்மையனே	126
ஒப்புனக்	540
ஒருவனேபோற்றி	72
ஒன்றாய்	222
ஒன்றினொ	636
ஒன்றும்போதா	498
ஓ	
ஓடுங்கவந்தி	559
ஓயாதே	181
ஓய்விலாதன	43
ஓரொருகால்	169
க	
கடகரியும்	269
கடலினுள்	117
கடலின்திரை	511
கடலேஅனைய	491
கடவுளேபோற்றி	68
கடையவனேனைக்	105

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்
கட்டறுத்தெனை	53
கண்களிரண்டும்	635
கண்டதுசெய்து	137
கண்ணஞ்சனத்	339
கண்ணப்பன்	218
கண்ணார்நுத	504
கதியடியேற்	146
கமலநான்	461
கயல்மாண்ட	245
கரணங்கள்	223
கருடக்கொடி	418
கருவாய்உல	228
கலந்துநின்	485
கல்லாதபுல்	478
கல்லாமனத்துக்	179
களிவந்த	119
கள்வன்	233
கறங்கோலை	242
கற்போலும்	318
கற்றறியேன்	550
கனவேயுந்	244
கன்னாருரித்	243
கா	
காசணிமின்	198
காட்டகத்து	630
காணலாம்பரமே	48
காணும்கர	633
காணுமதொ	603
காணுமாறு	88
காதார்குழையாட	168
காப்பாய்	447
காமனுடலுயிர்	325
காருடைப்	356
காருறுகண்	107
காலமுண்டாகவே	530
கானார்புலித்	266

பாடல்	பாடல் எண்
கி	
கிஞ்சுகவாய்	362
கிளியனார்	519
கிளிவந்த	192
கிற்றவாமன	38
கீ	
கீதமினிய	348
கு	
குதுகுதுப்பின்	138
குலங்களைந்தாய்	133
குலம்பாடிக்	254
குழைத்தாற்	496
குறியும்நெறி	562
குறைவிலா	392
கூ	
கூடிக்கூடி	495
கூவினபூங்	370
கூறும்நாவே	500
கூற்றைவென்	535
கெ	
கெடுவேன்	646
கே	
கேட்டாயோ	180
கேட்டாரும்	32
கை	
கையார்வளை	187

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்
கையால்தொழுது	425
கொ	
கொந்தணவும்	357
கொம்பரில்லாக்	124
கொம்பில்	564
கொம்மை	568
கொழுமணி	131
கொள்ளுங்கில்	50
கொள்ளேர்பிளவக	106
கொள்ளேன்	6
கொன்றைமதி	347
கோ	
கோணிலா	525
கோயில்சுடுகாடு	257
கோலமேனி	462
கோலவரைக்	336
கோலாலமாகி	262
கோவேயருள	648
கோழிசிலம்பச்	162
கோற்றேன்மொழிக்	364
கோற்றேன்எனக்	513
ச	
சங்கம்அரற்றச்	208
சங்கராபோற்றி	69
சங்குதிரண்	642
சச்சையனே	135
சடையானே	557
சட்டோநினைக்க	221
சதுரைமறந்	527
சந்திரனைத்	189
சலமுடைய	272
சா	
சாடியவேள்வி	299
சாதல்பிறப்	657
சாதிகுலம்	479
சாவமுன்	8
சி	
சித்தமேபுகுந்	584
சிந்தனைநின்	30
சிந்தைசெய்கை	83
சிரிப்பார்	386
சிரிப்பிப்பன்	153
சீ	
சீரார்திருவடித்	292
சீரார்பவளங்	329
சீலமின்றி	645
சீவார்ந்தீ	420
சு	
சுடபொற்	438
சுந்தரத்தின்	352
சுந்தரநீறணிந்தும்	197
சுருள்புரி	412
சூ	
சூடகந்தோள்வளை	201
சூடுவேன்	191
சூரியனார்	309
செ	
செங்கணவன்பால்	171

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்
செங்கண்நெடு	175
செடியாராக்	426
செப்பார்	185
செம்மைநலம்	658
செய்தபிழை	619
செய்யவாய்ப்	361
செய்வதறியாச்	56
செல்வம்நல்	52
செழிகின்ற	109
செழுக்கமலத்	408
செறியும்இப்	578
செறியும்பிற	529

சே

சேரக்கருதிச்	613

சொ

சொல்லியலா	641

சோ

சோதியாய்த்	396
சோதியேசுடரே	458
சோலைப்பசுங்கிளி	367

ஞா

ஞாலம்இந்	406
ஞானக்கரும்பின்	209
ஞானவாள்	615

த

தகைவிலாப்	522
தக்கனார்	310
தக்கனையும்	259
தச்சுவிடுத்	297
தந்ததுன்	397
தரிக்கிலேன்	65
தவமேபுரிந்	9
தறிசெறு	523
தனித்துணை	143
தனியனேன்	31
தன்மைபிற	63

தா

தாதாடு	360
தாதாய்மூவே	446
தாமேதமக்	607
தாயாய்	647
தாரகைபோலும்	152
தாராஅருளொன்	493
தாராய்உடையாய்	91
தாளிஅறுகி	345
தானந்தம்	263

தி

திகழத்திகழும்	442
திண்போர்	290
திருந்துவார்	467
திருமாலும்	235
திருவார்	236
தில்லைமூதூர்	2
தினைத்தனை	217

தீ

தீதில்லை	321
தீர்க்கின்ற	112
தீர்ந்தஅன்	73

து

துடிகொள்	462
துடியேர்	560
துணியாஉருகா	492
துண்டப்பிறை	183

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
துப்பனே	463	நங்கைமீரெனை	581
		நஞ்சமர்	332
தூ		நடித்து	571
		நண்ணிப்	632
தூவெள்ளை	597	நமச்சிவாய	1
		நரியைக்	649
தெ		நல்காதொ	387
		நல்லமலரின்	312
தெங்குலவு	337	நன்றாக	270
தென்பாலுகந்	263		
		நா	
தே			
		நாடகத்தால்	15
தேரை நிறுத்தி	313	நாதம்உடைய	595
தேவதேவன்	579	நாமகள்நாசி	307
தேவர்கோஅறியாத	34	நாயிற்கடைப்	277
தேனகமாமலர்	211	நாயிற்கடையா	503
தேனாடுகொன்றை	279	நாயேனை	226
தேனைப்பாலைக்	62	நானாரடி	507
தேன்பழச்	351	நானார்என்	216
தேன்புக்க	268	நானும்என்	229
		நானேயோ	555
தை		நான்தனக்கு	227
		நான்மறை	308
தையலார்	656	நான்முகன்முத	4
தையலோர்	346		
		நி	
தொ			
		நித்தமணாளர்	140
தொண்டர்காள்	616	நிருத்தனே	459
		நிலம்நீர்	319
தோ		நிற்பார்	611
		நினைப்பதாக	80
தோலுந்துகிலும்	232	நினையப்பிற	444
ந		**நீ**	
நங்காய்	265	நீக்கிமுன்	435

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல்எண்
நீண்டகரத்	342
நீண்டமாலும்	440
நீதியாவன	429
நீரின்பவெள்ளத்	528
நீலவுருவிற்	350

நெ

பாடல்	பாடல்எண்
நெக்குநெக்	445
நெடுந்தகை	116
நெறிசெய்	282
நெறியல்லா	651

நோ

பாடல்	பாடல்எண்
நோயுற்று	224

ப

பாடல்	பாடல்எண்
பங்கயம்	324
பச்சைத்தால்	549
பஞ்சாய(நஞ்சாய)	551
பஞ்சாய(நெஞ்சாய)	654
பஞ்சின்மெல்	453
படமாக	288
பணிவார்பிணி	93
பண்சுமந்த	182
பண்டாய	628
பண்ணார்ந்த	547
பண்ணினேர்	452
பண்பட்ட	278
பத்தர்சூழப்	582
பத்திமையும்	481
பத்திலனே	602
பந்தணைவிர	455
பந்தவிகார	637
பப்பற	373
பரந்துபல்	10
பரம்பரனே	139
பரவுவாரவர்	432
பரவுவார்இமை	21
பரிதிவாழ்	454
பரிந்துவந்து	443
பருவரை	526
பவனெம்	13
பழிப்பில்	151
பழுதில்தொல்	457
பற்றாங்கவை	510
பன்னாட்பரவி	283

பா

பாடல்	பாடல்எண்
பாங்கினொடு	483
பாசம்பரஞ்	156
பாசவேரறு	542
பாடவேண்டும்	104
பாடிமால்புக	450
பாடிற்றிலேன்	149
பாதாளம்	164
பாரார்விசும்	176
பாருருவாய	599
பாரொடுவிண்	448
பாரோர்	424
பார்பதம்	395
பார்பாடும்	247
பார்ப்பதி	302
பாலகனார்க்	311
பாலும்	285
பால்நினைந்	544
பாவநாசா	456
பாழ்ச்செய்	567
பாற்றிரு	604

பி

பாடல்	பாடல்எண்
பிட்டுநேர்பட	469

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல்எண்
பிணக்கிலாத	468	பூமேல்	234
பிணியெலாம்	520		
பித்தனென்	431	பூவலர்	596
பித்தென்னை	622	பூவார்	605
பிரமன்	326	பூவியல்	196
பிறவிதனை	480	பூவேறு	215
பிறவியென்	585		
பிறிவறியா	416	பெ	
பு		பெருநீரறச்	130
		பெருமான்	612
புகவேதகேன்	14	பெரும்பெரு	410
புகவேவேண்டா	606	பெற்றது	127
புகழ்மின்	610	பெற்றிபிறர்க்	194
புகுவதாவ	40		
புகுவேனெ	64	பே	
புணர்ப்ப	75		
புத்தன்புரந்த	250	பேசப்பட்	86
புத்தன்முத	320	பேசிற்றாம்	28
புரந்தரனா	303	பேசும்பொ	634
புரள்வார்	614	பேதம்இல்ல	473
புலன்கள்	132	பேராசை	284
புலையனேனை	400	பேருங்குண	563
புவனியிற்	377		
புழுவினாற்	586	பை	
புறமேபோந்	90		
புற்றில்வாள்	516	பைங்குவளைக்	167
புற்றுமாய்	399	பைந்நாப்ப	506
புன்புலால்	545		
		பொ	
பூ			
		பொச்சை	577
பூங்கமலத்	556	பொதும்புறு	140
பூசுவதும்	255	பொத்தை	434
பூணொணாத	471	பொய்யவ	111
பூதங்கள்ஐந்	484	பொய்யனேன்	396
பூதங்கள்தோறும்	372	பொய்யாய	231
பூத்தாரும்	315	பொய்யெல்	652

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்
பொருட்பற்றிச்	317
பொருத்த	97
பொருந்தும்	572
பொருளேதமி	121
பொலிகின்ற	114
பொழிகின்ற	411
பொன்னியலும்	640
போ	
போகம்	76
போதுசேரயன்	405
போரேறே	57
போற்றிஅருளுக	174
போற்றியிப்	74
போற்றியென்	67
போற்றியென்வாழ்	368
போற்றியென்றும்	49
போற்றியோ	66
ம	
மஞ்சுலாம்	524
மடங்கவென்	123
மண்ணதனிற்	653
மண்ணினில்	639
மதிக்குந்	565
மத்துறு	134
மருவினிய	554
மருளனேன்	466
மலங்கினேன்	470
மலைமகளை	261
மலையரை	267
மறுத்தனன்	110
மன்னஎம்	103
மன்னவனே	147
மா	
மாடுஞ்சுற்ற	573

பாடல்	பாடல் எண்
மாடுநகை	205
மாதாடு	334
மாதிவர்	589
மாயவனப்	532
மாயவாழ்க்	583
மாயனே	404
மாலயன்	590
மாலறியா	159
மாலேபிரமனே	248
மாவடுவகிரன்	415
மாவார	294
மாழைமைப்	413
மாறிநின்றெனை	32
மாறிநின்றென்னை	388
மாறிலாத	95
மாறுபட்	115
மானம்அழிந்	322
மானேநீ	160
மானேர்நோக்கிமண	499
மானேர்நோக்கியுடை	89
மானேர்நோக்கியுமை	59
மானோர்பங்கா	494
மி	
மிடைந்தெலும்	421
மின்கணி	414
மின்னிடைச்	207
மின்னேரனை	643
மு	
முடித்தவாறும்	61
முதலைச்செவ்	145
முத்தணி	204
முத்தனே	465
முத்தனை	588
முத்தன்ன	157

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல் எண்
முத்திக்குழன்று	246		
முத்திநெறி	650	மொ	
முத்துநல்	195		
முந்தியமுதல்	375	மொய்ப்பால்	419
முழுதயில்	148	மொய்யார்	165
முழுமுதலே	381		
முழுவதுங்	11	யா	
முன்ஈறும்	331		
முன்னாய	291	யாவர்க்கும்	624
முன்னானை	193	யானேதும்	16
முன்னிக்	170	யானேபொய்	94
முன்னின்றாண்	379		
முன்னைஎன்	430	வ	
முன்னைப்பழம்	163		
முன்னைவினை	620	வட்டமலர்க்	213
		வணங்கத்	281
மூ		வணங்கும்இப்	574
		வணங்கும்நின்	79
மூத்தானே	553	வண்ணம்தான்	29
மூவரும்	625	வந்திமை	593
மூன்றங்	330	வம்பனாய்த்	587
		வம்பனேன்	449
மெ		வருந்துவன்	17
		வலைத்தலை	144
மெய்தான்	5	வல்லைவா	451
மெய்யனே	464	வழங்குகின்	417
		வளர்கின்ற	108
மே		வளைந்தது	295
		வன்புலால்	518
மேலைவானவ	47	வன்னெஞ்சக்	225
மேவும்உன்	489		
		வா	
மை			
		வாராவழி	623
மைஇலங்கு	96	வாவிங்கே	355
மைப்பொலியு	186	வாழ்கின்றாய்	24
மையமர்	206	வாழ்த்துவதும்	20
மையலாய்	569	வாழ்ந்தார்கள்	631

Koviloor Digital Library

பாடல்	பாடல் எண்
வாளுலாம்	521
வாள்தடங்	202
வானநாடரும்	99
வானவன்	286
வானாகிமண்	19
வான்கெட்டு	252
வான்பாவிய	515
வான்வந்த	178
வி	
விச்சதின்றியே	100
விச்சுக்கேடு	85
விச்சைதான்	33
விடுமின்வெகுளி	609
விடைவிடா	537
விண்ணகத்	376
விண்ணாளுந்	184
விண்ணோர்முழு	253
விரவியதீவினை	534
வினைக்கேடரு	509
வினைப்பிறவி	476
வினையிலே	26
வினையென்போ	41
வெ	
வெஞ்சினவேள்வி	304

பாடல்	பாடல் எண்
வெஞ்சேலனைய	427
வெந்துவிழும்	655
வெய்யவன்	301
வெய்யவினை	617
வெருவரேன்	517
வெள்ளத்துள்	118
வெள்ளந்தாழ்	25
வெள்ளைக்கலிங்	344
வெறுப்பனவே	409
வே	
வேடுருவாகி	592
வேண்டத்தக்	501
வேண்டும்நின்	78
வேண்டும்வேண்	488
வேண்டேன்புகழ்	512
வேதமும்வேள்	214
வேதமொழியர்	338
வேவத்திரி	594
வேனில்வேள்கணை	44
வேனில்வேள்மலர்கணை	23
வை	
வைத்தநிதி	220
வைப்புமாடு	428
வையகம்எல்	203

Koviloor Digital Library

எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்

அருஞ் சொல்லகராதி

	பாட்டு எண்
அகண்டம்	637
அக்காரம்	571
அங்கணன்	598
அங்கணன்	414
அங்கணன்	175
அங்கணன்	460
அங்கணாளன்	75
அங்கி	289
அங்கி-அனல்	301
அச்சன்	577
அச்சோ	650
அச்சோ	549
அச்சோ	514
அஞ்சலி	371
அஞ்சலி	3-75
அஞ்சு-ஐம்புலன்	115
அஞ்சுகம்	362
அடவிமரம்	515
அடற்கரி	135
அடிச்சுவடு	241
அடித்தடித்து	571
அடைக்கலம்	173
அடைக்கலம்	417
அட்டமா சித்தி	2-63
அட்டமூர்த்தம்	319
அட்டமூர்த்தி	580
அணு	394
அண்டப்பகுதியின் உண்டை	3-1
அண்ணிப்பான்	1-4
அதிகாரம்	503
அதிசயம்	428
அஃதெந்து	458
அத்தன்	431
அத்தி	4-163
அத்தி	246
அத்தி-யானை	293
அநங்கன்	258
அநேகன்	1-5
அந்தகன்	258
அந்தகன்	289
அந்தணன்	357
அந்தணன்	375
அந்தணன்	192
அந்தமிலாஆனந்தம்	475
அந்தரம்	177
அந்தரம்	475
அப்பன்	428
அப்பு	124
அப்பு-கங்கை	185
அமலன்	461
அமளி-படுக்கை	155
அமுக்குண்டு	482
அம்பரம்	273
அம்பரம்	124
அம்பரவன்	22
அம்பலக்கூத்தன்	384
அம்மானாய்	175
அம்மான்	496
அம்மான்	195
அயன்மாலுடையவைப்பு	253
அரத்தமேனி	97
அரவக் கச்சை	135
அரவன்	432
அலவாநிற்கும்	58
அலிப்பெற்றியன்	126
அருக்கன்	212
அருக்கன்	3-20
அருக்கன்	289
அருட்குழாம்	585
அருட்டுறை	604

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
அருட்பெருங்கடல்	407	ஆதமிலி	548
அருணன்	369	ஆதிப்பிரமம்	589
அருத்தன்	459	ஆதியீறின்மை	451
அருத்தி	2-86	ஆத்தம்	4-46
அருத்தி	477	ஆராஅமுது	176
அருபரத்தொருவன்	4-75	ஆராதஇன்பம்	1-16
அருமருந்து	513	ஆரியன்	2-22
அருமாமணி	488	ஆர்கலி	349
அரும்பெருஞ்சோதி	155	ஆலம்-நஞ்சு	154
அரும்பெருமான்	410	ஆலாலம்	262
அருவருப்பு	517	ஆலின்கீழ்அறம் உரைத்தது	
அருளுடைச்சுடர்	539	ஆழிசக்கராயுதம்	272
அருளுதி	491	ஆழியான்	197
அல்குல்	69	ஆள்வாரிலிமாடு	384
அல்லற்படை	616	ஆறைமாருதம்	3-10
அவகதி	238	ஆற்றங்கரைமரம்	107
அவம்	485	ஆனந்தக் கூத்தன்	591
அவம்-வீண்	158	ஆனந்தமலை	369
அவலக் கடல்	643	ஆனந்தமூர்த்தி	579
அவனி	377	ஆனைப்போர்	125
அவிதா(முறையீடு)	8	இகபரம்	121
அழுங்குதல்	417	இடபம்	269
அறுகால்-வண்டு	109	இடர்க்கடல்	434
அறுகு	199	இடுகிடை	560
அறுபதம்	369	இடைவை	390
அறுவகைச்சமயம்	3-17	இட்டிடை	170
அளிந்த கனி	539	இணக்கு	468
அள்ளூறாக்கை	3-177	இணையிலி	476
அள்ளூறுள்ளம்	440	இத்தி	4-162
அறவை	585	இந்திரஞாலம்	2-43
அறவையேன்	541	இந்திரஞாலம்	2-94
அறைகூவி	3-148	இந்திரஞாலம்	637
அறையோ	621	இந்திரன்திசை	369
அற்புதம்	569	இந்திரியப்பறவை	328
ஆக்கம்-தூலம்	3-10	இந்திரியம்	475
ஆங்காரம்	260	இந்துசிகாமணி	641
ஆடகமதுரை	4-90	இமவான்மகள்	207
ஆடகமாலை	201	இயக்கிமார்	474
ஆடகம்	15	இயமானன்	1-36
ஆடுகோ	618	இயமானன்	67
ஆட்டுத்தேவர்	402	இயமான்	308

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
இரண்டுமிலித்தமியன்	30	உலவா	164
இரவி-கதிரவன்	172	உலவாஇன்பம்	485
இராக்கதர்	323	உருத்தெரியாக்காலம்	477
இராவணன்	289	உருமு	524
இருகையானை	45	உலோகாயதம்	4-56
இருக்கு	371	உவமனில் இறந்தன	428
இருங்கடல்வாணன்	596	உவலைச்சமயங்கள்	251
இருதயம்	4-84	உவாக்கடல்	3-169
இருதலைக்கொள்ளி	113	உழிதருகாலம்	12
இருமுச்சமயம்	3-79	உழுவை	11
இரும்பின்பாவை	26	உழை-மான்	150
இரும்புதருமனம்	546	உளகு-உலகு	39
இருவினைமாமரம்	3-87	உளைந்தன	295
இரைதேர்கொக்கு	382	உறுசுவை	463
இறவு	541	உன்மத்தம்	11
இறுமாக்கேன்	506	உன்மத்தன்	487
இறை-சிறிது	60	ஊசலாட்டு	576
இன்பச்சுடர்	485	ஊடுதல்	450
இன்னியம்	640	ஊட்டு-உணவு	268
இன்னுழைகதிர்	3-5	ஊரா-ஊர்ப்பசு	91
ஈனம்	4-14	ஊரேறு	57
உடையாள்	378	ஊர்நாய்	60
உணக்கு	468	ஊழிமுதல்வன்	162
உண்மைப் பெருக்கம்	585	ஊற்றுமணல்	439
உத்தமன்	7	ஊற்றையேன்	536
உத்தூளித்தல்	126	ஊன்சுவர்	434
உபாயம்	431	எங்கெழிலென்ஞாயிறு	173
உபாயம்	431	எச்சம்	514
உமையாள்கொழுநன்	197	எச்சன்	189
உம்பர்	449	எச்சன்	259
உம்பர்-மேலுலகம்	68	எத்தன்	543
உரல்	200	எத்தன்	582
உரி-தோல்	153	எந்தரம்	197
உரையுணர்வு	390	எம்பாவாய்	155
உரோமங்கள்	178	எய்த்தேன்	487
உரோமம்	4-83	எய்ப்பிடம்	540
உலகியற்கை	274	எய்ப்பில் வைப்பு	143
உலக்கை	198,200	எய்ப்பினில்வைப்பு	3-105
உலந்துபோனேன்	485	எய்ப்பினில்வைப்பு	102
உலப்பிலா	483	எய்யாமல்	165
உலப்பு	544	எறும்பிடை நாங்கூழ்	129

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்
எற்புத்துளை	3-175
என்பின்புரை	509
ஏகன்	1-5
ஏகாசம்	314
ஏசறநினைதல்	467
ஏசற்று	491
ஏசற்றேன்	382
ஏண்-வலிமை	88
ஏதம்	372
ஏதம்	429
ஏலக்குழல்	159
ஏலம்	98
ஏலவார்குழலி	460
ஏவுண்டபன்றி	394
ஏழில் இசைக்கருவி	162
ஏழைபங்கா	498
ஏழைபங்காளன்	162
ஏழைமை	433
ஏழ்தலம்	4-7
ஏழ்பொழில்	359
ஏறாம்கொடி	367
ஏறு	2-25
ஏறுடைத்தாக	2-114
ஏறுண்டல்	572
ஏற்றுயர்கொடி	368
ஏனக்குருளை	4-166
ஏனம்	3-31
ஐம்புலன்கள்	74
ஐயர்பிரான்	206
ஐயன்	464
ஐயன்	206
ஐவர்கோக்கள்	535
ஐவாயரவம்	139
ஒத்து	554
ஒப்பிலாமணி	538
ஒருத்தன்	459
ஒருப்படுகின்றேன்	431
ஒருவன்	3-43
ஒருவன்	72
ஒல்லை-விரைவு	492
ஒல்லை-விரைவு	179

	பாட்டு எண்
ஒற்றிவை	122
ஒற்றைச்சேவகன்	535
ஓங்காரத்துட்பொருள்	656
ஓங்காரம்	1-33
ஓங்கெயில்	556
ஓலமிட்டு	439
ஓவாது-ஒழியாது	486
ஓவி	355
ஓவியமங்கையர்	596
கங்கணம்	214
கங்காளம்	265
கங்குல்	173
கங்கை	195
கடகரி	269
கடலினுள் நாய்நக்கல்	117
கடலின்திரை	511
கடவி	529
கடிநாய்கள்	394
கடிபொழில்	356
கடுமுரண்	4-6
கடை-வாயில்	157
கடைக்கணித்தல்	239
கடைக்கூழை	616
கட்டனேன்	469
கட்டு-பாசம்	53
கண்டகர்	566
கண்டாய்-(அசை)	105
கண்ணன்	461
கண்ணிலிகாலம்	639
கதியிலி	11
கம்பம்	76
கம்பித்துஅழல்	131
கயக்க	474
கயந்தன்	212
கரங்குவிவார்	1-9
கரணங்கள்	223
கரணம்	500
கரிக்குன்று	123
கருடக்கொடி	418
கருணாகரன்	144
கருணாகரன்	132

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
கருணாலயன்	438	கிருமிச்செரு	4-14
கருணைக்கடல்	223	கிழியீடு	567
கருணைமட்டு	136	கிளரொளி	484
கருணைமாகடல்	537	கிறி	578
கருத்திருத்தி	477	கிறி-பொய்	36
கருப்புமட்டு	84	கிறி-வஞ்சனை	180
கருமால்	438	கிறிமுறுவல்	519
கருமுருட்டேனம்	566	கிற்பன்	45
கரும்பணக்கச்சை	3-96	கிற்றவா	38
கரும்புதருசுவை	546	கிற்றிலேன்	45
கலக்கமலம்	511	கீடம்	3-19
கலதி-மூதேவி	233	கீடம்-புழு	188
கலி-ஆரவாரம்	182	கீறிலாத நெஞ்சு	95
கவடு-கிளை	222	குஞ்சிஅஞ்சலி	76
கவரி	195	குடநாடு	2-27
கவலை	251	குடிலை	1-54
கழுக்கடை	364	குணக்கடல்	574
கழுக்கடை	2-110	குதுகுதுப்பு	137,138
கழுக்கடை	527	குப்பாயம்	344
கழுது	11	குப்பாயம்	419
கழுமணி	131	குமண்டை	559
களியாத களி	116	குமரன்-முருகன்	311
கறங்கோலை	242	கும்பி	415
கற்பகம்	196	குரம்பை	435
கற்பம்	3-34	குரம்பை	408
கற்றா	558	குரம்பை	1-88
கற்றா	4-73	குரம்பை	3-173
கனகம்	2-39	குருகு	162
கன்னல்	1-46	குருகுகள்	370
கன்னல்	62	குருட்டா	91
கன்னாருரித்தல்	243	குருநீர்மதி	130
காபாலி	284	குருபரன்	4-76
காமவான்சுறவு	31	குருமணி	1-3
காம்பு	198	குருவன்	72
காலாந்தரம்	265	குரைகடல்	262
காவி-குவளை	489	குவலயம்	336
கிஞ்சுகம்	362	குழகன்	505
கிஞ்சுகவாய்	2-15	குறி	4-114
கிடப்பு	594	குறுந்தூறு	125
கிராதவேடம்	2-15	குறுவேர்	61

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
குனிப்பார்	495	கோற்றேன்	513
குனிப்பு	217	கௌரி	195
கூவிளம்	347	சங்கரன்	600
கூழையர்	412	சச்சை(செச்சை)	134
கூற்றம்	49	சட்ட	469
கூற்றன்	289	சட்டோ	221
கெழுமுதல்	381	சண்டமாருதம்	4-55
கெளிறு	2-17	சதுரப்பெருமான்	410
கேதக்குட்டம்	3-78	சதுரர்	397
கேதங்கள்	484	சத்தி	195
கேவலங்கேழல்	594	சயம்	258
கேவேடர்	2-17	சரடு	256
கேழ்-குற்றம்	162	சரணம்	223
கேழ்-நிறம்	192	சரதம்	4-51
கேள்வன்	207	சலந்தரன்	272
கைம்மாறு	389	சலமுகம்	261
கொக்கிறகு	254	சவலை	647
கொங்கு-தேன்	171	சவலைக்கடல்	251
கொங்கு-தேன்	337	சழக்கனேன்	469
கொடிறு	4-63	சாத்து	2-28
கொட்க	3-12	சாத்து	598
கொற்றக்குதிரை	194	சாழல்	255
கோகழி	628	சிகாமணி	472
கோகழி	1-3	சிக்கென	37
கோகழிநாதன்	353	சிக்கென	535
கோங்கலர்	556	சிக்கெனப்பிடித்தல்	536
கோணிலாவாளி	525	சிட்டர்கள்	213
கோதாட்டல்-திருத்துதல்	150	சிட்டன்	469
கோதாட்டி	334	சிட்டன்	580
கோதாட்டி	194	சிட்டாய சிட்டன்	221
கோதிலாஅமுது	392	சிதடர்	658
கோதில்அமுது	479	சிதலை-நோய்	145
கோத்தும்பி	214	சித்தமலம்	650
கோபம்	3-73	சித்தவிகாரம்	220
கோமளக்கொழுந்து	72	சித்தி	195
கோமளம்	574	சிந்துரச் சேவடி	352
கோமளம்	124	சிரங்குவிவார்	1-10
கோலாலம்	262	சிரிப்பிப்பன்	152,153
கோற்றேன்	3-156	சிலம்பி-ஒலித்து	170
கோற்றேன்	364	சிலம்பும்-ஒலிக்கும்	162

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்
சிலை-வானவில்	170
சிவபதம்	477
சிவபதம்	538
சிவபுரம்	448
சிவபெருமான்	33
சிவலோகக்கோன்	614
சிவலோகநாயகன்	580
சிவலோகன்	500
சிறுகுடில்	436
சிறுதோணி	131
சிறுநாய்	110
சிறுநெறி	651
சிறவு-சிறப்பு	90
சினப்பதம்	437
சின்னங்கள்	161
சீதப்புனல்	167
சீருரு	599
சுடுகாட்டரசு	142
சுரிகுழல்	458
சுவடு	46
சுழி	479
சூடகம்	201
செங்கணவன்	171
செங்கயற்கண்	204
செங்கழுநீர்மலர்	638
செச்சைமலர்	514
செச்சைமாமலர்	33
செஞ்செவே	453
செஞ்செவே	524
செடிசேர்உடல்	497
செண்டாடல்	212
செந்துவர்வாய்	637
செந்துவர்வாய்	207
செந்நாவலர்	506
செப்புநேர்முலை	428
செம்பிரான்	71
செம்மைநலம்	658
செறிவு	645
சே-(இடபம்)	4-95
சேடு-பெருமை	317

	பாட்டு எண்
சேட்சியன்	3-42
சேட்டைத்தேவர்	402
சேரலன்	354
சேர்ந்தறியாக்கையான்	187
சேவகன்	352
சேவடி	535
சேவேறுசேவடி	215
சைவன்	567
சோத்தம்	421
சோத்து-வணக்கம்	148
சோமன்	307
சோமன்	324
சோமி	195
சோரன்	3-141
சோழன்	354
சோறு	321
ஞானக்கரும்பு	209
ஞானவாள்	615
தகர்	8
தக்கன்	8
தசமதி	4-24
தச்சு	297
தடக்கை	128
தட்டுளுப்பு	320
தண்டு(பிரம்பு)	290
தண்ணார் தமிழ்	184
தத்தாய்	360
தம்பிரான்	517
தயா	277
தயாபரன்	2-96
தயிரிற்பொருமத்து	133
தலைதடுமாறல்	569
தலையளி	160
தழல்	460
தழல்விழிஉழுவை	523
தழிச்சிறைநீர்	151
தறிசெறி	523
தனித்துணை	143
தாணு	603
தாபதவேடம்	346
தாபம்	3-82

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்
தாமம்	195
தாரகை	152
தாரகை	370
தாரகை	172
தாரம் வல்லிசை	140
தாரை	76
தாரை-கண்ணீர்	169
தாவரசங்கமம்	1-30
தாழி	413
தாளியறுகு	345
தாளியறுகு	4-201
தான்றி	4-15
திசைமுகன்	3-126
திணியார்மூங்கில்	93
திணியார்மூங்கில்	492
திண்கயிறு	481
திண்வலை	143
திதலை-சுணங்கு	145
திமிலநான்மறை	461
திருப்புயங்கன்	614
திருமுண்டம்	524
திருவருட்குன்று	396
திருவானதேவன்	228
திருவோலக்கம்	383
திரைசேர்மடந்தை	141
திறவு	541
தினைத்துணை	143
தினையின் பாகம்	41
தீசேர்மெழுகு	161
தீப்புகுவிட்டில்	109
தீர்த்தன்	166
தீவேட்டல்	267
துகள்	435
துகில்	60
துக்கசாகரம்	4-25
துப்பன்	102
துப்பன்	463
துயக்கு	474
துரிசு	563
துரியம்	4-195
துவந்துவங்கள்	561

	பாட்டு எண்
துன்னம்பெய்கோவணம்	256
தூகேன்	18
தூசி	616
தூண்டாவிளக்கு	488
தூபம் தீபம்	195
தூவெள்ளைநீறு	597
தெள்ளேணம்	235
தெற்றார்சடைமுடி	510
தென்னா	253,243
தேசன்	1-12
தேவதேவன்	2-122
தேவர்பிரான்	358
தேனிப்பார்	386
தேனிருந்தபொந்து	276
தொடக்கு	545
தொழும்பர்	520
தொழும்பு	438
தொழும்பு	162
தொழும்பு	1-43
தொழும்பு-தொண்டு	106
தொன்மைக்கோலம்	232
தோணோக்கம்	315
தோலின்பாவைக்கூத்து	645
தோளாமுத்து	438
தோள்வளை	201
நச்சி	473
நச்சுமாமரம்	100
நட்டமை	566
நண்பு	601
நமச்சிவாய	404
நமச்சிவாய	65
நமச்சிவாய	1-1
நயனங்கள்	258
நரிப்பு	386
நலக்க	200
நல்குரவு	52
நள்-நடு	50
நற்றாங்கதி	510
நன்னுதலார்	595
நாசி	307
நாண்மலர்	200

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்
நாதப்பறை	615
நாதப்பெரும்பறை	2-108
நாத்திகம்	4-47
நாமகள்	195
நாயகம்	502
நாய்க்குத்தவிசிடல்	507
நாய்சிவிகைஏற்றல்	222
நாயினுக்குத்தவிசிடல்	32
நாரணன்	215
நாராயணன்	329
நாவேறுசெல்வி	215
நான்கெடுதல்	252
நிச்சம்	514
நிமலன்	1-13
நிரந்தரம்	429
நிரந்தரம்	10
நினைப்பறநினைதல்	394
நீசன்	82
நீற்றுக்கவசம்	615
நீற்றுக்கோடி	2-104
நுகம்	435
நுந்துகன்று	224
நூக்கு	499
நெய்க்குடஎறும்பு	128
நெல்லிக்கனி	3-162
நெறிதருகுஞ்சி	342
நென்னல்	160
நேர்பட	469
நைஞ்சேன்	427
நொடி(சிறுபொழுது)	437
நொடியன	435
நோக்கின்வலை	144
பங்கயப்பூம்புனல்	167,171
பங்கயம்	458
பசுபாசம்	565
பசுபாசம்	478
பசுபாசம்	481
பசுமரத்தாணி	4-65
பச்சூன்	149
பச்சைத்தாலரவு	549
பச்சையன்	135

	பாட்டு எண்
படவது	591
படிமப்பாதம்	2-76
படிறு-பொய்	159
படிற்றுக்கை	48
படையாட்சி	635
பட்டிமண்டபம்	53
பணிலம்	151
பணைமுலை	458
பண்டாயநான்மறை	628
பண்ணமர்மொழி	207
பண்ணினேர்மொழியாள்	452
பதஞ்சலி	2-138
பத்திமை	599
பத்துடையவர்	157
பந்தணைமெல்விரல்	393
பந்தம்பறிய	177
பந்தவிகாரகுணம்	637
பந்தனை	373
பப்பு(பரப்பு)	373
பரகதி	465
பரகதி	4-214
பரகதி	39
பரங்கருணை	554
பரஞ்சோதி	238
பரஞ்சோதி	649
பரமானந்தம்	3-66
பரம்பரன்	429
பரன்	448
பராபரன்	101
பராபரன்	201
பராபரன்	582
பராய்முருடு	401
பராவமுது	636
பராவமுது	3-181
பரிதி	454
பரிப்பாகன்	355
பரிமா	592
பரிமா	269
பரிமா	2-38
பலாப்பழத்து ஈ	150
பல்லாண்டு	195

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
பவன்.	13	பித்தஉலகு	220
பழங்குடில்	375	பித்தன்	431
பழஞ்சொல்	173	பித்தன்	250
பழமலம்	533	பிரைசேர்பால்	382
பழுது	148	பிலமுகம்	261
பளகு-குற்றம்	39	பிறக்கம்	3-1
பற்றாங்கு	510	பிறவிக்காடு	629
பனவன்	508	பிறவித்தாழ்	327
பாசமெனும்தாழ்	656	பிறவித்தாழ்	327
பாசம்-அன்பு	156	பிறவிப்பௌவம்	31
பாசவினை	198	புங்கம்	75
பாடகம்	201	புஞ்சம்-தொகுதி	332
பாடு-பக்கம்	432	புடை-பக்கம்	438
பாடுகோ	618	புண்டரிகம்	174
பாணன்-பாழ்நன்	48	புத்தன்	250
பாண்-இன்மொழி	88	புயங்கப்பெருமான்	605
பாண்டிப்பிரான்	276	புயங்கம்	4-223
பாதகம்	321	புயங்கன்	608
பாதிமாது	429	புரந்தரன்	308
பாரிக்கும்	1-64	புரந்தரன்	215
பார்ப்பதி	195	புரந்தரன்	6
பார்ப்பு	48	புரம்-திரிபுரம்	114
பார்மகள்	195	புரவி	534
பாலகனார்-உபமன்யு	311	புராணன்	505
பாவகும்	482	புரிசடை	430
பாவகம்	2-82	புரைபுரைகனிய	390
பாவகம்-நினைவு	248	புலன்	484
பாவநாசன்	456	புலைநாயேன்	490
பாவனை-உடம்பு	41	புல்லறிவு	478
பாவிடையாடுகுழல்	415	புல்வாய்	4-207
பாழுக்கிறைத்தல்	327	புழுக்குரம்பை	537
பாழ்ச்செய்	567	புழுக்கூடு	104
பிச்சன்	153	புழுக்கூடு	59,60
பிஞ்ஞகன்	541	புளியம்பழம்	422
பிஞ்ஞகன்	404	புறம்போகேன்	512
பிஞ்ஞகன்	193	பூங்குயில்	303
பிஞ்ஞகன்	1-7	பூங்கொடியார்	534
பிட்டமுது	290	பூசல்போர்	295
பிணக்கு	468	பூடு	1-26
பிணாப்பிள்ளை	164	பூண்ஒணாத	471

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்
பூதங்கள்ஐந்து	484
பூதலம்	175
பூதலம்	219
பூதலர்	86
பூவல்லி	275
பூவேறுகோன்	215
பெருஞ்சாத்து	609
பெருந்துறைஆளி	598
பெருந்தோணி	471
பெற்றி	194
பேதங்கெடுத்து	595
பேதித்தல்	168
பேதைகுணம்	479
பேய்த்தேர்	315
பேரணி	616
பேராமை-நீங்காமை	493
பேரானந்தம்	194
பேழ்கணித்தல்	611
பைதல்-துன்பம்	81
பைத்து-படமெடுத்து	146
பைந்நாப்படஅரவு	506
பையரவல்குல்	206
பொக்கம்-பொய்	159
பொச்சை	577
பொதும்பு-காடு	140
பொத்தை	434
பொய்க்கூரை	434
பொய்த்தேவு	219
பொய்ந்நெறி	437
பொய்யர்தம்பொய்யன்	206
பொல்லாமணி	438
பொல்லாமணி	418
பொல்லாமணி	36
பொற்சுண்ணம்	195
பொற்றவிசு	550
பொற்றிருச்சுண்ணம்	196
பொற்றொடி	206
போதராய்	467
போதரிக்கண்	206
போரகிர்வன்புலி	596
போரேறு	290
போரேறு	56,57
போனகம்	211
போனகம்	286
மகேந்திரநாதன்	597
மகேந்திரம்	2-9
மடலின்மட்டு	117
மட்டு-தேன்	115
மணிவார்த்தை	30
மதிப்பிள்ளை	211
மதியின் ஒற்றைக்கலை	144
மதுகரம்	20
மதுரக்கனி	494
மத்திடுதயிர்	44
மந்தம்	140
மந்தாகினி	151
மந்தாரமாலை	189
மந்தாரம்	151
மரகதக் குவால்	3-124
மரவியல்	534
மலங்கினேன்	470
மலைக்குமருகன்	200
மலையாண் மணவாளன்	144
மல்லற்கரை	31
மழக்கை	96
மழவிடை	457
மழைதருகண்டன்	150
மனத்துணை	143
மனவாசகங்கடந்தான்	508
மா-குதிரை	294
மாஏடு	2-18
மாசிலாமணி	545
மாசுணக்கச்சு	213
மாடு-பக்கம்	205
மாணி-சண்டேசர்	321
மாணிக்கக்கூத்தன்	206
மாணிக்கத்தொளி	428
மாதிருக்கும் பாதியன்	181
மாதிவர்பாகன்	589
மாபரன்	150
மாப்பேரூழி	3-9
மாமேருஉலக்கை	203

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
மாயப்படை	615	முனிவர் முழுமுதல்	601
மாயப்பிறப்பு	1-14	முனைவன்	26,27
மாயவாழ்க்கை	583	முன்னை.....வல்வினை	430
மாயாவாதம்	4-54	மூக்கின்றேன்	486
மார்கழிநீராடல்	174	மூதாதை	34
மாருதம்	252	மூத்துஅறமண்ணாதல்	537
மால்விடை	211	மூரித்தழல்	148
மால்விடை	69	மூர்க்கர்	650
மாவின்வடு	196	மூலபண்டாரம்	530
மாழைக்கண்	413	மூவர்காவல்	298
மாளாஇன்பம்	490	மூவிலைவேல்	113
மாற்றத்திடையான்	509	மூவேழ்சுற்றம்	4-118
மாற்றம்	1-45	மெய்க்காடு	2-66
மானமா	615	மெய்ந்நெறி	437
மானிடன்	150	மெய்ப்பதம்	540
மாவுரி	456	மெய்ப்பொருள்	537
மிலைத்து	144	மெய்யர்மெய்	206
மின்னிடை	207	மெய்யெனுமஞ்சள்	203
மீண்டுவாராவழி	2-117	மேவலர்	464
மீனவன்	535	மையமர் கண்டன்	206
மீன் விசிறும் வகை	591	மையல் துழனி	128
முகேர்-ஒலிக்குறிப்பு	165	மொக்கணி	2-33
முக்கணப்பன்	199	மொட்டித்து	4-84
முஞ்சுதல்	4-19	மொட்டு	465
முடையார்பிணம்	485	மொத்துண்டு	182
முட்டாது	9	மொய்குழல்	204
முதலை	145	மோய	1-20
முத்தனையான்	602	யானெனது	479
முத்தன்	389	யோகம்	536
முத்தன்	4-122	யோனி	4-12
முத்தன்	465	வடுவகிர்	196
முந்தைவினை	1-20	வண்டோதரி	349
முந்நீர்	132	வண்ணம்-வழி	81
மும்மதில்	199	வம்பனேன்	449
மும்மைமலம்	658	வம்பன்	587
முழங்கழல்	456	வயனம்	258
முழுமுதல்	601	வராகம்	472
முழுமுதல்	381	வரையாடுமங்கை	240
முறுவல்	199	வல்லாட்டு	566
முறையோ	496	வல்லாளன்	179
முனிவர்முனிவன்	601	வல்லை-விரைவு	451

Koviloor Digital Library

	பாட்டு எண்		பாட்டு எண்
வல்வினைப்பகை	587	வித்தகனார்	481
வழிமுதல்	381	விமலன்	461
வளர்தல்-உறங்கல்	155	வியாத்திரன்	304
வள்ளல்	351,354	விலங்கல்-மலை	132
வற்றல்மரம்	495	விருகம்	1-27
வாட்டடங்கண்	155	விளாக்கைத்து	435
வாராவழி	176	விழுது-வெண்ணெய்	148
வாரியன்	176	விழுத்தொண்டர்	136
வார்-கச்சு	57	வினைக்கடல்	517
வார்த்தை-செய்தி	166	வினைக்கேடன்	506
வாழ்முதல்	143,144	வினைக்கேடன்	26
வாழ்முதல்	368	வினைப்பிறவி	476
வாழ்வறவாழ்வித்தல்	536	வினையொப்பு	468
வாழ்வுஆழி	569	வீரபத்திரர்	278
வானநாடர்	206	வீறு-பெருமை	172
விகிர்தன்	464	வெகுளிவலை	414
விக்கினேன்	417	வெண்டிருமுண்டம்	344
விச்சு-வித்து	100	வெதும்பி	5
விச்சு-வித்து	85	வெருவரேன்	517
விச்சை	33	வெருளாவண்ணம்	487
விடக்குடம்பு	1-84	வெள்ளைக்கலிங்கம்	344
விடக்கூன்	145	வெறி-மணம்	56
விடங்கன்	123	வெறுவியன்	482
விடர்	142	வேகம்	1-6
விடலை	65	வேசறுவேன்	154
விடைப்பாகன்	506	வேண்டும்பரிசு	501
விட்டிடுதி	147	வேதகம்	635
விட்டிடுதி	105	வேத மெய்ந்நூல்	147
விட்டேறு	2-29	வேந்தன்	1-6
விண்ணவர்கோ	536	வேலன்தாதை	197
விதலை	145	வேலை	150
விதி-தக்கன்	305	வேனில்வேள்	23
விதிர்விதிர்த்து	5	வேனில்வேள்	44
விதிவகை	607	வைப்புமாடு	428
வித்தகவேடம்	2-49	வையகம்உரல்	203

Koviloor Digital Library

உ

தருமை ஆதீனம் இயற்றிவரும் பணிகள்

1. தேவாரப் பாடசாலை நிறுவித் தெய்வத் தமிழ் வளர்ப்பது.

2. வேத சிவாகம பாடசாலை வைத்துத் திருக்கோயில் பூசை முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பது.

3. திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், சைவ சமய நூல்கள் பலவற்றைத் தெளிவுற அச்சிட்டு வழங்குவது.

4. தேவாரத் தலங்கள் தோறும் வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி அவ்வத்தலத் தேவாரத்தைப் புராண வரலாறுகளுடன் அச்சிட்டு வழங்குவது.

5. ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் நிகழும் பெருவிழாக்களில் சமய விரிவுரைகள், மாநாடுகள் நிகழ்த்திச் சமய தத்துவங்களை மக்கட்கு உணர்த்துவது.

6. தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கலைக்கல்லூரி அமைத்து மாணவர்களுக்குக் கல்வி நலம் தருவது.

7. அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி மையம் நிறுவி அதன் வாயிலாகக் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் நம் நாட்டிலும் வாழும் சமயம் சார்ந்த மக்கட்குச் சைவசமயப் பெருமைகளை அறிவுறுத்துவதோடு சென்னை, திருச்சி, நெல்லை ஆகிய இடங்களில் மாலை நேரக் கல்லூரி நடத்தி வருவது.

8. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கலைக்கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை ஊக்கத்தோடு பயிலப் பரிசுகள் வழங்குவது.

9. ஞானசம்பந்தம் என்னும் மாத இதழ் நடத்தி அதன் வாயிலாக மக்கட்குச் சமய உண்மைகளை உணர்த்தி வருவது.

10. ஆதீனத்தின் அருளாட்சியிலுள்ள 27 திருக்கோயில்களையும் தூய்மையாகப் பரிபாலித்து நாள்வழிபாடு சிறப்புவழிபாடுகள் நிகழ்த்திவருவது.

Koviloor Digital Library

11. ஆதீனக் கோயில்கள் பலவற்றில் நூலகங்கள் அமைத்தும் மாலைநேரத்தில் ஓதுவாமூர்த்திகளைக் கொண்டு குழந்தைகட்குத் திருமுறை வகுப்புக்கள் நடத்தியும் உதவுவது.

12. சமய நூல்களை ஆய்வு நோக்கோடு எழுதி வெளியிட முன்வருவோர்க்கு உதவுவது.

13. ஆதீனத்திருக்கோயில்களில் பழுதடைந்த கட்டிடப் பகுதிகளை இடித்துப் புதுப்பித்தும் 12 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மூர்த்திகட்கு அஷ்டபந்தனம் சாத்தியும் திருக்குட நீராட்டு விழா நடத்துவது.

14. ஆதீனத் திருமடத்தில் பெரியதொரு நூலகம் அமைத்துப் பழைமையான ஓலைச்சுவடிகளையும் நூல்களையும் பேணி வருவது.

15. கல்வி பயிலும் ஏழை மாணவர்கட்குக் கல்விக் கட்டணம் புத்தகங்கள் வழங்கி உதவுவது.

16. மயிலாடுதுறையில் மகப்பேறு மருத்துவ நிலையம் அமைத்து நகராட்சிக்கு உதவியதுபோலச் சிங்கிப்பட்டி காசநோய் மருத்துவ மனை சென்னை அடையாறு கான்சர் இன்ஸ்டியூட் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் பெருந்தொகை உதவி வருவது.

17. ஆதீனக் குரு முதல்வர் குரு பூசைவிழாவில் சமய வகுப்புக்கள் கருத்தரங்குகள் திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு முதலியன நடத்திவருவது.

18. அவ்வப்போது மக்கட்கு எல்லாச் சமய தத்துவங்களையும் மாநாடுகள் மூலம் உணர்த்திப் பொதுவாக அனைத்துச் சமய தத்துவங்களையும் மக்கள் அறியும்படிச் செய்வது.

19. தமிழ்நாட்டின் தலைநகராகிய சென்னையில் சமயப் பிரசார நிலையம் அமைத்துச் சமய வகுப்புக்கள் நடத்தியும், ஆதீனத்திருக் கோயில்களில் நிகழும் சிறப்பு விழாக்களின் பிரசாதங்களை அங்குள்ள மக்கட்கு வழங்கியும் வருவது.

20. திங்கள் தோறும் முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் பொதுமக்கட்கு அருளாசி வழங்குவது.

21. திருவாமூரில் அப்பருக்குத் திருக்கோயில் எடுப்பித்துத்

Koviloor Digital Library

திங்கள்தோறும் திருமுறைமுற்றோதல், விரிவுரை நிகழ்த்தியும் ஆண்டு தோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்தியும் வருவது.

22. பெண்ணாகடத்தில் மெய்கண்டாருக்குக் கோயில் எடுத்து ஆண்டுதோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்துவது.

23. சித்தர் காட்டில் ஸ்ரீ சிற்றம்பல நாடிகள் கோயில் திருப்பணி செய்து கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தி, சமயச்சொற்பொழிவு, ஆண்டு தோறும் குருபூஜை நடத்தி வருவது.

24. சீகாழியில் திருமுலைப்பால் விழாவிலும், திருவாமூரில் சதய விழாவிலும் திருமுறை இசைவாணர்கட்குத் திருமுறைக் கலாநிதி பட்டம் பொறித்த பொற்பதக்கமும் ஆயிரம் ரூபாய் பணமுடிப்பும் வழங்கிவருவது.

25. ஆதீனச் சிறப்பு விழாவாகிய ஆவணி மூல நாளில் பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்த தமிழறிஞர்க்குச் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கி வருவது.

26. சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் சமயாசாரியர்களோடு சந்தானா சாரியரைப் பிரதிட்டை செய்வித்து அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தியதுடன் ஆண்டுதோறும் குருபூசை விழாக்களைக் கொண் டாடி வருவது.

27. இல்லங்கள் தோறும் திருமுறை முற்றோதல் செய்விப்பது.

28. சிவராத்திரி கார்த்திகைச் சோமவாரம் போன்ற நாள்களில் அன்பர்கட்குச் சமய விசேடதீட்சைகள் அளிப்பது.

29. மதுரையில் உள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர் திருமடத்தில் அவ்வப்போது சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி வருவது.

30. ஆதீன ஆலயங்களுக்கு மட்டும் அன்றிப் பிற ஆலயங் களுக்கும் திருப்பணி நிதி உதவி அளித்தல் - யாகசாலைச் செலவை ஏற்று நடத்துதல் முதலியன செய்து வருவது.

31. திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயில் நம்பி ஆண்டார் நம்பிகள் குருபூஜை விழாவை நடத்துவது.

Koviloor Digital Library

32. ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் பணி மன்றம் நிறுவி அதன் வாயிலாக மயிலாடுதுறையில் மழலையர்பள்ளி, செகண்டரிப் பள்ளி ஆகியன நடத்துவதோடு பிற ஊர்களிலும் இம்மன்றச் சார்பில் பள்ளிகள் மருத்துவ நிலையங்கள் அமைத்துச் சமூகத் தொண்டுகள் முதலியன செய்து வருவது.

வாழ்த்து

வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே. - *பெரிய புராணம்.*

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம். - *கந்தபுராணம்.*

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும் பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உலக மெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.
- *திருவிளையாடற் புராணம்.*

திருவார் கமலைப் பதிவாழ்க அப்பதி
சேரும்நின்றன்
மருவார் மரபும் திருநீறும் கண்டியும்
வாழ்கஅருட்
குருவாகும் நின்றன் திருக்கூட்டம் வாழ்கநற்
கோநிரைகள்
தெருவாழ் தருமைத் திருஞான சம்பந்த
தேசிகனே. -*ஆதின அருள் நூல்.*

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library